

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

LUCIANUS.

RECOGNOVIT

IULIUS SOMMERBRODT.

VOLUMINIS PRIMI PARS PRIOR.

BEROLINI

APUD WEIDMANNOS

MDCCLXXXVI.

118834

YIARU
XOPU, OROHATE OHAIR
YI29VNU

FRANCISCO FRITZSCHE

LUCIANI SOSPITATORI.

Vix in alio scriptore per haec decem lustra tantum studii operaeque collocatum est quantum in Luciano. Testis est longa illa virorum doctorum series, quorum libros alio loco¹⁾ enumeravi. In quibus praeter Cobetum et Madvigium, quos honoris causa nomino, unus omnium maxime eminet vir clarissimus Franciscus Fritzsche, professor Rostochiensis, qui post Hemsterhusium adulescens²⁾ cum existisset studiorum Lucianeorum signifer, navissimo labore hucusque magnae eorum, qui vestigia eius secuti sunt, cohorti viam munivit.

Quo facto cum recte dici possit Luciani sospitator, vehementissime dolendum est, vix fore ut quamvis egregia etiam nunc vigeat ingenii alacritate et sollertia, debilitata tamen oculorum acie opus illud novae Luciani recensionis summo omnium plausu inchoatum perficere possit.³⁾

Quodsi ego institui, quae per hoc temporis spatium ipso duce ad Lucianum emendandum vel codicum auxilio vel doctrinae ope reperta sunt in hac minore editione recognoscere, non sane id suscepi, quo putarem me ullo modo

---

¹⁾ Ausgewählte Schriften des Lucian. Erklärt von Julius Sommerbrodt. Erstes Bändchen. Zweite Auflage. Berlin 1872. XXXX—XXXXII. Drittes Bändchen. Zweite Auflage. Berlin 1878. IX. X.

²⁾ Luciani Alexander, Demonax, Gallus, Icaromenippus, Philopseudes, ad Hesiodum, Navigium. Ex conformatione Francisci Volckmari Fritzsche. Praecedunt quaestiones Lucianae. Lipsiae 1826.

³⁾ Lucianus Samosatensis. Franciscus Fritschius recensuit. Rostochii MDCCCLX—LXXXII. Vol. I—Vol. III P. II.

Fritschii laudes aequiperare aut omnino perfectam et absolutam iam restitui posse Lucianae dictionis proprietatem atque elegantiam. Immo vero id potissimum egi, ut in tam corrupto etiam nunc scriptore tractando qui posthac versaturi essent, neque acta agerent, nec quid operae reliquum esset nescirent. Nam sic demum certo pede in litteris insisti strenueque pergi posse mihi persuasi, si non semper ad carceres rediretur, sed decurso certo quodam studiorum quasi stadio remotiores inde metae peterentur.

Quamobrem primum in *codicum* auctoritatem ac fidem inquirendum esse ratus examinatis ponderatisque et qui ab aliis collati essent et quos ipse excussissem nihil antiquius habui, quam ut ex varia eorum turba eos eligerem, quos in optimis habendos esse censerem, spretaque magna mole eorum, qui aut congruerent cum selectis illis aut exigui omnino pretii essent, viam impedimentis obstructam paululum expedirem et novis novae aetatis studiis aperirem.

Sunt autem hi pauci codices, in quorum ope, nisi forte posthac meliores indagarentur, acquiescendum esse putavi:

1. *Gorlicensis* (A) a Jacobitzio, Fritschio, partim a Schneidero et a me collatus.
2. *Vindobonensis* (B) a Schubarto, partim a me
3. 4. *Marciani duo* 434 (Ω) 436 (Υ) a Cobeto, Herverdeno, maxima ex parte a me collati¹⁾.
5. 6. *Vaticani duo* 87 (Σ) 90 (Γ) partim amicorum benevolentia in meum usum, maxima ex parte a me ipso collati.
7. *Florentinus* Laurentianus 77 (Φ) in Fritschii usum a del Furia et cum illum codicem ex diversis diversae aetatis partibus compositum esse patuisset²⁾,

¹⁾ Cf. Luciani codicum Marcianorum lectiones ed. Iulius Sommerbrodt. Berolini 1861. Luciana von J. S. Leipzig 1872.

²⁾ Cf. quae de eo exposui in Rhein. Museum 1881 p. 314—316.

insigni viri doctissimi Vitelli Florentini cura deterioribus partibus exceptis in meum usum collatus.

8.9.10. *Parisini duo* 2954 (M) 3011 (C) post Belinum nuper a me inspecti, *tertius* 690 (P) antiquissimus, quem sex tantum dialogos mortuorum continere maxime lugendum est, a me collatus.

11. 12. *Mutinensis* 193 (Mut.)¹⁾, *Upsalensis* (Ups.)²⁾ a me primum collati.

13. *Harleianus* Oxoniensis 5694 Mus. Brit. (Harl.) eximia benevolentia virorum humanissimorum Dziatzko et Treu Vratislaviensium in meum usum ex parte collatus.

De quibus codicibus in fine editionis mea accuratius exponam, nunc hoc addo *optimae notae* videri

Vindobonensem (B)

Harleianum (Harl.)

Parisinum 690 (P)

sed qui exiguam tantum librorum partem contineant;

Marcianum 436 (Y) sed vitiis inquinatum,

Vaticanum 87 (N) sed interpolationibus foedatum,

Mutinensem (Mut.) sed temporum iniuria male habitum,

prope autem accedere ad eorum praestantiam

Marcianum 434 (Ω) in priori parte usque ad librum de historia conscribenda

Gorlicensem (A)

Upsalensem (Ups.)

Parisinum 2954 (M)

Parisini 3011 (C) et

[*manus.*

Florentini 77 (Φ) *eas partes, quae vetustioris sunt*

¹⁾ Cf. Julius Sommerbrodt, Ueber eine Lucianhandschrift zu Modena in Rhein. Mus. 1882 p. 299—307.

²⁾ J. Sommerbrodt, Eine Lucianhandschrift in der Bibliothek zu Upsala, in Rhein. Museum 1884, p. 630—633.

Atenimvero eam horum omnium codicum naturam esse intellexi, ut communem reliquorum fontem esse iudicandum sit nullum. Nam licet optimi multis locis consentiant, in aliis mirum quantum discordant; non semel singulae singulorum codicum partes inter se adeo discrepant, ut qui non raro a vera Luciani dictione proxime absunt, idem haud semel vel improbiis interpolationibus deformati vel turpissimis vitiis inquinati sint. Accedit, quod gravissimum est, ut in nullo codice omnes Luciani libros inesse constet.

Quamdiu igitur codex ille princeps, quem detectum esse Londini ante hos tres quattuorve annos nescio quis temere professus esse fertur, doctorum hominum spem fefellerit, cum certo *codicum* auxilio destituti simus, latius quam in aliis scriptoribus *coniecturarum* campus patebit; ad earumque fortunam persaepe confugiendum erit, non temere grassantem illam ac tumultuariam, sed sententiarum necessitate non minus quam Luciane sermonis proprietate rite temperatam.

Integram *lectionum varietatem*, ne cui quicquam sui eripiam, non edidi nisi eorum codicum, qui aut amicorum benevolentia in usum meum aut a me ipso sunt collati.

Adnotationem autem criticam, (quam posteriori et huius et quae sequuntur voluminum parti adicere placuit), ita institui, ut primum locum habeat editionis Teubnerianae a Jacobitzio paratae lectio, sequatur ea, quam ipse elegi, adiecta tertio loco vel codicum vel virorum doctorum auctoritate. In qua re si quando acciderit, ut principem alicuius coniecturae auctorem omiserim, incuriae id non iniuriae tribuendum esse nulliusque unquam laudibus ac luminibus officere me voluisse omnes rogo mihi credant mihi que ignoscant.

Scr. Vratislaviae Idibus Martiis a. MDCCCLXXXVI.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝΥΠΝΙΟΥ ΗΤΟΙ ΒΙΟΣ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

aitz.
P.

1 1. Ἄρτι μὲν ἐπεπαύμην εἰς τὰ διδασκαλεῖα φοιτῶν 1
2 ἤδη τὴν ἡλικίαν πρόσηβος ὢν, ὃ δὲ πατὴρ ἐσκοπεῖτο
μετὰ τῶν φίλων, ὅ τι καὶ διδάξαιτό με. τοῖς πλείστοις
οὖν ἔδοξε παιδεία μὲν καὶ πόνου πολλοῦ καὶ χρόνου μα-
κροῦ καὶ δαπάνης οὐ μικρᾶς καὶ τύχης δεῖσθαι λαμπρᾶς,
τὰ δ' ἡμέτερα μικρὰ τε εἶναι καὶ ταχεῖάν τινα τὴν ἐπι-
κουρίαν ἀπαιτεῖν· εἰ δὲ τινα τέχνην τῶν βαναύσων τού-
των ἐκμάθοιμι, τὸ μὲν πρῶτον εὐθὺς ἂν αὐτὸς ἔχειν
3 τὰ ἀρχοῦντα παρὰ τῆς τέχνης καὶ μηκέτ' οἰκόσιτος εἶναι
τηλικούτος ὢν, οὐκ εἰς μακρὰν δὲ καὶ τὸν πατέρα εὐ-
φρανεῖν ἀποφέρων ἀεὶ τὸ γιγνόμενον. 2. δευτέρως οὖν 2
σκέψεως ἀρχὴ προὔτεθῃ, τίς ἀρίστη τῶν τεχνῶν καὶ
ῥάστη ἐκμάθειν καὶ ἀνδρὶ ἔλευθέρῳ πρέπουσα καὶ πρό-
χειρον ἔχουσα τὴν χορηγίαν καὶ διαρκῆ τὸν πόρον. ἄλλοι
τοίνυν ἄλλην ἐπαινοῦντος, ὡς ἕκαστος γνώμης ἢ ἐμπει-
ρίας εἶχεν, ὃ πατὴρ εἰς τὸν θεῖον ἀπιδῶν, — παρῆν γὰρ
ὃ πρὸς μητρὸς θεῖος, ἄριστος ἐρμολύφος εἶναι δοκῶν
4 λιθοξόος ἐν τοῖς μάλιστα εὐδοκίμοις — οὐ θέμις, εἶπεν,
ἄλλην τέχνην ἐπικρατεῖν σοῦ παρόντος, ἀλλὰ τοῦτον ἄγε
— δείξας ἐμέ — καὶ διδάσκου παραλαβὼν λίθων ἐργά-
την ἀγαθὸν εἶναι καὶ συναρμοστήν καὶ ἐρμολυφέα· δύ-
νεται γὰρ καὶ τοῦτο φύσεώς γε, ὡς οἶσθα, ἔχων δεξιῶς.
ἔτεχμαίρετο δὲ ταῖς ἐκ τοῦ κηροῦ παιδίαῖς· ὅποτε γὰρ
ἀφεθείην ὑπὸ τῶν διδασκάλων, ἀποξέων ἂν τὸν κηρὸν
ἢ βόας ἢ ἵππους ἢ καὶ νῆ Δί' ἀνθρώπους ἀνέπλαττον,
εἰκότως, ὡς ἔδόκουν τῷ πατρί· ἐφ' οἷς παρὰ μὲν τῶν

- διδασκάλων πληγὰς ἐλάμβανον, τότε δὲ ἔπαινος εἰς τὴν εὐφροίαν καὶ ταῦτα ἦν, καὶ χρηστὰς εἶχον ἐπ' ἐμοὶ τὰς ἐλπίδας, ὡς ἐν βραχεὶ μαθήσομαι τὴν τέχνην, ἀπ' ἐκεῖ-
- 3 νης γε τῆς πλαστικῆς. 3. ἅμα τε οὖν ἐπιτήδειος ἐδόκει ἡμέρα τέχνης ἐνάρχεσθαι, καὶ γὰρ παρεδεδόμην τῷ Θεῶι μὰ τὸν Δι' οὐ σφόδρα τῷ πράγματι ἀχθόμενος, ἀλλὰ μοι καὶ παιδιὰν τινα οὐκ ἀτερπῆ ἐδόκει ἔχειν καὶ πρὸς τοὺς ἡλικιώτας ἐπίδειξιν, εἰ φαινοίμην Θεοῦς τε γλύφων καὶ ἀγαλμάτων τινα μικρὰ κατασκευάζων ἐμαντῷ τε καὶ κείνοις οἷς προηρούμην. καὶ τό γε πρῶτον ἐκείνο τὸ σῦνθηθες τοῖς ἀρχομένοις ἐγίγνετο· ἐγχοπέα γάρ τινά μοι δοὺς ὁ Θεῖος ἐκέλευσεν ἠρέμα καθικέσθαι πλακὸς ἐν μέσῳ κειμένης, ἐπειπὼν τὸ κοινὸν „ἀρχὴ δέ τοι ἦμισυ παντός.“ σκληρότερον δὲ κατενεγκόντος ὑπ' ἀπειρίας κατεάγη μὲν ἡ πλάξ, ὁ δὲ ἀγανακτίσας σκυτάλην τινὰ πλησίον κειμένην λαβὼν οὐ πρῶτος οὐδὲ προτρεπτικῶς μου κατήρξατο, ὥστε δάκρυά μοι τὰ προσίμια τῆς τέχνης.
- 4 4. ἀποδρὰς οὖν ἐκεῖθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἀφικνοῦμαι συνεχῆς ἀναλύζων καὶ δακρύων τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπόπλευς, καὶ διηγοῦμαι τὴν σκυτάλην, καὶ τοὺς μῶλωπας ἐδείκνυον· καὶ κατηγόρουν πολλὴν τινα ὠμότητα, προσθεὶς ὅτι ὑπὸ φθόνου ταῦτα ἔδρασε, μὴ αὐτὸν ὑπερβάλωμαι κατὰ τὴν τέχνην. ἀγανακτησαμένης δὲ τῆς μητρὸς καὶ πολλὰ τῷ ἀδελφῷ λοιδορησαμένης, ἐπεὶ νῦξ ἐπῆλθε, κατέδαρθον ἔτι ἔνδακρυς καὶ τὴν σκυτάλην αἰετῶν.
- 5 5. μέχρι μὲν δὴ τούτων γελάσιμα καὶ μειρακιώδη τὰ εἰρημένα· τὰ μετὰ ταῦτα δὲ οὐκέτι εὐκαταφρόνητα, ὧ ἄνδρες, ἀκούσεσθε, ἀλλὰ καὶ πάνν φιληκῶν ἀκρατῶν δεόμενα· ἵνα γὰρ καθ' Ὅμηρον εἶπω
- Θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος
- ἀμβροσίην διὰ νύκτα
- ἐναργίς οὕτως, ὥστε μηδὲν ἀπολείπεσθαι τῆς ἀληθείας ἔτι γοῦν καὶ μετὰ τοσοῦτον χρόνον τὰ τε σχήματά μοι τῶν φανέντων ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς παραμένει καὶ ἡ φωνὴ τῶν ἀκουσθέντων ἔναυλος· οὕτω σαφῆ πάντα ἦν. 6. δύο γυναῖκες λαβόμεναι τοῖν χεροῖν εἰλικόν με πρὸς ἑαυτὴν

ἑκατέρα μάλα βιαίως καὶ καρτερῶς· μικροῦ γοῦν με διε-
 σπάσαντο πρὸς ἀλλήλας φιλοτιμούμεναι· καὶ γὰρ ἄρτι
 μὲν ἂν ἡ ἑτέρα ἐπεκράτει καὶ παρὰ μικρὸν ὅλον εἶχέ
 με, ἄρτι δ' ἂν αὖθις ὑπὸ τῆς ἑτέρας εἰχόμεν. ἐβόων
 δὲ πρὸς ἀλλήλας ἑκατέρα, ἡ μὲν, ὡς αὐτῆς ὄντα με κε-
 κτῆσθαι βούλοιο, ἡ δέ, ὡς μάτην τῶν ἀλλοτρῶν ἀντι-
 ποιοῖτο. ἦν δὲ ἡ μὲν ἐργατικὴ καὶ ἀνδρική καὶ αὐχμηρὰ
 9 τὴν κόμην, τῷ χεῖρε τύλων ἀνάπλευς, διεζωσμένη τὴν
 ἐσθῆτα, τιτάνου καταγέμουσα, οἷος ἦν ὁ θεῖος, ὅποτε
 ξέοι τοὺς λίθους· ἡ ἑτέρα δὲ μάλα εὐπρόσωπος καὶ τὸ
 σχῆμα εὐπρεπῆς καὶ κόσμιος τὴν ἀναβολήν. τέλος δ' οὖν
 ἐφίπασί μοι δικάζειν, ὅποτέρᾳ βουλοίμην συνεῖναι αὐτῶν.
 προτέρα δὲ ἡ σκληρὰ ἐκείνη καὶ ἀνδρώδης ἔλεξεν· 7. ἐγώ, 7
 φίλε παῖ, Ἑρμογλυφικὴ τέχνη εἰμί, ἦν χθὲς ἤρξω μαν-
 θάνειν, οἰκεία τέ σοι καὶ συγγενῆς οἴκοθεν· ὅ τε γὰρ
 πάππος σου — εἰποῦσα τοῦνομα τοῦ μητροπάτορος —
 λιθοξόος ἦν καὶ τῷ θεῖῳ ἀμφοτέρω καὶ μάλα εὐδοκι-
 μεῖτον δι' ἡμᾶς. εἰ δ' ἐθέλεις λήρων μὲν καὶ φληνάφων
 τῶν παρὰ ταύτης ἀπέχεσθαι — δεῖξασα τὴν ἑτέραν —,
 ἐπεσθαι δὲ καὶ συνοικεῖν ἐμοί, πρῶτα μὲν θρέψῃ γεννη-
 κῶς καὶ τοὺς ὄμους ἕξεις καρτερούς, φθόνου δὲ παντὸς
 10 ἀλλότριος ἔση καὶ οὔποτε ἄπει ἐπὶ τὴν ἀλλοδαπήν, τὴν
 πατριδα καὶ τοὺς οἰκείους καταλιπών· οὐδὲ ἐπὶ λόγοις
 ἐπαινέσονται σε πάντες. 8. μὴ μυσαχθῆς δὲ τοῦ σώ- 8
 ματος τὸ εὐτελὲς μηδὲ τῆς ἐσθῆτος τὸ πιναρόν· ἀπὸ γὰρ
 11 τοιούτων ὀρμώμενος καὶ Φειδίας ἐκείνος ἔδειξε τὸν Δία
 καὶ Πολύκλειτος τὴν Ἥραν εἰργάσατο καὶ Μύρων ἐπη-
 νέθη καὶ Πραξιτέλης ἐθανμάσθη· προσκυνοῦνται γοῦν
 οὔτοι μετὰ τῶν θεῶν. εἰ δὴ τούτων εἰς γένοιο, πῶς μὲν
 12 οὐ κλεινὸς αὐτὸς παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ἔση; ζηλωτὸν
 δὲ καὶ τὸν πατέρα ἀποδείξεις, περιβλεπτον δὲ ἀποφανεῖς
 καὶ τὴν πατριδα.

Ταῦτα καὶ ἔτι τούτων πλείονα διαπταίονσα καὶ βαρ-
 βαρίζουσα πάμπολλα εἶπεν ἡ Τέχνη, μάλα δὴ σπουδῆ
 συνείρουσα καὶ πείθειν με πειρωμένη· ἀλλ' οὐκέτι μέμ-
 νημαι· τὰ πλείστα γὰρ ἤδη μου τὴν μνήμην διέφυγεν.

- 9 ἔπει δ' οὖν ἐπαύσατο, ἄρχεται ἢ ἑτέρα ᾧδέ πως· 9. ἐγὼ δέ, ᾧ τέκνον, Παιδεία εἰμὶ ἤδη συνήθης σοι καὶ γνωρίμη, εἰ καὶ μηδέπω εἰς τέλος μου πεπειρασαι. ἤλικα 13 μὲν οὖν τὰ ἀγαθὰ ποιεῖ λιθοξόος γενόμενος, αὕτη προείρηκεν· οὐδὲν γὰρ ὅτι μὴ ἐργάτης ἔση τῷ σώματι πονῶν κἄν τοῦτω τὴν ἅπασαν ἐλπίδα τοῦ βίου τεθειμένος, ἀφανῆς μὲν αὐτὸς ᾧν, ὀλίγα καὶ ἀγεννῆ λαμβάνων, ταπεινὸς τὴν γνώμην, εὐτελής δὲ τὴν πρόοδον, οὔτε φίλοις ἐπιδικάσιμος οὔτε ἐχθροῖς φοβερὸς οὔτε τοῖς πολίταις ζηλωτὸς, ἀλλ' αὐτὸ μόνον ἐργάτης καὶ τῶν ἐκ τοῦ πολλοῦ δήμου, εἰς αἰεὶ τὸν προὔχοντα ὑποπήσσαν καὶ τὸν λέγειν 14 δυνάμενον θεραπεύων, λαγῶ βίον ζῶν καὶ τοῦ κρείττονος ἔρμαιον ᾧν· εἰ δὲ καὶ Φειδίας ἢ Πολύκλειτος γένοιο καὶ 14 πολλὰ θαυμασὰ ἐξεργάσαιο, τὴν μὲν τέχνην ἅπαντες ἐπαινέσονται, οὐκ ἔστι δὲ ὅστις τῶν ἰδόντων, εἰ νοῦν ἔχει, εὖξαιτ' ἂν ὁμοίός σοι γενέσθαι· οἷος γὰρ ἂν ἦς, βάνυσος καὶ χειρῶναξ καὶ ἀποχειροβίωτος νομισθῆση.
- 10 10. ἦν δ' ἐμοὶ πείθῃ, πρῶτον μὲν σοι πολλὰ ἐπιδείξω παλαιῶν ἀνδρῶν ἔργα, καὶ πράξεις θαυμαστὰς καὶ λόγους αὐτῶν ἀπαγγέλλουσα καὶ πάντων ὡς εἰπεῖν ἔμπειρον ἀποφαινουσα, καὶ τὴν ψυχὴν σοι, ὅπερ κυριώτατόν ἐστι, κατακοσμήσω πολλοῖς καὶ ἀγαθοῖς κοσμήμασι, σωφροσύνη, δικαιοσύνη, εὐσεβεία, πραότητι, ἐπιεικεία, συνέσει, καρτερίᾳ, τῷ τῶν καλῶν ἔρωτι, τῇ πρὸς τὰ σεμνότετα ὀρμῇ· ταῦτα γὰρ ἐστὶν ὁ τῆς ψυχῆς ἀκέραιος ὡς ἀληθῶς κό- 15 σμος. λήσει δὲ σε οὔτε παλαιὸν οὐδὲν οὔτε νῦν γενέσθαι δέον, ἀλλὰ καὶ τὰ μέλλοντα προσέπει μετ' ἐμοῦ, καὶ ὅλως ἅπαντα, ὅποσα ἐστί, τά τε θεῖα τά τ' ἀνθρώπινα,
- 11 οὐκ εἰς μακρὰν σε διδάξομαι. 11. καὶ ὁ νῦν πένης ὁ τοῦ δεινός, ὁ βουλευσάμενος ἄρτι περὶ ἀγεννοῦς οὕτω τέχνης, μετ' ὀλίγον ἅπασι ζηλωτὸς καὶ ἐπίφθονος ἔση, τιμώμενος καὶ ἐπαινούμενος καὶ ἐπὶ τοῖς ἀρίστοις εὐδοκιμῶν καὶ ὑπὸ τῶν γένει καὶ πλοῦτῳ προὔχοντων ἀποβλεπόμενος, ἐσθῆτα μὲν τοιαύτην ἀμπεχόμενος, — δειξασα τὴν ἑαυτῆς· πάνν δὲ λαμπρὰν ἐφέρει — ἀρχῆς δὲ καὶ προεδρίας ἀξιούμενος· κἄν ποι ἀποδημῆς, οὐδ' ἐπὶ 16

τῆς ἀλλοδαπῆς ἀγνώως καὶ ἀφανῆς ἔση· τοιαῦτά σοι περι-
 θήσω τὰ γνωρίσματα, ὥστε τῶν δρώντων ἕκαστος τὸν
 πλησίον κινήσας δείξει σε τῷ δακτύλῳ „οὗτος ἐκείνος“
 λέγων. 12. ἂν δέ τι σπουδῆς ἄξιον ἢ τοὺς φίλους ἢ καὶ 12
 τὴν πόλιν ὅλην καταλαμβάνῃ, εἰς σὲ πάντες ἀποβλέπον-
 ται· κἄν πού τι λέγων τύχης, κεκηνότες οἱ πολλοὶ ἀκού-
 σονται, θαυμάζοντές σε τῆς δυνάμεως τῶν λόγων καὶ τὸν
 17 πατέρα τῆς εὐπαιδίας εὐδαιμονίζοντες· ὃ δὲ λέγουσιν, ὡς
 ἄρα καὶ ἀθάνατοι γίνονται τινες ἐξ ἀνθρώπων, τοῦτό
 σοι περιποιήσω· καὶ γὰρ ἦν αὐτὸς ἐκ τοῦ βίου ἀπέλθῃς,
 οὔποτε παύση συνῶν τοῖς πεπαιδευμένοις καὶ προσομιλῶν
 τοῖς ἀρίστοις. ὄρᾳς τὸν Δημοσθένην ἐκείνον τίνος υἱὸν
 ὄντα ἐγὼ ἠλίκον ἐποίησα· ὄρᾳς τὸν Αἰσχίνην, ὃς τυμ-
 πανιστρίας υἱὸς ἦν, ὅπως αὐτὸν δι' ἐμὲ Φίλιππος ἐθε-
 18 ράπευσεν. ὃ δὲ Σωκράτης καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῇ ἐρμουγλυ-
 φικῇ ταύτῃ τραφεὶς ἐπειδὴ τάχιστα συνῆκε τοῦ κρείττονος
 καὶ δραπετεύσας παρ' αὐτῆς ἠύτομόλησεν ὡς ἐμέ, ἀκού-
 εις ὡς παρὰ πάντων ἄδεται. 13. ἀφεις δὲ αὐτοὺς τηλι- 13
 κούτους καὶ τοιοῦτους ἄνδρας καὶ πράξεις λαμπρὰς καὶ
 λόγους σεμνοὺς καὶ σχῆμα εὐπρεπὲς καὶ τιμὴν καὶ δό-
 ξαν καὶ ἔπαινον καὶ προεδρίαν καὶ δυνάμεις καὶ ἀρχὰς
 καὶ τὸ ἐπὶ λόγοις εὐδοκιμεῖν καὶ τὸ ἐπὶ συνέσει εὐδαι-
 μονίζεσθαι χιτῶνίον τι πιναρὸν ἐνδύσῃ καὶ σχῆμα δουλο-
 πρεπὲς ἀναλήψῃ καὶ μοχλία καὶ γλυφεῖα καὶ κοπέας καὶ
 κολαπτῆρας ἐν τοῖν χεροῖν ἕξεις κάτω νενευκῶς εἰς τὸ
 ἔργον, χαμαιπετῆς καὶ χαμαίζηλος καὶ πάντα τρόπον τα-
 πεινός, ἀνακύπτων δὲ οὐδέποτε οὐδὲ ἀνδρῶδες οὐδὲ
 ἐλεύθερον οὐδὲν ἐπινοῶν, ἀλλὰ τὰ μὲν ἔργα ὅπως εὐρυ-
 19 εὐρυθμος καὶ κόσμιος ἔση, ἥκιστα πεφροντικῶς, ἀλλ'
 ἀτιμότερον ποιῶν σεαυτὸν λίθων.

14. ταῦτα ἔτι λεγούσης αὐτῆς οὐ περιμείνας ἐγὼ τὸ 14
 τέλος τῶν λόγων ἀναστὰς ἀπεφηνάμην, καὶ τὴν ἄμορφον
 ἐκείνην καὶ ἐργατικὴν ἀπολιπὼν μετέβαινον πρὸς τὴν
 Παιδείαν μάλα γεγηθώς, καὶ μάλιστα ἐπεὶ μοι εἰς νοῦν
 ἦλθεν ἡ σκυτάλη καὶ ὅτι πληγὰς εὐθὺς οὐκ ὀλίγας ἀρχο-

μένω μοι χθές ἐνετρίψατο. ἡ δὲ ἀπολειφθεῖσα τὸ μὲν
 πρῶτον ἠγανάκει καὶ τῷ χεῖρε συνεκρότει καὶ τοῖς ὀδόν-
 τας ἔπριε· τέλος δέ, ὡσπερ τὴν Νιόβην ἀκούομεν, ἐπε-
 πύγει καὶ εἰς λίθον μετεβέβλητο. εἰ δὲ παράδοξα ἔπαθε,
 15 μὴ ἀπιστήσητε· θαυματοποιοὶ γὰρ οἱ ὄνειροι. 15. ἡ
 ἑτέρα δὲ πρὸς με ἀπιδούσα, Τοιγαροῦν ἀμείψομαί σε,
 ἔφη, τῆσδε τῆς δικαιοσύνης, [ὅτι καλῶς τὴν δίκην ἐδί-
 κασας] καὶ ἐλθὲ ἴδθ, ἐπίβηθι τούτου τοῦ ὄχληματος — 20
 δείξασά τι ὄχημα ὀποπτέρων ἵππων τινῶν τῷ Πηγάσῳ
 ἑοικόντων —, ὅπως εἰδῆς, οἷα καὶ ἤλικα μὴ ἀκολουθήσας
 ἐμοὶ ἀγνοήσῃν ἔμελλες. ἐπεὶ δὲ ἀνῆλθον, ἡ μὲν ἤλαυτε
 καὶ ἠνιόχει, ἀρθεῖς δὲ εἰς ὕψος ἐγὼ ἐσκόπων ἀπὸ τῆς
 ἕως ἀρξάμενος ἄχρι πρὸς τὰς ἐσπερίους πόλεις [καὶ ἔθνη
 καὶ δήμους] καθάπερ ὁ Τριπτόλεμος ἀποσπειρών τι ἐς
 τὴν γῆν. οὐκέτι μέντοι μέμνημαι, ὅ τι τὸ σπειρόμενον
 ἐκείνο ἦν, πλὴν τοῦτο μόνον, ὅτι κάτωθεν ἀφορῶντες
 ἄνθρωποι ἐπήνουν καὶ μετ' εὐφημίας καθ' οὓς γενοίμην
 16 τῇ πτήσει παρέπεμπον. 16. δείξασα δὲ μοι τὰ τοσαῦτα
 κάμει τοῖς ἐπαινοῦσιν ἐκείνοις ἐπανήγαγεν αὐτὴς οὐκέτι 21
 τὴν αὐτὴν ἐσθῆτα ἐκείνην ἐνδεδυκότα, ἣν εἶχον ἀφιπτά-
 μενος, ἀλλὰ μοι ἐδόκουν εὐπάρουφός τις ἐπανήκειν. κατα-
 λαβοῦσα οὖν καὶ τὸν πατέρα ἐστῶτα καὶ περιμένοντα
 ἐδείκνυεν αὐτῷ ἐκείνην τὴν ἐσθῆτα κάμει, οἷος ἦκοιμι,
 καὶ τι καὶ ὑπέμνησεν, οἷα μικροῦ δεῖν περὶ ἐμοῦ ἐβου-
 λέσαντο.

ταῦτα μέμνημαι ἰδὼν ἀντίπαις ἔτι ὧν, ἐμοὶ δοκεῖν,
 17 ἔκταραχθεῖς πρὸς τὸν τῶν πληγῶν φόβον. 17. μεταξὺ
 δὲ λέγοντος, Ἡράκλεις, ἔφη τις, ὡς μακρὸν τὸ ἐνύπνιον
 καὶ δικανικόν. εἰτ' ἄλλος ὑπέκρουσε, Χειμερινὸς ὄνειρος,
 [ὅτε μήκισταί εἰσιν αἱ νύκτες,] ἢ τάχα πού τριέσπερος,
 ὡσπερ ὁ Ἡρακλῆς, καὶ αὐτὸς ἐστὶ. τί δ' οὖν ἐπῆλθεν
 αὐτῷ ληρῆσαι ταῦτα πρὸς ἡμᾶς καὶ μνησθῆναι παιδικῆς 22
 νυκτὸς καὶ ὀνείρων παλαιῶν καὶ γεγηρακότων; ἔωλος γὰρ
 ἢ ψυχρολογία· μὴ ὀνείρων τινὰς ὑποκριτὰς ἡμᾶς εἴλη-
 φεν; Οὐκ, ὡγαθέ· οὐδὲ γὰρ ὁ Ξενοφῶν ποτε διηγού-
 μενος τὸ ἐνύπνιον, ὡς ἐδόκει αὐτῷ πυρκαϊὰ εἶναι ἐν τῇ

πατρώα οἰκία καὶ τὰ ἄλλα — ἴστε γάρ — οὐχ ὑπόκρισιν
 23 τὴν ὄψιν οὐδ' ὡς φλυαρεῖν ἐγνωκῶς αὐτὰ διεξήκει, καὶ
 ταῦτα ἐν πολέμῳ καὶ μάχῃ καὶ ἀπογνώσει πραγμάτων,
 περιεστῶτων πολεμίων, ἀλλὰ τι καὶ χρήσιμον εἶχεν ἢ διή-
 γησις. 18. καὶ τοίνυν καὶ γὰρ τοῦτον τὸν ὄνειρον ὑμῖν διη- 18
 γησάμην ἐκείνου ἕνεκα, ὅπως οἱ νέοι πρὸς τὰ βελτίω
 τρέπωνται καὶ παιδείας ἔχωνται, καὶ μάλιστα, εἴ τις αὐ-
 τῶν ὑπὸ πενίας ἐθελοκακεῖ καὶ πρὸς τὰ ἥττω ἀποκλίνει
 φύσιν οὐκ ἀγεννῆ διαφθείρων· ἐπιρρωσθήσεται εὖ οἶδ'
 ὅτι κάκεινος ἀκούσας τοῦ μύθου, ἰκανὸν ἑαυτῷ παρά-
 δεῖγμα ἐμὲ προστησάμενος, ἐννοῶν οἷος μὲν ὦν πρὸς τὰ
 κάλλιστα ὤρημα καὶ παιδείας ἐπεθύμησα μηδὲν ἀποδει-
 λιάσας πρὸς τὴν πέναν τὴν τότε, οἷος δὲ πρὸς ὑμᾶς
 ἐπανελήλυθα, εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο, οἶδενός γοῦν τῶν λιθο-
 γλύφων ἀδοξότερος.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΙΠΟΝΤΑ, ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΕΙ ΕΝ ΛΟΓΟΙΣ.

1. Οὐκοῦν Προμηθεά με εἶναι φῆς; εἰ μὲν κατὰ 1
 τοῦτο, ὦ ἄριστε, ὡς πηλίνων κάμοι τῶν ἔργων ὄντων,
 γνωρίζω τὴν εἰκόνα καὶ φημι ὅμοιος εἶναι αὐτῷ, οὐδ'
 ἀναινομαι πηλοπλάστος ἀκούειν, εἰ καὶ φανλότερος ἐμοὶ
 24 ὁ πηλὸς οἷος ἐκ τριόδου, βόρβορός τις παρὰ μικρόν· εἰ
 δὲ ὑπερεπαινῶν τοὺς λόγους ὡς δῆθεν εὐμηχάνους ὄντας
 τὸν σοφώτατον τῶν Τιτάνων ἐπιφημίζεις αὐτοῖς, ὅρα
 μή τις εἰρωνεῖαν φῆ καὶ μυκτῆρα οἷον τὸν Ἀπτικὸν προσ-
 εἶναι τῷ ἐπαινῷ. ἢ πόθεν γὰρ εὐμήχανον τοῦμόν; τίς
 δ' ἢ περιττὴ σοφία καὶ προμήθεια ἐν τοῖς γράμμασιν;
 ὡς ἔμοιγε ἰκανόν, εἰ μὴ πάνυ σοι γήϊνα ἔδοξε μηδὲ
 κομιδῇ ἀνάξια τοῦ Κανκάσου. καίτοι πόσῳ δικαιοτέρον
 ὑμεῖς ἂν εἰκάζοισθε τῷ Προμηθεῖ, ὁπόσοι ἐν δίκαις εὐ-
 δοκιμεῖτε ξὶν ἀληθείᾳ ποιούμενοι τοὺς ἀγῶνας; ζῶντα
 25 γοῦν ὡς ἀληθῶς καὶ ἔμψυχα ὑμῖν τὰ ἔργα, καὶ νῆ Δία

καὶ τὸ θερμὸν (†) αὐτῶν ἔστι διάπυρον· καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ Προμηθεύς ἂν εἴη, [πλήν] εἰ μὴ διαλλάττοιτε, ὅτι μὴ ἐκ πηλοῦ πλάττετε, ἀλλὰ χρυσᾶ ὑμῖν τοῖς πολλοῖς τὰ πλάσματα. 2 ἡμεῖς δὲ οἱ ἐς τὰ πλήθη παριόντες καὶ τὰς τοιαύτας τῶν ἀκροάσεων ἀπαγγέλλοντες εἰδῶλα ἅττα ἐπιδεικνύμεθα· καὶ τὸ μὲν ὄλον ἐν πηλῷ, καθάπερ ἔφην μικρὸν ἔμπροσθεν, ἢ πλαστικὴ κατὰ ταῦτά τοις κοροπλάθοις· τὰ δ' ἄλλα οὔτε κινήσεις ὁμοία πρόσεστιν οὔτε ψυχῆς δῆγμά τι, ἀλλὰ τέρψις ἄλλως καὶ παιδιὰ τὸ 26 πρᾶγμα. ὥστε μοι ἐνθυμεῖσθαι ἔπεισι, μὴ ἄρα οὕτω με Προμηθεῖα λέγεις εἶναι, ὡς ὁ κωμικὸς τὸν Κλέωνα· φησὶ δέ, οἴσθα, περὶ αὐτοῦ·

Κλέων Προμηθεύς ἔστι μετὰ τὰ πράγματα. καὶ αὐτοὶ δὲ Ἀθηναῖοι τοὺς χυτρείας καὶ ἱπνοποιούς καὶ πάντας, ὅσοι πηλοουργοί, Προμηθεῖας ἀπεκάλουν ἐπισκώπτοντες [ἐς] τὴν πηλὸν καὶ τὴν ἐν πυρὶ οἶμαι τῶν σκευῶν ὄπτησιν· καὶ εἴ γε σοι τοῦτο βούλεται εἶναι ὁ Προμηθεύς, πάνν εὐστόχως ἀποτετόξευται καὶ ἐς τὴν Ἀττικὴν δριμύτητα [τῶν σκωμμάτων], ἐπεὶ καὶ εὐθυρπτα ἡμῖν τὰ ἔργα, ὥσπερ ἐκείνοις τὰ χυτρίδια, καὶ μικρὸν τις λίθον 3 ἐμβαλὼν συντρίψειεν ἂν ἅπαντα. 3. καίτοι, φαίη τις ἂν παραμυθούμενος, οὐ ταῦτα εἴκασέ σε τῷ Προμηθεῖ, ἀλλὰ 27 τὸ καινουργὸν τοῦτο [ἐπαινῶν] καὶ μὴ πρὸς τι ἄλλο ἀρχέτυπον μεμιμημένον, ὥσπερ ἐκεῖνος οὐκ ὄντων ἀνθρώπων τέως ἐννοήσας αὐτοὺς ἀνέπλασε, τοιαῦτα ζῶα μορφώσας καὶ διακοσμήσας, ὡς εὐκίνητά τε εἶναι καὶ ὀφθῆναι χαρίεντα· καὶ τὸ μὲν ὄλον ἀρχιτέκτων αὐτὸς ἦν, συνειργάζετο δέ τι καὶ ἡ Ἀθηναῖα ἐμπνέουσα τὸν πηλὸν καὶ ἔμψυχα ποιοῦσα [εἶναι] τὰ πλάσματα. ὁ μὲν ταῦτ' ἂν εἰπὼν πρὸς γε τὸ εὐφημότατον ἐξηγούμενος ἂν εἴη τὸ εἰρημένον. καὶ ἴσως οὗτος ὁ νοῦς ἦν τῷ λελεγμένῳ. ἐμοὶ δὲ οὐ πάνν ἱκανόν, εἰ καινοποιεῖν δοκοίην, μηδὲ ἔχοι τις λέγειν ἀρχέτυπον τι τοῦ πλάσματος, οὐ τοῦτο ἀπόγονόν ἐστιν, ἀλλ' εἰ μὴ καὶ χάριεν φαίνοιτο, αἰσχυνοίμην ἂν, εὐ ἴσθι, ἐπ' αὐτῶν καὶ ξυμπατήσας ἂν ἀφανίσαιμι· οὐδ' ἂν ὠφελήσειεν αὐτό, παρὰ γοῦν ἐμοί, ἢ καινότης, 28

μὴ οὐχὶ συντετριφθῆαι ἄμορφον ὄν. καὶ εἴ γε μὴ οὕτω
 φρονοίην, ἄξιός ἄν εἶναι μοι δοκῶ ὑπὸ ἐκκαίδεκα γυπῶν
 κείρεσθαι, οὐ συνιεὶς Πτολεμαίου ἀμφοτέρω τὰ μετὰ τοῦ
 ξένου αὐτὸς πεπονθῶς. 4. Πτολεμαῖος γοῦν ὁ *Ἀάγου* 4
 δύο καινὰ ἐς *Αἴγυπτον* ἄγων, κάμηλόν τε Βακτριανὴν
 παμμέλαιναν καὶ δίχρωμον ἄνθρωπον, ὡς τὸ μὲν ἡμί-
 τομον αὐτοῦ ἀκριβῶς μέλαν εἶναι, τὸ δ' ἕτερον ἐς ὑπερ-
 βολὴν λευκόν, ἐπ' ἴσης δὲ μεμερισμένον, ἐς τὸ θέατρον
 συναγαγὼν τοὺς *Αἴγυπτίους* ἐπεδείκνυτο αὐτοῖς ἄλλα τε
 29 πολλὰ θεάματα καὶ τὸ τελευταῖον καὶ ταῦτα, τὴν κάμη-
 λον καὶ τὸν ἡμίλευκον ἄνθρωπον, καὶ ὤετο ἐκπλήξειν
 τῷ θεάματι. οἱ δὲ πρὸς μὲν τὴν κάμηλον ἐφοβήθη-
 σαν καὶ ὀλίγου διέφυγον ἀναθορόντες, καίτοι χρυσῶ
 πᾶσα ἐκεκόσμητο καὶ ἀλουργίδι ἐπέστρωτο καὶ ὁ χαλι-
 νὸς ἦν λιθοκόλλητος, *Δαρείου* τινὸς ἢ *Καμβύσου* ἢ *Κύ-
 ρου* αὐτοῦ κειμήλιον· πρὸς δὲ τὸν ἄνθρωπον οἱ μὲν
 πολλοὶ ἐγέλων, οἱ δὲ τινες ὡς ἐπὶ τέρατι ἐμυσάττοντο,
 ὥστε ὁ Πτολεμαῖος συνεὶς ὅτι οὐκ εὐδοκίμει ἐπ' αὐτοῖς
 οὐδὲ θαυμάζεται ὑπὸ τῶν *Αἴγυπτίων* ἢ καινότης, ἀλλὰ
 πρὸ αὐτῆς τὸ εὖρουθμον καὶ τὸ εὖμορφον κρίνουσι, μετ-
 ἔστησεν αὐτὰ καὶ [τὸν ἄνθρωπον] οὐκέτι διὰ τιμῆς ἦγεν
 ὡς πρὸ τοῦ· ἀλλ' ἢ μὲν κάμηλος ἀπέθανεν ἀμελουμένη,
 30 τὸν ἄνθρωπον δὲ τὸν διττὸν *Θέσπιδι* τῷ αὐλητῇ ἔδωρή-
 σατο καλῶς αὐλήσαντι παρὰ τὸν πότον. 5. δέδοικα δὲ 5
 μὴ καὶ τοῦμὸν κάμηλος ἐν *Αἴγυπτίοις* ἦ, οἱ δὲ ἄνθρωποι
 τὸν χαλινὸν ἀντὶ αὐτῆς θαυμάζωσι καὶ τὴν ἀλουργίδα,
 ἐπειδὴ οὐδὲ τὸ ἐκ δυοῖν τοῖν καλλίστοις συγκείσθαι, δια-
 λόγου καὶ κωμωδίας, οὐδὲ τοῦτο ἀπόχρη εἰς εὖμορφίαν,
 εἰ μὴ καὶ ἡ μῆξις ἐναρμόνιος καὶ κατὰ τὸ σύμμετρον γί-
 γνοιτο· ἔστι γοῦν ἐκ δύο καλῶν ἀλλόκοτον τὴν *ξυνθή-
 κην* εἶναι, ὅλον ἐκεῖνο τὸ προχειρότατον, ὃ *Ἰπποκένταυ-
 ρος*· οὐ γὰρ ἄν φαίης ἐπέραστόν τι ζῷον τουτὶ γενέσθαι,
 31 ἀλλὰ καὶ ὑβριστότατον, εἰ χρὴ πιστεύειν τοῖς *ζωγράφοις*
 ἐπιδεικνυμένοις τὰς παροιμίας καὶ σφαγὰς αὐτῶν. τί
 οὖν; οὐχὶ καὶ ἔμπαλιν γένοιτ' ἄν εὖμορφόν τι ἐκ δυοῖν
 τοῖν ἀρίστοις *ξυντεθέν*, ὥσπερ ἐξ οἴνου καὶ μέλιτος τὸ

ξυναμφότερον ἤδιστον; φημί ἔγωγε· οὐ μὴν περὶ γε
 τῶν ξιμῶν ἔχω διατείνεσθαι ὡς τοιούτων ὄντων, ἀλλὰ
 6 δέδια μὴ τὸ ἐκατέρου κάλλος ἢ μίξις συνέφθιρην. 6. οὐ
 πάνυ γοῦν συνήθη καὶ φίλα ἐξ ἀρχῆς ἦν ὁ διάλογος καὶ
 ἡ κωμῳδία, εἴ γε ὁ μὲν οἴκοι καὶ καθ' ἑαυτὸν ἡ νῆ Δία
 ἐν τοῖς περιπάτοις μετ' ὀλίγων τὰς διατριβὰς ἐποιεῖτο,
 ἡ δὲ παραδοῦσα τῇ Διονύσῳ ἑαυτὴν θεάτρῳ ὠμίλει 32
 καὶ ξυνέπαιζε καὶ ἐγελωτοποιεῖ καὶ ἐπέσκωπτε καὶ ἐν
 θυθμῷ ἔβαινε πρὸς αὐτὸν ἐνίοτε, ἀναπαίστοις μέτροις
 ἐποχουμένη τὰ πολλά, καὶ τὸ ὄλον τοὺς τοῦ διαλόγου
 ἐταίρους ἐχλείαζε φροντιστὰς καὶ μετεωρολέσχας καὶ τὰ 33
 τοιαῦτα προσαγορεύουσα· καὶ μίαν ταύτην προαίρεσιν
 ἐπεποιήτο ἐκείνους ἐπισκώπτειν καὶ τὴν Διονυσιακὴν 34
 ἔλευθερίαν καταχεῖν αὐτῶν, ἄρτι μὲν ἀεροβατοῦντας δει-
 κνύουσα καὶ νεφέλαις ξυνόντας, ἄρτι δὲ ψυλλῶν πηδή-
 ματα διαμετροῦντας, ὡς δῆθεν τὰ ἀέρια λεπτολογουμέ-
 νους. ὁ διάλογος δὲ σεμνοτάτας ἐποιεῖτο τὰς συνουσίας
 φύσεώς τε πέρι καὶ ἀρετῆς φιλοσοφῶν· ὥστε τὸ τῶν
 μουσικῶν τοῦτο δις διὰ πασῶν εἶναι τὴν ἀρμονίαν [ἀπὸ
 τοῦ ὀξυτάτου ἐς τὸ βαρύτετον]. καὶ ὅμως ἐτολήσαμεν
 ἡμεῖς τὰ οὕτως ἔχοντα πρὸς ἀλληλα ξυναγαγεῖν καὶ ξυν-
 αρμόσαι οὐ πάνυ πειθόμενα οὐδὲ εὐμαρῶς ἀνεχόμενα 35
 7 τὴν κοινωσίαν. 7. δέδια τοίνυν, μὴ αὐθις ὁμοίον τι τῷ
 Προμηθεῖ τῷ σὺ πεποιηκῶς φαίνωμαι τὸ θῆλυ τῷ ἄρ-
 ρενη ἐγκαταμίξας καὶ δι' αὐτὸ δίκην ὑπόσχω, μᾶλλον δὲ
 καὶ [μὴ καὶ ἄλλο τι τοιοῦτος φανεῖν] ἐξαπατῶν ἴσως τοὺς
 ἀκούοντας καὶ ὅσα παραθεῖς αὐτοῖς κεκαλυμμένα τῇ
 πιμελῇ, γέλωτα κωμικὸν ὑπὸ σεμνότητι φιλοσόφῳ· τὸ
 γὰρ τῆς κλεπτικῆς — καὶ γὰρ κλέπτῃς ὁ θεός — ἄπαγε·
 τοῦτο μόνον οὐκ ἂν εἴποις ἐνεῖναι τοῖς ἡμετέροις· ἢ παρὰ 36
 τοῦ γὰρ ἂν ἐκλέπτομεν; εἰ μὴ ἄρα τις ἐμὲ διέλαθε τοιού-
 τους πιτυοκάμπτας καὶ τραγελάφους καὶ αὐτὸς συντεθει-
 κῶς. πλὴν ἀλλὰ τί ἂν πάθοιμι; ἐμμενετέον γὰρ οἷς 37
 ἄπαξ προειλόμην· ἐπεὶ τό γε μεταβουλεύεσθαι Ἐπιμη-
 θεῶς ἔργον, οὐ Προμηθεῶς ἐστίν.

ΠΡΟΣ ΝΙΓΡΙΝΟΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Λουκιανὸς Νιγρίνῳ εὖ πράττειν.

Ἡ μὲν παροιμία φησί, Γλαῦκα εἰς Ἀθήνας, ὡς γελοῖον ὃν εἴ τις ἐκείσε κομίζοι γλαῦκας, ὅτι πολλαὶ παρ' αὐτοῖς εἰσιν. ἐγὼ δ' εἰ μὲν δύναμιν λόγων ἐπιδειξασθαι βουλόμενος ἔπειτα Νιγρίνῳ γράψας βιβλίον ἔπεμπον, εἰχόμεν ἂν τῷ γελοίῳ γλαῦκας ὡς ἀληθῶς ἐμπορευόμενος· ἐπεὶ δὲ μόνην σοι δηλῶσαι τὴν ἐμὴν γνώμην ἐθέλω, ὅπως τε νῦν ἔχω καὶ ὅτι μὴ παρέργως πρὸς τῶν σῶν λόγων εἴλημαι, ἀποφεύγοιμ' ἂν εἰκότως καὶ τὸ τοῦ Θουκυδίδου λέγοντος, ὅτι ἡ ἀμαθία μὲν θρασεῖς, ὀκνηροὺς δὲ τὸ λελογισμένον ἀπεργάζεται· δῆλον γὰρ ὡς οὐχ ἡ ἀμαθία μοι μόνη τῆς τοιαύτης τόλμης, ἀλλὰ καὶ ὁ πρὸς τοὺς λόγους ἔρως αἴτιος. ἔρρωσο.

ΝΙΓΡΙΝΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ.

ΕΤΑΙΡΟΣ, ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ.

1. ΕΤΑΙ. Ὡς σεμνὸς ἡμῖν σφόδρα καὶ μετέωρος 1
39 ἐπανελήλυθας. οὐ τοίνυν προσβλέπειν ἡμᾶς ἔτι ἀξιοῖς οὔθ' ὀμιλίας μεταδίδως οὔτε κοινωνεῖς τῶν ὁμοίων λόγων, ἀλλ' ἄφνω μεταβέβλησαι καὶ ὅλως ὑπεροπτικῷ τινι ἔοικας. ἡδέως δ' ἂν παρὰ σοῦ πυθοίμην, ὅθεν οὕτως ἀτόπως ἔχεις καὶ τί τούτων αἴτιον.

ΛΟΥΚ. Τί γὰρ ἄλλο γε, ὦ ἑταῖρε, ἢ εὐτυχία;

ΕΤΑΙ. Πῶς λέγεις;

ΛΟΥΚ. Ὅδοῦ πάρεργον ἦκω σοι εὐδαίμων τε καὶ μακάριος γεγενημένος· καὶ τοῦτο δὴ τὸ ἀπὸ τῆς σκηνῆς ὄνομα τρισόλβιος.

ΕΤΑΙ. Ἡράκλεις, οὕτως ἐν βραχεῖ;

ΛΟΥΚ. Καὶ μάλα.

ΕΤΑΙ. Τί δὲ τὸ μέγα τοῦτό ἐστιν, ἔφ' ὅτι καὶ κομᾶς, ἵνα μὴ ἐν κεφαλαίῳ μόνῳ εὐφραίνωμεθα, ἔχωμεν δέ τι καὶ ἀκριβῶς εἶδέναι τὸ πᾶν ἀκούσαντες;

ΛΟΥΚ. Οὐ θαυμαστόν εἶναί σοι δοκεῖ πρὸς Διός, ἀντὶ μὲν δούλου με ἐλεύθερον, ἀντὶ δὲ πένητος ὡς ἀληθῶς πλούσιον, ἀντὶ δὲ ἀνοήτου τε καὶ τετυφωμένου γε- 40 νέσθαι μετριώτερον;

2 2. ΕΤΑΙ. Μέγιστον μὲν οὖν· ἀτὰρ οὐπω μανθάνω σαφῶς ὅ τι καὶ λέγεις.

ΛΟΥΚ. Ἐστάλην μὲν εὐθὺ τῆς πόλεως βουλόμενος ἰατροῖν ὀφθαλμῶν θεάσασθαι τινα· τὸ γὰρ μοι πάθος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ μᾶλλον ἐπετείνεται.

ΕΤΑΙ. Οἶδα τούτων ἕκαστα, καὶ ἠξιάμην σέ τι σπουδαίῳ ἐπιτυχεῖν.

ΛΟΥΚ. Λόξαν οὖν μοι διὰ πολλοῦ προσειπεῖν Νιγρῆινον τὸν Πλατωνικὸν φιλόσοφον, ἔωθεν ἐξαναστάς ὡς αὐτὸν ἀφικόμην καὶ κόψας τὴν θύραν τοῦ παιδίου ἀγγείλαντος εἰσεκλήθην· καὶ παρελθὼν εἶσω καταλαμβάνω τὸν μὲν ἐν χερσὶ βιβλίον ἔχοντα, πολλὰς δὲ εἰκόνας παλαιῶν 41 σοφῶν ἐν κύκλῳ κειμένας. προὔκειτο δὲ ἐν μέσῳ καὶ πινάκιόν τισι τῶν ἀπὸ γεωμετρίας σχημάτων καταγεγραμμένον καὶ σφαῖρα καλάμου πρὸς τὸ τοῦ παντός 3 μίμημα ὡς ἐδόκει πεποιημένη. 3. σφόδρα οὖν με φιλοφρόνως ἀσπασάμενος ἠρώτα ὅ τι πράττοιμι. καὶ γὰρ πάντα διηγησάμην αὐτῷ, καὶ δῆτ' ἐν μέρει καὶ αὐτὸς ἤξιον εἶδέναι ὅτι τε πράττοι καὶ εἰ αὐθις αὐτῷ ἔγνωσμένον εἶη στέλλεσθαι τὴν ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος. ὁ δὲ ἀρξάμενος, ὡ ἑταῖρε, περὶ τούτων λέγειν καὶ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην διηγείσθαι τοσαύτην τινά μου τῶν λόγων ἀμβροσίαν κατεσκεδάσεν, ὥστε καὶ τὰς Σειρήνας ἐκείνας [εἴ τινες ἄρα ἐγένοντο] καὶ τὰς Κηληδόνας καὶ τὸν Ὀμήρου λωτὸν 4 ἀρχαῖον ἀποδείξαι· οὕτω Θεσπέσια ἐφθέγγατο. 4. προ- 42 ἤχθη γὰρ αὐτὴν τε φιλοσοφίαν ἐπαινέσαι καὶ τὴν ἀπὸ ταύτης ἐλευθερίαν καὶ τῶν δημοσίων νομιζομένων ἀγαθῶν καταγελάσαι, πλούτου καὶ δόξης καὶ βασιλείας καὶ τιμῆς, ἔτι τε χρυσοῦ καὶ πορφύρας καὶ τῶν πάνυ περιβλέπτων τοῖς πολλοῖς, τέως δὲ κάμοι δοκούντων· ἅπερ ἔγωγε ἀτενεὶ καὶ ἀναπεπταμένη τῇ ψυχῇ δεξάμενος αὐτίκα μὲν οὐδὲ εἶχον εἰκάσαι ὅπερ ἐπεπόνθειν, ἀλλὰ παν-

τοῖος ἐγιγνόμην· καὶ ἄρτι μὲν ἐλυπούμην, ἐληλεγμένων
 μοι τῶν φιλάτων, πλούτου τε καὶ ἀργυρίου καὶ δόξης,
 καὶ μόνον οὐκ ἐδάκρουν ἐπ' αὐτοῖς καθρηγμένοις, ἄρτι
 δὲ αὐτὰ μὲν ἐδόκει μοι ταπεινὰ καὶ καταγέλαστα· ἔχαι-
 ρον δ' αὖ ὡσπερ ἐκ ζοφεροῦ τινος ἀέρος τοῦ βίου τοῦ
 πρόσθεν ἐς αἰθρίαν τε καὶ μέγα φῶς ἀναβλέπων· ὥστε
 43 δὴ, τὸ καινότερον, τοῦ ὀφθαλμοῦ μὲν καὶ τῆς περὶ αὐτὸν
 ἀσθενείας ἐπελανθανόμην, τὴν δὲ ψυχὴν ὀξυδερχέστερος
 κατὰ μικρὸν ἐγιγνόμην· ἐλελήθειν γὰρ τέως αὐτὴν τυ-
 φλώτιττουσαν περιφέρων. 5. προϊῶν δὲ ἐς τόδε περι- 5
 ἤχθην, ὅπερ ἀρτίως ἡμῖν ἐπεκάλεις· γαῦρός τε γὰρ ὑπὸ
 τοῦ λόγου καὶ μετέρως εἰμι καὶ ὅλως μικρὸν οὐκέτι
 οὐδὲν ἐπινοῶ· δοκῶ γάρ μοι ὁμοίον τι πεπονθέναι πρὸς
 φιλοσοφίαν, οἷόνπερ καὶ οἱ Ἴνδοι πρὸς τὸν οἶνον λέγονται
 παθεῖν, ὅτε πρῶτον ἐπιον αὐτοῦ· θερμότεροι γὰρ ὄντες
 φύσει πίνοντες ἰσχυρὸν οὕτω πότον αὐτίκα μάλα ἐξεβακ-
 χεύθησαν καὶ διπλασίως ὑπὸ τοῦ ἀκράτου ἐξεμάνησαν.
 οὕτω σοι καὶ αὐτὸς ἐνθεος καὶ μεθύων ὑπὸ τῶν λόγων
 περιέρχομαι.

6. ΕΤΑΙ. Καὶ μὴν τοῦτό γε οὐ μεθύειν, ἀλλὰ νή- 6
 φρην τε καὶ σωφρονεῖν ἐστιν. ἐγὼ δὲ βουλοίμην ἄν, εἰ
 οἷόν τε, αὐτῶν ἀκοῦσαι τῶν λόγων· οὐδὲ γὰρ οὐδὲ φθο-
 44 νεῖν αὐτῶν οἶμαι θέμις, ἄλλως τε εἰ καὶ φίλος καὶ περὶ
 τὰ ὅμοια ἐσπουδακῶς ὁ βουλόμενος ἀκούειν εἴη.

ΛΟΥΚ. Θάρρει, ὦγαθέ· τοῦτο γάρ τοι τὸ τοῦ Ὀμή-
 ρου, σπεύδοντα καὶ αὐτὸν παρακαλεῖς, καὶ εἴ γε μὴ ἔφθης,
 αὐτὸς ἄν ἐδειχθῆν ἀκοῦσαί μου διηγουμένου· μάρτυρα
 γὰρ σε παραστήσασθαι πρὸς τοὺς πολλοὺς ἐθέλω, ὅτι
 οὐκ ἀλόγως μαίνομαι· ἄλλως τε καὶ ἡδύ μοι τὸ μεμνη-
 σθαι αὐτῶν πολλάκις, καὶ ταύτην ἤδη μελέτην ἐποιησά-
 μην· ἐπεὶ καὶ μὴ παρῶν τις τύχη, καὶ οὕτω δις ἢ τρίς
 45 τῆς ἡμέρας ἀνακυκλῶ πρὸς ἑμαυτὸν τὰ εἰρημένα. 7. καὶ 7
 ὡσπερ οἱ ἔρασταὶ τῶν παιδικῶν οὐ παρόντων ἔργ' αἶτα
 καὶ λόγους εἰρημένους αὐτοῖς διαμνημονεύουσι καὶ τού-
 τοις ἐνδιατρίβοντες ἐξαπατῶσι τὴν νόσον, ὡς παρόντων
 σφίσι τῶν ἀγαπωμένων· ἔνιοι γοῦν αὐτοῖς καὶ προσλαλεῖν

οἶονται καὶ ὡς ἄρτι λεγομένων πρὸς αὐτοὺς ὧν τότε ἤκουσαν, ἤδονται καὶ προσάψαντες τὴν ψυχὴν τῇ μνήμῃ τῶν παρεληλυθότων σχολὴν οὐκ ἄγουσι τοῖς ἐν ποσὶν ἀνιᾶσθαι· οὕτω δὴ καὶ αὐτὸς φιλοσοφίας οὐ παρούσης τοὺς λόγους, οὓς τότε ἤκουσα, συναγείρων καὶ πρὸς ἑμαυτὸν ἀνατυλίττων οὐ μικρὰν ἔχω παραμυθίαν, καὶ ὅλως, καθάπερ ἐν πελάγει καὶ νυκτὶ πολλῇ φερόμενος ἐς πυρσόν 46
τινα τοῦτον ἀποβλέπω πᾶσι μὲν παρεῖναι τοῖς ὑπ' ἐμοῦ πραττομένοις τὸν ἄνδρα ἐκείνον οἴομενος, αἰεὶ δὲ ὡςπερ ἀκούων αὐτοῦ τὰ αὐτὰ πρὸς με λέγοντος· ἐνίοτε δέ, καὶ μάλιστα ὅταν ἐνεργείσω τὴν ψυχὴν, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ μοι φαίνεται καὶ τῆς φωνῆς ὁ ἦχος ἐν ταῖς ἀκοαῖς παραμένει· καὶ γὰρ τοι κατὰ τὸν κωμικὸν ὡς ἀληθῶς ἐγκατέλιπέ τι κέντρον τοῖς ἀκούουσι.

8. **ΕΤΑΙ.** Παῦε, ὦ θραυμάσιε, μακρὸν ἀνακρουόμενος καὶ λέγε ἐξ ἀρχῆς ἀναλαβὼν ἤδη τὰ εἰρημένα· ὡς οὐ μετρίως με ἀποκναίεις περιάγων.

ΛΟΥΚ. Εὖ λέγεις, καὶ οὕτω χρὴ ποιεῖν. ἀλλ' ἐκεῖνο, 47
ὦ ἑταῖρε, ἤδη τραγικούς ἢ καὶ νῆ Δία κωμικούς φάυλους ἐώρακας ὑποκριτάς, τῶν συριττομένων λέγω τούτων καὶ διαφθειρόντων τὰ ποιήματα καὶ τὸ τελευταῖον ἐκβαλλομένων, καίτοι τῶν δραμάτων πολλάκις εὖ ἐχόντων τε καὶ νενικηκότων;

ΕΤΑΙ. Πολλοὺς οἶδα τοιοῦτους. ἀλλὰ τί τοῦτο;

- ΛΟΥΚ.** Δέδοικα μὴ σοι μεταξὺ δόξω γελοῖως αὐτὰ μιμῆσθαι, τὰ μὲν ἀτάκτως συνείρων; ἐνίοτε δὲ καὶ αὐτὸν ὑπ' ἀσθενείας τὸν νοῦν διαφθεῖρων, κᾶτα προαχθῆς ἡρέμα καὶ αὐτοῦ καταγνῶναι τοῦ δράματος. καὶ τὸ μὲν ἐμὸν, οὐ πᾶν ἄχθομαι, ἢ δὲ ὑπόθεσις οὐ μετρίως με λυπήσειν ἔοικε συνεκλίπτουσα καὶ [τὸ ἐμὸν μέρος] ἀσχη- 48
9 **μονοῦσα.** θ. τοῦτ' οὖν παρ' ὄλον μέμνησό μοι τὸν λόγον, ὡς ὁ μὲν ποιητὴς ἡμῖν τῶν τοιοῦτων ἁμαρτημάτων ἀνεύθυνος καὶ τῆς σκηνῆς πόρρω που κάθηται, οὐδὲν αὐτῷ μέλον τῶν ἐν τῷ θεάτρῳ πραγμάτων. ἐγὼ δ' ἑμαυτοῦ σοι πείραν παρέχω, ὁποῖός τις εἼμι τὴν μνήμην ὑποκριτῆς οὐδὲν ἀγγέλου τὰ ἄλλα τραγικοῦ διαφέρων. ὥστε

κἄν ἐνδεέστερόν τι δοκῶ λέγειν, ἐκεῖνο μὲν ἔστω πρόχειρον, ὡς ἄμεινον ἢ καὶ ἄλλως ὁ ποιητὴς ἴσως διεξήει· ἐμὲ δὲ κἄν ἐκσυρίτης, οὐ πάνυ τι λυπήσομαι.

49 10. **ΕΤΑΙ.** Ὡς εὖ γε νῆ τὸν Ἑρμῆν καὶ κατὰ τὸν 10
τῶν ῥητόρων νόμον πεπροοιμίασται σοι· ἔοικας γοῦν κάκεινα προσθήσειν, ὡς δι' ὀλίγου τε ἑμῖν ἢ συνουσία ἐγένετο καὶ ὡς οὐδ' αὐτὸς ἦκεις πρὸς τὸν λόγον παρεσκευασμένος καὶ ὡς ἄμεινον εἶχεν αὐτοῦ ταῦτα λέγοντος ἀκούειν· σὺ γὰρ ὀλίγα καὶ ὅσα οἶόν τε ἦν τυγχάνεις τῇ μνήμῃ συγκεκομισμένος. οὐ ταῦτ' ἔρειν ἔμελλες; οἷδὲν οὖν αὐτῶν ἔτι σοι δεῖ πρὸς ἐμέ· νόμισον δὲ τούτου γε ἔνεκα πάντα σοι προειρηθῆσθαι· ὡς ἐγὼ καὶ βοᾶν καὶ κροτεῖν ἔτοιμος. ἦν δέ γε διαμέλλης, μνησικακήσω παρὰ τὸν ἀγῶνα καὶ ὀξύτατα συρίζομαι.

50 11. **ΛΟΥΚ.** Καὶ ταῦτα μὲν, ἃ σὺ διήλθες, ἔβου- 11
λόμην ἂν εἰρησθῆναι μοι, κάκεινο δὲ ὅτι οἶχ ἐξῆς οὐδὲ ὡς ἐκεῖνος ἔλεγε, ῥῆσίν τινα περὶ πάντων ἐρῶ· πάνυ γὰρ τοῦθ' ἡμῖν ἀδύνατον· οὐδ' αὖ ἐκείνῳ περιθεῖς τοὺς λόγους, μὴ καὶ κατ' ἄλλο τι γένωμαι τοῖς ὑποκριταῖς ἐκείνοις ὅμοιος, οἳ πολλάκις ἢ Ἀγαμέμνωνος ἢ Κρέοντος ἢ καὶ Ἡρακλέους αὐτοῦ πρόσωπον ἀνειληφότες, χρυσίδας ἡμφιεσμένοι καὶ δεινὸν βλέποντες καὶ μέγα κεχηρότες μικρὸν φθέγγονται καὶ ἰσχνὸν καὶ γυναικῶδες καὶ τῆς Ἑκάβης ἢ Πολυξένης πολὺ ταπεινότερον. ἴν' οὖν μὴ καὶ αὐτὸς ἐλέγχωμαι πάνυ μείζον τῆς ἑμαντοῦ κεφαλῆς προσωπεῖον περικείμενος καὶ τὴν σκευὴν καταισχύνων, ἀπὸ γυμνοῦ σοι βούλομαι τοῦμοῦ προσώπου προσλαλεῖν, ἵνα μὴ συγκατασπάσω που πεσὼν τὸν ἦρωα ὃν ὑποκρίνομαι.

12. **ΕΤΑΙ.** Οὗτος ἀνὴρ οὐ παύσεται τήμερον πρὸς 12
51 με πολλῇ τῇ σκηνῇ καὶ τῇ τραγωδίᾳ χρώμενος.

ΛΟΥΚ. Καὶ μὴν παύσομαι γε· πρὸς ἐκεῖνα δὲ ἤδη τρέφομαι. ἢ μὲν ἀρχὴ τῶν λόγων ἔπαινος ἦν Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἀθήνησιν ἀνθρώπων, ὅτι φιλοσοφία καὶ πενία σύντροφοί εἰσι καὶ οὔτε τῶν ἀσπιῶν οὔτε τῶν ξένων οὐδένα τέρπονται ὀρῶντες, ὅς ἂν τρυφὴν εἰσάγειν εἰς αὐτοὺς βιάζηται, ἀλλ' εἰ καὶ τις ἀφίηται παρ' αὐτοὺς οὔτω

- διακείμενος, ἡρέμα τε μεθαρμόττουσι καὶ παραπαιδα-
 γωγοῦσι καὶ πρὸς τὸ καθαρὸν τῆς διαίτης μεθιστάσιν.
- 13 13. ἐμέμνητο γοῦν τινος τῶν πολυχρῦσων, ὃς ἐλθὼν
 Ἀθήναζε μάλ' ἐπίσημος καὶ φορτικὸς ἀκολούθων ὄχλω
 καὶ ποικίλῃ ἐσθῆτι καὶ χρυσῶ αὐτὸς μὲν ᾤετο ζηλωτὸς
 εἶναι πᾶσι τοῖς Ἀθηναίοις καὶ ὡς ἂν εὐδαίμων ἀποβλέ-
 πεσθαι· τοῖς δ' ἄρα δυστυχεῖν ἐδόκει τὸ ἀνθρώπιον, καὶ
 παιδεύειν ἐπεχείρουν αὐτὸν οὐ πικρῶς οὐδ' ἀντικρὺς
 ἀπαγορεύοντες ἐν ἐλευθέρῃ τῇ πόλει καθ' ὄντινα τρόπον
 βούλεται μὴ βιοῦν· ἀλλ' ἐπεὶ κὰν τοῖς γυμνασίοις καὶ 52
 λουτροῖς ὄχληρὸς ἦν θλίβων τοῖς οἰκέταις καὶ στενοχω-
 ρῶν τοὺς ἀπαντῶντας, ἡσυχῇ τις ἂν ὑπεφθέγγετο προσ-
 ποιούμενος λανθάνειν, ὥσπερ οὐ πρὸς αὐτὸν ἐκείνον
 ἀποτείνων, Δέδοικε μὴ παραπόληται μεταξὺ λούμενος·
 καὶ μὴν εἰρήνη γε μακρὰ κατέχει τὸ βαλανεῖον· οὐδὲν
 οὖν δεῖ στρατοπέδου. ὁ δὲ ἀκούων δῆτα μεταξὺ ἐπαί-
 δεύετο. τὴν δὲ ἐσθῆτα τὴν ποικίλῃν καὶ τὰς πορφυρίδας
 ἐκείνας ἀπέδυσαν αὐτὸν ἀστείως πάνυ τὸ ἀνθηρὸν ἐπι-
 σκώπτοντες τῶν χρωμάτων, Ἔαρ ἦδη; λέγοντες, καὶ, Πό-
 θεν ὁ ταῶς οὗτος; καί, Τάχα τῆς μητρός ἐστὶν αὐτοῦ·
 καὶ τὰ τοιαῦτα. καὶ τὰ ἄλλα δὲ οὕτως ἀπέσκωπτον, ἢ
 τῶν δακτυλίων τὸ πλῆθος ἢ τῆς κόμης τὸ περιεργον ἢ
 τῆς διαίτης τὸ ἀκόλαστον. ὥστε κατὰ μικρὸν ἐσωφρο-
 νίσθη καὶ παρὰ πολὺ βελτίων ἀπῆλθε δημοσίᾳ πεπαι-
 14 δευμένος. 14. ὅτι δ' οὐκ αἰσχύνονται πενίαν ὁμολογοῦν- 53
 τες, ἐμέμνητο πρὸς με φωνῆς τινος, ἣν ἀκοῦσαι πάντων
 ἔφη κοινῇ προεμένων ἐν τῷ ἀγῶνι τῶν Παναθηναίων·
 ληφθέντα μὲν γάρ τινα τῶν πολιτῶν ἄγεσθαι παρὰ τὸν
 ἀγωνοθέτην, ὅτι βαπτὸν ἔχων ἱμάτιον ἐθεώρει, τοὺς δὲ
 ἰδόντας ἐλεῆσαι τε καὶ παραιτεῖσθαι καὶ τοῦ κήρυκος
 ἀνειπόντος, ὅτι παρὰ τὸν νόμον ἐποίησε τοιαύτη ἐσθῆτι
 θεώμενος, ἀναβοῆσαι μιᾶ φωνῇ πάντας ὥσπερ ἐσκεμμέ-
 νους, συγγνώμην ἀπονέμειν αὐτῷ τοιαῦτά γε ἀμπεχομένῳ·
 μὴ γὰρ ἔχειν αὐτὸν ἕτερα. ταῦτά τε οὖν ἐπῆνει καὶ προσ-
 ἔτι τὴν ἐλευθερίαν τὴν ἐκεῖ καὶ τῆς διαίτης τὸ ἀνεπί-
 φθορον, ἡσυχίαν τε καὶ ἀπραγμοσύνην, ἃ δὴ ἄφθορα

παρ' αὐτοῖς ἔστιν. ἀπέφαινε δὲ φιλοσοφία συνωδὸν τὴν
 54 παρὰ τοῖς τοιοῦτοις διατριβὴν καὶ καθαρὸν ἡ³θος φυλά-
 ξαι δυναμένην σπουδαίῳ τε ἀνδρὶ καὶ πλούτου κατα-
 φρονεῖν πεπαιδευμένῳ καὶ τῷ πρὸς τὰ φύσει καλὰ ζῆν
 προαιρουμένῳ τὸν ἐκεῖ βίον μάλιστα ἤρμοσμένον. 15. ὅστις 15
 δὲ πλούτου ἐρᾷ καὶ χρυσῷ κεκλήλῃται καὶ πορφύρα καὶ
 δυναστεία μετρῇ τὸ εὐδαίμον, ἄγεστος μὲν ἐλευθερίας,
 ἀπείρατος δὲ παρρησίας, ἀθέατος δὲ ἀληθείας, κολα-
 κεία τὰ πάντα καὶ δουλεία σύντροφος, ἢ ὅστις ἡδονῇ
 πᾶσαν τὴν ψυχὴν ἐπιτρέψας ταύτῃ μόνῃ λατρεύειν διέ-
 γνωκε, φίλος μὲν περιέργων τραπεζῶν, φίλος δὲ πότων
 καὶ ἀφροδισίων, ἀνάπλεως γοητείας καὶ ἀπάτης καὶ ψευ-
 δολογίας, [ἢ ὅστις ἀκούων τέρπεται κρουμάτων τε καὶ
 55 τερετισμάτων καὶ διεφθορότων ἁσμάτων], τοῖς δὲ τοιού-
 τοις πρέπειν τὴν τοιαύτην διατριβὴν· 16. μεστὰ γὰρ 16
 αὐτοῖς τῶν φιλιᾶτων πᾶσαι μὲν ἀγνίαι, πᾶσαι δὲ ἀγο-
 ραί· πάρεστι δὲ πάσαις πύλαις τὴν ἡδονὴν καταδέχε-
 σθαι, τοῦτο μὲν δι' ὀφθαλμῶν, τοῦτο δὲ δι' ὠτῶν τε καὶ
 ῥινῶν, τοῦτο δὲ καὶ διὰ λαιμοῦ καὶ ἀφροδισίων· ἐφ' ἧς
 δὴ ῥεοῖσης ἀενάῳ τε καὶ θολερῷ ρεύματι πᾶσαι μὲν
 ἀνευρύονται ὁδοί· συνεισέρχεται γὰρ μοιχεία καὶ φι-
 λαργυρία καὶ ἐπιτορκία καὶ τὸ τοιοῦτο φῦλον τῇ ἡδονῇ·
 παρασύρεται δὲ τῆς ψυχῆς ἐπικλυζομένης πάντοθεν αἰδῶς
 καὶ ἀρετῆ καὶ δικαιοσύνης· τῶν δὲ ἔρημος ὁ χῶρος γενό-
 μενος δίψης ἀεὶ πιμπλαμένης (†) ἀνθεῖ πολλαῖς τε καὶ
 ἀγρίαις ἐπιθυμίαις. τοιαύτην ἀπέφαινε τὴν πόλιν καὶ
 56 τοιούτων διδάσκαλον ἀγαθῶν. 17. ἔγωγ' οὖν, ἔφη, ὅτε 17
 τὸ πρῶτον ἐπανήειν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος, πλησίον που γενό-
 μενος ἐπιστήσας ἑμαντὸν λόγον ἀπήτουν τῆς δευρο ἀφί-
 ξεως, ἐκεῖνα δὴ τὰ τοῦ Ὀμήρου λέγων·

τίπτ' αὐτ', ὦ δύστηνε, λιπῶν φάος ἡέλιοιο,
 τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν εὐτυχίαν ἐκείνην καὶ τὴν ἐλευθερίαν
 ἤλυθες, ὄφρα ἴδῃς

τὸν ἐνταῦθα θόρυβον, συκοφάντας καὶ προσαγορεύσεις
 ὑπερηφάνους καὶ δεῖπνα καὶ κόλακας καὶ μισαιφονίας καὶ
 διαθηκῶν προσδοκίας καὶ φιλίας ἐπιπλάστους; ἢ τί καὶ

πρᾶξι διέγνωκας μήτ' ἀπαλλάττεσθαι μήτε χρῆσθαι
 18 τοῖς καθεστῶσι δυνάμενος; 18. οὕτω δὴ βουλευσάμενος
 καὶ καθάπερ ὁ Ζεὺς τὸν Ἑκτορα ὑπεξαγαγὼν ἑμαυτὸν
 ἐκ βελέων, φησίν,

ἔκ τ' ἀνδροκτασίης ἔκ θ' αἵματος ἔκ τε κυδοιμοῦ 57
 τὸ λοιπὸν οἰκουρεῖν εἰλόμην καὶ βίον τινὰ τοῦτον γυναι-
 κώδη καὶ ἄτολμον τοῖς πολλοῖς δοκοῦντα προτιθέμενος
 αὐτῇ φιλοσοφία καὶ Πλάτωνι καὶ ἀληθεῖα προσλαλῶ,
 καὶ καθίσας ἑμαυτὸν ὥσπερ ἐν θεάτρῳ μυριάνδρῳ σφό-
 δρα που μετέωρος ἐπισκοπῶ τὰ γιγνόμενα, τοῦτο μὲν
 πολλὴν ψυχαγωγίαν καὶ γέλωτα παρέχειν δυνάμενα, τοῦτο
 19 δὲ καὶ πείραν ἀνδρὸς ὡς ἀληθῶς βεβαίου λαβεῖν. 19. εἰ
 γὰρ χρὴ καὶ κακῶν ἔπαινον εἰπεῖν, μὴ ὑπολάβης μεῖζόν
 τι γυμνάσιον ἀρετῆς ἢ τῆς ψυχῆς δοκιμασίαν ἀληθεστέ-
 ραν τῆσδε τῆς πόλεως καὶ τῆς ἐνταῦθα διατριβῆς· οὐ γὰρ
 μικρὸν ἀντισχεῖν τοσαύταις μὲν ἐπιθυμίαις, τοσοῦτοις
 δὲ θεάμασι τε καὶ ἀκούσμασι πάντοθεν ἔλκουσι καὶ
 ἀντιλαμβανομένοις, ἀλλ' ἀτεχνῶς δεῖ τὸν Ὀδυσσεῖα μιμη-
 σάμενον παραπλεῖν αὐτὰ μὴ δεδεμένον τῷ χεῖρε, δειλὸν
 γὰρ, μὴδὲ τὰ ὅσα κηρῷ φραζάμενον, ἀλλ' ἀκούοντα 58
 20 καὶ λελυμένον καὶ ἀληθῶς ὑπερήφανον. 20. ἔνεστι δὲ
 καὶ φιλοσοφίαν θαυμάσαι παραθεωροῦντα τὴν τοσαύτην
 ἄνοιαν, καὶ τῶν τῆς ψυχῆς ἀγαθῶν μὴ καταφρονεῖν
 ὄρωντα ὡσπερ ἐν σκηνῇ καὶ πολυπροσώπῳ δράματι τὸν
 μὲν ἐξ οἰκέτου δεσπότην προϊόντα, τὸν δ' ἀντὶ πλουσίου
 πένητα, τὸν δὲ σατράπην ἐκ πένητος ἢ βασιλέα, τὸν δὲ
 φίλον τούτου ἐχθρὸν, τὸν δὲ φυγάδα φίλον· τοῦτο γὰρ
 τοι καὶ τὸ δεινότατόν ἐστιν, ὅτι καίτοι μαρτυρομένης
 τῆς Τύχης παίζειν τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα καὶ ὁμο-
 λογούσης μὴδὲν αὐτῶν εἶναι βέβαιον, ὅμως ταῖθ' ὀση-
 μέραι βλέποντες ὀρέγονται καὶ πλοῦτου καὶ δυναστείας
 21 καὶ μεστοὶ περιίασι πάντες οὐ γιγνομένων ἐλπίδων. 21. ὃ 59
 δὲ δὴ ἔφην, ὅτι καὶ γελᾶν ἐν τοῖς γιγνομένοις ἔνεστι
 καὶ ψυχαγωγεῖσθαι, τοῦτο ἤδη σοι φράσω. πῶς γὰρ
 οὐ γελοῖοι μὲν οἱ πλουτοῦντες αὐτίκα καὶ τὰς πορφυρί-
 δας προφαίνοντες καὶ τοὺς δακτύλους προτείνοντες καὶ

πολλὴν κατηγοροῦντες ἀπειροκαλίαν, τὸ δὲ καινότερον, τοὺς ἐντυγχάνοντας ἄλλοτρία φωνῇ προσαγορεύοντες, ἀγαπᾶν ἀξιοῦντες, ὅτι μόνον αὐτοὺς προσέβλεψαν; οἱ δὲ σεμνότεροι καὶ προσκυνεῖσθαι περιμένοντες, οὐ πόρρωθεν οὐδ' ὡς Πέρσαις νόμος, ἀλλὰ δεῖ προσελθόντα καὶ ὑποκύψαντα καὶ [πόρρωθεν] τὴν ψυχὴν ταπεινώσαντα καὶ τὸ πάθος αὐτῆς ἐμφανίσαντα τῇ τοῦ σώματος ὁμοιότητι τὸ στήθος ἢ τὴν δεξιὰν καταφιλεῖν, ζηλωτὸν καὶ περιβλεπτον τοῖς μηδὲ τούτου τυγχάνουσιν· [ὁ δ' ἔστηκε

60 παρέχων ἑαυτὸν εἰς πλείω χρόνον ἐξαπατάμενον.] ἐπαινῶ δέ γε ταύτης αὐτοὺς τῆς ἀπανθρωπίας, ὅτι μὴ τοῖς στόμασιν ἡμᾶς προσιένται. 22. πολὺ δὲ τούτων οἱ προσιόντες αὐτοῖς καὶ θεραπεύοντες γελοιοτέροι, νυκτὸς μὲν ἐξανιστάμενοι μέσης, περιθέοντες δὲ ἐν κύκλῳ τὴν πόλιν καὶ πρὸς τῶν οἰκετῶν ἀποκλειόμενοι, κύνες καὶ κόρακες καὶ τὰ τοιαῦτα ἀκούειν ὑπομένοντες. γέρας δὲ τῆς πικρᾶς ταύτης αὐτοῖς περιόδου τὸ φορτικὸν ἐκεῖνο δεῖπνον καὶ πολλῶν αἰτίων συμφορῶν, ἐν ᾧ πόσα μὲν ἐμφαγόντες, πόσα δὲ παρὰ γνώμην ἐμπιόντες, πόσα δὲ ὧν οὐκ ἐχρῆν ἀπολαλήσαντες ἢ μεμψόμενοι τὸ τελευταῖον ἢ δυσφοροῦντες ἀπίασιν ἢ διαβάλλοντες τὸ δεῖπνον ἢ ὕβριν καὶ μικρολογίαν ἐγκαλοῦντες. πλήρεις δὲ αὐτῶν ἐμούντων οἱ στενωποὶ καὶ πρὸς τοῖς χαμαιτυπείοις μαχομένων·

61 καὶ μεθ' ἡμέραν οἱ πλείονες αὐτῶν κατακλιθέντες ἰατροῖς παρέχουσιν ἀφορμὰς περιόδων· ἔτι μὲν γάρ, τὸ καινότερον, οὐδὲ νοσεῖν σχολάζουσιν. 23. ἐγὼ μέντοι γε 23 πολὺ τῶν κολακευομένων ἐξωλεστέρους τοὺς κόλακας ὑπείληφα, καὶ σχεδὸν αὐτοὺς ἐκείνοις καθίστασθαι τῆς ὑπερηφανίας αἰτίους· ὅταν γὰρ αὐτῶν τὴν παρουσίαν θαυμάσωσι καὶ τὸν χρυσὸν ἐπαινέσωσι καὶ τοῖς πωλῶνας ἔωθεν ἐμπλήσωσι καὶ προσελθόντας ὥσπερ δεσπότης προσεῖπωσι, τί καὶ φρονήσειν ἐκείνους εἰκὸς ἔστιν; εἰ δέ γε κοινῷ δόγματι καὶ πρὸς ὀλίγον ἀπέσχοντο τῆσδε τῆς ἐθελοδοουλίας, οὐκ ἂν οἶε τούναντιον αὐτοὺς ἔλθειν ἐπὶ τὰς θύρας τῶν πτωχῶν δεομένους τοὺς πλουσίους, μὴ ἀθέατον αὐτῶν μηδ' ἀμάρτυρον τὴν εὐδαιμονίαν κατα-

λιπεῖν μηδ' ἀνόνητόν τε καὶ ἄχρηστον τῶν τραπεζῶν τὸ 62
 κάλλος καὶ τῶν οἴκων τὸ μέγεθος; οὐ γὰρ οὕτω τοῦ
 πλουτεῖν ἐρώσιν ὡς τοῦ διὰ τὸ πλουτεῖν εὐδαιμονίζε-
 σθαι. καὶ οὕτω δὴ ἔχει, μηδὲν ὄφελος εἶναι περικαλ-
 λοῦς οἰκίας τῷ οἰκοῦντι μηδὲ χρυσοῦ καὶ ἐλέφαντος, εἰ
 μή τις αὐτὰ θαυμάζοι. ἐχρῆν οὖν ταύτη καθαιρεῖν αὐ-
 τῶν καὶ ἐπευωνίζεῖν τὴν δυναστείαν ἐπιτειχίσαντας τῇ
 24 αἰουσι. 24. καὶ τὸ μὲν ἄνδρας ἰδιώτας καὶ ἀναφανδὸν
 τὴν ἀπαιδεύσαν ὁμολογοῦντας τὰ τοιαῦτα ποιεῖν, με-
 τριώτερον ἢ εἰκότως νομισθεῖη· τὸ δὲ καὶ τῶν φιλο- 64
 σοφῶν προσποιουμένων πολλῶ ἔτι τούτων γελοιώτερα
 δρᾶν, τοῦτ' ἤδη τὸ δεινότατόν ἐστι. πῶς γὰρ οἶει τὴν
 ψυχὴν διατεθεῖσθαι μοι, ὅταν ἴδω τούτων τινὰ, μάλιστα
 τῶν προβεβηκότων, ἀναμεμιγμένον κολάκων ὄχλῳ καὶ
 τῶν ἐπ' ἀξίας τινὰ δορυφοροῦντα καὶ τοῖς ἐπὶ τὰ δεῖπνα
 παραγγέλλουσι κοινολογούμενον, ἐπισημότερον δὲ τῶν
 ἄλλων ἀπὸ τοῦ σχήματος ὄντα καὶ φανερώτερον; καὶ
 ὃ μάλιστα ἀγανακτῶ, ὅτι μὴ καὶ τὴν σκευὴν τῶν κολά-
 κων μεταλαμβάνουσι, τὰ ἄλλα γε ὁμοίως ὑποκρινόμενοι
 25 τοῦ δράματος. 25. ἃ μὲν γὰρ ἐν τοῖς συμποσίοις ἐργά-
 ζονται, τίνι τῶν καλῶν εἰκάσομεν; οὐκ ἐμποροῦνται μὲν
 ἀπειροκαλιώτερον, μεθύσκονται δὲ φανερώτερον, ἐξανί-
 στανται δὲ πάντων ὕστατοι, πλείω δὲ ἀποφέρειν τῶν
 ἄλλων ἀξιοῦσιν; οἱ δὲ ἀστειότεροι αὐτῶν πολλακίς καὶ 65
 ἄσαι προήχθησαν. καὶ ταῦτα μὲν οὖν γελοῖα ἤγειτο·
 μάλιστα δὲ ἐμέμνητο τῶν ἐπὶ μισθῷ φιλοσοφούντων
 καὶ τὴν ἀρετὴν ὦνιον ὡςπερ ἐξ ἀγορᾶς προτιθέντων·
 ἐργαστήρια γοῦν ἐκάλει καὶ καπηλεία τὰς τούτων δια-
 τριβάς· ἡξίου γὰρ τὸν πλούτου καταφρονεῖν διδάξοντα
 26 πρῶτον αὐτὸν παρέχειν ὑψηλότερον λημμάτων. 26. ἀμέ-
 λει καὶ πράττων ταῦτα διετέλει, οὐ μόνον προῖκα τοῖς
 ἀξιοῦσι συνδιατρίβων, ἀλλὰ καὶ τοῖς δεομένοις ἐπαρκῶν
 καὶ πάσης περιουσίας καταφρονῶν, τοσοῦτου δέων ὀρέ-
 γεσθαι τῶν οὐδὲν προσηκόντων, ὥστε μηδὲ τῶν ἐαυτοῦ
 φθειρομένων ποιεῖσθαι πρόνοιαν, ὅς γε καὶ ἀγρὸν οὐ

- πόρρω τῆς πόλεως κεκτημένος οὐδὲ ἐπιβῆναι αὐτοῦ πολ-
 66 λῶν ἐτῶν ἠξίωσεν, ἀλλ' οὐδὲ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ εἶναι
 διωμολόγει, τοῦτ' οἶμαι διειληφώς, ὅτι τούτων μὲν φύσει
 οὐδενός ἐσμεν κύριοι, νόμῳ δὲ καὶ διαδοχῇ τὴν χρῆσιν
 αὐτῶν εἰς ἀόριστον παραλαμβάνοντες ὀλιγοχρόνιοι δεσπό-
 ται νομιζόμεθα, ἀπειδὰν ἢ προθεσμία παρέλθῃ, τῆν-
 καῦτα παραλαβὼν ἄλλος ἀπολαύει τοῦ κτήματος. οὐ
 μικρὰ δὲ οὐδὲ ἐκεῖνα παρέχει τοῖς ζηλοῦν ἐθέλουσι παρα-
 δείγματα, τῆς τροφῆς τὸ ἀπέριτον καὶ τῶν γυμνασίων
 τὸ σύμμετρον καὶ τοῦ προσώπου τὸ αἰδέσιμον καὶ τῆς
 ἐσθῆτος τὸ μέτριον, ἐφ' ἅπασιν δὲ τούτοις τῆς διανοίας
 τὸ ἱρμωσμένον καὶ τὸ ἡμερον τοῦ τρόπου. 27. παρήγει 27
 67 δὲ τοῖς συνοῦσι μηδ' ἀναβάλλεσθαι τὸ ἀγαθόν, ὑπερ-
 τοὺς πολλοὺς ποιεῖν προθεσμίας ὀριζομένους ἑορτὰς ἢ
 πανηγύρεις, ὡς ἀπ' ἐκείνων ἀρξομένους τοῦ μὴ ψεύσα-
 σθαι καὶ τοῦ τὰ δέοντα ποιῆσαι· ἠξίου γὰρ ἀμέλλητον
 εἶναι τὴν πρὸς τὸ καλὸν ὁρμὴν. δῆλος δὲ ἦν καὶ τῶν
 τοιοῦτων κατεγνωκῶς φιλοσόφων, οἱ ταύτην ἄσκησιν ἀρε-
 τῆς ὑπελάμβανον, ἦν πολλαῖς ἀνάγκαις καὶ πόνοις τοὺς
 νέους ἀντέχειν καταγυμνάσῃσι τοῦτο μὲν ἀνυποδητεῖν οἱ
 πολλοὶ κελεύοντες, ἄλλοι δὲ μαστιγοῦντες, οἱ δὲ χαριέ-
 στεροι καὶ σιδηρῶ τὰς ἐπιφανείας αὐτῶν καταξύνοντες.
 28. ἠγεῖτο γὰρ χρῆναι πολὺ πρότερον ἐν ταῖς ψυχαῖς τὸ 28
 68 στερερὸν τοῦτο καὶ ἀπαθὲς κατασκευάσαι, καὶ τὸν ἄριστα
 παιδεύειν ἀνθρώπους προαιρουμένον τοῦτο μὲν ψυχῆς,
 τοῦτο δὲ σώματος, τοῦτο δὲ ἡλικίας τε καὶ τῆς πρότε-
 ρον ἀγωγῆς ἐστοχάσθαι, ἵνα μὴ τὰ παρὰ δύναμιν ἐπι-
 τάττων ἐλέγχῃται· πολλοὺς γοῦν καὶ τελευτᾶν ἔφασκεν
 οὕτως ἀλόγως ἐπιταθέντας· ἓνα δὲ καὶ αὐτὸς εἶδον, ὃς
 καὶ γευσάμενος τῶν παρ' ἐκείνοις κακῶν, ἐπειδὴ τάχιστα
 λόγων ἀληθῶν ἐπήκουσεν, ἀμεταστρεπτί φεύγων ὡς αἰ-
 τὸν ἀφίκετο καὶ δῆλος ἦν ῥᾶρον διακείμενος. 29. ἦδη 29
 69 δὲ τούτων ἀποστὰς τῶν ἄλλων αὐθις ἀνθρώπων ἐμέμ-
 νητο καὶ τὰς ἐν τῇ πόλει ταραχὰς διεξῆει καὶ τὸν ὠθισ-
 μὸν αὐτῶν καὶ τὰ θέατρα καὶ τὸν ἵππόδρομον καὶ τὰς
 τῶν ἡγιόχων εἰκόνας καὶ τὰ τῶν ἵππων ὀνόματα καὶ

τοὺς ἐν τοῖς στενωποῖς περὶ τούτων διαλόγους· πολλή
 γὰρ ὡς ἀληθείᾳ ἢ ἱππομανία καὶ πολλῶν ἤδη σπουδαίων
 30 εἶναι δοκούντων ἐπείληπται. 30. μετὰ δὲ ταῦτα ἑτέρου
 δράματος ἦπτετο τῶν ἀμφὶ τὴν νεκυίαν τε καὶ διαθήκας
 καλινδουμένων, προστιθεὶς ὅτι μίαν φωνὴν οἱ Ῥωμαίων 70
 παῖδες ἀληθείᾳ παρ' ὅλον τὸν βίον προτίενται, τὴν ἐν ταῖς 71
 διαθήκαις λέγων, ἵνα μὴ ἀπολαύσῃ τῆς σφετέρας ἀλη-
 θείας. ὁ δὲ καὶ μεταξὺ λέγοντος αὐτοῦ γελᾶν προήχθη, 72
 ὅτι καὶ συγκατορῦττειν ἑαυτοῖς ἀξιούσι τὰς ἀμαθίας καὶ
 τὴν ἀναληθίαν ἔγγραφον ὁμολογοῦσιν, οἱ μὲν ἐσθῆτας
 ἑαυτοῖς κελεύοντες συγκαταφλέγεσθαι τῶν παρὰ τὸν βίον
 τιμῶν, οἱ δὲ καὶ παραμένειν τινὰς οἰκέτας τοῖς τάφοις,
 ἔνιοι δὲ καὶ στέφειν τὰς στήλας ἄνθεσιν, εὐήθεις ἔτι
 31 καὶ παρὰ τὴν τελευτὴν διαμένοντες. 31. εἰκάζειν οὖν
 ἡξίου, τί πέπρακται τούτοις παρὰ τὸν βίον, εἰ τοιαῦτα
 περὶ τῶν μετὰ τὸν βίον ἐπισκῆπτουσι· τούτους γὰρ εἶναι
 τοὺς τὸ πολυτελὲς ὄψον ὠνούμενους καὶ τὸν οἶνον ἐν
 τοῖς συμποσίοις μετὰ κρόκων τε καὶ ἀρωμάτων ἐκχέον- 73
 τας, τοὺς μέσου χειμῶνος ἐμπιπλαμένους ῥόδων καὶ τὸ
 σπάνιον αὐτῶν καὶ παράκαιρον ἀγαπῶντας, τὸ δ' ἐν καιρῷ
 καὶ κατὰ φύσιν ὡς εὐτελὲς ὑπερηφανοῦντας· τούτους
 εἶναι τοὺς καὶ τὰ μύρα πίνοντας· καὶ ὁ μάλιστα διέσυ-
 ρεν αὐτῶν, ὅτι μὴδὲ χρῆσθαι ἴσασι ταῖς ἐπιθυμίαις,
 ἀλλὰ καὶ ταύταις παρανομοῦσι καὶ τοὺς ὄρους συγχέουσι
 πάντοθεν τῇ τρυφῇ παραδόντες αὐτῶν τὰς ψυχὰς πατεῖν,
 καὶ τοῦτο δὴ τὸ ἐν ταῖς [τραγωδαῖς τε καὶ] κωμωδαῖς
 λεγόμενον, ἤδη καὶ παρὰ θύραν εἰσβιαζόμενοι. σολοι- 74
 32 κισμὸν οὖν ἐκάλει τοῦτο τῶν ἡδονῶν. 32. ἀπὸ δὲ τῆς
 αὐτῆς γνώμης κἀκεῖνο ἔλεγεν ἀτεχνῶς τοῦ Μώμου τὸν
 λόγον μιμησάμενος· ὡς γὰρ ἐκεῖνος ἐμέμφετο τοῦ ταύρου
 τὸν δημιουργὸν θεὸν οὐ προθέντα τῶν ὀφθαλμῶν τὰ
 κέρατα, οὕτω δὴ καὶ αὐτὸς ἠτιᾶτο τῶν στεφανουμένων,
 ὅτι μὴ ἴσασι τοῦ στεφάνου τὸν τόπον· εἰ γάρ τοι, ἔφη,
 τῇ πνοῇ τῶν ἴων τε καὶ ῥόδων χαίρουσιν, ὑπὸ τῇ ῥινὶ
 μάλιστα ἐχρῆν αὐτοὺς στέφασθαι παρ' αὐτὴν ὡς οἷόν τε
 τὴν ἀναπνοήν, ἵν' ὡς πλεῖστον ἀνέσπων τῆς ἡδονῆς. 75

33. καὶ μὴν κάκεινους διεγέλα τοὺς θαυμάσιόν τινα τὴν 33
 σπουδὴν περὶ τὰ δεῖπνα ποιουμένους χυμῶν τε ποικι-
 λίαις καὶ περμμάτων περιεργίαις· καὶ γὰρ αὐτὸς καὶ τούτους
 ἔφρασκεν ὀλιγοχρονίου τε καὶ βραχείας ἡδονῆς ἔρωτι πολ-
 76 λὰς πραγματείας ὑπομένειν· ἀπέφαινε γοῦν τεσσάρων
 δακτύλων αὐτοῖς εἶνεκα πάντα πονεῖσθαι τὸν πόνον, ἐφ'
 ὅσους ὁ μῆχιστος ἀνθρώπου λαιμός ἐστιν· οὔτε γὰρ πρὶν
 ἐμφαγεῖν, ἀπολαύειν τι τῶν ἐωνημένων, οὔτε βρωθέντων
 ἡδία γενέσθαι τὴν ἀπὸ τῶν πολυτελεστέρων πλησμονήν·
 λοιπὸν οὖν εἶναι τὴν ἐν τῇ παρόδῳ γινομένην ἡδονὴν
 τοσοῦτων ὠνεῖσθαι χρημάτων. εἰκότα δὲ πάσχειν ἔλεγεν
 αὐτοὺς ὑπ' ἀπαιδευσίας τὰς ἀληθεστέρας ἡδονὰς ἀγνοοῦν-
 τας, ὧν ἀπασῶν φιλοσοφία χορηγός ἐστι τοῖς πονεῖν
 προαιρουμένοις. 34. περὶ δὲ τῶν ἐν τοῖς βαλανείοις 34
 ὀρωμένων πολλὰ μὲν διεξήκει, τὸ πλῆθος τῶν ἐπομένων,
 τὰς ὕβρεις, τοὺς ἐπικειμένους τοῖς οἰκέταις καὶ μικροῦ
 δεῖν ἐκφερομένους. ἐν δὲ τι καὶ μάλιστα μισεῖν ἐφίκει,
 πολὺ δ' ἐν τῇ πόλει τοῦτο καὶ τοῖς βαλανείοις ἐπιχωριά-
 ζον· προϊόντας γὰρ τινὰς τῶν οἰκετῶν δεῖ βοᾶν καὶ παρ-
 αγγέλλειν προσορᾶσθαι τοῖν ποδοῖν, ἣν ὑψηλὸν τι ἢ κοῖ-
 λον μέλλωσιν ὑπερβαίνειν, καὶ ὑπομιμνήσκειν αὐτούς,
 τὸ καινότερον, ὅτι βαδίζουσι. δεινὸν οὖν ἐποιεῖτο, εἰ
 στόματος μὲν ἀλλοτρίου δειπνοῦντες μὴ δέονται μηδὲ
 χειρῶν, μηδὲ ὠτων ἀκούοντες ἀλλοτρίων, ὀφθαλμῶν δὲ
 ὑγιαίνοντες ἀλλοτρίων δέονται προσοφωμένων καὶ ἀνέχον-
 ται φωνὰς ἀκούοντες δυστυχέσιν ἀνθρώποις πρεπούσας
 77 καὶ πεπηρωμένοις· ταῦτα γὰρ αὐτὰ πάσχουσιν ἐν ταῖς
 ἀγοραῖς ἡμέρας μέσης καὶ οἱ τὰς πόλεις ἐπιτετραμμένοι.
 35. ταῦτά τε καὶ πολλὰ ἕτερα τοιαῦτα διελθὼν κατέ- 35
 παυσε τὸν λόγον. ἐγὼ δὲ τέως μὲν ἤκουον αὐτοῦ τεθη-
 πῶς, καὶ μὴ σιωπήσῃ πεφοβημένος· ἐπειδὴ δὲ ἐπαύσατο,
 τοῦτο δὴ τὸ τῶν Φαιάκων πάθος ἐπεπόνθειν· πολὺν
 γὰρ δὴ χρόνον ἐς αὐτὸν ἀπέβλεπον κεκληημένος· εἶτα
 πολλῇ συγχύσει καὶ ἰλιγγῷ κατελιημένος τοῦτο μὲν
 ἰδρῶτι κατερρεόμην, τοῦτο δὲ φθέγγασθαι βουλόμενος
 ἐξέπιπτόν τε καὶ ἀνεκοπτόμην, καὶ ἦ τε φωνὴ ἐξέλειπε

καὶ ἡ γλῶττα διημάρτανε, καὶ τέλος ἐδάκρουν ἀπορού-
 μενος· οὐ γὰρ ἐξ ἐπιπολῆς οὐδ' ὡς ἔτυχεν ἡμῶν ὁ λό-
 γος καθίκετο, βαθεῖα δὲ καὶ καιρίως ἡ πληγὴ ἐγένετο,
 καὶ μάλα εὐστόχως ἐνεχθεὶς ὁ λόγος αὐτήν, εἰ οἷον τε
 εἰπεῖν, διέκοψε τὴν ψυχὴν· εἰ γὰρ τοι δεῖ καμὲ ἤδη φιλο-
 σόφων προσάψασθαι λόγων, ὧδέ πως περὶ τούτων ὑπεί-
 36 ληφα· 36. δοκεῖ μοι ἀνδρὸς εὐφροῦς ψυχὴ μάλα σκοπῶ
 τινι ἀπαλῆ προσεικέναι. τοξόται δὲ πολλοὶ μὲν ἀνὰ
 τὸν βίον καὶ μεστοὶ τὰς φαρέτρας ποικίλων τε καὶ παν-
 τοδαπιῶν λόγων, οὐ μὴν πάντες εὐστοχα τοξεύουσιν, ἀλλ'
 οἱ μὲν αὐτῶν σφόδρα τὰς νευρὰς ἐπιτείναντες ἐντονώτε- 78
 ρον τοῦ δέοντος ἀφιασι· καὶ ἄπτονται μὲν καὶ οὗτοι
 [τῆς ὁδοῦ], τὰ δὲ βέλη αὐτῶν οὐ μένει ἐν τῇ σκοπῶ, ἀλλ'
 ὑπὸ τῆς σφοδρότητος [διελθόντα καὶ] παροδεύσαντα κε-
 χηνυῖαν μόνον τῷ τραύματι τὴν ψυχὴν ἀπέλιπεν. ἄλλοι
 δὲ πάλιν τούτοις ὑπεναντίως· ὑπὸ γὰρ ἀσθενείας τε καὶ
 ἀτονίας οὐδὲ ἐφικνεῖται τὰ βέλη αὐτοῖς ἄχρι πρὸς τὸν
 σκοπὸν, ἀλλ' ἐκλυθέντα καταπίπτει πολλάκις ἐκ μέσης
 τῆς ὁδοῦ· ἣν δὲ ποτε καὶ ἐφίκηται, ἄκρον μὲν ἐπιλίγδην
 ἄπτεται, βαθεῖαν δὲ οὐκ ἐργάζεται τὴν πληγὴν· οὐ γὰρ
 37 ἀπ' ἰσχυρᾶς ἐμβολῆς ἀπεστέλλετο. 37. ὅστις δὲ ἀγαθὸς
 τοξότης καὶ Τεύρω ὅμοιος, πρῶτον μὲν ἀκριβῶς ὄψεται 79
 τὸν σκοπὸν, εἰ μὴ σφόδρα μαλακός, εἰ μὴ στερρότερος
 τοῦ βέλους· γίνονται γὰρ δὴ καὶ ἄτρωτοι σκοποὶ. ἐπει-
 δὴν δὲ ταῦτα ἴδῃ, τηρικαῦτα χρίσας τὸ βέλος οὔτε ἰψῶ,
 καθάπερ τὰ Σκυθῶν χρίεται, οὔτε ὀπῶ, καθάπερ τὰ
 Κουρήτων, ἀλλ' ἠρέμα δηκτικῶ τε καὶ γλυκεῖ φαρμάκῳ
 τοῦτο χρίσας εὐτεχνῶς ἐτόξευσε· τὸ δὲ ἐνεχθὲν εὐ μάλα
 ἐντόνωσ καὶ διακόψαν ἄχρι τοῦ διελθεῖν μένει τε καὶ
 πολὺ τοῦ φαρμάκου ἀφήσιν, ὃ δὴ σκιδνάμενον ὄλην ἐν
 κύκλῳ τὴν ψυχὴν περιέρχεται. ταῦτά τοι καὶ ἴδονται
 καὶ δακρύουσι μεταξὺ ἀκούοντες, ὅπερ καὶ αὐτὸς ἔπασχον,
 ἡσυχῇ ἄρα τοῦ φαρμάκου τὴν ψυχὴν περιθέοντος. ἐπῆει 80
 δ' οὖν μοι πρὸς αὐτὸν τὸ ἔπος ἐκεῖνο λέγειν·

βάλλ' οὕτως, αἶ κέν τι φῶως ἀνδρεσσι γένηαι.

ὥπερ γὰρ οἱ τοῦ Φρυγίου αὐλοῦ ἀκούοντες οὐ πάντες

μαίνονται, ἀλλ' ὅποσοι αὐτῶν τῇ ῥέᾳ λαμβάνονται, οὐ-
τοι δὲ πρὸς τὸ μέλος ὑπομιμνήσκονται τοῦ πάθους, οὐ-
τω δὴ καὶ φιλοσόφων ἀκούοντες οὐ πάντες ἔνθεοι καὶ
τραυματαίαι ἀπίασιν, ἀλλ' οἷς ὑπῆν τι ἐν τῇ φύσει φιλο-
σοφία συγγενές.

38. **ΕΤΑΙ.** Ὡς σεμνὰ καὶ θαυμάσια καὶ θεϊά γε, ὦ 38
81 ἑταῖρε, διελήλυθας, ἐλελήθεις τέ με πολλῆς ὡς ἀληθῶς
τῆς ἀμβροσίας καὶ τοῦ λωτοῦ κεκορεσμένος· ὥστε καὶ
μεταξὺ σου λέγοντος ἔπασχόν τι ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ παυσά-
μένου ἄχθομαι καὶ ἵνα δὴ καὶ κατὰ σέ εἶπω, τέτρωμαι·
καὶ μὴ θαυμάσης· οἶσθα γὰρ ὅτι καὶ οἱ πρὸς τῶν κυνῶν
τῶν λυττιῶντων δηχθέντες οὐκ αὐτοὶ μόνοι λυττιῶσιν, ἀλλὰ
κἂν τινες ἐτέρους ἐν τῇ μανίᾳ δάκωσι τὸ αὐτὸ τοῦτο
καὶ οὗτοι ἔκφρονες γίνονται· συμμεταβαίνει γάρ τι τοῦ
πάθους ἅμα τῷ δήγματι καὶ πολυγονεῖται ἢ νόσος καὶ
πολλὴ γίνεται τῆς μανίας διαδοχῇ.

ΛΟΥΚ. Οὐκοῦν καὶ αὐτὸς ἡμῖν καιρίαν ὁμολογεῖς;

ΕΤΑΙ. Πάνυ μὲν οὖν, καὶ προσέτι δέομαι γέ σου
κοινήν τινα τὴν Θεραπείαν ἐπινοεῖν.

82 **ΛΟΥΚ.** Τὸ τοῦ Τηλέφου ἄρα ἀνάγκη ποιεῖν.

ΕΤΑΙ. Ποῖον τοῦτο λέγεις;

ΛΟΥΚ. Ἐπὶ τὸν τρώσαντα ἐλθόντας λαῶσαι παρα-
καλεῖν.

ΔΙΚΗ ΦΩΝΗΕΝΤΩΝ.

1. [Ἐπὶ ἄρχοντος Ἀριστάρχου Φαληρέως, Πυανε- 1
ψιῶνος ἐβδόμη ἰσταμένου, γραφὴν ἔθετο τὸ Σίγμα πρὸς
τὸ Ταῦ ἐπὶ τῶν ἑπτὰ Φωνήεντων βίας καὶ ὑπαρχόντων
ἀρπαγῆς, ἀφηρησθαι λέγον πάντων τῶν ἐν διπλῷ ταῦ
ἐκφερομένων.]

83 2. Μέχρι μὲν, ὦ Φωνήεντα δικασταί, ὄλγα ἡδικού- 2
μην ὑπὸ τουτουὶ τοῦ ταῦ καταχρωμένου τοῖς ἑμοῖς καὶ
καταίροντος ἔνθα μὴ δεῖ, οὐ βαρέως ἔφερον τὴν βλάβην
καὶ παρήκουον ἔνια τῶν λεγομένων ὑπὸ τῆς μετριότητος,

ἦν ἵστε με φυλάσσοντα πρὸς τε ὑμᾶς καὶ τὰς ἄλλας συλ-
 λαβάς· ἐπεὶ δὲ ἐς τοσοῦτον ἦκει πλεονεξίας τε καὶ ἀνο-
 μίας, ὥστε ἐφ' οἷς ἤσυχασα πολλάκις οὐκ ἀγαπῶν [ἀλλ'] 84
 ἤδη καὶ πλείω προσβιάζεται, ἀναγκαίως αὐτὸ εὐθύνω νῦν
 παρὰ τοῖς ἀμφοτέροισι εἰδόσιν ὑμῖν. δέος δὲ οὐ μικρὸν γε
 ἐπὶ τούτοις [τῆς ἀποθλίψεως] ἐπέρχεται τοῖς ἔμαντοῦ·
 τοῖς γὰρ προπεπραγμένοις αἰεὶ τι μείζον προστιθὲν ἄρδην
 με τῆς οἰκείας ἀποθλίψει χώρας, ὡς ὀλίγου δεῖν ἡσυχίαν
 ἀγαγόντα μηδὲ ἐν γράμμασιν ἀριθμεῖσθαι, ἐν ἴσῳ δὲ κεί-
 8 σθαι τοῦ ψόφου (+). 3. δίκαιον οὖν οὐχ ὑμᾶς μόνον, οἱ δι-
 κάζετε νῦν, ἀλλὰ καὶ τὰ λοιπὰ γράμματα τῆς πείρας ἔχειν
 τινὰ φυλακὴν· εἰ γὰρ ἐξέσται τοῖς βουλομένοις ἀπὸ τῆς 85
 καθ' αὐτὰ τάξεως ἐς ἀλλοτρίαν βιάζεσθαι καὶ τοῦτο ἐπι-
 τρέψετε ὑμεῖς, ὣν χωρὶς οὐδὲν καθόλου τι γράφεται, οὐχ
 ὁρῶ τίνα τρόπον αἱ συντάξεις τὰ νόμιμα, ἐφ' οἷς ἐτάχθη
 τὰ κατ' ἀρχάς, ἔξουσιν. ἀλλ' οὔτε ὑμᾶς οἶμαί ποτε ἐς
 τοσοῦτον ἀμελείας τε καὶ παροράσεως ἦξειν, ὥστε ἐπι-
 4 τρέψαι τινὰ μὴ δίκαια, οὔτε, εἰ καθυφήσετε τὸν ἀγῶνα
 ὑμεῖς, ἐμοὶ παραλειπτέον ἐστὶν ἀδικουμένῳ. 4. ὡς εἶθε
 καὶ τῶν ἄλλων ἀνεκόπησαν τότε αἱ τόλμαι εὐθύς ἀρξα-
 μένων παρανομεῖν· [καὶ] οὐ γὰρ ἂν ἐπολέμει μέχρι νῦν
 τὸ λάμβδα τῷ ρῶ διαμφισβητοῦν περὶ τῆς κισήρεως καὶ 86
 κεφαλαργίας, οὔτε τὸ γάμμα τῷ κάππα διεγωνίζετο καὶ
 ἐς χεῖρας μικροῦ δεῖν ἤρχετο πολλάκις ἐν τῷ γναφείῳ
 ὑπὲρ γναφάλλων, ἐπέπαυτο δ' ἂν καὶ πρὸς τὸ λάμβδα
 μαχόμενον τὸ μόγις ἀφαιρούμενον αὐτοῦ καὶ μάλιστα
 παρακλέπτον, καὶ τὰ λοιπὰ δ' ἂν ἡμέλει συγχύσεως ἀρχε- 87
 σθαι παρανόμον· καλὸν γὰρ ἕκαστον μένειν ἐφ' ἧς τετύ-
 χηκε τάξεως· τὸ δὲ ὑπερβαίνειν ἐς ἃ μὴ χρῆ λύνοντός ἐστι
 5 τὸ δίκαιον. 5. καὶ ὅ γε πρῶτος ἡμῖν τοὺς νόμους τού-
 τους διατυπώσας, εἴτε Κάδμος ὁ νησιώτης εἴτε Παλαμή- 88
 δης ὁ Ναυπλίου, — καὶ Σιμωνίδῃ δὲ ἔνοιοι προσάπτουσι
 τὴν προμήθειαν ταύτην — οὐ τῇ τάξει μόνον, καθ' ἣν αἱ
 προεδρῖαι βεβαιοῦνται, διώρισαν, τί πρῶτον ἔσται ἢ δεύ-
 τερον, ἀλλὰ καὶ ποιότητος, ὡς ἕκαστον ἡμῶν ἔχει, καὶ
 δυνάμεις συνειδόν. καὶ ὑμῖν μὲν, ὧ δικασταί, τὴν μείζω

- δεδάκασι τιμὴν, ὅτι καθ' αὐτὰ δύνασθε φθέγγεσθαι, ἡμιφώνοις δὲ τὴν ἐφεξῆς, ὅτι προσθήκης εἰς τὸ ἀκουσθῆναι δεῖται· πασῶν δὲ ἐσχάτην ἐνόμισαν ἔχειν μοῖραν
- 89 ἕνια τῶν πάντων, οἷς οὐδὲ φωνῆ πρόσεστι· καθ' ἕκαστα μὲν οὖν τὰ φωνήεντα φυλάσσειν ἔοικε τοὺς νόμους τούτους. 6. τὸ δέ γε ταῦ τοῦτο, οὐ γὰρ ἔχω χεῖροσι αὐτὸ 6 ὀνομάσαι ῥήματι [ἢ ὃ καλεῖται], ὃ μὰ τοὺς θεούς, εἰ μὴ ἔξ ὑμῶν δύο συνῆλθον ἀγαθοὶ καὶ καθήκοντες ὄραθῆναι, τό τε ἄλφα καὶ τὸ ὕ, οὐδ' ἂν ἠκούσθη μόνον, τοῦτο τοίνυν ἐτόλμησεν ἀδικεῖν με πλείω τῶν πρόποτε βιασαμένων, ὀνομάτων μὲν καὶ ῥημάτων ἀπελάσαν πατρώων,
- 90 ἐκδιῶξαν δὲ ὁμοῦ συνδέσμων ἅμα καὶ προθέσεων, ὡς μηκέτι φέρειν τὴν ἔκτοπον πλεονεξίαν. ὕθεν δὲ καὶ ἀπὸ τίνων ἀρξάμενον, ὦρα λέγειν. 7. ἐπεδήμουν ποτὲ Κυ- 7 βέλῳ, — τὸ δέ ἐστι πολίχνιον οὐκ ἀγδές, ἄποικον, ὡς ἔχει λόγος, Ἀθηναίων — ἐπηγόμεν δὲ καὶ τὸ κράτιστον ῥῶ, γειτόνων τὸ βέλτιστον· κατηγόμεν δὲ παρὰ κωμωδιῶν τινι ποιητῆ, Αὐσίμαχος ἔκαλετο, Βοιώτιος μὲν,
- 91 ὡς ἐφαίνεται, τὸ γένος ἀνέκαθεν, ἀπὸ μέσης δὲ ἀξιῶν λέγεσθαι τῆς Ἀττικῆς· παρὰ τούτῳ δὴ τῷ ξένῳ τὴν τοῦ ταῦ τούτου πλεονεξίαν ἐφώρασα· μέχρι μὲν γὰρ ὀλίγοις ἐπεχειρεῖ τέτταρα καὶ τετταράκοντα λέγον ἀποστερεῖν με τῶν συγγεγενημένων μοι, συνήθειαν ὦμην συντεθραμμένων γραμμάτων· ἔτι δὲ τήμερον καὶ τὰ ὅμοια ἐπισπώμενον ἴδια ταυτὶ λέγον, καὶ τοῦτο οἰστὸν ἦν μοι τὸ ἄκουσμα
- 92 καὶ οὐ πάνυ τι ἐδακνόμεν ἐπ' αὐτοῖς· 8. ὁπότε δὲ ἐκ 8 τούτων ἀρξάμενον ἐτόλμησε καττίτερον εἰπεῖν καὶ κάττυμα καὶ πίτταν, εἶτα ἀπηρυθρίασε καὶ βασιλιτταν ὀνομάζειν, οὐ μετρίως ἐπὶ τούτοις ἀγανακτῶ καὶ πίμπραμαι δεδιὸς μὴ τῷ χρόνῳ καὶ τὰ σῦκα τῦκά τις ὀνομάσῃ. καὶ μοι πρὸς Διὸς ἀθυμοῦντι καὶ μεμονωμένῳ τῶν βοθηθῶντων σύγγνωτε τῆς δικαίας ὀργῆς· οὐ γὰρ περὶ μικρὰ καὶ τὰ τυχόντα ἐστὶν ὁ κίνδυνος, ἀφαιρουμένων τῶν συν-
- 93 ἤθων καὶ συνεσχολακῶτων μοι γραμμάτων· κίσσαν μου [λάλον ὄρνειον], ἐκ μέσων ὡς ἔπος εἰπεῖν τῶν κόλπων ἀρπάσαν κίτταν ὠνόμασεν· ἀφείλετο δὲ μου φάσσαν ἅμα

νήσσαις τε καὶ κοσσύφοις ἀπαγορεύοντος Ἀριστάρχου·
 περιέσπασε δὲ καὶ μελισσῶν οὐκ ὀλίγας· ἐπὶ Ἀττικὴν
 δὲ ἦλθε καὶ ἐκ μέσης αὐτῆς ἀνήρπασεν ἀνόμως Ὑμησ-
 9 σὸν ὁρώντων ὑμῶν καὶ τῶν ἄλλων συλλαβῶν. 9. ἀλλὰ
 τί λέγω ταῦτα; Θεσσαλίας με ἐξέβαλεν ὅλης Θετταλίαν 94
 ἀξιοῦν λέγειν, καὶ πᾶσαν ἀποκέκλεικέ μοι τὴν θάλασσαν
 οὐδὲ τῶν ἐν κήποις φεισάμενον σευτλίων, ὡς τὸ δὴ
 λεγόμενον μηδὲ πάσσαλόν μοι καταλιπεῖν. ὅτι δὲ ἀνε-
 ξίκακόν εἰμι γράμμα, μαρτυρεῖτέ μοι καὶ αὐτοὶ μηδέ
 ποτε ἐγκαλέσαντι τῷ ζῆτα σμάραγδον ἀποσπάσαντι καὶ
 πᾶσαν ἀφελομένῃ Σμύρναν, μηδὲ τῷ ξυ πᾶσαν παρα-
 βάντι συνθήκην καὶ τὸν συγγραφέα τῶν τοιούτων ἔχοντι
 Θουκυδίδην σύμμαχον· τῷ μὲν γὰρ γειτονί μου ῥῶ νοσή-
 σαντι συγγνώμη, παρ' αὐτῷ φντεύσαντί μου τὰς μυρσί- 95
 νας καὶ παίσαντί μέ ποτε ὑπὸ μελαγχολίας ἐπὶ κόρσης.
 10 κάγω μὲν τοιοῦτον. 10. τὸ δὲ ταῦ τοῦτο [σκοπῶμεν] ὡς
 φύσει βίαιον καὶ πρὸς τὰ λοιπὰ. ὅτι δὲ οὐδὲ τῶν ἄλλων
 ἀπέσχετο γραμμάτων, ἀλλὰ καὶ τὸ δέλτα καὶ τὸ θῆτα
 καὶ τὸ ζῆτα, μικροῦ δεῖν πάντα ἠδίκησε τὰ στοιχεῖα,
 αὐτὰ μοι κάλει τὰ ἀδικηθέντα γράμματα. ἀκούετε, φω-
 νήεντα δικασταί, τοῦ μὲν δέλτα λέγοντος· „ἀφείλετό μου
 τὴν ἐνδελέχειαν, ἐντελέχειαν ἀξιοῦν λέγεσθαι παρὰ πάν-
 τας τοὺς νόμους“· τοῦ θῆτα κρούοντος τὴν κεφαλὴν καὶ
 τὰς τρίχας τίλλοντος ἐπὶ τῷ [καί] τῆς κολοκύνθης ἐστε- 96
 ρῆσθαι· τοῦ ζῆτα, τοῦ συρίζειν καὶ σαλπίζειν, ὡς μήκέτ'
 αὐτῷ ἐξεῖναι μηδὲ γρύζειν. τίς ἂν τούτων ἀνάσχοιτο;
 ἢ τίς ἂν ἐξαρχέσειε δίκη πρὸς τὸ πονηρότατον τουτί
 11 ταῦ; 11. τὸ δὲ ἄρα οὐ τὸ δμόφυλον τῶν στοιχείων μόνον
 ἀδικεῖ γένος, ἀλλ' ἤδη καὶ πρὸς τὸ ἀνθρώπειον μεταβέ-
 βηκε τουτονὶ τὸν τρόπον· οὐ γὰρ ἐπιτρέπει γε αὐτοὺς
 κατ' εὐθὺ φέρεσθαι ταῖς γλώσσαις· μᾶλλον δέ, ὡς δι-
 κασταί, [μεταξὺ γάρ με πάλιν τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγ-
 ματα ἀνέμνησε περὶ τῆς γλώσσης, ὅτι καὶ ταύτης με τὸ
 μέρος ἀπήλασε καὶ γλώτταν ποιεῖ τὴν γλώσσαν. ὡ γλώσ-
 σης ἀληθῶς νόσημα ταῦ. ἀλλὰ μεταβήσομαι πάλιν ἐπ'
 ἐκεῖνο καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναγορεύσω ὑπὲρ ὧν εἰς

αὐτοὺς πλημμελεῖ·] δεσμοῖς [γάρ] τισι στρεβλοῦν καὶ σπα-
 97 ράττειν αὐτῶν τὴν φωνὴν ἐπιχειρεῖ. καὶ ὁ μὲν τι καλὸν
 ἰδὼν καλὸν εἰπεῖν αὐτὸ βούλεται, τὸ δὲ παρεισπεσὼν
 τὰλὸν εἰπεῖν αὐτοὺς ἀναγκάζει ἐν ἅπασι προεδρίαν ἔχειν
 ἄξιον· πάλιν ἕτερος περὶ κλήματος διαλέγεται, τὸ δὲ
 — τλῆμον γάρ ἐστιν ἀληθῶς — τλῆμα πεποίηκε τὸ
 κλῆμα. καὶ οὐ μόνον γε τοὺς τυχόντας ἀδικεῖ, ἀλλ' ἤδη
 καὶ τῷ μεγάλῳ βασιλεῖ, ᾧ καὶ γῆν καὶ θάλασσαν εἴξαι
 φασὶ καὶ τῆς αὐτῶν φύσεως ἐκστῆναι, [τὸ δὲ] καὶ τούτῳ
 ἐπιβουλεύει καὶ Κῦρον αὐτὸν ὄντα Τῦρόν τινα ἀπέφρη-
 12 νεν. οὕτω μὲν οὖν ὅσον ἐς φωνὴν ἀνθρώπους ἀδι-
 κεῖ· ἔργῳ δὲ πῶς; κλάουσιν ἄνθρωποι καὶ τὴν αὐτῶν
 τύχην ὀδύρονται καὶ Κάδμῳ καταρῶνται πολλάκις, ὅτι
 τὸ ταῦ ἐς τὸ τῶν στοιχείων γένος παρήγαγε· τῷ γὰρ
 τούτου σχήματι φασὶ τοὺς τυράννους ἀκολουθήσαντας
 καὶ μιμησαμένους αὐτοῦ τὸ πλάσμα ἔπειτα [σχήματι
 τοιούτῳ] ξύλα τεκτῆναντας ἀνθρώπους ἀνασκοποῦν
 98 ἐπ' αὐτά· [ἀπὸ δὲ τούτου καὶ τῷ τεκνήματι τῷ πονηρῷ
 τὴν πονηρὰν ἐπανωμίαν συνελθεῖν].

τούτων οὖν ἀπάντων ἕνεκα πόσων θανάτων τὸ ταῦ
 ἄξιον εἶναι νομίζετε; ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι δικαίως τοῦτο μόνον
 ἐς τὴν τοῦ ταῦ τιμωρίαν ὑπολείπεσθαι, τὸ τῷ σχήματι
 τῷ αὐτοῦ τὴν δίκην ὑποσχεῖν. [ὁ δὲ σταυρὸς εἶναι ὑπὸ
 τούτου μὲν ἐδημιουργήθη, ὑπὸ δὲ ἀνθρώπων ὀνομάζεται.]

ΤΙΜΩΝ Η ΜΙΣΑΝΘΡΩΠΟΣ.

ΤΙΜΩΝ, ΖΕΥΣ, ΕΡΜΗΣ, ΠΛΟΥΤΟΣ, ΠΕΝΙΑ, ΓΝΑΘΩΝΙΔΗΣ,
 ΦΙΛΙΑΔΗΣ, ΔΗΜΕΑΣ, ΘΡΑΣΥΚΛΗΣ.

1. ΤΙΜ. ὦ Ζεῦ φίλιε καὶ ξένιε καὶ ἑταίρειε καὶ 1
 99 ἐφέστιε καὶ ἀστεροπητὰ καὶ ὄρκιε καὶ νεφεληγερέτα
 καὶ ἐρίγδουπε καὶ εἴ τί σε ἄλλο οἱ ἐμβρόντητοι ποιηταὶ
 καλοῦσι, καὶ μάλιστα ὅταν ἀπορωῶσι πρὸς τὰ μέτρα·
 τότε γὰρ αὐτοῖς πολυώνυμος γιγνόμενος ὑπερείδεις τὸ

πίπτον τοῦ μέτρου καὶ ἀναπληροῖς τὸ κεχηνὸς τοῦ ξυθ-
 μοῦ· ποῦ σοι νῦν ἡ ἔρισμάραγος ἀστραπή καὶ ἡ βαρύ-
 βρομος βροντὴ καὶ ὁ αἰθαλόεις καὶ ἀργήεις καὶ σμερδα-
 λέος κεραυνός; ἅπαντα γὰρ ταῦτα λήρος ἤδη ἀναπέφηνε
 καὶ καπνὸς ἀτεχνῶς ποιητικὸς ἔξω τοῦ πατάγου τῶν 100
 ὀνομάτων. τὸ δὲ αἰοιδιμὸν σοι καὶ ἐκηβόλον ὄπλον καὶ
 πρόχειρον οὐκ οἶδ' ὅπως τελέως ἀπέσβη καὶ ψυχρὸν ἐστὶ
 μηδὲ ὀλίγον σπινθήρα ὀργῆς κατὰ τῶν ἀδικούντων δια-
 2 φυλάττον. 2. Θᾶττον γοῦν τῶν ἐπιπορεύειν τις ἐπιχει- 101
 ρούντων ἔωλον θρυαλλίδα φοβηθεῖη ἢ ἡ τῆν τοῦ παν-
 δαμάτορος κεραυνοῦ φλόγα· οὕτω δαλὸν τινα ἐπανατεί-
 νεσθαι δοκεῖς αὐτοῖς, ὡς πῦρ μὲν ἡ καπνὸν ἀπ' αὐτοῦ
 μὴ δεδιέναι, μόνον δὲ τοῦτο οἶεσθαι ἀπολαύειν τοῦ τραύ-
 ματος, ὅτι ἀναπλησθήσονται τῆς ἀσβόλου. ὥστε ἤδη 102
 διὰ ταῦτά σοι καὶ ὁ Σαλμωνεὺς ἀντιβροντῶν ἐτόλμα, οὐ 103
 πάνυ τι ἀπίθανος ὢν, πρὸς οὕτω ψυχρὸν τῆν ὀργὴν
 Δία θερμοεργὸς ἀνὴρ μεγαλαυχούμενος. πῶς γάρ; ὅπου
 γε καθάπερ ἰπὸ μανδραγόρα καθεύδεις, ὃς οὔτε τῶν 104
 ἐπιπορεύειν ἀκούεις οὔτε τοὺς ἀδικούντας ἐπισκοπεῖς,
 λημῶς δὲ καὶ ἀμβλυώττεις πρὸς τὰ γιγνόμενα καὶ τὰ ὤτα
 3 ἔκκεκώφωσαι καθάπερ οἱ παρηγηκότες. 3. ἐπεὶ νέος
 γε ἔτι καὶ ὀξύθυμος ὢν καὶ ἀκμαῖος τῆν ὀργὴν πολλὰ
 κατὰ τῶν ἀδίκων καὶ βιαίων ἐποίεις καὶ οὐδέποτε ἤγες
 τότε πρὸς αὐτοὺς ἐκχειρίαν, ἀλλ' αἰεὶ ἐνεργὸς πάντως 105
 ὁ κεραυνὸς ἦν καὶ ἡ αἰγὴς ἐπεσεῖετο καὶ ἡ βροντὴ ἐπα-
 ταγεῖτο καὶ ἡ ἀστραπή συνεχῆς ὥσπερ εἰς ἀκροβολισμὸν
 προηκοντίζετο· οἱ σεισμοὶ δὲ κοσκινηδὸν καὶ ἡ χιῶν σω-
 ρηδὸν καὶ ἡ χάλαζα πετρηδὸν, ἵνα σοι φορτικῶς δια-
 λέγωμαι, ὑετοὶ τε ῥαγάδοι [καὶ βίαιοι], ποταμὸς ἐκάστη
 σταγῶν· ὥστε τηλικαύτη ἐν ἀκαρεῖ χρόνου ναυαγία ἐπὶ 106
 τοῦ Δευκαλίωνος ἐγένετο, ὡς ὑποβρυχίων ἀπάντων κατα-
 δεδυκότων μόγις ἐν τι κιβώτιον περὶσωθῆναι προσοκει-
 λαν τῷ Λυκωρεῖ ζῶπυρόν τι τοῦ ἀνθρωπίνου σπέρματος
 4 διαφυλάττον εἰς ἐπιγονὴν κακίας μελλόνος. 4. τοιγάρτοι
 ἀκόλουθα τῆς ῥαθυμίας τὰπίχειρα κομίζη παρ' αὐτῶν,
 οὔτε θύοντος ἔτι σοὶ τινος οὔτε στεφανοῦντος, εἰ μὴ

τις ἄρα πάρεργον Ὀλυμπίων, καὶ οὗτος οὐδὲ πᾶν ἀναγ-
 καῖα ποιεῖν δοκῶν, ἀλλ' εἰς ἕθρος τι ἀρχαῖον συντελῶν·
 καὶ μετ' ἔλιγον Κρόνον σε, ὧ³ θεῶν γενναϊότητα, ἀπο-
 107 φρανοῦσι παρωσάμενοι τῆς τιμῆς. ἐῷ λέγειν, ποσάκις
 ἤδη σου τὸν νεῶν σεσυλήκασιν· οἱ δὲ τινες καὶ αἰτῶ σοι
 τὰς χεῖρας Ὀλυμπίᾳσιν ἐπιβεβλήκασι, καὶ σὺ δ' ὑψιβρε-
 μέτης ὤκνησας ἢ ἀναστῆσαι τοὺς κίνας ἢ τοὺς γείτονας
 ἐπικαλέσασθαι, ὡς βοηδρομήσαντες αὐτοὺς συλλάβοιεν
 ἔτι συσκευαζομένους πρὸς τὴν φυγὴν· ἀλλ' ὁ γενναῖος
 καὶ Γιγαντολέτωρ καὶ Τιτανοκράτωρ ἐκάθησο τοὺς πλο-
 κάμους περικειρόμενος ὑπ' αὐτῶν, δεκάπηχυν κεραννὸν
 ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ. ταῦτα τοίνυν, ὧ³ Θανμάσιε, πηγάκα
 παύσεται οὕτως ἀμελῶς παρορώμενα; ἢ πότε κολάσεις
 108 τὴν τοσαύτην ἀδικίαν; πόσοι Φαέθοντες ἢ Λευκαλίωνες
 ἱκανοὶ πρὸς οὕτως ὑπέραντλον ὕβριν τοῦ βίου; 5. ἵνα 5
 γὰρ τὰ κοινὰ ἔάσας τὰμὰ εἶπω, τοσοῦτους Ἀθηναίων
 109 εἰς ὕψος ἄρας καὶ πλουσίους ἐκ πενεστάτων ἀποφίνας
 καὶ πᾶσι τοῖς δεομένοις ἐπικουρήσας, μᾶλλον δὲ ἀφρόον
 εἰς εὐεργεσίαν τῶν φίλων ἐκχέας τὸν πλοῦτον, ἐπειδὴ
 πένης διὰ ταῦτα ἐγενόμην, οὐκέτι οὐδὲ γνωρίζομαι πρὸς
 αὐτῶν οὐδὲ προσβλέπουσιν οἱ τέως ὑποπτήσσοντες καὶ
 110 προσκυνοῦντες κάκ τοῦ ἔμοῦ νεύματος ἀπρητημένοι, ἀλλ'
 ἦν πον καὶ ὁδῶ βαδίζων ἐντύχω τινὲ αὐτῶν, ὥσπερ τινὰ
 στήλην παλαιοῦ νεκροῦ ὑπτίαν ὑπὸ τοῦ χρόνου ἀνατε-
 τραμμένην παρέρχονται μηδὲ ἀναγνόντες, οἱ δὲ καὶ πόρ-
 ρωθεν ἰδόντες ἑτέραν ἐκτρέπονται δυσάντητον καὶ ἀπο-
 τρόπαιον θάεμα ὄψεσθαι ὑπολαμβάνοντες τὸν οὐδὲ πρὸ
 111 πολλοῦ σωτήρα καὶ εὐεργέτην αὐτῶν γεγεννημένον. 6. ὥστε 6
 ὑπὸ τῶν κακῶν ἐπὶ ταύτην τὴν ἐσχατιὰν τραπόμενος
 ἐναψάμενος διφθέραν ἐργάζομαι τὴν γῆν ὑπόμισθος ὀβο-
 λῶν τεττάρων, τῇ ἐρημίᾳ καὶ τῇ δικέλλῃ προσφιλοσο-
 φῶν. ἐνταῦθα τοῦτο γοῦν μοι δοκῶ κερδαεῖν, μηκέτι
 ὄψεσθαι πολλοὺς παρὰ τὴν ἀξίαν εὐ³ πράττοντας· ἀνια-
 ρότατον γὰρ τοῦτό γε. ἤδη ποτὲ οὖν, ὧ³ Κρόνου καὶ
 112 Ρέας υἱέ, τὸν βαθὺν τοῦτον ὕπνον ἀποσεισάμενος καὶ
 νήδυμον — ὑπὲρ τὸν Ἐπιμενίδην γὰρ κεκοίμησαι —

καὶ ἀναρριπίσας τὸν κεραυνὸν ἢ ἐκ τῆς Οἴτης ἐναυσά-
μενος μεγάλην ποιήσας τὴν φλόγα ἐπίδειξαι τινα χολὴν
ἀνδρώδους καὶ νεανικοῦ Διός, εἰ μὴ ἀληθῆ ἔστι τὰ ὑπὸ
Κρητῶν περὶ σοῦ καὶ τῆς ἐκεῖ ταφῆς μυθολογούμενα.

7 7. ΖΕΥΣ. Τίς οὗτός ἐστιν, ὃ Ἐρμῆ, ὃ κεκραγὰς
ἐκ τῆς Ἀττικῆς παρὰ τὸν Ὑμηττὸν ἐν τῇ ὑπωρεῖα πινα-
ρὸς ὄλος καὶ αὐχμῶν καὶ ὑποδίφθερος; σκάπτει δὲ οἴμαι 113
ἐπικεκυφώς· λάλος ἄνθρωπος καὶ θρασύς. ἢ που φιλό-
σοφός ἐστιν· οὐ γὰρ ἂν οὕτως ἀσεβεῖς τοὺς λόγους διεξ-
ῆει καθ' ἡμῶν.

ΕΡΜ. Τί φῆς, ὃ πάτερ; ἀγνοεῖς Τίμωνα τὸν Ἐχε-
κρατίδου τὸν Κολυττία; οὗτός ἐστιν ὃ πολλάκις ἡμᾶς
καθ' ἱερῶν τελειῶν ἐστιάσας, [ὃ νεόπλοτος], ὃ τὰς
ὄλας ἐκατόμβας, παρ' ᾧ λαμπρῶς ἐορτάζειν εἰάθειμεν
τὰ Διάσια.

ΖΕΥΣ. Θεῦ τῆς ἀλλαγῆς· ὃ καλὸς ἐκείνος, ὃ πλού- 114
σιος, περὶ ὃν οἱ τοσοῦτοι φίλοι; τί παθῶν οὖν τοιοῦτός
ἐστιν ὃ ἄθλιος; αὐχηρὸς καὶ σκαπανεὺς καὶ μισθωτός,
ὡς ἔοικεν, οὕτω βαρεῖαν καταφέρων τὴν δίκελλαν.

8 8. ΕΡΜ. Οὕτως μὲν εἰπεῖν, χρηστότης ἐπέτρι-
ψεν αὐτὸν καὶ φιλανθρωπία καὶ ὃ πρὸς τοὺς δεομέ-
νους ἅπαντας οἶκτος, ὡς δὲ ἀληθεῖ λόγῳ, ἄνοια καὶ
εὐήθεια καὶ ἀκρισία περὶ τῶν φίλων, ὃς οὐ συνίει κό-
ραξι καὶ λύκοις χαριζόμενος, ἀλλ' ὑπὸ γυπαῦν τοσοῦτων
ὃ κακοδαίμων κειρόμενος τὸ ἦπαρ φίλους εἶναι αὐτοὺς
καὶ ἐταίρους ᾗετο, ὑπ' εὐνοίας τῆς πρὸς αὐτὸν χαίρον-
τας τῇ βορᾷ. οἱ δὲ τὰ ὀσῆα γυμνώσαντες ἀκριβῶς καὶ 115
περιτραγόντες, καὶ εἴ τις μυελὸς ἐνήν, ἐκμυζήσαντες καὶ
τοῦτον εὖ μάλα ἐπιμελῶς, ᾗχοντο αὖτον αὐτὸν καὶ τὰς
ρίζας ὑποτετμημένον ἀπολιπόντες, οὐδὲ γνωρίζοντες ἔτι
οὐδὲ προσβλέποντες — πόθεν γάρ; — ἢ ἐπικουροῦντες
ἢ ἐπιδιδόντες ἐν τῷ μέρει. διὰ ταῦτα δικελλίτης καὶ
διφθερίας, ὡς ὄρας, ἀπολιπῶν ὑπ' αἰσχύνῃς τὸ ἄστυ
μισθοῦ γεωργεῖ μελαγχολῶν τοῖς κακοῖς, ὅτι οἱ πλου-
τοῦντες παρ' αὐτοῦ μάλα ὑπεροπτικῶς παρέρχονται οὐδὲ
τοῦνομα, εἰ Τίμων καλοῖτο, εἰδότες.

9. ΖΕΥΣ. Καὶ μὴν οὐ παροπτέος ἀνὴρ οὐδὲ ἀμε- 9
 116 λητέος· εἰκότως γὰρ ἀγανακτεῖ δυστυχῶν· ἐπεὶ καὶ ὅμοια
 ποιήσαιμεν ἂν τοῖς καταράτοις κόλαξιν ἐκείνοις ἐπιλε-
 λησμένοι ἀνδρὸς τοσαῦτα μηρία ταύρων τε καὶ αἰγῶν
 πιότατα καύσαντος ἡμῖν ἐπὶ τῶν βωμῶν· ἔτι γοῦν ἐν
 ταῖς ῥῖσι τὴν κνίσαν αὐτῶν ἔχω. πλὴν ὑπ' ἀσχολίας τε
 καὶ Θορύβου πολλοῦ τῶν ἐπιιορκούντων καὶ βιαζομένων
 καὶ ἀρπαζόντων, ἔτι δὲ καὶ φόβου τοῦ παρὰ τῶν ἱερο-
 συλούντων — πολλοὶ γὰρ οὗτοι καὶ δυσφύλακτοι καὶ οὐδὲ
 117 ἐπ' ὀλίγον καταμύσαι ἡμῖν ἐφιαῖσι — πολὺν ἤδη χρόνον
 οὐδὲ ἀπέβλεψα ἐς τὴν Ἀττικὴν, καὶ μάλιστα ἐξ οὗ φιλο-
 σοφία καὶ λόγων ἔριδες ἐπεπόλασαν αὐτοῖς· μαχομένων
 γὰρ πρὸς ἀλλήλους καὶ κεκραγότων οὐδὲ ἐπακούειν ἔστι
 τῶν εὐχῶν· ὥστε ἢ ἐπιβυσάμενον χρὴ τὰ ὦτα καθῆσθαι
 ἢ ἐπιτριβῆναι πρὸς αὐτῶν, ἀρετὴν τινα καὶ ἀσώματα
 καὶ ληροὺς μεγάλη τῇ φωνῇ ξυνειρόντων. διὰ ταῦτά τοι
 καὶ τοῦτον ἀμεληθῆναι ξυνέβη πρὸς ἡμῶν οὐ φαῦλον
 118 ὄντα. 10. ὅμως δὲ τὸν Πλοῦτον, ὃν Ἐρμῆ, παραλαβὼν 10
 ἄπιθι παρ' αὐτὸν κατὰ τάχος· ἀγέτω δὲ ὁ Πλοῦτος καὶ
 τὸν Θησαυρὸν μετ' αὐτοῦ καὶ μενέτωσαν ἄμφω παρὰ
 τῷ Τιμῶνι μηδὲ ἀπαλλαττέσθωσαν οὕτω ῥαδίως, κἂν ὅτι
 μάλιστα ὑπὸ χρησιμότητος αὐθις ἐκδιώκη αὐτοὺς τῆς οὐ-
 κίας. περὶ δὲ τῶν κολάκων ἐκείνων καὶ τῆς ἀχαριστίας,
 ἣν ἐπεδείξαντο πρὸς αὐτόν, καὶ αὐθις μὲν σκέψομαι καὶ
 δίκην δώσουσιν, ἐπειδὴν τὸν κεραννὸν ἐπισκευάσω· κατ-
 εαγμένοι γὰρ αὐτοῦ καὶ ἀπεστομωμένοι εἰσὶ δύο ἀκτι-
 119 νες αἱ μέγισται, ὅποτε φιλοτιμότερον ἠχόντισα πρῶην
 ἐπὶ τὸν σοφιστὴν Ἀναξαγόραν, ὃς ἐπειθε τοὺς ὀμιλητὰς
 μηδὲ ὅλως εἶναι [τινας] ἡμᾶς τοὺς θεοὺς. ἀλλ' ἐκείνου
 μὲν διήμαρτον, — ὑπερέσχε γὰρ αὐτοῦ τὴν χεῖρα Περι-
 κλῆς — ὁ δὲ κεραννὸς εἰς τὸ Ἀνακειὸν παρασκήψας
 ἐκεῖνό τε κατέφλεξε καὶ αὐτὸς ὀλίγου δεῖν συνετρίβη
 περὶ τῇ πέτρᾳ. πλὴν ἱκανὴ ἐν τοσοῦτῳ καὶ αὕτη τιμωρία
 ἔσται αὐτοῖς, εἰ ὑπερπλουτοῦντα τὸν Τιμῶνα δρῶσιν.

11. ΕΡΜ. Οἷον ἦν τὸ μέγα κεκραγῆναι καὶ ὀχλη- 11
 120 ρὸν εἶναι καὶ Θρασύν! οὐ τοῖς δικαιολογοῦσι μόνοις,

ἀλλὰ καὶ τοῖς εὐχομένοις τοῦτο χρήσιμον· ἰδοὺ γέ τοι αὐτίκα μάλα πλούσιος ἐκ πενεσιτάτου καταστήσεται ὁ Τίμων βοήσας καὶ παρρησιασάμενος ἐν τῇ εὐχῇ καὶ ἐπιστρέψας τὸν Δία· εἰ δὲ σιωπῇ ἔσκαπτεν ἐπικεκυφώς, ἔτι ἂν ἔσκαπτεν ἀμελούμενος.

ΠΛΟΥΤ. Ἄλλ' ἐγὼ οὐκ ἂν ἀπέλθοιμι, ὦ Ζεῦ, παρ' αὐτόν.

ΖΕΥΣ. Διὰ τί, ὦ ἄριστε Πλουῦτε, καὶ ταῦτα ἐμοῦ κελεύσαντος;

12 12. ΠΛΟΥΤ. Ὅτι νῆ Δία ὕβριζεν εἰς ἐμὲ καὶ ἐξεφύρει καὶ ἐς πολλὰ κατεμέριζε καὶ ταῦτα πατρῶον αὐτῷ φίλον ὄντα, καὶ μονονουχὶ δικράνοις ἐξεώθει με τῆς οἰκίας καθάπερ οἱ τὸ πῦρ ἐκ τῶν χειρῶν ἀπορριπτοῦντες. αὐθις οὖν ἀπέλθω παρασίτοις καὶ κόλαξι καὶ ἐταί-121 ραῖς παραδοθησόμενος; ἐπ' ἐκείνους, ὦ Ζεῦ, πέμπε με τοὺς ἠσθησομένους τῇ δωρεᾷ, [τοὺς περιέψοντας,] οἷς τίμιος ἐγὼ καὶ περιπόθητος· οὗτοι δὲ οἱ λάροι τῇ πενίᾳ ξυνέστισαν, ἣν προτιμῶσιν ἡμῶν, καὶ διφθέραν παρ' αὐτῆς λαβόντες καὶ δίκελλαν ἀγαπάτωσαν ἄθλιοι τέτταρας ὀβολοὺς ἀποφέροντες, οἱ δεκατάλαντους δωρεὰς ἀμελητὶ προΐεμενοι.

13 13. ΖΕΥΣ. Οὐδὲν ἔτι τοιοῦτον ὁ Τίμων ἐργασεταί [περὶ] σε· πάνυ γὰρ αὐτόν ἡ δίκελλα πεπαιδαγωγῆκεν, εἰ μὴ παντάπασιν ἀνάληγτός ἐστι τὴν ὄσφυν, ὡς χρῆν σὲ ἀντὶ τῆς πενίας προαιρεῖσθαι. σὺ μέντοι πάνυ μεμψίμοιρος εἶναι μοι δοκεῖς, ὅς νῦν μὲν τὸν Τίμονα αἰτιᾷ, διότι σοι τὰς θύρας ἀναπετάσας ἠφίει περινοστεῖν ἔλευ-122 θέρως οὔτε ἀποκλείων οὔτε ζηλοτυπῶν· ἄλλοτε δὲ τούναντίον ἠγανάκτεις κατὰ τῶν πλουσίων κατακεκλεισθαι λέγων πρὸς αὐτῶν ὑπὸ μοχλοῖς καὶ κλεισὶ καὶ σημείων ἐπιβολαῖς, ὡς μηδὲ παρακῦψαί σοι ἐς τὸ φῶς δυνατόν εἶναι. ταῦτα γοῦν ἀπωδύρου πρὸς με ἀποπνίγεσθαι λέγων ἐν πολλῷ τῷ σκότῳ· καὶ διὰ τοῦτο ὠχρὸς ἡμῖν ἐφαίνου καὶ φροντίδος ἀνάπλεως, συνεσπακῶς τοὺς δακτύλους πρὸς τὸ ἔθος τῶν λογισμῶν καὶ ἀποδράσεσθαι ἀπειλῶν, εἰ καιροῦ λάβοιο, παρ' αὐτῶν· καὶ ὅλως τὸ

πρᾶγμα ὑπέρδεινον ἐδόκει σοι, ἐν χαλκῷ ἢ σιδηρῷ τῷ
 θαλάμῳ καθάπερ τὴν Δανάην παρθενεύεσθαι ὑπ' ἀκρι-
 123 βέσι καὶ παμπονήροις παιδαγωγοῖς ἀνατρεφόμενον, τῷ
 Τόκῳ καὶ τῷ Λογισμῷ. 14. ἄτοπα γοῦν ποιεῖν ἔφρασκες 14
 αὐτοὺς ἐρωῶντας μὲν ἐς ὑπερβολὴν, ἐξὸν δὲ ἀπολαβεῖν
 οὐ τολμῶντας, οὐδὲ ἐπ' ἀδείας χρωμένους τῷ ἔρωτι
 κυρίου γε ὄντας, ἀλλὰ φυλάττειν ἐγρηγορότας, ἐς τὸ
 σημεῖον καὶ τὸν μοχλὸν ἀσκαρδαμυκτὶ βλέποντας, ἱκανὴν
 ἀπόλαυσιν οἰομένους οὐ τὸ αὐτοὺς ἀπολαβεῖν ἔχειν, ἀλλὰ
 τὸ μηδενὶ μεταδιδόναι τῆς ἀπολαύσεως, καθάπερ τὴν ἐν
 τῇ φάτνῃ κύνα μήτε αὐτὴν ἐσθίουσαν τῶν κριθῶν μήτε
 τῷ ἵππῳ πεινῶντι ἐπιτρέπουσαν. καὶ προσέτι γε καὶ
 124 κατεγέλας αὐτῶν φειδομένων καὶ φυλαττόντων καὶ τὸ
 καινότερον αὐτοὺς ζηλοτυπούντων, ἀγνοούντων δὲ ὡς
 κατάρατος οἰκέτης ἢ οἰκονόμος παιδοτρόφῃ ὑπεισιῶν λα-
 θραίως ἐμπαροινήσει τὸν κακοδαίμονα καὶ ἀνέραστον
 δεσπότην πρὸς ἀμαυρόν τι καὶ μικρόστομον λυχνίδιον
 καὶ διψαλέον θρυαλλίδιον ἐπαγρυπνεῖν ἕασας τοῖς τό-
 κοις. πῶς οὖν οὐκ ἄδικα ταῦτα, πάλαι μὲν ἐκεῖνα αἰ-
 125 τιᾶσθαι, νῦν δὲ τῷ Τίμωνι τὰ ἐναντία ἐπικαλεῖν; 15

15. ΠΛΟΥΤ. Καὶ μὴν εἴ γε τάληθὲς ἐξετάζοις,
 ἄμφω σοι εὐλόγα δόξω ποιεῖν· τοῦ τε γὰρ Τίμωνος τὸ
 πᾶν τοῦτο ἀνειμένον καὶ ἀμελὲς οὐκ εὐνοϊκὸν ὡς πρὸς
 ἐμὲ εἰκότως ἂν δοκοίη· τοὺς τε αὖ κατάκλειστον θύραις
 126 καὶ ἐν σκότῳ φυλάττοντας, ὅπως αὐτοῖς παχύτερος γε-
 νοίμην καὶ πιμελὴς καὶ ὑπέρογκος ἐπιμελουμένους, οὔτε
 προσαπτομένους αὐτοὺς οὔτε ἐς τὸ φῶς προάγοντας, ὡς
 μηδὲ ὀφθείην πρὸς τινος, ἀνοήτους ἐνόμιζον εἶναι καὶ
 ὑβριστάς, οὐδὲν ἀδικοῦντά με ὑπὸ τοσοῦτοις δεσμοῖς
 κατασήμεντας, οὐκ εἰδότας ὡς μετὰ μικρὸν ἀπίασιν ἄλλω
 τινὶ τῶν εὐδαιμόνων με καταλιπόντες. 16. οὔτ' οὖν ἐκεί- 16
 νους οὔτε τοὺς πᾶν προχείρους εἰς ἐμὲ τούτους ἐπαινώ,
 ἀλλὰ τοὺς, ὅπερ ἄριστόν ἐστι, μέτρον ἐπιθήσοντας τῷ
 πράγματι καὶ μήτε ἀφεξομένους τὸ παράπαν μήτε προη-
 σομένους τὸ ὅλον. σκόπει γάρ, ὦ Ζεῦ, πρὸς τοῦ Διός,
 127 εἴ τις νέμῳ γήμας γυναῖκα νέαν καὶ καλὴν ἔπειτα μήτε

φυλάττοι μήτε ζηλοτυποῖ τὸ παράπαν, ἀφίεις καὶ βαδίζειν ἔνθα [ἄν] ἐθέλει νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν καὶ ξυνεῖναι τοῖς βουλομένοις, μᾶλλον δὲ αὐτὸς ἀπάγοι μοιχευθισομένην ἀνοίγων τὰς θύρας καὶ μαστροπεύων καὶ πάντας ἐπ' αὐτὴν καλῶν, ἄρα ὁ τοιοῦτος ἐρᾷν δόξειεν ἄν; οὐ σύ γε, ὦ Ζεῦ, τοῦτο φαίης ἄν ἐρασθεῖς πολλάκις.

- 17 17. εἰ δέ τις ἔμπαλιν ἐλευθέραν γυναῖκα εἰς τὴν οἰκίαν νόμφ παραλαβὼν ἐπ' ἀρότῳ παιδῶν γνησίῳν, ὁ δὲ μήτε αὐτὸς προσάπτοιτο ἀκμαίας καὶ καλῆς παρθένου μήτε ἄλλῳ προσβλέπειν ἐπιτρέποι, ἄγονον δὲ καὶ στείραν κατακλείσας παρθενεοῖ, καὶ ταῦτα ἐρᾷν φάσκων καὶ δηλὸς 128 ὦν ἀπὸ τῆς χροᾶς καὶ τῆς σαρκὸς ἐκτετηκυίας καὶ τῶν ὀφθαλμῶν ὑποδεδυκότων, ἔσθ' ὅπως ὁ τοιοῦτος οὐ παραπαίειν δόξειεν ἄν, δέον παιδοποιεῖσθαι καὶ ἀπολαύειν τοῦ γάμου, καταμαραίνων εὐπρόσωπον οὕτω καὶ ἐπέραστον κόρην καθάπερ ἰέρειαν τῇ Θεοδοσίῳ τρέφων διὰ παντὸς τοῦ βίου; ταῦτα καὶ αὐτὸς ἀγανακτῶ πρὸς ἐνίων μὲν ἀτίμως λακτιζόμενος καὶ λαφυρσόμενος καὶ ἐξαντλούμενος, ὑπ' ἐνίων δὲ ὡςπερ στιγματίας δραπέτης πεπεδημένος.

- 18 18. ΖΕΥΣ. Τί οὖν ἀγανακτεῖς κατ' αὐτῶν; διδόασι γὰρ ἄμφω ἱκανὴν τὴν δίκην, οἱ μὲν ὡςπερ ὁ Τάνταλος ἄποτοι καὶ ἄγευστοι καὶ ξηροὶ τὸ στόμα, ἐπικεχηνότες μόνον τῷ χρυσίῳ, οἱ δὲ καθάπερ ὁ Φινεὺς ἀπὸ τῆς φάρυγγος τὴν τροφήν ὑπὸ τῶν Ἀρπυιῶν ἀφαιρούμενοι. ἀλλ' ἄπιθι ἤδη σωφρονεστέρῳ παρὰ πολὺ τῷ Τίμωνι ἐντευξόμενος.

ΠΛΟΥΤ. Ἐκεῖνος γὰρ ποτε παύσεται ὡςπερ ἐκ 129 κοφίνου τετραυπημένον, πρὶν ὅλως εἰσρυῆναί με, κατὰ σπουδὴν ἐξαντλῶν, φθάσαι βουλόμενος τὴν ἐπιρροήν, μὴ ὑπέραντλος εἰσπεσὼν ἐπικλύσω αὐτόν; ὥστε ἐς τὸν τῶν Δαναΐδων πίδακος ὕδροφορήσειν μοι δοκῶ καὶ μάτην ἐπαντλήσειν, τοῦ κύτους μὴ στέγοντος, ἀλλὰ πρὶν εἰσρυῆναι, σχεδὸν ἐκχυθησομένου τοῦ ἐπιρρέοντος· οὕτως εὐρύτερον τὸ πρὸς τὴν ἐκχυσιν κεχηνὸς τοῦ πίδακος καὶ ἀκώλυτος ἢ ἔξοδος.

19. ΖΕΥΣ. Οὐκοῦν ἦν μὴ ἐμφράξῃται τὸ κεχηνὸς 19
 τοῦτο καὶ ἐς τὸ ἄπαξ ἀναπεπταμένον, ἐκχυθέντος ἐν
 βραχεῖ σου ῥαδίως εὐρήσει τὴν διφθέραν αὐθις καὶ τὴν
 δίκελλαν ἐν τῇ τρυγί τοῦ πίθου. ἀλλ' ἄπιτε ἤδη καὶ
 πλουτίζετε αὐτόν· σὺ δὲ μέμνησο, ὧ Ἑρμῆ, ἐπανιών
 πρὸς ἡμᾶς ἄγειν τοὺς Κύκλωπας ἐκ τῆς Αἴτηνης, ὅπως
 τὸν κεραυνὸν ἀκονήσαντες ἐπισκευάσωσιν· ὡς ἤδη γε
 τεθρηγμένον αὐτοῦ δεησόμεθα.

130 20. ΕΡΜ. Προΐωμεν, ὦ Πλοῦτε. τί τοῦτο; ὑπο- 20
 σκάζεις; ἐλελήθεις με, ὦ γεννάδα, οὐ τυφλὸς μόνον,
 ἀλλὰ καὶ χωλὸς ὢν.

ΠΛΟΥΤ. Οὐκ αἰὶ τοῦτο, ὦ Ἑρμῆ, ἀλλ' ὁπότεν
 μὲν ἀπίω παρά τινα πεμφθεὶς ὑπὸ τοῦ Διός, οὐκ οἶδ'
 ὅπως βραδύς εἰμι καὶ χωλὸς ἀμφοτέροις, ὡς μόλις τε-
 λεῖν ἐπὶ τὸ τέρμα, προγηράσαντος ἐνίστε τοῦ περιμένον-
 τος, ὁπότεν δὲ ἀπαλλάττεσθαι δέη, πτηνὸν ἴψει, πολὺ
 τῶν ὀνείρων ὠκύτερον· ἅμα γοῦν ἔπεσεν ἡ ὕσπληγξ,
 καὶ γὰρ ἤδη ἀνακηρύττομαι νενικηκίως, ὑπερπηθήσας τὸ
 στάδιον οὐδὲ ἰδόντων ἐνίστε τῶν θεατῶν.

ΕΡΜ. Οὐκ ἀληθῆ ταῦτα φῆς· ἐγὼ γέ τοι πολλοὺς
 131 ἂν εἰπεῖν ἔχοιμί σοι χθῆς μὲν οὐδὲ ὀβολόν, ὥστε πρία-
 σθαι βρόχον, ἐσχηκότας, ἄφνω δὲ τήμερον πλουσίους καὶ
 πολυτελεῖς ἐπὶ λευκοῦ ζεύγους ἐξελαύνοντας, οἷς οὐδὲ
 κανθήλιος ὑπῆρξε πώποτε. καὶ ὤμους πορφυροὶ καὶ
 χρυσόχειρες περιέρχονται οὐδ' αὐτοὶ πιστεύοντες οἶμαι
 ὅτι μὴ ὄναρ πλουτοῦσιν.

21. ΠΛΟΥΤ. Ἐτεροῖον τοῦτ' ἐστίν, ὦ Ἑρμῆ, καὶ 21
 οὐχὶ τοῖς ἔμαντοῦ ποσὶ βαδίζω τότε, οὐδὲ ὁ Ζεὺς, ἀλλ'
 ὁ Πλούτων ἀποστέλλει με παρ' αὐτοὺς αἶτε πλουτοδοτῆς
 καὶ μεγαλόδωρος καὶ αὐτὸς ὢν· δηλοῖ γοῦν καὶ τῷ ὀνό-
 ματι. ἐπειδὰν τοίνυν μετοικισθῆναι δέη με παρ' ἑτέρου
 πρὸς ἕτερον, ἐς δέλτον ἐμβαλόντες με καὶ κατασημηνά-
 132 μενοι ἐπιμελῶς φοράδην ἀράμενοι μετακομίζουσι· καὶ
 ὁ μὲν νεκρὸς ἐν σκοτεινῷ που τῆς οἰκίας πρόκειται ὑπὲρ
 τὰ γόνατα παλαιᾶ τῆ ὀθόνη σκεπόμενος, περιμάχης
 ταῖς γαλαῖς, ἐμὲ δὲ οἱ ἐπελπίσαντες ἐν τῇ ἀγορᾷ περι-

- μένουσι κεχηνότες ὡσπερ τὴν χελιδόνα προσπετομένην
 22 τετριγότες οἱ νεοττοί. 22. ἐπειδὴν δὲ τὸ σημεῖον ἀφαι-
 ρεθῆ καὶ τὸ λίνον ἐντμηθῆ καὶ ἡ δέλτος ἀνοιχθῆ καὶ
 ἀνακηρυχθῆ μου ὁ καινὸς δεσπότης ἦτοι συγγενῆς τις¹³³
 ἢ κόλαξ ἢ [καταπύγων] οἰκέτης ἐκ παιδικῶν τίμιος, ὑπε-
 ξυρημένος ἔτι τὴν γνάθον, ἀντὶ ποικίλων καὶ παντοδα-
 πῶν ἡδονῶν, ἃς ἤδη ἔξωρος ὢν ὑπερέτησεν αὐτῷ, μέγα
 τὸ μίσθωμα ὁ γενναῖος ἀπολαβὼν, ἐκείνος μὲν, ὅστις ἂν
 ἦ ποτε, ἀρπασάμενός με αὐτῇ δέλτῳ θεῖ φέρων ἀντὶ τοῦ
 τέως Πυρρίου ἢ Ἀρόμωνος ἢ Τιβίου Μεγακλῆς ἢ Μεγά-¹³⁴
 βυζος ἢ Πρώταρχος μετονομασθεῖς, τοὺς μάτην κεχηνότας¹³⁵
 ἐκείνους ἐς ἀλλήλους ἀποβλέποντας καταλιπὼν ἀληθῆς
 ἄγοντας τὸ πένθος, οἷος αὐτοὺς ὁ θύννος ἐκ μυχοῦ τῆς¹³⁶
 23 σαγήνης διέφυγεν οὐκ ὀλίγον τὸ δέλεαρ καταπιῶν. 23. ὁ
 δὲ ἐμπεισὼν ἀθρόος εἰς ἐμὲ ἀπειροκάλος καὶ παχύδερμος
 ἄνθρωπος, ἔτι τὴν πέδην πεφρικῶς καὶ εἰ παριῶν τις
 ἄλλως μαστίξειεν ὄρθον ἐφιστάς τὸ οὖς καὶ τὸν μυλῶνα
 ὡσπερ τὸ Ἀνάκτορον προσκυνῶν, οὐκέτι φορητὸς ἐστι
 τοῖς ἐντυγχάνουσιν, ἀλλὰ τοὺς τε ἐλευθέρους ὑβρίζει καὶ
 τοὺς ὁμοδούλους μαστιγοῖ ἀποπειριώμενος εἰ καὶ αὐτῷ
 τὰ τοιαῦτα ἔξεστιν, ἄχρι ἂν ἢ ἐς πορνιδίον τι ἐμπεισὼν
 ἢ ἱπποτροφίας ἐπιθυμήσας ἢ κόλαξι παραδοὺς ἑαυτὸν
 ὀμνύουσιν, ἢ μὴν εὐμορφότερον μὲν Νιρέως εἶναι αὐτόν,
 εὐγενέστερον δὲ [τοῦ] Κέκροπος ἢ Κόδρου, συνετώτερον
 δὲ [τοῦ] Ὀδυσσεώς, πλουσιώτερον δὲ συνάμα Κροίσων¹³⁷
 ἐκκαίδεκα, ἐν ἀκαρεῖ τοῦ χρόνου ἄθλιος ἐκχέη τὰ κατ'
 ὀλίγον ἐκ πολλῶν ἐπιροκίῶν καὶ ἀρπαγῶν καὶ παναυρ-
 γιῶν συνειλεγμένα.
- 24 24. ΕΡΜ. Αὐτὰ που σχεδὸν φῆς τὰ γιγνόμενα·
 ὁπόταν δ' οὖν αὐτόπους βαδίξῃς, πᾶς οὕτω τυφλὸς ὢν
 εὐρίσκεις τὴν ὁδόν; ἢ πῶς διαγιγνώσκεις ἐφ' οὗς ἂν σε
 ὁ Ζεὺς ἀποστείλῃ κρίνας εἶναι τοῦ πλουτεῖν ἀξίους;
- ΠΛΟΥΤ. Οἶε γὰρ διαγιγνώσκεις με οἵτινές εἰσι;
 μὰ τὸν Δία οὐ πάντ' οὐ γὰρ ἂν Ἀριστείδην καταλιπὼν
 Ἴππονίῳ καὶ Καλλιῶ προσήειν καὶ πολλοῖς ἄλλοις Ἀθη-
 ναίων οὐδὲ ὀβολοῦ ἀξίους.

ΕΡΜ. Πλὴν ἀλλὰ τί πράττεις καταπεμφθεῖς;

ΠΛΟΥΤ. Ἄνω καὶ κάτω πλανῶμαι περιουσιῶν,
ἄχρι ἂν λάθω τινὲ ἔμπροσθεν· ὁ δὲ, ὅστις ἂν πρώτος μοι
138 περιτύχη, ἀπαγαγὼν παρ' αὐτὸν ἔχει σὲ τὸν Ἑρμῆν ἐπὶ
τῷ παραλόγῳ τοῦ κέρδους προσκυνῶν.

25. ΕΡΜ. Οὐκοῦν ἐξηπάτηται ὁ Ζεὺς οἰόμενός σε 25
κατὰ τὸ αὐτῷ δοκοῦν πλουτίζειν ὅσους ἂν οἴηται τοῦ
πλουτεῖν ἀξίους;

ΠΛΟΥΤ. Καὶ μάλα δικαίως, ὦγαθέ, ὅς γε τυφλὸν
ὄντα εἰδῶς σε ἔπεμπεν ἀναζητήσοντα δυσεύρετον οὕτω
χρῆμα καὶ πρὸ πολλοῦ ἐκλελοιπὸς ἐκ τοῦ βίου, ὅπερ οὐδ'
ὁ Ἀνγκεὺς ἂν ἐξεύροι ῥαδίως, ἀμαυρὸν οὕτω καὶ μικρὸν
ὄν. τοιγαροῦν ἅτε τῶν μὲν ἀγαθῶν ὀλίγων ὄντων, πο-
νηρῶν δὲ πλείστων [ἐν ταῖς πόλεσι τὸ πᾶν ἐπεχόντων]
ῥᾶον ἔς τοὺς τοιοῦτους ἐμπίπτω περιῶν καὶ σαγηνεύ-
ομαι πρὸς αὐτῶν.

139 ΕΡΜ. Εἶτα πῶς, ἐπειδὴν καταλίπης αὐτούς, ῥαδίως
φεύγεις οὐκ εἰδῶς τὴν ὁδόν;

ΠΛΟΥΤ. Ὅξυδερχῆς τότε πως καὶ ἀρτίπους γίνο-
μαι πρὸς μόνον τὸν καιρὸν τῆς φυγῆς.

26. ΕΡΜ. Ἔτι δὴ μοι καὶ τοῦτο ἀπόκρισαι, πῶς 26
τυφλὸς ὢν, εἰρήσεται γάρ, καὶ προσέτι ὠχρὸς καὶ βαρὺς
ἐκ τοῖν σκελοῖν τοσοῦτους ἔραστὰς ἔχεις, ὥστε πάντας
ἀποβλέπειν εἰς σέ, καὶ τυχόντας μὲν εὐδαιμονεῖν οἴεσθαι,
εἰ δὲ ἀποτύχοιεν, οὐκ ἀνέχεσθαι ζῶντας, οἶδα γοῦν τινὰς
οὐκ ὀλίγους αὐτῶν οὕτως σου δυσέρωτας ὄντας, ὥστε
καὶ ἔς βαθυκίττα πόντον φέροντες ἔρριψαν αὐτούς καὶ
πετρῶν κατ' ἠλιβάτων ὑπερορᾶσθαι νομίζοντες ὑπὸ σοῦ,
140 ὅτεπερ οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἐώρας αὐτούς. πλὴν ἀλλὰ καὶ σὺ
ἂν εἴ οἶδα ὅτι ὁμολογήσειας, εἴ τι ξυνήης σαντοῦ, κορυ-
βαντιᾶν αὐτούς ἐρωμένῳ τοιοῦτῳ ἐπιμεμηγότας.

27. ΠΛΟΥΤ. Οἶει γὰρ τοιοῦτον, οἷός εἰμι, ὁρᾶσθαι 7
αὐτοῖς, χωλὸν ἢ τυφλὸν ἢ ὅσα ἄλλα μοι πρόσσεστιν;

ΕΡΜ. Ἀλλὰ πῶς, ὦ Πλοῦτε, εἰ μὴ τυφλοὶ καὶ αὐ-
τοὶ πάντες εἰσίν;

ΠΛΟΥΤ. Οὐ τυφλοὶ, ὦ ἄριστε, ἀλλ' ἢ ἄγνοια καὶ

ἡ ἀπάτη, αἴπερ νῦν κατέχουσι τὰ πάντα, ἐπισκιάζουσιν αὐτούς· ἔτι δὲ καὶ αὐτός, ὡς μὴ παντάπασιν ἄμορφος εἶην, προσωπεῖόν τι ἐρασιμιώτατον περιθέμενος, διάχρυσον καὶ λιθοκόλλητον, καὶ ποικίλα ἐνδὺς ἐντυγχάνω αὐτοῖς· οἱ δὲ αὐτοπρόσωπον οἰόμενοι ὄραν τὸ κάλλος ἐρῶσι καὶ ἀπόλλυνται μὴ τυγχάνοντες· ὡς εἴ γέ τις αὐτοῖς ὄλον ἀπογυμνώσας ἐπέδειξέ με, δῆλον ὡς κατεγίνωσκον ἂν αὐτῶν ἀμβλυώτερον τὰ τηλικαῦτα καὶ 141 ἐρῶντες ἀνεράστων καὶ ἀμόρφων πραγμάτων.

- 28 28. EPM. Τί οὖν ὅτι καὶ ἐν αὐτῷ ἤδη τῷ πλουτεῖν γενόμενοι καὶ τὸ προσωπεῖον αὐτοὶ περιθεασάμενοι (†) ἔτι ἐξαπατῶνται, καὶ ἦν τις ἀφαιρητῆται αὐτό, θάπτον ἂν τὴν κεφαλὴν ἢ τὸ προσωπεῖον πρόοιντο; οὐ γὰρ δὴ καὶ τότε ἀγνοεῖν εἰκὸς αὐτούς, ὡς ἐπίχριστος ἢ εὐμορφία ἐστίν, ἐνδοθεν τὰ πάντα ὄρωντας.

ΠΛΟΥΤ. Οὐκ ὀλίγα, ὦ Ἐρμῆ, καὶ πρὸς τοῦτό μοι συναγωνίζεται.

EPM. Τὰ ποῖα;

ΠΛΟΥΤ. Ἐπειδὴν τις ἐντυχὼν τὸ πρῶτον ἀναπετάσας τὴν θύραν εἰσδέχεται με, συμπαραεσέρχεται μετ' ἐμοῦ λαθῶν ὁ τῦφος καὶ ἡ ἄνοια καὶ ἡ μεγαλαυχία καὶ μαλακία καὶ ὕβρις καὶ ἀπάτη καὶ ἄλλ' ἄττα μυρία· ὑπὸ δὴ τούτων ἀπάντων καταληφθεὶς τὴν ψυχὴν θανμάζει τε τὰ οὐ θανμαστὰ καὶ ὀρέγεται τῶν φρενικῶν καμὲ τὸν 142 πάντων ἐκείνων πατέρα τῶν εἰσεληλυθόντων κακῶν τέθρηπε δορυφορούμενον ὑπ' αὐτῶν, καὶ πάντα πρότερον πάθοι ἂν ἢ ἐμὲ προσέσθαι ὑπομείνειεν ἂν.

- 29 29. EPM. Ὡς λείος εἶ καὶ ὀλισθηρός, ὦ Πλούτε, καὶ δυσκάτοχος καὶ διαφρεντικός, οὐδεμίαν ἀντιλαβὴν παρεχόμενος βεβαίαν, ἀλλ' ὥσπερ αἱ ἐγγέλεις ἢ οἱ ὄφεις διὰ τῶν δακτύλων δραπετεύεις οὐκ οἶδ' ὅπως· ἢ Πενία δ' ἔμπαλιν ἰξώδης τε καὶ εὐλαβὴς καὶ μυρία τὰ ἄγκιστρα ἐκπεφυκῶτα ἐξ ἅπαντος τοῦ σώματος ἔχουσα, ὡς πλησιάζαντας εὐθὺς ἔχεσθαι καὶ μὴ ἔχειν ῥαδίως ἀπολυθῆναι. ἀλλὰ μεταξὺ φλυαροῦντας ἡμᾶς πρᾶγμα ἤδη οὐ μικρὸν 143 διέλαθε.

ΠΛΟΥΤ. Τὸ ποῖον;

ΕΡΜ. Ὅτι τὸν Θησαυρὸν οὐκ ἐπηγαγόμεθα, οὐπερ ἔδει μάλιστα.

30. ΠΛΟΥΤ. Θάρρει τούτου γε ἕνεκα· ἐν τῇ γῆ 30 αὐτὸν αἰεὶ καταλείπων ἀνέρχομαι πρὸς ὑμᾶς ἐπισκήψας ἔνδον μένειν ἐπικλεισάμενον τὴν θύραν, ἀνοίγειν δὲ μηδενί, ἢν μὴ ἀκούσῃ ἐμοῦ βοήσαντος.

ΕΡΜ. Οὐκοῦν ἐπιβαίνωμεν ἤδη τῆς Ἀττικῆς· καὶ μοι ἔπου ἐχόμενος τῆς χλαμύδος, ἄχρι ἂν πρὸς τὴν ἐσχατιὰν ἀφικώμεθα.

ΠΛΟΥΤ. Εὐ ποιεῖς, ὦ Ἐρμῆ, χειραγωγῶν· ἐπεὶ ἦν γε ἀπολίπης με, Ὑπερβόλῳ τάχα ἢ Κλέωνι ἐμπεσοῦ- 144
μαι περινοστώων. ἀλλὰ τίς ὁ ψόφος οὗτός ἐστι καθάπερ σιδήρου πρὸς λίθον.

31. ΕΡΜ. Ὁ Τίμων οὗτος ἰσκάπτει πλησίον ὄρει- 31
νὸν καὶ ὑπόλιθον γῆδιον. παπαῖ, καὶ ἡ Πενία πάρεστι καὶ ὁ Πόνος ἐκεῖνος, ἡ Καρτερία τε καὶ ἡ Σοφία καὶ ἡ Ἀνδρεία καὶ ὁ τοιοῦτος ὄχλος τῶν ὑπὸ τῷ Διμῷ ταπτομένων ἀπάντων, πολὺ ἀμείνους τῶν σῶν δορυφόρων.

ΠΛΟΥΤ. Τί οὖν οὐκ ἀπαλλαττόμεθα, ὦ Ἐρμῆ, τὴν ταχίστην; οὐ γὰρ ἂν τι ἡμεῖς δράσαιμεν ἀξιόλογον πρὸς ἄνδρα ὑπὸ τηλικούτου στρατοπέδου περιεσχημένον.

ΕΡΜ. Ἄλλως ἔδοξε τῷ Διί· μὴ ἀποδειλιῶμεν οὖν.

145 32. ΠΕΝ. Ποῖ τοῦτον ἀπάγεις, ὦ Ἀργειφόντα, χει- 32
ραγωγῶν;

ΕΡΜ. Ἐπὶ τουτονὶ τὸν Τίμωνα ἐπέμφθημεν ὑπὸ τοῦ Διός.

ΠΕΝ. Νῦν ὁ Πλούτος ἐπὶ Τίμωνα, ὁπότε αὐτὸν ἐγὼ κακῶς ἔχοντα ὑπὸ τῆς Τρυφῆς παραλαβοῦσα, τουτοισὶ παραδοῦσα, τῇ Σοφίᾳ καὶ τῷ Πόνῳ, γενναῖον ἄνδρα καὶ πολλοῦ ἄξιον ἀπέδειξα; οὕτως ἄρα εὐκαταφρόνητος ὑμῖν ἡ Πενία δοκῶ καὶ εὐαδίκητος, ὡς θ' ὁ μόνον κτήμα εἶχον, ἀφαιρεῖσθαι με, ἀκριβῶς πρὸς ἀρετὴν ἐξειργασμένον, ἵνα αὐθις ὁ Πλούτος παραλαβὼν αὐτὸν Ὑβρει καὶ Τύφῳ ἐγχειρίσας ὅμοιον τῷ πάλαι, μαλθακὸν

καὶ ἀγεννῆ καὶ ἀνόητον ἀποφήνας ἀποδοῶ πάλιν ἐμοὶ ῥάκος ἤδη γεγεννημένον;

ΕΡΜ. Ἐδοξε ταῦτα, ὦ Πενία, τῷ Διί.

33. ΠΕΝ. Ἀπέρχομαι· καὶ ὑμεῖς δέ, ὦ Πόνε καὶ 146

Σοφία καὶ οἱ λοιποὶ, ἀκολουθεῖτέ μοι. οὗτος δὲ τάχα εἴσεται, οἷαν με οὔσαν ἀπολείψει, ἀγαθὴν συνεργὸν καὶ διδάσκαλον τῶν ἀρίστων, ἣ συνὼν ὑγιεινὸς μὲν τὸ σῶμα, ἐρρωμένος δὲ τὴν γνώμην διετέλεσεν, ἀνδρὸς βίον ζῶν καὶ πρὸς αὐτὸν ἀποβλέπων, τὰ δὲ περιττὰ [καὶ πολλὰ] ταῦτα, ὥσπερ ἐστίν, ἀλλότρια ὑπολαμβάνων.

ΕΡΜ. Ἀπέρχονται· ἡμεῖς δὲ προσίωμεν αὐτῷ.

34. ΤΙΜ. Τίνες ἐστέ, ἃ κατάρατοι; ἢ τί βουλό-
μενοι δεῦρο ἦκετε ἄνδρα ἐργάτην καὶ μισθοφόρον ἐνο-
χλήσοντες; ἀλλ' οὐ χαιρόντες ἄπιτε μιαιοὶ πάντες ὄντες·
ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς αὐτίκα μάλα βάλλων τοῖς βώλοισι καὶ τοῖς
λίθοις συντρίψω.

ΕΡΜ. Μηδαμῶς, ὦ Τίμων, μὴ βάλῃς· οὐ γὰρ ἀν-
θρώπους ὄντας βαλεῖς, ἀλλ' ἐγὼ μὲν Ἑρμῆς εἰμι, ουτοσί
δὲ ὁ Πλούτος· ἔπεμψε δὲ ὁ Ζεὺς ἐπακούσας σου τῶν
εὐχῶν. ὥστε ἀγαθῇ τύχῃ δέχου τὸν ὄλβον ἀποστάς τῶν
πόνων.

ΤΙΜ. Καὶ ὑμεῖς οἰμώξεσθε ἤδη καίτοι θεοὶ ὄντες, 147
ὡς φατε· πάντας γὰρ ἅμα καὶ ἀνθρώπους καὶ θεοὺς
μισῶ, τουτοῖ δὲ τὸν τυφλόν, ὅστις ἂν ἦ, καὶ ἐπιτρίψειν
μοι δοκῶ τῇ δικέλλῃ.

ΠΛΟΥΤ. Ἀπίωμεν, ὦ Ἑρμῆ, πρὸς τοῦ Διός, με-
λαγχολᾶν γὰρ ὁ ἀνθρώπος οὐ μετρίως μοι δοκεῖ, μὴ τι
κακὸν ἀπέλθω προσλαβών.

35. ΕΡΜ. Μηδὲν σκαιόν, ὦ Τίμων, ἀλλὰ τὸ πάνυ
τοῦτο ἄγριον καὶ τραχὺ καταβαλὼν προτείνας τῷ χεῖρε
λάμβανε τὴν ἀγαθὴν τύχην καὶ πλούτει πάλιν καὶ ἴσθι
Ἀθηναίων τὰ πρῶτα καὶ ὑπερόρα τῶν ἀχαρίστων ἐκεί-
νων μόνος αὐτὸς εὐδαιμονῶν.

ΤΙΜ. Οὐδὲν ὑμῶν δέομαι· μὴ ἐνοχλεῖτέ μοι· ἱκα-
νὸς ἐμοὶ πλούτος ἢ δίκηλλα· τὰ δ' ἄλλα εὐδαιμονέστατος
εἰμι, μηδεὶν μοι πλησιάζοντος.

ERM. Οὕτως, ὦ τάν, ἀπανθρώπως;
τόνδε φέρω Διὶ μῦθον ἀπηγέα τε κρατε-
ρόν τε;

148 καὶ μὴν εἰκὸς [ἦν] μισάνθρωπον μὲν εἶναι σε τοσαῦτα
ἔπ' αὐτῶν δεινὰ πεπονθότα, μισόθεον δὲ μηδαμῶς, οὐ-
τως ἐπιμελουμένων σου τῶν θεῶν.

36. TIM. Ἄλλὰ σοὶ μὲν, ὦ Ἑρμῆ, καὶ τῷ Διὶ 36
πλείστη χάρις τῆς ἐπιμελείας, τουτονὶ δὲ τὸν Πλοῦτον
οὐκ ἂν λάβοιμι.

ERM. Τί δῆ;

TIM. Ὅτι καὶ πάλαι μυρίων μοι κακῶν αἴτιος οὗ-
τος κατέστη κόλαξι τε με παραδοὺς καὶ ἐπιβούλους ἐπα-
γαγῶν καὶ μίσος ἐπεγείρας καὶ ἠδυνπαθεία διαφθείρας
καὶ ἐπίφθονον ἀποφήνας, τέλος δὲ ἄφνω καταλιπὼν οὐ-
τως ἀπίστως καὶ προδοτικῶς ἢ βελτίστη δὲ Πενία πόνοις
με τοῖς ἀνδρικοτάτοις καταγυμνάσασα καὶ μετ' ἀληθείας
καὶ παρησίας προσομιλοῦσα τά τε ἀναγκαῖα κάμνοντι
παρεῖχε καὶ τῶν πολλῶν ἐκείνων καταφρονεῖν ἐπαίδευεν
ἐξ αὐτοῦ ἐμοῦ τὰς ἐλπίδας ἀπαρτήσασά μοι τοῦ βίου καὶ
δείξασα ὅστις ἦν ὁ πλοῦτος ὁ ἐμός, ὃν οὔτε κόλαξ θω-
149 πεύων οὔτε συκοφάντης φοβῶν, οὐ δῆμος παροξυνθείς,
οὐκ ἐκκλησιαστικὴς ψηφοφορήσας, οὐ τύραννος ἐπιβουλεύ-
σας ἀφελέσθαι δύναται ἄν. 37. ἐρρωμένος τοιγαροῦν ὑπὸ 37
τῶν πόνων τὸν ἀγρὸν τουτονὶ φιλοπόνως ἐργαζόμενος,
οὐδὲν ὄρων τῶν ἐν ἄστει κακῶν, ἱκανὰ καὶ διαρκῆ ἔχω
τὰ ἄλφριτα παρὰ τῆς δικέλλης. ὥστε παλίνδρομος, ὦ
Ἑρμῆ, ἅπιθι τὸν Πλοῦτον ἐπανάγων τῷ Διὶ· ἐμοὶ δὲ
τοῦτο ἱκανὸν ἦν, πάντας ἀνθρώπους ἠβηδὸν οἰμῶζειν
ποιῆσαι.

ERM. Μηδαμῶς, ὦ γαθέ· οὐ γὰρ πάντες εἰσὶν ἐπι-
τήδειοι πρὸς οἰμωγῆν. ἀλλ' ἔα τὰ ὄργιλα ταῦτα καὶ μει-
ρακιώδη καὶ τὸν Πλοῦτον παράλαβε. οὔτοι ἀπόβλητά
ἔστι τὰ δῶρα τὰ παρὰ τοῦ Διός.

ΠΛΟΥΤ. Βούλει, ὦ Τίμων, δικαιολογήσωμαι πρὸς
σέ; ἢ χαλεπαίνεις μοι λέγοντι;

TIM. Λέγε, μὴ μακρὰ μέντοι, μηδὲ μετὰ προσι-

μίων, ὡσπερ οἱ ἐπίτριπτοι ῥήτορες· ἀνέξομαι γάρ σε ὀλίγα λέγοντα διὰ τὸν Ἑρμῆν τουτονί.

- 38 38. ΠΛΟΥΤ. Ἐχρῆν μὲν ἴσως καὶ μακρὰ εἰπεῖν, 150 πρὸς οὕτω πολλὰ ὑπὸ σοῦ κατηγορηθέντα· ὅμως δὲ ὄρα εἴ τί σε, ὡς φῆς, ἠδίκηκα, ὅς τῶν μὲν ἡδίστων ἀπάντων αἰτίας σοι κατέστην, τιμῆς καὶ προεδρίας καὶ στεφάνων καὶ τῆς ἄλλης τρυφῆς, περιβλεπτός τε γὰρ καὶ αἰοίδιμος δι' ἐμὲ ἦσθα καὶ περισπούδαστος· εἰ δέ τι χαλεπὸν ἐκ τῶν κολάκων πέπονθας, ἀναίτιος ἐγὼ σοι· μᾶλλον δὲ αὐτὸς ἠδίκημαι τοῦτο ὑπὸ σοῦ, διότι με οὕτως ἀτίμως ὑπέβαλες ἀνδράσι καταράτοις ἐπαινοῦσι καὶ καταγοητεύουσι καὶ πάντα τρόπον ἐπιβουλεύουσί μοι· καὶ ὃ γε τελευταῖον ἔφησθα, ὡς προδέδωκά σε, τὸνναντίον δ' ἂν αὐτὸς ἐγκαλέσαιμι σοι πάντα τρόπον ἀπελαθεῖς ὑπὸ σοῦ καὶ ἐπὶ κεφαλῆν ἐξωσθεῖς τῆς οἰκίας. τοιγαροῦν ἀντὶ μαλακῆς χλανίδος ταύτην τὴν διφθέραν ἢ τιμιωτάτη σοι Πενία περιτέθεικεν. ὥστε μάρτυς ὁ Ἑρμῆς οὕτωσί, πῶς ἰκέτεον τὸν Δία μηκέθ' ἤκειν παρὰ σὲ οὕτως δυσμενεῶς μοι προσενηγεμένον.

- 39 39. ΕΡΜ. Ἀλλὰ νῦν ὄραξ, ὦ Πλοῦτε, οἷος ἤδη γε-151 γένηται; ὥστε θαρρῶν ξυνδιάτριβε αὐτῷ· καὶ σὺ μὲν σκάπτε ὡς ἔχεις· σὺ δὲ τὸν Θησαυρὸν ὑπάγαγε τῇ δικέλλῃ· ὑπακούσεται γὰρ ἐμβοήσαντί σοι.

ΤΙΜ. Πειστέον, ὦ Ἑρμῆ, καὶ αὖθις πλουτητέον. τί γὰρ ἂν καὶ πάθοι τις, ὅποτε οἱ θεοὶ βιάζονται; πλὴν ὄρα γε, ἐς οἷά με πράγματα ἐμβάλλεις τὸν κακοδαίμονα, ὅς ἄχρι νῦν εὐδαιμονέστατα διάγων χρυσὸν ἄφνω τοσοῦτον λήψομαι οὐδὲν ἀδικήσας καὶ τοσαύτας φροντίδας ἀναδέξομαι.

- 40 40. ΕΡΜ. Ὑπόστηθι, ὦ Τίμων, δι' ἐμέ, καὶ εἰ χαλεπὸν τοῦτο καὶ οὐκ οἰστόν ἐστιν, ὅπως οἱ κόλακες ἐκεῖνοι διαρραγῶσιν ὑπὸ τοῦ φθόρου· ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τὴν Αἴτην ἐς τὸν οὐρανὸν ἀναπτήσομαι.

ΠΛΟΥΤ. Ὁ μὲν ἀπελήλυθεν, ὡς δοκεῖ· τεκμαίρομαι γὰρ τῇ εἰρεσίᾳ τῶν πτερῶν· σὺ δὲ αὐτοῦ περιμένε· ἀναπέμψω γὰρ σοι τὸν Θησαυρὸν ἀπελθών· μᾶλλον δὲ

παίε. σέ φημι, Θησανρὲ χρυσοῦ, ὑπάκουσον Τίμωνι του-
τωῖ καὶ παράσχεες σεαντὸν ἀνελέσθαι. σκάπτε, ὦ Τίμων,
152 βαθείας καταφέρων. ἐγὼ δὲ ὑμῖν ἀποστήσομαι.

41. ΤΙΜ. Ἄγε, ὦ δίκελλα, νῦν μοι ἐπίρρωσον σεαυ- 41
τὴν καὶ μὴ κάμης ἐκ τοῦ βάθους τὸν Θησανρὸν ἐς τοῦμ-
φρανὲς προκαλουμένη. ὦ Ζεῦ τεράστιε καὶ φίλοι Κορύ-
βαντες καὶ Ἐρμῆ κερδῶε, πόθεν τοσοῦτον χρυσίον; ἢ που
153 ὄναρ ταῦτά ἐστι; δέδια γοῦν μὴ ἄνθρακας εὖρω ἀνεγρό-
μενος· ἀλλὰ μὴν χρυσίον ἐστὶν ἐπίσημον, ὑπέρϋθρον,
βαρὸν καὶ τὴν πρόσοψιν ὑπερῆδιστον.

ὦ χρυσέ, δεξίωμα κάλλιστον βροτοῖς·

154 αἰθόμενον γὰρ πῦρ ἄτε διαπρέπεις καὶ νύκτωρ καὶ μεθ'
ἡμέραν. ἐλθέ, ὦ φίλτατε καὶ ἐρασιμώτατε. νῦν πείθομαι
γε καὶ Δία ποτὲ γενέσθαι χρυσόν· τίς γὰρ οὐκ ἂν παρ-
θένος ἀναπεπταμένοις τοῖς κόλποις ὑπεδέξατο οὕτω κα-
λὸν ἐρασίτην διὰ τοῦ τέγους καταρρέοντα; 42. ὦ Μίδα 42
καὶ Κροῖσε καὶ τὰ ἐν Δελφοῖς ἀναθήματα ὡς οὐδὲν ἄρα
ἦτε ὡς πρὸς τὸν Τίμονα καὶ τὸν Τίμωνος πλοῦτον, ᾧ γε
οὐδὲ [ὁ] βασιλεὺς ὁ Περσῶν ἴσος. ὦ δίκελλα καὶ φίλτατη
διφθέρα, ὑμᾶς μὲν τῷ Πανὶ τούτῳ ἀναθεῖναι καλόν· αὐ-
τὸς δὲ ἤδη πᾶσαν προιάμενος τὴν ἐσχατιάν, πυργίον οἰ-
κοδομησάμενος ὑπὲρ τοῦ Θησανροῦ, μόνῳ ἔμοι ἱκανὸν
ἐνδαιτιάσθαι, τὸ αὐτὸ καὶ τάφρον ἀποθανῶν ἔξειν μοι
δοκῶ. δεδόχθω δὲ ταῦτα καὶ νενομοθετήσθω πρὸς τὸν
ἐπίλοιπον βίον, ἀμιξία πρὸς ἅπαντας καὶ ἀγνωσία καὶ
ὑπεροψία· φίλος δὲ ἢ ξένος ἢ ἐταῖρος ἢ Ἐλέου βωμὸς
155 ὕθλος πολὺς· καὶ τὸ οἰκτεῖραι δακρύνοντα ἢ ἐπικουρῆσαι
δεομένην παρανομία καὶ κατάλυσις τῶν ἐθῶν· μονήρης
δὲ ἢ διάτακα καθάπερ τοῖς λύκοις, καὶ φίλος εἰς Τίμωνι
Τίμων. 43. οἱ δὲ ἄλλοι πάντες ἐχθροὶ καὶ ἐπίβουλοι· καὶ 43
τὸ προσομιλῆσαι τιγὶ αὐτῶν μίασμα· καὶ ἦν τινα ἴδω
μόνον, ἀποφρὰς ἢ ἡμέρα· καὶ ὅλως ἀνδριάντων λιθίνων
ἢ χαλκῶν μηδὲν ἡμῖν διαφερέτωσαν· καὶ μήτε κήρυκα
δεχώμεθα παρ' αὐτῶν μήτε σπονδὰς σπενδώμεθα· ἢ
ἐρημία δὲ ὄρος ἔστω πρὸς αὐτούς. φυλέται δὲ καὶ φρά-
τορες καὶ δημόται καὶ ἡ πατρὶς αὐτῆ ψυχρὰ καὶ ἀνωφελῆ

ὀνόματα καὶ ἀνοίτων ἀνδρῶν φιλοτιμήματα. πλουτεῖτω δὲ Τίμων μόνος καὶ ὑπεροράτω ἀπάντων καὶ τρυφάτω μόνος καθ' ἑαυτὸν κολακείας καὶ ἐπαίνων φροτικῶν ἀπηλλαγμένος· καὶ θεοῖς θυέτω καὶ εὐωχεῖσθω μόνος ἑαυτῷ 156 γείτων καὶ ὁμορος, ἑκαστάτω τῶν ἄλλων. καθάπαξ ἑαυτὸν δεξιῶσασθαι δεδόχθω, καὶ ἦν δέη ἀποθανεῖν, αὐτῷ

44 στέφανον ἐπενεργεῖν. 44. καὶ ὄνομα μὲν ἔστω ὁ Μισάνθρωπος ἡδιστον, τοῦ τρόπου δὲ γνωρίσματα δυσκολία καὶ τραχύτης καὶ σκαιότης καὶ ὀργή καὶ ἀπανθρωπία· εἰ δέ τινα ἴδοιμι ἐν πυρὶ διαφθειρόμενον καὶ κατασβεννύναι 157 ἱκετεύοντα, πίττη καὶ ἐλαίῳ κατασβεννύναι· καὶ ἦν τινα τοῦ χειμῶνος ὁ ποταμὸς παραφέρη, ὁ δὲ τὰς χεῖρας ὀρέγων ἀντιλαβέσθαι δέηται, ὠθεῖν καὶ τοῦτον ἐπὶ κεφαλὴν βαπτίζοντα, ὡς μηδὲ ἀνακύψαι δυναθεῖν· οὕτω γὰρ ἂν τὴν ἴσῃ ἀπολάβοιεν. εἰσηγήσατο τὸν νόμον Τίμων Ἐγεκρατίδου Κολυττεύς, ἐπεψήφισε τῇ ἐκκλησίᾳ Τίμων ὁ αὐτός. εἶεν, ταῦτα ἡμῖν δεδόχθω καὶ ἀνδρικῶς ἐμμένω- 158

45 μεν αὐτοῖς. 45. πλὴν ἀλλὰ περὶ πολλοῦ ἂν ποιησαίμην ἅπασι γνωρίμα πῶς ταῦτα γενέσθαι, διότι ὑπερπλουτῶ· ἀγχόνῃ γὰρ ἂν τὸ πρᾶγμα γένοιτο αὐτοῖς. καίτοι τί τοῦτο; φεῦ τοῦ τάχους. πανταχόθεν συνθέουσι κεκοιμημένοι καὶ πνευστιῶντες, οὐκ οἶδα ὅθεν ὀσφραίνόμενοι τοῦ χρυσίου. πότερον οὖν ἐπὶ τὸν πάγον τοῦτον ἀναβάς ἀπελαύνω αὐτοὺς τοῖς λίθοις ἐξ ὑπερδεξιῶν ἀκροβολιζόμενος, ἢ τό γε τοσοῦτον παρανομήσωμεν εἰσάπαξ αὐτοῖς ὀμιλήσαντες, ὡς πλέον ἀνιῶνται ὑπερορῶμενοι; τοῦτο οἶμαι καὶ ἄμεινον. ὥστε δεχόμεθα ἤδη αὐτοὺς ὑποστάντες. φέρ' ἴδω, τίς ὁ πρῶτος αὐτῶν οὗτός ἐστι; Γναθωνίδης ὁ κόλαξ, 159 ὁ πρόην ἔρανον αἰτήσαντί μοι ὀρέξας τὸν βρόχον, πίθους ὅλους παρ' ἐμοὶ πολλάκις ἐμημεκῶς. ἀλλ' εὖ γε ἐποίησεν πρῶτος ἀφικόμενος· οἰμώξεται γὰρ πρὸ τῶν ἄλλων.

46 46. ΓΝΑΘ. Οὐκ ἐγὼ ἔλεγον, ὡς οὐκ ἀμελήσουσι Τίμωνος ἀγαθοῦ ἀνδρὸς οἱ θεοί; χαῖρε Τίμων εὐμορφότατε καὶ ἡδιστε καὶ συμποτικώτατε.

ΤΙΜ. Νῆ καὶ σύ γε, ὦ Γναθωνίδη, γυπῶν ἀπάντων βορώτατε καὶ ἀνθρώπων ἐπιτριπτότατε.

ΓΝΑΘ. Ἄει φιλοσκώμων σύ γε. ἀλλὰ ποῦ τὸ συμ-
160 πόσιον; ὡς καινὸν τί σοι ἄσμα τῶν νεοδιδάκτων διθυ-
ράμβων ἦκω κομίζων.

ΤΙΜ. Καὶ μὴν ἔλεγεία γε ἄση μάλα περιπαθῶς
ὑπὸ ταύτῃ τῇ δικέλλῃ.

ΓΝΑΘ. Τί τοῦτο; παίεις, ὦ Τίμων; μαρτύρομαι·
ὦ Ἡράκλεις, ἰοῦ ἰοῦ, προσκαλοῦμαι σε τραύματος εἰς
Ἄρειον πάγον.

ΤΙΜ. Καὶ μὴν ἄν γε μικρὸν ἔτι βραδύνης, φόνου
τάχα προσκεκλήσομαι.

ΓΝΑΘ. Μηδαμῶς· ἀλλὰ σύ γε πάντως τὸ τραῦμα
ἴασαι μικρὸν ἐπιπάσας τοῦ χρυσίου· δεινῶς γὰρ ἴσχα-
μόν ἐστι τὸ φάρμακον.

ΤΙΜ. Ἔτι γὰρ μένεις;

ΓΝΑΘ. Ἄπειμι· σὺ δὲ οὐ χαιρήσεις οὕτω σκαιὸς
ἐκ χρηστοῦ γενόμενος.

47. ΤΙΜ. Τίς οὗτός ἐστιν ὁ προσιών, ὁ ἀναφαλαν-
τίας; Φιλιάδης, κολάκων ἀπάντων ὁ βδελυρώτατος. οὐ-
τος δὲ ἀγρὸν ὅλον παρ' ἐμοῦ λαβὼν καὶ τῇ θυγατρὶ προῖ-
κα δύο τάλαντα, μισθὸν τοῦ ἐπαίνου, ὅποτε ἄσαντά με
πάντων σιωπῶντων μόνος ὑπερεπήνεσεν ἐπομοσάμενος
ῥῶδικώτερον εἶναι τῶν κύκνων, ἐπειδὴ νοσοῦντα πρήην
εἶδέ με καὶ προσῆλθον ἐπικουρίας δεόμενος, πληγὰς ὁ
γενναῖος προσενέτεινεν.

48. ΦΙΛ. Ὡ τῆς ἀναισχυντίας. νῦν Τίμωνα γνωρί-
161 ζετε; νῦν Γναθωνίδης φίλος καὶ συμπότης; τοιγαροῦν
δίκαια πέπονθεν οὕτως ἀχάριστος ὢν. ἡμεῖς δὲ οἱ πάλοι
ξυνήθεις καὶ ξυνέφηβοι καὶ δημόται ὅμως μετριάζομεν,
ὡς μὴ ἐπιπηδᾶν δοκῶμεν. χαῖρε, ὦ δέσποτα, καὶ ὅπως
τοὺς μιαροὺς τούτους κόλακας φυλάξῃ, τοὺς ἐπὶ τῆς τρα-
πέζης μόνον φίλους, τὰ ἄλλα δὲ κοράκων οὐδὲν διαφέ-
ροντας. οὐκέτι πιστευτέα τῶν νῦν οὐδενί· πάντες ἀχά-
ριστοι καὶ πονηροί. ἐγὼ δὲ τάλαντόν σοι κομίζων, ὡς
ἔχοις πρὸς τὰ κατεπείγοντα χρᾶσθαι, καθ' ὁδὸν ἦδη
πλησίον ἦκουσα, ὡς πλουτοίης ὑπερμεγέθη τινὰ πλοῦτον.
ἦκω τοιγαροῦν ταῦτά σε νοθετήσων· καίτοι σύ γε οὕτω

σοφὸς ὢν οὐδὲν ἴσως δεήσῃ τῶν παρ' ἐμοῦ λόγων, ὅς
καὶ τῷ Νέστορι τὸ δέον παραινέσεις ἄν.

ΤΙΜ. Ἔσται ταῦτα, ὦ Φιλιάδη. πλὴν ἀλλὰ πρόσιθι·
καὶ σὲ φιλοφρονήσομαι τῇ δικέλλῃ.

ΦΙΛ. Ἄνθρωποι, κατέαγα τοῦ κρανίου ὑπὸ τοῦ ἀχα-
ρίστου, διότι τὰ συμφέροντα ἐνουθέτουν αὐτόν.

49 49. ΤΙΜ. Ἴδου τρίτος οὗτος ὁ ῥήτωρ Δημέας προσ-
έρχεται ψήφισμα ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ καὶ συγγενῆς ἡμέτε-
ρος εἶναι λέγων. οὗτος ἑκκαίδεκα παρ' ἐμοῦ τάλαντα μιᾶς 162
ἡμέρας ἐκτίσας τῇ πόλει — κατεδεδίκαστο γὰρ καὶ ἐδέ-
δετο οὐκ ἀποδιδούς, κἀγὼ ἐλεήσας ἐλυσάμην αὐτόν —
ἐπειδὴ πρόην ἔλαχε τῇ Ἐρεχθίδι φυλῇ διανέμειν τὸ
θεωρικὸν κἀγὼ προσῆλθον αἰτῶν τὸ γινόμενον, οὐκ ἔφη
γνωρίζειν πολίτην ὄντα με.

50 50. ΔΗΜ. Χαῖρε, ἄ Τίμων, τὸ μέγα ὄφελος τοῦ
γένους, τὸ ἔρεισμα τῶν Ἀθηναίων, τὸ πρόβλημα τῆς Ἑλ- 163
λάδος· καὶ μὴν πάσαι σε ὁ δῆμος ξυνειλεγμένος καὶ αἰ-
βουλαὶ ἀμφοτέραι περιμένουσι. πρότερον δὲ ἄκουσον τὸ
ψήφισμα, ὃ ὑπὲρ σοῦ γέγραφα. „Ἐπειδὴ Τίμων ὁ Ἐχε-
„κρατίδου Κολυττεύς, ἀνὴρ οὐ μόνον καλὸς κἀγαθός,
„ἀλλὰ καὶ σοφὸς ὡς οὐκ ἄλλος ἐν τῇ Ἑλλάδι, παρὰ πάντα
„χρόνον διατελεῖ τὰ ἄριστα πράττων τῇ πόλει, νενίκηκε
„δὲ πύξ καὶ πάλην καὶ δρόμον ἐν Ὀλυμπίᾳ μιᾶς ἡμέρας 164
„καὶ τελείῳ ἄρματι καὶ συνωρίδι πωλικῇ —“

ΤΙΜ. Ἄλλ' οὐδὲ ἐθεώρησα ἐγὼ πώποτε εἰς Ὀλυμ-
πίαν.

ΔΗΜ. Τί οὖν; θεωρήσεις ὕστερον· τὰ τοιαῦτα δὲ
πολλὰ προσκεῖσθαι ἄμεινον. „καὶ ἠρίστευσε δὲ ὑπὲρ τῆς
„πόλεως πέρυσι πρὸς Ἀχαρναῖς καὶ κατέκοψε Πελοπον-
„νησίων δύο μόρας —“

51 51. ΤΙΜ. Πῶς; διὰ γὰρ τὸ μὴ ἔχειν ὄπλα οὐδὲ
προῦργάφην ἐν τῷ καταλόγῳ.

ΔΗΜ. Μέτρια τὰ περὶ σαντοῦ λέγεις, ἡμεῖς δὲ ἀχά-
ριστοι ἄν εἴημεν ἀμνημονοῦντες. „ἔτι δὲ καὶ ψηφίσματα 165
„γράφων καὶ συμβουλευῶν καὶ στρατηγῶν οὐ μικρὰ ἀφέ-
„λησε τὴν πόλιν· ἐπὶ τούτοις ἅπασι δεδόχθω τῇ βουλῇ

„καὶ τῷ δήμῳ καὶ τῇ Ἡλιαίᾳ καὶ ταῖς φυλαῖς καὶ τοῖς δή-
 „μοις ἰδίᾳ καὶ κοινῇ πᾶσι χρυσοῦν ἀναστήσαι τὸν Τίμωνα
 „παρὰ τὴν Ἀθηναῖν ἐν τῇ ἀκροπόλει κεραννὸν ἐν τῇ δε-
 „ξιᾷ ἔχοντα καὶ ἀκτίνας ἐπὶ τῇ κεφαλῇ καὶ στεφανῶσαι
 „αὐτὸν χρυσοῖς στεφάνοις ἑπτὰ καὶ ἀνακηρυχθῆναι τοὺς
 166 „στεφάνους τήμερον Διονυσίοις τραγωδοῖς καινοῖς· —
 „ἀχθῆναι γὰρ δι' αὐτὸν δεῖ τήμερον τὰ Διονύσια — εἶπε
 „τὴν γνώμην Δημέας ὁ ρήτωρ, συγγενὴς αὐτοῦ ἀγχιστεὺς
 167 „καὶ μαθητὴς ὢν· καὶ γὰρ ρήτωρ ἄριστος ὁ Τίμων καὶ
 168 „τὰ ἄλλα πάντα ὅποσα ἂν ἐθέλῃ.“ 52. Τοῦτ' ἐμὲν οὖν 52
 σοὶ τὸ ψήφισμα. ἐγὼ δὲ καὶ τὸν υἱὸν ἐβουλόμην ἀγα-
 γεῖν παρὰ σέ, ὃν ἐπὶ τῷ σῷ ὀνόματι Τίμωνα ὠνόμακα.

ΤΙΜ. Πῶς, ὦ Δημέα, ὅς οὐδὲ γεγάμηκας, ὅσα γε
 καὶ ἡμᾶς εἰδέναι;

ΔΗΜ. Ἀλλὰ γαμῶ, ἣν διδῶ θεός, ἐς νέωτα καὶ παι-
 δοποιήσομαι καὶ τὸ γεννηθῆσόμενον — ἄρρεν γὰρ ἔσται
 — Τίμωνα ἤδη καλῶ.

ΤΙΜ. Οὐκ οἶδα, εἰ γαμήσεις ἔτι, ὦ οὔτος, τηλι-
 καύτην παρ' ἐμοῦ πληγὴν λαμβάνων.

ΔΗΜ. Οἴμοι· τί τοῦτο; τυραννίδι Τίμων ἐπιχειρεῖς
 καὶ τύπτεις τοὺς ἐλευθέρους οὐ καθαρῶς ἐλεύθερος οὐδ'
 αὐτὸς ὢν; ἀλλὰ δώσεις ἐν τάχει τὴν δίκην τὰ τε ἄλλα
 καὶ ὅτι τὴν ἀκρόπολιν ἐνέπρησας.

169 53. **ΤΙΜ.** Ἀλλ' οὐκ ἐμπέπρησται, ὦ μιαιρέ, ἡ ἀκρό- 53
 πολίς· ὥστε δῆλος εἶ συκοφαντῶν.

ΔΗΜ. Ἀλλὰ καὶ πλουτεῖς τὸν ὀπισθόδομον διο-
 ρύξας.

ΤΙΜ. Οὐ διώρκεται οὐδὲ οὔτος· ὥστε ἀπίθανά σου
 καὶ ταῦτα.

ΔΗΜ. Διορνηθήσεται μὲν ὕστερον· ἤδη δὲ σὺ πάν-
 τα τὰ ἐν αὐτῷ ἔχεις.

ΤΙΜ. Οὐκοῦν καὶ ἄλλην λάμβανε.

ΔΗΜ. Οἴμοι τὸ μετάφρενον.

ΤΙΜ. Μὴ κέκραχθι· κατοίσω γάρ σοι καὶ τρίτην·
 ἐπεὶ καὶ γελοῖα πάμπαν ἂν πάθοιμι δύο μὲν Λακεδαιμο-
 νίων μόρας κατακόψας ἄνοπλος, ἐν δὲ μιαιρὸν ἀνθρώ-

πιον μὴ ἐπιτρέψας· μάτην γὰρ ἂν εἶην καὶ νενικηκῶς
 54 Ὀλύμπια πύξ καὶ πάλην. 54. ἀλλὰ τί τοῦτο; οὐ Θρασυ-
 κλῆς ὁ φιλόσοφος οὗτός ἐστιν; οὐ μὲν οὖν ἄλλος· ἐκπε-
 τάσας γοῦν τὸν πώγωνα καὶ τὰς ὀφρῦς ἀνατείνας καὶ 170
 βρενθυόμενός τι πρὸς αὐτὸν ἔρχεται, τιτανῶδες βλέπων,
 ἀνασσεσθημένος τὴν ἐπὶ τῷ μετώπῳ κόμην, Ἀυτοβορέας
 τις ἢ Τρίτων, οἷους ὁ Ζεῦξις ἔγραψεν. οὗτος ὁ τὸ σχῆμα
 εἰσταλῆς καὶ κόσμιος τὸ βάδισμα καὶ σωφρονικός τὴν
 ἀναβολὴν ἔωθεν μυρία ὅσα περὶ ἀρετῆς διεξιῶν καὶ τῶν
 ἡδονῇ χαιρόντων κατηγορῶν καὶ τὸ ὀλιγαρχικὸς ἐπαινῶν,
 ἐπειδὴ λουσάμενος ἀφίκοιτο ἐπὶ τὸ δεῖπνον καὶ ὁ παῖς
 μεγάλην τὴν κύλικα ὀρέξειεν αὐτῷ — τῷ ζωροτέρῳ δὲ
 χαιρεῖ μάλιστα — καθάπερ τὸ Ἀθήνης ὕδωρ ἐκπιῶν ἔναν-
 τιώτατα ἐπιδείκνυται τοῖς ἔωθινοῖς ἐκείνοις λόγοις προ-
 αρπάζων ὡσπερ ἴκτινος τὰ ὄψα καὶ τὸν πλησίον παρ- 171
 αγκωνίζόμενος, καρύκης τὸ γένειον ἀνάπλεως, κυνηδὸν
 ἐμφορούμενος, ἐπικεκρυφὸς καθάπερ ἐν ταῖς λοπάσι τὴν
 ἀρετὴν εὐρήσειεν προσδοκῶν, ἀκριβῶς τὰ τρύβλια τῷ λι-
 χανῷ ἀποσμήχων, ἄς μὴδὲ ὀλίγον τοῦ μυττωτοῦ κατα-
 55 λίποι. 55. μεμψίμοιρος ἀεὶ, κἂν τὸν πλακοῦντα ὄλον ἢ
 τὸν σὺν μόνος τῶν ἄλλων λάβῃ ἢ ὁ τι περ λιχναίας καὶ
 ἀπληστίας ὄφελος, μέθυσος καὶ πάροις, οὐκ ἄχρι ὤδῆς
 καὶ ὀρχηστῆος μόνον, ἀλλὰ καὶ λοιδορίας καὶ ὀργῆς.
 προσέτι καὶ λόγοι πολλοὶ ἐπὶ τῇ κύλικι, τότε δὴ καὶ
 μάλιστα, περὶ σωφροσύνης καὶ κοσμιότητος· καὶ ταῦτά
 φησιν ἤδη ὑπὸ τοῦ ἀκράτου πονηρῶς ἔχων καὶ ὑποτραν- 172
 λίζων γελοίως· εἶτα ἔμετος ἐπὶ τούτοις· καὶ τὸ τελευταῖον,
 ἀράμενοι τινες ἐκφέρουσιν αὐτὸν ἐκ τοῦ συμποσίου τῆς
 αὐλητρίδος ἀμφοτέραις ἐπειλημμένον. πλὴν ἀλλὰ καὶ
 νήφων οὐδενὶ τῶν πρωτείων παραχωρήσειεν ἂν ψεύσμα-
 τος ἕνεκα ἢ θρασυτήτος ἢ φιλαργυρίας· ἀλλὰ καὶ κολάκων
 ἐστὶ τὰ πρῶτα καὶ ἐπιορκεῖ προχειρότατα, καὶ ἡ γοητεία
 προηγείται καὶ ἡ ἀναισχυντία παρομαρτεῖ, καὶ ὅλως πάν-
 σοφόν τι χρεῖμα καὶ πανταχόθεν ἀκριβὲς καὶ ποικίλως
 ἐντελές. οἰμώζεται τοιγαροῦν οὐκ εἰς μακρὰν χρηστός
 ὢν. [τί τοῦτο;] παπαῖ — χρόνιος ἡμῖν Θρασυκλῆς.

56. ΘΡΑΣ. Οὐ κατὰ ταῦτά, ὦ Τίμων, τοῖς πολλοῖς 56
 τοῦτοις ἀφίγμαι, οἵπερ τὸν πλοῦτόν σου τεθνηπότες
 173 ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ καὶ δεῖπνων πολυτελῶν ἐλλπίδι συν-
 δεδραμῆκασι, πολλὴν τὴν κολακειάν ἐπιδειξόμενοι πρὸς
 ἄνδρα οἷον σὲ ἀπλοῖκόν καὶ τῶν ὄντων κοινωνικόν· οἷσα
 γὰρ ὡς μᾶζα μὲν ἐμοὶ δεῖπνον ἱκανόν, ὕψον δὲ ἴδιον
 θύμον ἢ κάρδαμον ἢ εἴ ποτε τρυφώην, ὀλίγον τῶν ἄλῶν·
 ποτόν δὲ ἢ ἐννεάκρονος· ὁ δὲ τρίβων οὗτος ἦς βούλει
 πορφυρίδος ἀμείνων. τὸ χρυσίον μὲν γὰρ οὐδὲν τιμιώ-
 τερον τῶν ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς ψηφίδων μοι δοκεῖ. σοῦ
 δὲ αὐτοῦ χάριν ἐστάλην, ὡς μὴ διαφθείρη σε τὸ κάκιστον
 τοῦτο καὶ ἐπιβουλότατον κτήμα ὁ πλοῦτος, ὁ πολλοῖς
 174 πολλάκις αἴτιος ἀνηκέστων συμφορῶν γεγενημένος· εἰ
 γὰρ μοι πείθοιο, μάλιστα μὲν ὄλον ἐς τὴν θάλατταν ἐμ-
 βαλεῖς αὐτόν οὐδὲν ἀναγκαῖον ἀνδρὶ ἀγαθῷ ὄντι καὶ τὸν
 φιλοσοφίας πλοῦτον ὄραν δυναμένῳ· μὴ μέντοι ἐς βά-
 θος, ὦγαθέ, ἀλλ' ὕσον ἐς βουβῶνας ἐπεμβὰς ὀλίγον πρὸ
 τῆς κυματωγῆς, ἐμοῦ ὄρωντος μόνου· 57. εἰ δὲ μὴ [τοῦτο 57
 βούλει], σὺ δὲ ἄλλον τρόπον ἀμείνω κατὰ τάχος ἐκφύρη-
 σον αὐτόν ἐκ τῆς οἰκίας μηδ' ὀβολὸν σαντῶ ἀνείς, διαδι-
 δούς ἅπασι τοῖς δεομένοις, ᾧ μὲν πέντε δραχμάς, ᾧ δὲ
 μνᾶν, ᾧ δὲ ἡμιτάλαντον· εἰ δέ τις φιλόσοφος εἴη, διμοι-
 ρίαν ἢ τριμοιρίαν φέρεσθαι δίκαιος· ἐμοὶ δὲ — καίτοι
 οὐκ ἐμαντοῦ χάριν αἰτῶ, ἀλλ' ὅπως μεταδῶ τῶν ἐταίρων
 τοῖς δεομένοις — ἱκανὸν εἰ ταυτηγὶ τὴν πῆραν ἐμπλή-
 σας παράσχῃς οὐδὲ ὄλους δύο μεδίμνους χωροῦσαν Αἰ-
 γινητικούς. ὀλιγαρκῆ δὲ καὶ μέτριον χρῆ εἶναι τὸν φιλο-
 σοφοῦντα καὶ μηδὲν ὑπὲρ τὴν πῆραν φρονεῖν.

175 ΤΙΜ. Ἐπαινῶ ταῦτά σου, ὦ Θρασύκλεις· πρὸ γούν
 τῆς πῆρας, εἰ δοκεῖ, φέρε σοι τὴν κεφαλὴν ἐμπλέσω κοιν-
 δύλων ἐπιμετροῆσας τῇ δικέλλῃ.

ΘΡΑΣ. Ὡ δημοκρατία καὶ νόμοι, παιόμεθα ὑπὸ τοῦ
 καταράτου ἐν ἔλευθέρῃ τῇ πόλει.

ΤΙΜ. Τί ἀγανακτεῖς, ὦγαθέ; μῶν τι παρακέκρου-
 σμαί σε; καὶ μὴν ἐπεμβαλῶ χοίνικας ὑπὲρ τὸ μέτρον τέτ-
 ταρας. 58. ἀλλὰ τί τοῦτο; πολλοὶ ξυνέρχονται· Βλεψίας 58

ἐκεῖνος καὶ Λάχης καὶ Γνίφων καὶ ὄλον τὸ σύνταγμα τῶν οἰμωξομένων. ὥστε τί οὐκ ἐπὶ τὴν πέτραν ταύτην ἀνελθὼν τὴν μὲν δίκελλαν ὀλίγον ἀναπαύω πάλαι πεπονηκυῖαν, αὐτὸς δὲ ὅτι πλείστους λίθους ξυμφορήσας ἐπιχαλαζῶ πόρρωθεν αὐτοῖς;

ΒΛΕΨ. Μὴ βάλλε, ὦ Τίμων· ἄπιμεν γάρ.

ΤΙΜ. Ἄλλ' οὐκ ἀναιμωτί γε ὑμεῖς οὐδὲ ἄνευ τραυμάτων.

ΑΛΚΥΩΝ Η ΠΕΡΙ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ. 176

ΧΑΙΡΕΦΩΝ, ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

1 1. ΧΑΙΡ. Τίς ἢ φωνὴ προσέβαλεν ἡμῖν, ὦ Σώκρατες, πόρρωθεν ἀπὸ τῶν αἰγιαλῶν καὶ τῆς ἄκρας ἐκείνης; ὡς ἠδεῖα ταῖς ἀκοαῖς. τί ποτ' ἄρ' ἐστὶ τὸ φθεγγόμενον ζῶον; ἄφωνα γὰρ δὴ τά γε καθ' ὕδατος διαιτώμενα. 177

ΣΩ. Θαλαττία τις, ὦ Χαιρεφῶν, ὄρνις ἀλκυῶν ὀνομαζομένη, πολύθρηνος καὶ πολύδακρυς, περὶ ἧς δὴ παλαιὸς ἀνθρώποις μεμύθεται λόγος· φασὶ γυναικὰ ποτε οὔσαν Αἰόλου τοῦ Ἑλλήνος θυγατέρα κουριδίον ἄνδρα 178 τὸν αὐτῆς τεθνεῶτα θρηνεῖν πόθῳ φίλιας, Κήρυκα τὸν Τραχίνιον τὸν Ἐωσφόρου τοῦ ἀστέρος, καλοῦ πατρὸς καλὸν νίον· εἶτα δὴ πτερωθεῖσαν διὰ τινα δαιμονίαν βούλησιν εἰς ὄρνιθος τρόπον περιπέτεσθαι τὰ πελάγη ζητοῦσαν ἐκεῖνον, ἐπειδὴ πλαζομένη γῆν περὶ πᾶσαν οὐχ οἷα τ' ἦν εὐρεῖν.

2 2. ΧΑΙΡ. Ἀλκυῶν τοῦτ' ἐστίν, ὃ σὺ φῆς; οὐ πώποτε πρόσθεν ἠκηκόειν τῆς φωνῆς, ἀλλὰ μοι ξένη τις τῶ ὄντι προσέπεσε· γοῶδη γοῦν ὡς ἀληθῶς τὸν ἦχον ἀφήσει τὸ ζῶον. πηλίκον δέ τι καὶ ἐστίν, ὦ Σώκρατες;

ΣΩ. Οὐ μέγα· μεγάλην μέντοι διὰ τὴν φιλανδρίαν

εἴληφε παρὰ Θεῶν τιμὴν· ἐπὶ γὰρ τῇ τούτων νεοττία καὶ τὰς ἀλκυονίδας προσαγορευομένας ἡμέρας ὁ κόσμος ἄγει
 179 κατὰ χειμῶνα μέσον διαφερούσας ταῖς εὐδλαῖς, ὧν ἔστι καὶ ἡ τήμερον [παντὸς μᾶλλον]. οὐχ ὄρας ὡς αἴθρια μὲν τὰ ἄνωθεν, ἀκύμαντον δὲ καὶ γαλήμιον ἅπαν τὸ πέλαγος, ὅμοιον ὡς εἰπεῖν κατόπτρον;

ΧΑΙΡ. Λέγεις ὀρθῶς· φαίνεται γὰρ ἀλκυονὶς ἡ τήμερον ὑπάρχειν ἡμέρα, καὶ χθὲς δὲ τοιαύτη τις ἦν. ἀλλὰ πρὸς Θεῶν, πῶς πώποτε χρῆ πεισθῆναι τοῖς ἐξ ἀρχῆς, ὧ Σώκρατες, ὡς ἐξ ὀρνίθων γυναικὲς ποτε ἐγένοντο ἢ ὄρνιθες ἐκ γυναικῶν; παντὸς γὰρ μᾶλλον ἀδύνατον φαίνεται πᾶν τὸ τοιοῦτον.

3. ΣΩ. ὦ φίλε Χαιρεφῶν, εἰοικαμεν ἡμεῖς τῶν δυνατῶν τε καὶ ἀδυνάτων ἀμβλυωποὶ τινες εἶναι κριταὶ παντελῶς· δοκιμάζομεν γὰρ δὴ κατὰ δύναμιν ἀνθρωπίνην ἄγνωστον οὐσαν καὶ ἄπιστον καὶ ἀόρατον· πολλὰ
 180 οὖν φαίνεται ἡμῖν καὶ τῶν εὐπόρων ἄπορα καὶ τῶν ἐφικτῶν ἀνέφικτα, συχνὰ μὲν [καὶ] δι' ἀπειρίαν συχνὰ δὲ καὶ διὰ νηπιότητα φρενῶν· ἐγὼ ὄντι γὰρ νήπιος εἰοικεν εἶναι πᾶς ἄνθρωπος, καὶ ὁ πάνυ γέρων, ἐπεὶ τοι μικρὸς πάνυ καὶ νεογιλὸς ὁ τοῦ βίου χρόνος πρὸς τὸν πάντα αἰῶνα. τί δ' ἄν, ὦγαθέ, οἱ ἀγνοοῦντες τὰς τῶν Θεῶν καὶ δαιμονίων δυνάμεις ἔχοιεν ἄν εἰπεῖν, πότερον δυνατὸν ἢ ἀδύνατόν τι τῶν τοιούτων; ἐώρακας, Χαιρεφῶν, τρίτην ἡμέραν ὅσος ἦν ὁ χειμῶν; κἂν ἐνθυμηθέντι γὰρ τῆ δέος ἐπέλθοι τὰς ἀστραπὰς ἐκείνας καὶ βροντὰς ἀνέμων τε ἐξαισία μεγέθη· [ὑπέλαβεν ἄν τις τὴν οἰκουμένην ἅπασαν καὶ δὴ συμπεσεῖσθαι]. 4. μετὰ μικρὸν δὲ θαυμαστή τις κατάστασις εὐδλας ἐγένετο καὶ διέμεινεν αὕτη γέως τοῦ νῦν. πότερον οὖν οἶει μείζον τι καὶ ἐργωδέστερον εἶναι τοιαύτην αἰθρίαν ἐξ ἐκείνης τῆς ἀνυποστάτου λαίλαπος καὶ ταραχῆς μεταθεῖναι καὶ εἰς γαλήνην ἀναγαγεῖν τὸν ἅπαντα κόσμον, ἢ γυναικὸς εἶδος μεταπλασθῆναι εἰς ὄρνιθός τινος ποιῆσαι; τὸ μὲν γὰρ τοιοῦτον καὶ τὰ
 181 παιδάρια [τὰ] παρ' ἡμῖν τὰ πλάττειν ἐπιστάμενα, πηλὸν ἢ κηρὸν ὅταν λάβῃ, ῥαδίως ἐκ τοῦ αὐτοῦ πολλάκις ὄγκου

μετασχηματίζει πολλὰς ἰδεῶν φύσεις. τῇ δαιμονίῳ δὲ μεγάλην καὶ οὐ συμβλητὴν ὑπεροχὴν ἔχοντι πρὸς τὰς ἡμετέρας δυνάμεις εὐχερῆ τυχόν [ἴσως] ἅπαντα τὰ τοιαῦτα καὶ λεία· ἐπεὶ τὸν ὅλον οὐρανὸν πόσῳ τινὶ σαυτοῦ δοκεῖς εἶναι μεῖζω; φράσαις ἄν;

5 5. ΧΑΙΡ. Τίς δ' ἀνθρώπων, ὦ Σώκρατες, νοῆσαι δύναται ἄν ἢ ὀνομάσαι τι τῶν τοιούτων; οὐδὲ γὰρ εἰπεῖν ἐφικτόν.

ΣΩ. Οὐκ οὖν δὴ θεωροῦμεν καὶ ἀνθρώπων πρὸς ἀλλήλους συμβαλλομένων μεγάλας τινὰς ὑπεροχὰς ἐν ταῖς δυνάμεσι καὶ ἐν ταῖς ἀδυναμίαις ὑπαρχούσας; ἢ γὰρ τῶν ἀνδρῶν ἡλικία πρὸς τὰ νήπια παντελῶς βρέφη, τὰ πεμπταῖα ἐκ γενετῆς ἢ δεκαταῖα, θαυμαστὴν ὄσσην ἔχει τὴν διαφορὰν δυνάμεώς τε καὶ ἀδυναμίας ἐν πάσαις σχεδὸν ταῖς κατὰ τὸν βίον πράξεσι, καὶ ὅσα διὰ τῶν τεχνῶν τούτων οὕτως πολυμηγάνων καὶ ὅσα διὰ τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς ἐργάζονται· ταῦτα γὰρ τοῖς νέοις, ὡς περ εἶπον, παιδίοις οὐδ' εἰς νοῦν ἐλθεῖν δυνατὰ φαίνεται.

6 6. καὶ τῆς ἰσχύος δὲ τῆς ἐνὸς ἀνδρὸς τελείου τὸ μέγεθος¹⁸² ἀμέτρητον ὄσσην ἔχει τὴν ὑπεροχὴν πρὸς ἐκεῖνα· μυριάδας γὰρ τῶν τοιούτων εἰς ἀνὴρ [πάνυ πολλὰς] χειρῶσαιτ' ἄν ῥαδίως· ἢ γὰρ ἡλικία παντελῶς ἄπορος δῆπου πάντων καὶ ἀμήχανος ἐξ ἀρχῆς παρακολουθεῖ τοῖς ἀνθρώποις κατὰ φύσιν. ὀπηνὶκ' οὖν ἀνθρώπος, ὡς ἔοικεν, ἀνθρώπου τοσοῦτω διαφέρει, τί νομίζομεν τὸν σύμπαντα οὐρανὸν πρὸς τὰς ἡμετέρας δυνάμεις φανῆναι αὐτοῖς τοῖς τὰ τοιαῦτα θεωρεῖν ἐφικνουμένοις; πιθανὸν οὖν ἴσως δόξει πολλοῖς, ὄσσην ἔχει τὸ μέγεθος τοῦ κόσμου τὴν ὑπεροχὴν πρὸς τὸ Σωκράτους ἢ Χαιρεφῶντος εἶδος, τηλικούτον καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ καὶ τὴν φρόνησιν καὶ διάνοιαν ἀνά-

7 7. σοὶ μὲν οὖν καὶ ἐμοὶ καὶ ἄλλοις πολλοῖς τοιούτοις οὕσι πόλλ' ἄττ' ἀδύνατα τῶν ἑτέροις πάνυ ῥαδίων· ἐπεὶ καὶ αὐλῆσαι τοῖς ἀναύλοις καὶ ἀναγνῶναι ἢ γράψαι τοῖς ἀγραμματίοις γραμματικὸν τρόπον ἀδυνατώτερόν ἐστι [τέως], ἕως ἄν ὣσιν¹⁸³ ἀνεπιστήμονες, τοῦ ποιῆσαι γυναικας ἐξ ὀρνίθων ἢ ὀρνι-

θας ἐκ γυναικῶν. ἡ δὲ φύσις ἐν κηρίῳ σχεδὸν παρα-
 λαβοῦσα ζῶον ἄπουν καὶ ἄπτερον πόδας ὑποθεῖσα καὶ
 πτερώσασα ποικιλίᾳ τε φαιδρύνασα πολλῇ καὶ καλῇ καὶ
 παντοδαπῇ χρωμάτων μέλιτταν σοφῆν ἀπέδειξε Θείου
 μέλιτος ἐργάτιν, ἐκ τε ψῶν ἀφῶνων καὶ ἀψύχων πολλὰ
 γένη πλάττει πτηνῶν τε καὶ πεζῶν καὶ ἐνύδρων ζῴων,
 τέχναις, ὡς λόγος, τισιν ἱεραῖς αἰθέρος μεγάλου προσχω-
 μένη. 8. τὰς οὖν ἀθανάτων δυνάμεις μεγάλας οὔσας θνη- 8
 τοὶ καὶ σμικροὶ παντελῶς ὄντες καὶ οὔτε τὰ μεγάλα δυνά-
 μενοι καθορᾶν οὔτ' αὖ τὰ σμικρά, τὰ πλείω δ' ἀποροῦντες
 καὶ τῶν περὶ ἡμᾶς συμβαινόντων παθῶν, οὐκ ἂν ἔχοιμεν
 184 εἰπεῖν βεβαίως οὔτ' ἀλκύνων πέρι οὔτ' ἀηδόνων· κλέος
 δὲ μύθων, οἷον παρέδσαν πατέρες, τοιοῦτο καὶ παισὶν
 ἔμοις, ὃ ὄρνι θρήνων μελωδέ, παραδώσω τῶν σῶν ὕμνων
 πέρι, καὶ σου τὸν εὐσεβῆ καὶ φίλανδρον ἔρωτα πολλάκις
 ὕμνήσω γυναιξὶ ταῖς ἑμαῖς Ξανθίππῃ τε καὶ Μυρτοῖ λέγων
 τὰ τε ἄλλα, πρὸς δὲ καὶ τιμῆς οἴας ἔτυχεσ παρὰ Θεῶν.
 Ἄρά γε καὶ σὺ ποιήσεις τι τοιοῦτον, ὃ Χαιρεφῶν;

ΧΑΙΡ. Πρέπει γοῦν, ὃ Σώκρατες, καὶ τὰ ὑπὸ σοῦ
 ῥηθέντα διπλασίαν ἔχειν τὴν παράκλησιν πρὸς γυναικῶν
 τε καὶ ἀνδρῶν ὁμιλίαν.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἀσπασαμένοις τὴν Ἀλκύνονα προάγειν
 ἤδη πρὸς ἄστν καιρὸς ἐκ τοῦ Φαληρικοῦ.

ΧΑΙΡ. Πάνυ μὲν οὖν· ποιῶμεν οὕτως.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ Η ΚΑΥΚΑΣΟΣ.

ΕΡΜΗΣ, ΗΦΑΙΣΤΟΣ, ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

1. ΕΡΜ. Ὁ μὲν Καύκασος, ὃ Ἡφαιστε, οὔτος, ὃ 1
 τὸν ἄθλιον Τιτᾶνα τουτονὶ προσηλῶσθαι δεήσει· περι-
 σκοπῶμεν δὲ ἤδη κρημνόν τινα ἐπιτήδειον, εἴ που τῆς

χιόνος γυμνός ἐστιν, ὡς βεβαιότερον καταπαγῆ τὰ δεσμά καὶ οὗτος ἅπασι περιφανῆς ἢ κρεμάμενος.

ΗΦ. Περισκοπῶμεν, ὦ Ἐρμῆ· οὔτε γὰρ ταπεινὸν καὶ πρόσγειον ἀνεσταυρώσθαι χρή, ὡς μὴ ἐπαμύνοιεν αὐτῷ τὰ πλάσματα αὐτοῦ οἱ ἄνθρωποι, οὔτε μὴν κατὰ τὸ ἄκρον, — ἀφανῆς γὰρ ἂν εἶη τοῖς κάτω — ἀλλ' εἰ δοκεῖ κατὰ μέσον ἐνταυθά που ὑπὲρ τῆς φάραγγος ἀνε- 186
σταυρώσθω ἐκπετασθεῖς τῷ χειρὶ ἀπὸ τουτουὶ τοῦ κρη-
μνοῦ πρὸς τὸν ἐναντίον.

ΕΡΜ. Εὖ λέγεις· ἀπόξυροί τε γὰρ αἱ πέτραι καὶ ἀπρόσβατοι πανταχόθεν, ἡρέμα ἐπινενευκυῖαι, καὶ τῷ ποδὶ στενὴν ταύτην ὁ κρημνὸς ἔχει τὴν ἐπίβασιν, ὡς ἀκροποδητὴ μόγις ἐστάναι, καὶ ὅλως ἐπικαιρότατος ἂν ὁ σταυρὸς γένοιτο. μὴ μέλλε οὖν, ὦ Προμηθεῦ, ἀνά-
βαινε καὶ παρέχε σεαυτὸν καταπαγησόμενον πρὸς τὸ ὄρος.

2 2. ΠΡΟΜ. Ἀλλὰ κἄν ὑμεῖς γε, ὦ Ἥφαιστε καὶ Ἐρμῆ, κατελεήσατέ με παρὰ τὴν ἀξίαν δυστυχοῦντα.

ΕΡΜ. Τοῦτο φῆς, ὦ Προμηθεῦ, τὸ κατελεήσατε ἀντὶ τοῦ ἀνασκολοπισθήτε ἅμ' αὐτίκα παρακούσαντες τοῦ ἐπιτάγματος; ἢ οὐχ ἱκανὸς εἶναι σοι δοκεῖ ὁ Καύκασος καὶ ἄλλους χωρῆσαι δύο προσπατταλευθέντας; ἀλλ' ὄρεγε τὴν δεξιάν· σὺ δέ, ὦ Ἥφαιστε, κατάκλειε καὶ προσήλου καὶ τὴν σφῦραν ἐρρωμένως κατάφερε. ὁὗς καὶ τὴν ἐτέ- 187
ραν· κατειλήφθω εὖ μάλα καὶ αὕτη. εὖ ἔχει. καταπτῆ-
σεται δὲ ἤδη καὶ ὁ αἰετὸς ἀποκερῶν τὸ ἦπαρ, ὡς πάντα ἔχοις ἀντὶ τῆς καλῆς καὶ εὐμηχάνου πλαστικῆς.

3 3. ΠΡΟΜ. ὦ Κρόνε καὶ Ἰαπετὲ καὶ σὺ ὦ μῆτερ, οἷα πέπονθα ὁ κακοδαίμων οὐδὲν δεινὸν ἐργασάμενος;

ΕΡΜ. Οὐδέν, ὦ Προμηθεῦ, δεινὸν εἰργάσω, ὅς πρῶτα μὲν τὴν νομὴν τῶν κρεῶν ἐγχειρισθεῖς οὕτως ἄδικον ἐποιήσω καὶ ἀπατηλήν, ὡς σαντῷ μὲν τὰ κάλλιστα ὑπεξελέσθαι, τὸν Δία δὲ παραλογίσασθαι ὅστις „καλύψας ἀργέτι δημῷ“; μέμνημαι γὰρ Ἡσιόδου νῆ Δί' οὕτως εἰπόντος· ἔπειτα δὲ τοὺς ἀνθρόπους ἀνέπλασας, πανουργότατα ζῶα, [καὶ] μάλιστα γὰρ τὰς γυναῖκας· ἐπὶ πᾶσι δὲ καὶ τὸ τιμιώτατον κτῆμα τῶν θεῶν κλέψας τὸ πῦρ

τοῦτο ἔδωκας τοῖς ἀνθρώποις· τосαῦτα δεινὰ εἰργασμέ-
νος φῆς μηδὲν ἀδικήσας δεδέσθαι;

188 4. ΠΡΟΜ. Ἔοικας, ὦ Ἑρμῆ, καὶ σὺ κατὰ τὸν Ὀμη- 4
ρον „ἀνάτιον αἰτιάσθαι“, ὃς τὰ τοιαῦτά μοι προφέ-
ρεις, ἔφ' οἷς ἔγωγε τῆς ἐν πρυτανείῳ σιτήσεως, εἰ τὰ
δίκαια ἐγίνετο, ἐτιμησάμην ἂν ἑμαντιῶ. εἰ γοῦν σχολή
σοι, ἡδέως ἂν καὶ δικαιολογησαίμην ὑπὲρ τῶν ἐγκλη-
μάτων, ὡς δείξαμι ἄδικα ἐγνωκότα περὶ ἡμῶν τὸν Δία·
σὺ δὲ — στωμύλος γὰρ εἶ καὶ δικανικός — ἀπολόγησαι
ὑπὲρ αὐτοῦ ὡς δικαίαν τὴν ψῆφον ἔθετο, ἀνεσταυρωσθαι
με πλησίον τῶν Κασπίων τούτων πυλῶν ἐπὶ τοῦ Καυ-
κάσου οἴκτιστον θέαμα πᾶσι Σκύθαις.

ΕΡΜ. Ἐκπρόθεσμον μὲν, ὦ Προμηθεῦ, τὴν ἔφε-
σιν ἀγωνιῇ καὶ ἐς οὐδὲν δέον· ὅμως δ' οὖν λέγε· καὶ
γὰρ ἄλλως περιμένειν ἀναγκαῖον, ἔστ' ἂν ὁ ἀετὸς κατα-
πτῆ ἐπιμελησόμενός σου τοῦ ἥπατος. τὴν ἐν τῷ μέσῳ
189 δὴ ταύτην σχολὴν καλῶς ἂν ἔχον εἶη ἐς ἀκρόασιν κατα-
χρήσασθαι σοφιστικὴν, οἷος εἶ σὺ πανουργότατος ἐν τοῖς
λόγοις.

5. ΠΡΟΜ. Πρῶτερος οὖν, ὦ Ἑρμῆ, λέγε καὶ ὅπως 5
μου ὡς δεινότατα κατηγορήσης μηδὲ καθυφῆς τι τῶν
δικαίων τοῦ πατρός. σὲ δέ, ὦ Ἥφαιστε, δικαστὴν ποι-
οῦμαι ἔγωγε.

ΗΦ. Μὰ Δί', ἀλλὰ κατήγορον ἀντὶ δικαστοῦ ἴσθι
με ἔξω, ὃς τὸ πῦρ ὑφελόμενος ψυχρὰν μοι τὴν κάμινον
ἀπολέλοιπας.

ΠΡΟΜ. Οὐκοῦν διελόμενοι τὴν κατηγορίαν, σὺ μὲν
περὶ τῆς κλοπῆς ἤδη σύνειρε, ὁ Ἑρμῆς δὲ τὴν κρεανο-
μίαν καὶ τὴν ἀνθρώποποιαν αἰτιάσεται· ἄμφω δὲ τεχνί-
ται καὶ εἰπεῖν δεινοὶ ἔοικατε εἶναι.

ΗΦ. Ὁ Ἑρμῆς καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ ἔρει· ἐγὼ γὰρ οὐ
πρὸς λόγοις τοῖς δικανικοῖς εἶμι, ἀλλ' ἀμφὶ τὴν κάμι-
νον ἔχω τὰ πολλὰ· ὁ δὲ ῥήτωρ τέ ἐστι καὶ τῶν τοιούτων
οὐ παρέργως μεμέληκεν αὐτῷ.

190 ΠΡΟΜ. Ἐγὼ μὲν οὐκ ἂν ᾤμην καὶ περὶ τῆς κλοπῆς
τὸν Ἑρμῆν ἐθελῆσαι ἂν εἰπεῖν οὐδὲ ὄνειδιεῖν μοι τὸ

τοιούτον ὁμοτέχνῳ ὄντι. πλὴν ἄλλ' εἰ καὶ τοῦτο, ὦ Μαιᾶς παῖ, ὑφίστασαι, καιρὸς ἤδη περαίνειν τὴν κατηγορίαν.

6 6. ΕΡΜ. Πάνυ γοῦν, ὦ Προμηθεῦ, μακρῶν δεῖ λόγων καὶ ἱκανῆς τινος παρασκευῆς ἐπὶ τὰ σοὶ πεπραγμένα, μονονουχὶ (†) δὲ ἀπόχρη [μόνα] τὰ κεφάλαια εἰπεῖν τῶν ἀδικημάτων, ὅτι ἐπιτραπέν σοι μοιρᾶσαι τὰ κρέα σαντῶ μὲν τὰ κάλλιστα ἐφύλαττες, ἐξηπάτησας δὲ τὸν βασιλέα, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἀνέπλασας, οὐδὲν δέον, καὶ τὸ πῦρ κλέψας παρ' ἡμῶν ἐκόμισας ἐς αὐτούς· καὶ μοι δοκεῖς, ὦ βέλτιστε, μὴ συνεῖναι ἐπὶ τοῖς τηλικούτοις πάνυ φιλανθρώπου τοῦ Διὸς πεπειραμένος. εἰ μὲν οὖν ἔξαρκος εἴ μὴ εἰργάσθαι αὐτά, δεήσει καὶ διελέγχειν καὶ ῥησὶν τινα μακρὰν ἀποτείνειν καὶ πειρᾶσθαι ὡς ἐνὶ μάλιστα ἐμφανίζειν τὴν ἀλήθειαν· εἰ δὲ φῆς τοιαύτην πεποιῆσθαι τὴν νομὴν τῶν κρεῶν καὶ τὰ περὶ τοὺς ἀνθρώπους καινουργῆσαι καὶ τὸ πῦρ κεκλοφέναι, ἱκανῶς κατηγορηταί μοι, καὶ μακρότερα οὐκ ἂν εἴποιμι· λῆρος γὰρ ἄλλως τὸ τοιοῦτον.

7 7. ΠΡΟΜ. Εἰ μὲν καὶ ταῦτα λῆρός ἐστιν, ἃ εἴρη-191 κας, εἰσόμεθα μικρὸν ὕστερον· ἐγὼ δέ, ἐπεὶ περ ἱκανὰ φῆς εἶναι τὰ κατηγορημένα, πειράσομαι ὡς ἂν οἶός τε ὦ, διαλύσασθαι τὰ ἐγκλήματα.

καὶ πρῶτόν γε ἄκουε τὸ περὶ τῶν κρεῶν. καίτοι, νῆ τὸν Οὐρανόν, καὶ νῦν λέγων αὐτὰ αἰσχύνομαι ὑπὲρ τοῦ Διὸς, εἰ οὕτω μικρολόγος καὶ μεμψίμοιρός ἐστιν, ὡς διότι μικρὸν ὅσπου ἐν τῇ μερίδι εὔρε, καταπέμψαι ἀνασκολοπισθησόμενον παλαιὸν οὕτω θεόν, μήτε τῆς συμμαχίας μνημονεύσαντα μήτε αὐτὸ τῆς ὀργῆς τὸ κεφάλαιον ἤλικον ἐστὶν ἐννοήσαντα καὶ ὡς μειράκιον τὸ τοιοῦτον ὀργίζεσθαι 8 καὶ ἀγανακτεῖν, εἰ μὴ τὸ μεῖζον αὐτὸς λήψεται. 8. καίτοι τὰς γε ἀπάτας, ὦ Ἑρμῆ, τὰς τοιαύτας συμποτικὰς οὔσας οὐ χρεῖ, οἴμαι, ἀπομνημονεύειν, ἀλλ' εἰ καὶ τι ἡμάρτηται μεταξὺ εὐωχομένων, παιδιὰν ἡγεῖσθαι καὶ αὐτοῦ ἐν τῷ ξυμποσίῳ καταλείπειν τὴν ὀργήν· ἐς δὲ τὴν αὔριον ταμιεύεσθαι τὸ μῖσος καὶ μνησιχαεῖν καὶ ἕωλόν τινα

μῆνιν διαφυλάττειν, ἄπαγε, οὔτε θεοῖς πρέπον οὔτε ἄλλως βασιλικόν· ἦν γοῦν ἀφέλη τις τῶν συμποσίων τὰς κομφείας ταύτας, ἀπάτην καὶ σκώμματα καὶ τὸ διασιλ-
 192 λαίνειν καὶ ἐπιγελαῖν, τὸ καταλειπόμενον ἔστι μέθη καὶ κόρος καὶ σιωπή, σκυθρωπὰ καὶ ἀτερπῆ πράγματα καὶ ἥκιστα συμποσίῳ πρέποντα. ὥστε ἔγωγε οὐδὲ μνημονεύσειν εἰς τὴν ὑστεραῖαν ἔτι ᾤμην τούτων τὸν Δία, οὐχ ὅπως τηλικαῦτα ἐπ' αὐτοῖς ἀγανακτήσειν καὶ πάνδεινα ἠγήσασθαι πεπονθέναι, εἰ διανέμων τις κρέα παιδιάν τινα ἔπαιζε πειρώμενος, εἰ διαγνώσεται τὸ βέλτιον ὁ αἰρούμενος. 9. τίθει δ' ὅμως, ὦ Ἑρμῆ, τὸ χαλεπώτε- 9
 ρον, μὴ τὴν ἐλάττω μοῖραν ἀπονεμεθῆναι τῷ Δίῳ, τὴν ὅλην δὲ ὑψήρησθαι· τί οὖν; διὰ τοῦτο ἐχρῆν, τὸ τοῦ λόγου, τῇ γῆ τὸν οὐρανὸν ἀναμεμίχθαι καὶ δεσμὰ καὶ σταυροὺς καὶ Καύκασον ὅλον ἐπινοεῖν καὶ αἰετοὺς κατα-
 193 πέμπειν καὶ τὸ ἦπαρ ἐκκολάπτειν; ὄρα γάρ, μὴ πολλὴν τινα ταῦτα κατηγορῆ τοῦ ἀγανακτοῦντος αὐτοῦ μικροψυχίαν καὶ εὐτέλειαν τῆς γνώμης καὶ πρὸς ὀργὴν εὐχέριαν. ἢ τί γάρ ἂν ἐποίησεν οὗτος ὅλον βοῦν ἀπολέσας, εἰ κρεῶν ὀλίγων ἔνεκα τηλικαῦτα ὀργίζεται; 10. καίτοι 10
 πόσῳ οἱ ἄνθρωποι εὐγνωμονέστερον διάκεινται πρὸς τὰ τοιαῦτα, οὓς εἰκὸς ἦν καὶ τὰ ἐς τὴν ὀργὴν ὀξυτέρους εἶναι τῶν θεῶν; ἀλλ' ὅμως ἐκείνων οὐκ ἔστιν ὅστις τῷ μαγείρῳ σταυροῦ ἂν τιμήσαιτο, εἰ τὰ κρέα ἔψων καθεὶς τὸν δάκτυλον τοῦ ζωμοῦ τι περιελιχθήσαστο ἢ ὀπτωμένων ἀποσπάσας τι κατεβρόχθισεν, ἀλλὰ συγγνώμην ἀπονέμουσιν αὐτοῖς· εἰ δὲ καὶ πάνυ ὀργισθεῖεν, ἢ κονδύλους
 194 ἐνέτριψαν ἢ κατὰ κόρρης ἐπάταξαν, ἀνεσκολοπίσθη δὲ οὐδεὶς παρ' αὐτοῖς τῶν τηλικούτων ἔνεκα. καὶ περὶ μὲν τῶν κρεῶν τοσαῦτα, αἰσχρὰ μὲν κάμοι ἀπολογεῖσθαι, πολὺ δὲ αἰσχίῳ κατηγορεῖν ἐκείνῳ.

11. περὶ δὲ τῆς πλαστικῆς καὶ ὅτι τοὺς ἀνθρώπους 11
 ἐποίησα, καιρὸς ἤδη λέγειν. τοῦτο δέ, ὦ Ἑρμῆ, διττὴν ἔχον τὴν κατηγορίαν, οὐκ οἶδα καθ' ὁπότερον αἰτιασθῆ μου, πότερα ὡς οὐδὲ ὅλως ἐχρῆν τοὺς ἀνθρώπους γεγενῆναι, ἀλλ' ἄμεινον ἦν ἀτρεμεῖν αὐτοὺς γῆν ἄλλως ὄντας, ἢ ὡς

- πεπλάσθαι μὲν ἐχρῆν, ἄλλον δὲ τίνα καὶ μὴ τοῦτον ἐσχηματίσθαι τὸν τρόπον; ἐγὼ δὲ ὁμῶς ὑπὲρ ἀμφοῖν ἐρῶ· καὶ πρῶτόν γε, ὡς οὐδεμία τοῖς θεοῖς ἀπὸ τούτου βλάβη γεγενῆται, τῶν ἀνθρώπων ἐς τὸν βίον παραχθέντων, πειράσσομαι δεικνύειν· ἔπειτα δέ, ὡς καὶ συμφέροντα καὶ ἀμείνω ταῦτα αὐτοῖς παρὰ πολὺ ἢ εἰ ἐρήμην καὶ ἀπάνθρωπον
- 12 **συνέβαινε τὴν γῆν μένειν.** 12. ἦν τοίνυν πάλαι — ὄρον γὰρ οὕτω καὶ δῆλον ἂν γένοιτο, εἴ τι ἠδίκηκα ἐγὼ μετακοσμήσας τὰ περὶ τοὺς ἀνθρώπους — ἦν οὖν τὸ θεῖον μόνον καὶ τὸ ἐπουράνιον γένος, ἡ γῆ δὲ ἄγριόν τι χρῆμα¹⁹⁵ καὶ ἄμορφον, ὕλαις ἅπασα καὶ ταύταις ἀνημέροις λάσιος, οὔτε δὲ βωμοὶ θεῶν ἢ ναοί, — πόθεν γάρ; — οὔτε ἀγάλματα ἢ ξόανα ἢ τι ἄλλο τοιοῦτον, οἷα πολλὰ νῦν ἀπανταχόθι φαίνεται μετὰ πάσης ἐπιμελείας τιμώμενα· ἐγὼ δὲ — αἰεὶ γάρ τι προβουλεύω ἐς τὸ κοινὸν καὶ σκοπῶ ὅπως ἀυξηθήσεται μὲν τὰ τῶν θεῶν, ἐπιδώσει δὲ καὶ τὰλλα πάντα ἐς κόσμον καὶ κάλλος — ἐνενόησα ὡς ἀμείνον εἶη ὀλίγον ὅσον τοῦ πηλοῦ λαβόντα ζῶά τινα συστήσασθαι καὶ ἀναπλάσαι τὰς μορφὰς μὲν ἡμῖν αὐτοῖς κροσσοικότες· καὶ γὰρ ἐνδεῖν τι ὤμην τῷ θεῷ, μὴ ὄντος τοῦ ἐναντίου αὐτῷ πρὸς ὃ ἐμελλεν ἢ ἐξέτασις γιγνομένη εὐδαιμονέστερον ἀποφαίνειν αὐτό· θνητὸν μὲντοι εἶναι τοῦτο, εὐμηχαμώτατον δ' ἄλλως καὶ συνετώ-
- 13 **τατον καὶ τοῦ βελτίονος αἰσθανόμενον.** 13. καὶ δὴ κατὰ τὸν ποιητικὸν λόγον “γαῖαν ὑδὲ φύρας” καὶ διαμαλάξας ἀνέπλασα τοὺς ἀνθρώπους ἔτι καὶ τὴν Ἀθηναῖν παρακαλέσας συνεπιλαβέσθαι μοι τοῦ ἔργου. ταῦτά ἐστιν ἃ μεγάλα ἐγὼ τοὺς θεοὺς ἠδίκηκα. καὶ τὸ ζημίωμα ὄρας¹⁹⁶ ἠλίκον, εἰ ἐκ πηλοῦ ζῶα ἐποίησα καὶ τὸ τέως ἀκίνητον ἐς κίνησιν ἤγαγον· καί, ὡς ἔοικε, τὸ ἀπ' ἐκείνου ἦττον θεοὶ εἰσιν οἱ θεοί, διότι καὶ ἐπὶ γῆς τινα θνητὰ ζῶα γεγένηται· οὕτως γὰρ δὴ καὶ ἀγανακτεῖ νῦν ὁ Ζεὺς ὡσπερ ἐλαττουμένων τῶν θεῶν ἐκ τῆς τῶν ἀνθρώπων γενέσεως, εἰ μὴ ἄρα τοῦτο δέδιδε, μὴ καὶ οὗτοι ἐπανάστασιν ἐπ' αὐτὸν βουλευσῶσι καὶ πόλεμον ἐξενέγκωσι πρὸς τοὺς θεοὺς ὡσπερ οἱ Γίγαντες. ἀλλ' ὅτι μὲν δὴ οὐδὲν ἠδίκησθε,

ὦ Ἑρμῆ, πρὸς ἐμοῦ καὶ τῶν ἔργων τῶν ἐμῶν, δῆλον· ἢ
 σὺ δεῖξον κἄν ἐν τι μικρότατον, κἀγὼ σιωπήσομαι καὶ
 δίκαια ἔσομαι πεπονθῶς πρὸς ὑμῶν. 14. ὅτι δὲ καὶ 14
 197 χρήσιμα ταῦτα γεγένηται τοῖς θεοῖς, οὕτως ἂν μάθοις,
 εἰ ἐπιβλέψειας ἅπασαν τὴν γῆν οὐκέτ' αὐχμηρὰν καὶ
 ἀκαμῆ οὐσαν, ἀλλὰ πόλεσι καὶ γεωργίαις καὶ φυτοῖς
 ἡμέροις διακεκοσμημένην καὶ τὴν θάλατταν πλεομένην
 καὶ τὰς νήσους κατοικουμένας, ἅπανταχοῦ δὲ βωμοὺς
 καὶ θυσίας καὶ ναοὺς καὶ πανηγύρεις·

μεσταὶ δὲ Διὸς πᾶσαι μὲν ἀγυαί,

πᾶσαι δ' ἀνθρώπων ἀγοραί.

καὶ γὰρ εἰ μὲν ἔμαντῷ μόνῳ κτῆμα τοῦτο ἐπλασάμην,
 ἐπλεονέκτουν ἂν ἴσως, νυνὶ δὲ εἰς τὸ κοινὸν φέρων κατέ-
 θηκα ἱμῖν αὐτοῖς· μᾶλλον δὲ Διὸς μὲν καὶ Ἀπόλλωνος
 καὶ Ἥρας καὶ σοῦ δέ, ὦ Ἑρμῆ, νεὼς ἰδεῖν ἅπανταχοῦ ἔστι,
 Προμηθέως δὲ οὐδαμοῦ. ὄρας ὅπως τὰ ἔμαντοῦ μόνον
 σκοπῶ, τὰ κοινὰ δὲ καταπροδίδωμι καὶ ἐλάττω ποιῶ;
 198 15. ἔτι δέ μοι, ὦ Ἑρμῆ, καὶ τόδε ἐννόησον, εἴ τί σοι δο- 15
 κεῖ ἀγαθὸν ἀμάρτυρον, οἷον κτῆμα ἢ ποίημα, ὃ μηδεὶς
 ὄψεται μηδὲ ἐπαινέσεται, ὁμοίως ἦδ' οὐ καὶ τερπνὸν ἔσε-
 σθαι τῷ ἔχοντι. πρὸς δὴ τί τοῦτ' ἔφην; ὅτι μὴ γενο-
 μένων τῶν ἀνθρώπων ἀμάρτυρον συνέβαινε τὸ κάλλος
 εἶναι τῶν ὄλων, καὶ πλουτόν τινα πλουτήσῃν ἐμέλλομεν
 οὔτε ὑπ' ἄλλου τινός θανμασθησόμενον οὔτε ἡμῖν αὐτοῖς
 ὁμοίως τίμιον· οὐ γὰρ ἂν εἶχομεν πρὸς ὃ τι ἔλαττον
 παραθεωροῦμεν αὐτόν, οὐδ' ἂν συνίεμεν ἡλίκα εὐδαιμο-
 νοῦμεν οὐχ ὀρῶντες ἀμοίρους τῶν ἡμετέρων τινάς· οὔτω
 γὰρ δὴ [καὶ] τὸ μέγα δόξειεν ἂν μέγα, εἰ τῷ μικρῷ παρα-
 μετροῖτο. ὑμεῖς δέ, τιμᾶν ἐπὶ τῷ πολιτεύματι τούτῳ
 199 δέον, ἀνεσταυρώκατέ με καὶ ταύτην μοι τὴν ἀμοιβὴν 16
 ἀποδεδώκατε τοῦ βουλευματος. 16. ἀλλὰ κακοῦργοί τι-
 νες, φῆς, ἐν αἰτοῖς καὶ μοιχεύουσι καὶ πολεμοῦσι καὶ
 ἀδελφὰς γαμοῦσι καὶ πατράσιν ἐπιβουλεύουσι. παρ' ἡμῖν
 γὰρ οὐχὶ πολλὴ τούτων ἀφθονία; οὐ δῆπου διὰ τοῦτ'
 αἰτιάσαιτ' ἂν τις τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν Γῆν, ὅτι ἡμᾶς
 συνεστήσαντο. ἔτι καὶ τοῦτο ἴσως φαίης ἂν, ὅτι ἀνάγκη

πολλὰ ἡμᾶς ἔχειν πράγματα ἐπιμελουμένους αὐτῶν. οὐκοῦν διὰ γε τοῦτο καὶ ὁ νομεὺς ἀχθέσθω ἐπὶ τῷ ἔχειν τὴν ἀγέλην, διότι ἀναγκαῖον ἐπιμελεῖσθαι αὐτῷ αὐτῆς. καίτοι τό γε ἐργῶδες τοῦτο καὶ ἡδύ· ἄλλως καὶ ἡ φροντισὶς οὐκ ἀτερπὴς ἔχουσά τινα διατριβήν. ἢ τί γὰρ ἂν ἐπράττομεν οὐκ ἔχοντες ὧν προνοοῦμεν τούτων; ἡργοῦμεν ἂν καὶ τὸ νέκταρ ἐπίνομεν καὶ τῆς ἀμβροσίας ἐνεφορού-

17 μεθα οὐδὲν ποιοῦντες. 17. ὁ δὲ μάλιστα με ἀποπνίγει, τοῦτ' ἐστίν, ὅτι μεμφόμενοι τὴν ἀνθρωποποιίαν καὶ μάλιστα γε τὰς γυναῖκας ὅμως ἐρατε αὐτῶν καὶ οὐ διαλείπετε κατιόντες, ἄρτι μὲν ταῦροι, ἄρτι δὲ σάτυροι καὶ κύκνοι γινόμενοι, καὶ θεοὺς ἐξ αὐτῶν ποιεῖσθαι ἀξιοῦτε.

ἀλλ' ἐχερῆν μὲν, ἴσως φήσεις, ἀναπεπλάσθαι τοὺς ἀνθρώπους, ἄλλον δὲ τινα τρόπον, ἀλλὰ μὴ ἡμῖν ξοικότητας· καὶ τί ἂν ἄλλο παράδειγμα τούτου ἄμεινον προεστησάμην, ὃ πάντως καλὸν ἠπιστάμην; ἢ ἀσύνητον καὶ θηριῶδες ἔδει καὶ ἄγριον ἀπεργάσασθαι τὸ ζῆον; καὶ πῶς ἂν ἡ θεοῖς ἔθυσαν ἢ τὰς ἄλλας ὑμῖν τιμὰς ἀπένειμαν οὐχὶ τοιοῦτοι γενόμενοι; ἀλλὰ ὑμεῖς, ὅταν μὲν ὑμῖν τὰς ἐκατόμβας προσάγωσιν, οὐκ ὀκνεῖτε, κἂν ἐπὶ τὸν Ὀκεανὸν ἐλθεῖν 201 δέη „μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας.“ τὸν δὲ τῶν τιμῶν ὑμῖν καὶ τῶν θυσιῶν αἴτιον ἀνεσταυρώκατε. περὶ μὲν οὖν τῶν ἀνθρώπων [καὶ] ταῦτα ἱκανά.

18 18. ἦδη δὲ καὶ ἐπὶ τὸ πῦρ, εἰ δοκεῖ, μετελεύσομαι καὶ τὴν ἐπονείδιστον ταύτην κλοπήν. καὶ πρὸς θεῶν τοῦτό μοι ἀπόκριται μηδὲν ὀκνήσας· ἔσθ' ὅ τι ἡμεῖς τοῦ πυρὸς ἀπολωλέκαμεν, ἐξ οὗ καὶ παρ' ἀνθρώποις ἐστίν; οὐκ ἂν εἴποις. αὕτη γάρ, οἴμαι, φύσις τουτουὶ τοῦ κτήματος, ὅτι οὐδὲν τι ἔλαττον γίγνεται, εἰ καὶ τις ἄλλος αὐτοῦ μεταλάβοι· οὐ γὰρ ἀποσβέννεται ἐναυσαμένου τινός· φθόνος δὲ δὴ ἀντικρὺς [τὸ τοιοῦτο,] ἀφ' ὧν μηδὲν ὑμεῖς ἠδίκησθε, τούτων κωλύειν μεταδιδόναι τοῖς δεομένοις. καίτοι θεοὺς γε ὄντας ἀγαθοὺς χρὴ εἶναι καὶ „δωτηῆρας ἑάων“ καὶ ἔξω φθόνου παντὸς ἐστάναι· ὅπου γε καὶ εἰ τὸ πᾶν τοῦτο πῦρ 202 ὑφελόμενος κατεκόμισα ἐς τὴν γῆν μηδ' ὅλως τι αὐτοῦ καταλιπών, οὐ μεγάλα ἂν ὑμᾶς ἠδέκουν· οὐδὲν γὰρ ὑμεῖς

δεῖσθε αὐτοῦ μήτε ριγοῦντες μήτε ἔψοντες τὴν ἀμβροσίαν
 μήτε φωτὸς ἐπιτεχνητοῦ δεόμενοι. 19. οἱ δὲ ἄνθρωποι 19
 καὶ ἔς τὰ ἄλλα μὲν ἀναγκαίῳ χρῶνται τῷ πυρὶ, μάλιστα δὲ
 ἔς τὰς θυσίας, ὅπως ἔχοιεν κνῖσάν τὰς ἀγνιάς καὶ τοῦ λι-
 βανωτοῦ θυμῖαν καὶ τὰ μηρία καίειν ἐπὶ τῶν βωμῶν. ὄρω
 δέ γε ὑμᾶς μάλιστα χαίροντας τῷ καπνῷ καὶ τὴν εὐωχίαν
 ταύτην ἠδίστην ολομένους, ὁπότεν ἔς τὸν οὐρανὸν ἡ κνῖσα
 παραγίγνεται „ἐλισσομένη περὶ καπνῷ.“ ἐναντιωτάτη τοί-
 νην ἢ μέμψις αὐτῆ ἂν γένοιτο τῇ ὑμετέρῃ ἐπιθυμίᾳ.
 Θαυμάζω δὲ ὅπως οὐχὶ καὶ τὸν ἥλιον κελεύετε μὴ κατα-
 λάμπειν αὐτούς· καίτοι πῦρ καὶ οὗτός ἐστι πολὺ θειό-
 τερόν τε καὶ πυρωδέστερον. ἢ κάκεινον αἰτιασθε ὡς σπα-
 θῶντα ὑμῶν τὸ κτήμα; εἴρηκα. σφῶ δέ, ὦ Ἑρμῆ καὶ
 Ἕφαιστε, εἴ τι μὴ καλῶς εἰρησθαι δοκεῖ, διευθύnete καὶ
 ἐξελέγχετε, κάγω αὐθις ἀπολογήσομαι.

203 20. ΕΡΜ. Οὐ ῥάδιον, ὦ Προμηθεῦ, πρὸς οὕτω γεν- 20
 ναῖον σοφιστὴν ἀμιλλᾶσθαι· πλὴν ἀλλὰ ὦνησο, διότι μὴ
 καὶ ὁ Ζεὺς ταῦτα ἐπήκουσέ σου· εὖ γὰρ οἶδα, ὡς ἕξ καὶ
 δέκα γῦπας ἂν ἐπέστησέ σοι τὰ ἔγκατα ἐξαιρήσοντας·
 οὕτω δεινῶς αὐτοῦ κατηγορήσας ἀπολογεῖσθαι δοκῶν.
 ἐκεῖνο δέ γε θαυμάζω, ὅπως μάντις ὢν οὐ προεγίγνωσκας
 ἐπὶ τούτοις κολασθῆσόμενος.

ΠΡΟΜ. Ἐπιστάμην, ὦ Ἑρμῆ, καὶ ταῦτα μὲν καὶ
 ὅτι δὲ ἀπολυθήσομαι αὐθις οἶδα, καὶ ἤδη γέ τις ἐκ Θη-
 βῶν ἀφίξεται σὸς ἀδελφὸς οὐκ ἔς μακρὰν κατατοξεύσων
 ὃν φῆς ἐπιπετήσεσθαι μοι τὸν ἀετόν.

ΕΡΜ. Εἰ γὰρ γένοιτο, ὦ Προμηθεῦ, ταῦτα καὶ ἐπί-
 δομί σε λελυμένον, σὺν ἡμῖν εὐωχούμενον, οὐ μέντοι καὶ
 κρεανομοῦντά γε.

21. ΠΡΟΜ. Θάρρει· καὶ συνευχήσομαι ὑμῖν καὶ 21
 ὁ Ζεὺς λύσει με οὐκ ἀντὶ μικρᾶς εὐεργεσίας.

ΕΡΜ. Τίνος ταύτης; μὴ γὰρ ὀκνήσης εἰπεῖν.

204 ΠΡΟΜ. Οἶσθα, ὦ Ἑρμῆ, τὴν Θέτιν; ἀλλ' οὐ χρὴ
 λέγειν· φυλάττειν γὰρ ἄμεινον τὸ ἀπόρητον, ὡς μισθὸς
 εἶη καὶ λύτρα μοι ἀντὶ τῆς καταδίκης.

ΕΡΜ. Ἀλλὰ φύλαττε, ὦ Τιτάν, εἰ τοῦτ' ἄμεινον.

ἡμεῖς δὲ ἀπίωμεν, ὦ Ἡφαιστε· καὶ γὰρ ἤδη πλησίον οὐ-
 τοσι ὁ αἰτός, ὑπόμενε οὖν καρτερώς· εἴη δὲ ἤδη σοὶ
 τὸν Θηβαῖον ὃν φῆς τοξότην ἐπιφανῆναι, ὡς παύσειέ σε
 ἀνατεμνόμενον ὑπὸ τοῦ ὀρνέου.

ΘΕΩΝ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

I.

ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΟΣ.

1 1. ΠΡΟΜ. Λῦσον με, εἴ Ζεῦ· δεινὰ γὰρ ἤδη πέ-
 πονθα.

ΖΕΥΣ. Λύσω σε, φῆς, ὃν ἐχεῖν βαρυτέρας πέδας
 ἔχοντα καὶ τὸν Καύκασον ὅλον ὑπὲρ κεφαλῆς ἐπικείμε-
 νον ὑπὸ ἐκκαίδεκα γυπῶν μὴ μόνον κείρεσθαι τὸ ἦπαρ,
 ἀλλὰ καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξορύττεσθαι, ἀνθ' ὧν τοιαῦθ'
 ἡμῖν ζῶα τοὺς ἀνθρώπους ἐπλασας καὶ τὸ πῦρ ἔκλειψας
 καὶ γυναῖκας ἐδημιούργησας; ὁ μὲν γὰρ ἐμὲ ἐξηπάτησας
 ἐν τῇ νομῇ τῶν κρεῶν ὅσα πιμελῆ κεκαλυμμένα παρα-
 θεῖς καὶ τὴν ἀμείνω τῶν μοιρῶν σεαυτῷ φυλάττων, τί
 χρὴ λέγειν;

ΠΡΟΜ. Οὐκ οὐκ ἰκανὴν ἤδη τὴν δίκην ἐκτέτικα το-
 σοῦτον χρόνον τῷ Καυκάσῳ προσηλωμένος τὸν κάκιστα 205
 ὀρνέων ἀπολούμενον αἰετὸν τρέφων τῷ ἦπατι;

ΖΕΥΣ. Οὐδὲ πολλοστημόριον τοῦτο ὧν σε δεῖ παθεῖν.

ΠΡΟΜ. Καὶ μὴν οὐκ ἀμισθὶ με λύσεις, ἀλλὰ σοὶ
 μηνύσω τι, ὦ Ζεῦ, πάνυ ἀναγκαῖον.

2 2. ΖΕΥΣ. Κατασοφίξῃ με, ὦ Προμηθεῦ.

ΠΡΟΜ. Τί γὰρ πλέον ἔξω; οὐ γὰρ ἀγνοήσεις [αὐ-
 θις] ἔνθα ὁ Καυκάσός ἐστιν, οὐδὲ ἀπορήσεις δεσμῶν, ἦν
 τι τεχνάζων ἀλίσκωμαι.

ΖΕΥΣ. Εἰπέ πρότερον, ὄντινα μισθὸν ἀποτίσεις [ἀναγκαῖον ἡμῖν ὄντα.]

ΠΡΟΜ. Ἦν εἶπω ἐφ' ὃ τι βαδίξεις νῦν, ἀξιόπιστος, ἔσομαι σοι καὶ περὶ τῶν ἰπολοίπων μαντευόμενος;

ΖΕΥΣ. Πᾶς γὰρ οὐ;

ΠΡΟΜ. Παρὰ τὴν Θέτιν, συνεσόμενος αὐτῇ.

ΖΕΥΣ. Τοῦτὶ μὲν ἔγνωσ' τί δ' οὖν τὸ ἐπὶ τούτῳ; δοκεῖς γὰρ ἀληθές τι ἐρεῖν.

ΠΡΟΜ. Μηδέν, ὦ Ζεῦ, κοινωνήσης τῇ Νηρηΐδι· ἦν γὰρ αὕτη κνοφορήση ἐκ σοῦ, τὸ τεχθὲν ἴσα ἐργάσεται σε οἷα καὶ σὺ ἔδρασας —

ΖΕΥΣ. Τοῦτο φῆς, ἐκπεσεῖσθαί με τῆς ἀρχῆς;

ΠΡΟΜ. Μὴ γένοιτο, ὦ Ζεῦ. πλὴν τοιοῦτό γε ἡ μίξις αὐτῆς ἀπειλεῖ.

ΖΕΥΣ. Χαιρέτω τοιγαροῦν ἡ Θέτις· σὲ δὲ ὁ Ἥφαιστος ἐπὶ τούτοις λυσάτω.

II.

ΕΡΩΤΟΣ ΚΑΙ ΔΙΟΣ.

1. **ΕΡΩΣ.** Ἄλλ' εἰ καὶ τι ἡμαρτον, ὦ Ζεῦ, σύγγνω- 1
θί μοι· παιδίον γὰρ εἰμι καὶ ἔτι ἄφρων.

ΖΕΥΣ. Σὺ παιδίον ἂν Ἔρωσ, ὃς ἀρχαιότερος εἶ πολὺ 206 Ἰαπετοῦ; ἢ διότι μὴ πώγωνα μηδὲ πολιὰς ἔφυσας, διὰ ταῦτα καὶ βρέφος ἀξιοῖς νομίζεσθαι γέρων καὶ πανοῦργος ὢν;

ΕΡΩΣ. Τί δέ σε μέγα ἠδίκηκα ὁ γέρων ὡς φῆς ἐγώ, διότι με καὶ πεδῆσαι διανοῆ;

ΖΕΥΣ. Σκόπει, ὦ κατάρατε, εἰ μικρά, ὃς ἐμοὶ μὲν οὕτως ἐντροφῆς, ἄστε οὐδέν ἐστιν ὃ μὴ πεποίηκάς με, σάτυρον, ταῦρον, χρυσόν, κίκνον, αἰετόν· ἐμοῦ δὲ ὄλωσ οὐδεμίαν ἦντινα ἐρασθῆναι πεποίηκας, οὐδὲ συνῆκα ἠδὺς γυναικὶ διὰ σὲ γεγεννημένος, ἀλλὰ με δεῖ μαγγανεύειν ἐπ' αὐτάς καὶ κρύπτειν ἔμαντόν· αἱ δὲ τὸν μὲν ταῦρον ἢ κίκνον φιλοῦσιν, ἐμὲ δὲ ἦν ἴδωσι, τεθναῖσιν ὑπὸ τοῦ δέους.

2 2. ΕΡΩΣ. Εικότως· οὐ γὰρ φέρουσιν, ὦ Ζεῦ, θνηταὶ οὔσαι τὴν σὴν πρόσοψιν.

ΖΕΥΣ. Πῶς οὖν τὸν Ἀπόλλω ὁ Βράγχος καὶ ὁ Ὑάκινθος φιλοῦσιν;

ΕΡΩΣ. Ἀλλὰ ἡ Δάφνη κάκεινον ἔφευγε καίτοι κομήτην καὶ ἀγένειον ὄντα. εἰ δ' ἐθέλεις ἐπέραστος εἶναι, μὴ ἐπίσειε τὴν αἰγίδα μηδὲ τὸν κεραυνὸν φέρε, ἀλλ' ὡς ἥδιστον ποιεῖ σεαυτὸν ἐκατέρωθεν καθειμένος βοστρύχους, [τῇ μίτρᾳ τούτους ἀνειλημμένος,] πορφυρίδα ἔχε ὑποδέου χρυσίδας, ὑπ' αὐλῶ καὶ τυμπάνοις εἴρωθμα 207 βαίνει, καὶ ὄψει ὅτι πλείους ἀκολουθήσουσί σοι τῶν Διόγυσου Μαινάδων.

ΖΕΥΣ. Ἄπαγε· οὐκ ἂν δεξαίμην ἐπέραστος εἶναι τοιοῦτος γενόμενος.

ΕΡΩΣ. Οὐκοῦν, ὦ Ζεῦ, μηδὲ ἐρᾶν θέλε· ῥάδιον γὰρ τοῦτό γε.

ΖΕΥΣ. Οὐκ, ἀλλὰ ἐρᾶν μὲν, ἀπραγμονέστερον δὲ αὐτῶν ἐπιτυγχάνειν· ἐπὶ τούτοις [αὐτοῖς] ἀφίημί σε.

III.

ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

ΖΕΥΣ. Τὴν τοῦ Ἰνάχου παῖδα τὴν καλὴν οἶσα· ὦ Ἑρμῆ;

ΕΡΜ. Ναί· τὴν Ἰὼ λέγεις.

ΖΕΥΣ. Οὐκέτι παῖς ἐκείνη ἐστίν, ἀλλὰ δάμαλις.

ΕΡΜ. Τεράστιον τοῦτο· τῷ τρόπῳ δ' ἐνηλλάγη;

ΖΕΥΣ. Ζηλοτυπήσασα ἡ Ἥρα μετέβαλεν αὐτήν. καὶ νῦν ἄλλο τι δεινὸν ἐπιμεμηγάνηται τῇ κακοδαίμονι· βουκόλον τινὰ πολυόμματον Ἄργον τοῦνομα ἐπέστησεν, ὃς νέμει τὴν δάμαλιν αὔπνος ὢν.

ΕΡΜ. Τί οὖν ἡμᾶς χρὴ ποιεῖν;

ΖΕΥΣ. Καταπτάμενος ἐς τὴν Νεμέαν — ἐκεῖ δὲ που ὁ Ἄργος βουκολεῖ — ἐκείνον ἀπόκτεινον, τὴν δὲ 208 Ἰὼ διὰ τοῦ πελάγους ἐς τὴν Αἴγυπτον ἀγαγὼν Ἴσιν ποι-

ησον· καὶ τὸ λοιπὸν ἔστω θεὸς τῶν ἐκεῖ καὶ τὸν Νεῖλον ἀναγέτω καὶ τοὺς ἀνέμους ἐπιπεμπέτω καὶ σωζέτω τοὺς πλείοντας.

IV.

ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΓΑΝΥΜΗΔΟΥΣ.

1. ΖΕΥΣ. Ἄγε, ὦ Γανύμηδες — ἤκομεν γὰρ ἔνθα 1 ἐχρῆν — φίλησόν με ἤδη, ὅπως εἰδῆς οὐκέτι ῥάμφορ ἀγκύλον ἔχοντα οὐδ' ὄνυχας ὄξειρς οὐδὲ πτερά, οἷος ἐφαινόμην σοι πτηνὸς εἶναι δοκῶν.

ΓΑΝ. Ἄνθρωπε, οὐκ αἰετὸς ἄρτι ἦσθα καὶ καταπτάμενος ἤρπασάς με ἀπὸ μέσου τοῦ ποιμνίου; πῶς οὖν 209 τὰ μὲν πτερά σοι ἐκείνα ἐξερρῦηκε, σὺ δὲ ἄλλορ ἤδη ἀναπέφηνας;

ΖΕΥΣ. Ἄλλ' οὔτε ἄνθρωπον ὄρῃς, ἂ μειράκιον, οὔτε αἰετόν, ὃ δὲ πάντων βασιλεὺς τῶν θεῶν οὗτός εἰμι πρὸς τὸν καιρὸν ἀλλάξας ἔμαντόν.

ΓΑΝ. Τί φῆς; σὺ γὰρ εἶ ὁ Πᾶν ἐκείνορ; εἶτα πῶρ σύριγγα οὐκ ἔχειρ οἰδὲ κέρατα οὐδὲ λάσιορ εἶ τὰ σκέλη;

ΖΕΥΣ. Μόνον γὰρ ἐκείνον ἠγγῆ θεόν;

ΓΑΝ. Ναί· καὶ θύομέν γε αὐτῆ ἔνορχιν τράγον ἐπὶ τὸ σπήλαιον ἄγοντερ, ἔνθα ἔστηκε· σὶ δὲ ἀνδραποδιστής τιρ εἶναι μοι δοκεῖρ.

2. ΖΕΥΣ. Εἰπέ μοι, Διὸρ δὲ οὐκ ἤκουσαρ ὄνομα 2 οὐδὲ βωμόν εἶδερ ἐν τῆ Γαργάρῳ τοῦ ὕοντορ καὶ βροντῶντορ καὶ ἀστραπάρ ποιῶντορ;

ΓΑΝ. Σύ, ὦ βέλτιστε, φῆρ εἶναι, ὃρ πρόην κατέχεαρ ἡμῖν τὴν πολλὴν χάλαζαν, ὃ οἰκεῖν ὑπεράνω λεγόμενορ, ὃ ποιῶν τὸν ψόφον, ᾧ τὸν κριὸν ὃ πατήρ ἔθυσεν; 210 εἶτα τί ἀδικήσαντά με ἀνήρπασαρ, ὦ βασιλεῦ τῶν θεῶν; τὰ δὲ πρόβατα ἴσωρ οἱ λύκοι διαρπάσσονται ἤδη ἐρῆμοιρ ἐπιπεσόντερ.

ΖΕΥΣ. Ἐτι γὰρ μέλει σοι τῶν προβάτων ἀθανάτω γεγεννημένῳ καὶ ἐνταῦθα συνεσομένῳ μεθ' ἡμῶν;

ΓΑΝ. Τί λέγεις; οὐ γὰρ κατάξεις με ἤδη ἐς τὴν Ἰδην τήμερον;

ΖΕΥΣ. Οὐδαμῶς· ἐπεὶ μάτην αἰετὸς ἂν εἶην ἀντὶ Θεοῦ γεγεννημένος.

ΓΑΝ. Οὐκοῦν ἐπιζητήσει με ὁ πατήρ καὶ ἀγανακτήσει μὴ εὐρίσκων, καὶ πληγὰς ὕστερον λήψομαι καταλιπὼν τὸ ποίμνιον.

ΖΕΥΣ. Οὐ γὰρ ἐνεῖνος ὄψεται σε.

ΓΑΝ. Μηδαμῶς· ποθῶ γὰρ ἤδη αὐτόν. εἰ δὲ ἀπάξεις με, ὑπισχνούμαι σοὶ καὶ ἄλλον παρ' αὐτοῦ κριὸν τυθήσεσθαι λύτρα ὑπὲρ ἐμοῦ. ἔχομεν δὲ τὸν τριετῆ, τὸν μέγαν, ὃς ἡγείται πρὸς τὴν νομὴν.

3 3. ΖΕΥΣ. Ὡς ἀφελῆς ὁ παῖς ἐστὶ καὶ ἀπλοῖκός καὶ αὐτὸ δὴ τοῦτο παῖς ἔτι. — ἀλλ', ὦ Γανύμηδες, ἐκεῖνα μὲν πάντα χαίρειν ἔα καὶ ἐπιλάθου αὐτῶν, τοῦ τε ποιμνίου καὶ τῆς Ἰδης. σὺ δὲ — ἤδη γὰρ ἐπουράνιος εἶ — πολλὰ εὖ ποιήσεις ἐντεῦθεν καὶ τὸν πατέρα καὶ τὴν πατρίδα, καὶ ἀντὶ μὲν τυροῦ καὶ γάλακτος ἀμβροσίαν ἔδῃ καὶ νέκταρ πῆρ' τοῦτο μέντοι καὶ τοῖς ἄλλοις ἡμῖν αὐτὸς²¹¹ παρέξεις ἐγγέων· τὸ δὲ μέγιστον, οἷκέτι ἄνθρωπος, ἀλλ' ἀθάνατος γενήσῃ, καὶ ἀστέρα σου φαίνεσθαι ποιήσω κάλλιστον, καὶ ὅπως εὐδαίμων ἔσῃ.

ΓΑΝ. Ἦν δὲ παίζειν ἐπιθυμήσω, τίς συμπαίξεται μοι; ἐν γὰρ τῇ Ἰδῇ πολλοὶ ἡλικιωῦνται ἡμεν.

ΖΕΥΣ. Ἐχεις κἀνταῦθα τὸν συμπαιζόμενόν σοι τουτονὶ τὸν Ἔρωτα καὶ ἀστραγάλους μάλα πολλούς. θάρρει μόνον καὶ παιδρὸς ἴσθι καὶ μηδὲν ἐπιπόθει τῶν κάτω.

4 4. ΓΑΝ. Τί δὲ ὑμῖν χρήσιμος ἂν γενοίμην; ἢ ποιεῖναι δεήσει κἀνταῦθα;

ΖΕΥΣ. Οὐκ, ἀλλ' οἰνοχοήσεις καὶ ἐπὶ τοῦ νέκταρος τετάξῃ καὶ ἐπιμελήσῃ τοῦ συμποσίου.

ΓΑΝ. Τοῦτο μὲν οὐ χαλεπὸν· οἶδα γὰρ ὡς χρὴ ἐγγέαι τὸ γάλα καὶ ἀναδοῦναι τὸ κισσύβιον.

ΖΕΥΣ. Ἰδοῦ, πάλιν οὗτος γάλακτος μνημονεύει καὶ ἀνθρώποις διακονήσεσθαι οἶεται· ταυτὶ δ' ὁ οὐρανός ἐστι, καὶ πίνομεν, ὥσπερ ἔφην, τὸ νέκταρ.

ΓΑΝ. Ἦδιον, ὦ Ζεῦ, τοῦ γάλακτος;

ΖΕΥΣ. Εἶση μετ' ὀλίγον καὶ γευσάμενος οὐκέτι πο-
θήσεις τὸ γάλα.

ΓΑΝ. Κοιμήσομαι δὲ ποῦ τῆς νυκτός; ἢ μετὰ τοῖ
ἠλικιώτου Ἔρωτος;

ΖΕΥΣ. Οὐκ, ἀλλὰ διὰ τοῦτό σε ἀνήρπασα, ὡς ἅμα
καθεύδοιμεν.

212 ΓΑΝ. Μόνος γὰρ οὐκ ἂν δύναιο, ἀλλὰ ἦδιόν σοι
καθεύδειν μετ' ἐμοῦ;

ΖΕΥΣ. Ναί, μετὰ γε τοιοῦτου οἴος εἶ σύ, Γανύμη-
δες, οὕτω καλός.

5. ΓΑΝ. Τί γάρ σε πρὸς τὸν ὕπνον ὀνήσει τὸ 5
κάλλος;

ΖΕΥΣ. Ἔχει τι θέλγητρον ἠδὲ καὶ μαλακώτερον
ἐπάγει αὐτόν.

ΓΑΝ. Καὶ μὴν ὁ γε πατήρ ἤχθετό μοι συγκαθεύ-
δοντι καὶ διηγείτο ἔωθεν, ὡς ἀφείλον αὐτοῦ τὸν ὕπνον
στρεφόμενος καὶ λακτίζων καὶ τι φθεγγόμενος μεταξὺ
ὁπότε καθεύδοιμι· ὥστε παρὰ τὴν μητέρα ἔπεμπέ με
κοιμησόμενον ὡς τὰ πολλά. Ὥρα δὴ σοι, εἰ διὰ τοῦτο,
ὡς φῆς, ἀνήρπασάς με, καταθεῖναι με αὐθις ἐς τὴν γῆν,
ἢ πράγματα ἔξεις ἀγρυπνῶν· ἐνοχλήσω γάρ σε συνεχῶς
στρεφόμενος.

ΖΕΥΣ. Τοῦτ' αὐτό μοι [τὸ] ἦδιστον ποιήσεις, εἰ
ἀγρυπνήσαιμι μετὰ σοῦ φιλῶν πολλάκις σε καὶ περι-
πτύσσων.

ΓΑΝ. Αὐτὸς ἂν εἰδείης· ἐγὼ δὲ κοιμήσομαι σοῦ
καταφιλοῦντος.

ΖΕΥΣ. Εἰσόμεθα τότε τὸ πρακτέον. νῦν δὲ ἄπαγε
αὐτόν, ὦ Ἐρμῆ, καὶ πιόντα τῆς ἀθανασίας ἄγε οἰνο-
χοήσαντα ἡμῖν διδάξας πρότερον ἄς χρῆ ὀρέγειν τὸν
σκύφον.

V.

ΗΡΑΣ ΚΑΙ ΔΙΟΣ.

213

1 1. ΗΡΑ. Ἐξ οὗ τὸ μειράκιον τοῦτο, ὦ Ζεῦ, τὸ Φρύγιον ἀπὸ τῆς Ἰδης ἀρπάσας δεῦρο ἀνήγαγες, ἔλατ-
τόν μοι προσέχεις τὸν νοῦν.

ΖΕΥΣ. Καὶ τοῦτο γάρ, εἴ Ἡρα, ζηλοτυπεῖς ἤδη ἀφε-
λὲς οὕτω καὶ ἀλμπότατον; ἐγὼ δὲ ὄμην ταῖς γυναιξὶ μό-
ναις χαλεπὴν σε εἶναι, ὁπόσαι ἂν ὀμιλήσωσί μοι.

2 2. ΗΡΑ. Οὐδ' ἐκεῖνα μὲν εὖ ποιεῖς οὐδὲ πρόποντα
σεαυτῷ, ὅς ἀπάντων θεῶν δεσπότης ὢν ἀπολιπὼν ἐμὲ
τὴν νόμῳ γαμετὴν ἐπὶ τὴν γῆν κάτει μοιχεύσων χρυσίον
ἢ σάτυρος ἢ ταῦρος γενόμενος. πλὴν ἄλλ' ἐκεῖναι μὲν σοι
κἂν ἐν γῆ μένουσι, τὸ δὲ Ἰδαῖον τοῦτο παιδίον ἀρπάσας
ἀνέπτῃς, ὦ γενναιότατε θεῶν, καὶ συνοικεῖ ἡμῖν ἐπὶ κε-
φαλήν μοι ἐπαχθέν, οἶνοχοοῦν δὴ τῷ λόγῳ. οὕτως ἠπό-
ρεις οἶνοχόων, καὶ ἀπηγορεύκασιν ἤδη ἢ τε Ἡβῆ καὶ ὁ
Ἡφαιστος διακονούμενοι; σὺ δὲ καὶ τὴν κύλικα οὐκ ἂν ²¹⁴
ἄλλως λάβοις παρ' αὐτοῦ ἢ φιλήσας πρότερον αὐτὸν
ἀπάντων ὀρώντων, καὶ τὸ φίλημά σοι ἥδιον τοῦ νέκτα-
ρος, καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲ διψῶν πολλακίς αἰτεῖς πιεῖν·
ὅτε δὲ καὶ ἀπογευσάμενος μόνον ἔδωκας ἐκείνῳ, καὶ πιόν-
τος ἀπολαβῶν τὴν κύλικα ὅσον ἔτι λοιπὸν ἐν αὐτῇ πί-
νεις, ὅθεν καὶ ὁ παῖς ἔπιε καὶ ἔνθα προσήρμωσε τὰ χεῖλη,
ἵνα καὶ πίνῃς ἅμα καὶ φιλήῃς· πρῶτῃν δὲ ὁ βασιλεὺς καὶ
ἀπάντων πατὴρ ἀποθέμενος τὴν αἰγίδα καὶ τὸν κεραυνὸν
ἐκάθησο ἀστραγαλίζων μετ' αὐτοῦ ὁ πώγωνα τηλικούτον
καθεμιμένος. ἅπαντα οὖν ὄρα ταῦτα, ὥστε μὴ οἴου λαν-
θάνειν.

3 3. ΖΕΥΣ. Καὶ τί δεινόν, ὦ Ἡρα, μειράκιον οὕτω
καλὸν μεταξὺ πίνοντα καταφιλεῖν καὶ ἠδεσθαι ἀμφοῖν
καὶ τῷ φιλήματι καὶ τῷ νέκταρι; ἦν γοῦν ἐπιτρέψω αὐ-
τῷ κἂν ἀπαξ φιλήσαι σε, οὐκέτι μέμψῃ μοι προτιμότερον
τοῦ νέκταρος οἰομένῳ τὸ φίλημα εἶναι.

ΗΡΑ. Παιδεραστῶν οὗτοι λόγοι. ἐγὼ δὲ μὴ οὕτω
μανεῖν, ὡς τὰ χεῖλη προσενεγκεῖν τῷ μαλθακῷ τούτῳ
Φρυγὶ οὔτως ἐκτεθλυμένῳ.

ΖΕΥΣ. Μή μοι λοιδοροῦ, ὦ γενναιοτάτη, τοῖς παι-
 215 δικοῖς· οὐτοσί γάρ ὁ Φηλυδρίας, ὁ βάρβαρος, ὁ μαλθα-
 κός, ἠδίων ἐμοὶ καὶ ποθεινότερος — οὐ βούλομαι δὲ εἰ-
 πεῖν, μή σε παροξύνω ἐπὶ πλέον.

4. **ΗΡΑ.** Εἶθε καὶ γαμήσειας αὐτὸν ἐμοῦ γε ἕνεκα· ἄ
 μέμνησο γοῦν οἶά μοι διὰ τὸν οἰνοχόον τοῦτον ἐμπαρ-
 οινεῖς.

ΖΕΥΣ. Οὐκ, ἀλλὰ τὸν Ἡφαιστον ἔδει τὸν σὸν υἱὸν
 οἰνοχοεῖν ἡμῖν χωλεύοντα, ἐκ τῆς καμίνου ἦκοντα, ἔτι
 τῶν σπινθήρων ἀνάπλεων, ἄρτι τὴν πυράγραν ἀποτε-
 θειμένον, καὶ ἀπ' ἐκείνων αὐτοῦ τῶν δακτύλων λαμβά-
 νειν ἡμᾶς τὴν κύλικα καὶ ἐπισπασαμένους γε φιλήσαι
 μεταξύ, ὃν οὐδ' ἂν ἡ μήτηρ σὺ ἠδέως φιλήσειας ὑπὸ
 τῆς ἀσβόλου κατηθαλωμένον τὸ πρόσωπον. ἠδῖω ταῦτα·
 οὐ γάρ[; καὶ] παρὰ πολὺ ὁ οἰνοχόος ἐκεῖνος ἔπρεπε τῷ
 συμποσίῳ τῶν Θεῶν; ὁ Γανυμήδης δὲ καταπεμπτέος αὐ-
 θις ἐς τὴν Ἴδην· καθάριος γάρ καὶ ῥοδοδάκτυλος καὶ
 ἐπισταμένως ὀρέγει τὸ ἔκπωμα, καὶ ὅ σε λυπεῖ μάλιστα,
 καὶ φιλεῖ ἠδίων τοῦ νέκταρος.

5. **ΗΡΑ.** Νῦν καὶ χολός, ὦ Ζεῦ, ὁ Ἡφαιστος καὶ ὅ
 οἱ δάκτυλοι αὐτοῦ ἀνάξιοι τῆς σῆς κύλικος καὶ ἀσβόλου
 μεστός ἐστι, καὶ ναντιᾶς ὀρῶν αὐτόν, ἐξ ὅτου τὸν καλὸν
 κομήτην τοῦτον ἢ Ἴδην ἀνέθρεψε· πάλαι δὲ οὐχ ἐώρας
 ταῦτα, οὐδ' οἱ σπινθήρες οὐδὲ ἡ κάμιнос ἀπέτρεπόν σε
 216 μὴ οὐχὶ πίνειν παρ' αὐτοῦ.

ΖΕΥΣ. Λυπεῖς, ὦ Ἥρα, σεαυτήν, οὐδὲν ἄλλο, κά-
 μοι ἐπιτείνεις τὸν ἔρωτα ζηλοτυποῦσα· εἰ δὲ ἄχθη παρὰ
 παιδὸς ὠραίου δεχομένη τὸ ἔκπωμα, σοὶ μὲν ὁ υἱὸς οἰ-
 νοχοεῖτω, σὺ δέ, ὦ Γανύμηδες, ἐμοὶ μόνῳ ἀναδίδου τὴν
 κύλικα καὶ ἐφ' ἐκάστη δις φίλει με καὶ ὅτε πλήρη ὀρέ-
 γεις καὶ αὐθις ὁπότε παρ' ἐμοῦ ἀπολαμβάνεις. τί τοῦ-
 το; δακρύεις; μὴ δέδιθι· οἰμώζεται γάρ, ἣν τίς σε λυ-
 πεῖν θέλη.

VI.

ΗΡΑΣ ΚΑΙ ΔΙΟΣ.

1 1. ΗΡΑ. Τὸν Ἰξίωνα τοῦτον, ὦ Ζεῦ, ποῖόν τινα τὸν ἄνθρωπον ἤγη;

ΖΕΥΣ. Ἄνθρωπον εἶναι χρηστόν, ὡς Ἡρα, καὶ συμποτικόν· οὐ γὰρ ἂν συνῆν ἡμῖν ἀνάξιος τοῦ συμποσίου ὢν.

ΗΡΑ. Ἄλλ' ἀνάξιος ἐστίν, ὑβριστής γε ὢν· ὥστε μηκέτι συνέστω.

ΖΕΥΣ. Τί δέ ὑβρισε; χρεὶ γάρ, οἶμαι, καμὲ εἰδέναι.

ΗΡΑ. Τί δ' ἄλλο; — καίτοι αἰσχύνομαι εἰπεῖν αὐτό· 217 τοιοῦτόν ἐστιν ὃ ἐτόλμησε.

ΖΕΥΣ. Καὶ μὴν διὰ τοῦτο καὶ μᾶλλον εἶποις ἂν, ὄσω καὶ αἰσχροῖς ἐπεχείρησε. μῶν οὖν ἐπείρα τινά; συνήμι γὰρ ὁποῖόν τι τὸ αἰσχρόν, ὅπερ ἂν σὺ ὀκνήσεις εἰπεῖν.

2 2. ΗΡΑ. Αὐτὴν ἐμέ, οὐκ ἄλλην τινά, ὦ Ζεῦ, πολλὸν ἤδη χρόνον. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἠγνόουν τὸ πρᾶγμα, [διότι ἀτενὲς ἀφείρα ἐς ἐμέ· ὃ δὲ καὶ ἔστεινε καὶ ὑπεδάκρυε, καὶ εἴ ποτε πιούσα παραδοίην τῷ Γανυμήδει τὸ ἔκπωμα, ὃ δὲ ἤτει ἐν αὐτῷ ἐκείνῳ πιεῖν καὶ λαβῶν ἐφίλει μεταξὺ καὶ πρὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς προσῆγε καὶ αὐθις ἀφείρα ἐς ἐμέ· ταῦτα δὲ ἤδη συνίειν ἔρωτικά ὄντα. καὶ ἐπὶ πολλὴ μὲν ἠδούμην λέγειν πρὸς σέ καὶ ὤμην παύσεσθαι τῆς μανίας τὸν ἄνθρωπον· ἐπεὶ δὲ καὶ λόγους ἐτόλμησέ μοι προσεγγεῖν, ἐγὼ μὲν ἀφείσα αὐτὸν ἔτι δακρύνοντα καὶ προκυλινδόμενον, ἐπιφραξαμένη τὰ ὦτα, ὡς μηδὲ ἀκούσαιμι αὐτοῦ ὑβριστικά ἱκετεύοντος, ἀπῆλθον σοὶ φράσουσα· σὺ δὲ αὐτὸς ὄρα, ὅπως μέτει τὸν ἄνδρα.

3 3. ΖΕΥΣ. Ἥ γὰρ ὃ κατάρατος ἐπ' ἐμέ αὐτὸν καὶ μέχρι τῶν Ἡρας γάμων; τοσοῦτον ἐμεθύσθη τοῦ νέκτα- 218 ρος; ἀλλ' ἡμεῖς τούτων αἴτιοι καὶ πέρα τοῦ μετρίου φιλόανθρωποι, οἳ γε καὶ συμπότας αὐτοὺς ἐποίησάμεθα. συγγνωστοὶ οὖν, εἰ πίνοντες ὅμοια ἡμῖν καὶ ἰδόντες οὐράνια κάλλη καὶ οἶα οὐ ποτε εἶδον ἐπὶ γῆς, ἐπεθύμησαν ἀπολαῦσαι αὐτῶν ἔρωτι ἀλόντες· ὃ δ' ἔρωσι βλαῖόν τι

ἔστι καὶ οὐκ ἀνθρώπων μόνον ἄρχει, ἀλλὰ καὶ ἡμῶν αὐτῶν ἐνίοτε.

ΗΡΑ. Σοῦ μὲν καὶ πᾶν οὗτός γε δεσπότης ἔστι καὶ ἄγει σε καὶ φέρει τῆς ἑνός, φασίν, ἔλκων, καὶ σὺ ἔπη αὐτῷ ἔνθα ἂν ἠγῆται σοι, καὶ ἀλλάττη ἑρδίας ἐς ὅ τι ἂν κελεύσῃ, καὶ ὅλως κτῆμα καὶ παιδιὰ τοῦ ἔρωτος σί γε· καὶ νῦν τῷ Ἰξίονι οἶδα καθότι συγγνώμην ἐπονέμεις ἅτε καὶ αὐτὸς μοιχεύσας ποτὲ αὐτοῦ τὴν γυναῖκα, ἢ σοι τὸν Πειρίθουν ἔτεκεν.

4. ΖΕΥΣ. Ἔτι γὰρ σὺ μέμνησαι ἐκείνων, εἴ τι ἐγὼ ἔπαιξα ἐς γῆν κατελθῶν; ἀτὰρ οἶσθα ὅ μοι δοκεῖ περὶ τοῦ Ἰξίονος; κολάζειν μὲν μηδαμῶς αὐτὸν μηδὲ ἀπωθεῖν τοῦ συμποσίου· σκαιὸν γάρ· ἐπεὶ δὲ ἐρᾷ καὶ ὡς φῆς δακρύει καὶ ἀφόρητα πάσχει —

ΗΡΑ. Τί, ὦ Ζεῦ; δέδια γάρ, μὴ τι ὑβριστικὸν καὶ σὺ εἴπης.

ΖΕΥΣ. Οὐδαμῶς· ἀλλ' εἶδωλον ἐκ νεφέλης πλασά-
219 μνοι αὐτῇ σοι ὅμοιον, ἐπειδὴν λυθῆ ἰδὸν συμπόσιον κακείνος ἀγρυπνῆ, ὡς τὸ εἰκός, ὑπὸ τοῦ ἔρωτος, παρακατακλίνωμεν αὐτῷ φέροντες· οὕτω γάρ ἂν παύσαιτο ἀνιώμενος οἰηθεὶς τετυχηκέναι τῆς ἐπιθυμίας.

ΗΡΑ. Ἄπαγε, μὴ ὦρασιν ἴκοιτο τῶν ὑπὲρ αὐτὸν ἐπιθυμῶν.

ΖΕΥΣ. Ὅμως ὑπόμεινον, ὦ Ἥρα. ἢ τί γὰρ ἂν καὶ πάθοις δεινὸν ἀπὸ τοῦ πλάσματος, εἰ νεφέλη ὁ Ἰξίων συνέσται;

5. ΗΡΑ. Ἀλλὰ ἡ νεφέλη ἐγὼ εἶναι δόξω, καὶ τὸ αἰσχρὸν ἐπ' ἐμὲ ποιήσει διὰ τὴν ὁμοιότητα.

ΖΕΥΣ. Οὐδὲν τοῦτο φῆς· οὔτε γὰρ ἡ νεφέλη ποτὲ Ἥρα γένοιτ' ἂν οὔτε σὺ νεφέλη· ὁ δ' Ἰξίων μόνον ἐξασπατηθήσεται.

ΗΡΑ. Ἀλλὰ πάντες οἱ ἄνθρωποι ἀπειρόκαλοί εἰσιν· αὐχῆσει κατελθῶν ἴσως καὶ διηγήσεται ἅπασιν λέγων συγγεγενῆσθαι τῇ Ἥρα καὶ σύλλεκτρος εἶναι τῷ Διί, καὶ πού τάχα ἐρᾶν με φήσει αὐτοῦ, οἱ δὲ πιστεύουσιν οὐκ εἰδότες ὡς νεφέλη συνην.

ΖΕΥΣ. Οὐκοῦν, ἦν τι τοιοῦτον εἶπη, ἐς τὸν ἄδην ἐμπεσὼν τροχῶ ἄθλιος προσδεθείς συμπεριεγεθήσεται μετ' αὐτοῦ ἀεὶ καὶ πόνον ἄπαυστον ἔξει δίκην διδοῦς οὐ τοῦ ἔρωτος — οὐ γὰρ δεινὸν τοῦτί γε — ἀλλὰ τῆς μεγαλαυχίας.

VII.

ΗΦΑΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ.

1 1. **ΗΦ.** Ἐώρακας, ὦ Ἄπολλον, τὸ τῆς Μαΐας βρέ-220 φος τὸ ἄρτι τεχθέν; ὡς καλὸν τέ ἐστι καὶ προσμειδιᾶ πᾶσι καὶ δημοῖ ἤδη μέγα τι ἀγαθὸν ἀποβησόμενον.

ΑΠ. Ἐκεῖνο τὸ βρέφος, ὦ Ἥφαιστε, ἦ μέγα τι ἀγαθόν, ὃ τοῦ Ἰαπετοῦ πρεσβύτερόν ἐστιν ὅσον ἐπὶ τῇ πανουργίᾳ.

ΗΦ. Καὶ τί ἂν ἀδικῆσαι δύναίτο ἀρτίτοκον ὄν;

ΑΠ. Ἐρώτα τὸν Ποσειδῶνα, οὗ τὴν τριαιναν ἔκλεψεν, ἢ τὸν Ἄρη* καὶ τούτου γὰρ ἐξείλκυσε λαθὸν ἐκ τοῦ κολοῦ τὸ ξίφος, ἵνα μὴ ἑμαυτὸν λέγω, ὃν ἀφώπλισε τοῦ τόξου καὶ τῶν βελῶν.

2 2. **ΗΦ.** Τὸ νεογνὸν ταῦτα, ὃ μόλις ἔστηκε, τὸ ἐν 221 τοῖς σπαργάνοις;

ΑΠ. Εἶση, ὦ Ἥφαιστε, ἦν σοι προσέλθῃ μόνον.

ΗΦ. Καὶ μὴν προσῆλθεν ἤδη.

ΑΠ. Τί οὖν; πάντα ἔχεις τὰ ἐργαλεῖα καὶ οὐδὲν ἀπόλωλεν αὐτῶν;

ΗΦ. Πάντα, ὦ Ἄπολλον.

ΑΠ. Ὅμως ἐπίσκεψαι ἀκριβῶς.

ΗΦ. Μὰ Δία, τὴν πυράγραν οὐχ ὄρω.

ΑΠ. Ἄλλ' ὄψει που ἐν τοῖς σπαργάνοις αὐτὴν τοῦ βρέφους.

ΗΦ. Οὕτως ὀξύχειρ ἐστὶ καθάπερ ἐν τῇ γαστρὶ ἐκμελετήσας τὴν κλεπτικὴν;

3 3. **ΑΠ.** Οὐ γὰρ ἤκουσας αὐτοῦ καὶ λαλοῦντος ἤδη στομύλα καὶ ἐπίτροχα· ὃ δὲ καὶ διακονεῖσθαι ἡμῖν ἐθέλει. χθὲς δὲ προκαλεσάμενος τὸν Ἐρωτα κατεπάλαισεν

εὐθύς οὐκ οἶδ' ὅπως ὑφελὼν τῷ πόδε· εἶτα μεταξὺ ἐπαι-
νούμενος τῆς Ἀφροδίτης μὲν τὸν κεστὸν ἔκλειψε προσ-
πτυξαμένης αὐτὸν ἐπὶ τῇ νίκῃ, τοῦ Διὸς δὲ γελῶντος ἔτι
222 τὸ σκήπτρον· εἰ δὲ μὴ βαρύτερος ὁ κεραννὸς ἦν καὶ πολὺ
τὸ πῦρ εἶχε, κάκεινον ἂν ὑφείλετο.

ΗΦ. Γοργόν τινα τὸν παῖδα φῆς.

ΑΠ. Οὐ μόνον, ἀλλ' καὶ μουσικόν ἦδη.

ΗΦ. Τῷ τοῦτο τεκμαίρεσθαι ἔχεις;

223 4. ΑΠ. Χελώνην που νεκρὰν εὐρῶν ὄργανον ἀπ' 4
αὐτῆς συνεπήξατο· πήχεις γὰρ ἐναρμόσας [καὶ ζυγώσας,]
ἔπειτα κολλάβους ἐμπήξας καὶ μαγάδα ὑποθεῖς καὶ ἐντει-
224 νάμενος ἐπὶ τὰ χορδὰς ἐμελώδει πάννυ γλαφυρόν, ὃ Ἡφαι-
στε, καὶ ἐναρμόνιον, ὡς καμὲ αὐτῷ φθονεῖν πάλαι κι-
θαρίζειν ἀσκοῦντα. ἔλεγε δὲ ἡ Μαῖα, ὡς μηδὲ μένοι τὰς
νύκτας ἐν τῷ οὐρανῷ, ἀλλ' ὑπὸ περιεργίας ἄχρι τοῦ ἔδου
κατίοι, κλέψων τι κάκειθεν δηλαδὴ. ὑπόπτερος δ' ἔστι
καὶ ῥάβδον τινὰ πεποίηται θανμασίαν τὴν δύναμιν, ἣ
ψυχαγωγεῖ καὶ κατάγει τοὺς νεκρούς.

ΗΦ. Ἐγὼ ἐκείνην ἔδωκα αὐτῷ παίγιον εἶναι.

ΑΠ. Τοιγαροῦν ἀπέδωκέ σοι τὸν μισθόν, τὴν πυρ-
άγραν —

ΗΦ. Εὐ³ γε ὑπέμνησας· ὥστε βαδιοῦμαι ἀποληψό-
μενος αὐτήν, εἴ που ἄς φῆς εὐρεθεῖν ἐν τοῖς σπαργάνοις.

VIII.

ΗΦΑΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΔΙΟΣ.

ΗΦ. Τί με, ὦ Ζεῦ, χρὴ ποιεῖν; ἦκω γάρ, ὡς ἐκέ-
225 λευσας, ἔχων τὸν πέλεκυν ὀξύτατον, εἰ καὶ λίθον δέοι
μιᾶ πληγῇ διακόψαι.

ΖΕΥΣ. Εὐ³ γε, ὦ Ἡφαιστε· ἀλλὰ διέλεέ μου τὴν κε-
φαλήν ἐς δύο κατενεγκῶν.

ΗΦ. Πειρᾶ μου, εἰ μέμηνα; πρόστατε δ' οἶν τ' α-
ληθὲς ὅπερ ἐθέλεις σοι γενέσθαι.

ΖΕΥΣ. Τοῦτ' αὐτό, διαιρεθῆναί μοι τὸ κρανίον·

εἰ δὲ ἀπειθήσεις, οὐ νῦν πρῶτον ὀργιζομένου πειράσῃ· ἀλλὰ χρῆ καθικνεῖσθαι παντὶ τῷ θυμῷ, μηδὲ μέλλειν· ἀπόλλυμαι γὰρ ὑπὸ ὠδίνων, αἶ μοι τὸν ἐγκέφαλον ἀναστρέφουσιν.

ΘΦ. Ὅρα, ὦ Ζεῦ, μὴ κακὸν τι ποιήσωμεν· ὁξὺς γὰρ ὁ πέλεκυς ἐστὶ καὶ οὐκ ἀναιμωτὶ οὐδὲ κατὰ τὴν Εἰλήθυσιν μαιώσεται σε.

ΒΕΥΣ. Κατένεγκε μόνον, ὦ Ἥφαιστε, θαρρῶν· οἶδα ἐγὼ τὸ συμφέρον.

ΗΦ. Ἄκων μὲν, κατοίσω δέ· τί γὰρ χρῆ μὴ ποιεῖν σοῦ κελεύοντος; τί τοῦτο; κόρη ἔνοπλος; μέγα, ὦ Ζεῦ, κακὸν εἶχες ἐν τῇ κεφαλῇ· εἰκότως γοῖν ὁξύθυμος ἦσθα τηλικαύτην ὑπὸ τῇ μήνιγγι παρθένον ζυγογονῶν καὶ ταῦτα ἔνοπλον· ἢ που στρατόπεδον, οὐ κεφαλὴν ἐλελήθεις ἔχων. ἢ δὲ πηδᾶ καὶ πυρρὴ χίλιζε καὶ τὴν ἀσπίδα τινάσσει 226 καὶ τὸ δόρυ πάλλει καὶ ἐνθουσιᾶ, καὶ τὸ μέγιστον, καλὴ πάνυ καὶ ἀκμαία γεγένηται ἤδη ἐν βραχεῖ· [γλαυκῶπις μὲν, ἀλλὰ κοσμεῖ καὶ τοῦτο τὴν κόρην]. ὥστε, ὦ Ζεῦ, μαιωτρά μοι ἀπόδος ἐγγυήσας ἤδη αὐτήν.

ΖΕΥΣ. Ἀδύνατα αἰτεῖς, ὦ Ἥφαιστε· παρθένος γὰρ αἰεὶ ἐθελήσει μένειν. ἐγὼ δ' οὐν τό γε ἐπ' ἐμοὶ οὐδὲν ἀντιλέγω.

ΗΦ. Τοῦτ' ἐβουλόμην· ἐμοὶ μελήσει τὰ λοιπά, καὶ ἤδη συναρπάσω αὐτήν.

ΖΕΥΣ. Εἴ σοι ῥᾶδιον, οὕτω ποιεῖ· πλὴν οἶδα ὅτι ἀδυνάτων ἐρᾶς.

IX.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

- 1 1. ΠΟΣ. Ἔστιν, ὦ Ἑρμῆ, νῦν ἐντυχεῖν τῷ Διῖ; 227
 -- ΕΡΜ. Οὐδαμῶς; ὦ Πόσειδον.
 ΠΟΣ. Ὅμως προσάγγειλον αὐτῷ.
 ΕΡΜ. Μὴ ἐνόχλει, φημί· ἄκαιρον γὰρ ἐστίν, ὥστε οὐκ ἂν ἴδοις αὐτὸν ἐν τῷ παρόντι.
 ΠΟΣ. Μῶν τῇ Ἡρᾷ σύνεστιν;

ΕΡΜ. Οὔκ, ἀλλ' ἕτεροῖόν τι ἐστι.

ΠΟΣ. Συνίημι· ὁ Γανυμήδης ἔνδον.

ΕΡΜ. Οὐδὲ τοῦτο· ἀλλὰ μαλακῶς ἔχει αὐτός.

ΠΟΣ. Πόθεν, ὦ Ἑρμῆ; δεινὸν γὰρ τοῦτο φῆς.

ΕΡΜ. Αἰσχύνομαι εἰπεῖν, τοιοῦτόν ἐστιν.

ΠΟΣ. Ἄλλ' οὐ χρὴ πρὸς ἐμὲ θειὸν γε ὄντα.

ΕΡΜ. Τέτοκεν ἀρτίως, ὦ Πόσειδον.

228 ΠΟΣ. Ἄπαγε, τέτοκεν ἐκείνος; [ἐκ τίνος;] οὐκοῦν ἐλελήθει ἡμᾶς ἀνδρόγυνος ὢν; ἀλλ' οὐδὲ ἐπεσήμηεν ἢ γαστήρ αὐτῷ ὄγκον τινά.

ΕΡΜ. Εὖ λέγεις· οὐ γὰρ ἐκείνη εἶχε τὸ ἔμβρυον.

ΠΟΣ. Οἶδα· ἐκ τῆς κεφαλῆς ἔτεκεν αὐθις ὥσπερ τὴν Ἀθηνᾶν· τοιάδα γὰρ τὴν κεφαλὴν ἔχει.

ΕΡΜ. Οὔκ, ἀλλ' ἐν τῷ μηρῷ ἐκύνει τὸ ἐκ τῆς Σεμέλης βρέφος.

ΠΟΣ. Εὖ γε ὁ γενναῖος, ὡς ὄλος ἡμῖν κυφοροεῖ καὶ πανταχόθι τοῦ σώματος. ἀλλὰ τίς ἢ Σεμέλη ἐστὶ;

2. ΕΡΜ. Θηβαία, τῶν Κάδμου θυγατέρων μία. 2 ταύτῃ συνελθὼν ἐγκύμονα ἐποίησεν.

ΠΟΣ. Εἶτα ἔτεκεν, ὦ Ἑρμῆ, ἀντ' ἐκείνης;

ΕΡΜ. Καὶ μάλα, εἰ καὶ παράδοξον εἶναι σοι δοκεῖ· τὴν μὲν γὰρ Σεμέλην ὑπελθοῦσα ἢ Ἥρα — οἶσθα δὲ ὡς ζηλότυπός ἐστι — πείθει αἰτῆσαι παρὰ τοῦ Διὸς μετὰ βροντῶν καὶ ἀστραπῶν ἤκειν παρ' αὐτήν· ὡς δὲ ἐπείσθη καὶ ἤκειν ἔχων καὶ τὸν κεραυνόν, ἀνεφλέγη ὁ ὄροφος, καὶ ἢ Σεμέλη μὲν διαφθείρεται ὑπὸ τοῦ πυρός, ἐμὲ δὲ κελεύει ἀνατεμόντα τὴν γαστέρα τῆς γυναικὸς ἀνακομίσει ἀτελὲς ἔτι αὐτῷ τὸ ἔμβρυον ἐπταμηνιαῖον· καὶ ἐπειδὴ ἐποίησα, διελὼν τὸν ἑαυτοῦ μηρὸν ἐντίθησιν, ὡς ἀποτελεσθεῖν ἐνταῦθα, καὶ νῦν τρίτῳ ἤδη μηνὶ ἐξέτεκεν αὐτὸ καὶ μαλακῶς ὑπὸ τῶν ὠδίνων ἔχει.

ΠΟΣ. Νῦν οὖν ποῦ τὸ βρέφος ἐστίν;

229 ΕΡΜ. Ἐς τὴν Νῦσαν ἀποκομίσας ἔδωκα ταῖς Νύμφαις ἀνατρέφειν Διόνυσον ἐπονομασθέντα.

ΠΟΣ. Οὐκοῦν ἀμφότερα τοῦ Διονύσου τούτου καὶ μήτηρ καὶ πατὴρ ὁ ἀδελφός ἐστιν;

ΕΡΜ. Ὑποικεν. ἄπειμι δ' οὖν ὕδωρ αὐτῷ πρὸς τὸ τραῦμα οἴσων καὶ τὰ ἄλλα ποιήσων ἃ νομίζεται ὡσπερ λεγοῖ.

X.

ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΗΑΙΟΥ.

- 1 1. ΕΡΜ. Ὡς ἥλιε, μὴ ἐλάσης τήμερον, ὃ Ζεὺς φησι, μηδὲ αὐριον μηδ' ἐς τρίτην ἡμέραν, ἀλλ' ἔνδον μένε, καὶ τὸ μεταξὺ μία τις ἔστω νύξ μακρά· ὥστε λυέτωσαν μὲν αἱ Ὕραι αὐθις τοὺς ἵππους, σὺ δὲ σβέσον τὸ πῦρ καὶ ἀνάπαυε διὰ μακροῦ σεαυτόν.

ΗΛ. Καὶνὰ ταῦτα, ὦ Ἑρμῆ, καὶ ἀλλόκοτα ἦκεις παραγγέλλων. ἀλλὰ μὴ παραβαίνειν τι ἔδοξα ἐν τῷ δρόμῳ καὶ ἕξω ἐλάσαι τῶν ὕρων, κῆρτά μοι ἄχθεται καὶ τὴν νύκτα τριπλασίαν τῆς ἡμέρας ποιῆσαι διέγνωνκεν;

ΕΡΜ. Οὐδὲν τοιοῦτον, οὐδ' ἐς αἶε τοῦτο ἔσται· δεῖται δέ τι νῦν αὐτὸς ἐπιμηκεστέραν γενέσθαι οἱ τὴν νύκτα.

ΗΛ. Ποῦ δὲ καὶ ἔστιν ἢ πόθεν ἐξεπέμφθης ἀγ-280
γελῶν ταῦτά μοι;

ΕΡΜ. Ἐκ Βοιωτίας, ὦ ἥλιε, παρὰ τῆς Ἀμφιτρώωνος, ἣ ἴσους ἐρῶν αὐτῆς.

ΗΛ. Εἶτα οὐχ ἱκανὴ νύξ μία;

ΕΡΜ. Οὐδαμῶς· τεχθῆναι γάρ τινα δεῖ ἐκ τῆς ὀμιλίας ταύτης μέγαν καὶ πολυάθλον θεόν· τοῦτον οὖν ἐν μιᾷ νυκτὶ ἀποτελεσθῆναι ἀδύνατον.

- 2 2. ΗΛ. Ἀλλὰ τελεσιουργεῖτω μὲν ἀγαθῆ τύχη ταῦτα δ' οὖν, ὦ Ἑρμῆ, οὐκ ἐγένετο ἐπὶ τοῦ Κρόνου — αὐτοὶ γὰρ [ἡμεῖς] ἔσμεν — οὐδ' ἀπόκοιτός ποτε ἐκεῖνος παρὰ τῆς Γέρας ἦν οὐδ' ἀπολιπὼν ἂν τὸν οὐρανὸν ἐν Θήβαις ἐκοιμᾶτο, ἀλλ' ἡμέρα μὲν ἡμέρα, νύξ δὲ κατὰ μέτρον τὸ αὐτῆς ἀνάλογον ταῖς ὥραις, ξένον δὲ ἢ παρηλαγμένον οἰδέν, οὐδ' ἂν ἐκοινώνησέ ποτε ἐκεῖνος θνητῆ γυναικί· νῦν δὲ δυστήνου γυναικίου ἕνεκα χρὴ ἀνεστράφθαι τὰ πάντα καὶ ἀκαμπεστέρους μὲν γενέσθαι τοὺς ἵππους

ὑπὸ τῆς ἀργίας, δύσπορον δὲ τὴν ὁδὸν ἀτριβῆ μένουσαν τριῶν ἑξῆς ἡμερῶν, τοὺς δὲ ἀνθρώπους ἀθλίως ἐν σκοτεινῷ διαβιοῦν. τοιαῦτα ἀπολαύσονται τῶν Διὸς ἐρώτων καὶ καθοδοῦνται περιμένοντες, ἔστ' ἂν ἐκεῖνος ἀποτελέσῃ τὸν ἀθλητὴν, ὃν λέγεις, ὑπὸ μακροῦ τῷ ζόφῳ.

231 ΕΡΜ. Σιώπα, ὦ Ἥλιε, μὴ τι κακὸν ἀπολαύσης τῶν λόγων. ἐγὰ δὲ παρὰ τὴν Σελήνην ἀπελθὼν καὶ τὸν Ὕπνον ἀπαγγελῶ κάκεινοις ἅπερ ὁ Ζεὺς ἐπέστειλε, τὴν μὲν σχολῇ προβαίνειν, τὸν δὲ Ὕπνον μὴ ἀνιέναι τοὺς ἀνθρώπους, ὡς ἀγνοήσωσι μακρὰν οὕτω τὴν νύκτα γεγεννημένην.

XI.

ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΚΑΙ ΣΕΛΗΝΗΣ.

1. ΑΦΡ. Τί ταῦτα, ὦ Σελήνη, φασὶ ποιεῖν σε; ὀπό-
ταν κατὰ τὴν Καρίαν γένη, ἰσάναί μὲν σε τὸ ζεῦγος ἀφορῶσαν ἐς τὸν Ἐνδυμίωνα καθεύδοντα ὑπαίθριον ἅτε κυνηγέτην ὄντα, ἐνίοτε δὲ καὶ καταβαίνειν παρ' αὐτὸν ἐκ μέσης τῆς ὁδοῦ;

ΣΕΛ. Ἐρώτα, ὦ Ἄφροδίτη, τὸν σὸν υἱόν, ὅς μοι τούτων αἴτιος.

ΑΦΡ. Ἐὰ ἐκεῖνος ὑβριστὴς ἐστίν· ἐμὲ γοῦν αὐτὴν τὴν μητέρα οἶα δέδρακεν, ἄρτι μὲν ἐς τὴν Ἴδην κατάγων Ἀγχίσου ἕνεκα τοῦ Ἰλιέως, ἄρτι δὲ ἐς τὸν Λίβανον ἐπὶ τὸ Ἀσσύριον ἐκείνο μειράκιον, ὃ καὶ τῇ Φερσεφάττῃ ἐπέραστον ποιήσας ἐξ ἡμισείας ἀφείλετό με τὸν ἐρώ-
232 μενον· ὥστε πολλάκις ἠπειλήσα, εἰ μὴ παύσεται τοιαῦτα ποιῶν, κλάσειν μὲν αὐτοῦ τὰ τόξα καὶ τὴν φαρέτραν, περιαιρήσειν δὲ καὶ τὰ πτερά· ἤδη δὲ καὶ πληγὰς αὐτῷ ἐνέτεινα ἐς τὰς πυγὰς τῷ σανδάλῳ· ὃ δὲ οὐκ οἶδ' ὅπως τὸ παραντίκα δεδιῶς καὶ ἰκετεύων μετ' ὀλίγον ἐπιλέλησται ἀπάντων. ἀπαραμύθητον γὰρ οὕτως τὸ δεινόν.

2. ἅπαρ εἶπέ μοι, καλὸς ὁ Ἐνδυμίον ἐστίν;

ΣΕΛ. Ἐμοὶ μὲν καὶ πάννυ καλός, ὦ Ἄφροδίτη, δοκεῖ, καὶ μάλιστα ὅταν ὑποβαλόμενος ἐπὶ τῆς πέτρας τὴν

χλαμύδα καθεύδῃ τῇ λαιᾷ μὲν ἔχων τὰ ἀκόντια ἤδη ἐκ τῆς χειρὸς ὑπορρέοντα, ἡ δεξιὰ δὲ περὶ τὴν κεφαλὴν ἐς τὸ ἄνω ἐπικεκλασμένη ἐπιπρέπη τῷ προσώπῳ περικειμένη, ὁ δὲ ὑπὸ τοῦ ὕπνου λελυμένος ἀναπνέη τὸ ἀμβρόσιον ἐκεῖνο ἄσθμα. τότε τοίνυν ἐγὼ ἀψοφητὶ κατιοῦσα ἐπ' ἄκρων τῶν δακτύλων βεβηκυῖα, ὡς ἂν μὴ ἀνεγρόμενος ἐκταραχθεῖη — οἶσθα· τί οὖν ἂν σοι λέγοιμι τὰ μετὰ ταῦτα; πλην ἀπόλλυμαι γε ὑπὸ τοῦ ἔρωτος.

XII.

ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΚΑΙ ΕΡΩΤΟΣ.

233

- 1 1. ΑΦΡ. Ὡ τέκνον Ἔρωτος, ὄρα οἶα ποιεῖς· οὐ τὰ ἐν τῇ γῆ λέγω, ὅποσα τοὺς ἀνθρώπους ἀναπειθεῖς καθ' αὐτῶν ἢ κατ' ἀλλήλων ἐργάζεσθαι, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ, ὃς τὸν μὲν Δία πολύμορφον ἐπιδεικνύεις ἀλλάτων ἐς ὃ τι ἂν σοι ἐπὶ τοῦ καιροῦ δοκῇ, τὴν Σελήνην δὲ καθαιρεῖς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, τὸν Ἥλιον δὲ παρὰ τῆ Κλυμένη βραδύνειν ἐνίοτε ἀναγκάζεις ἐπιλελησμένον τῆς ἱππασίας· ἃ μὲν γὰρ ἐς ἐμὲ τὴν μητέρα ὑβρίζεις, θαρρῶν ποιεῖ. ἀλλὰ σύ, ὦ τολμηρότατε, καὶ τὴν Ῥέαν αὐτὴν γραῦν ἤδη καὶ μητέρα τοσοῦτων θεῶν οὔσαν ἀνέπεισας παιδεραστεῖν καὶ τὸ Φρύγιον ἐκεῖνο μειράκιον ποθεῖν, καὶ νῦν [ἐκεῖνη] μέμηnen ὑπὸ σοῦ καὶ ζευξαμένη τοὺς λέοντας, παραλαβοῦσα καὶ τοὺς Κορύβαντας ἄτε μανικούς καὶ αὐτοὺς ὄντας, ἄνω καὶ κάτω τὴν Ἴδην περιπολοῦσιν, ἡ μὲν ὀλολύζουσα ἐπὶ τῷ Ἄττη, οἱ Κορύβαντες δὲ ὁ μὲν αὐτῶν τέμνεται ξίφει τὸν πῆχυν, ὁ δὲ ἀνεῖς τὴν κόμην ἵεται μεμηνώς διὰ τῶν ὄρων, ὁ δὲ αὐλεῖ τῷ κέρατι, ὁ δὲ 234 ἐπιβομβεῖ τῷ τυμπάνῳ ἢ ἐπικτυπεῖ τῷ κυμβάλῳ, καὶ ὄλωσ θόρυβος καὶ μανία τὰ ἐν τῇ Ἴδῃ ἅπαντά ἐστι. δέδια τοίνυν [ἅπαντα] δέδια ἢ τὸν τοιοῦτον ἢ τὸ μέγα σὲ κακὸν [ἐγὼ] τεκοῦσα μὴ ἀπομανεῖσά ποτε ἢ Ῥέα ἢ καὶ μᾶλλον ἔτι ἐν αὐτῇ οὔσα κελεύσῃ τοὺς Κορύβαντας συλλαβόντας σε διασπάσασθαι ἢ τοῖς λέουσι παραβαλεῖν· τοῦτο δέδια κινδυνεύοντά σε ὄρωσα.

2. ΕΡΩΣ. Θάρρει, μήτερο, ἐπεὶ καὶ τοῖς λέουσιν 2
αὐτοῖς ἤδη ξυνήθης εἰμί, καὶ πολλάκις ἐπαναβάς ἐπὶ τὰ
νώτα καὶ τῆς κόμης λαβόμενος ἠνιοχῶ αὐτούς, οἱ δὲ σαί-
νουσί με καὶ τὴν χεῖρα δεχόμενοι ἐς τὸ στόμα περιλιχ-
μησάμενοι ἀποδιδόασί μοι. αὐτὴ μὲν γὰρ ἡ Ῥέα πότ' ἂν
ἐκείνη σχολὴν ἀγάγοι ἐπ' ἐμέ, ὅλη οὖσα ἐν τῇ Ἄττη·
235 καίτοι τί ἐγὼ ἀδικῶ δεικνὺς τὰ καλὰ οἷά ἐστιν; μὴ τοί-
νον ἐμὲ αἰτιᾶσθε τούτων. ὑμεῖς δὲ μὴ ἐφρίεσθε τῶν κα-
λῶν· ἀλλ' ἢ θέλεις σύ, ὦ μήτερο, αὐτὴ μηκέτι ἐρεῖν μήτε
σὲ τοῦ Ἄρεως μήτε ἐκείνον σοῦ;

ΑΦΡ. Ὡς δεινὸς εἶ καὶ κρατεῖς ἀπάντων· ἀλλὰ
μεμνήση μού ποτε τῶν λόγων.

XIII.

ΔΙΟΣ, ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ ΚΑΙ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

1. ΖΕΥΣ. Παύσασθε, ὦ Ἄσκληπιέ καὶ Ἡράκλεις, 1
ἐρίζοντες πρὸς ἀλλήλους ὡσπερ ἄνθρωποι· ἀπρεπῆ γὰρ
ταῦτα καὶ ἀλλότρια τοῦ συμποσίου τῶν Θεῶν.

ΗΡΑ. Ἀλλὰ θέλεις, ὦ Ζεῦ, τοντονὶ τὸν φαρμακέα
προκατακλίνεσθαι μου;

ΑΣΚ. Νῆ Δία· καὶ ἀμείνων γὰρ εἰμι.

236 ΗΡΑ. Κατὰ τί, ὦ ἐμβρόντητε; ἢ διότι σε ὁ Ζεὺς
ἐκεραίνωσεν ἅ μὴ θέμις ποιοῦντα, νῦν δὲ κατ' ἔλεον αὐ-
θις ἀθανασίας μετείληφας;

ΑΣΚ. Ἐπιλέλησαι γὰρ καὶ σύ, ὦ Ἡράκλεις, ἐν τῇ
Οἴτῃ καταφλεγείς, ὅτι μοι ὄνειδίξεις τὸ πῦρ;

ΗΡΑ. Οὐκουν ἴσα καὶ ὅμοια βεβίωται ἡμῖν, ὅς
Διὸς μὲν υἱὸς εἰμι, τοσαῦτα δὲ πεπόνηκα ἐκκαθαίρων
τὸν βίον, θηρία καταγωνιζόμενος καὶ ἀνθρώπους ὑβρι-
στάς τιμωρούμενος· σὺ δὲ ριζοτόμος εἶ καὶ ἀγύρτης,
νοσοῦσι μὲν ἴσως ἀνθρώποις χρήσιμος εἰς ἐπιθεσίαν τῶν
φαρμάκων, ἀνδρῶδες δὲ οὐδὲν ἐπιδεδειγμένως.

237 2. ΑΣΚ. Οὐ λέγεις, ὅτι σου τὰ ἐγκαύματα ἰασάμην, 2
ὅτε πρῶην ἀνήλθες ἡμίφλεκτος ὑπ' ἀμφοῖν διεφθαρμέ-

νος τὸ σῶμα καὶ τοῦ χιτῶνος καὶ μετὰ τοῦτο τοῦ πυρός· ἐγὼ δὲ εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο, οὔτε ἐδούλευσα ὡσπερ σὺ οὔτε ἔξαινον ἔρια ἐν Ἀυδία πορφυρίδα ἐνδεδυκᾶς καὶ παιόμενος ὑπὸ τῆς Ὀμφάλης χρυσῷ σανδάλῳ, ἀλλὰ οὐδὲ μελαγχολήσας ἀπέκτεινα τὰ τέκνα καὶ τὴν γυναῖκα.

ΗΡΑ. Εἰ μὴ παύσῃ λοιδορούμενός μοι, αὐτίκα μάλα εἶσῃ ὡς οὐ πολὺ σε ὀνήσει ἢ ἀθανασία, ἐπεὶ ἀράμενός σε ρίψω ἐπὶ κεφαλὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὥστε μηδὲ τὸν Παιῶνα ἰάσεσθαι σε τὸ κρανίον συντριβέντα. 238

ΖΕΥΣ. Παύσασθε, φημί, καὶ μὴ ἐπιταράττετε ἡμῖν τὴν ξυνοσίαν, ἢ ἀμφοτέρους ἀποπέμψομαι ὑμᾶς τοῦ ξυμποσίου. καίτοι εὐγνωμον, ὧ Ἡράκλεις, προκατακλίνεσθαι σου τὸν Ἀσκληπιὸν ἅτε καὶ πρότερον ἀποθανόντα.

XIV.

ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ.

- 1   1. **ΕΡΜ.** Τί σκυθρωπός, ὧ Ἄπολλον;
- ΑΠ.** Ὅτι, ὧ Ἑρμῆ, δυστυχῶ ἐν τοῖς ἐρωτικοῖς.
- ΕΡΜ.** Ἄξιον μὲν λύπης τὸ τοιοῦτο· σὺ δὲ τί δυστυχεῖς; ἢ τὸ κατὰ τὴν Δάφνην σε λυπεῖ ἔτι;
- ΑΠ.** Οὐδαμᾶς· ἀλλ' ἐρώμενον πενθῶ τὸν Λάκωνα 239
τὸν Οἰβάλου.
- ΕΡΜ.** Τέθνηκε γάρ, εἰπέ μοι, ὁ Ὑάκινθος;
- ΑΠ.** Καὶ μάλα.
- ΕΡΜ.** Πρὸς τίνος, ὧ Ἄπολλον; ἢ τίς οὕτως ἀνέραστος ἦν ὡς ἀποκτεῖναι τὸ καλὸν ἐκεῖνο μειράκιον;
- ΑΠ.** Αὐτοῦ ἐμοῦ τὸ ἔργον.
- ΕΡΜ.** Οὐκοῦν ἐμάνης, ὧ Ἄπολλον;
- ΑΠ.** Οὔκ, ἀλλὰ δυστύχημά τι ἀκούσιον ἐγένετο.
- ΕΡΜ.** Πῶς; ἐθέλω γὰρ ἀκοῦσαι τὸν τρόπον.
- 2   2. **ΑΠ.** Δισκεύειν ἐμάνθανε κἀγὼ συνεδίσκευον αὐτῷ, ὁ δὲ κάκιστα ἀνέμων ἀπολούμενος ὁ Ζέφυρος ἦρα μὲν ἐκ πολλοῦ καὶ αὐτός, ἀμελούμενος δὲ καὶ μὴ φέρων τὴν ὑπεροψίαν, ἐγὼ μὲν ἀνέρριψα, ὡσπερ εἰώθειμεν, τὸν

δίσκον ἐς τὸ ἄνω, ὃ δὲ ἀπὸ τοῦ Ταῦγέτου καταπνεύσας
 ἐπὶ κεφαλὴν τῷ παιδί ἐνέσεισε φέρων αὐτόν, ὥστε ἀπὸ
 240 τῆς πληγῆς αἱμά τε ζυῆναι πολὺ καὶ τὴν παιδα εἰθέως
 ἀποθανεῖν. ἀλλ' ἐγὼ τὸν μὲν Ζέφυρον αὐτίκα ἡμνά-
 μην κατατοξεύσας, φεύγοντι ἐπισπόμενος ἄχρι τοῦ ὄρους,
 τῷ παιδί δὲ καὶ τὸν τάφον μὲν ἐχυσάμην ἐν Ἀμύκλαις,
 ὅπου ὁ δίσκος αὐτὸν κατέβαλε, καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος ἄν-
 θρος ἀναδοῦναι τὴν γῆν ἐποίησα ἠΐδιον, ὃ Ἐρμῆ, καὶ
 εὐανθέστατον ἀνθέων ἀπάντων, ἔτι καὶ γράμματα ἔχον
 ἐπαιάζοντα τῷ νεκρῷ. ἄρά σοι ἀλόγως λελυπῆσθαι δοκῶ;
 EPM. Ναι, ὃ Ἄπολλον· ἦδεις γὰρ θνητὸν πεποιη-
 μένος τὸν ἐρώμενον· ὥστε μὴ ἄχθου ἀποθανόντος.

XV.

241

ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΑΠΟΛΛΟΝΟΣ.

1. EPM. Τὸ δὲ καὶ χολὸν αὐτὸν ὄντα καὶ χαλκία 1
 τὴν τέχνην, ὃ Ἄπολλον, τὰς καλλίστας γεγαμηκέαι, τὴν
 τε Ἀφροδίτην καὶ τὴν Χάριν.

ΑΠ. Εὐποτμία τις, ὃ Ἐρμῆ· πλὴν ἐκεῖνό γε θαυ-
 μάζω, τὸ ἀνέχεσθαι συνούσας αὐτῷ, καὶ μάλιστα ὅταν
 ὄρωσιν ἰδρωῖτι ρέομενον, ἐς τὴν κάμινον ἐπικεκυφῶτα,
 πολὺν αἶθραλον ἐπὶ τοῦ προσώπου ἔχοντα· καὶ ὁμῶς τοι-
 242 οὔτον ὄντα περιβάλλουσί τε αὐτὸν καὶ φιλοῦσι καὶ ξυγ-
 καθεύδουσι.

EPM. Τοῦτο καὶ αὐτὸς ἀγανακτῶ καὶ τῷ Ἡφαίστῳ
 φθονῶ· σὺ δὲ κόμα, ὃ Ἄπολλον, καὶ κιθάριζε καὶ μέγα
 ἐπὶ τῷ κάλλει φρόνει, καὶ γὰρ ἐπὶ τῇ εὐεξία καὶ τῇ λύρᾳ·
 εἶτα, ἐπειδὰν κοιμᾶσθαι δέη, μόνοι καθευδ[ί]σσομεν.

2. ΑΠ. Ἐγὼ μὲν καὶ ἄλλως ἀναφρόδιτός εἰμι ἐς τὰ 2
 ἐρωτικά· δύο γοῦν, οὓς μάλιστα ἠγάπησα, τὴν Λάφνην
 καὶ τὸν Ὑάκινθον, ἣ μὲν Λάφνη οὕτως ἐμίσησέ με, ὥστε
 εἴλετο ξύλον γενέσθαι μᾶλλον ἢ ἐμοὶ ξυνεῖναι, τὸν Ὑά-
 κινθον δὲ ὑπὸ τοῦ δίσκου ἀπώλεσα, [καὶ νῦν ἀντ' ἐκει-
 νων στεφάνους ἔχω.]

ΕΡΜ. Ἐγὼ δὲ ἤδη ποτὲ τὴν Ἀφροδίτην — ἀλλὰ οἱ χερὴ ἀυχεῖν.

ΑΠ. Οἶδα, καὶ τὸν Ἐρμαφρόδιτον ἐκ σοῦ λέγεται τεκεῖν. πλὴν ἐκεῖνό μοι εἶπέ, εἴ τι οἶσθα, πῶς οὐ ζηλο-
τυπεῖ ἢ Ἀφροδίτῃ τὴν Χάριν ἢ ἢ Χάρις ταύτην;

3 3. ΕΡΜ. Ὅτι, ὦ Ἄπολλον, ἐκεῖνη μὲν αὐτῷ ἐν τῇ Ἀθήνῳ σύνεστιν, ἢ δὲ Ἀφροδίτῃ ἐν τῷ οὐρανῷ· ἄλλως τε περὶ τὸν Ἄρη ἔχει τὰ πολλὰ κάκεινου ἐρᾶ, ὥστε ὀλίγον αὐτῇ τοῦ χαλκῆως τούτου μέλει.

ΑΠ. Καὶ ταῦτα οἶε τὸν Ἡφαιστον εἰδέναι;

ΕΡΜ. Οἶδεν· ἀλλὰ τί ἂν δρᾶσαι δύναίτο γενναῖον 243
δρῶν νεανίαν καὶ στρατιώτην ὄντα; ὥστε τὴν ἡσυχίαν ἄγει· πλὴν ἀπειλεῖ γε δεσμὰ τινα ἐπιμηχανήσεσθαι αὐ-
τοῖς καὶ συλλήψεσθαι σαγήνεύσας ἐπὶ τῆς εὐνῆς.

[ΑΠ. Οὐκ οἶδα·] εὐξαίμην δ' ἂν αὐτὸς ὁ ξυλληφθη-
σόμενος εἶναι.

XVI.

ΗΡΑΣ ΚΑΙ ΔΗΤΟΥΣ.

1 1. ΗΡΑ. Καλὰ μὲν, ὦ Ἀητοῖ, καὶ τὰ τέκνα ἃ ἔτε-
κες τῷ Διί.

ΔΗΤ. Οὐ πᾶσαι, ὦ Ἥρα, τοιοῦτους τίθειν δυνά-
μεθα, οἷος ὁ Ἡφαιστός ἐστιν.

ΗΡΑ. Ἄλλ' οὗτος μὲν ὁ χωλὸς ὄμως χρήσιμός γε
ἐστὶ τεχνίτης ἂν ἄριστος καὶ κατακεκόσμηκεν ἡμῖν τὸν
οὐρανὸν καὶ τὴν Ἀφροδίτην ἔγγημε καὶ σπουδάζεται πρὸς
αὐτῆς, οἱ δὲ σοὶ παῖδες ἢ μὲν αὐτῶν ἀρρενικὴ πέρα τοῦ
μέτρου καὶ ὄρειος, καὶ τὸ τελευταῖον ἐς τὴν Σκυθίαν
ἀπελθοῦσα πάντες ἴσασιν οἷα ἐσθλεί ξενοκτονοῦσα καὶ
μιμουμένη τοὺς Σκύθας αὐτοὺς ἀνθρωποφάγους ὄντας· 244
ὁ δὲ Ἀπόλλων προσποιεῖται μὲν πάντα εἰδέναι καὶ τοξεύ-
ειν καὶ κιθαρίζειν καὶ ἰατρὸς εἶναι καὶ μαντεύεσθαι καὶ
καταστησάμενος ἐργαστήρια τῆς μαντικῆς τὸ μὲν ἐν Δελ-
φοῖς, τὸ δὲ ἐν Κλάρῳ καὶ ἐν Διδύμοις ἐξαπατᾷ τοὺς χρω-
μένους αὐτῷ λοξὰ καὶ ἐπαμφοτερίζοντα [πρὸς ἐκάτερα

τῆς ἐρωτήσεως] ἀποκρινόμενος, ὡς ἀκίνδυνον εἶναι τὸ σφάλμα. καὶ πλουτεῖ μὲν ἀπὸ τοῦ τοιούτου· πολλοὶ γὰρ οἱ ἀνόητοι καὶ παρέχοντες αὐτοὺς καταγοητεύεσθαι· πλὴν οὐκ ἀγνοεῖται γε ὑπὸ τῶν ξυνητωτέρων τὰ πολλὰ τερατευόμενος· αὐτὸς γοῦν ὁ μάντις ἠγγόει μὲν ὅτι φρονεῖσει τον ἐράμενον τῷ δίσκῳ, οὐ προεμαντεύσατο δὲ ὡς φεύξεται αὐτὸν ἢ Λάφνη, καὶ ταῦτα οὕτω καλὸν καὶ κομήτην ὄντα. ὥστε οὐχ ὀρῶ καθότι καλλιτεκνοτέρα τῆς Νιόβης ἔδοξας.

2. ΛΗΤ. Ταῦτα μέντοι τὰ τέκνα, ἢ ξηνοκτόνος καὶ 2 ὁ ψευδόμαντις, οἶδα, ὅπως λυπεῖ σε ὀρώμενα ἐν τοῖς θεοῖς, καὶ μάλιστα ὁπόταν ἢ μὲν ἐπαινῆται ἐς τὸ κάλλος, ὁ δὲ κιθαρίζῃ ἐν τῷ συμποσίῳ θαυμαζόμενος ὑφ' ἀπάντων.

ΗΡΑ. Ἐγέλασα, ὦ Λητοῖ· ἐκεῖνος θαυμαστός, ὃν ὁ Μαρσύας, εἰ τὰ δίκαια αἱ Μοῦσαι δικάσαι ἤθελον, ἀπέδειρεν ἂν αὐτὸς κρατήσας τῇ μουσικῇ· νῦν δὲ κατασοφισθεῖς ὁ ἄθλιος ἀπόλωλεν ἀδίκως ἄλους· ἢ δὲ καλή σου παρθένος οὕτω καλή ἐστιν, ὥστε ἐπεὶ ἔμαθεν ὀφ-
245 θεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἀκταίωνος, φοβηθεῖσα μὴ ὁ νεανίσκος ἐξαγορεύσῃ τὸ αἶσχος αὐτῆς, ἐπαφῆκεν αὐτῷ τοὺς κύνες· ἔω γὰρ λέγειν ὅτι [οὐδὲ] τὰς τικτούσας ἐμαιοῦτο παρθένος γε αὐτῇ οὔσα.

ΛΗΤ. Μέγα, ὦ Ἡρα, φρονεῖς, ὅτι ξύνει τῷ Διὶ καὶ συμβασιλεύεις αὐτῷ, καὶ διὰ τοῦτο ὑβρίζεις ἀδεῶς· πλὴν ἀλλ' ὄψομαί σε μετ' ὀλίγον αὐθις δακρύουσαν, ὁπόταν σε καταλιπὼν ἐς τὴν γῆν κατή ταῦρος ἢ κύκνος γενόμενος.

XVII.

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

1. ΑΠ. Τί γελᾷς, ὦ Ἐρμῆ;

ΕΡΜ. Ὅτι γελοιώτατα, ὦ Ἀπολλον, εἶδον.

ΑΠ. Εἰπέ σὺν, ὡς καὶ αὐτὸς ἀκούσας ἔχω ξυγγελαῖν. 1

ΕΡΜ. Ἡ Ἀφροδίτη ξυνοῦσα τῷ Ἄρει κατελλήπται καὶ ὁ Ἡφαιστος ἔδησεν αὐτοὺς ξυλλαβῶν.

ΕΡΜ. Ἐκ πολλοῦ, οἶμαι, ταῦτα εἰδὼς ἐθήρηνεν αὐτούς, καὶ περὶ τὴν εὐνήν ἀφανῆ δεσμὰ περιθεῖς εἰργάζετο ἀπελθὼν ἐπὶ τὴν κάμινον· εἶτα ὁ μὲν Ἄρης ἐσέρχεται λαθῶν, ὡς ᾤετο, καθορᾶ δὲ αὐτὸν ὁ Ἥλιος καὶ λέγει πρὸς τὸν Ἥφαιστον. ἔπει δὲ ἐπέβησαν τοῦ λέχους καὶ ἐν ἔργῳ ἦσαν καὶ ἐντὸς ἐγεγένητο τῶν ἀρκύων, περιπλέκεται μὲν αὐτοῖς τὰ δεσμὰ, ἐφίσταται δὲ ὁ Ἥφαιστος. 246 ἐκείνη μὲν οὖν — καὶ γὰρ ἔτυχε γυμνὴ οὖσα — οὐκ εἶχεν ὅπως ἐγκαλύψαιτο αἰδουμένη, ὁ δὲ Ἄρης τὰ μὲν πρῶτα διαφυγεῖν ἐπειρᾶτο καὶ ἤλπιζε ῥήξειν τὰ δεσμὰ, ἔπειτα δὲ συνεῖς ἐν ἀφύκτῳ ἐχόμενος [ἑαυτὸν] ἰκέτευε.

2 2. ΑΠ. Τί οὖν; ἀπέλυσεν αὐτοὺς ὁ Ἥφαιστος;

ΕΡΜ. Οὐδέπω, ἀλλὰ ξυγκαλέσας τοὺς θεοὺς ἐπιδείκνυται τὴν μοιχείαν αὐτοῖς· οἱ δὲ γυμνοὶ ἀμφοτέρω κατὰ νενευκότες ξυνδεδεμένοι ἐρυθριῶσι, καὶ [τὸ] θάμα ἠδιστον ἔμοι ἔδοξε μονονουχὶ αὐτὸ γινόμενον τὸ ἔργον.

ΑΠ. Ὁ δὲ χαλκεὺς ἐκεῖνος οὐκ αἰδεῖται καὶ αὐτὸς ἐπιδεικνύμενος τὴν αἰσχύνην τοῦ γάμου;

ΕΡΜ. Μὰ Δί', ὅς γε καὶ ἐπιγελαῖ ἐφροσὺς αὐτοῖς. ἐγὼ μέντοι, εἰ χοῖ τάληθὲς εἰπεῖν, ἐφθόρον τῷ Ἄρει μὴ μόνον μοιχεύσαντι τὴν καλλίστην θεόν, ἀλλὰ καὶ δεδεμένῳ μετ' αὐτῆς.

ΑΠ. Οὐκοῦν καὶ δεδέσθαι ἂν ὑπέμεινας ἐπὶ τούτῳ; 247

ΕΡΜ. Σὺ δ' οὐκ ἂν, ἢ Ἄπολλον; ἰδὲ μόνον ἐπελθὼν· ἐπαινέσομαι γὰρ σε, *ἦν μὴ τὰ ὅμοια καὶ αὐτὸς εὖξῃ ἰδὼν.

XVIII.

ΗΡΑΣ ΚΑΙ ΔΙΟΣ.

1 1. ΗΡΑ. Ἐγὼ μὲν ἡσχονόμην ἂν, ὃ Ζεῦ, εἴ μοι τοιοῦτος υἱὸς ἦν Θῆλυς οὕτω καὶ διεφθαρμένος ὑπὸ τῆς μέθης, μίτρα μὲν ἀναδεδεμένος τὴν κόμην, τὰ πολλὰ δὲ μαινομέναις ταῖς γυναιξὶ συναῶν, ἀβρότερος αὐτῶν ἐκείνων, ὑπὸ τυμπάνοις καὶ αὐλῷ καὶ κυμβάλοις χορεύων, καὶ ὅλως παντὶ μᾶλλον ἰοικῶς ἢ σοὶ τῷ πατρί.

ΖΕΥΣ. Καὶ μὴν οὗτός γε ὁ Θηλυμίτρης, ὁ ἀβρότε-
 248 ρος τῶν γυναικῶν οὐ μόνον, ὦ Ἥρα, τὴν Λυδίαν ἐχει-
 ρώσατο καὶ τοὺς κατοικοῦντας τὸν Τρωῶλον ἔλαβε καὶ
 Θραῖκας ὑπηγάγετο, ἀλλὰ καὶ ἐπ' Ἰνδοὺς ἐλάσας τῇ γυναι-
 κείῳ τούτῳ στρατῷ τοὺς τε ἐλέφαντας εἶλε καὶ τῆς
 χώρας ἐκράτησε καὶ τὸν βασιλέα πρὸς ὀλίγον ἀντιστή-
 ναι τολμήσαντα αἰχμάλωτον ἀπήγαγε, καὶ ταῦτα πάντα
 ἔπραξεν ὀρχούμενος ἅμα καὶ χορεύων θύρσοις χρώμενος
 κιττινοῖς, μεθύων, ὡς φῆς, καὶ ἐνθεάζων. εἰ δέ τις
 ἐπεχείρησε λοιδορήσασθαι αὐτῷ ὑβρίσας ἐς τὴν τελετήν,
 καὶ τοῦτον ἐτιμωρήσατο ἢ καταδήσας τοῖς κλήμασιν ἢ
 διασπασθῆναι ποιήσας ὑπὸ τῆς μητρὸς ὥσπερ νεβρόν.
 ὄρῃς ὡς ἀνδρεία ταῦτα καὶ οὐκ ἀνάξια τοῦ πατρός; εἰ
 δὲ παιδιὰ καὶ τρυφή πρόσσεστιν αὐτοῖς, οὐδεὶς φθόνος,
 καὶ μάλιστα εἰ λογίσαιτό τις, οἷος ἂν οὗτος νήφων ἦν,
 ὅπου ταῦτα μεθύων ποιεῖ.

2. ΗΡΑ. Σὺ μοι δοκεῖς ἐπαινέσεσθαι καὶ τὸ εὖρημα **2**
 αὐτοῦ, τὴν ἄμπελον καὶ τὸν οἶνον, καὶ ταῦτα ὄρων οἷα
 οἱ μεθύσθῆντες ποιοῦσι σφαλλόμενοι καὶ πρὸς ὕβριν τρε-
 249 πόμενοι καὶ ὅλως μεμηνότες ὑπὸ τοῦ ποτοῦ· τὸν γοῦν
 Ἰκάριον, ᾧ πρώτῳ ἔδωκε τὸ κλῆμα, οἱ ξυμπόται αὐτοὶ
 διέφθειραν παίοντες ταῖς δικέλλαις.

ΖΕΥΣ. Οὐδὲν τοῦτο φῆς· οὐ γὰρ ὁ οἶνος ταῦτα
 οὐδὲ ἰ Διόνυσος ποιεῖ, τὸ δὲ ἄμετρον τῆς πόσεως καὶ τὸ
 πέρα τοῦ καλῶς ἔχοντος ἐμφορεῖσθαι τοῦ ἀκράτου. ὅς δ'
 ἂν ἔμμετρα πίνῃ, ἰλαρώτερος μὲν καὶ ἡδίων γένοιτ' ἂν·
 οἶον δὲ ὁ Ἰκάριος ἔπαθεν, οὐδὲν ἂν ἐργάσαιτο οὐδένα
 τῶν ξυμποτῶν. ἀλλὰ σὺ ἔτι ζηλοτυπεῖν ἔοικας, ὦ Ἥρα,
 καὶ τῆς Σεμέλης μνημονεύειν, ἢ γε διαβάλλεις τοῦ Διο-
 νύσου τὰ κάλλιστα.

XIX.

ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΚΑΙ ΕΡΩΤΟΣ.

1. ΑΦΡ. Τί δήποτε, ὦ Ἔρω, τοὺς μὲν ἄλλους
 Θεοὺς κατηγονίσω ἅπαντας, τὸν Δία, τὸν Ποσειδῶ, τὸν **1**

Ἀπόλλω, τὴν Ῥέαν, ἐμὲ τὴν μητέρα, μόνῃς δὲ ἀπέχη τῆς 250
Ἀθηναῖς καὶ ἐπ' ἐκείνης ἄπυρος μὲν σοι ἢ δᾶς κενὴ δὲ
οἰστῶν ἢ φαρέτρα, σὺ δὲ ἄτοξος εἶ καὶ ἄστοχος;

ΕΡ. Δέδια, ὦ μητερ, αὐτήν· φοβερὰ γάρ ἐστι καὶ
χαροπὴ καὶ δεινῶς ἀνδρική· ὅποταν γοῦν ἐντεινόμενος
τὸ τόξον ἴω ἐπ' αὐτήν, ἐπισείουσα τὸν λόφον ἐκπλήτ-
τει με καὶ ὑπότρομος γίνομαι καὶ ἀπορρεῖ μου τὰ τοξεύ-
ματα ἐκ τῶν χειρῶν.

ΑΦΡ. Ὁ Ἄρης γὰρ οὐ φοβερώτερος ἦν; καὶ ὅμως
ἀφώπλισας αὐτὸν καὶ νενίκηκας.

ΕΡ. Ἄλλ' ἐκείνος ἐκὼν προσίεται με καὶ προσκα-
λεῖται, ἢ Ἀθηναῖα δὲ ὑφορεῖται ἀεὶ, καὶ ποτε ἐγὼ μὲν ἄλ-
λως παρέπτῃν πλησίον ἔχων τὴν λαμπάδα, ἢ δέ, εἴ μοι
πρόσει, φησί, νῆ τὸν πατέρα, τῷ δορατίῳ σε διαπειράσα
ἢ τοῦ ποδὸς λαβομένη καὶ ἐς τὸν Τάρταρον ἐμβαλοῦσα
ἢ αὐτὴ διασπασαμένη διαφθερῶ. πολλὰ τοιαῦτα ἠπέ-
λησε· καὶ ὄρε᾽ δὲ δριμὺ καὶ ἐπὶ τοῦ στήθους ἔχει πρό-
σωπόν τι φοβερὸν ἐχιδναῖς κατάκομον, ἕπερ ἐγὰ μά-
λιστα δέδια· μορμολύττεται γάρ με καὶ φεύγω, ὅταν 261
ἴδω αὐτό.

2 2. ΑΦΡ. Ἀλλὰ τὴν μὲν Ἀθηναῖαν δέδιας, ὡς φῆς,
καὶ τὴν Γοργόνα, καὶ ταῦτα μὴ φοβηθεῖς τὸν κεραυνὸν
τοῦ Διός. αἱ δὲ Μοῦσαι διὰ τί σοι ἄτρωτοι καὶ ἔξω
βελῶν εἰσιν; ἢ κάκειναι λόφους ἐπισείουσι καὶ Γοργόνας
προφαίνουσιν;

ΕΡ. Αἰδοῦμαι αὐτάς, ὦ μητερ· σεμναὶ γάρ εἰσι καὶ
ἀεὶ τι φροντίζουσι καὶ περὶ ᾧδὴν ἔχουσι καὶ ἐγὼ παρ-
ισταμαι πολλάκις αὐταῖς κηλούμενος ὑπὸ τοῦ μέλους.

ΑΦΡ. Ἔα καὶ ταύτας, ὅτι σεμναί· τὴν δὲ Ἄρτεμιν
τίνος ἕνεκα οὐ τιτρώσκεις;

ΕΡ. Τὸ μὲν ὄλον οὐδὲ καταλαβεῖν αὐτὴν οἶόν τε
φεύγουσαν ἀεὶ διὰ τῶν ὄρων· εἶτα καὶ ἰδιόν τινα ἔρωτα
ἤδη ἔρε᾽.

ΑΦΡ. Τίνος, ὦ τέκνον;

ΕΡ. Θήρας καὶ ἐλάφων καὶ νεβρῶν, αἰρεῖν τε διώ-
κουσα καὶ κατατοξεύειν, καὶ ὅλως πρὸς τῷ τοιοῦτῳ ἐστίν·

ἐπεὶ τὸν γε ἀδελφὸν αὐτῆς, καίτοι τοξότην καὶ αὐτὸν ὄντα καὶ ἐκηβόλον —

ΑΦΡ. Οἶδα, ὦ τέκνον, πολλὰ ἐκείνον ἐτόξευσας.

XX.

ΘΕΩΝ ΚΡΙΣΙΣ.

252

ΖΕΥΣ, ΕΡΜΗΣ, ΗΡΑ, ΑΘΗΝΑ, ΑΦΡΟΔΙΤΗ, ΠΑΡΙΣ Η ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ.

1. ΖΕΥΣ. Ἐρμῆ, λαβὼν τουτὶ τὸ μῆλον ἄπιθι ἐς 1
253 τὴν Φρυγίαν παρὰ τὸν Πριάμου παῖδα τὸν βορκόλον —
νέμει δὲ τῆς Ἰδῆς ἐν τῷ Γαργάρῳ — καὶ λέγε πρὸς αὐ-
τόν, ὅτι σέ, ὦ Πάρι, κελεύει, ὁ Ζεὺς, ἐπειδὴ καλὸς τε
αὐτὸς εἶ καὶ σοφὸς τὰ ἐρωτικά, δικάσαι ταῖς θεαῖς, ἦτις
αὐτῶν ἢ καλλίστη ἐστί· τοῦ δὲ ἀγῶνος τὸ ἄθλον ἢ νικῶσα
λαβέτω τὸ μῆλον. ὦρα δὲ ἦδη καὶ ὑμῖν αὐταῖς ἀπιέναι
254 παρὶ τὸν δικαστὴν· ἐγὼ γὰρ ἀπωθοῦμαι τὴν δίκαιαν ἐπ’
ἴσης τε ὑμᾶς ἀγαπῶν καὶ εἰ γε οἶόν τε ἦν, ἠδέως ἂν ἀπά-
σας νενικηκίας εἶδον. ἄλλως τε καὶ ἀνάγκη, μὴ τὸ καλ-
λιστεῖον ἀποδόντα πάντως ἀπεχθάνεσθαι ταῖς πλείοσι.
διὰ ταῦτα αὐτὸς μὲν οἶκ ἐπιτήδειος ὑμῖν δικαστῆς, ὁ δὲ
νεανίας ὁ Φρύξ, ἐφ’ ὃν ἄπιτε, βασιλικὸς μὲν ἐστί καὶ
Γανυμήδους τούτου ξυγγενῆς, τᾶλλα δὲ ἀφελῆς καὶ ὄρειος·
οὐκ ἂν τις αὐτὸν ἀπαξιώσει τοιαύτης θεάς.

2. ΑΦΡ. Ἐγὼ μὲν, ὦ Ζεῦ, εἰ καὶ τὸν Μῶμον αὐ- 2
τὸν ἐπιστήσεας ἡμῖν δικαστὴν, θαρροῦσα βαδιοῦμαι
πρὸς τὴν ἐπίδειξιν· τί γὰρ ἂν καὶ μωμήσαιτό μου; χρεὶ
δὲ καὶ ταῦταις ἀρέσκειν τὸν ἄνθρωπον.

ΗΡΑ. Οὐδ’ ἡμεῖς, ὦ Ἀφροδίτη, δέδιμεν, οὐδ’ ἂν
ὁ Ἄρης ὁ σὸς ἐπιτραπῆ τὴν δίκαιαν· ἀλλὰ δεχόμεθα καὶ
τοῦτον, ὅστις ἂν ᾖ, τὸν Πάριον.

ΖΕΥΣ. Ἡ καὶ σοὶ ταῦτα, ὦ θύγατερ, συνδοκεῖ; τί
φῆς; ἀποστρέφη καὶ ἐρυθριᾶς; ἐστί μὲν ἴδιον τὸ αἰδεῖ-
σθαι τά γε τοιαῦτα ὑμῶν τῶν παρθένων· ἐπινεύεις δὲ
ὅμως. ἄπιτε οἶν καὶ [ὅπως] μὴ χαλεπήνητε τῇ δικαστῆ
αἰ νενικημέναι μηδὲ κακὸν ἐντρέψησθε τῷ νεανίσκῳ· οὐ
γὰρ οἶόν τε ἐπ’ ἴσης πάσας εἶναι καλὰς.

- 3 3. *ΕΡΜ.* Προΐωμεν εὐθὺν τῆς Φρυγίας, ἐγὼ μὲν ἡγούμενος, ὑμεῖς δὲ μὴ βραδέως ἀκολουθεῖτέ μοι, καὶ θαρρεῖτε· οἶδα ἐγὼ τὸν Πάριν, νεανίας ἐστὶ καλὸς καὶ τὰ ἄλλα ἐρωτικὸς καὶ τὰ τοιαῦτα κρίνειν ἱκανώτατος· οἶκ' ἂν ἐκεῖνος δικάσειε κακῶς. 255
- ΑΦΡ.* Τοῦτο μὲν ἅπαν ἀγαθὸν καὶ πρὸς ἐμοῦ λέγεις τὸ δίκαιον ἡμῖν εἶναι τὸν δικαστὴν· πότερα δὲ ἄγαμός ἐστιν οὗτος ἢ καὶ γυνή τις αὐτῷ σύνεστιν;
- ΕΡΜ.* Οὐ παντελῶς ἄγαμος, ὡς Ἀφροδίτη.
- ΑΦΡ.* Πῶς λέγεις;
- ΕΡΜ.* Δοκεῖ τις αὐτῷ συνοικεῖν Ἰδαία γυνή, ἱκανὴ μὲν, ἀγροῖκος δὲ καὶ δεινῶς ὄρειος, ἀλλ' οὐ σφόδρα προσέχειν αὐτῷ ἔοικε. τίνος δ' οὖν ἕνεκα ταῦτα ἐρωτᾷς;
- ΑΦΡ.* Ἄλλως ἠρόμην.
- 4 4. *ΑΘ.* Παραπρεσβεύεις, ὡς οὗτος, ἰδίᾳ ταύτῃ κοινολογούμενος.
- ΕΡΜ.* Οὐδέν, ὡς Ἀθηναῖα, δεινὸν οὐδὲ καθ' ὑμῶν, ἀλλ' ἤρετό με εἰ ἄγαμος ὁ Πάρις ἐστίν.
- ΑΘ.* Ὡς δὴ τί τοῦτο πολυπραγμονοῦσα;
- ΕΡΜ.* Οὐκ οἶδα· φησὶ δ' οὖν ὅτι ἄλλως ἐπελθόν, οὐκ ἐξεπίτηδες ἤρετο.
- ΑΘ.* Τί οὖν; ἄγαμός ἐστιν;
- ΕΡΜ.* Οὐ δοκεῖ.
- ΑΘ.* Τί δαί; τῶν πολεμικῶν ἐστὶν αὐτῷ ἐπιθυμία καὶ φιλόδοξός τις ἢ τὸ πᾶν βουκόλος;
- ΕΡΜ.* Τὸ μὲν ἀληθές οὐκ ἔχω εἰπεῖν, εἰκάζειν δὲ χρὴ νέον ὄντα καὶ τούτων ὀρέγεσθαι τυχεῖν καὶ βούλεσθαι ἂν πρῶτον αὐτὸν εἶναι κατὰ τὰς μάχας.
- ΑΦΡ.* Ὅρας; οὐδὲν ἐγὼ μέμφομαι οὐδὲ ἐγκαλῶ σοι τὸ πρὸς ταύτῃ ἰδίᾳ λαλεῖν· μεμψιμοίρων γὰρ καὶ οὐκ Ἀφροδίτης τὰ τοιαῦτα.
- ΕΡΜ.* Καὶ αὕτη σχεδὸν ταῦτά με ἤρετο· διὸ μὴ 256
χαλεπῶς ἔχε μηδ' οἴου μειονεκτεῖν, εἴ τι καὶ ταύτῃ κατὰ
5 τὸ ἄπλοῦν ἀπεκρινάμην. 5. ἀλλὰ μεταξὺ λόγων ἤδη πολὺ προϊόντες ἀπεσπάσαμεν τῶν ἀστέρων καὶ σχεδόν γε κατὰ τὴν Φρυγίαν ἐσμέν. ἐγὼ δὲ καὶ τὴν Ἰδην ὄρα

καὶ τὸ Γάργαρον ὄλον ἀκριβῶς, εἰ δὲ μὴ ἐξαπατῶμαι, καὶ αὐτὸν ὑμῶν τὸν δικαστὴν τὸν Πάριν.

ΗΡΑ. Ποῦ δέ ἐστιν; οὐ γὰρ κάμοι φαίνεται.

ΕΡΜ. Ταύτη, ὧ³ Ἡρα, πρὸς τὰ λαιὰ περισκόπει, μὴ πρὸς ἄκρῳ τῷ ὄρει, παρὰ δὲ τὴν πλευράν, οὗ τὸ ἄντρον, ἔνθα τὴν ἀγέλην ὄρᾱς.

ΗΡΑ. Ἄλλ' οὐχ ὄρῳ τὴν ἀγέλην.

ΕΡΜ. Πῶς φῆς; οὐχ ὄρᾱς βοῖδια κατὰ τὸν ἔμδον οὕτωσὶ δάκτυλον ἐκ μέσων τῶν πετρῶν προερχόμενα καὶ τινα ἐκ τοῦ σκοπέλου καταθέοντα καλαύροπα ἔχοντα καὶ 257 ἀνείρογοντα μὴ πρόσω διασκίδνασθαι τὴν ἀγέλην;

ΗΡΑ. Ὅρῳ νῦν, εἴ γε ἐκεῖνός ἐστιν.

ΕΡΜ. Ἄλλ' ἐκεῖνος. ἐπειδὴ δὲ πλησίον ἦδη ἐσμέν, ἐπὶ τῆς γῆς, εἰ δοκεῖ, καταστάντες βαδίζωμεν, ἵνα μὴ διαταράξωμεν αὐτὸν ἄνωθεν ἐξ ἀφανοῦς καθιπτάμενοι.

ΗΡΑ. Εὖ λέγεις, καὶ οὕτω ποιῶμεν. ἐπεὶ δὲ καταβεβήκαμεν, ὦρα σοι, ὧ³ Ἀφροδίτη, προΐεναι καὶ ἡγεῖσθαι ἡμῖν τῆς ὁδοῦ· σὺ γὰρ ὡς τὸ εἶκος ἔμπειρος εἶ τοῦ χωρίου πολλάκις, ὡς λόγος, κατελθοῦσα πρὸς Ἀγχίσην.

ΑΦΡ. Οὐ σφόδρα, ὧ³ Ἡρα, τούτοις ἄχθομαι τοῖς σκώμμασιν.

6. ΕΡΜ. Ἄλλ' ἐγὼ ὑμῖν ἡγήσομαι· καὶ γὰρ αὐτὸς 6 ἐνδιέτριψα τῇ Ἰδῆ, ὁπότε δὴ ὁ Ζεὺς ἦρα τοῦ μειρακίου τοῦ Φρυγός, καὶ πολλάκις δεῦρο ἦλθον ὑπ' ἐκεῖνου κα- 258 ταπεμφθείς ἐς ἐπισκοπὴν τοῦ παιδός, καὶ ὁπότε γε ἦδη ἐν τῷ ἀετῷ ἦν, συμπαριπτάμην αὐτῷ καὶ συνεκούφιζον τὸν καλόν, καὶ εἴ γε μέμνημαι, ἀπὸ ταυτησὶ τῆς πέτρας αὐτὸν ἀνήρπασεν· ὁ μὲν γὰρ ἔτυχε τότε συρρίζων πρὸς τὸ ποιμνιον· καταπτάμενος δὲ ὄπισθεν αὐτὸς ὁ Ζεὺς κούφως μάλα τοῖς ὄνυξι περιβαλὼν καὶ τῷ στόματι τὴν ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τιάραν ἔχων ἀνέφερε τὸν παῖδα τεταραγμένον καὶ τῷ τραχήλῳ ἀπεστραμμένῳ ἐς αὐτὸν ἀποβλέποντα. τότε οὖν ἐγὼ τὴν σύριγγα λαβὼν — ἀποβεβλήκει γὰρ αὐτὴν ὑπὸ τοῦ δέους — ἀλλὰ γὰρ ὁ διαιτητὴς οὕτωσὶ πλησίον, ὥστε προσεῖπωμεν αὐτόν. 7. Χαῖρε, 7 ὧ³ βουκόλε.

ΠΑΡ. Νῆ καὶ σύ γε, ὦ νεανίσκε. τίς δὲ ὢν δεῦρο ἀφίξει πρὸς ἡμᾶς; ἢ τίνας ταύτας ἄγεις τὰς γυναῖκας; οὐ γὰρ ἐπιτήδεια ὄρεοπολεῖν, οὕτω γε οὔσαι καλαί.

ΕΡΜ. Ἄλλ' οὐ γυναῖκές εἰσιν, Ἦραν δέ, ὦ Πάρι, καὶ Ἀθηναῖαν καὶ Ἀφροδίτην ὄρεῶς, καὶ μὲ τὸν Ἑρμῆν ὃ Ζεὺς ἀπέστειλεν. ἀλλὰ τί τρέμεις καὶ ὠχρίῳ; μὴ δέδιθι· χαλεπὸν γὰρ οὐδέν· κελεύει δέ σε δικαστὴν γενέσθαι τοῦ κάλλους αὐτῶν· Ἐπεὶ γὰρ, φησί, καλὸς τε αὐτὸς εἶ καὶ σοφὸς τὰ ἐρωτικά, σοὶ τὴν γνώσιν ἐπιτρέπω, τοῦ δὲ ἀγῶνος τὸ ἄθλον εἶση ἀναγνοὺς τὸ μῆλον.

ΠΑΡ. Φέρον ἴδω τί καὶ βούλεται. Ἡ ΚΑΛΗ, φησί, 259
 ΛΑΒΕΤΩ. πῶς ἂν οὖν, ὦ δέσποτα Ἑρμῆ, δυνηθεῖην ἐγὼ θνητὸς αὐτὸς καὶ ἀγροῖκος ἂν δικαστὴς γενέσθαι παραδόξου θέας καὶ μεῖζονος ἢ κατὰ βουκόλον; τὸ γὰρ τοιαῦτα κρίνειν τῶν ἄβρων μᾶλλον καὶ ἀστικῶν· τὸ δὲ ἕμῳ, αἶγα μὲν αἰγὸς ὅποτέρᾳ ἢ καλλίων καὶ δάμαλιν ἄλλης δαμάλεως, τάχ' ἂν δικάσαιμι κατὰ τὴν τέχνην·
 8 8. αὐταὶ δὲ πᾶσαι τε ὁμοίως καλαὶ καὶ οὐκ οἶδ' ὅπως ἂν τις ἀπὸ τῆς ἐτέρας ἐπὶ τὴν ἐτέραν μεταγάγοι τὴν ὄψιν ἀποσπάσας· οὐ γὰρ ἐθέλει ἀφίστασθαι ἑαδίως, ἀλλ' ἐνθ' ἂν ἀπερῆσθαι τὸ πρῶτον, τοῦτον ἔχεται καὶ τὸ παρὸν ἐπαινεῖ· κἄν ἐπ' ἄλλο μεταβῆ, κἀκείνο καλὸν ὄρεῶν [καὶ παραμένει καὶ ὁμοίως (†) ὑπὸ τῶν πλησίον παραλαμβάνεται], καὶ ὅλως περικέχεται μοι τὸ κάλλος αὐτῶν καὶ ὅλον περιείληφέ με καὶ ἄχθομαι, ὅτι μὴ καὶ αὐτὸς ὥσπερ ὁ Ἄργος ὄλω βλέπειν δύναμαι τῷ σώματι. δοκῶ δ' ἂν μοι καλῶς δικάσαι πάσαις ἀποδοὺς τὸ μῆλον. καὶ γὰρ αὖ καὶ τότε, ταύτην μὲν εἶναι συμβέβηκε τοῦ Διὸς ἀδελφὴν καὶ γυναῖκα, ταύτας δὲ θνηγατέρας· πῶς οὖν οὐ χαλεπὴ καὶ οὕτως ἢ κρίσις;
 ΕΡΜ. Οὐκ οἶδα· πλὴν οὐχ οἶόν τε ἀναδίνειν πρὸς τοῦ Διὸς κεκελευσμένον.

9 9. ΠΑΡ. Ἐν τούτῳ, ὦ Ἑρμῆ, πείσον αὐτάς, μὴ 260
 χαλεπῶς ἔχειν μοι τὰς δύο τὰς νενικημένας, ἀλλὰ μόνων τῶν ὀφθαλμῶν ἡγεῖσθαι τὴν διαμαρτίαν.

ΕΡΜ. Οὕτω φασὶ ποιήσειν· ὦρα δέ σοι ἤδη περαινέειν τὴν κρίσιν.

ΠΑΡ. Πειρασόμεθα· τί γὰρ ἂν καὶ πάθοι τις; ἐκεῖνο δὲ πρότερον εἰδέναι βούλομαι, πότερα ἐξαρκέσει σκοπεῖν αὐτάς, ὡς ἔχουσιν, ἢ καὶ ἀποδῦσαι δεήσει πρὸς τὸ ἀκριβὲς τῆς ἐξετάσεως;

ΕΡΜ. Τοῦτο μὲν σὸν ἂν εἴη τοῦ δικαστοῦ, καὶ πρόστατε, ὅπη καὶ θέλεις.

ΠΑΡ. Ὅπη καὶ θέλω; γυμνάς ἰδεῖν βούλομαι.

ΕΡΜ. Ἀπόδυτε, ὡς αὐταὶ· σὺ δ' ἐπισκόπει· ἐγὼ δ' ἂν ἀποστραφείην.

261 **10. ΗΡΑ.** Καλῶς, ὡς Πάρι· καὶ πρώτη γε ἀπο- 10
δύσομαι, ὅπως μάθῃς, ὅτι μὴ μόνας ἔχω τὰς ὠλένας λευκάς μηδὲ τῇ βοῶπις εἶναι μέγα φρονῶ, ἐπ' ἴσης δὲ εἰμι πᾶσα καὶ ὁμοίως καλή.

ΠΑΡ. Ἀπόδυθι καὶ σύ, ὡς Ἀφροδίτη.

ΑΘ. Μὴ πρότερον ἀποδύσης αὐτήν, ὡς Πάρι, πρὶν ἂν τὸν κεστὸν ἀπόθῃται — φαρμακὶς γὰρ ἔστι — μὴ σε καταγοητεύσῃ δι' αὐτοῦ· καίτοι γε ἔχρην μηδὲ οὕτω κεκαλλωπισμένην παρεῖναι μηδὲ τοσαῦτα ἐντετριμμένην χρώματα καθάπερ ὡς ἀληθῶς εἰταίραν τινά, ἀλλὰ γυμνὸν τὸ κάλλος ἐπιδεικνύειν.

ΠΑΡ. Εὖ λέγουσι τὸ περὶ τοῦ κεστοῦ, καὶ ἀπόθου.

ΑΦΡ. Τί οὖν οὐχὶ καὶ σύ, ὡς Ἀθηνᾶ, τὴν κόρυν ἀφελούσα ψιλὴν τὴν κεφαλὴν ἐπιδεικνύεις, ἀλλ' ἐπισείεις τὸν 262
λόφον καὶ τὸν δικαστὴν φοβεῖς; ἢ δέδιας μὴ σοὶ ἐλέγχῃται τὸ γλαυκὸν τῶν ὀμμάτων ἄνευ τοῦ φοβεροῦ βλεπόμενον;

ΑΘ. Ἴδοί σοι ἢ κόρυς αὕτη ἀφῆρηται.

ΑΦΡ. Ἴδού καὶ σοὶ ὁ κεστός.

ΗΡΑ. Ἄλλ' ἀπεδυσάμεθα.

11. ΠΑΡ. Ὡ Ζεῦ τεράστιε τῆς θεάς, τοῦ κάλλους, 11
τῆς ἡδονῆς. οἶα μὲν ἢ παρθένος, ὡς δὲ βασιλικὸν αὕτη καὶ σεμνὸν ἀπολάμπει καὶ ἀληθῶς ἄξιον τοῦ Διός, ὡς δὲ ὄρε' ἦδε ἡδέως, καὶ γλαφυρόν τι καὶ προσαγωγὸν ἐμειδίασεν — ἀλλ' ἦδη μὲν ἄλις ἔχω τῆς εὐδαιμονίας· εἰ δοκεῖ δέ, καὶ ἰδίᾳ καθ' ἐκάστην ἐπιθεῖν βούλομαι, ὡς νῦν γε ἀμφίβολός εἰμι καὶ οὐκ οἶδα πρὸς ὃ τι ἀποβλέψω πάντη τὰς ὕψεις περισπώμενος.

ΑΦΡ. Οὕτω ποιῶμεν.

ΠΑΡ. Ἄπιτε οὖν αἱ δύο· σὺ δέ, ὦ Ἥρα, περίμενε.

ΗΡΑ. Περίμενῶ, κάπειδάν με ἀκριβῶς ἴδης, ὦρα σοι καὶ ἄλλα ἤδη σκοπεῖν, εἰ καλά σοι καὶ τὰ δῶρα τῆς ψήφου τῆς ἐμῆς· ἦν γάρ με, ὦ Πάρι, δικάσῃς εἶναι καλήν, ἀπάσῃς ἔση τῆς Ἀσίας δεσπότης.

ΠΑΡ. Οὐκ ἐπὶ δώροις μὲν τὰ ἡμέτερα. ἀλλ' ἄπιθι· 263
12 πεπράξεται γὰρ ἄπερ ἂν δοκῇ. 12. σὺ δὲ πρόσιθι ἢ Ἀθηνᾶ.

ΑΘ. Παρέστηκά σοι, κᾶτα ἦν με, ὦ Πάρι, δικάσῃς καλήν, οὐποτε ἦτων ἄπει ἐκ μάχης, ἀλλ' αἰεὶ κρατῶν· πολεμιστὴν γάρ σε καὶ νικηφόρον ἀπεργάσομαι.

ΠΑΡ. Οὐδέν, ὦ Ἀθηνᾶ, δεῖ μοι πολέμου καὶ μάχης· εἰρήνη γάρ, ὡς ὄρας, τὰ νῦν ἐπέχει τὴν Φρυγίαν τε καὶ Ἀυδίαν καὶ ἀπολέμητος ἡμῖν ἢ τοῦ πατρὸς ἀρχή. Θάρρει δέ· οὐ μειονεκτῆσεις γάρ, κᾶν μὴ ἐπὶ δώροις δικάζωμεν. ἀλλ' ἐνδυθι ἤδη καὶ ἐπίθου τὴν κόρυν· ἱκανῶς γὰρ εἶδον. τὴν Ἀφροδίτην παρεῖναι καιρός.

13 13. ΑΦΡ. Αὕτη σοι ἐγὼ πλησίον, καὶ σκόπει καθ' ἔν ἀκριβῶς μηδὲν παρατρέχων, ἀλλ' ἐνδιατρίβων ἐκάστῳ τῶν μερῶν. εἰ δ' ἐθέλεις, ὦ καλέ, καὶ τάδε μου ἄκουσον· ἐγὼ γὰρ πάλαι ὄρωσά σε νέον ὄντα καὶ καλόν, ὅποιον οὐκ οἶδ' εἴ τινα ἕτερον ἢ Φρυγία τρέφει, μακαρίζω μὲν τοῦ κάλλους, αἰτιῶμαι δὲ τὸ μὴ ἀπολιπόντα τοὺς σκοπέλους καὶ ταυτασι τὰς πέτρας κατ' ἄστν ζῆν, ἀλλὰ διαφθείρειν τὸ κάλλος ἐν ἐρημίᾳ. τί μὲν γὰρ ἂν 264
σὺ ἀπολαύσεις τῶν ὄρων; τί δ' ἂν ἀπόναιτο τοῦ σοῦ κάλλους αἱ βόες; ἔπρεπε δὲ ἤδη σοι καὶ γεγαμηκένας, μὴ μέντοι ἀγροϊκόν τινα καὶ χωρῖτιν, οἷαι κατὰ τὴν Ἰδην αἱ γυναῖκες, ἀλλὰ τινα ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἢ Ἀργόθεν ἢ ἐκ Κορίνθου ἢ Λάκαιναν, οἷαπερ ἢ Ἑλένη ἐστί, νέα τε καὶ καλὴ καὶ κατ' οὐδὲν ἐλάττων ἐμοῦ, καὶ τὸ δὴ μέγιστον, ἔρωτικὴ· ἐκείνη γὰρ δὴ εἰ καὶ μόνον θεάσαιτό σε οἶδα ἐγὼ πάντα ἀπολιποῦσα καὶ παρασχοῦσα ἑαυτὴν ἔκδοτον ἔψεται καὶ συνοικήσει. πάντως δὲ καὶ σὺ ἀκήκοάς τι περὶ αὐτῆς.

ΠΑΡ. Οὐδέν, ὦ Ἀφροδίτη· νῦν δὲ ἡδέως ἂν ἀκούσαιμί σου τὰ πάντα διηγουμένης.

14. ΑΦΡ. Αὕτη θυγάτηρ μὲν ἐστὶ Λήδας, ἐκείνης 14
τῆς καλῆς, ἐφ' ἣν ὁ Ζεὺς κατέπητ' ἄκνος γενόμενος.

ΠΑΡ. Ποία δὲ τὴν ὄψιν ἐστὶ;

ΑΦΡ. Λευκὴ μὲν, οἷαν εἰκὸς ἐκ κύκνου γεγεννημένην, ἀπαλὴ δέ, ὡς ἐν ᾧ τραπεῖσα, γυμνὰς τὰ πολλὰ 265
καὶ παλαιστικὴ, καὶ οὕτω δὴ τι περισπούδαστος ὥστε καὶ πόλεμον ἀμφ' αὐτῇ γενέσθαι, τοῦ Θησέως ἄωρον ἔτι ἀρπάσαντος. οὐ μὴν ἀλλ' ἐπειδήπερ ἐς ἀκμὴν κατέστη, πάντες οἱ ἄριστοι τῶν Ἀχαιῶν ἐπὶ τὴν μνηστείαν ἀπήντησαν, προεκρίθη δὲ Μενέλειος τοῦ Πελοπιδῶν γένους· εἰ δὲ θελεῖς, ἐγὼ σοι καταπράξομαι τὸν γάμον.

ΠΑΡ. Πῶς φῆς; τὸν τῆς γεγαμημένης;

ΑΦΡ. Νέος εἰ σὺ καὶ ἀγροῖκος, ἐγὼ δὲ οἶδα ὡς χρὴ τὰ τοιαῦτα δοῦν.

ΠΑΡ. Πῶς; ἐθέλω γὰρ καὶ αὐτὸς εἰδέναί.

15. ΑΦΡ. Σὺ μὲν ἀποδημήσεις ὡς ἐπὶ θεῶν δὴ 15
τῆς Ἑλλάδος, κάπειδ' ἀφίκη ἐς τὴν Λακεδαιμόνα, ὄψεται σε ἡ Ἑλένη, τοῦντεῦθεν δὲ ἐμὸν ἂν εἴη τὸ ἔργον, ὅπως ἐρασθήσεται σου καὶ ἀκολουθήσει.

ΠΑΡ. Τοῦτ' αὐτὸ καὶ μάλιστα ἄπιστον εἶναι μοι δοκεῖ, τὸ ἀπολιποῦσαν τὸν ἄνδρα ἐθέλῃσαι βαρβάρῳ καὶ ξένῳ συνεκπλεῦσαι.

ΑΦΡ. Θάρρει τούτου γε ἕνεκα. παῖδε γὰρ μοι ἐστὸν 266
δύο καλὰ, Ἴμερος καὶ Ἔρως, τοῦτω σοι παραδώσω ἡγεμόνε τῆς ὁδοῦ γενησομένῳ· καὶ ὁ μὲν Ἔρως ὅλος παρελθὼν ἐς αὐτὴν ἀναγκάσει τὴν γυναῖκα ἐρᾶν, ὁ δὲ Ἴμερος αὐτῷ σοι περιχυθεὶς τοῦθ' ὅπερ ἐστίν, ἡμερτόν σε θήσει καὶ ἐράσμιον, καὶ αὐτὴ δὲ συμπαροῦσα. δεήσομαι δὲ καὶ τῶν Χαρίτων ἀκολουθεῖν, ἅπαντες αὐτὴν ἵνα πείσωμεν.

ΠΑΡ. Ὅπως μὲν ταῦτα χωρήσει, ἄδηλον, ὦ Ἀφροδίτη· πλὴν ἐρῶ γε ἤδη τῆς Ἑλένης καὶ οὐκ οἶδ' ὅπως καὶ ὄρᾶν αὐτὴν οἶομαι καὶ πλέω εὐθὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆ Σπάρτη ἐπιδημῶ καὶ ἐπάνειμι ἔχων τὴν γυναῖκα καὶ ἄχθομαι, ὅτι μὴ ταῦτα ἤδη πάντα ποιῶ.

16 16. ΑΦΡ. Μὴ πρότερον ἐρασθῆς, ὦ Πάρι, πρὶν ἐμὲ τὴν προμνήστριαν καὶ νυμφαγωγὸν ἀμειψασθαι τῇ κρίσει· πρέποι γὰρ ἂν καὶ νικηφόρον ὑμῖν συμπαρεῖναι καὶ ἐορτάζειν ἅμα καὶ τοὺς γάμους καὶ τὰ ἐπινίκια· πάντα γὰρ ἔνεστί σοι, τὸν ἔρωτα, τὸ κάλλος, τὸν γάμον τουτουὶ τοῦ μήλου πρίασθαι.

ΠΑΡ. Λέδοικα, μή μου ἀμελήσης μετὰ τὴν κρίσιν.

ΑΦΡ. Βούλει οὖν ἐπομόσωμαι;

ΠΑΡ. Μηδαμῶς, ἀλλὰ ὑπόσχου πάλιν.

ΑΦΡ. Ὑπισχοῦμαι δὴ σοι τὴν Ἑλένην παραδώσειν γυναῖκα καὶ ἀκολουθήσειν γέ σοι αὐτὴν καὶ ἀφίξασθαι παρ' ὑμᾶς ἐς τὴν Ἴλιον, καὶ αὐτὴ παρέσομαι καὶ συμπράξω τὰ πάντα.

ΠΑΡ. Καὶ τὸν Ἔρωτα καὶ τὸν Ἴμερον καὶ τὰς Χάριτας ἄξεις;

ΑΦΡ. Θάρρει, καὶ τὸν Πόθον ἔτι καὶ τὸν Ὑμέναιον πρὸς τούτοις παραλήψομαι. οὐκοῦν ἐπὶ τούτοις δίδου μοι τὸ μῆλον.

ΠΑΡ. Ἐπὶ τούτοις λάμβανε.

XXI.

ΑΡΕΩΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

1 1. ΑΡ. Ἦκουσας, ὦ Ἑρμῆ, οἷα ἠπειλήσεν ἡμῖν ὁ Ζεὺς, ὡς ὑπεροπτικὰ καὶ ὡς ἀπίθανα; Ἦν ἐθειλήσω, φησὶν, ἐγὼ μὲν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ σειρὰν καθήσω, ὑμεῖς δὲ εἰ ἀποκρεμασθέντες κατασπᾶν βιάσεσθέ με, μάτην πονήσετε· οὐ γὰρ δὴ καθελκύσετε· εἰ δὲ ἐγὼ θελήσαιμι ἀνελκύσαι, οὐ μόνον ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ τὴν γῆν ἅμα καὶ τὴν θάλατταν συναρτίσας μετεωριῶ· καὶ τᾶλλα ὅσα καὶ σὺ ἀκίχοας. ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν καθ' ἕνα πάντων ἀμείνων καὶ ἰσχυρότερός ἐστιν οὐκ ἂν ἀρνηθεῖην, ὁμοῦ δὲ τῶν τοσοῦτων ὑπερφέρειν, ὡς μὴ καταπονίσειν αὐτόν, ἦν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλατταν προσλάβωμεν, οὐκ ἂν πεισθεῖην.

2. *ΕΡΜ.* Εὐφήμεί, ἡ Ἄρες* οἱ γὰρ ἀσφαλὲς λέγειν τὰ τοιαῦτα, μὴ καὶ τι κακὸν ἀπολαύσωμεν τῆς φλυσρίας.

ΑΡ. Οἶμι γὰρ με πρὸς πάντας ἂν ταῦτα εἰπεῖν, οὐχὶ δὲ πρὸς μόνον σέ, ὃν ἐχεμυθεῖν ἠπιστάμην; ὃ δ' οὖν μάλιστα γελοῖον ἔδοξέ μοι ἀκοίοντι μεταξὺ τῆς ἀπειλῆς, οὐκ ἂν δυναίμην σιωπῆσαι πρὸς σέ* μέμνημαι γὰρ οὐ πρὸ πολλοῦ, ὅποτε ὁ Ποσειδῶν καὶ ἡ Ἥρα καὶ ἡ Ἀθηναῖα ἐπαναστάντες ἐπεβούλευον συνδῆσαι λαβόντες αὐτόν, ὡς παντοῖος ἦν δεδιώς, καὶ ταῦτα τρεῖς ὄντας, καὶ εἰ μὴ γε ἡ Θέτις κατελεήσασα ἐκάλεσεν αὐτῇ σύμμαχον Βριόρρων ἐκατόγχειρα ὄντα, κἂν ἐδέδετο αὐτῷ κερανῆ. [καὶ βροντῆ.] ταῦτα λογιζομένῳ ἐπήγει μοι γελᾶν ἐπὶ τῇ καλλιρρημοσύνῃ αὐτοῦ.

ΕΡΜ. Σιώπα, φημί· οὐ γὰρ ἀσφαλὲς οὔτε σοὶ λέγειν οὔτ' ἐμοὶ ἀκούειν τὰ τοιαῦτα.

XXII.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

269

1. *ΠΑΝ.* Χαῖρε, ὦ πάτερ Ἑρμῆ. 1

ΕΡΜ. Καὶ σύ γε. ἀλλὰ πῶς ἐγὼ σοὶ πατήρ;

ΠΑΝ. Οὐχὶ ὁ Κυλλήνιος Ἑρμῆς ὢν τυγχάνεις;

ΕΡΜ. Καὶ μάλα. πῶς οὖν υἱὸς ἐμὸς εἶ;

ΠΑΝ. Μοιχιδιὸς εἰμι, ἐξαιρετός σοι γενόμενος.

ΕΡΜ. Νῆ Δία, τράγου ἴσως τινὸς μοιχεύσαντος αἴγα· ἐμὸς γὰρ πῶς, κέρατα ἔχων καὶ ῥίνα τοιαύτην καὶ πώγωννα λάσιον καὶ σκέλη διχηλὰ καὶ τραγικὰ καὶ οὐρὰν ὑπὲρ τὰς πυγὰς;

ΠΑΝ. Ὅποσα ἂν ἀποσκώψης ἐμέ, τὸν σεαυτοῦ υἱόν, ὦ πάτερ, ἐπονείδιστον ἀποφαινεις, μᾶλλον δὲ σεαυτόν, ὃς τοιαῦτα γεννᾷς καὶ παιδοποιεῖ, ἐγὼ δὲ ἀναίτιος.

ΕΡΜ. Τίνα δὲ καὶ φῆς σου μητέρα; ἢ που ἔλαθον αἴγα μοιχεύσας ἔγωγε;

ΠΑΝ. Οὐκ αἴγα ἐμοίχευσας, ἀλλ' ἀνάμνησον σεαυ-

τόν, εἴ ποτε ἐν Ἀρκαδίᾳ παῖδα ἔλευθέραν ἐβιάσω. τί δακῶν τὸν δάκτυλον ζητεῖς καὶ ἐπὶ πολὺ ἀπορεῖς; τὴν Ἰκαρίου λέγω Πηνηλόπην.

ΕΡΜ. Εἶτα τί παθοῦσα ἐκείνη ἀντ' ἐμοῦ τράγω σε ὅμοιον ἔτεκεν;

- 2 2. ΠΑΝ. Αὐτῆς ἐκείνης λόγον σοι ἐρῶ· ὅτε γάρ με ἐξέπεμπεν ἐπὶ τὴν Ἀρκαδίαν, Ὡ παῖ, μήτηρ μὲν σοι, ἔφη, ἐγὼ εἰμι, Πηνηλόπη ἢ Σπαρτιαῖτις, τὸν πατέρα δὲ γίνωσκε θεὸν ἔχων Ἑρμῆν Μαίας καὶ Διός. εἰ δὲ κερασφόρος καὶ τραγασκελῆς εἶ, μὴ λυπείτω σε· ὁπότε γὰρ συνῆει μοι ὁ πατήρ ὁ σὸς, τράγω ἑαυτὸν ἀπέκασεν, ὡς λάθοι, καὶ διὰ τοῦτο ὅμοιος ἀπέβης τῷ τράγω.

ΕΡΜ. Νῆ Δία, μέμνημαι ποιήσας τοιοῦτόν τι. ἐγὼ οὖν ὁ ἐπὶ κάλλει μέγα φρονῶν, ἔτι ἀγένειος αὐτὸς ὢν σὸς πατήρ κεκλήσομαι καὶ γέλωτα ὀφλήσω παρὰ πᾶσιν ἐπὶ τῇ εὐπαιδίᾳ;

- 3 3. ΠΑΝ. Καὶ μὴν οὐ κατασχύνω σε, ἅ πάτερ· μουσικός τε γάρ εἰμι καὶ συρίζω πάνυ καπυρόν, καὶ ὁ Διόνυσος οὐδὲν ἐμοῦ ἄνευ ποιεῖν δύναται, ἀλλὰ ἑταῖρον καὶ θιασώτην πεποιήταί με, καὶ ἡγοῦμαι αὐτῷ τοῦ χοροῦ· καὶ τὰ ποιμνία δὲ εἰ θεάσαιό μου, ὁπόσα περὶ Τεγέαν καὶ ἀνὰ τὸ Παρθένιον ἔχω, πάνυ ἡσθήση· ἄρχω δὲ καὶ τῆς Ἀρκαδίας ἀπάσης· πρῶην δὲ καὶ Ἀθηναίους συμμαχήσας οὕτως ἡρίστευσα Μαραθῶνι, ὥστε καὶ ἀριστεῖον ἡρέθη μοι, τὸ ὑπὸ τῇ ἀκροπόλει σπήλαιον. ἦν γοῦν ἐς Ἀθήνας ἔλθης, εἶση ὅσον ἐκεῖ τοῦ Πανὸς ὄνομα.

- 4 4. ΕΡΜ. Εἰπέ δέ μοι, γεγάμηκας, ὦ Πάν, ἤδη; τοῦτο γάρ, οἶμαι, καλοῦσί σε.

ΠΑΝ. Οὐδαμῶς, ὦ πάτερ· ἐρωτικός γάρ εἰμι καὶ οὐκ ἂν ἀγαπήσαιμι συνῶν μιᾶ.

ΕΡΜ. Ταῖς οὖν αἰξὶ δηλαδὴ ἐπιχειρεῖς.

ΠΑΝ. Σὺ μὲν σκώπτεις, ἐγὼ δὲ τῇ τε Ἥχοι καὶ τῇ Πίτυϊ σύνειμι καὶ ἀπάσαις ταῖς τοῦ Διονύσου Μαινάσι καὶ πάνυ σπονδάζομαι πρὸς αὐτῶν.

ΕΡΜ. Οἷσθ' οὖν, ὦ τέκνον, ὅ τι χάρισαι τὸ πρῶτον αἰτοῦντί μοι;

ΠΑΝ. Πρόστατε, ω πάτερ.

ΕΡΜ. Ἡμεῖς μόνοι εἰδῶμεν ταῦτα. καὶ πρόσιθί μοι καὶ φιλοφρονοῦ· πατέρα δὲ ὄρα μὴ καλέσης με ἀκούοντός τινος.

XXIII.

273

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΚΑΙ ΔΙΟΝΥΣΟΥ.

1. ΑΠ. Τί ἂν λέγοιμεν[;] ὁμομητρίους, ὧ Διόνυσε, 1 ἀδελφοὺς [εἶναι] Ἐρωτα καὶ Ἐρμαφρόδιτον καὶ Πρίαπον ἀνομοιοτάτους ὄντας τὰς μορφὰς καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα; ὁ μὲν γὰρ πάγκαλος καὶ τοξότης καὶ δύναμιν οὐ μικρὰν περιβεβλημένος ἀπάντων ἄρχων, ὁ δὲ Θῆλυς καὶ ἡμίανδρος καὶ ἀμφίβολος τὴν ὄψιν· οὐκ ἂν διακρίναις εἶτ' ἔφηβός ἐστιν εἴτε καὶ παρθένος· ὁ δὲ καὶ πέρα τοῦ εὐπρεποῦς ἀνδρικόσ ὁ Πρίαπος.

ΔΙΟ. Μηδὲν θαυμάσης, ὧ Ἀπολλων· οὐ γὰρ Ἀφρο-
274 δίτη αἰτία τούτου, ἀλλὰ οἱ πατέρες διάφοροι γεγενημέ-
νοι, ὅπου γε καὶ ὁμοπάτριοι πολλάκις ἐκ μιᾶς γαστρὸς, ὁ μὲν ἄρσην, ἡ δὲ θῆλεια, ὥσπερ ὑμεῖς, γίνονται.

ΑΠ. Ναί· ἀλλ' ἡμεῖς ὅμοιοί ἐσμεν καὶ ταῦτ' ἐπι-
τηδεύομεν· τοξόται γὰρ ἄμφω.

ΔΙΟ. Μέχρι μὲν τόξου τὰ αὐτά, ἃ Ἀπολλων, ἐκεῖνα δὲ οὐκ ὅμοια, ὅτι ἡ μὲν Ἄρτεμις ξενοκτονεῖ ἐν Σκύθαις, σὺ δὲ μαντεύῃ καὶ ἰᾶ τούσ κάμνοντας.

ΑΠ. Οἶει γὰρ τὴν ἀδελφὴν χαίρειν τοῖς Σκύθαις, ἡ γε καὶ παρεσκεύασται, ἣν τις Ἑλλήν ἀφίκηται ποτε ἐς τὴν Ταυρικὴν, συνεκπλεῦσαι μετ' αὐτοῦ μυσσάτομένη τὰς σφαγὰς;

2. ΔΙΟ. Εὖ γε ἐκεῖνη ποιούσα. ὁ μέντοι Πρία- 2
πος, (γελοῖον γάρ τί σοι διηγήσομαι, πρῶν ἐν Λαμψάκῳ γενόμενον,) ἐγὼ μὲν παρήειν τὴν πόλιν, ὁ δὲ ὑποδεξά-
μενός με καὶ ξενίσας παρ' αὐτῷ, ἐπειδὴ ἀνεπανασάμεθα ἐν τῷ συμποσίῳ ἱκανῶς ὑποβεβρεγμένοι, κατ' αὐτὰς που μέσας νύκτας ἐπαναστὰς ὁ γενναῖος — αἰδοῦμαι δὲ λέγειν.

ΑΠ. Ἐπεῖρα σε, Διόνυσε;

ΔΙΟ. Τοιοῦτόν ἐστι.

ΑΠ. Σὺ δὲ τί πρὸς ταῦτα;

ΔΙΟ. Τί γὰρ ἄλλο ἢ ἐγέλασα;

ΑΠ. Εἰ³ γε, [τὸ μὴ χαλεπῶς μηδὲ ἀγρίως]· συγγνω-
στὶς γάρ, εἰ καλόν σε οὕτως ὄντα ἐπειρά.

ΔΙΟ. Τοῦτου μὲν ἔνεκα καὶ ἐπὶ σὲ ἄν, ὡ³ Ἀπολλων,
ἀγόγοι τὴν πείραν· καλὸς γὰρ καὶ σὺ καὶ κομήτης, ὡς²⁷⁵
κἂν νήφροντά σοι τὸν Πρίαπον ἐπιχειρήσαι.

ΑΠ. Ἄλλ' οὐκ ἐπιχειρήσει [γε], ὡ³ Διόνυσε· ἔχω γὰρ
μετὰ τῆς κόμης καὶ τὰ τόξα.

XXIV.

ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΜΑΙΑΣ.

1 1. ΕΡΜ. Ἔστι γάρ τις, ὡ³ μήτερ, ἐν οὐρανῷ Θεὸς
ἀθλιότερος ἐμοῦ;

ΜΑΙ. Μὴ λέγε, ἃ³ Ἑρμῆ, τοιοῦτον μηδέν.

ΕΡΜ. Τί μὴ λέγω, ὃς τοσαῦτα πράγματα ἔχω μό-
νος κάμνων καὶ πρὸς τοσαύτας ὑπηρεσίας διασπώμενος;
ἔωθεν μὲν γὰρ ἔξανασιάντα σείρειν τὸ συμπόσιον δεῖ καὶ
διαστράσαντα τὴν κλισίαν εὐθετίσαντά τε ἕκαστα παρε-
σιάναι τῷ Διὶ καὶ διαφέρειν τὰς ἀγγελίας τὰς παρ' αὐ-
τοῦ ἄνω καὶ κάτω ἡμεροδρομοῦντα, καὶ ἐπανελθόντα ἔτι
κεκονιμένον παρατιθέναι τὴν ἀμβροσίαν· πρὶν δὲ τὸν
νεώνητον τοῦτον οἰνοχόον ἦκειν, καὶ τὸ νέκταρ ἐγὼ ἐνέ-
χεον. τὸ δὲ πάντων δεινότατον, ὅτι μηδὲ νυκτὸς καθεύδω
μόνος τῶν ἄλλων, ἀλλὰ δεῖ με καὶ τότε τῷ Πλούτωνι²⁷⁶
ψυχαγωγεῖν καὶ νεκροπομπὸν εἶναι καὶ παρεσιάναι τῷ
δικαστηρίῳ· οὐ γὰρ ἱκανά μοι τὰ τῆς ἡμέρας ἔργα, ἐν
παλαιστραῖς εἶναι κἂν ταῖς ἐκκλησίαις κηρύττειν καὶ
δῆτορας ἐκδιδάσκειν, ἀλλ' ἔτι καὶ νεκρικὰ συνδιαπράτ-
2 τειν μεμερισμένον. 2. καίτοι τὰ μὲν τῆς Αἴδας τέκνα
παρ' ἡμέραν ἑκάτερος ἐν οὐρανῷ ἢ ἐν Ἄδου εἰσὶν, ἐμοὶ
δὲ καθ' ἑκάστην ἡμέραν κάκεινα καὶ ταῦτα ποιεῖν ἀναγ-
καῖον, καὶ οἱ μὲν Ἀλκμήνης καὶ Σεμέλης ἐκ γυναικῶν

δυστήνων γενομένοι εὐωχοῦνται ἀφρόντιδες, ὁ δὲ Μαίας τῆς Ἀτλαντίδος διακονοῦμαι αὐτοῖς. καὶ νῦν ἄρτι ἤγοντά με ἀπὸ Σιδῶνος παρὰ τῆς Κάδμου θυγατρὸς, ἐφ' ἣν πέπομφέ με ὀψόμενον ὅ τι πράττει ἡ παῖς, μηδὲ ἀναπνεύσαντα πέπομφεν αὐθις ἐς τὸ Ἄργος ἐπισκεψόμενον 277 τὴν Δανάην, εἴτ' ἐκεῖθεν ἐς Βοιωτίαν, φησὶν, ἐλθὼν ἐν παρόδῳ τὴν Ἀντιόπην ἰδέ. καὶ ὅλως ἀπηγόρευκα ἤδη. εἰ γοῦν δυνατὸν ἦν, ἡδέως ἂν ἠξίωσα πεπραῶθαι, ὥσπερ οἱ ἐν γῆ κακῶς δουλεύοντες.

ΜΑΙ. Ἐὰ ταῦτα, ὦ τέκνον· χρὴ γὰρ πάντα ὑπηρετεῖν τῷ πατρὶ νεανίαν ὄντα. καὶ νῦν ὥσπερ ἐπέμφθης, σόβει ἐς Ἄργος, εἶτα ἐς τὴν Βοιωτίαν, μὴ καὶ πληγὰς βραδύνων λάβῃς ὀξύχολοι γὰρ οἱ ἐρῶντες.

XXV.

ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΗΛΙΟΥ.

1. ΖΕΥΣ. Οἷα πεποίηκας, ὦ Τιτάνων κάκιστε; 1
278 ἀπολώλεκας τὰ ἐν τῇ γῆ ἅπαντα, μειρακίῳ ἀνοήτῳ πιστεύσας τὸ ἄρμα, ὃς τὰ μὲν κατέφλεξε πρόσγειος ἐνεχθεῖς, τὰ δὲ ὑπὸ κρούους διαφθαρῆναι ἐποίησε πολὺ αὐτῶν ἀποσπάσας τὸ πῦρ, καὶ ὅλως οὐδὲν ὅ τι οὐ ξυνετάρραξε καὶ ξυνέχεε, καὶ εἰ μὴ ἐγὼ ξυνεῖς τὸ γιγνόμενον κατέβαλον αὐτὸν τῷ κεραυνῷ, οὐδὲ λείψανον ἀνθρώπων ἔτι ἔμεινεν ἄν' τοιοῦτον ἡμῖν ἠνίοχον τὸν καλὸν ἐκεῖνον καὶ διαφορῆλάτην ἐκπέπομφας.

ΗΛ. Ἡμαρτον, ὦ Ζεῦ, ἀλλὰ μὴ χαλέπαινε, εἰ ἐπέσθην υἱῷ πολλὰ ἰκετεύοντι· πόθεν γὰρ ἂν καὶ ἤλπισα τηλικούτου γενήσεσθαι κακόν;

ΖΕΥΣ. Οὐκ ἤδεις, ὅσης ἐδεῖτο ἀκριβείας τὸ πρᾶγμα καὶ ὡς, εἰ βραχὺ τις ἐκβαίῃ τῆς ὁδοῦ, οἴχεται πάντα; ἠγνόεις δὲ καὶ τῶν ἵππων τὸν θυμόν, ἄς δὴ ξυνέχειν ἀνάγκη τὸν χαλινόν; εἰ γὰρ ἐνδοιῇ τις, ἀφηνιάζουσιν εὐθύς, ὥσπερ ἀμέλει καὶ τοῦτον ἐξήνεγκαν, ἄρτι μὲν ἐπὶ τὰ λαῖά, μετ' ὀλίγον δὲ ἐπὶ τὰ δεξιὰ, καὶ ἐς τὸ ἐναντίον

τοῦ δρόμου ἐνίστε, καὶ ἄνω καὶ κάτω, ὅπως ἐνθα ἐβού-
λοντο αὐτοί· ὁ δὲ οὐκ εἶχεν ὅ τι χρήσαιτο αὐτοῖς.

2 2. ΗΛ. Πάντα μὲν ἠπιστάμην ταῦτα καὶ διὰ τοῦτο
ἀντεῖχον ἐπὶ πολὺ καὶ οὐκ ἐπίστευον αὐτῷ τὴν ἔλασιν· 279
ἐπεὶ δὲ κατελιπάρησε δακρύων καὶ ἡ μήτηρ Κλυμένη μετ'
αὐτοῦ, ἀναβιβασάμενος ἐπὶ τὸ ἄρμα ὑπεθέμην, ὅπως
μὲν χρῆ βεβηκέναι αὐτόν, ἐφ' ὁπόσον δὲ ἐς τὸ ἄνω ἀφέν-
τα ὑπερενεχθῆναι, εἶτα ἐς τὸ κάτω αὐθις ἐπινεύειν
καὶ ὡς ἐγκρατῆ εἶναι τῶν ἡνιῶν καὶ μὴ ἐφιέναι τῷ θυμῷ
τῶν ἵππων· εἶπον δὲ καὶ ἡλικος ὁ κίνδυνος, εἰ μὴ ὀρ-
θῆν ἑλαῦνοι· ὁ δὲ — παῖς γὰρ ἦν — ἐπιβὰς τοσούτου
πυρρός καὶ ἐπικύψας ἐς βάθος ἀχανὲς ἐξεπλάγη, ὡς τὸ
εἰκός· οἱ δὲ ἵπποι ὡς ἤσθοντο οὐκ ὄντα ἐμὲ τὸν ἐπιβε-
βηκίτα, καταφρονήσαντες τοῦ μειρακίου ἐξετράποντο τῆς
ὁδοῦ καὶ τὰ δεινὰ ταῦτα ἐποίησαν· ὁ δὲ τὰς ἡνίας ἀφείλ,
οἴμαι δεδιώς μὴ ἐκπέσῃ αὐτός, εἶχετο τῆς ἀντιγῶς. ἀλλὰ
ἐκεῖνός τε ἤδη ἔχει τὴν δίκην κάμοι, ὦ Ζεῦ, ἱκανὸν τὸ
πένθος.

3 3. ΖΕΥΣ. Ἰκανὸν λέγεις τοιαῦτα τολμήσας; νῦν μὲν
οὖν συγγνώμην ἀπονέμω σοι, ἐς δὲ τὸ λοιπόν, ἦν τι
ὅμοιον παρανομήσης ἢ τινα τοιοῦτον σεαυτοῦ διάδοχον
ἐκπέμψης, αὐτίκα εἴση, ὁπίσον τοῦ σοῦ πυρρός ὁ κεραι- 280
νός πυρωδέστερος. ὥστε ἐκεῖνον μὲν αἱ ἀδελφαὶ Θαρπέ-
τωσαν ἐπὶ τῷ Ἡριδανῷ, ἵνα περ ἔπεσεν ἐκδιφρευθεῖς,
ἤλεκτρον ἐπ' αὐτῷ δακρύουσαι καὶ αἰγίροι γενέσθωσαν
ἐπὶ τῷ πάθει, σὺ δὲ ξυμπηξάμενος τὸ ἄρμα — κατέαγε
δὲ καὶ ὁ ῥυμός αὐτοῦ καὶ ἄτερος τῶν τροχῶν συντέτρι-
πται — ἔλαυνε ὑπαγαγὼν τοὺς ἵππους. ἀλλὰ μέμνησο
τούτων ἀπάντων.

XXVI.

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

4 1. ΑΠ. Ἔχεις μοι εἰπεῖν, ὦ Ἐρμῆ, πότερος ὁ Κά- 281
στωρ ἐστὶ τούτων καὶ πότερος ὁ Πολυδεύκης; ἐγὼ γὰρ
οὐκ ἂν διακρίναμι αὐτούς.

ΕΡΜ. Ὁ μὲν χθρὸς ἡμῖν ξυγγενόμενος ἐκείνος Κά-
στωρ ἦν, οὗτος δὲ Πολυδεύκης.

ΑΠ. Πῶς διαγινώσκεις; ὅμοιοι γάρ.

ΕΡΜ. Ὅτι οὗτος μὲν, ὃν Ἄπολλον, ἔχει ἐπὶ τοῦ
προσώπου τὰ ἴχνη τῶν τραυμάτων ἃ ἔλαβε παρὰ τῶν
ἀνταγωνιστῶν πυκτεύων, καὶ μάλιστα δπόσα ὑπὸ τοῦ
Βέβρυκος Ἀμύκου ἐτρώθη τῷ Ἰάσονι συμπλέων, ἄτερος
δὲ οὐδὲν τοιοῦτον ἐμφαίνει, ἀλλὰ καθαρός ἐστι καὶ ἀπα-
θήσ τὸ πρόσωπον.

ΑΠ. Ὠνησας διδάξας τὰ γνωρίσματα, ἐπεὶ τὰ γε
282 ἄλλα πάντα ἴσα, τοῦ ψοῦ τὸ ἡμίτομον καὶ ἀστήρ ὑπερ-
283 ἄνω καὶ ἀκόντιον ἐν τῇ χειρὶ καὶ ἵππος ἐκατέρω λευκός,
284 ὥστε πολλάκις ἐγὼ τὸν μὲν προσεῖπον Κάστορα Πολυ-
285 δεύκην ὄντα, τὸν δὲ τῷ τοῦ Πολυδεύκου ὀνόματι. ἀτὰρ
286 εἰπέ μοι καὶ τόδε, τί δήποτε οὐκ ἄμφω ξύνεισιν ἡμῖν,
ἀλλ' ἐξ ἡμισείας ἄρτι μὲν νεκρός, ἄρτι δὲ θεός ἐστιν
ἄτερος αὐτῶν;

2. ΕΡΜ. Ὑπὸ φιλαδελφίας τοῦτο ποιοῦσιν· ἐπεὶ γὰρ 2
ἔδει ἓνα μὲν τεθνάναι τῶν Λήδας υἱέων, ἓνα δὲ ἀθάνα-
τον εἶναι, ἐνειμάντο οὕτως αὐτοὶ τὴν ἀθανασίαν.

ΑΠ. Οὐ ξυνετήν, ὃν Ἑρμῆ, τὴν νόμην, οἳ γε οὐδὲ
ὄφονται οὕτως ἀλλήλους, ὅπερ ἐπόθουν, οἴμαι, μάλιστα·
πῶς γάρ, ὃ μὲν παρὰ θεοῖς, ὃ δὲ παρὰ τοῖς φθιτοῖς ὢν;
πλὴν ἀλλ' ὥσπερ ἐγὼ μαντεύομαι, ὃ δὲ Ἀσκληπιὸς ἴαται,
287 σὺ δὲ παλαίειν διδάσκεις παιδοτριβῆς ἄριστος ὢν, ἢ δὲ
Ἄρτεμις μαίεεται καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστος ἔχει τινὰ
τέχνην ἢ θεοῖς ἢ ἀνθρώποις χρησίμην, οὗτοι δὲ τί ποι-
οῦσιν ἡμῖν; ἢ ἀργοὶ εὐωχῆσονται τηλικούτοι ὄντες;

ΕΡΜ. Οὐδαμῶς, ἀλλὰ προστέτανται αὐτοῖν ὑπηρε-
τεῖν τῷ Ποσειδῶνι καὶ καθιππεύειν δεῖ τὸ πέλαγος καὶ
ἐάν που ναύτας χειμαζόμενους ἴδωσιν, ἐπικαθίσαντας ἐπὶ
τὸ πλοῖον σώζειν τοὺς ἐμπλέοντας.

ΑΠ. Ἀγαθὴν, ὃν Ἑρμῆ, καὶ σωτήριον λέγεις τὴν
τέχνην.

ΕΝΑΛΙΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

I.

ΔΩΡΙΔΟΣ ΚΑΙ ΓΑΛΑΤΕΙΑΣ.

1 1. ΔΩΡ. Καλὸν ἐρασίην, ὦ Γαλάτεια, τὸν Σικελὸν τοῦτον ποιμένα φασὶν ἐπιμεμηνέναι σοί.

ΓΑΛ. Μὴ σκῶπτε, Δωρί· Ποσειδῶνος γὰρ υἱὸς ἔστιν, ὁποῖος ἂν ἦ.

ΔΩΡ. Τί οὖν; εἰ καὶ τοῦ Διὸς αὐτοῦ παῖς ὢν ἄγριος οὕτω καὶ λάσιος ἐφαίνεται καί, τὸ πάντων ἄμορφότατον, μονόφθαλμος, οἷει τὸ γένος ἂν τι ὀνήσαι αὐτὸν πρὸς τὴν μορφήν;

ΓΑΛ. Οὐδὲ τὸ λάσιον αὐτοῦ καί, ὡς φῆς, ἄγριον ἄμορφόν ἐστιν — ἀνδρῶδες γάρ — ὃ τε ὀφθαλμὸς ἐπιπρέπει τῷ μετώπῳ οὐδὲν ἐνδεέστερον ὄρων ἢ εἰ δὴ ἦσαν.

ΔΩΡ. Ἔοικας, ὦ Γαλάτεια, οὐκ ἐρασίην ἀλλ' ἐρώμενον ἔχειν τὸν Πολύφημον, οἷα ἐπαινεῖς αὐτόν.

2 2. ΓΑΛ. Οὐκ ἐρώμενον, ἀλλὰ τὸ πᾶν ὀνειδιστι-
κὸν τοῦτο οὐ φέρω ὑμῶν, καὶ μοι δοκεῖτε ὑπὸ φθόνου
αὐτὸ ποιεῖν, ὅτι ποιμαίνων ποτὲ ἀπὸ τῆς σκοπῆς παιζού-
σας ἡμᾶς ἰδὼν ἐπὶ τῆς ἡόνος ἐν τοῖς πρόποσι τῆς Αἴτης,
καθ' ὃ μεταξὺ τοῦ ὕρου καὶ τῆς θαλάττης αἰγιαλὸς
ἀπομηκύνεται, ὑμᾶς μὲν οὐδὲ προσέβλεψεν, ἐγὼ δὲ ἐξ
ἀπασῶν ἢ καλλίστη ἔδοξα, καὶ μόνη ἐμοὶ ἐπέιχε τὸν
ὀφθαλμόν. ταῦτα ὑμᾶς ἀνιᾶ· δεῖγμα γάρ, ὡς ἀμείνων
εἰμι καὶ ἀξιέραστος, ὑμεῖς δὲ παρώφθητε.

ΔΩΡ. Εἰ ποιμένι καὶ ἐνδεεὶ τὴν ὄψιν καλὴ ἔδο-
ξας, ἐπίφθονος οἷει γεγονέναι; καίτοι τί ἄλλο ἐν σοὶ
ἐπαινέσαι εἶχεν ἢ τὸ λευκὸν μόνον; καὶ τοῦτο, οἴμαι,
ὅτι ξυνήθης ἐστὶ τυρῶ καὶ γάλακτι· πάντα οὖν τὰ ὅμοια

3 τούτοις ἠγεῖται καλά. 3. ἐπεὶ τά γε ἄλλα ὁπόταν ἐθε-
λήσης μαθεῖν, οἷα τυγχάνεις οὕσα τὴν ὄψιν, ἀπὸ πέ-
τρας τινός, εἴ ποτε γᾶλήνη [εἶη], ἐπικύψασα ἐς τὸ ὕδωρ
ἰδὲ σεαυτὴν οὐδὲν ἄλλο ἢ χροῖαν λευκὴν ἀκριβῶς· οὐκ

ἐπαινεῖται δὲ τοῦτο, ἦν μὴ ἐπιπρέπη αὐτῷ καὶ τὸ ἐρύθημα.

ΓΑΛ. Καὶ μὴν ἐγὼ μὲν ἢ ἀκριβῶς λευκὴ ὄμως ἐρασιὴν ἔχω κἂν τοῦτον, ὑμῶν δὲ οὐκ ἔστιν ἦντινα ἢ ποιμὴν ἢ ναύτης ἢ πορθμεὺς ἐπαινεῖ· ὁ δὲ γε Πολύφημος τὰ τε ἄλλα καὶ μουσικός ἐστι.

4. ΔΩΡ. Σιάπα, ὦ Γαλάτεια· ἠκούσαμεν αὐτοῦ ἄδοντος ὅποτε ἐκώμασε πρῶην ἐπὶ σέ· Ἀφροδίτη φίλη, ὄνον ἂν τις ὀγκᾶσθαι ἔδοξε. καὶ αὐτὴ δὲ ἢ πηκίς οἶα; κρανίον ἐλάφου γυμνὸν τῶν σαρκῶν, καὶ τὰ μὲν κέρατα πῆχεις [ὡσπερ] ἦσαν, ζυγώσας δὲ αὐτὰ καὶ ἐνάσφας τὰ νεῦρα, οὐδὲ κόλλοπι περιστρέψας, ἐμελῳδεὶ ἄμουσόν τι καὶ ἀπωδόν, ἄλλο μὲν αὐτὸς βοῶν, ἄλλο δὲ ἢ λύρα ὑπῆχει, ὥστε οὐδὲ κατέχειν τὸν γέλωτα ἐδυνάμεθα ἐπὶ τῷ ἐρωτικῷ ἐκείνῳ ἄσματι· ἢ μὲν γὰρ Ἠχώ οὐδὲ ἀποκρίνεσθαι αὐτῷ ἠθέλεν οὕτω λάλος οὔσα βρυχωμένῃ, ἀλλ' ἠσχύνετο, εἰ φανεῖη μιμουμένη τραχείαν τὴν ὦδὴν καὶ κα-
291 ταγέλαστον. 5. ἔφερε δὲ ὁ ἐπέραστος ἐν ταῖς ἀγκάλαις ἄθυρμάτιον ἄρκτου σκύλακα τὸ λάσιον αὐτῷ προσεικότα. τίς οὖν οὐκ ἂν φθονήσείε σοι, ὦ Γαλάτεια, τοιοῦτου ἐραστοῦ;

ΓΑΛ. Οὐκοῦν σύ, Δωρί, δεῖξον ἡμῖν τὸν σεαντῆς, καλλίῳ δῆλον ὅτι ὄντα καὶ ὠδικώτερον καὶ κιθαρίζειν ἄμεινον ἐπιστάμενον.

ΔΩΡ. Ἄλλ' ἐραστῆς μὲν οὐδεὶς ἔστι μοι οὐδὲ σεμνίνομαι ἐπέραστος εἶναι· τοιοῦτος δὲ οἶος ὁ Κύκλωψ ἐστὶ, κινάβρας ἀπόζων ὡσπερ τράγος, ὠμοφάγος, ὡς φασι, καὶ σιτούμενος τοὺς ἐπιδημοῦντας τῶν ξένων, σοὶ γένοιτο καὶ σὺ ἀντερόφης αὐτοῦ.

II.

ΚΥΚΛΩΠΟΣ ΚΑΙ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ.

1. ΚΥΚ. ὦ πάτερ, οἶα πέπονθα ὑπὸ τοῦ καταρά-
του ξένου, ὃς μεθύσας ἐξετύφλωσέ με κοιμωμένῃ ἐπιχειρήσας.

ΠΟΣ. Τίς δὲ ἦν ὁ ταῦτα τολμήσας, ὦ Πολύφημε; 292

ΚΥΚ. Τὸ μὲν πρῶτον Οὔτιν αὐτὸν ἀπεκάλει, ἐπεὶ δὲ διέφυγε καὶ ἔξω ἦν βέλους, Ὀδυσσεὺς ὀνομάζεσθαι ἔφη.

ΠΟΣ. Οἶδα ὃν λέγεις, τὸν Ἰθακήσιον· ἐξ Ἰλίου δὲ ἀνέπλει. ἀλλὰ πῶς ταῦτα ἔπραξεν οὐδὲ πάνυ εὐθαρσῆς ὢν;

- 2 2. ΚΥΚ. Κατέλαβον ἐν τῷ ἄνθρωπῳ ἀπὸ τῆς νομῆς ἀναστρέψας πολλοὺς τινας, ἐπιβουλεύοντας δῆλον ὅτι τοῖς ποιμνίοις· ἐπεὶ γὰρ ἐπέθηκα τῇ θύρᾳ τὸ πῶμα — πέτρα δὲ ἐστὶ παμμεγέθης — καὶ τὸ πῦρ ἀνέκαυσα ἐναυσάμενος ὁ ἔφερον δένδρον ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐφάνησαν ἀποκρύπτειν αὐτοὺς πειρώμενοι· ἐγὼ δὲ συλλαβῶν τινὰς αὐτῶν, ὡσπερ εἰκὸς ἦν, κατέφαγον ληστὰς γε ὄντας. ἐνταῦθα ὁ πανουργότατος ἐκείνος, εἴτε Οὔτις εἴτε Ὀδυσσεὺς ἦν, δίδωσί μοι πιεῖν φάρμακόν τι ἐγγέας, ἡδὺ μὲν καὶ εὖσομον, ἐπιβουλότατον δὲ καὶ ταραχωδέστατον· ἅπαντα γὰρ εὐθὺς ἐδόκει μοι περιφέρεισθαι [πιόντι] καὶ τὸ σπήλαιον αὐτὸ ἀνεστρέφετο καὶ οὐκέτι ὄλως ἐν ἔμαν- 293 τοῦ ἦν, τέλος δὲ ἐς ὕπνον κατεσπᾶσθην. ὁ δὲ ἀποξύννας τὸν μοχλὸν καὶ πυρώσας γε προσέτι ἐτύφλωσέ με καθεύδοντα, καὶ ἀπ' ἐκείνου τυφλὸς εἰμί σοι, ὦ Πρόσειδον.

- 3 3. ΠΟΣ. Ὡς βαθὺν ἐκοιμήθης, ὦ τέκνον, ὃς οὐκ ἐξέθορες μεταξὺ τυφλούμενος. ὁ δ' οὖν Ὀδυσσεὺς πᾶς διέφυγεν; οὐ γὰρ ἂν εὖ οἶδ' ὅτι ἠδυνήθη ἀποκινήσαι τὴν πέτραν ἀπὸ τῆς θύρας.

ΚΥΚ. Ἄλλ' ἐγὼ ἀφεῖλον, ὡς μᾶλλον αὐτὸν λάβοιμι ἐξιόντα, καὶ καθίσας παρὰ τὴν θύραν ἐθήρων τὰς χεῖρας ἐκπετάσας, μόνᾳ παριεῖς τὰ πρόβατα ἐς τὴν νομὴν, ἐντειλάμενος τῷ κριῷ ὅποσα ἐχρῆν πράττειν αὐτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

- 4 4. ΠΟΣ. Μανθάνω· ὑπ' ἐκείνοις ἔλαθον ὑπεξελθόντες· σὲ δὲ τοὺς ἄλλους γε Κύκλωπας ἔδει ἐπιβοήσασθαι ἐπ' αὐτόν.

ΚΥΚ. Συνεκάλεσα, ὦ πάτερ, καὶ ἦκον· ἐπεὶ δὲ ἤροντο τοῦ ἐπιβουλεύοντος τοῦνομα κἀγὼ ἔφην ὅτι Οὔ-

294 τίς ἐστι, μελαγχολᾶν οὐκ ἔχοντες με ὄχοντο ἀπιόντες. οὐ-
τω κατεσοφίσάτο με ὁ κατάρατος τῷ ὀνόματι. καὶ ὁ μά-
λιστα ἠνίασέ με, ὅτι καὶ ὄνειδίζων ἐμοὶ τὴν συμφορὰν,
Οὐδὲ ὁ πατήρ, φησίν, ὁ Ποσειδῶν ἰάσεται σε.

ΠΟΣ. Θάρρει, ὦ τέκνον· ἀμνησθῆναι γὰρ αὐτόν,
ὡς μάθῃ ὅτι, καὶ εἰ πῆρως μοι ὀφθαλμῶν ἰᾶσθαι ἀδύ-
νατον, τὰ γοῦν τῶν πλεόντων [τὸ σώζειν αὐτοὺς καὶ ἀπολ-
λύναι] ἐπ' ἐμοὶ ἐστι· ἔτι δὲ πλεῖ.

III.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΚΑΙ ΑΛΦΕΙΟΥ.

295

1. ΠΟΣ. Τί τοῦτο, Ἀλφειέ; μόνος τῶν ἄλλων ἐμ- 1
πεσὼν ἐς τὸ πέλαγος οὔτε ἀναμίγνυσαι τῇ ἄλμῃ, ἄς ἔθρος
ποταμοῖς ἅπασιν, οὔτε ἀναπαύεις σεαυτὸν διαχυθεὶς,
ἀλλὰ διὰ τῆς θαλάττης ξυνεστῶς καὶ γλυκὴ φυλάττων
τὸ ῥεῖθρον, ἀμιγῆς ἔτι καὶ καθαρὸς ἐπειγῇ οὐκ οἶδα ὅποι
βύθιος ὑποδὺς καθάπερ οἱ λάροι καὶ ἐρωδιοί; καὶ ἔοι-
κας ἀνακύψειν πον καὶ αὐθις ἀναφανεῖν σεαυτόν.

ΑΛΦ. Ἐρωτικόν τι τὸ πρᾶγμά ἐστιν, ὦ Πόσειδον,
ὥστε μὴ ἔλεγχε· ἠράσθης δὲ πολλάκις καὶ αὐτός.

296 ΠΟΣ. Γυναικός, ὦ Ἀλφειέ, ἣ νύμφης ἐρᾶς ἣ καὶ
τῶν Νηρηίδων αὐτῶν μιᾶς;

ΑΛΦ. Οὐκ, ἀλλὰ πηγῆς, ὦ Πόσειδον.

ΠΟΣ. Ἡ δέ σοι ποῦ τῆς γῆς αὕτη ῥεῖ;

ΑΛΦ. Νησιῶτις ἐστι Σικελή· Ἀρέθουσαν αὐτὴν
καλοῦσιν.

2. ΠΟΣ. Οἶδα οὐκ ἄμορφον, ὦ Ἀλφειέ, τὴν Ἀρέ- 2
θουσαν, ἀλλὰ διαυγῆς τέ ἐστι καὶ διὰ καθαροῦ ἀναβλύ-
ζει καὶ τὸ ὕδωρ ἐπιπρέπει ταῖς ψηφίσιν ὄλον ὑπὲρ αὐ-
297 τῶν φαινόμενον ἀργυροειδές.

ΑΛΦ. Ὡς ἀληθῶς οἶσθαι τὴν πηγὴν, ὦ Πόσειδον·
παρ' ἐκείνην [οὖν] ἀπέρχομαι.

ΠΟΣ. Ἄλλ' ἄπιθι μὲν καὶ εὐτύχει ἐν τῷ ἔρωτι.
ἐκείνο δέ μοι εἰπέ, ποῦ τὴν Ἀρέθουσαν εἶδες αὐτὸς μὲν
Ἀρκὰς ὢν, ἣ δὲ ἐν Συρακούσαις ἐστίν;

ΑΔΦ. Ἐπειγόμενον με κατέχεις, ὦ Πόσειδον, περιεργα ἔρωτων.

ΠΟΣ. Εὖ λέγεις· χῶρει παρὰ τὴν ἀγαπωμένην, καὶ ἀναδὺς ἀπὸ τῆς θαλάττης ξυναμιγνυσο τῇ πηγῇ καὶ ἐν ὕδωρ γίγνεσθε.

IV.

ΜΕΝΕΛΑΟΥ ΚΑΙ ΠΡΩΤΕΩΣ.

298

1 1. ΜΕΝ. Ἀλλὰ ὕδωρ μὲν σε γίγνεσθαι, ὦ Πρωτεῦ, οὐκ ἀπίθανον, ἐνάλιόν γε ὄντα, καὶ δένδρον, ἔτι φορητόν, καὶ ἐς λέοντα δὲ ὁπότε ἀλλαγείης, ὅμως οὐδὲ τοῦτο ἔξω πίστεως· εἰ δὲ καὶ πῦρ γίγνεσθαι δυνατὸν ἐν θαλάττῃ οἰκοῦντα, τοῦτο πάνυ θαυμάζω καὶ ἀπιστιῶ.

ΠΡΩΤ. Μὴ θαυμάσης, ὦ Μενέλαε· γίγνομαι γάρ.

ΜΕΝ. Εἶδον καὶ αὐτός· ἀλλὰ μοι δοκεῖς — εἰρήσεται γὰρ πρὸς σέ — γοητείαν τινὰ προσάγειν τῷ πράγματι καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξαπατᾶν τῶν ὁρώντων αὐτὸς οὐδὲν τοιοῦτο γιγνόμενος.

2 2. ΠΡΩΤ. Καὶ τίς ἂν ἡ ἀπάτη ἐπὶ τῶν οὕτως²⁹⁹ ἐναργῶν γένοιτο; οὐκ ἀνεωγμένοις τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδες, ἐς ὅσα μετεποίησα ἔμμαντόν; εἰ δὲ ἀπιστεῖς καὶ τὸ πρᾶγμα ψευδὲς εἶναι δοκεῖ, καὶ φαντασία τις πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἰσταμένη, ἐπειδὴν πῦρ γένωμαι, προστένεγκέ μοι, ὦ γενναϊότατε, τὴν χεῖρα· εἶση γάρ, εἰ ὁρῶμαι μόνον ἢ καὶ τὸ κάειν τότε μοι πρόσσεστιν.

ΜΕΝ. Οὐκ ἀσφαλῆς ἡ πείρα, ὦ Πρωτεῦ.

ΠΡΩΤ. Σὺ δέ μοι, Μενέλαε, δοκεῖς οὐδὲ πολὺπον ἐωρακέσαι πῶποτε οὐδὲ ὃ πάσχει ὁ ἰχθὺς οὗτος εἰδέσαι.

ΜΕΝ. Ἀλλὰ τὸν μὲν πολὺπον εἶδον, ἃ πάσχει δέ, ἠδέως ἂν μάθοιμι παρὰ σοῦ.

3 3. ΠΡΩΤ. Ὅποια ἂν πέτρα προσελθὼν ἀρμόσῃ τὰς κοτυληδόνας καὶ προσφῦς κατέχηται ταῖς πλεκτάναις, ἐκείνη ὅμοιον ἀπεργάζεται ἑαυτὸν καὶ μεταβάλλει τὴν³⁰⁰ χροάν μιμούμενος τὴν πέτραν, ὡς ἂν λάθῃ τοὺς ἀλίεας

μη διαλλάττων [μηδὲ φανερός ὢν] διὰ τοῦτο, ἀλλὰ ἔοικώς τῷ λίθῳ.

ΜΕΝ. Φασὶ ταῦτα· τὸ δὲ σὸν πολλῷ παραδοξότερον, ὦ Πρωτεύ.

ΠΡΩΤ. Οὐκ οἶδα, ὦ Μενέλαε, τίνι ἂν ἄλλῳ πιστεύσεις τοῖς σεαυτοῦ ὀφθαλμοῖς ἀπιστῶν.

ΜΕΝ. Εἶδον· ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα τεράστιον, ὃ αὐτὸς πῦρ καὶ ὕδωρ.

V.

ΠΑΝΟΠΗΣ ΚΑΙ ΓΑΛΗΝΗΣ.

1. ΠΑΝ. Εἶδες, ὦ Γαλήνη, χθὲς οἷα ἐποίησεν ἡ Ἔρις παρὰ τὸ δεῖπνον ἐν Θετταλίᾳ, διότι μὴ καὶ αὐτὴ ἐκλήθη ἐς τὸ συμπόσιον;

ΓΑΛ. Οὐ ξυνειστιώμην ὑμῖν ἔγωγε· ὁ γὰρ Ποσειδῶν ἐκέλευσέ με, ὦ Πανόπη, ἀκύμαντον ἐν τοσοῦτῳ φυλάττειν τὸ πέλαγος. τί δ' οὖν ἐποίησεν ἡ Ἔρις μὴ παροῦσα;

ΠΑΝ. Ἡ Θέτις μὲν ἦδη καὶ ὁ Πηλεὺς ἀπεληλύθεσαν ἐς τὸν θάλαμον ἐπὶ τῆς Ἀμφιτρίτης καὶ τοῦ Ποσειδῶνος παραπεμφθέντες, ἡ Ἔρις δὲ ἐν τοσοῦτῳ λαθοῦσα πάντας — ἐδυνήθη δὲ ῥαδίως, τῶν μὲν πινόντων, ἐνίων δὲ κροτούντων ἢ τῷ Ἀπόλλωνι καθαρίζοντι ἢ ταῖς Μοῖσαις ἁδούσαις προσεχόντων τὸν νοῦν — ἐνέβαλεν ἐς τὸ ξυμπόσιον μῆλον τι πάγκαλον, χρυσοῦν ὄλον, ἃ Γαλήνη ἐπεγέγραπτο δὲ „ἡ καλὴ λαβέτω.“ κυλινδούμενον δὲ τοῦτο ὡσπερ ἐξεπίτηδες ἦκεν ἐνθα Ἥρα τε καὶ Ἀφροδίτη καὶ Ἀθηνᾶ κατεκλίνοντο. 2. κάπειδὴ ὁ Ἑρμῆς ἀνελόμενος ἐπελέξατο τὰ γεγραμμένα, αἶ μὲν Νηρηίδες ἡμεῖς ἀπεσιωπήσαμεν. τί γὰρ ἔδει ποιεῖν ἐκείνων παρουσῶν; αἶ δὲ ἀντεποιοῦντο ἐκάστη καὶ αὐτῆς εἶναι τὸ μῆλον ἰξίον, καὶ εἴ γε μὴ ὁ Ζεὺς διέστησεν αὐτάς, καὶ ἄχρι χειρῶν ἂν τὸ πρᾶγμα προὔχώρησεν. ἀλλ' ἐκεῖνος, αὐτὸς μὲν οὐ κρινῶ, φησί, περὶ τούτου, — καίτοι ἐκεῖναι αὐτὸν δικάσαι ἰξίον — ἅπιτε δὲ ἐς τὴν Ἴδην παρὰ τίν

Πριάμον παῖδα, ὃς οἶδέ τε διαγνῶναι τὸ κάλλιον φιλόκαλος ὢν, καὶ οὐκ ἂν ἐκεῖνος κρίναι κακῶς.

ΓΑΛ. Τί οὖν αἱ θεαί, ὦ Πανόπη;

ΠΑΝ. Τήμερον, οἶμαι, ἀπίαςιν, ἐς τὴν Ἰθην, καί τις ἕξει μετὰ μικρὸν ἀπαγγέλλων ἡμῖν τὴν κρατοῦσαν.

ΓΑΛ. Ἦδη δέ σοι φημι, οὐκ ἄλλη κρατήσει τῆς Ἀφροδίτης ἀγωνιζομένης, ἢν μὴ πάνυ ὁ δαιτητῆς ἀμβλυώτη.

VI.

ΤΡΙΤΩΝΟΣ, ΑΜΥΜΩΝΗΣ ΚΑΙ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ.

302

1 1. ΤΡΙΤ. Ἐπὶ τὴν Λέρναν, ὦ Πόσειδον, παραγίνεται καθ' ἐκάστην ἡμέραν ὑδρευσομένη παρθένος, πάγκalon τι χρῆμα· οὐκ οἶδα ἔγωγε καλλίω παῖδα ἰδῶν.

ΠΟΣ. Ἐλευθέραν τινά, ὦ Τρίτων, λέγεις, ἢ θεράπαινά τις ὑδροφόρος ἐστίν;

ΤΡΙΤ. Οὐ μὲν οὖν, ἀλλὰ τοῦ Αἰγυπτίου ἐκείνου θυγάτηρ, μία τῶν πενήκοντα καὶ αὐτή, Ἀμυμώνη τοῦνομα· ἐπυθόμην γὰρ ὅτι καλοῖτο καὶ τὸ γένος. ὁ Δαναὸς δὲ σκληραγωγεῖ τὰς θυγατέρας καὶ αὐτουργεῖν διδάσκει 303 καὶ πέμπει ὑδωρ τε ἄρυσόμενας καὶ πρὸς τὰ ἄλλα παιδεύει ἀόκνους εἶναι αὐτάς.

2 2. ΠΟΣ. Μόνη δὲ παραγίνεται μακρὰν οὕτω τὴν ὁδὸν ἐξ Ἄργους ἐς Λέρναν;

ΤΡΙΤ. Μόνη· πολυδίψιον δὲ τὸ Ἄργος, ὡς οἶσθα· ὥστε ἀνάγκη αἰεὶ ὑδροφορεῖν.

ΠΟΣ. ὦ Τρίτων, σὺ μετρίως διετάραξάς με εἰπὼν τὰ περὶ τῆς παιδός· ὥστε ἴωμεν ἐπ' αὐτήν.

ΤΡΙΤ. Ἴωμεν· ἤδη γοῦν καιρὸς τῆς ὑδροφορίας· καὶ σχεδόν που κατὰ μέσσην τὴν ὁδὸν ἐστὶν ἰοῦσα ἐς τὴν Λέρναν.

ΠΟΣ. Οὐκοῦν ζεῦξον τὸ ἄρμα· ἢ τοῦτο μὲν πολλὴν ἔχει τὴν διατριβὴν ὑπάγειν τοὺς ἵππους τῇ ζεύγῃ καὶ τὸ ἄρμα ἐπισκευάζειν, σὺ δ' ἄλλὰ δελφινά μοί τινα τῶν ὠκέων παράστησον· ἐφιππάσομαι γὰρ ἐπ' αὐτοῦ τάχιστα.

304 ΤΡΙΤ. Ἴδού σοι οὐτοσί δελφίνων ὁ ἀκύτατος.

ΠΟΣ. Εὖ γε· ἀπελαύνωμεν· σὺ δὲ παρανήχου, ὡς Τρίτων. κάπειδὴ πάρεσμεν ἐς τὴν Λέρναν, ἐγὼ μὲν λοχήσω ἐνταῦθά που, σὺ δὲ ἀποσκοπεῖ, ὅποταν αἴσθῃ προσιοῦσαν αὐτήν.

ΤΡΙΤ. Αὐτῇ σοι πλησίον.

3. ΠΟΣ. Καλή, ὡς Τρίτων, καὶ ὠραία παρθένος· 3
ἀλλὰ συλληπτεῖα ἡμῖν ἐστίν.

ΑΜ. Ἄνθρωπε, ποῖ με ξυναρπάσας ἄγεις; ἀνδραποδιστῆς εἶ, καὶ ἔοικας ἡμῖν ὑπ' Αἰγύπτου τοῦ θείου ἐπιτεμφθῆναι· ὥστε βοήσομαι τὸν πατέρα.

ΤΡΙΤ. Σιώπησον, ὡς Ἀμνμώνη· Ποσειδῶν ἐστίν.

ΑΜ. Τί Ποσειδῶνα λέγεις; τί βιάζῃ με, ὡς ἄνθρωπε, καὶ ἐς τὴν θάλατταν καθέλκεις; ἐγὼ δὲ ἀποπνιγῆσομαι ἢ ἀθλία καταδῦσα.

ΠΟΣ. Θάρρει, οὐδὲν δεινὸν μὴ πάθῃς· ἀλλὰ καὶ
305 πηγὴν ἐπάνυμόν σοι ἀναδοθῆναι ποιήσω ἐνταῦθα πατάξας τῇ τριαίνῃ τὴν πέτραν πλησίον τοῦ κλύσματος, καὶ σὺ εὐδαίμων ἔσῃ καὶ μόνη τῶν ἀδελφῶν οὐχ ὑδροφρήσεις ἀποθανοῦσα.

VII.

ΝΟΤΟΥ ΚΑΙ ΖΕΦΥΡΟΥ.

1. ΝΟΤ. Ταύτην, ὡς Ζέφυρε, τὴν δάμαλιν, ἣν διὰ 1
τοῦ πελάγους ἐς Αἴγυπτον ὁ Ἑρμῆς ἄγει, ὁ Ζεὺς διεκόρευσεν ἀλοὺς ἔρωτι;

ΖΕΦ. Ναί, ὡς Νότε· οὐ δάμαλις δὲ τότε, ἀλλὰ καῖς ἦν τοῦ ποταμοῦ Ἰνάχου· νῦν δὲ ἡ Ἥρα τοιαύτην ἐποίησεν αὐτὴν ζηλοτυπήσασα, ὅτι καὶ πάνυ ἐώρα ἐρῶντα τὸν Δία.

ΝΟΤ. Νῦν οὖν ἔτι ἐρᾷ τῆς βοός;

306 ΖΕΦ. Καὶ μάλα, καὶ διὰ τοῦτο ἐς Αἴγυπτον αὐτὴν ἔπεμψε καὶ ἡμῖν προσέταξε μὴ κυμαίνειν τὴν θάλατταν ἔστ' ἂν διανήξηται ἄς ἀποτεκοῦσα ἐκεῖ — κυεῖ δὲ ἦδη — θεὸς γένοιτο καὶ αὐτὴ καὶ τὸ τεχθέν.

2. ΝΟΤ. Ἡ δάμαλις θεός;

ΖΕΦ. Καὶ μάλα, ὦ Νότε· ἄρξει τε, ὡς ὁ Ἑρμῆς ³⁰⁶ ἔφη, τῶν πλεόντων καὶ ἡμῶν ἔσται δέσποινα, ὄντινα ἂν ἡμῶν ἐθέλῃ ἐκπέμψαι ἢ κωλύσαι ἐπιπνεῖν.

ΝΟΤ. Θεραπευτέα τοιγαροῦν, ὦ Ζέφυρε, ἤδη δέσποινά γε οὔσα.

ΖΕΦ. Νῆ Δί'. εὐνουστέρα γὰρ ἂν οὕτω γένοιτο. ἀλλ' ἤδη γὰρ διεπέρασε καὶ ἐξένευσεν ἐς τὴν γῆν. ὅρῳσ ὅπως οὐκέτι μὲν τετραποδιστὶ βαδίζει, ἀνορθώσας δὲ αὐτὴν ὁ Ἑρμῆς γυναῖκα παγκάλῃν αὐτῆς ἐποίησε;

ΝΟΤ. Παράδοξα γοῦν ταῦτα, ὦ Ζέφυρε· οὐκέτι τὰ κέρατα οὐδὲ οὐρά καὶ δίχγηλα τὰ σκέλη, ἀλλ' ἐπέραστος ³⁰⁷ κόρη. ὁ μέντοι Ἑρμῆς τί παθῶν μεταβέβληκεν ἑαυτὸν καὶ ἀντὶ νεανίου κυνοπρόσωπος γεγένηται;

ΖΕΦ. Μὴ πολυπραγμονῶμεν, [ὅτε] ἄμεινον ἐκείνος οἶδε τὰ πρακτέα.

VIII.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΚΑΙ ΔΕΛΦΙΝΩΝ.

- 1 1. **ΠΟΣ.** Εὐ γε, ὦ Δελφῖνες, ὅτι αἰεὶ φιλάνθρωποι ἔστε, καὶ πάλαι μὲν τὸ τῆς Ἰνοῦς παιδίον ἐπὶ τὸν Ἰσθμὸν ἐκομίσατε ὑποδεξάμενοι ἀπὸ τῶν Σκειρωνίδων μετὰ τῆς μητρὸς ἐμπεσόν, καὶ νῦν σὺ τὸν κίθαρωδὸν τουτονὶ τὸν ³⁰⁸ ἐκ Μηθύμνης ἀναλαβὼν ἐξήνεγκας ἐς Ταίναρον αὐτῆ σκευῇ καὶ κισθάρῃ, οὐδὲ περιεΐδες κακῶς ὑπὸ τῶν ναυτῶν ἀπολλύμενον.

ΔΕΛΦ. Μὴ θαυμάσης, ἅ Πόσειδον, εἰ τοὺς ἀνθρώπους εὖ ποιοῦμεν ἐξ ἀνθρώπων γε καὶ αὐτοὶ ἰχθύες γενόμενοι.

ΠΟΣ. Καὶ μέμφομαί γε τῷ Διονύσῳ, ὅτι ἡμᾶς κατανανμαχήσας καὶ μετέβαλε, δέον χειρώσασθαι μόνον, ὡσπερ τοὺς ἄλλους ὑπηγάγετο. πῶς δ' οὖν τὰ κατὰ τὸν Ἄριονα τοῦτον ἐγένετο, ὦ Δελφίν;

- 2 2. **ΔΕΛΦ.** Ὁ Περίανδρος, οἶμαι, ἔχαιρεν αὐτῷ καὶ πολλάκις μετεπέμπετο αὐτὸν ἐπὶ τῇ τέχνῃ, ὃ δὲ πλουτίσας παρὰ τοῦ τυράννου ἐπεθύμησε πλεύσας οἴκαδε ἐς

309 τὴν Μήθυμναν ἐπιδείξασθαι τὸν πλοῦτον, καὶ ἐπιβὰς πορθμείου τινὸς κακούργων ἀνδρῶν ὡς ἔδειξε πολὺν ἄγων χρυσόν τε καὶ ἄργυρον, ἐπεὶ κατὰ μέσον τὸ Αἰγαῖον ἐγένοντο, ἐπιβουλεύουσιν αὐτῷ οἱ ναῦται· ὁ δὲ — ἤκρο-
ύμην γὰρ ἅπαντα παρανέων τῷ σκάφει — Ἐπεὶ ταῦτα ὑμῖν δέδοκται, ἔφη, ἀλλὰ τὴν σκευὴν ἀναλαβόντα με καὶ ἄσαντα Θρηῆνόν τινα ἐπ' ἑμαυτῷ ἐκόντα ἐάσατε ῥῆψαι ἑμαυτόν. ἐπέτρεψαν οἱ ναῦται καὶ ἀνέλαβε τὴν σκευὴν καὶ ἦσε πᾶνυ λιγυρόν, καὶ ἐπέδησεν ἐς τὴν θάλατταν ὡς αὐτίκα πάντως ἀποθανούμενος· ἐγὼ δὲ ὑπολαβὰν καὶ ἀναθέμενος αὐτὸν ἐξενηξάμην ἔχων ἐς Ταίναρον.

ΠΟΣ. Ἐπαινῶ σε τῆς φιλομουσίας· ἄξιον γὰρ τὸν μισθὸν ἀποδέδωκας αὐτῷ τῆς ἀκροάσεως.

IX.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΚΑΙ ΝΗΡΗΙΔΩΝ.

310

1. ΠΟΣ. Τὸ μὲν στενὸν τοῦτο, ἔνθα ἡ παῖς κατη- 1
νέχθη, Ἑλλήσποντος ἀπ' αὐτῆς καλείσθω· τὸν δὲ νεκρὸν
312 ὑμεῖς, ὦ Νηρηίδες, παραλαβοῦσαι τῇ Τρωάδι προσενέ-
κατε, ὡς ταφεῖν ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων.

ΑΜΦ. Μηδαμῶς, ὦ Ποσειδόν, ἀλλ' ἐνταῦθα ἐν τῷ ἐπωνύμῳ πελάγει τεθάψθω· ἐλεοῦμεν γὰρ αὐτὴν οἴκ-
τιστα ὑπὸ τῆς μητριᾶς πεπονθυῖαν.

ΠΟΣ. Τοῦτο μὲν, ὦ Ἀμφιτρίτη, οὐ θέμις· οὐδ'
ἄλλως καλὸν ἐνταῦθά που κείσθαι ὑπὸ τῇ ψάμμῳ αὐτῇ,
312 ἀλλ' ὅπερ ἔφην ἐν τῇ Τρωάδι ἢ ἐν Χερρονήσῳ τεθάψε-
ται. ἐκεῖνο δὲ παραμύθιον οὐ μικρὸν ἔσται αὐτῇ, ὅτι
μετ' ὀλίγον τὰ αὐτὰ καὶ ἡ Ἰνὰ πείσεται καὶ ἐμπεσεῖται
ὑπὸ τοῦ Ἀθάμαντος διωκομένη ἐς τὸ πέλαγος ἀπ' ἄκρου
τοῦ Κιθαιρώνος, καθ' ὅπερ καθήκει ἐς τὴν θάλατταν,
ἔχουσα καὶ τὸν υἱὸν ἐπὶ τῆς ἀγκάλῃς. ἀλλὰ κάκεινην
σῶσαι δείξει χαριζομένους τῷ Διονύσῳ· τροφὸς γὰρ αὐ-
τοῦ καὶ τίτθη ἡ Ἰνώ.

2. ΑΜΦ. Οὐκ ἔχρην οὕτω πονηρὰν οἶσαν.

ΠΟΣ. Ἄλλὰ τῷ Διονύσῳ ἀχαριστεῖν, ὧ³ Ἀμφιτρίτη, οὐκ ἄξιον.

313

ΝΗΡ. Αὐτὴ δὲ ἄρα τί παθοῦσα κατέπεσεν ἀπὸ τοῦ κριοῦ; ὁ ἀδελφὸς δὲ ὁ Φοῖβος ἀσφαλῶς ὀχεῖται;

ΠΟΣ. Εἰκότως· νεανίας γὰρ καὶ δυνατὸς ἀντέχειν πρὸς τὴν φορὰν, ἣ δὲ ὑπ' ἀηθείας ἐπιβᾶσα ὀχήματος παραδόξον καὶ ἀπιδουῖσα ἐς βάθος ἀχανές, ἐκπλαγεῖσα καὶ τῷ θάμβει ἅμα συγχυθεῖσα καὶ ἰλιγγιάσασα πρὸς τὸ σφοδρὸν τῆς πτήσεως ἀκρατῆς ἐγένετο τῶν κεράτων τοῦ κριοῦ, ὧν τέως ἐπειληπτο, καὶ κατέπεσεν ἐς τὸ πέλαγος. 314

ΝΗΡ. Οὐκ οὖν ἐχρῆν τὴν μητέρα τὴν Νεφέλην βοηθῆσαι πιπτούσῃ;

ΠΟΣ. Ἐχρῆν· ἀλλ' ἡ Μοῖρα τῆς Νεφέλης πολλῶν δυνατωτέρα.

X.

ΙΡΙΔΟΣ ΚΑΙ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ.

- 1 1. ΙΡΙΣ. Τὴν νῆσον τὴν πλανωμένην, ὧ³ Πόσειδον, ἣν ἀποσπασθεῖσαν τῆς Σικελίας ὕφαλον περινήχασθαι συμβέβηκε, ταύτην, φησὶν ὁ Ζεὺς, στησον ἤδη καὶ ἀνάφρηγον καὶ ποιήσον δῆλον ἐν τῷ Αἰγαίῳ μέσῳ βεβαίως μένειν στηρίξας πᾶν ἀσφαλῶς· δεῖται γὰρ τι αὐτῆς.

ΠΟΣ. Πεπράξεται ταῦτα, ὧ³ Ἴρι. τίνα δὲ ὁμῶς παρέξει αὐτῷ τὴν χρεῖαν ἀναφανεῖσα καὶ μηκέτι πλέουσα;

ΙΡΙΣ. Τὴν Αἰτῶ ἐπ' αὐτῆς δεῖ ἀποκνησαι· ἤδη γὰρ πονήρως ὑπὸ τῶν ὠδίνων ἔχει.

ΠΟΣ. Τί οὖν; οὐκ ἱκανὸς ὁ οὐρανὸς ἐντεκεῖν; εἰ δὲ μὴ οὗτος, ἀλλ' ἦ γε γὰ πᾶσα οὐκ ἂν δύναιτο ὑποδέξασθαι τὰς γονὰς αὐτῆς;

ΙΡΙΣ. Οὐκ, ὧ³ Πόσειδον· ἡ Ἥρα γὰρ ὄρκῳ μεγάλῳ κατέλαβε τὴν γῆν, μὴ παρασχεῖν τῇ Αἰητοῖ τῶν ὠδίνων ὑποδοχὴν. ἡ τοίνυν νῆσος αὕτη ἀνώμοτός ἐστιν· ἀφανῆς γὰρ ἦν.

- 2 2. ΠΟΣ. Συνήμι. στηθι, ὧ³ νῆσε, καὶ ἀνάδουθι

[αὐ³θις] ἐκ τοῦ βυθοῦ καὶ μηκέτι ὑποφέρου, ἀλλὰ βεβαίως μένε καὶ ὑπόδεξαι, ὡ³ εὐδαιμονεστάτη, τοῦ ἀδελφοῦ τὰ δύο τέκνα, τοὺς καλλίστους τῶν θεῶν· καὶ ὑμεῖς, ὡ³ Τρίτωνες, διαπορθμεύσατε τὴν Αἰητὴν ἐς αὐτήν· καὶ γαληνὰ ἅπαντα ἔστω. τὸν δράκοντα δέ, ὅς νῦν ἐξοιστρεῖ αὐτήν φοβῶν, τὰ νεογνά, ἐπειδὴν τεχθῆ, αὐτίκα μέτεισι
 316 καὶ τιμωρήσει τῇ μητρὶ. σὺ δὲ ἀπάγγελλε τῷ Διὶ πάντα εἶναι εὐτρεπῆ· ἔστηκεν ἡ Αἰηλός· ἡκέτω ἡ Αἰητὴ ἤδη καὶ τικτέτω.

XI.

ΞΑΝΘΟΥ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΗΣ.

1. ΞΑΝΘ. Λέξαι με, ὡ³ θάλασσα, δεινὰ πεπονθότα 1
 καὶ κατάσβεσόν μου τὰ τραύματα.

ΘΑΛ. Τί τοῦτο, ὡ³ Ξάνθε; τίς σε κατέκαυσε;

ΞΑΝΘ. Ὁ Ἥφαιστος. ἀλλ' ἀπηνθράκωμαι ὅλος ὁ
 κακοδαίμων καὶ ζέω.

317 ΘΑΛ. Διὰ τί δέ σοι καὶ ἐνέβαλε τὸ πῦρ;

ΞΑΝΘ. Διὰ τὸν ταύτης υἱὸν τῆς Θετίδος· ἐπεὶ γὰρ
 φρονέοντα τοὺς Φρύγας ἰκετεύσας οὐκ ἔπαυσα τῆς ὀρ-
 γῆς, ἀλλ' ὑπὸ τῶν νεκρῶν ἐνέφραττέ μοι τὸν ῥοῦν, ἐλε-
 ήσας τοὺς ἀθλίους ἐπῆλθον ἐπικλύσαι ἐθέλων, ὡς φο-
 βηθεὶς ἀπόσχοιτο τῶν ἀνδρῶν. 2. ἐνταῦθα ὁ Ἥφαιστος — 2
 ἔτυχε γὰρ πλησίον που ὦν — πᾶν ὅσον, οἶμαι, πῦρ εἶχε
 καὶ [ὅσον] ἐν τῇ Αἴτῃ καὶ εἴ ποθι ἄλλοθι, φέρων ἐπῆλθε
 μοι, καὶ ἔκαυσε μὲν τὰς πετέλας καὶ μυρλάς, ὥπτησε δὲ
 καὶ τοὺς κακοδαίμονας ἰχθῦς καὶ τὰς ἐγγέλεις, αὐτὸν δὲ
 ἐμὲ ὑπερκαχλάσαι ποιήσας μικροῦ δεῖν ὄλον ξηρὸν εἴργα-
 318 σται. ὀρᾶς γοῦν, ὅπως διάκειμαι ὑπὸ τῶν ἐγκαυμάτων.

ΘΑΛ. Θολερός, ὡ³ Ξάνθε, καὶ θερμός, [ὡς εἰκός, τὸ
 αἶμα μὲν ἀπὸ τῶν νεκρῶν, ἡ θέρη δέ, ὡς φης, ἀπὸ
 τοῦ πυρός· καὶ] εἰκότως, [ὡ³ Ξάνθε,] ὅς ἐπὶ τὸν ἐμὸν
 υἱὸν ὠρμησας οὐκ αἰδεσθεὶς ὅτι Νηρηίδος υἱὸς ἦν.

ΞΑΝΘ. Οὐκ ἔδει οὖν ἐλεῆσαι γείτονας ὄντας τοὺς
 Φρύγας;

ΘΑΛ. Τὸν Ἥφραιστον δὲ οὐκ ἔδει ἐλεῆσαι Θετίδος υἱὸν ὄντα τὸν Ἀχιλλέα;

XII.

ΔΩΡΙΔΟΣ ΚΑΙ ΘΕΤΙΔΟΣ.

1 1. ΔΩΡ. Τί δακρύεις, ὦ Θετί;

ΘΕΤ. Καλλίστην, ὦ Δωρί, κόρην εἶδον ἐς κιβωτὸν ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐμβληθεῖσαν, αὐτὴν τε καὶ βρέφος αὐτῆς ἀρτιγέννητον· ἐκέλευσε δὲ ὁ πατὴρ τοὺς ναΐτας ἀναλαβόντας τὸ κιβώτιον, ἐπειδὴν πολὺ ἀπὸ τῆς γῆς ἀποσπάσωσιν, ἀφεῖναι ἐς τὴν θάλατταν, ὡς ἀπόλοιτο ἰθάλεια, καὶ αὐτὴ καὶ τὸ βρέφος.

ΔΩΡ. Τίνος δὲ ἔνεκα, ὦ ἀδελφῆ; εἰπέ, εἴ τι ἔμαθες ἀκριβῶς.

ΘΕΤ. Ὁ γὰρ Ἀχρίσιος ὁ πατὴρ αὐτῆς καλλίστην οὖσαν ἐπαρθένηεν ἐς χαλκοῦν τινα θάλαμον ἐμβαλὼν· εἶτα, εἰ μὲν ἀληθὲς οὐκ ἔχω εἰπεῖν, φασὶ δ' οὖν τὸν Δία χρυσὸν γεγόμενον ῥυτῆναι διὰ τοῦ ὀρόφου ἐπ' αὐτὴν, δεξιάμενην δὲ ἐκείνην ἐς τὸν κόλπον καταρρέοντα τὸν θεὸν ἐγκύμονα γενέσθαι. τοῦτο αἰσθόμενος ὁ πατὴρ, ἄγριός τις καὶ ζηλότυπος γέρων, ἰγανάκτισε καὶ ἐπὶ τινος μεμοιχεῖσθαι οἰήθεις αὐτὴν ἐμβάλλει ἐς τὴν κιβωτὸν ἄσπι τετοκίαν.

2 2. ΔΩΡ. Ἡ δὲ τί ἐπραττεν, ὦ Θετί, ὁπότε καθίετο;

ΘΕΤ. Ὑπὲρ αὐτῆς μὲν ἔσιγα, ὦ Δωρί, καὶ ἔφερε τὴν καταδίχην, τὸ βρέφος δὲ παρητέτο μὴ ἀποθανεῖν δακρύνουσα καὶ τῆ πάππῳ δεικνύουσα αὐτό, κάλλιστον ὄν· το δὲ ἐπ' ἀγνοίας τῶν κακῶν ὑπεμειδία πρὸς τὴν θάλατταν. ἐποπιμπλάμαι αἰθῆς τοῖς ὀφθαλμοῖς δακρύων μνημονεύουσα αὐτῶν.

ΔΩΡ. Καμὲ δακρῦσαι ἐποίησας. ἀλλ' ἴδῃ τεθνήσκῃ;

ΘΕΤ. Οὐδαμῶς· νύχεται γὰρ ἔτι ἰ κιβωτὸς ἀμφὶ τὴν Σέριφον ζῶντας αὐτοῖς φυλάττουσα.

ΔΩΡ. Τί οὖν οἰχί σῶζομεν αὐτὴν τοῖς ἀλιεῖσι τού-

τοὺς ἐμβαλοῦσαι ἐς τὰ δίχτυα τοῖς Σεριφίοις; οἱ δὲ ἀνασπάσαντες σώσουσι δῆλον ὅτι.

ΘΕΤ. Εὖ λέγεις, οὕτω ποιῶμεν· μὴ γὰρ ἀπολέσθω μῆτε αὐτὴ μῆτε τὸ παιδίον οὕτως ὃν καλόν.

XIII.

ΕΝΗΠΕΩΣ ΚΑΙ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ.

1. ΕΝΗΠ. Οὐ καλὰ ταῦτα, ὦ Πόσειδον· εἰρήσεται 1
γὰρ [τάληθές]· ὑπελθὼν μου τὴν ἔρωμένην εἰκασθεὶς ἐμοὶ
διεκόρευσας τὴν παιδα· ἣ δὲ ᾤετο ὑπ' ἐμοῦ ταῦτα πε-
πονθέναι καὶ διὰ τοῦτο παρεῖχεν ἑαυτήν.

ΠΟΣ. Σὺ γάρ, ἄ Ἐνιπεῦ, ὑπεροπτικὸς ἦσθα καὶ
βραδύς, ὃς κόρης οὕτω καλῆς φοιτώσης ὀσημέραι παρὰ
σέ, ἀπολλυμένης ὑπὸ τοῦ ἔρωτος, ὑπερεώρας καὶ ἔχαιρες
λυπῶν αὐτήν, ἣ δὲ περὶ τὰς ὄχθας ἀλύουσα καὶ ἐνίοτε
321 ἐπεμβαίνοῦσα καὶ λουμένη ἤρχετό σοι ἐντυχεῖν, σὺ δὲ
ἐθρῦπτου πρὸς αὐτήν.

2. ΕΝΗΠ. Τί οὖν; διὰ τοῦτο ἔρχην σε προαρπάσαι 2
τὸν ἔρωτα καὶ παρνοκρίνασθαι Ἐνιπέα ἀντὶ Ποσειδῶ-
νος καὶ κατασοφίσασθαι τὴν Τυρῶ ἀφελῆ κόρην οὖσαν;

ΠΟΣ. Ὅψὲ ζηλοτυπεῖς, ὦ Ἐνιπεῦ, ὑπερόπτης πρό-
τερον ᾧν· ἣ Τυρῶ δὲ οὐδὲν δεῖνόν πέπονθεν οἰομένη
ὑπὸ σοῦ διακεκορευθῆναι.

ΕΝΗΠ. Οὐ μὲν οὖν· ἔφησθα γὰρ ἀπιῶν ὅτι Ποσει-
δῶν ἦσθα, ὃ καὶ μάλιστα ἐλύπησεν αὐτήν· καὶ ἐγὼ τοῦτο
ἠδίκημαι, ὅτι τὰ ἐμὰ σὺ ἠΰφραίνου τότε καὶ περιστήσας
πορφύρεόν τι κῦμα, ὅπερ ὑμᾶς συνέκρυπτεν ἄμα, συνῆ-
σθα τῇ παιδί ἀντ' ἐμοῦ.

ΠΟΣ. Ναί· σὺ γὰρ οὐκ ἤθελες, ἄ Ἐνιπεῦ.

XIV.

ΤΡΙΤΩΝΟΣ ΚΑΙ ΝΗΡΗΙΔΩΝ.

1. ΤΡΙΤ. Τὸ κῆτος ὑμῶν, ἄ Νηρηΐδες, ὃ ἐπὶ 1
322 τὴν τοῦ Κηφέως θυγατέρα τὴν Ἀνδρομέδαν ἐπέμψατε,

οὔτε τὴν παῖδα ἠδίκησεν, ὡς οἴεσθε, καὶ αὐτὸ ἤδη τέθνηκεν.

NHP. Ὑπὸ τίνος, ὦ Τρίτων; ἢ ὁ Κηφεὺς καθάπερ δέλεαρ προθεῖς τὴν κόρην ἀπέκτεινεν ἐπιῶν, λοχίσας μετὰ πολλῆς δυνάμεως;

TRIT. Οὐκ' ἀλλ' ἴστε, οἶμαι, ὦ Ἰφιάνασσα, τὸν Περσέα, τὸ τῆς Δανάης παιδίον, ὃ μετὰ τῆς μητρὸς ἐν τῇ κιβωτῷ ἐμβληθὲν ἐς τὴν θάλατταν ὑπὸ τοῦ μητροπάτορος ἐσώσατε, οἰκτεῖρασαι αὐτούς.

ΙΦ. Οἶδα ὃν λέγεις· εἰκὸς δὲ ἤδη νεανίαν εἶναι καὶ μάλα γενναῖόν τε καὶ καλὸν ἰδεῖν.

TRIT. Οὗτος ἀπέκτεινε τὸ κῆτος.

ΙΦ. Διὰ τί, ὦ Τρίτων; οὐ γὰρ δὴ σώστρα ἡμῖν τοιαῦτα ἐκτίνειν αὐτὸν ἐχρῆν.

2 *TRIT.* Ἐγὼ ὑμῖν φράσω τὸ πᾶν ὡς ἐγένετο· ἐστάλῃ μὲν οὗτος ἐπὶ τὰς Γοργόνας ἄθλόν τινα τοῦτον τῷ βασιλεῖ ἐπιτελῶν, ἐπεὶ δὲ ἀφίκετο ἐς τὴν Αἰβύνην —

ΙΦ. Πῶς, ὦ Τρίτων; μόνος; ἢ καὶ ἄλλους τινὰς συμμάχους ἦγεν; ἄλλως γὰρ δύσπορος ἦ ὁδός.

TRIT. Διὰ τοῦ ἀέρος· ὑπόπτερον γὰρ αὐτὸν ἢ Ἀθηνᾶ ἔθνηκεν. ἐπεὶ δ' οὖν ἦκεν ὕπου διητῶντο, αἱ μὲν ἐκάθευδον, οἶμαι, ὃ δὲ ἀποτεμῶν τῆς Μεδοῦσης τὴν κεφαλὴν ὄχρετο ἀποπτάμενος.

ΙΦ. Πῶς ἰδῶν; ἀθάετοι γὰρ εἰσιν· ἢ ὅς ἂν ἴδῃ, οὐκ 323 ἂν τι ἄλλο μετὰ ταύτας ἴδοι.

TRIT. Ἡ Ἀθηνᾶ τὴν ἀσπίδα προφαίνουσα — τοιαῦτα γὰρ ἤκουσα διηγουμένου αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἀνδρομέδαν καὶ πρὸς τὸν Κηφέα ὕστερον — ἢ Ἀθηνᾶ δὴ ἐπὶ τῆς ἀσπίδος ὑποστιλβούσης ὥσπερ ἐπὶ τοῦ κατόπτρου παρέσχεν αὐτῷ ἰδεῖν τὴν εἰκόνα τῆς Μεδοῦσης· εἶτα λαβόμενος τῇ λαιᾷ τῆς κόμης, ἐνορῶν δ' ἐς τὴν εἰκόνα, τῇ δεξιᾷ τὴν ἄρπην ἔχων, ἀπέτεμε τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, 3 καὶ πρὶν ἀνεγρῆσθαι τὰς ἀδελφὰς ἀνέπτατο. 3. ἐπεὶ δὲ κατὰ τὴν παράλιον ταύτην Αἰθιοπίαν ἐγένετο, ἤδη πρόσγειος πετόμενος, ὄρᾳ τὴν Ἀνδρομέδαν προκειμένην ἐπὶ τινος πέτρας προβλήτος προσπεπαταλευμένην, καλλι-

στην, ὡς θεοί, καθειμένην τὰς κόμας, ἡμίγυμνον πολὺ ἔνεργε τῶν μαστῶν· καὶ τὸ μὲν πρῶτον οἰκτείρας τὴν τύχην αὐτῆς ἀνηρώτα τὴν αἰτίαν τῆς καταδίκης, κατὰ μικρὸν δὲ ἀλοὺς ἔρωτι — ἔχρην γὰρ σεσῶσθαι τὴν παῖδα — βοηθεῖν διέγνω· καὶ ἐπειδὴ τὸ κῆτος ἐπήει μάλα φοβερόν ὡς καταπιόμενον τὴν Ἀνδρομέδαν, ὑπεραιωρηθεῖς ὁ νεανίσκος πρόκωπον ἔχων τὴν ἄρκην τῇ μὲν καθικνεῖται, τῇ δὲ προδεικνύς τὴν Γοργόνα λίθον ἐποίει
 324 αὐτό, τὸ δὲ τέθνηκεν ὁμοῦ καὶ πέπηγεν [αὐτοῦ] τὰ πολλὰ, ὅσα εἶδε τὴν Μέδουσαν· ὁ δὲ λύσας τὰ δεσμὰ τῆς παρθένου, ὑποσχὼν τὴν χεῖρα ὑπεδέξατο ἀκροποδητὶ κατιοῦσαν ἐκ τῆς πέτρας ὀλισθηρᾶς οὔσης, καὶ νῦν γαμεῖ ἐν τοῦ Κηφέως καὶ ἀπάξει αὐτὴν ἐς Ἄργος, ὥστε ἀντὶ θανάτου γάμον οὐ τὸν τυχόντα εὔρετο.

4. **ΙΦ.** Ἐγὼ μὲν οὐ πάνυ τῷ γεγονότι ἄχθομαι· τί γὰρ ἢ παῖς ἠδίκηει ἡμᾶς, εἴ τι ἢ μήτηρ ἐμεγαλαυχεῖτο καὶ ἠξίου καλλίων εἶναι;

ΔΩΡ. [Πλὴν ὅτι οὕτως ἂν ἤλγησεν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ μήτηρ γε οὔσα.

ΙΦ.] Μηκέτι μεμνώμεθα, ὡς Δωρί, ἐκείνων, εἴ τι βάρβαρος γυνὴ ὑπὲρ τὴν ἀξίαν ἐλάλησεν· ἱκανὴν γὰρ ἡμῖν τιμωρίαν ἔδωκε φοβηθεῖσα ἐπὶ τῇ παιδί. χαίρωμεν οὖν τῷ γάμῳ.

XV.

ΖΕΦΥΡΟΥ ΚΑΙ ΝΟΤΟΥ.

325

1. **ΖΕΦ.** Οὐ πάποτε πομπὴν ἐγὼ μεγαλοπρεπεῖ-
 1 στέραν εἶδον ἐν τῇ θαλάττῃ, ἀφ' οὗ γέ εἰμι καὶ πνέω. σὺ δὲ οὐκ εἶδες, ὡς Νότε;

ΝΟΤ. Τίνα ταύτην λέγεις, ὡς Ζέφυρε, τὴν πομπήν; ἢ τίνες οἱ πομπεύοντες ἦσαν;

ΖΕΦ. Ἐπίστοτον θεάματος ἀπελείφθης, οἶον οὐκ ἂν ἄλλο ἴδοις ἔτι.

ΝΟΤ. Περὶ τὴν ἐρυθρὰν γὰρ θάλατταν εἰργαζόμεν, ἐπέπνευσα δὲ καὶ μέρος τῆς Ἰνδικῆς, ὅσα παράλια τῆς χώρας· οὐδὲν οὖν οἶδα ὧν λέγεις.

ΖΕΦ. Ἀλλὰ τὸν Σιδώνιον Ἀγίνορα οἶδας;

ΝΟΤ. Ναί· τὸν τῆς Εὐρώπης πατέρα. τί μήν;

ΖΕΦ. Περὶ αὐτῆς ἐκείνης διηγήσομαι σοι.

ΝΟΤ. Μῶν ὅτι ὁ Ζεὺς ἔραστής τῆς παιδὸς ἐκ πολλοῦ; τοῦτο γὰρ καὶ πάλαι ἠπιστάμην.

ΖΕΦ. Οὐκοῦν τὸν μὲν ἔρωτα οἶσθα, τὰ μετὰ ταῦτα
 2 δὲ ἤδη ἄκουσον. 2. ἡ μὲν Εὐρώπη κατεληλύθει ἐπὶ τὴν
 ἠϊόνα παίζουσα τὰς ἠλικιώτιδας παραλαβοῦσα, ὁ Ζεὺς δὲ
 τὰν εὐκαμπῆς καὶ τὸ βλέμμα ἡμέρος· ἐσπίρα οὖν καὶ αὐτὸς
 ἐπὶ τῆς ἠϊόνας καὶ ἐμυκάτο ἠδιστον, ὥστε τὴν Εὐρώπην
 τολμῆσαι καὶ ἀναβῆναι αὐτόν. ὡς δὲ τοῦτο ἐγένετο,
 δρομαῖος μὲν ὁ Ζεὺς ὤρμησεν ἐπὶ τὴν θάλατταν φέρων
 αὐτήν καὶ ἐνήχετο ἐμπεσῶν, ἡ δὲ πάνυ ἐκπλαγεῖσα τῷ
 πράγματι τῇ λαιᾷ μὲν εἶχετο τοῦ κέρατος, ὡς μὴ ἀπο-
 λισθάνοι, τῇ ἑτέρῃ δὲ ἠνεμωμένον τὸν πέπλον ξυνεῖχεν.

3 3. **ΝΟΤ.** Ἦδὺ τοῦτο θέαμα εἶδες, ὦ Ζέφυρε, καὶ
 ἐρωτικόν, νηχόμενον τὸν Δία φέροντα τὴν ἀγαπωμένην.

ΖΕΦ. Καὶ μήν τὰ μετὰ ταῦτα ἠδίω παρὰ πολὺ, ὦ
 Νότε· ἡ γὰρ θάλαττα εὐθύς ἀκύμων ἐγένετο καὶ τὴν
 γαλήνην ἐπισπασαμένη λείαν παρεῖχεν ἑαυτήν, ἡμεῖς δὲ
 πάντες ἡσυχίαν ἄγοντες οὐδὲν ἄλλο ἢ θεαταί [μόνον] τῶν
 γιγνομένων παρηκολουθοῦμεν, Ἐρωτες δὲ παραπετόμενοι
 μικρὸν ἐκ τῆς θαλάττης, ὡς ἐνίστε ἄκροις τοῖς ποσὶν ἐπι-
 ψαύειν τοῦ ὕδατος, ἡμέμενας τὰς δᾶδας φέροντες ἦδον
 ἅμα τὸν ὑμένοιον, αἱ Νηρηίδες δὲ ἀναδῦσαι παρίπτεον 327
 ἐπὶ τῶν δελφίνων ἐπικροτοῦσαι ἡμίγυμοι αἱ πολλαί, τὸ
 δὲ τῶν Τριτῶνων γένος καὶ εἴ τι ἄλλο μὴ φοβερὸν ἰδεῖν
 τῶν θαλαττίων ἅπαντα περιεχόρευε τὴν παῖδα· ὁ μὲν
 γὰρ Ποσειδῶν ἐπιβεβηκῶς ἄρματος, παροχούμενός τε καὶ
 τὴν Ἀμφιτρίτην ἔχων προῆγε γεγηθῶς ὁδοποιῶν νηχο-
 μένω τῷ ἀδελφῷ· ἐπὶ πᾶσι δὲ τὴν Ἀφροδίτην δύο Τρι-
 τῶνες ἔφερον ἐπὶ κόγχης κατακειμένην, ἄνθη παντοῖα
 4 ἐπιπάττουσαν τῇ νύμφῃ. 4. ταῦτα ἐκ Φοινίκης ἄχρι
 τῆς Κρήτης ἐγένετο· ἐπεὶ δὲ ἐπέβη τῇ νήσῳ, ὁ μὲν ταῦ-

ρος οὐκέτι ἐφαίνεται, ἐπιλαβόμενος δὲ τῆς χειρὸς ὁ Ζεὺς ἀπῆγε τὴν Εὐρώπην εἰς τὸ Δικταῖον ἄντρον ἐρυθρουῶσαν καὶ κάτω ὄρωσαν· ἠπίστατο γὰρ ἤδη ἐφ' ὅτῳ ἄγοιτο. ἡμεῖς δὲ ἐμπεσόντες ἄλλος ἄλλο τοῦ πελάγους μέρος διεκχυμαίνομεν.

NOT. Ὡ μακάριε Ζέφυρε τῆς Θέας· ἐγὼ δὲ γρυῖπας καὶ ἐλέφαντας καὶ μέλανας ἀνθρώπους ἐώρων.

ΝΕΚΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

I.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥΣ.

1. ΔΙΟΓ. Ὡ Πολύδευκες, ἐντέλλομαί σοι, ἐπειδὴν 1
 329 τάχιστα ἀνέλθῃς, — σὸν γὰρ ἔστιν, οἴμαι, ἀναβιῶναι
 αὐριον — ἦν ποὺ ἴδῃς Μένιππον τὸν κύνα, — εὐροις
 δ' ἂν αὐτὸν ἐν Κορίνθῳ κατὰ τὸ Κράνειον ἢ ἐν Λυκείῳ
 τῶν ἐριζόντων πρὸς ἀλλήλους φιλοσόφων καταγελῶντα
 — εἰπεῖν πρὸς αὐτόν, ὅτι σε, ὦ Μένιππε, κελεύει ὁ
 Διογένης, εἰ σοι ἰκανῶς τὰ ὑπὲρ γῆς καταγεγέλασται,
 ἦκειν ἐνθάδε πολλῶ πλείω ἐπιγελασόμενον· ἐκεῖ μὲν γὰρ
 ἐν ἀμφιβόλῳ σοὶ ἔτι ἔ γέλωσ ἔστι καὶ πολὺ τὸ „τίς γὰρ
 330 ὄλωσ οἶδε τὰ μετὰ τὸν βίον;“ ἐνταῦθα δὲ οὐ παύσῃ
 βεβαίως γελῶν καθάπερ ἐγὼ νῦν, καὶ μάλιστα ἐπειδὴν
 ὄρας τοὺς πλουσίους καὶ σατράπας καὶ τυράννους οὕτω
 ταπεινοὺς καὶ ἀσίμους, ἐκ μόνῃς οἰμωγῆς διαγινωσκο-
 μένους, καὶ ὅτι μαλθακοὶ καὶ ἀγενεῖς εἰσι μεμνημένοι
 τῶν ἄνω. ταῦτα λέγε αὐτῷ, καὶ προσέτι, ἐμπλησάμενον
 331 τὴν πῆραν ἦκειν Θέρμων τε πολλῶν καὶ εἴ ποὺ εὐροι ἐν
 τῇ τριόδῳ Ἐκάτης δεῖπνον κείμενον ἢ ᾧδὸν ἐκ καθαροῦ
 ἢ τι τοιοῦτον.

2 2. *MEN.* Καὶ μὴν, ὧ³ κάκιστοι Λυδῶν καὶ Φρυγῶν καὶ Ἀσσυρίων, γινώσκετε ὡς οὐδὲ οὕτω παυσόμενον μου· ἐνθα γὰρ ἂν ἴητε, ἀκολουθήσω ἀνιῶν καὶ κατὰδων καὶ καταγελῶν.

ΚΡΟΙΣ. Ταῦτα οὐχ ὕβρις;

MEN. Οὐκ, ἀλλ' ἐκεῖνα ὕβρις ἦν, ἃ ὑμεῖς ἐποιεῖτε, προσκυνεῖσθαι ἀξιοῦντες καὶ ἐλευθέρους ἀνδράσιν ἐν-τρυφῶντες καὶ τοῦ θανάτου τὸ παράπαν οὐ μνημονεύον-τες· τοιγαροῦν οὐ μὴ ὀλιώξεσθε πάντων ἐκείνων ἀφηρημένοι.

ΚΡΟΙΣ. Πολλῶν γε, ὧ³ θεοί, καὶ μεγάλων κτη-μάτων.

ΜΙΑ. Ὅσον μὲν ἐγὼ χρυσοῦ.

ΣΑΡΑ. Ὅσης δὲ τρυφῆς ἐγώ.

MEN. Εὖ γε, οὕτω ποιεῖτε· ὀδύρεσθε μὲν ὑμεῖς, ἐγὼ δὲ τὸ γινῶθι σαυτὸν πολλάκις συνείρων ἐπάσσομαι ὑμῖν· πρέποι γὰρ ἂν ταῖς τοιαύταις οὐμωγαῖς ἐπαρδόμενον.

III.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ, ΑΜΦΙΛΟΧΟΥ ΚΑΙ ΤΡΟΦΩΝΙΟΥ.

338

1 1. *MEN.* Σφῶ μέντοι, ὧ³ Τροφῶνιε καὶ Ἀμφίλοχε, νεκροὶ ὄντες οὐκ οἶδ' ὅπως ναῶν κατηξιώθητε καὶ μάν-τεις δοκεῖτε, καὶ οἱ μάταιοι τῶν ἀνθρώπων θεοὺς ὑμᾶς ὑπειλήφασιν εἶναι.

ΑΜΦΙΛ. Τί οὖν ἡμεῖς αἴτιοι, εἰ ὑπ' ἀνοίας ἐκεῖ- 339 νοι τοιαῦτα περὶ νεκρῶν δοξάζουσιν;

MEN. Ἄλλ' οὐκ ἂν ἐδόξαζον, εἰ μὴ ζῶντες καὶ ὑμεῖς τοιαῦτα ἑτερατεύεσθε ὡς τὰ μέλλοντα προειδότες καὶ προειπεῖν δυνάμενοι τοῖς ἐρομένοις.

ΤΡΟΦ. ὦ Μένιππε, Ἀμφίλοχος μὲν οὗτος ἂν εἰδείη ἔ τι αὐτῷ ἀποκριτέον ὑπὲρ αὐτοῦ, ἐγὼ δὲ ἤρως εἶμι καὶ μαντεύομαι, ἣν τις κατέλθῃ παρ' ἐμέ. σὺ δ' ἔοικας οὐκ ἐπιδημημέναι Λεβαδίᾳ τὸ παράπαν· οὐ γὰρ ἂν ἤπί-στεις συ τούτοις.

2 2. *MEN.* Τί φής; εἰ μὴ ἐς Λεβάδειαν [γὰρ] παρ-

ελευθῆν καὶ ἐσταλμένος ταῖς ὀφθαίαις γελοίως μᾶζαν ἐν
 340 ταῖν χεροῖν ἔχων ἔσερπίσω διὰ τοῦ στομίου ταπεινοῦ
 ὄντος ἐς τὸ σπήλαιον, οὐκ ἂν δυναίμην εἰδέναι, ὅτι νε-
 κρὸς εἶ ὡσπερ ἡμεῖς μόνη τῇ γοητεῖα διαφέρων; ἀλλὰ
 πρὸς τῆς μαντικῆς, τί δὲ ὁ ἦρωσ ἐστίν; ἀγνωῶ γάρ.

ΤΡΟΦ. Ἐξ ἀνθρώπου τι καὶ θεοῦ σύνθετον.

ΜΕΝ. Ὁ μήτε ἀνθρωπὸς ἐστίν, ὡς φῆς, μήτε θεός,
 καὶ συναμφοτέρον ἐστι; νῦν οὖν ποῖ σου τὸ θεῖον ἐκεῖνο
 ἡμίτομον ἀπελήλυθε;

ΤΡΟΦ. Χρᾶ, ἃ Μένιππε, ἐν Βοιωτίᾳ.

ΜΕΝ. Οὐκ οἶδα, ἃ Τροφώνιε, ὅ τι καὶ λέγεις· ὅτι
 μέντοι ὄλος εἶ νεκρὸς ἀκριβῶς ὄρω.

IV.

ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΧΑΡΩΝΟΣ.

341

1. ΕΡΜ. Λογισώμεθα, ὦ πορθημεῦ, εἰ δοκεῖ, ὅποσα 1
 μοι ὀφείλεις ἤδη, ὅπως μὴ αὐθις ἐρίζωμέν [τι] περὶ αὐτῶν.

ΧΑΡ. Λογισώμεθα, ὦ Ἐρμῆ· ἄμεινον γὰρ ὠρίσθαι
 τι καὶ ἀπραγμονέστερον.

ΕΡΜ. Ἄγκυραν ἐντειλαμένῳ ἐκόμισα πέντε δραχμῶν.

ΧΑΡ. Πολλοῦ λέγεις.

ΕΡΜ. Νῆ τὸν Αἰδωνέα, τῶν πέντε ὠνησάμην, καὶ
 τροπωτῆρα δύο ὀβολῶν.

ΧΑΡ. Τίθει πέντε δραχμὰς καὶ ὀβολοὺς δύο.

ΕΡΜ. Καὶ ἀκέστραν ὑπὲρ τοῦ ἰστίου· πέντε ὀβολοὺς
 342 ἐγὼ κατέβαλον.

ΧΑΡ. Καὶ τούτους προστίθει.

ΕΡΜ. Καὶ κηρὸν ὡς ἐπιπλάσαι τοῦ σκαφιδίου τὰ
 ἀνεργότα καὶ ἦλους δὲ καὶ καλώδιον, ἀφ' οὗ τὴν ὑπέ-
 ραν ἐποίησας, δύο δραχμῶν ἅπαντα.

ΧΑΡ. Καὶ ἄξια ταῦτα ὠνίσσω.

ΕΡΜ. Ταῦτά ἐστιν, εἰ μὴ τι [ἄλλο] ἡμᾶς διέλαθεν
 ἐν τῷ λογισμῷ. πότε δ' οὖν ταῦτα ἀποδώσειν φῆς;

ΧΑΡ. Νῦν μὲν, ὦ Ἐρμῆ, ἀδύνατον, ἣν δὲ λοιμὸς

τις ἢ πόλεμος καταπέμψῃ ἀθρόους τινάς, ἐνέσται τότε ἀποκερδᾶναι παραλογιζόμενον τὰ πορθημεία.

2 2. *ΕΡΜ.* Νῦν οὖν ἐγὼ καθεδουῖμαι τὰ κάκιστα εὐχόμενος γενέσθαι, ὡς ἂν ἀπὸ τούτων ἀπολάβοιμι;

ΧΑΡ. Οὐκ ἔστιν ἄλλως, ὦ Ἑρμῆ. νῦν δὲ ὀλίγοι, ὡς ὄρεᾶς, ἀφικνουῦνται ἡμῖν· εἰρήνη γάρ.

ΕΡΜ. Ἄμεινον οὕτως, εἰ καὶ [ἡμῖν] παρατείνεται μοι ὑπὸ σοῦ τὸ ὄφλημα. [πλὴν ἄλλ' οἱ μὲν παλαιοί, ὡς Χάρων, οἷσα οἶοι παρεγίνοντο, ἀνδρεῖοι ἅπαντες, αἶμα-³⁴³τος ἀνάπλευ καὶ τραυματῖαι οἱ πολλοί· νῦν δὲ ἢ φαρμάκῳ τις ὑπὸ τοῦ παιδὸς ἀποθανὼν ἢ ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἢ ὑπὸ τρυφῆς ἐξορθηκὼς τὴν γαστέρα καὶ τὰ σκέλη, ὠχροὶ ἅπαντες καὶ ἀγεννεῖς, οὐδὲν ὅμοιοι ἐκείνοις. οἱ δὲ πλεῖστοι αὐτῶν διὰ χρήματα ἤκουσιν ἐπιβουλεύοντες ἀλλήλοις, ὡς εἰκάσι.

ΧΑΡ. Πάνυ γὰρ περιπόθητά ἐστι ταῦτα.

ΕΡΜ. Οὐκοῦν οὐδ' ἐγὼ δόξαιμι ἂν ἀμαρτάνειν πικρῶς ἀπαιτῶν τὰ ὀφειλόμενα παρὰ σοῦ.]

V.

ΠΛΟΥΤΩΝΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

1 1. *ΠΛΟΥΤ.* Τὸν γέροντα οἷσα, τὸν πάνυ γεγηρακότα λέγω, τὸν πλούσιον Εὐκράτην, ᾧ παῖδες μὲν οὐκ³⁴⁴ εἰσίν, οἱ τὸν κληρὸν δὲ θηρῶντες πεντακισμῦριοι;

ΕΡΜ. Ναί, τὸν Σικυώνιον φῆς. τί οὖν;

ΠΛΟΥΤ. Ἐκεῖνον μὲν, ὦ Ἑρμῆ, ζῆν ἕασον ἐπὶ τοῖς ἐνεθήμοντα ἔτεσιν, ἃ βεβίωκεν, ἐπιμετρήσας ἄλλα τῶσαῦτα, εἴ γε οἷόν τε [ἦν], καὶ ἔτι πλείω, τοὺς δὲ κόλακας αὐτοῦ Χαρίνον τὸν νέον καὶ Λάμωνα καὶ τοὺς ἄλλους κατάσπασον ἐφεξῆς ἅπαντας.

ΕΡΜ. Ἄτοπον ἂν δόξεις τὸ τοιοῦτον.

ΠΛΟΥΤ. Οὐ μὲν οὖν, ἀλλὰ δικαιοτάτον· τί γὰρ ἐκεῖνοι παθόντες εὐχονται ἀποθανεῖν ἐκεῖνον ἢ τῶν χρημάτων ἀντιποιοῦνται οὐδὲν προσήμοντες; ὁ δὲ πάντων³⁴⁵

ἔστι μιαιφώτατον, ὅτι καὶ τὰ τοιαῦτα εὐχόμενοι ὅμως θε-
ραπέουσιν αὐτὸν ἐν γε τῷ φανερωῖ, καὶ νοσοῦντος ἂ μὲν
βουλεύονται πᾶσι πρόδηλα, θύσειν δὲ ὅμως ὑπισχνοῦνται,
ἦν ῥαῖση, καὶ ὅλως ποικίλη τις ἢ κολακεία τῶν ἀνδρῶν.
διὰ ταῦτα ὁ μὲν ἔστω ἀθάνατος, οἱ δὲ προαπίτωσαν αὐ-
τοῦ μάτην ἐπιχανόντες.

2. *ΕΡΜ.* Γελοῖα πείσονται, πανοῦργοι ὄντες· ἀλλὰ 2
κάκεινος εὐ μάλα διαβουκολεῖ αὐτοὺς καὶ ἐπελπίζει, καὶ
346 ὅλως ἀσθενοῦντι ἔοικῶς ἔρρωται πολὺ μᾶλλον τῶν νέων.
οἱ δὲ ἤδη τὸν κληρον ἐν σφίσι διηρημένοι βόσκονται ζωὴν
μακαρίαν πρὸς ἑαυτοὺς τιθέντες.

ΠΛΟΥΤ. Οὐκοῦν ὁ μὲν ἀποδυσάμενος τὸ γῆρας
ὡσπερ Ἰόλεως ἀνηβησάτω, οἱ δὲ ἀπὸ μέσων τῶν ἐλπίδων
τὸν ὄνειροποληθέντα πλοῦτον ἀπολιπόντες ἠκέτωσαν ἤδη
κακοὶ κακῶς ἀποθανόντες.

ΕΡΜ. Ἀμέλησον, ὦ Πλούτων· μετελεύσομαι γάρ σοι
ἤδη αὐτοὺς καθ' ἓνα ἐξῆς· ἑπτὰ δέ, οἶμαι, εἰσί.

ΠΛΟΥΤ. Κατάσπα, ὁ δὲ παραπέμψει ἕκαστον ἀντὶ
γέροντος αὐθις πρωθήβης γενόμενος.

VI.

ΤΕΡΨΙΩΝΟΣ ΚΑΙ ΠΛΟΥΤΩΝΟΣ.

1. *ΤΕΡΨ.* Τοῦτο, ὦ Πλούτων, δίκαιον, ἐμὲ μὲν τε- 1
θνάσαι τριάκοντα ἔτη γεγονότα, τὸν δὲ ὑπὲρ τὰ ἐνενη-
347 κοντα γέροντα Θούκριτον ζῆν ἔτι;

ΠΛΟΥΤ. Δικαιοτάτον μὲν οἶν, ὦ Τερψίων, εἴ γε
ὁ μὲν ζῆ μηδένα εὐχόμενος ἀποθανεῖν τῶν φίλων, σὺ
δὲ παρὰ πάντα τὸν χρόνον ἐπεβούλευες αὐτῷ περιμένων
τὸν κληρον.

ΤΕΡΨ. Οὐ γὰρ ἐχρῆν γέροντα ὄντα καὶ μηκέτι χρή-
σασθαι τῷ πλούτῳ αὐτὸν δυνάμενον ἀπελθεῖν τοῦ βίου
παραχωρήσαντα τοῖς νέοις;

ΠΛΟΥΤ. Καινά, ὦ Τερψίων, νομοθετεῖς, τὸν μη-
κέτι τῷ πλούτῳ χρῆσασθαι δυνάμενον πρὸς ἡδονὴν ἀπο-
θνήσκειν· τὸ δὲ ἄλλως ἢ Μοῖρα καὶ ἡ φύσις διέταξεν.

- 2 2. ΤΕΡΨ. Θύκοῦν ταύτης αἰτιῶμαι τῆς διατάξεως· ἐχρῆν γὰρ τὸ πρᾶγμα ἐξῆς πως γίνεσθαι, τὸν πρεσβύτερον πρότερον καὶ μετὰ τοῦτον ὅστις αἰετῆ ἡλικία μετ' αὐτόν, ἀναστρέφεσθαι δὲ μηδαμῶς, μηδὲ ζῆν μὲν τὸν ὑπέργηρων ὀδόντας τρεῖς ἔτι λοιποὺς ἔχοντα, μόγις δρωῖν-
τα, οἰκέταις τέτταρσιν ἐπικεκρυφότες, κορυζῆς μὲν τὴν ῥίνα, λήμης δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς μεστὸν ὄντα, οὐδὲν ἔτι ἡδὺ εἰδόμενον, ἐμψυχόν τινα τάφον ὑπὸ τῶν νέων καταγε- 348
λόμενον, ἀποθνήσκειν δὲ καλλίστους καὶ ἔρρωμενεστά-
τους νεανίσκους· ἄνω γὰρ ποταμῶν τοῦτο γέ· ἢ τοῦλά-
χιστον εἰδέναι ἐχρῆν, πότε καὶ τεθνήσκειται τῶν γερόντων ἕκαστος, ἵνα μὴ μάτην ἂν ἐνίους ἐθεράπευον. νῦν δὲ τὸ 349
τῆς παροιμίας, ἢ ἄμαξα τὸν βοῦν [πολλάκις ἐκφέρει].
- 3 3. ΠΛΟΥΤ. Ταῦτα μὲν, ὦ Τερψίῳν πολὺ συνετώ-
τερα γίνεται ἢ περ σοὶ δοκεῖ. καὶ ὑμεῖς δὲ τί παθόντες
ἀλλοτριῶν ἐπιχαίετε καὶ τοῖς ἀτέκνοις τῶν γερόντων
ἐσποιοῦτε φέροντες αὐτοὺς; τοιγαροῦν γέλωτα ὀφλισκά- 350
νετε πρὸ ἐκείνων κατορυτιόμενοι, καὶ τὸ πρᾶγμα τοῖς
πολλοῖς ἡδιστον γίνεται· ὅσῳ γὰρ ὑμεῖς ἐκείνους ἀπο-
θανεῖν εὐχέσθε, τοσοῦτω ἅπασιν ἰδὺ προαποθανεῖν ὑμᾶς
αὐτῶν. καινὴν γὰρ τινα ταύτην τέχνην ἐπινοήκατε γραῶν
καὶ γερόντων ἐρῶντες, καὶ μάλιστα εἰ ἀτέκνοι εἶεν, οἳ δὲ
ἐντέκνοι ὑμῖν ἀνέραστοι. καίτοι πολλοὶ ἤδη τῶν γερόν- 351
των συνέντες ὑμῶν τὴν πανουργίαν τοῦ ἔρωτος, ἦν καὶ
τύχῳσι παῖδας ἔχοντες, μισεῖν αὐτοὺς πλάττονται, ὡς καὶ
αὐτοὶ ἔρασταὶ ἔχουσιν· εἶτα ἐν ταῖς διαθήκαις ἀπεκλεί-
σθησαν μὲν οἳ πάσαις δορυφορήσαντες, ὁ δὲ παῖς καὶ ἡ
φύσις, ὡς περ ἐστὶ δίκαιον, κρατοῦσι πάντων, οἳ δὲ ὑπο- 352
πρίουσι τοὺς ὀδόντας ἀποσφυγόντες.
- 4 4. ΤΕΡΨ. Ἀληθῆ ταῦτα φῆς· ἐμοῦ γοῦν Θούκρι- 353
τος πόσα κατέφαγεν αἰετῆ τεθνήξεσθαι δοκῶν καὶ ὁπότε 354
ἐσίοιμι ὑποστένων μύχιόν τι καὶ καθάπερ ἐξ ἠρώ νεο-
τὸς ἀτελής ἔτι ὑποκρῶζων, ὡστ' ἔγωγε ὅσον αὐτίκα οἰόμε-
νος ἐπιβῆσειν αὐτόν τῆς σοροῦ ἐπεμπόν τε πολλὰ, ὡς
μὴ ὑπερβάλλοιτό με οἳ ἀντερασταὶ τῆ μεγαλοδωρία, καὶ
τὰ πολλὰ ὑπὸ φροντίδων ἄγρυπνος ἐκείμην ἀριθμῶν ἕκα-

σια καὶ διατάττων. ταῦτα γοῦν μοι καὶ τοῦ ἀποθανεῖν αἷτια γεγένηται [ἀγρυπνία καὶ φροντίδες]· ὁ δὲ τοσοῦτόν μοι δέλεαρ καταπιῶν ἐφρυστήκει θάπτομένῳ πρῶτην ἐπιγελῶν.

5. ΠΛΟΥΤ. Εὐ³ γε, ὦ Θεούκριτε, ζώοις ἐπὶ μήκι-
στον πλουτιῶν ἅμα καὶ τῶν τοιοῦτων καταγελῶν, μηδὲ
πρότερόν γε σὺ ἀποθάνοις ἢ προπέμψας πάντας τοὺς κό-
λακας.

ΤΕΡΨ. Τοῦτο μὲν, ὦ Πλούτων, καὶ ἐμοὶ ἥδιστον
ἦδη, εἰ καὶ Χαροιάδης προτεθνήξεται Θεουκρίτου.

ΠΛΟΥΤ. Θάρρει, ὦ Τερψίων· καὶ Φείδων γὰρ καὶ
Μέλανθος καὶ ὄλως ἅπαντες προελεύσονται αὐτοῦ ὑπὸ
355 ταῖς αὐταῖς φροντίσιν.

ΤΕΡΨ. Ἐπαινῶ ταῦτα. ζώοις ἐπὶ μήκιστον, ὦ Θεού-
κριτε.

VII.

ΖΗΝΟΦΑΝΤΟΥ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΔΗΜΙΔΟΥ.

1. ΖΗΝ. Σὺ δέ, ὦ Καλλιδημίδη, πῶς ἀπέθανες; 1
ἐγὼ μὲν γὰρ ὅτι παράσιτος ὢν Λεινίου πλέον τοῦ ἰκα-
νοῦ ἐμφαγῶν ἀπεπνίγην, οἷσθα· παρῆσθα γὰρ ἀποθνή-
σκοντί μοι.

ΚΑΛ. Παρῆν, ὦ Ζηνόφαντε· τὸ δὲ ἐμὸν παράδο-
ξόν τι ἐγένετο. οἷσθα γὰρ καὶ σὺ που Πτοιόδωρον τὸν
γέροντα.

ΖΗΝ. Τὸν ἄτεκνον, τὸν πλούσιον, ᾧ σε τὰ πολλὰ
ἦδειν συνόντα.

ΚΑΛ. Ἐκεῖνον αὐτὸν αἰεὶ ἐθεράπευον ὑπισχνούμενον
356 ἐπ' ἐμοὶ τεθνήξασθαι. ἐπεὶ δὲ τὸ πρᾶγμα ἐς μήκιστον ἐπε-
γίνετο καὶ ὑπὲρ τὸν Τιθωνὸν ὁ γέρον ἐξῆ, ἐπίτομόν τινα
ὁδὸν ἐπὶ τὸν κληρὸν ἐξεῦρον· περιάμενος γὰρ φάρμακον ἀνέ-
πεισα τὸν οἰνοχόον, ἐπειδὴν τάχιστα ὁ Πτοιόδωρος αἰτήση
πιεῖν, — πίνει δὲ ἐπιεικῶς ζωρότερον — ἐμβalόντα ἐς
κύλικα ἔτοιμον ἔχειν αὐτὸ καὶ ἐπιδοῦναι αὐτῷ· εἰ δὲ τοῦτο
ποιήσειεν, ἐλεύθερον ἐπωμοσάμην ἀφήσειν αὐτόν.

ZHN. Τί οὖν ἐγένετο; πάνυ γάρ τι παράδοξον ἔρειν ἔοικας.

2 **2. ΚΑΛ.** Ἐπεὶ τοίνυν λουσάμενοι ἤκομεν, δύο δὴ ὁ μειρακίσκος κύλικας ἐτοίμους ἔχων τὴν μὲν τῷ Πτοιό-³⁵⁷ δώρῳ τὴν ἔχουσαν τὸ φάρμακον, τὴν δὲ ἑτέραν ἐμοί, σφραεῖς οὐκ οἶδ' ὅπως ἐμοὶ μὲν τὸ φάρμακον, Πτοιό- δώρῳ δὲ τὸ ἀφάρμακτον ἔδωκεν· εἶτα ὁ μὲν ἔπιεν, ἐγὼ δὲ αὐτίκα μάλα ἐκτάδην ἐλείμην ὑποβολιμαῖος ἀντ' ἐκείνου νεκρός. τί τοῦτο γελᾷς, ὦ Ζηρόφαντε; καὶ μὴν οὐκ ἔδει γε ἑταίρῳ ἀνδρὶ ἐπιγελᾶν.

ZHN. Ἀστεία γάρ, ὦ Καλλιδημίδη, πέπονθας. ὁ γέρων δὲ τί πρὸς ταῦτα;

ΚΑΛ. Πρῶτον μὲν ὑπεταράχθη πρὸς τὸ αἰφνίδιον, εἶτα συνεῖς, οἶμαι, τὸ γεγενημένον ἐγέλα καὶ αὐτός, οἷά με ὁ οἰνοχόος εἴργασται.

ZHN. Πλὴν ἀλλ' οὐδὲ σὲ τὴν ἐπίτομον ἐχρῆν τραπέσθαι· ἦκε γὰρ ἄν σοι διὰ τῆς λεωφόρου ἀσφαλέστερον ὁ κληρός, εἰ καὶ ὀλίγῳ βραδύτερον.

VIII.

ΚΝΗΜΩΝΟΣ ΚΑΙ ΔΑΜΝΙΠΠΟΥ.

358

ΚΝΗΜ. Τοῦτ' ἐκεῖνο τὸ τῆς παροιμίας· ὁ νεβρός τὸν λέοντα.

ΔΑΜ. Τί ἀγανακτεῖς, ὦ Κνήμων;

ΚΝΗΜ. Ὁ τι ἀγανακτῶ; κληρονόμον ἀκούσιος καταλέλοιπα κατασοφισθεῖς ὁ ἄθλιος, οὓς ἐβουλόμην ἄν μάλιστα σχεῖν τὰμὰ παραλιπῶν.

ΔΑΜ. Πῶς τοῦτο ἐγένετο;

ΚΝΗΜ. Ἐρμόλαον τὸν πάνυ πλούσιον ἄτεκνον ὄντα ἐθεράπευον ἐπὶ θανάτῳ, κάκεινος οὐκ ἀηδῶς τὴν θεραπείαν προσέτετο. ἔδοξε δὴ μοι [καὶ] σοφὸν τοῦτο εἶναι, θέσθαι διαθήκας ἐς τὸ φανερόν, ἐν αἷς ἐκείνῳ καταλέλοιπα τὰμὰ πάντα, ὡς κάκεινος ζηλώσειε καὶ τὰ αὐτὰ πράξειεν.

ΔΑΜ. Τί οὖν δὴ ἐκεῖνος;

359

ΚΝΗΜ. Ὅτι μὲν αὐτὸς ἐνέγραψε ταῖς ἐαυτοῦ διαθήκαις σὺν οἷδα· ἐγὼ γοῦν ἄφνω ἀπέθανον τοῦ τέγουσ μοι ἐπιπεσόντος, καὶ νῦν Ἐρμόλαος ἔχει τὰ μὰ ὕσπερ τις λάβραξ καὶ τὸ ἄγκιστρον τῆ δελέατι συγκατασπάσας.

ΔΑΜ. Οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν σε τὸν ἀλιέα, ὥστε τὸ σόφισμα κατὰ σαντοῦ συντέθεικας.

ΚΝΗΜ. Ἔοικα· οἰμῶζω τοιγαροῦν.

ΙΧ.

ΣΙΜΥΛΟΥ ΚΑΙ ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΥ.

1. ΣΙΜ. Ἦκεισ ποτέ, ὦ Πολύστρατε, καὶ σὺ παρ' ἡμῶσ ἔτη οἶμαι οὐ πολὺ ἀποδέοντα τῶν ἑκατὸν βεβιωκῶσ;

ΠΟΛ. Ὅκτω ἐπὶ τοῖσ ἐνενήκοντα, ὦ Σιμίλε.

360 ΣΙΜ. Πῶσ δὲ τὰ μετ' ἐμὲ ταῦτα ἐβίωσ τριάκοντα; ἐγὼ γὰρ ἀμφὶ τὰ ἑβδομήκοντά σου ὄντος ἀπέθανον.

ΠΟΛ. Ὑπερήδιστα, εἰ καὶ σοι παράδοξον τοῦτο δόξει.

ΣΙΜ. Παράδοξον, εἰ γέρων τε καὶ ἀσθενὴσ ἀτεκνὸσ τε προσέτι ἦδεσθαι τοῖσ ἐν τῷ βίῳ ἐδίνασο.

2. ΠΟΛ. Ἐδυνάμην ἔτι· καὶ τὸ μὲν πρῶτον παῖδεσ 2 ὠραῖοί μοι ἦσαν πολλοὶ καὶ γυναῖκεσ ἀβρόταται καὶ μύρα καὶ οἶνοσ ἀνθοσμίας καὶ τράπεζα ὑπὲρ τὰσ ἐν Σικελίᾳ.

ΣΙΜ. Καινὰ ταῦτα· ἐγὼ γὰρ σε πάνυ φειδόμενον ἠπιστάμην.

ΠΟΛ. Ἄλλ' ἐπέρρει μοι, ὦ γενναῖε, παρ' ἄλλων τάγαθά· καὶ ἔωθεν μὲν εὐθύσ ἐπὶ θύρασ ἐφοίτων μάλα πολλοί, μετὰ δὲ παντοιά μοι δῶρα προσήγετο ἀπανταχόθεν τῆσ γῆσ τὰ κάλλιστα.

ΣΙΜ. Ἐτυράνησασ, ὦ Πολύστρατε, μετ' ἐμέ;

ΠΟΛ. Οὐκ, ἀλλ' ἐραστὰσ εἶχον μυρίουσ.

361 ΣΙΜ. Ἐγέλασα· ἐραστὰσ σὺν τηλικούτοσ ὦν, ὀδόντασ τέτταρασ ἔχων;

ΠΟΛ. Νῆ Δία, τοὺσ ἀρίστουσ γε τῶν ἐν τῇ πόλει· καὶ γέροντά με καὶ φαλακρόν, ὡσ ὄρεσ, ὄντα καὶ λημῶντα

προσέτι καὶ κορυζῶντα ὑπερίδοντο θεραπεύοντες, καὶ μακάριος ἦν αὐτῶν ὄντινα κἂν [καὶ μόνον] προσέβλεψα.

ΣΙΜ. Μῶν καὶ σύ τινα ὡσπερ ὁ Φάων τὴν Ἀφροδίτην ἐκ Χίου διεπόρθμευσας, εἰτά σοι εὐξαμένην ἔδωκε νέον εἶναι καὶ καλὸν ἐξ ὑπαρχῆς καὶ ἀξιέραστον;

ΠΟΛ. Οὐκ, ἀλλὰ τοιοῦτος ὢν περιπόρθητος ἦν.

ΣΙΜ. Αἰνίγματα λέγεις.

3 3. ΠΟΛ. Καὶ μὴν πρόδηλός γε ὁ ἔρωσ οὔτοσι πολὺς ὢν ὁ περὶ τοὺς ἀτέκνους καὶ πλουσίους γέροντας.

ΣΙΜ. Νῦν μανθάνω σου τὸ κάλλος, ὦ Θανμάσιε, ὅτι παρὰ τῆς χρυσοῦς Ἀφροδίτης ἦν.

ΠΟΛ. Ἀτάρ, ὦ Σιμύλε, οὐκ ὀλίγα τῶν ἐραστῶν ἀπολέλανκα μονονουχὶ προσκυνούμενος ὑπ' αὐτῶν· καὶ ἐθρυπτόμην δὲ πολλάκις καὶ ἀπέκλειον αὐτῶν τινὰς ἐνί-362
στε, οἱ δὲ ἡμιλλῶντο καὶ ἀλλήλους ὑπερεβάλλοντο ἐν τῇ περὶ ἐμὲ φιλοτιμίᾳ.

ΣΙΜ. Τέλος δ' οὖν πῶς ἐβουλεύσω περὶ τῶν κτημάτων;

ΠΟΛ. Ἐς τὸ φανερὸν μὲν ἕκαστον αὐτῶν κληρονόμον ἀπολιπεῖν ἔφρασκον, ὁ δ' ἐπίστευέ τε ἂν καὶ κολακευτικώτερον παρεσκεύαζεν ἑαυτόν, ἄλλας δὲ τὰς ἀληθεῖς διαθήκας ἔχων ἐκείνας κατέλιπον οἰμῶζειν ἅπασι φράσας.

4 4. ΣΙΜ. Τίνα δὲ αἱ τελευταῖαι τὸν κληρονόμον ἔσχον; ἢ πού τινα τῶν ἀπὸ τοῦ γένους;

ΠΟΛ. Οὐ μὰ Δί', ἀλλὰ νεώνητόν τινα [τῶν μειρακίων] τῶν ὠραίων Φρύγα.

ΣΙΜ. Ἀμφὶ πόσα ἔτη, ὦ Πολύστρατε;

ΠΟΛ. Σχεδὸν ἀμφὶ τὰ εἴκοσι.

ΣΙΜ. Ἦδη μανθάνω ἅτινά σοι ἐκεῖνος ἐχαρίζετο.

ΠΟΛ. Πλὴν ἀλλὰ πολὺ ἐκείνων ἀξιώτερος ἦν κληρονομεῖν, εἰ καὶ βάρβαρος ἦν καὶ ὄλεθρος, ὃν ἤδη καὶ αὐτοὶ οἱ ἄριστοι θεραπεύουσιν. ἐκεῖνος τοίνυν ἐκληρονόμησέ μου καὶ νῦν ἐν τοῖς εὐπατρίδαϊς ἀριθμεῖται ὑπεξυρημένος μὲν τὸ γένειον καὶ βαρβαρίζων, Κόδρου δὲ εὐγενέστερος καὶ Νιρέως καλλίων καὶ Ὀδυσσεὺς συνε-363
τώτερος λεγόμενος εἶναι.

ΣΙΜ. Οὐ μοι μέλει· καὶ στρατηγησάτω τῆς Ἑλλάδος, εἰ δοκεῖ, ἐκεῖνοι δὲ μὴ κληρονομείτωσαν μόνον.

X.

ΧΑΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΝΕΚΡΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ.

1. ΧΑΡ. Ἀκούσατε ὡς ἔχει ἡμῖν τὰ πράγματα. μι-
κρόν μὲν ἡμῖν, ὡς ὁρᾶτε, τὸ σκαφίδιον καὶ ὑπόσαθρόν
ἔστι καὶ διαρρεῖ τὰ πολλά, καὶ ἦν τραπῆ ἐπὶ θάτερα, οὐ-
χῆσεται περιτραπέν, ὑμεῖς δὲ ἅμα τοσοῦτοι ἦκατε πολλὰ
ἐπιπερόμενοι ἕκαστος. ἦν οὖν μετὰ τούτων ἐμβῆτε, δέ-
364 δια μὴ ὕστερον μετανοήσητε, καὶ μάλιστα ὁπόσοι νεῖν
οὐκ ἐπίστασθε.

ΕΡΜ. Πῶς οὖν ποιήσαντες εὐπλοήσομεν;

ΧΑΡ. Ἐγὼ ὑμῖν φράσω· γυμνοὺς ἐπιβαίνειν χρὴ
τὰ περιττὰ ταῦτα πάντα ἐπὶ τῆς ἡϊόνος καταλιπόντας·
μόλις γὰρ ἂν καὶ οὕτως δέξαιτο ὑμᾶς τὸ πορθμεῖον. σοὶ
δέ, ὦ Ἐρμῆ, μελήσει τὸ ἀπὸ τούτου μηδένα παραδέχε-
σθαι αὐτῶν, ὅς ἂν μὴ ψιλὸς ἦκη καὶ τὰ ἐπιπλα, ὥσπερ
ἔφην, ἀποβαλόν. παρὰ δὲ τὴν ἀποβάθραν ἔστως δια-
γίγνωσκε αὐτοὺς καὶ ἀναλάμβανε γυμνοὺς ἐπιβαίνειν ἀναγ-
κάζων.

2. ΕΡΜ. Εὖ λέγεις, καὶ οὕτω ποιήσωμεν. — Οὐ- 2
τοσὶ τίς ὁ πρῶτός ἐστι;

ΜΕΝ. Μένιππος ἔγωγε. ἀλλ' ἰδοὺ ἡ πύρα μοι, ὦ
365 Ἐρμῆ, καὶ τὸ βάκτρον ἐς τὴν λίμνην ἀπερρίφθων, τὸν
τριβῶνα δὲ οὐδὲ ἐκόμισα εὖ ποιῶν.

ΕΡΜ. Ἐμβαινε, ὦ Μένιππε ἀνδρῶν ἄριστε, καὶ τὴν
προεδρίαν παρὰ τὸν κυβερνήτην ἔχε ἐρ' ὑψηλοῦ, ὡς ἐπι-
σκοπῆς ἅπαντας. 3. ὁ καλὸς δ' οὗτος τίς ἐστι; 3

ΧΑΡΜ. Χαρμόλως ὁ Μεγαρικὸς ὁ ἐπέραστος, οὗ
τὸ φίλημα διτάλαντον ἦν.

ΕΡΜ. Ἀπόδουθε τοιγαροῦν τὸ κάλλος καὶ τὰ χεῖλη
αὐτοῖς φιλήμασι καὶ τὴν κόμην τὴν βαθεῖαν καὶ τὸ ἐπὶ
τῶν παρειῶν ἐρύθημα καὶ τὸ δέγμα ὄλον. ἔχει καλῶς,

4 εὐζωνος εἶ, ἐπίβαινε ἤδη. 4. ὁ δὲ τὴν πορφυρίδα οὕτως
καὶ τὸ διάδημα ὁ βλοσυρὸς τίς ὦν τυγχάνεις;

ΛΑΜΠ. Λάμπιχος Γελῶν τύραννος.

366

ΕΡΜ. Τί οὖν, ὦ Λάμπιχε, τσαῦτα ἔχων πάρει;

ΛΑΜΠ. Τί οὖν; ἔχρην, ὦ Ἐρμῆ, γυμνὸν ἦκειν
τύραννον ἄνδρα;

ΕΡΜ. Τύραννον μὲν οὐδαμῶς, νεκρὸν δὲ μάλα· ὥστε
ἀπόθου ταῦτα.

ΛΑΜΠ. Ἴδού σοι ὁ πλοῦτος ἀπέρριπται.

ΕΡΜ. Καὶ τὸν τύφον ἀπόρριψον, ὦ Λάμπιχε, καὶ
τὴν ὑπεροψίαν· βαρήσει γὰρ τὸ πορθμεῖον συνεμπεσόντα.

ΛΑΜΠ. Οὐκοῦν ἀλλὰ τὸ διάδημα ἔασόν με ἔχειν
καὶ τὴν ἐφεστρίδα.

ΕΡΜ. Οὐδαμῶς, ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἄφες.

ΛΑΜΠ. Εἶεν, τί ἔτι; πάντα γὰρ ἀφείκα, ὡς ὀρεῖς.

ΕΡΜ. Καὶ τὴν ὠμότητα καὶ τὴν ἄνοιαν καὶ τὴν
ὑβριν καὶ τὴν ὀργήν, καὶ ταῦτα ἄφες.

ΛΑΜΠ. Ἴδού σοι ψιλὸς εἰμι.

5 5. ΕΡΜ. Ἐμβαινε ἤδη. σὺ δὲ ὁ παχύς, ὁ πολυ-
σαρκος τίς ὦν τυγχάνεις;

ΛΑΜ. Λαμασίας ὁ ἀθλητής.

ΕΡΜ. Ναί, ἔοικας· οἶδα γὰρ σε πολλάκις ἐν ταῖς
παλαιστραῖς ἰδών.

ΛΑΜ. Ναί, ὦ Ἐρμῆ· ἀλλὰ παράδεξαι με γυ-
μνὸν ὄντα.

ΕΡΜ. Οὐ γυμνὸν, ὦ βέλτιστε, τσαύτας σάρκας
περιβεβλημένον· ὥστε ἀπόδυθι αὐτάς, ἐπεὶ καταδύσεις
τὸ σκάφος τὸν ἕτερον πόδα ὑπερθεῖς μόνον· ἀλλὰ καὶ 367
τοὺς στεφάνους τούτους ἀπόρριψον καὶ τὰ κηρύγματα.

ΛΑΜ. Ἴδού σοι γυμνός, ὡς ὀρεῖς, ἀληθῶς εἰμι καὶ
ἰσοστάσιος τοῖς ἄλλοις νεκροῖς.

6 6. ΕΡΜ. Οὕτως ἄμεινον [ἀβαρῆ εἶναι]· ὥστε ἐμ-
βαινε. καὶ σὺ δὲ τὸν πλοῦτον ἀποθήμενος, ὦ Κράτων,
καὶ τὴν μαλακίαν δὲ προσέτι καὶ τὴν τρυφήν μηδὲ τὰ
ἐντάφια κόμιζε μηδὲ τὰ τῶν προγόνων ἀξιώματα, κατά-
λιπε δὲ καὶ γένος καὶ δόξαν καὶ εἴ ποτέ σε ἡ πόλις ἀνε-

κήρυξε καὶ τὰς τῶν ἀνδριάντων ἐπιγραφάς, μηδέ, ὅτι μέγαν τάφον ἐπὶ σοὶ ἔχωσαν, λέγει· βαρύνει γὰρ καὶ ταῦτα μνημονευόμενα.

ΚΡΑΤ. Οὐχ ἐκὼν μὲν, ἀπορρίψω δέ· τί γὰρ ἂν καὶ πάθοιμι;

7. ΕΡΜ. Βαβαί. σὺ δὲ ὁ ἔνοπλος τί βούλει; ἢ τί τὸ τρίπαιον τοῦτο φέρεις;

ΣΤΡΑΤ. Ὅτι ἐνίκησα, ὦ Ἐρμῆ, καὶ ἠρίστευσα καὶ ἡ πόλις ἐτίμησέ με.

ΕΡΜ. Ἄφες ὑπὲρ γῆς τὸ τρίπαιον· ἐν ἔξδου γὰρ εἰρήνη καὶ οὐδὲν ὄπλων δεήσει. 8. ὁ σεμνὸς δὲ οὐτις ἀπό 8 γε τοῦ σχήματος καὶ βρενθυόμενος, ὁ τὰς ὄφρῦς ἐπηγ-
368 κώς, ὁ ἐπὶ τῶν φροντίδων τίς ἐστιν, ὁ τὸν βαθὺν πώ-
γωνα καθεμένος;

ΜΕΝ. Φιλόσοφος τις, ὦ Ἐρμῆ, μᾶλλον δὲ γόης καὶ τερατείας μεστός· ὥστε ἀπόδυσον καὶ τοῦτον· ὄψει γὰρ πολλὰ καὶ γελοῖα ὑπὸ τῷ ἱματίῳ σκεπόμενα.

ΕΡΜ. Ἀπόθου σὺ τὸ σχῆμα πρῶτον, εἶτα καὶ ταυτὶ
369 πάντα. ὦ Ζεῦ, ὄσσην μὲν τὴν ἀλαζονείαν κομίζει, ὄσσην δὲ ἀμαθίαν καὶ ἔριν καὶ κενοδοξίαν καὶ ἐρωτήσεις ἀπό-
ρους καὶ λόγους ἀκανθώδεις καὶ ἐννοίας πολυπλόκους, ἀλλὰ καὶ ματαιοπονίαν μάλα πολλὴν καὶ λῆρον οὐκ ὀλί-
γον καὶ ὕθλους καὶ μικρολογίαν ἢ Δία καὶ χρυσίον γε
370 τουτὶ καὶ ἠδυνάθειαν καὶ ἀναισχυντίαν καὶ ὄργην καὶ τρυφήν καὶ μαλακίαν· οὐ λέληθε γὰρ με, εἰ καὶ μάλα πε-
ρικρύντεις αὐτά. καὶ τὸ ψεῦδος δὲ ἀπόθου καὶ τὸν τυφον καὶ τὸ οἶεσθαι ἀμείνων εἶναι τῶν ἄλλων· ὡς εἴ γε ταῦτα
πάντα ἔχων ἐμβαίης, ποία πεντηκόντορος δέξαιτο ἂν σε;

ΦΙΛ. Ἀποτίθεμαι τοίνυν αὐτά, ἐπεὶ περ οὕτω κε-
λεύεις.

371 9. ΜΕΝ. Ἀλλὰ καὶ τὸν πώγωνα τοῦτον ἀποθέσθω, 9 ὦ Ἐρμῆ, βαρύν τε ὄντα καὶ λάσιον, ὡς ὄρεᾶς· πέντε μναὶ τριχῶν εἰσι τοῦλάχιστον.

ΕΡΜ. Εὖ λέγεις· ἀπόθου καὶ τοῦτον.

ΦΙΛ. Καὶ τίς ὁ ἀποκείρων ἔσται;

ΕΡΜ. Μένιππος οὔτοσὶ λαβῶν πέλεκυν τῶν ναυ-

πηγικῶν ἀποκόψει αὐτὸν ἐπικόπῳ τῇ ἀποβάθρᾳ χρη-
σάμενος.

MEN. Οὐκ, ὦ Ἐρμῆ, ἀλλὰ πριόνά μοι ἀνάδος· γε- 372
λοιότερον γὰρ τοῦτο.

ERM. Ὁ πέλεκυς ἰκανός. εὖ γε ἀνθρωπινώτερος
γὰρ νῦν ἀναπέφηνας ἀποθέμενος σαντοῦ τὴν κινάβραν.

MEN. Βούλει μικρὸν ἀφέλωμαι καὶ τῶν ὀφρῶν;

ERM. Μάλιστα· ὑπὲρ τὸ μέτωπον γὰρ καὶ ταύτας
ἐπῆρκεν, οὐκ οἶδ' ἔφ' ὅτιρ ἀνατείνων ἑαυτόν. τί τοῦτο;
καὶ δακρυεῖς, ὦ κάθαρμα, καὶ πρὸς τὸν θάνατον ἀποδει-
λιᾶς; ἔμβηθι δ' οὖν.

MEN. Ἐν ἔτι τὸ βαρύτατον ὑπὸ μάλης ἔχει.

ERM. Τί, ὦ Μένιππε;

373

MEN. Κολακειάν, ὦ Ἐρμῆ, πολλὰ ἐν τῷ βίῳ χρη-
σιμεύσασαν αὐτῷ.

ΦΙΛ. Οὐκοῦν καὶ σύ, ὦ Μένιππε, ἀπόθου τὴν ἔλευ-
θερίαν καὶ παρηρσίαν καὶ τὸ ἄλυπον καὶ τὸ γενναῖον καὶ
τὸν γέλωτα· μόνος γοῦν τῶν ἄλλων γελᾶς.

ERM. Μηδαμῶς, ἀλλὰ καὶ ἔχε ταῦτα, κοῦφα γὰρ
καὶ πάνν εὐφορα ὄντα καὶ πρὸς τὸν κατάπλον χρήσιμα.

10 10. καὶ ὁ δῆτωρ δὲ σὺ ἀπόθου τῶν δημάτων τὴν τσοαύ-
την ἀπεραντολογίαν καὶ ἀντιθέσεις καὶ παρισώσεις καὶ 374
περιόδους καὶ βαρβαρισμοὺς καὶ τὰ ἄλλα βάρη τῶν λόγων.

PHI. Ἦν ἰδοῦ, ἀποτίθεμαι.

ERM. Εὖ ἔχει· ὥστε λύε τὰ ἀπόγεια, τὴν ἀποβά-
θραν ἀνελώμεθα, τὸ ἀγκύριον ἀνεσπάσθω, πέτασον τὸ
ἰστιόν, εὐθύνε, ὦ πορθμεῦ, τὸ πηδάλιον· εὐπλοῶμεν;

11 11. τί οἰμῶζετε, ὦ μάταιοι, καὶ μάλιστα ὁ φιλόσοφος σὺ
ὁ ἄρτι τὸν πάγωνα δεδηωμένος;

ΦΙΛ. Ὅτι, ὦ Ἐρμῆ, ἀθάνατον ὤμην τὴν ψυχὴν
ὑπάρχειν.

MEN. Ψεύδεται· ἄλλα γὰρ ἔοικε λυπεῖν αὐτόν.

ERM. Τὰ ποῖα;

MEN. Ὅτι μηκέτι δειπνήσει πολυτελῆ δεῖπνα μηδὲ
νύκτωρ ἐξῶν ἀπαντας λανθάνων τῷ ἱματίῳ τὴν κεφα-
λὴν κατειλήσας περιείσιν ἐν κύκλῳ τὰ χαμαιτυπεῖα, καὶ

ἔωθεν ἑξαπατῶν τοὺς νέους ἐπὶ τῇ σοφίᾳ ἀργύριον λή-
ψεται· ταῦτα λυπεῖ αὐτόν.

ΦΙΛ. Σὺ γάρ, ὦ Μένιππε, οὐκ ἄχθῃ ἀποθανών;

ΜΕΝ. Πῶς, ὅς ἔσπενσα ἐπὶ τὸν θάνατον καλέσαν-
375 τος μηδενός; 12. ἀλλὰ μεταξὺ λόγων οὐ κραυγὴ τις 12
ἀκούεται ὡσπερ τινῶν ἀπὸ γῆς βοώντων;

ΕΡΜ. Ναί, ὦ Μένιππε, οὐκ ἄφ' ἑνός γε χωρίου,
ἀλλ' οἱ μὲν ἐς τὴν ἐκκλησίαν συνελθόντες ἄσμενοι γε-
λῶσι πάντες ἐπὶ τῷ Λαμπίχου θανάτῳ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ
συνέχεται . . . πρὸς τῶν γυναικῶν καὶ τὰ παῖδια νεογνά
ὄντα ὁμοίως κάκεινα ὑπὸ τῶν παίδων βάλλεται ἀφθό-
νοῖς τοῖς λίθοις· ἄλλοι δὲ Διόφαντον τὸν ῥήτορα ἐπαι-
νοῦσιν ἐν Σικυῶνι ἐπιταφίους λόγους διεξιόντα ἐπὶ Κρά-
τωνι τουτῷ. καὶ νῆ Δία γε ἡ Λαμασίου μήτηρ κωκύουσα
ἐξάρχει τοῦ θρήνου σὺν γυναιξίν ἐπὶ τῷ Λαμασίᾳ· σὲ
δέ, ὦ Μένιππε, οὐδεὶς δακρύει, καθ' ἡσυχίαν δὲ κεί-
σαι μόνος.

13. ΜΕΝ. Οὐδαμῶς, ἀλλ' ἀκούσῃ τῶν κνυῶν μετ' 13
ὀλίγον ὠρουμένων οἴκτιστον ἐπ' ἐμοὶ καὶ τῶν κορά-
κων τυπτομένων τοῖς πτεροῖς, ὁπότεν συνελθόντες θά-
πτωσί με.

ΕΡΜ. Γεννάδας εἶ, ὦ Μένιππε. ἀλλ' ἐπεὶ καταπε-
πλεύκαμεν [ἡμεῖς], ὑμεῖς μὲν ἄπιτε πρὸς τὸ δικαστήριον
376 εὐθραῖαν ἐκείνην προϋόντες, ἐγὼ δὲ καὶ ὁ πορθημεὺς ἄλλους
μετελευσόμεθα.

ΜΕΝ. Εὐπλοεῖτε, ὦ Ἐρμῆ· προῦωμεν δὲ καὶ ἡμεῖς.
τί οὖν ἔτι καὶ μέλλετε; πάντως δικασθῆναι δεήσει, καὶ
τὰς καταδίκας φασὶν εἶναι βαρείας, τροχοὺς καὶ λίθους
καὶ γῦπας· δειχθήσεται δὲ ὁ ἐκάστου βίος ἀκριβῶς.

XI.

ΚΡΑΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ.

1. ΚΡΑΤ. Μοίριχον τὸν πλούσιον ἐγίγνωσκες, ὦ 1
Διόγενες, τὸν πάνυ πλούσιον, τὸν ἐκ Κορίνθου, τὸν τὰς
πολλὰς ὀγκάδας ἔχοντα, οὗ ἀνεψιὸς Ἀριστέας, πλούσιος

καὶ αὐτὸς ὢν, ὃς τὸ Ὅμηρικόν ἐκεῖνο εἰώθει ἐπιλέγειν,
ἢ μ' ἀνάειρ' ἢ ἐγὼ σέ.

377

ΔΙΟΓ. Τίνος ἕνεκα, ὦ Κράτης;

ΚΡΑΤ. Ἐθεράπευον ἀλλήλους τοῦ κλήρου ἕνεκα ἐκά-
τερος ἡλικιωῦται ὄντες, καὶ τὰς διαθήκας ἐς τὸ φανε-
ρὸν ἐτίθεντο, Ἀριστέαν μὲν ὁ Μοίριχος, εἰ προαποθά-
νοι, δεσπότην ἀφιεῖς τῶν ἑαυτοῦ πάντων, Μοίριχον δὲ
ὁ Ἀριστέας, εἰ προαπέλθοι αὐτοῦ. ταῦτα μὲν ἐγγράπτοι,
οἱ δ' ἔθεράπευον ὑπερβαλλόμενοι ἀλλήλους τῇ κολακείᾳ·
καὶ οἱ μάντις, οἱ τε ἀπὸ τῶν ἀστρον τεχμαιρόμενοι τὸ
μέλλον οἱ τε ἀπὸ τῶν ὄνειράτων, [ὡς γε Χαλδαίων παῖ-
δες,] ἀλλὰ καὶ ὁ Πύθιος αὐτὸς ἄρτι μὲν Ἀριστέα παρεῖχε
τὸ κράτος, ἄρτι δὲ Μοιρίχῳ, καὶ τὰ τάλαντα ποτὲ μὲν
ἐπὶ τοῦτον, ποτὲ δ' ἐπ' ἐκεῖνον ἔρρεπε.

2 2. ΔΙΟΓ. Τί οὖν πέρας ἐγένετο, ὦ Κράτης; ἀκοῦ-
σαι γὰρ ἄξιον.

ΚΡΑΤ. Ἄμφω τεθνήσκειν ἐπὶ μιᾶς ἡμέρας, οἱ δὲ κλη-
ροὶ ἐς Εὐνόμιον καὶ Θρασονκλέα μετῆλθον ἄμφω συγγε- 378
νεῖς ὄντας οὐδὲ πώποτε προμαντευσαμένους οὕτω γενή-
σεσθαι ταῦτα· διαπλέοντες γὰρ ἀπὸ Σικυῶνος ἐς Κίρραν
κατὰ μέσον τὸν πόρον πλαγίῳ περιπεσόντες τῷ Ἰάπυγι
ἀνετράπησαν.

3 3. ΔΙΟΓ. Εὐ ἐποίησαν. ἡμεῖς δὲ ὁπότε ἐν τῷ βίῳ
ἤμεν, οὐδὲν τοιοῦτον ἐνενοοῦμεν περὶ ἀλλήλων· οὔτε ἐγὼ
ποτε ἠὲξάμην Ἀντισθένην ἀποθανεῖν, ὡς κληρονομήσασμι
τῆς βακτηρίας αὐτοῦ — εἶχε δὲ πάνυ καρτερὰν ἐκ κοτίνου
ποιησάμενος — οὔτε σὺ ὁ Κράτης ἐπεθύμεις οἶμαι κλη-
ρονομεῖν ἀποθανόντος ἐμοῦ τὰ κτήματα, [καὶ] τὸν πίθον
καὶ τὴν πήραν χοίνικας δύο θέρμων ἔχουσαν.

ΚΡΑΤ. Οὐδὲν γὰρ μοι τούτων ἔδει, ἀλλ' οὐδὲ σοί,
ὦ Διόγετες· ἃ γὰρ ἐχρῆν, σὺ τε Ἀντισθέτους ἐκληρονό-
μησας καὶ ἐγὼ σοῦ, πολλῶ μείζω καὶ σεμνότερα τῆς Περ-
σῶν ἀρχῆς.

ΔΙΟΓ. Τίνα ταῦτα φής;

379

ΚΡΑΤ. Σοφίαν, αὐτάρχειαν, ἀλήθειαν, παρρησίαν,
ἔλευθερίαν.

ΔΙΟΓ. Νῆ Δία, μέμνημαι τούτον διαδεξάμενος τὸν πλοῦτον παρὰ Ἀντισθένης καὶ σοὶ ἔτι πλείω καταλιπών.

4. ΚΡΑΤ. Ἄλλ' οἱ ἄλλοι ἡμέλουν τῶν τοιούτων κτημάτων καὶ οὐδεὶς ἐθεράπευεν ἡμᾶς κληρονομῆσειν προσδοκῶν, ἐς δὲ τὸ χρυσίον πάντες ἔβλεπον.

ΔΙΟΓ. Εἰκότως· οὐ γὰρ εἶχον ἔνθα [ἄν] δέξαιντο τὰ τοιαῦτα παρ' ἡμῶν διερρηκότες ὑπὸ τρυφῆς, καθάπερ τὰ σαθρὰ τῶν βαλαντίων· ὥστε εἴ ποτε καὶ ἐμβάλοι τις ἐς αὐτοὺς ἢ σοφίαν ἢ παρρησίαν ἢ ἀλήθειαν, ἐξέπιπτεν εὐθύς καὶ διέρρει, τοῦ πυθμένος στέγειν οὐ δυναμένου, οἷόν τι πάσχουσιν αἱ τοῦ Δαναοῦ αἰται παρθένοι εἰς τὸν τετριμμένον πίθον ἐπαντιλοῦσαι· τὸ δὲ χρυσίον ὁδοῦσι καὶ ὄνυξι καὶ πάσῃ μηχανῇ ἐφύλαττον.

ΚΡΑΤ. Οὐκοῦν ἡμεῖς μὲν ἔξομεν κἀνταῦθα τὸν πλοῦτον, οἱ δὲ ὀβολὸν ἤξουσι κομίζοντες καὶ τοῦτον ἄχρι τοῦ πορθμέως.

XII.

380

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, ΑΝΝΙΒΟΥ, ΜΙΝΩΟΣ ΚΑΙ ΣΚΗΠΙΩΝΟΣ.

1. ΑΛΕΞ. Ἐμὲ δεῖ προκεκρίσθαι σου, ὦ Λίβυ· 1
ἀμείνων γὰρ εἰμι.

ΑΝ. Οὐ μὲν οὖν, ἀλλ' ἐμέ.

ΑΛΕΞ. Οὐκοῦν ὁ Μίνως δικασάτω.

ΜΙΝ. Τίνες δὲ ἐστέ;

ΑΛΕΞ. Οὗτος μὲν Ἀννίβας ὁ Καρχηδόnius, ἐγὼ δὲ Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου.

ΜΙΝ. Νῆ Δία ἔνδοξοί γε ἀμφοτέρω. ἀλλὰ περὶ τίνος ὑμῶν ἡ ἔρις;

ΑΛΕΞ. Περὶ προεδρίας· φησὶ γὰρ οὗτος ἀμείνων 381
γεγενῆσθαι στρατηγὸς ἐμοῦ, ἐγὼ δέ, ὡς περ ἅπαντες ἴσα-
σιν, οὐχὶ τούτου μόνον, ἀλλὰ πάντων σχεδὸν τῶν πρὸ
ἐμοῦ φημὶ διενεγκεῖν τὰ πολεμικά.

ΜΙΝ. Οὐκοῦν ἐν μέρει ἐκότερος εἰπάτω, σὺ δὲ πρῶ-
τος ὁ Λίβυς λέγε.

2. ΑΝ. Ἐν μὲν τοῦτο, ὦ Μίνως, ὠνάμην, ὅτι ἐν- 2

ταῦθα καὶ τὴν Ἑλλάδα φωνὴν ἐξέμαθον· ὥστε οὐδὲ ταύ-
 τη πλέον ἂν οὗτος ἐνέγκαιτό μου. φημί δὲ τούτους μάλιστα
 ἐπαίνου ἀξίους εἶναι, ὅσοι τὸ μηδὲν ἐξ ἀρχῆς ὄντες ὅμως
 ἐπὶ μέγα προεχώρησαν δι' αὐτῶν δυνάμιν τε περιβαλό-
 μενοι καὶ ἀξιοὶ δόξαντες ἀρχῆς. ἔγωγ' οὖν μετ' ὀλίγων
 ἐξορμήσας εἰς τὴν Ἰβηρίαν τὸ πρῶτον ὑπαρχος ὢν τῷ
 ἀδελφῷ μεγίστων ἠξιώθην ἄριστος κριθεῖς, καὶ τοὺς τε
 Κελτίβηρας εἶλον καὶ Γαλατῶν ἐκράτησα [τῶν ἐσπερίων]
 καὶ τὰ μεγάλα ὄρη ὑπερβάς τὰ περὶ τὸν Ἡριδανὸν ἄπαν-³⁸²
 τα κατέδραμον καὶ ἀνάστατους ἐποίησα τοσαύτας πόλεις
 καὶ τὴν πεδινὴν Ἰταλίαν ἐχειρωσάμην καὶ μέχρι τῶν προ-
 αστειῶν τῆς προῦχούσης πόλεως ἤλθον καὶ τοσοῦτους
 ἀπέκτεινα διὰ μιᾶς ἡμέρας, ὥστε τοὺς δακτυλίους αὐτῶν
 μεδίμοις ἀπομετρήσαι καὶ τοὺς ποταμοὺς γεφυρῶσαι νε-
 κροῖς. καὶ ταῦτα πάντα ἔπραξα οὔτε Ἄμμωνος υἱὸς ὀνο-
 μαζόμενος οὔτε θεὸς εἶναι προσποιούμενος ἢ ἐνύπνια
 τῆς μητρὸς διεξιὼν, ἀλλ' ἀνθρώπος εἶναι ὁμολογῶν, στρα-
 τηγῶς τε τοῖς συνειωτάτοις ἀντεξεταζόμενος καὶ στρα-
 τιώταις τοῖς μαχιμωτάτοις συμπλεκόμενος, οὐ Μήδους³⁸³
 καὶ Ἀρμενίους καταγωνιζόμενος ὑποφεύγοντας πρὶν διώ-
 κειν τινὰ καὶ τῷ τολμήσαντι παραδιδόντας εὐθὺς τὴν
 3 νίκην. 3. Ἀλέξανδρος δὲ πατριάν ἀρχὴν παραλαβὼν ἠΰ-
 ξησε καὶ ἐπὶ πολὺ ἐξέτεινε χρησάμενος τῇ τῆς τύχης
 ὄρμῃ. ἐπεὶ δ' οὖν ἐνίκησέ τε καὶ τὸν ὄλεθρον ἐκείνον
 Δαρεῖον ἐν Ἰσσην τε καὶ Ἀρβήλοις ἐκράτησεν, ἀποστάς
 τῶν πατρίων προσκυνεῖσθαι ἠξίου καὶ [ἐς] δίαίταν τὴν
 Μηδικὴν μετεδίτησεν [ἐαυτὸν] καὶ ἐμιαιφόνει ἐν τοῖς³⁸⁴
 συμποσίοις καὶ τοὺς φίλους συνελάμβανεν ἐπὶ θανάτῳ.
 ἐγὼ δὲ ἤρξα ἐπ' ἴσης τῆς πατρίδος, καὶ ἐπειδὴ μετεπέμ-
 πετο τῶν πολεμίων μεγάλῳ στόλῳ ἐπιπλευσάντων τῇ
 Αἰβύῃ, ταχέως ὑπήκουσα, καὶ ἰδιώτην ἐμαντὸν παρέσχον
 καὶ καταδικασθεῖς ἤνεγκα εὐγνωμόνως τὸ πρᾶγμα. καὶ
 ταῦτα ἔπραξα βάρβαρος ὢν καὶ ἀπαιδευτος παιδείας τῆς
 Ἑλληνικῆς καὶ οὔτε Ὅμηρον ὥσπερ οὗτος θαψοδῶν οὔτε
 ὑπ' Ἀριστοτέλει τῷ σοφιστῇ παιδευθεῖς, μόνῃ δὲ τῇ φύ-
 σει ἀγαθῇ χρησάμενος. ταῦτά ἐστιν δι' ἃ ἐγὼ Ἀλεξάνδρου³⁸⁵

ἀμείνων φημί εἶναι. εἰ δ' ἔστι καλλίων οὐτοσί, διότι δια-
δήματι τὴν κεφαλὴν διεδέδετο, Μακεδόσι μὲν ἴσως καὶ
ταῦτα σεμνά, οὐ μὴν διὰ τοῦτο ἀμείνων δόξειεν ἂν γεν-
ναίον καὶ στρατηγικοῦ ἀνδρὸς τῇ γνώμῃ πλέον ἢπερ τῇ
τύχῃ κεχημένον.

MIN. Ὁ μὲν εἶρηκεν οὐκ ἀγεννῆ τὸν λόγον οὐδὲ ὡς
Αἴβον εἰκὸς ἦν ὑπὲρ αὐτοῦ. σὺ δέ, ὦ Ἀλέξανδρε, τί
πρὸς ταῦτα φῆς;

386 4. ΑΛΕΞ. Ἐχρῆν μὲν, ὦ Μίνως, μηδὲν [ἀποκρίνα- 4
σθαι] πρὸς ἄνδρα οὕτω θρασὺν· ἰκανὴ γὰρ ἡ φήμῃ διδάξαι
σε, οἷος μὲν ἐγὼ βασιλεὺς, οἷος δὲ οὗτος ληστής ἐγένετο.
ὅμως δὲ ὄρα εἰ καὶ ὀλίγον αὐτοῦ διήνεγκα, ὅς νέος ὢν
ἔτι παρελθὼν ἐπὶ τὰ πράγματα καὶ τὴν ἀρχὴν τεταραγ-
μένην κατέσχον καὶ τοὺς φονέας τοῦ πατρὸς μετῆλθον,
καὶ καταφοβήσας τὴν Ἑλλάδα τῇ Θηβαίων ἀπωλείᾳ, στρα-
τηγὸς ὑπ' αὐτῶν χειροτονηθεὶς οὐκ ἠξίωσα τὴν Μακε-
δόνων ἀρχὴν περιέπων ἀγαπᾶν ἄρχειν ὀπόσων ὁ πατὴρ
κατέλιπεν, ἀλλὰ πᾶσαν ἐπινοήσας τὴν γῆν καὶ δεινὸν
ἡγησάμενος, εἰ μὴ ἀπάντων κρατήσαιμι, ὀλίγους ἄγων
ἐσέβαλον ἐς τὴν Ἀσίαν, καὶ ἐπὶ τε Γρανικῷ ἐκράτησα με-
γάλῃ μάχῃ καὶ τὴν Λυδίαν λαβὼν καὶ Ἰωνίαν καὶ Φρυ-
γίαν καὶ ὅλως τὰ ἐν ποσὶν αἰεὶ χειρούμενος ἦλθον ἐπὶ
Ἰσσοῦν, ἐνθα Δαρεῖος ὑπέμεινε μυριάδας πολλὰς στρατοῦ
ἄγων. 5. καὶ τὸ ἀπὸ τούτου, ὦ Μίνως, ὑμεῖς ἴστε ὅσους 5
ὑμῖν νεκροὺς ἐπὶ μιᾷς ἡμέρας κατέπεμψα· φησὶ γοῦν ὁ
πορθμεὺς μὴ διαρκέσαι αὐτοῖς τότε τὸ σκάφος, ἀλλὰ
387 σχεδίας πηξαμένους τοὺς πολλοὺς αὐτῶν διαπλεῦσαι. καὶ
ταῦτα δὲ ἔπραττον αὐτὸς προκινδυνεύων καὶ τιρώσκε-
σθαι ἀξιῶν. καὶ ἵνα σοὶ μὴ τὰ ἐν Τύρῳ μηδὲ τὰ ἐν Ἀρ-
βήλοις διηγῆσωμαι, ἀλλὰ καὶ μέχρι Ἰνδῶν ἦλθον καὶ τὸν
Ὠκεανὸν ὄρον ἐποίησάμην τῆς ἀρχῆς καὶ τοὺς ἐλέφαν-
τας αὐτῶν εἶλον καὶ Πῶρον ἐχειρῶσάμην, καὶ Σκύθας
δὲ οὐκ εὐκαταφρονήτους ἄνδρας ὑπερβὰς τὸν Τάναϊν ἐνί-
κησα μεγάλῃ ἵππομαχίᾳ, καὶ τοὺς φίλους εὖ ἐποίησα
καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡμνάμην. εἰ δὲ καὶ θεὸς ἐδόκουν τοῖς
ἀνθρώποις, συγγνωστοὶ ἐκεῖνοι πρὸς τὸ μέγεθος τῶν

6 πραγμάτων καὶ τοιοῦτόν τι πιστεύσαντες περὶ ἐμοῦ. 6. τὸ δ' οὖν τελευταῖον ἐγὼ μὲν βασιλεύων ἀπέθανον, οὗτος δὲ ἐν φυγῇ ὧν παρὰ Προυσίᾳ τῷ Βιθυνῷ, καθάπερ ἄξιον ἦν πανουργότατον καὶ ὠμότατον ὄντα· ᾧ γὰρ δὴ ἐκράτησε τῶν Ἰταλῶν, ἐὼ λέγειν, ὅτι οὐκ ἰσχύς, ἀλλὰ πονηρία καὶ ἀπιστία καὶ δόλοι, νόμιμον δὲ ἢ προφανὲς οὐδὲν ἦν. ἐπεὶ δέ μοι ὠνειδίσει τὴν τρυφήν, ἐπιλελησθαί μοι δοκεῖ οἷα ἐποίει ἐν Καπύῃ ἑταίραις συνῶν καὶ τοὺς τοῦ 388 πολέμου καιροὺς ὁ Θανμάσιος καθηδυπαθῶν. ἐγὼ δὲ εἰ μὴ μικρὰ τὰ ἐσπέρια δόξας ἐπὶ τὴν ἕω μᾶλλον ὤρησα, τί ἂν μέγα ἔπραξα Ἰταλίαν ἀναιμωτὶ λαβῶν καὶ Λιβίην καὶ τὰ μέχρι Γαδείρων ὑπαγόμενος; ἀλλ' οὐκ ἀξιόμαχα ἔδοξέ μοι ἐκεῖνα ὑποπτήσσοντα ἤδη καὶ δεσπότην ὁμολογοῦντα. εἴρηκα· σὺ δέ, ὦ Μίνως, δίκασε· ἱκανὰ γὰρ ἀπὸ πολλῶν καὶ ταῦτα.

7 7. ΣΚΗΠ. Μὴ πρότερον, ἢ μὴ καὶ ἐμοῦ ἀκούσης.
 ΜΙΝ. Τίς γὰρ εἶ, ὦ βέλτιστε; ἢ πόθεν ὧν ἔρεῖς;
 ΣΚΗΠ. Ἰταλιώτης Σκηπίων στρατηγὸς ὁ καθελῶν Καρχηδόνα καὶ κρατήσας Λιβύων μεγάλαις μάχαις.

ΜΙΝ. Τί οὖν καὶ σὺ ἔρεῖς;

ΣΚΗΠ. Ἀλεξάνδρου μὲν ἤτιτων εἶναι, τοῦ δὲ Ἀννίβου ἀμείνων, ὅς γε ἐδίωξα νικήσας αὐτὸν καὶ φυγεῖν κατ- 389 αναγκάσας ἀτίμως. πῶς οὖν οὐκ ἀναίσχυντος οὗτος, ὅς πρὸς Ἀλέξανδρον ἀμιλλᾶται, ᾧ οὐδὲ [Σκηπίων] ἐγὼ ὁ νενικηκῶς ἐμαυτὸν παραβάλλεσθαι ἀξιῶ;

ΜΙΝ. Νῆ Δί' εὐγνώμονα φῆς, ὦ Σκηπίων· ὥστε πρῶτος μὲν κεκρίσθω Ἀλέξανδρος, μετ' αὐτὸν δὲ σὺ, εἶτα, εἰ δοκεῖ, τρίτος Ἀννίβας οὐδὲ οὗτος εὐκαταφρόνητος ὧν.

XIII.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.

1 1. ΔΙΟΓ. Τί τοῦτο, ὦ Ἀλέξανδρε; καὶ σὺ τέθνηκας ὥσπερ καὶ ἡμεῖς [ἅπαντες];

ΑΛΕΞ. Ὅραξ, ὦ Διόγενες· οὐ παράδοξον δέ, εἰ ἄν- 390 θρωπος ὧν ἀπέθανον.

ΔΙΟΓ. Οὐκοῦν ὁ Ἄμμων ἐψεύδετο λέγων ἑαυτοῦ σε εἶναι, σὺ δὲ Φιλίππου ἄρα ἦσθα;

ΑΛΕΞ. Φιλίππου δηλαδή· οὐ γὰρ ἂν ἐτεθνήκειν Ἄμμωνός γε ὦν.

ΔΙΟΓ. Καὶ μὴν καὶ περὶ τῆς Ὀλυμπιάδος ὅμοια ἐλέγετο, δράκοντα ὁμιλεῖν αὐτῇ καὶ βλέπεσθαι ἐν τῇ εὐνῇ, εἶτα οὕτω σε τεχθῆναι, τὸν δὲ Φίλιππον ἐξηπατησθαι οἰόμενον πατέρα σου εἶναι.

ΑΛΕΞ. Καγὼ ταῦτα ἤκουον ὥσπερ σύ, νῦν δὲ ὄρω, ὅτι οὐδὲν ὑγιές οὔτε ἡ μήτηρ οὔτε οἱ τῶν Ἄμμωνίων προφῆται ἔλεγον.

ΔΙΟΓ. Ἄλλὰ τὸ ψεῦδος αὐτῶν οὐκ ἄχρηστόν σοι, 391 ὦ Ἀλέξανδρε, πρὸς τὰ πράγματα ἐγένετο· πολλοὶ γὰρ ὑπέπειθον Θεὸν εἶναι σε νομίζοντες. 2. ἀτὰρ εἶπέ μοι, 2 τίνι τὴν τσοαύτην ἀρχὴν καταλέλοιπας;

ΑΛΕΞ. Οὐκ οἶδα, ὦ Διόγενες· οὐ γὰρ ἔφθασα ἐπισκῆψαι τι περὶ αὐτῆς ἢ τοῦτο μόνον, ὅτι ἀποθνήσκων Περδίκκα τὸν δακτύλιον ἐπέδωκα. πλὴν ἀλλὰ τί γελᾷς, ὦ Διόγενες;

ΔΙΟΓ. Τί γὰρ ἄλλο ἢ ἀνεμνήσθην οἷα ἐπολεῖ ἡ Ἑλλάς, ἄρτι σε παρελιηφότα τὴν ἀρχὴν κολακεύοντες καὶ προστάτην αἰρούμενοι καὶ στρατηγὸν ἐπὶ τοὺς βαρβάρους, 392 εἶπέ μοι, ποῦ σε οἱ Μακεδόνες ἔθαιψαν; 3

ΑΛΕΞ. Ἐτι ἐν Βαβυλῶνι κεῖμαι τρίτην ταύτην ἡμέραν, ὑπισχνεῖται δὲ Πτολεμαῖος ὁ ὑπασπιστής, ἦν ποτε ἀγάγη σχολὴν ἀπὸ τῶν Θορούβων τῶν ἐν ποσίν, ἐς Αἴγυπτον ἀπαγαγὼν θάψει μ' ἐκεῖ, ὡς γενοίμην εἰς τῶν Αἰγυπτίων Θεῶν.

ΔΙΟΓ. Μὴ γελάσω οὖν, ὦ Ἀλέξανδρε, ὄρων καὶ ἐν ἄδου ἔτι σε μωραίνοντα καὶ ἐλπίζοντα Ἄνουβιν ἢ Ὅσιριν γενήσεσθαι; πλὴν ἀλλὰ ταῦτα μὲν, ὦ Θειότατε, μὴ ἐλπίσης· οὐ γὰρ θέμις ἀνελθεῖν τινα τῶν ἅπαξ διαπλευσάντων τὴν λιμνὴν καὶ ἐς τὸ εἶσω τοῦ στομίου παρελθόντων· οὐ γὰρ ἀμελής ὁ Αἰακὸς οὐδ' ὁ Κέρβερος εὐ-

- 4 καταφρόνητος. 4. ἐκεῖνο δέ γε ἡδέως ἂν μάθοιμι παρὰ σοῦ, πῶς φέρεις, ὁπότεν ἐννοήσης, ὅσην εὐδαιμονίαν ὑπὲρ γῆς ἀπολιπὼν ἀφίξαι, σωματοφύλακας καὶ ὑπασπιστάς καὶ σατράπας καὶ χρυσὸν τοσοῦτον καὶ ἔθνη προσκυνοῦντα καὶ Βαβυλῶνα καὶ Βάκτρα καὶ τὰ μεγάλα θηρία καὶ τιμὴν καὶ δόξαν καὶ τὸ ἐπίσημον εἶναι ἐξελαύνοντα³⁹³ διαδεδεμένον ταινία λευκῇ τὴν κεφαλὴν πορφυρείδα ἐμπεπορημένον. οὐ λυπεῖ ταῦτά σε ὑπὸ τὴν μνήμην ἰόντα; τί θαρρεύεις, ὦ μάταιε; οὐδὲ ταῦτά σε ὁ σοφὸς Ἀριστοτέλης ἐπαίδευσε μὴ οἴεσθαι βέβαια εἶναι τὰ παρὰ τῆς τύχης;
- 5 5. ΑΛΕΞ. Ὁ σοφός; ἀπάντων ἐκεῖνος κολάκων ἐπιτριπτότατος ὢν. ἐμὲ μόνον ἔασον τὰ Ἀριστοτέλους εἰδέναι, ὅσα μὲν ἤτησε παρ' ἐμοῦ, οἷα δὲ ἐπέστελλεν, ὡς δὲ κατεχορῆτό μου τῇ περὶ παιδείαν φιλοτιμίᾳ θωπεύων καὶ ἐπαινῶν ἄρτι μὲν ἐς τὸ κάλλος, ὡς καὶ τοῦτο μέρος ὄν τ' ἀγαθοῦ, ἄρτι δὲ ἐς τὰς πράξεις καὶ τὸν πλοῦτον. καὶ γὰρ αὐτὸς καὶ τοῦτο ἀγαθὸν ἠγέετο εἶναι, ὡς μὴ αἰσχύνοιτο καὶ αὐτὸς λαμβάνων γόης, ὦ Διόγενες, ἄνθρωπος καὶ τεχνίτης. πλὴν ἄλλὰ τοῦτό γε ἀπολέλανκα αὐτοῦ τῆς σοφίας, τὸ λυπεῖσθαι ὡς ἐπὶ μεγίστοις ἀγαθοῖς ἐκείνοις,³⁹⁴ ἃ κατηριθμῆσω μικρὸν ἔμπροσθεν.
- 6 6. ΔΙΟΓ. Ἄλλ' οἴσθα ὃ δράσον; ἄκος γάρ σοι τῆς λύπης ὑποθήσομαι· ἐπεὶ ἐνταῦθά γε ἐλλέβορος οὐ φύεται, σὺ δὲ καὶ τὸ Αἴθης ὕδωρ χανδὸν ἐπισπασάμενος πίε καὶ αὐθις πίε καὶ πολλάκις· οὕτως γὰρ παύση ἐπὶ τοῖς Ἀριστοτέλους ἀγαθοῖς ἀνιῶμενος. καὶ γὰρ Κλεῖτον ἐκεῖνον ὄρω καὶ Καλλισθένην καὶ ἄλλους πολλοὺς ἐπὶ σὲ ὀρμῶντας, ὡς διασπάσαιντο καὶ ἀμύναιντό σε ὢν ἔδρασας αὐτούς. ὥστε τὴν ἑτέραν σὺ ταύτην βιάδιζε καὶ πῖνε πολλάκις, ὡς ἔφην.

XIV.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.

- 1 1. ΦΙΛ. Νῦν μὲν, ὦ Ἀλέξανδρε, οὐκ ἂν ἕξαρνος γένοιο μὴ οὐκ ἐμὸς υἱὸς εἶναι· οὐ γὰρ ἂν ἐτεθνήκεις Ἄμ-³⁹⁵ μωνός γε ὢν.

ΑΛΕΞ. Οὐδ' αὐτὸς ἠγνόουν, ὦ πάτερ, ὡς Φιλίππου τοῦ Ἀμύντου υἱὸς εἰμι, ἀλλ' ἐδεξάμην τὸ μάντευμα ὡς χρήσιμον ἐς τὰ πράγματα [οἰόμενος εἶναι].

ΦΙΛ. Τί λέγεις; χρήσιμον ἐδόκει σοι τὸ παρέχειν σεαυτὸν ἐξαπατηθῆσόμενον ὑπὸ τῶν προφητῶν;

ΑΛΕΞ. Οὐ τοῦτο, ἀλλ' οἱ βάρβαροι κατεπλάγησάν με καὶ οὐδεὶς ἔτι ἀνθίστατο οἰόμενοι θεῶν μάχεσθαι, ὥστε ὄϊον ἐκράτουν αὐτῶν.

2. **ΦΙΛ.** Τίνων δὲ ἐκράτησας σύ γε ἀξιωμαχῶν ἀνδρῶν, ὅς δειλοῖς ἀεὶ ξυνηνέχθης τοξάρια καὶ πελτάρια καὶ γέρρα οἰσύϊνα προβεβλημένοις; Ἑλλήνων κρατεῖν ἔργον ἦν, Βοιωτῶν καὶ Φωκέων καὶ Ἀθηναίων, καὶ τὸ Ἀρκάδων ὀπλιτικὸν καὶ τὴν Θετταλὴν ἵππον καὶ τοὺς Ἡλείων ἀκοντιστὰς καὶ τὸ Μαντινέων πελταστικὸν ἢ Θοῤῃκας ἢ Ἰλλυριοὺς ἢ [καὶ] Παίονας χειρώσασθαι, ταῦτα μεγάλα·
396 Μήδων δὲ καὶ Περσῶν καὶ Χαλδαίων, χρυσοφόρων ἀνθρώπων καὶ ἄβρῶν, οὐκ οἶσθα ὡς πρὸ σοῦ μύριοι μετὰ Κλεάρχου ἀνελθόντες ἐκράτησαν οὐδ' ἐς χεῖρας ὑπομεινάντων ἐλθεῖν ἐκείνων, ἀλλὰ πρὶν ἢ τὸ τόξενμα ἐξικνεῖσθαι φυγόντων;

3. **ΑΛΕΞ.** Ἄλλ' οἱ Σκύθαι γε, ὦ πάτερ, καὶ οἱ Ἰνδῶν ἐλέφαντες οὐκ εὐκαταφρόνητόν τι ἔργον, καὶ ὅμως οὐ διαστήσας αὐτοὺς οὐδὲ προδοσίαις ὠνοῖμενος τὰς νίκας ἐκράτουν αὐτῶν· οὐδ' ἐπιώρκησα πώποτε ἢ ὑποσχόμενος ἐψευδάμην ἢ ἄπιστον ἔπραξά τι τοῦ νικᾶν ἕνεκα. καὶ τοὺς Ἑλλήνας δὲ τοὺς μὲν ἀναιμωπὶ παρέλαβον, Θηβαίους δὲ ἴσως ἀκούεις ὅπως μετῆλθον.

ΦΙΛ. Οἶδα ταῦτα πάντα· Κλεῖτος γὰρ ἀπήγγελλέ μοι, ὃν σὺ τῷ δόρατι μεταξὺ δειπνοῦντα διήλασας, ὅτι με πρὸς τὰς σὰς πράξεις ἐπαινέσαι ἐτόλμησε. 4. σὺ δὲ καὶ τὴν Μακεδονικὴν γλαμύδα καταβαλὼν κἀνδυν, ὡς φασι, μετενέδυσ καὶ τιάραν ὄρθην ἐπέθου καὶ προσκυ-
397 νεῖσθαι ὑπὸ Μακεδόνων, ὑπ' ἐλευθέρων ἀνδρῶν, ἠξίους, καὶ τὸ πάντων γελοιότατον, ἐμιμοῦ τὰ τῶν νενικημένων. ἐγὼ γὰρ λέγειν ὅσα ἄλλα ἔπραξας, λέουσι συγκατακλείων πεπαιδευμένους (†) ἄνδρας καὶ γάμους τοσοῦτους γαμῶν καὶ

Ἡφαιστίωνα ὑπεραγαπῶν. ἐν ἐπήγεσα μόνον ἀκούσας, ὅτι ἀπέσχον τῆς τοῦ Δαρείου γυναικὸς καλῆς οὔσης, καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ τῶν θυγατέρων ἐπεμελήθης· βασιλικά γὰρ ταῦτα.

5 5. ΑΛΕΞ. Τὸ φιλοκίνδυνον δέ, ὦ πάτερ, οὐκ ἐπαινεῖς καὶ τὸ ἐν Ὀξυδράκαις πρῶτον καθαλέσθαι ἐντὸς τοῦ τεύχους καὶ τοσαῦτα λαβεῖν τραύματα;

ΦΙΛ. Οὐκ ἐπαινῶ τοῦτο, ὦ Ἀλέξανδρε, οὐχ ὅτι μὴ καλὸν οἶομαι εἶναι καὶ τιμρώσκεισθαι ποτε τὸν βασιλέα καὶ προκινδυνεύειν τοῦ στρατοῦ, ἀλλ' ὅτι σοι τὸ τοιοῦτον ἤμιστα συνέφερε· θεὸς γὰρ εἶναι δοκῶν εἴ ποτε τρωθῆις, καὶ βλέποίεν σε φοράδην ἐκ τοῦ πολέμου ἐκκομιζόμενον, αἵματι ῥεόμενον, οἰμάζοντα ἐπὶ τῷ τραύματι, ταῦτα γέλωσ ἦν τοῖς ὄρωσιν, καὶ ὁ Ἄμμων γόης καὶ ψευδόμαντις ³⁹⁸ ἤλέγχετο καὶ οἱ προφητῆται κόλακες. ἢ τίς οὐκ ἂν ἐγέλασεν ὄρων τὸν τοῦ Διὸς υἱὸν λιποψυχοῦντα, καὶ δεόμενον τῶν ἰατρῶν [βοηθεῖν]; νῦν μὲν γὰρ ὁπότε ἤδη τέθνηκας, οὐκ οἶει πολλοὺς εἶναι τοὺς τὴν προσποίησιν ἐκείνην ἐπιεκρομοῦντας, ὄρωντας τὸν θεὸν ἐκτάδην νεκρὸν κείμενον, μνδῶντα ἤδη καὶ ἐξφρηκτότα κατὰ νόμον σωματίων ἀπάντων; ἄλλως τε καὶ τοῦτο, ὃ χρησίμων ἔφησ, ὦ Ἀλέξανδρε, τὸ διὰ τοῦτο κρατεῖν ῥαδίως, πολὺ τῆς δόξης ἀφήρει τῶν κατορθουμένων· πᾶν γὰρ ἐδόκει ἐνδεὲς ὑπὸ θεοῦ γίνεσθαι δοκοῦν.

6 6. ΑΛΕΞ. Οὐ ταῦτα φρονοῦσιν οἱ ἄνθρωποι περὶ ἐμοῦ, ἀλλὰ Ἡρακλεῖ καὶ Διονύσῳ ἐνάμιλλον τιθέασί με. καίτοι τὴν Ἄσρνον ἐκείνην, οὐδετέρου ἐκείνων λαβόντος, ἐγὼ μόνος ἐχειρωσάμην.

ΦΙΛ. Ὅρας ὅτι ταῦτα ὡς υἱὸς Ἄμμωνος λέγεις, ὃς Ἡρακλεῖ καὶ Διονύσῳ παραβάλλειν σεαυτὸν οὐκ αἰσχύνῃ; ἢ Ἀλέξανδρε, οὐδὲ νῦν τὸν τύφον ἀπο[μα]θήσῃ καὶ γνώσῃ σεαυτὸν καὶ συνήσεις [ἤδη] νεκρὸς ὢν;

XV.

399

ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΛΟΧΟΥ.

1. *ANT.* Οἷα πρόην, Ἀχιλλεῦ, πρὸς τὸν Ὀδυσσεά 1
 σοι εἴρηται περὶ τοῦ θανάτου ὡς ἀγεννῆ καὶ ἀνάξια τοῖν
 διδασκάλοιιν ἀμφοῖν, Χείρωνός τε καὶ Φοῖνικος. ἤχροά-
 μιν γάρ, ὁπότε ἔφησ βούλεσθαι ἐπάρουρος ὦν θητεύειν
 [παρά] τινι τῶν ἀκλήρων, ᾧ μὴ βίαιος πολὺς εἴη, μᾶλ-
 λον ἢ πάντων ἀνάσσειν τῶν νεκρῶν. ταῦτα μὲν οὖν ἀγεννῆ
 τινὰ Φρύγα ἢ Ἀυδὸν καὶ πέρα τοῦ καλῶς ἔχοντος φιλόζῳρον
 ἴσως ἐχρῆν λέγειν, τὸν Πηλέως δὲ υἱόν, τὸν φιλοκινδυνό-
 τατον ἡρώων ἀπάντων, ταπεινὰ οὕτω περὶ αὐτοῦ διανοεῖ-
 σθαι πολλὴ αἰσχύνῃ καὶ ἐναντιότης πρὸς τὰ πεπραγμένα.
 σοι ἐν τῷ βίῳ, ὃς ἔξὸν ἀκλεῶς ἐν τῇ Φθιώτιδι πολυ-
 400 χρόνιον βασιλεύειν ἐκὼν προείλου τὸν μετὰ τῆς ἀγαθῆς
 δόξης θάνατον.

2. *AX.* Ὡ παῖ Νέστορος, ἀλλὰ τότε μὲν ἄπειρος 2
 ἔτι τῶν ἐνταῦθα ὦν καὶ τὸ βέλτιον [ἐκείνων] ὁπότερον ἦν
 ἀγνοῶν τὸ δύστηνον ἐκεῖνο δοξάριον προετίμων τοῦ βίου,
 νῦν δὲ συνίημι ἤδη ὡς ἐκείνη μὲν ἀνωφελής, εἰ καὶ ὅτι
 μάλιστα οἱ ἄνω θραυσθήσουσί με· μετὰ νεκρῶν δὲ ὁμοτιμία,
 καὶ οὔτε τὸ κάλλος ἐκεῖνο, ὧ Ἀντίλοχε, οὔτε ἡ ἰσχὺς
 πάρεστιν, ἀλλὰ κείμεθα ἅπαντες ὑπὸ τῷ αὐτῷ ζόφῳ
 ὅμοιοι καὶ κατ' οὐδὲν ἀλλήλων διαφέροντες, καὶ οὔτε οἱ
 τῶν Τρώων νεκροὶ δεδίασί με οὔτε οἱ τῶν Ἀχαιῶν θρα-
 πεύουσιν, ἰσομοιρία δὲ ἀκριβῆς καὶ νεκρὸς ὅμοιος „ἦ μὲν
 κακὸς ἦδὲ καὶ ἐσθλός.“ ταῦτά με ἀνιᾶ καὶ ἄχθομαι, ὅτι
 μὴ θητεύω ζῶν.

3. *ANT.* Ὅμως τί οὖν ἂν τις πάθοι, ὧ Ἀχιλλεῦ; 3
 ταῦτα γὰρ ἔδοξε τῇ φύσει, πάντως ἀποθνήσκειν ἅπαντας,
 ὥστε χρὴ ἐμμένειν τῷ νόμῳ καὶ μὴ ἀνιάσθαι τοῖς δια-
 401 τεταγμένοις. ἄλλως τε ὄρας τῶν ἐταίρων ὅσοι περὶ σέ
 ἔσμεν ἄδε· μετὰ μικρὸν δὲ καὶ Ὀδυσσεὺς ἀφίξεται [πάν-
 τως]. φέρει δὲ παραμυθίαν [καὶ] ἡ κοινωνία τοῦ πράγ-
 ματος καὶ τὸ μὴ μόνον αὐτὸ πεπονθέναι. ὄρας τον
 Ἡρακλέα καὶ τὸν Μελέαγρον καὶ ἄλλους θαναμαστοὺς ἀν-

δρας, οἳ οὐκ ἂν οἴμαι δέξαιτο ἀνελθεῖν, εἴ τις αὐτοὺς ἀναπέμψειε θητεύοντας ἀκλήροις καὶ ἀνολβίοις ἀνδράσι·

- 4 4. *ΑΧ.* Ἐταιρική μὲν ἦ παραίνεσις, ἐμὲ δὲ οὐκ οἶδ' ὅπως ἦ μνήμη τῶν παρὰ τὸν βίον ἀνιᾶ, οἴμαι δὲ καὶ ὑμῶν ἕκαστον· εἰ δὲ μὴ ὁμολογεῖτε, ταύτη χειρὸς ἔστέ καθ' ἡσυχίαν αὐτὸ πάσχοντες.

ΑΝΤ. Οὐκ, ἀλλ' ἀμείνους, ὡς Ἀχιλλεῦ· τὸ γὰρ ἀνωφελὲς τοῦ λέγειν ὀρώμεν· σιωπᾶν γὰρ καὶ φέρειν καὶ ἀνέχεσθαι δέδοκται ἡμῖν, μὴ καὶ γέλωτα ὄφλωμεν ὥσπερ [καί] σὺ τοιαῦτα εὐχόμενοι.

XVI.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

402

- 1 1. *ΔΙΟΓ.* Οὐχ Ἡρακλῆς οὗτός ἐστιν; οὐ μὲν οὖν ἄλλος, μὰ τὸν Ἡρακλέα· τὸ τόξον, τὸ ῥόπαλον, ἡ λεοντή, τὸ μέγεθος, ὅλος Ἡρακλῆς ἐστιν. εἶτα τέθνηκε Διὸς υἱὸς ὢν; εἰπέ μοι, ἅ καλλίνικε, νεκρὸς εἶ; ἐγὼ γάρ σοι ἔθνον ὑπὲρ γῆς ὡς θεῶ.

ΗΡ. Καὶ ὀρθῶς ἔθνες· αὐτὸς μὲν γὰρ ὁ Ἡρακλῆς ἐν τῷ οὐρανῷ τοῖς θεοῖς σύνεστι „καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην,“ ἐγὼ δ' εἰδωλὸν εἰμι αὐτοῦ.

ΔΙΟΓ. Πῶς λέγεις; εἰδωλον τοῦ θεοῦ; καὶ δυνατὸν ἐξ ἡμισείας μὲν τινα θεὸν εἶναι, τεθνάναι δὲ τῷ ἡμίσει;

ΗΡ. Ναί· οὐ γὰρ ἐκεῖνος τέθνηκεν, ἀλλ' ἐγὼ ἡ εἰκὼν αὐτοῦ.

- 2 2. *ΔΙΟΓ.* Μανθάνω· ἄντανδρόν σε τῷ Πλούτωνι 403 παρέδωκεν ἀνθ' ἑαυτοῦ, καὶ σὺ νῦν ἀντ' ἐκεῖνον νεκρὸς εἶ.

ΗΡ. Τοιοῦτό τι.

ΔΙΟΓ. Πῶς οὖν ἀκριβῆς ὁ Αἰακὸς ἂν οὐ διέγνω σε μὴ ὄντα ἐκεῖνον, ἀλλὰ παρεδέξατο Ἡρακλέα ὑποβολιμαῖον ὄντα;

ΗΡ. Ὅτι ἐφκειν ἀκριβῶς.

ΔΙΟΓ. Ἀληθῆ λέγεις· ἀκριβῶς γάρ, ὥστε αὐτὸς εἶναι. ὄρα γοῦν μὴ τὸ ἐναντίον ἐστὶ καὶ σὺ μὲν εἶ ὁ

Ἡρακλῆς, τὸ δὲ εἶδωλον γεγάμηκε τὴν Ἡβην παρὰ τοῖς θεοῖς.

3. *HP.* Θρασύς εἶ καὶ λάλος, καὶ εἰ μὴ παύσῃ σκώ- 3
πτων εἰς ἐμέ, εἴσῃ ἀντίκα οἴου θεοῦ εἶδωλόν εἰμι.

ΔΙΟΓ. Τὸ μὲν τόξον γυμνὸν καὶ πρόχειρον· ἐγὼ δὲ
τί ἂν ἔτι φοβοίμην σε ἅπαξ τεθνηκώς; ἀτὰρ εἰπέ μοι
πρὸς τοῦ σοῦ Ἡρακλέους, ὁπότε ἐκεῖνος ἔζη, συνῆς αὐ-
τῷ καὶ τότε εἶδωλον ὦν; ἢ εἰς μὲν ἦτε παρὰ τὸν βίον,
404 ἐπεὶ δὲ ἀπεθάνετε, διαιρεθέντες ὁ μὲν ἐς θεοὺς ἀπέπτα-
το, σὺ δὲ τὸ εἶδωλον, ὥσπερ εἰκὸς ἦν, εἰς ἕδου πάρει;

HP. Ἐχρῆν μὲν μηδ' ἀποκρίνασθαι πρὸς ἄνδρα οὐ-
τως ἐρεσσηλοῦντα· ὅμως δ' οὖν καὶ τοῦτο ἄκουσον· ὁπό-
σον μὲν γὰρ Ἀμφιτρυῶνος ἐν τῷ Ἡρακλεῖ ἦν, τοῦτο τέ-
θνηκε καὶ εἰμι ἐγὼ ἐκεῖνο ὁ παρών, ὃ δὲ ἦν τοῦ Διός, ἐν
οὐρανῷ σύνεστι τοῖς θεοῖς.

4. *ΔΙΟΓ.* Σαφῶς νῦν μαθάνω· δύο γὰρ φης ἔτε- 4
κεν ἢ Ἀλκμήνη κατὰ τὸ αὐτὸ Ἡρακλέας, τὸν μὲν ὑπ'
Ἀμφιτρυῶνι, τὸν δὲ παρὰ τοῦ Διός, ὥστε ἐλελήθειτε δί-
δυμοι ὄντες ὁμομήτριοι.

HP. Οὐκ, ὦ μάταιε· ὁ γὰρ αὐτὸς ἄμφω ἦμεν.

ΔΙΟΓ. Οὐκ ἔστι μαθεῖν τοῦτο ῥάδιον, συνθέτους
δύο ὄντας Ἡρακλέας, ἐκτὸς εἰ μὴ ὥσπερ ἱπποκένταυρός
τις ἦτε ἐς ἓν συμπεφυκότες ἄνθρωπος καὶ θεός.

HP. Οὐ γὰρ [καὶ] πάντες οὕτω σοι δοκοῦσι συγκεῖ-
σθαι ἐκ δυεῖν, ψυχῆς καὶ σώματος; ὥστε τί τὸ κωλυόν
405 ἔστι τὴν μὲν ψυχὴν ἐν οὐρανῷ εἶναι, ἢ περ ἦν ἐκ Διός,
τὸ δὲ θνητὸν ἐμὲ παρὰ τοῖς νεκροῖς;

5. *ΔΙΟΓ.* Ἄλλ', ὦ βέλτιστε Ἀμφιτρυωνιάδη, καλῶς 5
ἂν ταῦτα ἔλεγες, εἰ σῶμα ἦσθα, νῦν δὲ ἀσώματον εἶ-
δωλον εἶ· ὥστε κινδυνεύεις τριπλοῦν ἤδη ποιῆσαι τὸν
Ἡρακλέα.

HP. Πᾶς τριπλοῦν;

ΔΙΟΓ. Ὡδέ πως· εἰ γὰρ ὁ μὲν τις ἐν οὐρανῷ, ὁ δὲ
παρ' ἡμῖν σὺ τὸ εἶδωλον, τὸ δὲ σῶμα ἐν τῇ Οἴτῃ κόνις
ἦδη γενόμενον, τρία δὴ ταῦτα γίγνεται. καὶ σκόπει, ὄντινα
δὴ πατέρα τὸν τρίτον ἐπινοήσεις τῷ σώματι.

HP. Θρασύς εἶ καὶ σοφιστής· τίς δὲ καὶ ὢν τυγ-
χάνεις;

ΔΙΟΓ. Διογένους τοῦ Σινωπέως εἶδωλον, αὐτὸς δὲ
οὐ μὰ Δία „μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,“ ἀλλὰ τοῖς βελτί-
στοις νεκρῶν ἀνδρῶν συνῶν [Ομήρου] καὶ τῆς τσαούτης
ψυχρολογίας καταγελῶ.

XVII.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΤΑΝΤΑΛΟΥ.

406

1 1. MEN. Τί κλάεις, ὦ Τάνταλε; ἢ τί σεαυτὸν ὀδύρη
ἐπὶ τῇ λίμνῃ ἐστάς;

TAN. Ὅτι, ὦ Μένιππε, ἀπόλωλα ὑπὸ τοῦ δίψους.

MEN. Οὕτως ἀργὸς εἶ, ὡς μὴ ἐπικύψας πιεῖν ἴ και
νὴ Δί' ἀρυσάμενος κοίλῃ τῇ χειρὶ;

TAN. Οὐδὲν ὄφελος, εἰ ἐπικύψαιμι· φεύγει γὰρ τὸ
ὔδωρ, ἐπειδὰν προσιόντα αἰσθηταί με· ἦν δὲ ποτε καὶ
ἀρύσσομαι καὶ προσενέγκω τῷ στόματι, οὐ φθάνω βρέ-
ξας ἄκρον τὸ χεῖλος, καὶ διὰ τῶν δακτύλων διαρρῦνεν οὐκ
οἶδ' ὅπως αὐθις ἀπολείπει ξηρὰν τὴν χειρὰ μοι.

MEN. Τεράστιόν τι πάσχεις, ὦ Τάνταλε. ἀτὰρ εἰπέ
μοι, τί δὲ καὶ δέη τοῦ πιεῖν; οὐ γὰρ σῶμα ἔχεις, ἀλλ' ἐκεῖνο 407
μὲν ἐν Ἀυδία πον τέθραπται, ὅπερ καὶ πεινῆν καὶ διψῆν
ἐδύνατο, σὺ δὲ ἢ ψυχὴ πῶς ἂν ἔτι [ἢ] διψῆς [ἢ] πίνοις];

TAN. Τοῦτ' αὐτὸ ἢ κόλασις ἐστί, τὸ διψῆν τὴν
ψυχὴν ὡς σῶμα οὖσαν.

2 2. MEN. Ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὕτως πιστεύσομεν, ἐπεὶ
φῆς κολάζεσθαι τῷ δίψει. τί δ' οὖν σοι τὸ δεινὸν ἔσται;
ἢ δέδιας μὴ ἐνδεία τοῦ ποτοῦ ἀποθάνης; οὐχ ὀρῶ γὰρ
ἄλλον ἄδην μετὰ τοῦτον ἢ ἕτερον ἐντεῦθεν θάνατον.

TAN. Ὅρθῶς μὲν λέγεις· καὶ τοῦτο δ' οὖν μέρος
τῆς καταδίκης τὸ ἐπιθυμεῖν πιεῖν μηδὲν δεόμενον.

MEN. Ἀηρεῖς, ὦ Τάνταλε, καὶ ὡς ἀληθῶς ποτοῦ
δεῖσθαι δοκεῖς, ἀκράτου γε ἔλλεβόρου νῆ Δία, ὅστις τοῦ-
ναντίον τοῖς ὑπὸ τῶν λυττῶντων κυνῶν δεδηγμένοις πέ-
πονθας οὐ τὸ ὔδωρ ἀλλὰ τὴν δίψαν πεφοβημένος.

ΤΑΝ. Οὐδὲ τὸν ἐλλέβορον, ὦ Μένιππε, ἀναινομαι
408 πιεῖν, γένοιτό μοι μόνον.

ΜΕΝ. Θάρρει, ὦ Τάνταλε, ὡς οὔτε σὺ οὔτε ἄλλος
πίεται τῶν νεκρῶν· ἀδύνατον γάρ· καίτοι οὐ πάντες
ὥσπερ σὺ ἐκ καταδίκης διψῶσι τοῦ ὕδατος αὐτοὺς οὐχ
ὑπομένοντες.

XVIII.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

1. ΜΕΝ. Ποῦ δὲ οἱ καλοὶ εἰσιν ἢ αἱ καλάι, Ἐρμῆ; 1
ξενάγησόν με νέηλυν ὄντα.

ΕΡΜ. Οὐ σχολή μοι, ὦ Μένιππε· πλὴν κατ' ἐκεῖνο
ἀπόβλεψον, ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἔνθα ὁ Ὑάκινθος τέ ἐστι καὶ
Νάρκισσος καὶ Νιρεὺς καὶ Ἀχιλλεὺς καὶ Τυρῶ καὶ Ἑλένη
καὶ Λήδα καὶ ὅλως ταῦτα τὰ κάλλη πάντα.

409 ΜΕΝ. Ὅστιᾶ μόνᾳ ὄρω καὶ κρανία τῶν σαρκῶν
γυμνά, ὅμοια τὰ πολλὰ.

ΕΡΜ. Καὶ μὴν ἐκεῖνα γέ ἐστιν ἅ πάντες οἱ ποιηταὶ
θαυμάζουσι τὰ ὀσιᾶ, ὧν σὺ ἔοικας καταφρονεῖν.

ΜΕΝ. Ὅμως τὴν Ἑλένην μοι δεῖξον· οὐ γὰρ ἂν
διαγνοίην ἕγωγε.

ΕΡΜ. Τουτὶ τὸ κρανίον ἢ Ἑλένη ἐστίν.

2. ΜΕΝ. Εἶτα διὰ τοῦτο αἱ χίλια νῆες ἐπληρώθη- 2
σαν ἐξ ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος καὶ τοσοῦτοι ἔπεσον Ἑλλη-
νές τε καὶ βάρβαροι καὶ τοσαῦται πόλεις ἀνάστατοι γε-
γόνασιν;

ΕΡΜ. Ἄλλ' οὐκ εἶδες, ὦ Μένιππε, ζῶσαν τὴν γυ-
ναῖκα· ἔφησ γὰρ ἂν καὶ σὺ ἀνεμέσητον εἶναι

τοιῆδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
ἐπεὶ καὶ τὰ ἀνθη ξηρὰ ὄντα εἴ τις βλέποι ἀποβεβληκότα
τὴν βαφήν, ἄμορφα δῆλον ὅτι αὐτῷ δόξει, ὅτε μέντοι
ἀνθεῖ καὶ ἔχει τὴν χροίαν, κάλλιστά ἐστιν.

ΜΕΝ. Οὐκοῦν τοῦτο, ὦ Ἐρμῆ, θαυμάζω, εἰ μὴ
συνέσαν οἱ Ἀχαιοὶ περὶ πράγματος οὕτως ὀλιγοχρονίον
καὶ ἑαδίως ἀπανθοῦντος πονοῦντες.

ΕΡΜ. Οὐ σχολή μοι, ὦ Μένιππε, συμφιλοσοφεῖν σοι. ὥστε σὶ μὲν ἐπιλεξάμενος τόπον, ἔνθα ἂν ἐθέλῃς, κείσο καταβαλὼν σεαυτὸν, ἐγὼ δὲ τοὺς ἄλλους νεκροὺς ἤδη μετελεύσομαι.

XIX.

ΑΙΑΚΟΥ, ΠΡΩΤΕΣΙΑΛΟΥ, ΜΕΝΕΛΑΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΙΔΟΣ.

410

1 1. ΑΙΑΚ. Τί ἄγχεις, ὦ Πρωτεσίλαε, τὴν Ἑλένην προσπεσών;

ΠΡΩΤ. Ὅτι διὰ ταύτην, ὦ Αἰακέ, ἀπέθανον ἡμιτελῆ μὲν τὸν δόμον καταλιπών, χήραν δὲ τὴν νεόγαμον γυναῖκα.

ΑΙΑΚ. Αἰτιῶ τοίνυν τὸν Μενέλαον, ὅστις ὑμᾶς ὑπέροιοαύτης γυναικὸς ἐπὶ Τροίαν ἤγαγεν.

ΠΡΩΤ. Εὐ λέγεις· ἐκεῖνόν μοι αἰτιατέον.

ΜΕΝ. Οὐκ ἐμέ, ὦ βέλτιστε, ἀλλὰ δικαιότερον τὸν Πάριν, ὃς ἐμοῦ τοῦ ξένου τὴν γυναῖκα παρὰ πάντα τὰ δίκαια ᾤχετο ἀρπάσας· οὗτος γὰρ οὐχ ὑπὸ σοῦ μόνου, ἀλλ' ὑπὸ πάντων Ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων ἄξιος ἄγχεσθαι τοσοῦτοις θανάτου αἴτιος γεγενημένος.

ΠΡΩΤ. Ἄμεινον οὕτω· σὲ τοιγαροῦν, ὦ Δύσπαρι, 411 οὐκ ἀρήσω ποτὲ ἐκ τῶν χειρῶν.

ΠΑΡ. Ἄδικα ποιῶν, ὦ Πρωτεσίλαε, καὶ ταῦτα ὁμότεχρον ὄντα σοι· ἐρωτικός γὰρ καὶ αὐτός εἰμι καὶ τῷ αὐτῷ θεῷ κατέσχημαι· οἶσθα δὲ ὡς ἀκούσιόν τί ἐστι καὶ τις ἡμᾶς δαίμων ἄγει ἔνθα ἂν ἐθέλῃ, καὶ ἀδύνατόν ἐστιν ἀντιτάττεσθαι αὐτῷ.

2 2. ΠΡΩΤ. Εὐ λέγεις. εἶθε οὖν μοι τὸν Ἔρωτα ἐνταυθά που λαβεῖν δυνατὸν ἦν.

ΑΙΑΚ. Ἐγὼ σοι καὶ περὶ τοῦ Ἔρωτος ἀποκρινοῦμαι τὰ δίκαια· φήσει γὰρ αὐτὸς μὲν τοῦ ἐρᾶν τῷ Πάριδι ἴσως γεγενῆσθαι αἴτιος, τοῦ θανάτου δὲ σοι οὐδένα ἄλλον, ὦ Πρωτεσίλαε, ἢ σὲ αὐτόν, ὃς ἐκλαθόμενος τῆς νεογάμου γυναικὸς, ἐπεὶ προσεφέρεσθε τῇ Τρωάδι, οὕτως φιλοκινδύνως καὶ ἀπονενοημένως προεπήδησας τῶν ἄλλων

δόξης ἐρασθεῖς, δι' ἣν πρῶτος ἐν τῇ ἀποβάσει ἀπέθανες.

ΠΡΩΤ. Οὐκοῦν καὶ ὑπὲρ ἔμαντοῦ σοι, ὦ Αἰακέ, ἀποκρινοῦμαι δικαιότερα· οἱ γὰρ ἐγὰ τούτων αἴτιος, ἀλλ' ἢ Μοῖρα καὶ τὸ ἐξ ἄρχῆς οὕτως ἐπικεκλωσθαι.

ΑΙΑΚ. Ὅρθῶς· τί οὖν τούτους αἰτιά;

XX.

412

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΑΙΑΚΟΥ.

1. ΜΕΝ. Πρὸς Διονύσου τοῦ Καταιβάτου, ὦ Αἰακέ, 1 περιήγησαι μοι τὰ ἐν ἄδου πάντα.

ΑΙΑΚ. Οὐ ῥᾶδιον, ὦ Μένιππε, ἅπαντα· ὅσα μέντοι κεφαλαιώδη, μάνθανε· οὕτοσι μὲν ὅτι Κέρβερός [ἔστιν] οἴσθα, καὶ τὸν πορθμέα τοῦτον, ὅς σε διεπέρασε, καὶ τὴν λίμνην καὶ τὸν Πυριφλεγέθοντα ἤδη εἰώρακος ἐσιών.

413

ΜΕΝ. Οἶδα ταῦτα καὶ σέ, ὅτι πυλωρεῖς, καὶ τὸν βασιλέα εἶδον καὶ τὰς Ἐρινῆς· τοὺς δὲ ἀνθρώπους μοι τοὺς πάλοι δεῖξον καὶ μάλιστα τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν.

ΑΙΑΚ. Οὗτος μὲν Ἀγαμέμνων, οὗτος δὲ Ἀχιλλεύς, οὗτος δὲ Ἴδομενεὺς πλησίον, οὗτος δὲ Ὀδυσσεύς, εἶτα Αἴας καὶ Διομήδης καὶ οἱ ἄριστοι τῶν Ἑλλήνων.

2. ΜΕΝ. Βαβαὶ ὦ Ὅμηρε, οἷά σοι τῶν ῥαψωδιῶν 2 τὰ κεφάλαια χαμαὶ ἔρριπται ἄγνωστα καὶ ἄμορφα, κόνις πάντα καὶ λῆρος πολὺς, ἀμενῆνὰ ὡς ἀληθῶς κάρηνα.

ΑΙΑΚ. Οὗτος δέ, ὦ Μένιππε, Κῦρός ἐστιν· οὗτος δὲ Κροῖσος, ὁ δ' ὑπὲρ αὐτὸν Σαρδανάπαλλος, ὁ δ' ὑπὲρ τούτους Μίδας, ἐκεῖνος δὲ Ξέρξης.

414

ΜΕΝ. Εἶτα σέ, ὦ κάθαρμα, ἢ Ἑλλὰς ἔφρηitte ζευγύντα μὲν τὸν Ἑλλήσποντον, διὰ δὲ τῶν ὄρων πλεῖν ἐπιθυμοῦντα; [οἷος δὲ καὶ ὁ Κροῖσός ἐστι]. τὸν Σαρδανάπαλλον δέ, ὦ Αἰακέ, πατάξαι μοι κατὰ κόρηος ἐπίτρεψον.

ΑΙΑΚ. Μηδαμῶς· διαθρύψεις γὰρ αὐτοῦ τὸ κρανίον γυναικεῖον ὄν.

ΜΕΝ. Οὐκοῦν ἀλλὰ προσπύσομαι γε πάντως ἀνδρογύνῃ γε ὄντι.

- 3 3. ΑΙΑΚ. Βούλει σοὶ ἐπιδείξω καὶ τοὺς σοφοὺς;
 ΜΕΝ. Νῆ Δία γε.
 ΑΙΑΚ. Πρῶτος οὗτός σοι ὁ Πυθαγόρας ἐστί.
 ΜΕΝ. Χαῖρε, ὦ Εὐφορβε ἢ Ἄπολλον ἢ ὅ τι ἂν 415
 θέλῃς καλεῖσθαι.
 ΠΥΘ. Νῆ Δία καὶ σύ γε, ὦ Μένιππε.
 ΜΕΝ. Οὐκέτι χρυσοῖς ὁ μηρός ἐστί σοι;
 ΠΥΘ. Οὐ γάρ· ἀλλὰ φέρ' ἴδω εἴ τί σοι ἐδώδιμον
 ἢ πῆρα ἔχει.
 ΜΕΝ. Κυάμους, ὦγαθέ· ὥστε οὐ τοῦτό σοι ἐδώδιμον.
 ΠΥΘ. Λός μόνον· ἄλλα παρὰ νεκροῖς δόγματα· ἔμα-
 θον γάρ, ὡς οὐδέν ἴσον κύαμοι καὶ κεφαλαὶ τοκήων
 ἐνθάδε.
- 4 4. ΑΙΑΚ. Οὗτος δὲ Σόλων ὁ Ἐξηλεκστίδου καὶ Θα- 416
 λῆς ἐκεῖνος καὶ παρ' αὐτοῖς Πιπτακὸς καὶ οἱ ἄλλοι· ἐπιτὰ
 δὲ πάντες εἰσὶν, ὡς ὄρεῖς.
 ΜΕΝ. Ἄλυποι, ὦ Αἰακέ, οὗτοι μόνοι καὶ φαιδροὶ
 τῶν ἄλλων. ὁ δὲ σποδοῦ ἀνάπλεως ὥσπερ ἐγκρυφίας
 ἄρτος, ὁ τὰς φλυκταίνας ἐξηγηθῆκώς, τίς ἐστί;
 ΑΙΑΚ. Ἐμπεδοκλῆς, ὦ Μένιππε, ἡμίεφθος ἀπὸ
 τῆς Αἴτης παρών.
 ΜΕΝ. Ὡ χαλκόπον βέλτιστε, τί παθῶν σαυτὸν ἐς
 τοὺς κρατῆρας ἐνέβαλες;
 ΕΜΠ. Μελαγχολία τις, ὦ Μένιππε.
 ΜΕΝ. Οὐ μὰ Δί', ἀλλὰ κενοδοξία καὶ τῦφος καὶ
 πολλὴ κόρυζα, ταῦτά σε ἀπηνθράκωσεν αὐταῖς κρηπίσιν
 οὐκ ἀνάξιον ὄντα· πλήν [ἀλλ'] οὐδέν σε τὸ σόφισμα ὠνη- 417
 σεν· ἐφωράθης γάρ τεθνεώς. ὁ Σωκράτης δέ, ὦ Αἰακέ,
 ποῦ ποτ' ἄρ' ἐστί;
 ΑΙΑΚ. Μετὰ Νέστορος καὶ Παλαμήδους ἐκεῖνος λη-
 ρεῖ τὰ πολλά.
 ΜΕΝ. Ὅμως ἐβουλόμην ἰδεῖν αὐτόν, εἴ που ἐν-
 θάδε ἐστί.
 ΑΙΑΚ. Ὅρεῖς τὸν φαλακρόν;
 ΜΕΝ. Ἄπαντες φαλακροὶ εἰσὶν· ὥστε πάντων ἂν
 εἶη τοῦτο τὸ γνώρισμα.

ΑΙΑΚ. Τὸν σιμὸν λέγω.

MEN. Καὶ τοῦτο ὅμοιον· σιμοὶ γὰρ ἅπαντες.

5. ΣΩΚ. Ἐμὲ ζητεῖς, ὦ Μένιππε;

5

418 MEN. Καὶ μάλα, ὦ Σώκρατες.

ΣΩΚ. Τί τὰ ἐν Ἀθήναις;

MEN. Πολλοὶ τῶν νέων φιλοσοφεῖν λέγουσι, καὶ τὰ γε σχήματα αὐτὰ καὶ τὰ βαδίσματα εἰ θεάσαιτό τις, ἄκροι φιλόσοφοι. . . .

[ΣΩΚ. Μάλα πολλοὺς εἶώρακα.

MEN.] ἀλλ' εἶώρακας, οἶμαι, οἷος ἦκε παρὰ σὲ Ἀρίστιππος καὶ Πλάτων αὐτός, ὁ μὲν ἀποπνέων μύρου, ὁ δὲ τοὺς ἐν Σικελίᾳ τυράννους θεραπεύειν ἐκμαθῶν.

ΣΩΚ. Περὶ ἐμοῦ δὲ τί φρονοῦσιν;

419 MEN. Εὐδαίμων, ὦ Σώκρατες, ἄνθρωπος εἶ τὰ γε τοιαῦτα· πάντες γοῦν σε θαυμάσιον οἴονται ἄνδρα γεγενῆσθαι καὶ πάντα ἐγνωκέναι καὶ ταῦτα — δεῖ γάρ, οἶμαι, τάληθῆ λέγειν — οὐδὲν εἰδότα.

ΣΩΚ. Καὶ αὐτὸς ἔφρασκον ταῦτα πρὸς αὐτούς, οἱ δὲ εἰρωνεῖαν ᾗοντο τὸ πρᾶγμα εἶναι.

6. MEN. Τίνες δὲ εἰσιν οὗτοι οἱ περὶ σέ;

6

ΣΩΚ. Χαρμίδης, ὦ Μένιππε, καὶ Φαῖδρος καὶ ὁ τοῦ Κλεινίου.

MEN. Εὖ γε, ὦ Σώκρατες, ὅτι κἀνταῦθα μέτει τὴν σαυτοῦ τέχνην καὶ οὐκ ὀλιγορεῖς τῶν καλῶν.

ΣΩΚ. Τί γὰρ ἂν ἄλλο ἤδιον πράττοιμι; ἀλλὰ πλησίον ἡμῶν κατάκεισο, εἰ δοκεῖ.

419 MEN. Μὰ Δι', ἐπεὶ παρὰ τὸν Κροῖσον καὶ τὸν Σαρδανάπαλλον ἄπειμι πλησίον οἰκίσεων αὐτῶν· ἔοικα γοῦν οὐκ ὀλίγα γελάσεσθαι οἰμωζόντων ἐκείνων.

ΑΙΑΚ. Κἀγὼ ἤδη ἄπειμι, μὴ καὶ τις ἱμᾶς νεκρῶν λάθῃ διαφυγῶν. τὰ λοιπὰ δ' ἐσαῦθις ὄψει, ὦ Μένιππε.

MEN. Ἀπιθι· καὶ ταυτὶ γὰρ ἱκανά, ὦ Αἰακέ.

XXI.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΚΕΡΒΕΡΟΥ.

- 1 1. ΜΕΝ. ὦ Κέρβερε — συγγενὴς γάρ εἰμί σοι κύων καὶ αὐτὸς ὢν — εἶπέ μοι πρὸς τῆς Σιτυγός, οἶος ἦν ὁ Σωκράτης, ὅποτε κατῆι παρ' ὑμᾶς· εἰκὸς δέ σε θεὸν ὄντα μὴ ὑλακτεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀνθρωπίνως φθέγγεσθαι, ὅπότε ἐθέλοις.

ΚΕΡΒ. Πόρρωθεν μὲν, ὦ Μένιππε, παντάπασιν ⁴²¹ ἐδόκει ἀτρέπτω τῷ προσώπῳ προσιέσθαι [καὶ οὐ πάνυ δεδιέναι] τὸν θάνατον ἐκὼν καὶ τοῦτο ἐμφῆραι τοῖς ἕξω τοῦ στομίου ἐσιῶσιν ἐθέλων, ἐπεὶ δὲ κατέκνυψεν εἴσω τοῦ χάσματος καὶ εἶδε τὸν ζῶφον, καὶ γὰρ ἔτι διαμέλλοντα αὐτὸν δακῶν [τῷ κωνεῖψ] κατέσπασα τοῦ ποδός, ὥσπερ τὰ βρέφη ἐκώκυε καὶ τὰ ἑαυτοῦ παιδιά ἀδύρετο καὶ παντοῖος ἐγίνετο.

- 2 2. ΜΕΝ. Οὐκοῦν σοφιστῆς ὁ ἀνθρώπος ἦν καὶ οὐκ ἀληθῶς κατειργόνηι τοῦ πράγματος;

ΚΕΡΒ. Οὐκ, ἀλλ' ἐπέειπερ ἀναγκαῖον ὄν αὐτὸ ἐώρα, κατεθρασύνετο ὡς δῆθεν οὐκ ἄκων πεισόμενος ὁ πάντως ἔδει παθεῖν, ὡς θαυμάσωνται οἱ θεαταί. καὶ ὅλως περὶ πάντων γε τῶν τοιούτων τοῦτ' εἰπεῖν ἂν ἔχοιμι, ἕως τοῦ στομίου ὅτι τολμηροὶ καὶ ἀνδρεῖοι, τὰ δὲ ἐνδοθεν ἔλεγχος ἀκριβής.

ΜΕΝ. Ἐγὰρ δὲ πῶς σοι κατεληλυθέναι ἔδοξα;

ΚΕΡΒ. Μόνος, ὦ Μένιππε, ἀξίως τοῦ γένους, καὶ ⁴²² Διογένης πρὸ σοῦ, ὅτι μὴ ἀναγκαζόμενοι ἐσῆειτε μὴδ' ὠθούμενοι, ἀλλ' ἐθειλούσιοι, γελῶντες, οἰμώζειν παραγγείλαντες ἅπασιν.

XXII.

ΧΑΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΝΙΠΠΟΥ.

423

- 1 1. ΧΑΡ. Ἀπόδος, ὦ κατάρτα, τὰ πορθημεῖα.

ΜΕΝ. Βόα, εἰ τοῦτό σοι, ὦ Χάρων, ἦδιον.

ΧΑΡ. Ἀπόδος, φημί, ἀνθ' ὧν σε διεπορθημεύσαμεν.

MEN. Οὐκ ἂν λάβοις παρὰ τοῦ μηδὲν ἔχοντος.

ΧΑΡ. Ἔστι δέ τις ὀβολὸν μὴ ἔχων;

MEN. Εἰ μὲν καὶ ἄλλος τις οὐκ οἶδα, ἐγὼ δ' οὐκ ἔχω.

ΧΑΡ. Καὶ μὴν ἄγξω σε νῆ τὸν Πλούτωνα, ἃ³ μιαιρέ, ἢν μὴ ἀποδῶς.

424 MEN. Καὶ μὴν τῷ ξύλῳ σου πατάξας παραλύσω τὸ κρανίον.

ΧΑΡ. Μάτην οὖν ἔσομαι πεπλευκάς τοσοῦτον πλοῦν;

MEN. Ὁ Ἐρμῆς ὑπὲρ ἐμοῦ σοι ἀποδότω, ὅς με παρ-
έδωκέ σοι.

2. EPM. Νῆ Δί' ὀνάμην γε, εἰ μέλλω καὶ ὑπερεκτι- 2
νειν τῶν νεκρῶν.

ΧΑΡ. Οὐκ ἀποστήσομαι σου.

MEN. Τούτον γε ἕνεκα καὶ νεωλκήσας τὸ πορθμεῖον
παράμενε· πλήν ἄλλ' ὅ γε μὴ ἔχω, πῶς ἂν λάβοις;

ΧΑΡ. Σὺ δ' οὐκ ἤδεις ὡς κομίζειν δέον;

MEN. Ἦιδειν μὲν, οὐκ εἶχον δέ. τί οὖν; ἐχρῆν διὰ
τοῦτο μὴ ἀποθανεῖν;

ΧΑΡ. Μόνος οὖν αὐχῆσεις προῖκα πεπλευκέναι;

MEN. Οὐ προῖκα, ὧ³ βέλτιστε· καὶ γὰρ ἦντλησα καὶ
τῆς κόπης συνεπελαβόμην καὶ οὐκ ἔκλαον μόνος τῶν ἄλ-
λων ἐπιβατῶν.

425 ΧΑΡ. Οὐδὲν ταῦτα πρὸς τὰ πορθμεῖα· τὸν ὀβολὸν
ἀποδοῦναι σε δεῖ· οὐ θέμις ἄλλως γενέσθαι.

3. MEN. Οὐκοῦν ἄπαγέ με αὐθις ἐς τὸν βίον. 3

ΧΑΡ. Χαρίεν λέγεις, ἵνα καὶ πληγὰς ἐπὶ τοῦτῳ
παρὰ τοῦ Αἰακοῦ προσλάβω.

MEN. Μὴ ἐνόχλει οὖν.

ΧΑΡ. Δεῖξον τί ἐν τῇ πήρᾳ ἔχεις.

MEN. Θέρμους, εἰ θέλεις, καὶ τῆς Ἐκάτης τὸ δεῖπνον.

ΧΑΡ. Πόθεν τοῦτον ἡμῖν, ὧ³ Ἐρμῆ, τὸν κύνα ἤγα-
γες; οἶα δὲ καὶ ἐλάλει παρὰ τὸν πλοῦν τῶν ἐπιβατῶν
ἀπάντων καταγελῶν καὶ ἐπισκώπτων καὶ μόνος ἄδων οἰ-
μωζόντων ἐκείνων.

EPM. Ἄγνοεῖς, ὧ³ Χάρων, ὁποῖον ἄνδρα διεπόρ-

Φμευσας; [ἐλεύθερον ἀκριβῶς, κούδενός αὐτῷ μέλει]. οὗ-
τος ἐστὶν ὁ Μένιππος.

ΧΑΡ. Καὶ μὴν ἂν σε λάβω ποτέ —

MEN. Ἄν λάβῃς, ὦ βέλτιστε· δις δὲ οὐκ ἂν λάβοις.

XXIII.

ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΥ, ΠΛΟΥΤΩΝΟΣ ΚΑΙ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗΣ.

426

1 1. ΠΡΩΤ. ὦ δέσποτα καὶ βασιλεῦ καὶ ἡμέτερε Ζεῦ
καὶ σὺ Δήμητρος θύγατερ, μὴ ὑπερίδητε δέησιν ἐρω-
τικήν.

ΠΛΟΥΤ. Σὺ δὲ τίνων δέη παρ' ἡμῶν; ἢ τίς ὦν
τυγχάνεις;

ΠΡΩΤ. Εἰμὶ μὲν Πρωτεσίλεως ὁ Ἰφίγκλου Φυλάκιος
συστρατιώτης τῶν Ἀχαιῶν καὶ πρῶτος ἀπέθανον τῶν ἐπ'
Ἰλίῳ. δέομαι δὲ ἀφεθεῖς πρὸς ὀλίγον ἀναβιῶναι πάλιν.

ΠΛΟΥΤ. Τοῦτον μὲν τὸν ἔρωτα, ὦ Πρωτεσίλαε,
πάντες νεκροὶ ἔρωσι, πλὴν οὐδεὶς ἂν αὐτοῦ τύχοι.

ΠΡΩΤ. Ἄλλ' οὐ τοῦ ζῆν, Αἰδωνεῦ, ἐρῶ ἔγωγε, τῆς 427
γυναικὸς δέ, ἣν νεόγαμον ἔτι ἐν τῷ θαλάμῳ καταλιπὼν
ῥόχνην ἀποπλέων, εἶτα ὁ κακοδαίμων ἐν τῇ ἀποβάσει
ἀπέθανον ὑπὸ τοῦ Ἑκτορος. ὁ οὖν ἔρωσ τῆς γυναικὸς οὐ
μετρίως ἀποκναίει με, ὦ δέσποτα, καὶ βούλομαι καὶ πρὸς
ὀλίγον ὀφθεῖς αὐτῇ καταβῆναι πάλιν.

2 2. ΠΛΟΥΤ. Οὐκ ἔπιες, ὦ Πρωτεσίλαε, τὸ Λήθης
ὔδωρ;

ΠΡΩΤ. Καὶ μάλα, ὦ δέσποτα· τὸ δὲ πρᾶγμα ὑπέρ-
ογκον ἦν.

ΠΛΟΥΤ. Οὐκοῦν περιμένειν· ἀφίξεται γὰρ κάκεινη
ποτὲ καὶ οὐδὲν σὲ ἀνελεθεῖν δεήσει.

ΠΡΩΤ. Ἄλλ' οὐ φέρω τὴν διατριβήν, ὦ Πλούτων·
ἡράσθης δὲ καὶ αὐτὸς ἤδη καὶ οἷσθα οἷον τὸ ἐρᾶν ἐστίν.

ΠΛΟΥΤ. Εἶτα τί σε ὀνήσει μίαν ἡμέραν ἀναβιῶναι
μετ' ὀλίγον τὰ αὐτὰ ὀδυσρόμενον;

ΠΡΩΤ. Οἶμαι πείσειν κάκεινην ἀκολουθεῖν παρ' 428
ἡμᾶς, ὥστε ἀνθ' ἑνὸς δύο νεκροὺς λήψει μετ' ὀλίγον.

ΠΛΟΥΤ. Οὐ θέμις γενέσθαι ταῦτα οὐδὲ γέγονε πώποτε.

3. ΠΡΩΤ. Ἀναμνήσω σε, ὦ Πλούτων· Ὅρφεϊ γὰρ 3 διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν τὴν Εὐρυδίκην παρέδοτε καὶ τὴν ὁμογενῆ μοι Ἀλκηστιν παρεπέμψατε Ἡρακλεῖ χαριζόμενοι.

ΠΛΟΥΤ. Θελήσεις δὲ οὕτως κρανίον γυμνὸν ὦν καὶ ἄμορφον τῇ καλῇ σου [ἐκείνῃ] νύμφῃ φανῆναι; πῶς δὲ κάκεινῃ προσήσεται σε οὐδὲ δυναμένη διαγνῶναι; φοβήσεται γὰρ εὖ οἶδα καὶ φεύξεται σε καὶ μάτην ἔση τοσαύτην ὁδὸν ἀνεληλυθώς.

ΠΕΡΣ. Οὐκοῦν, ὦ ἄνερ, σὺ καὶ τοῦτο ἴασαι καὶ τὸν Ἐρμῆν κέλευσον, ἐπειδὴν ἐν τῷ φωτὶ ἤδη ὁ Πρωτεσίλαος ἦ, καθιζόμενον [ἐν] τῇ ῥάβδῳ νεανίαν εὐθύς καλὸν ἀπερ-
429 γάσασθαι αὐτόν, οἷος ἦεν ἐκ τοῦ παστοῦ.

ΠΛΟΥΤ. Ἐπεὶ καὶ τῇ Περσεφόνῃ συνδοκεῖ, ἀναγαγὼν τοῦτον αὐθις ποιήσον νυμφίον· σὺ δὲ μένησο μίαν λαβῶν ἡμέραν.

XXIV.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΜΑΥΣΩΔΟΥ.

1. ΔΙΟΓ. ὦ Κάρ, ἐπὶ τίνι μέγα φρονεῖς καὶ πάντων 1 ἡμῶν προτιμᾶσθαι ἀξιοῖς;

ΜΑΥΣ. Καὶ ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ μὲν, ὦ Σινωπεῦ, ὅς ἐβασίλευσα Καρίας μὲν ἀπάσης, ἤρξα δὲ καὶ Αὐδῶν ἐνίων καὶ νήσους δέ τινας ὑπηγαγόμεν καὶ ἄχρι Μιλήτου πρόεβην τὰ πολλὰ τῆς Ἰωνίας καταστρεφόμενος· καὶ καλὸς
430 ἦν καὶ μέγας καὶ ἐν πολέμοις καρτερός· τὸ δὲ μέγιστον, ὅτι ἐν Ἀλικαρνασσῶ μνημα παμμέγεθες ἔχω ἐπικείμενον, ἠλίκον οὐκ ἄλλος νεκρός, ἀλλ' οὐδὲ οὕτως ἐς κάλλος ἐξησκημένον, ἵππων καὶ ἀνδρῶν ἐς τὸ ἀκριβέστατον εἰκασμένων λίθου τοῦ καλλίστου, αἶον οὐδὲ νεῶν εὖροι τις ἂν ῥαδίως. οὐ δοκῶ σοι δικαίως ἐπὶ τούτοις μέγα φρονεῖν;

2. ΔΙΟΓ. Ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ φῆς καὶ τῷ κάλλει καὶ 2 τῷ βάρει τοῦ τάφου;

ΜΑΥΣ. Νῆ Δί' ἐπὶ τούτοις.

ΔΙΟΓ. Ἄλλ', ὦ καλὲ Μαύσωλε, οὔτε ἡ ἰσχὺς ἐκείνη ἔτι σοι οὔτε ἡ μορφὴ πάρεστιν· εἰ γοῦν τινα ἐλοίμεθα δικαστὴν εὐμορφίας πέρι, οὐκ ἔχω εἰπεῖν, τίνας ἕνεκα τὸ σὸν κρανίον προτιμηθεῖν ἂν τοῦ ἐμοῦ· φαλακρὰ γὰρ ἄμφω καὶ γυμνά, καὶ τοὺς ὀδόντας ὁμοίως προφαίνομεν καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀφηγήμεθα καὶ τὰς ὄϊνας ἀποσεισώμεθα. ὁ δὲ τάφος καὶ οἱ πολυτελεῖς ἐκεῖνοι λίθοι Ἀλικαρνασσεῦσι μὲν ἴσως ἄξιοι ἂν εἶεν ἐπιδείκνυσθαι καὶ φιλοτιμεῖσθαι πρὸς τοὺς ξένους, ὡς δὴ τι μέγα οἰκοδόμημα [αὐτοῖς ἐστί]· σὺ δέ, ὦ βέλτιστε, οὐχ ὄρα ὅ τι ἀπολαύεις αὐτοῦ, πλὴν εἰ μὴ τοῦτο φῆς, ὅτι μᾶλλον ἡμῶν ἀχθοφορεῖς ὑπὸ τηλικούτοις λίθοις πιεζόμενος.

3 3. ΜΑΥΣ. Ἀνόνητα οὖν μοι ἐκεῖνα πάντα καὶ ἰσό-431
τιμος ἔσται Μαύσωλος καὶ Διογένης;

ΔΙΟΓ. Οὐκ ἰσότημος, ὦ γενναϊότατε, οὐ γάρ· Μαύσωλος μὲν γὰρ οἰμώζεται μεμνημένος τῶν ὑπὲρ γῆς, ἐν οἷς εὐδαιμονεῖν ᾗτο, Διογένης δὲ καταγέλασται αὐτοῦ. καὶ τάφον ὁ μὲν ἐν Ἀλικαρνασσῶ ἔρει αὐτῷ ὑπὸ Ἀρτεμισίας τῆς γυναικὸς καὶ ἀδελφῆς κατεσκευασμένον, ὁ Διογένης δὲ τοῦ μὲν σώματος εἰ καὶ τινα τάφον ἔχει οὐκ οἶδεν· οὐδὲν γὰρ ἔμελεν αὐτῷ τούτου· λόγον δὲ τοῖς ἀρίστοις περὶ αὐτοῦ καταλέλοιπεν ἀνδρὸς βίον βεβιωκῶς ὑψηλότερον, ἢ Καρῶν ἀνδραποδωδέστατε, τοῦ σοῦ μνήματος καὶ ἐν βεβαιοτέρῳ χωρίῳ κατεσκευασμένον.

XXV.

ΝΙΡΕΩΣ ΚΑΙ ΘΕΡΣΙΤΟΥ ΚΑΙ ΜΕΝΙΠΠΟΥ.

1 1. NIP. Ἴδου δὴ, Μένιππος οὐτοσὶ δικάσει, πότερος εὐμορφότερός ἐστιν. εἰπέ, ὦ Μένιππε, οὐ καλλίων 432
σοι δοκᾷ;

MEN. Τίνες δὲ καὶ ἔστε; πρότερον, οἶμαι, χρὴ γὰρ τοῦτο εἰδέναί.

NIP. Νιρεὺς καὶ Θερσίτης.

MEN. Πότερος οὖν ὁ Νιρεὺς καὶ πότερος ὁ Θερσίτης; οὐδέπω γὰρ τοῦτο δῆλον.

ΘΕΡΣ. Ἐν μὲν ἤδη τοῦτο ἔχω, ὅτι ὁμοίός εἰμί σοι καὶ οὐδὲν τηλικούτον διαφέρεις ἤλικον σε [Ὅμηρος] ὁ τυφλὸς ἐκεῖνος ἐποίησεν ἀπάντων εὐμορφότατον προσειπών, ἀλλ' ὁ φοξὸς ἐγὼ καὶ ψεδνὸς οὐδὲν χείρων ἐφάνην τῷ δικαστῆ. ὄρα δὲ σύ, ὦ Μένιππε, ὄντινα καὶ εὐμορφότερον ἡγή.

NIP. Ἐμέ γε τὸν Ἀγλαΐας καὶ Χάροπος,
ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.

433 **2. MEN.** Ἄλλ' οὐχὶ καὶ ὑπὸ γῆν, ὡς οἶμαι, κάλλι- 2
στος ἦλθες, ἀλλὰ τὰ μὲν ὅσῳ ὁμοίος, τὸ δὲ κρανίον ταύτῃ μόνον ἂν διακρίνοιτο ἀπὸ τοῦ Θερσίτου κρανίου, ὅτι εὐθρυπτον τὸ σόν· ἀλαπαδνὸν γὰρ αὐτὸ καὶ οὐκ ἀνδρῶδες ἔχεις.

NIP. Καὶ μὴν ἐροῦ Ὅμηρον, ὁποῖός τις ἦν, ὅποτε συνεσιγράτεον τοῖς Ἀχαιοῖς.

MEN. Ὅνειράτά μοι λέγεις· ἐγὼ δὲ ἄ καὶ νῦν ἔχεις βλέπω, ἐκεῖνα δὲ οἱ τότε ἴσασιν.

NIP. Οὐκουν ἐγὼ ἐνταῦθα εὐμορφότερός εἰμι, ὦ Μένιππε;

MEN. Οὔτε σὺ οὔτε ἄλλος τις εὐμορφος· ἰσοτιμία γὰρ ἐν ἄδου καὶ ὁμοιοὶ ἅπαντες.

ΘΕΡΣ. Ἐμοὶ μὲν οὖν καὶ τοῦτο ἰκανόν.

XXVI.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΧΕΙΡΩΝΟΣ.

434

1. **MEN.** Ἦκουσα, ὦ Χείρων, ὡς θεὸς ὢν ἐπιθυμῆ- 1
σειας ἀποθανεῖν.

ΧΕΙΡ. Ἀληθῆ ταῦτα ἤκουσας, ὦ Μένιππε, καὶ τέθνηκα, ὡς ὄρας, ἀθάνατος εἶναι δυνάμενος.

MEN. Τίς δέ σε ἔρωσ τοῦ θανάτου ἔσχεν, ἀνεράστου τοῖς πολλοῖς χρέματος;

ΧΕΙΡ. Ἐρῶ πρὸς σὲ οὐκ ἀσύνητον ὄντα. οὐκ ἦν ἔτι
435 ἡδὺ ἀπολαβεῖν τῆς ἀθανασίας.

MEN. Οὐχ ἤδὺ ἦν ζῶντα ὄραν τὸ φῶς;

XEIP. Οὐκ, ὦ Μένιππε· τὸ γὰρ ἤδὺ ἐγωγε ποικίλον τι καὶ οὐχ ἀπλοῦν ἠγοῦμαι εἶναι. ἐγὼ δὲ ζῶν ἀεὶ καὶ ἀπέλανον τῶν ὁμοίων, ἡλίου, φωτός, τροφῆς· αἱ ὥραι δὲ αἱ αὐταὶ καὶ τὰ γιγνόμενα ἅπαντα ἐξῆς ἕκαστον [ὥσπερ] ἀκολουθοῦν θάτερον θατέρῳ· ἐνεπλήσθην οὖν αὐτῶν· οὐ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ ἀεὶ, ἀλλ' ἐν τῇ μεταβολῇ τὸ τερπνόν [ἦν].

MEN. Εὐ λέγεις, ὦ Χείρων. τὰ ἐν ἄδου δὲ πῶς φέρεις, ἀφ' οὗ προελόμενος αὐτὰ ἦκεις;

2 *XEIP.* Οὐκ ἀηδῶς, ὦ Μένιππε· ἡ γὰρ ἰσοτιμία 436 πᾶν δημοτικόν τι πράγμα καὶ οὐδὲν ἔχει διάφορον τὸ ἐν φωτὶ εἶναι ἢ [καὶ] ἐν σκότῳ· ἄλλως τε οὔτε διψῆν ὥσπερ ἄνω οὔτε πεινῆν δεῖ, ἀλλ' ἀτελεῖς τούτων ἀπάντων ἐσμέν.

MEN. Ὅρα, ὦ Χείρων, μὴ περιπέσης σεαυτῷ καὶ ἐς τὸ αὐτὸ σοὶ ὁ λόγος περιστῆ.

XEIP. Πῶς τοῦτο φῆς;

MEN. Ὅτι εἰ τῶν ἐν τῷ βίῳ τὸ ὅμοιον ἀεὶ καὶ ταῦτὸν ἐγένετό σοι προσκορές, καὶ τὰνταῦθα ὅμοια ὄντα προσκορῆ ὁμοίως ἂν γένοιτο, καὶ δεήσει μεταβολὴν σε ζητεῖν τινα καὶ ἐντεῦθεν ἐς ἄλλον βίον, ὅπερ οἶμαι ἀδύνατον.

XEIP. Τί οὖν ἂν πάθοι τις, ὦ Μένιππε;

MEN. Ὅπερ, οἶμαι, χρηῖ, συνετὸν ὄντα, [ἀρέσκεισθαι καὶ] ἀγαπᾶν τοῖς παροῦσι καὶ μηδὲν αὐτῶν ἀφόρητον οἶεσθαι.

XXVII.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΘΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΚΡΑΤΗΤΟΣ.

437

1 *ΔΙΟΓ.* Ἀντίσθενης καὶ Κράτης, σχολὴν ἄγομεν· ὥστε τί οὐκ ἄπιμεν εὐθὺ τῆς καθόδου περιπατήσοντες, ὁψόμενοι τοὺς κατιόντας, οἷοί τέ εἰσι καὶ τί ἕκαστος αὐτῶν ποιεῖ;

ΑΝΤ. Ἀπίωμεν, ὦ Διόγενες· καὶ γὰρ ἂν ἤδὺ τὸ θέαμα γένοιτο, τοὺς μὲν δακρύοντας αὐτῶν ὄραν, τοὺς δὲ καὶ ἱκετεύοντας ἀφεθῆναι, ἐνίους δὲ μόλις κατιόντας

καὶ ἐπὶ τράχηλον ὠθοῦντος τοῦ Ἑρμοῦ ὅμως ἀντιβαίνον-
τας καὶ ὑπτίους ἀντερείδοντας οὐδὲν δέον.

ΚΡΑΤ. Ἐγὼγ' οὖν καὶ διηγήσομαι ὑμῖν ἃ εἶδον
ὁπότε κατήειν κατὰ τὴν ὁδόν.

438 2. ΔΙΟΓ. Διήγησαι, ὦ Κράτης· ἔοικας γάρ τινα 2
παγγέλοια ἔρεῖν.

ΚΡΑΤ. Καὶ ἄλλοι μὲν πολλοὶ συγκατέβαινον ἡμῖν,
ἐν αὐτοῖς δὲ ἐπίσημοι Ἰσμηνόδωρός τε ὁ πλούσιος ὁ ἡμέ-
τερος καὶ Ἀρσάκης ὁ Μηδίας ὑπαρχος καὶ Ὁροίτης ὁ Ἀρ-
μένιος. ὁ μὲν οὖν Ἰσμηνόδωρος — ἐπεφόνεντο γὰρ ὑπὸ
τῶν λησιτῶν περὶ τὸν Κιθαιρῶνα ἐς Ἐλευσίνα οἶμαι βα-
δίζων — ἔστενέ τε καὶ τὸ τραῦμα ἐν ταῖν χεροῖν εἶχε καὶ
τὰ παιδία, ἃ νεογνά κατελελοίπει, ἀνεκαλεῖτο καὶ ἐαντιῶ
ἐπεμέμφετο τῆς τόλμης, ὅς Κιθαιρῶνα ὑπερβάλλων καὶ
τὰ περὶ τὰς Ἐλευθερὰς χωρία πανέρημα ὄντα ὑπὸ τῶν
439 πολέμων διοδεύων δύο μόνους οἰκέτας ἐπηγάγετο, καὶ
ταῦτα φιάλας πέντε χρυσᾶς καὶ κυμβία τέτταρα μεθ' ἑαυ-
τοῦ ἔχων. 3. ὁ δὲ Ἀρσάκης — γηραιὸς γὰρ ἤδη καὶ νῆ 3
Δί' οὐκ ἄσμενος τὴν ὄψιν — ἐς τὸ βαρβαρικὸν ἤχθετο
καὶ ἠγανάκει πεζὸς βαδίζων καὶ ἠξίου τὸν ἵππον αὐτῶ
προσαχθῆναι· καὶ γὰρ ὁ ἵππος αὐτῶ συνετεθνήκει, μιᾶ
πληγῇ ἀμφοτέροι διαπαρέντες ὑπὸ Θρακός τινος πελτα-
σιτοῦ ἐν τῇ ἐπὶ τῷ Ἀράξῃ πρὸς τὸν Καππαδόκην συμ-
πλοκῇ. ὁ μὲν γὰρ Ἀρσάκης ἐπήλανεν, ὡς διηγεῖτο, πολὺ
τῶν ἄλλων προὔπεξορμήσας, [ὑποστάς] ὑποδύς δὲ ὁ Θραξῆ
440 τῇ πέλιτῃ μὲν [ὑποδύς] ἀποσεύεται τοῦ Ἀρσάκου τὸν κοντόν,
ὑποθεῖς δὲ τὴν σάρισαν αὐτόν τε διαπεῖρει καὶ τὸν ἵππον.

4. ΑΝΤ. Πῶς οἶόν τε, ὦ Κράτης, μιᾶ πληγῇ τοῦτο 4
γενέσθαι;

ΚΡΑΤ. Ῥᾶσι', ὦ Ἀντίσθενες· ὁ μὲν γὰρ ἐπήλανεν
εἰκοσάπηχύν τινα προβεβλημένος κοντόν, ὁ Θραξῆ δὲ ἐπεὶ
τῇ πέλιτῃ ἀπεκρούσατο τὴν προσβολὴν καὶ παρῆλθεν αὐ-
τόν ἢ ἀκωκή, ἐς [τὸ] γόνυ ὀκλάσας δέχεται τῇ σαρίσῃ
τὴν ἐπέλασιν καὶ τιτρώσκει τὸν ἵππον ἰπὸ τὸ στέρον
ὑπὸ θυμοῦ καὶ σφοδρότητος διαπεύραντα ἑαυτόν· διε-
λαύνεται δὲ καὶ ὁ Ἀρσάκης ἐκ τοῦ βουβῶνος διαμπαῖς ἄχρι

- πρὸς τὴν πυγὴν. [ὄρας οἷόν τι ἐγένετο, οὐ τοῦ ἀνδρός, ἀλλὰ τοῦ ἵππου μᾶλλον τὸ ἔργον ἦν]. ἠγανάκτει δ' ὁμό-
 5 τιμος ὢν τῶν ἄλλων καὶ ἀπηξίου ἰδιώτης κατιέναι. 5. ὁ δὲ γε Ὅροϊτης ὁ ἵππεὺς καὶ πάνυ ἀπαλὸς ἦν τῷ πόδε καὶ οὐδ' ἐστάναι χαμαί, οὐχ ὅπως βαδίζειν ἐδύνατο· πάσχουσι δ' αὐτὸ ἀτεχνῶς Μῆδοι πάντες, ἐπὶ ἀποβαῖσι τῶν ἵππων· 441 ὡσπερ γὰρ ἐπὶ τῶν ἀκανθῶν βαίνοντες ἀκροποδητὶ μόλις βαδίζουσιν. ὥστε ἐπεὶ καταβαλὼν ἑαυτὸν ἔκειτο καὶ οὐδεμιᾶ μηχανῇ ἀνίστασθαι ἤθελεν, ὁ βέλτιστος Ἑρμῆς ἀράμενος αὐτὸν ἐκόμισεν ἄχρι πρὸς τὸ πορθμεῖον, ἐγὼ δὲ ἐγέλων.
- 6 6. *ANT.* Καγὼ δὲ ὁπότε κατίειν, οὐδ' ἀνέμιξα ἔμαντὸν τοῖς ἄλλοις, ἀλλ' ἀφείς οἰμῶζοντας αὐτοὺς προσδραμῶν ἐπὶ τὸ πορθμεῖον προκατέλαβον χώραν, ὡς ἂν ἐπιτηδείως πλεύσαιμι· καὶ παρὰ τὸν πλοῦν οἱ μὲν ἐδάκρυνον τε καὶ ἑναυτίων, ἐγὼ δὲ μάλα ἑτερπύομην ἐπ' αὐτοῖς.
- 7 7. *ΔΙΟΓ.* Σὺ μὲν, ὦ Κράτης καὶ Ἀντίσθενης, τοιούτων ἐτύχετε τῶν ξυνοδοιπόρων, ἐμοὶ δὲ Βλεψίας τε ὁ δανειστικὸς ὁ ἐκ Πίσης καὶ Λάμπις ὁ Ἀκαρνᾶν ξεναγὸς ὢν καὶ Λάμις ὁ πλούσιος ὁ ἐκ Κορίνθου συγκατήεσαν, ὁ μὲν Λάμις ὑπὸ τοῦ παιδὸς ἐκ φαρμάκων ἀποθανόν, ὁ 442 δὲ Λάμπις δι' ἔρωτα Μυρτίου τῆς ἐταίρας ἀποσφάξας ἑαυτὸν, ὁ δὲ Βλεψίας λιμῶν ὁ ἄθλιος ἐλέγετο ἀπεσκληρέναι καὶ ἐδήλου δὲ γε ὠχρὸς ἐς ὑπερβολὴν καὶ λεπτὸς ἐς τὸ ἀκριβέστατον φαινόμενος. ἐγὼ δὲ καίπερ εἰδὼς ἀνέκρινον, ὃν τρόπον ἀποθάνοιεν. εἶτα τῷ μὲν Λάμιδι αἰτιωμένῳ τὸν υἱόν, Οὐκ ἄδικα μέντοι ἔπαθες, ἔφην, ὑπ' αὐτοῦ, εἰ τάλαντα ἔχων ὁμοῦ χίλια καὶ τρυφῶν αὐτὸς ἐνενηκοντούτης ὢν ὀκτωκαιδεκαῆται νεανίσκῳ τέτταρας ὀβολοὺς παρεῖχες. σὺ δέ, ὦ Ἀκαρνᾶν, — ἔστενε γὰρ κάκεινος καὶ κατηρᾶτο τῇ Μυρτίῳ — τί αἰτιᾶ τὸν Ἑρωτα, σεαυτὸν δέον; ὅς τοὺς μὲν πολεμίους οὐδεπώποτε ἔτρεσας, ἀλλὰ φιλοκινδύνως ἠγωνίζου πρὸ τῶν ἄλλων, ὑπὸ δὲ τοῦ τυχόντος παιδισκαρίου καὶ δακρύων ἐπιπλάστῳ καὶ στεναγμῶν ἐάλως ὁ γενναῖος. ὁ μὲν γὰρ Βλεψίας αὐτὸς ἑαυτοῦ κατηγόρει φθάσας πολλὴν τὴν ἄνοιαν, ὃς τὰ 443 χρήματα ἐφύλαττε τοῖς οὐδὲν προσήκουσι κληρονόμοις,

εἰς αἰὲ βιώσεσθαι ὁ μάταιος νομίζων. πλὴν ἔμοιγε οὐ τὴν
 τυχοῦσαν τερπωλὴν παρέσχον τότε στένοντες. 8. ἀλλ' 8
 ἤδη μὲν ἐπὶ τῷ στομίῳ ἔσμεν, ἀποβλέπειν δὲ χρῆ καὶ
 ἀποσκοπεῖν πόρρωθεν τοὺς ἀφικνουμένους. βαβαί, πολ-
 λοὶ γε καὶ ποικίλοι καὶ πάντες δακρύνοντες πλὴν τῶν
 νεογνῶν τούτων καὶ νηπίων. ἀλλὰ καὶ οἱ πάνυ γέροντες
 ὀδύρονται. τί τοῦτ' ἄρα τὸ φίλτρον αὐτοὺς ἔχει τοῦ
 βίου; 9. τοῦτον [οὖν] τὸν ὑπέργηρων ἐρέσθαι βούλομαι. τί 9
 δακρύνεις τηλικούτος ἀποθανῶν; τί ἀγανακτεῖς, ὦ βέλτιστε,
 καὶ ταῦτα γέρων ἀφιγμένος; ἢ που βασιλεύς τις ἦσθα;

ΠΤΩ. Οὐδαμῶς.

ΔΙΟΓ. Ἄλλὰ σατράπης;

444 ΠΤΩ. Οὐδὲ τοῦτο.

ΔΙΟΓ. Ἄρ' οὖν ἐπλούτεις, εἶτα ἀνιᾶ σε τὸ πολλὴν
 τρυφὴν ἀπολιπόντα τεθνάαι;

ΠΤΩ. Οὐδὲν τοιοῦτον, ἀλλ' ἔτη μὲν ἐγεγόνειν ἀμφὶ
 τὰ ἐνεγόνοντα, βίον δὲ ἄπορον ἀπὸ καλάμου καὶ ὀρμιᾶς
 εἶχον ἐς ὑπερβολὴν πτωχὸς ὢν ἀτεκνός τε προσέτι καὶ
 χωλὸς καὶ ἀμυδρὸν βλέπων.

ΔΙΟΓ. Εἶτα τοιοῦτος ἂν ζῆν ἠθέλες;

ΠΤΩ. Ναί· ἡδὺ γὰρ ἦν τὸ φῶς καὶ τὸ τεθνάαι
 δεινὸν καὶ φευκτέον.

ΔΙΟΓ. Παραπαίεις, ὦ γέρον, καὶ μειρακιεὴ πρὸς
 τὸ χρεῶν, καὶ ταῦτα ἡλικιωτῆς ὢν τοῦ πορθμέως. τί οὖν
 ἂν τις ἔτι λέγοι περὶ τῶν νέων, ὁπότε οἱ τηλικούτοι φι-
 λόζωοί εἰσιν, οὓς ἐχρῆν διώκειν τὸν θάνατον ὡς τῶν ἐν
 τῷ γήρα κακῶν φάρμακον. ἀλλ' ἀπίωμεν ἤδη, μὴ καὶ
 τις ἡμᾶς ὑπίδηται ὡς ἀπόδρασιν βουλευόντας, ὄρων περὶ
 τὸ στόμιον εἰλουμένους.

XXVIII.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΤΕΙΡΕΣΙΟΥ.

445

1. ΜΕΝ. Ὡ Τειρεσία, εἰ μὲν καὶ τυφλὸς εἶ, οὐκέτι 1
 διαγινῶναι ῥάδιον· ἅπασι γὰρ ἡμῖν ὁμοίως τὰ ὄμματα
 κενά, [μένουσι δὲ αἱ χῶραι αὐτῶν· τὰ δ' ἄλλα οὐκέτ' ἂν

εἰπεῖν ἔχοις, τίς ὁ Φινεὺς ἦν ἢ τίς ὁ Λυγκεύς.] ὅτι μέντοι μάντις ἦσθα καὶ ὅτι ἀμφοτέρω ἐγένου μόνος καὶ ἀνὴρ καὶ γυνή, τῶν ποιητῶν ἀκούσας οἶδα. πρὸς τῶν Θεῶν τοιγαροῦν εἰπέ μοι, ὁποτέρου ἐπειράθης ἰδίονος τῶν βίων, ὁπότε ἀνὴρ ἦσθα, ἢ ὁ γυναικεῖος ἀμείνων ἦν;

ΤΕΙΡ. Παρὰ πολὺ, ὦ Μένιππε, ὁ γυναικεῖος ἀπραγμονέστερος γάρ. καὶ δεσπόζουσι τῶν ἀνδρῶν αἱ γυναῖκες, καὶ οὔτε πολεμεῖν ἀνάγκη αὐταῖς οὔτε παρ' ἐπαλξιν ἐστάναι οὔτ' ἐν ἐκκλησίᾳ διαφέρεσθαι οὔτ' ἐν δικαστηρίοις ἐξετάζεσθαι.

2 ΜΕΝ. Οὐ γὰρ ἀκήκοας, ὦ Τειρεσία, τῆς Εὐριπίδου Μηδείας, οἷα εἶπεν οἰκτείρουσα τὸ γυναικεῖον, ὡς ἀθλίας οὔσας καὶ ἀφόρητόν τινα τὸν ἐκ τῶν ὠδίνων πόνον ὑφίσταμένας; ἀτὰρ εἰπέ μοι, — ὑπέμνησε γάρ με τὰ τῆς 446 Μηδείας ἰαμβεῖα — καὶ ἔτεκές [ποτε], ὅτε γυνή ἦσθα, ἢ στείρα καὶ ἄγονος διετέλεσας ἐν ἐκείνῳ τῷ βίῳ;

ΤΕΙΡ. Τί τοῦτο, Μένιππε, ἐρωτᾷς;

ΜΕΝ. Οὐδὲν χαλεπὸν, ὦ Τειρεσία· πλὴν ἀπόκρι-
ναι, ἐπεὶ σοι ὀρέδιον.

ΤΕΙΡ. Οὐ στείρα μὲν ἦμην, οὐκ ἔτεκον δ' ὅμως.

ΜΕΝ. Ἰκανὸν τοῦτο· εἰ γὰρ καὶ μήτραν εἶχες, ἔβου-
λόμην εἰδέναί.

ΤΕΙΡ. Εἶχον δηλαδή.

ΜΕΝ. Χρόνῳ δέ σοι ἡ μήτρα ἠφανίσθη καὶ τὸ μό-
ριον τὸ γυναικεῖον ἀπεφράγη καὶ οἱ μαστοὶ ἀπετάκησαν
καὶ τὸ ἀνδρεῖον ἀνέφν καὶ πώγωνα ἐξήνεγκας, ἢ αὐτίκα
ἐκ γυναικὸς ἀνὴρ [ἀν]ἑφάνης;

ΤΕΙΡ. Οὐχ ὀρῶ τί σοι βούλεται τὸ ἐρώτημα· δοκεῖς
δ' οὖν μοι ἀπιστεῖν, εἰ τοῦθ' οὕτως ἐγένετο.

ΜΕΝ. Οὐ χρεὶ γὰρ ἀπιστεῖν, ὦ Τειρεσία, τοῖς τοι-
οῦτοις, ἀλλὰ καθάπερ τινὰ βλαῖα μὴ ἐξετάζοντα, εἴτε 447
δυνατὰ ἐστὶν εἴτε καὶ μὴ, παραδέχεσθαι;

3 3. ΤΕΙΡ. Σὺ οὖν οὐδὲ τὰ ἄλλα πιστεύεις οὕτω γε-
νέσθαι, ὁπότεν ἀκούσης ὅτι ὄρνεα ἐκ γυναικῶν ἐγένοντό
τινες ἢ δένδρα ἢ θηρία, τὴν Ἀηδόνα ἢ τὴν Δάφνην ἢ
τὴν τοῦ Λυκάονος θυγατέρα;

ΜΕΝ. Ἦν που κάκειναις ἐντύχω, εἶσομαι ὃ τι καὶ λέγουσι. σὺ δέ, ὦ βέλτιστε, ὁπότε γυνὴ ἤσθα, καὶ ἔμαντεύου τότε ὡσπερ καὶ ὕστερον, ἢ ἅμα ἀνὴρ καὶ μάντις ἔμαθες εἶναι;

ΤΕΙΡ. Ὅραξ; ἀγνοεῖς τὰ περὶ ἐμοῦ ἅπαντα, ὡς καὶ διέλυσά τινα ἔριν τῶν θεῶν, καὶ ἡ μὲν Ἥρα ἐπήρωσέ με, ὁ δὲ Ζεὺς παρεμυθήσατο τῇ μαντικῇ τὴν συμφοράν.

ΜΕΝ. Ἦτι ἔχῃ, ὦ Τειρεσία, τῶν ψευσμάτων; ἀλλὰ κατὰ τοὺς μάντις τοῦτο ποιεῖς· ἔθρος γὰρ ὑμῖν μηδὲν ὑγιὲς λέγειν.

XXIX.

448

ΔΙΑΝΤΟΣ ΚΑΙ ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΟΣ.

1. ΑΓΑΜ. Εἰ σὺ μανεῖς, ὦ Αἴαν, σαυτὸν ἐφρόνουσας, ἐμέλλησας δὲ καὶ ἡμᾶς ἅπαντας, τί αἰτιᾶ τὸν Ὀδυσσεά καὶ πρῶην οὔτε προσέβλεψας αὐτόν, ὁπότε ἦκε μαντευσόμενος, οὔτε προσειπεῖν ἠξίωσας ἄνδρα συστρατιώτην καὶ ἑταῖρον, ἀλλ' ὑπεροπτικῶς μεγάλα βαινῶν παρῆλθες;

ΑΙΑΣ. Εἰκότως, ὦ Ἀγάμεμνον· αὐτὸς γάρ μοι τῆς μανίας αἴτιος κατέστη μόνος ἀντεξετασθεὶς ἐπὶ τοῖς ὅπλοις.

ΑΓΑΜ. Ἠξίους δὲ ἀνανταγώνιστος εἶναι καὶ ἀκονιτὶ κρατεῖν ἀπάντων;

449

ΑΙΑΣ. Ναί, τά γε τοιαῦτα· οἰκεία γάρ μοι ἦν ἡ πανοπλία τοῦ ἀνεπιουῦ γε οὔσα. καὶ ὑμεῖς οἱ ἄλλοι πολὶ ἀμείνους ὄντες ἀπέιπασθε τὸν ἀγῶνα καὶ παρεχωρήσατέ μοι [τῶν ἀθλῶν], ὁ δὲ Λαέρτου, ὃν ἐγὼ πολλάκις ἔσωσα κινδυνεύοντα κατακεκόφθαι ὑπὸ τῶν Φρυγῶν, ἀμείνων ἠξίου εἶναι καὶ ἐπιτηδειότερος ἔχειν τὰ ὅπλα.

2. ΑΓΑΜ. Αἰτιῶ τοιγαροῦν, ὦ γενναῖε, τὴν Θετίν, ἢ ἡ δέον σοὶ τὴν κληρονομίαν τῶν ὅπλων παραδοῦναι συγγενεῖ γε ὄντι, φέρουσα ἐς τὸ κοινὸν κατέθηκεν αὐτά.

ΑΙΑΣ. Οὐκ, ἀλλὰ τὸν Ὀδυσσεά, ὃς ἀντεποιήθη μόνος.

ΑΓΑΜ. Συγγνώμη, ὦ Αἴαν, εἰ ἄνθρωπος ὢν ὠρέχθη δόξης ἡδίστου πράγματος, ὑπὲρ οὗ καὶ ἡμῶν ἕκα-

στος κινδύνους ὑπέμενον, ἐπεὶ καὶ ἐκράτησέ σου καὶ ταῦτα
παρὰ Τρωσὶ δικασταῖς.

450

ΑΙΑΣ. Οἶδα ἐγώ, ἦτις μου κατεδίκασεν· ἀλλ' οὐ
θέμις λέγειν τι περὶ τῶν θεῶν. τὸν δ' οὖν Ὀδυσσεά μὴ
οὐχὶ μισεῖν οὐκ ἂν δυναίμην, ὧ Ἄγάμεμον, οὐδ' εἰ αὐτῆ
μοι ἢ Ἀθηνᾶ τοῦτ' ἐπιτάττοι.

XXX.

ΜΙΝΩΣ ΚΑΙ ΣΩΣΤΡΑΤΟΥ.

- 1 1. MIN. Ὁ μὲν λησιγῆς οὐτοσὶ Σώστρατος ἐς τὸν
Πυριφλεγέθοντα ἐμβεβλήσθω, ὃ δὲ ἱερόσυλος ὑπὸ τῆς
Χιμαίρας διασπασθήτω, ὃ δὲ τύραννος, ὧ Ἐρμῆ, παρὰ
τὸν Τιτυὸν ἀποταθῆις ὑπὸ τῶν γυπαῶν καὶ αὐτὸς κειρέ-
σθω τὸ ἦπαρ, ὑμεῖς δὲ οἱ ἀγαθοὶ ἄπιτε κατὰ τάχος ἐς
τὸ Ἥλύσιον πεδῖον καὶ τὰς μακάρων νήσους κατοικεῖτε,
ἀνθ' ὧν δίκαια ἐποιεῖτε παρὰ τὸν βίον.

ΣΩΣΤ. Ἄκουσον, ὧ Μίνως, εἴ σοι δίκαια δόξω
λέγειν.

MIN. Νῦν ἀκούσω αὐθις; οὐ γὰρ ἐξελέλεγξαι, ὧ
Σώστρατε, πονηρὸς ὧν καὶ τοσοῦτους ἀπεκτονώσ; 451

ΣΩΣΤ. Ἐλήλεγμαι μὲν, ἀλλ' ὄρα, εἰ [καὶ] δικαίως
κολασθῆσομαι.

MIN. Καὶ πάνυ, εἴ γε ἀποτίνειν τὴν ἀξίαν δίκαιον.

ΣΩΣΤ. Ὅμως ἀπόκριναί μοι, ὧ Μίνως· βραχὺ γάρ
τι ἐρήσομαί σε.

MIN. Λέγε, μὴ μακρὰ μόνον, ὡς καὶ τοὺς ἄλλους
διακρίνωμεν ἤδη.

- 2 2. ΣΩΣΤ. Ὅποσα ἔπραττον ἐν τῷ βίῳ, πόττερα
ἐκὼν ἔπραττον ἢ ἐπεκέκλωστό μοι ὑπὸ τῆς Μοίρας;

MIN. Ὑπὸ τῆς Μοίρας δηλαδή.

ΣΩΣΤ. Οὐκοῦν καὶ οἱ χρηστοὶ ἅπαντες καὶ οἱ πονη-
ροὶ δοκοῦντες ἡμεῖς ἐκείνη ὑπηρετοῦντες ταῦτα ἐδραῶμεν;

MIN. Ναί, τῇ Κλωθοῦ, ἢ ἐκάστῳ ἐπέταξε γεννη-
θέντι τὰ πρακτέα.

ΣΩΣΤ. Εἰ τοίνυν ἀναγκασθῆις τις ὑπ' ἄλλου φο-

νεύσειέ τινα οὐ δυνάμενος ἀντιλέγειν ἐκείνῳ τῷ βιαζομένῳ, οἷον δῆμιος ἢ δορυφόρος, ὃ μὲν δικαστῆν πεισθεῖς, ὃ δὲ τυράνῳ, τίνα αἰτιάσῃ τοῦ φόνου;

MIN. Ἀἴτηλον ὡς τὸν δικαστῆν ἢ τὸν τυράννον, ἐπεὶ οὐδὲ τὸ ξίφος αὐτό, [ὑπηρετεῖ γὰρ] ὄργανον ὄν [τοῦτο] πρὸς τὸν θυμὸν τῷ πρώτῳ παρασχόντι τὴν αἰτίαν.

452 *ΣΩΣΤ.* Εὖ γε, ὦ Μίνως, ὅτι καὶ ἐπιδαψιλευῆ τῷ
453 παραδείγματι. ἦν δέ τις ἀποστείλαντος τοῦ δεσπότου ἤκη
454 αὐτὸς χρυσὸν ἢ ἄργυρον κομίζων, τίμη τὴν χάριν ἰστέον
ἢ τίνα εὐεργέτην ἀναγραπτέον;

MIN. Τὸν πέμψαντα, ὦ Σώστρατε· διάκονος γὰρ ὁ κομίσας [ἦν].

3. *ΣΩΣΤ.* Οὐκοῦν ὁρᾷς ὅπως ἄδικα ποιεῖς κολά- 8
ζων ἡμᾶς ὑπερέτας γενομένους ὧν ἡ Κλωθὴ προσέταπτε, καὶ τούτους τιμῶν τοὺς διακονησαμένους ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς; οὐ γὰρ δὴ ἐκείνὸ γε εἰπεῖν ἔχοι τις ἄν, ὡς τὸ ἀντιλέγειν δυνατὸν ἦν τοῖς μετὰ πάσης ἀνάγκης προσεταγμένοις.

MIN. ὦ Σώστρατε, πολλὰ ἴδοις ἂν καὶ ἄλλα οὐ κατὰ λόγον γιγνόμενα, εἰ ἀκριβῶς ἐξετάζοις. πλὴν ἀλλὰ τοῦτο γε σὺ ἀπέλαυσας τῆς ἐρωτήσεως, [δι]ὅτι οὐ ληστής μόνον, ἀλλὰ καὶ σοφιστής [τις] εἶναι δοκεῖς. . . ἀπόλυσον οὖν αὐτόν, ὦ Ἐρμῆ, καὶ μηκέτι κολαζέσθω. ὄρα δὲ μὴ καὶ τοῖς ἄλλοις νεκροῦς τὰ ὅμοια ἐρωτᾶν διδάξῃς.

455

ΜΕΝΙΠΠΙΟΣ Η ΝΕΚΥΟΜΑΝΤΕΙΑ.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ ΚΑΙ ΦΙΛΩΝΙΔΗΣ.

1. *MEN.* ὦ χαῖρε μέλαθρον πρόπυλά θ' ἐστίας ἐμῆς, 1
ὡς ἄσμενός σ' ἐσεῖδον ἐς φάος μολών.

456 *ΦΙΛ.* Οὐ Μένιππος οὗτός ἐστιν ὁ κύων; οὐ μὲν οὖν
ἄλλος, εἰ μὴ ἐγὼ παραβλέπω· Μένιππος ὄλος. τί οὖν
αὐτῷ βούλεται τὸ ἀλλόκοτον τοῦ σχήματος, πῖλος καὶ

λύρα καὶ λεοντῆ; πλὴν ἄλλὰ προσιτέον γε αὐτῷ. χαῖρε, ὦ Μένιππε· πόθεν ἡμῖν ἀφῖξαι; πολὺς γὰρ χρόνος ἐξ οὗ πέφηνας ἐν τῇ πόλει.

MEN. Ἦκω νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας λιπῶν, ἴν' Αἴδης χωρὶς ᾤκισται θεῶν.

ΦΙΛ. Ἡράκλεις, ἐλελήθει Μένιππος ἡμᾶς ἀποθανῶν κῆρα ἐξ ὑπαρχῆς ἀναβεβιωκῶς;

MEN. Οὐκ, ἀλλ' ἔτ' ἔμπνουν Ἀΐδης μ' ἐδέξατο.

ΦΙΛ. Τίς δ' ἡ αἰτία σοι τῆς καινῆς ταύτης καὶ παραδόξου ἀποδημίας;

MEN. Νεότης μ' ἐπῆρε καὶ θράσος τοῦ νοῦ πλέον.

ΦΙΛ. Παῦσαι, μακάριε, τραγωδῶν καὶ λέγε οὕτως πῶς ἀπλῶς καταβὰς ἀπὸ τῶν ἰαμβείων, τίς ἢ στολή; τί σοι τῆς κάτω πορείας ἐδέθησεν; ἄλλως γὰρ οὐκ ἠδεῖά τις οὐδὲ ἀσπάσιος ἡ ὁδός.

MEN. ὦ φιλότης, χρειώ με κατήγαγεν εἰς Ἀΐδαο⁴⁵⁷ ψυχῇ χρησόμενον Θηβαίου Τειρεταίο.

ΦΙΛ. Οὗτος, ἀλλ' ἢ παραπαλεις; οὐ γὰρ ἂν οὕτως ἐμμέτρως ἐραψώδεις πρὸς ἄνδρας φίλους.

MEN. Μὴ θαναμάσης, ὦ ἑταῖρε· νεωστὶ γὰρ Εὐριπίδη καὶ Ὀμήρῳ συγγενόμενος οὐκ οἶδ' ὅπως ἀνεπλήσθην τῶν ἐπῶν καὶ αὐτόματά μοι τὰ μέτρα ἐπὶ [τὸ] στόμα² ἔρχεται. 2. ἀτὰρ εἶπέ μοι, πῶς τὰ ὑπὲρ γῆς ἔχει καὶ τί ποιοῦσιν οἱ ἐν τῇ πόλει;

ΦΙΛ. Καινὸν οὐδέν, ἀλλ' οἷα καὶ πρὸ τοῦ ἀρπάξουσιν, ἐπιροκοῦσι, τοκογλυφοῦσιν, ὀβολοστατοῦσιν.

MEN. Ἄθλιοι καὶ κακοδαίμονες· οὐ γὰρ ἴσασιν οἷα ἐναγχος κεκύρωται παρὰ τοῖς κάτω καὶ οἷα κεχειροτόνηται τὰ ψηφίσματα κατὰ τῶν πλουσίων, ἃ μὰ τὸν Κέρβερον οὐδεμία μηχανὴ μὴ διαφυγεῖν αὐτούς.

ΦΙΛ. Τί φῆς; δέδοκται τι νεώτερον τοῖς κάτω περὶ τῶν ἐνθάδε;

MEN. Νῆ Δία, καὶ πολλὰ γε· ἀλλ' οὐ θέμις ἐκφέρειν αὐτὰ πρὸς ἅπαντας οὐδὲ τὰ ἀπόρητα ἐξαγορεύειν, μὴ καὶ⁴⁵⁸ τις ἡμᾶς γράψῃται γραφὴν ἀσεβείας ἐπὶ τοῦ Ῥαδαμάνθους.

ΦΙΛ. Μηδαμῶς, ὦ Μένιππε, πρὸς τοῦ Διός, μὴ

φθορήσης τῶν λόγων φίλω ἀνδρὶ· πρὸς γὰρ εἰδότα σιω-
πᾶν ἔρεῖς, τὰ τ' ἄλλα καὶ πρὸς μεμνημένον.

MEN. Χαλεπὸν μὲν ἐπιτάττεις τοῦπιταγμα καὶ οὐ
πάντη ἀσφαλές· πλὴν ἄλλὰ σοῦ γε ἔνεκα τολμητέον. ἔδοξε
δὴ τοὺς πλουσίους τούτους καὶ πολυχρημάτους καὶ τὸ
χρυσίον κατάκλειστον ὡσπερ τὴν Δανάην φυλάττοντας —

ΦΙΛ. Μὴ πρότερον εἴπησ, ὦγαθέ, τὰ δεδογμένα,
πρὶν ἐκεῖνα διελθεῖν, ἃ μάλιστα ἂν ἠδέως ἀκούσαιμί σου,
τίς ἢ ἐπινοῖά σοι τῆς καθόδου ἐγένετο, τίς δὲ ὁ τῆς πο-
ρείας ἡγεμών, εἶτα ἐξῆς ἃ τε εἶδες ἃ τε ἤκουσας παρ'
αὐτοῖς· εἰκὸς γὰρ δὴ φιλόκαλον ὄντα σε μηδὲν τῶν ἀξίων
θείας ἢ ἀκοῆς παραλιπεῖν.

3. **MEN.** Ὑπουργητέον καὶ ταῦτά σοι· τί γὰρ ἂν 3
καὶ πάθοι τις, ὅποτε φίλος ἀνὴρ βιάζοιτο; καὶ δὴ πρῶτά
σοι δίειμι [τὰ περὶ] τὴν γνώμην τὴν ἐμὴν [καὶ] ὄθεν ὠρμή-
θην πρὸς τὴν κατάβασιν· ἐγὼ γάρ, ἄχρι μὲν ἐν παισὶν ἦν,
459 ἀκούων Ὀμήρου καὶ Ἡσιόδου πολέμους καὶ στάσεις διη-
γουμένων οὐ μόνον τῶν ἡμιθέων, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν ἤδη
τῶν θεῶν, ἔτι δὲ καὶ μοιχείας αὐτῶν καὶ βίας καὶ ἀρπα-
γὰς καὶ δίκας καὶ πατέρων ἐξελάσεις καὶ ἀδελφῶν γά-
μους, πάντα ταῦτα ἐνόμιζον εἶναι καλὰ καὶ οὐ παρέργως
ἐκνώμην πρὸς αὐτά· ἐπεὶ δὲ εἰς ἄνδρας τελεῖν ἤρξάμην,
πάλιν αὖ ἐνταῦθα ἤκουον τῶν νόμων τάναντία τοῖς ποιη-
ταῖς κελευόντων, μήτε μοιχεύειν μήτε στασιάζειν μήτε
ἀρπάζειν. ἐν μεγάλῃ οὖν καθειστήκειν ἀμφιβολία οὐκ
εἰδὼς ὅ τι χρῆσαιμην ἔμαντῶ· οὔτε γὰρ ἂν ποτε τοὺς
θεοὺς μοιχεῦσαι καὶ στασιάζειν πρὸς ἀλλήλους ἠγούμην,
εἰ μὴ ὡς περὶ καλῶν τούτων ἐγίνωσκον, οὔτ' ἂν τοὺς
νομοθέτας τάναντία τούτοις παραινέειν, εἰ μὴ λυσιτελεῖν
ὑπελάμβανον. 4. ἐπεὶ δὲ διηπόρουν, ἔδοξέ μοι ἐλθόντα 4
παρὰ τοὺς καλουμένους τούτους φιλοσόφους ἐγχειρίσαι
τε ἔμαντὸν καὶ δεηθῆναι αὐτῶν χρῆσθαι μοι ὅ τι βού-
λοιντο καὶ τινα ὁδὸν ἀπλὴν καὶ βέβαιον ὑποδείξαι τοῦ
βίου. ταῦτα μὲν δὴ φρονῶν προσήειν αὐτοῖς, ἐλελήθειν
460 δ' ἔμαντὸν ἐς αὐτό, φασί, τὸ πῦρ ἐκ τοῦ καπνοῦ βαδιού-
μενος· παρὰ γὰρ δὴ τούτοις μάλιστα εὗρισκον ἐπισκο-

πῶν τὴν ἄγνοιαν καὶ τὴν ἀπορίαν πλείονα . . . [ὥστε μοι
 τάχιστα χρυσὸν ἀπέδειξαν οὗτοι τὸν τῶν ἰδιωτῶν βίον·]
 ἀμέλει ὁ μὲν αὐτῶν παρήνει τὸ πᾶν ἠδουθαι καὶ μόνον
 τοῦτο ἐκ παντὸς μετιέναι· τοῦτο γὰρ εἶναι τὸ εὐδαιμον·
 ὁ δὲ τις ἔμπαλιν, πονεῖν τὰ πάντα καὶ μοχθεῖν καὶ τὸ
 σῶμα καταναγκάζειν ῥυπῶντα καὶ ἀνχμῶντα καὶ πᾶσι
 δυσαρεστοῦντα καὶ λουδοροῦμενον, συνεχῆς ἐπιρραψιδῶν
 τὰ πάνδημα ἐκεῖνα τοῦ Ἡσιόδου περὶ τῆς ἀρετῆς ἔπη⁴⁶¹
 καὶ τὸν ἰδρωτὰ καὶ τὴν ἐπὶ τὸ ἄκρον ἀνάβασιν· ἄλλος
 καταφρονεῖν χρημάτων παρεκλεύετο καὶ ἀδιάφορον οἶε-
 σθαι τὴν κτῆσιν αὐτῶν· ὁ δὲ τις ἔμπαλιν ἀγαθὸν εἶναι
 καὶ τὸν πλοῦτον αὐτὸν ἀπεφαίνετο· περὶ μὲν γὰρ τοῦ
 κόσμου τί χρῆ καὶ λέγειν; ὅς γε ἰδέας καὶ ἀσώματα καὶ
 ἀτόμους καὶ κενὰ καὶ τοιοῦτόν τινα ὄχλον ὀνομάτων ὀση-
 μέραι παρ' αὐτῶν ἀκούων ἐναντίων. καὶ τὸ πάντων ἀτο-
 πώτατον, ὅτι περὶ τῶν αὐτῶν ἐναντιώτατα ἕκαστος λέ-
 γων σφόδρα νικῶντας καὶ πιθανοὺς λόγους ἐπορίζετο,⁴⁶²
 ὥστε μηδέ τῷ Θερμόν τὸ αὐτὸ πρᾶγμα λέγοντι [μήτε] τῷ
 ψυχρῷ ἀντιλέγειν ἔχειν καὶ ταῦτα εἰδότα σαφῶς ὡς οὐκ
 ἂν ποτε Θερμόν τι εἶη καὶ ψυχρὸν ἐν ταύτῳ χρόνῳ· ἀτε-
 χνῶς οὖν ἔπασχον τι τοῖς νυστάζουσι τούτοις ὅμοιον ἄρτι
 5 μὲν ἐπινεύων, ἄρτι δὲ ἀνανεύων ἔμπαλιν. 5. πολλῶν δὲ
 τούτων ἐκεῖνο ἀλογώτερον· τοὺς γὰρ αὐτοὺς τούτους εὐ-
 ρισκὸν ἐπιτηρῶν ἐναντιώτατα τοῖς αὐτῶν λόγοις ἐπι-
 τηδεύοντας· τοὺς γοῦν καταφρονεῖν παραινούντας χρη-
 μάτων ἐώρων ἀπρὶξ ἐχομένους αὐτῶν καὶ περὶ τόκων
 διαφορομένους καὶ ἐπὶ μισθῶν παιδεύοντας καὶ πάντα
 ἕνεκα τούτων ὑπομένοντας, τοὺς τε τὴν δόξαν ἀποβαλλο-⁴⁶³
 μένους αὐτῆς ταύτης χάριν πάντα καὶ πρᾶττοντας καὶ
 λέγοντας, ἠδονῆς τε αὖ σχεδὸν ἅπαντας κατηγοροῦντας,
 6 ἰδίᾳ δὲ μόνῃ ταύτῃ προσηρητημένους. 6. σφαλεῖς οὖν καὶ
 τῆσδε τῆς ἐλπίδος ἔτι μᾶλλον ἐδυσχέραινον ἠρέμα παρα-
 μυσθούμενος ἔμμαντόν, ὅτι μετὰ πολλῶν καὶ σοφῶν καὶ
 σφόδρα ἐπὶ συνέσει διαβεβοημένων ἀνόητός τέ εἰμι καὶ
 τὸ ἀληθὲς ἔτι ἀγνοῶν περιέρχομαι· καὶ μοί ποτε δια-
 γρυπνοῦντι τούτων ἕνεκα ἔδοξεν ἐς Βαβυλῶνα ἐλθόντα

δεθῆναι τινος τῶν μάγων τῶν Ζωροάστρου μαθητῶν
 καὶ διαδόχων, ἤκουον δὲ αὐτοὺς ἐπρωδαῖς καὶ τελεταῖς
 464 τισιν ἀνοίγειν τε τοῦ Ἰδου τὰς πύλας καὶ κατὰγειν ὃν
 ἂν βούλωνται ἀσφαλῶς καὶ ὀπίσω αὐθις ἀναπέμπειν.
 ἄριστον οὖν ἠγοῦμην εἶναι παρά τινος τούτων διαπρα-
 ξάμενον τὴν κατάβασιν ἐλθόντα παρὰ Τειρεσίαν τὸν Βοι-
 ώτιον μαθεῖν παρ' αὐτοῦ ἅτε μάντιος καὶ σοφοῦ, τίς
 ἔστιν ὁ ἄριστος βίος καὶ ὃν ἂν τις ἔλοιτο εὖ φρονῶν· καὶ
 δὴ ἀναπηδήσας ὡς εἶχον τάχους ἔτεινον εὐθὺ Βαβυλῶ-
 νος. ἐλθὼν δὲ συγγίγνομαι τινι τῶν Χαλδαίων σοφῶ
 ἀνδρῶν καὶ Θεσπεσίῳ τὴν τέχνην, πολὺ μὲν τὴν κόμην,
 γένειον δὲ μάλα σεμνὸν καθειμένῳ, τοῦνομα δὲ ἦν αὐτῷ
 Μιθροβαρζάνης· δεθῆεις δὲ καὶ καθικετεύσας μόγις ἐπέ-
 τυχον παρ' αὐτοῦ, ἔφ' ὅτι βούλοιτο μισθῶ, καθηγήσα-
 465 σθαι μοι τῆς ὁδοῦ. 7. παραλαβὼν δὲ με ὁ ἀνὴρ πρῶτα 7
 μὲν ἡμέρας ἐννέα καὶ εἴκοσιν ἅμα τῇ σελήνῃ ἀρξάμενος
 ἔλουε κατὰγων ἕωθεν ἐπὶ τὸν Εὐφράτην, πρὸς ἀνίσχοντα
 τὸν ἥλιον ῥῆσιν τινα μακρὰν ἐπιλέγων, ἧς οἱ σφόδρα
 κατήκουον· ὡσπερ γὰρ οἱ φαῦλοι τῶν ἐν τοῖς ἀγῶσι κη-
 ρύκων ἐπιτροχόν τι καὶ ἀσαφὲς ἐφθέγγετο· πλὴν ἐώκει
 γέ τινας ἐπικαλεῖσθαι δαίμονας. μετὰ δ' οὖν τὴν ἐπρωδὴν
 τρεῖς ἄν μου πρὸς τὸ πρόσωπον ἀποπτύσας, ἐπανήει πάλ-
 λιν οὐδένα τῶν ἀπαντώντων προσβλέπων· καὶ σιτία μὲν
 ἦν ἡμῖν τὰ ἀκρόδρα, ποτὸν δὲ γάλα καὶ μελίκρατον καὶ τὸ
 τοῦ Χοάσπου ὕδωρ, εὐνή δὲ ὑπαίθριος ἐπὶ τῆς πύας. ἐπεὶ
 466 δὲ ἄλις εἶχε τῆς προδιαιτήσεως, περὶ μέσας νύκτας ἐπὶ τὸν
 Τίγρητα ποταμὸν ἀγαγὼν ἐκάθηρέ τέ με καὶ ἀπέμαξε καὶ
 περιήγησε δαδὶ καὶ σκίλλῃ καὶ ἄλλοις πλείοσιν ἅμα καὶ τὴν
 ἐπρωδὴν ἐκείνην ὑποτονθορύσας, εἶτα ὅλον με καταμαγεύσας
 [καὶ] περιελθὼν, ἵνα μὴ βλαπτοίμην ὑπὸ τῶν φασμάτων,
 ἐπανάγει ἐς τὴν οἰκίαν, ὡς εἶχον, ἀναποδίξοντα, καὶ τὸ λοι-
 πὸν ἀμφὶ πλοῦν εἶχομεν. 8. αὐτὸς μὲν οὖν μαγικὴν τινα 8
 ἐνέδου στολὴν τὰ πολλὰ εἰκουῖαν τῇ Μηδικῇ, ἐμὲ δὲ τουτοισὶ
 φέρων ἐνεσκεύασε τῷ πῖλῳ καὶ τῇ λεοντῇ καὶ προσέειπε τῇ
 λύρα, καὶ παρεκελεύσατο, ἦν τις ἔρηται με τοῦνομα, Μέ-
 νιππον μὲν μὴ λέγειν, Ἡρακλέα δὲ ἢ Ὀδυσσεά ἢ Ὀρφέα.

ΦΙΛ. Ὡς δὴ τί τοῦτο, ὦ Μένιππε; οὐ γὰρ συνήμι⁴⁶⁷ τὴν αἰτίαν οὔτε τοῦ σχήματος οὔτε τῶν ὀνομάτων.

MEN. Καὶ μὴν πρόδηλον τοῦτό γε καὶ οὐ παντελῶς ἀπόρητον· ἐπεὶ γὰρ οὗτοι πρὸ ἡμῶν ζῶντες ἐς Αἰδου κατεληλύθεισαν, ἤγειτο, εἴ με ἀπεικάσειεν αὐτοῖς, ῥαδίως ἂν τὴν τοῦ Αἰακοῦ φρουρὰν διαλαθεῖν καὶ ἀκωλύτως παρελθεῖν ἅτε συνηθέστερον [τραγικῶς μάλα παραπεμπόμενον ὑπὸ τοῦ σχήματος]. 9. ἤδη δ' οὖν ὑπέφαιεν ἡμέρα, καὶ κατελθόντες ἐπὶ τὸν ποταμὸν περὶ ἀναγωγὴν ἐγιγνόμεθα· παρεσκευαστο δ' αὐτῷ καὶ σκάφος καὶ ἱερεῖα καὶ μελίκρατον καὶ ἄλλ' ὅσα πρὸς τὴν τελετὴν ἦν χρήσιμα. ἐμβαλόμενοι οὖν ἅπαντα τὰ παρεσκευασμένα οὕτω δὴ καὶ αὐτοὶ

βαίνομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες. καὶ μέχρι μὲν τινος ὑπεφερόμεθα ἐν τῷ ποταμῷ, εἶτα δ' ἐσεπλεύσαμεν ἐς τὸ ἔλος καὶ τὴν λίμνην, ἐς ἣν ὁ Εὐφράτης ἀφανίζεται· περαιωθέντες δὲ καὶ ταύτην ἀφικνούμεθα ἐς τι χωρίον ἔρημον καὶ ὑλῶδες καὶ ἀνήλιον, εἰς ὃ δὴ ἀποβάντες — ἤγειτο δὲ ὁ Μιθροβαρζάνης — βόθρον τε ἀρυξάμεθα καὶ τὰ μῆλα κατεσφάξαμεν καὶ τὸ αἷμα⁴⁶⁹ περὶ αὐτὸν ἐσπείσαμεν. ὁ δὲ μάγος ἐν τοσοῦτῳ δᾶδα καιομένην ἔχων οὐκέτ' ἠρεμαία τῇ φωνῇ, παμμέγεθες δέ, ὡς οἶός τε ἦν, ἀνακραγὼν δαιμονιάς τε ὁμοῦ πάντας ἐπεβοᾶτο καὶ Ποινὰς καὶ Ἐρινύας

καὶ νυχίαν Ἐκάτην καὶ ἐπαινήν Περσεφόνηϊαν παραμιγνύς ἅμα καὶ βαρβαρικά τινα καὶ ἄσημα ὀνόματα⁴⁷⁰ καὶ πολυσύλλαβα. 10. εὐθύς οὖν ἅπαντα ἐκεῖνα ἐσαλεύετο καὶ ὑπὸ τῆς ἐπωδῆς τοῦδαφος ἀνερρήγνυτο καὶ ἡ ὑλακὴ τοῦ Κερβέρου [καὶ] πόρρωθεν ἠκούετο καὶ τὸ πρᾶγμα ὑπερκατηφές ἦν καὶ σκυθρωπόν.

ἔδδειςεν δ' ὑπένερθεν ἀναξ ἐνέρων Αἰδωνεύς. κατεφαίνεται γὰρ ἤδη τὰ πλεῖστα, καὶ ἡ λίμνη καὶ ὁ Πυριφλεγέθων καὶ τοῦ Πλούτωνος τὰ βασίλεια. κατελθόντες δ' ὅμως διὰ τοῦ χάσματος τὸν μὲν Ῥαδάμανθυν εὐρομεν τεθνεῶτα μικροῦ δεῖν ὑπὸ τοῦ δέους· ὁ δὲ Κέρβερος ὑλάκτησε μὲν καὶ τι παρεκίνησε, ταχὺ δέ μου κρούσάντος

τὴν λύραν παραχρήμα ἐκλήθη ὑπὸ τοῦ μέλους. ἐπεὶ δὲ πρὸς τὴν λίμνην ἀφικόμεθα, μικροῦ μὲν οὐδ' ἐπεραιώθημεν· ἦν γὰρ πλήρες ἤδη τὸ πορθμεῖον καὶ οἰμωγῆς ἀνάπλεων, τραυματῖαι δὲ πάντες ἐπέπλεον, ὁ μὲν τὸ σκέλος, ὁ δὲ τὴν κεφαλὴν, ὁ δὲ ἄλλο τι συντετριμμένος, ἐμοὶ
 471 δοκεῖν, ἔκ τινος πολέμου παρόντες. ὅμως δ' οὖν ὁ βέλτιστος Χάρων ὡς εἶδε τὴν λεοντήν, οἶθηίς με τὸν Ἡρακλέα εἶναι, εἰσεδέξατό με ἄσμενος καὶ διεπόρθμευσέ τε καὶ ἀποβάσι διεσήμηνε τὴν ἀτραπὸν. 11. ἐπεὶ δὲ ἤμην ἐν τῷ σκότῳ, προΐει μὲν ὁ Μιθροβαρζζάνης, εἰπόμην δὲ ἐγὼ κατόπιν ἐχόμενος αὐτοῦ, ἕως πρὸς λειμῶνα μέγιστον ἀφικνούμεθα τῷ ἀσφοδέλῳ κατάφυτον, ἔνθα δὴ περιεπέτοντο ἡμᾶς τετριγυῖται τῶν νεκρῶν αἰσχιαί· κατ' ὀλίγον δὲ προϊόντες παραγιγνόμεθα πρὸς τὸ τοῦ Μίνως δικαστήριον, ἐτύγγανε δὲ ὁ μὲν ἐπὶ θρόνον τινὸς ἕψηλοῦ καθήμενος, παρειστίκεσαν δὲ αὐτῷ Ποινὰ καὶ ἀλάστορες καὶ Ἐρινύες· ἐτέρωθεν δὲ προσήγοντο πολλοὶ τινες ἐφεξῆς ἀλύσει μακρᾷ δεδεμένοι, ἐλέγοντο δὲ εἶναι μοιχοὶ καὶ πορνοβοσκοὶ καὶ τελῶναι καὶ κόλακες καὶ συκοφάνται καὶ [ὁ] τοιοῦτος ὄμιλος τῶν πάντα κνκῶντων ἐν τῷ βίῳ·
 472 χωρὶς δὲ οἱ τε πλούσιοι καὶ τοκογλύφοι προσήεσαν ὄχροὶ καὶ προγᾶστορες καὶ ποδαγροὶ, κλοιδὸν ἕκαστος αὐτῶν καὶ σκύλακα (†) διτάλαντον ἐπικείμενος. ἐφρεστῶτες οὖν ἡμεῖς ἐωρῶμέν τε τὰ γιγνόμενα καὶ ἠκούομεν τῶν ἀπολογουμένων· κατηγοροῦν δὲ αὐτῶν καινοὶ τινες καὶ παράδοξοι ῥήτορες.

ΦΙΛ. Τίνες οὗτοι, πρὸς Διός; μὴ γὰρ ὀκνήσης καὶ τοῦτο εἰπεῖν.

ΜΕΝ. Οἷσθά που ταυτασί τὰς πρὸς τὸν ἥλιον ἀποτελουμένας σκιάς [ἀπὸ] τῶν σωμάτων;

ΦΙΛ. Πάνν μὲν οὖν.

ΜΕΝ. Αὐταὶ τοίνυν, ἐπειδὴν ἀποθάνωμεν, κατηγοροῦσί τε καὶ καταμαρτυροῦσι καὶ διελέγχουσι τὰ πεπραγμένα ἡμῖν παρὰ τὸν βίον, καὶ σφόδρα [τινὲς αὐτῶν] ἀξιόπιστοι δοκοῦσιν ἅτε αἰεὶ ξυνοῦσαι καὶ μηδέποτε ἀφιστάμεναι ἀπὸ τῶν σωμάτων. 12. ὁ δ' οὖν Μίνως ἐπιμελῶς 12

ἔξετάζων ἀπέπεμπεν ἕκαστον ἐς τὸν τῶν ἀσεβῶν χώρον
 δίκην ὑφέξοντα κατ' ἀξίαν τῶν τετολμημένων, καὶ μά-⁴⁷³
 λιστα ἐκείνων ἤπτετο τῶν ἐπὶ πλοῦτοις τε καὶ ἀρχαῖς τε-
 τυφωμένων καὶ μονοουχί καὶ προσκυνεῖσθαι περιμενόν-
 των, τὴν τε ὀλιγοχρόνιον ἀλαζονείαν αὐτῶν καὶ τὴν ὑπερ-
 οψίαν μυσαιτόμενος, καὶ ὅτι μὴ ἐμέμνητο θνητοὶ τε
 ὄντες αὐτοὶ καὶ θνητῶν ἀγαθῶν τετυχηκότες· οἱ δὲ ἀπο-
 δυσάμενοι τὰ λαμπρὰ ἐκεῖνα πάντα, πλοῦτους λέγω καὶ
 γένη καὶ δυναστείας, γυμνοὶ κάτω νενευκότες παρειστή-
 κεσαν ὥσπερ τινὰ ὄνειρον ἀναπεμπαζόμενοι τὴν παρ'
 ἡμῖν εὐδαιμονίαν· ὥστε ἔγωγε ταῦτα ὄρων ὑπερέχαιρον
 καὶ εἴ τινα γνωρίζαιμι αὐτῶν, προσιών ἂν ἰσχυρῶς
 ὑπεμίμησκον οἷος ἦν παρὰ τὸν βίον καὶ ἡλίκον ἐφύσα
 τότε, ἦνίκα πολλοὶ μὲν ἔωθεν ἐπὶ τῶν πυλώνων παρει-
 στήκεσαν τὴν πρόοδον αὐτοῦ περιμένοντες ὠθούμενοι τε
 καὶ ἀποκλειόμενοι πρὸς τῶν οἰκειῶν· ὁ δὲ μόγις ἂν ποτε⁴⁷⁴
 ἀνατείλας αὐτοῖς πορφυροῦς τις ἢ περιχρυσος ἢ διαποί-
 κλος εὐδαιμόνας ᾤετο καὶ μακαρίους ἀποφαίνειν τοὺς
 προσειπόντας, ἦν τὸ στήθος ἢ τὴν δεξιὰν προτείνων δαίη
¹³ καταφιλεῖν. ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἠνιωῶντο ἀκούοντες. 13. τῇ
 δὲ Μίνωι μία τις καὶ πρὸς χάριν ἐδικάσθη δίκη· τὸν γάρ
 τοι Σικελιώτην Διονύσιον πολλὰ τε καὶ δεινὰ καὶ ἀνόσια
 ὑπὸ τε Δίωτος κατηγορηθέντα καὶ ὑπὸ τῆς σκιᾶς κατα-
 μαρτυρηθέντα παρελθὼν Ἀρίστιππος ὁ Κυρηναῖος —
 ἄγουσι δ' αὐτὸν ἐν τιμῇ καὶ δύναται μέγιστον ἐν τοῖς
 κάτω — μικροῦ δεῖν τῇ Χιμαίρᾳ προτεθέντα παρέλυσε
 τῆς καταδίκης λέγων πολλοῖς αὐτὸν τῶν πεπαιδευμένων
¹⁴ προήγορον γενέσθαι δεξιόν. 14. ἀποστάντες δὲ ὁμοῦ
 τοῦ δικαστηρίου πρὸς τὸ κολαστήριον ἀφικνούμεθα. ἔν-
 θα δὴ, ὦ φίλε, πολλὰ καὶ ἔλεινὰ ἦν καὶ ἀκοῦσαι καὶ⁴⁷⁵
 ἰδεῖν· μαστίγων τε γὰρ ὁμοῦ ψόφος ἠκούετο καὶ οἰμωγῇ
 τῶν ἐπὶ τοῦ πυρὸς ὀπτωμένων καὶ στρέβλαι καὶ κύφωνες
 καὶ τροχοί, καὶ ἡ Χιμαίρα ἐσπάραιτε καὶ ὁ Κέρβερος
 ἐδάρδαπτεν, ἐκολάζοντό τε ἅμα πάντες, βασιλεῖς, δοῦ-
 λοι, σατράπαι, πένητες, πλούσιοι, πτωχοί, καὶ μετέμελε
 πᾶσι τῶν τετολμημένων. ἐπίουσι δὲ αὐτῶν καὶ ἔγνωρίσα-

μεν ἰδόντες, ὅποσοι ἦσαν τῶν ἔναγχος τετελευτηκότων· οἱ δὲ ἐνεκαλύπτοντο καὶ ἀπεστρέφοντο, εἰ δὲ καὶ προσβλέποιν, μάλα δουλοπρεπές τι καὶ κολακευτικόν, καὶ ταῦτα πῶς οἶε βαρεῖς ὄντες καὶ ὑπερόπται παρὰ τὸν βίον; καὶ διαναπαύομενοι πάλιν ἐκολάζοντο, τοῖς μέντοι πένησιν ἡμιτέλεια τῶν κακῶν ἐδίδοτο. καὶ μὴν κάκεινα εἶδον τὰ μυθώδη, τὸν Ἰξίονα καὶ τὸν Σίσυφον καὶ τὸν

476 Φρύγα Τάνταλον [χαλεπῶς ἔχοντα] καὶ τὸν γηγενῆ Τι-
 τινόν, Ἡράκλεις ὅσον· [ἔκειτο γοῦν τόπον ἐπέχων ἀγροῦ.]
 15. διελθόντες δὲ καὶ τούτους ἐς τὸ πεδίον ἐσβάλλομεν 15
 τὸ Ἀχερούσιον, εὐρίσκομέν τε αὐτόθι τοὺς ἡμιθέους τε
 καὶ τὰς ἡρωῖνας καὶ τὸν ἄλλον ὄμιλον τῶν νεκρῶν κατὰ
 ἔθνη καὶ κατὰ φῦλα διαιτωμένους, τοὺς μὲν παλαιούς
 τινας καὶ εὐρωτιῶντας καὶ ὡς φησιν Ὅμηρος ἀμενηνούς,
 τοὺς δ' ἔτι νεαλεῖς καὶ συνεστηκότας, καὶ μάλιστα τοὺς
 Αἰγυπτίους αὐτῶν διὰ τὸ πολυαρκὲς τῆς ταρχείας. τὸ
 μέντοι διαγιγνώσκειν ἕκαστον οὐ πάνυ τι ἦν ῥάδιον·
 ἅπαντες γὰρ ἀτεχνῶς ἀλλήλοις γίνονται ὅμοιοι τῶν
 ὄστων γεγυμνωμένων· πλὴν ἀλλὰ μόγις τε καὶ διὰ πολ-
 λοῦ ἀναθεωροῦντες αὐτοὺς ἐγιγνώσκομεν. ἔκειντο δ' ἐπ'

477 ἀλλήλοις ἀμαυροὶ καὶ ἄσημοι καὶ οὐδὲν ἔτι τῶν παρ' ἡμῖν
 καλῶν φυλάττοντες. ἀμέλει πολλῶν ἐν ταύτῳ [σκελειῶν]
 κειμένων καὶ πάντων ὁμοίων φοβερὸν τι καὶ διάκενον
 δεδορκότων καὶ γυμνοὺς τοὺς ὀδόντας προφαιρόντων ἠπό-
 ρον πρὸς ἑμαυτόν, ὧτινι διακρίναιμι τὸν Θερσίτην ἀπὸ
 τοῦ καλοῦ Νιρέως ἢ τὸν [μεταίτην] Ἴρον ἀπὸ τοῦ Φαι-
 άκων βασιλέως ἢ Πυρρίαν τὸν μάγειρον ἀπὸ τοῦ Ἀγα-
 μέμνονος· οὐδὲν γὰρ ἔτι τῶν παλαιῶν γνωρισμάτων αὐτοῖς
 παρήμενεν, ἀλλ' ὅμοια τὰ ὄστω ἦν, ἄδηλα καὶ ἀνεπίγραφα
 καὶ ὑπ' οὐδενὸς ἔτι διακρίνεσθαι δυνάμενα. 16. τοιγάρ- 16
 τοι ἐκεῖνα ὀρῶντι ἐδόκει μοι ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος πομπῆ
 τινι μακροῦ προσεικέναι, χορηγεῖν δὲ καὶ διατάττειν ἕαστα
 ἢ Τύχη διάφορα καὶ ποικίλα τοῖς πομπευταῖς τὰ σχήματα
 προσάπτουσα· τὸν μὲν γὰρ λαβοῦσα, [εἰ τύχοι,] βασιλικῶς

478 διεσκεύασε τιάραν τε ἐπιθεῖσα καὶ δορυφόρους παραδοῦσα
 καὶ τὴν κεφαλὴν στέψασα τῷ διαδήματι, τῷ δὲ οἰκέτου

σχῆμα περιέθρηκε, τὸν δὲ τινα καλὸν εἶναι ἐκόσμησε, τὸν δὲ ἄμορφον καὶ γελοῖον παρεσκεύασε· παντοδαπὴν γάρ, οἶμαι, δεῖ γενέσθαι τὴν θεάν. πολλάκις δὲ καὶ διὰ μέσης τῆς πομπῆς μετέβαλε τὰ ἐνίων σχήματα οὐκ ἔωσα ἐς τέλος διαπομπεῦσαι ὡς ἐτάχθησαν, ἀλλὰ μεταμφιέσασα τὸν μὲν Κροῖσον ἠνάγκασε τὴν οἰκέτου [καὶ αἰχμαλώτου] σκευὴν ἀναλαβεῖν, τὸν δὲ Μαιάνδριον τέως ἐν τοῖς οἰκέταις πομπεύοντα τὴν τοῦ Πολυκράτους [τυραννίδα] μετενέδυσσε, καὶ μέχρι μὲν τινος εἶασε χρῆσθαι τῷ σχήματι· ἐπειδὴν δὲ ὁ τῆς πομπῆς καιρὸς παρέλθῃ, τηρικαῦτα ἕκαστος ἀποδοὺς τὴν σκευὴν καὶ ἀποδυσάμενος τὸ σχῆμα μετὰ τοῦ σώματος οἴσπερ ἦν πρὸ τοῦ γίγνεται, μηδὲν τοῦ πλησίον διαφέρων. ἔνιοι δὲ ὑπ' ἀγνωμοσύνης, ἐπειδὴν ἀπαιτῆ τὸν κόσμον ἐπιστάσα ἢ Τύχη, ἄχθονται τε καὶ ἀγανακτοῦσιν ὡσπερ 479 οἰκείων τινῶν στερισκόμενοι καὶ οὐχ ἅ πρὸς ὀλίγον ἐχρήσαντο, ἀποδιδόντες. οἶμαι δὲ σε καὶ τῶν ἐπὶ τῆς σκηνῆς πολλάκις ἔωρακένοι τοὺς τραγικοὺς τούτους ὑποκριτὰς πρὸς τὰς χρεῖας τῶν δραμάτων ἄρτι μὲν Κρέοντας, ἐνίοτε δὲ Πριάμους γιγνομένους ἢ Ἀγαμέμνονας, καὶ ὁ αὐτός, εἰ τύχοι, μικρὸν ἔμπροσθεν μάλα σεμνῶς τὸ τοῦ Κέρροπος ἢ Ἐρεχθέως σχῆμα μιμησάμενος μετ' ὀλίγον οἰκέτης προῆλθεν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ κεκελευσμένος. ἦδη δὲ πέρασ ἔχοντος τοῦ δράματος ἀποδυσάμενος ἕκαστος αὐτῶν τὴν χρυσόπαστον ἐκείνην ἐσθῆτα καὶ τὸ προσωπεῖον ἀποθέμενος καὶ καταβάς ἀπὸ τῶν ἐμβατῶν πένης καὶ ταπεινὸς περίευσιν οὐκέτ' Ἀγαμέμνων ὧν ὁ Ἀτρέως οὐδὲ Κρέων ὁ Μενοικέως, ἀλλὰ Πῶλος Χαρικλέους Σουνιεὺς ὀνομαζόμενος ἢ Σάτυρος Θεογείτονος Μαραθῶνιος. τοιαῦτα καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματά ἐστιν, ὡς τότε μοι δρῶντι ἔδοξεν.

17 17. ΦΙΛ. Εἰπέ μοι, ὦ Μένιππε, οἱ δὲ τοὺς πολυτε- 480
λεῖς τούτους καὶ ὑψηλοὺς τάφους ἔχοντες ὑπὲρ γῆς καὶ
σιήλας καὶ εἰκόνας καὶ ἐπιγράμματα οὐδὲν τιμιώτεροι
παρ' αὐτοῖς εἰσι τῶν ἰδιωτῶν νεκρῶν;

MEN. Ληρεῖς, ὦ οὗτος· εἰ γοῦν ἐθεάσω τον Μαύ-
σωλον αὐτόν, — λέγω δὲ τὸν Κᾶρα, τὸν ἐκ τοῦ τάφου

περιβόητον — εὖ οἶδ' ὅτι οὐκ ἂν ἐπαύσω γελῶν, οὕτω ταπεινὸς ἔρριπτο ἐν παραβύστω που λανθάνων ἐν τῷ λοιπῷ δήμῳ τῶν νεκρῶν, ἐμοὶ δοκεῖν, τοσοῦτον ἀπολαύων τοῦ μνήματος, παρ' ὅσον ἐβαρύνετο τηλικούτον ἄχθος ἐπικείμενος· ἐπειδὴν γάρ, ὣς ἑταῖρε, ὁ Αἰακὸς ἀπομετρήσῃ ἐκάστω τὸν τόπον, — δίδωσι δὲ τὸ μέγιστον οὐ πλέον ποδός — ἀνάγκη ἀγαπῶντα κατακεῖσθαι πρὸς τὸ μέτρον συνισταμένον. πολλῶν δ' ἂν οἶμαι μᾶλλον ἐγέλασας, εἰ ἐθεάσω τοὺς παρ' ἡμῖν βασιλέας καὶ σατράπας πτωχεύοντας παρ' αὐτοῖς καὶ ἤτοι ταριχοπωλοῦντας ὑπ' ἀπορίας ἢ τὰ πρῶτα διδάσκοντας γράμματα καὶ ὑπὸ τοῦ τυχόντος ὑβριζομένους καὶ κατὰ κόρης παιομένους ὡσπερ τῶν ἀνδραπόδων τὰ ἀτιμώτατα. Φίλιππον γοῦν τὸν Μακεδόνα ἐγὼ θεασάμενος οὐδὲ κρατεῖν ἔμαντοῦ δυνατὸς ἦν· ἐδείχθη δέ μοι ἐν γωνιδίῳ τινὶ μισθοῦ ἀκούμενος τὰ σαθρὰ τῶν ὑποδημάτων. πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλους ἦν ἰδεῖν ἐν ταῖς τριόδοις μεταιτοῦντας, Ξέρξας λέγω καὶ Σαρείους καὶ Πολυκράταις.

18. ΦΙΛ. Ἄτοπα διηγῆ τὰ περὶ τῶν βασιλέων καὶ 18
μικροῦ δεῖν ἄπιστα. τί δὲ ὁ Σωκράτης ἐπραττε καὶ ὁ Διογένης καὶ εἴ τις ἄλλος τῶν σοφῶν;

MEN. Ὁ μὲν Σωκράτης κάκεῖ περιέρχεται διελέγων ἅπαντας· σύνεισι δ' αὐτῷ Παλαμίδης καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Νέστωρ καὶ εἴ τις ἄλλος λάλος νεκρός. ἔτι μέντοι ἐπεφύσητο αὐτῷ καὶ διφθῆκει ἐκ τῆς φαρμακοποσίας τὰ σκέλη. ὁ δὲ βέλτιστος Διογένης παροικεῖ μὲν Σαρδαναπάλλῳ τῷ Ἀσσυρίῳ καὶ Μίδῳ τῷ Φρυγί καὶ ἄλλοις τισὶ τῶν πολυ-
482 τελῶν· ἀκούων δὲ οἰμωζόντων αὐτῶν καὶ τὴν παλαιὰν τύχην ἀναμετρούμενων γελᾷ τε καὶ τέρπεται καὶ τὰ πολλὰ ὑπτίως κατακεῖμενος ἄδει μάλα τραχεῖα καὶ ἀπηνεῖ τῇ φωνῇ τὰς οἰμωγὰς αὐτῶν ἐπικαλύπτων, ὥστε ἀνιᾶσθαι τοὺς ἄνδρας καὶ διασκέπτεσθαι μετοικεῖν οὐ φέροντας τὸν Διογένην.

19. ΦΙΛ. Ταυτὶ μὲν ἱκανῶς· τί δὲ τὸ ψήφισμα ἦν, 19
ὅπερ ἐν ἀρχῇ ἔλεγες κεκυρῶσθαι κατὰ τῶν πλουσίων;

MEN. Εὖ γε ὑπέμνησας· οὐ γὰρ οἶδ' ὅπως περὶ

τούτου λέγειν προθέμενος πολὺ ἀπεπλανήθη τοῦ λόγου· διατρίβοντος γάρ μου παρ' αὐτοῖς προὔθεσαν οἱ πρυτάνεις ἐκκλησίαν περὶ τῶν κοινῇ συμφερόντων· ὄρων οὖν πολλοὺς συνθέοντας ἀναμίξας ἑμαυτὸν τοῖς νεκροῖς εὐθὺς εἰς καὶ αὐτὸς ἦν τῶν ἐκκλησιαστικῶν. διωκῆθη μὲν οὖν καὶ ἄλλα, τελευταῖον δὲ τὸ περὶ τῶν πλουσίων· ἐπεὶ γὰρ αὐτῶν κατηγορήτο πολλὰ καὶ δεινά, βία καὶ ἀλαζο- 488
νεία καὶ ὑπεροψία καὶ ἀδικία, τέλος ἀναστάς τις τῶν δημαγωγῶν ἀνέγνω ψήφισμα τοιοῦτον.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

- 20 20. „Ἐπειδὴ πολλὰ καὶ παράνομα οἱ πλούσιοι ὀρῶσι παρὰ τὸν βίον ἀρπάζοντες καὶ βιαζόμενοι καὶ πάντα τρόπον τῶν πενήτων καταφρονοῦντες, δεδόχθω τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, ἐπειδὴν ἀποθάνωσι, τὰ μὲν σώματα αὐτῶν κολάζεσθαι καθάπερ καὶ τὰ τῶν ἄλλων πονηρῶν, τὰς δὲ ψυχὰς ἀναπεμφθεῖσας ἄνω εἰς τὸν βίον καταδύεσθαι εἰς τοὺς ὄνους, ἄχρι ἂν ἐν τῷ τοιοῦτῳ διαγάγωσι μυριάδας ἐτῶν πέντε καὶ εἴκοσιν, ὅνοι ἐξ ὄνων γιγνόμενοι καὶ ἀχθοφοροῦντες καὶ ὑπὸ τῶν πενήτων ἐλαυνόμενοι, τούντεῦθεν δὲ λοιπὸν ἐξεῖναι αὐτοῖς ἀποθανεῖν. εἶπε τὴν γνώμην Κρανίων Σκελετίωνος Νεκυσιεύς φυλῆς Ἀλιβαντίδος.“

- Τούτου ἀναγνωσθέντος τοῦ ψηφίσματος ἐπεψήφισαν μὲν αἱ ἀρχαί, ἐπεχειροτόνησε δὲ τὸ πλῆθος καὶ ἐνεβρι- 484
μήσατο ἡ Βριμῶ καὶ ὑλάκτησεν ὁ Κέρβερος· οὕτω γὰρ 21 ἐντελῆ γίγνεται καὶ κύρια τὰ [ἀν]έγνωσμένα. 21. ταῦτα μὲν δὴ σοι τὰ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. ἐγὼ δέ, οὐπὲρ ἀφίγμην ἕνεκα, τῷ Τειρεσίᾳ προσελθὼν ἰκέτευον αὐτὸν τὰ πάντα διηγησάμενος εἰπεῖν πρὸς με, ποῖόν τινα ἤγειται τὸν ἄριστον βίον. ὁ δὲ γελάσας — ἔστι δὲ τυφλὸν τι γερόντιον καὶ ὠχρὸν καὶ λεπτόφωνον — ὦ τέκνον, φησί, τὴν μὲν αἰτίαν οἶδά σοι τῆς ἀπορίας ὅτι παρὰ τῶν σοφῶν ἐγένετο οὐ ταῦτὰ γιγνωσκόντων ἑαυτοῖς· ἀτὰρ οὐ θέμις 485
λέγειν πρὸς σέ· ἀπείρηται γὰρ ὑπὸ τοῦ Ῥαδαμάνθους.

Μηδαιῶς, ἔφην, ὦ πατέριον, ἀλλ' εἶπέ καὶ μὴ περιίδης με σοῦ τυφλότερον περιόντα ἐν τῷ βίῳ. ὁ δὲ δὴ με ἀπαγαγὼν καὶ πολὺ τῶν ἄλλων ἀποσπάσας ἡρέμα προσκίψας πρὸς τὸ οὖς φησιν, Ὁ τῶν ἰδιωτῶν ἄριστος βίος καὶ σωφρονέστατος· ὥστε [τῆς ἀφροσύνης] παυσάμενος τοῦ μετεωρολογεῖν καὶ τέλη καὶ ἀρχὰς ἐπισκοπεῖν καὶ καταπτύσας τῶν σοφῶν τούτων συλλογισμῶν καὶ τὰ τοιαῦτα λῆρον ἠγησάμενος τοῦτο μόνον ἐξ ἅπαντος θήρῃσαι, 486 ὅπως τὸ παρὸν εὖ θέμενος παραδράμῃς γελῶν τὰ πολλὰ καὶ περὶ μηδὲν ἐσπουδακῶς.

ὡς εἰπὼν πάλιν ὤρτο κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα.

22. ἐγὼ δὲ — καὶ γὰρ ἤδη ὄψε ἦν — Ἄγε δὴ, ὦ Μιθρο- 23
βαρζάνη, φημί, τί διαμέλλομεν καὶ οὐκ ἄπιμεν αὐθις ἐς τὸν βίον; ὁ δὲ πρὸς ταῦτα, Θάρρει, φησίν, ὦ Μένιππε· ταχεῖαν γὰρ σοι καὶ ἀπράγμονα ὑποδείξω ἀτραπὸν. καὶ δὴ ἀγαγὼν με πρὸς τι χωρίον τοῦ ἄλλου ζοφερώτερον δείξας τῇ χειρὶ πόρρωθεν ἀμαυρόν τι καὶ λεπτὸν ὥσπερ διὰ κλειθρίας φῶς ἐσρέον, Ἐκεῖνο, ἔφη, ἐστὶ τὸ ἱερὸν τὸ Τροφωνίου, κάκειθεν κατίασι οἱ ἀπὸ Βοιωτίας· ταύτην οὖν ἀνιδι καὶ εὐθύς ἔση ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος. ἦσθεις δὲ τοῖς εἰρημένοις ἐγὼ καὶ τὸν μάγον ἀσπασάμενος χαλεπῶς μάλα διὰ τοῦ στομίου ἀνερπύσας οὐκ οἶδ' ὅπως ἐν Λεβαδείᾳ γίγνομαι.

LUCAINI SOMNIUM.

Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
Vaticanorum 87 = Α, 90 = Γ
Parisini 3011 = C
Laurentiani 77 = Φ
Gorlicensis = A
Upsalensis = Ups.

collatae cum editione Teubneriana.

- c. 1. τοῖς πλείστοις || τοῖς πλείστοις μὲν C — παιδεία || παι-
 δείας Ups. — ἐκμάθοιμι τούτων || τούτων ἐκμάθοιμι
 ΩΨΑΓ Ups. Φ — οὐκ εἰς μακρὰν δὲ καὶ τὸν πατέρα
 εὐφρανεῖν || om. καὶ Α — εὐφρανεῖν || εὐφραίνειν ΦUps.
 — τὸ γινόμενον || τὸ διδόμενον Ψ τὸ γινόμενον Ups.
- c. 2. ὡς ἕκαστος γνώμης ἢ ἐμπειρίας εἶχεν || ὡς ἕκαστος ἐμπει-
 ρίας ἢ γνώμης εἶχεν AC — διαρκῆ || ἀρκη. suprascr. δι rec.
 m. Ω — ἄλλην || om. sed suprascr. Ω — καὶ λιθοξόος ||
 om. καὶ ΑΩΨ Ups. CΦ — δίδασκε || διδάσκου Ψ — λίθων ||
 λίθου Α — ἐργάτην ἀγαθὸν || om. ἀγαθὸν Α ἐργ. ἀγαθῶν
 Ups. — φύσεώς γε, ὡς οἶσθα, τυχῶν δεξιᾶς || φύσεώς γε
 ὡς οἶσθα ἔχων δεξιῶς ΨΑΓΦ φύσεώς γε ὡς τοῦτο ἔχων
 δεξιῶς Ω — ἐτεκμαίρετο δὲ || om. δὲ C — ὅποτε ||
 δε Ω — ὑπὸ τῶν διδασκάλων || ἀπὸ τ. δ. Α ἀπὸ
 (sic) C — τότε δὲ ἔπαινος || τ. δ. ἐπ. ἴν C — καὶ ταῦτα
 ἦν || om. C — χρηστὰς || om. Ω
- c. 3. οὖν || Α — ἐπιτηδεῖα || ἐπιτήδειος ΩΨΑΓ Ups. Φ —
 παρεδεδόμην || παραδεδόμην ΑΓC παρεδόμην Ups. — μὴ
 τὸν Δι' om. AC — γλύφω || γλύφειν ΑΩΓ Ups. Φ 1 m. (C?)

- c. 3. — *τινα μικρά* || *μικρά τινα* Γ Ups. Φ — *ἐκέλευσέ μοι* || *ἐκέλευσεν* Α — *ἡρέμα* || om. AC — *πλησίον κειμένην* || *κειμένην πλησίον* ΩΑ — *ὥστε δάκρυνά μοι τὰ προοίμια τῆς τέχνης* || *ὥστε δ. μ. τ. π. τῆς τέχνης ὑπάρχειν* Ups.
- c. 4. *ἀνολολύζων* || *ἀνολύζων* ΑΩΓΦC *ἀναβλύζων* Α — *πολλήν τινα* || *τινα πολλήν τινα* sic Ups. — *ταῦτα ἔδρασε* || *ταῦτ' ἔδρασεν* Ups. — *ὑπερβάλωμαι* || *ὑπερβάλλωμαι* Α — *ἀγανακτησαμένης* || *ἀνακτησαμένης* ΑΓ Ups. Φ — *ἐπεὶ νῦξ ἐπῆλθεν* || *ἐ. ν. ἦλθεν* Ups.
- c. 5. *μὲν δὴ* || *γε μὴν* Α — *τὰ μετὰ ταῦτα δὲ* || *τὰ δὲ μετὰ ταῦτα* Ω — *πάνν φιληκόων ἀχροατῶν δεόμενα* || *π. φ. ἀνδρῶν καὶ ἀκρ. δ.* Φ — *ἔτι γοῦν* || *ἔτι γὰρ* AC — *πάντα ἦν* || *τὰ πάντα ἦν* Ups.
- c. 6. *δύο γυναικες λαβόμεναι* || *δύο λαβ. γυν.* Α — *πρὸς . . . με* || om. Ω sed in marg. ser. — *μικροῦ γοῦν* || *ὡς (rec. m.) μικροῦ γοῦν* Φ — *με διεσπάσαντο* || *καὶ διεσπάσαντο* Α — *καὶ γὰρ* || *καὶ γὰρ καὶ* ΑΩΨΑΓ, Φ (in rasura) — *ἄν* || om. AC — *παρὰ μικρόν* || *κατὰ μικρόν* Ω — *ποιοῖτο* || *ποιεῖτο* Ups. — *τύλων* || *τύλλων* Φ — *ἢ ἑτέρα δὲ* || *ἢ δὲ ἑτέρα* Α — *σχῆμα* || *σῶμα* Φ
- c. 7. *εὐδοκιμεῖτον* || *εὐδοκιμεῖτων* Ups. — *εἰ δ' ἐθέλεις* || *εἰ δὲ θέλεις* ΨΑ *εἰ δ' ἐθέλοις* ΑΩΓ — *πρῶτα μὲν* || om. μὲν Φ — *γεννικῶς* || *γενικῶς* Ups. — *οὐδὲ ἐπὶ λόγοις* || *οὐδ' ἐ. λ.* Α
- c. 8. *καὶ Μύρων ἐπῆρέθη καὶ Πρ. ἐθανμάσθη* || *καὶ Πρ. ἐθ. καὶ Μυρ. ἐπ.* AC — *προσκυνοῦνται γοῦν* || *καὶ προσκυνοῦνται* AC — *οὖν* || *οὐ, suprascr. οὖν* Ω — *αὐτὸς* || om. Α — *πῶς . . . γένοιο* || om. Φ — *γένοιο* || *δόξεις* Α — *ἔτι τούτων πλείονα* || *τὰ τ. πλ.* AC — *πάντοθεν* || *ἀμπολλα* ΩΨΓC *ἀμπολα* Ups. Φ — *πειθεῖν με πειρωμένη* || *πειθεῖν μὲν π.* Ψ' — *τὰ πλείστα γὰρ μου τὴν μνήμην ἤδη διέφυγεν* || *τὰ πλείστα γὰρ ἤδη μου τὴν μνήμην διέφυγεν* ΩΨ'ΑΓ Ups. Φ — *ἐπεὶ δ' οὖν* || *ἐπεὶ οὖν* C
- c. 9. *τάγαθὰ* || *τὰ ἀγαθὰ* ΩΨΑΓ Ups. — *οὐδὲν γὰρ* || *οὐδὲ γὰρ* Ω — *αὕτη* || *αὐτή* Ups. Α — *ὀλίγα* || *ὀλίγα δὲ* Α —

- c. 9. ταπεινός || ταπεινός δὲ Α — ἀγεννή || ἀγενῆ Ups. — τῶν ἐκ τοῦ πολλοῦ δήμον || τὸν ἐκ τ. π. δ. ΩΑΓ Ups. ΦC — εἰς, ἀεὶ τὸν προὔχοντα ὑποπτήσων || ἐς ἀεὶ προὔχοντα ὑποπτ. ΩΨΑΓ εἰς ἀεὶ πρ. ὑποπτ. AC Ups. εἰς ἀεὶ τὸν προύχοντα ὑποπτήσων Φ — τὸν λέγειν δυνάμενον || τοῦ λ. δ. Ups. — ἐπαινέσονται || ἐπαινέσουσιν Α — τῶν ἰδόντων || τ. εἰδόντων Φ — εἰ νοῦν ἔχοι || εἰ νοῦν ἔχει Α — ὁμοίός σοι || σοὶ ὁμοίος ΩΔΓ Ups. — ἀποχειροβλιωτός || ἀποχειροβλιωτός Ψ ἀποχειροβλιώτος (sic) A
- c. 10. ἦν δ' ἔμοι || ἦν δέ μοι ΑΓCΦ — ἀπαγγέλλουσα || ἀπαγγελῶ ΨΑΓ — ἀποφαίνουσα || ἀποφανῶ ΨΑΓ — ὄπρσον κυριώτατον || ὄπρσον σοὶ κυρ. ΩΨΑΓ Ups. C — καὶ ἀγαθοῖς || om. Ω — ὡς ἀληθῶς κόσμος || κόσμος ὡς ἀληθῶς Α — τὰ μέλλοντα || τὰ δέοντα ΩΨΓ Ups. Φ — τὰ τ' ἀνθρώπινα || τὰ τε ἀνθρωπ. Ω
- c. 11. καὶ ἐπὶ τοῖς ἀρίστοις || om. Ψ — γένει || om. Ψ — λαμπρὰν || λαμπρὸν Φ — καὶ ἀφανῆς ἔση || οὐδ' ἀφ. ἔση ΑΓ Ups. οὐδὲ ἀφ. ἔση ΩΨ — περιθήσω || παραθήσω Α — δειξέι || περιδείξει Α Ups.
- c. 12. ἂν δέ τι σπονδῆς ἄξιον ἦ || ἂν δ. τ. σπ. ἄξ. ἦ Γ — καὶ τὸν φ. || om. καὶ Ups. — κἄν πού τι || om. Α — ἀκούσονται || προβλέψονται Α — τῆς δυνάμεως τῶν λόγων || τῶν λόγων τῆς δυνάμεως Ω — καὶ ἀθάνατοι || om. καὶ Ω — τινες γίνονται || γίνονται τινες ΩΨΑΓ Ups. Φ — ὃς τυμπ. υἱός || ὡς τ. υ. ΑΩΓ Ups. Φ — ὁμῶς || ὅπως ΑΩΨΑΓ Ups. Φ — Φίλιππος || ὁ Φίλιππος Ups. — ταύτη || τέχνη Ψ — ὡς ἐμὲ || πρὸς ἐμὲ Α εἰς ἐμὲ Ψ — παρ' αὐτῆς ἠτόμολησεν || om. AC
- c. 13. δυνάμεις || δύνάμιν ΩΑΓ — γλυφεία || γλυφία Ω (in ras.) Ups. Φ — κολαπτῆρας || καμπτήρας Φ — δὲ οὐδέποτε || δ' οὐδέποτε Α — οὐδὲ ἀνδρῶδες || οὐδ' ἀνδ. Α — οὐδὲ ἐλεύθερον || οὐδ' ἐλ. Α — ἐλεύθερον || ἐλευθέριον ΑΓ — ἀλλὰ . . . προνοῶν || om. Α Ups. — εὐρυθμός || εὐρυθμὸς τε ΩΑΓΦ — πεφροντικῶς || ἐπινοῶν, in marg. πεφροντικῶς Ups.

- c. 14. ἐπεὶ μοι εἰς νοῦν ἦλθεν ἢ ἐπεὶ μοι καὶ εἰς νοῦν ἦλθεν
 ΑΓΦ — πληγὰς οὐκ ὀλίγας εὐθὺς ἀρχ. ἢ πληγὰς εὐ-
 θὺς οὐκ ὀλίγας ἀρχ. ΩΨΑΓ Ups. Φ — συνέτριε ἢ
 ε(ras.)τριεν Ω ἐνέτριε C
- c. 15. τούτου τοῦ ὀρήματος ἢ τοῦ ὄχ. τούτου Α — ὑποπτε-
 ρων ἢ ὑπόπτερον ΑΓ Ups. CΦ — ὅπως ἢ ἦν' Α —
 καὶ ἡλίκα ἢ om. AC — ὑψηλιόχει ἢ ἡριόχει Α — ἀρθεῖς
 δὲ ἢ ἀρθεῖς δ' Α — εἰς ὕψος ἢ καὶ εἰς ὕψος Ψ —
 ἐπεσκόπουν ἢ ἐσκόπουν ΑΦ ἀπεσκόπουν (sic) Ups. —
 ἀπὸ τῆς ἕω ἢ ἀπὸ τῆς ἑώας Α — πρὸς τὰ ἑσπερία
 πολ. ἢ πρὸς τὰς ἑσπερίας πόλεις ΑΩΨΦ π. τὰς ἑσπε-
 ρίους π. Α Ups. π. τὰ ἑσπερίας π. Γ — [ἐκείνο] ἢ habent
 ΩΨΑΓΦ — ἀνθρωποι ἢ οἱ ἀνθρωποι Α
- c. 16. τὴν ἐσθῆτα ἐκείνην ἢ τὴν αὐτὴν ἐσθ. ἐκ. ΑΓ Ups. CΦ
 τὴν αὐτὴν ἐκείνην ἐσθ. AC — ἀλλ' ἐμοὶ ἢ ἀλλὰ μοι
 ΨΑΓ — ἐδόκουν ἢ ἐδόκει Ups. — εὐπάρυφος ἢ εὐ-
 πάριφος Ψ — τὸν πατέρα ἐστ. κ. π. ἐδείκνυεν αὐτῷ ἢ
 om. ΑΑΓ Ups. Φ, om. sed marg. adser. C — ἐκείνην
 τ. ἐσθ. ἢ ἐκείνη τὴν ἐσθ. Α — καὶ τι καὶ ἢ καὶ τοι
 καὶ Ψ καὶ τοι, om. καὶ Ups. — ἐμοὶ δοκεῖ ἢ ἐμοὶ
 δοκεῖν ΨΑΓ
- c. 17. ὅτε μῆκιστα ἢ ὅτι μ. ΩΨ Ups. Φ — [ἤδη] γεγηρακό-
 των ἢ om. ἤδη ΑΩΨΑΓ Ups. ΦC — ὑποκριτὰς τινὰς ἢ
 τινὰς ὑποκρ. ΨΓ Ups. Φ, om. τινὰς Α — ὑπείληφεν ἢ
 εἴληφεν Ψ — κατεσθαι ἢ πατρῷα οἰκία ἢ καὶ ἐν τῇ
 πατρῷα οἰκίᾳ Ω Ups. CΦ καὶ τὰ ἐν τῇ πατρῷα οἰκίᾳ
 Ψ καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ Α καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ Γ — ἐν πολέμῳ ἢ
 ἐν τῷ πολέμῳ Ups. Φ ἐν πολέμῳ καὶ μάχῃ Α — τί
 καὶ χρήσιμον ἢ om. καὶ Ups.
- c. 18. τὸν ὄνειρον ἢ om. τὸν ΩΑΓ Ups. — ἐαντῷ ἢ ἐαντοῦ
 ΩΑΓ

LUCIANI PROMETHEUS

ES IN VERBIS.

Lectiones Codicum Marc. 434 = Ω

Vaticanorum 87 = Α, 90 = Γ

Parisini 2954 = Μ

Harleiani (Mus. Britann.) 5694 = Harl.

collatae cum editione Teubneriana.

- c. 1. βόρβορος || βόρβαρος ΩΓ Harl. — τις δ' || τις δαι Ω Harl.
 τις δὲ ΑΓ — προμήθεια || προμήθια Α — ἔδοξε || ἔδοξεν
 ΩΓ Harl. — ζῶντα || ζῶα ΩΑ ζῶια Harl. — πλὴν εἰ
 μὴ διαλάττοιτε || πλὴν εἰ μὲν διαλάττοιτε Γ Harl. —
 ὅτι μὴ || ὅτι μηδ' ΩΑΓ Harl. — πληοῦ || πληροῦ Ω —
 πλάττετε || πλάττοιτε Α — τοῖς πολλοῖς || ὡς τὰ πολλὰ Α
- c. 2. ὥστε μοι || ὥστε με ΑΜ — οὕτω με || om. με Α —
 λέγοις || λέγεις Α — φησὶ || φησὶν ΩΑΓΜ Harl. — φ. δὲ ||
 om. δὲ ΩΑΓ Harl. Μ — ἔστι || ἔστιν Harl. — καὶ τὴν
 ἐν πυρὶ οἶμαι || εἶναι τὴν ἐν πυρὶ οἶμαι om. καὶ ΩΜ Harl.
 εἶναι, suprascr. καὶ τ. ἐ. π. οἶμαι Γ — συντρίψειεν ἄν
 πάντα || om. ἄν Ω συντρίψει ἅπαντα ΑΓ συντρίψειεν
 ἅπαντα Harl.
- c. 3. φαίη τις ἄν || om. ἄν Γ Harl. — οὐ ταῦτα εἶκασέ σε ||
 οὐ ταῦτ' εἶκάσαι, om. σε ΩΓ Harl. οὐ ταῦτα εἶκάσαι
 om. σε Μ — μεμνημένον || μεμνημένον Α — ἀνέπλασε ||
 ἀνέπλασεν ΩΑΓ Harl. — πρὸς γε τὸ εὐφημότατον ||
 πρὸς τε τὸ εὐφ. ΩΑΜ — εἴποι || in ras. Harl. — οὗτος
 ἰ νοῦς ἦν || οὕτως ὁ νοῦς ἦν ΩΓ Harl. ὁ νοῦς οὕτως
 ἦν Α — λέγειν || λέγων ΩΓΜ Harl. — ἀλλ' εἰ μὴ καὶ
 χάριεν || ἀλλὰ εἰ μ. κ. χ. ΩΜ ἀλλ' εἰ μὴ χαριεντα, om.
 καὶ ΑΓ Harl. — αὐτὸ || αὐτῷ Α — παρὰ γοῦν || παρα
 γὰρ ΩΑΓ Harl. — ταῦτὸ πεπονθότα || αὐτὰ πεπονθότα
 Ω αὐτὰ πεποιθότα ΑΓΜ Harl.
- c. 4. γοῦν || οὖν ΑΓΜ Harl. — το δ' ἕτερον || τὸ δὲ ἕτερον
 ΩΑ Harl. — ὀλίγον δεῖν || ὀλ. δεῖ Harl. — ἀναθορόν-

- τες || ἀναθοροῶντες A — [καὶ τὸν ἀνθρωπον] || habent
ΩAΓM Harl.
- c. 5. θαυμάζωσι || θαυμάζουσι ΩAΓM — ἐπειδὴ || ἐπεὶ δὲ
ΩAΓM Harl. — τὴν ξυρνήκην || om. τὴν AΓ — τί οὖν; ||
τί οὖν om.; AΓM Harl. — καὶ ἔμπαιιν || om. καὶ AΓM —
δέδια || δέδοικα A
- c. 6. γοῦν || οὖν A — συνήθη καὶ φίλα || φίλα καὶ συνήθη
A — καθ' ἑαυτὸν || καὶ καθ' ἑαυτὸν AΓM Harl. —
καὶ νῆ Δία || om. καὶ ΩAΓM Harl. — Διονύσω || Διο-
νυσίῳ M — ἐποχουμένη || ἐποχουμένης A — προαίρεσιν ||
προέλευσιν AΓM Harl. — ἐπισκόπτειν || σκώπτειν A —
καταχεῖν || κατασχεῖν Harl. — ξυρόντας || ξυρόντα A —
δεικνύουσα || ἐπιδεικνύουσα A
- c. 7. φαίνωμαι || φαίνομαι AΓ — μᾶλλον δὲ || μᾶλλον δὲ
καὶ A — μὴ καὶ ἄλλο τι τοιοῦτος φανεῖην || om. A, in
ras. Harl., μὴ καὶ ἄλλο τι τοιοῦτο φ. M Harl. (m. 2) —
φιλοσόφῳ || φιλοσοφῶ Harl. — διέλαθε || διέλαθεν Γ
Harl. — συντεθεικῶς || συντεθεικέναι Ω — πλῆν || om. Ω

LUCIANI NIGRINUS.

Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ

Vaticanorum 87 = A, 90 = Γ

[*Mutinensis 193 = Mut.**]

Parisini 2954 (c. 1—11) = M

collatae cum editione Teubneriana.

κομίζει || κομίζοι Ψ — εἴλημαι πρὸς τῶν σῶν λόγων ||
πρὸς τῶν σῶν λόγων εἴλημαι Ψ — ἡ ἀμαθία || om.
ἡ Ω — θρασεῖς || θράσος Γ — ἡ ἀμαθία . . . μοι || om. Ψ —

*) Perpaucis tantum locis non adeo extinctae sunt litterae ut legi possint. Cf. Rhein. Mus. 1881, S. 299 ff. „Ueber eine Lucianhandschrift zu Modena“.

ΝΙΓΡΙΝΟΣ Η ΠΕΡΙ ΦΙΛΟΣΟΦΗΣΕΩΣ || νηγρίνου
φιλοσοφία ΓΨ

- c. 1. ἐπανελήλυθας || ἐλίλυθας Ω — τί δὲ τὸ μέγα τοῦτό
ἐστίν || τί δὲ τὸ μέτα τοῦτό ἐστίν ΩΓ — ἀκριβὲς ||
ἀκριβῶς Ω, ὦ in ras M
- c. 2. σέ τιμι || σέ τιμι Γ — ἕκαστα || ἕκαστον M — Νιγρίνον ||
Νιγρῆνον Γ — ἔωθεν || ἔωθεν Γ — παιδίον || παιδὸς
ΩΓΜ — εἰσαγγείλαντος || ἀγγείλαντος Ψ — σοφῶν ||
φιλοσόφων ΩΓ
- c. 3. καγῶ || καγῶ Γ — τι τε ὁ || ὁ τι τε ΩΓΜ (Mut.) —
ἀρξάμενος || ἀπαρξάμενος Ω — περὶ τούτων || καὶ περὶ
τούτων M — τοσαύτην τινά μου τῷ λόγῳ ἀμβροσίαν ||
τ. τινά μου λόγων ἀμβροσίαν ΨΓΜ (om. μου Mut.) τ.
τινά μου ἀμβροσίαν λόγων Ω — κηληδόνας || ἀηδόνας
ΩΓΜ (Mut.)
- c. 4. δημοσία || Ψ (Mut.) — καταγελάσαι || καταγελάσαι Γ —
ἀναπεπταμένη τῇ ψυχῇ || ἀναπεπταμένην (ras. in ν) τὴν
ψυχὴν Ψ — παντοῖος || καὶ παντοῖος Γ (Mut.) — καὶ
ἄρτι μὲν ἔλυπούμην || om. Ψ — πλούτου τε || πλουτε Γ
m. 1. πλούτου τε m. 2. — μόνον οὐκ || μόνονουκ Γ —
ἐχαιρον δ' αὐ || ἐχ. δ' ἄν ΩΨΜ δ' αὐ Γ
- c. 5. γαῦρός τε γὰρ ὑπὸ τοῦ λόγου καὶ μετέωρός εἰμι ||
γαῦρός τε γὰρ εἰμι καὶ μετέωρος ὑπὸ τοῦ λόγου Ψ —
οἰόνπερ || ὅπερ Ω οἶον M
- c. 6. νήφειν τε || νήφειν τὲ Γ — βουλοίμην ἄν || om. ἄν Ω —
ἄγαθὲ || ὦ ἀγαθὲ Γ — τοῦτο γάρ τοι || τοῦτο γάρ μοι
Ω — μὴ ἐφθῆς || om. Ω — καὶ οὕτω || καὶ οὕτως M —
ἐμαντὸν || ἑαυτὸν Ψ
- c. 7. ὅταν || ὅτ' ἄν Γ — παιδικῶν || παιδων Ψ — γοῦν || γ'
οῦν Γ — ἄγουσι τοῖς ἐν ποσὶν || ἄγουσιν ἐν τοῖς ἐν
ποσὶν Ω (Mut.) ἄγουσιν ἐν τοῖς ἐμποσὶν Γ ἄγουσι ἐν
τοῖς ἐν ποσὶν M — τὰ αὐτὰ || τὰ αὐτοῦ M — ὅταν ||
ὅτ' ἄν Γ — παραμένει || παραμένη M — ἐγκατέλιπε ||
ἐγκατέλιπεν Γ — ἀκούουσι || ἀκούουσιν Γ
- c. 8. νῆ Δία || νηδία Γ — τε καὶ || τὲ καὶ Γ — ΛΟΥΚ. ||
om. Ψ

- c. 9. μέμνησό μοι || μέμνησθέ μου Α — πόρρω πον || πόρρω ποι ΩΑ — πραγμάτων || πρακτομένων Μ
- c. 10. τῶν φητόρων || om. τῶν Ω — ἔοικας || ΑΥΚ. ἔοικας Α — ἡμῖν || ἡμῖν Μ — τυγχάνεις τῇ μνήμῃ || τῇ μν. τυγχάνεις Ω — σοι δεῖ || δεῖ σοι Ω — νόμισον || ΕΤ. νόμισον Α — ἔνεκα || om. ΩΑ — ἔτοιμος || ἔτοιμός εἰμι Μ τὸν ἀγῶνα ἔτοιμος Α
- c. 11. ὅτι || ὅτι γε Μ — οὐδὲ . . . ἀδύνατον || om. Ω — ἢ καὶ Ἡρακλέους || om. καὶ Ω — πολὺ || πολλῶ Α — ἢ οὐν || ἴνα οὐν Ω — κατασχένων || κατ' ἀσχένων Γ
- c. 12. ἀνὴρ || ἀνὴρ Γ — πᾶνσεται || πᾶνεται (?) Ω — Ἀθήνησιν || Ἀθηρησιν Γ — ἀστῶν || ἀντῶν Α — εἰ καὶ || ἦν (in ras.) καὶ Ω — παραπαιδαγωγοῦσι || παιδαγωγοῦσι Ω
- c. 13. γοῦν || γ' οὐν Γ — ὄξετο || ὤξετο Γ — τοῖς δ' ἄρα || τοῖς δὲ ἄρα Ω — πικρῶς || πικρός Γ^a — βιοῦν || μὴ (in ras.) βιοῦν Ω μὴ βιοῦν ΑΓ — τοῖς οἰκέταις || τοὺς οἰκέτας Γ — τὰ ἄλλα || τᾶλλα Ω
- c. 14. τινα || τινὰ Γ — ἀνειπόντος || εἰπόντος Ω — ἐποίησεν || ἐποίησε ΩΑΓ — ἐν τ. α. || om. ἐν ΩΑΓ — μᾶ φωνῇ || μεγάλη φωνῇ Α — τοιαῦτα || τὰ τοιαῦτα Ω — ἐπήνει || ἐπήνει Γ — ἡσυχίαν τε || ἡσυχίαν τὲ Γ — πρὸς τὰ φύσει καλὰ || πρὸς τὴν φύσιν ζ. Α — μάλιστα || ὡς μάλιστα Ω ὦ μάλιστα Α
- c. 15. κεκήληται || κεκόλληται Α — τὰ πάντα || om. τὰ ΩΑ — λατρεύειν || δουλεύειν Ω — καὶ διεφθ. || καὶ marg. adscr. Ω — διατριβὴν || τοιαύτην διατρ. Α
- c. 16. ἀφροδισίων || δι' ἀφροδισίων ΩΓ — ἀενάφ || ἀενάω Α — τοιοῦτο || τοιοῦτον Ω — τοσοῦτων || τοιοῦτον Α
- c. 17. ἐπανήειν || ἐπανήειν Γ — ἀπήτονν || ἀπήτονν Γ — δὴ || om. Ω — τὰ || τᾶτε Γ — αὐτ' || αὐ Ω — ἴδης || ἰδης Γ — πράξειν || πράξαι Γ^b
- c. 18. φησίν || φασίν ΩΑΓ
- c. 19. ἀλλ' ἀτεχνῶς || ἀλλὰ ἀτεχνῶς — δειλὸν || δειλῶν Ω — μηδὲ || μὴ Γ

- c. 20. τῆς τύχης || τῆς ψυχῆς Α — καταφρονεῖν || μὴ καταφρονεῖν Γ — μαρτυρομένης || μαρτυρουμένης Ω — μηδὲν αὐτῶν || μηδὲν αὐτὸν Α — γιγνομένων || γινομένων ΩΑΓ
- c. 21. οἱ πλουτοῦντες || om. οἱ ΩΑΓ — αὐτοὺς προσέβλεψαν || αὐτοῖς προσ. — καὶ ὑποκύψαντα || om. Ω — [πόρρωθεν] || πορρωθεν ΩΓ πόρρω Α — μηδὲ || μὴ δὲ Γ
- c. 22. πολὺ || πολλὸ Α — κύκλω || κύκλω Γ — καὶ μικρολογίαν || ἴ μικρολ. ΑΓ — κατακλιθέντες || κατακλειθέντες Α
- c. 23. αὐτοὺς ἐκείνους || αὐτοῖς ἐκείνους Α αὐτοῖς ἐκείνους ΩΓ — αἰτίους || αἰτίους Α — ἐθελοδοουλείας || ἐθελοδοουλίας ΩΑ — μηδ' || μὴ δ' Γ — ἀνόνητον || ἀνόητον Α — διὰ τὸ πλουτεῖν || διὰ τοῦ πλ. Γ — ταύτη || ταυτη Γ — ἄγουσι || ἄγουσιν Γ
- c. 24. ὅταν || ὅτ' ἂν Γ — παραγγέλλουσι || παρερχομένοις in marg. Γ
- c. 25. κολάκων || καλῶν ΩΑΓ — πολλάκις αὐτῶν || αὐτῶν πολλάκις Α — ἄσαι || αἴσαι Γ^b ἄσαι Γ^a — γοῦν || γ' οὖν Γ — αὐτὸν || αὐτὸν ΑΓ
- c. 26. πράττων ταῦτα || ταῦτα πρ. Ω — δέων || δέον Γ — ποιῆσθαι || ποιῆσαι Α — ὅς γε || ὡς γε Γ — διειληφώς || ὑπειληφώς in marg. Γ — νόμω δὲ || δὲ add. Γ^b — τὴν χρῆσιν || τὸ χρήσιμον Ω — νομιζόμεθα || νομιζόμενοι Α — κάπειδαν || καπειδ' ἂν Γ
- c. 27. παρῆνει || παρῆνει Γ — μηδ' || μήτ' ΩΑΓ — ποιεῖν || ποιεῖν οἶμαι Α — ὀριζομένους || ὀρισμένους Ω — ἔορτὰς || καὶ ἔορτὰς Α — ποιῆσαι || ποιήσειν ΩΑΓ — ἀμέλλητον || ἀμέλητον Ω — καταγυμνάσωσι || καταγυμνάσωσιν Γ — δεῖν || οὐ δεῖν ΩΓ, ἀνυποδητῖν marg. Γ^b
- c. 28. χρῆναι || om. Α — τὰ παρὰ δύναμιν || τὸ π. δ. Ω — γοῦν || γ' οὖν Γ — ἐπειδὴ || ἐπει Α — ἀμεταστρεπτι || μεταστρεπτι Γ^a — αὐτὸν || αὐτὴν Α — ῥᾶον || ῥᾶον Α
- c. 29. διεξῆι || διεξῆι Γ — ὡς ἀληθῶς || om. ὡς Α
- c. 30. διαθήκας || διαθηκῆς (sic) Γ — προήχθην || προήχθη Γ^a προήχθην Γ^b — οἱ δ' ἄλλο τι || om. ΩΓ — εὐήθεις || εὐήθεις Γ

- c. 31. *τούτοις* || *αὐτοῖς* Ω Mut. — *τὸ πολυτελὲς* || om. *τὸ Ω* — *κρόκων τε* || *κρότων τε* Γ Mut. — *τούς μ. χ.* || *τούς δὲ μ. χ.* Α — *μέσον* || *μεσοι* Ω — *ἐμπιπλαμένους* || *ἐμπιπλαμένους* — *τὸ δ' ἐν καιρῷ* || *τῶν δ' ἐν καιρῷ* Γ — *μύρα* || *μύρα* — *μηδὲ* || *μηδε* Γ — *ἴσασι* || *ἴσασιν* Γ — *συγχεοῦσι* . . . *δὴ τὸ* || om. sed rec. m. margini adser. Ω — *τῆ τροφῆ* || om. *τῆ* Α — *αὐτῶν* . . . *πατεῖν* || om. Α — *αὐτῶν* || *αὐτῶν* Γ — *κωμωδίας* || *κωμωδίας* Γ — *τὸ τοιοῦτον* || *τοῦτο* ΩΑΓ
- c. 32. *κάκεινο* || *κάκεινα* ΩΓ Mut. — *ἡτιᾶτο* || *ἡτιᾶτο* Γ
- c. 33. *κάκεινους* || *κακείνους* Γ — *καὶ γὰρ αὖ* || *καὶ γὰρ οὖν* ΩΑ — *ἀπέφαινε* || *ὑπέφαινε* ΩΓ Mut. — *γοῦν* || *γ'* οὖν Γ — *εἴνεκα* || *εἶναι* ΩΓΑ Mut. — *πάντα* || *κατὰ πάντα* ΩΑΓ Mut. — *ἐφ' ὅσους ὁ μήκιστος* || bis scriptum in Α — *ἀπολαύειν* || *ἀπολαύοι* Α — *γινομένην* || *γινομένην* Α — *ἔστι* || *ἔστιν* Γ
- c. 34. *γὰρ τινὰς* || *γὰρ τινὰς* Γ — *ὑπερβαίνειν* || *ὑποβαίνειν* ΩΑ Mut. — *καινότετον* || *κενώτατον* Γ — *μηδὲ* || *μηδὲ* Γ — *τῶν ὄτων* || om. *τῶν* Mut.
- c. 35. *ταῦτά τε* || om. *τε* Ω, om. sed addit Γ — *καὶ πεφοβημένος* || om. *καὶ* ΩΑ — *ἰλίγγω* || *εἰλίγγω* Γ^a *ἰλίγγω* Γ^b — *ἰδρωῶτι* || *ἰδρωῶσι* Α — *ἡμάρτανε* || *δημάρτανε* ΩΑ — *ἐδάκρονον* || *ἡμάρτανον* Α — *κάμῃ* || *καμῃ* Α — *ὦδε* || *ὦδε* Γ^b — *περὶ* || *πως* Α
- c. 36. *ἀφιᾶσι* || *ἀφιᾶσιν* Γ — *διελθόντα* || *δι' ἐλθόντα* Γ^a — *μόνον* || *μόνον* Ω — *ἀπέλειπον* || *ἀπέλιπον* Α *ἀπέλιπεν* ΩΓ — *ὑπεναντίως* || *ἄπεναντίον* Α — *πρὸς* || *πρὸ* Γ — *πληγῆν* || *τὴν πληγῆν* Α — *ἐντολῆς* || *ἐμβολῆς* ΩΑΓ Mut.
- c. 37. *γίγνονται* || *γίνονται* Α — *ἐπειδὴν* || *ἐπειδ' ἂν* Γ — *τοῦτο* || *τούτω* Γ — *ἐντόνως* || *εὐτόνως* Α Mut. — *τοῦ διελθεῖν* || *τοῦ μὴ διελθεῖν* Γ — *τοῦτό τοι* || *τούτω τοι* Α — *ἡσυχῆ* || *ἡσυχῆ* Γ — *τὴν ψυχῆν* || om. Ω — *οὔτως* || *οὔτω* ΓΩ — *φιλοσόφων* || *οἱ φιλ.* Mut. — *τι* || *τοι* ΩΑ — *φόως ἀνδρεσσι γένηαι* || *φόως γένηαι*, om. *ἀνδρεσσι* ΩΓ Mut. *φάος δὲ γένηαι* Α — *τοῦ πάθους* || *τῷ πάθει* (?) Α — *δὴ* || *δὲ* ΩΓ — *ὑπῆν* || *ὑπ' ἦν* Γ — *φιλοσοφίας* || *φιλοσοφία* Mut.

- c. 38. *ETAIP*. || *Λυκ. Ξ* — *θανμάσης* || *θανμάσης Γ* — *λυτ-
τώντων* || *λυσσώντων ΩΓ* — *ἐν τῇ μανίᾳ* || *καὶ αὐτοὶ
ἐν τῇ μανίᾳ ΩΞΓ* — *διαθῶσι* || *διαθῶσιν Γ* — *γίγνον-
ται* || *γίρονται Ξ* — *τι* || *τοι Ξ* — *πολυγονεῖται* || *πολυ-
γονητικῇ Ξ* — *γίγνεται* || *γίνεται Ξ* — *κοινήν* || *κοινάν
Γ* — *ΛΟΥΚ* || om. *Ξ* — *τὸ τοῦ ἄρα Τηλέφου* || *τὸ τοῦ
Τ. ἄρα Ξ* — *ETAIP* || *ΛΥΚ Ξ* — *ΛΟΥΚ* || *ET. Ξ*

LUCIANI IUDICIUM VOCALIUM.

- Lectiones Codicum Marc. 434* = Ω, 436 = Ψ
Vatic. 87 = Ξ
Gorl. = A
Upsalensis (c. 1—8) = Ups.
Mutinensis = Mut.
Paris. 3011 = C
Paris. 2954 = M

collatae cum editione Teubneriana

- c. 1. *Ἐπὶ . . . ἐκφερομένων* || om. *AΨΞ Ups.*, om. sed margini
 adscr. *Mut.*
- c. 2. *ὑπὸ τουτουὶ τοῦ ταῦ* || *ὑπὸ τοῦ τούτου ταῦ Ups.* *ὑπὸ
 τούτου τοῦ ταῦ ΨC* — *φυλάσσοντα* || *φυλάττοντα AC* —
ἐς || *εἰς Ψ* — *πλεονεξίας τε* || om. *τε Mut. Ups.* — *ἀλλ'* ||
 om. *Ω Mut. ΨΞM* — *καὶ πλείω* || *ῥ' καὶ πλ. Ups.* — *πλείω* ||
πλείωι Mut. — *προσβιάζεται* || *προσβιάζεται C* — *μοι* ||
με Ψ Ups. CM γε Ξ — *τῆς ἀποθλήψεως* || om. *τῆς Ω* —
τῆς ἐμαντοῦ || om. *τῆς Ψ*, *τοῖς ΑΩΞ Ups. Mut. C τοῖς^H*
(sic) M — *προστιθὲν* || *προσθεθὲν ΩM* — *ἀγαρόντα* ||
ἄγοντα in ras. Ψ — *ἐν ἴσῳ δὲ* || *ἀλλ' ἐν ἴσῳ Ξ* —
ψόφου || *φόβου ΩΨ Ups. ΞCM φικων (sic) Mut.*

- c. 3. τοῖς βουλομένοις || τ. βουλ. αὐτῶν Ups. — αὐτὰ || αὐτὰ Ups. — οὐδὲν καθόλου || καθόλου οὐδὲν Ψ — τι || om. Mut. — οὔτε ὑμᾶς || οὐθ' ὑμᾶς Ψ — ἐς τοσοῦτον || εἰς τοσ. Α — οὔτε εἰ || οὔτ' ἐς Ψ
- c. 4. μέχρι νῦν || om. νῦν Mut. μέχρι τοῦ νῦν Ψ — διαμφισβητοῦν || ἀμφισβητοῦν^τ (sic) Ψ — κισήρεως || κισήρεως Α κισήρεως Ψ κισήριον Α — κεφαλαργίας || κεφαλαργίας Α — καὶ κεφαλαργίας || καὶ om. Α — γάμμα || τρίτον Ω — τῷ κάππα || τὸ κ. Mut. γραφείῳ || κραφείῳ ΩΜ τραφείῳ Ψ — γραφάλλων || κραφάλλων Ups. γ (in ras.) ραφάλων Ψ — ἐπέπαντο δ' ἄν || ἐπ. δὲ ΨΑ — μόγις || μόλις Ω Mut. — τετύχηκε || μετέσχηκε suprascr. τετυχη Ψ — ἐς ἄ || εἰς ἄ Α
- c. 5. ἡμῖν || ὁμῖν ΩΨ Ups. Μ — Ναυπλίου || Ναυπλοίου Α — ἔνιοι προσάπτοσσι || ἔνιοι ταύτην προσαπτ. Ups. — προμήθειαν ταύτην || om. ταύτην Ups. — αὐτὰ || αὐτὰ Ups. — τὴν ἐφεξῆς || τοῖς ἐφ. ΩΜ — ἐννέα || ἔνια ΩΨΑ Ups. Mut. CM — τὰ μὲν || om. τὰ ΩΨΑ Ups. Mut. CM — καθ' αὐτὰ || ὅτι καθ' αὐτὰ Α — φωνήεντα || τὰ φωνήεντα ΨΑ
- c. 6. γε || om. Α — χείροσι αὐτὸ || αὐτὸ χείροσι Ω Mut. Μ — ἢ ᾧ καλεῖται || om. Α ἢ ᾧ καλεῖται Ψ — ὁ μὰ τ. θεοῦς || ᾧ μὰ τ. θ. Ups. — οὐκ ἄν ἠκούσθῃ || οὐδ' ἄν ἠκ. Ψ — τοίνυν || οὖν Ω Mut. Μ — ὀνομάτων || καὶ ὄνομ. Mut. — μὲν || om. Ω Mut. Ups. C ἢ Ψ — καὶ ὀημάτων || om. Α — πατρώων || μὲν τῶν πατρ. Ψ — ἔκτοπον || ἐκπτῶτον Α — καὶ ἀπὸ τίνων || om. καὶ Ω
- c. 7. Κυβέλω || Κυβέλλῳ Α — ἐστι || ἐστιν Ups. — πολίχριον || πολύχριον Α — ὡς ἔχει λόγος || ὡς ἐπέχει λ. Mut. Ups. ΨΑΜC — κατηγορήσθαι δε || κατ. δι' ΑΩ Mut. Ups. ΑCΜ — ἐκαλεῖτο || καλεῖται Α — Βοιωτίος || βιώτιος Mut. — ἀξιοῶν || ἀξιοῦντι Ω Mut. Ups. ΑC ἀξιοῦντι Μ — λέγειν || λέγον Mut. λέγειν in ras. Ψ — με || μοι Ups. — συντεθραμμένων || καὶ συντ. ΑΨΑC — ἴδια || διὰ corr. in ἴδια Ψ καὶ ἴδια Mut. — καὶ οἰστὸν || om. καὶ Mut. — πάντι || πάντῃ Α

- c. 8. καττίτερον || καττύτερον Ψ — ἀπερὸ θριᾶσαν || ἀπερὸ θριάσαν Ψ ἀπερὸ θριάσαν Α ἀπερὸ θριάσε Α — δεδιὸς || δεδιὸς ΑΨΑ — ὀνομάσῃ || suprascr. εἰ Ψ — ἀθυμοῦντι || ἀναθυμοῦντι Ψ — σύγγνωτε τῆς δ. ὀ. || συγ. καὶ τῆς δ. ὀ. ΑΑ — τῆς δικ. ὀργ. || καὶ δ. ὀ. om. τῆς ΩΜ — μικρὰ || τὰ μικρὰ Ω Mut. Ψ — τὰ τυχόντα || om. τὰ Α — ἀφαιρουμένῳ || ἀφαιρουμένων Α ἀφαιρουμένων μοι Α — συνεσχολαχότων || τῶν συνεσχ. Α — χρημάτων || γραμμάτων ΩΨ Mut. Ups. ΑΜC — ὄρνεον || ὄρ. τι Ψ — ἀρπάσαν || om. ΑΩCM
- c. 9. Θετταλίαν || Θετταλίας Mut. — ἀποκέκλεικέ μοι || ἀποκέκλεικε μου ΜΨΑ ἀποκεκλεισμένον om. μοι ΩCM — θάλασσαν || θάλατταν ΩΨ — τῶν ἐν κ. || om. τῶν Ω — σευτλίων || σεύτλων Α τευτλίων Μ — πάσσαλόν μοι || π. μου Ψ — μηδὲ τ. ξῦ || μήτε ΩΑ — τῷ ξῦ || τὸ ξῦ Α — ἔχοντι Θουκνυδίδην || Θουκ. ἔχοντι Α — συγγνώμη || συγγνώμην Α — καὶ παρ' αὐτ. || om. καὶ Mut. — παρ' αὐτῷ φντεύσαντί μου || om. μου ΑCΜ παρὰ τῷ φντ. μου Α παραφντεύσαντί μοι Mut. — μελαγχ. || μελ. ποτὲ Α — κόρης || suprascr. κόρη in C, κόρη in margine A
- c. 10. σκοπῶμεν || om. Α — ἐντελέχειαν || om. Α — καὶ τῆς κεφαλῆς τὰς τρίχας τίλλοντος || τὴν κεφαλὴν καὶ τὰς τρίχας τιλ., omiss. καὶ ante τῆς κεφαλῆς Mut. — καὶ τῆς κολ. || om. τῆς Mut. — τοῦ ζῆτα || τὸ ζῆτα Α — τὸ σφρίζειν || τοῦ σφρίζειν Α τοῦ σφρίζειν Ψ — καὶ σαλπίζειν || om. ΨC — ἐξεῖναι || εἶναι Α — τούτων || οὖν τούτων Mut. — ἐξαρκέσειε || ἐξαρκέσειεν Ω
- c. 11. ὀμόφυλον || ὀμόφυλλον Mut. — αὐτοὺς || αὐτοῖς Α — γλώσσης || γλώττης Α — τὸ μέρος || ὅσον κατ' αὐτὸ μ. Ψ — ἀληθῶς || ἀληθινῶς Ψ — ταλὸν || τάλαν Ψ — εἰπεῖν αὐτοὺς || αὐτοὺς εἰπεῖν Ψ — προεδρίαν || προεδρίας Α — καὶ γῆν || om. καὶ Α — θάλασσαν || θάλατταν ΩΨCΜ — φασί || φασίν Α — αὐτῶν || αὐτῶν ΨΑΜ
- c. 12. πῶς || πῶς Α — κλάουσιν || κλαίουσιν Α — αὐτῶν ||

αὐτῶν ΨC αὐτὴν M — καὶ μιμ. . . τεχνήματι exstinctae
 sunt litterae in Mut., erasae in A — τῶ πονηρῶ || om.
 τῶ A — τὸ ταῦ ἄξιον || ἄξιον τὸ ταῦ Ψ — ἐγὼ μὲν ||
 om. μὲν Mut. — αὐτοῦ || αὐτοῦ Ψ — εἶναι || om. A —
 νομίζετε || νομίζεται A

LUCIANI TIMON.

Lectiones codicum Gorlicensis = A

Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ

Upsal. (c. 6 usque ad finem) = Ups.

Vaticanorum 87 = A, 90 = Γ

Paris. 2954 (c. 1—12) = M

Paris. 3011 (c. 1—6) = C

collatae cum editione Teubneriana.

- c. 1. πίπτον || πίπτον A — ταῦτα λῆρος || om. ταῦτα Ψ —
 ἐρισμάραγος || ἐρισμάραγδος A — ἀοιδιμόν σοι || ἀοιδι-
 μόν σου A
- c. 2. πῦρ μὲν || πῦρ μὲν ἀπαῦτον (sic) ἢ καπνὸν A — οὐ πάνν ||
 οὐ πάνν Ω οὐ πάνντοι M οὐ πάντη A — θερμοουργὸς ||
 suprascer. πάντολμος Ψ — ἀνὴρ μεγαλ. || ἀνὴρ καὶ
 μεγαλαυχούμενος M — λημᾶς δὲ || λημᾶς γὰρ M λημῶς
 δὲ A, om. λημᾶς δὲ Γ — ἀμβλύωτεις || ἀμβλιώτεις Ψ
 — ἐκκεκώφῃσαι || ἐκκεκώφωσαι A
- c. 3. νέος γε ἔτι || νέος γε ὄν A — πάντως || om. A —
 ἐποίεις || ἐπόρεις A — καὶ ἴνα || om. καὶ ΩΨM —
 ἐν ἀκαρεῖ χρόνον || ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ Ψ
- c. 4. ἔτι σοί || om. Ψ — ἀποφαίνουσι || ἀποφαίνουσιν M — ἐῷ
 λέγειν || om. A — ποσάκις . . . σου τὸν νεὼν σευλίχασιν ||
 π. . . σοι τ. ν. σευλ. Ψ — οἱ δὲ || suprascer. τινες Ψ —

- c. 4. Γιγαντολέτωρ || Γιγαντολώτωρ $\mathfrak{A}$ — κόλασεις || κολάσης Γ — τοσαύτην ἀδικίαν || τοιαύτην ἀδικίαν Ψ — Φαέθοντες || Φαέθωνες Ψ
- c. 5. εἰς ὕψος || ἐς ὕψος Ψ — οὐδὲ προσβλέπουσιν || οὔτε πρ. Ψ — κάκ || κακ Ω — ἀπηρημένοι || ἀνηρημένοι $\Psi\mathfrak{M}\mathfrak{A}$ — ἐντύχω τι || ἐντύχομι τι $\mathfrak{A}$
- c. 6. ἐπὶ ταύτην τὴν ἔσχατ. || ὑπὸ ταύτην τ. ἐσχ. Ψ — τεττάρων || τέσσαρων Ψ — ἀνιαιρότερον || ἀνιαιρώτερον $\Gamma\mathfrak{A}$ — ἀναρριπίσας || ἀναρριπήσας Ψ — ἤδη ποτὲ || ἴδη πότε $\mathfrak{A}$ — Οἴτης || οἶ της (sic) $\mathfrak{M}$ — περὶ σοῖ καὶ τῆς ἐκεῖ ταφῆς || περὶ τῆς σῆς ταφῆς Ω
- Cod. C (c. 1—6) omnino conspirat cum editione Teubneriana et cum codice Gorlicensi A.
- c. 7. ἑορτάζειν εἰώθαμεν || εἰώθαμεν ἑορτάζειν $\mathfrak{M}$ — φίλοι || om. sed rec. m. suprascr. Ψ — τί παθὼν || τί παθῶν οὖν $\Gamma\mathfrak{M}$ τί οὖν παθῶν $\mathfrak{A}$ —
- c. 8. εὐήθεια || συνίθεια $\Psi\mathfrak{A}$ — ἀκρισία || ἀκρασία $\mathfrak{A}$ — περὶ τῶν φίλων || περὶ τοὺς φίλους $\mathfrak{M}$ — αὐτοὺς || καὶ αὐτοὺς Ψ — ἑταίρους || ἑτέρους Γ — εἰ δέ τις || om. δὲ $\Gamma\Psi\mathfrak{M}$ — οὐδὲ προσβλέποντες || ἴ προσβλ. $\Psi\Gamma$ — διψθερίας || διψθερίτης $\mathfrak{A}$ — μελαγχολῶν τοῖς κακοῖς || τοῖς κ. μ. $\mathfrak{A}$
- c. 9. εἰκότως γὰρ || εἰκότα γὰρ $\Gamma\mathfrak{M}$ — ἐπ' ὀλίγον || om. ἐπ' $\mathfrak{A}\Psi\Gamma\mathfrak{A}$ — οὐδὲ ἀπέβλεψα || οὐδ' ἐπέβλεψα $\mathfrak{A}$ — ἐς τὴν Ἄτ. || εἰς τὴν Ἄτ. $\mathfrak{M}$
- c. 10. πρὸς ἡμῶν || παρ' ἡμῶν $\mathfrak{A}$ — οὕτω || οὕτως Ψ — ἐπισκευάσω || κατασκευάσω Ω — ἡμᾶς τοὺς θεοὺς || ἡμῶν τῶν θεῶν Ψ — παρασκήψας || περισκήψας $\mathfrak{A}$ — περὶ τῆ πέτρα || περὶ τὴν πέτραν Ω παρὰ τὴν πέτραν $\mathfrak{M}$ — τιμωρία || τιμωρία Ω — εἰ ὑπερπλουτοῦντα || om. εἰ $\Gamma\mathfrak{M}$ εἴπερ πλουτοῦντα $\mathfrak{A}$
- c. 11. ἰδοὺ γέ τοι || ἰδὸν γὰρ $\mathfrak{M}$ — παρ' αὐτὸν || παρ' αὐτὸν $\mathfrak{M}$ $\Omega\mathfrak{M}$ παρ' αὐτῶ Γ
- c. 12. εἰς ἐμὲ || ἐς ἐμὲ $\Omega\mathfrak{M}$ — ἐξεώθει || ἐξώθει Ψ — πέμπεμε || om. με Ψ — αἰσθησομένους || αἰσθαν^{Ἡσ}ομένους (sic) Γ — ἄθλιοι || ἄθλιον Ψ — ἀμελητὶ || om. sed. suprascr. rec. m. Ω

- c. 13. ἐλευθέρωσ || ἐλευθερίως A — ἐπὶ μόχλοις || ἐπὶ μόχλοις τισὶ A — σκότῳ || σκότει A
- c. 14. εἰς ὑπερβολὴν || εἰς ὑπ. ΨΓ — καὶ κατεγέλας || om. καὶ Ω — οἰκονόμος ῥ || om. ἢ ΩΨΓ — παιδοτρίβης || παιδοτρίψ Ups. ΨΓ παιδοτρίψ A — ὑπεισιῶν || ἐπεισιῶν A A ὑπεισιελθῶν Ups. — λαθραίως || λαθραίως Γ — ἐμπαροινήσει || ἐμπαροινήσοι A ΩΨ — πῶς οὖν οὐκ ἄδικα ταῦτα πάλαι μὲν ἐκεῖνα αἰτιᾶσθαι || πῶς οὖν οὐκ ἄδικα ταῦτ' ἐκεῖνα αἰτιᾶσθαι Ω πῶς οὖν οὐκ ἄδικα ταῦτα σου πάλαι μὲν ἐκεῖνα αἰτιᾶσθαι Ψ π. ... ταῦτά σε (?) π. μ. ἐκ. αἰτ. Ups.
- c. 15. ἐξετάζοις || ἐξετάξεις A — ἀμελὲς καὶ om. Ψ — θύραις || θύραισι A — καὶ σκότῳ || om. καὶ (?) Ups. — τὸ φῶς || om. τὸ ΨΓ Ups. — ὡς μηδὲ ὄφθειν || ὡς μὴ ὄφθ. Ψ — κατασήποντας || κατασίποντα Ups. —
- c. 16. τὸ ὄλον || τὸ μέλλον A — γήμας γυναικα || γυναικα γήμας Ψ, om. γήμας Ups. — φυλάττοι || φυλάττη A — ἔνθα ἂν ἐθέλοι || om. ἂν Ψ A Ups., ἐθέλει om. ἂν Γ — ἀπάγοι || ἀπάγων Ω
- c. 17. ἐπ' ἀρότῳ παιδῶν γνησίῳν ὁ δὲ || ἐπ' ἔρωτι π. γ. ὁ δὲ A ἐπαρῶτο παιδῶν γνησίῳν γενέσθαι πατήρ, om. ὁ δὲ Ψ — στιγματίας || μαστίγιας Ups.
- c. 18. μόνον τῷ χρυσίῳ || μονῶ τῷ χρυσίῳ A — Φινεὺς || φονεὺς A — ἀπὸ τῆς φαρ. || om. A — παύσεται || πεπαύσεται A — ἐκ κοφίνου || om. ἐκ Ψ ἐκ κοφίνου Γ — τετροπημένον || τετροπημένον A — πρὶν || πλὴν Ups. — τοῦ κύτους || τ. κύματος A Ω Ψ A
- c. 19. εἰ μὴ ἐμφράξῃται || εἰ μὴ ἐμφράξεται Ω ἢ μὴ ἐμφράξῃται ΨΓ Ups. — ἀναπεπτάμενον || ἀναπεπτομένον Ups. — ἀπαξ || ἀμπὰξ A
- c. 20. οὐκ οἶδ' ὅπως || οὐκ οἶδα ὅπως A Ψ Ups. — ἄμα γοῦν || ἄμα οὖν Ω — ἐγὼ γε || ἐγὼ δὲ A Ψ Ups. — χθὲς μὲν || om. μὲν Ψ — τίμερον || σήμερον A — ὁμως || ὁμους Ψ — πορφυροῦ || πορφυροὶ Ψ — πιστεύοντες οἶμαι || οἶμαι πιστ. A — πλουτοῦσιν || πλουτοῦσι A

- c. 21. *δέη* || *δέοι* Α — *μετακομίζουσι* || *μετακομίζουσιν* Γ — *πρόκειται* || om. sed. m. r. suprascr. Ω — *προσπετομένην* || *προσπεταμένην* ΑΩΓ
- c. 22. *ἄς* || om. sed suprascr. Ω — *ἀπολαβόν* || *ἔ(?)πολαβόν* Ups. — *θεῖ* || *θεῖι* ΩΑ — *Πυρρίον* || *πυρίον* Α — *Τιβίεν* || *Τιβείον* ΑΩΓ — *αὐτοὺς* || *αὐτοῖς* Ups. — *θύννος* || *θύννος* Α
- c. 23. *ἀθρόως* || *ἀθρόος* Ups. — *ἄλλως* || om. ΑΑ, om. sed r. m. add. Ψ, *ἄλλος* Ups. — *ὄρθιον* || *ὄρνιθιον* ΑΩΓ — *ὄρ θι* (sic) Ψ — *φορητός* || *φορητής* Α — *ἄχρι* || *ἄχρισ* ΨΑ — *εὐμορφότερον* || *εὐμορφώτερον* Ψ — *πλουσ. δέ* || om. δέ ΑΨ — *ἐκχέη* || ras. in η ΩΓ, *ἐκχέει* ΨΑ Ups. — *τὰ* || om. Ups.
- c. 24. *γιγνώμενα* || *γινώμενα* Ups. — *ἀντόπους* || om. sed rec. m. ads. Ψ — *οὐδὲ ὄβολοῦ* || *οὐδ' ὄβολοῖ* Α — *ἀξίοις* || *ἀξιούς* Α — *ἄχρι ἄν* || *ἄχρισ ἄν* ΨΑ — *περιτύχη* || *περιτύχοι* Α — *ἀπαγαγὼν παρ' αὐτὸν* || *ἀπαγαγὼν*, suprascr. *παρ' αὐτὸν* Ω, *ἀπαγ.* suprascr. *παρ' αὐτὸν* ΨΓ
- c. 25. *τὸ αὐτῷ δοκοῦν* || *τὰ αὐτῷ δοκοῦντα* Γ Ups.
- c. 26. *ἔτι* || *τι* Α — *οἶδα ὅτι* || *οἶδ' ὅτι* Α — *ἠλιβάτων* || *ἠληβάτων* Α — *ξυνίης* || *ξυνίεις* Α — *ἄντοῦ* || *ἀντοῦ* Γ *ἔαντοῦ* Α
- c. 27. *ποικίλα* || *ποικίλον* Ups. — *ἐνδὺς* || *ἐνδῖς* Α — *ἐντυγχάνοντες* || *τυγχάνοντες* Α — *κατεγίνωσκον* || *καταγίνωσκον* Α
- c. 28. *ὅτι καὶ* || *οὐκαὶ (?)* Ups. — *αὐτοὶ* || *αὐτὸ* Γ Ups. — *περιθήμενοι* || om. Α — *ἐπίχριστος* || *ἐπιχάριστος* Ups. — *τὰ ποῖα* || om. τὰ ΑΨΨ — *εἰσδέχεται* || *εἰσδέχεται* Ups. — *μεγαλοφυχία* || *μεγαλαυχία* ΩΨΓ Ups. — *μαλακία* || *ἡ μαλακία* Ω — *ἅπαντων* || om. Ups. — *ἄλλα* || *ἄλλα ἄττα* Γ — *ὀρέγεται* || *ὀρέγηται* Α — *δορυφορούμενον* || *δορυφορούμενος* Ups.
- c. 29. *Ὡς δὲ λειὸς εἶ καὶ ὀλισθηρός, ὦ Πλ.* || *ὡς δὲ λειὸς εἶ ὦ Πλ. καὶ ὀλ.* Ω — *δυσκάτοχος* || *δυσκάθεκτος* Ω — *ἐγγέλεις* || *ἐγγελῖς* Ups. — *οἶδ' ὅπως* || *οἶδα*

- ὅπως ΩΓ — ἔχεσθαι || ἀπέχεσθαι Α — ἀλλὰ μεταξὺ
 φλναροῦντας ἡμᾶς πρᾶγμα ἤδη οὐ μικρὸν διέλαθε ||
 ἀλλ' ἤδη ἄλλο φλ. ἡμᾶς π. ἤδη οὐ μικ. διέλ. Ψ ἀλλὰ
 μεταξὺ ἄλλα φλ. ἡμᾶς πρ. ἤδη οὐ μ. διελ. Α — ἀλλὰ
 . . . διέλαθε || om. ἤδη διέλαθεν Γ, om. ἤδη Ups. — οὐ-
 περ || ὄνπερ (?) Ψ
- c. 30. πρὸς ὑμᾶς || παρ' ὑμᾶς Ω — ἀκούσῃ ἐμοῦ || om.
 ἐμοῦ Α, ἐμοῦ ἀκούσῃ Γ Ups. — ἐπιβαίνωμεν || ἐπι-
 βαίνομεν Ups. — ἔπου || ἔπον Α — ἐχόμενος τῆς
 χλαμύδος || τῆς χλ. ἐχόμενος Ψ — ἄχοι || ἀχοις Ψ —
 ἔστι || ἔστιν Γ
- c. 31. Καρτερία τε || Κ. δὲ Ψ — Ἄνδρεία || ἀνδρία Ω —
 ὑπὸ τῷ λιμῶ || ὑπὸ τῶν λιμῶ Α — περιεσχημένον ||
 περιεσχημένον Α
- c. 32. ἀπάγεις || ἄγεις Ups. — ὁπότε αὐτὸν || om. αὐτὸν Ω —
 παραλαβοῦσα om. sed. marg. adser. Ω — ἀπέδειξα ||
 ἀπέδειξας Ups. — εὐαδίκητος || εὐαδίκετος Ups. —
 ἀφαιρεῖσθαι || ἀφαιρεῖσθε, ε in ras. Ω — ὅμοιον ||
 αὐτὸν ὅμοιον Ups. — καὶ ἀγεννῆ || om. Ψ
- c. 33. πρὸς αὐτὸν || πρ. αὐτὸν Ups. — ἡμεῖς δὲ προστίωμεν ||
 ἡμεῖς δὲ καὶ πρ. Α
- c. 34. [μάλα] || μάλα ΩΨΓ Ups. — οὔτοσί || οὔτος Ψ
- c. 35. ὑμῶν δέομαι || δέομαι ὑμῶν Ψ — εἰκὸς ἦν || om. ἦν
 Ups. — αὐτῶν || in ras. Α — μηδαμῶς || οὐδαμῶς Α —
 ἐπιμελονμένων σου || ἐπιμελωμένων σε Ups.
- c. 36. ὦ Ἐρμῆ || om. ὦ ΨΓ Ups. Α — ἐπαίδευεν || ἐπαίδευ-
 σεν ΑΨ
- c. 37. ἐρρωμένος || ἐρρωμένως Α — τὸν ἀγρὸν τουτονὶ ||
 τουτονὶ τὸν ἀγρὸν Ω — ἐργαζόμενος || ἐπεργαζόμε-
 νος ΩΓ — φιλοπόνως || φιλοφρόνως Ψ — παρὰ τῆς
 δικέλλης || περὶ τ. δ. Ψ — ὦ Ἐρμῆ ἀπιθι || ἀπιθι ὦ
 Ἐρμῆ ΨΓ Ups. — ὦγαθέ || om. Ups. — δικαιολογή-
 σομαι || δικαιολογήσωμαι Γ — λέγοντα || λέγοντι Α —
 Ἐρμῆν || ἔρμη Ω
- c. 38. Ἐχρῆν μὲν || ἐχρ. μέντοι ΩΨΓ — περιβλεπτός τε ||
 περιβ. δέ τοι Ω — τό γε || om. γε Α — ὑπὸ σοῦ ||

- ἀπὸ σοῦ Ups. — χλανίδος || χλαμύδος Ω — τὴν διφθ. ||
om. τὴν Ψ — μηκέθ' ἤκειν || μήθ' ἤκ. Ω — μοι || om. Ψ
- c. 39. οἶος || ὀποῖος Ups. — ὑπάγαγε || ἐπάγαγε Ups. — εἰς
οἶα || εἰς οἶα ΩΓ — ἐμβάλλεις || ἐμβαλεῖς Ω — το-
σαύτας ταύτας Ups.
- c. 40. σέ φημι || σοί φημι A — ὑπεκστήσομαι || ἱποστήσομαι
ΩΨΓ ἀποστήσομαι Ups.
- c. 41. ἄγε || ἄγε δὴ Ω — σεαντὴν || σεαντὸν A — τοσοῦτον
χρυσίον || χρυσίον τοσοῦτον Ω — ἀνθρακας || ἀνθρα-
κες A — διαπρέπεις || διαπρέπει Ups. — ποτὲ || om. Ups.
- c. 42. πρὸς Τιμωνα || πρὸς τὸν T. Ups. — ὁ βασιλεὺς ὁ
Περσῶν || βασιλεὺς Περσῶν Ups. βασιλεὺς ὁ Π. Γ —
ἐμοὶ ἰκανὸν || ἰκ. ἐμοὶ Ups. — τὸν αὐτὸν || τὸ αὐτὸ
Ψ — Ἑλέον || Ἑλαί(in ras.)ου Γ — ἐθῶν || ἰθῶν Ups.
ἐθνῶν A — εἰς || om. Ups.
- c. 43. ἦν τινα || εἶ τινα Ω — μήτε || μέ τε Ups. — δεχώ-
μεθα || δεχόμεθα Ψ — ὄρος || ὄρος Ups. — ἐαυτῶ γεί-
των || ἐαυτῶ καὶ γείτων Ups. — καὶ αὐτῶ || καὶ αὐτᾶ
Ups. ἢ αὐτῶ Γ ἢ αὐτῶ ΩΨ
- c. 44. βαπτίζοντα || κύπτοντα? Α — ἀνακῦψαι || ἀνανῆψαι
ΨΑ — ἀπολάβοιεν || ἀπολάβοι Ups. — ἐπεψήφισε ||
ἐπεψήφισεν Γ ἐπεψήφησε Ψ — Ἐχεκρατίδης || Ἐχε-
κρατίδου Ups. — ἐμμένωμεν || μένωμεν, eas. ἐμ Ω —
ταῦτα || ταῦτα μὲν Ups.
- c. 45. συνθέουσι || θέουσι Α συνθέουσιν Γ — κεκονιμένοι ||
κεκονισμένοι Ups. — πότερον οὖν || πότερον γοῦν
Ups. — ἀκροβολιζόμενος || ἀκροβολίζομαι Ups. — το-
σοῦτον || om. Ups. — δεχόμεθα || δεχόμεθα Ups. —
αὐτοὺς || αὐτοῖς Ω — φερ' ἴδω || φέρε ἴδω Ω φερ'
εἶδω Ups. — ἐστι; Γναθωνίδης || ἐστι' γναθωνίδη A
- c. 46. εὐμορφότατε || εὐμορφώτατε Ψ — [Νή] || νῆ ΩΨΓ
Ups. — γε || om. Α — αἶε || om. Ups. — τί || om. Ups. —
τί σοι ἄσμα || om. σοι A — μάλα || om. A — προσ-
καλοῦμαι || προκαλοῦμαι Γ — προσκεκλήσομαι || προ-
κεκλήσομαι Ψ — TIM. ἔτι γὰρ . . . γενόμενος || om.
Ω — μένεις || μένεις (sic) Γ

- c. 47. ἀγρόν ὄλον παρ' ἐμοῦ || παρ' ἐμοῦ ἀγ. ὄλ. Ω —
 προῖκα || om. Ψ Ups. — ἐπομοσάμενος || ἐπομοσά-
 μενος Ups. — προσενέτεινεν || προσέτεινεν Ψ
- c. 48. Τίμωνα γνωρίζετε || Τίμων ἀγανωρίζεται Ups. —
 ὁμως || ὁμῶς A — ἄλλα δὲ || om. δὲ Ups. Γ — κορά-
 κων || κολάκων Ψ κολάκων ΓA — τινα πλοῦτον || πλοῦ-
 τον τινα A — ταῦτά σε || ταῦτα σε¹ (sic) Ups. — καὶ σε
 φ. || ὡς καὶ σε φ. ΩΓ — τῷ Νέστορι || τῶν νέστορι A —
 φιλοφρονήσομαι || φιλοφρονήσωμαι ΩΓ φιλοτιμησώμαι
 Ups. — κατέαγα || κατέαγε A — τοῦ κρανίου || τὸ
 κράνιον Ups.
- c. 49. ὁ ῥήτωρ || om. Ups. — κατεδεδίκαστο || καταδεδίκαστο
 Γ Ups. — Ἐρεχθηίδι || Ἐρεχθηίδε Ups. — τὸ γινόμενον ||
 τὸ μὲν Ψ
- c. 50. ἀμφοτέραι || om. Ups. — ὁ ἐπὲρ σοῦ || ὅπερ σοὶ Ups.
 — κάγαθός || καὶ ἀγαθός Ups. — ἐγὼ πῶποτε || ἐγὼ
 ποτε Ups. — προσκειῖσθαι || προκειῖσθαι A Ups. —
 Ἀχαρναῖς || Ἀχαρνεῖς ΩΨAΓ — μοίρας || ι in ras. Γ
- c. 51. δεδόχθω || δέδοκται Ω Ups. δεδόχθαι in ras. Γ — καὶ
 κοιῆ || om. καὶ Ψ — κατὰ φυλάς || καὶ τὰ φυλα
 Ups. — ἰδίᾳ || ἰδίᾳ πᾶσι Ups. — ἀναστῆσαι τὸν T. ||
 τὸν T. ἀναστῆσαι A — ἀκτῖνας ἑπτὰ || om. ἑπτὰ ΨAΓ
 Ups. — παρὰ τὴν Ἀθηνᾶν || περὶ τ. Ἀ. Ψ — στεφά-
 ροις || στεφ. ἑπτὰ ΩΨA Ups. — τήμερον || σήμερον Ψ Ups.
 — τὰ Διονύσια || om. τὰ A — ἐθέλλη || ἐθέλοι ΨΓ Ups.
- c. 52. οὖν || ἄν Ups. A. — παρὰ σέ || περὶ σέ Ψ — γεννη-
 θησόμενον || γεννησόμενον Ups. — ἤδη || om. Ups. —
 οὐκ οἶδα || οὐκ οἶδ' Ups. — ἔτι || om Ψ — καθαρῶς ||
 καθαρὸς AΩΓ Ups. — ἐλεύθερος || om. Ups. — ἀστὸς ||
 αὐτὸς Ψ Ups. — ὄν || ἐλεύθερος ὄν Ups.
- c. 53. Ἀλλὰ καὶ πλουτεῖς || om. καὶ Ups. — κατοίσω γάρ
 σοι || κ. γ. σοῦ A — ἂν πάθοιμι || om. ἂν ΩΨA —
 μοίρας || ι in ras. Γ
- c. 54. οὐ Θρασικλῆς || ὁ Θρ. Ψ Ups. — οὐ μὲν οὖν ἄλλος
 οὐ μὲν γάρ(?) ἄλλος γοῦν Ups. — ἐκπετάσας γοῦν ||
 om. γοῦν Ψ — πρὸς αὐτὸν || πρὸς αὐτὸν A Ups. —

- σωφρονικός || σωφρονίσκος ΑΩΨ — Αήθης || Λέθης
 Ups. — καρύκης || καρύκκης ΑΨ — τρύβλια || τρίβλια
 Α τριβλεια Ups. — λιχανῶ || λιχάνω Α — καταλίποι ||
 καταλιπη Α
- c. 55. κἄν || και Γ Ups. — περ || περι Ψ — ἐπι τῇ κ. || ἐν
 τ. κ. Ψ — πονηρῶς || πονήρως Α — πάνσοφον ||
 πάνν σοφόν Ψ — τι χρῆμα || τὸ χρ. Ω — πακαί ||
 παϊ Ω Ups. πακαί Ψ
- c. 56. τὸν πλοῦτόν σου || τ. πλ. σοι ΑΩΨΓ — δεδραμήκασι ||
 δεδραμήκασιν Γ — πρὸς ἄνδρα || om. Ups. — δειπνον ||
 τὸ δειπνον Ups. — πορφυρίδος || πορφυρίδης Α —
 ψηφίδων || ψήφων ΑΓ Ups. — ἀγαθῶ ὄντι || ἀγαθῶ
 ὄντα Ups. ΩΓ ὄντα ἀγαθῶ Ψ — ἐπεμβὰς || ἐπιβὰς Α
 — πρὸ || πρὸς Ups. — κυματωγῆς || κυματωδοωγῆς
 Α — ὀρῶντος || δὲ ὄντος, supraser. r. m. ὀρῶντος Ψ
- c. 57. μηδ' ὀβολὸν || και (rec. m.) μηδ' ὀβ. Ω — ἀνεις ||
 ἀνῆς Ω ἀνιεις Ψ — ἡμιτάλαντον || τάλαντον Ω —
 δίκαιος || δίκαιον Ψ — ἐταίρων || ἑτέρων Γ — ταί-
 τηγι || ταύτην Γ Ups. — ἐκπλήσας || ἐμπλήσας Γ Ups. —
 παράσχης || παραχοίς^Η (sic) Ψ παράσχοις in r. Γ —
 δλους || δλως Α — ταῦτά σου || om. σου Α — φέρε
 σοι || φ. σου Ups. — ἐμπλήσω || om. Ups. — ἐν ἐλευ-
 θέρῳ τ. π. || om. ἐν Ups. — Ante τί. . μῶν app. sig.
 Thrasycl. ΩΨ — τί; μῶν || Τιμων ΑΓΑ Ups. — Ante
 και μὴν app. sig. Tim. ΩΨ
- c. 58. ἐπὶ τὴν πέτραν || om. τὴν Ups. — ἀναπαύω || ἀπο-
 παύω Ω ἐπαναπαύω Α

[LUCIANI] HALCYON.

Lectiones codicum Vaticanorum 87 = A, 90 = Γ

Parisini 2954 = M

collatae cum editione Teubneriana.

- c. 1. αὐτῆς || ἐαντῆς AM — Κήϋκα || Κήκα A — περι ||
om. A
- c. 2. τούτων || τούτων M — ρεοττία || ρεοττεία M — ἀλκνο-
νίδας || ἀλκνονιτιδας A ἀλκύνοντας Γ — παντός || πάν-
τως AG — κατόπτρω || πρωί Γ — ἀλκνονίς || ἀλκνωνίς
AG — ὑπάρχειν || ὑπάρχει suprascr. ν Γ — ποτε ||
πώποτε AM — τὸ τοιοῦτον || om. τὸ A
- c. 3. πάνν || πάντη ΓM — νεογιλὸς || νεογιλλὸς AGM —
Ante τί δ' ἄν sig. Χαιρεσ. Ante ἐώρακας sig. Σωκρ.
— ἔχοιεν ἄν || om. ἄν A — ἐώρακας || ἐώρας GA —
τη || τοι M — καὶ τὰς ἀστραπὰς || om. ΓM
- c. 4. μείζόν τι || ἀμήχανον τι AGM — ἀναγαγεῖν || ἀγαγεῖν
AGM — τοιοῦτον || τοιοῦτο AGM — πολλάκις || om.
A — δαιμονίῳ δὴ || δ. δὲ AGM — οὐ συμβλ. || οὐδὲ
συμβλ. A — λεία || λίαν AG
- c. 5. ὀνομάσαι τι || ὄνομα ἐστὶ A — οὐκονν || οὐκ οὐν Γ —
καὶ ἀνθρώπ. || om. καὶ M — δυνάμεσι || δυνάμεσιν Γ —
ἐν ταῖς || om. M. — πράξεισι || πράξεσιν Γ — τεχνῶν ||
τειχῶν M — οὕτως || οὕτω AG — ὥσπερ || ὡς ἄν AGM
- c. 6. πάνν πολλὰς || om. A — ὀπηρῖκα || ὀπηρῖκ' AGM —
νομίσωμεν || νομίσομεν AGM — ἄν τοῖς || ἀντοῖς AG —
τηλικούτον || τηλικαύτην AGM — αὐτοῦ || αὐτὸς AM
- c. 7. ἀδύνατα || ἀδύνατον Γ — ἑτέροις || ἑταίροις Γ — γραμ-
ματικὸν || γραμματικῶν A — ἕως || om. Γ — ἄπτερον ||
ἄχειρον AGM — ἀπέδειξε σοφὴν || σοφὴν ἀπέδειξεν
AGM — τέχναις, ὡς λόγος || ὡς λόγος τέχναις AGM
- c. 8. ἔχομεν || ἐχόμενοι A — τοιοῦτον || τοιοῦτο ΓM —
ὄρνι || ὄρνιθ^α M — ταῖς ἐμαῖς || τ' ἐμαῖς ΓM

LUCIANI PROMETHEUS SIVE CAUCASUS.

Lectiones codicum Marc. 434 = Ω

Vatic. 90 = Γ

Florentini Laurentiani 77 = Φ

Paris. 2954 = Μ

collatae cum editione Teubneriana.

- c. 1. Η ΚΑΥΚΑΣΟΣ || om. Φ — τουτονι Τιτᾶνα || Τιτᾶνα
τουτονι ΩΓΦΜ — τι || om. ΩΦΜ — γυμνόν || γυμ-
νός ΩΓΦΜ — καταπαγῆ || καταπαγειη ΩΓΦΜ —
οὔτος || οὔτως ΩΓΦ — περιφανῆς || περιφανῶς Φ —
ἦ || εἶη ΩΓΜΦ — ἀνεστανρῶσθαι || ἐστανρῶσθαι ΩΓΜΦ
— ἐπαμύνειεν || ἐπαμύνειεν ΩΜ — τοῦ κρημοῦ || om.
ΩΓΜΦ — τόν || τὸ ΓΦ — ἀποξυροί || ἀποτομοί ΩΓΜΦ
— τῷ || τῷ Φ — ἀκροποδητι μόγισ || ἀκρω ποδι που
ΩΓΜΦ — μόγισ || ΩΓΜΦ — ἐστάναι || ἐστάναι Φ —
ἂν ὁ στανρὸς γένοιτο || ὁ στανρὸς ἂν γένοιτο ΩΜ —
ὦ Πρ. || om. ὦ ΩΦ — ἀλλ' || ἀλλὰ ΩΜΦ — κατα-
παγησόμενον || litt. so in ras. Φ
- c. 2. Ἄλλὰ κᾶν ὑμεῖς || ἀλλὰ ὑμεῖς γοῦν ΩΓΜ ἀλλ' ὑμεῖς
γοῦν Φ — τοῦτο φῆς || τοῦτ' ἔφη ΩΓΜΦ — ἀντι
σοῦ || ἀντι τοῦ ΩΓΦ, τοῦ corr. in σοῦ Μ — μάλα ||
om. Ω — ἂν χωρῆσαι || om. ἂν ΩΓΜΦ — προσπαττα-
λευθέντας || προσπατταλευθῆναι ΓΜΦ προσπατταλευ-
θητῆς (sic) Ω — ἀλλ' ὄρεγε || ἀλλὰ ὄρ. ΓΦ — ὦ Ἥφ. ||
om. ὦ Μ — σφύραν || σφύραν Φ — αὕτη || αὕτη corr.
ex αὐτῆι
- c. 3. ὦ μητερ || γῆ μ. ΩΓΜ γῆ μητήρ Φ — ὁ κακοδαίμων ||
κακὰ Φ — ἐργασάμενος || ἐργασάμενος ΓΜ ἐργασμέ-
νος Φ — ὦ Προμηθεῦ δεινὸν || δεινὸν ὦ Πρ. ΓΦ, οὐδὲν
δεινὸν ἐργασον ὦ Πρ. Μ. — ὡς σαντῶ || ὡς αὐτῶ Μ
ὡς αὐτῷ Φ ὡς αὐτῷ (sic) Ω — ὑπεξέλεσθαι || ἐξε-
λέσθαι ΩΓΜΦ — τὸν Δια δὲ || τὸν δὲ Δια Φ — γὰρ ||
om. ΩΓΜΦ — ζῶα || ζῶια

- c. 4. Ὅμηρον || ποιητὴν ΩΓΜΦ — αἰτιάσθαι || αἰτιάσθαι
 ΩΓΜΦ — μοι || om. ΩΓΜΦ — ἐμαντῶ || ἐμαντῶι Φ
 ἐμαντὸν ΩΜ — ἡδέως ἂν || ἡδέως ἂν σοι ΩΓΜΦ —
 ἡμῶν || ἐμοῦ ΩΓΜΦ — σὺ δὲ || σὺ γὰρ Φ — Κασπίων ||
 κασπίδων Γ — Ἐκπρόθεσμον || ἕωλον ΓΜ ἕωλον sed
 manu rec. suprascr. ψυχρὸν ἀνωφελῆ Φ, ἐκπροθ. suprascr.
 ἀνωφελῆ ἕωλον Ω — ἀγωνιῇ || ἀγωνιεῖ ΓΦ — ἔχον εἶη ||
 εἶη ἔχον ΩΦ εἶη ἔχων Γ — ἐς ἀκρ. || εἰς ἀκ. ΩΓΜΦ
- c. 5. κατηγορήσεως || m. rec. κατηγορήσεις Φ — ὧ Ἥφ. || om.
 ὧ Φ — ὁ Ἑρ. || om. ὁ ΩΓΜΦ — τὴν κρεανομίαν καὶ
 τὴν ἀνθρωποποιάν || τὴν ἀνθρ. καὶ τὴν κρεαν. ΩΓ
 καὶ τὴν ἀνθρ. καὶ τὴν κρεαν. ΜΦ — ἀλλ' ἀμφι || ἀλλὰ
 ἀμφι ΜΦ — ρήτωρ τε || om. τε ΩΓΦ — μεμέληκεν ||
 μεμέληται ΩΓΜΦ — ἂν || ἂν ποτε ΩΓΜΦ — ὦμην ||
 ὦμην Φ — τοιοῦτον || τοιοῦτο ΓΜΦ — καὶ τοῦτο ||
 καὶ τοιοῦτο ΩΜ — καιρὸς ἤδη περαίνειν || περαίνειν
 ἤδη καιρὸς Φ
- c. 6. τὰ κεφάλαια || μόνα τ. κ. ΓΜΦ — ἐπιτραπέν || ἐπι
 τραπέντ (sic) Γ ἐπιτραπέντι ΩΦ — ἐξαπάτησας || ἐξα-
 πάτας ΩΜΦ — ἐς αὐτοὺς || ἐπ αὐτ. ΓΦ παρ' αὐτοὺς
 Μ — συνεῖναι || συνιέναι ΩΓΜΦ — τοῖς τηλικούτοις ||
 τούτοις Ω τούτοις in marg. τοῖς τηλικούτοις Μ — λι-
 ρος γὰρ || λῆρος γὰρ οὐκ ἂν Φ
- c. 7. Εἰ μὲν || εἰ μὲν γὰρ (eras.) Φ — εἰσόμεθα || ὀφόμεθα
 ΩΓΜΦ — πρῶτόν γε || om. γε Μ πρ. μὲν Ω — ἄκουε ||
 ἄκουσον ΓΜΦ — τὸ περι || τὰ περι ΩΓΜΦ — αὐτὰ ||
 ταῦτα ΩΦ — ὡς || om. ΩΓΜΦ — εἶρε || εἶδεν ΩΜΦ
 — καταπέμψαι || om. ΩΓΜΦ — ἀνασκολ. || ἀνασκ.
 πέμπειν ΩΓΜΦ — ἰλίκον || ὀ ΩΓΜΦ
- c. 8. καταλείπειν || καταλιπέιν ΩΓΜΦ — τὴν αὐριον || το
 (in ras.) αὐρ. Μ — κομφείας || κομφᾶς ΩΓΜΦ — δια-
 σιλλαινειν || σιλλαινειν ΩΓΜΦ — ἔγωγε || ἐγὼ ΩΓΜΦ
 — μνημονεύσειν || μνημονεύειν ΓΜΦ — εἰς τ. || ἐς τ.
 Φ — ὦμην || ὦμην Φ — τούτων || om. ΩΓΜΦ —
 παιδιάν || ἢ παιδιάν ΩΓΜΦ
- c. 9. δ' ὁμως || δὲ ὁμως ΓΜ, δὲ, om. ὁμως Φ — τὴν ὄλην

- δὲ ὑφηρεῖσθαι || τὴν δ' ὄλην ὑφ. ΩΓΜΦ — τῇ γῆ ||
 τῆι γῆι Φ — ἐκκολλάπτειν || ἐκκόπτειν ΩΓΜΦ — πολ-
 λὴν τινα || om. τινα ΩΓΜΦ — εὐτέλειαν || ἀγένειαν ΓΜΦ
 ἀγένειαν Ω — τηλικαῦτα || τοιαῦτα ΩΜΦ — ὀργίζεται ||
 ἐργάζεται ΩΓΜΦ
- c. 10. ἐς τὴν ὀργὴν || om. τὴν ΩΓΜΦ — ζωμοῦ τι || om.
 τι ΩΓΜΦ — ὀπτομένων || ὀπτομένων Μ — τι κατ. ||
 τῶν κρεῶν κατ. ΩΓΜΦ — ἐνετριψαντο || ἐνέτριψαν
 ΩΓΜΦ — ἢ κατὰ χ. || ἢ καὶ χ. ΩΜ
- c. 11. καθ' ὀπότερον || καθὸ πρότερον ΓΜΦ — αἰτ. μου ||
 αἰτ. με ΩΦ — ὄντας || ὄντας ἀνεργαστον ΩΓΜΦ —
 ἐσχηματίσθαι || διεσχηματίσθαι ΩΓΜΦ — καὶ συμμέ-
 ροντα || om. καὶ ΩΜΦ — ἀμείνω αὐτοῖς αὐτὰ || ἀμ.
 ταῦτα αὐτοῖς ΩΓΜΦ — εἰ || εἰς Γ — καὶ ἀπ. || om.
 καὶ ΩΓΜΦ — ἀπάνθρωπον || ἀπάντων ΩΓΦ — μέ-
 νειν || εἶναι ΓΜ
- c. 12. καὶ δῆλον || om. καὶ ΩΓΜΦ — ἡδίκηκα || ἡδίκησα Φ
 — μετακοσμήσας || μετακ. καὶ νεωτερίδας ΩΓΜΦ —
 ἦν οὖν || om. ΩΓΜΦ — ναοὶ || νεῶς ΩΓΜΦ — ἢ
 ἀγαλ. || om. ἢ ΩΓΜΦ — ἀγάλματα || ἀγαλμα Φ —
 ξόανα || ξόανον ΩΓΜΦ — τοιοῦτον || τοιοῦτο ΩΓΜΦ
 ἐς τὸ χ. || εἰς τ. χ. Μ — τᾶλλα || τὰ ἄλλα ΓΦ — τὰς
 μορφὰς μὲν || om. μὲν Φ — γιγνομένη || γινομένη
 ΩΓΜΦ — εἶναι τοῦτο || αὐτὸ εἶναι ΩΓΜΦ
- c. 13. φύρας || φυράσας ΓΦ — ἔτι || om. ΩΜΦ — ταῦτά
 ἐστίν || ταῦτ' ἐστίν ΜΦ — τοὺς θεοὺς || τοῖς θεοῖς
 Ω — ἡλικόν || πηλικόν ΩΜΦ — ἐποίησα || πεποίηκα
 ΩΓΜ — ἐς κίνησ. || εἰς χ. ΩΓΜΦ — τινα θνητὰ
 ζῶα || θνητὰ ζῶά τινα ΩΜ — οὕτως || οὕτω ΩΜΦ —
 δῆ || om. ΩΓΜΦ — νῦν || om. ΩΓΜΦ — τῶν ἀνθρώ-
 πων || om. τῶν Φ — δέδιδε || δέδιεν Γ eras. ν Φ —
 μὲν δῆ || om. Μ — ὧ Ἐρμῆ πρὸς ἐμοῦ || πρὸς ἐμοῦ
 ὧ Ἐρ. ΩΓΜΦ — τῶν ἔργων τῶν ἐμῶν || τῶν ἐμῶν
 ἔργων ΩΓΜΦ — κἂν ἔν τι μικρότατον || τι καὶ ἔν
 τὸ μ. ΩΓΜΦ
- c. 14. καὶ χρήσιμα || om. καὶ Μ — ἅπασαν || om. ΩΓΜΦ —

ἀκαμῆ || ἀκόσμητον ΩΓΜ ἀκαλλῆ Φ — καὶ θυσίας
καὶ v. || om. M — δ' ἀνθρώπων || δὲ ἀνθ. ΩΓΜΦ —
ἴσως || ἂν τῆς χρήσεως ΩΓΜΦ — νυνὶ δε || νῦν δ'
ΩΓΜΦ — κατέθηκα || τέθεικα ΩΓΜΦ — καὶ Ἥρας ||
om. ΩΓΜΦ — οὐδαμοῦ || οὐδαμῶς ΩΜ — τὰ ἔμαν-
τοῦ || τὰμαντοῦ ΩΜ τὰμαντοῦ Φ

c. 15. ἔτι || τίθει ΩΓΜΦ — παραθεωρῶμεν || παραθῶμεν
ΩΓΜΦ — δόξειεν || δειχθείη ΩΓΜΦ

c. 16. φῆς || φ. εἶναι ΜΦ — ἐπιβουλεύουσι || ἐπιβουλεύουσιν
ΓΦ — οὐ δῆπον || καὶ οὐ δῆπον ΩΓΜ καὶ οὐ δῆπω
Φ — διὰ τοῦτ' || δ. τοῦτο ΩΓΜΦ — ἔτι || ἐπεὶ ΓΜΦ
— ἴσως || om. ΩΜ — ἐπιμελεῖσθαι αὐτῶ || αὐτῶ ἐπιμ.
ΩΓΜΦ — καίτοι τό γε || καὶ τούτω γε ΩΓΜΦ —
ἦ || om. ΩΓΜΦ — προνοοῦμεν || ΓΦ — τούτων ||
om. ΩΓΜΦ — ποθοῦντες || ποιοῦντες ΩΓΜΦ

c. 17. ἀποπνίγει || πνίγει ΩΓΜΦ — ὅτι || οἶ ΩΓΜΦ — γε ||
om. ΩΓΜΦ — γινόμενοι || γενόμενοι ΩΜΦ — ἀξιούτε ||
ἀξιοῦντες ΩΓΜΦ — ἄλλον δὲ || om. δὲ ΩΓΜΦ —
ἀπεργάσασθαι || ἀπεργάζεσθαι ΩΜΦ — ζῶον || ζῶιον
Φ — πῶς || ὅπως ΩΦ — ἀλλὰ ὑμεῖς || ἀλλ' ὑμ.
ΩΜΦ — δέη || δέοι ΩΜΦ — περὶ μὲν οὖν . . . ἰκανά ||
om. Φ, om. οὖν Ω

c. 18. καὶ ἐπὶ τὸ πῦρ εἰ δοκεῖ || om. καὶ Φ εἰ δοκεῖ καὶ ἐπὶ
τὸ πῦρ Ω εἰ δοκεῖ ἐπὶ τὸ πῦρ ΓΜ — μετελεύσομαι
μέτειμι ΩΓΜΦ — ἐξ οὐ || ἐξ οὐτον ΩΓ ἐξότον Φ —
εἴ τις καὶ ἄλλος || εἰ καὶ τις ἄλλος ΓΜΦ — φθόνος δὲ ||
om. δὲ ΩΓΜΦ — τούτων || τούτου ΓΦ — χρῆ εἶναι ||
εἶναι χρῆ ΩΓΜΦ — δωτῆρας || δοτῆρας ΜΦ — ἐστά-
ναι || ἐστάναι Φ — ὄπον γε καὶ || om. καὶ ΩΓΜΦ —
ἐς || εἰς ΩΓΜΦ — μεγάλα || μέγα ΩΜ

c. 19. ἐς || εἰς ΩΓΜ — ἀναγκαῖον || ἀναγκαίως ΩΓΜΦ —
κμισᾶν || κμισᾶν Μ — τὰς ἀγνίας || om. τὰς ΩΓΜΦ —
τῶν βωμῶν || τοῦ βωμοῦ Μ — ὄρω δέ γε || om. γε
Μ — ἐς || εἰς ΩΓΜΦ — παραγίνηται || παραγένηται
ΩΓΜΦ — αὕτη ἂν γένοιτο || ἂν γένοιτο αὕτη ΩΓΜΦ —
ὑμετέρας || ἰμετέρας Μ — κελεύετε | κεκωλύκατε ΩΓΜΦ —

- μῆ || om. ΩΓΜΦ — και οὗτος || om. και M — ἐστι ||
 ἐστιν Φ — εἶ τι || δτι Φ — διευθύνετε || διευθύνετε
 ΩΓΜΦ — διεξελέγγετε || διελέγγετε ΩΦ
- c. 20. πρὸς οὗτω || τοσοῦτωι, corr. in πρὸς οὗτωι rec. manu
 Ω — ὠνήσο || ὄνησο Γ — ἕξ και δέκα || ὡς ἕξ και
 δέκα ΩΓΜΦ — ὅπως || πῶς ΜΦ — προεγίνωσκες ||
 προεγίνωσκες Ω — διότι || δτι ΩΓΜΦ — δε om. ΩΓΜΦ
 — γέ || om. ΓΜΦ — ἀδελφός || φίλος ΩΓΜΦ — ἐς
 μακράν || εἰς μακ. ΩΓΜΦ — ἐπιπετίσεσθαι || ἐπιπτί-
 σεσθαι ΩΜΦ — ἐν ἡμῖν || κοινῆι σὺν ἡμῖν ΩΓΦ και
 κοινῆ σὺν ἡμῖν M
- c. 21. εὐεργεσίας || εὐδαιμονίας ΜΦ — ἀντι τῆς καταδίκης ||
 om. τῆς ΓΜΦ — και γὰρ || και γὰρ οὗτος ΩΓΜΩ —
 ἴδη || ἦδη σοι Φ — οὕτωσι || om. ΩΓΜΦ — ὑπόμεινε
 . . . ὀρέον || om. Φ — εἶη δε || εἶη δέ γε ΓΜ — ὡς
 παύσειεν || ὡς παύσειέν τε ΓΜ ὡς παύσειέ σε Ω

DEORUM DIALOGI.

I.

Lectiones codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
Vatic. 90 = Γ
Gorl. = A

collatae cum editione Teubneriana.

- c. 1. ἦδη πέπονθα || om. ἴδη Ω — ἐξορύντεσθαι || ὀρύντεσθαι
 ΩΓ — τοιαῦθ' ἡμῖν ζῶα || τοιαῦτα ἡμῖν ζ. Γ τοιαῦτα
 ἡμῖν, om. ζῶα . . . γυναικας Ω — νομῆ || διανομῆ Ω —
 τοσοῦτον χρόνον || τοσοῦτω χρόνω ΨΑ — πολλοστη-
 μόριον || πολλοστιμόριον Ψ — ἀλλά σοι μηνύσω τι, ὦ
 Ζεῦ || om. τι ὦ Ζεῦ Ω

- c. 2. καὶ τί || τί γὰρ ΓΩ — ἦν || ἐὰν Γ — ὄντινα μισθὸν ||
 οὖν τίνα μ. ΨΑ — ἐφ' ὃ τι βαδίζεις || ἐφ' ὄτω β. Ω —
 τί δ' οὖν || om. δ' ΩΓ — ἐπὶ τοῦτω || ἐπὶ τοῦτο Ψ —
 ἀληθές τι || om. ἀληθές Γ — κοινωνήσης || κοινωνήσεις
 Γ — Νηρηίδι || Νηρείδι Ω — αὐτῇ || αὐτὴ ΓΑ — οἶα
 καὶ σὺ ἔδρασας || οἶα καὶ σὺ ἔδρασας τὸν Κρόνον Γ
 οἶα καὶ ἔδρασας τὸν Κρόνον, om. σὺ Ω — τοιοῦτό γε
 || τοιοῦτό τι Γ

II.

Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
Vatic. 90 = Γ
Gorl. = Α.

- c. 1. εἰ καὶ τι ἡμαρτον || om. τι Ψ — καὶ ἔτι ἄφρων || om.
 ΩΓ — ὃ Ἐρωσ || ὃ Ἐρ. ΩΓ — Ἰαπετοῦ || τοῦ Ἰαπ. Γ
 Ἰαπετοῦ Α — ὅς || om. ΩΓ — τί δαί σε || τί δέ σε ΩΨΓ —
 ἡδίκησα || ἡδίκηκα Ω — διανοῆ || διανοεῖς ΩΓ — εἰ
 μικρά || om. ΩΓ — ὅς ἐμοί || ὡς ἐμοί Γ — οὐδέν ||
 μηδέν Ω — ταῦρον || ἢ ταῦρον ΨΑ — αἰετόν || αἰτόν
 ΨΓ — συνῖκα || συνῆλθον ΓΩ — ταῦρον ἢ κύκνον ||
 κύκνον ἢ ταῦρον ΩΓ — ἦν || ἐὰν ΩΓ
- c. 2. θνήτῃ || εὐ θνήτῃ Α — σὴν || om. Ω — πρόσωπιν ||
 πρόσωπιν Γ — ἔφευγε || ἔφευγεν Ψ ἔφυγε Ω ἔφυγεν
 Γ — καίτοι κομήτην καὶ || om. ΩΓ — εἰ δ' ἐθέλεις ||
 εἰ δὲ θέλεις ΩΨΓ — φέρε || φέρης Ψ — ὡς ἡδιστον
 ποιεῖ σεαυτὸν ἐκατέρωθεν καθεμιμένος βοστρήχους || ἀλλ'
 ὡς ἡδιστον ποιεῖ σεαυτὸν ἀπαλὸν ὀφθῆραι καθεμιμένον
 βοστ. Ω ἀλλ' ὡς ἡδ. π. σεαυτὸν ἐκατέρωθεν καθεμιμέ-
 νον βοστ. ΨΑ ἀλλ' ὡς ἰδιστον ἀπαλὸν ποιεῖ σεαυτὸν
 καλὸν ὀφθῆραι καθεμιμένον βοστ. Γ — ἀνειλημένος ||
 ἀνειλημένους Ω — ὑποδέου || ὑπὸ δύο Α — οὐκοῦν ||
 τί οὖν ΨΑ

III.

*Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
Vaticani 90 = Γ
Gorlicensis = A*

- c. 1. *Ἰνάχου* || *Οἰνάχου* Ψ — *οἶσα* || om. ΩΓ — *ναί* || *νή*
Ω *μή* Γ — *ἐστίν* || om. Ω — *τῷ τρόπῳ δ' ἐνηλλάγη*; ||
τῷ τοπῳ δ' ἐν τινι ἡλλάγη Γ — *ἀλλὰ καὶ καινὸν* ||
καὶ νῦν, om. *ἀλλὰ* ΩΓ — *τοῦνομα* || *ὄνομα* ΩΓ —
ἐς τ. Ν. || *εἰς τ. Ν.* ΩΓ — *ἐκείνον* || *ἐκείναι* A — *πον* ||
om. Γ — *ἐς τ. Αἴγ.* || *εἰς τ. Αἴγ.* ΩΓ — *τῶν ἐκεῖ* ||
τοῖς ἐκεῖ ΩΓ — *ἀναγέτω* || *ἀγαγέτω* Ω *ἀναγαγέτω* ΨΓ

IV.

*Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
Gorlicensis = A*

- c. 1. *ἄγε* || *εὐγε* Ω — *Γανύμηδες* || *Γαννύμηδες* Ψ — *εἰδῆς* ||
ἰδῆς ΩΨ — *ἔχοντα* || *με ἔχοντα* ΩΑ — *οὐδ' ὄνηχας* ||
οὐδὲ ὄν. Ω — *οὐδε πτερά* || *οὐ πτ.* ΨΑ — *αἰετὸς* ||
ἀετὸς Ψ — *ἀπὸ μέσου* || *ἐκ μέσου* — *σοὶ ἐκεῖνα* ||
ἐκεῖνά σοι Ω — *ἄνθρωπον ὄρας* || *ἄνθρωπος ὄν ὄρας*
Ω — *αἰετόν* || *ἀετόν* Ψ *ἀετός* Ω — *σὺ γὰρ εἶ* || om.
εἶ Ω — *ἐκεῖνος* || *ἐκεῖνος εἶ* Ω — *ἔστηκε* || *ἔστήκει* Ω
— *μοὶ* || om. Ψ
- c. 2. *Σύ* || *σὺ δέ* Ψ — *τί ἀδικήσαντά με* || *τί με ἀδικήσαντα*
Ω — *ἀνήρπασας* || *ἀνέσπασας* Ω — *ὁ βασιλεῦ* || *ὁ*
βασιλεὺς Ω — *οἱ λύκοι διαρπάσσονται* || *οἱ λύκοι διήρ-*
πασαν Ω *διαρπάσσονται οἱ λύκοι* Ψ — *ἴδη* || om. Ψ
— *μέλει* || *μέλλει* Ψ — *ἀθανάτω* || om. Ω — *οὐ γὰρ* ||
om. γὰρ Ψ — *αἰετὸς* || *ἀετὸς* Ω — *ἂν εἶην* || om. *ἂν*
ΩΨΑ — *ἔχομεν δέ* || om. *δὲ* Ψ
- c. 3. *Ὡς ἀφείλης δέ* || om. *δὲ* Ψ — *ἔτι* || *ἐστίν* Ψ — *Γανύ-*
μηδες || *Γαννύμηδες* Ψ — *τοῦ τε ποιμνίου* || om. *τε*
ΩΨΑ — *ἐντεῦθεν* || *ἐνταῦθα* Ψ — *πατρίδα* || *τὴν π.*

Ω — τυροῦ . . . μέντοι || om. Ω — ἀμβροσίαν || ἀβρωσίαν Ψ — ἀλλ' ἀθάνατος || ἀλλὰ ἀθ. Ω — φαίνεσθαι ποιήσω || ποιήσω φαίνεσθαι Ψ — παίζειν || παιζειν Α — συμπαίζεται || συμπέζεται Ψ — ἔχεις || ἔξεις Ω — συμπαιζόμενον || συμπαιζόμενον Ω συμπειζόμενον Ψ — σοι || om. Ω — τουτονὶ τὸν Ἑρ. || τοῦτον Ἑρ., om. τὸν Ω

- c. 4. Τί δαί || τί δὲ Ψ — ποιμαίνειν || ποιμεν (sic) Ψ — δείσει || δεήση Α — γάλακτος || καὶ γάλακτος Ω — ὁ οὐρανός || om. ὁ ΩΑ — εἶση || οἶση corr. in εἶση Ψ — Κοιμήσομαι || καὶ κοιμήσομαι Ω — ἦ μ. τ. ἦλ. || om. ἦ Ω — διὰ τοῦτό σε ἀνήρπασα, ὡς || διὰ τοῦτό γε ἡ σπονδὴ πᾶσα, ἵνα Ω — ἀλλὰ ἠδίων || ἀλλ' ἠδ. Ω — εἰ || om. Ψ — Γανύμηδες || Γαννύμηδες Ψ
- c. 5. τι φθεγγόμενος || τοι φθ. Α — παρὰ || περὶ Ψ — με || om. Ω — ὡς τὰ πολλά. || om. ὡς ΨΑ — ἀνήρπασας || καθήρπασας Ω — ἐς τ. γ. || εἰς τ. γ. ΩΨ — φιλῶν || φιλῶν γὰρ διατελέσω Ω — Εἰσόμεθα τότε ὃ πρακτέον || εἰσ. τότε τί πρ. Ω εἰσ. τότε διτε πρ. Ψ — οἶνοχοῖσοντα || οἶνοχοῖσαντα Ω — τὸν σκύφον || τὸ σκύφος Ω

V.

Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
Vaticani 90 = Γ
Gorlicensis = Α

- c. 1. τὸ φρύγιον || om. τὸ Ω — τὸν νοῦν προσέχεις || προσέχεις τὸν νοῦν ΩΨΓ — ὀπόσαι ἂν ἑμιλίσωσί μοι || ὀπ. ἄρα ἑμιλίσωσιν ἐμοὶ ΩΓ
- c. 2. οὐδ' ἐκεῖνα || οὐδὲ ἐκ. ΩΨΓ — ἀπολιπὼν ἐμὲ || ἀπολιπὼν με Γ — ἐπὶ τὴν γῆν || om. Ω — ἦ σάτυρος || om. ΨΑ — Ἰδαῖον || εἰκαῖον ΨΑ — τουτὶ || τοῦτο Γ — θεῶν || ἀστῶν Ω — ἐπαχθέν || ἀνεχθέν Ω — ἀπηγορεύασιν || ἀπηγορεύει ΩΓ — ἄρα ἦ τε || ἴδη ἦ τε Ψ — λάβοις ||

- λαβῆς^{οῦ} (sic) Ψ — ἀπάντων || πάντων ΩΓ — και τὸ
 φίλημα || ῥ και τὸ φ. ΨΑ — ὅτε || ἐνίοτε ΩΓ — δὲ ||
 γε ΩΓ — ἀπάντων || πάντων ΩΓ — ὁ π. . . καθει-
 μένος || om. ὁ ΩΓ — ἅπαντα || πάντα Ω
- c. 3. προτιμότερον || ποτιμώτερον ΩΓ — Φρυγι || παιδί Ψ —
 οὕτως || τῷ ΩΓ — Μή μοι || om. μοι Ω — γενναιο-
 τάτη || γενναία Ω γενναῖε Γ — οὔτοσι || οὔτος ΨΑ
 οὔτωσι Γ — ἐμοι || om. ΨΑ
- c. 4. οὐνεκα || ἐνεκα ΩΨΓ οὐνεκα Α — γοῦν || δοῦν ΩΓ —
 οἶά μοι διὰ τὸν οἰνοχόον τοῦτον || διὰ τὸν οἰνοχόον
 τοῦτον οἶά μοι — και ἐπισπασ. || om. και ΨΓ — γε ||
 τε Ω — ὄν οὐδ' ἄν || om. ὄν Α — ἀσβόλου || ἀσβό-
 λης Ψ — και π. π. || om. και Ω — ὁ οἰνοχόος || om.
 ὁ Ω — ἐμπρέπει || ἔπρεπε ΨΑ — καθάριος || καθα-
 ρὸς ΩΓ
- c. 5. και χωλός || om. και Ω — ἀσβόλου || ἀσβόλης Ψ —
 ἐξ ὄτου || ἐξ οὐ Ω — κομήτην τοῦτον || τοῦτον κ. ΩΓ
 — ἰ Ἰδη ἀνέθρεψε || ἡμῖν ἢ Ἰδ. ἀνέθρεψεν Γ — οὐδ' ||
 οὐδὲ ΩΓ — οὐχί || οὐ Γ — οὐδὲν || μηδὲν⁸ (sic) Α —
 παρὰ παιδὸς || περὶ παιδὸς Ψ — σοι μὲν || σοι μὲν
 οὐν Γ — ἀναδίδου || δίδου ΩΓ — ὀρέγοις || ὀρέγεις
 ΩΨΓΑ — κᾶτα || κᾶτ' Ψ και Γ — ἀπολαμβάνοις ||
 ἀπολαμβάνεις ΨΑ λαμβάνεις ΩΓ — δέδιθι || δειδηθι (?)
 Γ — θέλιγ || ἐθέλιγ Ω ἐθέλει Γ

VI.

Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
Vaticani 90 = Γ
Gorlicensis = Α

- c. 1. τοῦτον || τοῦτον ὄρας Ψ — γε ὦν || om. γε Ψ — τί
 δαι || τί δὲ ΩΨΓ — τί δ' ἄλλο || τί γὰρ ἄλλο ΩΓ —
 καιτοι || και τε ΨΑ — ἐτόλμησε || ἐτόλμησεν ΨΓ —
 ὄσον || ὄσον Ω — αἰσχροῖς || αἰσχρῶσιν Γ — ἐπεχειρήσε ||

- ἐπεχείρησεν Γ — οὖν || δ' οὖν ΩΓ — ἐπίρα || πειραῖ
 Ω πείρα Γ — ὅποιον τι || om. Ψ — τὸ αἰσχρὸν ||
 τὸ αἰσχρὸν αὐτοῦ Ψ τὸ αἰσχρὸν αὐτὸ Α — ὅπερ ἄν
 σὺ || ὃ σὺ, om. ἄν Ψ ὃ σὺ Α
- c. 2. ἀτήν || ταύτην ΩΓ — ἀφείρα || ἐώρα Ω — ἐς ἐμέ ||
 εἰς ἐμέ ΩΓ — ὁ δὲ καὶ ἔσσετε || om. ΩΓ — παρα-
 δοίην || ἀραδοίην ΩΓ — λαβὼν || λαχὼν Ψ — ἐς ἐμέ ||
 εἰς ἐμέ Ω — συνίειν || συνήην ΩΓ συνήειν ΨΑ —
 προκυλινδούμερον || πρόσκυλινδόμερόν μου Ω προσκυ-
 λινδούμερόν μου Γ — ἰκετεύοντος || καὶ ἰκετεύοντος
 Γ — μέτει || μετη Ω
- c. 3. ἐπ' ἐμέ . . . καὶ || om. ΩΓ — πέρα || τὸ πέρα ΩΓ —
 πέρα τοῦ μετρίου || τοῦ μετρίου πέρα Ψ — συγγνω-
 στοὶ οὖν || om. οὖν Α — οἶα || οἶον Α — οὔποτε || οὐδέ-
 ποτε Ω — ὁ δ' || ὁ δὲ Γ — τί || om. ΩΓ — ἡμῶν
 αὐτῶν || αὐτῶν ἡμῶν Ω — οὔτω γε || om. γε ΩΨ —
 φέρει || φέρει σε Ψ — σὺ ἔπη || om. σὺ ΨΑ — κε-
 λεύσῃ || κελεύησε Ω κελεύσῃ σε Γ — τῷ Ἰξίονι οἶδα κα-
 θότι || οἶδα ἐγὼ καθότι τῷ Ἰξίονι ΩΓ — ποτὲ om. ΩΨ
 — αὐτοῦ || αὐτοῦ ποτὲ Ψ — Πειρίθων || Πυρίθων Ψ
- c. 4. ἐκείνων || κείνων Α — ἐς γῆν || εἰς γῆν ΩΓ — οἶσθα ||
 σὺ ἴσθα Ω σὺ οἶσθα Γ — μηδαμῶς || οὐδὲ ὄλως Ω
 μηδὲ ὄλως Γ — τί, ὦ Ζεῦ || om. τί ΨΑ — εἶπης ||
 εἶποις Ψ — οὐδαμῶς || μηδαμῶς ΩΓ — πλασάμενοι ||
 πλασάμενος in ras. ΩΓ — παρακατακλίνωμεν || συγκα-
 τακλίνωμεν ΩΓ — ἄν παύσαιτο || ἀναπαύσαιτο Γ παύ-
 σεται Ψ — ἢ τί γάρ || om. ἢ ΩΨΓ — ἐπιθυμῶν ||
 ἐπιθυμοῦν Α — καὶ πάθοις || om. καὶ ΩΓ — πλάσμα-
 τος || πράγματος Γ — συνέσται || in ras. Ω συνεστάναι
 δόξει Ψ
- c. 5. ἀλλὰ ἢ ν. || ἀλλ' ἢ ΩΓ — ποιήσει || ἴξει ΩΓ — τοῦτο
 φῆς || τοῦτ' ἔφησ Γ — οἱ πάντες ἀνθρ. || πάντες οἱ
 ἀνθρ. Γ οἶοι πάντες οἱ ἀνθρωποι Ω — ἅπασι || πᾶσι
 Ω — συγγενῆσθαι || συγγενῆσθαι Γ — τάχ' ἄν ||
 τάχα ΩΓΑ — πιστεύουσιν || πιστεύουσιν Ψ — εἶπη ||
 εἶποι ΩΓ — τὸν ἄδην || om. τὸν ΩΓ — ἄθλιος || ὁ

ἄθλιος Ψ — δικην διδοὺς || διδ. δικην Ψ — οὐ τοῦ
 ἔρωτος || om. οὐ Ψ — δὴ || δεῖ Ω om δὴ ΨΑ — ἀλλα
 τῆς μεγαλαυχίας || ἀπὸ τῆς μεγαλαυχίας Ψ

VII.

*Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
 Gorlicensis = A*

- c. 1. προσμειδιᾷ || προσγελαῖ Ω — δῖλοι ἤδη μέγα τι ἀγα-
 θὸν || δηλοῖ τι ἤδη ὡς μέγα ἀγαθ. Ω — Ἐκεῖνο || ἐκεῖνό
 γε φῶ Ω — τὸ βρέφος || om. τὸ Ω — τί ἂν || τίνα
 ἂν Ω — ἐξείλκυσε λαθὸν || ἐξείλκυσε λαθῶν Ω λαθῶν
 ἐξείλκυσε Ψ — ἐκ || om. Ω
- c. 2. ὃ μάλιστα ἔστηκε, τὸ ἐν τοῖς σπαργάνοις || ὃ μόνις ἐκι-
 νεῖτο ἐν τ. σπ. Ω τὸ ἐν τοῖς σπαργάνοις ὃ μόνις
 ἔστηκε Ψ — ἦν || εἰ Ω — προσέλεθῃ || προσέλθοι Ω —
 ἀπόλωλεν || διόλωλεν Ω — ὦ Ἄπολλον || om. ὦ Ω —
 μὰ || νῆ Ψ — οὕτως || οὕτω A
- c. 3. ὃ δὲ καὶ διακονεῖσθαι || om. καὶ Ω — κατεπάλαισεν ||
 καὶ ἐπάλαισεν Ω κατεπάλαιεν Ψ — ὑφελὼν || ὑφέλκων
 Ω — προσπτυξαμένης || προσπηλεξαμένης Ψ — ἔτι ||
 ἦλθεν ἐπὶ Ω — τὸ πῦρ || om. τὸ Ω — εἶχε || εἶχεν
 Ψ — Γοργόν || ὑπερδριμύν Ω — ἤδη καὶ μουσικόν ||
 καὶ μουσικόν ἤδη Ψ
- c. 4. καὶ ζυγώσας || om. ΨΑ — κολλάβους || κολάβους Ψ
 καλάμοις Ω — μαγάδα || μαγάδιον Ω — ἐμελώδει ||
 μελωδεῖ Ω — πάλαι κιθαρίζειν || κιθ. πάλαι Ψ —
 ἀσχοῦντα || ἀκούσαντα Ω — μηδὲ || οὐδὲ Ω — περιερ-
 γίας || περιεργασίας (sic) A — κλέψων || κλέπτων Ω —
 δ' ἐστὶ || ἐστὶ Ψ — θανμασίαν || θανμ. τινα Ω

VIII.

*Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
Gorlicensis = A*

- c. 1. *χρη̄* || *δει* Ω — *λιθον* || *λίθους* Ω — *διακόψαι* || *δια-
τεμειν* Ω — *ἐς δύο* || *εις δύο* Ω — *τι ἄλλο* || *τάληθές*
Ω *τι ἀληθές* Ψ — *μοι* || *μου* Ψ — *πειράσῃ* || *πειραθήσῃ*
Ψ *πειράσῃ μου* Ω — *ὑπὸ ὠδίνων* || *ὑπὸ τῶν ὠδίνων*
Ω — *μοι* || *μου* Ω — *κατένεγκε* || *κατένεγκαι* Ω — *οἶδα* ||
οἶδα γάρ Ω — *ἄκων μὲν* || om. Ω — *δέ* || om. Ω —
τῇ μῆνιγγι || *τὴν μῆνιγγα* Ω — *ἡ δὲ* || *ἦδη* in ras. Ω
— *πηδᾶ* || om. Ω — *καὶ τὸ δόρυ πάλλει* || om. Ω —
ἦδη ἐν βραχεῖ || *δι' ἐν βρ.* Ω — *ἦδη αὐτῆν* || *μοι αὐτῆν*
Ω — *ἐθελῆσει* || *θέλει* — *μένειν* || *μειναι* Ψ — *δ' οὖν* ||
γούν Ω — *τουτ'* *έβουλ.* || *τουτο έβουλ.* Ψ — *οἶδα*
ὅτι || om. Ω

IX.

*Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
Gorlicensis = A*

- c. 1. *ὦ Ποσ.* || om. Ω — *ὁμως* || om. Ω — *ἐστιν* || om. Ω —
ἴδοις || *ἴδῃς* Ψ — *οὐ χρη̄* || *οὐχι* Ω — *ἐκ τίνος;* || om.
Ψ — *ἀλλὰ* || *ἀλλ'* Ω — *ἐπεσήμανεν* || *ἐπεσήμηεν* Ψ —
ἡ γαστήρ αὐτῶ || *αὐτῶ ἡ γ.* Ω — *ἀλλὰ ἐν* || *ἀλλ' ἐν*
Ω — *ἐκύνει* || *κατεῖχε* Ω — *πανταχόθι* || *πανταχόθεν* Ψ
- c. 2. *οἶσα* || *οἶσα δὲ* Ψ — *παρὰ τ. Διὸς* || *περὶ τ. Δ.* Ψ
— *καὶ τὸν κεραυνόν* || om. *καὶ* ΩΨ — *ἀνεφλέγη* ||
ἀνεφλέχθη A — *διαφθείρεται* || *διεφθάρη* Ω — *ἀτελὲς*
ἔτι || *ἔτι ἀτελὲς* Ψ — *αὐτῶ* || *αὐτὸ* Ω — *ἐπτάμηνον* ||
ἐπταμηνιαῖον Ψ — *ἑαυτοῦ* || *αὐτοῦ* Ω — *αὐτὸ* || *αὐ-
τὸν* Ω — *Νῦν οὖν ποῦ τὸ βρέφος ἐστίν;* *ERM.* Ἐς
τὴν Νῦσαν ἀποκομίσας || *τὸ δὲ βρέφος ἐς τὴν νῦσαν*
ἀποκομίσας Ω — *ἔδωκα* || *παρέδωκε* Ω — *Νῦσαν* ||
νῦσαν Ψ, *Νύσαν* A — *ἀποκομίσας* || *ἀποκ. γάρ* — *Διό-
νυσον* || *Διον. αὐτὸν* Ω — *ὁ ἀδελφός* || *ὁδε* Ω — *ἂ*
νομιζεται || *ἂ ἂν νομιζεται* Ψ

X.

*Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
Gorlicensis = A*

- c. 1. ὁ Ζεὺς || om. ὁ Ψ — ὁ Ζεὺς . . . αὔριον || om. Ω —
ἐς τριτ. ἡμ. || εἰς τ. ἡ. Ω — σεαντόν || σαντόν Ω —
τι ῥῦν || οὖν ἔτι Ω — γενέσθαι οἱ τὴν νύκτα || τὴν
νύκτα γενέσθαι, om. οἱ Ω — ποῦ || οὐ A — δὲ καὶ ||
om. καὶ Ω — ἔστιν || ἔστιν αὐτὸς Ψ — ἀγγελῶν ταῦτά
μοι || om. μοι Ψ ταῦτα διαγγέλλων μοι Ω ἀγγέλλων
τ. μ. A — παρὰ τῆς Ἀμφ. || περὶ τ. Ἀ. Ψ — πολύ-
αθλον || πολύμοχθον — θεόν || om. Ω
- c. 2. δ' οὖν || δὲ Ω — αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ἐσμέν || μόνοι γὰρ
ἡμεῖς ἐσμέν Ω — παρὰ || περὶ Ψ — ἡμέρα μὲν ἡμέρα ||
ἡμέρα ἦν ἡ ἡμέρα Ω — ἀνάλογον || ἀναλόγως Ω —
ποτε ἐκείνος || om. Ω — τοιαῦτα || τοιοῦτων ΩA —
ἀπολαύσονται || ἀπολαύσετε Ψ — καθεδοῦνται || καθεν-
δοῦνται Ω — ἀποτελέσῃ || ἀποτελέσοι Ω — ἀπαγγελῶ ||
κελεύσω Ω — κάκεινοις . . . ὕπνον || om. Ω — ἐπέ-
στελε || ἐπέστειλεν Ψ — ἀνιέναι || ἀνειναι Ω

XI.

*Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
Gorlicensis = A*

- c. 1. ὁπόταν || ὁπότε Ψ — Καρίαν || κάθραν Ψ — ἐς τὸν
Ἐνδ. || εἰς τ. Ε. Ω — ἐς τὴν Ἰθην || εἰς τὴν Ἰθην Ω —
λιέως || ἰλιέως Ψ — με || μου Ω — καὶ τὰ πτερά ||
om. καὶ Ω — ἐς τ. π. || εἰς τ. π. Ω
- c. 2. εὐπαραμύθητον || ἀπαραμύθητον ΩΨ — ὑποβαλόμε-
νος || ἱποβαλλόμενος ΩΨA — καθεύδῃ || καθεύδει Ψ
περὶ τ. κ. || ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ψ — ἐπικεκλωμένη ||
ἐπικεκλωσμένη Ψ — ἐπιπρέπη || ἐπιπρέπει ΩΨ — ἀνα-
πνέη || ἀναπνέει ΩΨ — ἀνεγρόμενος || ἀνεγειρόμενος
Ψ — οὖν ἄν || ἄν οὖν ΩΨ

XII.

*Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
Gorlicensis = A*

- c. 1. ἐπιλελησμένον || ἐπιλελησμένον A — τὸ Φρύγιον μει-
ράκιον || τὸ Φρύγιον ἐκεῖνο μ. ΩΨ — περιπολοῦ-
σιν || περιπολοῦσαι Ψ — ὀλολύζουσα || ὀλολύξασα
Ψ — ἢ τὸ τοιοῦτο σὲ κακὸν ἐγὼ τεκοῦσα || τὸ τοι-
οῦτο ἢ τὸ μέγα σε κακὸν τεκοῦσα ἐγὼ Ω τῷ τοιούτῳ
ἢ τὸ μέγα σε κακὸν ἐγὼ τεκοῦσα Ψ — κελεύσῃ || κε-
λεύσει Ψ
- c. 2. ἐκείνη || om. Ω — ἀγάγοι || ἀγοῖ^{γῆ} (sic) Ψ — Ἄττη || ἄττι,
ras. in ι Ω — ὦ μητέρα || om. ὦ Ω — Ἄρεως || ἄρεος Ψ

XIII.

*Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
Gorlicensis = A
Upsalensis = Ups.*

- c. 1. Ἡράκλεις || ἥρακλες ΨA — ἐθέλεις || θέλεις Ω Ups. —
τοντονί || τοῦτον Ω Ups. — καὶ ἀμείνων γὰρ || καὶ γὰρ
ἀμείνων Ups. γὰρ ἀμείνων, om. καὶ Ω — διότι || ὅτι
Ω Ups. — νῦν δὲ || om. δὲ Ψ — ὦ Ἥρ. || om. ὦ Ω Ups.
— δὲ πεπόνηκα || δὲ ἐκπεπόνηκα Ω ἐκπεπόνηκα, om.
δὲ Ψ — τιμωρούμενος . . . ἀνθρώποις || om. Ω —
ροσοῦσι μὲν || ἐναθλοῖς δὲ Ups. — ἐπιθήσειν || ἐπιθή-
σει Ψ ἐπιθέσει Ω
- c. 2. Εὐ || οὐ Ups. — ὅτι σου || ὅτι σοῦ A — ἰασάμην ||
οὐ ἴσαμεν Ups. — διεσθαρμένος || διεσθορῶς Ω —
τὸ σῶμα || τῷ σώματι Ψ — μετὰ τοῦτο τοῦ πυρός ||
μετὰ τούτου ὑπὸ τοῦ πυρός Ups. — ἄλλο οὔτε || ἄλλ'
οὔτε Ω — ἐν Ανδίᾳ || om. Ω — πορφυρίδα ἐνδεδυ-
κῶς || ἐνδεδυκῶς ποδήρη ἢ πορφυρίδα Ω Ups. — ἐπὶ
τῆς Ὀμφ. χρυσῶ || ἐπὶ τῷ τῆς Ὀμ. χρυσῶ Ω Ups. —
παιόμενος || ἀπαιόμενος A — ὡς οὐ πολὺ || ὅτι οὐ

πολί' Ω Ups. — ὄσπε || ὡς Ω Ups. — Παιῶνα || Παιή-
 ονα Ω Ups. — μὶ || om. Ω — ἡμῖν || ἡμῶν Ups. —
 ξυνοσίαν || ἐξουσίαν Ψ εὐοχίαν Ω Ups. — ἀποπέμ-
 φομαι ὑμᾶς || ὑμᾶς ἀποπέμφομαι Ω Ups.

XIV.

Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
Gorlicensis = A
Upsalensis = Ups.

- c. 1. Τί σκυθρωπός || τί κατηφής Ω τί κατηφής εἰ Ups. —
 ὦ Ἐρμῆ δυστυχῶ || δυστυχῶ ὦ Ἐρμῆ Ω Ups. — τοι-
 οὔτο || τοιοῦτον Ω — τὸ κατὰ τὴν Δάφνην || om. τὸ
 Ω, om. τὴν Ups. — τὸν Οἰβάλον || τὸν Οἰβάδου Ψ
 τὸν Οἰβάλον ἐκείνον Ups. — τὸ ἔργον || om. sed marg.
 adscr. Ω, om. Ups. — ἀκούσιον ἐγένετο || ἐγένετο ἀκού-
 σιον Ups. γέγονεν ἀκούσιον Ω
- c. 2. ὁ Ζέφυρος || om. ὁ Ω — ἐκ πολλοῦ || om. ΨΑ — τὴν
 ὑπεροψίαν || τὴν ὑπεροψίαν ταύτην εἰργάσατο Ups. —
 ἐς τὸ ἄνω || εἰς τὸ ἄνω Ω ἐς τὰ ἄνω Ψ Ups. — τοῦ
 Ταῦγέτου || τὸ ταῦγέτου Ω τὸ ταῦγέτου Ψ — τῷ
 παιδί ἐνέσεισε φέρων αὐτόν || τῷ παιδί ἐνέσεισε φέρων
 αὐτόν, ἐνέσεισε φέρων in ras. Ω τῷ παιδί ἐνωθήσας
 ἐφόνευσε αὐτόν Ups. — αἰμά τε || om. τε Ω — εὐθέως ||
 εὐθύς Ω — ἀλλὰ ἐγὼ || ἀλλ' ἐγὼ Ω Ups. — μὲν || om.
 ΩΨ Ups. — αὐτίκα || om. Ψ — ἐπισπόμενος || ἐπι-
 σπώμενος Ω — τῷ παιδί || καὶ τῷ παιδί Ω — δὲ ||
 om. Ω Ups. — μὲν || om. Ω Ups. — κατέβαλε || κατέ-
 παισεν Ψ — ἀνθέων || ἀνθῶν Ψ — πεποιημένος ||
 πεποιημένον Ω Ups. — τὸν ἐρώμενον || om. Ups.

XV.

Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ

Gorlicensis = A

Upsalensis = Ups.

- c. 1. *ΕΡΜ.* || om. A — τὸ δὲ || ὁ δὲ Ψ — αὐτὸν || om. Ψ — χαλκία . . . τέχνην || τέχνην ἔχοντα βάνανσον Ω Ups. — τὴν τε ἄφρ. || om. τε Ω Ups. — Εὐποτμία τις || εὐποτμίας, om. τις Ψ — ἐκεῖνό γε || ἐκείνων ἐγὼ Ω Ups. — ἐς || εἰς Ω — πολὺν αἶθραλον || πολλὴν αἰθάλην Ω πολλὴν αἶθραλον Ups. — αὐτὸν || om. Ω — συγκαθεύδουσι || ξυγκαθεύδουσι Ω Ups. — τῷ κάλλει || τῇ εὐεξίᾳ Ψ — δέη || δέοι ΩΨ
- c. 2. ἐς || εἰς Ω Ups. — δύο γοῦν || καὶ δ. γ Ω Ups. — ἴγάπησα || ὑπερηγάπησα Ups. — ἡ μὲν Δάφνη οὕτως ἐμίσησέ με || ἡ μὲν (om. Δάφνη) ἀποδιδράσκει με καὶ μισεῖ Ω Ups. — τὸν Ὑάκινθον δὲ || ὁ δὲ Ω Ups. — ἀπώλεσα || ἀπώλετο Ω Ups. — τεκεῖν || τετοκένας Ω Ups. — πλὴν ἐκεῖνό μοι εἶπέ || om. Ω Ups. — εἴ τι || om. Ups. εἴτ' Ω — ταύτην || αὐτήν Ω Ups.
- c. 3. ἄλλως τε περὶ || ἄλλως τε παρὰ A — Ἄρη || ἄρεα — κάκεινον || κάκεινω A — μέλει || μέλλει Ups. — ἀλλὰ || ἀλλὰ καὶ Ω Ups. — δραῖσαι || δράσαι Ups. — δύναιτο || om. Ups. — ἄγει || om. Ups. — ἐπιμηχανήσεσθαι || μηχανήσεσθαι Ω Ups. — οὐκ οἶδα || om. Ω

XVI.

Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ

Gorlicensis = A

- c. 1. Καλὰ μὲν || κ. μὲν γὰρ Ψ — τέκνα || τέκνα ἄ ΩΨ — οὐ πάσαι || οὐ πᾶσαι γὰρ Ω — Ἄλλὰ || ἀλλ' οὖν Ω — ὁ χωλὸς || εἰ καὶ χωλὸς Ω — ὁμως || om. Ω — χρησιμὸς γε || χρήσιμος τε Ω — ὢν ἄριστος || ἄριστος ὢν Ω — ἡμῖν || ἡμῶν Ω — ἔγημε || ἔγημεν A γεγάμηκε

- Ω — πέρα τοῦ μετρίου || π. τ. μέτρον Ψ — ἐς τ. ||
 εἰς τ. Ω — ἀπελθοῦσα || ἐλθοῦσα Ψ — ἰατρὸς εἶναι ||
 ἰατρῆειν Ω — ἐργαστήρια || ἐργαστήριον Ψ — καὶ
 ἐν Διδύμοις || καὶ ἐν Κολοφῶνι καὶ ἐν Διδ. Ω — πρὸς
 ἐκάτερον || om. Ω, ἐκάτερα, om. πρὸς Ψ — ξυνητω-
 τέρων || συνετώτερων Ω — φονεύσει || φ. μὲν Ψ —
 προεμαντεύσατο || προεμαντεύετο Ω προσεμαντεύετο Ψ
 — αὐτὸν || τοῦτον Ψ — ἡ Δάφνη || in Ω desunt omnia
 quae sequuntur. — καλλιτεκνότερα || καλλιτεκνωτέρα Ψ
- c. 2. ἐπαινῆται || ἐπαινείται A — καθαρίζῃ || καθαρίζει A —
 ἄθλιος || ὁ ἄθλιος Ψ — ἀπόωλεν || ἀπόωλας A —
 ἀδεῶς· ἀδιῶς; A — μετ' ὀλίγον || κατ' ὀλ. Ψ —
 κατή || κατήει A

XVII.

*Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
 Gorlicensis = A*

- c. 1. γελοιότατα || γελοιότατον Ψ — ἐσέρχεται || εἰσέρχεται
 Ω ἐσέρχετο Ψ — ἐφίσταται δὲ ὁ Ἡφ. || ἐφίσταται δὲ
 αὐτοῖς ὁ Ἡφ. Ω — οὐσα οὐκ . . . διαφρυγῆν || om. A —
 ὀπως || om. Ψ — ῥήξειν || ῥήξαι Ψ — ἐρχόμενον ||
 ἐρχόμενός (sic) Ψ
- c. 2. αὐτοῦς || αὐτὸν ΩA — θεοῦς || θ. ἅπαντας Ψ — ἔδοξε ||
 ἔδοξεν Ω — αἰδεῖται || ἐδεῖται Ψ — ἐφεστῶς αὐτοῖς ||
 αὐτοῖς ἐφεστῶς Ω — ἦν μὴ || εἰ μὴ Ψ — αὐτὸς ||
 αὐτοῖς Ψ

XVIII.

*Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
 Gorlicensis = A
 Upsalensis = Ups.*

- c. 1. ἡσχυνόμην ἄν || ἄν ἡσχυνόμην Ups. — τοιοῦτος || om.
 Ups. — ἦν || om. Ψ — μαινομέναις ταῖς γυναιξί ||
 om. ταῖς Ω, μαινομένη γυναικί Ups. — ἀνὼ || ἀνλώϊς

- Ω — οὔτος γε || om. γε ΩΨ Ups. — θηλυμίτρος || θηλυμίτρος Ups. — τοὺς θραῦκας || om. τοὺς ΩΨΑ Ups. — ἀντιστῆναι τολμήσαντα || τολμ. ἀντιστῆναι Ups. — ταῦτα πάντα || om. πάντα Ψ ταῦτα ἅπαντα Ω — χορεύων || χολεύων Ups. — οὐκ ἀνάξια || om. οὐκ Ψ
- c. 2. Σὺ μοι δοκεῖς || Σὺ μοι καὶ δοκεῖς Ψ — ἐπαινέσασθαι || ἐπαινέσασθαι Ups. — εὔρημα || εὔρημα ΩΨ Ups. — τὴν ἄμπελον || καὶ τ. ἄμπ. Ups. — σφαλλόμενοι || ἀφαλλόμενοι Ups. — πρῶτον || πρῶτον Ψ — ὁ οἶνος || om. ὁ ΩΨΑ Ups. — πίνῃ || πίνου Ψ — ἡδίων || ιδίων Α — ἔτι ζηλοτυπεῖν || ἐπεὶ ζηλ. ΨΑ ἐπιζηλοτυπεῖν Ω — ἢ γε διαβάλλεις || ἢ γε διαβάλλης Ψ εἴ γε διαβάλλεις Ω Ups.

XIX.

*Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
Gorlicensis = Α*

- c. 1. ἄντρος μὲν σοι || om. σοι Ψ — δεινῶς || δεινῶς Α — γοῦν || οὖν Ω — ἀλλὰ ἐκεῖνος || ἀλλ' ἐκ. Ω — παρέπιτην || προσέπιτην Ψ — διαφθερῶ || om. ΩΨΑ — κατάκομον || κατάκοσμον. — φεύγω || φεύγων Α
- c. 2. καὶ ταῦτα || om. Α — διὰ τί || διότι Ψ διατί Α — προφαίνουσιν || προφοροῦσιν Ψ — διὰ τῶν ὀρῶν || δι' αὐτῶν ὀρῶν Ω — καὶ ἐλάφων || om. καὶ Ω — καὶ αὐτὸν || om. ΨΑ — ἐκηβόλον || ἐκ. καὶ αὐτὸν Ψ

XX.

*Lectiones Codicum Marciani 434 = Ω
Gorlicensis = Α
Parisini 3011 = C*

- c. 1. το ἄθλον || om. τὸ Ω — παρὰ τὸν δικαστὴν || πρὸς τ. δ. Ω — ἐπ' ἴσης || ἐπίσης Ω — εἶδον || ἰδὼν — ἀποδόντα || ἀποδίδοντα AC — νεανίας || ν. οὔτος Ω

- αὐτὸς A — τούτου || τουτουὶ Ω — ξυγγενής || συγγενής ΩA — τᾶλλα || τὰ ἄλλα Ω — οὐκ || κ' οὐκ ΩC
- c. 2. ταῦταις ταυτ^H (sic) C — δέδιμεν || δεδίαμεν C — τά γε τοιαῦτα || om. γε Ω — ὑμῶν || ἡμῶν A — δὲ ὁμῶς || δ' ὁμῶς Ω — ὅπως || om. Ω — ἐντριψήσθε || ἐντριψήτε Ω — πάσας εἶναι καλὰς || εἶναι καλὰς πάσας Ω
- c. 3. προῖωμεν || δεῦρο ἴωμεν A — ἀκολουθεῖτε || ἐπακολουθεῖτε Ω — τὰ ἄλλα || τᾶλλα Ω — ἡμῖν || om. Ω — τίς || om. Ω — *ΕΡΜ.* ante δοκεῖ om. A
- c. 4. ἰδίᾳ || ἰδ. πάλαι Ω — ἀλλ' ἤρετό με || ἀλλά με ἤρ. Ω — ὅτι ἄλλως || om. ὅτι A — ἐξἔπ. ἤρετο || ἐξἔπ. ἤρετο με Ω — τί δαί || τί δὲ (in ras.) Ω — εἰπεῖν || λέγειν Ω — νέον ὄντα || νέον ὄντα ἄνδρα C — πρῶτον || πρότερον Ω — ἐγκαλῶ || προσκαλῶ Ω — μεμψιμοιρῶν || μεμψιμοιρῶν^{ον} (sic) AC — ταῦτά || τὰ αὐτά Ω
- c. 5. ἀπεσπάσαμεν || ἀπεσπασάμην Ω — καὶ τὴν Ἰδην || om. καὶ AC — ὑμῶν || ὑμῶν ὄρω A — ποῦ δὲ || ποῦ δαί AC ὅπου δέ Ω — ὄρας || om. C — ἀλλ' οὐκ ὄρω τὴν ἀγέλην || om. AC — *ΕΡΜ.* πῶς φής; || πῶς φής; *ΕΡΜ.* AC — πῶς || τί Ω — ἦδη om. Ω — ἐπεὶ δὲ καταβ. || om. δὲ AC
- c. 6. Ἄλλ' ἐγὼ || ἀλλ' οὖν ἐγὼ Ω — ὁπότε δὴ || om. δὴ Ω — εἰς ἐπισκ. || εἰς ἐπισκ. Ω — αὐτὸς || αὐτοῦ Ω — ἔχων || δακῶν Ω — λαβὼν || ἔλαβον Ω
- c. 7. [Νῆ] || νῆ C — σύ γε || om. γε Ω — οὐσαι καλαὶ || οὐσας καλὰς Ω οὐσαι^{αι} (sic) καλαὶ C οὐσαι^{αι} καλὰς A — καὶ Ἄθ. καὶ Ἄφρ. || καὶ Ἄφρ. καὶ Ἄθ. AC — ὁ Ζεὺς ἀπέστειλεν || ἀπεστ. ὁ Ζεὺς Ω — τί καὶ || καὶ τί Ω — ἐγὼ θνητὸς αὐτὸς || αὐτὸς θνητὸς, om. ἐγὼ Ω — μείζονος || ἀμείνονος Ω — ἀστικῶν || ἀσκητικῶν C — ὁποτέρα || ὅπ. ἦ C — αἶγα μὲν αἰγὸς || αἶγα τῆς αἰγὸς Ω — τάχ' ἄν || τάχα ἄν Ω
- c. 8. τούτου || τούτων AC — δοκῶ δ' ἄν μοι καλῶς δικ. || δοκῶ δὲ καλῶς ἄν δικ. Ω — ἀναδύναϊ || ἀναδύναϊ A
- c. 9. μόνων || μόνον AC — περαίνειν || πᾶραίνειν A — καὶ

πάθοι τις || τις και πάθοι Ω — πρότερον || πρώτον Ω — ἔχουσιν || ἔχουσιν Α — πότερα || πότερον Ω — σκοπεῖν αὐτάς || αὐτάς ἰδεῖν Ω — ὄπη και θέλω || om. και Α — σὺ δὲ ἐπίσκ. || σὺ δ' ἐπίσκ. — ἐγὼ δὲ ἀπεστράφημ || ἐγὼ δ' ἀνεστρ. Ω — ἀπεστράφημ || ἀπεστραφεῖην ΑC

c. 10. μόνας || μόνον Ω — Ἀποδύμι . . . Ἀφροδίτη || om. ΩC — ὡς ἀληθῶς || om. ὡς Ω — ἀλλὰ || om. Ω — γυμνὸν || γυμνὸν δὲ και ἄτεχνον Ω — τὸ περὶ τοῦ κ. || τὰ κ. τ. κ. Ω — τὸ γλανκὸν || τὸν γλανκὸν ΑC — ἀλλὰ ἀποδυσώμεθα || ἀλλ' ἀποδ. Ω

c. 11. τῆς θέας || om. Ω — ὡς δὲ βασιλικὸν αὐτή και σεμνὸν ἀπολάμπει || ὡς δὲ σεμνὸν αὐτή και βασιλ. ἀπολάμπει C — ἀληθῶς || ὡς ἀληθῶς ΑC — ὡς δὲ ὄρα ἴδε ἡδέως || ἡδέως δὲ ὄρα Ω ὄρα δὲ ἴδε ἰδέως C — τι || om. Ω — τῆς εὐδαιμονίας || τῆς om. sed. supraser. Ω — ἰδίᾳ || om. Ω — ἐπιδεῖν || ἰδεῖν Ω — πρὸς ὅτι || πρὸς τί και Ω — ὦ Ἥρα || om. ὦ Ω — περιμενῶ || περιμένω ΩC — ὄρα || ὄρα Ω — και τὰ δῶρα || om. και Ω — ψήφον || νίκης Ω — ἀπάσης ἔση τ. Ἀσίας || ἀπ. τ. Ἀσ. ἔση C — ἀλλ' ἀπιθι || πλὴν ἀπιθι Ω

c. 12. ἡ Ἀθηνᾶ || om. ἡ Ω — κᾶτα || και Ω — τὴν Φρυγίαν τε || τήντε Φρυγίαν Ω — δικάζωμεν || δικάζομαι ΑC

c. 13. μερῶν || μελῶν Ω — εἰ δ' ἐθέλεις || εἰ δὲ θέλεις Ω — οἶδ' || οἶδα Ω — και καλόν || om. ΑC — και χωρῖτιν || om. και C — νέα τε || om. τε Ω — δὴ || om. C — οἶδα || εὖ οἶδα Ω — πάντα || ὡς ἅπαντα Ω — τὰ πάντα διηγ. || om. τὰ ΑC

c. 14. ἐστὶ || om. Ω — οἶαν || οἶον Ω — και οὕτω δὴ τι || οὕτω δὲ Ω — ἐς ἀκμὴν || εἰς ἀκμὴν Ω — ἀπήνησαν || κατέστησαν Ω — Μενέλεως || μενέλαος Ω — εἰ δὴ θέλοις || εἰ δὲ θ. Ω

c. 15. ὡς ἐπὶ θέαν || om. ὡς C — δὴ || om. Ω — παραδώσω || παρα, supraser. δώσω Ω — γενησομένω || γεγενημένω Ω — παρελθὼν || περιελθὼν Ω — ἐς αὐτήν || εἰς αὐτήν — τοῦθ' || τοῦτ' αὐτὸ Ω — ἱμερτόν σε || ἱμερον

- τε Ω — δεῖσονται δὲ || om. δὲ Ω — ἀκολουθεῖν
 συνακολουθεῖν Ω — ἅπαντες || καὶ οὕτως ἄπ. Ω —
 ἵνα || om. Ω — πείσωμεν || ἀναπείσωμεν Ω — ἔχων ||
 ἔλων Ω — ταῦτα ἤδη πάντα || ἤδη πάντα ταῦτα Ω
 πάντα ἤδη ταῦτα C
- c. 16. νικηφόρον || κανηφόρον AC — τὰ ἐπινίκια || om. τὰ
 Ω — τουτουὶ || τούτον C — ἐπομόσωμαι || ἐπομόσο-
 μαι Ω — ἀκολουθήσειν γε αὐτὴν || ἀκολ. γέ σοι ἀν-
 τὴν Ω ἀκολ. γε ἐπ' αὐτὴν C — Πόθον || π. ἔτι Ω —
 ὕμεν. ἔτι || om. ἔτι Ω — πρὸς τούτοις || πρὸς τού-
 τους A

XXI.

Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
Vaticani 90 = Γ
Gorlicensis = A

- c. 1. ὡς ἀπίθαρα || om. ὡς ΩΓΑ — σειρᾶν || σειρῆν Ω —
 καθίσω || καθίσας A — ἀλλὰ || om. ΑΨ — οὐ γὰρ δὴ
 καθελκύσετε || οὐ γὰρ ἂν καθελκύσητε ΩΓ — εἰ δὲ
 ἐγὼ || ἐγὼ δὲ εἰ ΩΓ — συναρτήσας || ἀνασπᾶσας ΩΓ —
 τᾶλλα || τὰ ἄλλα ΩΓ — καταπορίσειν || καταβαρήσειν
 ΩΓ — κἄν τὴν γῆν κἄν τὴν θάλατταν προσλάβωμεν ||
 κἄν τὴν γῆν προσλάβωμεν, om. κ. τὴν θάλατταν A ἢν
 καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν προσλ. Ω ἢ καὶ τὴν
 γῆν καὶ τὴν θάλ. προσλ. Γ
- c. 2. Ἄρες || Ἄρη Ψ — μὴ καὶ τι κακὸν ἀπολαύσωμεν || μὴ
 κ. τ. κ. ἀπολαύσωμεν Ψ μηκέτι κακῶν ἀπολαύσωμεν
 Γ — οὐχὶ δὲ || om. δὲ Ω — ἐχεμυθεῖν || ἐχεμυθήσειν
 ΩΓ — δ' οὖν || γοῦν ΩΨΓΑ — μάλιστα γελοῖον ||
 γελ. μαλ. Ψ — μέμνημαι γὰρ || μέμνημαι γὰρ σοῦ Γ —
 ἡ Ἥρα || om. ἡ A — ἐπεβούλεον || ἐπεβούλευσαν ΩΓ —
 συνδῖσαι || ξυνδῖσαι ΩΓ — λαβόντες αὐτὸν || αὐτὸν
 λαβ. ΩΓ — Βριάρεων || Βριάρεω^(a?) A — ἐκατόγχιρα ||
 ἐκατόνχιρα Ψ — κἄν ἐδέδετο ἂν || om. ἂν ΩΓ — καὶ
 βροστέη || om. ΨΑ — φημί || εὐφίμει ΨΑ

XXII.

*Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
Vaticani 90 = Γ
Gorlicensis = Α*

- c. 1. καὶ σύ γε || μὴ καὶ σύ γε Γ — τυγγάνεις || τυγγάνης
Α — ἐμός || om. ΩΓ — ἐξαίρετος || ἐξ ἔρωτος ΩΨΓ —
ἴσως || om. ΩΓ — διχαλὰ || διχηλὰ ΩΨΓ — τὰς πυγὰς ||
add. νίδος ἀνεπέφηνας Ψ — ὅποσα || ὄσα ΩΓ — με ||
ἐμὲ Γ εἰς ἐμὲ Ω — ἀποφαίνεις || ἀποφεινης Ω — μᾶλ-
λον δὲ || om. δὲ ΩΓ — ὄς || ὡς Ω ὄς ὄς (sic) Α —
τίνα δὲ καὶ || ἦντινα δὲ καὶ Α, ἦντινα om. δὲ Ψ, τίνα
om. καὶ Ω — ἀλλ' ἀναμν. || ἀλλὰ ἀναμν. Ψ — εἴ ποτε
|| ἦ ποτε Γ
- c. 2. ἐπὶ τὴν Ἀρκαδίαν || ἀπὸ τῆς Ἀρκαδίας Ψ — σοὶ || σοῦ
ΩΓ — ἔφη ἐγὼ || ἐγὼ ἔφη ΩΓ — ἵ Σπαρτ. || om. ἦ ΩΓ
— ὁπότε || ὡς τότε Ψ ὡς ὅτε Α — μοι συνῆει || συν-
ῆει μοι ΩΓ — λάθοι || λαθῆ Ψ — τοιοῦτόν τι ||
τι τοιοῦτον ΩΓ — οὖν || γοῦν Ω — ἔτι ἀγένειος ||
εἶτα ἀγ. ΩΓ — αὐτὸς ὦν || ὦν αὐτὸς Ψ
- c. 3. κάπυρον || κ., supraser. λιγυρόν Ω, λιγυρόν ΓΑ —
ὁ Διον. || om. ὁ ΩΓ — ἀλλὰ ἔταιρον || ἀλλ' ἔτ. ΩΓ —
ἠγοῦμαι || ἠγοῦμαι δὲ Γ — ὅποσα || ὄσα Ω ὄσα τε Γ —
ἀνὰ το Παρθένιον ἔχω || om. ΩΓ — ἄρχω || ἐξάρχω ΩΓ
— τῆς || τιμῆς Γ — ἐς Ἀθ. || εἰς Ἀθ. ΩΓ — ὄνομα ||
τὸ ὄνομα Γ
- c. 4. οὖν αἰξί || γοῦν αἰξί Ω γυναιξί, om. οὖν Γ — ἐπιχει-
ρεῖς || ἐποχεῖσθαι με Ψ — σὺ μὲν || om. ΩΓ — ὃ τι
χαρίσῃ || ὃ τι μοι χαρίσῃ ΩΓ — πρῶτον || τῷ πρῶτον
Γ — ἡμεῖς μὲν ἴδωμεν ταῦτα || ἴν' ἡμεῖς δώμεν τ. Ω —
καὶ πρόσθι || προῖθι Α, ποίει καὶ πρόσθι ΩΓ — μοι ||
om. Ω — ἄλλον ἀκούοντος || ἀκούοντός τινος ΨΑ

- c. 2. οὕτως αὐτοὶ || οὕτω αὐτ. Ω — οὕτως ἀλ. | οὕτω ἀλ.
ΩΨ — ἀλλ' ὄσπ. | ἀλλὰ ὄσπ. Ω — ποιήσουσιν ||
ποιῶσιν Ψ — ἴαν που || ἄν που Ω

LUCIANI DIALOGI MARINI.

I.

Lectiones Codicum Marciani 434 = Ω

Gorlicensis = A

collatae cum editione Teubneriana.

ΔΩΡΙΔΟΣ ΚΑΙ ΓΑΛΑΤΕΙΑΣ || ΔΩΡΙΣ ΚΑΙ ΓΑΛΑ- ΤΕΙΑ Ω

- c. 1. οὕτω || οὕτως Ω
- c. 2. ποιμαίνων || ποιμὴν ὄν ΩΑ — παιζούσας || παιζούσης
Α — καλλίστη || κ. εἶναι Ω — ἐν σοι || om. sed rec.
m. suprascr. Ω om. Α — ξυνήθης || συνήθης ΩΑ
- c. 3. εἶη || om. Ω — ἐς τὸ ὑδ. || εἰς τὸ ὑδ. ΩΑ — χροῖαν ||
χροῖαν ΩΑ — ἐστι || ἐστιν Α
- c. 4. ὁπότε || οὐ τότε Α — δὲ αὐτὰ || δ' αὐτὰ Ω — κόλ-
λοπι || κολλάβοις Ω κολλάβιος Α — ἐπύχει || ἐπήχει
ΩΑ — ῥῶδην || φωνὴν Α
- c. 5. ἀθυρμάτιον || ἀθυρμα οἶον Α — τις οὖν || om. οὖν
Ω — Δωρί || ὃ Δωρί ΩΑ — ἡμῖν || om. Α — ἐπι-
στάμενον || εἰδότα ΩΑ — τράγος || ὁ τράγος Ω —
ᾠμοβόρος || ᾠμοφάγος Ω — καὶ σὶ || καὶ σὶ πάντοτε
Ω, καὶ πάντοτε σὶ Α

II.

Lectiones Codicum Marciani 434 = Ω

Gorlicensis = A

ΚΥΚΛΩΨΟΣ ΚΑΙ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ || Ποσ. καὶ κυκλ. Ω κίκλωψ. ποσειδῶν Α

- c. 1. ἀπεκάλει || ἐπεκάλει Ω — ἐπει || ἐπειδή ΩΑ — διέφυγε
|| ἔφυγε ΩΑ
- c. 2. κατέλαβον || κατ. αὐτούς Α — ἐπει γάρ || ἐπει δὲ ΩΑ
— ἐστὶ || ἐστὶ μοι Ω — ἀνέκανσα || ἐπέκανσα ΩΑ —
ἐνανσάμενος || ἀνανσάμενος Α — αὐτούς || ἑαυτούς Α
— ἔνοσμον || εὐώδες Α — [πιόντι] || πιόντι Ω — ἐν
ἐμαντοῦ || om. ἐν ΩΑ — ἐς ἕπνον || εἰς ἕπν. Ω — πυ-
ρώσας γε || om. γε ΩΑ
- c. 3. οὖν || om. Ω — διέφυγεν || διέφυγεν^{ον} Α — ἐς τὴν νο-
μὴν || εἰς τ. ν. ΩΑ — ὅποσα || ὅσα ΩΑ — πράττειν
αὐτόν || αὐτ. πρ. Α
- c. 4. σὲ δὲ || ἀλλὰ rec. m. Ω — ἐπιβουλεύοντος || ἐπιβουλεύ-
σατος Ω — τοῦνομα || τὸ ὄνομα Ω — ὅτι || om. ΩΑ
— ᾤχοντο ἀπιόντες || ἀπ. ᾤχ. ΩΑ — ὀνειδίζων ἐμοὶ
|| ὄν. μοι ΩΑ — ὀφθαλμῶν || τῶν ὀφθ. ΩΑ — [τὸ σώ-
ζειν αὐτούς καὶ ἀπολλύναι] ἐπ' ἐμοὶ ἐστὶ || ὅτι σώζειν
αὐτούς καὶ ἀπολλύναι ἀπεμοῦ ἐστὶ ΩΑ — δὲ ἔτι || δ'
ἔτι ΩΑ

III.

Lectiones Codicum Marciani 434 = Ω

Gorlicensis = Α

ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΚΑΙ ΑΛΦΕΙΟΥ || Ποσειδῶν. Ἀλφειός. Α

- c. 1. ἔθος || νόμος Ω — ἀναπαύεις || ἀναπαύσεις Α — ξυνε-
στῶς || συννεστῶς ΩΑ — οἶδα ὄπον || οἶδ' ὄπον Ω —
ἀναφανεῖν || ἀναφαίνειν Ω — καὶ αὐτὸς πολλάκις || π.
κ. αὐτ. ΩΑ — γυναικός || γυναικὸς οὖν ΩΑ — ἢ καὶ ||
om. καὶ ΩΑ — αὐτῶν μιᾶς || ἄλλας Ω — γῆς || τῆς
γῆς ΩΑ — αὐτῇ || αὐτῇ Ω — Νησιωτὶς ἐστὶ || Νησ.
τις ἐστὶ Ω — καλοῦσιν || ὀνομάζουσιν ΩΑ
- c. 2. διαγῆς τε || om. τε ΩΑ — οὖν || om. ΩΑ — ἄπιθι μὲν
|| om. μὲν ΩΑ — αὐτὸς μὲν || om. μὲν ΩΑ — Συρα-
κούσας || συρακούση ΩΑ — παρὰ . . . ξυνανλία || om.
Ω — μίγνυσο || ρυμίγνυσο Ω συναναμίγνυσο Α

XXIII.

*Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
Vaticani 90 = Γ
Gorlicensis = A*

- c. 1. *Πριάπον* || *Πρίαμον* A — *εἶναι* || *ὄντας* ΩΨΓ — *καὶ*
Ἐρμ. || om. *καὶ* Ω — *ἀνομοιοτάτους* || *ἀνομοίους* ΩΨΑ
— *ὄντας* || *εἶναι* ΩΓ — *πάγκαλος* || *παγκ.* *ἔρως* ΩΓ —
Ἄφρ. || *ἡ Ἄφρ.* ΩΓ — *ἀλλὰ οἱ* || *ἀλλ' οἱ* Ω — *καὶ*
ὄμοι. || om. *καὶ* A — *ἡ δὲ θήλ.* || *ἡ* (sic) *δὲ θήλ.* Ψ *ὁ*
δὲ θήλ. A — *ταῦτά* || *τὰ αὐτά* ΩΓ — *ἐκεῖνα δὲ* || *ἐκεῖνα*
μέντοι ΩΓ — *ἰᾶ* || *θεραπεύεις* ΩΓ — *παρεσκευάσται* ||
παρεσκευάστο ΩΓ — *ἐς* || *εἰς* ΩΓ
- c. 2. *ἰκανῶς ὑποβεβρεγμένοι* || om. Ψ *ἰκ.* *ὑποβεβρεγμένος*
ΩΓ — *κατ' αὐτάς* || *περὶ αὐτάς* ΩΓ — *αἰδοῦμαι δὲ* ||
om. *δὲ* ΨΑ — *ἐπίρα σε* || *ἐπίρασε* A — *Διόνυσε* ||
ὦ Διον. Γ — *τοιούτον* || *τοιούτος* Ω — *εὖ γε* || om.
γε ΩΓΑ — *συγγν. γάρ* || *συγγν. σοι* ΨΑ — *εἰ καλὸν*
σε οὕτως ὄντα ἐπίρα || *καλὸν γάρ σε οὕτως ὄντα*
ἐπίρα ΨΑ — *τούτον μὲν ἔνεκα* || *τούτον μὲν οὖν ἔν.* Ω
— *σὲ ἄν* || om. *ἄν* A — *σὺ καὶ* || om. *σὺ* ΨΑ, *καὶ σὺ*
καὶ Γ — *ἄν σοι* || *σε ἔτι* ΨΑ — *τὸν Πρ.* || om. *τὸν* Ω
— *ἀλλ' οὐκ* || *ἀλλὰ οὐκ* ΨΑ — *γε* || om. ΨΑ

XXIV.

*Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
Vaticani 90 = Γ
Gorlicensis = A*

- c. 1. *ὁ μῆτερ* || om. *ὁ* Ω — *ἐμοῦ* || *μον* Ω — *μηδὲν* || *μηδὲ ἔν τι*
ΨΑ — *τί μῆ* || om. *τί* ΨΑ — *ἔωθεν μὲν* || om. *μὲν* Ω —
σαίρειν τὸ συμπόσιον δεῖ || *δεῖ τὸ σ. σαίρειν* Ω — *κλι-*
σίαν || *ἐκκλησίαν* ΩΓ — *εὐθελίσαντά τε ἕκαστα* || *εἶτα εὖ*
sq. lacuna τὰ ἕκαστα Ω *εὐθετ.* *ἕκαστα*, om. *τε* Ψ *εὖ εἶτα*
ἔχοντα ἕκαστα Γ — *τὰς παρ' αὐτ.* || om. *τὰς* ΨΑ —

- ἔτι || ἦδη ΩΓ — τοῦτον || om. Ω — τῷ δικ. || ἐν δικ.
 Ω — κἄν || καὶ ΩΓΑ — ἀλλ' ἔτι || ἀλλὰ ἔτι ΩΓ
- c. 2. κἀκεῖνα κ. ταῦτα || κ. ταῦτα κἀκεῖνα ΩΓ — οἱ μὲν ||
 ὁ μὲν ΩΓ — Σεμ. || Σ. υἱὸς ΩΓΑ Σ. υἱοὶ Ψ — Ἄτλαν-
 τίδος || Ἄτλαντος ΩΓ — ἄρτι || ἄρ' ΨΑ — παρὰ ||
 περὶ Ψ — ἐς τ. Ἀ. || εἰς τ. Ἀ. ΩΓ — ἐς Βοιωτίαν ||
 εἰς Βοιωτ. ΩΓ — γησίν || om. Ψ — εἰ γοῦν || εἰ γ. μοι
 ΩΓ — ἦν || om. ΩΓ — οἱ ἐν γῆ || ἐν τῇ γῆ οἱ Ω —
 ταῦτα || om. Ω — πάντα || ταῦτα Γ — σόβει || in marg.
 τρέχει Γ — ἐς Ἀργ. || εἰς Ἀργ. Ω — ἐς τὴν Βοιωτ. ||
 εἰς τ. Βοιωτ. Γ — καὶ πληγᾶς || om. καὶ Ψ

XXV.

*Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
 Gorlicensis = Α*

ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΗΛΙΟΥ || Ζεὺς Ἥλιος Α

- c. 1. ἐποίησε || ἐποίησεν Ω — ξυνέχεε || συνέχεε Α — γιγνό-
 μενον || γινόμενον ΩΑ — κατέβαλον || κατέλαβον Ω —
 ἠρίοχον τὸν καλὸν || τ. κ. ἦν. ΩΨ — ἐκεῖνον || om. Ω
 — ἐδεῖτο || om. Ω — δεῖ || δῆ — ξυνέχειν || συνέχειν
 ΩΨΓ — ἐς τὸ ἐν. || om. ἐς Ω
- c. 2. Πάντα || ταῦτα Ω — ταῦτα || om. Ω — διὰ τοῦτο ||
 om. Ω — ἐπινεύειν || ἐπινείει Α — τοσοῦτον || το-
 σοῦτον Α — ἴδη || om. ΩΨ
- c. 3. σεαντοῦ || σεαντῷ Ψ — ξυμμηξάμενος || συμμ. Ω
 πηξάμενος Ψ — ὑπαγαγὼν || ἐπαγαγὼν ΩΨΑ

XXVI.

*Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
 Gorlicensis = Α*

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ || Ἀπόλλων. Ἑρμῆς

- c. 1. ὅμοιοι || ὅμοιος Α — ἔλαβε || ἔλαχε Ψ — τοιοῦτον ||
 τοιοῦτο Ψ — διδάξας || δειξας Ω — ξύνεισιν || σύνεισιν
 Ω — ἄτερος || ἐκάτερος Ψ

- c. 2. οὕτως αὐτοὶ || οὕτω αὐτ. Ω — οὕτως ἀλ. | οὕτω ἀλ.
ΩΨ — ἀλλ' ὥσπ. | ἀλλὰ ὥσπ. Ω — ποιήσουσιν ||
ποιῶσιν Ψ — ἐάν που || ἄν που Ω

LUCIANI DIALOGI MARINI.

I.

Lectiones Codicum Marciani 434 = Ω

Gorlicensis = A

collatae cum editione Teubneriana.

ΔΩΡΙΔΟΣ ΚΑΙ ΓΑΛΑΤΕΙΑΣ || ΔΩΡΙΣ ΚΑΙ ΓΑΛΑ-
ΤΕΙΑ Ω

- c. 1. οὕτω || οὕτως Ω
c. 2. ποιμαίνων || ποιμὴν ὧν ΩΑ — παιζούσας || παιζούσης
Α — καλλίστη || κ. εἶναι Ω — ἐν σοὶ || om. sed rec.
m. suprascr. Ω om. Α — ξυνήθης || συνήθης ΩΑ
c. 3. εἶη || om. Ω — ἐς τὸ ὑδ. || εἰς τὸ ὑδ. ΩΑ — χροῶν ||
χροῖαν ΩΑ — ἐστι || ἐστιν Α
c. 4. ὁπότε || οὐ τότε Α — δὲ αὐτὰ || δ' αὐτὰ Ω — κόλ-
λοπι || κολλάβοις Ω κολλάβιος Α — ἐπίχει || ἐπήχει
ΩΑ — φῶδῆν || φωνῆν Α
c. 5. ἀθυρμάτιον || ἀθυρμα οἶον Α — τίς οὖν || om. οὖν
Ω — Δωρί || ὃ Δωρί ΩΑ — ἡμῖν || om. Α — ἐπι-
στάμενον || εἰδῶτα ΩΑ — τράγος || ὁ τράγος Ω —
ἰμοβόρος || ἰμοφάγος Ω — καὶ σὶ || καὶ σὶ πάντοτε
Ω, καὶ πάντοτε σὶ Α

II.

Lectiones Codicum Marciani 434 = Ω

Gorlicensis = A

ΚΥΚΛΩΠΟΣ ΚΑΙ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ || Ποσ. καὶ κυκλ. Ω
κύκλωψ. ποσειδῶν Α

- c. 1. ἀπεκάλει || ἐπεκάλει Ω — ἐπει || ἐπειδή ΩΑ — διέφυγε
|| ἔφυγε ΩΑ
- c. 2. κατέλαβον || κατ. αὐτοὺς Α — ἐπεὶ γὰρ || ἐπεὶ δὲ ΩΑ
— ἐστι || ἐστὶ μοι Ω — ἀνέκασα || ἐπέκασα ΩΑ —
ἐνανσάμενος || ἀνανσάμενος Α — αὐτοὺς || ἑαυτοὺς Α
— ἐνοσμον || εὐῶδες Α — [πιόντι] || πιόντι Ω — ἐν
ἔμαντοῦ || om. ἐν ΩΑ — ἐς ὕπνον || εἰς ὑπν. Ω — πν-
ρώσας γε || om. γε ΩΑ
- c. 3. οὖν || om. Ω — διέφυγεν || διέφυγ^{ον} Α — ἐς τὴν νο-
μὴν || εἰς τ. ν. ΩΑ — ὅποσα || ὅσα ΩΑ — πράττειν
αὐτὸν || αὐτ. πρ. Α
- c. 4. σὲ δὲ || ἀλλὰ rec. m. Ω — ἐπιβουλεύοντος || ἐπιβουλεύ-
σαντος Ω — τοῦνομα || τὸ ὄνομα Ω — ὅτι || om. ΩΑ
— ὄχοντο ἀπιόντες || ἀπ. ὄχ. ΩΑ — ὄνειδίζων ἐμοὶ
|| ὄν. μοι ΩΑ — ὄφθαλμῶν || τῶν ὄφθ. ΩΑ — [τὸ σώ-
ζειν αὐτοὺς καὶ ἀπολλύναι] ἐπ' ἐμοὶ ἐστὶ || ὅτι σώζειν
αὐτοὺς καὶ ἀπολλύναι ἀπεμοῦ ἐστὶ ΩΑ — δὲ ἔτι || δ'
ἔτι ΩΑ

III.

Lectiones Codicum Marciani 434 = Ω

Gorlicensis = Α

ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΚΑΙ ΑΛΦΕΙΟΥ || Ποσειδῶν, Ἀλφειός. Α

- c. 1. ἔθος || νόμος Ω — ἀναπαύεις || ἀναπαύσεις Α — ξυνε-
στῶς || συνεστῶς ΩΑ — οἶδα ὄπον || οἶδ' ὄπον Ω —
ἀναφανεῖν || ἀναφαίνειν Ω — καὶ αὐτὸς πολλαίκις || π.
κ. αὐτ. ΩΑ — γυναικός || γυναικὸς οὖν ΩΑ — ἢ καὶ ||
om. καὶ ΩΑ — αὐτῶν μιᾶς || ἄλλας Ω — γῆς || τῆς
γῆς ΩΑ — αὐτῆ || αὐτῆ Ω — Νησιῶτις ἐστὶ || Νησ.
τις ἐστὶ Ω — καλοῦσιν || ὀνομάζουσιν ΩΑ
- c. 2. διανγῆς τε || om. τε ΩΑ — οὖν || om. ΩΑ — ἄπιθι μὲν
|| om. μὲν ΩΑ — αὐτὸς μὲν || om. μὲν ΩΑ — Συρα-
κούσας || συρακούση ΩΑ — παρὰ . . . ξυναλλιᾷ || om.
Ω — μίγνυσο || ναμίγνυσο Ω συναναμίγνυσο Α

IV.

Lectiones Codicum Marciani 434 = Ω
Gorlicensis = A

- ΜΕΝΕΛΑΟΥ ΚΑΙ ΠΡΩΤΕΩΣ** || Μενέλαος. Πρωτεύς Α
- c. 1. γίγνεσθαι || γενέσθαι Ω — ἔτι φορητόν || ὅτι φορ. Α
 — ἐς λέοντα || εἰς λ. ΩΑ — ὁπότε || εἴ πως Ω εἶπερ Α
 — γίγνεσθαι || γίνεσθαι Ω — θαλάττη || θαλάσση Ω —
 οἰκοῦντα || οἰκοῦντά σε ΩΑ — ἐξαπατᾶν || om. Ω —
 τοιοῦτο || τοιοῦτόν τι Ω — γιγνόμενος || γινόμενος Α
- c. 2. ἐς ὄσα || εἰς ὄσα ΩΑ — τὸ πρᾶγμα || τὸ πρᾶγμά σοι Α
 — φαντασία || καὶ φ. ΩΑ — προσένευκε || προσένευκαι
 Ω — γενναιότατε || γενναῖε Ω — κάειν || καίειν Α —
 πολύπουν || πολύποδας ΩΑ — πολύπουν || πολίποδα
 Ω — ἃ πάσχει δέ || ἃ δὲ πάσχει ΩΑ
- c. 3. ὁποῖα ἂν πέτρα || ὁποῖα ἂν πέτρα Ω — προσφῦς ἔχη-
 ται || προσ. ἔχηται Ω — [κατὰ τὰς πλεκτάνας] || κατὰ
 τὰς πλεκτάνας Ω — ἀπεργάζεται || ἐργάζεται ΩΑ —
 χροῖαν || χροῖαν ΩΑ — ὡς ἂν λάθῃ || ὡς λανθάνειν ΩΑ
 — φανερός || ἐπίσημος ΩΑ — τίνι ἂν || ὧτινι, om.
 ἂν Ω, ὧτινι ἂν Α — ἑαντοῦ || σεαντοῦ Ω

V.

Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
Gorlicensis = A

- ΠΑΝΟΠΗΣ ΚΑΙ ΓΑΛΗΝΗΣ** || πανόπη καὶ γαλίγη Ω
- c. 1. ἐς τὸ συμπ. || εἰς τὸ συμπ. — ξυνειστιώμην || συνει-
 στώμην Ω — με || μοι Ω — ἡ Ἔρις μὴ παροῦσα || ἡ
 Ἔρις ἐρεῖς μοι παροῦσα Ω — ἦδη || οὖν — ἀπεληλύ-
 θεσαν || ἀπεληλύθεισαν Ω — ἐς τὸν θάλ. || εἰς τ. θ. Ω
 τὴν θαλ. om. ἐς Ψ — ἀδούσαις || om. Ω — ἐς τὸ ξυμπ.
 || εἰς τ. συμπ. ΩΨ — πάγκαλον χρυσοῦν || χρυσοῦν
 πάγκαλον Ω — ὄλον || om. Ω — ἐπεγέγραπτο || ἐγέ-
 γραπτο Ω

- c. 2. ἀπεισιωπήσαμεν || ἐσιωπήσαμεν Ω — ἀντῆς εἶναι τὸ μῆ-
λον ἡξίον || ἐαντῆς ἡξίου εἶναι τὸ μῆλον Ω — εἰ μὴ γε
|| εἴ γε μὴ — ἄν || om. Ψ — τὸ πρᾶγμα προῦχώρησεν
|| πρ. τὸ πρᾶγμα Ψ — κρινῶ || δικάσω — καίτοι ἐκεί-
ναι αὐτὸν δικάσαι ἡξίον || καίτοι γε ἐκείναι ἠραῶντο
αὐτὸν, om. δικάσαι ἡξίον Ω — ἐς τὴν Ἰδ. || εἰς τ. Ἰ.
ΩΨ — παρὰ || περὶ Ψ — οἰδέ τε || om. τε Ω — τὸ
κάλλιον || τὴν καλλίω^{ονα} (sic) Ψ — οὐκ ἄν ἐκείνος κρι-
ναι κακῶς || οὐκ ἄν δικάσειε κακῶς Ω — ἐς τ. Ἰδ. ||
εἰς τ. Ἰδ. Ω πρὸς τ. Ἰ. Ψ — ἤδη || ἤδη δὲ Ψ — ἦν
μὴ πάνυ || ἦν μὴ τι πάνυ Ψ — διαιτήτης || δικαστῆς Ω

VI.

Lectiones Codicum Marciani 434 = Ω

Gorlicensis = A

ΤΡΙΤΩΝΟΣ, ΑΜΥΜΩΝΗΣ ΚΑΙ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ || Πο-
σειδῶν καὶ Τρίτων Ω

- c. 1. ὑδρευσομένη || ὑδρευομένη Ω — λέγεις || om. Ω — κα-
λοῖτο || καλεῖται Ω
- c. 2. ἐς Λέρν. || εἰς Λ. Ω — διετάραξάς με εἰπὼν τὰ περὶ
τῆς παιδός || με διετάραξας περὶ τῆς παιδός εἰπὼν, om.
τὰ Ω — τὴν διατριβὴν || om. τὴν Ω — ἐφιππάσομαι
|| ἀφιππάσομαι Ω — προσιοῦσαν || ποριοῦσαν Ω —
ἀλλὰ σὺλ. . . ἐστίν || om. Ω
- c. 3. με ξυναρπάσας || συναρ. με Ω — ἡμῖν ὑπ' Αἰγύπτου
|| ὑπ. Αἴγ. ἡμῶν Ω — ἐπιπεμφθῆναι || ὑποπέμφθαι Ω
— βοήσομαι || βοήσαιμι Ω — ὃ ἄνθρ. || om. ὃ Ω — μὴ
πάθης || οὐ μὴ πάθης — καὶ || om. Ω — σοὶ ἀναδο-
θῆναι ἐάσω || ἀναδ. σοὶ ποιήσω Ω

VII.

Lectiones Codicis Marciani 434 = Ω

ΝΟΤΟΥ ΚΑΙ ΖΕΦΥΡΟΥ || ΖΕΦΥΡΟΣ ΚΑΙ ΝΟΤΟΣ Ω

- c. 1. ἐς Αἴγυπτ. ὁ Ἐρμῆς ἄγει || ὁ Ἐ. ἄγει εἰς Αἴγ. Ω — διε-

- κόρευσεν || διεκόρησεν Ω — τότε || om. Ω — τοῦ πο-
ταμοῦ Ἰνάχου || τοῖ π. θυγάτηρ τοῦ Ἰνάχου Ω — ἡ
Ἥρα || om. ἡ Ω — καὶ πάνν || om. καὶ Ω — Νῦν οὖν
|| νῦν δὲ Ω — ἐς Αἴγ. αὐτήν ἐπεμψε || αὐτήν ἐς Αἴγ.
ἐπ. Ω — μῆ || om. Ω — κνεί δὲ || κνεί γάρ Ω — γέ-
νοιτο || γίνεται Ω
- c. 2. ἄρξει τε || καὶ ἄρξει γὰρ Ω — δέσποινα || δέσποτις Ω
— ὄντινα ἄν . . ἐθέλη || ὄντινα . . ἐθέλει, om. ἄν Ω —
κωλύσαι || κωλύσαι Ω — ἐπιπνεῖν || ἐπιπλεῖν cum ras.
in λ Ω — τοιγαροῦν || om. Ω — ἤδη δέσπ. || τοιγαροῦν
ἤδε δεσπ. Ω — Νῆ Δί' || om. Ω — ἄν οὕτω || οὕτως
ἄν Ω — δπως || ὅτι Ω — τετραποδιστὶ || τετραποδιτὶ
Ω — παράδοξα γοῦν || π. ὄρω Ω — τὰ κέρατα || om.
τὰ Ω — ὅτε || ὅτι Ω — τὰ πρακτέα || τὸ πρακτέον Ω

VIII.

Lectiones Codicum Marciani 434 = Ω
Gorlicensis = Α

ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΚΑΙ ΔΕΛΦΙΝΩΝ || ΔΕΛΦΙΣ ΚΑΙ ΑΡΙΩΝ
ΚΑΙ ΠΟΣΕΙΔΩΝ Ω

- c. 1. Ἰνουῦς || ras. in extr. syll. Ω — ἐπὶ τ. Ἰ. || ἐς τὸν Ἰ. Ω
εἰς τ. Ἰσθμ. Α — ὑποδεξάμενοι || δεξάμενοι ΩΑ — ἐξ
ἀνθρώπων γε || om. γε ΩΑ — ὑμᾶς || ἡμᾶς Ω — κα-
ταναυμαχήσας μετέβαλε || κατεναυμάχησε καὶ μ. ΩΑ —
Ἀρίονα || Αρίωνα Α, in ras. Ω
- c. 2. πολλάκις μετεπέμπετο || πολλὰ ἐδωρήσατο πολλάκις Ω
— αὐτὸν || om. Ω — ἐς || εἰς ΩΑ — Μήθυμναν || μέ-
θυμναν Ω — κακούργων || κακῶν ΩΑ — ἐγένοντο ||
ἐγένετο Ω — ἐς τὴν θαλ. || εἰς τ. θ. Ω — ἐς Τ. || εἰς
Τ. Ω — ἐπαινώ σε || om. σε Ω — ἀποδέδωκας || ἀπέ-
δωκας Α

IX.

Lectiones Codicum Marciani 434 = Ω
Gorlicensis = A

ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΚΑΙ ΝΗΡΗΙΩΝ || ΝΗΡΕΙΑΣ ΚΑΙ
 ΠΟΣΕΙΔΩΝ Ω ΝΗΡΗΙΑΣ A

- c. 1. ἡμεῖς || om. Ω — τεθάφθω || τεθάπτω Ω — ἦ || om. Ω
 ἐν Χερρον. || ἐν τῇ Χερρον. Ω — αὐτῇ || ταύτῃ Ω —
 ἐς τὸ πέλ. || εἰς τ. π. Ω — καθ' ὅπερ || καθάπερ ΩA
 — ἐς τ. θ. || ἐπὶ τ. θ. ΩA — χαρισάμενους || χαρισο-
 μένους ΩA
- c. 2. ἀχαριστεῖν || om. Ω — ὦ Ἄμ. || om. ὦ Ω — οὐκ ἄξιον
 || οὐκ ἀχαριστεῖν ἄξιον ΩA — κατέπεσεν || κατέσπασεν
 Ω — ἀσφαλῶς || καλῶς ΩA — θάλπει || θάμβει Ω

X.

Lectiones Codicis Marciani 434 = Ω

ΙΡΙΔΟΣ ΚΑΙ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ || ΠΟΣΕΙΔΩΝ ΚΑΙ ΙΡΙΣ Ω

- c. 1. ἔτι νήχεσθαι || ἐπινήχεσθαι Ω — ἤδη δῆλον || om. ἤδη
 Ω — τίνα || τίνι, rec. m. corr. τίνα Ω — αὐτῷ τὴν χρ.
 || τ. χρ. αὐτῷ Ω — ἡ Ἥρα || om. ἡ Ω
- c. 2. ἀνθις || om. Ω — ἡμεῖς || ἡμεῖς δὲ Ω — γαληνὰ || γα-
 λήνη Ω — ἐπειδὴν || ἐπὶ Ω — ἀντίκα μέτεισι || ἀνέ-
 τως (εὐθέως?) μετελεύσεται τε Ω — ἀπάγγελλε τῷ Διὶ
 πάντα || τῷ Διὶ ἀπάγγελλε ἅπαντα Ω — εὐτρεπῆ || om. Ω

XI.

Lectiones Codicis Marciani 434 = Ω

ΞΑΝΘΟΥ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΗΣ || ΞΑΝΘΟΣ ΚΑΙ ΘΑ-
 ΛΑΣΣΑ Ω

- c. 1. θάλασσα || θάλαττα Ω — κατέκασεν || ἔκασεν Ω —
 ὄλος || om. Ω — διὰ τί δαί || διὰ τί δέ Ω — ἰκετεύσας

- οὐκ ἔπαυσα || ἰκέτευσα ὁ δὲ οὐκ ἐπαύσατο Ω — ἐνέ-
 φραττε || ἀπέφραττε Ω — ἐθέλων || θέλων Ω
- c. 2. πλησίον που || που πλ. Ω — ὧν || om. Ω — πῦρ εἶχε
 || ἐν τῇ καμίνῳ πῦρ εἶχεν Ω — καὶ εἴ ποθι ἄλλοθι ||
 om. Ω — ἔκαυσε μὲν || om. μὲν Ω — τὰς πτελέας ||
 τ. π. μου Ω — μυρτίκας || μυρτίκας Ω — καὶ τοὺς κ.
 || om. καὶ Ω — ἐγγέλεις || ἐγγέλνας Ω — ὄρας γοῦν ||
 ὄρ.δοῦν Ω — θολερός || θαλερός Ω — νίωνν || νιδν
 Ω — Νηρηίδος || Νηρείδος Ω
-

XII.

Lectiones Codicis Marciani 434 = Ω

- ΔΩΡΙΔΟΣ ΚΑΙ ΘΕΤΙΔΟΣ || ΘΕΤΙΣ ΚΑΙ ΔΩΡΙΣ Ω
- c. 1. κόρην || κόρη, add. r. m. ν Ω — ἀπὸ || om. Ω — ἐς
 τ. θ. || εἰς τ. θ. Ω — τίνος δὲ || om. δὲ Ω — ἀκρι-
 βῶς ἅπαντα || ἀκριβῶς. ΘΕΤ. ἅπαντα Ω — φασὶ δ'
 οὖν || φασὶ δὲ Ω — δεξ. δὲ || δεξ. οὖν Ω — ἐς τὸν κ.
 καταρρέοντα || καταρρέοντα εἰς τὸν κ. Ω — τοῦτο αἰσθ.
 || τοῦτ' αἰσθ. Ω — καὶ ζηλότυπος || om. καὶ Ω — μοιχ.
 οἰηθεῖς || οἰηθεῖς μοιχ. Ω — ἐς τ. κιβ. || εἰς τ. κιβ. Ω
- c. 2. Ὑπὲρ αὐτῆς μὲν || ὑπὲρ μὲν ἑαυτῆς Ω — ἔφερε || φέρε
 Ω — πάππῳ || πατρὶ Ω — αὐθις || πάλιν Ω — μνη-
 μονεύουσα || μνημονεύσασα Ω — Σέριφρον || σέριφρον
 Ω — αὐτὴν || αὐτοὺς Ω — ἐς || εἰς Ω — Σεριφίοις ||
 Σεριφίοις Ω — οὕτως ὄν καλόν || οὕτω καλόν ὄν Ω
-

XIII.

*Lectiones Codicis Marciani 434 = Ω*ΕΝΙΠΕΩΣ ΚΑΙ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ || ΠΟΣΕΙΔΩΝ ΚΑΙ ΕΝΙ-
 ΠΕΥΣ Ω

- c. 1. διεκόρευσας || διεκόρησας Ω — ταῦτα || αὐτὸ Ω — ὃς
 κόρης || om. ὃς Ω — ἐνίοτε || ἐκάστοτε Ω — ἠῤῃχτό ||
 οὐκ εἶχε Ω — σὺ δὲ || ἄλλ' Ω

- c. 2. καθυποκρίνασθαι || καθυποκρίνεσθαι Ω — διακεκορευ-
σθαι || διακεκορησθαι Ω — ἔφησθα || ἔφης Ω — ηὐ-
φραίνου || εὐφραίνου Ω — συνέκρυπτεν || ἐκάλυψεν Ω —
ἄμα || om. Ω
-

XIV.

Lectiones Codicis Marciani 434 = Ω

ΤΡΙΤΩΝΟΣ ΚΑΙ ΝΗΡΗΙΩΝ || ΤΡΙΤΩΝ ΚΑΙ ΝΗΡΗΙ-
ΔΕΣ Ω

- c. 1. Νηρηίδες || Νηρηίδες Ω — ἐπιών || ἐπιόν Ω — ἀλλὰ
ἴστε || ἀλλ' ἴστε Ω — ὃ || om. Ω — ἐς τ. θ. || εἰς τ.
θ. Ω — οἰκτεῖρασαι || οἰκτεῖρουσαι Ω — ἦδη νεανίαν
|| ἦδη αὐτὸν ν. Ω — ἐκτίνειν || τίνειν Ω
- c. 2. ἐπιτελῶν || ὑποτελῶν Ω — ἐπεὶ || ἐπειδὴ Ω — ἐς τὴν
Λιβύην || ἐς Λιβύην ἔνθα ἦσαν Ω — ἢ καὶ ἄλλους ||
ἢ τινὰς ἄλλους Ω — ἄλλως γὰρ || ἄλλως γὰρ ἴδη Ω —
ἢ ὅς ἂν ἴδῃ || ὅς ἂν γὰρ ἴδῃ Ω — οὐκ ἂν τι ἄλλο μετὰ
ταύτας ἴδοι || οὐκ ἂν ἄλλο τε (τι?) ταύτας ἴδοι ἢ λίθος
γενόμενος Ω — πρὸς τὸν Κ. || om. πρὸς Ω — δὲ || δὲ
Ω — τοῦ κατόπτρου || om. τοῦ Ω — αὐτῷ ἰδεῖν || ἰδεῖν
αὐτῷ Ω — δ' ἐς || εἰς, om. δ' Ω — ἀνέπτατο || ἀπέ-
πτατο Ω
- c. 3. Αἰθιοπίαν || τῆς Αἰθιοπίας Ω — προσπεπατταλευμένην
|| προσπεπατταλωμένην Ω — ἐνερθεν || νέρθεν Ω —
μαστῶν || μασθῶν Ω — τὴν αἰτίαν || om. Ω — κατα-
πιόμενον || καταπιούμενον Ω — ὑπεραιωρηθεῖς || ἐπαιω-
ρηθεῖς Ω — νεανίσκος || νεανίας Ω — πρόκοπον ||
πρόκοπον Ω — καθικνεῖται || προκαθικνεῖται Ω —
προδεικνύς || δείκνυσι Ω — λίθον ἐποίει || καὶ λιθο-
ποιεῖ Ω — πέπηγεν αὐτοῦ τὰ πολλὰ || πέπηγε τὰ πολλὰ,
om. αὐτοῦ Ω — ἀκροποδητὶ || ἀκροποδιτὶ Ω — τῆς
πέτρας || om. τῆς Ω — εὕρετο || εἶρατο Ω
- c. 4. τῷ γεγονότι || ἐπὶ τῷ γεγονότι Ω — εἴ τι || om. τι Ω
— καλλίων εἶναι || εἶναι καλλίων Ω — Ὅτι οὕτως ἂν
ἤλγησεν || πλὴν ἤλγησεν Ω
-

XV.

Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ

ΖΕΦΥΡΟΥ ΚΑΙ ΝΟΤΟΥ || ΝΟΤΟΣ ΚΑΙ ΖΕΦΥΡΟΣ Ω

- c. 1. θαλάττη || θαλάσση Ω — οὐκ ἂν ἄλλο || om. ἂν Ψ — ἴδοις || ἴδῃς ΩΨ — μέρος || μέρος τι Ω — οὖν || om. ΩΨ — τὸν Σιδώνιον || τ. Σ. γε Ω — διηγῆσομαι σοι || om. σοι Ψ
- c. 2. λευκός τε || om. τε Ψ — εὐκαμπῆς || εὐκαμπῆ Ω — ἡμερος || ἡμερον Ω — θάλατταν || θάλασσαν Ω — φέρων || om. Ω — πᾶν ἐκπλαγῆς || μάλα ἐκπλαγεῖσα Ω πᾶν ἐκπλαγεῖσα Ψ — ἀπολισθάνοι || ἀπολισθολῆ νέοντος Ω — τὸν πέπλον || τῶν πέπλων Ψ — ξυνεῖχεν || συνεῖχεν ΩΨ
- c. 3. φέροντα || καὶ φ. Ω — ἐπισπασαμένη || ἐπισπαμένη Ω — λείαν || λίαν, corr. in λειαν — πάντες || om. Ω — μόνον || om. Ψ — Ἔρωτες || οἱ Ἔρωτες Ω — ἐκ τῆς θαλάττης || ὑπὲρ τὴν θάλατταν Ω — τοῖς ποσίν || om. τοῖς — φέροντες || ἔχοντες Ω — Νηρηίδες || νηρείδες Ω — αἱ πολλαὶ || τὰ πολλὰ Ω — τό τε τῶν Τριτώνων γένος || τῶν δὲ τῶν Τριτώνων τὸ γένος Ω — ἰδεῖν || om. Ω — περιεχόρευε || περιεχόμενον Ω — παροχουμένην τὴν Ἄμφιτ. ἔχων || παροχοῦμένός τε καὶ τὴν Ἄμφ. ἄγων Ψ — προῆγε || προῆει Ω — ὄδοποιῶν || προοδοιπορῶν Ψ — δύο Τρίτωνες ἔφερον ἐπὶ κόγχης || δ. Τ. ἐφ. ἐπὶ κόγχην Ω ἐπὶ κόγχης δύο Τρ. ἔφερον Ψ — τῇ νύμφῃ || τὴν νύμφην Ω
- c. 4. ἐγένετο || ἐγίνετο Ω — ἐκεῖ δὲ ἐπέβη τῇ νήσῳ || ἐπὶ δὲ τῆς νήσου Ω — ἀπῆγε τὴν Εὐρώπην || τὸν Εὐρ. ἀνήγεν Ω — ἐς || εἰς Ω — ἄλλο || ἄλλο τι Ω — μακάριε || μακάριος Ω — γρυῦπας || γύπας ΩΨ — μέλανας ἀνθρώπους || ἀνδρας μέλανας Ω

LUCIANI DIALOGI MORTUORUM.

I.

Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
Vaticani 90 = Γ
Gorlicensis = Α
collatae cum editione Teubneriana.

- c. 1. οἶμαι || om. Ψ — ἀναβιῶναι || τὸ ἀναβιῶναι, supraser.
 τὸ Ω — Κράνειον || Κράνιον Γ — Ἀνκίω || Ἀνκίω Α
 — πρὸς ἀλλήλους φιλοσόφων || φιλ. πρὸς ἀλλήλους Ψ
 — σοί || in ras. Ω σύ ΓΑ — ἐκεῖ μὲν || om. μὲν Ψ
 — γέλως ἦν || γέλως ἐστὶ Ψ — ὄλωσ οἶδε || οἶδεν ὄλωσ
 Ω — πᾶσῃ || πᾶσῃ Γ — μεμνημένοι || καὶ μεμνημέ-
 νοι Ψ — ἐμπλησάμενον || ἐμπλησάμενος Ψ ἐμπιπλά-
 μενον Ω
- c. 2. εἶδῶ || ἴδω Γ — ποικίλον || ποικίλλον Ψ — ἐπισκό-
 πτει || ἐπισκόπτει Γ — Ῥάδιον || ράδιον Γ — ἐκείνους
 || om. Ψ — ἐντέλωμαι || ἐντέλλομαι Γ ἐντέλλομαι Ψ
 — οὐ βαρὺν || om. οὐ ΩΓ — αὐτοῖς || αὐτοὺς Γ^{1m}. Α
 — ἐρίζουσι || ἐρίζουσιν Γ — τὰ τοιαῦτα || om. τὰ ΩΨΓ
 — ἐρωτᾶν || διερωτᾶν Ω — τὸν ροῦν . . . φάσκωσι
 || om. Α — ἀλλ' ἐμὲ || ἀλλὰ ἐμὲ ΩΨ — καὶ ἀπαίδεν-
 τον || om. καὶ Ψ — οἰμώζειν αὐτοῖς || οἰμώζειν αὐ-
 τοῖς ΓΑ
- c. 3. δ' || om. Ψ — τί δὲ || τί δαι Α — καὶ τοῖς καλοῖς || om.
 καὶ Ψ — καὶ Δαμ. || om. καὶ Ψ — Δαμοξένῳ || Δει-
 μοξένῳ Ψ — μία ἡμῖν || ἡμῖν μία Ω — φασί || εἰσί,
 supraser. φασί Ψ
- c. 4. λέγε || om., sed supraser. r. m. Ω — αὐτῶν || αὐτῶν Α
 — ἐπεὶ || ἐπί Α

II.

Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
Vaticani 90 = Γ
Parisini vetustissimi 690 = P
Gorlicensis = A

ΠΛΟΥΤΩΝ Η || πλουτῶν ι Ρ

- c. 1. ΚΡΟΙΣ || Νεκροί Α — ἐς ἕτερον || εἰς ἔτ. ΨΤ — ΚΡΟΙΣ
 || Νεκροί Α — οἰμῶζωμεν || οἰμῶξωμεν Ψ — και στε-
 νωμεν || om. Ψ — οὔτοσι || οὔτος ΩΓΡ — Σαρδανά-
 καλλος || Σαρδανάπωλος Ρ — ἐπιγεῶ || ἐπιγεῶ Γ —
 ἐξονειδίξει || ὄνειδίξει Ω — ἐνίστε δὲ || om. δὲ Ρ —
 ἄδων || ἄδων Γ — λυπηρός || λυπηρός ἡμῖν Ρ — ἐστι
 || ἐστιν Γ — φασιν || φησιν Ρ — ἀγεννεῖς και ὀλεθρίους
 || ὀλεθρίους και ἀγεννεῖς Ω — ἀπέχρησε || ἀπέχρησεν Γ
 — στερόμενοι || στερούμενοι ΩΨΡ
- c. 2. ἄν ἴητε || εἴητε, om. ἄν Ψ — κατάδων || κατάδων Γ
 — καταγεῶν || καταγγέλλων Ρ — οὐκ || οὐ ΩΓΡ, om.
 Ψ — ἡμεῖς ἐποιεῖτε || ἐποιεῖτε ἡμεῖς Ψ — τοῦ θανά-
 του || τοῦ δεσπότου Ρ — τὸ παράπαν || om. ΨΓΡΑ —
 — οἰμῶξεσθε || οἰμῶξεστε Γ — ἀφηρημένοι || ἀφηρη-
 μένοι Γ — ἐγὼ τρυφῆς || τρυφῆς ἐγὼ Ψ — ἐπάσομαι
 || ἐπάσομαι Γ — πρέποι || πρέπει Ψ — ἐπαδόμενον ||
 ἐπαδόμενον Γ

III.

Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
Vaticani 90 = Γ
Gorlicensis = A

ΜΕΝΙΠΠΟΥ || om. Α — ΑΜΦΙΛΟΧΟΥ || om. Γ

- c. 1. Σφῶ || ἐγὼ (?) Ψ — ΑΜΦΙΛΑ || Τροφώνιος Γ — τί οὖν
 || τί γοῦν Ψ — ἔπ' ἀνοίας || ἔπὸ ἀνοίας Α — εἰ μὴ
 || εἰ μὴδὲ Ω — και ἡμεῖς || om. και Ω — οὔτος || οὔ-
 τως Ψ — ὁ τι || ὅτι Α — ἦν || εἰ Ψ — κατέλθῃ ||
 κατέλθῃ^ο Γ — σὺ δ' ἔοικας || σὺ δὲ ἔοικας ΩΑ — Λε-
 βαδεία || Λεβαδία Γ

- c. 2. *Λεβάδειαν* || *Λεβαδίαν* Γ — *ἐσερπύσω* || *εἰσερπύσω* Ω —
ἐς τὸ σπ. || *εἰς τὸ σπ.* Ψ — *ἠδυνάμην* || *ἐδυνάμην* ΩΨ
 — *μόνη* || *μόνη* Γ — *τί δαί* || *τί δὲ* ΩΨΓ — *ὁ ἦρως*
 || *ὁ ἦρ.* (sic) Ψ — *MEN.* || om. Γ — *σου* || *σοι* Γ —
ἀπελήλυθε || *ἀπελήλυθεν* Γ — *Βοιωτῖα* || *Βοιωτεῖαι* Γ

IV.

Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
Vaticani 90 = Γ
Gorlicensis = A

- c. 1. *Πολλοῦ λέγεις* || *πολλοὺς λ.* Γ — *Ἄιδωνέα* || *Ἄδωνέα* Γ
 — *δύο* || om. A — *ὀβολῶν* || corr. in *ὀβολοῖν* Ω —
ἐπιπλάσαι || *ἐπιπλάσαιο* Ω — *ἀφ' οὗ* || *ἀφοῦ* Γ — *Καὶ*
ἄξια || *εὖ γε καὶ ἄξ.* ΩΓ — *τί ἄλλο* || *τί γε ἄλλο* Ω —
λοιμός || *λιμός* Ψ — *καταπέμψη* || *καταπέμψη* Γ — *πα-*
ραλογιζόμενον || *παραλογισάμενον* Ω — *παραλογ.* ||
παραλογ., add. ἐν τῷ πλήθει ΩΓ — *πορθμεῖα* || *πορ-*
θμῖα ΩΨ
- c. 2. *οὐν* || *γοῦν* Ω — *καθεδοῦμαι* || *καθενδοῦμαι* Ψ — *οὐκ*
ἔστιν || *οὐκ ἔστιν γὰρ* ΩΓ — *δραῖς* || *δραῖς* Γ — *παρα-*
τείνοιτο || *ἀποτίνοιτο* Ω — *ὑπὸ* || *ἀπὸ* Ψ — *παρεγί-*
γνοντο || *παρεγίνοντο* Ω *παρεγίγνοιτο* Ψ — *ἀνάπλεω*
 || *ἀνάπλεοι* ΨΓΑ — *ἐξφδηκῶς* || *ἐξοιδηκῶς* Γ — *οὐδὲν*
 || *οὐδὲ* Γ — *οὐδ' ἐγὼ* || *οὐδὲ ἐγὼ* ΩΓΑ

V.

Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
Vaticani 90 = Γ
Gorlicensis = A

- c. 1. *οἶσθα* || *οἶσθα;* A — *εἰ δὲ* || *εἴ γε* ΩΨΓ — *καὶ ἔτι* ||
 om. καὶ Ω — *ὑπισχνοῦνται* || *ὑπησχνοῦνται* Γ — *ῥάτση*
 || *ῥαῖση* Γ
- c. 2. *θανόντι* || *θανοῦντι* ΨΑ *θανέοντι* ΩΓ — *διηρημένοι*
 || *διηρημένοι* Γ — *Ἰόλεως* || *Ὀίλεως* ΩΨΓ

VI.

*Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, = 436 Ψ
Vaticani 90 = Γ*

- c. 1. γέροντα || om. Ψ — Δικαιοτάτον || ὑπεργήρων ὄντα
δικαιοτάτον Ψ — εἴ γε || om. Ω — ζῆ || ζῆ Γ — τῷ
πλούτῳ χρῆσασθαι || χρ. τῷ πλούτῳ Ω — τὸ δὲ || τῷ
δὲ Ψ
- c. 2. ἐχρῆν || χρῆν Ψ — μὲν τὸν || τὸν μὲν Ψ — οὐδὲν ἐτι
|| οὐδὲν ὅτι Ψ — εἰδέναι ἐχρῆν || εἰδ. γε ἐχρῆν ΩΨΓ
— [πολλάκις ἐκφέρει] || πολλάκις ἐκφέρει ΩΨΓ
- c. 3. ἐπιχαίετε || ἐπιχαίρετε ΩΨΓ — ἐσποιεῖτε || ἐποιεῖτε Ψ
εἰσποιεῖτε Ω — ὅσῳ || ὅσον Ψ — τοσοῦτῳ || τοσοῦτον
Ψ — ταύτην τέχνην || ταύτην τὴν τέχνην — γραῶν ||
γραιῶν Γ — ἀπεκλείσθησαν μὲν || μὲν rec. m. add. Ω —
δωρυφορήσ. || δωρυφορ. Γ — ἀποσμυγέντες || ἀπομυ-
γέντες Γ
- c. 4. γοῦν || δοῦν ΩΨΓ — ἐσίοιμι || εἰσίοιμι Γ — φῶσῃ ||
ῶσῃ Γ^{1m} — οἰόμενος || οἰόμενον ΩΓ — ἐπεμπόν-
τε πολλά || ἐσπέμπει τὰ πολλά Γ ἐσπέμπει add. ν τὰ
πολλά Ω ἐσπέμπον τὰ πολλά Ψ — ὑπερβάλλοινο ||
ὑπερβάλοιντο Ψ — με || μοι Ψ — ἀγρυπνος || ἀγρύ-
πνος Ω — ταῦτα γοῦν || καὶ ταῦτα γοῦν Ψ — πρῶην
|| πρώην Γ
- c. 5. Θούκριτε || Θεόκριτε Ψ — ζώοις || ζώιης Γ — ἦδη ||
ἦδει Ψ — εἰ καὶ || om. εἰ Ψ — ὄλωσ || ὄλωσ τε Ψ —
αὐταῖς || αὐτοῦ suprascr. sec. m. αὐταῖς Ω

VII.

*Lectiones codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
Vaticani 90 = Γ*

- c. 1. Σὺ δέ || δέ add. rec. m. Ψ — Πτοιόδωρον || τὸν Πτυό-
δωρον Ψ — τὸν γέροντα || τ. γ., add. τὸν ἄτεκνον ΩΓ
— ZHN. τὸν ἄτεκνον || om. τὸν ἄτεκνον Ω — ἦδειν ||
ἦδειν Γ — συνόντα || add. ἐκεῖνον κ. τ. λ. Γ — ἐπὶ

- τὸν κλῆρον || ἐπὶ τῶν κλήρων Ψ — ἐξεῦρον || ἐξηῦρον
 Γ — Πτοιόδωρον || Πτυνόδωρον Ψ — αἰτίση || αἰτίση
 Γ — ἐπιεικῶς || suprascr. πάνυ Ω — ἐς κ. || εἰς κ. Ω
 — ποιήσειεν || ποιήσει ΨΓ — ἐπωμοσάμην || ἀπωμο-
 σάμην Ψ — οὖν || γοῦν Ψ
- c. 2. Πτοιოდῶρον || Πτυοδ. Ψ — ἔδωκεν || ἐπέδωκεν Ω —
 ἔπιεν || ἔπιεν Ω — αὐτίκα μάλα || om. Ω — γελαῖς ||
 γελαῖς Γ — τραπέσθαι || τρεπέσθαι Ω τρεπέσται Γ —
 εἰ || om. sed suprascr. Ω — βραδύτερον || βραδύτερος
 ΩΨΓ — βραδύτερος || βραδ. ἦν ΩΓ

VIII.

Lectiones codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
Vaticani 90 = Γ

- c. 1. ὁ τι ἀγανακτῶ || ὁ τι καὶ ἀγ. Ψ — ἄθλιος || ὁ ἄθλιος
 Ψ ἀθλίως ΩΓ — ἄν μάλιστα σχεῖν || μάλιστα σχεῖν
 ἄν Ψ — ἀτέκνον ὄντα || om. Ψ — ἐς || εἰς Γ — ζη-
 λώσειε || ζηλώσειεν Γ — πράξειε || πράξειεν Γ — δῆ ||
 om. sed suprascr. Ω — αὐτὸς || om. sed sec. m. supra-
 ser. Ω — ἐνέγραψε || ἐνέγραψεν Γ — τέγους || στέγους
 Ω — σόφισμα || τὸ σόφισμα Γ — σαντοῦ || σεαντοῦ Γ

IX.

Lectiones codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
Vaticani 90 = Γ

- c. 1. δαί || δέ ΩΨΓ — σοί || σὺ Γ
- c. 2. ὥραῖοι ἦσαν || ἦσαν ὥραῖοι Ω — ἐπέρρει || ἐπέρρη Γ —
 παρ' ἄλλων || παρὰ ἄλλων Γ παρὰ τῶν ἄλλων Ψ —
 τὰγαθά || τὰ ἀγαθὰ ΨΓ — τὰ κάλλιστα || om. τὰ Ψ
 — εἶχον || ἔχων Ψ — ὄραῖς || ὄραῖς Γ — ἔδωκε || ἔδω-
 κεν Γ
- c. 3. οὕτως || οὕτως Ω — ὁ περὶ τ. ἀτέκνου || om. ὁ Ψ —
 Σιμύλε || Σιμυλλε Γ — ἐθροπτόμην δέ || ἐθ. καὶ Ω —

αὐτῶν τινας || τινας αὐτῶν Ψ — ἐς τὸ φανερόν || εἰς τὸ φ. Γ — ἔφασκον || ἐφ' ἕκαστον Ψ — ἐπίστευε || ἐπίστευεν Γ — ἄν || om. Ψ — ἑαυτὸν || αὐτὸν ΩΨΓ — διαθήκας || διαθ. ἐκείνας ΨΓ — ἐκείνας κατελ. || om. ἐκείνας Ψ

- c. 4. τῶν ἀπὸ τ. γ. || om. τῶν Γ — ἔτη || om. Ψ — σχεδόν || om. Ω — εἴκοσι || εἴκοσιν Ψ εἴκοσιν ἴδη Ω — Ἥδη μανθ. || om. ἦδη Ω — ἐκείνων || ἐκείνος Ψ — αὐτοὶ || αὐτῶν ΨΓ αὐτὸν Ω — μὲν || om. Ω — ΣΙΜ. || om. Γ — μὴ || om. Ψ, om. sed supraser. Ω

X.

Lectiones codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
Vaticani 90 = Γ
Gorlicensis = A

ΧΑΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΝΕΚΡΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
 || **ΧΑΡΩΝ ΕΡΜΗΣ ΝΕΚΡΟΙ A**, om. **ΚΑΙ ΝΕΚΡΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ Γ**

- c. 1. ἡμῖν || ὑ(?)μῖν Ψ — μικρ. μὲν ἡμῖν || μ. μ. ὑμῖν ΩΨ — ὡς δρᾶτε || ὡς δρᾶται Ψ — ἅμα τοσοῦτοι || τοσ. ἅμα ΩΨ τοιοῦτοι ἅμα Γ — ΕΡΜ. || νεκροὶ Γ — εὐπλοιήσομεν || εὐπλοιήσωμεν Γ — οὕτως || οὕτω Ψ — δέξαιτο || δέξοιτο ΨΓ — μελήσει ἀπὸ τούτου || μ. ἀπὸ τοῦδε Ψ — ἀποβάθραν || ἐπιβάθραν A
- c. 2. ποιήσωμεν || ποιήσομεν ΩΨA — ἐς || εἰς ΩΓA — ἀπερρίφθων || ἀπερρίφθω ΩΓ — προεδρίαν || προεδ. ἔχε ΩΨ — κυβερν. ἔχε || ἔχε om. h. l. ΩΨ — ἐστι || ἐστιν Γ
- c. 3. Χαρμόλεως || Χαρμόλεος Γ — ὁ ἐπέραστος || om. ὁ ΨΓ — τὸ ἐπὶ τῶν παρ. || τὸ περὶ τ. π. Ψ
- c. 4. βλοσυρὸς || βλοσυρῶς Γ — Γελῶν || Γελῶν Γ — συν-εμπεσόντα || συμπεσόντα A — τί ἐτι || τί ἐστι Ψ — πάντα || πᾶν ΩΨ
- c. 5. τίς ὦν τυγχάνεις || om. ΩΓ τίς ὦν τυγχάνει A, add. σ rec. m. τίς εἰς Ψ — δρᾶς || δρᾶς Γ

- e. 6. ἀβαρῆ || ἀβαρεῖ Γ — σὶ δὲ || δὲ om. ΩΨ — ἀνεκέρυξε || ἀνεκέρυξεν ΨΓ, add. εὐεργέτην δηλονότι Ψ
- e. 7. ἄδου || ἄδου Γ
- e. 8. ὁ ἐπὶ τῶν φρ. || καὶ ἐπὶ τ. φ. Ω — MEN. || Χαρ. Γ — ἀπόθου || κατάθου ΩΓ — κενοδοξίαν || καινοδοξίαν Ψ — ἡδυπάθειαν δὲ || om. δὲ Ω — καὶ ὀργὴν καὶ τρυφὴν || καὶ τρυφ. κ. ὀργὴν Ω — λέληθε || λέληθεν Γ
- e. 9. πέντε μυαῖ τριχῶν || π. μυῶν τρίχες A — ἀποκείρων || ἀποκερῶν Ψ — ἀνθρωπινώτερος || ἀνθρωπινώτερον Γ ἀνθρωπικιώτερος Ψ — νῦν || γὰρ νῦν ΩΨΓ — σαντοῦ || αὐτοῦ ΩΓ — ὅτω || ὅτω Γ — ἀποδειλιᾶς || ἀποδειλιᾶς Γ — πολλὰ χρησιμεύσασαν αὐτῷ ἐν τῷ βίῳ || π. ἐν τῷ βίῳ χρησ. αὐτῷ ΩΨΓ — γελᾶς || γε-
λᾶς Γ — ἀλλὰ καὶ ἔχε || ἀλλὰ ἔχε A
- e. 10. ἀπόθου τῶν ῥημάτων τὴν τοσαύτην ἀπεραντολογίαν || ἀπόθου τὴν τῶν ῥημάτων ἀπεραντολογίαν, om. τὴν τοσαύτην Ω — Ἦν || om. Ψ — ἀποτίθεται || ἀποτ. ταῦτα Ψ — λύε τὰ || λύεται τὰ A — τὰ ἀπόγεια || ταπόγεια Γ — ἀποβάθραν || ἐπιβάθραν A — εὐπλοῶμεν || εὐ πάθωμεν ΩΨΓ
- e. 11. δεδηωμένος || δεδηωμένος Γ — Ὅτι ὦ Ἐρ. ἀθάν. || τί ὦ Ἐρ. ὅτι ἀθάν. Ψ — ἀθάνατον ὄμην || ὄμην ἀθ. Ω — ὄμην || ὄμην Γ — κατειλήσας || κατειλίσας Γ καθειλήσας Ψ — ἄχθη || ἄχθη Γ — καλέσαντος || καλέ-
σοντος Γ
- e. 12. ἀπὸ γῆς || ὑπὲρ γ. Ω ὑπὸ γῆς Γ — χωρίου || χώρου ΨΓ — ἐς τὴν ἐκ. || εἰς τ. ἐ. ΩΨΓ — συνελθόντες || ἐλθόντες Ω — ἐπὶ τῷ || ἐπὶ τῶν A — τὸν ῥήτορα || om. τὸν Ψ — Δαμασία || Δαμασίωι Ω — σὲ δέ, ὦ Μένικπε, οὐδεὶς || σὲ δὲ οὐδεὶς, ὦ Μένικπε ΩΓ
- e. 13. ἀκούσῃ || ἀκούσῃ Γ — με || om. sed supraser. Ω — πάντως || om. ΩΨΓ — ἀκριβῶς om. ΩΨΓ

XI.

Lectiones codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
Vaticani 90 = Γ
Gorlicensis = A

**ΚΡΑΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ || ΚΡΑΤΗΣ ΔΙΟΓΕ-
 ΝΗΣ A**

- c. 1. ὧν || om. A — ὅς . . . εἰώθει || om. ὅς ΩΨ — τὰς δια-
 θήκας || τῆς δ. Γ — ἐς τὸ φανερόν || εἰς τ. φ. ΩΓΑ
 — Ἀριστείαν || Ἀρισταίαν Γ — ὁ Ἀριστείας || Ἀριστείας,
 om. ὁ Ω Ἀρισταίας Γ — οἱ δ' ἐθεράπευον || οἱ δὲ ἐθ.
 Ω — οἱ τε || εἰ τε ΩΨΓ — οἱ τε || εἰ τε ΩΨΓ — Ἀρι-
 στέα || Ἀρισταία Γ — Μοιρίχῳ || Μυρίκῳ Γ — ἐπ'
 ἐκείνον || ἐπὶ τοῦτον ΩΨΓ — νῦν δ' ἐπὶ τοῦτον || νῦν
 δ' ἐπ' ἐκείνον Γ ποτὲ δὲ ἐπ' ἐκείνον ΩΨ — ἔτρεπε ||
 ἔτρεπεν ΓΑ
- c. 2. ἐς Εὐνόμιον || εἰς Εὐν. ΩΨ εἰς εὐνόμιον A — πε-
 ρῆλθον || μετῆλθον Ψ — οὐδὲ πώποτε || οὐδέπω A —
 ταῦτα· διαπλέοντες || ταῦτα διπλᾶ· πλέοντες Γ — ἐς
 Κ || εἰς Κ. ΩΓ — πλαγίῳ || πλαγίῳ Γ
- c. 3. ὁπότε || ὅταν Ω — ἐγὼ ποτε || πώποτε ΩΨΓ — κλη-
 ρονομῆσαιμι || κληρονομῆσαιμι Ψ — εἶχε || εἶχεν Γ —
 οἶμαι || om. Ψ — ὁ Κράτης || ὁ Κρ. Ψ — ἐπεθύμεις ||
 ἐπεθύμησας Ω ἐπεθύμεις οἶμαι Ψ — οὐδὲ σοί || οὐδὲ σὺ
 ΨΓ — ἐκληρονομήσας || κληρονομήσας Ψ — πολλῶ ||
 πολλῶ Γ — παρησίαν, ἐλευθερίαν Νῆ Δία μέμνημαι
 || νῆ Δία μέμνημαι Ψ — καὶ τοῦτον || om. καὶ ΩΨΓ
- c. 4. ἀλλ' οἱ ἄλλοι || ἀλλ' ἄλλοι A — ἐς δὲ τ. χ. || εἰς δὲ τ.
 χ. ΩΓ — ἐνθα ἄν || om. ἄν ΩΨΓ — σαπρὰ || σαθρὰ
 Ψ — βαλαντίων || βαλλαντίων ΩΓ — Δαναοῦ || δα-
 ρεῖον Ψ — αὐταὶ πάρθενοι || om. Ψ — τετροπῆμένον ||
 τετροπῆμένον Γ — ἐπαντιλοῦσαι || ἀπαντιλοῦσας (sic) Ψ
 — ἰμεῖς μὲν || om. μὲν ΩΨ — οἱ δὲ || εἰ μῆδὲ Ψ

XII.

Lectiones codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ

Vaticani 90 = Γ

Parisini 690 = Ρ

Gorlicensis = Α

*ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΝΝΙΒΟΥ ΜΙΝΩΟΣ ΚΑΙ ΣΚΗΠΙΩ-
ΝΟΣ* || *ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΝΝΙΒΑΣ ΣΚΗΠΙΩΝ ΜΙΝΩΟΣ*
Α — ΜΙΝΩΟΣ || om. Γ

- c. 1. Ἐμὲ || με Ψ — ἐνδοξοί γε || om. γε Ψ — ὅσπερ || ὅπερ
Ω — πάντων || om. Ρ — πρὸ ἐμοῦ φημί || πρὸ ἡμῶν
πάντων φημί Ρ — πρῶτος || ὁ πρ. Ρ — ὁ Αἰβύς || om.
ὁ Ρ ὁ Αἰβους Α
- c. 2. ὦ Μίνως ὠνάμην || ὠνάμην ὦ Μ. Ρ — ἐξέμαθον || ἐξε-
μάθομεν Ψ — ἐνέγκαιτο || ἐνεγκέτω Ρ — τούτους ||
τούτου Ρ — περιβαλλόμενοι || περιβαλλόμενοι Ρ — ὀλί-
γων || ὀλίγον ΨΡ — εἰς τὴν Ἰβ. || om. εἰς τὴν Ω — τῶ
ἀδελφῶ || τὰδελφῶ Ψ — τούς τε Κ. || τού(?)τους γε Κ.
Ρ — προαστείων || προαστίων Γ — προύχουσης || προε-
χούσης Α προχούσης Ρ — μιᾶς ἡμέρας || διὰ μιᾶς ἡμ.
Ρ — δακτυλίους || δακτύλους Ρ — μεδίμνοις || μεδιμν
Ρ — ἀπομετῆσαι || ἀναμετῆσαι Ω — ὁμολογῶν ||
ὁμολογῶ Ρ — στρατηγοῖς τε || στρ. γὰρ(?) Ρ — κατα-
γωνιζόμενος || om. ΩΨΤΡ — τὴν νίκην || τὴν κόμην Ψ
- c. 3. πατρῶαν || πατρῶαν Γ — ἠῦξῆσε || ἠῦξῆσεν Γ — ἐξέ-
τεινε || ἐξέτεινεν Γ — ἐπεὶ δ' οὖν || ἐπεὶ οὖν Ρ — ὄλε-
θρον || ὀλέθριον ΩΡ — Ἰσῶ || Ἰσῶ ΓΡ — πατρῶων ||
|| πατρῶων ἐτεῶν(?) Ρ — ἐς διαίταν || om. ἐς ΩΨΤΡ
— μετεδιήτησεν || μετεδιήτησεν Γ — ἐπ' ἴσης || ἐπίσης
Ρ — παιδείας || παιδίας Ρ — τῆς Ἑλληνικῆς || om. τῆς
Ψ — ῥαφωδῶν || ἔρραφῶδον ΩΨΤΡΑ — οὕτως ||
οὕτως ἢ Γ οὕτος Ρ — διότι διαδήματι τὴν κεφαλὴν
διεδέδετο || διότι τ. κεφ. διαδήματι διεδέδετο Ρ — διε-
δέδετο || ἐδέδετο Ω — δόξειεν || δόξηεν Ρ — τύχη || ψυχῇ
Ρ — ἀγεννῆ || ἀγενῆ Ρ — τὸν λόγον || om. τὸν Ρ —
ὑπὲρ αὐτοῖ || ὑπὲρ αὐτοῦ Ρ περὶ αὐτοῦ Ψ

- c. 4. μηδὲν πρὸς ἄνδρα οὕτω θρασὺν ἀποκρίνασθαι || om. ἀποκρίνασθαι ΩΨΓΡ μηδὲν οὕτω π. ἀνδ. θρασὺν om. ἀποκρ. Ρ — ληστὴς || ληστὴς Γ — ὅς νέος || ὡς νέος ΩΓ^{1m} — κατὰ φοβήσας || καταφοβήσας ΩΨΓΡ — στρατηγός τε || om. τε ΩΨΓΡ — ἄρχειν || ἄρχων ΩΓ — ὁ πατήρ || om. ὁ Γ — ἐσέβαλον ἐς τ. Ἄσ. || εἰσέβαλον εἰς τ. Ἄσ. ΩΨΓΡΑ — Γρανικῶ || Γρανικῶ Γ γρανικῶ Α — μεγάλη μάχη || μεγάλην μάχην Ρ — Ἰσσόν || Ἰστρον ΩΓΡ — ὑπέμεινε || ὑπέμεινε Γ ὑπέμεινε Ω — στρατοῦ ἄγων || ἄγων στρ. Ρ
- c. 5. ἀπὸ τούτου || ἀπὸ τούτων Ρ — πηξαμένους || διαπηξαμένους ΩΨΡ — αὐτῶν || αυ (sic) Ψ — διέπραττον || δὲ ἐπραττον ΩΨΓΡ — καὶ ἵνα σοὶ μὴ || ἵνα μὴ σοί, om. καὶ Ρ — τὰ ἐν Ἀρβήλοις || ἐν Ἀρβήλοις Γ ἐν Ἀρβήλοις, om. τὰ Ω — μέχρι || μέχρις Γ — εἶλον || εἶχον ΨΓΡ — Πῶρον || Πέρον Ρ — τοιοῦτόν τι || τοιοῦτό τι Α
- c. 6. δ' οὖν || δὲ Ω — τῶ Βιθυνῶ || τῶν Βιθυνῶν Ρ τῆ Βιθυνῶν Ψ — δὴ || om. Ω — ἐκράτησε || ἐκράτησεν Γ — ἐῶ || ἐῶ γὰρ Ρ — ὠνειδίσε || ὠνειδίσεν Γ — ἐκλελῆσθαι || ἐπιλελῆσθαι Ρ — Καπύη || Καπύη Γ — τοὺς τοῦ πολ. || τὸν τ. π. Ω — καιροὺς || καιρὸν Ω — εἰ μὴ μικρὰ || om. μὴ Ψ — Ἰταλίαν || Ἰτ. δὲ Γ — ὑπαγόμενος || ὑπαγαγόμενος Ρ — ὁμολογοῦντα || καλοῦντα Α
- c. 7. ἴν μὴ || εἰ μὴ Ψ — καὶ ἐμοῦ || om. καὶ Ω, om. ἐμοῦ Ψ — ἀκούσης || ἀκουσῆς Γ — Σκηπίων || σκιπίων ΨΓ — κατηνάγκασα || καταναγκάσας ΨΓΡ — ἀτίμως || om. Ψ — Σκηπίων || σκιπίων ΨΓ — ἐμαντὸν || αὐτὸν Ψ — Νὶ Δία || νὴ Δί' — Σκηπίων || σκιπίων ΨΓ — Ἀλέξανδρος || ὁ Ἀλεξ. Ψ — οὐδὲ || om. Ρ

XIII.

Lectiones codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
Vaticani 90 = Γ

- c. 1. καὶ ἡμεῖς || om. καὶ ΩΨ — ὄραξ || ὄραξ Γ — εἶναι || εἶναι νιόν Ω νιόν εἶναι Γ — ἄρα ἦσθα || δηλαδὲ ΩΓ

- Φιλίππου δηλαδὴ || om. Ω — καὶ περὶ τ. Ὀ. || om. καὶ ΩΓ — ὁμοία || om. ΩΓ — οὕτω || οὕτως ΩΨ — παρ' ἑαυτοῦ σε || πατέρα σου ΩΨΓ — ὅτι οὐδὲν || ὅτ' οὐδὲν Ψ — τῶν Ἀμμωνίων || τοῦ ἄμμωνος Ω — τὸ ψεῦδος || τό γε ψεῦδος Γ — σοὶ || om. Ψ
- c. 2. Περδίκκα || Περδίκκα Γ — γελᾷς || γελᾷς Γ — Τί γὰρ || τί δὲ ΩΓ — καὶ οἶκ. || om. καὶ Ψ — καὶ οἰκοδομοῦντές σοι νεῶς || καὶ νεῶς οἰκοδομούμενοι καὶ θύοντες Γ — σοὶ νεῶς || om. σοὶ Ω
- c. 3. ποῦ σε οἱ || ποῦ σοὶ ΨΓ — τριακοστὴν ταύτην ἡμέραν || τρίτην ἡμέραν ταύτην ΩΓ τρίτην τὴν ἡμέραν Ψ — ἀγάγῃ || ἀγάγῃ Γ — εἰς Αἴγ. || εἰς Αἴγ. ΩΓ — ἀπαγαγῶν || ἀπαγαγῶν με ΩΓ — ὀρῶν || ὀρῶν σε Ω — ἐν ἄδου || ἐναδου Γ — ἔτι σε || om. σε Ω — Ἄνουβιν ἢ Ὅσιριν || Ἄνουβιν ἢ Ὀσ. Ψ Ὀσ. ἢ ἄνουβιν ΩΓ — γενίσεσθαι || γενέσθαι Ω — ἐλπίσης || ἐλπίσης Γ — ἐς τὸ εἶσω || εἰς τὸ εἶσω ΩΓ
- c. 4. ἐκεῖνο || ἐκεῖνα Ψ — δέ γε || om. γε Ψ — ἐννοήσης || ἐννοήσης Γ — ὄσην || πόσην ΩΓ — εὐδαιμονίαν || εὐδαιμονίαν Γ — καὶ ὑπάσπ. καὶ σατρ. || καὶ σατ. καὶ ὑπάσπ. Ω — ταινία λευκῇ || ταινία λευκῇ Γ — ὑπὸ τὴν μνήμην || ὑπὲρ τ. μν. Γ — παρὰ τῆς τύχης || περὶ τῆς τύχης Ψ
- c. 5. Ὁ σοφός || σοφός ἐκεῖνος, om. ὁ Ω — ἀπάντων ἐκεῖνος || om. ἐκεῖνος ΩΨ σοφός ἐκεῖνος ἀπάντων κολάκων ἐπιτριπτότατος Γ — ἤτησε || ἤτησεν Γ — πρὸς τὸ κάλλος || εἰς τὸ κ. ΩΓ — ὡς καὶ τοῦτο μέρος ὄν τάγαθοῦ || ὡς καὶ τούτον μέρος ὄντος ἀγαθοῦ ΩΓ — ἐς τὰς πρ. || om. ἐς ΩΓ — αἰσχύνοιτο || αἰσχύνετο Γ — τεχνίτης || τεχνίτης Γ — αὐτοῦ τῆς σοφίας || τῆς σοφίας αὐτοῦ ΩΓ — ἐκείνοις || om. Ψ — μικρῶ || μικρῶ Γ
- c. 6. οἶσθα . . . ἐπεὶ || om. Ψ — ἄκος γὰρ σοὶ τῆς λύπης || ἄκος γὰρ τί σοὶ τ. λ. Ω ἄκος γὰρ σοὶ τί τῆς λ. Γ — γε || om. Ψ — σὺ δὲ || om. Ψ — ἕδωρ || ἕδωρ σὺ Ψ — πῖς || om. Ω — οὕτως || οὕτω ΩΓ — παύσῃ || ἂν παύσαιτο ΩΓ — καὶ γὰρ Κλεῖτον || καὶ γὰρ καὶ Κλ. —

ὡς διασπάσαιντο || ὡς διασπ. σε Ω — ἀμύναιντό σε ||
om. σε Ω — ἔδρασας αὐτούς || ἔδ. εἰς αὐτούς Ω —
οὐ ταύτην || ταύτην σὶ Ω

XIV.

Lectiones codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
Vaticani 90 = Γ

- c. 1. υἱὸς || om. Ψ — εἶναι || om. ΩΓ — ἐτεθνήκεις || τε-
θνήκεις ΩΓ — Οὐδ' αὐτὸς . . . εἰμι || om. ΩΓ — ὡς
|| om. ΩΓ — ἐς τὰ πρ. || εἰς τὰ πρ. ΩΓ — οἰόμενος
εἶναι || εἶναι οἰόμενος ΩΓ — Τι || πῶς ΩΓ — παρέχειν
|| παρασχέιν Ω — οὐ τοῦτο || om. Ω — κατεπεπλάγη-
σάν με || με κατεπλάγησαν ΩΓ — ῥᾶον || ῥᾶον Γ —
ἐκράτουν || ἐκρότουν Ψ
- c. 2. Τίνων δὲ || Τίνων γε ΨΓ — σύ γε || om. γε ΩΓ —
πελτάρια || πελτίδια ΩΓ — οἰσύνα || οἰσσύνα Γ —
προβεβλημένοις || προβεβλημένους Γ — Θετταλῆν || θετ-
ταλικὴν ΩΓ — Θραῦκας || Θραῦκας Γ — ἦ καὶ Παίονας
|| om. ἦ Ω om. καὶ Ψ — καὶ Περσῶν || om. Ψ — ἐς
χ. || εἰς χ. ΩΓ — τὸ τόξενμα || om. ΩΓ
- c. 3. Ἄλλ' οἱ || ἀλλὰ Ψ — καὶ οἱ || οὐδὲ οὐ ΩΓ — οὐκ ||
om. Γ — τι ἔργον || τὸ ἔργον Ψ — διαστήσας || δια-
σπάσας ΩΓ — νίκας || δίκας Γ — Ἑλληνας || ἄλλους
ΩΓ — Ἑλλ. δὲ || om. δὲ Ψ — ἴσως || om. Ψ — δπως
|| πῶς ΩΓ — δορατίῳ || δόρατι Ψ — ὅτι με || om. με
Ω — ἐτόλμησε || ἐτόλμησεν Γ
- c. 4. καὶ τὴν Μακ. || om. καὶ Ω — ὑπ. ἔλευθ. || om. ὑπ' ΩΓ
— τὰ τῶν νερικ. || om. τὰ Ψ — γάμους τοιοῦτους γα-
μῶν || τοσοῦτους γαμῶν γάμους ΩΓ — ἐπήνεσα || ἐνή-
πεσα Γ — ἀκούσας || om. Ψ — τοῦ Δαρείου || om.
τοῦ ΩΓ
- c. 5. καθάλλεσθαι || καθάλλεσθαι ΩΓ — ἐντὸς || εἰς τὸ ἐντὸς
ΩΓ — οἶομαι εἶναι || εἶναι οἶομαι ΩΓ om. οἶομαι Ψ
— τὸ τοιοῦτον || τὸ τοιοῦτο ΩΓ — συνέφερε || συνέ-
φερον Γ — τοῦ πολέμου || om. ΩΓ — ἦ || om. ΩΓ ἦ

- Ψ — ὁ Ἄμμων || om. ὁ Ψ — λειποφυχοῦντα || ἀποφύχοντα ΩΓ — ἐξωδηκότα || ἐξωδηκότα Γ — σωμαίων ἀπάντων || ἀπάντων τῶν σωμαίων ΩΓ — τοῦτο, ὃ || τὸ Ω — χρήσιμον ἔφης || χρήσιμον ὃ ἔφης Ω — πολὺ || πολὺ σε ΩΓ — ἀφίρει || ἀφίρει Γ — πᾶν || ἅπαν Ω — ἐδόκει || om. Ω
- c. 6. οὐδετέρον || οὐδὲ ἕτερον ΩΓ οὐθατέρον Ψ — υἱὸς Ἄμμωνος || Ἄμ. υἱὸς ΩΓ — ἑαυτὸν || σεαυτὸν Γ — καὶ οὐκ || om. καὶ ΩΓ — ἀπομαθήση || ἀπομαθήση Γ — γνώση || γνώση Γ — συνήση || συνήης c. ras. in η Ω σννιεις Γ σννήσεις Ψ

XV.

Lectiones codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
Vaticani 90 = Γ
Laurentiani 77 = Φ

ΑΧΙΛΛΕΩΣ || ἀχιλέως Γ

- c. 1. Ἀχιλλεῦ || Ἀχιλεῦ ΓΦ — ἐπάρορος ὦν || om. Ψ — παρά τινι || παρά τισι ΨΓΦ — τῶν ἀκλήρων || τ. ἀκλ. ἐπάρορος ὦν Ψ — ᾧ μὴ βίωτος πολὺς εἶη || ᾧ μὴ βίωτος πολὺς τινι εἶη Ψ ᾧ μὴ βίωτος τινὶ πολὺς εἶη ΓΦ — φιλόζωον || φιλόζωον ΓΦ — αὐτοῦ || ἑαυτοῦ Ω — ἐν τῇ Φθιώτιδι πολυχρ. || πολυχρ. ἐν τῇ Φθ. ΩΦ, om. πολυχρόνιον Ψ
- c. 2. μάλιστα οἱ || μάλιστα εἰ Ψ — ῥαψωδίσουσι || ῥαψωδήσουσι Φ ῥαψωδίσασι Ψ — τὸ κάλλος || τί κάλλος Φ — ᾧ Ἀντίλοχε || om. ᾧ Φ — δεδίασι || δεδίασιν Γ — ἰσηγορία || ἰσομοιρία Ψ — ἡ μὲν || Φ^{1m.} ἴμην ^{2m.} — ἀνιᾶ || ἀνιᾶ Φ
- c. 3. πάθοι || μάθοι Φ — Ἀχιλλεῦ || Ἀχιλεῦ Γ — τῇ || τῷ Φ — τῷ νόμῳ || τῷ νόμῳ Φ — ὄραξ || ὄραν Ψ — ὧδε || οἶδε ΩΓ οἶ δε Φ — οἶμαι δέξαιντο || δεξ. οἶμαι Ψ — εἴ τις || εἴ τις ἴθελεν Ψ — ἀναπέμφει || ἀναπέμφειν Ψ — ἀβλοῖς || ὁμοίως Ψ

- c. 4. οἶδ' ὀπως || οἰδόπως Φ — Ἀχιλλεῦ || Ἀχιλεῦ Φ —
καὶ σὶ || om. καὶ ΩΨΓΦ

XVI.

Lectiones codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ

Vaticani 90 = Γ

Laurentiani 77 = Φ

- c. 1. λεοντῖ || Λεοντή Φ^{1m}. — τέθνηκε || τέθνηκεν Γ — σοι ||
σε Ψ — θεῶ || θεῶι Φ θεόν Ψ — αὐτὸς μὲν γὰρ || om.
γὰρ ΩΓ — τῷ οὐρ. || om. τῷ ΩΓ — καλλίσφηνρον ||
καλλίσφηνρον Ψ — δ' εἶδωλον || δὲ εἶδ. Ω — εἰμι αὐ-
τοῦ || αὐτοῦ εἰμι Φ — καὶ δυνατὸν . . . εἶναι || om. Ψ
— τινα θεὸν εἶναι || θεὸν εἶναι τινα Φ — τεθνᾶναι ||
τεθνᾶναι Φ^{1m}. — τῷ || τῶι Φ — ἰ εἰκῶν || om. ἰ Ψ
- c. 2. ἀντανδρόν || αὐτανδρον Φ — τῷ πλούτωνι παρέδωκεν
|| om. τῷ Ψ παρεδ. τῷ Πλουτ. Ω τῶι Πλ. παράδωκεν
Φ — τοίνυν || μὲν Ω νῦν ΓΦ — τοιοῦτό τι || om. ΨΦ
— ὁ Δίακος ὧν οὐ διέγνω σε || ὧν ὁ Δίακος οὐκ ἔγνω
σε ΩΓ — παρεδέξατο || ἐδέξατο Ω — ὑποβολιμαῖον
Ἑρακλ. παρόντα || Ἑρ. ὑποβολιμαῖον ὄντα Ω — ἐώκειν
|| ἐώκειν ΦΓ ἐώκει Ψ — αὐτοῦ || add. ἐκείνος ΩΓ —
καὶ σὺ μὲν || om. καὶ ΩΨΓΦ — εἰ || om. ΩΓ — Ἑρα-
κλῆς || Ἑρακλῆς Φ^{1m}. — γεγάμηκε || γεγάμηκεν Γ
- c. 3. ἐς ἐμὲ || εἰς ἐμὲ ΩΨΓΦ — εἶση || εἶση Γ — τόξον ||
ξύλον Ψ — εἰμι . . . εἶδωλον || om. Φ^{1m}, sed marg. ad-
scr. rec. manu ἀντίκα οἴου θ. εἶδωλόν εἰμι: τὸ μὲν τό-
ξον . . . συνῆς αὐτῷ καὶ τό . . . (sic), omissis reliquis τε
εἶδωλον ὧν Φ^{2m}. — τεθνηκώς || τεθνεώς ΩΓ — ἀτὰρ
|| ἀλλὰ γὰρ ΩΓ — συνῆς || συνῆς^{λὰς} (sic) Ψ — παρὰ
τὸν βίον || π. τῶι βίωι Ω — ἐπει δὲ || ἐπειδὴ Ω — ἐς
θεοῦς || εἰς θ. ΩΓΦ — ἄδου || ἄδου Γ — ἀποκρίνα-
σθαι || ἀποκρίνεσθαι ΩΓ — οὕτως || ἐξεπίτηδες ΩΓ —
ἐρεσχηλοῦντα || ἐρεσχηλοῦντα ΩΓ
- c. 4. σαφῶς || σοφῶς Φ — ἰ Ἀλκμήνη || om. ἰ Γ — ὥστε
ἐλ. || ὥστ' ἐλ. ΩΓ — ὄντες ἁμομίτριοι || ὄντες καὶ

ὄμοι. Γ — οὐκ ἔστι || οὐκέτι ΩΓΦ — μαθεῖν τ. ῥάδιον ||
 τοῦτο μ. ῥ. ΩΓ μ. τ. ῥάδιον Φ — εἰ μὴ || εἰ μὴ τις ΩΓ
 — ἰπ. τις || om. τις ΩΓ — ἐς ἔν || εἰς ἔν ΩΓΦ — ἄνθρ.
 καὶ θ. || ἄνθρ. τε καὶ θεός Γ — καὶ πάντες || om. καὶ Φ
 — οὕτω || οὕτως ΩΓ — δυεῖν || δυοῖν Φ — ψυχῆς ||
 ψυχῆ τε Φ — τί τὸ κωλύόν ἐστι || τί τ. κωλύον ἐστι Φ
 τί κωλύει Ω — οὐρανῶ || οὐρανῶι Φ — τὸ δὲ θνητὸν
 || τὸν δὲ θν. ΓΦ rec. m. — παρὰ || περὶ ? Ψ

- c. 5. Ἡρακλέα || Ἡρακλῆν Ψ — εἰ γὰρ || εἰ μὲν γὰρ ΩΓ —
 τὸ εἶδωλον || om. τὸ ΩΓ — ἐλύθη || ἐν οἴτῃ ΩΓ —
 γεγόμενον || γεγενημένον Ψ — τρία ταῦτα δὲ γίνεται
 || τρία δὲ ταῦτα γίνεται Ψ τρία ταῦτα ἤδη γεγένηται
 ΩΓ τρία ταῦτα ἤδη γίνεται Φ — δὴ πατέρα || om. ΩΓ
 — τὸν τρίτον || τὸν τρ. πατέρα ΩΓ — τῷ σώματι ||
 τῷ σ. Φ — εἰ || om. ΩΓ — σοφιστής || σοφ. εἰ ΩΓ
 — μετ' ἀθ. || μετὰ ἀθ. Ψ — νεκρῶν || τῶν νεκρῶν ΩΓ
 — ἀνδρῶν || om. Ω — συνῶν || σύνεστιν Ω συνῶν
 ἐστι Γ — τοσαύτης || τοιαύτης Γ — καταγελωῶ || κατα-
 γελῶν ΩΨΤ

XVII.

Lectiones codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
Vaticani 90 = Γ
Laurentiani 77 = Φ

- c. 1. Τί κλάεις || τί κλαίεις Φ — ὀδύρη || οἰκτιρεῖς Ω ὀδύ-
 ρηι Φ — νὶ Δί' ἀρυσάμενος || ν. Δία ἀρ. Φ νὶ Δία γε
 ἀρ. ΨΤ — κοιλῆ τῆ χ. || κοίληι τῆι χ. Φ — ἐπειδὴν ||
 ἐπειδ' ἄν Γ — ἦν || καὶ ἦν Γ — ἦν δέ ποτε καὶ ἀρ. ||
 om. καὶ Ψ — διαρρὲν || διαρρὲν Φ — ἀρύσωμαι ||
 ἀρύσω ΩΓ — τὴν χεῖρά μοι || τ. χ. μου Γ — τί δαι καὶ
 δέη τοῦ πιεῖν || τί γὰρ καὶ δέη om. τοῦ πιεῖν Ω καὶ τί
 δέει τοῦ πιεῖν Ψ τί δὲ καὶ δέη τοῦ πιεῖν Φ — Ἀνδία
 || Ἀνδία Γ Ἀνδίαι Φ — διψῆν || διψεῖν Γ — ἔτι || om.
 sed rec. m. adscr. Ω — ἦ || om. Φ — διψῆς || διψῆς
 Γ διψῆς Φ — πίνοις || πίοις ΩΨΤΦ — τοῦτ' αὐτο

|| τοῦτο αὐτὸ ΩΓ — τὸ διψῆν τὴν ψυχὴν || τὸ δ. μου
τ. ψυχὴν Γ

- c. 2. οὕτως || οὕτω Γ — πιστεύσομεν || πιστεύσωμεν Γ —
κολάζεσθαι τῷ δίψει || τῷ δ. κολάζεσθαι Ω τ. δίψη κολ.
Γ — ἐνδεία || ἐνδείαι Φ — ἀποθάνης || ἀποθάνεις Φ
— ἄδην || ἄδην ΓΦ — ἐντεῦθεν || ἐνταῦθα που Ω ἐν-
ταῦθα Γ — εἰς ἐτ. τ. || ἥ ἐτ. τόπον ΨΦ — καταδίκης
|| κατ. ἐστι Γ — λυττώντων κυνῶν || κ. λ. Ψ — ὡς ||
ὥστε Ψ — οὐ οὔτε || om. ΩΓ — πῆται || πῆται Ψ
— διψῶσι || δρῶσι Ψ — τοῦ ὕδατος || καὶ τοῦ ὑδ. Φ

XVIII.

Lectiones codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
Vaticani 90 = Γ
Gorlicensis = Α
Laurentiani 77 = Φ
Parisini 690 = Ρ

MENIPPΟΥ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ || Ἐρμοῦ καὶ Μενίππου Φ

- c. 1. Ἐρμῖ || ὦ Ἐρμῆ ΨΦ — ξενάγησον || καὶ ἐνάγησον Γ —
με || om. Ρ — οὐ σχολή μοι || οὐ σχολή μὲν ΩΨΓΦ
— ἀποβλέψον || αὐτὸ m¹, mut. in πό m. rec. Φ αὐτὸ
βλέψον Ψ — ἐπὶ τὰ δεξιὰ || ὡς ἐπὶ τ. δ. ΩΓΦ (m. rec.)
— ὁ Γάκινθος || om. ὁ ΨΦ^{m.1} — Νάρκισσος || ὁ Ν.
Ψ Νάρκισος Ρ — Νιρεὺς || Νιρεὺς τε Ψ Νηρεὺς ΓΦ —
Ἀχιλλεὺς || Ἀχιλεὺς Φ — τὰ ἀρχαῖα πάντα κάλλη ||
ταῦτα τὰ κάλλη πάντα Ψ τὰ ἀρχαῖα κάλλη πάντα ΦΡ
— ὁμοία || καὶ ὁμοία Α — μόνα || μόνον Γ — οὐ γὰρ
ἂν διαγν. || καὶ γὰρ ἂν δ. Ρ
- c. 2. διὰ τοῦτο αἱ χίλια νῆες || αἱ χίλια νῆες διὰ τοῦτο ΨΦΡ
— ἐπληρώθησαν || ἐπέπλευσαν Ψ — τῆς Ἑλλ. || om. τῆς Ω
— γερόνασιν || ἐγερόνευσαν Ψ — ἔφης γὰρ ἂν || φῆς
γὰρ ἂν Γ φῆς γὰρ, om. ἂν Ω — ἀνεμέσσητον || ἀνεμέ-
σιτον Ρ — τὰ ἄνθη || om. τὰ Ω — βαφῆν || μορφῆν
Ω — δῆλον ὅτι || δηλονότι Φ — ὅτε μέντοι || ἀλλ' ὅτε
μέντοι Ρ — ἔχει || ἔχει Ψ — χροᾶν || χροῖαν Φ —

οὐκοῦν || corr. ex οὐκουν Φ — ἀμφί || ἀμφ|ον (sic) Ρ
 — ὅτε || ἀλλ' ὅτε Ρ — τοῦτο ὡς Ἐρμῆ || ὡς Ἐρμῆ τοῦτο
 Ω — εἰ || ἐπεὶ ΦΡ — ῥαδίως || ῥαδίως Γ ραδίως Φ —
 ἀπανθοῦντος || ἀπαιτοῦντος ἦτοι ἀπανθοῦντος Ρ —
 σχολή || σχολῆ Φ — μοι, ὡς Μένιππε || om. ΨΦ — σὺ
 μὲν || om. ΨΦΡ — ἐθέλης || θέλης ΩΨΓ — τοὺς ἄλ-
 λους || καὶ τοὺς ἄλλους Ω

XIX.

Lectiones codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
Vaticani 90 = Γ
Laurentiani 77 = Φ

ΑΙΑΚΟΥ ΠΡ. || αἰακοῦ καὶ πρ. ΓΦ — ΜΕΝΕΛΑΟΥ
 ΚΑΙ ΠΑΡΙΔΟΣ || om. ΓΦ

- c. 1. τὴν νεόγαμον || om. τὴν ΩΨΦ — γυναικα || τὴν γυ-
 ναῖκα Ω — Μενέλαον || Ἀγαμέμνονα Ω — ΜΕΝ. ||
 Ἀγαμ. mutat. in Μεν. Ω — ὄχετο || ὄχετο Φ — Ἑλ-
 λήνων τε || om. τε Ψ — ὡς Δύσπαρι || ὡς om. sed
 suprascr. Ω — ἐνθα ἂν ἐθέλη || om. ἂν Ω — ἀδύνατόν
 ἐστὶν ἀντιπάτεσθαι || ἀδυνατοῦντας ἐπιπαύτεσθαι Ψ
- c. 2. περὶ τοῦ Ἑρ. || περὶ τούτου τοῦ Ἑρ. Ψ — αἴτιος || om.
 Ψ — Τρωάδι || Τρωάδι ΓΦ — οὕτως || οὕτω Ω — δι'
 ἣν || δι' ἧς Ψ — ἀλλ' ἢ Μοῖρα || ἀλλὰ ἢ Μ. Γ

XX.

Lectiones codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
Vaticani 90 = Γ
Laurentiani 77 = Φ
Parisini 690 = Ρ

- c. 1. τοῦ Πλούτωνος || Διονύσου κωλοῦν⁸ οὐκωτοβάτου ΨΦ
 — ῥάδιον || ῥάδιον Γ ῥαδίον Φ — οὔτωσι || οὔτως ΩΓ
 — ἐστὶν || om. Ρ — ἐσιών || εἰσιών ΨΩΦΡ — ἐνδό-
 ξους || ἐπισίμους ΩΓ — οὔτως δὲ Ὁ. || ἔπειτα Ὁ. ΨΦΡ
 εἶτα Ὁ. ΩΓ

- c. 2. *ἔριπται* || *ἔριπται* Ω — *πολὺς* || *σαφής* Ψ — *οὗτος δὲ ὦ Αἰακέ* || *οὗτος μὲν ὦ Μένιππε* Ρ *οὗτος δὲ ὦ Μ. Φ* — *τίς ἐστι;* || om. ΦΡ — *ΑΙΑΚ.* || om. Ρ — *Κῦρος ἐστίν· οὗτος δὲ Κροῖσος* || *Κ. ἐστίν οὗτος Ξέρξης οὗτος δὲ Κρ.* Φ — *ὁ δ'* || *καὶ ὁ Ω* — *ὑπὲρ αὐτὸν* || *παρ' αὐτῷ* ΩΨΤ — *Σαρδανάπαλλος* || *Σαρδανάπαλος* Γ *Σαρδανάπωλος* Ρ — *ὁ δ' ὑπὲρ τούτους* || *ὁ δ' ὑπὲρ αὐτούς* Ρ — *ἐκεῖνος δὲ* || *καὶ* Ρ — *ἐκεῖνος...* Ξέρξης || om. ΨΦ — *εἶτα* || om. Ρ — *ὦ κάθαρμα* || om. ΩΓ — *Ἑλλήσποντον* || *Ἑλλήσποντον* Ρ — *ἐστὶ* || *ἐστίν* Γ — *Σαρδανάπαλλον* || *Σαρδανάπαλον* ΨΦ *Σαρδανάπωλον* Ρ — *κόρης* || *κόρης* ΨΡ — *διαθρύπτεις* || *διατρύπης* Ω *διαθρύψεις* Ρ — *γὰρ* || om. Γ — *αὐτοῦ τὸ κρανίον* || *τὸ κρανίον αὐτοῦ* Ρ — *ἀλλὰ* || om. ΩΓ *lacuna in Ψ* — *πάντως* || *πάντως αὐτῷ* ΩΨΤ — *γε ὄντι* || om. γε ΩΓ
- c. 3. *καὶ τοὺς σοφοὺς* || om. *καὶ* ΡΦ — *οὗτος* || om. Φ¹ om. Ρ — *ἐστὶ* || *ἐστίν* Φ — *Χαῖρε* || *χαίρετε* ΩΓ — *ἢ διτι* || om. *ἢ* Γ — *ἐθέλης* || *θέλης* ΨΦ — *νῆ Δία* || om. *Δία* ΩΨΤΡ — *σύ γε* || om. γε ΩΡ — *ἐστὶ σοι* || om. *ἐστὶ* ΩΓ — *φέρε ἴδω* || *φέρ' ἴδω* Ψ — *οὐ τοῦτό σοι* || *οὐ τι σοι* ΩΓ *οὔτοι* Ψ — *ἔμαθον* || *ἔμαθεν* Φ^{1m} — *κύαμοι* || *κάμοι* (ras. in κα) Ψ
- c. 4. *Σόλων* || *ὁ Σ.* ΨΓ — *Ἐξηγεστίδου* || *Ἐξεστίδου* Ρ — *Θαλίς* || *θαλλῆς* Ψ — *ἐκεῖνος* || om. Ρ — *παρ' αὐτούς* || *παρ' αὐτοῖς* ΩΡ — *ἐπτά* || *ἔπειτα* Φ — *πλέως* || *πλέως* Ρ *ἀνάπλεως* ΩΨΤ — *ὥσπερ* || *καθάπερ* ΩΓ — *ὁ τὰς φλυκταίνας* || *ὁ ταῖς φλυκταίνας* ΩΨΤ — *ἐξηγηθῶς* || *ὄλως ἐξηγηθ.* Ψ *ὄλως ἐξηγηθ.* ΩΓ — *ἡμίφθορος* || *ἡμιαιφθορος* Γ — *σαντὸν* || *σεαντὸν* Γ — *ἐς τ. κρ.* || *εἰς τ. κρ.* ΩΨΤΦΡ — *μελαγχολία τις* || om. *τις* Ρ — *μὰ Δι'* || *μὰ Δία* ΩΨ — *κενοδοξία* || *καινοδοξία* Ψ — *τύφος* || *τύφος* Φ — *κρηπίσιν* || *κρηπίσιν* Φ — *ἀνάξιον* || *ἄξιον* ΨΦ^{m.1} — *πλὴν ἀλλ'* || om. *ἀλλ'* ΨΦΡ — *τὸ σοφισμα ὤνησεν* || *ὠνήσεν τὸ σ.* Ψ — *ποῦ ποτε ἄρα ἐστίν* || *ποῦ ποτ' ἐστίν ἄρα* Ψ — *ἐβουλόμην* || *ἠβουλόμην* Ψ — *ἐνθάδε* || *ἐνθάδ'* Ψ — *εἴη τοῦτο* || *τοῦτο εἴη* Ω, om.

τοῦτο ΦΡ — τὸ γνῶρισμα || om. τὸ ΩΨΓ — τὸν σι-
μὸν || τὸν σημὸν Ρ — σιμοὶ || σημοὶ Ρ

c. 5. λέγουσι || λέγουσιν Ρ — αὐτὰ || om. Γ — θεάσασαιτο ||
θεάσοιτο ΓΦΡ — ἄκροι φιλ. || ἄκρ. φιλ. μαλὰ πολλοὶ
Ρ — μαλὰ πολλοὺς ἑώρακα || μάλα πολλοὶ ΩΓ, om.
πολλοὺς ἑώρακα Φ, om. μαλὰ πολλοὺς Ρ — ἀλλὰ || τὰ
δὲ ἄλλα ΩΓΡ — ἑώρακας || ἑώρακας Γ — καὶ Πλ. || ἢ
Πλ. Γ — αὐτὸς || ἐπὶ τούτῳ Ψ — περὶ ἐμοῦ || περὶ
δὲ ἐμοῦ Γ — τοιαῦτα || τοιαῦτα πάντα Ρ — γοῦν ||
οὔν ΨΦ — καὶ ταῦτα || om. καὶ ΨΡ — δεῖ γὰρ οἶμαι
|| οἶμαι γὰρ Ω — ἔφασκον ταῦτα || ἔφασκον τοιαῦτα Ρ
— εἰρωνείαν || εἰρωνίαν ΓΦ — ὄροντο τὸ πρᾶγμα || τὸ
πρ. ὄροντο ΩΓ

c. 6. εἰσὶν οὗτοι || οὔτοι εἰσὶν ΩΓ — καὶ ὁ τοῦ Κλ. || om.
καὶ Ρ — Κλεινίου || κανικλείου (?) Ρ — μέτει || μέτη Γ
— μέτει τὴν || om. Φ, om. μέτει Ρ — τὴν σαντοῦ τέχνην
|| τ. σαντοῦ τ. Γ τὴν σαντοῦ μεγίστην τέχνην ἀσκέις
Ρ — τῶν καλῶν || τοῖς καλοῖς Ρ — ἂν || om. Ρ —
ἡδίων || om. ΦΡ, om. sed supraser. Ψ — πρᾶττοιμι ||
ἄλλο πρ. Γ — πλησίον ἡμῶν || πλ. εἰμι (?) Ρ — Μὰ
Δί' || μὰ Δία Γ — ἐπεὶ παρὰ τὸν Κροῖσον καὶ τὸν Σ.
|| ἐπὶ τὸν Κροῖσον γὰρ εἰμι καὶ Σ. Ω — Σαρδανάπαλον
|| Σαρδανάπαλλον Ρ Σαρδανάπαλλον Φ — ἄπειμι || om. Ω
— γελάσασθαι || γελάσασθαι Ω — ἀκούων || ἐκείνων Ψ —
μὴ καὶ τις || μὴ κε τις Γ μὴδέ (?) τις Ρ — νεκρῶν || νεκρὸς
Γ νεκρῶν ὄν Ψ — λάθῃ || λάθῃ Γ λάθῃ Ψ — τὰ λοιπὰ
δ' ἐσαῦθις || τὰ πολλὰ δὲ εἰσαῦθις ΓΡ — ἄπιθι || om. Φ

XXI.

Lectiones codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ

Vaticani 90 = Γ

Gorlicensis = Α

Laurentiani 77 = Φ

MENIPΠΟΥ ΚΑΙ ΚΕΡΒΕΡΟΥ || Μένιππος Κέρβερος Α

c. 1. ὁ Σωκράτης || om. ὁ Ψ — κατήγει || κατήγει Φ — παρ'

- ἑμᾶς || πρὸς ἡμᾶς Φ — ἀνθρωπίνως || ἀνθρωπικῶς ΨΦ
 — ὁπότε ἐθέλοις || ὁπότε θέλεις Ω ὁπότε ἐθέλοις Γ —
 παντάπασι || om. ΨΦ^{1m} — ἀτρέπτω || ἀτρέπτωι Φ
 — τῷ προσώπῳ || τῷ προσώπῳι Φ τῷ φρονίματι Ψ
 — προσιέναι || προσιέναι ΨΦ — καὶ . . . δεδιέναι ||
 om. ΨΦ — ἐστῶσι || ἐστῶσι Φ — δακῶν || δακῶν
 Φ^{1m} — τῷ κωνεῖφ || τῶν κωνειῶν (sic) Ω τῷ κωνεῖωι
 Φ τῷ κονίωι Γ — τοῦ ποδός || τοὺς πόδας (sic) Φ —
 ὥσπερ || ὅσπερ Φ — ἐκώκνευ ΓΦ
- c. 2. οὐκ ἄκων || οὐ κακὸν Φ — ὃ πάντως || ὡς π. Ψ —
 θανμάσονται || θανμάσονται ΓΦ — πάντων γε τῶν τοι-
 ούτων || om. γε Ω πάντων καὶ τούτων Φ? — ἂν ἔχοιμι
 || om. ἂν Ψ om. Φ^{1m} — τὰ δὲ ἐνδοθεν || om. τὰ Ω τὸ
 δὲ ἐνδ. ΓΑ — ἐσθήετε || εἰσθήετε ΓΦ — μηδ' || μὴ δὲ Γ

XXII.

Lectiones codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
Vaticani 90 = Γ
Gorlicensis = Α
Laurentiani 77 = Φ
Parisini 690 = Ρ

ΧΑΡΩΝΟΣ || ΠΟΡΘΜΕΩΣ Γ

- c. 1. ἀπόδος || ἀπέδου corr. rec. m. in ἀπόδου Ψ — κατάρ-
 ατε || κάκιστε Ψ — πορθμεῖα || πορθμῖα Ω, c. ras.
 in ι ΨΡ — τοῦτό σοι || τοῦτοι (sic) Ψ — φημί, ἀνθ'
 ὧν σε διεπορθμεύσαμεν || οὐ γὰρ οὕτω σε διεπορθμεύ-
 σαμεν Ψ om. σε Ρ — λάβοις || λάβοι Α — παρὰ τοῦ
 μὴ ἔχοντος || π. τ. μηδὲν ἔχοντος Ρ παρ' ἐμοῦ ὀβολὸν
 οὐδένα Ψ — δ' οὐκ Ρ — ἄγξω σε || ἄγξω σε ὦ μιარέ Ρ
 — ὦ μιარέ, ἦν μὴ ἀποδ. || om. ὦ μιარέ Ρ — ἀποδῶς ||
 ἀποδῶς Γ ἀποδῶς Φ — κἀγὼ || καὶ μὴν ΩΓΦΑΡ —
 σου || om. ΓΡ — διαλύσω τὸ κρανίον || τὸ κρανίον
 παραλύσω, suprascr. rec. m. δια ΩΓΑ διαλύσω σου τὸ

κρανίον P — ἔση || om. ΨΦP — πεπλευκῶς || πέπλευ-
κας Φ — σοι || om. ΩΓAP

e. 2. νῆ Δι' || νῆ Δία ΩΓP — ὠνάμην || ὠναίμην ΩΓA —
γε || om. Ω — εἰ μέλλω || εἰ μέλλω γε ΩΓ — καὶ ὑπε-
ρεκτ. || om. P — ἔνεκα || ἔνεκεν P — καὶ νεολκ. || om.
καὶ ΨΓΦP — νεολκήσας || νεολκήσας Ψ — πλὴν ||
om. P — ἔχω || ἔχων P — ὡς κομίζεσθαι δέον || κο-
μίζειν δέον, om. ὡς ΓΩP — προῖκα || ἄπροικα Ψ —
οὐ προῖκα, ᾧ βέλτ. || ᾧ β. οὐ προῖκα P — οὐ προῖκα
|| οὐκ ἄπροικα Ψ — συνεπελαβίμην || ἐπελαβόμην ΨΦP
— ἔκλαον || ἔκλαιον Ω^{1m}Γ — μόνος τῶν ἄλλων ἐπι-
βατῶν || τῶν ἄλλων ἐγὼ μόνος ἐπιβατῶν ὀδυρομένων
ΩΓA — πρὸς πορθμεία || πρὸς τὸν πορθμεία Ψ πρὸς
τα πορθμεία A πρὸς τὰ πορθμεία Γ — σε δεῖ || σοὶ δεῖ
Φ — οὐ θέμις || οὐ γὰρ θέμις ΩΨΓ

e. 3. ἀπαγε || ἀπάγαγε Ω — ἐς τὸν β. || εἰς τ. β. ΓP —
χάριεν || χάριν Ψ χτῶρ|ν (sic) P — ἐπὶ τούτῳ || ἐπὶ
τοῦτο^ω
τούτῳ (sic) Ψ — παρὰ τοῦ Αἰακοῦ || om. ΩΓ — πῆρα
|| πῆρα Γ — πόθεν τοῦτον || om. τοῦτον P — τὸν κύνα
|| τ. κ. τοῦτον P — οἶα δὲ || om. δὲ P — ἀπάντων
πάντων P — ἐπισκόπτων || ἐπισκόπτων Ψ — ἄδων ||
ἄδων Γ ἄδων Φ — ἄγνοεῖς || γνοεῖς P — ὄντινα ||
ὄποιον ΦP — κουνδενὸς ἀντῶ μέλει || om. ΨΦ οὐδε-
νὸς ἀντῶ μέλει ΩΓA, δὲ, om. κουνδενὸς ἀντῶ μέλει P
— ἂν λάβῃς || ἂν λάβοις Ψ

XXIII.

Lectiones codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ

Vaticani 90 = Γ

Laurentiani 77 = Φ

Gorlicensis = A

ΠΡΩΤΕΣΙΛΛΟΣ ΠΛΟΥΤΩΝΟΣ ΚΑΙ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗΣ

|| ΠΛΟΥΤΩΝΟΣ ΚΑΙ ΠΡΩΤΕΣΙΛΛΟΥ Γ πρωτεσίλλεως.

Πλούτων Α

- c. 1. θύγατερ || θυγάτηρ Α — δέη || δέη Φ — Πρωτεσίλωος
 || Πρωτεσίλωος Γ Πρωτεσίλωος Φ — Ἰλίφ || Ἰλίωι Φ —
 ἀφεθεις || ἀφεθῆναι με Ψ — ἔρωτα || τρόπον Ψ —
 τῆς γυναικὸς || τὴν γυναῖκα Ψ — ἦν νεόγ. || τὴν νεογ.
 Α — καταλιπὼν || ἀπολιπὼν Ω — ὠχόμην || ὠχόμην Γ
- c. 2. ἀφίξεται γὰρ || om. γὰρ Φ — καὶ οἶσθα || om. καὶ Ω
 — τί σε || τίς σε Ψ — μίαν ἡμέραν ἀναβ. || om. Ψ —
 κακείνην || κακείνην Φ — λήψει || λήψει ΩΨΦ — γέ-
 γονε || γίνεται ΨΦ — οὐ θέμις . . . πώποτε || om. ΩΓ
- c. 3. παρέδοτε || παρέδωτε Ψ — Ἀλκιστιν || Ἀλκίστιν Ψ —
 θελήσεις || θέλεις Ψ — γυμνὸν ὦν || γ. ὦν Ψ — ἐκείνη
 νύμφη || ἐκείνη νύμφη Φ — δυναμένη διαγνῶναι ||
 διαγνῶναι δυναμένη ΩΨΓΦ — ἴασαι || ἴσαι, suprascr. α
 Ω — ἐπειδὰν || ἐπειδᾶν Φ — [ἐν] τ. ρ. || ἐν hab. ΨΓ
 — ῥάβδω || ῥάβδωι ΓΦ — Φερσεφόνη || Περσεφόνη Ω
 — σνδοκεῖ || δοκεῖ Ω — τοῦτον || αὐτὸν Ψ

XXIV.

Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
Vaticani 90 = Γ
Laurentiani 77 = Φ

- c. 1. ὅτι ἐν Ἀλ. || om. ὅτι Ω — Ἀλικαρνασσῶ || Ἀλικαρνασ-
 σῶι Φ — οἶον || οἶον (sic) Φ
- c. 2. ἡ ἰσχὺς ἐκ. ἔτι σοι || ἡ ἰσχ. ἔτι σοι ἐκείνη ΩΨΓΦ —
 εὐμορφίας || εὐνομίας Ψ — λίθοι || om. Ψ — φῆς ||
 φῆς Φ^{m.1}
- c. 3. πάντα || ὄντα Ψ — τάφον || τάφρον Ψ — ἑαυτοῦ ||
 ἑαυτω (?) Ψ — ἔμελεν || ἔμελλεν Ψ ἔμελλεν eraso al-
 tero λ Φ — αὐτοῦ || τούτου ΩΓΦ — ἀνδραποδωδέ-
 στατε || ἀνδραπατε in ras.

XXV.

Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ

Vaticani 90 = Γ

Laurentiani 77 = Φ

Gorlicensis = Α

ΚΑΙ ΜΕΝΙΠΠΟΥ || om. Γ

- c. 1. εὐμορφότερός || εὐμορφότερος Ψ εὐμορφότερον Γ —
 πότερος . . . Θεοσίτης || om. Φ^{1m}. — πότερος || ὀπότε-
 ρος Ψ — τοῦτο || om. Ψ — ἤδη τοῦτο || τοῦτο ἤδη Ψ
 — εὐμορφότερον || εὐμορφότερον Ψ
- c. 2. ὁμοιος || ὁμοια Ψ — ἄρα || om. Ψ — συνεστράτενον ||
 συνεστρατεύοντο Ψ — βλέπω ἄ || ἄ βλέπω ΩΨΓΦ —
 εὐμορφότερος || εὐμορφότερος Ψ — ὦ Μεν. || om. ὦ
 Ψ — ἐν ἄδου || ἐν τῷ ἄδι Α — ὁμοιοι || ὁμοια Α —
 ὁμοιοι ἅπαντες || ὁμοιοι ἐσμὲν πάντες Ψ — Ἐμοὶ μὲν
 οὖν || om. Ψ, οὖν om. Φ

XXVI.

Lectiones codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ

Vaticani 90 = Γ

Laurentiani 77 = Φ

- c. 1. ἐπιθνήσκειας || ἐπεθνήσκειας ΩΓ — τίς δαί σε || τίς δέ
 σε Ω τί δέ σε Ψ — ἔρωσ τοῦ θανάτου || τ. θ. ἔρωσ Ω
 — οὐκ ἦν ἐτι || οὐδέν τι ΩΓ — ἀπολαύειν || ἀπέλανον
 ΩΓ — ἔγωγε || καὶ ἔγωγε Γ — οὐ ταῦτόν || suprascr.
 οὐκ ἀπλοῦν ΩΓ — ἀπολαύων || ἀπέλανον ΩΓ — αἰ
 αὐταὶ || om. αἰ Γ — γιγνόμενα || γινόμενα Φ — ἀκο-
 λουθοῦντα θάτερον θατέρω || ἀκολουθοῦν θατέρω ΨΦ
 — ἐνεπλήσθην γοῦν || ἐνεπλ. οὖν ΩΓ — ἐν τῷ αὐτῷ
 || om. αὐτῷ ΨΦ — ἀλλὰ καὶ || om. καὶ ΩΨ — μὴ με-
 τασχεῖν || om. μὴ ΩΨΦ — ἐν ἄδου || ἐνάδου Γ — πῶς
 || om. Ψ — φέρεις || εἰπέ, suprascr. ἐπιφέρεις Ψ
- c. 2. ἐν φωτὶ || ἐν τῷ φ. ΩΓ — ἴ καὶ || om. καὶ ΨΦ —
 σκότῳ || σκότῳ Γ σκότῳ Φ — διψῆν || διψεῖν Γ —

πεινῆν || πεινεῖν Γ — ἀλλ' ἀνεπ. || ἀλλὰ ἀν. Ψ — ἀνε-
 πιδεεῖς || ἀτελεῖς ΩΓ — ἀπάντων || πάντων ΩΓ — μὴ
 περιπίπτῃς σαντῶ || μὴ περιπίπτεις σαντῶ Γ — ἐς τὸ
 αὐτὸ || εἰς τ. αὐτὸ Γ — περιπέση || περιστῆ Γ — φῆς
 || ἔφησ ΩΓ — εἰ || om. Ω — εἰ τῶν || om. Γ — ταῦ-
 τὸν || τὸ αὐτὸ ΩΓ — τάνταῦθα || τὰ ἐνταῦθα ΩΓ ἐν-
 ταῦθα Ψ — ὁμοια || ὁμοιον Ψ — ὄντα || om. Φ —
 δεήσει || δεήσῃ Ψ — σε || γε Φ — ἐς ἄλλον β. || εἰς ἀλ.
 β. Ω — τί οὖν || om. οὖν Ψ — ἄν || om. ΩΓ — φασί
 || φασί, add. καὶ χοῦν ΩΦ — ἀρέσκεσθαι || πᾶσιν ἀρ.
 ΩΓΦ — αὐτῶν ἀφόρητον || ἀφ. αὐτῶν Ψ

XXVII.

Lectiones codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
Vaticani 90 = Γ
Laurentiani 77 = Φ
Gorlicensis = Α

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΘΕΝΟΥΣ καὶ κράτης ||
 ANT. K. KRAT. K. ΔΙΟΓΕΝ. Φ ΔΙΟΓ. ANT. KRAT. Α

- c. 1. περιπατήσαντες || περιπατήσοντες ΩΓΦ — οἰοί τε εἶσι
 || οἰοί τινές εἶσι ΩΓ — καὶ γὰρ ἄν || om. ἄν ΩΓΑ —
 ἡδὺν τὸ θέαμα || τὸ θέαμα ἡδὺν ΨΦ — καὶ ἰκετεύοντες
 || om. καὶ Φ — οὐδὲν δεόν || om. ΨΦ — ἐγωγ' οὖν
 || ἐγὼ δὲ ΨΦ — ὑμῖν . . . διήγησαι || om. Ψ — ὑμῖν
 || om. Φ — ἑωρακέναι || om. ΨΦ ἑωρακέναι Γ — παγ-
 γέλοια || παγ. ἐρεῖν ΨΦ
- c. 2. Καὶ ἄλλοι μὲν || οἱ μὲν ἄλλοι ΨΦ — Ἰσμηνόδωρος ||
 μινόδωρος Ψ μιννόδωρος Φ — Μηδίας || μηδείας ΓΦ
 — Ὀροίτης || ὀρώδης Ψ Ὀρύτης Γ^{1m}. ὀρύτ—ησ Φ m.
 rec. in rasura — οὖν || om. ΨΦ — Ἰσμηνόδωρος || μι-
 νόδωρος Ψ μιννόδωρος Φ — γὰρ || om. ΨΦΑ — ἐπὶ
 τῶν λ. || om. τῶν Φ — ληστῶν || ληιστῶν Φ — περι
 τ. Κ. || ἐπὶ ΩΓ — ἐς Ἐ. || om. ἐς ΩΓ — Ἐλευσίνα || Ἐλευ-
 σιναδὲ ΩΓ — ἔσθενέ τε || om. τε ΩΓ ἔσθενε δὲ Α —

είχε || εἶχεν ΓΦ — ἄ νεογνά || τὰ νεογμὰ ἄ ΨΦ —
κατελελοίπει || καταλελοίπει Φ — ἐαυτῶ || αὐτὸν ΩΓ
ἐαυτὸν Ψ — καὶ . . . ἐπεμέμφετο || om. Φ^{1m} ἤτιᾶτο
ΩΓ — ὅς || ὡς ΩΓΑ — ὑπερβάλλον || ὑπερεκδοραμῶν
Ψ — πολέμων || πολεμίων ΩΨΓ ληστῶν Α — διο-
δεύων || om. ΩΓ — ἐπηγάγετο || ἐπήγετο ΩΓ — ἐπηγά-
γετο . . . τέτταρα || om. Γ — φιάλας πέντε || φιάλας τέ,
om. πέντε Φ — τέτταρα || τέσσαρα ΩΓ — μεθ' || ἐφ' Ψ
— ἐαυτοῦ || ἐαυτὸν Ψ — ἔχων || κομίζων ΩΓ

c. 3. δὲ Ἀρσάκης || δ' Ἀρσ. Γ — γηρ. γὰρ || om. γὰρ ΩΓ —
νῆ . . . ἄσημος || lacuna in Ψ — καὶ γὰρ || καὶ γὰρ
καὶ Α — Ἀράξιη || ἀραξιη Ψ Ἀράξιη Φ — προῦπεξορ-
μήσας || προεξορμήσας ΩΓΑ ὑπερεξορμήσας Ψ — ἀπο-
σείεται || ὑποδέεται Γ — τοῦ Ἀρσάκου || τὸν Ἀρσάκου
ΩΓ — τὸν κόντον || om. τὸν ΩΓ — ὑποθεῖς δὲ τ. σ.
|| οὔτος δὲ ὑποθεῖς τ. σ. Φ — σάρισαν || σάρεισαν Γ

c. 4. πληγῆ || πληγῆι Γ πληγῆι Φ — τοῦτο || τουτί ΓΑ —
'Ρῆστ' ὦ Ἄν. || ῥᾶστα ὦ Ἄν. Φ — ἐπήλανθεν || ἀπή-
λανθεν ΩΓ — προβεβλημένος κόντον || κόντον πρ. ΨΦ
— ἐπειδὴ || ἐπεὶ Φ ἐπὶ Ψ — ἀπεκρούσατο || παρεκρού-
σατο ΩΓ — προσβολὴν || προβολὴν Ψ — καὶ παρῆλ-
θεν || ἐπειδὴ παρῆλθεν Ψ ἐπειδὴ in ras. Φ — αὐτὸν ||
αὐτῶ Ψ — ἐς τὸ γόνυ || om. τὸ Φ — σαρίση || σα-
ρειση Γ — ἐπὶ θυμοῦ || ἀπὸ θυμοῦ Φ — διαπίραντα
ἐαυτὸν || ἐαντ. διαπ. ΩΓ, om. ἐαυτὸν Ψ — ἐκ τοῦ βου-
βῶνος || ἐς τὸν βουβῶνα ΩΓ — ἄχρι || ἄχρισ Ψ — δ'
δμως || δὲ δμως ΨΦ — τῶν ἄλλων || τοῖς ἄλλοις ΩΓ

c. 5. γε ὄρ. || γ' ὄρ. ΩΓ — ὄροίτης || ὄρούτης ΓΦ in ras.
ὄρώδης Ψ — ὄρ. || add. ὁ ιδιώτης Ψ — οὐδ' ἐστάναι
|| οὐδὲ ἐστ. ΨΦ — ἐπὶ ἄν || ἦν ΩΓΦ — βαίνοντες || ἐπι-
βαίνοντες ΩΓ, om. Ψ — ἀκροποδητὶ || ἀκροποδιτὶ ΩΦ
— ὥσπερ || ὥσπερ οἱ Φ — βαδίζουσιν || βαδίζουσι Ω —
ὥστε ἐπεὶ || om. ΩΓ — καταβαλῶν || κατ. οὖν Α — ὁ
βέλτιστος || ὁ δὲ βελτ. ΓΑ — αὐτὸν || αὐτὸς ΩΓ ἐαν-
τὸν Ψ — ἐκόμισεν || ἐκόμισε ΩΓ — ἄχρι || μέχρι ΩΓΑ
— πορθμεῖον || πορθμιον Γ

- c. 6. *Κἀγὼ* || *ἐγὼ* ΩΓΑ — *ὁπότε* || *ὅτε* Ψ — *οὐδ' ἀνέμ.* || *οὐδὲ ἀν.* ΩΓΑ — *ἀλλ' ἀφ.* || *ἀλλὰ* Ψ — *προσδραμῶν* || lacuna in Ψ, *προδραμῶν* ΩΓΑ — *ἐπὶ τὸ πορθ.* || *πρὸς τὸ πορθ.* Ψ — *πορθμεῖον* || *πορθμιον* Γ — *πλεύσοαμι* . . . *καὶ* || lac. in Ψ *πλεύσοιμι* ΩΓ — *παρὰ τὸν πλοῦν* || *π. τ. π. δὴ* Ψ — *ἐπ' αὐτοῖς* || *ἐν αὐτοῖς* Ψ
- c. 7. *τῶν ξυνοδοιπόρων* || om. *τῶν* ΨΦ — *ξυνοδ.* || *συνοδοιπόρων* ΩΓΑ — *Βλεψίας τε* || om. *τε* Ψ — *δανειστικὸς* || *δανειστής* Φ — *ὁ ἐκ. Π.* || om. *ὁ* Φ — *ἐκ Πίσσης* || *ἐκ Πειραιῶς* ΩΓ et margo Φ — *δαν.* *ὁ ἐκ Πίσσης* || *δωρι,* seq. lacuna Ψ — *Ἀκαρῶν* || *καρῶν* Γ — *ἐταίρας* || *ἐτέρ^{αι}ρας* Α — *ὁ ἄθλιος* || om. *ὁ* ΩΨΓΦ — *δέ γε* || om. ΨΦ, *γε* om. Ω — *ἐς ὑπερβ.* || *εἰς ὑπερβ.* ΩΓΑ — *ἐς τὸ ἀκριβ.* || *εἰς τὸ ἀκρ.* ΩΓΑ — *τῷ* || *τῷ* Γ *τῷ* Φ — *εἰ τάλ. ἔχων* || *ὅς τ. ἔχ.* Ψ — *ὁμοῦ χίλια* || *χ. ὁμοῦ* ΨΦ — *ἐνενηκοντούτης* || *ἐνενηκονταετῆς* Ω *ἐνενηκονταετῆς* Γ *ἐνηκοντούτης* Φ^{m.1} — *ἔστενε* || *ἔστενε*ν Φ — *σεαντὸν* || *σαντὸν* ΩΓΦ — *δέον* || *δὲ οὐ* Ψ *δὲ οὐ* Φ — *ὑπὸ* || *ἀπὸ* ΩΓ — *ἑαυτοῦ* || *αὐτοῦ* ΨΦ — *πολλὴν τὴν ἀνοιαν* || *π. τινα ἀν.* ΩΓΑ — *ὡς τὰ χρ.* || *ὅτι τὰ χρ.* ΨΦ — *ἐφύλαττε* || *ἐφύλαττε*ν Φ — *οὐδὲν* || *μηδὲν* ΨΦ — *ἐς αἰὶ* || *εἰς αἰὶ* ΩΓ, om. *ἐς* ΨΦ — *νομίζων* || om. ΨΦ — *παρέσχον τότε* || *παρέσχοντο* ΩΓΑ
- c. 8. *ἀποβλ. δὲ* || om. *δὲ* ΩΨΦΑ — *ἀποβλ. . . χρῆ* || om. *χρῆ* Φ^{m.1} — *ἀποσκοπεῖν* || *ἀποσκ. χρῆ* Φ — *πολλοὶ γε* || *π. δὲ* ΨΦ^{1m.} mut. in *δὴ* rec. m. — *καὶ πάντες* || om. *καὶ* ΨΦ^{1m.} — *γέροντες* || *γεγηρακότες* ΨΦ
- c. 9. *οὖν* || om. ΨΦ — *ἀφικνήμενος* || *ἀφικνούμενος* ΩΓΑ — *πον* || om. Ψ — *τις* || om. ΩΓ — *σατράπης* || *σατράπης* τις ΩΓΑ — *οὐδὲ τοῦτο* || *οὐ δῆτα* ΨΦ — *ἀνιᾶ* σε || *ἀνιᾶ* σε Φ *σε ἀνιᾶ* Γ *σε λυπεῖ* Ω — *τεθνάναι* || *ἰέναι* Φ — *οὐδὲν . . . ἐγγόρνευ* || om. Φ^{1m.} — *τοιούτον* || *τοιούτο* Ψ — *ἐγγόρνευ* || *ἐγενόμην* Ψ — *ἀμφὶ* || *περὶ* Ψ — *καὶ ὄρμιᾶς* || lac. in Ψ — *εἶχον* || *ἔχων* Ψ *ἔχον* Φ^{m.1} — *ἐς ὑπερβ.* || *εἰς ὑπ.* ΩΓΦΑ — *ἄτεκνός τε* || *ἀτ. γε* Φ — *καὶ προσέτι* || lac. in Ψ — *Εἶτα . . . Ναί* || lac.

in Ψ — ἦν τὸ φῶς || om. ἦν Ψ — φενκτέον || ἀφνκτον
 ΨΑ — ὃ γέρον || om. Φ^{1m}, γέρον om. ᾠ Γ — μειρακιεύη
 || μειρακεύη ΓΨ — (Huc usque manus antiqua cod. Φ)
 — οὖν || om. ΩΓ — ἔτι || om. Ψ — ἐν τῷ γήρα ||
 om. τῷ Ψ γήρα Γ — ἤδη || om. Ψ — μὴ καὶ τις ||
 μηκέτις Γ — ὑπερίδηται || ὑπερείδηται Γ — ἀπόδρασιν
 || ἀποδράσειν ΩΓΑ

XXVIII.

*Lectiones codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
 Vaticani 90 = Γ*

- c. 1. οὐκέτι || lacuna in Ψ — ἡμῖν ὁμοίως || ὁμοίως ἡμῖν Ω
 — ὁμοίως || ὁμοια Ψ — τὰ ὄμματα κενά, μόνον δὲ
 αἱ χῶραι αὐτῶν || ὁμοίως ὁμοια κεναὶ μόναι χῶραι Γ
 — μόνον δὲ αἱ || μόναι Ω — οὐκέτ' || οὐκέτι Ω — τις
 || ὅστις Ω ὅτις Γ — ὁ Φινεύς || om. ὁ Ω — ἦν || om.
 ΩΓ — ἢ τίς || ἢ ὅστις Ω ἢ ὅτις Γ — Ανγκεύς || Αιγ-
 κεύς Ψ — καὶ ἀνῆρ || om. καὶ Ψ — ἀνῆρ || ἄρην ΩΓ
 — ἐπειράθης ἡδίονος || ἡδίονος ἐπειρ. ΩΓ — ὁπότε || ὅτε
 ΩΓ — ἀμείνων . . . γυναικεῖος || om. Ψ — ἀπραγμο-
 νέστερος γὰρ || om. γὰρ Ω — παρ' ἐπαλξιν || παρ' ἐπάλ-
 ξειν ΩΓ — οὐτ' ἐν || οὐτε ἐν ΩΨΓ — ἐν ἐκκλησίᾳ
 || ἐν ἐκκλησίαις Γ — οὐτ' ἐν δικαστηρίοις || οὐδ' ἐν
 δικ. ΩΓ οὐτε ἐν δ. Ψ
- c. 2. οἶα || οἶον ΩΓ — ὡς || om. Ω — τὸν ἐκ τῶν ὠδ. ||
 om. τὸν ΩΓ — ἔτεκές ποτε || add. ὃ Τειρεσία ΩΓ —
 τῷ βίῳ || om. ΩΓ — ἐρωτᾶς || ἐρωτᾶς Γ — ῥάδιον ||
 ῥάδιον Γ — δ' ὄλως || δὲ ὄμ. ΨΓ — ὄλως || ὄμως ΩΨΓ
 — ἰκανὸν || καλὸν Ψ — καὶ μήτραν || om. καὶ Γ —
 εἶχον || καὶ εἶχον ΩΓ — μόριον || χωριον Γ χόριον Ω
 — ἀνεφράγη || ἐνεφράγη Ψ — καὶ . . . ἀπεσπάσθησαν
 || om. Ω — ἀπεσπάσθησαν || ἀπετάθησαν ΨΓ — ἀνέφν
 || ἀνεφύη Γ — ἀνέφν . . . ἐξήνεγκας || lacuna in Ψ —
 ἀνεφάνης || ἐφάνης Ψ — τί σοι β. || om. σοι Ψ — δ'
 οὖν μοι || μοι δ' οὖν Ψ γοῦν Γ — τοῦθ' || ταῦθ' ΩΓ

- c. 3. Σὺ οὖν || σὺ δὲ ΩΓ — Ἦν που . . . ἐντύχω || ἦ που . . . ἐντυχῶν ΩΓ εἰ που . . . ἐντύχω Ψ — τι καὶ || om. ΩΓ — λέγουσι || λέγουσιν Ψ — ἔμαθες || ἐμάνθανες Ψ Ὀρᾶς; ἀγνοεῖς || ὀρᾶς ὡς ἀγνοεῖς Γ — θεῶν || ἀγαθῶν Ψ — ἐπήρωσε || ἐπήρωσεν Γ — Ἔτι ἔχη || ἔτι ἔχεις Γ τί ἔχεις Ω — τοῦτο || om. Ω

XXIX.

*Lectiones codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
Vaticani 90 = Γ
Gorlicensis = A*

- c. 1. σαντὸν || σεαντὸν ΩΓ — ἐμέλλησας || ἐμέλησας Ψ — τί || om. ΩΓ — ὁπότε ἦκε || ὁπ. ἦκεν Γ ὅτε ἦκει Ψ — ὑπεροπτικῶς || ὑπεροπικῶς Ω — μεγάλα || μέγα Ψ — αὐτὸς γὰρ || αὐτὸς γοῦν ΩΓ — ἐπὶ τ. ὄπλ. || om. ἐπὶ Ψ — Ἡξίωσας || ἠξίλους ΩΓ — πολὺν || om. Ω πολλοὶ ΨΓ — παρεχωρήσατε μοι || add. τῶν ἄθλων ΩΓ add. τῶν ὀπλων A
- c. 2. σοὶ || om. Ψ — παραδοῦναι τῶν ὀπλων || τῶν ὀπλ. παραδοῦναι ΩΨΓ παραδιδόναί Ψ — κινδύνους || κινδυνεύειν ΨΓ — ὑπέμενεν || ὑπομένει Ψ — ἐπὶ Τρωσί || περὶ Τρ. — ἐγὼ || om. Ψ — ἢ Ἀθηνᾶ || om. ἢ ΩΨΓ — τοῦτ' ἐπιτάττοι || τοῦτο ἐπ. ΩΨ

XXX.

*Lectiones codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
Vaticani 90 = Γ
Gorlicensis = A*

MIN. ΚΑΙ ΣΩΣΤΡ. || Μιν. Ἡμης Σωστρατος A

- c. 1. ληστῆς || ληστῆς Γ — οὔτοσί || οὔτος ΩΨ — ἐς τὸν || εἰς τ. ΩΓΑ — ὑμεῖς || ἡμεῖς Ψ — ἐς τὸν Ἠλ. || εἰς τ. Ἠλ. ΩΓΑ — τὰς μακάρων νήσους || om. τὰς Ψ — παρὰ τὸν βίον || περὶ τ. β. Ψ — ἀκούσω || ἀκούω Ψ — καὶ

- δικ. || om. καὶ ΨΓ — ἐρήσομαι || εἰρήσομαι Γ — σε || om. Α — ὡς || ὅπως Ψ — διακρίνωμεν || διακρίνομεν Ψ
- c. 2. Ὀπόσα . . . δηλαδή || om. Ω — ἐπεκέκλωστο || ἐπικε-
κλωστο Ψ — ὑπὸ τῆς Μοίρας || om. Ψ — ἐδρῶμεν ||
δρῶμεν Ψ — τῇ Κλωθοῖ || ἡ Κλωθῶ Ψ — τοίνυν ||
οὖν τις ΩΓ — τις || om. Ω — φονεύσεις || φονεύσειεν
ΩΓ — βιαζομένῳ || βιαζόμενος ΩΓ — ὑπηρετεῖ || ὑπε-
ρατῇ Γ^{m.1} — γὰρ || om. Ψ — ὄργανον ὃν τοῦτο || τ.
ὄργ. ὃν Ω — πρώτῳ || πρώτως Ω — ἐπιδαφιλεύει ||
ἐπιδαφιλέη Γ — τις || τινα Ψ — ἡκῆ || ἡκει Ψ —
ἰστέον || οἰστέον Α — τίνα || om. Ψ — κομίσας || πεμ-
φθεῖς Ψ
- c. 3. ὅπως || πῶς Γ — τιμῶν || τιμήσεις Γ — διακονησαμέ-
νους || διακονησομένους Γ — δῆ || δεῖ Γ — ἐκεῖνό γε ||
om. γε ΩΨ — ἄν || om. ΓΑ — τὸ ἀντιλέγειν || om. τὸ
ΩΓ — ἴδοις || ἴδῃς Ψ — γιγνόμενα || γινόμενα ΩΓ —
ἐξετάζοις || ἐξετάζεις ΓΑ — σὺ || om. Ψ — ἐρωτήσεως
|| ἐπερωτήσεως ΩΓ — τις || om. Ψ — τὰ ὅμοια ἐρω-
τᾶν || ἐρ. τὰ ὅμοια ΩΓ — διδάξῃς || διδάξεις, *ei in ras.* Γ

LUCIANI MENIPPUS S. NECYOMANTIA.

Lectiones Codicum Marciani 434 = Ω

Vaticanorum 87 = Α, 90 = Γ

Parisini 3011 = C

collatae cum editione Teubneriana.

- c. 1. μέλαθρον || μέλαθρα ΩΓ — σε γ' εἶδον || σ' ἐσεῖδον Ω
σε ἐσεῖδον, om. γ' Γ ἐσεῖδον, om. σε C — ἄλλος || ἄλλος
τις ΩC — Μενίππος ὄλος || Μενίππους ὄλους ΩΑΓC
— τί οὖν || τί δ' ΩΓC — προσιτέον δὲ ὁμως || πλὴν
ἀλλὰ προσιτέον Ω — πόθεν || καὶ πόθεν ΩΓC — πο-
λὴν γὰρ χρόνον || πολὺς γὰρ χρόνος ΩΑC — κατὰ ἐξ
|| κατ' ἐξ Α — ἀλλ' ἐτ' ἔμπνον || ἀλλὰ ζῶντα, om.

ἐτ' Α — μ' || με Α — τί δ' ἰ αἰτία σοι || τί δ' ἄν
αἰτία, om. σοι Α — τῆς καινῆς || τ. καινῆς ταύτης C
— ταύτης ἀποδημίας || om. ταύτης Ω — Νεότης . . ἢ
ὁδός || om. Α — καὶ λέγει || om. καὶ ΩC — οὗτος || om.
Α — ἀλλ' ἢ || ἀλλ' ἢ Ω — οὕτως || om. Α — ἐρρα-
ψώδεις || ἐραψώδεις AC — συγγενόμενος || ξυγγενόμενος
Γ — ἀνεπλήσθην || ἐνεπλήσθην C — καὶ αὐτόματα . .
ἔρχεται || om. Α

- c. 2. οἱ ἐν τῇ πόλει || om. οἱ ΩΓC — ἀλλ' οἶα || ἄλλο ἴ Α
— ἐπιροχοῦσι || ἐπιροχοῦσιν Γ — καὶ κακοδαίμονες ||
om. καὶ C — τὰ ψηφίσματα || om. τὰ ΓC — οὐδεμία μη-
χανῆ || οὐδεμιᾶ μηχανῆ Γ — τὸ διαφυγεῖν || om. τὸ
ΩΓC φεύγειν om. τὸ ΓC — τὰ ἀπόρρητα ἐξαγορεύειν ||
ἐξαγορεύειν τὰ ἀπόρρητα ΩΓC — μηδαμῶς || μὴ ὅττα Γ
— τῶν λόγων φίλω ἀνδρὶ || φίλω ἀνδρὶ τῶν λογ. ΓC
— τοῦπίταγμα || τὸ ἐπίταγμα ΓC — ἀσφαλές || εὖσεβές
ΓC — πλὴν ἀλλὰ || om. ἀλλὰ Α — γε || δῆ Α — ὦραθέ
|| ὦ ἀραθέ Ω — μάλιστ' || μάλιστα ΩΓC — ἴ ἐπίνοιά
σου || αἰτία σοι Α — τίς δὲ || τίς δ' ΩΓC — εἶτα ἐξῆς
|| εἰθ' ἐξῆς ΩΓC — παραλιπεῖν || παραλείπειν Γ
- c. 3. τὰ περὶ τῆς γνώμης τῆς ἐμῆς || τὴν γνώμην τὴν ἐμὴν,
om. τὰ περὶ Α — καὶ ὄθεν || om. καὶ ΩΓC — καὶ ἄρ-
παγὰς καὶ δίκας || om. Α — πάντα ταῦτα || τ. π. Α —
ἐνόμιζον || ἡγούμην Α — εἶναι || om. Α — ἐκνώμην ||
ἐκινούμην AC — πάλιν αὖ || π. ἄν Α — μήτε στα-
σιάζειν || om. Α — μηδὲ εἰδῶς || μὴ εἰδῶς Γ οὐκ εἰ-
δῶς Α — ἄν ποτε τοὺς θεοὺς || τ. θ. ἄν ποτε Γ, om.
ἄν ποτε Α — τοὺς θεοὺς μοιχεῦσαι || τ. θ. ἄν ποτε μ.
ἡγούμην Α — πρὸς ἀλλήλους ἡγούμην || om. ἡγούμην Α
— εἰ μὴ ὥς || ὥς εἰ μὴ Ω — τούτοις || om. Α — ὑπε-
λάμβανον || om. Α
- c. 4. διηπόροον || ἰπόροον C — ἐγχειρίσαι || ἐγχειρησαι Γ —
ἀπλῆν || ἀπαλὴν ΩC — μάλιστα || om. Α — ἐπισκοπῶν
|| om. ΩΓC — ὅστε μοι . . βίον || om. Α — τὸν τ.
ιδιωτῶν βίον || τῶν ιδ. τοῦτον βίον, om. τὸν Γ —
ἐπιρραψωδῶν || ἐπιραψωδων Α ἐρραψώδων ΓC ε. . ρα-

ψωδον in rasura Ω — ἔμπαλιν || αὐ̄ πάλιν ΩΓC —
 τὸν πλοῦτον αὐτὸν || om. αὐτὸν Α — χορὴ καὶ || καὶ
 χορὴ Γ — τὸ πάντων ἀτοπώτατον || τὸ π. δεινῶν ἀτοπ. Γ
 τὸ π. δεινὸν καὶ ἀτοπώτατον C — ὅτι || om. ΩΓ —
 περὶ || περὶ μὲν γάρ τοι ΩΓC — ἐναντιωτάτων || ἐναν-
 τιῶν Α — τῶ̄ θερμὸν || τῶ̄ in ras. Ω τὸ θ. C — τῶ̄
 ψυχρὸν || τὸ ψ. C — ταῦτα εἶδ. || ταῦτ' εἶδ. Γ — θερ-
 μὸν || θερμὸν τι ΓC — εἶη τι || om. τι ΓC

c. 5. πολλῶ̄ δὲ || ἔτι δὲ πολλῶ̄ ΩΓC — τούτων ἐκεῖνο ||
 τοῦτο ἐκείνων ΩC — ἀλογώτερον || ἀτοπώτερον ΩΓC
 γελοιότερον Α — ἐναντιώτατα || ἐναντιωτάτοις Γ —
 τοῖς αὐτῶν λόγοις || om. τοῖς Γ — αὐτῶν διαφερομέ-
 νους || om. Α — χάριν || ἔνεκα Ω — τὰ πάντα καὶ
 πράττοντας καὶ λέγοντας || πάντα (om. τὰ) ἐπιτηδεύον-
 τας ΩΓC — μόνῃ ταύτῃ || ταύτης, om. μόνῃ Α

c. 6. τῆσδε τῆς ἔλπ. || ταύτης τῆς ἔλπ. ΩΓC — ἔμαντὸν ||
 ἔμαντῶ Α — ὅτι μ. π. || ἐπεὶ μ. π. ΩΓC — καὶ σφόδρα
 . . . διαβεβοημένων || om. Α — τὸ ἀληθὲς || τἀληθὲς ΩΓC
 — ἔτι || om. Α — ἔνεκα || ἔνεκεν Α — ἐς Βαβυλῶνα || εἰς
 Βαβ. ΓC, εἰς corr. in ἐς Ω — δὲ αὐτῶν || δ' αὐτ. ΓC
 — ἐπωδαῖς τε || ἐπ. καὶ ΩΓC — ἀνοίγειν τε || om. τε Α
 — ὄν ἂν βούλονται || ὄν βούλονται, om. ἂν Γ — μό-
 γις || μόλις Α

c. 7. παραλαβὸν δὲ || παρ. δὴ ΩΓC — εἴκοσιν || εἴκοσι Ω —
 κατάγων || καταγαγῶν ΩΓC — Εὐφρ. || Εὐφρ. ἔωθεν Α
 — ὀῆσίν τινα || om. τινα ΩC — ἐπίτροχόν τι || ἐπίτρο-
 χόν τι Α — πλὴν || πλὴν ἀλλ' ΩΓC — μετὰ δ' οὖν
 || μετὰ γοῦν Α — ἐπανήειν || ἐπανήει ΩΓCΑ — ἀπαν-
 τῶντων || ἀπάντων Ω ἀπάντων τούτων C — σιτία μὲν
 || σιτία ἦν, om. μὲν ΩΓC σιτίον μὲν Α — δὲ ἄλλις || δ'
 ἄλλις ΓC — ἐκάθηρε || καθῆρε Ω ἐκάθηρεν Γ — περιή-
 γνισε || περιήγνισεν Γ — ἄλλοις πλειόσιν ἅμα || ἅμα
 πλειόσιν (om. ἄλλοις) Ω — ὄλον με || με ὄλον ΩΓC —
 ἐς τ. οἶκ. || εἰς τ. οἶκ. ΩC

c. 8. ἐνεσκεύασε || ἐνεσκεύασας Γ — πῖλω || πείλω Γ — Μέ-
 νιππον μὲν || om. μὲν Α — οὐ γὰρ συνήμι || οὐ συν-

- ἰημι γὰρ Α — τοῦτό γε || γε τοῦτο Α — ἐς Αἶδου
 || εἰς Αἶδου Γ — παρελθεῖν || διελθεῖν Ω ἂν διελθεῖν ΓC
 c. 9. δ' αὐτῷ || δὲ αὐτῷ ΓC — ἀλλ' || ἄλλα ΩΓC — ἅπαντα
 || om. Α — ἐσπελεύσαμεν || εἰσπελεύσαμεν ΩΓC — ἐς
 τὸ ἔλος || εἰς τ. ἐ. ΩΓC — καὶ τὴν λίμνην || καὶ εἰς
 τ. λ. ΓC — ἐς ἦν || εἰς ἦν ΩΓC — ἐς τι χωρίον ||
 εἰς τι χ. ΩC — εἰς ὃ || ἐς ὃ Α — δὴ || δὴ Α, καὶ δὴ Γ
 — κατεσφάξαμεν || ἐσφάξαμεν Α — περὶ αὐτὸν || περὶ
 τὸν βόθρον Α — ἐσπέσαμεν || ἐσπέσαμεν Γ — οὐ-
 κέτ' || οὐκέτι Ω — ἐπαινήν || αἰπαινήν Α — καὶ βαρ-
 βαρικά || om. καὶ Α
 c. 10. ἅπαντα || πάντα Α — ἡ ὑλακὴ || om. ἡ ΩΓCΑ —
 ὑλακὴ || ὑλακτὶ Ω — καὶ πόρρωθεν || om. καὶ ΩΓ —
 ὑπερκατηφές || κατηφές ΩΓC — ἦν καὶ σκυθρωπὸν ||
 καὶ σκυθρωπὸν ἦν ΩΓC — ἔδδειςεν || ἔδδισε ΩCΑ —
 Αἰδωνεύς || ἄδωνεύς Γ — δέους || φόβου ΩΓC — μὲν
 τι || μὲν τοι C — καὶ παρεκίνησε || om. C — ἐκηλήθη
 || ἐκομήθη Α — ἀφικόμεθα || ἀφεικόμεθα Γ ἤλθομεν Α
 — οὐδ' ἐπαιρ. || οὐδὲ ἐπ. ΩΓ — ἦδη || om. Α — πορ-
 θμεῖον || πορθμεῖον ex πορθμιον in ras. Ω — ἀνά-
 πλεων || ἀνάπλεον Γ — τραυματῖαι . . . ἐνέπλεον || om.
 Α — ἐμοὶ δοκεῖν || ὡς ἐμοὶ δοκεῖν C — συντετριμμέ-
 νος || συντετριμμένον Α — ἐσεδέξατο || εἰσεδέξατο ΩC
 — με || om. ΩΓC — ἄσμενος || ἄσμένως ΩΓC — καὶ
 διεπόρθμευσέ τε || om. Α — ἀποβάσι || ἀποβάς ΩΓC
 c. 11. δὲ ἐγὼ || δ' ἐγὼ Α — ἐνθα δὴ || ἐνθαδε δὴ ΩΓ —
 σκῖαι || ψυχῖαι C — παραγινόμεθα || παρεγενόμεθα ΩΓC
 — παρειστήκεισαν || παρεστήκεισαν Ω — καὶ ἀλάστορες
 καὶ Ἐρινύες || καὶ Ἐρινύες καὶ ἀλάστορες ΓC Ἐρινύες
 Α — ἐτέρωθεν || ἐτέρωθε Ω ἐτέρωθι C — τινες ἐφε-
 ξῆς || ἐξῆς, om. τινες Α — εἶναι || εἶναι τελῶναι ΩΓC
 — καὶ τελῶναι || om. h. l. Ω — καὶ ὁ τοιοῦτος ὁμι-
 λος || om. ὁ Α — οἵ τε πλούσιοι || om. τε ΩΓC —
 καταμαρτυροῦσι καὶ || om. ΩΓC — παρὰ τ. β. || περὶ
 τ. β. Α — αὐτῶν || om. Α — τῶν σωμάτων || ἀπὸ
 τῶν σωμ. Α

- c. 12. ἐς τὸν || εἰς τ. ΩΓC — πλούτοις || πλούτῳ ΩC —
μονοουχί καὶ || om. καὶ ΩC — περιμενονόντων || περι-
μένων Ω — ἐκεῖνα πάντα || π. ἐκ. ΩC — δυναστείαις
|| δυναστίας Γ — ὅσπερ || ὅστ' Ω — ταῦτα ὄρ. || ταῦθ'
ὄρ. Α — παρὰ τὸν βίον || περὶ τ. β. Α — ἐφύσα ||
ἐφυσᾶτο ΩC — πολλοὶ μὲν ἔωθεν || ἔωθεν πολλοὶ
μὲν Α — πυλώνων || προθύρων Α — παρειστήκεισαν
|| παραστήκεισαν Α παρειστήκεισαν Γ — αὐτοῦ || αὐ-
τῶν Α — μόγις || μόλις ΩΓC
- c. 13. καὶ πρὸς χάριν || om. καὶ ΩC — ἐδικάσθη || ἐδ. δίκη
ΩC ἐδ. ἡ δίκη Γ — τοι || om. Α — τε καὶ δεινὰ ||
om. Α — καὶ ὑπὸ . . . καταμαρτυρ. || om. Α — σικίαις
|| στοᾶς Ω — αὐτὸν τῶν πεπαιδευμένων || αὐτὸν πε-
παιδευμένοις, om. τῶν Α αὐτῶν τῶν πεπαιδευμένων ΓC
- c. 14. φίλε || φιλότης ΩC — τρόχοι || τρωχοὶ Α — ἐσπά-
ραττε || ἐσπάραττεν Γ — πτωχοὶ || καὶ πτωχοὶ ΩΓC,
om. πτωχοὶ Α — αὐτῶν || τῶν κατεγνωσμένων ΩC —
ἐγνωρίσαμεν || ἐγνωρίσαμεν γε ΩΓC — ἐνεκαλύπτοντο
|| ἐνεκαλύπτόν τε Ω — εἰ δὲ || in ras. Ω — παρὰ τὸν
βίον || περὶ τ. β. Α — κακῶν || καιρῶν Α — [χαλε-
πῶς ἔχοντα] || om. Α χαλεπῶς τε ἔχοντα C
- c. 15. ἡρώνας || ἡρωίδας ΩΓC — δ' ἔτι || δὲ, om. ἔτι νεα-
λεῖς καὶ Α — Αἰγ. αὐτῶν || Αἰγ. αὐτοῦς Α — διαγι-
γνώσκειν || διαγιγνώσκειν Α — ὄστων || ὄστέων ΩΓ —
πλὴν ἀλλὰ || om. ἀλλὰ Α — μόγις τε καὶ || μόγις καὶ Α
μόλις γε Γ — δ' ἐπ' ἀλλήλοις || δὲ ἐπάλληλοι ΩΓ —
ἀμανροὶ || καὶ ἀμανροὶ ΩΓ — ἀμέλει || ὅσπερ Α —
σκελετῶν || om. Α — ὁμοίων || ὁμοίως Ω — Νιρέως
|| Νειρέως Γ — μεταίτην || om. Α — τὰ ὄσῳ || om.
τὰ Α
- c. 16. ἐδόκει || μοι ἐδόκει Ω — μακρᾶ || μικρᾶ ΩC — πομ-
πευταῖς || πομπεύουσι ΩΓC — τὰ σχήματα || om. τὰ Α
— εἰ τύχοι || ἡ τύχη Α — διεσκεύασε || διεσκεύασεν Γ
— περιέθηκε || περιέθηκεν ΩΓ — ἐκόσμησε || ἐκόσμη-
σεν Γ — παρεσκεύασε || παρεσκεύασεν Γ — παντο-
δαπὴν || παντοδαπή Ω — δεῖ γενέσθαι || δεῖν γενέσθαι

- Ω — οϊκέτου || τοῦ οϊκέτου ΑΓ — και αἰχμαλώτου ||
om. Α — τοῦ Πολυκ. || om. τοῦ Α — ὡσπερ ἦν πρό
τοῦ γίγνεται || ἐγένοντο οἰοίπερ ἦσαν πρό τοῦ γε-
νέσθαι ΩΓ ἐγένετο οἰόσπερ ἦν πρό τοῦ γενέσθαι Γ
— ἀγαρακτοῦσω || ἀγαρακτοῦσι Ω — οἰκείων || οἰ-
κίων, corr. οἰκεύων Ω — οἶμαι δέ σε || om. σε ΩΓC
— τῶν ἐπὶ τῆς σκηρῆς || ἐπὶ τῶν τ. σκ. Α — ἔωρα-
κέναι || ἔωρακ. σε ΓC — ὑποκριτὰς τούτους || om. τού-
τους Ω τούτους ὑποκρ. ΓC — πρὸς τὰς χρείας || πρὸς
τὰς om. sed marg. adscr. Ω — και καταβάς || om. και
ΩC — περιείσιν || περιέροχεται Α — Ἀγαμέμνων || Ἀγ.
ὦν Α — Θεογείτονος || ὁ Θεογ. ΩΓC
- c. 17. εἰπέ μοι || εἰπέ δέ μοι ΩΓC — οἱ δέ || οὐδὲ C — τά-
φους || om. ΩC — εὖ οἶδα || εὖ οἶδα ὅτι ΩΓ — ἔρ-
ριπτο || ἔριπτο Α ἔκειτο ΩC — ὁ Αἰακὸς || om. Γ —
ἀγαπῶντα κατακεῖσθαι || κατ. ἀγαπ. ΩC — βασιλέας
|| βασιλεῖς ΩC — Φίλ. γοῦν || Φιλ. μὲν C — γωνιδίῳ
|| γωνία ΩΓ γωνία C — ἀκούμενος || ἄ. κούμενος
(sic) Ω — σαθρὰ || σαθρὰ ΩΑΓC — πολλοὺς δέ || π.
οὖν Α — Πολυκράτεις || Πολυκράτας ΩC πολυκράτας
corr. in εις Γ
- c. 18. διηγῆ || διηγῆ Γ — ἔπραττε || ἔπραττεν Γ — Διογένης
|| ὁ Διογ. Ω — περιέροχεται || περιείσι ΩΓC — ἄπαν-
τας || πάντας ΓC — σύνεισι || σύνεστι ΩΓC — ἐπε-
φύσητο αὐτῷ || om. αὐτῷ Α — παροικεῖ || συμπαρώ-
κει ΩΓC — Σαρδαναπάλλῳ || Σαρδαναπάλλῳ C
- c. 19. ὅπως || ὅπως ἐν ἀρχῇ ΓC — πάμπολν || πολὺ ΩΓC
— ἰδῶν || ὀρῶν ΩΓC — βία || βία ΓC — ἀλαζονεία
|| ἀλαζονεῖαι ΓC — ὑπεροφία || ὑπεροφία ΓC
- c. 20. παρὰ τὸν βίον || περὶ τὸν βίον Α — δεδόχθῳ || δόχται,
suprascr. χθῳ Γ — ἄχρι || ἄχρις ΩΑ — διαγάωσι ||
διάγωσι C — και ἀχθοφ. . . ἔλαννόμενοι || om. Α —
εἶπε || εἶπεν Ω — Νεκυσιεύς || Νεκυσιτιεύς Ω — Ἀλι-
βαντίδος || Ἀλιβαντιάδος Ω Ἀλιβαντιόδος C — Βριμῶ
|| βρωμω suprascr. ι Ω — γίγνεται || γίνεται Α — τὰ
ἀνεγνωσμένα || τὰ ἐγνωσμένα Α

- c. 21. σοι || σου ΩΓC — ἀφίγμην || ἀφείγμην Γ — ποιόν
 τινα || ὄντινα Ξ — τὰ αὐτὰ || τὰντὰ C — περιόντα
 || om. Ξ — καὶ σωφρονέστερος || om. Ξ — ὡς τῆς
 ἀφροσύνης || om. ΩΓC — θηράσῃ || θηράσει Γ
- c. 22. ἀπαγαγών || ἀγαγών ΩΓC — πρὸς τι χωρίον || πρὸς
 τὸ χωρίον (το corr. in ι) Ω πρὸς τὸ χωρ. ΓC —
 ἀμανρόν τι || om. τι Ξ — κλειθρίας || κλειθρία φῶς Γ
 — ἐσρέον || εἰσρέον ΓC — ἐστὶ || ἐστὶν Γ — τὸ ἱερὸν ||
 τὸ ἱρὸν Ξ — τὸ Τροφωνίου || τοῦ Τ. ΩΓΞC — κα-
 τίασι || κατίασιν Ω κατέρχονται Ξ — ἡσθεὶς δὲ || ἡσθεὶς
 δὲ ΓC
-

Lipsiae, typis I. B. Hirschfeld.

LUCIANUS.

RECOGNOVIT

IULIUS SOMMERBRODT.

VOLUMINIS PRIMI PARS POSTERIOR.

BEROLINI
APUD WEIDMANNOS
MDCCCLXXXIX.

Non paenituit me exclusa hac tanta codicum farragine in parvo librorum numero acquiescere, quos num prout libebat elegerim an quod in optimis essent, hoc ipso primo volumine satis, opinor, diiudicari poterit.

Retinui autem in hac altera voluminis primi parte eandem quam in priore secutus sum viam, ut ubi satis idonea manuscriptorum praesidia deessent — et desunt in Luciano persaepe — ad coniecturarum fortunam confugerem, non illam quidem, ut dixeram, temere grassantem et tumultariam, sed rerum et sententiarum necessitate Lucianique sermonis proprietate rite temperatam. Quarum tamen si forte nihilominus nimia audacia accusabitur, adnotatione critica huic primi voluminis parti addita non semel me excusatum iri spero.

In lectionibus autem codicum afferendis hoc me effecisse puto, quod volueram, ut quae inter ipsos intercederet ratio, quae singulorum vel vitia vel virtutes essent, cerneretur.

Prorsus accuratae enim et verae codicum imagines non poterunt exprimi nisi photographicae artis adiumento. Quae quidem ars ad singulos libros iam adhiberi coepta

quemadmodum optandum est, ut aliquando ad omnes omnium scriptorum codices pertineat, sic his proximis saeculis fieri id non posse consentaneum est. Quamobrem equidem exacta iam aetate malui aucta in dies religiosissima cura pedetemptim rem promovere, quam quod summa assequi non potuerim, demisso animo iners desperare.

Plane vero et ex omni parte in hac editione, tantum abfuit, ut mihi viderer Lucianum emendasse, ut ultro innumera quasi digito monstrarem menda vulneraque, quibus etiamnum Lucianus laborat, cruce apposita (†) doctis hominibus sananda commendarem. Neque vero dubito, quin multis multorum deinceps et virorum et temporum studiis futurum sit opus, donec pristinus Luciano decor atque venustas sua restituatur.

Ad eorum codicum numerum, quibus in priore parte usus sum, accedunt in hac parte novi duo, unus Urbinas (121 Urb.), quem frustra a. LXXXIII Romae quaesiveram, Codici Vat. (87 2) simillimus, alter Palatinus (73), uterque in bibliotheca Vaticana asservatus et a me a. LXXXVI ibi conlatus. Addidi etiam lectiones cod. Vat. 90 Γ ad Iudicium vocalium (I. 1).

Praeterea cum vidissem in editione Jacobitzi maiore, quamvis is laudabiliter in describendis lectionibus cod. Gorlicensis (A) versatus sit, non pauca tamen deesse, totum illum codicem denuo contuli supplementaque, quae ad voluminis I utramque partem pertinerent, adiunxi. Simul cum his lectionibus alia quoque addenda et corrigenda adieci, quo, si quid damni per me illatum esset, sarciri aliquantulum posset detrimentum.

Fatendum est enim, in priore primi voluminis parte ordinanda typisque excudenda ex gravissimo morbo tum modo me reffectum nonnulla magis minus levia fugisse.

De qua re cum iniquius iudicatum sit, hoc solum addo, ut humaniter dicam quod sentio, haud ita humanum visum fuisse ex minutissima aliqua parte totius libri sortem augurari, in ea potissimum causa, quam iure dicere licebat indictam. (Cf. Wochenschrift für klass. Philol. 1887 N. 31. 44. 49). Quod cum contendo, idem ea, quae literis debetur, reverentia quam maxime cupio ut falsa emendentur, manca suppleantur, obscura illustrentur rogoque, ut qui posthac codices a me ipso collatos sunt excussuri testes sive bonae sive malae meae fidei existant.

Restat, ut quod neglexisse me maxime doleo hac occasione oblata gratissimo animo profitear, codicis Vat. 90 (Γ) collationem in Dialogis mortuorum viri illustrissimi de Nolhae benevolentiae me debere.

Haec postquam scripta sunt, prodiit nuper liber iuvenis doctissimi Nils Nilén de Luciani codice Mutinensi¹⁾, in quo statuit p. 29 „*non eo perventum esse adhuc, ut ad emendationem res redeat atque coniecturas, verum id agi, ut ad quem quaeque codicem pertineat varietas ostendatur.*“²⁾ Quod me quidem, quid sibi velit, in-

¹⁾ Luciani codex Mutinensis. Scripsit Nils Fredrik Nilén. Upsala. — Akademiska Bokhandeln.

²⁾ Si tantum ageretur, ut novae lectiones proferrentur, sane vix opus esset in codicibus conferendis tempus consumere: tam magna est copia varietatum iam repertarum. Verum id agitur,

telligere non posse ingenue fateor. Nam etsi constat cuiusque codicis formam figuram aetatem maxima diligentia, cuius ipse egregium in suo libello specimen exhibuit, examinanda, non minus tamen certum est, singuli codices quantum ad emendandos scriptores valeant, ipsarum lectionum praestantia censendum esse. Atque ut facile concedo, codices inprimis melioris et optimae notae iterum iterumque esse excutiendos, quod alter altero plus videat, plus sapiat, minime sane credo, ita non notos exploratosque Luciani esse codices, qui hucusque acerrimo non paucorum virorum studio conlati sunt, ut *recensendi ratio*, quemadmodum dicit Nilén, *e nova codicum* — omniumne? — *collatione repetenda sit*, hoc est, nisi fallor, ut quae hucusque manuscriptorum fide, Hemsterhusii, Cobeti, Madvigii, Fritzscheii sagacitate reperta sunt, pro nihilo haberi oporteat.

---

ut ad quem quaeque codicem pertineat varietas ostendatur, neque eo perventum est adhuc, ut ad emendationem res redeat atque coniecturas.

ADNOTATIO CRITICA

AD VOL. I. P. I.

	Pagina
Somnium	IX
Prometheus es in verbis	XI
Nigrinus	XVI
Iudicium vocalium	XXI
Timon	XXV
Halcyon	XXIX
Prometheus s. Caucasus	XXX
Dialogi deorum	XXXIII—XXXIX
Dialogi marini	XL—XLII
Dialogi mortuorum	XLII—LIII
Menippus	LIII

ADNOTATIO CRITICA

AD VOL. I. P. II.

Charon	LVI
De sacrificiis	LXI
Vitarum Auctio	LXIII
Piscator	LXV
Cataplus	LXX
De mercede conductis	LXXIV
Apologia	LXXXI
Pro lapsu in salutando	LXXXIV
Hermotimus	LXXXV
Herodotus	XCVI
Zeuxis	XCIX
Harmonides	CII
Scytha	CII

VOL. I. P. II.

	Pagina
Χάρων ἢ ἐπισκοποῦντες	1
Περὶ θουσιῶν	16
Βίων προᾶσις	22
Ἀλιεύς ἢ ἀναβιοῦντες	38
Κατάπλους ἢ τύραννος	62
Περὶ τῶν ἐπὶ μισθῶ συνόντων	78
Ἀπολογία	102
Ἐπὶ τοῦ ἐν τῇ προαγορεύσει παιδείματος	110
Ἐμότημος ἢ περὶ αἰρέσεων	115
Ἡρόδοτος ἢ Ἀετιῶν	165
Ζεῦξις ἢ Ἀντίοχος	168
Ἀρμονίδης	174
Σκύθης ἢ πρόξενος	177

CODICUM LECTIONES

VOL. I. P. II.

Charon	187
De sacrificiis	196
Vitarum auctio	202
Piscator	211
Cataplus	230
De mercede conductis	237
Apologia	245
Pro lapsu in salutando	247
Hermotimus	250
Herodotus	259
Zeuxis	261
Harmonides	264
Scytha	265

SUPPLEMENTA ad Vol. I. P. I	269
ad Vol. I. P. II	278
ADDENDA ET CORRIGENDA ad Vol. I. P. I et II	282

ADNOTATIO CRITICA.

AD LUCIANI SOMNIUM.

(Vol. I. P. I. p. 1.)

- c. 1. εἰ δέ τινα τέχνην τῶν βαναύσων ἐκμάθοιμι τοῦ-
των || ... τούτων ἐκμάθοιμι ΩΨΑΓ Ups. Φ
- c. 2. [καὶ λιθοξόος ἐν τοῖς μάλιστα εὐδοκίμοις] || λιθ. . .
εὐδοκίμοις, om. καὶ ΑΩΓΨ Ups. CΦ Quamquam omitti
possunt haec verba, minime tamen a ratione grammatica
aberrant. Non enim recte iudicant, qui pro ἐν τοῖς μ.
εὐδοκίμοις legendum esse censent ἐν τοῖς μάλιστα εὐδό-
κιμος contra optimorum codicum auctoritatem. Idem est
enim λιθ. ἐν τοῖς μάλιστα εὐδοκίμων, quod λι-
θοξόος τῶν μάλιστα εὐδοκίμων, cuius genetivi
partitivi usus apud Lucianum latissime patet. Cf. Apolog.
c. 5. ποιητῆς τῶν καλλίστων. Sommerbrodt, Lucianeae.
Leipzig 1872. pag. 89. 90. — δίδασκε || διδάσκων Thom.
Mag. — φύσεως ... τυχὼν δεξιῶς || φύσεως ... ἔχων
δεξιῶς ΨΓΑΦ Ups. — εἰκότως || Placet jam Wich-
manni coniectura εἰκότως comprobata illa Pisc. c. 38.
καὶ ὁμως ἔδειξε τοὺς ἄνδρας ἐναργῶς καθάπερ ἐπί-
τινος γραφῆς πάντα εἰκότως.
- c. 3. ἐπιτηδεῖα || ἐπιτήδειος ΩΨΤ Ups. ΦΑ — καὶ τότε
πρῶτον ἐκείνο καὶ σύννηθες τοῖς ἀρχομένοις ἐγγί-
νετο || καὶ τότε π. ἐκείνο τὸ σύννηθες . . . Sbdt. —
ἐκέλευσέ μοι || ἐκέλευσεν om. μοι Α
- c. 4. ἀνολολύζων || ἀναλύζων (ἀνολύζων ΑΩΓΦC) —

Primum locum habet editionis Teubnerianae a Jacobitzio paratae
lectio, sequitur ea, quam ipse elegi, adjecta tertio loco vel codicum vel
virovum doctorum auctoritate.

- τὴν νύκτα ὄλην ἐννοῶν || τὴν σκυτάλην ἀεὶ ἐννοῶν Sbdt. (τὴν σκυτάλην ἐννοῶν primus Steigerthal).
- c. 6. καὶ ἀύχηρὰ || καὶ delendum videtur Schwartz.
- c. 7. οὐδὲ ἐπὶ λόγοις ἐπαινέσονται σε πάντες || πάντες eiciendum esse mihi persuasi. Quae enim est hermoglyphicae natura, nihil magis ea despicit, quam vanam orationis gloriam ideoque sic potissimum sibi se conciliaturum putat Lycini animum, ut, si se sequatur, nunquam eum propter dicendi facultatem laudatum iri asseveret.
- c. 8. πῶς μὲν οὐ κλεινὸς . . . γένοιο || . . . ἔση Bekker, sed redeo ad cod. A lectionem δόξεις. — βαρβαρίζουσα πάντοθεν εἶπεν || β. πᾶμπολλα εἶπεν ΑΩΨΓC — τὰ πλείστα γάρ μου τὴν μνήμην ἤδη διέφυγεν || τὰ κλ. . . ἤδη μου τὴν μνήμην δ. ΩΨΓA
- c. 9. τὰγαθὰ || τὰ ἀγαθὰ ΩΨAΓ Ups. Φ — τῶν ἐκ τοῦ πολλοῦ δήμου εἰς, ἀεὶ τὸν προὔχοντα ὑποπήσσων || τῶν ἐκ τ. π. δήμου, εἰς ἀεὶ τὸν πρ. ὑποπήσσων Sbdt. sec. Ψ τῶν ἐκ τ. π. δ. ἐς ἀεὶ προὔχοντα ὑποπήσσων — εἰ νοῦν ἔχοι || εἰ νοῦν ἔχει Ψ
- c. 10. καὶ τὴν ψυχὴν, ὅπερ σου κυριώτατόν ἐστι κατακοσμήσω || κ. τ. ψυχὴν σοι, ὅπερ κ. ἐστι κατακοσμήσω Fritzsche.
- c. 11. ὁ βουλευσάμενός τι περὶ ἀγεννοῦς οὕτω τέχνης || ὁ β. ἄρτι κ. τ. λ. Sbdt. — κἄν πον ἀποδημῆς || κἄν ποι ἀποδ. Cobet.
- c. 12. ἂν δέ τι σπουδῆς ἄξιον ἦ καὶ τοὺς φίλους ἴ καὶ τὴν πόλιν . . . καταλαμβάνῃ || ἂν δέ τι σπ. ἄξιον ἦ τ. φίλους ἦ καὶ τὴν πόλιν . . . καταλαμβάνῃ Sbdt. Γ — θαυμάζοντες καὶ εὐδαιμονίζοντές σε τῆς δυνάμεως τῶν λόγων καὶ τὸν πατέρα τῆς εὐποτυμίας || θαυμ. σε τῆς δ. τ. λ. καὶ τὸν πατ. τῆς εὐπαιδίας εὐδαιμονίζοντες Sbdt. (εὐπαιδίας Ψ) — ὄρᾳς τὸν Αἰσχίνην ὃς τυμπανιστρίας υἱὸς ἦν; ἀλλ' ὁμῶς αὐτὸν δι' ἐμὲ Φίλιππος ἐθεράπευσεν || ὄρᾳς τὸν Αἰσχ., ὃς . . . ἦν, ὅπως αὐτὸν . . . Φ. ἐθ. Sbdt. (ἀλλ' ὅπως ΑΨAΓ Ups. Ψ) — ὁ δὲ Σωκράτης καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῇ ἐρμογλυφικῇ τραφείς

ἐπειδὴ . . . ἠντομόλησεν || fortasse pro τραφεῖς scribendum est ταχθεῖς, quod bene convenit et structurae et sequenti v. ἠντομόλησεν Sbdt.

- c. 13. ἀφείς δὲ αὐτοὺς || Lgd. σὺ τοὺς. Halm.
- c. 14. πληγὰς οὐκ ὀλίγας εὐθὺς ἀρχομένῳ ἐνετρίψατο || πλ. εὐθὺς οὐκ ὀλίγας . . . ΩΨΜΓ Ups. Φ — συν-
έπριε || ἔπριε A Cob. (ἐ ras. πριεν Ω).
- c. 15. ὅτι καλῶς τὴν δίκην ἐδίκασας || [ὅτι . . . ἐδίκασας] Schwartz. — δεῖξασά τι ὄχημα ὑποπτέρων ἰππων τι-
νῶν τῷ Πηγάσῳ εὐικότων || δ. τ. ὄχημα ὑπόπτερον,
retinenda haec lectio omnium fere codicum (ΑΩΓΨ
Ups. CΦ) consensu firmata. Cf. Piscat. c. 22. πτηρὸν
ἄρμα — ὑφ' ἠνιόχει || ἠνιόχει Ψ cf. Dial. deor. XII. 2. —
ἀρθεῖς δὲ εἰς ὕψος ἐγὼ ἐπεσκόπουν ἀπὸ τῆς ἕω
ἀρξάμενος ἄχρι πρὸς τὰ ἐσπερία πόλεις καὶ ἔθνη
καὶ δῆμους || ἀρθεῖς δὲ . . . ἐσκόπουν ἀπὸ τῆς ἑφῆς
ἀρξ. πρὸς τὰς ἐσπερίους πόλεις [καὶ ἔθνη καὶ
δῆμους] Sbdt. (ἐσκόπουν ΜΦ. ἀπὸ τῆς ἑφῆς ἀρξ. Μ.
πρὸς τὰς ἐσπερίους πόλεις Μ Ups.) — τὸ σπειρόμενον
[ἐκεῖνο] || τὸ σπ. ἐκεῖνο ΩΨΤΜΦ Ups.
- c. 16. τὴν ἐσθῆτα ἐκείνην || τὴν αὐτὴν ἐσθ. ἐκείνην Γ Ups.
CΦ (τὴν αὐτὴν ἐκ. ἐσθ. Α).
- c. 17. ὅτε μήκιστα εἶσιν αἱ νύκτες || [ὅτε . . . νύκτες] Hartm.
Wichmann. — ὀνειρῶν παλαιῶν καὶ [ἤδη] γεγηρακό-
των || om. ἔδη ΩΨΜΓ Ups. ΦC — ὑποκριτὰς τινὰς ||
τινὰς ὑποκρ. ΨΤ Ups. Φ — ὡς ἐδόκει αὐτῷ καί-
εσθαι ἢ πατρῷα οἰκία || ὡς ἐδ. αὐτῷ πυρκαϊὰ
εἶναι ἐν τῇ πατρῷᾳ οἰκίᾳ Sbdt. (ὡς ἐδ. αὐτῷ καὶ
ἐν τ. π. οἰκίᾳ. Ψ ὡς ἐδ. αὐτῷ πυρκαϊὰ ἀναστῆναι ἐν τ.
π. οἰκίᾳ Dindorf) — ἐν πολέμῳ || ἐν πολέμῳ καὶ μάχῃ Μ
- c. 18. πρὸς τὴν ἦττω ἀποκλίνει || πρὸς τὰ ἦττω Bk. Mehler.

AD LUCIANI PROMETHEUS ES IN VERBIS.

(Vol. I. P. I. p. 7.)

- c. 1. ὡς ἐμοίγε ἱκανόν, εἰ μὴ πάνν σοι γήϊνα ἔδοξε μηδὲ
κομιδῇ ἄξια τοῦ Κανκάσου || . . . μηδὲ κ. ἀνάξια

τοῦ *Κανκάσου* Sbd̄t. Non potest dubium esse, quin Lucianus in hoc dialogo stet a Prometheo itaque poenam ei infictam ipsi honori potius quam dedecori esse iudicet. Quamobrem ἄξια mutavi in ἀνάξια non indigna *Caucaso*, id est *Prometheo*. Cui quidem coniecturae minime obstat c. 3. εἴ γε μὴ οὕτω φρονοίην ἄξιός ἂν εἶναι μοι δοκῶ ὑπὸ ἑκαίδεκα γυπῶν κείρεσθαι, quae verba ironice dicta sunt ita ut Prometheus illam poenam irrideat. — πόσῳ δικαιότερον ἡμεῖς ἂν εἰκάξοισθε τῷ Προμηθεῖ, ὅπόσοι ἐν δίκαις εὐδοκιμεῖτε . . . ζῶντα γούν ὡς ἀληθῶς καὶ ἔμφρηχα ἡμῶν τὰ ἔργα, καὶ νῆ Δία καὶ τὸ θερμὸν αὐτῶν ἐστι διάπυρον. Prorsus insulsa extrema haec sunt verba: *et calidum* — *est igne plenum*, neque quae medicina adhibenda sit hucusque repertum. Fortasse legendum — quamquam ne hoc quidem satis mihi placet — καὶ τὸ θύμωμ' αὐτῶν ἐστι διάπυρον. *Quanto iustius est vos comparare cum Prometheo, . . . vivunt enim ac spirant, quae vos agitis et summus (διάπυρον) est vester in dicendo ardor et impetus (θύμωμα)*. (Cf. Longini περὶ ὕψους 24 v. 16. ὄθεν οἶμαι κατὰ λόγον ὁ μὲν ῥήτωρ ἄτε παθητικώτερος πολὺ τὸ διάπυρον ἔχει καὶ θυμικῶς ἐκπεφλεγμένον. Philostrati vitae soph. I. 17. Δημοσθένης γὰρ μαθητὴς μὲν Ἰσαίον . . . ὑπερβάλετο αὐτὸν θυμῷ καὶ ἐπιφορᾷ.) θύμωμα autem vox Aeschylea a Luciani sermone saepe poetico non abhorret. — καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ Προμηθέως ἂν εἴη πλὴν εἰ μὴ διαλλάττοιτε || [πλὴν] Sbd̄t.

c. 2. ἐπαγγέλλοντες || ἀπαγγέλλοντας Fr. — δειγμα || δῆγμα Fr. — ὥστε μοι ἐνθυμείσθαι ἐπεισι, μὴ ἄρα οὕτω με Προμηθέα λέγοις || . . . μὴ . . . λέγεις A — ἐπισκώπτοντες ἐς τὸν πηλὸν || . . . [ἐς] τὸν πηλὸν Sbd̄t. — πᾶν εὐστόχως ἀποτειόξενται καὶ ἐς τὴν Ἀττικὴν δριμύτητα τῶν σκωμμάτων || τῶν σκωμμάτων delevi propter praecedens ἐπισκώπτοντες.

c. 3. οὐ ταῦτα εἶκασέ σε τῷ Προμηθεῖ, ἀλλὰ τὸ καινουργόν

τοῦτο ἐπαινω̄ν || ... [ἐπαινω̄ν] eieci vel numerorum ratione habita Sbdt. — πρὸς τι ἄλλο ἀρχέτυπον μεμιμημένον || πρὸς τι ἄλλο [ἀρχέτυπον] μεμ. Sbdt. Cf. Imag. c. 15 εἰκὼν πρὸς τὸ ἀρχέτυπον μεμιμημένη. c. 17 εἰ μὴδὲν ἀρχέτυπον ἐπιδείξει ταύτης δυναίμην τῆς γραφῆς — τοιαῦτα ζῶα μορφώσας . . . ὡς ἐκίνητά τε εἴη καὶ . . . χαρίεντα || . . . ὡς ἐκίν. εἶναι Fr. K. Schwartz — συνειργάζετο . . . ἢ Ἀθηναῖ ἐμπνεύουσα τὸν πηλὸν καὶ ἐμψυχα ποιοῦσα εἶναι τὰ πλάσματα || . . . [εἶναι]. Quamquam ferri potest εἶναι uncinis inclusi concinnitatis causa. Sbdt. — ὁ μὲν ταῦτα ἂν εἴποι πρὸς γε τὸ εὐφημότατον ἐξηγούμενος τὸ εἰρημένον || ὁ μὲν ταῦτ' [ἂν] εἰπὼν πρὸς γε τ. εὐφ. ἐξηγούμενος ἂν εἴη τὸ εἰρημένον. Transposui verba. Interest enim num dicatur: *Sic aliquis dixerit in optimam partem rem vertens an qui sic dixerit, eum in optimam partem rem vertere.* Posterius h. loco aptius videtur (εἴποι Harleianus in rasura habet) — ἐμοὶ δὲ οὐ πάνν ἰκανόν, εἰ καινοποιεῖν δοκοίην μὴδὲ ἔχοι τις λέγειν ἀρχαιότερον τι τοῦ πλάσματος, οὐ τοῦτο ἀπόγονόν ἐστι || ἐμοὶ δὲ οὐ π. ἰκ., εἰ κ. δ. μὴδὲ ἔχοι τις λέγειν ἀρχέτυπόν τι [τοῦ πλάσματος], οὐ τ. ἀπ. ἐστι. Quod codices praebent, hoc significat: *non id ago, ut novum et inauditum quid proferre videar neve quis vetustius quid dicere possit quam id, ex quo haec mea efficta sunt.* Sed haec sententia prorsus contraria est ei, quae necessaria est. Nempe hoc vult Lucianus, se minime curare ut nova atque inaudita proferat neque ut exstet forma et imago, ex qua sua expresserit, id est, num ante se repertum quod ipse vel mutuatus vel imitatus sit. Hoc si recte vidi, is sensus egregia Hemsterhusii emendatione ἀρχέτυπόν τι pro ἀρχαιότερον τι efficitur. Cf. paulo ante τὸ . . . μὴ πρὸς τι ἄλλο ἀρχέτυπον μεμιμημένον (ubi cum ἄλλο τι ad rem significandam satis sit abesse potest ἀρχέτυπον) et Zeux. c. 1. οὐδὲν ἂν τις εἴποι νεαρώτερον. Neque vero

dubito quin ille genetivus τοῦ πλάσματος ipsius comparativi culpa quem modo exterminavimus, (ἀρχαιότερον,) male irreperit, legendumque esse sublato τοῦ πλάσματος: ἀρχαιότερον τι, οὗ τοῦτο ἀπόγονόν ἐστι. Sic demum plana ac pura est sententia. — εἴ γε μὴ οὕτω φρονοίην, ἄξιός ἄν μοι δοκῶ ὑπὸ ἑκαταεκα γυνῶν κείρεσθαι, οὗ συνιείς ὡς πολὺν ἀμορφότερα τὰ μετὰ τοῦ ξένου ταύτῃ πεπονθότα. Haec quoniam sensu carent neque in codicibus (ἀντὰ πεπονθότα Ω ἀντὰ πεποιθότα ΨΓΜ Harl.) ulla est salus, dubitanter ac sine recta conscientia sic emendare conatus sum οὗ συνιείς Πτολεμαίου ἀμορφότερα τὰ μετὰ τοῦ ξένου αὐτὸς πεπονθώς. Dixerat Lucianus, nova atque inaudita per se minime placere nisi cum venustate coniuncta essent, idque duobus exemplis a Ptolemaeo (c. 4) petitis deinceps comprobatur. Quodsi ὡς omisi ut natum illud ex ultima syllaba praecedentis vocis συνιείς, Ptolemaei nomen in πολὺν latere opinatus sum, ἀμορφότερα mutavi in ἀμορφέρα, αὐτὸ ἐν αὐτὸς, πεπονθότα, quod plane μετέωρον pendet, in πεπονθώς, non nimis audaces sunt praeter Ptolemaei nomen singulae hae mutationes. Si vero universae coniecturae nimia est audacia, sententiarum necessitate paululum ea videtur excusari. Omnia enim bene iam inter se sunt iuncta: *Durissima poena dignus essem, si aliter iudicarem, ignorans in me idem cadere, quod Ptolemaeus in eadem re bis expertus sit.* Quid autem expertus sit, statim sequitur c. 4 Πτολεμαῖος γοῦν (qua ipsa particula γοῦν Ptolemaeum in proxime praecedentibus iam nominatum esse credibile est). Atque postquam narravit, quid praeter spem ipsi Ptolemaeo accidisset camelum et semialbum (bicolorem) hominem Aegyptiis monstranti, ad idem revertitur c. 5, quod ego in extremis c. 3 verbis inesse statueram: *δέδοικα μὴ τοῦμόν κάμηλος ἐν Αἰγυπτίοις ἢ* i. e. *vereor ne scripta mea similia sint Ptolemaei camelo vel ne scripta mea sola novitate*

et ob id ipsum non magis placeant quam illa Ptolemaei miracula.

- e. 4. ὀλίγον δεῖν ἔφηνον || ὀλίγον διέφηνον om. δεῖν vel δεῖ ΨΓ
- e. 5. δέδοικα μὴ ... οἱ ... ἄνθρωποι τὸν χαλινὸν ἔτι αὐτῆς θανμάζωσι || ... ἀντὶ αὐτῆς Fr.
- e. 6. εἴ γε ὁ μὲν (διάλογος) οἴκοι καθ' ἑαυτὸν καὶ νῆ Δία ἐν τοῖς περιπάτοις τὰς διατριβὰς ἐποιεῖτο || εἰ γε ὁ μὲν οἴκοι καὶ (ΨΓΜ) καθ' ἑαυτὸν ἢ καὶ νῆ Δία (Schwidop) ἐν τ. π. ... — καὶ ἐν ἠνθμῶ ἔβαινε πρὸς αὐλὸν ἐνίοτε καὶ τὸ ὄλον ἀναπαίστοις μέτροις ἐποχομένη τὰ πολλά, τοὺς τοῦ διαλόγου ἑταίρους ἐχλεύαζε || καὶ ἐν ῥ. ἔβαινε ... ἐνίοτε, ἀναπαίστοις μέτροις ἐποχομένη τὰ πολλά, καὶ τὸ ὄλον τοὺς τ. δ. ἑταίρους ἐχλεύαζε Sbd. — ὥστε τὸ τῶν μουσικῶν τοῦτο δις διὰ πασῶν εἶναι τὴν ἁρμονίαν, ἀπὸ τοῦ ὀξυτάτου ἐς τὸ βαρύτερον || ... [ἀπὸ τοῦ ὀξ. ἐς τὸ βαρύτερον]. Musicorum illud δις διὰ πασῶν cum cuius sit notum quid significet, languidum est quod librarii addiderunt ἀπὸ τοῦ ὀξυτάτου ἐς τὸ βαρύτερον, ideoque expellendum. Servarunt et haec verba et alias eiusmodi maculas, qui propriam Luciani arbitrantur non tam esse abundantiam aut ubertatem dicendi quam luxuriam et loquacitatem saepius vix intolerabilem.*)

Equidem aliter sentio. Nam cum ipse Lucianus (Lexiph. c. 23) testetur, imprimis se venustati studuisse coniunctae cum perspicuitate sermonis (μάλιστα δὲ χάρισι καὶ σαφηνείᾳ θῦε), cumque ad unum paene omnes his virtutibus quam maxime eum insignem fuisse consentiant, eae, quantum fieri potest, Luciano, ubi librario- rum culpa iacturam fecerunt, restituendae, tollenda, quae ab his laudibus aliena sunt.

Quod ut recte fiat neve nimis cauti existipemus quod

*) Max. Rothstein, Quaestiones Lucianae. Berolini 1888. p. 101: „Ubique enim in Luciani scriptis apparet sermonis non abundantia aut ubertas sed luxuria et loquacitas saepius vix tolerabilis.“

sanum est, primum probe discernendum est, num quid, quod abesse sine sententiarum damno potest, ad recte explicandam vel accuratius definiendam vel elegantius illustrandam aliquam rem appositum sit, an una eademque res aliis tantum verbis iteretur vel addatur quod procul a proposito abest. Prius enim gratae est ubertatis dicendi, alterum molestae abundantiae.

Deinde magis quam fieri solet in his rebus diiudicandis numerorum ratio habenda est, quos quanta arte Lucianus terminaverit, dummodo iis et legendo et recitando animum adverteris, cum ubivis in scriptis eius manifestum sit, tum ipse multum se iis tribuisse profitetur. Cf. Zeux. c. 2.

Latissime autem illud interpolationum genus patet, quod non singulis verbis sed totis enuntiatis continetur, quo librarii ipsi inter legendum scribendumve suo genio indulgentes suapte sponte mutabant, addebant, demebant, corrumpebant, denique pessumdabant Luciani scripta. Quod quidem vitium in iis potissimum dialogis invenitur, qui in leviorum rerum confabulationibus versantur, veluti in dialogis deorum, mortuorum, similibus, in quibus sententiarum nexus laxior est minusque restrictus.

- c. 7. *δέδια μὴ . . . δίκτην ὑπόσχω μᾶλλον δὲ μὴ καὶ ἄλλο τι τοιοῦτος φανείην ἐξαπατῶν ἴσως τοὺς ἀκούοντας* || . . . *μᾶλλον δὲ καὶ [μὴ καὶ ἄλλο τι τοιοῦτος φανείην] ἐξαπατῶν ἴσως τοὺς ἀκούοντας . . .* Α — *πινοκάμπτας* || Legendum est *ἰπποκάμπους* Solanus, Blümner.

AD LUCIANI NIGRINUM.

(Vol. I. P. I. p. 11.)

Epist. ad Nigrinum. *εἴλημμαι πρὸς τῶν σῶν λόγων* || *π. τ. σ. λόγων εἴλημμαι* Ψ — *Νιγρίνου ἢ περὶ φιλοσόφου ἡθους* || *Νιγρίνου φιλοσοφία* (ΓΦ Laurent. Fritsche) *Νηγρίνου φιλοσοφία*).

- c. 1. *ἀκριβές* || *ἀκριβῶς* Ω Mut.

- c. 2. τοῦ παιδίον εἰσαγγείλαντος ἐκλήθην || τ. π. ἀγγείλαντος εἰσεκλήθην A — προῦκειτο ... πινάκιον τι τῶν ἀπὸ γεωμετρίας σχημάτων καταγεγραμμένον || προῦκειτο ... πινάκιόν τισι τῶν ... σχημάτων καταγεγραμμένον Hemsth.
- c. 3. ἤξιουν εἰδέναι τι τε ὃ πράττοι || ἤξιουν εἰδέναι ὅτι τε πράττοι ΩΓΜ Mut. — τοσαύτην τινά μου τῷ λόγῳ ἀμβροσίαν κατεσκέδασεν || τοσ. τ. μου λόγων ἀμβρ. κατ. AΓΜ (ἀμβρ. λόγων Mut.) — τὰς Σειρήνας ἐκείνας εἰ τινες ἄρα ἐγένοντο || [εἰ — ἐγένοντο] Sbd̄t.
- c. 6. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ καταφρονεῖν αὐτῶν οἶμαι θέμις || οὐδὲ γὰρ οὐδὲ φθονεῖν αὐτ. οἶμαι θ. Urban. Bk. — καὶ τισ μὴ παρῶν τύχη || καὶ μὴ παρῶν τισ τ. Sbd̄t. μὴ τισ π. Cob.
- c. 8. μικρὸν ἀνακρουόμενος || μακρὸν ἀνακ. Fr. Mut. — τὸ ἐμὸν μέρος || [τὸ ... μ.] Sbd̄t.
- c. 9. ἐν θεάτρῳ || ἐν τῷ θ. Fr. — ἐκεῖνο μὲν ἔστω πρόχειρον, ὡς ἄμεινον ἦν καὶ ἄλλως ὁ ποιητῆς ἴσως διεξῆει || ἐκεῖνο ... πρόχειρον, ὡς ἄμεινον ἦ καὶ ἄλλως ... διεξῆει Schwartz. Sbd̄t.
- c. 10. ἦν δὲ διαμέλλης μνησικακήσω γε παρὰ τον ἀγῶνα || ἦν δὲ γε διαμέλλης, μν. παρὰ τ. ἀγ. Fr.
- c. 13. οὐδ' ἀντικρὺς ἀπαγορεύοντες ... καθ' ὄντινα τρόπον βιοῦν || οὐδ' ... ἀπαγορεύοντες ... μὴ βιοῦν Ω (in ras.) AΓ Mut. — ἀκούων ἃ ἦν || ἀκούων δῆτα Sbd̄t.
- c. 14. ὅτι παρὰ τὸν νόμον ἐποίησεν ἐν τοιαύτῃ ἐσθῆτι θεώμενος || ... τοιαύτῃ ἐσθῆτι χρώμενος Hmst. (om. ἐν ΩAΓ Mut.) — ἀπεφαίνετο || ἀπέφαινε δὲ Fr.
- c. 15. ἢ ὅστις ἀκούων τέρεται κρουμάτων τε ... ἄσμάτων || [ἢ ... ἄσμάτων] Sbd̄t. — τοῖς δὴ τοιούτοις πρέπειν τὴν ἐνταῦθα διατριβὴν || ... πρέπειν τὴν τοιαύτην διατρ. sec. A, in quo τὴν ἐνταῦθα τοιαύτην δ. quae lectio hand scio an sit praeferenda.
- c. 16. συνεισέρχεται γὰρ μοιχεία ... καὶ τὸ τοιοῦτο φύλον τῶν ἡδονῶν || ... συνεισέρχεται γὰρ μοίχεια ... κ.

- τ. τ. φῆλον τῆ ἡδονῆ Fr. *intran cum voluptate vitia.*
 — παρασύρεται δὲ τῆς ψυχῆς ἐποκλυζομένης πάν-
 τοθεν αἰδῶς καὶ ἀρετῆ καὶ δικαιοσύνης τῶν δὲ ἔρημος
 ὁ χώρος γενόμενος δίψης ἀεὶ *πιμπλάμενος ἀνθεὶ*
πολλαῖς δε καὶ ἀγρίαις ἐπιθυμίαις || παρασύρεται δὲ τῆς
 ψυχῆς ἐποκλυζομένης (Hemst.) πάντ. αἰδῶς τῶν δὲ
 ἔρημος χώρος γεν. δίψης ἀεὶ *πιμπλάμενης ἀνθεὶ*
ἐπιθυμίαις. Periculum feci in re difficili. Vehe-
 menter enim dubito, num, quemadmodum latine recte
 dicitur *famem explere, sitim explere* sic graece recte
 dicatur *δίψαν πιμπλάναι*, quod si probari posset, *δίψης*
 — ἀεὶ *πιμπλάμενης* aptissimum sane esset ad huius loci
 sensum expediendum: *sublato pudore, virtute, iustitia,*
quo magis aridus ac sterilis fit animi tamquam ager,
 — *θεο μύγισι sitiens libidinibus indulget ita ut siti semper*
expleta cupiditates indies magis crescant et florescant. —
 τοσοῦτων διδάσκαλον ἀγαθῶν || τοιοῦτων δ. α.
 Fr. sec. A qui habet τοιοῦτον.
 c. 17. ἢ τί καὶ πράξειν διέγνωκας || πράξει Schwartz et Γ^b.
 c. 20. ἐνεστι δὲ καὶ φιλοσοφίαν θαυμάσια καὶ τῶν τῆς
 τύχης ἀγαθῶν καταφρονεῖν || τῶν τῆς ψυχῆς
 ἀγαθ. μὴ καταφρονεῖν A — ὀρώντα τὸν μὲν ἐξ οὐ-
 κέτου δεσπότην προΐοντα τὸν δὲ φίλον τοίτου,
 τὸν δὲ ἐχθρὸν τὸν δὲ φυγάδα || τὸν δὲ φίλον
 τούτου ἐχθρὸν, τὸν δὲ φυγάδα φίλον Sbd̄t.
 c. 21. οἱ πλουτοῦντες αὐτοὶ || οἱ πλ. αὐτίκα Scheib̄e — ὁ
 δὲ ἔστηκε παρέχον ἑαυτὸν ἐξαπατῶμενον || [ὁ δὲ
 ἔστηκε] . . . ἐξαπατ.] Sbd̄t. — ἐπαινω . . . ὅτι μὴ δὲ τοῖς
 στόμασιν ἡμᾶς προσίενται || ὅτι μὴ τοῖς στόμασιν
 ἡμᾶς προσίενται Halm.
 c. 22. πολὺ δὲ τούτων οἱ προσιέντες αὐτοὶ γελοιάτεροι ||
 οἱ πρ. αὐτοῖς . . . γελ. Fr. — κόλακες || κό-
 λακες Schwartz. — οὐκ οὐκ πῖ . . . οὐκ οὐκ πῖ
 c. 23. ὅταν προσελθόντες ὡσπερ δεσπότας προσείπωσι ||
 ὅταν προσελθόντες . . . προσείπωσι B. — καὶ οὔτω
 δὲ ἔχει || . . . δὴ Hmst.

- c. 24. τὸ δὲ καὶ τῶν φιλοσοφεῖν προσποιουμένων πολλῶ
ἔτι τούτων γελοιώτερα δρᾶν. Corrig. cum Cobeto πολ-
λοὺς πολλῶ . . . Cod. Mut. τὸ δὲ καὶ τοὺς φιλ. προσ-
ποιουμένους πολλῶ κ. τ. λ. — ἀγανακτῶ ὅτι μὴ καὶ τὴν
σκευὴν μεταλαμβάνουσι || ἀγ. ὅτι μὴ κ. τ. σκευὴν
τῶν κολάκων μεταλαμβ. Fr.
- c. 25. τίνι τῶν κολάκων εἰκάσομεν; || τίνι τῶν καλῶν εἰκ.;
ΩϞΓΜ Mut. — οἱ δὲ ἀσπειρότεροι πολλάκις αὐτῶν
. . . προήχθησαν || . . . αὐτῶν πολλάκις Α
- c. 26. ἀλλ' οὐδὲ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ εἶναι διωμολόγει || . . .
αὐτοῦ εἶναι . . . Mut. Fr. — ταῦτ' οἶμαι διειληφώς ||
τοῦτ' οἶμαι δ. Fr. — τηρικαῦτα παραλαβὸν ἄλλος
ἀπολαύει τοῦ ὀνόματος || . . . τοῦ κτήματος Sbd̄t.
- c. 27. τοῦτο μὲν δεῖν οἱ πολλοὶ κελεύοντες || τοῦτο μὲν ἀνυ-
ποδητεῖν οἱ π. κ. Sbd̄t. sec. Mut. ἀνυποδητεῖν et
Marg. Γ ἀνυποδητίν.
- c. 30. οἱ μὲν ἐσθῆτας ἑαυτοῖς κελεύοντες συγκαταφλέεσθαι
οἱ δ' ἄλλο τι τῶν παρὰ τὸν βίον τιμῶν || om. οἱ
δ' ἄλλο τι ΩΓ Mut. Cf. p. IX.
- c. 31. τὸ σπάνιον αὐτῶν καὶ παρὰ καιρὸν ἀγαπῶντες ||
. . . παράκαιρον Fr. — ὃ καὶ μάλιστα διέσφινεν
αὐτῶν || καὶ ὁ μ. δ. αὐτῶν Sbd̄t. Schwidop. Fr. —
τοὺς ὄρους συγγέουσι τῇ τρυφῇ παραδόντες αὐτῶν
τὰς ψυχὰς πατεῖν || . . . [πατεῖν] Α — τὸ ἐν ταῖς τρα-
γῳδίαις τε καὶ κωμῳδίαις λεγόμενον || τὸ ἐν ταῖς [τραγ.
τε καὶ] κωμῳδ. λεγ. Sbd̄t. — σολοικισμὸν οὖν ἐκάλει
τὸ τοιοῦτον τῶν ἡδονῶν || . . . τοῦτο τῶν ἡδ.
ΩΓΑ
- c. 34. μηδὲ τῶν ὄτων ἀκούοντες || μηδὲ ἀλλοτριῶν
ὄτων ἄκ. Fr.
- c. 35. μὴ σιωπήσῃ καὶ πεφοβημένος || καὶ μὴ σιωπήσῃ
πεφοβημένος ΒΓ, om. καὶ Mut. — ὥδε περὶ τούτων
ὑπέληφα || ὥδὲ πως περὶ τούτων ὑπ. Α
- c. 36. ἐντονώτερον || ἐντονώτερον Sbd̄t. — ἄπτονται καὶ
οὔτοι τῆς ὁδοῦ || ἄπτ. καὶ οὔτοι [τῆς ὁδοῦ] Sbd̄t. —
τὰ δὲ βέλη αὐτῶν οὐ μένει ἐν τῷ σκοπῷ, ἀλλ' ἐπὶ

τῆς σφοδρότητος διελθόντα καὶ παροδεύσαντα
 κεκηνυῖαν μόνον τῷ τραύματι τὴν ψυχὴν ἀπέλειπεν ||
 . . . ὑπὸ τῆς σφοδρότητος διελθόντα [καὶ παρο-
 δεύσαντα] . . . ἀπέλειπεν Sbdt. Errore factum est,
 ut in editione mea scriberetur [διελθόντα] καὶ παρο-
 δεύσαντα pro διελθόντα [καὶ παροδεύσαντα].
 Utrumque enim simul (διελθόντα et παροδεύσαντα) mani-
 festum est ferri non posse, sed alterutrum, aut διελθόντα
 aut παροδεύσαντα. Nam quod penetrat (διελθεῖν) ali-
 quem scopum non potest idem dici praeterire (παρο-
 δεύειν). Quaerendum igitur, utrum huic loco conveniat.
 Lucianus philosophi Nigrini sermone commotum ac paene
 percussum (c. 35 διέκοψε τὴν ψυχὴν) se esse dicit.
 Quod ut intellegatur quid significet, cum scopo, quem
 quis ferire velit, hominum animos comparat. Quemad-
 modum enim non omnes sagittarii scopum recte asse-
 quantur ita ut sagitta totum penetrans in scopo haereat,
 eodem modo non quemvis quorumvis hominum animos ora-
 tione sua ita commovere, ut penitus eam hauriant. Du-
 plicem autem esse huius rei causam. Nam qui iaculantur
 aut nimis intendunt arcum, ut sagitta summo impetu emissa
 scopum non tantum penetret sed ultra pergat, aut pa-
 rum intendunt nervos, ut ad ipsum scopum omnino non
 perveniat, si perveniat, leviter scopum attingat (βαθεῖαν
 οὐκ ἐργάζεται τὴν πληγὴν). Sic qui nimis tardo est
 ingenio, nihil omnino ad hominum animos excitandos
 proficit, qui nimis vehementer eos occupare studet, magis
 sauciat eos quam sanat (κεκηνυῖαν μόνον τῷ τραύματι
 τὴν ψυχὴν ἀπέλειπε). Rectissime is, qui animos non solum
 excitat, sed etiam gravitate et suavitate sermonis totum in
 hominum pectus se insinuat, (τὸ . . . ἐνεχθὲν εὖ μάλα
 ἐντόνως καὶ διακόψαν ἄχρι τοῦ διελθεῖν μένει τε καὶ
 πολὺ τοῦ φαρμάκου ἀφίησιν, ὃ δὴ σκιδνάμενον ἐν κύ-
 κλω τὴν ψυχὴν περιέρχεται). Ea autem ratione in se
 ipse reficiendo Lucianus fatetur Nigrinum usum esse.
 Non dubito igitur, quin διελθόντα servandum, παρο-

δεύσαντα exterminandum aut pro παροδεύσαντα cum Schwartzio πέρα ὀδεύσαντα scribendum sit. ἀπέλιπεν ΩΓ Mut. — βαθεῖαν δὲ οὐκ ἐργάζεται πλήγην ἢ τὴν πλήγην Α — ἀπ' ἰσχυρᾶς ἐντολῆς ἢ . . . ἐμβολῆς ΩΓΑ Mut.

- c. 37. τοῦτω ὁμοίως ἢ Τεύκρω ὁμ. Struve — ἀτεχνῶς ἢ ἐτέχνως Bk. — τοῦτό τοι καὶ ἦδονται ἢ ταῦτά τοι . . . ἦδ. Α — οὔτω δὴ καὶ φιλοσόφων ἀκούοντες ἢ οὔτω δὴ καὶ οἱ φιλ. ἀκ. Mut. — οἷς ὑπῆν τι ἐν τῇ φύσει φιλοσοφίας συγγενές ἢ . . . φιλοσοφία συγγενές. Mut.
- c. 38. καὶν τινὰς ἐτέρους ἐν τῇ μαριὰ τὸ αὐτὸ τοῦτο διαφῶσι καὶ αὐτοὶ ἐκφρονες γίνονται ἢ καὶ ἂν τινὰς ἐτ. ἐν τῇ μαριὰ δάκωσι, τὸ αὐτὸ τοῦτο καὶ οὐτοὶ ἐκφρονες γίνονται Sbd̄t. — ἐρᾶν ὁμολογεῖς ἢ καιρίαν ὁμολογεῖς Schneidewin — τὸ τοῦ ἄρα Τηλέφου ἢ τὸ τοῦ Τηλέφου ἄρα Α — ποῖον αὐ' λέγεις ἢ ποῖον τοῦτο λέγεις Fr. Schwidop.

AD LUCIANI IUDICIUM VOCALIIUM.

(Vol. I. P. I. p. 25.)

- c. 1. Ἐπὶ ἄρχοντος . . . ἐκφερομένων ἢ [ἐπὶ . . . ἐκφ.] om. ΑΓCM Ups. Ψ
- c. 2. ἐπεὶ δὲ ἐς τοσοῦτον ἦκει πλεονεξίας τε καὶ ἀνοίας ἢ ἀνομίας Hw. Sbd̄t. — ὥστε ἐφ' οἷς ἠσύνχασα πολλάκις οὐκ ἀγαπῶν ἀλλ' ἤδη πλείω προσβιάζεται ἢ ὥστε . . . οὐκ ἀγαπῶν [ἀλλ'] ἤδη . . . προσβιάζεται ΑΩΨΜ Mut. — δέος δὲ οὐ μικρόν μοι ἐπὶ τοῖς τῆς ἀποθλίψεως ἐπέρχεται τῆς ἐμαντοῦ ἢ δέος δὲ οὐ μικρόν γε ἐπὶ τούτοις [τῆς ἀποθλίψεως] ἐπέρχεται τοῖς ἐμαντοῦ Sbd̄t. Vehementer metuo de fortuna mea (τὰ ἐμαντοῦ), μικρόν γε pro μικρόν μοι cod. Α, ἐπὶ τούτοις pro ἐπὶ τοῖς restitui cum Herwerden, τοῖς ἐμαντοῦ pro τῆς ἐμαντοῦ sec. ΑΩΑ Ups. Mut. C; τῆς ἀποθλίψεως deleui ex sequentibus ἄρδην με τῆς οἰκείας ἀποθλίψει χώρας male in hunc locum insertum. — ὥς ὀλίγον δεῖν ἠσυχίαν ἀγαγόντα μηδὲ ἐν γράμμασιν

ἀριθμεῖσθαι, ἐν ἴσφ δὲ κείσθαι τοῦ ψόφου || Corruptus est hic locus neque hucusque satis sanatus. Nam quod habent codices Ups. ΑΨΩΜ. φόβου pro ψόφου nihil medicinae affert, neque quod ego olim proposui vestigia secutus codicis Mutinensis: ἐν ἴσφ δὲ κείσθαι τφ ἐν φιμῶ non multum abest quin futurum sit, ut si tacuero mox ne numerer quidem in litteris, sed tamquam clauso ore obmutescens iaceam, omnino mihi placet quamquam similis quidem sententia non potest non inesse in hoc loco. Cf. Vitar. auct. c. 22 σιωπᾶν ποιῶ φιμὸν ἀτεχνῶς αὐτοῖς περιτιθεῖς.

c. 4. καὶ οὐκ ἂν ἐπολέμει || [καὶ] οὐ γὰρ ἂν ἐπολέμει Sbdt. — τὰ λοιπὰ δ' ἂν ἠρέμει σνγχύσεως ἀρχεσθαι παρανόμου || τὰ λοιπὰ δ' ἂν ἠμέλει σνγχ. ἀρ. π. Sbdt.

c. 5. ὑμῖν μὲν, ᾧ δικασταὶ (vocales), τὴν μεῖζω δεδώκασι τιμὴν, ὅτι καθ' αὐτὰ δύνασθε φθέγγεσθαι, ἡμιφώνοις (semivocales) δὲ τὴν ἐφεξῆς, ὅτι προσθήκης ἐς τὸ ἀκουσθῆναι δεῖται· πασῶν δὲ ἐσχάτην ἐνόμισαν ἔχειν μοῖραν ἐννεὰ τῶν πάντων, οἷς οὐδὲ φωνὴ πρόσεστι καθ' αὐτά. τὰ μὲν οὖν φωνήεντα φυλάσσειν ἔοικε τοῦς νόμους τούτους || ὑμῖν . . . δεῖται· πασῶν δὲ ἐσχάτην ἐνόμισαν ἔχειν μοῖραν ἔνια τ. π., οἷς οὐδὲ φωνὴ πρόσεστι· καθ' ἕκαστα μὲν οὖν τὰ φωνήεντα φυλάσσειν ἔοικε τοῦς νόμους τούτους Sbdt. Turbata verborum collocatione turbatus est sensus, quem restitui, mutato altero illo καθ' αὐτά in καθ' ἕκαστα et puncto posito post πρόσεστι: *Est igitur vocalium, quae primum locum habent, prospicere ut suum quisque locum teneat neve quis fines sibi constitutos transgrediatur.* ἔνια lectionem codicum tantum non omnium (ΑΩΨΩ Ups. Mut. CMΨ) integram reliqui, quamquam vitium in ea latere videtur.

c. 6. τὸ δέ γε ταῦ τοῦτο, οἶ γὰρ ἔχω χεῖροσι αὐτὸ ὀνομάσαι ῥήματι ἢ ᾧ καλεῖται || οὐ γὰρ . . . [ἢ ὁ καλεῖται] Sbdt. Aut delendum est ἢ ᾧ καλεῖται cum codice Ω, aut si servatur emendandum ἢ ὁ καλεῖται, cuius struc-

του turae permulta apud Lucianum exstant exempla. Cf. Lu-
 -αν ciane a p. 110. — τοῦτο (littera ταυ) τοίνυν ἐτόλμησεν
 ἀδικεῖν με πλείω τῶν πάποτε βιασαμένων, ὀνομάτων
 μὲν καὶ ῥημάτων ἀπελάσαι πατρώων, ἐκδιῶξαι
 δὲ ὁμοῦ συνδέσμων κ.τ.λ. || τοῦτο . . . ἐτόλμησεν ἀδι-
 -κῆται με . . . ὀνομάτων μὲν καὶ ῥημάτων ἀπελάσαι
 πατρώων, ἐκδιῶξαι δὲ ὁμοῦ συνδέσμων Sbd̄t.

c. 7. μέχρι μὲν γὰρ ὀλίγοις ἐπεχειρεῖ τετταράκοντα λέ-
 -γων ἀποστερεῖν με τῶν συγγεγενημένων μοι, συν-
 ἠθικῶν ῥημάτων συντεθραμμένων γραμμάτων ἔτι δὲ τή-
 -μερον καὶ τὰ ὅμοια ἐπισπώμενον ἴδια ταῦτα λέγειν,
 καὶ οἰστὸν ἦν μοι τὸ ἄκουσμα καὶ οὐ πάντι ἐδα-
 -κτό κρόμην ἐπ' αὐτοῖς || μέχρι μὲν . . . ἐπεχειρεῖ τέτταρα
 καὶ τετταράκοντα (Halm) λέγον ἀποστερεῖν με τ.
 σ. μ., συνῆθικῶν ῥημάτων . . . ἔτι τε τήμερον καὶ τὰ ὅμοια
 ἐπισπώμενον ἴ. τ. λέγον, καὶ ταῦτο οἰστὸν ἦν
 Sbd̄t. (λέγον Mut.).

c. 8. ὁπότε δὲ ἐκ τούτων ἀρξάμενον ἐτόλμησε καττίτερον
 εἰπεῖν . . . εἶτα ἀπερὸν θριάσαν καὶ βασιλιττὰν ὀνο-
 μάζειν, οὐ μετρίως ἀγανακτῶ || ὁπότε δὲ . . . ἐτόλμησε
 κατ. εἰπεῖν . . . εἶτα ἀπερὸν θριάσε καὶ βασιλιτταν βα-
 σιλιττὰν ὀνομάζειν, οὐ μετρίως ἀγανακτῶ Sbd̄t. (ἀπε-
 ρὸν θριάσε M) — οὐ γὰρ περὶ . . . τὰ τεχνόντα ἐστὶν ὁ
 κίνδυνος ἀφαιρουμένων τῶν συνῆθων καὶ συνεσχολα-
 κῶν μοι χρημάτων || οὐ γὰρ περὶ . . . τὰ τεχνόντα
 ἐστὶν ὁ κίνδυνος ἀφαιρουμένων τῶν συνῆθων
 γραμμάτων Sbd̄t. (ἀφαιρουμένων M) — ἄγραφον ὄρον || [λ. ὄρον.]
 Cobet.

c. 9. τῶ μὲν γὰρ γείτονί μου φῶ νοσήσαντι συγγνώμη καὶ
 παρ' αὐτῶ φύτεύσαντι || παρ' αὐτῶ φ. om. καὶ
 φ. Sbd̄t. Mut. — ἐπὶ κόρησ || ἐπὶ κόρησ CA (in marg.).

c. 10. τὸ δὲ ταῦ τοῦτο σκοπῶμεν ὡς φύσει βίαιον καὶ
 πρὸς τὰ λοιπὰ || om. σκοπῶμεν M — Effervescenti magis
 magisque orationi aptius est omittere σκοπῶμεν, ita ut
 haec verba: ὡς φύσει βίαιον interiectionis modo sint

dicta: *quam violenta est eius natura!* — ἀκούετε . . . τοῦ θῆτα κρούοντος καὶ τῆς κεφαλῆς τὰς τρίχας τίλλοντος || ἀκ. . . τοῦ θῆτα κρούοντος τὴν κεφαλὴν καὶ τὰς τρ. τίλλοντος Mut. — ἐπὶ τῷ καὶ τῆς κολοκύνθης ἐστερηθῆσαι || om. καὶ MMut. — τοῦ ζῆτα τὸ σφρίζειν || τοῦ ζῆτα τοῦ σφρίζειν suspensum a praegresso ἐπὶ τῷ ἐστερηθῆσαι Sbdt. — τίς ἐξαρκέσειε δίκη || τίς ἂν ἐξαρκέσειε δίκη Sbdt.

- c. 11. μεταξὺ γὰρ . . . πλημμυλεῖ || [μεταξὺ . . . πλημμυλεῖ] Sbdt. Haec male intrusa esse praeter alia multa impedita et salebrosa insipida docet illa exclamatio: ὦ γλώσσης ἀληθῶς νόσημα ταῦ et quae sequuntur: ἀλλὰ μεταβήσομαι πάλιν ἐπ' ἐκεῖνο. Omnia sana sunt et oratio recte procedit si omissis illis legimus οὐ γὰρ ἐπιτρέπει γε αὐτοὺς κατ' εὐθὺν φέρεσθαι ταῖς γλώσσαις, μᾶλλον δέ, ὦ δικασταί, δεσμοῖς τισὶ στρεβλοῦν καὶ σπαράττειν αὐτῶν τὴν φωνὴν ἐπιχειρεῖ.

Malim autem omnia ut spuria eicere inde a § 11 τὸ δὲ ἄρα usque ad § 12. ἐπωνυμίαν συνελθεῖν, ita ut litterae Σ peroratio, nam orationem hanc esse tenendum est apud indices habitam, ordiatur a verbis τίς ἂν τούτων ἀνάσχοιτο; ἢ τίς ἂν ἐξαρκέσειε δίκη, finiatur verbis τούτων ἀπάντων ἕνεκα πόσων θανάτων τὸ ταῦ ἄξιον εἶναι νομίζετε; ἐγὼ μὲν γὰρ . . . ὑποσχέιν, omisso etiam glossemate ὃ δὲ σταυρὸς εἶναι . . . ὀνομάζεται.

- c. 11. καὶ οὐ μόνον γε τοὺς τυχόντας ἀδικεῖ ἀλλ' ἤδη καὶ τῷ μεγάλῳ βασιλεῖ . . . τὸ δὲ καὶ τούτῳ ἐπιβουλεύει || . . . καὶ . . . βασιλεῖ [τὸ δὲ] καὶ τούτῳ ἐπιβουλεύει Sbdt.
- c. 12. τῷ γὰρ τούτου σώματι φασὶ τοὺς τυράννους ἀκολουθήσαντας . . . ἔπειτα σχήματι τοιοῦτῳ ξύλα τεκτῆραντας ἀνθρώπους ἀνασκολοπίζειν ἐπ' αὐτὰ || τῷ γὰρ τούτου σχήματι φασὶ τ. τυρ. ἀκ. . . ἔπειτα [σχήματι τοιοῦτῳ] ξύλα τεκτῆραντας ἀνασκολοπίζειν . . . Sbdt. (τῷ γὰρ τοῦ Ταῦ σχήματι Mehler) — ἀπὸ δὲ τούτου . . . συνελθεῖν || [ἀπὸ . . . συνελθεῖν] Sbdt.

— ὁ δὲ σταυρὸς εἶναι . . . ὀνομάζεται || [ὁ δὲ . . . ὀνομάζεται] Sbd̄t.

AD LUCIANI TIMONEM,

(Vol. I. P. I. p. 29.)

- c. 2. οὐ πάντη || οὐ πάνν τι Cobet. (οὐπάνν Ω) — ἐκκεώφῃσαι || ἐκκεώφωσαι Cobet.
- c. 3. καὶ ἡ χάλαζα πετρηδόν· καὶ ἴνα σοι . . . διαλέγωμαι || καὶ ἡ χ. πετρηδόν, ἴνα σοι . . . διαλ., om. καὶ ΩΨΓΜ et delete puncto post πετρηδόν — καὶ βίαιοι [καὶ β.] Mehler.
- c. 4. κατ' ὀλίγον || μετ' ὀλίγον Cob. — ἀποφαίνουσι || ἀποφανοῦσι Struve. Cob. — οἱ δὲ || οἱ δέ τινες Ψ (supraser. τινες). Cf. Luc. Jov. c. 8.
- c. 6. ἀνιαρότερον || ἀνιαρότατον Bk. — ἐπιδείξαι || ἐπίδειξαι Cob.
- c. 7. ὁ νεόπλοτος || [ὁ νεοπλ.] Sbd̄t. Mr. — τί παθὼν τοιοῦτος ἐστίν; ἀχμηρὸς, ἄθλιος καὶ σκαπανεύς καὶ μισθωτὸς || τί παθὼν οὖν τοιοῦτός ἐστιν ὁ ἄθλιος; ἀχμηρὸς καὶ σκ. καὶ μισθ. Fr. Schwartz (τί παθὼν οὖν ΓΜ, τί οὖν παθὼν Α).
- c. 8. εἰ δέ τις καὶ μυελὸς ἐνῆν || καὶ εἴ τις μυελὸς ἐνῆν Fr.
- c. 9. εἰκότως γὰρ ἡγανάκτει || . . . ἄγανακτεῖ Madvig. Mr. — ἐπεὶ καὶ ὁμοία ποιήσομεν τοῖς καταράτοις κόλαξιν. Nil mutandum sed delendum quod in ed. legitur ποιήσαιμεν ἄν. Cf. Luc. de hist. conser. c. 38. Μάλιστα . . . ἐλεύθερος ἐστίν . . . ἐπεὶ ὁμοίος ἐστὶν τοῖς φανύλοις δικασταῖς.
- c. 10. μετ' αὐτοῦ || μεθ' αὐτοῦ Bk. — ὅς ἔπειθε τοὺς ὀμιλητὰς μηδὲ ὄλως εἶναι τινὰς ἡμᾶς τοὺς θεοὺς || ὅς ἔπειθε τ. ὄμ. μηδὲ ὄλως εἶναι [τινὰς] ἡμᾶς τ. θ. Cobet. Sbd̄t.
- c. 12. ἐπ' ἐκείνους . . . πέμπε με τοὺς αἰσθησομένους τῆς δωρεᾶς || . . . τ. ἡσθησομένους τῆ δωρεᾶ Herwerden — τοὺς περιέφονας || [τοὺς περιεψ.] Sbd̄t. Fortasse tuenda sunt haec verba (τοὺς περιέφονας)

— αὐτὸ addito ὑπεροπτικῶς, cf. de merc. cond. c. 7. τοι-
γαροῦν ὅσπερ δυσέρωτας αὐτοὺς καὶ κακοδαίμονας
ἐραστάς ἐντεχνοί τινας καὶ τριβῶνες ἐρώμενοι παρα-
λαβόντες ὑπεροπτικῶς περιέπουσιν.

c. 13. οὐδὲν ἔτι τοιοῦτον ὁ Τιμων ἐργάζεται περὶ σέ || ἐργά-
— σεται [περὶ] σέ Mr. Fr. — ἐν . . . σιδηρῷ τῷ θαλάμῳ ||
. . . τῷ θαλάμῳ Sbd. αὐτὸ ἐν τῷ θαλάμῳ | ἐν τῷ θαλάμῳ

c. 14. οἰκονόμος ἢ παιδοτρέβης || οἰκονόμος παιδοτρέφ
M. Sbd. (om. ἢ ΩΨ, οἰκονόμος ἢ παιδοτρέφ Ups. ΩΓ
[Μ] παιδοτρέφ Α). — οἰκονόμος ἢ παιδοτρέφ | οἰκονόμος ἢ παιδοτρέφ

c. 15. τὸ πάνυ τοῦτο ἀνειμένον ἀμελὲς καὶ οὐκ ἐννοῦ-
— κόν. . . εἰκότως ἀν' δοκοίη || τὸ π. τ. ἀνειμένον καὶ
ἀμελὲς οὐκ ἐννοϊκόν. . . δοκ. Sbd. — κατάκλειστον
ἐν θύραις καὶ σκότῳ φυλάττοντας || κ. θύραις καὶ
ἐν σκότῳ φ. Sbd. ἐν σκότῳ φ. | ἐν σκότῳ φ.

c. 18. διδόασι γὰρ ἄμφω καλὴν τὴν δίκην || καὶ ἀνὴν τὴν
— δίκην Mr. — καὶ ἀνὴν τὴν δίκην | καὶ ἀνὴν τὴν δίκην

c. 20. οἷς οὐδὲ κἄν ὄνος ὑπῆρξε || οἷς οὐδὲ κἄν θῆλιος
— ὑπῆρξε Cob. — καὶ ὄμως πορφυροῖ || καὶ ὄμως
πορφυροῖ Ψ καὶ ὄμως πορφυροῖ | καὶ ὄμως πορφυροῖ

c. 23. ὁ δὲ ἐμπεσὼν ἀθρόως εἰς ἐμέ || ἀθρόως Upsal. —
— εἰς ἐμέ | εἰς ἐμέ
εἰς ἐμέ παριῶν ἄλλως μαστίζιέ τις ὄρθιον ἐφιστάς τὸ
— οὐς καὶ τὸν μυλῶνα ὅσπερ τὸ Ἀνάκτορον προσκυνῶν,
— οὐκέτι φορητὸν ἐστὶ || εἰ παριῶν τις ἄλλως μαστίζιεν
— ὄρθιον ἐφιστάς τὸ οὐς καὶ τὸν μυλῶνα ὅσπερ τὸ
— Ἀνάκτορον προσκυνῶν Sbd. (ἀνάκτορον Α). — τοῦ
— Κέκροπος | τοῦ Ὀδύσσεως || [τοῦ] Κ. . . [τοῦ] Ὀ. Mr.

c. 24. οἷε γὰρ εὐρίσκειν || οἷε γὰρ διαγλῆν ὄσκειν
— Sbd. οἷε γὰρ εὐρίσκειν | οἷε γὰρ διαγλῆν ὄσκειν

c. 25. τοιγαροῦν ἅτε τῶν μὲν ἀγαθῶν ὀλλῶν ὄντων, πονη-
— των δὲ πλειστών ἐν ταῖς πόλεσι τὸ πᾶν ἐπεχόν-
— των || . . . [ἐν ταῖς π. . . ἐπεχ.], ex cap. 27 ut videtur
— in hunc locum translatum. Wichmann.

c. 26. ὅτι περ || ὅτε περ Fr. ὅτι περ | ὅτε περ

c. 27. οἱ δὲ αὐτοπρόσωπον ολόμενοι ὄραν τὸ κάλλος || ἐρώσι
— καὶ ἀπόλλυνται μὴ ἐν τυγχάνοντες || . . . μὴ ἐν τυγχά-

- γοντες Α — ἀμβλυώττοντες τὰ τηλικαῦτα || ἀμβ.
 πρὸς τὰ τηλ. Cob.
- c. 28. Τί οὖν ὅτι καὶ ἐν αὐτῷ ἤδη τῷ πλύνειν γενόμενοι
 καὶ τὸ προσώπειον αὐτοὶ περιθέμενοι ἔτι ἐξαπα-
 τῶνται || καὶ τὸ προσώπειον περιθεσάμενοι
 ἔτι ἐξαπατῶνται Sbdt. Cf. quae sequuntur οὐ γὰρ δὴ
 καὶ τότε ἀγνοεῖν εἰκὸς αὐτούς, ὡς ἐπίχριστος ἢ εὐμορ-
 φία ἐστίν, ἐνδοθεν τὰ πάντα ὁρῶντας. — μεγαλο-
 ψυχία || μεγαλανυχία ΩΓΨ Ups.
- c. 29. ὡς δὲ λειὸς εἶ || ὡς λειός, εἶ Cob.
- c. 30. ἄχρι ἂν πρὸς τὴν ἐσχατιὰν ἀφίκωμαι || ἀφικώμεθα
 Mehler. —
- c. 33. τὰ δὲ περὶ τὰ καὶ πολλὰ ταῦτα ἀλλότρια
 ὑπολαμβάνων || τὰ δὲ περὶ τὰ [καὶ πολλὰ] ταῦτα
 ἄλλ. ὑπ. Rectius τὰ δὲ πολλὰ ταῦτα καὶ περὶ
 τὰ ἄλλ. ὑπολ. Sbdt.
- c. 34. ἀντίκα [μάλα] βάλλων || ἀντίκα μάλα βάλλων ΩΨ
 Γ Ups.
- c. 35. εἰκὸς ἦν || εἰκὸς [ἦν] Ups.
- c. 36. κόλαξι τε παραδούς || κόλαξι τέ με παρ. Sbdt.
- c. 37. ἀπαγαγὼν || ἐπ' ἀν' ἀγῶν Fr. — βούλει δικαιολογή-
 σομαι || δικαιολογήσομαι Hmsth.
- c. 38. ἐχρῆν μὲν ἴσως καὶ μακρὰ εἰπεῖν οὕτω πολλὰ ὑπό-
 σου κατηγορηθέντα || πρὸς οὕτω πολλὰ . . .
 — Cob. — ὄρα, εἴ τί σε, ἠδίκηκα, ὅς τῶν μὲν ἠδίστων
 ἀπάντων αἰτίος σοι κατέστην τιμῆς, τρυφῆς, περι-
 βλεπτὸς τε καὶ αἰδιδίμος δι' ἐμὲ ἦσθα || ὄρα εἰ, ἠδικ.,
 ὅς, αἰτίος κατέστην τιμῆς, τρυφῆς, περιβλεπτὸς
 τε γὰρ καὶ αἰοιδ. δι' ἐμὲ ἦσθα Fr. — καὶ τό γε τελευ-
 ταῖον ἐφησθα, τὸνναντίον δὲ αὐτὸς ἐγκαλέσαιμί
 σοι || καὶ ὄγε τελ. ἐφησθα, . . . τὸνναντίον ἂν αὐτὸς
 ἐγκαλέσαιμί σοι Sbdt.
- c. 39. ὁπότεν οἱ θεοὶ βιάζονται || ὁπότε C. F. Hermann.
- c. 40. πάρα σχε || παρὰσχές Ddf. Bk. — ἐγὼ δὲ ὑμῖν ὑπεκ-
 στήσομαι || ἀποστήσομαι Ups.
- c. 42. ὁ βασιλεὺς ὁ Περσῶν || [ὁ] β. ὁ Περσῶν Γ — τὸν

αὐτὸν καὶ τάφον ἀποθανῶν ἔξιεν μοι δοκῶ || τὸ
αὐτὸ καὶ τάφον . . . ἔξιεν μ. δ. Ψ — φίλος εἰς Τίμων ||
φίλος εἰς Τίμωνι Τίμων Mehler.

c. 43. εὐωχείτω || εὐωχείσθω Faber. — ἐκσειῶν τῶν ἄλ-
λων || ἐκαστάτω τῶν ἄλλων Sbd. — καὶ ἄπαξ ||
καθ' ἄπαξ Sbd. — ἦν δέη ἀποθανεῖν καὶ αὐτῷ στέ-
φανον ἐπενεγκεῖν || καὶ ἦν δέη ἀποθανεῖν αὐτῷ στ.
ἐπενεγκεῖν Sbd.

c. 44. εἰ δέ τινα ἴδοιμι ἐν πυρὶ καταδιαφθειρόμενον καὶ
σβεννύναι ἰκετεύοντα . . . σβεννύναι || εἰ δέ τινα ἴδοιμι
. . . διαφθειρόμενον καὶ κατασβεννύναι ἰκε-
τεύοντα . . . κατασβεννύναι Cob. — Ἐχεκρατίδης ||
Ἐχεκρατίδου Upsal. — Κολυττεύς || Κολλυτεύς Fr.

c. 45. πλὴν ἀλλὰ περὶ πολλοῦ ἂν ἐποίησάμην || πλὴν ἀλλὰ
π. π. ἂν ποιησαίμην Cob. — πότερον οὖν . . . ἀπε-
λάυνω αὐτούς . . . ἀκροβολιζόμενος, ἢ τό γε τοσοῦτον
παρανομήσομεν . . . ὡς πλεον ἀνιῶντο ὑπεροσώ-
μενοι || . . . ἢ τό γε τοσ. παρανομήσομεν . . . ὡς . . .
ἀνιῶνται Bk. Ddf. Sbd. — εὐ γε ἐποίησεν ἀφικόμε-
νος || . . . πρῶτος ἀφικόμενος Cob.

c. 46. [Νή] καὶ σύ γε || νή καὶ σύ γε ΩΨΘ Ups. — προσκα-
λοῦμαι σε τραύματος || προκαλούμενος σε τ. Sic
scribendum cum ΘΓ. Nam προκαλεῖσθαι est „provocare
in iudicium“, προσκαλεῖσθαι est „advocare“. — ἂν γε
μικρὸν ἐπιβραδύνης || ἂν γε μ. ἔτι βραδύνης Cob. —
προσκεκλήσομαι || προκεκλήσομαι Ψ

c. 48. χαῖρε . . . καὶ ὅπως τοὺς μαρὸνς τούτους κόλακας
φυλάξῃ τοῖς ἐπὶ τραπέζης μόνον || . . . τοὺς ἐπὶ τρα-
πέζης μόνον φίλους Sbd. Mr.

c. 50. κατέκοψε Πελοποννησίων δύο μοίρας || . . . δύο μό-
ρας Γ

c. 51. δεδόχθω τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ . . . κατὰ φυλάς ||
. . . καὶ ταῖς φυλαῖς Fr. — ἀκτίνας ἑπτὰ ἐπὶ τῇ
κεφαλῇ || om. ἑπτὰ ΨΑΜΘ Ups. — στεφανῶσαι . . .
αὐτὸν στεφάνοις || . . . στεφάνοις ἑπτὰ ΩΨΘ Ups.

c. 52. οἶκ οἶδα, εἰ γαμήσεις ἔτι || . . . εἰ γαμησεῖς ἔτι

Fr. — τύπτεις τοὺς ἐλευθέρους οὐ καθαρῶς ἐλεύθερος οὐδ' ἀστὸς ὦν || οὐ καθαρῶς ἐλεύθερος οὐδ' αὐτὸς ὦν Ψ; melius fortasse omissio ἐλεύθερος sec. Ups. οὐ καθαρὸς οὐδ' αὐτὸς ὦν. καθαρὸς pro καθαρῶς habent etiam ΑΩΓ

c. 53. μοίρας || μόρας Γ

c. 55. μεμφίμοιρος αἰεὶ κἄν τὸν πλακοῦντα ὄλον ἢ τὸν σὺν μόνος . . . λάβοι, ὅτιπερ λιχνείας . . . ὄφελος || κἄν τὸν πλ. ὄλον ἢ τὸν σὺν μόνος . . . λάβῃ (Ddf. Bk.) ἢ ὅτιπερ λιχνείας . . . ὄφελος Sbd. — τί τοῦτο; || [τί τοῦτο;] Sbd.

c. 56. οὐ κατὰ ταῦτα . . . τοῖς πολλοῖς τούτοις ἀφίγμαι, ὄσπερ οἱ . . . τεθηπότες — συνδεδραμήκασι || οὐ κατὰ ταῦτα . . . τοῖς πολλοῖς τούτοις ἀφίγμαι, οἴπερ . . . τεθ. . . συνδεδραμήκασι Mehler. — μάλιστα ὄλον ἐς τὴν θάλασσαν ἐμβαλεῖς || μάλιστα μὲν ὄλον . . . ἐμβ. Bk. Fr.

c. 57. εἰ δὲ μὴ τοῦτο βούλει || εἰ δὲ μὴ, om. τοῦτο βούλει Cob. — μηδ' ὀβολὸν αὐτῷ ἀνεῖς || σταντῷ ἀν. Ddf. — ἐμοὶ δὲ . . . ἰκανὸν εἰ ταυτηνὶ τὴν πῆραν ἐκπλήσας παράσχῃς || . . . ἐμπλήσας παράσχοις ΨΓ — τί; μῶν παρακέρουσμαι σε; || μῶν τι παρακ. σε Cob.

c. 58. ὄλωσ τὸ σύνταγμα || ὄλον τὸ συντ. Sbd. — αὐτὸς δὲ ὅτι πλείστον λίθους ξυμφόρησας . . . ἐπιχαλασῶ αὐτούς; || . . . αὐτοῖς Cob. Ddf.

AD [LUCIANI] HALCYONEM.

(Vol. I. P. I. p. 52.)

c. 2. ἐπὶ γὰρ τῇ τοιούτων νεοτιτῆ καὶ τὰς ἀλκωνίδας προσγορευομένας ἡμέρας ὁ κόσμος ἄγει . . . ὦν ἐστὶ καὶ ἡ τήμερον παντὸς μάλλον || . . . [παντὸς μάλλον] illatum videtur ex ultimis huius cap. verbis: παντὸς μάλλον ἀδύνατον φαίνεται πᾶν τὸ τοιοῦτον. Sbd.

c. 3. πολλὰ οὖν φαίνεται . . . ἀνέφικτα, συχνὰ μὲν καὶ δι' ἀπειρίαν, συχνὰ δὲ καὶ διὰ νηπιότητα φρενῶν || συχνὰ μὲν [καὶ] δι' ἀπ. . . Ddf. — καὶ ἐνθυμηθέντι γάρ τῳ δέος ἐπέλθοι || κἄν ἐνθυμηθ. . . ἐπέλθοι Herwerden.

— ἐπέλαβεν ἄν τις τὴν οἰκονομένην ἀπασαν καὶ δὴ
συμπεσεῖσθαι || [ἐπέλαβεν . . . συμπεσεῖσθαι] Sbd̄t.

c. 4. τὰ παιδάρια τὰ παρ' ἡμῶν τὰ πλάττειν ἐπιστάμενα ||
τὰ παιδ. [τὰ] παρ' ἡμῶν τὰ π. ἐπιστ. Sbd̄t. — τῷ δαι-
μονίῳ δὴ μεγάλην καὶ οὐ συμβλητὴν ὑπεροχὴν ἔχοι-
τι πρὸς τὰς ἡμετέρας δυνάμεις ἐνχερῇ τυχὸν ἕως
ἅπαντα τὰ τοιαῦτα || τῷ δαιμονίῳ δὲ (ΑΓΜ) ἐνχερῇ
τυχὸν [ἕως] τὰ τοιαῦτα Sbd̄t. Explicatur enim τυχὸν
sequenti ἕως, quod idem significat.

c. 6. μυριάδας γὰρ τῶν τοιούτων εἰς ἀνὴρ πᾶνν πολλὰς
χειρώσαι ἄν ῥαδίως || . . . [πᾶνν πολλὰς] Sbd̄t. Sustul-
lerim πᾶνν πολλὰς quod permultarum myriadum nimis
magnus videbatur esse numerus, at ubi iam nimium quan-
tum transgressus sis iustos fines nihil attinet magis etiam
augere numerum. — Non est igitur opus praesertim in
tali scriptore πᾶνν πολλὰς uncinis includere. — τί νο-
μίζομεν τὸν σύμπαντα οὐρανὸν πρὸς τὰς ἡμετέρας
δυνάμεις φανῆναι ἄν τοῖς τὰ τοιαῦτα θεωρεῖν ἐπι-
κνούμενοις; || τί νομίζομεν φανῆναι αὐτοῖς τὰ
τοιαῦτα θεωρεῖν ἐπικ. Sbd̄t. (αὐτοῖς ΑΓΜ)

c. 7. ἐπεὶ καὶ ἀλλῆσαι τοῖς ἀναύλοις ἀδυνατώτερόν ἐστι
τέως, ἕως ἄν ὄσιν ἀνεπιστήμονες || om. τέως P —
ἀλλῆ δὲ φύσις ἐν κηρίῳ σχεδὸν παραβάλλουσα ζῶον
ἄπουν καὶ ἄπτερόν πόδας ὑποθεῖσα καὶ περῶσασα . . .
μέλιτταν ἀπέδειξε σοφὴν θεῖον μέλιτος ἐργάτιν || . . .
παραλαβοῦσα (Ddf.) . . . μ. σοφὴν ἀπέδειξε . . .
ἐργ. ΑΓΜ — τέχναις, ὡς λόγος τινῶν, ἱεραῖς αἰθέρος
μεγάλου προσχρωμένῃ || τέχναις, ὡς λόγος, τισὶν ἱεραῖς
Sbd̄t. (ὡς λόγος τέχναις ἱεραῖς κτλ. ΑΓΜ)

AD PROMETHEUM S. CAUCASUM.

(Vol. I, P. I, pag. 55.)

c. 1. τὸν ἄθλιον τουτονὶ Τιτᾶνα || τὸν ἄθλ. Τιτᾶνα τοῦ-

θε. 2. ΠΡΟΜ. κατελεῖσάτε με παρὰ τὴν ἀξίαν δυστιχοῦν-
τοῦτο ΕΡΜ. τοῦτο φῆς, ὦ Πρ., τὸ κατελεῖσάτε ἀντι

καὶ σοῦ ἀνασκολοπισθῆναι αὐτίκα μάλα παρακού-
 σαυτὰς τοῦ ἐπιταγματος; || τοῦτο φησὶ . . . τὸ κατελεή-
 σαυτὰς ἀντὶ τοῦ ἀνασκολοπισθῆναι αὐτίκα παρα-
 κούσαντες τ. ἐπ. Sbd̄t. (vel quod iam praefero ἀντὶ
 τοῦ ἀνασκολοπισθῆσαι παρακούσαντας ut
 dial. deor. I, 2. τοῦτο φησὶ, ἐκπεσεῖσθαί με τῆς ἀρχῆς
 ἀντὶ τοῦ ΩΓΦ, μάλα om. Ω, τοῦτο φησὶ . . .
 τὸ κατελεῆσαι, τὸ ἀντὶ σοῦ ἀνασκολοπισθῆναι Madvig).
 Nondum persanatus est hic locus. Equidem hunc sen-
 sum in eo inesse puto: „Misereri tui nos tu vis. At si
 miseremur ita ut tibi auxilium feramus, nihil aliud quam
 (ἀντὶ τοῦ) nobis ipsis eadem poena subeunda est, quon-
 iam Iovi dicto non sumus audientes.“ Utiq̄e falsa est
 lectio ἀντὶ σοῦ, nam id quidem neque voluit neque
 potuit optare Prometheus, ut Mercurius et Vulcanus pro
 se mortem obirent. Obstant etiam quae paulo post se-
 quuntur, quibus dicit, vel tribus qui affigantur idoneum
 esse locum: οὐχ ἱκ. κ. τ. λ. — οὐχ ἱκανὸς εἶναι σοὶ
 δοκεῖ ὁ Κανκάσος καὶ ἄλλους ἂν χωρῆσαι δύο πρόσ-
 παταλευσθέντας; || om. ἂν ΩΓΜΦ, inest enim in
 ἱκανός quod significare volunt particula ἂν.
 c. 3. ἐπειτὰ δὲ τοὺς ἀνθρώπους ἀνέπλασας, πανουργότατα
 ζῶα καὶ μάλιστα γὰρ τὸς γυναικάς || μάλιστα γὰρ τ. γ.,
 omisso καὶ B — ἐπὶ πᾶσι δὲ καὶ τὸ τιμωτάτον κτήμα
 τῶν θεῶν τὸ πῦρ κλέψας καὶ τοῦτο ἔδωκας τοῖς ἀν-
 θρώποις || τὸ πῦρ κλέψας [καὶ] τοῦτο ἔδωκας . . .
 Sbd̄t.
 c. 6. Πάνν γοῦν, ὃ Πρόμηθεῦ, μακρῶν δεῖ λόγων καὶ ἱκα-
 νῆς τινοῦ παρασκευῆς ἐπὶ τὰ σοὶ πεπραγμένα, οὐχὶ δὲ
 ἀπόχη τὰ κεφαλαία εἰπεῖν τῶν ἀδικημάτων || Nega-
 tione οὐχὶ prorsus pervertitur sententiarum ordo et nexus.
 Commissae sunt Mercurio accusandi partes. Quas cum in
 se suscepisset, proluxa oratione et magno apparatu ad
 refellendum Prometheum opus esse dicit. Velle se tamen,
 priusquam accuratius rem tractet, de tribus praecipuis
 rebus, in quibus accusationis cardo versetur, exponere,

quarum si Prometheus se reum esse fateatur finitam iam esse causam, quoniam reliqua flocci habenda sint. Hoc si verum est, exterminandum illud οὐχι. Quod autem ipse proposui μονονουχι δὲ ἀπόρη τὰ κεφάλαια εἰπεῖν, non magis certum est, quam quod Fritzschius, dummodo ironice haec omnia dicta esse statuamus, omnem difficultatem tolli neque quidquam mutandum esse, censeret. Quae cum ita sint, donec plenius huic loco consulatur, in Hemsterhusii conjectura acquiescendum esse opinor, qui οὐχι δὲ mutato in νυνὶ δὲ („nunc vero“ id est „interim“) ita pergit: ἀπόρη μόνα τὰ κεφάλαια εἰπεῖν τῶν ἀδικημάτων, adiutus lectione codicum ΓΜΦ qui habent μόνα τὰ κεφάλαια.

- c. 7. αἰσχύνομαι ὑπὲρ τοῦ Διός, εἰ οὕτω μικρολόγος . . . ἐστίν, ὡς διότι μικρὸν ὄστοῦν ἐν τῇ μερίδι εὔρε, καταπέμψαι ἀνασκολοπισθόμενον . . . καὶ ὡς μεिरακίου τὸ τοιοῦτον ὀργίζεσθαι || . . . καὶ ὡς μειράκιον τὸ τοιοῦτον (tali modo) ὀργίζεσθαι Sbdt.
- c. 10. κοινδύλους ἐνετρίψαντο || κ. ἐνέτριψαν ΩΓΜΦ
- c. 11. ἔπειτα δὲ (πειράσομαι δεικνύειν) ὡς καὶ συμφέροντα καὶ ἀμείνω αὐτοῖς αὐτὰ παρὰ πολὺ ἢ εἰ ἐρήμην . . . συνέβαινε τὴν γῆν μένειν || . . . καὶ ἀμείνω ταῦτα αὐτοῖς ΩΓΜΦ
- c. 12. οὕτε δὲ βωμοὶ θεῶν ἢ ναοὶ . . . ἢ ἀγάλματα ἢ ξόανα || οὕτε δὲ βωμοὶ θ. ἢ ναοὶ . . . οὕτε ἀγάλματα ἢ ξόανα Fr. Sbdt. (om. ἢ ante ἀγάλματα ΩΓΜΦ) — πόθεν δέ; || πόθεν γάρ; Sbdt. Cf. Timon c. 8.
- c. 13. εἰ μὴ ἄρα τοῦτο δέδιδε μὴ καὶ οὗτοι ἀπόστασιν ἐπ' αὐτὸν βουλευέσῃ || . . . ἐπανάστασιν . . . Fr. conlato de saltatione c. 38 Γιγάντων ἐπανάστασιν.
- c. 14. εἰ μὲν ἐμαντῶ μόνῳ κτῆμα τοῦτο ἐπλασάμην, ἐπλεονέκτου ἴσως || . . . ἐπλεονέκτου ἂν ἴσως. Ddf. (ἐπλ. ἂν τῆς χρήσεως ΩΓΜΦ)
- c. 15. οὐ δὲ γὰρ ἂν εἶχομεν πρὸς ὅτι ἔλαττον παραθεωροῦμεν αὐτόν || . . . οὐ γὰρ (B) ἂν εἶχομεν, πρὸς ὅτι ἔλαττον παραθεωροῦμεν αὐτόν Cob. — οὕτω γάρ

δὴ καὶ τὸ μέγα δόξειεν ἂν μέγα, εἰ τῷ μικρῷ παρα-
μετροῦτο || οὕτω γὰρ δὴ [καὶ] τὸ μ. δ. . . Sbd̄t.

c. 16. ἤργοῦμεν ἂν καὶ τὸ νέκταρ ἐπίνομεν καὶ τῆς ἀμβρο-
σίας ἐνεγοροῦμεθα οὐδὲν ποθοῦντες || . . . οὐδὲν
ποιοῦντες ΩΓΜΦ

c. 17. περὶ μὲν οἷν τῶν ἀνθρώπων καὶ ταῦτα ἱκανά || . . .
[καὶ] ταῦτα ἱκανά Sbd̄t. Quamquam haec octo verba sint eicienda.
Φ omnia haec octo verba sint eicienda.

c. 18. αὕτη γάρ, οἶμαι, φύσις τουτουὶ τοῦ κτήματος, οὐδὲν
τι ἔλαττον γίγνεται, εἴ τις καὶ ἄλλος αὐτοῦ μετα-
λάβοι || αὕτη . . . φύσις . . . τοῦ κτήματος, ὅτι οὐδὲν . . .
γίγνεται, εἰ καὶ τις ἄλλος . . . μεταλάβοι Sbd̄t. (ΩΓΜΦ
εἰ καὶ τις ἄλλος) — φθόνος δὲ δὴ ἀντικρυς τὸ τοι-
οῦτο ἀφ' ὧν μηδὲν ἡμεῖς ἠδίκησθε, τούτων κωλύειν
μεταδιδόναι τοῖς δεομένοις || . . . [τὸ τοιοῦτο] Sbd̄t.
— εἰ τὸ πᾶν τοῦτο πῶρ ὑφελόμενος κατεκόμισα ἐς τὴν
γῆν . . . οὐ μέγала ἡμᾶς ἠδίκουν || . . . οὐ μ. ἡμᾶς
ἂν ἠδίκουν Sbd̄t.

c. 20. ἐν ἡμῖν εὐωχούμενον || καὶ σὺν ἡμῖν εὐωχ. Sbd̄t. (καὶ
κοινῇ σὺν ἡμῖν M κοινῇ σὺν ἡμῖν ΩΩΓΦ).

c. 21. εἴη δὲ ἤδη σοὶ τὸν Θηβαῖον ὄν φῆς τοξότην ἐπιφανῆναι,
ὡς παύσειεν ἀνατεμνόμενον ὑπὸ τοῦ ὀρνέου || . . .
ὡς παύσειέ σε ἀνατεμνόμενον . . . ΩΩ, παύσειέν σε ΓΜ

AD DIALOGOS DEORUM.

(Vol. I. P. I. p. 64).

I. c. 1. ἂ μὲν γὰρ ἐμὲ ἐξηπάτησε ἐν τῇ νομῇ τῶν κρεῶν || ὁ
μὲν . . . ἐξηπ. Sbd̄t.

c. 2. καὶ τί πλέον ἔξω; || τί γὰρ π. ἔξω ΓΩ — εἰπέ πρό-
τερον, ὄντινα μισθὸν ἀποτίσεις ἀναγκαῖον ἡμῖν
ὄντα || . . . [ἀναγκαῖον ἡμῖν ὄντα] Sbd̄t.

II. c. 1. Σὺ παιδίον ὁ Ἔρως || σὺ παιδίον ὦ Ἔρ. ΩΩΓ — τί δαί
σε μέγα ἠδίκησα || τί δέ σε (ΩΨΓ) μέγα ἠδίκησα Ω

c. 2. τῇ μίτρα τούτους ἀνειλημμένος || [τῇ μίτρα . . .
ἀνειλ.] Sbd̄t. delevi concinnitatis causa, intrusum illud ut
videtur ex D. D. XVIII. 1. μίτρα μὲν ἀναδεδεμένος τῆν

- κόμην et Baccho c. 2. — ἐπὶ τούτοις αὐτοῖς ἀφήμι
σε | ἐπὶ τούτοις [αὐτοῖς] ἀφ. σε Ω
- III. c. 1. ἀλλὰ καὶ καινὸν ἄλλο τι δεινὸν ἐπιμεμηγάνηται |
καὶ νῦν ἄλλο τι... ἐπιμεμηγάνηται (omisso ἀλλὰ) ΩΩΓ
- IV. c. 2. Ποῦ γὰρ ἐκεῖνος ὄψεται σε; || οὐ γὰρ ἐκ. ὄψεται
σε Sbd̄t.
- c. 3. εὐ ποιήσεις... καὶ τὸν πατέρα καὶ πατρίδα || ... καὶ
τὴν πατρίδα ΩΩ
- c. 4. τί δαὶ χρησ. ἂν γενοίμην || τί δὲ Ψ
- c. 5. ὡς τὰ πολλὰ || τὰ πολλὰ ΨΩΩ — τοῦτ' αὐτό μοι
τὸ ἠδιστον ποιήσεις || ... [τὸ] ἠδ. ποιήσεις Cob. —
εἰσόμεθα τότε ὁ πρακτέον || εἰσ. τ. τὸ πρ. Ω
- V. c. 1. ἔλαττόν μοι τὸν νοῦν προσέχεις || ... προσ-
έχεις τ. ν. ΩΩΓΨΜ
- c. 2. ἀπηγορεύκασιν ἄρα ἢ τε Ἡβη καὶ ὁ Ἥφαιστος || ἀπηγ.
ἦδη ἢ τε... Ψ — ὅσον ὑπόλοιπον || ὅσον (ὀπόσον
Ω) ἔτι λοιπὸν Ω
- c. 4. ἠδίω ταῦτα· οὐ γάρ; καὶ παρὰ πολὺ ὁ οἰνοχόος
ἐκεῖνος ἐμπρέπει τῷ συμποσίῳ τῶν θεῶν || ἠδίω
ταῦτα· οὐ γάρ; [καὶ] παρὰ π. ὁ οἰνοχόος ἐκ. ἔπρεπε
τ. σ. τῶν θεῶν; ΑΨΒΩ
- c. 5. ἐφ' ἐκάστη δις φιλει με καὶ ὅτε πλήρη ὀρέγοις κἄτα
αὐθις ὁπότε παρ' ἐμοῦ λαμβάνοις || ... καὶ ὅτε πλ.
ὀρέγεις καὶ αὐθις ὁπότε... ἀπολαμβάνεις ΨΩΜC
λαμβάνεις ΩΓ, καὶ αὐθις Ω
- VI. c. 1. τὸν Ἰξίονα τοῦτον... ποῖόν τινα τὸν τρόπον ἰγῆ ||
... ποῖόν τινα τὸν ἄνθρωπον ἠγῆ Sbd̄t. — τί δαὶ
ὑβρ. || τί δὲ ὑβρ. ΩΨΤΒAC
- c. 3. Εὐ γὰρ ὁ κατάρατος ἐπ' ἐμὲ αὐτὸν...; Ἡ γὰρ ὁ κατ.
ἐπ' ἐμὲ αὐτὸν...; Sbd̄t.
- c. 5. Ἀλλὰ οἱ πάντες ἄνθρωποι ἀπειρόκαλοι εἰσιν || ἀλλὰ
πάντες οἱ ἄνθρ. ... Γ — καὶ πον τ' ἀχ' ἄν ἐρᾶν με
φήσειεν αὐτοῦ || καὶ πον τ' ἀχα ἐρᾶν με (ΒACΩΓ) φή-
σει αὐτοῦ Sbd̄t. — οὐ γὰρ δὴ δεινὸν τοῦτό γε || οὐ
γὰρ δεινὸν τ. γ. om. δὴ ΨΑ
- VII. c. 1. Ἐκεῖνο τὸ βρέφος... ἢ μέγα ἀγαθόν, ὃ τοῦ

Ἰαπ. πρεσβύτερον . . . ἐπὶ τῇ πανουργίᾳ; || . . . ἢ μέγα τι ἀγαθόν . . . πανουργία. posito puncto pro signo interrogationis. Sbdt.

c. 3. οὐ μόνον ἀλλ' ἤδη καὶ μουσικόν· || . . . ἀλλὰ καὶ μουσικὸν ἤδη Ψ

c. 4. πῆχεις γὰρ ἐναρμόσας καὶ ζυγώσας ἔπειτα . . . || . . . [καὶ ζυγώσας] ἔπειτα . . . BAΨC

VIII. c. 1. πρόστατε δ' οὖν τι ἄλλο ὅπερ ἐθέλεις σοι γενέσθαι || πρόστατε δ' οὖν τᾷ ἀληθῆς ὅπερ ἐθ. σ. γ. Ω (τι ἀληθῆς Α(Fr.) Ψ) — γλανκῶπις μὲν, ἀλλὰ κοσμεῖ καὶ τοῦτο ἡ κόρη || [γλανκῶπις μὲν, ἀλλὰ κ. τ. τὴν κόρη]. (†) Sbdt. Cf. Fleckeisen, Jahrb. 1883. N. 20.

IX. c. 1. τέτοκεν ἐκεῖνος; ἐκ τίνος; || τ. ἐκ.; [ἐκ τίνος] BAΨΑ — ἀλλὰ οὐδὲ ἐπεσήμανεν ἡ γαστήρ || ἀλλ' οὐδὲ ἐπεσήμηεν ἡ γ. Ψ

c. 2. ἐπιτόμηνον || ἐπιταμηνιαῖον ΨΑΩ Schwidop.

X. c. 2. αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ἐσμεν || αὐτοὶ γὰρ [ἡμεῖς] ἐσμεν Cob. „Sumus enim soli (αὐτοὶ) et sine abitis.“ Hemsterh.

XI. c. 2. ἀτὰρ εἶπέ μοι, καλὸς ὁ Ἐνθυμίων ἐστίν; εὐπαραμύθητον γὰρ οὕτως τὸ δεινόν || Transponenda sunt cola mutato sec. ΩΨ εὐπαραμύθητον in ἀπαραμύθητον: ἀπαραμύθη. γὰρ οὕτως τὸ δεινόν. ἀτὰρ εἶπέ μοι, καλὸς ὁ Ἐνθυμίων ἐστίν;

XII. c. 1. ἂ μὲν γὰρ ἐς ἐμὲ τὴν μητέρα ὑβρίζεις, θαρρῶν ποιεῖς || . . . θαρρῶν ποιεῖ Sbdt. — τὸ Φρύγιον μειράκιον || τὸ Φρύγιον ἐξεῖνο μειράκιον ΑΩΨ — καὶ νῦν ἐκείνη μέμνηεν ἰπόσον . . . || . . . [ἐκείνη] Sbdt. — δέδια τοίνυν ἅπαντα, δέδια ἢ τὸ τοιοῦτον σὲ κακὸν ἐγὼ τεκοῦσα, μὴ ἀπομανεῖσά ποτε ἡ Πῆα . . . κελύσῃ τοὺς Κορύβαντας συλλαβόντας σε διασπάσασθαι || δέδια τοίνυν [ἅπαντα], δέδια ἢ τὸν τοιοῦτον ἢ τὸ μέγα (ΩΨ) σὲ κακὸν [ἐγὼ] τεκοῦσα, μὴ ἀπομαν. π. ἢ Πῆα . . . κελύσῃ . . . διασπάσασθαι ex vestigiis codicum Ω et Ψ Sbdt. „Timeo igitur, timeo quae te talem, te tantum malum peperit, ne quando Rhea corripit te atque dilacerari iubeat.“ — ταῦτα δέδια || τοῦτο δ. Sbdt.

- c. 2. καίτοι τί ἐγὼ ἀδικῶ δεικνὺς τὰ καλὰ οἷά ἐστιν; ὑμεῖς δὲ μὴ ἐφίεσθε τῶν καλῶν· μὴ τοίνυν ἐμὲ αἰτιᾶσθε τούτων || Transpositione hunc quoque locum emendandum esse iudico sic: μὴ τοίνυν ἐμὲ αἰτιᾶσθε τούτων· ὑμεῖς δὲ μὴ ἐφίεσθε τῶν καλῶν Sbdt. „Nolite igitur me accusare, immo cavete ne vos appetatis quae pulchra sunt.“ Non est igitur opus, cum Fritzschio post μὴ ἐφίεσθε, cod. A lectionem secuto, ἀλλ' ἀδύνατον ᾧ τέκνον μὴ ἐφίεσθαι τῶν καλῶν recipere eaque verba tribuere Veneri, quod mihi quidem videtur esse glossema. — ἢ θέλεις σύ, ᾧ μήτηρ, αὐτὴ μηκέτι ἐρᾶν || ἀλλ' ἢ θέλεις σύ... μηκέτι ἐρᾶν; Sbdt.
- XIII. c. 1. σὺ δὲ ριζοτόμος εἰ καὶ ἀγνόητης νοσοῦσι μὲν ἕως ἀνθρώποις χρήσιμος ἐπιθήσειν τῶν φαρμάκων || ... εἰς ἐπίθεσιν τῶν φαρμάκων Cob.
- c. 2. ἀράμενός σε ῥίψω ἐπὶ κεφαλὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὥστε μηδὲ τὸν Παιῶνα ἰάσασθαι σε || ... ἰάσεσθαι σε Schwid.
- XV. c. 1. εἶτα, ἐπειδὴν κοιμᾶσθαι δέη, μόνοι καθενδῆσομεν || ... μόνοι καθεύδομεν Sbdt.
- c. 2. καὶ νῦν ἀντ' ἐκείνων στεφάνους ἔχω || [καὶ... ἔχω] Sbdt.
- c. 3. οἶδεν· ἀλλὰ τί ἄν δρᾶσαι δύναιτο γενναῖον ὄρων νεανίαν καὶ στρατιώτην αὐτόν || ... καὶ στρατιώτην ὄντα Fr. — ΑΠ. οὐκ οἶδα || [ΑΠ. οὐκ οἶδα] Ω. Quae autem sequuntur verba (εὐξαίμην... εἶναι) non Apollini sed Mercurio sunt tribuenda.
- XVI. c. 1. Καλὰ μὲν... καὶ τὰ τέκνα ἔτεκες || ... καὶ τὰ τέκνα ἃ ἔτεκες ΑΩΨ — ὁ δὲ Ἀπόλλων... καταστησάμενος ἐργαστήρια τῆς μαντικῆς... ἐξαπατᾷ τοὺς χρωμένους αὐτῷ λοξᾶ καὶ ἐπαμφοτερίζοντα πρὸς ἐκάτερον τῆς ἐρωτήσεως ἀποκρινόμενος || ... [πρὸς ἐκάτερον τῆς ἐρωτήσεως] ΑΩ
- c. 2. νῦν δὲ κατασοφισθεὶς ἄθλιος ἀπόλωλεν ἀδίκως ἀλούς || ... ὁ ἄθλιος... Ψ — ἐῷ γὰρ λέγειν ὅτι οὐδὲ τὰς τίκτους εἰμαιούτο πάροθενός γε οὐσα || Aut pro οὐδὲ

scribendum καὶ, aut totum hoc enuntiatum quod cum praegressis parum cohaeret, tollendum est, nisi praefers Fritzschi coniecturam: ἰὼ γὰρ λέγειν ὅτι οὐδ' ἂν τὰς τίκτουσας ἐμαιοῦτο πάρθενός γε οὔσα. Nempe demonstrare vult Juno, parum pudicam esse Venerem, quae virgo talem curam parturientibus exhibuerit, vel si Fritzschi sequimur, quae tale munus non suscepisset, nisi virgo non esset.

XVII. c. 1. ὁ δὲ Ἄρης τὰ μὲν πρῶτα διαφρυγεῖν ἐπειρᾶτο . . . ἔπειτα δὲ συνεῖς ἐν ἀφύκτῳ ἐχόμενον ἑαυτὸν ἰκέτευε || . . . συνεῖς ἐν ἀφύκτῳ ἐχόμενος [ἑαυτὸν] ἰκ. Cob.

(Υ' ἐχομενος^{ον} (sic))

c. 2. καὶ τὸ θέαμα ἥδιστον ἐμοὶ ἔδοξε μονόνοχλ' αὐτὸ γινόμενον τὸ ἔργον || καὶ [τὸ] θέαμα ἥδιστον. . . ἔδοξε . . . τὸ ἔργον Sbd., est enim subiectum τὸ ἔργον.

XVIII. c. 1. ἐπ' Ἰνδούς ἐλάσας τῷ γυναικίῳ τούτῳ στρατιωτικῷ || στρατῷ Herwerden.

XX. c. 1. διὰ ταῦτα μὲν αὐτὸς οὐκ ἐπιτήδειος ἡμῖν δικαστής, ὁ δὲ νεανίας . . . || . . . αὐτὸς μὲν . . . Fr.

c. 2. ἄπιτε οὖν καὶ δπως μὴ χαλεπήνητε τῷ δικαστῇ || . . . [δπως] . . . Ω

c. 3. πότερα δὲ ἄγαμος τις ἐστὶν οὗτος || om. τις ΑΩΜΒ

c. 7. αἶγα μὲν αἰγὸς ὀποτέρα καλλίων — τάχ' ἂν δικάσαιμι || . . . ὀποτέρα ἢ καλλίων Fr. (ὀποτέρα ἢ καλλίων Α ὀπ. ἢ καλλίων ΑC)

c. 8. αὐταὶ δὲ πᾶσαι τε ὁμοίως καλαὶ καὶ οὐκ οἷδ' ὀπως ἂν τις ὑπὸ τῆς ἑτέρας ἐπὶ τὴν ἑτέραν μεταγάγοι τὴν ὄφιν ἀποσπάσας· οὐ γὰρ ἐθέλει ἀφίστασθαι ῥαδίως, ἀλλ' ἐνθα ἂν ἀπερείση τὸ πρῶτον, τούτου ἔχεται καὶ τὸ παρὸν ἐπαιεῖ κἄν ἐπ' ἄλλο μεταβῆ κάκεινο καλὸν ὄρᾳ καὶ παραμένει καὶ ὑπὸ τῶν πλεσίον παραλαμβάνεται || Non videntur ferri posse extrema haec nisi eiciantur verba καὶ παραμένει, quibus certe addendum erat παρ' αὐτῷ. Sed cum abundant non dubito ea exterminare. Legendum erit igitur auc-

tore Fritzschio καὶν (rectius καὶ ἄν) ἐπ' ἄλλο μεταβῆ
 κάκεινο καλὸν ὄρα καὶ ὁμοίως (vel παραπλησίως) ὑπὸ
 τῶν πλησίον παραλαμβάνεται i. e. si ad aliud quid
 transit illud quoque pulchrum esse iudicat similique
 modo ab iis quae deinceps sequuntur allicitur seduc-
 tusque capitur.

- c. 9. σὺ δὲ ἐπισκόπει· ἐγὼ δὲ ἀπεστράφην || σὺ δ' ἐπι-
 σκόπει· ἐγὼ δ' ἄν ἀποστραφείην Ddf. (ἀποστρα-
 φείην ABCX)
- c. 10. Ἄλλὰ ἀποδυσώμεθα || ἄλλ' ἀπεδυσάμεθα margo
 Aldinae.
- c. 15. τοῦτο αὐτὸ καὶ ἄπιστον εἶναι μοι δοκεῖ || τοῦτ' αὐτὸ
 καὶ μάλιστα ἄπιστον . . . δοκεῖ Sbd̄t. — καὶ ὁ μὲν
 Ἔρωσ ὄλος παρελθὼν ἐς αὐτὴν ἀναγκάσει τὴν γυ-
 ναῖκα ἐράν, ὁ δὲ Ἴμερος . . . ἱμερόν σε θήσει καὶ
 ἐράσμιον καὶ αὐτὴ δὲ συμπαροῦσα. δεήσομαι
 δὲ καὶ τῶν Χαρίτων ἀκολουθεῖν || . . . ἱμερόν
 σε θήσει καὶ ἐράσμιον· καὶ αὐτὴ δὲ συμπαροῦσα
 δεήσομαι καὶ τῶν Χαρίτων ἀκολουθεῖν Sbd̄t. Sic
 iam mutanda esse arbitror, quae in editione proposueram
 (δεήσομαι καὶ X̄M)
- c. 16. Ὑπισχοῦμαι δὴ σοὶ τὴν Ἑλένην παραδώσειν γυναῖκα
 καὶ ἀκολουθήσειν γε αὐτήν || . . . καὶ ἀκολου-
 θήσειν γε σοὶ αὐτήν ΩM — Θάρρει, καὶ τὸν Πόθον
 καὶ τὸν Ὑμέναιον ἔτι πρὸς τούτοις παραλήψομαι.
 ΠΑΡ. Οὐκοῦν ἐπὶ τούτοις δίδωμι τὸ μῆλον, ἐπὶ τού-
 τοις λάμβανε || Θάρρει καὶ τὸν Πόθον ἔτι καὶ τὸν
 Ὑμ. πρὸς τούτοις παραλήψομαι· οὐκοῦν ἐπὶ τούτοις
 δίδου τὸ μῆλον. ΠΑΡ. ἐπὶ τούτοις λάμβανε. Cob.
- XXI. c. 1. Ἦν ἐθελήσω . . . ἐγὼ μὲν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ σειρᾶν
 καθήσω, ὑμεῖς δὲ ἀποκρεμασθέντες κατασπᾶν βιάσε-
 σθέ με, ἀλλὰ μάτην πονήσετε || . . . ὑμεῖς δ' εἰ ἀποκρ.
 κατασπ. βιασ. με, μάτην π. Fr. (om. ἀλλὰ AΨC) — ὅτι
 . . . πάντων ἀμείνων . . . ἐστὶν οὐκ ἄν ἀρνηθεῖην,
 ὁμοῦ δὲ . . . ὑπερφέρειν, ὡς μὴ καταπονήσειν αὐτόν,
 καὶν τὴν γῆν καὶν τὴν θάλατταν προσλάβω-

- μεν, οὐκ ἄν πεισθείην || ... ἦν καὶ τὴν γῆν
καὶ τὴν θ. προσλάβομεν, οὐκ ἄν π. ΑΩΜ
- c. 2. κἄν ἐδέδετο ἄν αὐτῷ κεραυνῷ καὶ βροντῇ || κἄν ἐδ.
αὐτῷ κεραυνῷ (ΩΜ) [καὶ βροντῇ] ΨΒΑΟΩ
- XXII. c. 1. ὅς τοιαῦτα γεννᾶς καὶ παιδοποιεῖς || παιδο-
ποιεῖ Cob.
- c. 4. οἶσθα οὖν, ὃ τέκνον, ὃ τι χαρίσῃ τὸ πρῶτον αἰ-
τοῦντι μοι || οἶσθ' οὖν ... ὃ τι χάρισαι ... Cob. —
ΠΑΝ. ... ἡμεῖς μὲν ἴδωμεν ταῦτα. EPM. ἡμεῖς μό-
νοι εἰδῶμεν ταῦτα Fr. comparato Dial. mort. XIII.
- c. 5. — πατέρα δὲ ὄρα μὴ καλέσης με ἄλλον ἀκούον-
τος || ... ἄλλον ἀκ. τινος ΨΑ
- XXIII. c. 1. τί ἄν λέγοιμεν; ὁμομητρῖους ὃ Διόνυσε, ἀδελ-
φούς εἶναι Ἐρωτα καὶ Ἐρμαφρόδιτον καὶ Πρίαπον
ἀνομοιοτάτους ὄντας || τί ἄν λέγοιμεν [;] ὁμομητρῖους
... [εἶναι] (ΑΟ) Ἐρωτα κ. Ἐρ. κ. Π. ἀνομοιοτάτους
ὄντας (ΒΑCΨΜ) Sbd. ex vestigiis codicum AC et BA
CΨΜ
- c. 2. Εὐγε, τὸ μὴ χαλεπῶς μηδὲ ἀγριῶς || εὐγε [τὸ
μὴ χ. ... ἀγρ.] ad explic. illud εὐγε additum. Sbd. —
καλὸς γὰρ σὺ καὶ κομήτης || καλὸς γὰρ καὶ σὺ καὶ
κομήτης Α(Fr.)Γ — ὡς καὶ νήφοντα ἄν σοι τὸν Πρία-
πον ἐπιχειρήσαι || ὡς κἄν νήφοντα σοὶ ... ἐπιχειρήσαι
Sbd. (κἄν νήφ. ἔτι σοὶ Cob.) — ἀλλ' οὐκ ἐπιχειρήσει
γε || ἀλλ' οὐκ ἐπιχειρήσει [γε] ΨABC — καὶ τόξα ||
καὶ τὰ τόξα Α
- XXV. c. 1. οὐδὲ λείψανον ἀνθρώπων ἐπέμεινεν ἄν || ...
ἔτι ἔμεινεν ἄν' Α — ἡγνόεις δὲ καὶ τῶν ἱππων τὸν
θυμόν, ὡς δεῖ ξυνέχειν ἀνάγκη τὸν χαλιόν; || ...
ὡς δὴ ξυνέχειν ἀνάγκη τ. χ. Sbd. — ὁ δὲ οὐκ εἶχεν
ὃ τι χρήσαιτο αὐτοῖς || ... ὃ τι χρήσαιτο αὐτῷ Sbd.
„Nesciebat quid (de se) faceret“ = „er wulste sich keinen
Rat“. Cf. de hac formula ad Luciani Herodot. c. 7.
- XXVI. c. 1. πότερος ὁ Κάστωρ ... ἢ πότερος ὁ Πολυδεύκης ||
... καὶ ποτ. ... Sbd. (rectius Α ἢ ὁ Πολ. om. πότερος)
- c. 2. οὗτοι δὲ τί ποιήσουσιν ἡμῖν || ... ποιούσιν ... Ψ

AD DIALOGOS MARINOS.

(Vol. I. P. I. p. 104.)

- I. c. 1. οὐδὲ τὸ λάσιον αὐτοῦ . . . ἄμορφόν ἐστι . . . ὃ τε ὀφθαλμὸς || Scribendum οὕττε duce Fritzschio.
- c. 3. ὁπότεν ἐθελήσης μαθεῖν, οἷα τυγχάνεις οὔσα τὴν ὄψιν, ἀπὸ πέτρας τινός, εἴ ποτε γαλήνη εἶη . . . ἰδὲ σεαυτὴν || . . . εἴ ποτε γαλήνη [εἶη] Ω
- c. 4. ἐγὼ μὲν ἢ ἀκράτως λευκὴ || . . . ἢ ἀκριβῶς λευκὴ ut paullo ante ἰδὲ σεαυτὴν οὐδὲν ἄλλο ἢ χροῶν λευκὴν ἀκριβῶς. Schwidop.
- II. c. 4. πλεῖ δὲ ἔτι || ἔτι δὲ πλεῖ Ψ
- III. c. 2. . . . οἶσθα τὴν πηγὴν . . . παρ' ἐκείνην οὖν ἀπέρχομαι || . . . [οὖν] ἀπ. ΨΑΩ
- IV. c. 3. ὁποῖα ἂν πέτρα προσελθὼν ἀρμόση τὰς κοτύλας καὶ προσφῶς ἔχηται [κατὰ τὰς πλεκτάνας] ἐκείνη ὅμοιον ἀπεργάζεται ἐαυτὸν καὶ μεταβάλλει τὴν χροῶν μιμούμενος τὴν πέτραν, ὡς ἂν λάθῃ τοὺς ἀλιέας μὴ διαλάττων μηδὲ φανερός ὢν διὰ τοῦτο || Dubitanter coniecī ὁποῖα ἂν πέτρα . . . ἀρμόση τὰς κοτύλας (de polyro agitur) καὶ προσφῶς κατέχηται ταῖς πλεκτάναις, ἐκείνη ὁμ. ἀπεργάζεται ἐαυτὸν . . . ὡς ἂν λάθῃ τοὺς ἀλιέας μὴ διαλάττων [μηδὲ φανερός ὢν] διὰ τοῦτο ἀλλ' εἰκὸς τῷ λίθῳ. Cf. Athen. VII. 317. XI p. 479 b.
- VI. c. 1. ἐπυθόμην γὰρ ἤ τις καλοῖτο || . . . ὃ τι καλοῖτο Sbd̄t. constanti Luciani usu. Cf. ad Iudicium vocal. c. 6.
- VIII. c. 1. καὶ μέμφομαι γε τῷ Διονύσῳ, ὅτι ὑμᾶς καταναυμαχίσας μετέβαλε, δέον χειρώσασθαι μόνον || . . . καταναυμαχίσας μετέβαλε . . . B
- c. 2. ἔπεσεν ἐς τὴν θάλατταν ὡς . . . ἀποθανοῦμενος || ἐπήδησεν . . . Fr. Cf. Herod. I. 24.
- IX. c. 1. ἀλλὰ κάκεινην σῶσαι δεήσει χαρισαμένους τῷ Διονύσῳ || χαριζόμενους τ. Δ. Schwidop (χαρισομένων ACΩM)
- c. 2. τῷ θάλαπρι ἅμα συγχεθεῖσα || τῷ θάμβει (ΨΩ) ἅμα συγχυθεῖσα Lennep.

- X. c. 1. τὴν νῆσον . . . ἦν ἀποσπασθεῖσαν . . . ἔτι νήχεσθαι
 συμβέβηκε, ταύτην . . . στήσον ἤδη || . . . περινήχε-
 σθαι Fr. — καὶ ποιήσον ἤδη δῆλον || κ. ποιήσον
 δῆλον (om. ἤδη) Ω
- c. 2. στήθι, ὃ νῆσε, καὶ ἀνάδουθι αὐθις ἐκ τοῦ βυθοῦ || . . .
 [αὐθις] ΑΩC
- XI. c. 2. πᾶν ὄσον . . . πῦρ εἶχε καὶ ὄσον ἐν τῇ Αἴτνῃ καὶ
 εἶ ποθι ἄλλοθι || . . . καὶ [ὄσον] ἐν τῇ Αἴτνῃ καὶ εἶ
 ποθι ἄλλοθι Sbdt. — Θολερός, ὃ Ξάνθε, καὶ θερμός,
 ὡς εἰκός, τὸ αἶμα μὲν ἀπὸ τῶν νεκρῶν, ἢ θέρ-
 μη δέ, ὡς φῆς, ἀπὸ τοῦ πυρός· καὶ εἰκότως, ὃ
 Ξάνθε, ὃς ἐπὶ τὸν ἐμὸν νιωνὸν ὠρμήσας . . . || θο-
 λερός σύ, ὃ Ξάνθε, καὶ θερμός [ὡς εἰκός, τὸ αἶμα
 μὲν . . . ἀπὸ τοῦ πυρός καὶ] εἰκότως [ὃ Ξάνθε] ὃς
 . . . ὠρμήσας Sbdt. Nimis insipida sunt illa verba, quibus
 explicatur, cur Xanthus sit θολερός turbidus et θερμός
 calidus, quam quae possint esse Luciani.
- XII. c. 1. εἰπέ, εἶ τι ἔμαθες ἀκριβῶς ἅπαντα. ΘΕΤ. Ὁ Ἀκρί-
 σιος || εἰπέ, εἶ τι ἔμαθες ἀκριβῶς. ΘΕΤ. ἅπαντα. ὁ
 γὰρ Ἀκρίσιος Ω — Propius etiam a vero abest: εἰπέ, εἶ
 τι ἔμαθες. ΘΕΤ. ἀκριβῶς ἅπαντα· ὁ γὰρ Ἀκρίσιος Α
- XIII. c. 1. εἰρήσεται γὰρ τ' ἀληθές || εἰρήσεται γὰρ [τ' ἀλη-
 θές] Sbdt. Cf. Lucianaea p. 105. — ἢ δὲ περὶ τὰς ὄχθας
 ἀλύουσα καὶ ἐπεμβαίνουσα καὶ λουμένη ἐνί ο τε
 ἤϋχετο σοι ἐντυχεῖν || ἰ δὲ . . . ἀλύουσα καὶ ἐνί ο τε
 ἐπεμβαίνουσα καὶ λουμένη ἤϋχετό σοι ἐντυχεῖν Sbdt.
- c. 2. Τί οὖν; διὰ τοῦτο ἐχρῆν σε προαρπάσαι τὸν ἔρωτα
 καὶ καθυποκρίνασθαι Ἐνιπεία ἀντὶ Ποσειδῶνος
 εἶναι || . . . παρυποκρίνασθαι Ἐνιπεία . . . [εἶναι] Sbdt.
 Cf. Fleckeisen, Jahrbücher f. class. Philol. 1883. N. 20.
- XIV. c. 3. τὸ δὲ τέθνηκεν ὁμοῦ καὶ πέπηγεν αὐτοῦ τὰ πολλά ||
 . . . [αὐτοῦ] Ω
- c. 4. ΔΩΡ. πλὴν οὐ οὕτως ἄν ἤλγησεν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ μήτηρ
 γε οὕσα ΙΦ || [ΔΩΡ. . . ΙΦ] Sbdt.
- XV. c. 2. ἢ δὲ πᾶν ἐκπλαγῆς τῷ πράγματι τῇ λαιῷ μὲν
 εἶχετο τοῦ κέρατος || . . . πᾶν ἐκπλαγεῖσα ΑΨΩ

- c. 3. ἡμεῖς δὲ πάντες ἰσυχίαν ἄγοντες οὐδὲν ἄλλο ἢ θεα-
 ται μόνον τῶν γιγνομένων παρηκολουθοῦμεν || . . .
 [μόνον] Ψ — τό τε τῶν Τριτώνων γένος || τὸ δὲ τ.
 Τρ. γένος Α — ὁ μὲν γὰρ Ποσειδῶν ἐπιβεβηκῶς ἄρ-
 ματος παροχομένην τὴν Ἀμφιτρίτην ἔχων προ-
 ἦγε γεγηθῶς ὄδοιπορῶν νηχομένῳ τῷ ἀδελφῷ || . . .
 παροχοῦμενός τε καὶ τὴν Ἀμφιτρίτην (BΨ) ἄγων Ψ
- c. 4. ἡμεῖς δὲ ἐμπεσόντες ἄλλο ἄλλος τοῦ πελάγους μέρος
 διεκνυαίνομεν || ἄλλος ἄλλο Α Cob. Fr.

AD LUCIANI DIALOGOS MORTUORUM.

(Vol. I. P. I. p. 121.)

Ut in aliis sic in mortuorum potissimum dialogis per-
 multi loci adeo sunt corrupti, ut certa medicina nondum
 sit reperta. Multum igitur sudandum etiam posthac algen-
 dumque erit donec viam vepribus atque dumetis saeptam
 undique atque impeditam, ut tuto progredi possimus, satis
 aperueris.

- I. c. 1. ἐντέλλομαι σοι . . . εἰπεῖν πρὸς αὐτόν, ὅτι σοὶ . . . κε-
 λεύει ὁ Διογένης || . . . ὅτι σὲ . . . κελεύει Schwidop. —
 ἐκεῖ μὲν γὰρ ἐν ἀμφιβόλῳ σοὶ ὁ γέλως ἦν || . . . γελ. ἐστὶ
 Ψ (ἐστὶν Α)
- c. 2. Ἄλλ' ἐμὲ ἀμαθῆ καὶ ἀπαιδευτον εἶναι φάσκουσι κατη-
 γοροῦντα τῆς σοφίας αὐτῶν || ἦν δὲ μὴ προσέχῃσι
 τὸν νοῦν, ἀλλ' ἐμὲ . . . φάσκωσι . . . Α
- c. 3. πάντα μία ἡμῖν κόρις, φασί || πάντα μία Μύκο-
 νος, φασί Hemsterh.
- II. c. 1. ὥστε ἢ ἐκεῖνόν ποι κατάστησον ἢ ἡμεῖς μετοική-
 σομεν || . . . μετὰστησον Schäfer. — μισῶ γὰρ αὐτοὺς
 . . . ὀλεθρίους ὄντας || ὀλέθρους Coraes.
- c. 2. οὕτω γινώσκετέ ὡς οὐδὲ πανσομένον μου || γινώσκετε,
 ὡς οὐδὲ οὕτω πανσ. μου Sbd̄t.
- III. c. 1. Ἀμφίλοχος μὲν οὗτος ἂν εἰδείη ὅ τι αὐτῷ ἀποκρι-
 τέον ὑπὲρ αὐτοῦ || . . . ὑπὲρ αἰτοῦ Α — οὐ γὰρ
 ἡπίστευς σὺ τούτοις || οὐ γὰρ ἂν ἡπίστευς σὺ τούτοις
 Α sed om. σὺ.

- c. 2. *Τί φης; εἰ μὴ ἐς Λιβύδειαν γὰρ παρέλθω . . . ἐσερπύσω* || . . . *εἰ μὴ ἐς Α. [γὰρ] παρελθῶν . . . ἐσερπύσω* Madvig. — *τί δαὶ ὁ ἦρωες ἐστίν* || *τί δὲ . . . ΩΥΓ*
- IV. c. 1. *Λογισώμεθα . . . πόσα μοι ὀφείλεις ἤδη, ὅπως μὴ αὐθις ἐρίζωμέν τι περὶ αὐτῶν* || . . . [τι] Α — *εἰ μὴ τι ἄλλο ἡμᾶς διέλαθεν* || . . . [ἄλλο] Φ
- c. 2. *Ἄμεινον οὕτως, εἰ καὶ ἡμῖν παρατείνοιτο ὑπὸ σοῦ τὸ ὄφλημα, || ἄμ. οὕτως, εἰ καὶ [ἡμῖν] παρατείνοιτο μοι ὑπὸ σοῦ τὸ ὄφλημα.* Α Quae sequuntur πλὴν ἀλλ' οἱ μὲν παλαιοὶ usque ad finem non video quomodo cum praegressis cohaereant. Ratione enim inita Charon cum se non esse solvendo exposuisset propter pacem, Mercurius melius sane ita esse asseverat, etiamsi propterea Charon non sit in aere suo sibi ipsi solvendi tempus differendum sit. Quae ut sunt lepidissima et bellissima omnibusque numeris absoluta, ita perquam languida sunt et a proposito aliena, quibus verbis conqueritur Mercurius alios olim homines ad inferos venisse, viros robustos cruenta morte occisos, iam vero plerumque vel veneno interfectos vel luxu enervatos intrare. Agitur enim hoc loco non tam de diversitate hominum, quam de mortuorum numero. Prorsus autem Mercurius secum ipse pugnat, qui paulo ante facile concesserit (*ἄμεινον οὕτω*) pacis causa quae sibi debita sint procrastinari, extremis his verbis: *οὐκοῦν οὐδ' ἐγὼ δόξαιμι ἂν ἁμαρτάνειν πικρῶς ἀπαιτῶν τὰ ὀφειλόμενα παρὰ σοῦ*, vel acerbius se quoque postulare debita consentaneum esse dicat. Itaque omnia haec tollenda esse censeo.
- V. c. 1. *εἰ δὲ οἶόν τε ἦν* || *εἴ γε οἶόν τε [ἦν]* ΩΨΙΓΒΑΨ' — *ὁ δὲ πάντων ἐστὶ μαρώτατον, ὅτι τὰ τοιαῦτα ἐρχόμενοι ὁμῶς θεραπεύουσιν ἐν γε τῷ φανερωῷ* || . . . *θεραπεύουσιν αὐτὸν ἐν γ. τ. φ.* Sbdt. — *πολλὰ κάκεινος εὖ μάλα διαβουκολεῖ αὐτοῦς καὶ ἐλπίζει καὶ ὄλωσ ἀεὶ θανόντι ἔοικῶς ἔρρωται* || *ἀλλὰ κάκεινος διαβουκολεῖ*

αὐτοὺς καὶ ἐπελπίζει καὶ ὁλως ἀσθενοῦντι ἐοικώς ἔρρωται Sbd̄t. sec. Fr. (ἐπελπίζει) Desrousseaux et Schwartz (ἀσθενοῦντι pro αἰὲ θανοῦντι).

VI. c. 2. ὅστις καὶ τῇ ἡλικίᾳ μετ' αὐτόν || ὅστις αἰὲ τῇ ἡλ. . . Cob. — ἢ τὸ τελευταῖον εἶδέναι ἐχρῆν, πότε καὶ τεθνήξεται τῶν γερόντων ἕκαστος || Num pro τὸ τελευταῖον, in quo haereo, legendum est τοῦλάχιστον? — νῦν δὲ τὸ τῆς παροιμίας, ἡ ἄμαξα τὸν βοῦν πολλακίς ἐκφέρει || . . . [πολλακίς ἐκφέρει] Hemsterh.

c. 4. ὑποστένων καὶ μύχιόν τι καθάπερ ἐξ ὄφου νεοττὸς ἀτελῆς ὑποκρούζων || ὑποστένων μύχιόν τι (Fr.) καὶ καθάπερ . . . νεοττὸς ἀτελῆς ἔτι ὑποκρ. Α — τὰ πολλὰ ἐπὸ φροντίδων ἄγρυπνος ἐκείμην ἀριθμῶν ἕκαστα καὶ διατάττων· ταῦτα γοῦν μοι καὶ τοῦ ἀποθανεῖν αἴτια γε γένηται, ἀγρυπνία καὶ φροντίδες || . . . [ἀγρυπνία καὶ φροντίδες] Sbd̄t.

VII. c. 1. παρῆς γὰρ ἀποθνήσκοντι μοι || παρῆσθα Ddf.

c. 2. ἦκε γὰρ ἂν σοι διὰ τῆς λεωφόρου ἀσφαλέστερον εἰ καὶ ὀλίγω βραδύτερον || ἦκε γὰρ . . . ἀσφαλέστερον ὁ κληροσ εἰ καὶ ὀλ. β. Α

VIII. c. 1. Τί ἀγανακτεῖς, ὦ Κνήμων; ΚΝ. πυνθάνη ὁ τι ἀγανακτῶ; || . . . ὁ τι ἀγανακτῶ; omisso πυνθάνη Cob. Mehler. — κατασοφισθεῖς ἄθλιος || κατ. ὁ ἄθλιος ΑΥ — ἔδοξε δὴ μοι καὶ σοφὸν τοῦτο εἶναι || . . . [καὶ] σ. τ. εἶναι Α — ὡς κάκεινος ζηλώσειε καὶ τὰ ἀντὰ πράξειε || . . . πράξειεν Β — ὥστε σόφισμα κατὰ σαντοῦ συντέθεικας || ὥστε τὸ σόφισμα . . . ΓΑ

IX. c. 1. παράδοξον, εἰ γέρων . . . ἦδεσθαι τοῖς ἐν τῷ βίῳ ἐδύνασο. ΠΟΑ. τὸ μὲν πρῶτον ἅπαντα ἐδυνάμην· ἔτι καὶ παῖδες ὠραῖοι ἦσαν πολλοὶ καὶ γυναῖκες . . . || παράδοξον, εἰ . . . ἦδεσθαι . . . ἐδύνασο. ΠΟΑ. Ἐδυνάμην ἔτι (Α) καὶ τὸ μὲν πρῶτον παῖδες ὠραῖοι μοι ἦσαν πολλοὶ καὶ γυν. . . Sbd̄t. (ἅπαντα om. Α)

c. 2. μακάριος ἦν αὐτῶν ὄντινα ἂν καὶ μόνον προσέβλεψα || . . . ὄντινα καῖν [καὶ μόνον] προσέβλεψα. Sbd̄t.

- c. 4. *Τίνα δὲ αἱ τελευταῖαι τὸν κληρονόμον ἔσχον; . . . νεώ-
ρητόν τινα τῶν μειρακίων τῶν ὠραίων Φρύγα ||
. . . νεώρητόν τινα [τῶν μειρακίων] τῶν ὠρ. Φρ. Α —
πολὺν ἐκείνων ἀξιώτερος κληρονομεῖν || πολὺν . . . ἀξιώ-
τερος ἢν κληρονομεῖν Α*
- X. c. 1. *σοὶ δὲ . . . μελήσει τὸ ἀπὸ τούτου μηδένα παραδέχε-
σθαι αὐτῶν, ὅς ἂν μὴ φιλὸς ἦ || . . . φιλὸς ἦκη Α*
- c. 2. *ΧΑΡ || ΧΑΡΜ*
- c. 4. *πάντα γὰρ ἀφῆκα || . . . ἀφεικα Bk.*
- c. 6. *Οὕτως ἀμεινον ἀβαρῆ εἶναι || . . . [ἀβαρῆ εἶναι]
Desrousseaux.*
- c. 8. *καὶ ἡδυπάθειαν δὲ || . . . [δὲ] ΑΩ*
- c. 9. *δακρυεῖς . . . καὶ πρὸς θάνατον ἀποδειλιᾶς || . . . καὶ
πρ. τὸν θαν. ἀπ. Α — Ἐν ἔτι τὸ βαρύτερον ὑπὸ
μάλης ἔχει. Τι; . . . κολακείαν . . . πολλὰ χρησι-
μεύσασαν αὐτῷ ἐν τῷ βίῳ || . . . πολλὰ ἐν τῷ
βίῳ χρησιμεύσασαν αὐτῷ ΒΑΨΤΩ*
- c. 12. *καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ συνέχεται πρὸς τῶν γυναικῶν ||
aut deest aliquid post συνέχεται aut corruptus est totus
hic locus (†)*
- c. 13. *ἀλλ' ἐπεὶ καταπελεύκαμεν ἡμεῖς, ὑμεῖς μὲν ἀπι-
τε || . . . [ἡμεῖς] . . . Α*
- XI. c. 1. *οἱ μάντις, οἳ τε ἀπὸ τῶν ἀστρον τεκμαιρόμενοι
τὸ μέλλον, οἳ τε ἀπὸ τῶν ὄνειράτων, ὡς γε Χαλ-
δαίων παῖδες, ἀλλὰ καὶ ὁ Πύθιος αὐτός . . . || . . .
[ὡς γε Χαλδ. παῖδες] Sbdt. — ποτὲ μὲν ἐπ' ἐκεῖ-
νον, νῦν δ' ἐπὶ τοῦτον ἔρρεπε || ποτὲ μὲν ἐπὶ τοῦ-
τον, ποτὲ δ' ἐπ' ἐκείνον ἐρ. ΑΨΜΩ*
- c. 3. *οὔτε οἶμαι σὺ ὁ Κράτης ἐπεθύμεις κληρονομεῖν ἀπο-
θανόντος ἐμοῦ τὰ κτήματα, καὶ τὸν πῖθον κ. τ. π. ||
οὔτε [οἶμαι] σὺ ὁ Κρ. ἐπεθύμεις οἶμαι κληρονομεῖν
ἐμοῦ τὰ κτ. [καὶ], τὸν π. καὶ τ. π. ΑΨ (Struve del.
καὶ) — μέμνημαι καὶ τοῦτον διαδεξαμένος τὸν πλοῦ-
τον . . . καὶ σοὶ ἔτι πλείω καταλιπὼν || μ. [καὶ] τοῦ-
τον . . . ΒΨΩΓ*

c. 4. οὐ γὰρ εἶχον, ἔνθα ἄν δέξαιντο τὰ τοιαῦτα || ... [ἄν]
 ΒΨΩ — καθάπερ τὰ σαπρὰ τῶν βαλαντίων || ...
 τὰ σαθρὰ ΒΨ

XII. c. 1. τὰ πολέμια || τὰ πολεμικά Α

c. 2. ὥστε οὐδὲ ταύτη πλέον οὗτος ἐνέγκαιτό μου || ...
 πλέον ἄν οὗτος ἐνεγκ. Α — τῶν ἔσπεριων || τῶν
 ἔσπεριων sublatiis uncis — τοσοῦτους ἀπέκτεινα μιᾶς
 ἡμέρας || ... διὰ μιᾶς ἡμ. Ρ

c. 3. ἀποστάς τῶν πατρῶων || ... πατρίων Cob. — ἐς
 διαίταν τὴν Μηδικὴν μετεδιήτησεν ἑαυτὸν || [ἐς] διαί-
 ταν τ. Μ. μετεδιήτησεν [ἑαυτὸν] Sbd. om. ἐς ΩΨΓΡ
 Cf. dial. mort. XIV. 4 σὺ δὲ καὶ τὴν Μακεδονικὴν χλα-
 μύδα καταβαλὼν κίνδυν. ... μετενέδυσ. — καὶ ἐμιαι-
 φόνει ἐν τοῖς συμποσίοις τοὺς φίλους καὶ συνελάμ-
 βανεν ἐπὶ θανάτῳ || κ. ἐμιαιφόνει ἐν τ. σ. καὶ τοὺς
 φίλους συνελ. ἐπὶ θ. Desrousseaux, qui mīaiφονεῖν
 absolute dici probat Platonis loco Πολιτ. VIII. 565. E.

c. 4. σὺ δέ, ὦ Ἄλεξ., τί πρὸς ταῦτα φῆς; ἐχρῆν μὲν, ὦ Μί-
 νως, μηδὲν πρὸς ἄνδρα οὕτω θρασὺν ἀποκρίνα-
 σθαι || ... [ἀποκρίνασθαι] ΩΨΓΡ — καὶ τὴν ἀρχὴν
 τεταραγμένην κατέσχον καὶ τοὺς φονέας ... μετῆλθον
 κᾶτα φοβήσας τὴν Ἑλλάδα ... οὐκ ἠξίωσα ... ||
 ... μετῆλθον καὶ καταφοβήσας ... οὐκ ἠξ. Solanus
 (καταφοβήσας ΩΨΓΡ)

c. 5. καὶ ταῦτα διέπραττον || καὶ ταῦτα δὲ ἔπραττον ΒΩ
 ΨΓΡ

c. 6. ὡς γὰρ δὴ ἐκράτησε, ἐῷ λέγειν, ὅτι οὐκ ἰσχύι, ἀλλὰ
 πονηρίᾳ καὶ ἀπιστίᾳ καὶ δόλοισι, νόμιμον δὲ ἢ προ-
 φανὲς οὐδὲν || ᾧ γὰρ δὴ ἐκράτησε (Α διεκράτησε), ἐῷ
 λ., ὅτι οὐκ ἰσχύς, ἀλλὰ πονηρίᾳ καὶ δόλοι, νόμι-
 μον δὲ ἢ προφανὲς οὐδὲν ἦν Α (qui tamen pro οὐκ
 ἰσχὺς teste Fritzschio habet οὐ σύνεσις).

c. 7. Τί οὖν ... ἐρεῖς; Ἀλεξάνδρου μὲν ἦντιν εἶναι, τὸν δὲ
 Ἀννίβου ἀμείνων, ὃς ἐδίωξα νικήσας αὐτὸν καὶ φυγεῖν
 κατηνάγκασα ἀτίμως || ... ὃς γε (Α) ἐδ. ... καὶ φυ-
 γεῖν καταναγκάσας ἄτ. ΒΨΓΡ — ᾧ οὐδὲ Σκη-

πίων ἐγὼ . . . ἐμαντὸν παραβάλλεσθαι ἀξιῶ || . . .
[Σκηπίων] Sbd̄t.

XIII. c. 1. καὶ σὺ τέθνηκας ὅσπερ καὶ ἡμεῖς ἅπαντες || . . .
[ἅπαντες] A — οὐ γὰρ ἐτεθνήκειν Ἀμμωνος ἄν' || Ἀμ.
γε ὦν. Schwidop A — οἰόμενον παρ' ἑαυτοῦ σε
εἶναι || . . . πατέρα σου εἶναι ΩΨΓ

c. 3. ἐν Βαβυλῶνι κεῖμαι τριακοστὴν ταύτην ἡμέραν || . . .
τρίτην τ. ἡμ PΨΨ' (τρίτην ἡμ. ταύτην ΩΓ)

c. 5. ὡς δὲ κατεχοῆτο . . . ἐπαινῶν ἄρτι μὲν πρὸς τὸ κάλ-
λος || . . . εἰς τὸ κάλλος ΩΓ — ἂ κατηριθμήσω μικρῶ
γε ἔμπροσθεν || . . . μικρὸν ἔμπροσθεν A

c. 6. ἀλλ' οἶσθα ὃ δράσεις || ἀλλ' οἶσθα ὃ δρᾶσον Cob.

XIV. c. 1. ἐδεξάμην τὸ μάντευμα ὡς χρήσιμον ἐς τὰ πράγματα
οἰόμενος εἶναι || . . . [οἰόμενος εἶναι]. Aut ὡς
delendum erat, aut οἰόμενος εἶναι. Ego retinui ὡς.

c. 2. ἢ Θραῦκας ἢ Ἰλλυριοὺς ἢ καὶ Παίονας· χειρώσασθαι,
ταῦτα μέγαλα || . . . [καὶ] BΨ

c. 3. ὃν σὺ τῷ δορατίῳ διελάσας μεταξὺ δειπνοῦντα ἐφό-
νευσας || ὃν σὺ τῷ δόρατι μεταξὺ δειπνοῦντα διή-
λασας Sbd̄t. (δόρατι Ψ)

c. 5. θεὸς γὰρ εἶναι δοκῶν εἴ ποτε τρωθείης καὶ βλέποίεν
σε φοράδην τοῦ πολέμου ἐκκομιζόμενον . . . ταῦτα
γέλως ἦν τοῖς ὄρωσιν, ἧ καὶ ὁ Ἀμμων γόης καὶ ψευ-
δόμαντις ἠλέγχετο || . . . ἐκ τοῦ πολέμου ἐκκ. . . .
ταῦτα γέλως ἦν τοῖς ὄρ. καὶ ὁ Ἀμμων . . . ἠλέγχετο
AΩ — τίς οὐκ ἂν ἐγέλασεν ὄρων τὸν τοῦ Διὸς νῖον
λειποψυχοῦντα, δεόμενον τῶν ἰατρῶν βοηθεῖν ||
. . . λιποψυχοῦντα (Bk.) καὶ δεόμενον τῶν ἰατρῶν
[βοηθεῖν] Sbd̄t. A — ὄρωντας τὸν νεκρὸν τοῦ
θεοῦ ἐκτάδην κείμενον || ὄρ. τὸν θεὸν ἐκτάδην
νεκρὸν κείμενον Sbd̄t. cod. A ὄρων τὸν νῖον τοῦ
θεοῦ ἐκτάδην κείμενον.

c. 6. Ὅραῖς ὅτι ταῦτα ὡς νῖος Ἀμμωνος λέγεις, ὃς Ἡρακλεῖ
καὶ Διονύσῳ παραβάλλεις ἑαυτόν; καὶ οὐκ αἰσχρῆ . . .
οὐδὲ τὸν τῦφον ἀπομαθήσῃ καὶ γνώσῃ σεαυτόν καὶ
συνήσῃ ἤδη νεκρὸς ὦν; || . . . ὃς Ἡρ. κ. Δ. παρα-

βάλλειν σεαντὸν οὐκ αἰσχύνῃ, . . . ὧ Ἀλ. οὐδὲ νῦν τὸν τῦφον ἀπο[μα]θήση καὶ γνώσῃ σεαντὸν καὶ συνήσεις [ἤδη] νεκρὸς ὢν; Sbd̄t. (παραβάλλειν σεαντὸν οὐκ αἰσχύνῃ Ω, νῦν Fr., ἀποθήση Α Cf. dial. mort. X. c. 8. συνήσεις ΑΨ)

- XV. c. 1. ταῦτα μὲν οὖν ἀγεννή τινα Φρύγα δειλὸν καὶ πέρα τοῦ καλ. ἔχοντος . . . ἐχοῖν λέγειν || ταῦτα . . . τινα Φρύγα ἢ Αὐδὸν καὶ π. . . ἐχοῖν λ. Schwartz?
- c. 2. τὸ βέλτιον ἐκείνων ὑπότερον ἢν ἀγνοεῖν || [ἐκείνων] Α — εἰ καὶ ὅτι μάλιστα οἱ ἄνω ῥαψωδήσουσι || . . . ῥαψωδήσουσι με Sbd̄t. — ἰσηγορία δὲ ἀκριβῆς || . . . ἰσομοιρία ἀκ. . . Ψ
- c. 3. μετὰ μικρὸν δὲ καὶ Ὀδυσσεὺς ἀφίξεται πάντως || . . . [πάντως] Sbd̄t. — φέρει δὲ παραμυθίαν καὶ ἡ κοινωρία τοῦ πράγματος || [καὶ] Α
- c. 4. σιωπᾶν . . . δέδοκται ἡμῖν, μὴ καὶ γέλωτα ὄφλωμεν ὡσπερ καὶ σὺ τοιαῦτα εὐχόμενοι || [καὶ] ΩΨΓΒΑ
- XVI. c. 2. σὺ τοίνυν ἀντ' ἐκείνου νεκρὸς εἶ || σὺ νῦν ἀντ' . . . ΓΦ — πῶς οὖν ἀκριβῆς ὁ Αἰακὸς ὢν οὐ διέγνω σε μὴ ὄντα ἐκείνου, ἀλλὰ παρεδέξατο ὑποβολιμαῖον Ἡρακλέα παρόντα || πῶς οὖν . . . ἀλλὰ παρεδ. Ἡρακλέα ὑποβολιμαῖον ὄντα Ω Cf. Lucianeā p. 152.
- c. 3. ὁπόσον . . . Ἀμφιτρώωνος ἐν Ἡρακλεῖ ἦν, τοῦτο τέθνηκε καὶ εἰμι ἐγὼ ἐκείνο πᾶν || . . . καὶ εἰμι ἐγὼ ἐκείνο ὁ παρῶν. Sbd̄t. ex vestig. cod. Ψ πῶ
- c. 4. οὐ γὰρ καὶ πάντες οὕτω σοι δοκοῦσι συγκεῖσθαι ἐκ δεῖν || οὐ γὰρ [καὶ] π. . . δεῖν Φ
- c. 5. εἰ γὰρ ὁ μὲν τις ἐν οὐρανῷ, ὁ δὲ παρ' ἡμῖν σὺ τὸ εἶδωλον, τὸ δὲ σῶμα ἐλύθη κόνις ἤδη γενόμενον τρία ταῦτα δὴ γίγνεται || . . . τὸ δὲ σῶμα ἐν τῇ Οἴτῃ κ. ἢ γ., τρία δὴ ταῦτα γίγνεται Fr. sec. ΩΓ (ἐν οἴτῃ pro ἐλύθη) et Ψ (δὴ ταῦτα) — καὶ τῆς τοσαύτης ψυχρολογίας καταγελω || . . . scribendum καταγελω ΩΨΓ
- XVII. c. 1. τί δαί || τί δὲ ΑΦ — σὺ δὲ ἡ ψυχὴ πῶς ἂν ἔτι ἢ διαφύγῃς ἢ πίνοις; || πῶς ἂν ἔτι [ἢ] διαφύγῃς [ἢ] πίνοις; Herwerden.

- c. 2. οὐχ ὁρῶ γὰρ ἄλλον ἄδην μετὰ τοῦτον ἢ θάνατον ἐντεῦθεν εἰς ἕτερον τόπον || ... ἢ ἕτερον ἐντεῦθεν θάνατον Sbd̄t. (ἢ ἕτερον τόπον ΨΦ) (Fr. ἢ θάνατον ἢ ἐντεῦθεν ἕτερον τόπον)
- XVIII. c. 1. καὶ ὄλως τὰ ἀρχαῖα πάντα κάλλη || καὶ ὄλως ταῦτα τὰ κάλλη πάντα Ψ
- XIX. c. 2. φήσει γὰρ αὐτὸς μὲν τοῦ ἐρᾶν τῷ Πάριδι γεγενῆσθαι αἴτιος, τοῦ θανάτου δέ σοι οὐδένα ἄλλον ... ἢ σεαυτὸν || ἢ σὲ αὐτόν Schwidop Ψ
- XX. c. 1. πρὸς τοῦ Πλούτωνος || π. Διονύσου τοῦ Καταιβάτου Fr. ex vestigiis ΨΦ
- c. 2. οὗτος δέ, ᾧ Δίακέ, τίς ἐστιν; || om. ΑΒΦΡ — ΔΙΑΚ. Κῦρός ἐστιν || ΔΙΑΚ. οὗτος δέ, ᾧ Μένιππε, Κῦρος ἐστιν ΑΒΦ — οἶος δὲ καὶ ὁ Κροῖσός ἐστι [οἶος ... ἐστι] Sbd̄t. — διαθρύπτεις || διαθρύψεις ΑΡ — φέρε ἴδω || φέρ' ἴδω Ψ
- c. 4. παρ' αὐτοῦς || παρ' αὐτοῖς ΑΩΜΡ — πλὴν ἀλλ' οὐδέν σε τὸ σόφισμα ὤνησεν || ... [ἀλλ'] ΡΨΦ
- c. 5. ΜΕΝ. πολλοὶ τῶν νέων φιλοσοφεῖν λέγουσι καὶ τὰ γε σχήματα αὐτὰ καὶ τὰ βαδίσματα εἰ θεάσαιτό τις, ἄκροι φιλόσοφοι ΣΩΚ. Μάλα πολλοὺς ἐώρακα. ΜΕΝ. Ἀλλὰ ἐώρακας, οἶμαι, οἶος ἦκε παρὰ σοὶ Ἀρίστιππος καὶ Πλάτων αὐτός, ὁ μὲν ἀποπνέων μύρον ... || Πολλοὶ ... ἄκροι φιλόσοφοι — [ΣΩΚ. Μάλα ... ἐώρακα ΜΕΝ'] ἀλλ' ἐώρακας, οἶμαι, οἶος ἦκε παρὰ σὲ Ἀρίστιππος κ. τ. λ. Sbd̄t. „Multi philosophos se esse dicunt, summi sane philosophi illi, si quis habitum eorum spectat — sed non opus est describere eos quales sint, vidisti enim, opinor, quales ad te venerunt Aristippus et ipse Plato.“ (παρὰ σὲ Α Hemsterh.)
- c. 6. ἔοικα γοῦν οὐκ ὀλίγα γελάσασθαι οἰμωζόντων ἀκούων || οἰμωζόντων ἐκείνων Ψ Cf. dial. deorum XXII. c. 3.
- XXI. c. 1. Πόρρωθεν ... παντάπασιν ἐδόκει ἀτρέπτω τῷ προσώπῳ προσιέναι καὶ οὐ πᾶνν δεδιέναι τὸν θάνατον δοκῶν || πόρρωθεν ... ἐδόκει ... προσιέσθαι [καὶ οὐ πᾶνν δεδιέναι] τὸν θάνατον ἐκὼν Sbd̄t. ducibus

Dindorfio et Bekkero, cuius egregia est coniectura ἐκὼν pro δοκῶν. — καὶ γὰρ ἔτι διαμέλλοντα αὐτὸν δακῶν τῷ κωνείῳ κατέσπασα τοῦ ποδός || ... [τῷ κωνείῳ] Sbd̄t.

c. 2. ἐπεὶ περ ἀναγκαῖον αὐτὸ ἐώρα || ἀναγκαῖον ὃν αὐτὸ ἐώρα Desrousseaux. — καὶ ὅλως περὶ πάντων γε ... εἰπεῖν ἂν ἔχοιμι, ἕως τοῦ στομίον τολμηροὶ καὶ ἀνδρείοι, τὰ δὲ ἐνδοθεν ἔλεγχος ἀκριβής || ... ὅτι τολμηροὶ ... Sbd̄t.

XXII. c. 1. οὐκ ἂν λάβοις παρὰ τοῦ μὴ ἔχοντος || παρὰ τ. μὴ δὲν ἔχοντος P — καὶ γὰρ τῷ ξύλῳ σου πατάξας διαλύσω τὸ κρανίον || καὶ μὴν (ΩΓΑΦΑΡ) τῷ ξύλῳ σ. π. παραλύσω (ΩΓΑ) τ. κρ. (διασχίσω Tournier-Desrousseaux) — μάτην οὖν ἔσῃ πεπλευκῶς τοιοῦτον πλοῦν; || om. ἔσῃ scrib. μάτην οὖν πεπλ. τ. πλ. PΨBΦ

c. 2. Σὺ δ' οὐκ ἤδεις ὡς κομίζεσθαι δεόν || ... κομίζεν PBΦΑΩΓ — οὐδὲν ταῦτα πρὸς πορθμεῖα || οὐδὲν ταῦτα πρὸς τὰ πορθμεῖα Γ (πρὸς τὰ πορθμῖα ABΩ)

c. 3. ἀγνοεῖς ... ὄντινα ἄνδρα διεπορθμεύσας || ἀγν. ὁποῖον ἀνδ. BΦΡ — ἐλεύθερον ἀκριβῶς || [ἐλ. ἀκρ.] Sbd̄t. — κοῦδενὸς αὐτῷ μέλει || [κοῦδ. ... μ.] BΨΥΦΡ

XXIII. c. 1. Εἰμι ... συστρατιώτης τῶν Ἀχαιῶν καὶ πρῶτος ἀποθανόντων τῶν ἐπ' Ἰλίου || καὶ πρῶτος ἀπέθανον ... Α Fr.

c. 3. Ὅρφεϊ γὰρ δι' αὐτὴν ταύτην τὴν αἰτίαν Εὐριδίκην παρέδοτε || ... διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν Α — θελήσεις δὲ οὕτως κρανίον γυμνὸν ὦν ... τῇ καλῇ σου ἐκείνην νύμφην φανῆναι || [ἐκείνην] Α — οἶος ἦν ἐκ τοῦ παστοῦ || οἶος ἦεν ἐκ τοῦ παστοῦ, quamquam ne id quidem satis placet; malim οἶος ἦν ἐν τῷ πρὸ τοῦ = olim. (†) — ἐπεὶ Φερσεφόνη συνδοκεῖ || ἐπεὶ καὶ τῇ Φ. συνδ. Α Fr.

XXIV. c. 2. οἱ ... λίθοι Ἀλικαρνασσεῦσι μὲν ἴσως εἶεν ἐπιδείκνυσθαι || ... ἴσως ἄξιοι ἂν εἶεν ἐπιδ. Fr. (†) — ὡς δὴ τι μέγα οἰκοδόμημα αὐτοῖς ἐστὶ || ... [αὐτοῖς ἐστὶ] Sbd̄t.

- c. 3. καὶ τάφον ὃ μὲν ἐν Ἀλικαρνάσσῳ ἐρεῖ ἑαυτοῦ . . .
κατεσκευασμένον || . . . ἐρεῖ αὐτῷ . . . κατεσκ. Ψ
- XXV. c. 1. ὅμοιος εἰμί σοι καὶ οὐδὲν τηλικούτον διαφέρεις ἤλι-
κον σε Ὅμηρος ἐκεῖνος ὃ τυφλὸς ἐπήνεσεν ἀπάν-
των εὐμορφότερον προσειπών || . . . ἤλικον σε [Ὅμηρος]
ὃ τυφλὸς ἐκεῖνος ἐποίησεν (Desrousseaux) ἀπάντων
εὐμορφότατον προσειπών; Fr. Cf. II. II. 673.
- c. 2. τὰ μὲν ὁστᾶ ὅμοια, τὸ δὲ κρανίον ταύτῃ μόνον ἄρα
διακρίνοιτο ἀπὸ θεοσίτου κρανίου || τὰ μὲν ὁστᾶ ὅμοιος
(Ψ) . . . μόνον ἂν διακρ. . . Fr. — ἐροῦ Ὅμηρον,
ὁποῖος ἦν || ὁποῖός τις ἦν Sbd. — ὀνειράτά μοι λέγεις·
ἐγὼ δὲ βλέπω ἄ καὶ νῦν ἔχεις, ἐκεῖνα δὲ οἱ τότε
ἴσασιν || . . . ἐγὼ δὲ ἄ καὶ νῦν ἔχεις βλέπω . . .
Sbd. (Ἄ ἐγὼ δὲ ἄ καὶ νῦν βλέπω ἔχεις) (†) — οὔτε
σὺ οὔτε ἄλλος εὐμορφος || . . . ἄλλος τις Desrousseaux
(οὔτ' ἄλλος τι εὐμορφ. A)
- XXVI. c. 1. Τίς δαί σε ἔρωσ τοῦ θανάτου ἔσχεν . . . ; || τίς
δέ σε ἔρωσ . . . ἔσχεν; Ω (τί δέ σε Ψ) — ἐγὼ δὲ ζῶν
αἰεὶ καὶ ἀπολαύων τῶν ὁμοίων, ἤλιον, φωτός, τρο-
φῆς, αἱ ὥραι δὲ αἱ αὐταὶ καὶ τὰ γιγνόμενα ἅπαντα
ἐξῆς ἕκαστον, ὥσπερ ἀκολουθοῦντα θάτερον θατέρῳ,
ἐνεπλήσθη γούν αὐτῶν || Corruptissimum hunc locum
sic restituere conatus sum: ἐγὼ δὲ ζῶν αἰεὶ καὶ ἀπέ-
λανον τῶν ὁμοίων, ἤλιον . . . αἱ ὥραι δὲ αἱ αὐταὶ
καὶ τὰ γ. ἅπαντα ἐξῆς ἕκαστον [ὥσπερ] ἀκολου-
θοῦν θάτερον θατέρῳ· ἐνεπλ. οὔν αὐτῶν Sbd. (ἀπέ-
λανον ΩΓ ἀκολουθοῦν θατέρῳ ΨΦ ἐνεπλήσθη οὔν
ΩΓ) (†) — οὐ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ αἰεὶ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ
μὴ μετασχεῖν ὅλως τὸ τεργνὸν ἦν || οὐ γὰρ ἐν τῷ
αὐτῷ αἰεὶ, ἀλλ' ἐν τῇ μεταβολῇ τὸ τεργνὸν [ἦν] (†)
Sbd. Cf. Fleckeisen, Jahrbücher f. class. Phil., 1885,
N. 70.
- c. 2. ἡ γὰρ ἰσοτιμία πάνυ δημοτικὴ καὶ τὸ πρᾶγμα οὐ-
δὲν ἔχει τὸ διάφορον ἐν φωτὶ εἶναι ἢ καὶ ἐν σκότῳ ||
ἡ γὰρ ἰσοτιμία πάνυ δημοτικόν τι καὶ οὐδὲν ἔχει
[τὸ] διάφορον τὸ ἐν φωτὶ εἶναι ἢ [καὶ] ἐν σκότῳ ex
d*

vestigii B Ψ ΦΨ Sbd. (†) — ἀνεπιδεεις τούτων ἀπάντων ἰσμέν | ἀτελεις ... $\Psi\Omega\Gamma\text{M}$ — δρα ... μὴ περιπίπτῃς σεαυτῷ καὶ ἐς τὸ αὐτό σοι ὁ λόγος περιπέσῃ | δρα ... μὴ περιπέσης ... καὶ ... ὁ λόγος περιστῆ Fr. (περιστῆ $\Psi\Gamma$) — δπερ, οἶμαι, φασί, συνετὸν ὄντα ἀρέσκεσθαι καὶ ἀγαπᾶν τοῖς παροῦσι | δπερ, οἶμαι, χρῆ συνετὸν ὄντα, [ἀρέσκεσθαι καὶ] ἀγαπᾶν τοῖς παροῦσι Sbd. (χρῆν $\Omega\Phi$)

XXVII. c. 2. ἔοικας γὰρ τινα ἔωρακένας παγγέλοια | ... τινα παγγέλοια ἐρεῖν BΨΦ

c. 3. ὁ μὲν γὰρ Ἀρσάκης ἐπῆλυνεν, ὡς διηγείτο, πολὺ τῶν ἄλλων προὔπεξορμήσας, ὑποστὰς δὲ ὁ Θραῦξ τῇ πέλτῃ μὲν ὑποδὺς ἀποσείλεται τοῦ Ἀρσάκου τὸν κοντόν, ὑποθεῖς δὲ τὴν σάρισαν αὐτόν τε διαπιρρῆει καὶ τὸν ἵππον | ὁ μὲν γ. Ἀ. ἐπῆλυνεν ... πολὺ τῶν ἄλλων προὔπεξορμήσας [ὑποστὰς] ὑποδὺς δὲ ὁ Θραῦξ τῇ πέλτῃ μὲν [ὑποδὺς] ἀποσείλεται τ. Ἀ. τὸν κοντόν, ὑποθεῖς δὲ ... αὐτόν τε διαπιρρῆει καὶ τὸν ἵππον Sbd.

c. 4. ὁ Θραῦξ δὲ ἐπειδὴ τ. π. ἀπεκρούσατο || ... ἐπει ... BΦ — ἐς τὸ γόνυ || ἐς γόνυ BΦ Ψ — ὄρας οἶόν τι ἐγένετο ... ἔργον ἦν || [ὄρας ... ἦν] Sbd. — ἡγανάκει δ' ὁμοῦς ὁμοτίμος ὦν τῶν ἄλλων καὶ ἡξίλου ἱππεὺς κατιέναι || ... καὶ ἀπηξίλου ἰδιώτης κατιέναι Fr.

c. 8. τί τοῦτο; ἀρα τὸ φίλτρον αὐτοῦς ἔχει τοῦ βλου; | τί τοῦτ' ἀρα τὸ φίλτρον ... τ. βλου; Fr.

c. 9. *Nal'* ἰδὺ γὰρ ... τὸ φευκτέον. | Tournier-Desrousseaux: [*Nal'*] ἡδὺ γὰρ [ἦν] τὸ φῶς καὶ τὸ τεθνᾶναι δεινόν [καὶ φευκτέον]

XXVIII. c. 2. ἅπασι γὰρ ἡμῖν ὁμοίως τὰ ὄμματα κενά, μόνον δὲ αἱ χῶραι αὐτῶν' | ἅπασι ... ὁμοίως τὰ ὄμματα κενά, μένουσι δὲ αἱ χῶραι αὐτῶν Sbd. (†) — τὰ δ' ἄλλα οὐκέτ' ἂν εἰπεῖν ἔχοις, τίς ὁ Φινεὺς ἦν ἢ τίς ὁ Λυγκεύς || [τὰ δ' ἄλλα ... Λυγκεύς] Sbd. (†) — οἱ μαστοὶ ἀπεσπάσθησαν || ... ἀπετάκησαν Hmsth. — ἡ αὐτίκα ἐκ γυναικὸς ἀνὴρ ἀνεφάνης || ... [ἀν]εφάνης Ψ Ψ

XXIX. c. 1. Ἠξίωσας δὲ ἀναντ. εἶναι || ἰξίους . . . ΩΓΨΑ
— παρεχωρήσατε μοι || παρεχωρήσατε μοι τῶν ἀθλων
ΩΓΨ

c. 2. κληρονομίαν παραδοῦναι τῶν ὀπλων || κληρ. τῶν ὀπλων
παραδ. ΩΨΓΨ

XXX. c. 1. ὄρα, εἰ καὶ δικαίως κολασθήσομαι || [καὶ] ΨΤ „*dis-
serte, et sic libri omnes praeter AC*“ Fr.

c. 2. τίνα αἰτιάσῃ τοῦ φόνου; Ἀἴλιον ὡς τὸν δικαστὴν ἢ τὸν
τύραννον, ἐπεὶ οὐδὲ τί ξίφος αὐτό· ὑπερρετεῖ γὰρ
ὄργανον ὃν τοῦτο πρὸς τὸν θυμὸν τῷ πρώτῳ παρα-
σχόντι τὴν αἰτίαν || τίνα αἰτιάσῃ τοῦ φόνου; Ἀἴλιον
ὡς . . . οὐδὲ τὸ ξίφος αὐτὸ [ὑπερρετεῖ γὰρ], ὄργανον
ὃν τοῦτο πρὸς τὸν θυμὸν . . . Sbdt. Cf. Fleckeisen,
Jahrb. 1885. N. 70. — ἐπιδαφιλεύει || ἐπιδαφιλεύῃ Γ
— διάκονος γὰρ ὁ κομισσας ἦν || δ. γὰρ ὁ κ. [ἦν]
Sbdt. (ὁ κομίζων, om. ἦν Ψ)

c. 3. πλὴν ἀλλὰ σὺ τοῦτο ἀπολαύσεις τῆς ἐρωτήσεως,
διότι οὐ ληστής μόνον ἀλλὰ καὶ σοφιστὴς τις εἶναι
δοκεῖς || πλὴν ἀλλὰ τοῦτο γε σὺν ἀπέλευσας τ. ἐρ.
[δι] ἴτι οὐ λ. μ. ἀλλὰ καὶ σ. [τις] (Ψ) εἶναι δοκεῖς (†)
Sbdt.

AD LUCIANI MENIPPUM.

(Vol. I. P. I. p. 169.)

c. 1. ὡς ἄσμενος σέ γ' εἶδον ἐς φάος μολὼν || ὡς ἄσμε-
νός σ' ἐσεῖδον . . . Ω Fr. — πολὺν γὰρ χρόνον
οὐ πέφηνας ἐν τῇ πόλει || πολὺς γὰρ χρόνος ἐξ
οὐ π. ἐν τ. π. Sbdt. (ἐξ οὐ οὐ π. Fr.) (πολὺς γὰρ χρ.
ΩΨC) — ἐλελήθει Μένιππος ἡμᾶς ἀποθανόν. κᾶτα
ἐξ ὑπαρχῆς ἀναβεβίωκεν. || . . . ἀποθανόν κᾶτα ἐξ
ὑπαρχῆς ἀναβεβιωκώς. Mehler. Cob. — αὐτόματά
μοι τὰ μέτρα ἐπὶ τὸ στόμα ἔρχεται || om. τὸ Schwid.

c. 2. ἄ . . . οὐδεμία μηχανὴ τὸ διαφνεῖν αὐτοὺς || . . . οὐδ.
μ. μὴ διαφνεγ. αὐτ. Sbdt.

c. 3. καὶ δὴ πρῶτά σοι δειμι τὰ περὶ τῆς γνώμης τῆς
ἐμῆς καὶ ὄθεν ὠρμήθην πρὸς τὴν κατάβασιν || . . .

διεμι [τὰ περι] τὴν γνώμην τὴν ἐμὴν ὄθεν ὄρω.
B $\mathfrak{A}$ (om. καὶ ΩΓC) Cf. Lucianeā p. 153. — οὐ παρέρ-
γως ἐκνώμην πρὸς αὐτά || ... ἐκηλούμην π. αὐτά
cf. Lucianeā p. 153. Hermot. c. 9.

- c. 4. ἐλελήθειν δ' ἐμαντὸν ἐς αὐτὸ ... τὸ πῦρ ἐκ τοῦ κα-
προῦ βιαζόμενος || ... βαδιούμενος Sbd̄t. —
παρὰ γὰρ δὴ τούτοις μάλιστα εὕρισκον ἐπισκοπῶν τὴν
ἄγνοιαν καὶ τὴν ἀπορίαν πλείονα, ὥστε μοι τάχι-
στα χρυσοῦν ἀπέδειξαν οὗτοι τὸν τῶν ιδιω-
τῶν βίον· || [ὥστε ... βίον] $\mathfrak{A}$ — καὶ τὸ πάντων
ἀτοπώτατον, ὅτι περὶ τῶν ἐναντιωτάτων ἕκαστος
αὐτῶν λέγων σφόδρα νικῶντας ... λόγους ἐπορίζετο,
ὥστε μήτε τῷ θερμὸν τὸ αὐτὸ πρᾶγμα λέγοντι μήτε
τῷ ψυχρὸν ἀντιλέγειν ἔχειν || ... ὅτι περὶ τῶν αὐ-
τῶν ἐναντιώτατα ἕκαστος λέγων (Fr.) ... λ.
ἐπορίζετο, ὥστε μηδὲ τῷ (sic scribendum) θερμὸν
τὸ αὐτὸ πρᾶγμα λέγοντι [μήτε] τῷ ψυχρῷ ἀντιλέγειν
ἔχειν. Sbd̄t. Dativus τῷ ψυχρῷ suspensus est a τὸ αὐτὸ.
„Maxime autem absurdum erat, quod de iisdem rebus
diversissima quisque proferentes tam victrices suppedi-
tabant rationes, ut ne ei quidem qui calidum idem affir-
mabat esse quod frigidum contra dici posset idque quam-
quam nemo nesciebat nihil eodem tempore et calidum
et frigidum esse posse.“ — ἀτεχνῶς οὖν ἔπασχον
τοῖς νυστάζουσι τούτοις ὁμοιον || ἔπασχόν τι ... Sbd̄t.
- c. 7. ἐπανήειν πάλιν οὐδένα τῶν ἀπαντῶντων προσβλέ-
πων. || ἐπανήει ... ΩΓC $\mathfrak{A}$ — ὄλον με καταμαγεύσας
καὶ περιελθῶν || καταμ. [καὶ] περιελθ. Sbd̄t.
- c. 8. τραγικῶς μάλα παραπεμπόμενον ὑπὸ τοῦ σχήματος ||
[τραγ. ... σχήματος] Sbd̄t.
- c. 10. καὶ ἡ ἔλακὴ τοῦ Κερβέρον καὶ πόρρωθεν ἠκούετο ||
... [καὶ] πόρρωθεν ΩΓ — ὁ δὲ Κέρβερος ἔλάκτησε
μὲν τι καὶ παρεκίνησε || ... ἔλάκτησε μὲν καὶ τι
παρακίνησε Sbd̄t.
- c. 11. ὁ τοιοῦτος ὁμιλος || om. ὁ $\mathfrak{A}$ B — κόρακα διτάλαντον
ἐπικείμενος || σκύλακα Hemsterh. — σκιάς ἀπὸ τῶν

σωμάτων || σκιάς [ἀπὸ] τῶν σωμάτων Fr. — καὶ σφόδρα
τινες αὐτῶν ἀξιόπιστοι δοκοῦσιν || . . . [τινες αὐτῶν]
Fr. — ἀφιστάμεναι τῶν σωμάτων || ἀφ. ἀπὸ τῶν
σωμάτων A

- c. 13. μικροῦ δεῖν τῇ Χιμαίρα προσδεθέντα παρέλυσε τῆς
καταδίκης λέγων πολλοῖς αὐτὸν τῶν πεπαιδευμένων
πρὸς ἀργύριον γενέσθαι δεξιόν || μ. δ. τῇ Χιμαίρα
προσθεθέντα παρέλυσε τῆς κατ. λέγων πολλοῖς αὐτὸν
τ. π. προήγορον γενέσθαι δεξιόν. Sbd. Cf. Fleck-
eisen, Jahrb. 1885. N. 70.
- c. 14. τοῖς μέντοι πένησιν ἡμιτέλεια τῶν κακῶν ἐδίδοτο καὶ
διαναπαυόμενοι πάλιν ἐκολάζοντο || καὶ διαναπαυ-
όμενοι πάλιν ἐκολ. τοῖς μέντοι πένησιν ἡμι-
τέλεια τῶν κακῶν ἐδίδοτο. Sbd. — καὶ μὴν κά-
κεινα εἶδον τὰ μυθώδη, τὸν Ἴξιονα . . . καὶ Φρύγα
Τάνταλον [χαλεπῶς ἔχοντα] καὶ τὸν γηγενῆ Τιτυόν,
Ἡράκλεις ὄσος || . . . Ἡράκλ. ὄσον Sbd. Cf. Fleck-
eisen, Jahrb. f. class. Phil. 1885. N. 5. — ἔκειτο γοῦν
τόπον ἐπέχων ἀγροῦ || [ἔκειτο . . . ἀγροῦ] Sbd.
- c. 15. πολλῶν ἐν ταυτῷ σκελετῶν κειμένων . . . ἠπόρουσαν ||
. . . [σκελετῶν] AB — ἠπόρουσαν, ὅτινι διακρίναιμι
τὸν Θεοσίτην ἀπὸ τοῦ καλοῦ Νιρέως ἢ τὸν μεταίτην
Ἴρον ἀπὸ τοῦ . . . βασ. || . . . τὸν [μεταίτην] Ἴρον AB
- c. 16. εἰ τύχοι || om. Sbd. — μεταμφιέσασα τὸν μὲν Κροῖσον
ἠνάγκασε τὴν οἰκέτου κ. αἰχμαλώτου σκευὴν ἀναλαβεῖν ||
. . . οἰκέτου [κ. αἰχμαλώτου] σκευὴν . . . AB — τὸν δὲ
Μαιάνδριον τέως ἐν τοῖς οἰκέταις πομπεύοντα τὴν τοῦ
Πολυκράτους τυραννίδα μετενέδυσσε || . . . τὴν τοῦ
Π. [τυραννίδα] μετενέδυσσε Sbd. — ἀποδοὺς τὴν
σκευὴν . . . ὅσπερ ἦν πρὸ τοῦ γίγνεται || . . . οἷόσπερ
ἦν π. τ. γίγνεται Sbd. (οἷόσπερ ἦν πρὸ τοῦ γενέσθαι Γ)
— τοὺς τραγικὸν ὑποκριτὰς τούτους || τοὺς τρ. τού-
τους ὑποκριτὰς ΓC
- c. 17. εὐὸ ἰδα οὐκ ἂν ἐπ' αὐτῷ γελῶν || εὐὸ ἰδ' ὅτι οὐκ ἂν
ἐπ' αὐτῷ γελῶν ΩC (εὐὸ ἰδα ὅτι) — τὰ σαφρὰ τῶν
ὑποδημάτων || τὰ σαφρὰ ΩAΓC

- c. 20. οὕτω γὰρ ἐντελῆ γίνεται καὶ κύρια τὰ ἀνεγνω-
σμένα || τὰ [ἀν] ἐγνωσμένα AB
- c. 21. ὃ δὲ δὴ με ἀπαγαγὼν . . . πρὸς τὸ οὕς φησιν, Ὁ τῶν
ιδιωτῶν ἀριστος βλος καὶ σωφρονέστερος· ὡς τῆς
ἀφροσύνης πανσάμενος τοῦ μετεωρολογεῖν καὶ τέλη
καὶ ἀρχὰς ἐπισκοπεῖν καὶ καταπτύσας τῶν σ. τ. λο-
γισμῶν καὶ τὰ τοιαῦτα λῆρον ἠγησάμενος τοῦτο μόνον
. . . θηράση, ὅπως . . . παραδράμης || ὁ τῶν ιδ. ἀρι-
στος βλος καὶ σωφρονέστατος· ὥστε [τῆς ἀφρο-
σύνης] πανσάμενος τοῦ μετεωρολογεῖν καὶ . . . ἠγη-
σάμενος τοῦτο μόνον θήρασαι, ὅπως . . . παραδράμης
Sbdt. (ὡς τ. ἀφροσύνης om. ΩΓC θήρασαι Cob.) Cf.
Fleckeisen, Jahrb. 1885. No. 70.
- c. 22. ἀπαγαγὼν με || ἀγαγὼν με BΩΓC — ἐσρέον φῶς ||
φῶς ἐσρέον B

ADNOTATIO CRITICA.

AD LUCIANI CHARONEM.

(Vol. I. P. II. p. 1.)

- c. 1. στερόμενοι || στερούμενοι ΑΩΨ Urb. — ὡς ... γέλωτα
καὶ αὐτὸς παρέχοιμι || ὡς ... γέλωτα παρέχοιμι
καὶ αὐτὸς ΑΩΨ Urb. — ἐν τῷ σκότει || ... σκότω
ΒΨ (Fr.) — οὐτω δὴ κἀγὼ σοὶ ἔμπαλιν ἀμβλυώτων
πρὸς τὸ φῶς || ... ἀμβλυώτῳ Urb. ΨΓ
- c. 3. αὐτὸς γ. εἶσομαι τί ποιητέον || Legd. τὸ ποιητέον Ψ Urb.
— ἄρ' οὖν ὁ Κανκάσος ἐπιτήδειος ἢ ὁ Παρνασσὸς
ἔψηλότερος ἢ ἀμφοῖν ὁ Ὀλυμπος ἐκεινοσί || ἄρ'
οὖν ... ἐπιτήδειος ἢ ὁ Παρνασσὸς (Ψ Urb.) ἢ ὑψηλό-
τερος ἀμφοῖν ὁ Ὀλυμπος C. E. Ch. Schneider. — καί-
τοι οὐ φαῦλον ὃ ἀνεμνήσθην || κ. οὐ φαῦλόν τι ἀνε-
μνήσθην Ψ Urb.
- c. 4. ὄρας, πῶς; ῥαδίως ἅμα καὶ ποιητικῶς ἐξεργάσμεθα ||
ὄρας, ὅπως (ΑΩΓ Urb. C) ῥαδ. ... ἐξεργάσμεθα — φέρ'
... ἴδω εἰ καὶ αὐτῷ ἐποικοδομεῖν δεήσει || φέρ'
... ἴδω, εἰ ταῦτα ἱκανὰ ἢ καὶ ἐποικοδομεῖν δεήσει
Sbdt. Fr. (Ψ εἰ καὶ ταῦτα ἱκανὰ ἢ ἐπ. δ., Urb. ἴδω εἰ
καὶ τ. ἱκ. ἢ αὐτῷ ἐποικ. ἔτι δεήσει Γ εἰ καὶ αὐτῷ ἐποι-
κοδομεῖν ἔτι δεήσει)
- c. 5. Παρνασσός || Παρνασσός Ψ Urb. — οἰκοδομητικῆς ||
οἰκοδομικῆς ΨΓ Urb. — ἀσφαλῶς ἔξει ἅπαντα || ἀσφ.
γὰρ ἔξει ἅπ. ΩΨ Urb. — ἐπείπερ δὲ || καὶ ἐπειδὴ
περ ΑΩ Urb.
- c. 6. ἐγὼ γοῦν || ἔγωγε Urb. — ἐδεόμην || ἐδεόμην δὲ Β —
τί δαὶ τοῦτο ἦν || τί δὲ ... ΑΩΨΓ Urb. C — ἦρου με ||
ἦρου γε ΑΩΓ Urb. C (?) — ἀπὸ τοῦ τέγουσ κεραμῆς ἐπι-

- πεσοῦσα οὐκ οἶδ' ὅτου κινήσαντος ἀπέκτεινεν αὐτόν || ἀπὸ τ. τ. κ. ἐμπεσοῦσα οὐκ οἶδ' ὅπως [τοῦ οἰκήματος] ἀπέκτ. αὐτόν Sbd̄t. (ἐμπεσοῦσα ΑΩΨ οὐκ οἶδ' ὅπως τοῦ οἰκήματος ΑΩΓC)
- c. 7. ὄξυδερεκέστατον ... ἀποφανῶ || ὄξ. σε ... ἀποφ. Sbd̄t. — ἀλλὰ βούλει ... ἐρήσομαι || ἀλλ' εἰ βούλει ... ἐρήσομαι Cob. — ὄρᾳς; || ὄρᾳς Fr. — ἐγὼ δὲ ὁπότε διεπόρθμευον αὐτόν ἀποθανόντα πολλὰ ῥαψφοδοῦντος ἀκούσας ἐρίων ἔτι μέμνημαι || ἐγὼ δὲ διαπορθμεύων αὐτόν ἀποθανόντα ῥαψφοδοῦντος πολλὰ παρακούσας ἐρίων ἔτι μεμν. Fr. (πολλὰ ῥ. παρακ. Sbd̄t.)
- c. 8. μηδ' ἐμπίδα ἤμῖν ... ἄρασθαι δυνάμενος || [ἤμῖν] Ψ Urb.
- c. 10. ἐγὼ δὲ ὧν οἶδα Κλέοβεν καὶ Βίτωνα ἠγοῦμαι εὐδαιμονεστάτους γενέσθαι, τοὺς τῆς ἱερείας παῖδας τῆς Ἀργόθεν. ΧΑΡ. Φησὶν οὗτος τοὺς ἅμα πρόην ἀποθανόντας, ἐπεὶ ... ἐλλκυσαν ... πρὸς τὸ ἱερόν || ἐγὼ δὲ ... τοὺς τῆς ἱερ. παῖδας τῆς Ἀργόθεν, [ΧΑΡ. Φησὶν οὗτος] τοὺς ἅμα πρόην ἀποθ. ... ἱερίν. Ψ Urb. — παρὰ τὸ πορθμεῖον αὐτὸς ἀξιοῖς γίνεσθαι τὴν περὶ τοιοῦτων κρίσιν || [παρὰ] τὸ π. αὐτὸ ἀξιοῖς γίνεσθαι τὴν ... κρίσιν Sbd̄t. (om. παρὰ ΒΨ Urb., αὐτὸ pro αὐτὸς ΩΨ Urb. Γ)
- c. 11. ἐν τι μόνον || ἐν τοῦτο μόνον Lehmann (εἰ μὴ ἄρα τοῦτο μόνον Ψ Urb.) — ἐκ γῆς || ἐκ τῆς γῆς Urb. — ἐρᾶν αὐτοῦ φαίνεται, ὅς, ὡς ὄρᾳς, καταγελαῖ || ἐρᾶν αὐτοῦ φαίνεται, ὡς ὄρᾳς, καταγελαῖ γὰρ ΒΨ Urb.
- c. 12. οὐκοῦν μακάριον οἶε τὸν θεὸν ἀποφαίνειν || ... ἀποφανεῖν Ddf. — σὺν τοῖς ἄλλοις || ἐν τοῖς ἄλλοις Ψ Urb. — εἰ Κῦρος ... ἐπήει Ἀνδοῖς || ἦν Κ. ... ἐπίη Ἀνδοῖς ΩΓΨ Urb. — οὐκοῦν καὶ τῷ θεῷ σιδηρᾶς πλίνθους θέλεις ἀνατιθέναι με || ... κελεύεις σιδηρᾶς πλ. ἀνατιθέναι με ΒΨ Urb. (... σιδ. πλ. κελεύεις ΩΓ)
- c. 14. Εὐ̄ γε παρφοδεῖς ἤδη || εὐ̄ γε παρφοδεῖς [ἤδη] ΑΩΨΓC — ἀνασκολοπισθήσεται ἄθλιος || ... ὁ ἄθλιος Sbd̄t. —

Ἄγαμαι Κλωθοῦς γεννηκῆς· καὶ αὐτοὺς . . . ἀπό-
 τεμνε || ἄγαμαι Κλωθοῦς, γεννηκῶς κατ' αὐτοὺς . . .
 Cob. — ἐν τοσοῦτῳ δὲ ἐπαιρέσθων ὡς ἂν ἀφ'
 ὑψηλοτέρου ἀλγεινότερον καταπεσοῦμενοι || ἐν τ. δὲ
 ἐπαιρέσθωσαν ἀφ' ὑψηλοτέρου . . . καταπ. Madvig.

c. 15. τὴν διατριβὴν || τύρβην, om. τὴν A. τὴν τύρβην Ddf.
 Ἐλπίδες . . . καὶ δειμάτα καὶ ἄνοιαι καὶ ἡδοναὶ καὶ
 φιλαργυρία καὶ ὄργαι καὶ μίση καὶ τὰ τοιαῦτα. τού-
 των δὲ ἡ ἄνοια μὲν κάτω ξυναναμέμικται αὐτοῖς
 καὶ ξυμπολιτεύεται γε νῆ Δία καὶ τὸ μῖσος καὶ ἡ
 ὄργῃ καὶ ζηλοτυπία καὶ ἀμαθία καὶ ἀπορία
 καὶ φιλαργυρία, ὁ φόβος δὲ καὶ αἱ ἐλπίδες ὑπερ-
 ἄνω πετόμενοι ὁ μὲν ἐμπίπτων ἐκπλήττει, ἐνίοτε καὶ
 ὑποπτήσσειν ποιεῖ, αἱ δ' ἐλπίδες ὑπὲρ κεφαλῆς αἰω-
 ροῦμεναι . . . ἀναπτάμεναι οἴχονται || Interrogaverat
 Charon, quae esset illa turba umbrarum hominum vitam
 circumvolitantium. Nominat Mercurius totum illud cupi-
 ditatum agmen, quo animi perturbantur, eiusque prin-
 cipes tres statuit esse spem (ἐλπίδες) timorem (δειμάτα)
 rerum imperitiam vel stultitiam (ἄγνοια). (ἄγνοια enim
 legendum videtur cum codicibus, qui priore quidem huius
 enuntiati loco partim habeant ἄγνοια partim ἄνοιαι, poste-
 riore autem ad unum fere omnes ἄγνοια.) Horum autem
 trium ἄγνοια (stultitia) in terra regnat (κάτω), cum libi-
 dinibus omnibus illis mixta et coniuncta, spes (ἐλπίδες)
 et metus (φόβος) superne (ὑπεράνω) impendentes vel de-
 terrent homines vel alliciunt, facileque decipientes eos
 in calamitates et miserias protrudunt. Hunc sensum si
 in his verbis inesse recte intellexi, sponte patet, mole-
 stissimae abundantiae esse quae interposita sunt verba
 καὶ τὸ μῖσος . . . φιλαργυρία. αὐτοῖς enim ad omnia
 ea referendum est, quae antea praeter haec tria uno
 vocabulo (τὰ τοιαῦτα) comprehensa sunt, quae iam
 inverso ordine additisque nonnullis aliis denuo nomi-
 nare neque ad expediendam neque ad illustrandam rem
 quicquam valet.

- c. 16. εἴμαρται γὰρ ἐκεῖνον μὲν ὑπὸ τούτου φονευθῆναι, τοῦτον δὲ ὑπ' ἄλλον || εἴμαρται ἐκεῖνον μὲν ΩΓ (om. μὲν ΒΨ Urb.). τούτῳ... ΒΩΨ — ἦν καὶ πέση, ἀποφῆτι κείσεται || ... πεσεῖται Mr.
- c. 17. αὐτὸς μηδὲ δειπνήσας || αὐτὸς δὲ οὐδὲ δειπνήσας ΒΨ Urb. — ὑφ' ὧν εἶπον τῶν ἀγγέλων τε καὶ τῶν ὑπηρετῶν || ... [τῶν] ὑπηρετῶν Γ Urb.
- c. 18. ἐννοῶ ὅτι τὸ ἡδὲ || ... τί τὸ ἡδὲ Ψ — στερόμενοι || στερούμενοι ΑΩΨ Urb. C
- c. 19. αἱ δ' ἐπὶ πλεον διαρκοῦσι καὶ προχωροῦσῶν αὐταῖς τῶν ἄλλων αὐταὶ ὑπερφυσώμεναι ... αἴρονται || ... [αὐταὶ] ΒΨ Urb. — τοῦτό ἐστιν ὁ ἀνθρώπου βίος || τοιοῦτόν ἐστι ὁ ἀνθ. βίος Sbd̄t.
- c. 20. ἀνάγκη τὸν μὲν γυμνὸν οἴχεσθαι || ἀν. αὐτὸν μὲν γυμνὸν οἴχ. Sbd̄t.
- c. 22. ἔν ἐτι ἐπόθουν ... εἰδέναι ... τὰς ἀποθήκας τῶν σωματίων, ἵνα κατορύττουσι, θεάσασθαι || ἔν ἐτι ἐπόθουν ... ἰδεῖν ... τὰς ἀποθήκας τῶν σωματίων [ἵνα κατορύττουσι θεάσασθαι] Mr. — ἐκεῖνα ... σωματοφυλάκιά εἰσι || ἐστι ΒΨ — τί οὖν ἐκεῖνοι στεφανοῦσι τοὺς λίθους || τί οὖν ἐκείνους στ. τ. λ. Sbd̄t. Ψ Urb. — ἐπεὶ τοι καὶ παγγέλοι' ἄν ... ἔπασχεν || ἐπεὶ τοι κ. π. ἄν ... ἔπασχον ΑΩ Urb. ΨΓC (παγγέλοια ἄν Urb. Γ)
- c. 24. τὸν ἐπιγράφοντα τὸ τρόπαιον τῷ αὐτοῦ αἵματι || τῷ αὐτοῦ αἵματι Reitz. — "Ὡ τῆς ἀνοίας, οἳ γε οὐκ ἴσασιν, ὅτι κἄν ὄλην τὴν Πελοπόννησον ἕκαστος αὐτῶν κτήσονται, μόγις ἄν πεδιαῖον λάβοιεν τόπον" || "Ὡ ... οἳ γε οὐκ ἴσασιν ὅτι κἄν ὄλ. τ. Π. αὐτοὶ κτήσονται μόγις ἄν πεδιαῖον ἕκαστος λάβοιεν τόπον Sbd̄t. Ex vestigiis Urb. Ψ — οἷά ἐστι τὰ τῶν κακοδαιμόνων ἀνθρώπων πράγματα [βασιλεῖς, πλίνθοι χρυσαί, ἐκατόμβαι, μάχαι.] Χάρωνος δὲ οὐδὲ εἰς λόγος. || οἷά ἐστι τὰ τῶν ἀνθρώπων [πράγματα βασιλεῖς ... μάχαι]. περὶ Χάρωνος δὲ οὐδεὶς λόγος. Sbd̄t.

AD [LUCIANI] DE SACRIFICIIS.

(Vol. I. P. II. p. 16.)

- c. 2. τοὺς δ' αὖ Αἰθιοπίας καὶ μακαρίους καὶ τρισηνδαίμωνας εἴποι τις ἄν, εἰ γε ἀπομνημονεύει τὴν χάριν αὐτοῖς ὁ Ζεὺς, ἣν [ἐν ἀρχῇ τῆς Ὀμήρου ποιήσεως] πρὸς αὐτὸν ἐπεδειξάντο δώδεκα ἑξῆς ἡμέρας ἐστιάσαντες καὶ ταῦτα ἐπαγόμενον καὶ τοὺς ἄλλους θεοὺς || τοὺς δ' αὖ Αἰθ. καὶ μακ. . . εἴποι τις ἄν, εἰ γε ἀπομνημονεύει ἣν χάριν αὐτοῖς ὁ Ζεὺς [ἐν ἀρχῇ . . . ποιήσεις] ἐπεδειξάντο αὐτὸν δώδεκα ἑξῆς ἡμέρας ἐστιάσασι (†) καὶ ταῦτα ἐπαγ. καὶ τοὺς ἄλλους θεοὺς! Quod non idoneum in his verbis sensum inesse vidi, mutavi audacius sane, quam vellem sed ita, ut quod Lucianum necesse videtur voluisse appareat. Dixerat enim paullo ante, deos, si ab hominibus neglegerentur, aegerrime ferre eiusque rei exemplum attulerat Minervae. Quod contra Jovem dicit quia ab Aethiopicibus liberali hospitio exceptus esset, vehementer eos adamasse, pergitque: οὕτως οὐδέν, ὡς ἔοικεν, ἀμισθὶ ποιοῦσιν ὧν ποιοῦσιν „Sic nihil eorum quae faciunt gratis faciunt.“ Haec sententia si necessaria est, mutatione eam mea expressisse me puto, sed cum nimis longe a codicum scriptura absit, velim alii reperiant etiam verba magis ad rem apposita. Quamquam talis libri scriptor vix ea cura dignus habendus est.
- c. 5. πολὶ τούτων ἰερώτερα || . . . μιαιώτερα Madv. Sbd̄t. — ὑπ' αἰγὸς ἀνετράφη ὥσπερ ὁ Τήλεφος ἐπ' ἐλάφου καὶ ὁ Πέρσης Κῆρος ὁ πρότερος ὑπὸ τῆς κυνός || . . . ὑπ' ἐλάφου [καὶ ὁ Πέρσης . . . ὑπὸ τῆς κυνός] Sbd̄t. — ἐς τὰ ἀφροδίσια κεχρυσένος || . . . ἐκκεχρυσένος Cob. — ἐξέτεμε || ἐξέτεκε Schwartz. coll. D. D. IX. 2.
- c. 6. κἄν ἐτεθνήκει ἄν ἡμῖν ὁ Ἥφαιστος || κἄν ἐτεθνήκει [ἄν] . . . ΑΩΓC — κολάφοντα || ἐκκολάφοντα Schwartz.
- c. 8. ὑπερβάντι δὲ καὶ ἀνακύψαντι μικρὸν ἐς τὸ ἄνω καὶ ἀτεχνῶς ἐπὶ τοῦ νότου γενομένῳ || ὑπερβάντι δὲ

[καὶ ἀνακ. ἐς τὸ ἄνω] καὶ ἀτεχνῶς . . . γενομένῳ Sbd̄t. — φῶς τε λαμπρότερον φαίνεται καὶ ἥλιος καθαρώτερος καὶ ἄστρα διανγέστερα καὶ τὸ πᾶν ἡμέρα καὶ χρυσοῦν τὸ δάπεδον || χρυσοῦν τὸ δάπεδον καὶ φῶς τε λαμπρότερον φαίνεται καὶ ἥλιος καθαρώτερος καὶ ἄστρα διανγέστερα καὶ τὸ πᾶν ἡμέρα. (†) Confusa haec et diffusa in ordinem redigere conatus sum, sed frustra. Est enim huius coeli luce pleni perquam obscura descriptio, qua nihil docemur quam esse ipsum luce illustratum et solum esse aureum. Imprimis offendimur, quod cum primo loco dixisset de lucis claritate, quae ibi obtineret, singillatim deinceps commemorat solis et astrorum splendorem, denique omnia esse diem addit.

- c. 8. ἐσιόντων δὲ πρῶτα μὲν οἰκοῦσιν αἱ Ὀραι || εἰσιόντι (ἐσιόντι Ω)
- c. 9. ἀποσκοποῦσιν ἐς τὴν γῆν || ἀποσκοποῦσι [ἐς] τὴν γῆν ΑΩΓC
- c. 10. κατὰ ἔθνη σέβουσι καὶ πολίτας αὐτῶν ἀποφαινοῦσιν ὁ μὲν Δελφὸς τὸν Ἀπόλλω καὶ ὁ Δῆλιος ὁ δὲ Ἀθηναῖος τὴν Ἀθηναῖν || . . . ὁ μὲν Δῆλιος τὸν Ἀπόλλω, ὁ δὲ Ἀθηναῖος τὴν Ἀθηναῖν Sbd̄t.
- c. 12. θέμενοι δὲ βωμοὺς καὶ προορήσεις καὶ περιφραντήρια προσάγουσι τὰς θυσίας· Quid sibi velint προορήσεις inter βωμοὺς et περιφραντήρια ab eodem verbo θέμενοι suspensa nescimus. Num legendum est προορεύσεις? — ἀλλ' οἳ γε θύοντες . . . στεφανώσαντες τὸ ζῶον καὶ . . . ἐξετάσαντες, εἰ ἐντελὲς εἶη || . . . ἐξετάσαντες εἰ ἐντελὲς [εἶη] . . . Α — ἵνα μὴ δὲ τῶν ἀχρήστων τι κατασφάττωσι || ἵνα μὴ . . . κατασφ. Schwartz.
- c. 13. τὰ ἔγκατα ἐξαίρων || . . . ἐξαιρῶν Ω — τί γὰρ οὐκ εὐσεβὲς ἐπιτελῶν· || . . . οὐκ ἀσεβὲς. Mutavi εὐσεβὲς in ἀσεβὲς propter praecedentia c. 12. τίς οὐκ ἂν εἰκάσειεν ἠδεσθαι ταῦτα ὀρώντας τοὺς θεοὺς, quae cum ironice dicta sint, ex iis scriptorem libri colligi potest non tam verae haec esse pietatis (εὐσεβ.), quam impietatis atque irreverentiae (ἀσεβ.) documenta existimare. Sbd̄t.

- c. 14. ἀκούσῃ πολλῶν σοφιστῶν . . . καὶ προφητῶν ἐξυρη-
 μένων διηγουμένων — πρότερον δὲ φησὶν ὁ λόγος,
 θύρας δ' ἐπίθεσθε βέβηλοι — ὡς ἄρα . . . οἱ θεοὶ
 φοβηθέντες ἤκον | ἀκούσῃ . . . ἐξυρημένων [διηγου-
 μένων] Delevi διηγουμένων offensus trium illorum ge-
 nitivorum concursu praesertim cum interrupto sermone
 verbum narrandi facile cogitatione suppleri possit. —
 ὡς ἄρα ὑπὸ τῶν πολεμίων καὶ τῶν γιγάντων
 τὴν ἐπανάστασιν οἱ θεοὶ φοβηθέντες ἤκον ἐς τὴν
 Αἴγυπτον | ὡς ἄρα ὑπὸ τὸν τῶν [πολεμίων καὶ
 τῶν] γιγάντων πόλεμον οἱ θεοὶ φοβηθ. ἤκον
 ἐς τὸν Αἴγυπτον Sbd. ducibus AB, in quibus ὑπὸ
 τὸν πόλεμον „sub belli tempus“. Propius etiam
 a codicum lectione abest ὑπὸ τὴν τῶν γιγάντων ἐπα-
 νάστασιν ita ut πόλεμον codd. AB sit glossa vocis ἐπ-
 ανάστασιν. — πρὶν ἢ πρὸ ἐτῶν μυρίων | πλείν ἢ
 . . . (πλέον Ω) πλείον AΓC
- c. 15. Videtur totum hoc caput ab initio usque ad verba τῶν
 ἰδιωτῶν βοῶν non esse Luciani. Hoc certe constat, non
 cohaerere ὁ μὲν γὰρ Ἄπισ κ. τ. λ. cum praecedentibus,
 praecedentia autem ipsa: αἱ δὲ θυσίαι usque ad ἀπο-
 σφάξαντες ita non esse plana, expedita, perspicua, ut a
 Luciani et ingenio et sermone prorsus aliena sint. Quod
 idem in totum hunc librum cadere supra iam significavi.
 — ταῦτα οὕτω γινόμενα . . . δεῖσθαι μοι δοκεῖ τοῦ
 μὲν ἐπιτιμύσσοντος οὐδενός, Ἡρακλείτου δὲ τινος ἢ
 Δημοκρίτου, τοῦ μὲν γελασομένου τὴν ἄγνοιαν
 αὐτῶν, τοῦ δὲ τὴν ἄγνοιαν ὀδυρομένου || . . .
 τοῦ μὲν γελασομένου τὴν ἄγνοιαν αὐτῶν, τοῦ δὲ
 [τὴν ἄγνοιαν] ὀδυρομένου. Non sibi opponuntur
 ἄγνοια et ἄνοια sed γελαῖν et ὀδυρ., quamobrem delevi
 τὴν ἄνοιαν.

AD LUCIANI VITARUM AUCTIONEM.

(Vol. I. P. II. p. 22.)

- c. 1. εἰ δέ τις οὐκ ἔχοι . . . τὸργυρίον καταβαλέσθαι || . . .
 ἔχει ΨΑ

- c. 3. Φέρε δὲ | φέρε δὴ ΩΨ — ἐγὼ γὰρ λάλος, οὐκ ἀνδρίας εἶναι βούλομαι || Tollendum est comma: „*ego qui sum loquax nolo esse statua*“.
- c. 4. 6 restituendae sunt ionicæ formæ καῶς, τὰ σὺ δοκέεις, τέσσαρα; ἀπῆς, μέζον auctore Schwartz.
- c. 5. ἀλλὰ τὰ δε μὲν ἱκανῶς || . . . ταῦτα . . . Schwartz.
- c. 6. ὁποῖος || ποῖος Ddf. — ψυχῆιον || ἐμψυχῆιον ΨΓ
- c. 7. οὐ δέδιας μὴ . . . προσκαλέσῃται σε || . . . προκαλέσῃται σε A, προ sequenti ras. ΩΨ Cf. ad Tim. c. 46. — ἐς Ἄρειον πάγον || ἐς τὸν Ἄρ. πάγον Ψ
- c. 9. ἦν μαστιγοῖ δέ τις || ἦν δὲ μαστιγοῖ σέ τις Fr.
- c. 11. καὶ ἰδιώτης γὰρ ἐὰν ἦς || Scrib. cum codice Ψ καὶ ἰδιώτης γὰρ ἂν ἦς. Cf. ad c. 22.
- c. 12. ὄσον δὲ καὶ ἀποπνεῖ μύρων || ὄσον [δὲ καὶ] ἀποπνεῖ μύρων Sbd̄t. — οὐκ ἐπιτήδειος ἰλαρὸν ὠνεῖσθαι βλον || . . . φλύαρον ὠν. βλον Sbd̄t.
- c. 13. ὁ δὲ τινα ἔοικε πενθῶν || ὁ δὲ τινι ἔοικε πενθοῦντι Ψ
- c. 14. παῖς παίζων, πεσσεύων, διαφερόμενος || . . . συνεκφερόμενος cum ceteris sepultus Sbd̄t. (Ψ suprascr. συμφερόμενος) cf. Luciana p. 154. — Ἄπρατοι καὶ οὗτοι μενοῦσιν || μένουσιν ΩΨΓΦ — τί δαί; τί δέ; ΩΨΓΦ
- c. 17. τί τοῦτο φῆς; ἀνηρῆσθαι τοὺς . . . νόμον; || τοῦτο φῆς (ΩΨ), ἀναιρεθῆσεσθαι . . . Sbd̄t. Futurum ut paulo post: καὶ οὗτοι ἔσσονται τοῖς ἀρίστοις ἄθλον φιλεῖσαι. De τοῦτο φῆς cf. Prometh. s. Caus. c. 2.
- c. 19. ἐν δὲ πλείον οἶδεν αὐτῶν || οὐδὲν δὲ . . . Sbd̄t.
- c. 21. μὴ φθονήσης καὶ τοῦτο εἰπεῖν || καὶ . . . Sbd̄t.
- c. 22. ἀπορῶ γὰρ ὃ πρότερον εἰπὼν ἀπολάβοιμι || . . . ὀπότερον ἂν εἰπὼν ἀπολ. Sbd̄t. (ὀπότερον sine ἂν ΩΦ) — πρὸς τοῦ Διὸς || πρὸς [τοῦ] Διὸς ΨΑΓΓΦ
- c. 23. εἰ τὸν πρῶτον τόκον λήψεται, λήψεται καὶ τὸν δευτέρον· ἀλλὰ μὴν τὸν πρῶτον λήψεται, λήψεται ἄρα καὶ τὸν δευτέρον || . . . ἀλλὰ μὴν τὸν πρῶτον [λήψεται], λήψεται ἄρα καὶ τὸν δευτέρον Sbd̄t. ΩΓΦ
- c. 24. εἵνεκα || ἔνεκα Ddf.

- c. 25. *Τί δέ; τὸ ζῶον οὐ σῶμα; || ... τὸ ζῶον [οὐ] σῶμα; Ψ*
 c. 26. *πολὺ λέγεις || πολλοῦ λέγεις Reitz. Cob. — ὄνος δὲ οὐ γελαστικὸν οὐδὲ τεκταινόμενον οὐδὲ πλωιζόμενον || ὄνος δὲ οὐ γελαστικὸν ... οὐδὲ τεκτ. Sic Ddf. puncta posuit post γελ., ut lacunam esse significaret.*
 c. 27. *Τίς λοιπὸς ἡμῖν καταλείπεται; || ... [καταλείπεται] Fr. Sbdt. — ἤδη μὲν ὑπορρέουσι οἱ πολλοὶ || ἤδη μὲν ὑπεκρέουσι Sbdt. (ὑπερρέουσιν A) — Τὰ πάντα || [τὰ] πάντα Fr.*

AD LUCIANI PISCATOREM.

(Vol. I. P. II. pag. 38.)

- c. 1. *ἐπισπούδασον ἔτι θᾶττον || ἐπισπούδασον· ἔτι θᾶττον Sbdt. Schwartz.*
 c. 2. *καθ' ἕκαστον γοῦν δίκαιός ἐστιν ἡμῖν ἀπολωλέναι || καθ' ἕκ. δικ. ἐστιν ἡμῖν ἐπίτακτις ἀπολωλέναι Ψ*
 c. 4. *οἴκοῦν ἐπεὶ δέδοκται πάντως ἀποκτιννῆναι καὶ οὐδεμία μηχανὴ τὸ διαφνεῖν με || ... οὐδεμία μηχανὴ μὴ διαφνεῖν με Sbdt.*
 c. 7. *ἐναντιώτατον ... ἐστὶ σοι τῷ πράγματι || om. σοι ΩΓ Urb. — ὥστε διὰ γε τοῦτο δίκαιος εἶ ἀποθανεῖν || ... δι' αὐτὸ τοῦτο Cob.*
 c. 9. *ἐκ περιοσίης ἀπολογίσασθαι ὑπολαμβάνω || ... ἀπολογήσεσθαι Sbdt. Ω*
 c. 10. *ἔοικε γὰρ οὐκ ἄλογα ὁ ἀνὴρ προκαλεῖσθαι ἀξιῶν || ἔοικε γὰρ οὐκ ἄλογα ὁ ἀνὴρ [προκαλεῖσθαι] ἀξιῶν Sbdt. Cf. Bis accus. c. 15 εὐγνώμονα γε ταῦτα ἔοικεν ἀξιῶν. — τὸ πρὸ δίκης γὰρ οὐκ ἡμέτερον || τὸ πρὸ δίκης γὰρ ἀποκτείνειν οὐκ ἡμέτερον Sbdt. Cf. c. 15.*
 c. 12. *ἀπάντων σκυθροπῶν καὶ τὰ σχήματα εὐσταλῶν καὶ φροντιστικῶν τὴν πρόσοψιν || ἀπάντων [σκυθροπῶν] καὶ ... εὐσταλῶν καὶ φροντιστικῶν ... AΨBC*
 c. 13. *ὄρᾳς τὴν κόσμον ... τὴν ἐπὶ συννοίᾳ ἰδέμα βαδίζουσιν || ... τὴν ἐπὶ συννοίας ... βαδ. A Urb.*

- c. 15. καὶ σοὶ ἂν δοκῇ τοῦτο, ποιήσῃ τέλος τῆς δίκης || καὶ σοὶ ὅ τι ἂν δοκῇ, τοῦτο ποιήσῃ τέλος τ. δ. ΓΦ.
- c. 17. Ἐπεσθον, ᾧ Ἐλευθερία καὶ Παρρησία, μεθ' ἡμῶν, ὡς τὸν δέλαιον τουτονὶ ἀνθρωπίσκον ἐραστὴν ἡμέτερον ὄντα κινδυνεύοντα ἐπ' οὐδεμιᾶ προφάσει δικαίᾳ σῶσαι δυνηθῶμεν || . . . [ὡς] τὸν δέλαιον . . . ἐραστὴν ἡμ. ὄντα κινδ. ἐπ. οὐδεμιᾶ π. δ. ἂν γε σῶσαι δυνηθῶμεν Sbd̄t. om. ὡς. ἂν γε σῶσαι δυνηθῶμεν AΨB
- c. 20. μισῶ πᾶν τὸ τοιοῦτῶδες εἶδος || . . . τὸ τοιοῦτῶδες [εἶδος] Sbd̄t. — λέγω δὲ τὴν ἀπὸ τοῦ φίλου τὴν ἀρχὴν ἔχουσαν || . . . τὴν ἀπὸ τοῦ φιλο τὴν ἀρχ. ἔχουσαν Halm.
- c. 21. ἐμὲ δὲ ἦν πον κρατούμενον ἴδης καὶ ἂν πλείους ὦσι αἱ μέλαιναί σὺ . . . σῶζέ με || ἐμὲ δὲ ἦν πον κρ. ἴδης καὶ μιᾶ πλ. ὦσι . . . Sbd̄t. (καὶ ΩΓΦ μιᾶ Cob.) cf. ad c. 22.
- c. 22. ὅστις ἀριστα κατηγορήσῃ ἂν δοκῇ || κατηγορήσειν δοκεῖ ΨA Urb. — Τίς οὖν ἂν ἐπιτηδείατος ἐξ ἡμῶν γένοιτο πρὸς τὴν δίκην σοῦ, ᾧ Πλάτων; || τίς οὖν ἂν ἐπιδ. . . γένοιτο πρὸς τὴν δίκην; σύ, ᾧ Πλάτων. Sbd̄t. sec. ΩΨAΓΦ et Urb. — καὶ ἂν σοὶ δοκῇ κάκεινό πον παράβυσσον || scribendum καὶ ἂν σοὶ δοκῇ κάκεινό πον παράβυσσον Sbd̄t. Egregie de usu καὶ Luciano disputavit A. Baar (Zeitschrift für die Oesterr. Gymnasien 1885 p. 407 sqq.) qui bene distinxit eos locos ubi καὶ compositum est ex καὶ et ἂν potentiali ab iis, ubi καὶ compositum est ex καὶ et particula ἂν conditionali, in enuntiatis non plenis sed decurtatis. In quibus quemadmodum duo enuntiata inter se artissime coniuncta atque implicata sunt, sic etiam particulae illae duae in unam coaluerunt. Consulto autem eos locos videtur omisisse, quibus non duo enuntiata in unum sunt coniuncta altero decurtato, sed duo enuntiata plena et integra, quorum alterius est particula καὶ, alterius particula ἂν conditionalis. Ibi enim ut enuntiata non sunt in unum contracta, sic etiam particulae sunt

separandae, scribendumque non καὶ ἄν sed καὶ ἄν. Itaque hoc loco pro καὶ ἄν σοι δοκῆ, κάκεινό που παράβυσσον scripsi καὶ ἄν σοι δοκῆ. Esse autem horum locorum eam rationem edocemur exemplo Vit. auct. c. 11. καὶ ιδιώτης γὰρ ἄν (sic Ψ pro εἰ ἄν) ἦς . . . οὐδέν σε κωλύσει θαναστὸν εἶναι. Eodemque modo ser. Pisc. c. 21 ἐμὲ δὲ ἦν που κρατούμενον ἴδης καὶ πλείους ὥσι αἰ μέλαιναι, σῶζέ με pro καὶ ἄν πλείους ὥσι Pisc. c. 24. καὶ ἄν ἢ Φιλοσ. δὲ πρὸς τοὺς λόγους ἐπικλασθεῖσα . . . ἀφείναι βούληται αὐτόν, ἀλλ' οὐ τὰμὰ ἐνδεήσει quamquam hic ad augendam sententiae vim καὶ . . . δὲ iteratum est particula ἀλλὰ. De mercede cond. c. 35 χρῆ δὲ καὶ σοφοὺς . . . εἶναι αὐτούς, καὶ ἄν (pro καὶ ἄν εἰ) τι σολοικίσαντες τύχωσι . . . αὐτὸ τοῦτο τῆς Ἀττικῆς . . . μεστοὺς δοκεῖν.

c. 23. ὄρᾳς δέ, μόνον σὲ προεστησάμεθα καὶ ἐν σοὶ τὰ πάντων ἑμῶν νῦν κινδυνεύεται || σὲ μόνον ὄρᾳς προεστησ. καὶ ἐν σοὶ τὰ π. ἡμῶν [νῦν] κινδυνεύεται ΑΨΒ

c. 24. καὶ ἄν ἢ Φιλοσοφία δὲ πρὸς τοὺς λόγους ἐπικλασθεῖσα . . . ἀφείναι διαβουλεύηται || καὶ ἄν . . . ἀφ. βούληται (Cob.) αὐτόν — ἀριστον γὰρ || [ἀριστον γὰρ] om. ΑΨΥ Urb. B

c. 25. φύσει γὰρ τοιοῦτόν ἐστιν ὁ πολὺς λεώς, χαίρουσιν ἀποσκώπτουσι || . . . τοιοῦτόν ἐστιν ὁ πολὺς λεώς ὡς χαίρουσιν ἀποσκώπτουσι· ὡς praecedente λεώς facile omitti potuit Sbdt.

c. 26. μεγάλη τῇ φωνῇ διαγορεύει || . . . ἀγορεύει ΩΥ Urb. Γ — οὔτε ἐορτῆς ἐπιούσης || . . . ἐπούσης Sbdt. — ἐπὶ τὸ σὸν ὄνομα . . . ἐποδύεται || [ἐπὶ] τὸ σ. ὄ. . . ἐποδύεται Sbdt. Cf. c. 33. Apol. c. 22.

c. 27. καὶ σὲ ἀξιούμεν τιμωρίσειν || . . . τιμωρῆσαι Schwartz. — τὰ αἴσχιστα || τὰ ἔσχατα ΩΥΓ

c. 28. Εὐγε . . . ἐπερῶ πάντων καλῶς ὅποσα ἐχρῆν ἀπαντα εἴρηκας || . . . καλ. καὶ ὅποσα ἐχρῆν [ἀπαντα] εἴρ. Sbdt. (καὶ Υ Urb.)

- φιλοσοφίας om. AΨBC, ὑποκριτῆ, om. φιλοσοφίας A Urb.) — οὗτος ἔστω ὁ τῶ θαλλῶ στεφόμενος || ... [ὁ] τ. θ. στεφόμενος ΩΓ — ὃν δ' ἂν ἀτενὲς βλέποντα || ὃν δ' αὖ ἀτ. βλ. A
- c. 47. ἦ που τοὺς λίθους ἀλιεύσειν διέγνωκας ἐκ τ. Π.; || ... ἀλιεύειν Schwartz. †
- c. 48. ὁσφραῖται τοῦ χρυσίου || ὡσφραται τ. χρ. A Urb. — ἐξέλωμεν τὸ δέλεαρ καὶ τὸ ἄγκιστρον τουτι. κενόν σοι τὸ ἄγκιστρον || ἐξέλωμεν ... τὸ ἄγκιστρον. ἰδοὺ κενόν ... ἄγκιστρον Sbdt. — ὡς δὴ καὶ ἐπ' ἄλλους δελεάσωμεν || Emendandum cum Hellero ἔτι ἄλλους — πολὺ λέγεις || πολλοῦ λέγεις A Urb. Cob.
- c. 49. ἀπὸ τῆς πέτρας || κατὰ τ. π. ΩΓ — ἀπὸ τῆς αὐτῆς πέτρας || κατὰ τ. αὐτ. π. Cobet.
- c. 50. περισκοπεῖ || περισκόπει Sbdt.
- c. 51. ὡς μὴ ἀποπρίσῃ ... τὸ χρυσίον || om. ὡς AΨABC — ἄφωναί γάρ' αὐτοί || [ἄφ. γὰρ αὐτοί] Cob. — οὕτως γοῦν καὶ αὐτὸς ἐπὶ κεφαλῆν μετὰ τῶν ἄλλων || ... [ἐπὶ κεφαλῆν] ... A Urb.
- c. 52. παραγγελλόμενα || παρηγγελμένα A Urb. — ποῖ δὲ καὶ πρῶτον ἀπιέναι δεήσει || ΕΛΕΙΓ. ποῖ δὲ ... δεήσει Cobet. — ἀπὸ τοῦ Ανκείου ποιησόμεθα τὴν ἀρχὴν || ἦ (Fr.) ἀπὸ τοῦ Α. ποιησόμεθα τὴν ἀρχὴν; ΩΨA Urb. Γ — πλὴν οἰδᾶ γε ἐγὼ || πλὴν οἰδ' ἐγὼ Fr. (πλὴν οἰδα ἐγὼ AΨA Urb. BC)

AD LUCIANI CATAPLUM.

(Vol. I. P. II. p. 62.)

- c. 1. ὁ δὲ καλὸς ἡμῶν ... νεκροπομπὸς ὡσπερ τις ἄλλος καὶ αὐτὸς τὸ τῆς ἄνω Δίθης ὕδωρ πεπωκῶς ἀναστρέφαι ... ἐπιλέλησται || ... ἄνω τὸ τῆς Δίθης ὕδωρ A (Fr.) AΩ Mut. CM
- c. 2. πέρα τοῦ μετρίου || πέρα τοῦ μέτρον A (Fr.) AΩΓ Mut. Ups. CM — ὥστε μοι ἡδίων παρ' ἐκείνοις βραδύνειν ἔοικε || ... [μοι] A (Fr.) AΓ Mut. Ups. MC
- c. 3. τεταραγμένος γὰρ ἡμῶν ἔοικας || τεταραγμένω γὰρ

- [ἡμῖν] ἔοικας Sbdt. (τεταραγμένω Α (Fr.) Γ Ups. Mut.)
 Cf. Vit. auct. c. 13 ὁ δὲ τινι ἔοικε πενθοῦντι. — τίς
 δ' ἐστίν; ἢ τί βουλόμενος ἀπεδίδρασκε; || . . . καὶ τί
 βουλ. . . ἀπεδίδρασκεν; Cob. — ἐστι δὲ βασιλεύς τις
 . . . ἀπὸ γούν τῶν . . . ὀδυρμῶν καὶ ὧν ἀνακωκύνει ||
 . . . ἀπὸ γ. τῶν ὀδυρμῶν [καὶ] ὧν ἀνακωκύνει Sbdt.
- c. 4. Ἀπεδίδρασκε, λέγεις; || Fritzsche λέγω σοι, Baar λέγω.
 At nil mutandum. Dictum enim ἀπεδίδρασκε de conatu:
 „Dicis tu, voluisse eum aufugere, immo paene aufugit,
 nisi me cynicus adiuvisset“ — ὥσπερ ἀπὸ ὑσπληγγος
 θέοντες καταλαμβάνομεν αὐτὸν ἤδη ἐν Ταινάρῳ || . . .
 καταλαμβάνομεν Γ Mut. Ups. M
- c. 5. Βούλει . . . ἐμβιβασόμεθα || . . . ἐμβιβασώμεθα ΓΜ
- c. 6. λέγω δὴ τοὺς ἐκ τυμπάνου || λέγω δὲ Α (Fr.) ΩΓ Mut.
 Ups. — τὰς δὲ γυναικας ἅμα βούλει παραγάγω; ||
 . . . βούλει ἅμα παραγάγω, ΑΩ Mut. CM — Μάλιστα
 καὶ τοὺς ἀπὸ ναυαγίων γε ἅμα· καὶ γὰρ τεθνᾶσι
 τὸν ὅμοιον τρόπον. || μάλ., καὶ τοῖς ἀπὸ ναυαγίων
 οἱ γε ἅμα τεθνᾶσι καὶ τὸν ὅμοιον τρόπον Sbdt.
 (οἱ γε ἅμα, om. καὶ γὰρ AC τεθνᾶσι καὶ τὸν ὅμοιον
 τρόπον ΑΩ Mut. Ups. CMΓ).
- c. 7. Μα Δί', εἰ μὴ πρότερον γε τοντονί . . . ἐμβιβασόμεθα ||
 . . . ἦν μὴ . . . ἐμβιβασόμεθα Α (Fr.) ΩΓ Ups. M
- c. 8. Τί δ' ἐστίν οὗ χάριν ἀφικέσθαι θέλεις; || οὗ χάριν
 ἀφείσθαι θέλεις Baar. — ὃν ὑπὸ τῆς ῥαθυμίας . . .
 οὐ προαπέκτεινα || ὃν ὑπὸ [τῆς] ῥαθυμίας . . . Α (Fr.)
 ΩΓ Ups.
- c. 9. καὶ τοὺς δύο κρατῆρας βούλει προσθήσω || . . . εἰ
 βούλει προσθήσω Α (Fr.) ΩΓ Mut. Ups. M — ἔοικε γὰρ
 οὐκ ἐπεμβήσεσθαι || . . . [ἐπ] ἐμβήσεσθαι Ups. Baar. —
 καὶ μὴν τοῦτό γε πάντως εὐγνωμον αἰτῶ || . . . εὐ-
 λογον αἰτῶ Mut. (εὐγνωμον, suprascr. εὐλογον). —
 ἐαντῶ || ἐμαντῶ Mut.
- c. 10. ἐγγνητὰς . . . ἔτοιμος παρασχέσθαι τοῦ τάχους καὶ τῆς
 ἐπανόδου || . . . τοῦ τάχους [καὶ] τῆς ἐπανόδου Cob.
- c. 11. ἀγνοεῖς ὅτι . . . ἢ φόβῳ ἢ ἐλπίσιν ἔδρων || ἀγν.

- ὅτι . . . ἢ φόβῳ ἢ ἐλπίσι (Mut. Ups. M) ταῦτ' ἔδρων
(ταῦτα ἔδρων Ἀ (Fr.) ΩΓ Mut. Ups. M)
- c. 12. καὶ πρὸς ὀλίγον ἢ καὶ πρὸς ὀλίγον Mut. — τέλος δὲ
πλατὺν χρεμφάμενος καὶ καταπτύσας μου καὶ . . .
ἐπειπὼν ὄχρητο ἢ τέλος δὲ παχὺν χρ. [καὶ], καταπτ.
. . . ὄχρητο Sbdt. (παχὺν ΑΩ Mut. C [καὶ] ΩΓ Mut. M
Ups. — σιέλῳ ἢ σιάλῳ Fr. Thomas.
- c. 13. καιρὸς ἴδη σοὶ ἀπαντᾶν ἢ . . . σε ἀπαντᾶν ΩΓ Mut.
Ups. M — τὸ δὲ νῦν ἔχον μὴ διάτριβε ἢ τὸ νῦν δὲ
. . . Ἀ (Fr.) ΩΓ Mut. Ups. M
- c. 14. οὐ πάνυ με ἢ τοῦ Κυκλ. εὐφραίνει δωρεά, τὸ ἐπι-
σχεῖσθαι ὅτι πύματον ἐγὼ τὸν Οὐτὶν κατέδομαι ἢ . . .
[τὸ ἐπισχεῖσθαι] ὅτι . . . κατέδομαι Ἀ (Fr.) — καὶ
ἀπάγη τις . . . ἀνακωλύουσι ἢ καὶ ἂν ἀπάγη τις Sbdt.
Cf. Pisc. c. 22.
- c. 15. εἰρήνη δὲ πᾶσα καὶ τὰ πράγματα ἐς τὸ ἔμπαλιν ἀνα-
τετραμμένα ἢ ἀνεστραμμένα Ἀ (Fr.) Γ Ups.
- c. 16. ἔτι δὲ καὶ ἢ κρῖσα ἢ τῶν σκευαζομένων . . . ἀπέκραιέ
με, ὥστε ὑπεράνθρωπος τις ἀνὴρ καὶ τρισόλ-
βιός μοι κατεφαίνετο καὶ μονοουχὶ καλλίων καὶ
ὑψηλότερος ὄλω πήχει βασιλικῶ, ἐπαιδόμενος τῇ τύχῃ
καὶ σεμνῶς προβαίνων ἢ ὥστε τρισόλβιός μοι κατε-
φαίνετο καὶ μονοουχὶ ὑπεράνθρωπος τις ἀνὴρ.
Rectius sic ordinavit verba Fr.; quae autem sequuntur
πάντων καλλίων καὶ ὑψηλότερος ὄλω πήχει βασιλικῶ
non apta videntur huic loco, quoniam neque praegressis
verbis: τῆς τε γὰρ πορφύρας τὸ ἀνθος . . . ἐς τὸ δεῖ-
πνον conveniunt neque omnino augent tyranni, quae
modo descripta est, magnificentiam, sed minuunt. Quid
enim maius dici potest, quam eum paene deorum felici-
tatem (ὑπεράνθρωπος, ἰσόθεός τις) aequasse.
- c. 17. πρῶτος ἐπὶ τὸν κληρὸν ἐκαλεῖτο παρὰ τῶν νόμων ἢ
. . . κατὰ τὸν νόμον Ἀ (Fr.) ΩΓ Mut. Ups. — οὐκ
εἶχον ὅπως καταπαύσω ἢ ὅπως καταπαύσαιμι Cob.
- c. 18. καίτοι τί οὐ διανήχομαι κατ' αὐτοῖς ἢ malim καὶ
αὐτὸς — ἄλλως τε οὐδὲ τὸν ὀβολὸν ἔχω τὰ πορθ-

- μεία καταβαλεῖν || ... οὐδ' [τὸν ὀβολὸν] ἔχω τὰ π. καταβ. Sbd. Cf. de luctu c. 10: ... οὐδ' ὅτι πολὺ κάλλιον ἦν μὴ ἔχειν τὰ πορθημεία καταβαλεῖν.
- c. 19. καλῶς ἔχει σοι τὰς ἀληθείας ... εἰπεῖν || ... τὰ ληθῆς ... Sbd. — ἦν ἀντλεῖν ἐθέλλης ἔτοιμος || ἀντλεῖν ἦν ἐθέλλης ἔτ. Fr.
- c. 20. οὐδέν ἐστιν ἐφ' ὅτῳ οἰμώξομαι || ... ἐφ' ὅτῳ ἂν οἰμώξαιμι Bk.
- c. 21. ἐς τὸ ἀντιπέραν ἀναπλευσοῦμαι || ἐς τὸ ἀντιπέρας ... Α(Fr.)Ω
- c. 22. ἢ τῷ διαγνῶ τις || ἢ τῷ διάγνωσις ΑΩC Cf. Hermot. c. 19. — τὸ τριβώνιον πρότερον τέως ἄμορφον εἶναι μοι δοκῶν || τὸ τρ. [πρότερον] τέως ἄμ. ... δοκῶν Cob.
- c. 23. σὺ δέ, Ἐρμῆ, κήρυττε καὶ προσκάλει || ... προκάλει Sbd. Cf. ad Timonem c. 46. Cum iam advocati sint, manifestum est, hic legendum esse προκάλει. Cf. c. 24. 25. — πρῶτον ἐμὲ ἐπισκέψαι || ἐμὲ πρῶτον ἐπισκ. Α(Fr.)ΩΓ Mut. M — καταγορησαί τινος || κατ. τυράννου τινος Fr. Cf. c. 24.
- c. 24. πλὴν τούτων τῶν τριῶν || πλὴν τριῶν τούτων Baar (om. τῶν Α(Fr.)ΩM Mut.) — ἐξ ἀρχῆς || ἐξ ὑπαρχῆς Α(Fr.)Ω — κατ' ὀλίγον ἀπάσας τὰς κηλίδας τῆς ψυχῆς ἀπελονσάμην ἀγαθῷ γε οὕτῳ ... χρησάμενος τῷ φαρμάκῳ || κατ' ὀλίγον ... ἀπελονσάμην. ΡΑΔ. ἀγαθῷ γε οὕτως ... χρησάμενος τῷ φαρμάκῳ (οὗτος Α(Fr.)Γ Mut.) — ἄλλους προσκάλει || σὺ δ' ἄλλους προκάλει Sbd. (σὺ δ' Cob. προκάλει Α(Fr.)ΩM). Cf. c. 23.
- c. 25. προσκάλει || προκάλει Sbd. — προσκαλῶ || προκαλῶ Α(Fr.) Sbd. — ὁ ἀνὴρ οὐτοσί || ἀνὴρ οὐτοσί Sbd. (om. ὁ Α(Fr.)ΑΩΓC)
- c. 26. προσεταιρούμενος || προσεταιρισάμενος Jacobitz.
- c. 27. πολλάκις ἐκὼν τοῦλαιον οὐκ ἔπινον ἀποσβεσθῆναι θέλων || ... ἀποσβῆναι Α(Fr.)ΩΓ Mut.
- c. 28. κνανός || κνάνεος Α(Fr.)M

- c. 29. *Εὐ λέγεις καὶ καταδεδικάσθω καὶ παρὰ τὸν Τάνταλον ἀπαχθῆις οὐτοσί δεδέσθω, μεμνημένος ὧν ἔπραξε παρὰ τὸν βίον* || *Εὐ λέγεις καὶ οὕτωσί καταδεδικάσθω [καὶ] παρὰ τὸν Τάνταλον ἀπαχθῆις [οὐτοσί δεδέσθω] μεμνημένος ὧν ἔπρ. π. τ. β. Sbd.* Non videtur esse vincendus, nam est iam vinctus, sed ea poena afficiendus est, ut semper memor sit eorum quae per vitam fecerit. Quamobrem οὐτοσί mutato in οὕτωσί coniunxi id cum καταδεδικάσθω, δεδέσθω deleui.

AD LUCIANI DE MERCEDE CONDUCTIS.

(Vol. I. P. II. p. 78).

- c. 1. οὐ παρέργως . . . εὐμενεῖα τοῦ θεοῦ || οὐ παρέργως οὐν οὐδ' ἀμελῶς ἐπύκνον ἀντῶν καθάπερ ναυαγίαν τινὰ καὶ σωτηρίαν [ἀντῶν] παράλογον διηγουμένων, οἳοί εἰσιν οἱ πρὸς τοῖς ἱεροῖς ἐξυρημένοι τὰς κεφαλὰς, [σύνναμα πολλοὶ] τὰς τρικυμίας καὶ ζάλας καὶ ἀκρωτήρια καὶ ἐκβολὰς καὶ ἰστοῦ κλάσεις καὶ πηδαλίων ἀποκαυλίσεις διεξιόντες, ἐπὶ πᾶσι δὲ τὸν Διοσκοῦρους ἐπιφαινομένους [— οἰκεῖτοι γὰρ τῆς τοιαύτης τραγωδίας οὐτοί γε — ἢ τιν' ἄλλον ἐκ μηχανῆς θεὸν ἐπὶ τῷ καρχησίῳ καθεζόμενον ἢ πρὸς τοῖς πηδαλίοις ἐστῶτα] καὶ πρὸς τινα ἤτονα μαλακὴν ἀπευθύνοντας (pro τα) τὴν ναῦν, [οἱ προσερεχθεῖσα ἔμελλεν ἢ μὲν (pro αὐτῇ μὲν) ἡρέμα καὶ κατὰ σχολὴν διαλυθῆσεσθαι, αὐτοὶ δὲ ἀσφαλῶς ἀποβήσεσθαι χάριτι καὶ εὐμενεῖα τοῦ θεοῦ.] ἐκεῖνοι μὲν οὐν τὰ πολλὰ ταῦτα πρὸς τὴν χρεῖαν τὴν παραντίκα ἐπιτραγωδοῦσιν, ὡς παρὰ πλειόνων λαμβάνοιεν οὐ δυστυχεῖς μόνον ἀλλὰ καὶ θεοφιλεῖς τινες εἶναι δοκοῦντες. Non potui adduci, ut crederem haec, qualia sunt prolixa in libris, omnia a Luciano esse profecta. Nam etsi verisimile est, in hac comparatione naufragorum nonnulla ad solitas illas eorum lamentationes singillatim irridendas esse composita eoque plura addita quam opus esset, tamen ex ipsis illis causis, quas

p. XVI enumeravi, sermonem paululum coercendum esse mihi persuasi. Sunt enim nonnulla futilia ad obscurandas magis quam ad illustrandas res apta nimisque a proposito remota, denique numerorum ars, quae propria est Luciani, perquam neglecta.

- c. 2. γαλ. ὑποφαινομένον τοῦ πελάγους || ἐπιφαινομένον Ἀ — ἀλλ' ἔγωγε κάκεινα καὶ εἴ τιν' ἄλλα ἐκ τοῦ λόγου συντιθεῖς εὐρίσκω προσόντα ταῖς τοιαύταις συνουσίαις, οὐκ ὀκνήσω σοὶ πάντα . . . διεξελθεῖν || ἀλλ' ἔγωγε . . . εἴ τιν' ἄλλα [ἐκ τοῦ λόγου συντιθεῖς] εὐρίσκω προσόντα τ. τ. συνουσίαις, οὐκ ὀκ. σοὶ πάντα . . . ἐκ τοῦ λόγου συντιθεῖς διεξελθεῖν Sbdt.
- c. 3. μετὰ τοῦ τοῦς φίλους ἔχειν || μετὰ τοῦ φίλους ἔχειν Sbdt. — ὡς οὖν τό γε ἡμέτερον . . . ἀνάτιον ἤ, μηδὲ ἔχης λέγειν, ὡς . . . οὐκ ἐπελαβόμεθα . . . ἀλλὰ περιμείναντες ἐξελκόμενον . . . ἀγόμενον ὄραῖν . . . ἐπεδακρούμεν || . . . ἐξελκόμενον God. Hermann . . . ἐπιδακρούμεν ΩΓΜΦ Mut. — ὅπως μὴ ταῦτα λέγῃς, . . . ὡς οὐκ ἀδικοῦμεν μὴ προμηνύσαντες || ὡς [οὐκ] ἀδικ. . . . Guyet. — ἡμᾶς μὲν ἐν τοῖς δειλοῖς καὶ διὰ τοῦτο πεινωῶσιν ἀνάγραψε || . . . πονοῦσιν Sbdt. Cf. c. 6 τοσαῦτα γὰρ πονοῦσι.
- c. 4. ὀπόσοι σπονδαιοτέραν τὴν προαίρεσιν προείλοντο || . . . σπονδ. τινα (Sbdt.) [τὴν] προαίρεσιν [προ]είλοντο Ἀ — περὶ γραμματιστῶν || π. γραμματικῶν Fr. — ἐπιῶν || προῶν Fr. — ἐπιτίμιον || ἐπίτιμον ΑΩΓΜἈ — γυμναστάς || γελοιαστάς Jacobs. — οὐδὲ σχοῖεν ἂν τι ἄλλο πρὸς ὃ τι χρὴ ἀποκλίναντας αὐτοὺς παρέχειν αὐτοὺς ἐνεργούς || οὐδὲ σχοῖεν ἂν πρὸς ὃ τι ἄλλο ἀποκλίναντες [αὐτοὺς] παρέχοιεν ἂν αὐτοὺς ἐνεργούς Sbdt.
- c. 5. εἰ μὲν ἐώρων αὐτοὺς φυγὴν τινα . . . τῆς πενίας εὐρισκομένους . . . οὐκ ἂν ὑπὲρ τῆς ἀγαν ἐλευθερίας ἐμικρολογούμην πρὸς αὐτούς || . . . ὑπὲρ τῆς ἀγαν ἀνελευθερίας . . . Sbdt. Cf. eodem c. 5 ἡ πρώτη ὑπόθεσις τῆς ἐθελοδοουλείας. — ἀπόθετον οὐδὲν οὐδὲ

περιττόν ἐς φυλακὴν || . . . [οὐδὲ περ. ἐς φυ-
λακὴν] Sbd̄t. — ἀλλὰ τὸ δοθὲν, κἄν δοθῆ, κἄν
ἀθρόως ληφθῆ. Conclamatum hunc locum sic restituere
conatus est Madvig: τὸ δοθὲν κἄν καθ' ἕν κἄν
ἀθρόως (vel cum Ἄ ἀθρόον) ληφθῆ (†) — πᾶν ἀκρι-
βῶς καὶ τῆς χρείας ἐνδεῶς καταναλίσκεται || Ego malim
πᾶν ἀκριβῶς κατὰ τὴν τῆς χρείας ἐνδειαν ἀνα-
λίσκεται (†) Cf. supra c. 5 τὴν τῶν ἀναγκαίων χρείαν
c. 7 ἢ τῶν ἀναγκαίων χρεία. — καὶ ὑπὲρ γε τοῦ τοι-
ούτου καὶ ἐς βαθυκίττα πόντον ἴσως ῥίπτειν ἔδει ||
. . . δεῖ Fr.

c. 6. τοσαῦτα πονοῦσι || τ. γὰρ πονοῦσι Bk. — ὥστε πλειο-
νας ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τοῦτο μαλ. τῆς ὑγείας δεῖσθαι ||
[καὶ] Benedict.

c. 7. εὐδαιμονήσαντες δὲ . . . || εὐδαιμονίσαντες δὲ . . .
lacunam vult suppleri Fr. addito τοὺς πλουσίους —
προσμειδιῶσιν οὖν καὶ ὑπισχροῦνται ὡς αἰεὶ ποιήσουσι
καὶ χαριοῦνται || . . . καὶ ὑπισχροῦνται [ὡς] αἰεὶ [ποιή-
σουσι καὶ] ὡς χαριοῦνται Sbd̄t.

c. 8. ἐπ' ἐλπίδος μόνης τοῦ κἄν αὐτὸν παραγεύσασθαι
ποτε δεδέσθαι . . . ἐπιλελησμένον || . . . τοῦ κἄν παρα-
γεύσασθαι αὐτὸν ἀποδιδόσθαι . . . ἐπιλελησμένον
Fr. recte sed nollem delevisset ποτε, quod ita retineo,
ut simul pro παραγεύσασθαι scribam παραγεύσεσθαι.
„sola spe ductum aliquando fore, ut degustet saltem
lotum illum, vendere se, oblitum eorum, quae habeat
honorum.“ Non opponitur αὐτὸς hominibus illis divi-
tibus, sed παραγεύσεσθαι i. e. summis labris aliquid
degustare opponitur λωτοῦ ἐμφορεῖσθαι i. e. haurire
omnes illas divitiarum delicias. Quamobrem pro κἄν αὐτὸν
π. π. δ. correxi κἄν παραγεύσεσθαι π. αὐτὸν ἀποδ.

c. 9. χρῆσθαι πρὸς ὃ τι ἂν θέλωσι || χρ. [πρὸς] ὃ τι ἂν
θ. Cob. — ὡς ἔγωγε τοῦμόν ἴδιον οὐδὲ βασιλεῖ τῷ
μεγάλῳ αὐτὸ μόνον συνεῖναι καὶ συνὸν ὀρεῖσθαι μη-
δὲν χρηστὸν ἀπολαύων τῆς συνουσίας δεξαίμην ἂν ||
[ὡς ἔγωγε . . . δεξαίμην ἂν] Quis credat, Lucianum

tam trita hariolari? „*Notim ego ne Persarum quidem regis familiaritate uti si nullum inde commodum mihi redundet*“, praesertim cum hanc sententiam tamquam suam ipsius profiteatur: *ἔρωγε . . . δεξαίμην ἄν.*

- c. 10. *τοιαύτης δὲ αὐτοῖς τῆς ὑποθέσεως οὐσης φέρε δὴ . . . ἐπισκοπήσωμεν οἷα μὲν πρὸ τοῦ εἰσδεχθῆναι καὶ τυχεῖν ὑπομένουσιν* || . . . *οἷα μὲν πρὸ τ. εἰσδεχθῆναι [καὶ] τυχεῖν ὑπομένουσιν* Sbd. — ἀλλὰ πολλῆς μὲν τῆς διαδρομῆς || ἀλλὰ . . . διαδρομῆς δεῖ M
- c. 12. *ὧν ἕκαστος ὧσπερ ἐκ λόχου τοξεύων λέληθεν* || *ὧν ὧσπερ ἐκ λόχου ἕκαστος τ. λ. Φ* — μέσος ἐν τοσοῦτῳ χρόνος . . . , καὶ πολυπραγμονεῖται σου ἅπας ὁ παρεληλυθὼς χρόνος || post χρόνος nonnulla excidisse punctis indicavi. — *κἄν μὲν τις* || καὶ ἄν [μέν] τις, cui respondet in sequentibus ἦν δὲ πάντες . . . ἐπαινωσιν Sbd. — ἦν δὲ πάντες ἅμα ἐξῆς ἐπαινωσιν, ὑποπτοι καὶ ἀμφίβολοι καὶ δεδεκασμένοι || ἦν δὲ πάντες ἅμα [ἐξῆς] ἐπ., ἐξῆς πάντες ὑπ. . . Fr. (ἐπαινωσιν ἅμα ἐξῆς ΩM) — τῆς εὐχῆς μειζώως || [τῆς] εὐχ. μειζ. Cob. Fr. — οὐκ ἀντιλέγει δὲ οὐτε ὁ ἐπίτροπος οὐτε ὁ οἰκονόμος || . . . οὐδὲ ὁ ἐπίτροπος [οὐτε ὁ οἰκονόμος] Sbd. Non verisimile est differre οἰκονόμος ab ἐπίτροπος, quare mutato οὐτε in οὐδὲ alterutrum delevi auctore cod. Ω, qui non habet οὐτε ὁ οἰκονόμος. Additum autem videtur ὁ οἰκονόμος ut significaretur, qui rarius vocaretur ἐπίτροπος esse eundem cui fere nomen est oeconomo.
- c. 14. *εὐθὺς οὖν πρόσσειν παραγγέλλων τις ἦκειν ἐπὶ τὸ δεῖπνον, οὐκ ἀνομίλητος οἰκέτης* || *εὐθὺς οὖν π. παραγγέλλων [τις] ἦκειν ἐπὶ τὸ δεῖπνον [οὐκ] ἀνομίλητος τις οἰκέτης.* Hominis, credo, difficilis (ἀνομίλητος), gratia concilianda est, non hominis facilis (οὐκ ἀνομίλητος). Sbd.
- c. 15. *προεῖπέ τισι τῶν οἰκετῶν ἐπισκοπεῖν, [ὅπως] ἐς τοὺς παῖδας . . . εἰ πολλάκις ἀποβλέψεις* || . . . *ἐπισκοπεῖν, εἰ πως ἐς τ. π. [εἰ] πολλάκις ἀποβλέψεις* Fr. — οἱ

- μὲν γὰρ τῶν συνδείκνων ἀκόλουθοι ὄρωντες ἐκπε-
πληγμένον ἐς τὴν ἀπειρίαν τῶν δρωμένων ἀπο-
σκόπτουσι τεκμήριον ποιούμενοι τοῦ μὴ παρ' ἄλλω
πρότερόν σε δεδεικνηκέναι καὶ τὸ καιρὸν εἶναι σοὶ τὸ χει-
ρόμακτρον τιθέμενον. || Fritzscheius ita transponit verba
ἐς τὴν ἀπειρίαν ἀποσκόπτουσι ἀπὸ (quod inserit) τῶν
δρωμένων τεκμήριον ποιούμενοι τοῦ μὴ . . . δεδεικνη-
κέναι . . . τιθέμενοι. Cobet delet ποιούμενοι et pro
τιθέμενον et ipse vult τιθέμενοι. Fortasse nihil fere
mutandum sed sic explicandus est locus: *attonitum te*
(addo sohum σε) videntes inscientiam (tuam eorum quae
aguntur) rident teque non antea ditiorum hominum coe-
nae adfuisse vel inde colligunt, quod novus et inauditus
tibi est mantelii usus. τιθέμενον autem et ferri et omitti
potest sine ullo aut rerum aut verborum detrimento. Si
vero cum ΑΩΓΥ scribimus τιθέμενοι, cum Cobeto ex-
terminandum est ποιούμενοι, cuius vocabuli vices habet.
- c. 16. σὺ δὲ λαβῶν, ὅτι μὲν τί σε καὶ αὐτὸν ὑπειπεῖν ἔδει
ἠγνόησας ὑπ' ἀπειρίας καὶ ἀγροικίας δόξαν ὄφλες ||
σὺ δὲ λαβῶν, ὅτι μὲν τι καὶ αὐτὸν ὑπειπεῖν δεῖ ἀγνοή-
σας [ὑπ' ἀπειρίας] κ. . . ὄφλες. Sbd̄t.
- c. 17. καὶ πρότερον . . . ἐλύπησας || . . . λυπήσας Bk. —
ἢ Ρωμαίων πόλις . . . || ἢ Ρ. πόλις; signum interroga-
tionis posui pro puncto. — οὐ ῥημάτια . . . λέγοντες
οἴονται τι . . . ὄφελειν || μῶν ῥ. . . Fr. — ἐπειδὴν
δὲ πατηθῆ (τὰ καινὰ τῶν ἐποδημάτων) πολλάκις καὶ
ὑπὸ τοῦ πηλοῦ ἀναπλασθῆ || . . . ἀναπλασθῆ Cob.
- c. 19. οὐκ ἔμοιγε τοῦ θύμου καὶ τῶν λευκῶν ἄλῶν ἠδίων
. . . ἐσθιομένων || [οὐκ ἔμοιγε . . . ἐσθιομένων] Nonne
hoc redolet modestam frugalitatem alicuius librarii, qui
gaudet parvo contentum se liberum esse? Sbd̄t. — παρ-
όντων οὐδ' ἢ δύο ἢ τριῶν φίλων || παρόντων οὐδ' [ῥ]
δύ' ἢ τ. φ. Cob.
- c. 20. σαίνεις δὲ ὁμως τὴν ἐπόσχεσιν || σαίνῃ δὲ ὁμως τῇ
ὑποσχέσει Fr.
- c. 22. οὐδ' ἐπινοῶ ἄτινα ἐφησθα || οὐδ' ἐννοῶ Fr.

- c. 25. τί γὰρ κοινὸν . . . λύρα καὶ ὄνο; πᾶν γοῦν, οὐχ ὄρα; ἐκτετήκασι τῷ πόθῳ τῆς Ὀμήρου σοφίας . . . | τί γὰρ . . . ὄνο; πᾶν γοῦν, [οὐχ] ὄρα; ἐκτετήκασι . . . Sbd̄t. Nimirum perditte amant Homeri sapientiam, Demosthenis gravitatem, Platonis animi magnitudinem, isti homines, ex quorum animis si aurum et auri cupiditatem demeris nil restat nisi fastus . . . Immo vero ingenium tuum minime desiderat talis homo sed quod philosophus, quod grammaticus, quod rhetor quod homo Graecus es, eam ob causam in domum suam recepit, ut ex tua consuetudine falsum suum litterarum litteratorumque amorem aucuparetur.
- c. 26. σὺ δ' ἄθλιος || σὺ δ' ὁ ἄθλιος Struve. — ἢ τὸ σκληρὸν τῆς μαλάχης φύλλον, ᾧ τὰ ἄλλα συνειλοῦσιν . . . παροφώμενος || . . . ᾧ τοὺς ἀλλᾶντας (Casaubonus) ἐνειλοῦσιν . . . Cobet. — ἦν ἐπιλίποι || ἦν ἐπιλίπη τι Ddf. Fr.
- c. 27. ἄδειν ἀξίως || ἄδειν δεξιῶς Jacobs. — ὄρα; γὰρ οἶον τὸ προτιμᾶσθαι . . . ἔστιν || . . . οὐ τὸ προτ. . . ἔστιν Sbd̄t. Cf. Luciana p. 122.
- c. 28. χρῆ . . . κεκραγῆναι, ὡς ἐπίσημος ἔση . . . ἐπιμελούμενον, πολλακίς δὲ καὶ . . . ἐπειπεῖν || Post ἐπιμελούμενον posui comma pro puncto. — ἐπειπεῖν . . . τινὰ ἔπαινον . . . κολακείαν ἐμφανιοῦντα || . . . ἐμφαίροντα Cob. — ἠρέμα καὶ γελοῖον || σχῆμα παγγέλοιο Sbd̄t. Cf. Luciana p. 154 et 129.
- c. 29. δεῖ οὖν . . . κάτω νεύοντα κατακεῖσθαι δεδιότα μὴ τις εὐνοῦχος σε ἴδῃ προσβλέψαντα μᾶ τῶν παλλακίδων, ἐπεὶ ἄλλος γε εὐνοῦχος ἐντεταμένον πάλαι τὸ τόξον ἔχων, ἃ μὴ θέμις ὄρωντα διαπείρας τῷ οἰστῷ μεταξὺ πίνοντος τὴν γνάθον || Corruptissimum hunc locum sic emendare conatus sum, codicum praesidio hic ut per totum hoc scriptum fere omnino destitutus: . . . ἐπειτ' ἄλλως γε [εὐνοῦχος] ἐντεταμένον πάλαι τὸ τόξον ἔχων, ἃ μὴ θέμις ὄρωντα διαπείρω τῷ οἰστῷ μ. π. τὴν γνάθον, „ne quis eunuchus te videat

- intuentem unam ex pellicibus, deinde arcum temere (sine certo quodam consilio) iam diu intentum tenens inter bibendum te perfodiat.*“ (Melius fortasse ἰδὼν pro ἰδῆ.)
- c. 30. ὥς δὲ καὶ ἀχάριστός εἰμι || ὥστε καὶ ἀχάριστός εἰμι (ὥστε Ddf., ἀχάριτος ΑΩΜ).
- c. 31. καὶ ἡ ἀγρονπνία δὲ καὶ ὁ ἰδρωῶς καὶ ὁ κάματος ἠρέμα ἦδη ὑπορύττουσι || Fr. lacunam suspicatus ante ἠρέμα inseruit τὸ σῶμα.
- c. 32. ὄντος δὲ πολλαῖς ὕστατος ἐλθὼν — τοιοῦτο γάρ σοι ἀποκεκλήρωται — τὸ ζεῦγος περιμένεις || ὄντος δὲ . . . ἐλθὼν — τοιοῦτο γάρ σοι ἀποκεκλήρωται τὸ ζεῦγος — περιμένεις. Optime hunc locum illustravit Godofredus Hermannus: „cum pluit, postremus in deversorium veniens (talía enim iumenta tibi obtigerunt, tarda scilicet et invalida), exspectas, usque dum propter spatii angustias cum coquo te vel cinerario in angulum aliquem compingant . . .“
- c. 33. συγκαθίζεσθαι παρ' αὐτῷ παραδεδοῦσθαι φιλοσόφῳ ὄντι κίναιδόν τινα || συγκ. γὰρ αὐτῷ . . . Fr. — εἰ δὲ μὴ ἐπεῖχεν αὐτός || . . . αὐτόν Fr.
- c. 34. οὐκ ἀμούσως ποτὲ καὶ εἰς τοὺς ἄλλους τοὺς παρόντας . . . ἀποσκώπτων || [καὶ] Ω — ἐπειδὴ ποτε καὶ ἐπὶ τὸν Θεσμόπολιν καθῆκε τὸ σκῶμμα || [ποτε] Fr.
- c. 35. εἰσὶ δ' οἱ καὶ ἐπὶ κάλλει θανμάζεσθαι ἐθέλουσι . . . οὕτω λέγειν || Ut nexus sententiarum restitueretur Fr. sic transposuit verba: σὺ δ' οὖν ἂν μὴ ἐπαινῆς, ἐς τὰς λιθοτομίας . . . εὐθὺς ἀφίξῃ . . . αὐτῷ. χρῆ δὲ καὶ σοφούς . . . εἶναι αὐτούς, κἂν εἴ τι σολοικίσαντες τύχωσιν, αὐτὸ τοῦτο . . . λέγειν. εἰσὶ δ' οἱ καὶ ἐπὶ κάλλει θανμάζεσθαι ἐθέλουσι . . . τὴν ὅτινα ἔχοντας. Recte, sed pro κἂν εἴ τι σολοικίσαντες τύχοιεν legendum, si quidem omnes codices τύχωσιν habent, καὶ ἂν [εἰ] τι σ. τύχωσιν. De καὶ ἂν cf. ad c. Piscat. c. 22.
- c. 36. τὸ εἶναι τινὰς αὐταῖς πεπαιδευμένους μισθοῦ ὑποτελεῖς ξυνόντας || . . . πεπαιδευμένους ὑποτελεῖς, μισθοῦ ξυνόντας Fr.

- c. 37. καὶ ὁ μὲν πρῶτος εὐθὺς ἔτι σκεπτομένου παρα-
κούσας τοῦ δεσπότου . . . ἀπέρχεται || . . . εὐθὺς ἐπι-
σκεπτομένου π. τ. δ. ΑΩΓΜ — ἀπαλλάττονται λα-
βόντες || ἀπαλ. τι λαβ. Fr.
- c. 38. κολακεντέος μὲν αὐτὸς καὶ ἰκετεντέος, θεραπευτέος δὲ
καὶ ὁ οἰκονόμος οὗτος μὲν καὶ ἄλλον θεραπείας
τρόπον || . . . [οὗτος μὲν . . . τρόπον]. Ex-
pungenda haec verba existimo. Quid enim illud ἄλλον θερα-
πείας τρόπον, cum neque quomodo herus neque quomodo
oeconomus colendus sit indicetur atque per se pateat,
aliam esse heri aliam servi rationem. Obstare etiam
videtur orationis numerus.
- c. 39. μειράκιον αὐτοῦ ὅτι ἐπειράσας τότε . . . ἐπικληθεὶς ||
. . . ἐπειράσας ποτε . . . Sbd̄t.
- c. 40. ὑπὲρ τοῦ μηδὲν ἄλλο χρήσιμον εἰδέναι || ὑπὸ τοῦ
μηδὲν . . . εἰδέναι Bk.
- c. 41. ἀποσεισάμενοι δὲ αὐτοὺς μισοῦσι, καὶ μαλ' εἰκό-
τως, καὶ . . . ζητοῦσιν ὅπως . . . ἀπολέσωσι, ἣν δύν-
ωνται || Transposuit Fr. ἀποσ. . . μισοῦσι, καὶ . . .
ζητοῦσιν ὅπως ἀπολέσωσι, ἣν δύνωνται, καὶ μάλα
εἰκότως. — ὡς ἂν ἅπαντα εἰδότες || om. ἂν ΑΩΓΜ
— τὰ δ' ἔξω πορφύρα εὐανθῆς καὶ χρυσοῦς ὁ ὀμ-
φαλός || [τὰ δ' ἔξω . . . ὀμφαλός] Sbd̄t. Moleste repe-
tuntur quae paullo ante dicta sunt ὁμοιοὶ εἰσι τοῖς καλ-
λίστοις τούτοις βιβλίοις ὧν χρυσοὶ μὲν οἱ ὀμφαλοί,
πορφυρᾶ δ' ἔκτισθεν ἢ διαφθέρα. — ταῦτα οὖν ξυν-
επιστάμενοι αὐτοῖς μισοῦσι || . . . αὐτοῖς μισ. Fr. Sbd̄t.
- c. 42. ἐννόησον, εἴ σοι καλῶς ἔχει προσελθόντα εἰς τὴν εἰκόνα
κατὰ ταύτας τὰς θύρας κατ' ἐκείνην τὴν ἔμπαλιν
αἰσχροῦς οὕτως ἐκπεσεῖν. || . . . [κατ'] ἐκείνης τῆς
ἔμπαλιν . . . ἐκπεσεῖν Bourdelot (om. κατ' ΑΩΓΜΦ).

AD LUCIANI APOLOGIAM.

(Vol. I. P. II. p. 102.)

- c. 1. Εἰτά τις αὐτὸς ταῦτα γεγραφὸς καὶ κατηγορίαν οὕτω
δεινὴν κ. τ. τ. βλον διεξελθών, ἔπειτα πάντων ἐκλα-

θόμενος . . . ἐκὼν ἑαυτὸν φέρων ἐς δουλείαν . . . ἐν-
σέσεικεν; || *Εἶτα τις [αὐτὸς] . . . διεξελθὼν, ὁ αὐτὸς*
[ἔπειτα] πάντων ἐκλαθ. . . ἐκὼν ἑαυτὸν . . . ἐνσέ-
σεικεν; Sbd̄t. — οἰά ἐστι τῶν τρυφόντων πλουσίων
τὰ σφιγγία καὶ τὰ κουράλλια; || [οἰά ἐστι . . . κουράλ-
λια] Ddf. Bk. Fr. — τὸ ἄνω τοὺς ποταμοὺς χωρεῖν καὶ
ἀνεστράφθαι τὰ πάντα καὶ παλινωδεῖν πρὸς τὸ χεῖρον
τοῦτ' ἄν εἶη || τὸ ἄνω . . . χωρεῖν καὶ ἀνεστρ. τὰ
πάντα τοῦτ' ἄν εἶη καὶ τὸ παλινωδεῖν . . . Fr.

c. 2. ἐπάξεις δὲ . . . ξυμβουλήν τινα τοιαύτην || *[τοιαύ-*
την] Fr. — ἦν μὲν οὖν κατ' ἀξίαν ὑποδὺς . . . ἀπο-
κρίνωμαι || ἦν μὲν οὖν ἐγὼ . . . ἀποκρίνωμαι, Sbd̄t.
Necessarium videtur addere ἐγὼ oppositum sequentibus
εἰ δὲ μή, ἀλλὰ σὺ προσθήσεις.

c. 3. ἦ τε γὰρ τῶν λόγων παρασκευὴ οὐ μεμπτή καὶ ἡ
ἱστορία πολλή καὶ ἐμπειρία τῶν πραγμάτων || . . . καὶ
ἡ ἱστορία πολλή καὶ πολλή ἡ ἐμπειρία τ. πρ. Sbd̄t.
ἦ τε γὰρ . . . παρασκευή, ἡ ἱστορία πολλή, . . . καὶ
ὅτι ἕκαστα σαφῶς ἐλέγετο, καὶ ὅτι χρήσιμα πᾶσιν
ἦν lacera illa et disiecta sermonis membra singula ho-
minum de Luciani libro quem de mercede conductis
scripsit iudicia continent. — ἐπεὶ δέ σοι μετέδοξε βελ-
τίω ταῦτα εἶναι καὶ τὴν μὲν ἐλευθερίαν μακρὰ χαί-
ρειν εἶν || . . . [καὶ] . . . Fr.

c. 4. ἀλλόμενος || ἀλόμενος Bk.

c. 5. οὐκ ἀπορήσουσι . . . καὶ ἄλλων παραδειγμάτων ἐπὶ
σέ, ἀλλ' οἱ μὲν τοῖς τρ. ὑποκριταῖς εἰκάσουσιν || . . .
[ἐπὶ σέ], ἀλλ' οἱ μὲν σε τ. τ. ὑπ. εἰκ. Fr. — ἐκεῖνον
γὰρ διδαχθέντα . . . ὀρχεῖσθαι . . . τοῖς ἄδουσι καὶ
αὐλοῦσι συγκινούμενον ὑμέναιον || . . . [ὑμέναιον]
Sbd̄t. Non dubito quin delendum sit ὑμέναιον ex ultimis
praegressi verbi syllabis ουμενον natum. — ἀμύγδαλον ||
ἀμυγδαλήν Cob. — τὸ πρόσωπον || τὸ προσωπεῖον M
c. 7. εἰ γοῦν ὑποθεῖτό τις || . . . ὑποθ οἰτό τις Fr. — ἐκείνω
τῷ φαρμακοπόλῳ ἔοικας, ὃς ἀποκηρύττων βηχὸς φάρ-
μακον καὶ αὐτίκα παύσειν τοὺς πάσχοντας ὑπ-

σχρούμενος αὐτὸς μεταξὺ σπώμενος ὑπὸ βηχὸς ἐφαί-
νετο || ... ὅς ἀποκηρύττων βηχὸς φάρμακον καὶ αὐτὴν
καταπαύσειν [τοὺς πάσχοντας] ἔπισχ. ... ἐφαί-
νετο Sbd. sec. cod. M qui pro αὐτίκα habet αὐτῇ et
ΩM in quibus καταπαύσειν pro παύσειν, delete τοὺς
πάσχοντας; additum autem est τοὺς πάσχοντας, opinor,
quod αὐτὴν mutato in αὐτίκα deesse videbatur obiectum
verbi καταπαύσειν. (Est autem cod. M in hoc scripto
perbona fide.)

c. 8. ταῦτα μὲν καὶ τὰ τοιαῦτα || ... καὶ [τὰ] τοιαῦτα Α
— ἀνάτιοι ... ὧν λέγομεν ἢ ποιούμεν || ὧν ἄν
λέγομεν ἢ ποιῶμεν Ω (ἄ ἄν λέγομεν Α)

c. 9. δέδοικα μὴ πρὸς τῇ ἐπιφερομένη κατηγορίᾳ
κολακείας αἰτίαν προσλαβὼν κᾶτα εὐρίσκωμαι
ἤλω ... ἐκκρούων τὸν ἦλον || δέδοικα μὴ [πρὸς τῇ
ἐπιφ. κατ. ... προσλαβὼν] καὶ ταῦτα μάλιστα
ἐλέγχωμαι προσλαβὼν κᾶτα εὐρίσκωμαι ἤλω ... ἐκ-
κρούων τὸν ἦλον Sbd. sec. Α, quae lectio multo
minus glossema videtur esse quam vulgata μὴ πρὸς
τῇ ἐπιφερομένη κατηγορίᾳ κολακείας αἰτίαν προσλα-
βὼν, (sumpta illa ex sequentibus ἤλω ... ἐκκρούων
τὸν ἦλον, καὶ μελζονί γε τὸν σμικρότερον, ὅσφ κολα-
καία τῶν ἄλλων ἀπάντων κακῶν τὸ δουλοπρεπέ-
στατον εἶναι ... νερόμισται).

c. 11. ἐνρήσεις ... τὸ τῶν μουσικῶν δὴ τοῦτο, δις διὰ
πασῶν. Non est hic additum illud glossema, ἀπὸ τοῦ
ὀξυντάτου ἐς τὸ βαρύντατον, quod Prometh. es in verbis
c. 6 exterminavimus. Cf. p. XV. — μισθὸς μὲν γὰρ δὴ
κάκει κᾶνταῦθα καὶ τὸ ὑπ' ἄλλω τάττεσθαι || ... [καὶ]
Sbd. τῶ ὑπ' ἄλλω τάττεσθαι M — οἱ τοσαῦτα ἔθνη
ἐπιτροπεύοντες || οἱ τὰ [τοσαῦτα] ἔθνη ἐπιτρ. Fr.

c. 13. δασμούς, ὁπόσοι παρὰ τῶν ἀρχομένων ἐπέτειοι
φοιτῶσιν || ... [π. τ. ἀρχ.] omisi cum cod. M hoc loco.
— ὅφει ὅτι μεγέθει καὶ σμικρότητι διαλλάττομεν τῶν
ἀκροτάτων, τὰ δ' ἄλλα μισθοφόροι ὁμοίως ἄπαν-
τες || [τῶν ἀκροτάτων] Α

- c. 14. τί ἄν ἄλλο ἐς δέον αὐτῷ χρῶτο. Abundat ἐς δέον.
De formula illa αὐτῷ χρῆσθαι cf. ad Luciani Herod. c. 7.
— ἢ φίλοις συμποσῶν . . . κὰν τῷ μέσῳ ὑπαίθριος
πεῖραν αὐτοῦ διδοῦς . . . ὡς . . . εἶη || διδόναι Sbd̄t.
- c. 15. ἀλλὰ τῷ ἐκ τοῦ πολλοῦ δῆμον || ἀλλὰ τῶν ἐκ τοῦ
πολλοῦ δῆμον ΩΒ Cf. Luciana p. 106. — σοῦ μέντοι
καὶ θανάσιαιμ' ἄν ἐπιτιμῶντός μου τῷ νυνὶ βίῳ, εἴ γε
ἐπιτιμῶης, ὃν πρὸ πολλοῦ ἤδεις ἐπὶ ῥητορικῇ δημο-
σίᾳ μεγίστας μισθοφορὰς ἐνεγκάμενον, ὅποτε κατὰ θέαν
τοῦ ἐσπερίου Ὠκεανοῦ καὶ τὴν Κελτικὴν ἄμα ἐπιῶν
ἐνέτυχες ἡμῖν τοῖς μεγαλομίσθοις τῶν σοφιστῶν
ἐναριθμονυμένους. || Egregie Fritzsche pro ἤδεις con-
iecit ἤδειν, sed si recte hoc fecit etiam ἐνέτυχες mu-
tandum in ἐνέτυχον, ἡμῖν in ὑμῖν. Sensus est enim:
Te autem mirum est vituperare vitam meam, quam ego
nunc dego, (si vituperare in animo est,) quem multo ante
sciebam rhetorica arte publice magnam mercedem tulisse,
quo tempore ego occidentalis Oceani videndi causa tibi
obviam factus sum, qui in numero eras ditissorum so-
phistarum.

AD LUCIANI PRO LAPSU IN SALUTANDO.

(Vol. I. P. II. p. 110.)

- c. 3. πρῶτος et ὁμως pro πρῶτον et ὁμως Herwerden.
- c. 4. Πλάτων . . . τὸ μὲν χαίρειν κελεύει καὶ πάνν ἀπο-
δοκιμάζειν || . . . τὸ μὲν χαίρειν κελεύειν καὶ πάνν
ἀποδοκιμάζει Madvig ΩΜ — ὡς ἀνάξιον || ὡς ἀνά-
ξιον ὃν Cob.
- c. 5. καὶ ὄλως ἡγοῦντο τῷ μὲν ὑγιαίνειν τὸ εὖ πράττειν
καὶ τὸ χαίρειν εἶναι, οὔτε δὲ τῷ εὖ πράττειν οὔτε τῷ
χαίρειν πάντως καὶ τὸ ὑγιαίνειν || . . . ἡγοῦντο τὸ μὲν
ὑγ. τὸ εὖ πρ. καὶ τὸ χ. εἶναι, οὔτε δὲ τὸ εὖ πρ. οὔτε
τὸ χ. πάντως καὶ τὸ ὑγιαίνειν Sbd̄t. partim ex ΩΜ —
εἰσι δὲ οἱ καὶ τὴν τετρακτύν, . . . ἢ τὸν ἐντελεῆ αὐτοῖς
ἀριθμὸν ἀποτελεῖ ἤδη καὶ ὑγείας ἀρχὴν ἐκάλεσαν ||

- ... ἦν τὸν ἐντελῆ αὐτοῖς ἀριθμὸν ἀποτελεῖν (ΑΩΨΓΜ)
οἷσθα (†) [καὶ] ὕγ. ἀρχὴν ἐκάλεσαν Sbd̄t.
- c. 6. ἵνα σοὶ μὴ τὸ γνωρωμώτατον ἐκεῖνο ... λέγω || ἵνα σοὶ
[μὴ] τὸ γν. ἐκ. ... λέγω ΑΩΓ
- c. 7. ὡς μὴ ... κινδυνεύωμεν ἄλλω ἢ ἴσως ἐκκρούειν τὸν
ἦλον || ... [ἄλλω] ... Cob.
- c. 8. ἐκταραχθεῖς || ταραχθεῖς ΑΩΓΜ
- c. 9. ὑπὸ τούτῳ συνθήματι || ὑπὸ τούτῳ τῷ συνθήματι Cob.
- c. 10. ἀνέστρεψε τὴν τάξιν || ἀντέστρεψε τ. τ. Schwartz.
- c. 11. ἀνδρὸς ... τὰ δεύτερα ... ἐνεγκάμενον || ... τὰ
δευτερεῖα Cob. — ἔστ' ἂν τοῦ ὕγιαίνειν μόνον ἀπῆ ||
ἔστ' ἂν τὸ ὕγ. ... ἀπῆ M (τὸ corr. ex τοῦ Ω, τὸ in ras. Γ)
- c. 12. εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο ἔφησθα || ... ἐσφαλῆς Bk. Cf. c. 1.
- c. 16. τάχα δ' ἂν τινα ἐκπλήξειε τῆς κατ' ὀρθὸν λογι-
σμὸν || ... τῶν κατ' ὀρθὸν λογισμῶν Sbd̄t. (Madv.?
Cob.?) (τῶν ΓΨΜ) — ὧν οἱ μὲν προωθοῦντες, οἱ δὲ ...
μὴ μένοντες Lacuna, quae hucusque non est expleta.
- c. 18. ὁ μὲν ἔτυχε δίκην τινὰ δικάσας || ὁ μὲν γὰρ ... Sbd̄t.
— εὐφρημος καὶ αὐτῇ || εὐφ' καὶ αὐτῆ Sbd̄t.

AD LUCIANI HERMOTIMUM.

(Vol. I. P. II. p. 115.)

- c. 1. ῥῆσιν ἐπὶ ἑαυτοῦ διατιθέμενος || ἐπὶ σεαυτοῦ δ. Ψ —
ἐρηγοροτόως || ἐρηγορῶς ΩΜΨ
- c. 3. ἐν τῇ ὑπωρεῖα κάτω ἔτι ... ἄρτι προβαίνειν βιαζό-
μενον || ... κάτω [ἔτι] ... ὀρθία προβ. ἔτι βιαζό-
μενον. Certa huius loci emendatio nondum quod sciam
reperta est. Sbd̄t. — ὅσον γοῦν ἐπ' ἐκείνῳ πάλαι ἂν
ἐσπάσμεν ἄνω || ὅσον γοῦν ἐπ' ἐκείνῳ πάλαι ἀνε-
σπάσμεν ἄν [ἄνω] Fr. (ἀνεσπάσμεν ΩΓΜ)
- c. 4. οἷον μετὰ τὰ μυστήρια ἢ τὰ ἄλλα Παναθήρεια; || οἷον
μετὰ τὰ μ. τὰ ἄλλα ἢ τὰ Παναθήρεια Sbd̄t. (οἷον μετὰ
τὰ μυστ. τὰ ἄλλα ἢ Παναθήρεια Fr. cum ΩΓΨΜ) —
(ῥάδιον non est exterminandum; tollendi sunt unci.)
- c. 5. μετὰ τῶν θεῶν καὶ ἐμᾶς προσευξόμεθα ἐπερνεφέλους

- γενομένους καὶ ἀνελθόντας οἱ πάλα σπεύδετε. || . . .
[καὶ] ἀνελθ. . . . Schwartz.
- c. 7. τοιαῦτα ὡς πάντα χρῆν ὑπομῆναι δι' αὐτά || . . . χρῆ-
ναι . . . Remacly. — ποῖα τὰ περὶ αὐτῶν || ποι'
ἄττα περὶ αὐτῶν Dobraeus. — καταγελῶντες δὲ τῶν
οιομένων ταῦτα εἶναι || . . . ταῦτ' εἶναι τι G. Hermann.
- c. 8. ὄρα . . . ὡς ἔγωγε καὶ πάνν ὀκνῶ || ὄρᾳς . . . ὡς
ἔγωγε . . . ὀκνῶ Sbd̄t.
- c. 9. ἀπήγαγε παρὰ τὸν ἄρχοντα ἕνα γχος περιθεις γε αὐτῷ
θοιμάτιον περὶ τὸν τράχηλον καὶ ἐβόα καὶ ὠργίζετο ||
ἀπήγαγε . . . ἄγχων περιθεις τε αὐτῷ θοιμάτιον π. τ.
τράχηλον [καὶ] ἐβόα καὶ ὠργ. Madvig Sbd̄t. — ἐκεῖνος
προσφῦς ἂν ἀπέτραγον αὐτοῦ τῆν ῥίνα || [ἐκεῖνος] ΑΩΓ
- c. 10. ὡς συννεδαίμοσιεν αὐτῷ πλοῦτου καταφρονοῦντες ||
. . . τοῦ πλοῦτου Α (αὐ τοῦ πλοῦτου ΨΓ).
- c. 11. ἀφήμι σοι ὅσον ἔτι τὸ λοιπὸν τῆς ὁδοῦ || . . . ὅσον
ἔτι [τὸ] λοιπὸν τ. ὁδ. Sbd̄t. — τήμερον οὐ συμφιλο-
σοφεῖν || ὅτι τ. οὐ συμφιλοσοφεῖ Sbd̄t.
- c. 12. Ἐκράτησε δὲ πότερος . . . , εἴ τι καὶ τοιοῦτον ἔλεγεν
ὁ Μίδας || . . . εἴ τι καὶ τούτων ἔλ. ὁ M. Sbd̄t. — τὸ
δ' οὐν τέλος τῆς νίκης || τὸ δὲ τέλος τοῦ νείκου
Sbd̄t. — τί γὰρ παθῶν Εὐθύδημος ἄνδρα γέροντα
παρώξενεν, ἀόργητον καὶ θυμοῦ κρείττονα, σκῆ-
νον οὕτω βαρὴν ἐν τῇ χειρὶ ἔχοντα; *Cur lacessebat
Euthyd. senem, irae non obnoxium eumque gravem
scyphum manu tenentem.* Aut ironice haec dicta esse
statuendum est, aut pro ἀόργητον legendum ὀργίλον,
pro θυμοῦ κρείττονα legendum θυμοῦ οὐ κρείττονα.
Nam si eis fuisset moribus, ut facile sibi temperaret, non
sane metuendum, ne poculo illo prave abuteretur. Ac-
cedit, quod ille senex infra ipse c. 80 ὀργίλος nominatur.
- c. 13. παιδας . . . οἴσῃ ἅπαντας ὡς πρὸς σέ, τοσοῦτον ὑπερ-
φρονήσεις αὐτός || . . . ὑπερφρονήσεις αὐτούς Hart-
mann. — ῥᾶον γὰρ ἂν οὕτω μάθοις || ῥᾶστον γὰρ
[ἂν] οὕτω μαθίσῃ Struve (ῥᾶστον γὰρ om. ἂν Α et
μάθης ΩΓΑ).

- c. 14. *ΑΥΚ.* πότερον δή, ὡς Ἐρμούτιμε, τὰ αὐτὰ οὗτοι λέγουσιν ἢ διάφορα; *ΕΡΜ.* Καὶ πάνν διάφορά. *ΑΥΚ.* τὸ δέ γε ἀληθές, οἴμαι, πάντως που ἐν ἡν αὐτῶν, ἀλλ' οὐ πάντα διάφορά γε ὄντα. *ΕΡΜ.* πάνν μὲν οὖν. || Cruce signavi hunc locum admodum obscurum. „Unane inquit via est, qua ad philosophiam venit, an sunt multae viae? Sunt sane multae multorum philosophorum viae. Num omnes idem docent, an diversa? Diversa“ Nonne pergendum est: „At non omnia diversa; veritas sane, opinor, una est.“ Hoc si recte intellego, transpositione, quae parum cohaerent, coniungenda esse puto, sic: Ἀλλ' οὐ πάντα διάφορά γε; τὸ [δέ] γε ἀληθές, οἴμαι, πάντως που ἐν [ἡν αὐτῶν] Sbdt.
- c. 15. τῷ τότε πιστευσας τὸ πρῶτον, ὁπότε ἦεις φιλοσοφῆσων ... ἦκες || ... ὁπότε τὸ πρῶτον σὺ ἦεις ... ΩΓ — ἀξιοῖς κατὰ ταῦτα φιλοσοφεῖν || ἡξίους Fr. — ἀρίστους ἐξ ἀπάντων προσειπὼν || ἀρίστους αὐτοὺς ... προσειπὼν Sbdt.
- c. 17. ἐπαινοῦσι τὰ αὐτῶν || ... τὰ αὐτῶν Belin. — ἐπίστευσε || ἐπίστευε Fr. — κατὰ τὰ ὑπ' ἐκείνων λεγόμενα ἐποιεῖτο τὴν αἴρεσιν τῶν κρειττόνων ἀξίων' οὐ γὰρ ἂν πιστεύσαιμι σοι τοιαῦτα λέγοντι || κατὰ τὰ ὑπ' ἐκείνων λεγόμενα ἐποιεῖτο τὴν αἴρεσιν τῶν κρειττόνων. οὐ γὰρ ἄξιον πιστεῦσαι σοι τοιαῦτα λέγοντι. Nimis longe haec absunt a codicum scriptura, sed omnium tamen optima videtur illa quam olim Fr. proposuit emendatio.
- c. 18. ἔκπληκτον || ἔμπληκτον (*furibundum*) Markland. Cf. de morte Peregrini c. 38 ἐμπλήκτως καὶ ἀπονενοημένως. — μικρῷ πρόσθεν || μικρὸν ἔμπροσθεν Sbdt. quae est solita Luc. dictio. Cf. Luciana p. 87. — ἄχρι ἂν ἐύσταλῆς ἢ ἀναβολῆ || ... ἦ ἢ ἀναβ. Ddf.
- c. 19. τῷ διαγνῶ || τῷ διαγνοίῃ ἂν Schäfer.
- c. 20. ὃ δὲ βούλομαι εἰπεῖν, τοῖόνδε ἐστίν, οὐχ ὅτι τῆς γνώμης τῶν ἀνδρῶν ἔρωτι προσήεις ἀντοῖς καὶ ἡξίους ἀμείνων γίγνεσθαι ἐς τὰ τίς γνώμης; || ὃ δὲ β. ...

- ἐστίν· οὐχὶ τῷ τῆς γνώμης τῶν ἀνδρῶν ἔρωτι προσ-
 ῥήεις αὐτοῖς . . . Fr.
- c. 22. οἷα δὲ πολλὰ γίνεται παρ' ἡμῶν . . . καὶ πλεονε-
 κτούντων, οὐδὲν ἂν ἴδοις || . . . πλεονεκτούντων,
 τούτων οὐδὲν ἂν ἴδοις Fr.
- c. 23. ἐπὶ τούτῳ σπουδαστέον || ἐπὶ τοῦτο σπουδαστέον Ω
 (properare ad aliquid). — οὐ γὰρ δέος μί' σέ τις ἀπο-
 κλεισῆ καὶ γυμνὸν ἐκεῖσε ἤκοντα . . . [ἐκεῖσε] . . . Fr.
- c. 24. φρατρίας μεταδώσειν τῆς αὐτοῦ || . . . τῆς αἰτοῦ
 Belin. — ἴσως γὰρ ἂν αὐτὰ ἤδη ἀμφὶ τὰ προάστεια
 καὶ πρὸς ταῖς πύλαις ἦν ἂν || . . . ἦν [ἂν] Fr.
- c. 26. ἀνὴρ κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀτραποῦ ἐκάστης ἐφεστῶς
 ἐν τῇ εἰσόδῳ || . . . [ἐν τῇ εἰσόδῳ] Schwidop. —
 προτρέπει κατὰ τὴν αὐτοῦ ἀπίεναί || . . . κατὰ τὴν
 αὐτοῦ ἀπ. Graevius. — μήτε αὐτοὺς ἐλληλυθότας || μήτ'
 αὐτοὺς ταύτην (†) ἐλλῆλ. Sbdt. — καὶ ἂν ἐπὶ τὸν πλησίον
 ἀφίκωμαι, κάκεινος τὰ ὁμοια ἐπισχρεῖται || καὶ ἂν . .
 ἀφίκωμαι . . . Sbdt. Cf. ad Piscat. c. 22. — κάκεινος τὰ
 ὁμοια ἐπισχρεῖται περὶ τῆς αὐτοῦ ὁδοῦ || . . . περὶ
 τῆς αὐτοῦ ὁδοῦ Graevius.
- c. 27. ἀπὸ τῶν πραγμάτων ἐπὶ τοὺς ἀνδρας μετεληλυ-
 θός || ἀπὸ τῶν ἀτραπῶν . . . Struve. Cf. c. 26:
 τό τε τοῖνυν πληθος τῶν ὁδῶν καὶ τὸ ἀνόμοιον αὐτῶν
 οὐ μετρίως ταράττει με. c. 28: οὐ μικρᾶς δεῖ βουλῆς
 ἐπὶ τὴν αἴρεσιν τῶν ὁδῶν τε καὶ ἡγεμόνων.
- c. 28. οὐδὲ τοῦτο δὴ τὸ τοῦ λόγου ποιήσομεν, ἐνθα ἂν
 ἡμᾶς οἱ πόδες φέρωσιν, ἐκεῖσε ἄπιμεν || . . . [ποιήσομεν]
 Schwartz. — τῇ τύχῃ ἐπιτρέπειν ὡς τάχα ἂν τὴν
 ἀρίστην ἐλομένους || [ὡς τάχα . . . ἐλομένους] eieci
 illatum ex verbis infra sequentibus c. 28: ἐλπίζοντες
 ἄμεινον αἰρησεσθαι τὴν τύχην ὑπὲρ ἡμῶν. Si tenemus,
 pro ἐλομένους scrib. est αἰρησομένη — καὶ ἴσως ποτὲ
 ἐγένετο καὶ ἐν τῷ μακροῦ χρόνῳ || . . . [καὶ] . . . Ω —
 Post διαπλεῦσαι θέλοντας punctum ponendum est. —
 ὁπερ οὐδὲ τῷ Ὀμηρικῷ τοξότῃ ὑπῆρξεν, ὅς
 δέον τὴν πελειάδα κατατοξεῦσαι, ὃ δὲ τὴν

μήρινθον ἔτεμεν, ὁ Τεῦκρος οἶμαι. || [ὄπερ . . . οἶμαι] Prorsus perversa videtur esse haec comparatio, siquidem Teucro non ex multis unum petendum erat, sed unum omnino, a quo sic tantum aberrabat, ut pro columba lineam ex qua pendeat telo rumperet. — ἀλλὰ παρὰ πολὺ ἐκεῖνο εὐλογώτερον τῶν πολλῶν τρωθήσεσθαι καὶ περιπεσεῖσθαι τῷ τοξεύματι ἐλπίζειν, ἢ πάντως ἐκεῖνο τὸ ἐν ἐξ ἁπάντων || Difficile est ex multis viis eam eligere, qua ad veritatem pervenitur, atque quo plures sunt eo magis verisimile est, aliam eligi atque unam illam quae recta est. Is sensus cum videatur flagitari, sic hunc locum emendandum esse putavi: ἀλλὰ παρὰ πολὺ ἐκεῖνο εὐλογώτερον τῶν πολλῶν ἄλλο τι (†) τρωθήσεσθαι καὶ περιπεσεῖσθαι τῷ τοξεύματι ἐλπίζειν ἢ πάντως ἐκεῖνο τὸ ἐν [ἐξ ἁπάντων] Sbd̄t. (Ceterum numerorum causa vellem delerentur etiam καὶ περιπεσεῖσθαι τῷ τοξεύματι ἐλπίζειν praesertim cum prorsus abundant. ἐξ ἁπάντων eiciendum propter praecedens τῶν πολλῶν.) — εἰκάζειν οἶμαι || εἰκάζειν σ' οἶμαι (†) Schwartz, sed vix ita totius huius enuntiati: ὁ δὲ κίνδυνος . . . οἶμαι impedimenta satis expediuntur. Commendarem, nisi nimiae audaciae insimularer, delete ὅτι et εἰκάζειν σ' οἶμαι: ὁ δὲ κίνδυνος οἷ μικρός, εἰ ἀντὶ τῆς ἐπ' εὐθὺν ἀγούσης ἐς τῶν πεπλανημένων μίαν ἀγνοοῦντες ἐμπέσοιμεν, ἐλπίζοντες ἄμεινον αἰρήσεσθαι τὴν τύχην ὑπὲρ ἡμῶν. Sed alii melius ac levius huic loco consulant, cui codices, ut solent in hoc dialogo, fere nulli auxilio sint. — ἦν ἅπαξ ἐπιδοῦ τῇ πνεοῖσῃ τις αὐτὸν || ἦν ἅπ. ἐπιδοῦ τις αὐτὸν τῇ πνεοῦσῃ ΩΓ — πρὸς τηλικούτον κλύδωνα || πρὸς τ. τὸν κλύδωνα Struve.

- c. 29. εἶποι γὰρ ἂν αὐτὸ || . . . ταῦτό Schwartz. — μακροῦ γὰρ ἀσφαλέστατον τὸ τοιοῦτον || pro ἀσφαλέστατον legi c. Fr. ἀσφαλέστερον. Ceterum aut τὸ τοιοῦτον mutandum in τοῦτο (i. e. ἀπιστεῖν) aut tale quid splendendum, quod est in capite c. 47. αὐτὸν ἕκαστον

ἀρξάμενον διὰ πάσης προαιρέσεως χωρήσαι καὶ ἐπιστέφασθαι ἀκριβῶς τὰ ὑπὸ πάντων λεγόμενα vel πάντων ἀκροᾶσθαι c. 30 Sbd. — ἄχρι ἂν εὐρωμεν τὰ ληθῆ ἢ ἄχρι ἂν εὐρωμεν τὸν τὰ ληθῆ ἀληθῶς ὑπισχνούμενον (†). Sbd. (τὰ ληθῆ ὑπισχνούμενον ΩΓ) Addendum putavi ἀληθῶς, quod veritatem ad unum omnes philosophi profitentur, quorum ii tamen soli philosophiae studiosos adiuvare possunt qui vere docent quod verum est. Cf. c. 30: . . . ἀγνοῶν ἐτι ὅστις ἐξ ἀπάντων ἐστὶν ὁ ἀληθεύων. Sed hunc quoque locum cruce significavi, quo alii aptius quid reperiant.

- c. 30. οὐκ ἐχρήν ἀπάντων καταγιγνώσκειν ἢ . . . ἀπόντων . . . Madvig.
- c. 31. οὐδὲ εἶδες νῆ Δία τὰ παρὰ τοῖς ἄλλοις ὅποιά ἐστι ἢ οὐδὲ νῆ Δία τὰ π. τ. ἄλλοις εἶδες ὅποιά ἐστίν. Sbd. — ἐμοὶ μὲν γὰρ τοῦτο καὶ πάνυ δοκεῖ ἢ ἐμοὶ μὲν γὰρ καὶ τοῦτο π. δ. Fr. Sbd.
- c. 32. οὐκ ἂν . . . δόξειεν ἂν σοι ἢ . . . [ἂν σοι] ΩΓ — καὶ ταῦτα ἔν ειδῶς, οὐδεπώποτε ἐξ Αἰθιοπίας τὸν ἕτερον πόδα προελθῶν ἢ ἔν ειδῶς καὶ ταῦτα οὐδεπώποτε . . . προελθῶν Sbd. — ὁ γὰρ διδάσκαλος κάκεινα μεταξὺ καὶ διεξιεῖσι ἢ . . . [καὶ] διεξιεῖσι Γ
- c. 33. ἦν τινα καὶ τῶν ἀθλητῶν ἴδη ἢ . . . [καὶ] . . . ἴδη Fr. Sbd.
- c. 34. ὡς ἂν ειδῶς τὰ πλείστα ἢ ὡς ἂν ειδ. τὰ ἐκεῖ πλείστα Fr. — μέχρι δὴ τινα γυναῖκα ξένην . . . τολμῆσαι καὶ εἰπεῖν ὅπως ἔχοι ἢ . . . [καὶ] εἰπεῖν ὅπως ἔχοι. Fr. — ὑπὲρ γὰρ τοῦ μὴ πεπειρᾶσθαι ἄλλον ἀνδρὸς ἢ ὑπὸ . . . Wyttenbach. — ἄχρι ἂν ἀθλον ἢ τίς ἀληθῆς ἐστι προαίρεσις ἢ . . . τίς ἢ ἀλ. ἐστι πρ. Schwartz.
- c. 36. τί δαί; ἢ τί δέ; Γ — πλεονεκτικῶς πάνυ τὸ ἀμφισβητούμενον ἢ . . . αὐτὸ τὸ ἀμφισβ. Fr.
- c. 37. εἰ ἕτεροῖόν τι ἀλλὰ μὴ τοιοῦτον φήσεις ἢ . . . τοῦτο φής. (τοῦτο Sbd. Fr. φής Sbd.)
- c. 38. εἰ φιάλη τὸ ἀπολούμενον ἦν ἢ εἰ φ. ἦν τὸ ἀπολ. Fr. — ἀλλ' οὐτι γε ἢ ἀλλ' οὐτοι γε Bk.

- c. 39. εἰ δὲ ὃ ἔχει τοῦτο τὸ ἱερόν ἐστὶ || [τὸ] Γ — ἀδῆλον ἦν καὶ οὕτως ὅστις ἦν ὁ τοῦ θεοῦ ἀφηρημένος || ἀδῆλον καὶ οὕτως ὅστις ἦν . . . Fr. — οἰκοῦν ἄν ἄμεινον σὺ εἰποις || οἰκοῦν ἄμεινον σὺ ἄν εἰποις Bk. Fr.
- c. 40. ἃ δὲ εἶδες ἐγγύθεν, ἐκεῖνα λέγε || . . . εἶδες ἔναγχος . . . Schwartz. — ἐξῆς κατὰ τὰ αὐτά || . . . κατὰ τὸ αὐτὸ Sbd̄t. — δύο αἰεὶ κληροὶ τὸ αὐτὸ γράμμα ἔχοντες || . . . ἔχουσι Fr. — κατὰ ταῦτά || κατὰ ταῦτό Sbd̄t. — οὐ γὰρ ἔχει τὸ ἀντίγραμμα || . . . [τὸ] ἀντιγρ. Fr. Sbd̄t.
- c. 41. ἔχ' ἀτρέμας || ἀτρέμα Ω
- c. 42. πότερον, ὃ Ἐρμότημε, ἐπαινέσω σε || ποτ. ἐπαιν. σε, ὃ Ἐρμότημε ΩΓ
- c. 43. Σὺ μὲν γὰρ ὡς ἐξῆς πάντως γραφομένων τῶν γραμμάτων εἴρηκας || . . . πάντων γραφομένων [τῶν] γρ. εἴρηκας Ω — δευτέρου δὲ τοῦ Β καὶ κατὰ τὴν τάξιν || . . . [καὶ] κατὰ τ. τ. Sbd̄t.
- c. 45. ἐξετάσομεν ἄκρωσ πειρώμενοι || ἐξ. ἀκριβῶς π. Belin. — ἔστ' ἄν καὶ μίας ἀπειρατοὶ ὧσι || ἔστ' ἄν καὶ μ. ἀπ. ὧσι Schwartz. Sbd̄t. — οὐ γὰρ δὴ εἴ τις παραστησάμενος . . . λέγοι, πιστεύομεν ἄν αὐτῷ || οὐ γὰρ ἄν εἴ τις . . . λέγοι, πιστεύομεν [ἄν] αὐτῷ Fr. Ddf.
- c. 47. οὐκ ἀπαγορευτέον οἶμαι ἐπεὶ μηδενὸς ἠγεμόνος . . . εὐποροῦμεν. ἄρα τόδε πάντων κράτιστόν ἐστι || οὐκ ἀπογ. . . εἰ μηδενὸς ἠγ. . . εὐποροῦμεν, ἀλλὰ τόδε π. κρ. ἐστὶ. Sbd̄t., delete interrogationis signo post λεγόμενα. — μικρῷ ἔμπροσθεν || μικρὸν ἔμπροσθεν Sbd̄t. — ἴσως εὐμαρῶς ἄν . . . ἐκφύγομεν || ἴσως ἄν εὐμαρῶς . . . ἐκφ. Γ
- c. 48. ἐπὶ τίνα δὲ αὐτῶν πρῶτον ἔλθοιμεν ἄν; || . . . ἔλθωμεν [ἄν]; Cob. Sbd̄t. — ἀρξάμενοι δὲ ἀφ' ὄτουσιν, οἶον ἀπὸ Πυθαγόρου, ἦν οὕτω τύχη || . . . [ἦν οὕτω τύχη] abundat, nam idem fere est quod οἶον Sbd̄t. — ἀγροοῦντες μὴ ταῦτα εἰδέναι πάντα || ἀγν. μὴ [τὰ ὑ-τα] πάντα εἶδ. ΩΓ — πόσα δ' οὖν || πόσα δὲ οὖν Bk. Ddf.

- c. 49. τί οὖν ἂν πάθοι τις || τί οὖν π. τις ἂν Γ
- c. 50. εἰρήσεται γάρ τᾶληθές || εἰρ. γ. [τᾶληθές] Sbd. Cf. Lucianeā p. 105. — ἦ τις ποτὲ καὶ ἐκαλεῖτο || δ τι ποτὲ κ. ἐκ. Sbd. Cf. Lucianeā p. 110.
- c. 51. καὶ τότε δύσνον ἐμὲ ᾧον ἂν σαντῶ || . . . ᾧον [ἂν] σαντῶ Ddf. Fr.
- c. 52. ἐγὼ γὰρ οὐχ ὡς οὐ φιλοσοφητέον φημί, ἀλλ' ἐπέπερ φιλοσοφητέον . . . ἀκριβῆ ποιήσασθαι τὴν διάκρισιν || . . . ἀλλ' ἐπέπερ φιλοσοφητέον . . . ὡς ἀκριβῆ ποιήσασθαι δεῖ τὴν διάκρισιν Sbd., quamquam minime ignoro, notionem gerundivi (φιλοσοφητέον) non semel etiam ad sequentia (ποιήσασθαι) pertinere, ita ut non opus sit addere ὡς . . . δεῖ. Cf. c. 64.
- c. 53. καὶ τί σοι ἀποκρινάμην ἂν ἔτι, ὃς οὔτε αὐτόν τινα κρίνειν οἴοντε εἶναι φήσ, . . . οὔτε τοῖς προπεπειραμένοις πιστεύειν ἀξιοῖς οὔτε τοῖς πολλοῖς ἐπαινοῦσι καὶ μαρτυροῦσι || . . . οὔτε τοῖς προπεπειραμένοις πιστεύειν ἀξιοῖς [οὔτε] τοῖς πολλοῖς ἐπαινοῦσι καὶ μαρτυροῦσι (†) Sbd. Nondum certam video difficillimi huius loci interpretandi spem. Tria investigandae veritatis genera significari videntur 1) αὐτόν τινα κρίνειν. 2) πιστεύειν τοῖς προπεπειραμένοις. 3) πιστεύειν τοῖς πολλοῖς ἐπαινοῦσι καὶ μαρτυροῦσι. Hoc autem tertium genus quale sit et quomodo differat a secundo illo non liquet. Poterat cogitari de iis, qui ad ipsum finem (ἐπὶ τῷ ἄκρῳ c. 2 ἢ ἄνω εὐδαιμονία c. 4) philosophiae pervenerunt summamque eius felicitatem assecuti sunt. Sed hoc in his verbis, quae codices habent, minime potest inesse, nisi pro τοῖς πολλοῖς ἐπαινοῦσι καὶ μαρτυροῦσι legimus τοῖς πολλοῖς ἐπάνωθεν μαρτυροῦσι, vel simile quid ad sapientiae illam tamquam arcem paulo accuratius describendam idoneum. Quod si improbatur, duo tantum genera significari probabile est, alterum eorum qui ipsi in veritatem inquirunt, alterum qui exempla sequuntur eorum, qui ante eos veritati reperiendae operam dederunt. Hoc autem ut fieri possit, delendum est tertium illud οὔτε,

ut restet τί σοι ἀποκρυναίμην ἂν ἔτι, ὅς οὐτε αὐτόν τινα κρίνειν οἴοντε εἶναι φῆς, ἦν μὴ . . . βιώσῃ . . . πειρώμενος, οὕτε τοῖς προπεπειράμενοις πιστεύειν ἀξιοῖς [οὕτε], τοῖς πολλοῖς ἐπαινοῖσι καὶ μαρτυροῦσι. Cui posteriori coniecturae, etsi in ea verborum ἐπαινεῖν et μαρτυρεῖν desideratur objectum, favent tamen quae sequuntur: Τίνας φῆς τοὺς πολλοὺς εἰδότας καὶ πεπειραμένους ἀπάντων; Quae leviter tantum ita mutavi: τίνας φῆς τοὺς πολλοὺς; τοὺς εἰδότας, [καὶ] πεπειραμένους ἀπάντων; Quos tu dicis illos multos? eos qui sciunt postquam omnia perquisiverunt? — Μόνος δὲ σὺ τάληθὲς κατείδες || μόνος δὴ . . . Pellet. Sbd̄t.

- c. 55. μέμνημαι ὡς ὁ μὲν τὸ ὄλον εἰδὼς εἰδείη ἂν καὶ τὸ μέρος, ὁ δὲ μόνον τὸ μέρος οὐκέτι καὶ τὸ ὄλον. οὕτως καὶ μοι τόδε ἀπόκριται || μέμνημαι . . . ὁ δὲ μόνον τὸ μέρος οὐκέτι καὶ τὸ ὄλον οὕτως. καὶ μοι . . . Fr. — ὁ Φειδίας ἂν ποτε ἰδὼν ὄνυχα λέοντος ἔγνω ἂν . . . ; || ὁ Φειδ. ἄρα ποτε . . . ἔγνω ἂν . . . ; Bk.
- c. 56. Scribd. est ἀγαθὸν pro κάγαθόν. — ὡς πείσαιεν . . . ἀληθῆ εἶναι τὰ ὀλίγα ἐκεῖνα καὶ ἅ σοι δοκεῖ ῥᾶδια || . . . [καὶ] Fr.
- c. 57. εἰ δὲ βούλει, καὶ ἄλλο τι . . . ὑποθήσομαι σοι, ὡς μὴ ἱερεῖα καταθύης ταυτί καὶ θυσιάζης τῷ μηδὲ ἱερέα . . . παρακαλῆς, ἀλλ' ἐς κάλπιν ἐμβαλὼν . . . κέλευε || εἰ δὲ β. . . ὑποθήσομαι σοι, ὡς μὴ [ἱερεῖα . . . καὶ] θυσιάζης τῷ μηδὲ ἱερέα . . . παρακαλῆς, [ἀλλὰ] ταυτί' ἐς κάλπιν γὰρ ἐμβαλὼν . . . κέλευε Sbd̄t. Manifestum est enim, ex tribus illis sacrificandi verbis unum certe abundare ideoque tollendum esse.
- c. 58. Χρῆ γάρ || Ἄπεχρη γὰρ Fr. — ἀπό γε τοῦ ὄλ. ἐκείνου γεύματος εἶχες ἂν εἰπεῖν || . . . [ἂν] εἰπεῖν Schwartz.
- c. 59. ἀνθ' ὁμολογούμενον || ἀνθ' ἰς ὁμολογούμενον Bk. — οὐδὲν ἂν ἔγωγέ τι ἀντεῖπον || οὐδὲν [ἂν] τι ἔγωγε ἀντεῖπον Sbd̄t. — ὄρα δὴ καὶ τὸ μετὰ τοῦτο || . . . δὲ Fr. — ἄρα ταῦτά . . . λέγει ὁσημέραι καὶ περὶ τῶν αὐτῶν || . . . [καὶ] π. τ. αὐτῶν Cob. — ἦ ἄλλα ἄλ-

- λοτε; πολλὰ γὰρ ἐστὶ, πρόδηλον, ὃ ἔταιρε || ἢ ἄλλα ἄλλοτε; — ἀλλὰ γὰρ ἐστὶ πρόδηλον, ἔτ. (at enim manifestum est alia alias.) Sbd̄t. — ἢ οὐκ ἂν εἴκοσιν ἔτη παρέμενες || οὐ γὰρ ἂν . . . παρέμενες Sbd̄t.
- c. 60. ὥστε . . . ἦν μὴ ὀλον ἐκπίης τὸν πίθον, καὶ ἄλλως μεθύων περιήεις || ὥστε . . . ἦν μὴ ἐκπίης τὸν πίθον, τηνᾶλλως μεθύων περίει (†) „Frustra ebrius oberrabis.“ C. F. Hermann.
- c. 61. καὶ ὃς ἀφελὼν τοῦ πυροῦ, οὐ̄περ ἦν, ἀνέδωκέ σοι δεῖγμα ἐς τὴν χεῖρα || καὶ ὃς . . . τοῦ πυροῦ, ὅσπερ ἦν ἄνω, ἔδωκε . . . ἐς τ. χεῖρα Struve. — οὐ γὰρ ἐν τι ἶν ὥσπερ ὁ οἶνος || . . . [ἦν] . . . Sbd̄t. — αὐτὸν δέ τινα ἐν τῷ συρφετῷ παραπολεῖσθαι, ὡς καὶ αὐτὸς . . . ἐφησθα, οὐ μικρὸν εἶναι κακὸν || αὐτὸν δέ παραπολέσθαι[, ὡς] καὶ αὐτὸς . . . ἐφησθα . . . om. ὡς ΩΓ παραπολέσθαι Madvig. — κἂν ὅτι πάμπολλα πίης || [ὅτι] Ddf. — ἀλλὰ διέρρει εὐθύς || [ἀλλὰ . . . εὐθ.] Sbd̄t.
- c. 62. ὀλίγον ὅσον ἀκαριαῖον ἀποξύσας || [ὀλίγον] ἀκαριαῖον ὅσον ἀποξ. Hw.
- c. 63. βίαιον δὲ λέγων ἐμὲ ἀναίτιον δοκεῖς μοι κατὰ τὸν ποιητὴν αἰτιάσθαι αὐτόν, ἔστ' ἂν μὴ ἕτερός σοι λόγος συμμαχήσας ἀφέληται τῆς βίας, ἥδη ἀγόμενον. || βίαιον δὲ λέγων ἐμὲ ἀν. δοκεῖς μοι . . . αἰτιάσθαι, αὐθαδέστατ', ἂν μὴ ἔτ. . . ἀφέληται τ. β., ἥδη ἀγόμενον (†). Sbd̄t.
- c. 64. αἰρεῖσθαι διαμέλλοντα || αἰρ. δεῖ διαμ. Sbd̄t. Etsi constat, gerundivum (ἀποδοτέον) sequi posse infinitivum eodem sensu praeditum, non addito δεῖ, χρῆ, tamen cum longissimus sit verborum orbis, addendum hoc loco videtur δεῖ, quod post αἰρεῖσθαι facile omitti poterat. Cf. c. 52.
- c. 65. οὐδὲ τοῦτο || οὐδὲ οὕτω Fr.
- c. 66. οὐδὲ τότε πάντως ἕξομεν τάληθές ἐξευρεῖν || . . . εὐρεῖν Ω — ἴσως ἂν ἀποκρίναιτό σοι ὅτι οὐδέπω, ἔστ' ἂν ἀδηλον ἦ || . . . οὐδὲ τότε . . . Sbd̄t.

- c. 68. καὶ σὺν καὶ πρὸς τοῦτο ὄρα ὅσον δεῖ τοῦ χρόνου || καὶ σοὶ . . . ὄρα ὅσον δεῖ τ. χρ. Fr. — καίτοι τό γε μέγιστόν τε ἅμα καὶ ἀναγκαιότατον ἐν τοῖς τοιούτοις, λέγω δὴ τοῖς ἀδύλοις || . . . λέγω δὲ Ddf. Sbd̄t. — διαγιγνώσκειν ἅ τε δόκιμα καὶ ἀκίβδηλα καὶ ἅ παρακεκομμένα || . . . ἅ τε δόκιμα καὶ ἅ κίβδηλα καὶ [ἅ] παρακ. Ω — εἴ ποτε . . . ἦεις || εἰ μὲν ποτε . . . Cob. Ddf.
- c. 69. ἀντίκα γὰρ σοὶ τὸ βέλτιστον φανεῖται καὶ τάληθές || . . . [καὶ] τάληθές Sbd̄t. Est enim ipsa veritas res omnium optima. — οὐδὲν . . . ἔδειξα, ὡς ἐγγυτέρω σε ποιήσειν τῆς ἐλπίδος || . . . ὅ σ' ἐγγυτέρω ποιήσει τ. ἐλ. Schwartz.
- c. 70. ἀλλὰ τινα ζητήσομεν τὸν κρίναι δυνάμενον || ἀλλὰ [τινα] ζητ. . . Cob.
- c. 71. ἦν ἐννοήσῃς ὅτι οὐ μόνος ἔξω μένεις || οὐ σὺν μό-
νος Cob. — ἦ τίς ἄρα δύναίτο || ἦ τίς ἂν δ. Jacobs.
— ὥσπερ εἴ τις δακρυοὶ || ὥσπερ ἂν εἰ τ. δ. Fr. —
πάσχουσι δὲ αὐτὸ || . . . τὰ αὐτὸ Schwartz. — καὶ ὀλίγου
δέουσι τὴν ῥίνα τ. π. ἀποτραγεῖν || ὀλ. δ. καὶ τ. ρ. . .
Sbd̄t.
- c. 74. σκοπεῖν εἴπερ δεκτέα || σκ. εἰ παραδεκτέα Cob. Ddf.
— οὐκ ἐννοοῦντες εἴ πῃ γένοιτ' ἂν ἀκ. || . . . εἴ τι . . .
ΩΓ — συγχωρηθῆναι αὐτῇ ἀξιώσασα || . . . αὐτῇ ἀξ.
Fr. — οἰκοδομεῖ τὰ τοιαῦτα || οἰκ. τὰ λοιπὰ Struve.
- c. 75. ὡς . . . ἔχουσι παραμυθίαν τὸ καὶ πολλοὺς καὶ ἄλλους
τὰ ὅμοια παθεῖν || τὸ καὶ ἄλλους [καὶ] πολλοὺς . . .
Fr. — ὀλίγοις δ' ἂν πάνν ἐντύχοις . . . τολμῶσι
λέγειν ὅτι ἐξαπάτηνται καὶ τοὺς ἄλλους ἀποτρέπειν
. . . πειρωμένους || . . . πειρωμένοις Fr.
- c. 76. ἴδωμεν εἰ ἐφικτὴ αὕτη καὶ δυνατὴ ἐστὶ ἢ μάτην κά-
μνουσιν ὅποσοι ἐφίενται αὐτῆς || . . . [καὶ δυνατὴ ἐστὶ]
videamus num ad eam pervenire possimus. Sbd̄t. —
εἴ τι ἐντετύχηκας Στωϊκῶ τοιούτῳ [καὶ Στωϊκῶν
τῶ ἄκρο] || εἰ . . . ἐντετύχηκας Στωϊκῶν τῶν

- ἀκρων Sbdt. — ὁ γὰρ καὶ κατὰ μικρότατον ἐνδέων ἀτελής, καὶ πάντα πλειὸν ἔχῃ — εἰ δὲ τοῦτο οὐχί, οὐδέπω ἐνδαίμων. EPM. οὐδένα τοιοῦτον εἶδον || ὁ γὰρ [καὶ] . . . ἀτελής, καὶ τὰ πλειὸν ἔχῃ — εἶδες οὐν τοιοῦτον ἢ οὐχί; (†) EPM. οὐδέπω οὐδένα τοιοῦτον εἶδον Sbdt. — Sententiam hanc esse Luciani certum est, verba non item.
- c. 77. παραδεδράμηκά σε ὁ βίος νενευκότα || . . . σοι . . . νενευκότι Struve. — ἐν ἀκηδία || ἐν ἀηδία Pierson.
- c. 79. ὀρθῶς τις φαίη || ὀρθῶς τις ἄν φαίη Schwidop. — ὥσπερ εἴ τις . . . πτίτοι || ὥσπερ ἄν εἴ τις . . . πτίτοι Fr. — ἄν ἀποβάλλῃ || . . . καὶ ἀπόλλῃ Fr.
- c. 81. εἰ ῥήματα . . . μηδέπω ἐκτείκαμεν διάφορον || . . . τὸ διάφορον Fr. Cob. — ἐπὶ τὸ δεῖπνον || ἐπὶ τῷ δεῖπνῳ Sbdt. Fr.
- c. 82. ἀπιτέον || ἀπιτητέον Ω — ἀλλ' οὐν φαῦλον οὐδὲν ποιήσουσι || . . . φαῦλον γ' οὐδὲν ποιήσουσι Cob.
- c. 83. καὶ αὐτὸς ἄν φαίης, ἱκανὸν εἶναι ὡς διὰ τοῦτο φιλοσοφοίημεν || . . . εἰ . . . φιλοσοφοίημεν Bk. — τί οὐν οὐκ ἀποκρίνη καὶ τοῦτο || τί οὐν [οὐκ] ἀποκρ. καὶ πρὸς τοῦτο; Schwartz.
- c. 84. καθεζόμενον ἐπὶ τὴν κυματογῆν || . . . παρὰ . . . Cob. — σφαλέντα δὲ καὶ ἄχθεσθαι καὶ ἀνιᾶσθαι || . . . [καὶ] . . . Sbdt. Cob. — καὶ σὺ τοίνυν . . . ἐς τὸ λοιπὸν ἄν ἄμεινον ποιήσῃς βίον τε κοινὸν ἅπασιν βιοῦν ἀξιῶν καὶ συμπολιτεύσῃ τοῖς πολλοῖς || . . . συμπολιτεῦσαι . . . Sbdt. (συμπολιτεῦσοι? Ω).
- c. 86. μεταμφιάσομαι || μεταμφιέσομαι Fr. — δοκῶ δέ μοι οὐκ ἀλόγως ἄν καὶ ξυρησασθαι || . . . [ἄν] κ. ξυρησασθαι Sbdt.

AD LUCIANI HERODOTUM SIVE AETIONEM.

(Vol. I. P. II. p. 165.)

- c. 1. ἃ δὲ ἐποίησεν ἐπὶ τοῖς συγγράμμασι καὶ ὡς πολλοῦ ἀξίος τοῖς Ἑλλησιν ἅπασιν ἐν βραχεῖ κατέ-

στη, καὶ ἐγὼ καὶ σὺ . . . ἂν μιμησάμεθα || ἃ δὲ ἐποίησεν ἐπὶ τ. σ. [καὶ ὡς πολλοῦ ἄξιός τοις Ἑλλησιν ἄπασιν] ὡς πολλαχόσε τοῖς Ἑλλησιν γνώριμος ἐν βραχεῖ κατέστη, καὶ ἐγὼ . . . ἂν μιμησάμεθα· Sbd̄t. (ὡς πολλαχῶς ΩΑ ὡς πολλαχῶς ΓCΨ M Pal. pro ὡς πολλοῦ ἄξιός). Cf. Scyth. c. 7 . . . ὅπως ῥᾶστα καὶ αὐτὸς μάθοι πάντα καὶ γνώριμος γένοιτο τοῖς ἀρίστοις. — οὐκὸνν ἤξιον διασπᾶν τὸ πρᾶγμα οὐδὲ κατὰ διαιρέσιν οὕτω κατ' ὀλίγον ἀγείρειν καὶ συλλέγειν τὴν γνώσιν || οὐκὸνν ἤξιον διασπᾶν τὸ πρᾶγμα [οὐδὲ] κατὰ διαιρέσιν οὕτω καὶ κατ' ὀλίγον ἀγείρων καὶ συλλέγων τὴν γνώσιν Sbd̄t. (ἀγείρων ΑΓΩ Pal. CMΨ, συλλέγων ΑΓΩCMΨ). — ἐνίστανται . . . Ὀλύμπια || ἐνίσταται Γ Pal. Ψ expuncto ν — καὶ ὁ Ἡρόδοτος τοῦτ' ἐκεῖνο ἤκειν οἱ νομίσας τὸν καιρὸν οὐ μάλιστα ἐγλίχετο || . . . τοῦτ' ἐκεῖνο [ἤκειν οἱ] νομίσας τ. κ. . . Sbd̄t. sec. Palatinum. Rectius fortasse τοῦτ' ἐκεῖνο ἤκειν οἱ νομίσας [τὸν καιρὸν] οὐ . . . — ἀγωνιστὴν παρεῖχεν ἑαυτὸν Ὀλυμπίων || ἀγ. Ὀλυμπίων παρεῖχεν ἑαυτὸν Γ

c. 2. πολλῶ μαλλον || πολὺ μαλλον ΩΓ Pal. MΨ

c. 4. καὶ τί σοι τοὺς παλαιοὺς ἐκείνους λέγω σοφιστὰς καὶ συγγραφεὰς καὶ λογογράφους, ὅπου καὶ τὰ τελευταῖα ταῦτα καὶ Ἀετιῶνά φασὶ τὸν ζωγράφον . . . εἰς Ὀλυμπίαν καὶ αὐτὸν ἀγαγόντα τὴν εἰκόνα ἐπιδείξασθαι || . . . [καὶ τὰ τελευταῖα ταῦτα] Sbd̄t. Cf. Lucianea p. 138. 139. Non enim sibi opponuntur veteres atque recentiores sophistae et rerum scriptores, sed rerum scriptores et sophistae opponuntur pictoribus. — συγγράψαντα . . . γάμον || γράψαντα M?

c. 6. οὐ παιδιὰ δὲ ἄλλως ταῦτά ἐστιν οὐδὲ περιεργασταὶ ἐν αὐτοῖς ὁ Ἀετιῶν || . . . παρείργασται Sbd̄t. Non invenitur, quod sciam, alias hoc verbum, sed non paucis opinor locis restituendum est. Aliud est enim περιεργάζεσθαι i. e. aliquid magna vel nimia cum cura facere, aliud παρεργάζεσθαι i. e. aliquid facere quod ab ipso proposito

alienum est. Neque intellegitur, cur non exstet verbum *παρεργάζεσθαι* cum habeamus non modo *πάρεργον* sed etiam *παρεργασία*. Optime autem huic loco convenit, quod dicit ea, quae praeter Roxanen et Alexandrum in tabula illa picta conspiciantur, minime aliena esse a proposito, sed artissime cum eo conjuncta, quippe quae non solum Roxanae sed etiam belli amorem in Alexandro exprimant.

- c. 7. *ὡς ἐκεῖνος διεξήλθεν ἕως ὁ ἀνήρ*. Erravi quod haec verba *ἕως ὁ ἀνήρ* ex suo loco post verba *πρὸς Φίλιον μὴ με κορυβαντιῶν ὑπολάβητε μηδὲ τὰμὰ εἰκάζειν τοῖς κείνων* huc transposui. Nam sicubi ferri possunt haec verba, ubi sunt in codicibus, ibi retinenda sunt. Adhibent enim huius voti formulam quasi iuris iurandi instar: „*Sic mihi sit propitius ille homo, ut nunquam in animum induxi, me cum ipso comparare,*“ id est, profecto nunquam tanta audacia fui, ut ad Herodoti gloriam adspirarem. Saepe adicitur etiam *εἴη*. Cf. Toxar. c. 56 *ἕως μὲν ὁ Ἀκινάκης καὶ ὁ Ἄνεμος εἶεν, οὗς ὄμοσας. — ἐσκόπουν* || *ἐσκοπούμην* *ἸΓΜ Pal.* — *πρὸς ἐμαυτὸν ἐσκ. ὁ τι μοι χρηστέον τῷ πράγματι* || . . . [*τῷ πράγματι*] Non rara est ea formula *οὐκ ἔχων, ὁ τι χρησαίμην ἐμαυτῷ, ὁ τι χρῆσαιτο ἐαυτῷ, ὁ τι μοι χρηστέον* similia, qua significatur aliquem in angustiis dubitantem haerere quid faciat, veluti Scythia c. 3 *οὐ μετρίως τεταραγμένος ἔτι τὴν γνώμην, πάντα ἀγνοῶν . . . οὐκ ἔχων ὁ τι χρῆσαιτο ἐαυτῷ*. Menipp. c. 3 *ἐν μεγάλῃ οὖν καθεισθήκειν ἀμφιβολία μηδὲ εἰδῶς ὁ τι χρῆσαιμην ἐμαυτῷ*. Bis acc. c. 27 *ὁ τι χρῆσαιτο αὐτῷ οὐκ εἰδῶς*. Non semel autem deformata est additamentis eorum, qui qualis esset ille usus nesciebant, ut hoc ipso loco ubi *τῷ πράγματι* et prorsus abundat nec, ommissa particula *καὶ*, structurae quadrat. Cf. ad Harmon. c. 1.
- c. 8. *ὅσον οὐ μικρὸν ἤδη* || *ὅσπερ οὐ μικρὸν ἤδη δέος* Cob. — *μὴ τοῦμὸν παρὰ πολὺ ἐνδεέστερον φαίνεται τῶν Ὀλυμπίων* || . . . *τῶν Ὀλυμπίων*. Admodum vereor,

ne mea causa multo inferior sit quam Olympiorum i. e. quam eorum, qui Olympiae in publicum prodeunt. Sed non pauca videntur intercidisse. — ἦν δὲ πολλὰ ἐκείνων ἀναγαρόντες τὴν μνήμην ἐπ' ἔμμαντοῦ μόνον ἀποδύσαντες ἴδητε, τάχ' ἂν οὐ πάνυ μαστιγώσιμος ἐμὴν δόξαιμι. ἥν δὲ πάνυ ἐκείνων [ἀπαγαρόντες] ἀποδύσαντες τὴν μνήμην ἐς ἔμμαντόν μόνον [ἀποδύσαντες] ἴδητε, τάχ' ἂν... δόξαιμι. Correxī sic ἀπαγαρόντες glossam esse ratus verbi ἀποδύσαντες, ἀποδῦσαι autem τὴν μνήμην non minus bene dici quam *memoriam exuere*. (μόνον pro μόνον habent ᾤ MTC Pal.)

AD LUCIANI ZEUXIN.

(Vol. I. P. II. p. 168.)

- c. 1. οἱ μὲν τοιαῦτα πολλὰ ἔλεγον, ὡς ἐκεκλήθητο δηλαδὴ ἥ... ἐκεκλήθητο ᾤΓΜ Pal.
- c. 2. τούτων δὲ πόρρω ἴσως τοῦμόν· ἥ τούτων [δὲ]... τοῦμόν Sbd. — ᾤμην, ... τάχα μὲν τι καὶ αὐτὸ τοῦτο προσάγεσθαι αὐτούς ἥ... αὐτῷ τούτῳ (Pal., αὐτῷ τούτων? ΓΜ). — ἀληθὲς γὰρ εἶναι τὸ τοῦ Ὀμήρου, καὶ τὴν νέαν ᾤδὴν κεχαρισμένην ὑπάρχειν ἥ... [καὶ]... Cob. — οὐ μὴν τοσοῦτόν γε οὐδὲ ὅλον τῆ κακότητι νέμειν ἥξιον ἥ οὐ μὴν τοσοῦτόν γε ᾤστε τὸ ὅλον... ἥξιον Sbd. Pro οὐδὲ ΓΜ Pal. ᾤ habent οὔτε, in quo latere mihi visum est ᾤστε — „*novam cantilenam iucundam esse iis qui audiunt, sed non usque eo, ut omnia novitati tribui vellent*“. — ἐκινδύνεον πιστεύειν αὐτοῖς ἕνα καὶ μόνον ἐν τοῖς Ὀλλησιν εἶναι λέγονσι ἥ... ἕνα ἐμὲ καὶ μ. Sbd.
- c. 3. τὰ δημόδη καὶ τὰ κοινὰ ταῦτα οὐκ ἔγραφεν, ἥ ὅσα πάνυ ὀλίγα ἥ... ἥ ὀλίγα πον ὅσα Sbd. (ὀλίγα πον Γ Pal.). Cf. Hermot. c. 59 ἀρυσάμενος ὀλίγον ὄσον. — ὁ Ζεῦξις ἐποίησεν ἥ [ὁ Ζεῦξις] Sbd. — πλὴν ἀλλὰ τὴν γε εἰκόνα τῆς εἰκότος εἶδον, καὶ αὐτὸς ἐμὴν... δεῖξω τῷ λόγῳ ἥ... [εἶδον, καὶ αὐτὸς] De-

levi, quod paulo post eodem capite sequitur ἀλλὰ πάνν
 μέμνημαι οὐ πρό πολλοῦ ἰδών.

c. 4. τὸ δὲ γυναικίον ὅσον αὐτῆς ἡρέμα ἐπεγήγερται ἥ
 . . . ἐγήγερται Cob. (ἐπήγερται ΩΨΓΜ Pal.) — οἰοί
 εἶσω ἵπποι πειρώμενοι ἀναπηδᾶν ἥ . . . οἱ ἵπποι Bodl.

c. 5. ἐγὼ δὲ τοῦ Ζεύξιδος ἐκείνο μάλιστα ἐπήνεσα, ὅτι ἐν
 μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ ὑποθέσει ποικίλως τὸ περιττὸν ἐδεί-
 ξατο τῆς τέχνης, τὸν μὲν ἄνδρα ποιήσας πάντη
 φοβερόν καὶ κομιδῇ ἄγριον, σοβαρὸν τῇ χαίτη, λάσιον
 τὰ πολλά, οὐ κατὰ τὸν ἵππον αὐτοῦ μόνον ἀλλὰ καὶ
 καθ' ἕτερον τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἐξάρας αὐτῷ τοὺς
 ὄμους ἐπὶ πλεῖστον, τὸ βλέμμα, καίτοι γελῶντος,
 θηριῶδες ὄλον καὶ ὄρειόν τι καὶ ἀνήμερον.

Quem locum ut recte intellegamus, inprimis tenen-
 dum est, voluisse Lucianum centaurum virum quam ma-
 xime terribilem describere.

Corrupta primum videntur οὐ κατὰ τὸν ἵππον αὐτοῦ
 μόνον, ἀλλὰ καὶ καθ' ἕτερον τοῦ ἀνθρώπου,
 quae bene correxit Fr. οὐ κατὰ τὸν ἵππον αὐτοῦ μόνον,
 ἀλλὰ καὶ κατὰ θάτερον τοῦ ἀνθρώπου „sed
 etiam in parte humana“.

Minus placet sequentium, quam e Bodl. proposuit, mu-
 tatio καὶ ἐξάρας αὐτῷ τὸ στέρνον καὶ τοὺς ὄμους.
 Nescio enim quid sit „extollere pectus et umeros“. Nam
 si hoc esset, maius et altius pectus atque umeros ex-
 primere quam pro solita membrorum ratione, hoc sane
 non esset augere artem, sed minuere eam, non augere
 terrorem, sed augere foeditatem. (Cf. Zeux. c. 5.)

Quae cum ita sint, facillimum sane esset delere haec
 verba καὶ ἐξάρας αὐτῷ cum quattuor codicibus Ω(?) Γ
 Μ Pal. Sed operae pretium videtur, levioere, si fieri potest,
 modo huic loco opitulari. Conieci igitur dubitanter in
 ἐξάρας αὐτῷ latere ἐξαιρέτως „praecipue“ quod
 non nimis longe a codicum scriptura abest, ἐπὶ πλεῖ-
 στον autem, additum ad explicandum hoc vocabulum
 minus usitatum, delendum esse. Ut autem ipsi vocabulo

ἐξαιρέτως fidem faciam, testis est Lucianus et aliis locis et de saltatione c. 40 ubi in argumentis pantomimorum *praecipue* (ἐξαιρέτως) enumerat τὴν Ἀριμηντρος πλάην.

Esset iam is sensus, ut diceret,

I. Centaurum illum fuisse πάντη φοβερόν καὶ κ. ἄγριον
„omnino terribilem atque immanem“

1. σοβαρόν τῇ χαίτῃ *crine dissoluto*,

2. λάσιον τὰ πολλὰ οὐ κατὰ τὸν ἵππον αὐτοῦ μόνον ἀλλὰ καὶ κατὰ θάτερον τοῦ ἀνθρώπου *hirsutum non solum qua equus est, sed etiam in altera parte humana*,

ἐξαιρέτως τοὺς ὤμους *praecipue umeros*.

3. τὸ βλέμμα, καίτοι γελῶντος, θηριῶδες ὄλον [καὶ ὄρειόν τι] καὶ ἀνήμερον *vultu vel in ridendo fero et agresti*.

Cui Centauro opponit iam II teneritatem ac pulchritudinem feminae: τὴν θήλειαν δὲ . . .

c. 6. καὶ ἡ μῆξις . . . λανθάνει τὴν ὄψιν ἐκ θατέρου εἰς τὸ ἕτερον ὑπαγομένη || . . . ὑπαγομένην Fr. — τὸ νεογνὸν δὲ τὸ ἐν τῷ νηπίῳ ὁμῶς ἄγριον καὶ ἐν τῷ ἀπαλῷ ἤδη φοβερόν || τῶν νεογνῶν δὲ . . . ΩΓΜΑ

c. 7. ἐπήρουν δὲ . . . τὴν γνώμην τῆς γραφῆς ὡς νέαν καὶ τοῖς ἔμπροσθεν ἠγνοημένην οὐσαν || ἐπ. . . ὡς νέαν οὐσαν καὶ . . . ἠγν. [οὐσαν] Ddf. — τῶν δ' ἐφ' ὄψιν, εἰ καλῶς ἔχει || τῶν δ' αὖ φώτων, εἰ καλῶς ἔχει. Pal. τῶν δὲ φώτων Fr. (τῶν δὲ αὖ φώτων . . . ΓΜΩ)

c. 8. εἰδὼς γὰρ [τοῦτο υς] ἀλκίμους ὄντας || εἰδὼς γὰρ τοῦτους ἀλκ. ὄντας Gesner. — ταῦτα ὄρων πάνν πονηρὰς εἶχε τὰς ἐλπίδας, ὡς ἀμάχων ὄντων ἐκείνων αὐτῷ· ἐκεῖνος γὰρ . . . || . . . ὡς ἀμάχων ὄντων ἐκείνων· [αὐτῷ· ἐκεῖνος] αὐτὸς γὰρ Fr.

c. 9. τούτους ἐκέλευσε ὁ Θ. τέως μὲν ἔχειν ὡς οἶόν τε κατακρύψαντας || κατακρύψαντα ΩΓΜ Pal.

- c. 10. *συναραρριπτοῦντες* || [*συν*]α*ραρριπτοῦντες* ΓΜ, *ἀναρριπτοῦντες* Ω
- c. 11. *εἰ μὴ τὸ καινὸν . . . ἐξέπληξε τ. θ.* || *εἴγε μὴ* Schwidop.
- c. 12. *εἴη μόνον ἄξια τοῦ θεάτρου δεικνύειν* || [*εἴη* . . . *δεικνύειν*]

AD LUCIANI HARMONIDEM.

(Vol. I. P. II. p. 174.)

- c. 1. *οὗτος Ἀρμον. ἐκεῖνός ἐστιν* || *οὗτος ἐκεῖνος Ἀρμ. ἐστίν* ΩΨΓ Pal. — *ἀλλὰ σὺ . . . καὶ ταῦτα καίδενσόν με, ὅπως μοι χρησιτέον κάμαυτῶ καὶ τῆ τέχνη* || . . . [*κάμαυτῶ . . . τέχνη*] Sbdt. Cf. ad Herod. c. 7. De arte non agitur hoc loco, satis enim paulo ante Harmonides artem edoctum a magistro nil iam se velle exposuerat, nisi ut quam celerrime omnibus innotesceret eorumque plausu gauderet.
- c. 2. *ὅστε ἐπαινέσουσι καὶ αὐτοί.* || *ὅστε ἐπαινοῦσι . . .* Schwartz.
- c. 4. *ὡς τὸ λοιπὸν θαρροῦντας ἐς τοὺς πολλοὺς παρεῖναι* || . . . *παριέναι* Cob.

AD LUCIANI SCYTHAM.

(Vol. I. P. II. p. 177.)

- c. 2. *ἐπὶ τῶ μνήματι, ὅτε ἔδειξεν ἡ Δειμαινέτη προσελθόντα αὐτὸν ἐντείλασθαι ἐκεῖνα τὰ περὶ τ. οἴνου* || *ὅτε ἐδ. ἡ Δημαινέτη προσελθόντα αὐτ. ἐν. ΩΓΨΜ* — *ἔτι καὶ νῦν ἴδοις ἂν αὐτοῦ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τὸ τόξον ὄλον καὶ τὸ βιβλίον* || . . . *τὸ τόξον [ὄλον]* Sbdt. — *τὰ δὲ ἄνω τῆς στήλης καὶ τὸ πρόσωπον ὁ χρόνος ῥῆθι ἐλυμήνατό πον* || *τὰ δὲ ἄλλα (Ψ) τ. στ. καὶ τὸ πρόσωπον ὄλον . . . Μ* — *ἐν ἀριστερᾷ εἰς Ἀκαδημίαν ἀπιόντων* || *ἀνιόντων* Ddf. — *φασὶ περειαίνοντάς τινας . . . πεπαῦσθαι ἀπ' αὐτοῦ* || . . . *ὑπ' αὐτοῦ* Ddf.
- c. 3. *ἄτε γένους τοῦ δοκιμωτάτου ὄντα* || . . . *τῶν δοκιμωτάτων* Ψ

- c. 4. κατ' αὐτό || κατὰ τὸ αὐτὸ Sbd. ? — μὴ περιόδῳ || μὴ με περιόδῳ Sbd.
- c. 5. τὰ ἄλλα οὐ τῶν πλουσίων, ἀλλὰ καὶ κομιδῇ πένης || . . . ἀλλὰ [καὶ] κ. π. Sbd.
- c. 6. ἐκεῖνο δέδρα, μὴ δυσπρόσοδος καὶ ἐν παρέργῳ θῆται σου τὴν ἔντευξιν || . . . μὴ δυσπρόσοδος ἤ καὶ . . . Hwden. Schwartz.
- c. 7. καὶ γὰρ ἐπίτομόν τινα ταύτην ἐξεῦρον αὐτῶ, ὅπως ἥῃστα καὶ αὐτὸς μάθοι πάντα καὶ γνώριμος γένοιτο τοῖς ἀρίστοις· τοῦτο δ' ἦν σοὶ προσαγαγεῖν αὐτόν. || Diu me vexavit hic locus donec eum ita mihi visus sum emendasse, ut delerem punctum post τοῖς ἀρίστοις simulque expungerem tanquam glossam τοῦτο δ' ἦν quod nihil aliud significare potest, quam „hoc autem erat“. Iam omnia bene procedunt: ἐπίτομίν τινα ταύτην (brevissimam hanc viam) ἐξεῦρον, [τοῦτο δ' ἦν] σοὶ προσαγαγεῖν αὐτόν, ut ad te eum ducerem, tibi commendarem. — οὕτω τοῖνυν γίνωσκε ὡς εὐδαιμονέστατος ὦν || . . . [ὡς] . . . ὦν Sbd.
- c. 8. καὶ τοῦτο ὡς νομοθέτῃ ἐπείθοντο καὶ ἐφίλουν οὗς ἐκεῖνος κομίζοι || . . . ὅτι ἐφίλουν Rothstein; ego secutus eum tamen retinui etiam καὶ quod auctoribus ΩΜ abesse potest. — δημοποίητος γενόμενος || δημ. [γενόμενος] Sbd.
- c. 9. βάρβαρος μὲν γὰρ κάκεινος || β. [μὲν] γὰρ κάκ. Α
- c. 10. παιδεία δὲ καὶ λόγων δυνάμει τῇ Ἀττικῇ δεκάδι παραβάλλοις ἄν || . . . παραβάλοις ἄν ΑΜ
- c. 11. εἰ δὲ καὶ φθέγγεται μόνον, οἰχήσεται σε ἀπὸ τῶν ὄτων ἀναδησάμενος || εἰ δὲ καὶ φθέγγεται . . . Α — ἢ γέ τοι πόλις ἅπανα κεκηνότες αὐτοῦ ἀκούουσιν, ὅπότεν δημηγορήσων παρεέλθῃ || ὅποτε . . . παρελθοῖ Α — εἰ δὲ αὐτός τε καὶ ὁ πατήρ αὐτοῦ δέξαιτό σε καὶ φίλον ποιήσαιντο, πᾶσαν ἔχεις τὴν πόλιν καὶ ἐπισεῖσαι χρὴ τὴν χεῖρα, τοῦτο μόνον, καὶ οὐκέτ' ἐνδοιάσιμα τὰ σά. || πᾶσαν ἔχεις τὴν πόλιν [καὶ ἐπισεῖσαι . . . ἐνδοιάσιμα τὰ σά] Sbd. Vix

est quod exponam, misere haec verba languere, postquam vel totam civitatem eum habere dixit. — ἀλλὰ χρὴ πάντα μὲν κάλων κινεῖν, πάντα δὲ πράττειν καὶ λέγειν. [πάντα κάλων κινεῖν [πάντα δὲ πράττειν καὶ λέγειν] Sbdt. πάντα κάλων κινεῖν, i. e. omnes vires intendere. Non minus abundant quae hic apposita sunt: πάντα δὲ πράττειν καὶ λέγειν quam quae ad id proverbium addita sunt, de quo dixi ad Prometheus es in verbis c. 6. p. XV. XVI.

ΧΑΡΩΝ Η ΕΠΙΣΚΟΠΟΥΝΤΕΣ.

ΕΡΜΗΣ ΚΑΙ ΧΑΡΩΝ.

Reitz.
I. p.
487

1. ΕΡΜ. Τί γελᾷς, ὦ Χάρων; ἢ τί τὸ πορθμεῖον 1
ἀπολιπῶν δεῦρ' ἐλήλυθας ἐς τὴν ἡμετέραν οὐ πάνυ
εἰσθῶς ἐπιχωριάζειν τοῖς ἄνω πράγμασιν;

ΧΑΡ. Ἐπεθύμησα, ὦ Ἑρμῆ, ἰδεῖν ὁποῖά ἐστι τὰ ἐν
τῷ βίῳ καὶ ἃ πράττουσιν οἱ ἄνθρωποι ἐν αὐτῷ ἢ τίνων
στερούμενοι πάντες οἰμώζουσι κατιόντες παρ' ἡμᾶς. οὐ-
δεὶς γὰρ αὐτῶν ἀδακρυτὶ διέπλευσεν. αἰτησάμενος οὖν
παρὰ τοῦ Ἄιδου καὶ αὐτὸς ὡσπερ ὁ Θετιάλος ἐκεῖνος
488 νεανίσκος μίαν ἡμέραν λειπόνεως γενέσθαι ἀνελήλυθα ἐς
τὸ φῶς, καὶ μοι δοκῶ ἐς δέον ἐντετυχημέναι σοι· ξεναγή-
σεις γὰρ εὖ οἶδ' ὅτι με ξυμπερινοστώων καὶ δεῖξεις ἕκαστα
ὡς ἂν εἰδῶς ἅπαντα.

ΕΡΜ. Οὐ σχολή μοι, ὦ πορθμεῦ· ἀπέρχομαι γάρ τι
διακονησόμενος τῷ ἄνω Διὶ τῶν ἀνθρωπικῶν· ὁ δὲ ὀξύ-
θυμὸς ἐστι καὶ δέδια μὴ βραδύναντά με ὄλον ὑμέτερον
489 εἶσση εἶναι παραδοὺς τῷ ζόφῳ, ἢ ὅπερ τὸν Ἥφαιστον
πρώην ἐποίησε, ῥίψη κάμῃ τεταγῶν τοῦ ποδὸς ἀπὸ τοῦ
Θεσπεσίου βηλοῦ, ὡς ὑποσκάζων γέλωτα παρέχοιμι καὶ
αὐτὸς οἰνοχοῶν.

ΧΑΡ. Περιόψει οὖν με ἄλλως πλανώμενον ὑπὲρ γῆς
καὶ ταῦτα ἐταῖρος καὶ σύμπλους καὶ ξυνδιάκτορος ὢν; καὶ
490 μὴν καλῶς εἶχεν, ὦ Μαίας παῖ, ἐκείνων γοῦν σε μεμνη-
σθαι, ὅτι μηδεπώποτε σε ἢ ἀντιλεῖν ἐκέλευσα ἢ πρόσκω-
πον εἶναι· ἀλλὰ σὺ μὲν ῥέγκεις ἐπὶ τοῦ καταστρώματος
ἐκταθεὶς ὤμους οὕτω καρτεροὺς ἔχων, ἢ εἴ τινα λάλον νε-
κρὸν εὐροῖς, ἐκείνῳ παρ' ὄλον τὸν πλοῦν διαλέγη· ἐγὼ δὲ

πρεσβύτης ὢν τὴν δικωπίαν ἐρέτω μόνος. ἀλλὰ πρὸς τοῦ πατρός, ὃ φίλτατον Ἐρμάδιον, μὴ καταλίπῃς με, περιήγησαι δὲ τὰ ἐν τῷ βίῳ ἅπαντα, ὡς τι καὶ ἰδὼν ἐπανέλθοιμι· ὡς ἦν με σὺ ἀφῆς, οὐδὲν τῶν τυφλῶν διοίσω· καθάπερ γὰρ ἐκεῖνοι σφάλονται διολισθαίνοντες ἐν τῷ 491 σκότει, οὕτω δὴ καὶ γὼ σοι ἔμπαλιν ἀμβλυώττω πρὸς τὸ φῶς. ἀλλὰ δός, ὃ Κυλλήνιε, εἰς αἰὲ μεμνησομένῳ τὴν χάριν.

2. *ΕΡΜ.* Τοῦτο τὸ πρᾶγμα πληγῶν αἴτιον καταστήσεται μοι· ὁρῶ γοῦν ἤδη τὸν μισθὸν τῆς περιηγήσεως οὐκ ἀκόνδυλον παντάπασιν ἡμῖν ἐσόμενον. ὑποσηγητέον δὲ ὅμως. τί γὰρ ἂν καὶ πάθοι τις, ὅποτε φίλος τις ὢν βιάζοιτο; πάντα μὲν οὖν σε ἰδεῖν καθ' ἕκαστον ἀκριβῶς ἀμύχανόν ἐστιν, ὃ πορθεμεῦ· πολλῶν γὰρ ἂν ἐτῶν ἢ διατριβῆ γένοιτο. εἶτα ἐμὲ μὲν κηρύττεσθαι δεήσει καθάπερ ἀποδράντα ὑπὸ τοῦ Διός, σὲ δὲ καὶ αὐτὸν κωλύσει ἐνεργεῖν τὰ τοῦ Θανάτου ἔργα καὶ τὴν Πλούτωνος ἀρχὴν 492 μιοῦν μὴ νεκραγωγοῦντα πολλοῦ τοῦ χρόνου· κατὰ δὲ τελώνης Αἰακὸς ἀγανακτήσει μηδ' ὀβολὸν ἐμπολιῶν. ὡς δὲ τὰ κεφάλαια τῶν γιγνομένων ἴδοις, τοῦτο ἤδη σκεπτέον.

ΧΑΡ. Αὐτός, ὃ Ἐρμῆ, ἐπινόει τὸ βέλτιστον· ἐγὼ δὲ οὐδὲν οἶδα τῶν ὑπὲρ γῆς ξένος ὢν.

ΕΡΜ. Τὸ μὲν ὅλον, ὃ Χάρων, ὑψηλοῦ τινος ἡμῖν δεῖ χωρίου, ὡς ἀπ' ἐκείνου πάντα κατίδοις· σοὶ δὲ εἰ μὲν ἐς τὸν οὐρανὸν ἀνελθεῖν δυνατὸν ἦν, οὐκ ἂν ἐκάμνομεν· ἐκ περιωπῆς γὰρ ἂν ἀκριβῶς ἅπαντα καθεώρας. ἐπεὶ δὲ οὐδέ 493 θέμις εἰδώλοισι αἰὲ ξυνόντα ἐπιβατεύειν τῶν βασιλείων τοῦ Διός, ὥρα ἡμῖν ὑψηλὸν τι ὄρος περισκοπεῖν.

3. *ΧΑΡ.* Οἶσθα, ὃ Ἐρμῆ, ἅπερ εἴωθα λέγειν ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς, ἐπειδὰν πλέωμεν; ὅποταν γὰρ τὸ πνεῦμα καταιγίσαν πλαγίᾳ τῆ ὀθόνη ἐμπέσῃ καὶ τὸ κύμα ὑψηλὸν ἀρθῆ, τότε ὑμεῖς μὲν ὑπ' ἀγνοίας κελεύετε τὴν ὀθόνην στεῖλαι ἢ ἐνδοῦναι ὀλίγον τοῦ ποδός ἢ συνεκδραμεῖν τῷ πνέοντι, ἐγὼ δὲ τὴν ἤσυχίαν ἄγειν παρακελεύομαι ὑμῖν· αὐτὸς γὰρ εἰδέναι τὸ βέλτιον. κατὰ ταῦτα δὴ καὶ σὺ πρᾶττε ὅποσα καλῶς ἔχειν νομίζεις κυβερνήτης νῦν γε ὢν· 494

ἐγὼ δέ, ὡς περ ἐπιβάταις νόμος, σιωπῇ καθεδοῦμαι πάντα πειθόμενος κελεύοντί σοι.

ΕΡΜ. Ὁρθῶς λέγεις· αὐτὸς γὰρ εἴσομαι τί ποιητέον καὶ ἐξευρήσω τὴν ἱκανὴν σκοπὴν. ἄρ' οὖν ὁ Καίκασος ἐπιτηδεῖος ἢ ὁ Παρνασσὸς ἢ ὑψηλότερος ἀμφοῖν ὁ Ὀλυμπον ἀπιδίων· συγκαμῆν δέ τι καὶ ὑπουργῆσαι καὶ σέ δεῖ.

ΧΑΡ. Πρόστατε· ὑπουργήσω γὰρ ὅσα δυνατά.

ΕΡΜ. Ὅμηρος ὁ ποιητὴς φησι τοὺς Ἀλωεύς υἱέας, δύο καὶ αὐτοὺς ὄντας, ἔτι παῖδας ἐθελῆσαι ποτε τὴν Ὀσσαν ἐκ βάρθρων ἀνασπάσαντας ἐπιθεῖναι τῷ Ὀλύμπῳ, εἶτα τὸ Πήλιον ἐπ' αὐτῇ, ἱκανὴν ταύτην κλίμακα ἔξειν οἰομένους καὶ πρόσβασιν ἐπὶ τὸν οὐρανόν. ἐκείνῳ μὲν οὖν τὸ μειρακίῳ, ἀτασθάλῳ γὰρ ἦσθη, δίκας ἐτίσατῃν· νῶ δὲ —
495 οὐ γὰρ ἐπὶ κακῇ τῶν θεῶν ταῦτα βουλευόμεν — τί οὐχὶ οἰκοδομοῦμεν καὶ αὐτοὶ κατὰ τὰ αὐτὰ ἐπικυλινδοῦντες ἐπάλληλα τὰ ὄρη, ὡς ἔχοιμεν ἀπ' ὑψηλοτέρου ἀκριβεστέραν τὴν σκοπὴν;

4. ΧΑΡ. Καὶ δυνασόμεθα, ὦ Ἐρμῆ, δὴ ὄντες ἀνα- 4
θέσθαι ἀράμενοι τὸ Πήλιον ἢ τὴν Ὀσσαν;

ΕΡΜ. Διὰ τί δ' οὐκ ἄν, ὦ Χάρων; ἢ ἀξιοῖς ἡμᾶς ἀγεννεστέρους εἶναι τοῖν βρεφυλλίοιιν ἐκείνοιιν, καὶ ταῦτα θεοὺς ὑπάρχοντας;

ΧΑΡ. Οὐκ, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα δοκεῖ μοι ἀπίθανόν τινα τὴν μεγαλοργίαν ἔχειν.

ΕΡΜ. Εἰκότως· ἰδιώτης γὰρ εἶ, ὦ Χάρων, καὶ ἤμιστα ποιητικὸς· ὁ δὲ γεννάδας Ὅμηρος ἀπὸ δυοῖν στίχοιιν αὐτίκα ἡμῖν ἀμβατὸν ἐποίησε τὸν οὐρανόν, οὕτω ῥαδίως συνθεῖς τὰ ὄρη. καὶ θαυμάζω, εἰ σοι ταῦτα τεράστια εἶναι δοκεῖ τὸν Ἄτλαντα δηλαδὴ εἰδότει, ὃς τὸν πόλον αὐτῶν εἰς ὧν φέρει ἀνέχων ἡμᾶς ἅπαντας. ἀκούεις δὲ γε ἴσως· καὶ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ἐμοῦ περὶ τοῦ Ἡρακλέους, ὡς διαδέ-
496 πρὸς ὀλίγον τοῦ ἄχθους ὑποθεῖς ἑαυτὸν τῷ φορτίῳ.

ΧΑΡ. Ἀκούω καὶ ταῦτα· εἰ δὲ ἀληθῆ, σὺ ἄν, ὦ Ἐρμῆ, καὶ οἱ ποιηταὶ εἰδείητε.

ΕΡΜ. Ἀληθέστατα, ὦ Χάρων. ἢ τίνας γὰρ ἔνεκα σοφοὶ ἄνδρες ἐψεύδοντο ἄν; ὥστε ἀναμοχλεύωμεν τὴν Ὅσσαν πρῶτον, ὥσπερ ἡμῖν ὑφηγεῖται τὸ ἔπος καὶ ὁ ἀρχιτέκτων,

αὐτὰρ ἐπ' Ὅσσην

Πήλιον εἰνοσίφυλλον.

ὄρας ὅπως ῥαδίως ἅμα καὶ ποιητικῶς ἐξεργάσμεθα. φέρ' οὖν ἀναβὰς ἴδω, εἰ ταῦτα ἱκανὰ ἢ καὶ ἐποικοδομεῖν δεῖ-
5 σει. 5. παπαῖ, κάτω ἔτι ἐσμὲν ἐν ὑπωρεῖα τοῦ οὐρανοῦ· ἀπὸ μὲν γὰρ τῶν ἐφ' ὧν μόγις Ἰωνία καὶ Λυδία φαίνεται, ἀπὸ δὲ τῆς ἐσπέρας οὐ πλέον Ἰταλίας καὶ Σικελίας, ἀπὸ δὲ τῶν ἀρκιῶν τὰ ἐπὶ τάδε τοῦ Ἰστροῦ μόνον, κἀκεῖθεν ἢ Κρήτη οὐ πάνυ σαφῶς. μετακινήτῃ ἡμῖν, ὦ πορθμεῦ, καὶ ἢ Οἶτη, ὡς ἔοικεν, εἶτα ὁ Παρνασσὸς ἐπὶ πᾶσιν.

ΧΑΡ. Οὕτω ποιῶμεν. ὄρα μόνον μὴ λεπτότερον ἐξεργασώμεθα τὸ ἔργον ἀπομηκύναντες πέρα τοῦ πιθανοῦ, εἶτα συγκαταρριφέντες αὐτῷ πικρᾶς τῆς Ὀμήρου οἰκοδομικῆς πειραθῶμεν ξυντριβέντες τῶν κρανίων.

ΕΡΜ. Θάρρει· ἀσφαλῶς γὰρ ἔξει ἅπαντα. μετατίθει τὴν Οἶτην· ἐπικυλινδέσθω ὁ Παρνασσός. ἰδοὺ δὴ, ἐπάνειμι αὐθις· εὖ ἔχει· πάντα ὄρω· ἀνάβαινε ἤδη καὶ σύ.

ΧΑΡ. Ὅρεξον, ὦ Ἐρμῆ, τὴν χεῖρα· οὐ γὰρ ἐπὶ μικρὰν με ταύτην τὴν μηχανὴν ἀναβιβάζεις.

ΕΡΜ. Εἴ γε καὶ ἰδεῖν ἐθέλεις, ὦ Χάρων, ἅπαντα·⁴⁹⁷ οὐκ ἔνι δὲ ἄμφω καὶ ἀσφαλῆ καὶ φιλοθεάμονα εἶναι. ἀλλ' ἔχον μου τῆς δεξιᾶς καὶ φείδου μὴ κατὰ τοῦ ὀλισθηροῦ πατεῖν. εὖ γε, ἀνελήλυθας καὶ σύ· καὶ ἐπεδήπερ δικόρουμβος ὁ Παρνασσός ἐστι, μίαν ἐκάτερος ἄκραν ἀπολαβόμενος καθεζώμεθα· σὺ δέ μοι ἤδη ἐν κύκλῳ περιβλέπων ἐπισκόπει ἅπαντα.

6 ΧΑΡ. Ὅρω γῆν πολλὴν καὶ λίμνην τινὰ μεγάλην περιρρέουσαν καὶ ὄρη καὶ ποταμούς τοῦ Κωκντοῦ καὶ Πυριφλεγέθοντος μείζονας καὶ ἀνθρώπους πάνυ μικροὺς καὶ τινὰς φωλεοὺς αὐτῶν.

ΕΡΜ. Πόλεις ἐκεῖναί εἰσιν, οὓς φωλεοὺς εἶναι νομίζεις.

ΧΑΡ. Οἴσθα οὖν, ὦ Ἐρμῆ, ὡς οὐδὲν ἡμῖν πέπρα-
 κται, ἀλλὰ μάτην τὸν Παρνασσὸν αὐτῇ Κασταλίᾳ καὶ τὴν
 Οἶτην καὶ τὰ ἄλλα ὄρη μετεκινήσαμεν;

ΕΡΜ. Ὅτι τί;

ΧΑΡ. Οὐδὲν ἀκριβὲς ἔγωγε ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ ὄρω·
 ἐδεόμην δὲ οὐ πόλεις καὶ ὄρη αὐτὸ μόνον ὥσπερ ἐν γρα-
 φαῖς ὄραν, ἀλλὰ τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς καὶ ἃ πράττουσι
 καὶ οἷα λέγουσιν, ὥσπερ ὅτε με τὸ πρῶτον ἐντυχὼν εἶδες
 γελῶντα καὶ ἤρου με ὅ τι γελῶν· ἀκούσας γάρ τινας
 ἦσθην ἐς ὑπερβολήν.

ΕΡΜ. Τί δὲ τοῦτο ἦν;

ΧΑΡ. Ἐπὶ δεῖπνον, οἶμαι, κληθεῖς ἰπὸ τινας τῶν
 φίλων ἐς τὴν ὑστεραίαν, Μάλιστα ἦξω, ἔφη, καὶ μεταξὺ
 λέγοντος ἀπὸ τοῦ τέγουσ κεραμῖς ἐμπεσοῦσα οὐκ οἶδ' ὅπως
 [τοῦ οἰκήματος] ἀπέκτεινεν αὐτόν. ἔγλασα οὖν, οὐκ ἐπι-
 498 τελέσαντος τὴν ὑπόσχεσιν. ἔοικα δὲ καὶ νῦν ὑποκαταβή-
 σεσθαι, ὡς μᾶλλον βλέπομι καὶ ἀκοίομι.

7. ΕΡΜ. Ἐχ' ἀτρέμας· καὶ τοῦτο γὰρ ἐγὼ ἴασομαι 7
 σοὶ καὶ ὀξυδερκέστατον ἐν βραχεῖ ἀποφανῶ παρ' Ὀμήρου
 τινὰ καὶ πρὸς τοῦτο ἐπρωδὴν λαβῆν, κάπειδαν εἶπω τὰ
 ἔπη, μέμνησο μηκέτι ἀμβλυώττειν, ἀλλὰ σαφῶς πάντα ὄραν.

ΧΑΡ. Λέγε μόνον.

ΕΡΜ. Ἀχλὺν δ' αὖ τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν ἔλον, ἢ πρὶν
 ἐπῆεν,

ὄφρ' εὖ γινώσκης ἡμὲν θεὸν ἧδὲ καὶ ἄνδρα.
 τί ἐστιν; ἴδη ὄρας;

ΧΑΡ. Ὑπερφνωῶς γε· τυφλὸς ὁ Λυγκεὺς ἐκεῖνος ὡς
 πρὸς ἐμέ· ὥστε σὺ τὸ ἐπὶ τούτῳ προσδίδασκέ με καὶ ἀπο-
 κρίνου ἔρωτιῶντι. ἀλλ' εἰ βούλει κἀγὼ κατὰ τὸν Ὀμηρον
 ἐρήσομαι σε, ὡς μάθης οὐδ' αὐτὸν ἀμελέτητον ὄντα με
 τῶν Ὀμήρου.

ΕΡΜ. Καὶ πόθεν σὺ ἔχεις τι τῶν ἐκείνου εἶδέναι
 499 ναύτης ἄει καὶ πρόσκωπος ὢν;

ΧΑΡ. Ὅρας; ὄνειδιστικὸν τοῦτο ἐς τὴν τέχνην. ἐγὼ
 δὲ, ὅποτε διεπόρθημεν αὐτὸν ἀποθανόντα, πολλὰ θάψω-
 δοῦντος παρακούσας ἐνίων ἔτι μέμνημαι· καίτοι χειμῶν

ἡμᾶς οὐ μικρὸς τότε κατελάμβανεν. ἐπεὶ γὰρ ἤρξατο ἄδειν οὐ πᾶν αἰσιὸν τινα ῥῶδὴν τοῖς πλέουσιν, ὡς ὁ Ποσειδῶν συνήγαγε τὰς νεφέλας καὶ ἐτάραξε τὸν πόντον ὡσπερ τορῦνῃν τινὰ ἐμβαλὼν τὴν τρίαιναν καὶ πάσας τὰς θυέλλας ὠρόθυνε καὶ ἄλλα πολλά, κυκῶν τὴν θάλατταν ὑπὸ τῶν ἐπῶν, χειμῶν ἄφνω καὶ γνόφος ἐμπεσῶν ὀλίγου δεῖν περιέτρεψεν ἡμῖν τὴν ναῦν· ὅτε περ καὶ ναυτιάσας ἐκεῖνος ἀπήμεσε τῶν ῥαψωδιῶν τὰς πολλὰς αὐτῇ Σκύλλῃ καὶ Χαρύβδει καὶ Κύκλωπι. οὐ χαλεπὸν οὖν ἦν ἐκ τοσοῦτου
8 ἐμέτου ὀλίγα γοῦν διαφυλάττειν. 8. εἰπέ γάρ μοι·

τίς γὰρ ὄδ' ἐστὶ πάχιστος ἀνὴρ ἧς τε μέγας τε,
ἕξοχος ἀνθρώπων κεφαλὴν καὶ εὐρέας ὤμους; 500

ΕΡΜ. Μίλων οὗτος ὁ ἐκ Κρότωνος ἀθλητής. ἐπι-
κροτοῦσι δ' αὐτῷ οἱ Ἕλληνες, ὅτι τὸν ταῦρον ἀράμενος
φέρει διὰ τοῦ σταδίου μέσου.

ΧΑΡ. Καὶ πόσῳ δικαιοτέρον ἂν ἐμέ, ὦ Ἐρμῆ, ἐπαι-
νοῖεν, ὃς αὐτὸν σοὶ τὸν Μίλωνα μετ' ὀλίγον ξυλλαβῶν
ἐνθήσομαι ἐς τὸ σκαφίδιον, ὁπότεν ἦκη πρὸς ἡμᾶς ὑπὸ
τοῦ ἀναλωτοτάτου τῶν ἀνταγωνιστῶν καταπαλαισθεὶς τοῦ
Θανάτου, μηδὲ ξυνεὶς ὅπως αὐτὸν ὑποσκελίξει; κᾶτα οἰμώ-
ξεται ἡμῖν δηλαδὴ μεμνημένος τῶν στεφάνων τούτων καὶ
τοῦ κρότου· νῦν δὲ μέγα φρονεῖ θαυμαζόμενος ἐπὶ τῇ τοῦ
ταύρου φορᾷ. τί δ' οὖν οἰηθῶμεν; ἄρα ἐλπίζειν αὐτὸν
καὶ τεθνήξασθαι ποτε;

ΕΡΜ. Πόθεν ἐκεῖνος θανάτου νῦν μνημονεύσειεν ἂν
ἐν ἀκμῇ τοσαύτῃ;

ΧΑΡ. Ἐὰ τοῦτον οὐκ εἰς μακρὰν γέλωτα ἡμῖν παρέ- 501
ξοντα, ὁπότεν πλέῃ μηδ' ἐμπίδα [ἡμῖν] οὐχ ὅπως ταῦρον
9 ἔτι ἄρασθαι δυνάμενος. 9. σὺ δέ μοι ἐκεῖνο εἰπέ,

τίς τ' ἄρ' ὄδ' ἄλλος ὁ σεμνὸς ἀνὴρ;
οὐχ Ἕλλην, ὡς ἔοικεν ἀπὸ γοῦν τῆς στολῆς.

ΕΡΜ. Κῦρος, ὦ Χάρων, ὁ Καμβύσου, ὃς τὴν ἀρχὴν
πάλαι Μήδων ἐχόντων νῦν Περσῶν ἤδη ἐποίησεν εἶναι·
καὶ Ἀσσυρίων δ' ἔναγχος οὗτος ἐκράτησε καὶ Βαβυλῶνα
παρεστήσατο καὶ νῦν ἐλασεῖοντι ἐπὶ Ἀσθίαν ἔοικεν, ὡς
καθελὼν τὸν Κροῖσον ἄρχειν ἀπάντων.

ΧΑΡ. Ὁ Κροῖσος δὲ ποῦ ποτε κάκεινός ἐστιν;

ΕΡΜ. Ἐκεῖσε ἀπόβλεψον ἐς τὴν μεγάλην ἀκρόπολιν τὴν τὸ τριπλοῦν τεῖχος· Σάρδεις ἐκεῖναι, καὶ τὸν Κροῖσον 502 αὐτὸν ὄρας ἤδη ἐπὶ κλίνης χρυσῆς καθήμενον Σόλωνι τῷ Ἀθηναίῳ διαλεγόμενον. βούλει ἀκούσωμεν αὐτῶν ὅ τι καὶ λέγουσι;

ΧΑΡ. Πάνυ μὲν οὖν.

10. ΚΡΟΙΣ. ὦ ξένε, Ἀθηναῖε, εἶδες γάρ μου τὸν 10 πλοῦτον καὶ τοὺς θησαυροὺς καὶ ὅσος ἄσημος χρυσός ἐστιν ἡμῖν καὶ τὴν ἄλλην πολυτέλειαν, εἰπέ μοι, τίνα ἡγῆ τῶν ἀπάντων ἀνθρώπων εὐδαιμονέστατον εἶναι.

ΧΑΡ. Τί ἄρα ὁ Σόλων ἔρει;

ΕΡΜ. Θάρρει· οὐδὲν ἀγεννές, ὦ Χάρων.

ΣΟΛ. ὦ Κροῖσε, ὀλίγοι μὲν οἱ εὐδαιμονες· ἐγὼ δὲ ὧν οἶδα Κλέοβιν καὶ Βίωνα ἡγοῦμαι εὐδαιμονεστάτους γενέσθαι, τοὺς τῆς ἱερείας παῖδας τῆς Ἀργόθεν,

[ΧΑΡ. Φησὶν οὗτος] τοὺς ἅμα πρῶην ἀποθανόντας, ἐπεὶ τὴν μητέρα ὑποδύντες εἴλκυσαν ἐπὶ τῆς ἀπήνης ἄχρι πρὸς τὸ ἱερόν.

ΚΡΟΙΣ. Ἔστι· ἐχέτωσαν ἐκεῖνοὶ τὰ πρῶτα τῆς εὐδαι- 503 μονίας. ὁ δεύτερος δὲ τίς ἂν εἴη;

ΣΟΛ. Τέλλος ὁ Ἀθηναῖος, ὃς εὖ τε ἐβίω καὶ ἀπέθανεν ὑπὲρ τῆς πατρίδος.

ΚΡΟΙΣ. Ἐγὼ δέ, ὦ κάθαμα, οὐ σοι δοκῶ εὐδαιμων εἶναι;

ΣΟΛ. Οὐδέπω οἶδα, ὦ Κροῖσε, ἢν μὴ πρὸς τὸ τέλος ἀφίκη τοῦ βίου· ὁ γὰρ θάνατος ἀκριβῆς ἔλεγχος τῶν τοιούτων καὶ τὸ ἄχρι πρὸς τὸ τέμα εὐδαιμόνως διαβιῶναι.

ΧΑΡ. Κάλλιστα, ὦ Σόλων, ὅτι ἡμῶν οὐκ ἐπιλέλησαι, ἀλλὰ [παρὰ] τὸ πορθμεῖον αὐτὸ ἀξιοῖς γίνεσθαι τὴν περὶ τῶν τοιούτων κρίσιν. 11. ἀλλὰ τίνας ἐκείνους ὁ Κροῖσος 11 ἐκπέμπει ἢ τί ἐπὶ τῶν ὤμων φέρουσι;

ΕΡΜ. Πλίνθους τῷ Πυθίῳ χρυσᾶς ἀνατίθῃσι μισθὸν τῶν χρησμῶν, ὑφ' ὧν καὶ ἀπολεῖται μικρὸν ὕστερον· φιλόμαντις δὲ ὁ ἀνὴρ ἐκτόπως.

ΧΑΡ. Ἐκεῖνο γάρ ἐστιν ὁ χρυσός, τὸ λαμπρὸν ὃ ἀπο-

στίλβει, τὸ ὑπώχρον, μετ' ἐρυθήματος; νῦν γὰρ πρῶτον 504
εἶδον ἀκούων ἀεί.

ΕΡΜ. Ἐκεῖνο, ὦ Χάρων, τὸ ἀοίδιμον ὄνομα καὶ περι-
μιμάχτην.

ΧΑΡ. Καὶ μὴν οὐχ ὀρώ ὅ τι ἀγαθὸν αὐτῷ πρόσσεστιν,
εἰ μὴ ἄρα ἐν τοῦτο μόνον, ὅτι βαρύνονται οἱ φέροντες αὐτό.

ΕΡΜ. Οὐ γὰρ οἶσθα ὅσοι πόλεμοι διὰ τοῦτο καὶ
ἐπιβουλαὶ καὶ ληστήρια καὶ ἐπιιορκίαι καὶ φόνοι καὶ δεσμὰ
καὶ πλοῦς μακρὸς καὶ ἐμπορίαι [καὶ δουλείαι];

ΧΑΡ. Διὰ τοῦτο, ὦ Ἑρμῆ, τὸ μὴ πολὺ τοῦ χαλκοῦ
διαφέρων; οἶδα γὰρ τὸν χαλκόν, ὀβολόν, ὡς οἶσθα, παρὰ
τῶν καταπλεόντων ἐκάστου ἐκλέγων.

ΕΡΜ. Ναί· ἀλλ' ὁ χαλκὸς μὲν πολὺς, ὥστε οὐ πᾶν
σπουδάζεται ὑπ' αὐτῶν· τοῦτον δὲ ὀλίγον ἐκ πολλοῦ τοῦ
βάθους οἱ μεταλλεύοντες ἀνορύττουσι· πλὴν ἀλλ' ἐκ τῆς
γῆς καὶ οὗτος ὡσπερ ὁ μόλυβδος καὶ τὰ ἄλλα.

ΧΑΡ. Λεινὴν τινα λέγεις τῶν ἀνθρώπων τὴν ἀβελ- 505
τερίαν, οἱ τοσοῦτον ἔρωτα ἐρῶσιν ὠχροῦ καὶ βαρέος κτή-
ματος.

ΕΡΜ. Ἄλλ' οὐ Σόλων γε ἐκεῖνος, ὦ Χάρων, ἐρᾶν
αὐτοῦ φαίνεται, ὡς ὄρας· καταγελαῖ γὰρ τοῦ Κροίσου καὶ
τῆς μεγαλανυχίας τοῦ βαρβάρου, καὶ μοι δοκεῖν ἐρέσθαι
τι βούλεται αὐτόν· ἐπακούσωμεν οὖν.

12 12. ΣΟΛ. Εἰπέ μοι, ὦ Κροῖσε, οἶε γὰρ τι δεῖσθαι
τῶν πλίνθων τούτων τὸν Πύθιον;

ΚΡΟΙΣ. Νῆ Δία· οὐ γὰρ ἐστὶν αὐτῷ ἐν Δελφοῖς ἀνά-
θημα οὐδὲν τοιοῦτον.

ΣΟΛ. Οὐκοῦν μακάριον οἶε τὸν θεὸν ἀποφανεῖν, εἰ
κτίσαιτο ἐν τοῖς ἄλλοις καὶ πλίνθους χρυσαῖς;

ΚΡΟΙΣ. Πῶς γὰρ οὐ;

ΣΟΛ. Πολλὴν μοι λέγεις, ὦ Κροῖσε, πενίαν ἐν τῷ
οὐρανῷ, εἰ ἐκ Λυδίας μεταστέλλεσθαι τὸ χρυσίον δεήσει
αὐτούς, ἣν ἐπιθυμήσωσι.

ΚΡΟΙΣ. Ποῦ γὰρ τοσοῦτος ἂν γένοιτο χρυσὸς ὅσος
παρ' ἡμῖν;

ΣΟΛ. Εἰπέ μοι, σίδηρος δὲ φύεται ἐν Λυδίᾳ;

506

ΚΡΟΙΣ. Οὐ πάνυ τι.

ΣΟΛ. Τοῦ βελτίονος ἄρα ἐνδεεῖς ἐστε.

ΚΡΟΙΣ. Πῶς ἀμείνων ὁ σίδηρος χρυσαίου;

ΣΟΛ. Ἦν ἀποκρίνη μηδὲν ἀγανακτῶν, μάθοις ἄν.

ΚΡΟΙΣ. Ἐρώτα, ὦ Σόλων.

ΣΟΛ. Πότεροι ἀμείνους οἱ σώζοντές τινας ἢ οἱ σωζόμενοι πρὸς αὐτῶν;

ΚΡΟΙΣ. Οἱ σώζοντες δηλαδὴ.

ΣΟΛ. Ἄρ' οὖν, ἦν Κῦρος, ὡς λογοποιοῦσί τινες, ἐπὶ Λυδοῖς, χρυσᾶς μαχαίρας σὺ ποιήσῃ τῷ στρατῷ, ἢ ὁ σίδηρος ἀναγκαῖος τότε;

ΚΡΟΙΣ. Ὁ σίδηρος δῆλον ὅτι.

ΣΟΛ. Καὶ εἴ γε μὴ τοῦτον παρασκευάσαιο, οἴχοιτο ἄν σοι ὁ χρυσὸς ἐς Πέρσας αἰχμάλωτος.

ΚΡΟΙΣ. Εὐφήμει, ἄνθρωπε.

ΣΟΛ. Μὴ γένοιτο μὲν οὕτω ταῦτα· φαίνη δ' οὖν
507 ἀμείνω τοῦ χρυσοῦ τὸν σίδηρον ὁμολογῶν.

ΚΡΟΙΣ. Οὐκοῦν καὶ τῷ Θεῷ κελεύεις σιδηρᾶς πλίνθους ἀνατιθέναι με, τὸν δὲ χρυσὸν ὀπίσω αὐθις ἀνακαλεῖν;

ΣΟΛ. Οὐδὲ σιδηρὸν ἐκεῖνός γε δεήσεται, ἀλλ' ἦν τε χαλκὸν ἦν τε χρυσὸν ἀναθῆς, ἄλλοις μὲν ποτε κτῆμα καὶ ἔρμαιον ἔσῃ ἀνατεθεικῶς ἢ Φωκεῦσιν ἢ Βοιωτοῖς ἢ Δελφοῖς αὐτοῖς ἢ τινι τυράνῳ ἢ ληστῇ, τῷ δὲ Θεῷ ὀλίγον μέλει τῶν σῶν χρυσοποιῶν (+).

ΚΡΟΙΣ. Ἄει σύ μου τῷ πλούτῳ προσπολεμεῖς καὶ φθονεῖς.

13. EPM. Οὐ φέρει ὁ Λυδός, ὦ Χάρων, τὴν παρ-
ρησίαν καὶ τὴν ἀλήθειαν τῶν λόγων, ἀλλὰ ξένον αὐτῷ
δοκεῖ τὸ πρᾶγμα, πένθης ἄνθρωπος οὐχ ὑποπτήσων, τὸ
δὲ παριστάμενον ἔλευθέρως λέγων. μεμνήσεται δ' οὖν
508 μικρὸν ὕστερον τοῦ Σόλωνος, ὅταν αὐτὸν δέῃ ἄλόντα ἐπὶ
τὴν πυρὰν ὑπὸ τοῦ Κύρου ἀναθῆναι· ἤκουσα γὰρ τῆς
Κλωθοῦς πρῶτῃ ἀναγινωσκούσης τὰ ἐκάστῳ ἐπικεκλω-
σμένα, ἐν οἷς καὶ ταῦτα ἐγγράπτο, Κροῖσον μὲν ἄλωνα
ὑπὸ Κύρου, Κῦρον δὲ αὐτὸν ὑπ' ἐκείνησι τῆς Μασσαγέ-

τιδος ἀποθανεῖν. ὄρῳ τὴν Σκυθίδα, τὴν ἐπὶ τοῦ ἵππου
τούτου τοῦ λευκοῦ ἐξελαύνουσαν;

ΧΑΡ. Νῆ Δία.

ΕΡΜ. Τόμυρις ἐκείνη ἐστί, καὶ τὴν κεφαλὴν γε ἀπο-
τεμοῦσα τοῦ Κύρου αὐτὴ εἰς ἀσκὸν ἐμβαλεῖ πλήρη αἵμα-
τος. ὄρῳ δὲ καὶ τὸν νίδον αὐτοῦ τὸν νεανίσκον; Καμβύ-
σης ἐκείνός ἐστιν· οὗτος βασιλεύσει μετὰ τὸν πατέρα καὶ 509
μυρία σφαλεῖς ἔν τε τῇ Λιβύῃ καὶ Αἰθιοπία τὸ τελευ-
ταῖον μανεῖς ἀποθανεῖται ἀποκτείνας τὸν Ἄπιν.

ΧΑΡ. Ὡ πολλοῦ γέλωτος, ἀλλὰ νῦν τίς ἂν αὐτοὺς
προσβλέψειεν οὕτως ὑπερφρονοῦντας τῶν ἄλλων; ἢ τίς
ἂν πιστεύσειεν ὡς μετ' ὀλίγον οὗτος μὲν αἰχμαλώτος ἐσται,
14 οὗτος δὲ τὴν κεφαλὴν ἔξει ἐν ἀσκῷ αἵματος; 14. ἐκείνος
δὲ τίς ἐστιν, ὃ Ἐρμῆ, ὃ τὴν πορφυρᾶν ἐφειστρίδα ἐμπε-
πορημένος, ὃ τὸ διάδημα, ὃ τὸν δακτύλιον ὃ μάγειρος
ἀναδίδωσι τὸν ἰχθὺν ἀνατεμών,

νῆσφ ἐν ἀμφιρῦτῃ; βασιλεὺς δὲ τίς εὔχεται εἶναι. 510

ΕΡΜ. Εὖ γε παρωθεῖς [ἤδη], ὢ Χάρων. ἀλλὰ Πολυ-
κράτην ὄρῳ τὸν Σαμίων τύραννον πανευδαιμονα ἡγού-
μενον εἶναι· ἀτὰρ καὶ οὗτος αὐτὸς ὑπὸ τοῦ παρεσιῶτος
οἰκέτου Μαιανδρίου προδοθεὶς Ὀροίτῃ τῷ σατραπῆ ἀνα-
σκολοπισθήσεται ὃ ἄθλιος ἐκπεσὼν τῆς εὐδαιμονίας ἐν
ἀκαρεῖ τοῦ χρόνου· καὶ ταῦτα γὰρ τῆς Κλωθοῦς ἐπήμουσα.

ΧΑΡ. ἄγαμαι Κλωθοῦς, γεννικῶς καὶ αὐτοῦς, ὢ βελ-
τίστη, καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπότεμνε καὶ ἀνασκολοπίζε, ὡς
εἰδῶσιν ἄνθρωποι ὄντες· ἐν τοσοῦτῳ δὲ ἐπαιρέσθωσαν ἀφ'
ὑψηλοτέρου ἀλγεινότερου καταπεσοῦμενοι. ἐγὼ δὲ γελά-
σομαι τότε γνωρίσας αὐτῶν ἕκαστον γυμνὸν ἐν τῷ ска-
φιδίῳ μῆτε τὴν πορφυρίδα μῆτε τιάραν ἢ κλίην χρυσοῦν 511
κομίζοντας.

15 15. ΕΡΜ. Καὶ τὰ μὲν τούτων ὧδε ἔξει. τὴν δὲ πλη-
θὺν ὄρῳ, ὢ Χάρων, τοὺς πλέοντας αὐτῶν, τοὺς πολε-
μοῦντας, τοὺς δικαζομένους, τοὺς γεωργοῦντας, τοὺς δα-
νειζοντας, τοὺς προσαιτοῦντας;

ΧΑΡ. Ὅρω ποικίλην τινὰ τὴν τύρβην καὶ μεστὸν
ταραχῆς τὸν βίον καὶ τὰς πόλεις γε αὐτῶν εὐοικίας τοῖς

σμίρεσιν, ἐν οἷς ἅπας μὲν ἴδιόν τι κέντρον ἔχει καὶ τὸν πλησίον κεντεῖ, ὀλίγοι δὲ τινες ὥσπερ σφῆκες ἄγουσι καὶ φέρουσι τὸ ὑποδεέστερον. ὁ δὲ περιπετόμενος αὐτοὺς ἐκ τὰφανοῦς οὗτος ὄχλος τίνες εἰσίν;

ΕΣΜ. Ἐλπίδες, ὧ Χάρων, καὶ δείματα καὶ ἄνοιαι καὶ 512 ἡδοναὶ καὶ φιλαργυρίαὶ καὶ ὄργαι καὶ μίση καὶ τὰ τοιαῦτα. τούτων δὲ ἡ ἄνοια μὲν κάτω ξυναναμέμικται αὐτοῖς καὶ ξυμπολιτεύεται, καὶ νῆ Δία καὶ τὸ μῖσος καὶ ἡ ὄργη καὶ ζηλοτυπία καὶ ἀμαθία καὶ ἀπορία καὶ φιλαργυρία, ὁ φόβος δὲ καὶ αἱ ἐλπίδες ὑπεράνω πετόμενοι ὁ μὲν ἐμπύπτων ἐκπλήττει, ἐνίοτε καὶ ὑποπτῆσαι ποιεῖ, αἱ δ' ἐλπίδες ὑπὲρ κεφαλῆς αἰωρούμεναι, ὅποταν μάλιστα οἴηται τις ἐπιλήψεσθαι αὐτῶν, ἀναπτάμεναι οἴχονται κεχρηνότες αὐτοὺς ἀπολιποῦσαι, ὅπερ καὶ τὸν Τάνταλον κάτω πάσχοντα ὄρας ὑπὸ τοῦ ὕδατος. 16. ἦν δὲ ἀτενίσσης, κατό- 16 ψει καὶ τὰς Μοίρας ἄνω ἐπικλωθούσας ἐκάστω τὸν ἀτρακτον, ἀφ' οὗ ἡρτῆσθαι ξυμβέβηκεν ἅπαντας ἐκ λεπτῶν νημάτων. ὄρας καθάπερ ἀράχνιά τινα καταβαίνοντα ἐφ' ἕκαστον ἀπὸ τῶν ἀτράκτων;

ΧΑΡ. Ὅρα πᾶν λεπτὸν ἐκάστω νῆμα ἐπιπεπλεγμένον γε τὰ πολλά, τοῦτο μὲν ἐκείνω, ἐκείνω δὲ ἄλλω.

ΕΡΜ. Εἰκότως, ὧ πορθημεῦ· εἴμαρται γὰρ ἐκείνω μὲν ὑπὸ τούτου φρονεῦθῆναι, τούτῳ δὲ ὑπ' ἄλλου, καὶ κληρονομησαί γε τοῦτον μὲν ἐκείνου, ὅτου ἂν ἡ μικρότερον τὸ νῆμα, ἐκείνον δὲ αὖ τούτου· τοιόνδε γὰρ τι ἡ ἐπιπλοκή δηλοῖ. ὄρας δ' οὖν ἀπὸ λεπτοῦ κρεμαμένους ἅπαν- 513 τας; καὶ οὗτος μὲν ἀνασπασθεὶς ἄνω μετέωρός ἐστι καὶ μετὰ μικρὸν καταπεσών, ἀπορραγέντος τοῦ λίνου, ἐπειδὴν μηκέτι ἀντέχη πρὸς τὸ βάρος, μέγαν τὸν ψόφον ἐργάσεται, οὗτος δὲ ὀλίγον ἀπὸ γῆς αἰωρούμενος, ἦν καὶ πέση, ἀψοφητὶ πεσεῖται, μόλις καὶ τοῖς γείτοσιν ἐξακουσθέντος τοῦ πτώματος.

ΧΑΡ. Παγγέλοια ταῦτα, ὧ Ἑρμῆ.

17. ΕΡΜ. Καὶ μὴν οὐδ' εἰπεῖν ἔχοις ἂν κατὰ τὴν 17 ἀξίαν, ὅπως ἐστὶ καταγέλαστα, ὧ Χάρων, καὶ μάλιστα αἱ ἄγαν σπουδαὶ αὐτῶν καὶ τὸ μεταξὺ τῶν ἐλπίδων οἴχεσθαι

ἀναρπάστους γιγνομένους ὑπὸ τοῦ βελτίστου Θανάτου, ἄγγελοι δὲ καὶ ὑπῆρέται αὐτοῦ μάλα πολλοί, ὡς ὄρας, ἠπίαλοι καὶ πυρετοὶ καὶ φθόαι καὶ περιπνευμονίαι καὶ ξίφη καὶ ληστήρια καὶ κώνεια καὶ δικασταὶ καὶ τύραννοι· καὶ τούτων οὐδὲν ὄλως αὐτοὺς εἰσέρχεται, ἔστ' ἂν εὐ πρᾶττωσιν, ὅταν δὲ σφαλῶσι, πολὺ τὸ ὀτιτοῖ καὶ αἰαῖ καὶ ὤμοι. εἰ δ' εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐνενοῦν ὅτι θνητοὶ τέ εἰσιν αὐτοὶ καὶ ὀλίγον τοῦτον χρόνον ἐπιδημήσαντες τῷ βίῳ ἀπίασιν ὡσπερ ἐξ ὄνειρατος πάντα ὑπὲρ γῆς ἀφέντες, ἔζων τε ἂν σωφρονέστερον καὶ ἤτιον ἠγιῶντο ἀποθανόντες· νῦν δὲ εἰς αἰὲ ἐλπίσαντες χρήσεσθαι τοῖς παροῦσιν, ἐπειδὴν ἐπιστάς ὁ ὑπῆρέτης καλῆ καὶ ἀπάγῃ πεδύσας τῷ πυρετῷ ἢ τῇ φθόῃ, ἀγανακτοῦσι πρὸς τὴν ἀγωγὴν οὔποτε προσ-⁵¹⁴δοκῆσαντες ἀποσπασθῆσεσθαι αὐτῶν. ἦ; τί γὰρ οὐκ ἂν ποιήσειεν ἐκεῖνος ὁ τὴν οἰκίαν σπουδῇ οἰκοδομοῦμενος καὶ τοὺς ἐργάτας ἐπισπέρχων, εἰ μάθοι ὅτι ἢ μὲν ἔξει τέλος αὐτῷ, ὁ δὲ ἄρτι ἐπιθεὶς τὸν ὄροφον ἄπεισι τῷ κληρονόμῳ καταλιπὼν ἀπολαύειν αὐτῆς, αὐτὸς δὲ οὐδὲ δειπνήσας ὁ ἄθλιος ἐν αὐτῇ; ἐκεῖνος μὲν γὰρ ὁ χαίρων ὅτι ἄρρενα παῖδα τέτοκεν αὐτῷ ἢ γυνή, καὶ τοὺς φίλους διὰ τοῦτο ἐστιῶν καὶ τοῦνομα τοῦ πατρὸς τιθέμενος, εἰ ἠπίστατο ὡς ἐπτέτης γενόμενος ὁ παῖς τεθνήξεται, ἄρ' ἂν σοι δοκεῖ χαίρειν ἐπ' αὐτῷ γεννωμένῳ; ἀλλὰ τὸ αἴτιον, ὅτι τὸν μὲν εὐτυχοῦντα ἐπὶ τῷ παιδί ἐκείνῳ ὄρα τὸν τοῦ ἀθλητοῦ πατέρα τοῦ Ὀλύμπια νενικηκότος, τὸν γείτονα δὲ τὸν ἐκκομίζοντα τὸ παιδίον οὐκ ὄρα οὐδὲ οἶδεν ἀφ' οἴας αὐτῷ κρόκης ἐκρέματο. τοὺς μὲν γὰρ περὶ τῶν ὄρων διαφερομένους ὄρας, ὅσοι εἰσὶ, καὶ τοὺς συναγείροντας τὰ⁵¹⁵ χρήματα, εἶτα, πρὶν ἀπολαῦσαι αὐτῶν, καλουμένους ὑφ' ὧν εἶπον τῶν ἀγγέλων τε καὶ [τῶν] ὑπηρετῶν.

- 18 18. ΧΑΡ. Ὅρω ταῦτα πάντα καὶ πρὸς ἑμαυτὸν γε ἐννοῶ τί τὸ ἡδὺ αὐτοῖς παρὰ τὸν βίον ἢ τί ἐκεῖνό ἐστιν, οὗ στερούμενοι ἀγανακτοῦσιν. ἦν γοῦν τοὺς βασιλέας ἴδη τις αὐτῶν, οἵπερ εὐδαιμονέστατοι εἶναι δοκοῦσιν, ἔξω τοῦ ἀβεβαίου καὶ ὡς φῆς ἀμφιβόλου τῆς τύχης, πλείω τῶν ἡδέων τὰ ἀνιαρὰ εὐρήσει προσόντα αὐτοῖς, φόβους καὶ

ταραχὰς καὶ μίση καὶ ἐπιβουλὰς καὶ ὀργὰς καὶ κολακείας·
 τούτοις γὰρ ἅπαντες ζύνεισιν. ἔῷ πένθη καὶ νόσους καὶ
 πάθη ἐξ ἰσοτιμίας δηλαδὴ ἄρχοντα αὐτῶν· ὅπου δὲ τὰ
 τούτων πονηρά, λογίζεσθαι καιρὸς οἷα τὰ τῶν ἰδιωτῶν
 ἂν εἴη. 19. ἐθέλω δ' οὖν σοι, ὦ Ἐρμῆ, εἰπεῖν, ὅτινι ἐοί- 19
 κέναι μοι ἔδοξαν οἱ ἄνθρωποι καὶ ὁ βίος ἅπας αὐτῶν.
 ἤδη ποτὲ πομφόλυγας ἐν ὕδατι ἐθεάσω ὑπὸ κρονονῷ τινι
 516 καταράτιοντι ἀνισιαμένας; τὰς φρυσαλίδας λέγω, ἀφ' ὧν
 ξυναγείρεται ὁ ἀφρός· ἐκείνων τοίνυν αἱ μὲν τινες μικραὶ
 εἰσι καὶ αὐτίκα ἐκραγεῖσαι ἀπέσβησαν, αἱ δ' ἐπὶ πλεόν
 διαρκοῦσι καὶ προσχωρουσῶν αὐταῖς τῶν ἄλλων [αὐταί]
 ὑπερφυσώμεναι ἐς μέγιστον ὄγκον αἴρονται, εἶτα μέντοι
 κάκειναι πάντως ἐξερράγησάν ποτε· οὐ γὰρ οἷόν τε ἄλλως
 γενέσθαι. τοῦτό ἐστιν ὁ ἀνθρώπου βίος· ἅπαντες ὑπὸ
 πνεύματος ἐμπεφυσημένοι οἱ μὲν μείζους, οἱ δὲ ἐλάτους·
 καὶ οἱ μὲν ὀλιγοχρόνιον ἔχουσι καὶ ὠκύμορον τὸ φύσημα,
 οἱ δὲ ἅμα τῷ ξυστῆναι ἐπαύσαντο· πᾶσι δ' οὖν ἀπορρα-
 γῆναι ἀναγκαῖον.

ΕΡΜ. Οὐδὲν χεῖρον σὺ τοῦ Ὀμήρου εἴκασας, ὦ Χά-
 ρων, ὃς φύλλοις τὸ γένος αὐτῶν ὁμοιοῖ.

20. ΧΑΡ. Καὶ τοιοῦτοι ὄντες, ὦ Ἐρμῆ, ὀργῆς οἷα ποι- 20
 οῦσι καὶ ὡς φιλοτιμοῦνται πρὸς ἀλλήλους ἀρχῶν πέρι καὶ
 τιμῶν καὶ κτήσεων ἀμιλλώμενοι, ἅπερ ἅπαντα καταλιπόν-
 τας αὐτοὺς δεήσει ἓνα ὀβολὸν ἔχοντας ἤκειν παρ' ἡμᾶς.
 βούλει οὖν, ἐπεὶ περ ἐφ' ὑψηλοῦ ἐσμέν, ἀναβοήσας παμ-
 μέγεθες παραινέσω αὐτοῖς ἀπέχεσθαι μὲν τῶν ματαίων
 πόνων, ζῆν δὲ αἰεὶ τὸν θάνατον πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοντας
 λέγων, ὦ μάταιοι, τί ἐσπουδάκατε περὶ ταῦτα; παύσασθε
 517 σεμνῶν ἀϊδιῶν ἐστιν, οὐδ' ἂν ἀπάγοι τις αὐτῶν τι ξὺν
 αὐτῷ ἀποθανών, ἀλλ' ἀνάγκη αὐτὸν μὲν γυμνὸν οἴχεσθαι,
 τὴν οἰκίαν δὲ καὶ τὸν ἀγρὸν καὶ τὸ χρυσίον αἰεὶ ἄλλων
 εἶναι καὶ μεταβάλλειν τοὺς δεσπότης. εἰ ταῦτα καὶ τὰ
 τοιαῦτα ἐξ ἐπηκόου ἐμβοήσαιμι αὐτοῖς, οὐκ ἂν οἶει μεγάλα
 ὠφεληθῆναι τὸν βίον καὶ σωφρονεστέρους ἂν γενέσθαι
 παρὰ πολὺ;

21 21. *ΕΡΜ.* ὦ μακάριε, οὐκ οἶσθα, ὅπως αὐτοὺς ἡ ἄγνοια καὶ ἡ ἀπάτη διατεθείκασιν, ὡς μὴδ' ἂν τρυπάνῳ ἔτι διανοιχθῆναι αὐτοῖς τὰ ὦτα· τοσοῦτῳ κηρῷ ἔβυσαν αὐτά, οἷόν περ ὁ Ὀδυσσεὺς τοὺς εἰαίρους ἐδρασε δέει τῆς Σειρήνων ἀκροάσεως. πόθεν οὖν ἂν ἐκεῖνοι ἀκοῦσαι δυνηθεῖεν, ἢν καὶ σὺ κεκραγῶς διακραγῆς; ὅπερ γὰρ παρ' ὑμῖν ἡ Ἀθήνη δύναται, τοῦτο ἐνταῦθα ἡ ἄγνοια ἐργάζεται. πλὴν ἀλλ' εἰσὶν αὐτῶν ὀλίγοι οὐ παραδεδεγμένοι τὸν κηρὸν ἐς τὰ ὦτα πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀποκλίνοντες, ὃξὺ δεδορκότες ἐς τὰ πράγματα καὶ κατεγνωκότες οἷά ἐστιν.

ΧΑΡ. Οὐκοῦν ἐκεῖνοις γοῦν ἐμβοήσωμεν;

ΕΡΜ. Περιττὸν καὶ τοῦτο, λέγειν πρὸς αὐτοὺς ἃ ἴσασιν. ὁρᾷς ὅπως ἀποσπάσαντες τῶν πολλῶν καταγελοῦσι τῶν γιγνομένων καὶ οὐδαμῇ οὐδαμῶς ἀρέσκονται αὐτοῖς, ἀλλὰ δῆλοί εἰσι δρασμὸν ἤδη βουλευόντες παρ' ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ βίου; καὶ γὰρ καὶ μισοῦνται ἐλέγχοντες αὐτῶν τὰς ἀμαθίας. 518

ΧΑΡ. Εὐ γε, ὦ γεννάδαι· πλὴν πάνυ ὀλίγοι εἰσὶν, ὦ Ἑρμῆ.

ΕΡΜ. Ἰκανοὶ καὶ οὗτοι. ἀλλὰ κατίωμεν ἤδη.

22 22. *ΧΑΡ.* Ἐν ἔτι ἐπόθουν, ὦ Ἑρμῆ, ἰδεῖν, καὶ μοι δείξας αὐτὸ ἐντελεῆ ἔση τὴν περιγῆσιν πεποιημένος, τὰς ἀποθήκας τῶν σωμάτων [ἵνα κατορύντουσι, θεάσασθαι].

ΕΡΜ. Ἥρια, ὦ Χάρων, καὶ τύμβους καὶ τάφους καλοῦσι τὰ τοιαῦτα. πλὴν τὰ πρὸ τῶν πόλεων ἐκεῖνα τὰ χῶματα ὁρᾷς καὶ τὰς στήλας καὶ πυραμίδας; ἐκεῖνα πάντα νεκροδοχεῖα καὶ σωματοφυλάκιά εἰσι.

ΧΑΡ. Τί οὖν ἐκείνους στεφανοῦσι τοὺς λίθους καὶ 519 χρίουσι μύρῳ; οἱ δὲ καὶ πυρὰν νήσαντες πρὸ τῶν χωμάτων καὶ βόθρον τινὰ ὀρύξαντες καίουσίν τε ταυτὰ τὰ πολυτελεῆ δεῖπνα καὶ ἐς τὰ ὀρύγματα οἶνον καὶ μελίκρατον, ὡς γοῦν εἰκάσαι, ἐκχέουσιν;

ΕΡΜ. Οὐκ οἶδα, ὦ πορθμεῦ, τί ταῦτα πρὸς τοὺς ἐν Ἄιδου· πεπιστεύκασιν δ' γοῦν τὰς ψυχὰς ἀναπεμπομένας κάτωθεν δεῖπνεῖν μὲν ὡς οἷόν τε περιπετομένας τὴν κνίσσαν καὶ τὸν καπνόν, πίνειν δὲ ἀπὸ τοῦ βόθρου τὸ μελίκρατον.

ΧΑΡ. Ἐκείνους ἔτι πίνειν ἢ ἐσθίειν, ὧν τὰ κρανία
 520 ξηρότατα; καίτοι γελοῖός εἰμι σοὶ λέγων ταῦτα ὀσημέραι
 κατάγοντι αὐτούς. οἷσθ' οὖν, εἰ δύναιντ' ἂν ἔτι ἀνελ-
 θεῖν ἄπαξ ὑποχθόνιοι γενόμενοι. ἐπεὶ τοι καὶ παγγέλοι'
 ἂν, ὧ Ἐρμῆ, ἔπασχον, οὐκ ὀλίγα πράγματα ἔχων, εἰ ἔδει
 μὴ κατάγειν μόνον αὐτούς, ἀλλὰ καὶ αὐθις ἀνάγειν πιο-
 μένους. ὧ μάταιοι, τῆς ἀνοίας, οὐκ εἰδότες ἡλίκους ὄροις
 διακέκριται τὰ νεκρῶν καὶ τὰ ζώντων πράγματα καὶ οἷα
 τὰ παρ' ἡμῖν ἐστὶ καὶ ὅτι

κάτθαν' ὁμῶς ὅ τ' αἰτυμβος ἀνὴρ ὅς τ' ἔλλαχε τύμβου,
 ἐν δὲ ἰῆ τιμῇ Ἴρος κρείων τ' Ἀγαμέμνων·

Θερσίτη δ' Ἴσος Θέτιδος παῖς ἠῦκόμοιο.

πάντες δ' εἰσὶν ὁμῶς νεκίων ἀμενηνὰ κάρηνα,

521 γυμνοὶ τε ξηροὶ τε κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα.

23. ΕΡΜ. Ἡράκλεις, ὡς πολὺν τὸν Ὅμηρον ἐπαντλεῖς. 23
 ἀλλ' ἐπέειπερ ἀνέμνησάς με, ἐθέλω σοι δεῖξαι τὸν τοῦ
 Ἀχιλλέως τάφρον. ὄρας τὸν ἐπὶ τῇ θαλάττῃ; Σίγειον μὲν
 ἐκεῖνό ἐστι τὸ Τρωϊκόν· ἀντικρὺ δὲ ὁ Αἴας τέθαιπται ἐν
 τῷ Ροιτείῳ.

ΧΑΡ. Οὐ μεγάλοι, ὧ Ἐρμῆ, οἱ τάφοι. τὰς πόλεις
 δὲ τὰς ἐπισήμους δεῖξόν μοι ἤδη, ἄς κάτω ἀκούομεν, τὴν
 Νίνον τὴν Σαρδαναπάλλον καὶ Βαβυλῶνα καὶ Μυκήνας
 καὶ Κλεωνὰς καὶ τὴν Ἴλιον αὐτήν· πολλοὺς γοῦν μέμνημαι
 διαπορθμεύσας ἐκεῖθεν, ὡς δέκα ὄλων ἔτων μὴ νεωκῆσαι
 μηδὲ διαψῦξαι τὸ σκαφίδιον.

522 ΕΡΜ. Ἡ Νίνος μὲν, ὧ πορθμεῦ, ἀπόλωλεν ἤδη καὶ
 οὐδὲ ἔγχος ἔτι λοιπὸν αὐτῆς, οὐδ' ἂν εἴποις ὅπου ποτ'
 ἦν· ἡ Βαβυλῶν δὲ σοι ἐκείνη ἐστὶν ἡ εὐπυργος, ἡ τὸν
 μέγαν περιβολόν, οὐ μετὰ πολὺ καὶ αὐτὴ ζητηθησομένη
 ὡσπερ ἡ Νίνος· Μυκήνας δὲ καὶ Κλεωνὰς αἰσχύνομαι δεῖ-
 ξαί σοι, καὶ μάλιστα τὸ Ἴλιον. ἀποπνίξεις γὰρ εὖ οἶδ'
 ὅτι τὸν Ὅμηρον κατελθὼν ἐπὶ τῇ μεγαληγορίᾳ τῶν ἐπῶν.
 πλὴν ἀλλὰ πάλαι μὲν ἦσαν εὐδαίμονες, νῦν δὲ τεθναῖσι
 καὶ αὐταί· ἀποθνήσκουσι γάρ, ὧ πορθμεῦ, καὶ πόλεις ὡσ-
 523 περ ἄνθρωποι, καὶ τὸ παραδοξότατον, καὶ ποταμοὶ ὄλοι·
 Ἰνάχου γοῦν οὐδὲ τάφρος ἔτι ἐν Ἄργει καταλείπεται.

ΧΑΡ. Παπαῖ τῶν ἐπαίνων, Ὅμηρε, καὶ τῶν ὀνομά-
των, Ἴλιος ἱρὴ καὶ εὐρυάγνια καὶ εὐκτίμεναι Κλεωναί.
24 24. ἀλλὰ μεταξὺ λόγων τίνες ἐκεῖνοί εἰσιν οἱ πολεμοῦντες
ἢ ὑπὲρ τίνος ἀλλήλους φρονέουσιν;

ΕΡΜ. Ἀργείους ὄρεῖς, ὧ Χάρων, καὶ Λακεδαιμονίους
καὶ τὸν ἡμιθνήτα ἐκεῖνον στρατηγὸν Ὀθρουάδαν τὸν ἐπι-
γράφοντα τὸ τρόπαιον τῷ αὐτοῦ αἵματι.

ΧΑΡ. Ὑπὲρ τίνος δ' αὐτοῖς ὧ Ἑρμῆ, ὁ πόλεμος; 524

ΕΡΜ. Ὑπὲρ τοῦ πεδίου αὐτοῦ, ἐν ᾧ μάχονται.

ΧΑΡ. Ὡ τῆς ἀνοίας, οἳ γε οὐκ ἴσασιν ὅτι, κὰν ὄλην
τὴν Πελοπόννησον αὐτοὶ κτήσωνται, μόγις ἂν ποδιαῖον
ἐκαστος λάβοιεν τόπον παρὰ τοῦ Αἰακοῦ· τὸ δὲ πεδίου
τοῦτο ἄλλοτε ἄλλοι γεωργήσουσι πολλάκις ἐκ βάρθρων τὸ
τρόπαιον ἀνασπάσαντες τῷ ἀρότρῳ.

ΕΡΜ. Οὕτω μὲν ταῦτα ἔσται· ἡμεῖς δὲ καταβάντες
ἤδη καὶ κατὰ χώραν εὐθειήσαντες αὐθις τὰ ὄρη ἀπαλ-
λαιτώμεθα, ἐγὼ μὲν καθ' ἃ ἐσιτάλην, σὺ δὲ ἐπὶ τὸ πορθ-
μεῖον· ἤξω δὲ σοὶ καὶ αὐτὸς μετ' ὀλίγον νεκροστολῶν.

ΧΑΡ. Εὖ γε ἐποίησας, ὧ Ἑρμῆ· εὐεργέτης εἰς αἰὶ
ἀναγεγράφῃ. ἀνάμην δέ τι διὰ σέ τῆς ἀποδημίας. — οἷά
ἔστι τὰ τῶν κακοδαιμόνων ἀνθρώπων [πράγματα. βασι-
λεῖς, πλίνθοι χρυσαῖ, ἐκατόμβαι, μάχαι.] περὶ Χάρωνος
δὲ οὐδεὶς λόγος.

ΠΕΡΙ ΘΥΣΙΩΝ.

525

1 1. Ἄ μὲν ἐν ταῖς θυσίαις οἱ μάταιοι πράττουσι καὶ
ταῖς ἑορταῖς καὶ προσόδοις τῶν θεῶν καὶ ἃ αἰτοῦσι καὶ
ἃ εὐχονται καὶ ἃ γινώσκουσι περὶ αὐτῶν, οὐκ οἶδ' εἴ τις
οὕτω κατηγής ἐστι καὶ λελυπημένος ὅστις οὐ γελάσεται
τὴν ἀβελτερίαν ἐπιβλέψας τῶν δρωμένων· καὶ πολὺ γε,
οἴμαι, πρότερον τοῦ γελᾶν πρὸς ἑαυτὸν ἐξετάσει πότερον
εὐσεβεῖς αὐτοὺς χρῆ καλεῖν ἢ τοῦναντίον θεοῖς ἐχθροὺς
καὶ κακοδαίμονας, οἳ γε οὕτω ταπεινὸν καὶ ἀγενεῖς τὸ
θεῖον ὑπειλήφασιν, ὥστε εἶναι ἀνθρώπων ἐνδεῖς καὶ

κολακευόμενον ἦδεσθαι καὶ ἀγανακτεῖν ἀμελούμενον· τὰ
 γοῦν Αἰτωλικά πάθη καὶ τὰς τῶν Καλυδωνίων συμφορὰς
 526 καὶ τοὺς τοσοῦτους φόνους καὶ τὴν Μελεάγρου διάλυσιν,
 πάντα ταῦτα ἔργα φασὶν εἶναι τῆς Ἀρτέμιδος μεμψιμοι-
 ρούσης, ὅτι μὴ παρελήφθη πρὸς τὴν Θυσίαν ὑπὸ τοῦ Οἰ-
 νέως· οὕτως ἄρα βαθέως καθίκετο αὐτῆς ἢ τῶν ἱερείων
 διαμαρτία. καὶ μοι δοκῶ ὄραν αὐτὴν ἐν τῷ οὐρανῷ τότε
 μόνην τῶν ἄλλων Θεῶν ἐς Οἰνέως πεπορευμένων, δεινὰ
 ποιούσαν καὶ σχετλιάζουσαν οἷας ἐορτῆς ἀπολειφθήσεται.
 2. τοὺς δ' αὖ Αἰθίοπας καὶ μακαρίους καὶ τρισευδαίμονας 2
 527 εἶποι τις ἄν, εἴ γε ἀπομνημονεῦει ἦν χάριν αὐτοῖς ὁ
 Ζεὺς [ἐν ἀρχῇ τῆς Ὀμήρου ποιήσεως] ἐπεδείξατο αὐ-
 τὸν δώδεκα ἑξῆς ἡμέρας ἐστιάσασι (†), καὶ ταῦτα ἐπαγό-
 μενον καὶ τοὺς ἄλλους Θεούς. οὕτως οὐδέν, ὡς ἔοικεν,
 ἀμισθὶ ποιοῦσιν ὧν ποιοῦσιν, ἀλλὰ πωλοῦσι τοῖς ἀν-
 θρώποις τὰγαθά, καὶ ἐνεστι πρίασθαι παρ' αὐτῶν τὸ
 μὲν ὑγιαίνειν, εἰ τύχοι, βοιδίου, τὸ δὲ πλουτεῖν βοῶν τετ-
 τάρων, τὸ δὲ βασιλεύειν ἑκατόμβης, τὸ δὲ σῶν ἐπανελ-
 528 θεῖν ἐξ Ἴλιου ἐς Πύλον ταύρων ἑνέα, καὶ τὸ ἐκ τῆς Αὐ-
 λίδος ἐς Ἴλιον διαπλεῦσαι παρθένου βασιλικῆς· ἡ μὲν γὰρ
 Ἐκάβη τὸ μὴ ἀλῶναι τὴν πόλιν τότε ἐπρίατο παρὰ τῆς
 Ἀθηνᾶς βοῶν δώδεκα καὶ πέπλον. εἰκάζειν δὲ χρῆ πολλὰ
 εἶναι καὶ ἀλεκτρονόου καὶ στεφάνου καὶ λιβανωτοῦ μόνου
 παρ' αὐτοῖς ὄνια. 3. ταῦτα δέ, οἶμαι, καὶ ὁ Χρῦσης 3
 ἐπιστάμενος ἅτε ἱερεὺς καὶ γέρον καὶ τὰ θεῖα σοφός, ἐπειδὴ
 ἀπρακτος ἀπῆει παρὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος, ὡς ἂν καὶ προ-
 δανείσας τῷ Ἀπόλλωνι τὴν χάριν δικαιολογεῖται καὶ ἀπαι-
 τεῖ τὴν ἀμοιβὴν καὶ μόνον οὐκ ὀνειδίξει λέγων· ὦ βέλ-
 τιστε Ἀπολλον, ἐγὼ μὲν σου τὸν νεῶν τέως ἀστεφάνων
 ὄντα πολλάκις ἐστεφάνωσα καὶ τσαυτὰ σοι μηρία ταύρων
 τε καὶ αἰγῶν ἔκανσα ἐπὶ τῶν βωμῶν, σὺ δὲ ἀμελεῖς μου
 τοιαῦτα πεπονθότος καὶ παρ' οὐδὲν τίθεσαι τὸν εὐεργέ-
 την. τοιγαροῦν οὕτω κατεδυσώπησεν αὐτὸν ἐκ τῶν λόγων,
 ὥστε ἀρπασάμενος τὰ τόξα καὶ ὑπὲρ τοῦ ναυστάθμου κα-
 θίσας ἑαυτὸν κατετόξευε τῷ λοιμῷ τοὺς Ἀχαιοὺς αὐταῖς
 529 ἡμιόνοις καὶ κυσίν. 4. ἐπεὶ δὲ ἄπαξ τοῦ Ἀπόλλωνος 4

ἐμνήσθην, βούλομαι καὶ τὰ ἄλλα εἰπεῖν, ἃ περὶ αὐτοῦ οἱ σοφοὶ τῶν ἀνθρώπων λέγουσιν, οὐχ ὅσα περὶ τοὺς ἔρωτας ἐδυστήχησεν οὐδὲ τοῦ Ἰακίνθου τὸν φόνον οὐδὲ τῆς Ἀφροδῆς τὴν ὑπεροψίαν, ἀλλ' ὅτι καὶ καταδικασθεῖς ἐπὶ τῶν τῶν Κυκλώπων θανάτῳ κάξοστρακισθεῖς διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατεπέμφθη εἰς τὴν γῆν ἀνθρωπίνῃ χρησόμενος τῇ τύχῃ· ὅτε δὴ καὶ ἐθήτευσεν ἐν Θετταλία παρ' Ἀδμήτῳ καὶ ἐν Φρυγίᾳ παρὰ Λαομέδοντι, παρὰ τούτῳ μὲν γε οὐ μόνος, ἀλλὰ μετὰ τοῦ Ποσειδῶνος ἀμφοτέρω πλινθεύοντες ὑπ' ἀπορίας καὶ ἐργαζόμενοι τὸ τεῖχος, καὶ οὐδὲ ἐντελῆ τὸν μισθὸν ἐκομίσαντο παρὰ τοῦ Φρυγός, ἀλλὰ προσώφειλεν αὐτοῖς πλέον ἢ τριάκοντα, φασί, δραχμὰς Τρωϊκάς.

5 ἢ ἢ γὰρ οὐ ταῦτα σεμνολογοῦσιν οἱ ποιηταὶ περὶ τῶν θεῶν καὶ πολὺ τούτων μιαιώτερα περὶ τε Ἡφαίστου καὶ Προμηθέως καὶ Κρόνου καὶ Ῥέας καὶ σχεδὸν ὅλης τῆς τοῦ Διὸς οἰκίας; καὶ ταῦτα παρακάλεσαντες τὰς Μούσας συνωδοὺς ἐν ἀρχῇ τῶν ἐπῶν, ὑφ' ὧν δὴ ἔνθεοι γενόμενοι ὡς τὸ εἰκὸς ἄδουσιν, ὡς ὁ μὲν Κρόνος, ἐπειδὴ τάχιστα ἐξέτεμε τὸν πατέρα τὸν Οὐρανόν, ἐβασίλευέ τε ἐν αὐτῷ καὶ τὰ τέκνα κατήσθιεν ὡσπερ ὁ Ἀργεῖος Θυέστης· 530 ὕστερον δὲ ὁ Ζεὺς κλαπείσ ὑπὸ τῆς Ῥέας ὑποβαλομένης τὸν λίθον εἰς τὴν Κρήτην ἐκτεθείς ὑπ' αἰγὸς ἀνετράφη καθάπερ ὁ Τηλεφός ὑπ' ἐλάφου [καὶ ὁ Πέσης Κῦρος ὁ πρότερος ὑπὸ [τῆς] κυνός], εἴτ' ἐξελάσας τὸν πατέρα καὶ εἰς τὸ δεσμιωτήριον καταβαλὼν ἔσχε τὴν ἀρχὴν αὐτός· ἔγνημε δὲ πολλὰς μὲν καὶ ἄλλας, ὑστάτην δὲ [τὴν Ἡραν] τὴν ἀδελφὴν κατὰ τοὺς Περσῶν τοῦτο καὶ Ἀσσυρίων νόμους· ἐρωτικὸς δὲ ὧν καὶ εἰς τὰ ἀφροδίσια ἐκκεχυμένος ῥαδίως ἐνέπλησε παιδῶν τὸν οὐρανόν, τοὺς μὲν ἐξ ὁμοτίμων ποιησάμενος, ἐπίους δὲ καὶ νόθους ἐκ τοῦ θνητοῦ καὶ ἐπιγείου γένους, ἄρτι μὲν ὁ γεννάδας γινόμενος χρυσός, ἄρτι δὲ ταῦρος ἢ κύκνος ἢ ἀετός, καὶ ὅλως ποικιλώτερος αὐτοῦ Πρωτέως· μόνην δὲ τὴν Ἀθηνᾶν ἔφυσεν ἐκ τῆς ἑαυτοῦ κεφαλῆς ὑπ' αὐτὸν ἀτεχνῶς τὸν ἐγκέφαλον συλλαβών· τὸν μὲν γὰρ Διόνυσον ἡμιτελῆ, φασίν, ἐκ τῆς μητρὸς ἔτι καομένης ἀρπάσας ἐν τῷ μηρῷ φέρων 531

κατώρυξε κᾶτα ἐξέτεκε τῆς ὠδίνος ἐνστάσης. 6. ὅμοια⁶
 δὲ τούτοις καὶ περὶ τῆς Ἥρας ἄδουσιν, ἄνευ τῆς πρὸς
 τὸν ἄνδρα ὁμιλίας ὑπηνέμιον αὐτὴν παῖδα γεννῆσαι τὸν
 Ἥφαιστον, οὐ μάλα εὐτυχῆ τοῦτον, ἀλλὰ βάνουσον καὶ
 χαλκέα καὶ πυρίτην ἐν καπνῷ τὸ πᾶν βιοῦντα καὶ σπιν-
 θήρων ἀνάπλεων οἷα δὴ καμινευτήν καὶ οὐδὲ ἄρτιον τῷ
 πόδε· χωλευθῆναι γὰρ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ πτώματος, ὁπότε
 ἐρρίφη ὑπὸ τοῦ Διὸς ἐξ οὐρανοῦ, καὶ εἴ γε μὴ οἱ Ἀθήνιοι
 καλῶς ποιοῦντες ἔτι φερόμενον αὐτὸν ὑπεδέξαντο, καὶ
 ἐτεθνήκει ἡμῖν ὁ Ἥφαιστος ὡσπερ ὁ Ἀστυάναξ ἀπὸ τοῦ
 πύργου καταπεσών. καίτοι τὰ μὲν Ἥφαιστος μέτρια·
 τὸν δὲ Προμηθεᾶ τίς οὐκ οἶδεν οἷα ἔπαθε, διότι καθ'
 ὑπερβολὴν φιλάνθρωπος ἦν; καὶ γὰρ αὖ καὶ τοῦτον ἐς
 τὴν Σκυθίαν ἀγαγὼν ὁ Ζεὺς ἀνεσταύρωσεν ἐπὶ τοῦ Καν-
 κάσου καὶ τὸν ἀειδὸν αὐτῷ παρακαταστήσας τὸ ἦπαρ ὀσημέ-
 532 ραι ἐκκολάψοντα. 7. οὗτος μὲν οὖν ἐξετέλεσε τὴν κατα-⁷
 δίχην. ἡ Ῥέα δὲ — χρῆ γὰρ ἴσως καὶ ταῦτα εἰπεῖν —
 πῶς οὐκ ἀσχημονεῖ καὶ δεινὰ ποιεῖ, γραῦς μὲν ἤδη καὶ
 ἔξωρος οὕσα καὶ τοσοῦτων μήτηρ θεῶν, παιδεραστοῦσα
 δὲ ἔτι καὶ ζηλοτυποῦσα καὶ τὸν Ἄτιν ἐπὶ τῶν λεόντων
 περιφέρουσα, καὶ ταῦτα χρήσιμον μηκέτι εἶναι δυνάμενον;
 ὥστε πῶς ἂν ἔτι μέμφοιτό τις ἢ τῇ Ἀφροδίτῃ, ὅτι μοι-
 χεῖται, ἢ τῇ Σελήνῃ πρὸς τὸν Ἐνδυμίωνα κατιούσῃ πολ-
 λάκις ἐκ μέσης τῆς ὁδοῦ; 8. φέρε δὲ ἤδη τούτων ἀφόμενοι⁸
 τῶν λόγων εἰς αὐτὸν ἀνέλθωμεν τὸν οὐρανὸν ποιητικῶς
 ἀναπτάμενοι κατὰ τὴν αὐτὴν Ὅμηρῳ καὶ Ἡσιόδῳ ὁδὸν
 καὶ Θεασώμεθα ὅπως ἕκαστον διακεκόσμηται τῶν ἄνω.
 καὶ ὅτι μὲν χαλκοῦς ἐστὶ τὰ ἔξω καὶ πρὸ ἡμῶν τοῦ
 Ὅμηρου λέγοντος ἠκούσαμεν· ἐπερβάντι δὲ [καὶ ἀνακύ-
 ψαντι μικρὸν ἐς τὸ ἄνω] καὶ ἀτεχνῶς ἐπὶ τοῦ νότου γενο-
 μένῳ χρυσοῦν τὸ δάπεδον καὶ φῶς τε λαμπρότερον φαί-
 νεται καὶ ἥλιος καθαρώτερος καὶ ἄστρα διαυγέστερα καὶ
 τὸ πᾶν ἡμέρα (†). εἰσιόντι δὲ πρῶτα μὲν οἰκοῦσιν αἱ
 Ὠραι· πυλωροῦσι γάρ· ἔπειτα δ' ἡ Ἴρις καὶ ὁ Ἐρμῆς
 533 ὄντες ὑπηρεταὶ καὶ ἀγγελιαφόροι τοῦ Διός, ἐξῆς δὲ τοῦ
 Ἥφαιστος τὸ χαλκεῖον ἀνάμεστον ἀπάσης τέχνης, μετὰ δὲ

- αἱ τῶν θεῶν οἰκίαι καὶ τοῦ Διὸς τὰ βασίλεια, ταῦτα
 9 πάντα περικαλλῆ τοῦ Ἡφαιστοῦ κατασκευάσαντος. 9. „οἱ
 δὲ θεοὶ παρ' Ζηνὶ καθήμενοι“ — πρέπει γάρ, οἶμαι, ἄνω
 ὄντα μεγαλουργεῖν — ἀποσκοποῦσι [ἐς] τὴν γῆν καὶ πάντη
 περιβλέπουσιν ἐπικύπτοντες, εἴ ποθεν ὄψονται πῦρ ἀνα-
 πτόμενον ἢ ἀναφερομένην κηΐσαν „ἐλισσομένην περὶ κα-
 πνῶ.“ κἄν μὲν θύῃ τις, εὐχῶνται πάντες ἐπικεχηνότες
 τῆ καπνῶ καὶ τὸ αἷμα πίνοντες τοῖς βωμοῖς περιχεόμε-
 νον ὥσπερ αἱ μυῖαι· ἦν δὲ οἰκόσιτοι ὧσι, νέκταρ καὶ
 ἀμβροσία τὸ δεῖπνον. πάλαι μὲν οὖν καὶ ἄνθρωποι συνει-
 σιῶντο καὶ συνέπινον αὐτοῖς, ὁ Ἴξιων καὶ ὁ Τάνταλος·
 ἐπεὶ δὲ ἦσαν ὑβρισταὶ καὶ λάλοι, ἐκεῖνοι μὲν ἔτι καὶ νῦν
 κολάζονται, ἄβατος δὲ τῶ θνητῶ γένει καὶ ἀπόρρητος ὁ
 10 οὐρανός. 10. τοιοῦτος ὁ βίος τῶν θεῶν. τοιγαροῦν καὶ
 οἱ ἄνθρωποι συνῶδὰ τοῦτοις καὶ ἀκόλουθα περὶ τὰς
 θρησκείας ἐπιτηδεύουσι· καὶ πρῶτον μὲν ὕλας ἀπετέμοντο
 καὶ ὄρη ἀνέθεσαν καὶ ὄρνεα καθιέρωσαν καὶ φυτὰ ἐπεφί-
 μισαν ἐκάστω θεῷ· μετὰ δὲ νειμάμενοι κατὰ ἔθνη σέ-
 βουσι καὶ πολίτας αὐτῶν ἀποφαίνουσι, ὁ μὲν Δῆλιος
 τὸν Ἀπόλλω, ὁ δὲ Ἀθηναῖος τὴν Ἀθηναῖν — μαρτυρεῖται 534
 γοῦν τὴν οἰκειότητα τῶ ὀνόματι — καὶ τὴν Ἥραν ὁ Ἀρ-
 γεῖος καὶ ὁ Μυγδόσιος τὴν Ῥέαν καὶ τὴν Ἀφροδίτην ὁ
 Πάριος, οἱ δ' αὖ Κρηῖτες οὐ γενέσθαι παρ' αὐτοῖς οὐδὲ
 τραφῆναι μόνον τὸν Δία λέγουσιν, ἀλλὰ καὶ τάφον αὐτοῦ
 δεικνύουσι· καὶ ἡμεῖς ἄρα τοσοῦτον ἠπατήμεθα χρόνον
 οἰόμενοι τὸν Δία βροντᾶν τε καὶ ὕειν καὶ τὰ ἄλλα πάντα
 ἐπιτελεῖν, ὁ δὲ ἐλελήθει πάλαι τεθνεὼς παρὰ Κρησὶ τε-
 11 θαμμένος. 11. ἔπειτα δὲ ναοὺς ἐγείραντες, ἴν' αὐτοῖς μὴ
 ἄοικοι μηδὲ ἀνέστιοι δῆθεν ὦσιν, εἰκόνας αὐτοῖς ἀπει-
 κάζουσι παρακαλέσαντες ἢ Πραξιτέλην ἢ Πολύκλειτον ἢ
 Φειδίαν, οἱ δὲ οὐκ οἶδ' ὅπου ἰδόντες ἀναπλάττουσι γε- 535
 νεϊήτην μὲν τὸν Δία, παῖδα δ' εἰς αἶι τὸν Ἀπόλλωνα καὶ
 τὸν Ἑρμῆν ὑπηγήτην καὶ τὸν Ποσειδῶνα κυανοχαίτην
 καὶ γλαυκῶπιν τὴν Ἀθηναῖν. ὁμως δ' οὖν οἱ παριόντες
 ἐς τὸν νεῶν οὔτε τὸν ἐξ Ἰνδῶν ἐλέφαντα ἔτι οἶονται ὄρᾶν
 οὔτε τὸ ἐκ τῆς Θράκης μεταλλευθὲν χρυσίον, ἀλλ' αὐτὸν

τὸν Κρόνου καὶ Ῥέας ἐς γῆν ὑπὸ Φειδίου μεταφρισμένον καὶ τὴν Πισαίων ἐρημίαν ἐπισκοπεῖν κεκελευσμένον, ἀγαπῶντα εἰ διὰ πέντε ὄλων ἐτῶν θύσει τις αὐτῷ πάρεργον Ολυμπίων. 12. Θέμενοι δὲ βωμούς καὶ προρρησεις (†) καὶ 12 περιρραντήρια προσάγουσι τὰς θυσίας, βοῦν μὲν ἀρο-
 536 τῆρα ὁ γεωργός, ἄρνα δὲ ὁ ποιμὴν καὶ αἶγα ὁ αἰπόλος, ὁ δὲ τις λιβανωτὸν ἢ πόπανον, ὁ δὲ πένης ἰλάσατο τὸν θεὸν φιλήσας μόνον τὴν αὐτοῦ δεξιάν. ἀλλ' οἳ γε θύοντες — ἐπ' ἐκείνους γὰρ ἐπάνεμι — στεφανώσαντες τὸ ζῶον καὶ πολὺ γε πρότερον ἐξετάσαντες, εἰ ἐντελὲς [εἶη], ἵνα μη[δὲ] τῶν ἀχρήστων τι κατασφάττωσι, προσάγουσι τῷ βωμῷ καὶ φρονέουσιν ἐν ὀφθαλμοῖς τοῦ θεοῦ γοερὸν τι μυκώμενον καὶ ὡς τὸ εἰκὸς εὐφημοῦν καὶ ἡμίφωνον ἤδη τῇ θυσίᾳ ἐπαυλοῦν. τίς οὐκ ἂν εἰκάσειεν ἦδεσθαι ταῦτα ὀρῶντας τοὺς θεούς; 13. καὶ τὸ μὲν πρόγραμμα 13 φησι μὴ παρίεναι ἐς τὸ εἶσω τῶν περιρραντηρίων, ὅστις μὴ καθαρὸς ἐστί τὰς χεῖρας· ὁ δὲ ἱερεὺς αὐτὸς ἐστικεν ἡμαγμένος καὶ ὡσπερ ὁ Κύκλωψ ἐκείνος ἀνατέμνων καὶ τὰ ἔγκατα ἐξαιρῶν καὶ καρδιουλκῶν καὶ τὸ αἶμα τῷ βωμῷ περιχέων καὶ τί γὰρ οὐκ ἀσεβὲς ἐπιτελῶν; ἐπὶ πᾶσι δὲ πῦρ ἀνακαύσας ἐπέθηκε φέρων αὐτῇ δορᾷ τὴν αἶγα 537 καὶ αὐτοῖς ἐρίοις τὸ πρόβατον· ἢ δὲ κνῖσα θεσπέσιος καὶ ἱεροσρεπῆς χωρεῖ ἄνω καὶ εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανὸν ἠρέμα διασκίδνεται. ὁ μὲν γε Σκύθης πάσας τὰς θυσίας ταύτας ἀφείς καὶ ἠγησάμενος ταπεινὰς αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους τῇ Ἀρτέμιδι παρίστησι καὶ οὕτως ποιῶν ἀρέσκει τὴν θεόν. 14. ταῦτα μὲν δὴ ἴσως μέτρια καὶ τὰ ὑπ' Ἀσσυρίων γι- 14 νόμενα καὶ ὑπὸ Φρυγῶν καὶ Αὐθῶν, ἣν δ' ἐς τὴν Αἴγυπτον ἔλθῃς, τότε δὴ τότε ὄψει πολλὰ τὰ σεμνὰ καὶ ὡς ἀληθῶς ἄξια τοῦ οὐρανοῦ, κριοπρόσωπον μὲν τὸν Δία, κυνοπρόσωπον δὲ τὸν βέλτιστον Ἑρμῆν καὶ τὸν Πᾶνα ὄλον τράγον καὶ ἴβιν τινα καὶ κροκόδειλον ἕτερον καὶ πίθηκον. εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαίμεναι, ὄφρ' εὖ εἰδῆς, ἀκούσῃ πολλῶν σοφιστῶν καὶ γραμματέων καὶ προφητῶν ἐξυρημένων [διηγουμένων], — πρότερον δὲ φησιν ὁ λόγος, „θύρας δ' ἐπίθεσθε βέβηλοι“ — ὡς ἄρα ὑπὸ τὸν τῶν

[πολεμίων καὶ τῶν] γιγάντων πόλεμον οἱ θεοὶ φοβή- 538
 θέντες ἦγον ἐς τὴν Αἴγυπτον ὡς δὴ ἐνταῦθα λησόμενοι
 τοὺς πολεμίους· εἶθ' ὁ μὲν αὐτῶν ὑπέδου τράγον, ὁ δὲ
 κριὸν ὑπὸ τοῦ δέους, ὁ δὲ θηρίον ἢ ὄρνεον, διὸ δὴ εἰσέτι
 καὶ νῦν φυλάττεσθαι τὰς τότε μορφὰς τοῖς θεοῖς· ταῦτα
 γὰρ ἀμέλει ἐν τοῖς ἀδύτοις ἀπόκειται γραφέντα πλεῖν ἢ
 15 πρὸ ἐτῶν μυρίων. 15. αἱ δὲ θυσίαι καὶ παρ' ἐκείνοις αἱ
 αὐταί, πλὴν ὅτι πενθοῦσι τὸ ἱερεῖον καὶ κόπτονται περι-
 στάντες ἤδη πεφονευμένον, οἱ δὲ καὶ θάπτουσι μόνον
 ἀποσφάζαντες. ὁ μὲν γὰρ ἅπις, ὁ μέγιστος αὐτοῖς θεός, 539
 ἐὰν ἀποθάνῃ, τίς οὕτω περὶ πολλοῦ ποιεῖται τὴν κόμην
 ὅστις οὐκ ἀπεξύρῃσεν καὶ ὑψηλὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὸ πέν-
 θος ἐπεδείξατο, κἄν τὸν Νίσου ἔχη πλόκαμον τὸν πορφυ-
 ροῦν; ἔστι δὲ ὁ ἅπις ἐξ ἀγέλης θεὸς ἐπὶ τοῦ προτέρου (†)
 χειροτονούμενος, ὡς πολὺ καλλίων καὶ σεμνότερος τῶν
 ἰδιωτῶν βοῶν. ταῦτα οὕτω γινόμενα καὶ ὑπὸ τῶν πολ-
 λῶν πιστευόμενα δεῖσθαι μοι δοκεῖ τοῦ μὲν ἐπιτιμήσον-
 τος οὐδενός, Ἡρακλείτου δέ τινος ἢ Δημοκρίτου, τοῦ μὲν
 γελασομένου τὴν ἄνοιαν αὐτῶν, τοῦ δὲ [τὴν ἄνοιαν] ὀδυ-
 ρουμένου.

ΒΙΩΝ ΠΡΑΞΙΣ.

540

- 1 1. ΖΕΥΣ. Σὺ μὲν διατίθει τὰ βάρη καὶ παρασκευάζε
 τὸν τόπον τοῖς ἀφικνουμένοις, σὺ δὲ στήσον ἐξῆς παρα-
 γαγῶν τοὺς βίους, ἀλλὰ κοσμήσας πρότερον, ὡς εὐπρόσ-
 ωποι φανοῦνται καὶ ὅτι πλείστους ἐπάξονται· σὺ δέ, ὦ
 Ἐρμῆ, κήρυττε καὶ ξυγκάλει ἀγαθῇ τύχῃ τοὺς ὠνητὰς ἤδη
 παρεῖναι πρὸς τὸ πωλητήριον. ἀποκηρύξομεν δὲ βίους
 φιλοσόφους παντὸς εἶδους καὶ προαιρέσεων ποικίλων. εἰ 541
 δέ τις οὐκ ἔχει τὸ παρατίκτα τὰργύριον καταβαλέσθαι, ἐς
 νέωτα ἐκτίσει καταστήσας ἐγγυητήν.

ΕΡΜ. Πολλοὶ συνίασιν· ὥστε χρεὶ μὴ διατρέβειν μηδὲ
 κατέχειν αὐτούς.

ΖΕΥΣ. Πωλῶμεν οὖν.

2. ΕΡΜ. Τίνα θέλεις πρῶτον παραγάγωμεν; 2

ΖΕΥΣ. Τουτονὶ τὸν κομήτην, τὸν Ἰωνικόν, ἐπεὶ καὶ σεμνός τις εἶναι φαίνεται.

ΕΡΜ. Οὗτος ὁ Πυθαγορικὸς κατάβηθι καὶ παρέχε σαυτὸν ἀναθεωρεῖν τοῖς συνειλεγμένοις.

ΖΕΥΣ. Κήρυττε δῆ.

ΕΡΜ. Τὸν ἄριστον βίον πωλῶ, τὸν σεμνότατον, τίς 542 ὠνήσεται; τίς ὑπὲρ ἄνθρωπον εἶναι βούλεται; τίς εἰδέναι τὴν τοῦ παντὸς ἁρμονίαν καὶ ἀναβιῶναι πάλιν;

ΩΝΗΤΗΣ. Τὸ μὲν εἶδος οὐκ ἀγεννῆς. τί δὲ μά-
λιστα οἶδεν;

ΕΡΜ. Ἀριθμητικὴν, ἀστρονομίαν, τερατείαν, γεωμε-
τρίαν, μουσικὴν, γοητείαν. μάντιν ἄκρον βλέπεις.

ΩΝΗΤΗΣ. Ἐξεστὶν αὐτὸν ἀνακρίνειν;

ΕΡΜ. Ἀνάκρινε ἀγαθῇ τύχῃ.

3. ΩΝΗΤΗΣ. Ποδαπὸς εἶ σύ; 3

ΠΥΘ. Σάμιος.

ΩΝΗΤΗΣ. Ποῦ δὲ ἐπαιδευθήσ;

ΠΥΘ. Ἐν Αἰγύπτῳ παρὰ τοῖς ἐκεῖ σοφοῖσι.

ΩΝΗΤΗΣ. Φέρε δέ, ἦν πρίωμαί σε, τί με διδάξεις;

ΠΥΘ. Διδάξομαι μὲν οὐδέν, ἀναμνήσω δέ.

ΩΝΗΤΗΣ. Πῶς ἀναμνήσεις;

ΠΥΘ. Καθαρὴν πρότερον τὴν ψυχὴν ἐργασάμενος καὶ 543 τὸν ἐπ' αὐτῇ ῥύπον ἐκκλύσας.

ΩΝΗΤΗΣ. Καὶ δὴ νόμισσον ἤδη κεκαθάρθαι με, τίς ὁ τρόπος τῆς ἀναμνήσεως;

ΠΥΘ. Τὸ μὲν πρῶτον ἡσυχίῃ μακρῇ καὶ ἀφωνίῃ καὶ πέντε ὅλων ἐτέων λαλέειν μηδέν.

ΩΝΗΤΗΣ. Ὥρα σοι, ὦ βέλτιστε, τὸν Κροίσου παῖδα 543 παιδεύειν· ἐγὼ γὰρ λάλος, οὐκ ἀνδριάς εἶναι βούλομαι. τί δὲ μετὰ τὴν σιωπὴν ὅμως καὶ τὴν πενταετίαν;

ΠΥΘ. Μουσουργίῃ καὶ γεωμετρίῃ ἐνασχίσειαι.

ΩΝΗΤΗΣ. Χάριεν λέγεις, εἰ πρῶτόν με κιθαρωδὸν 543 γενόμενον κᾶτα σοφὸν εἶναι χροῖ.

4. ΠΥΘ. Εἴτ' ἐπὶ τουτέοισιν ἀριθμέειν. 4

ΩΝΗΤΗΣ. Οἶδα καὶ νῦν ἀριθμεῖν.

ΠΥΘ. Πῶς ἀριθμέεις;

ΩΝΗΤΗΣ. Ἐν, δύο, τρία, τέταρα.

ΠΥΘ. Ὅρξ; ἃ σὺ δοκέεις τέσσερα, ταῦτα δέκα ἐστὶ καὶ τρίγωνον ἐντελές καὶ ἡμέτερον ὄρκιον.

ΩΝΗΤΗΣ. Οὐ μὰ τὸν μέγιστον τοίνυν ὄρκον τὰ τέταρα, οὔποτε θειοτέρους λόγους ἤκουσα οὐδὲ μᾶλλον ἱερούς.

ΠΥΘ. Μετὰ δέ, ὦ ξεῖνε, εἴσαι γῆς τε πέρι καὶ ἡέρος καὶ ὕδατος καὶ πυρός ἧτις αὐτέοισιν ἢ φορῆ καὶ ὀκοῖα ἐόντα μορφῆν ὅκως κινέονται.

ΩΝΗΤΗΣ. Μορφῆν γὰρ ἔχει τὸ πῦρ ἢ ἀήρ ἢ ὕδωρ;

ΠΥΘ. Καὶ μάλα ἐμφανέα· οὐ γὰρ οἷά τε ἀμορφίη καὶ ἀσχημοσύνη κινέεσθαι. ἐπὶ τουτέοισι δὲ γνώσαι τὸν 544 θεὸν ἀριθμὸν ἐόντα καὶ νόον καὶ ἀρμονίην.

ΩΝΗΤΗΣ. Θαυμάσια λέγεις.

5 ΠΥΘ. Πρὸς δὲ τοῖσδεσι τοῖσιν εἰρημένοισι καὶ σεωυτὸν ἓνα δοκέοντα καὶ ἄλλον ὀρεόμενον ἄλλον ἐόντα εἴσαι.

ΩΝΗΤΗΣ. Τί φής; ἄλλος εἰμὶ καὶ οὐχ οὔτος ὅσπερ νῦν πρὸς σὲ διαλέγομαι;

ΠΥΘ. Νῦν μὲν οὔτος, πάλαι δὲ ἐν ἄλλῳ σώματι καὶ ἐν ἄλλῳ οὐνόματι ἐφαντάζεο· χρόνῳ δὲ αὐτίς εἰς ἄλλον μεταβήσαιο.

ΩΝΗΤΗΣ. Τοῦτο φής, ἀθάνατον ἔσεσθαι με ἀλλαττό- 6 μενον ἐς μορφὰς πλείονας; ἀλλὰ τάδε μὲν ἱκανῶς. 6. τὰ 545 δ' ἀμφὶ δίαίταν ποῖος εἶ;

ΠΥΘ. Ἐμψυχῆιον μὲν οὐδὲ ἐν σιτέομαι, τὰ δ' ἄλλα πλὴν κυάμων.

ΩΝΗΤΗΣ. Τίνος εἶνεκα; ἢ μυσάτη τοῖς κυάμοις;

ΠΥΘ. Οὐκ, ἀλλ' ἰροὶ εἰσι καὶ θωνμαστή αὐτέων ἢ φύσις· πρῶτον μὲν γὰρ τὸ πᾶν γονή (ῥ) εἰσι, καὶ ἦν ἀποδύσης κύαμον ἔτι χλωρὸν ἐόντα, ὄψαιο τοῖσιν ἀνδρηῆοισι μοριοῖσιν ἐμφερέα τὴν φυήν· ἐψηθέντα δὲ ἦν ἀφῆς ἐς τὴν σελιγαίνην νυξὶ μεμετημένησιν, αἷμα (ῥ) ποιήσεις. τὸ δὲ μεῖζον, Ἀθηναίοισι νόμος κυάμοισι τὰς ἀρχὰς αἰρέεσθαι. 546

ΩΝΗΤΗΣ. Καλῶς πάντα ἔφης καὶ ἱεροπρεπῶς. ἀλλὰ ἀπόδουθι, καὶ γυμνὸν γάρ σε ἰδεῖν βούλομαι. ὦ Ἡράκλεις,

χρυσοῦς αὐτῷ ὁ μῆρός ἐστι. Θεός, οὐ βροτός τις εἶναι φαίνεται· ὥστε ὠνήσομαι πάντως αὐτόν. πόσον τοῦτον ἀποκηρύττεις;

ΕΡΜ. Δέκα μῶν.

ΩΝΗΤΗΣ. Ἐχω τοσοῦτον λαβών.

ΖΕΥΣ. Γράφε τοῦ ὠνησαμένου τοῦνομα καὶ ὄθεν ἐστίν.

ΕΡΜ. Ἰταλιώτης, ὧ Ζεῦ, δοκεῖ τις εἶναι τῶν ἀμφὶ Κρότωνα καὶ Τάραντα καὶ τὴν ταύτη Ἑλλάδα· καίτοι οὐχ εἷς, ἀλλὰ τριακόσιοι σχεδὸν ἐώνηγται αὐτόν κατὰ κοινόν.

ΖΕΥΣ. Ἀπαγέτωσαν. ἄλλον παραγάγωμεν.

547 7. ΕΡΜ. Βούλει τὸν αὐχμῶντα ἐκεῖνον, τὸν Ποντικόν; 7

ΖΕΥΣ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΕΡΜ. Οὗτος ὁ τὴν πῆραν ἐξηρημέστος, ὁ ἐξωμίας, ἐλθὲ καὶ περίθι ἐν κύκλῳ τὸ συνέδριον. βίον ἀνδρικὸν πωλῶ, βίον ἄριστον καὶ γεννικόν, βίον ἐλεύθερον· τίς ὠνήσεται;

ΩΝΗΤΗΣ. Ὁ κῆρυξ πῶς ἔφη; πωλεῖς τὸν ἐλεύθερον;

ΕΡΜ. Ἐγωγε.

ΩΝΗΤΗΣ. Εἶτα οὐ δέδιας μὴ σοι δικάσῃται ἀνδραποδισμοῦ ἢ καὶ προκαλέσῃται σε ἐς τὸν Ἄρειον πάγον;

ΕΡΜ. Οὐδὲν αὐτῷ μέλει τῆς πράσεως· οἶεται γὰρ εἶναι παντάπασιν ἐλεύθερος.

ΩΝΗΤΗΣ. Τί δ' ἂν τις αὐτῷ χρήσαιτο ἑυπῶντι καὶ οὕτως κακοδαιμόνως διακειμένῳ; πλὴν εἰ μὴ σκαπανέα γε
548 καὶ ὑδροφόρον αὐτόν ἀποδεικτέον.

ΕΡΜ. Οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἦν θυρωρὸν αὐτόν ἐπιστήσης, πολὺ πιστοτέρῳ χρήσῃ τῶν κυνῶν. ἀμέλει κύων αὐτῷ καὶ τοῦνομα.

ΩΝΗΤΗΣ. Ποδαπὸς δέ ἐστι καὶ τίνα τὴν ἄσκησιν ἐπαγγέλλεται;

ΕΡΜ. Ἀνιὸν ἔροῦ· κάλλιον γὰρ οὕτω ποιεῖν.

ΩΝΗΤΗΣ. Δέδια τὸ σκυθροπὸν αὐτοῦ καὶ κατηφές, μὴ με ὑλακίση προσελθόντα ἢ καὶ νῆ Δία δάκη γε. οὐχ ὄρεῶς ὡς διῆρται τὸ ξύλον καὶ συνέσπακε τὰς ὄφρῦς καὶ ἀπειλητικόν τι καὶ χολῶδες ὑποβλέπει;

ΕΡΜ. Μὴ δέδιθι· τιθασὸς γάρ ἐστι.

8 ΩΝΗΤΗΣ. Τὸ πρῶτον, ὦ βέλτιστε, ποδαπὸς εἶ;
ΔΙΟΓΕΝΗΣ. Παντοδαπός.

ΩΝΗΤΗΣ. Πῶς λέγεις;

ΔΙΟΓ. Τοῦ κόσμου πολιτὴν ὄρᾳς.

ΩΝΗΤΗΣ. Ζηλοῖς δὲ τίνα;

ΔΙΟΓ. Τὸν Ἡρακλέα.

ΩΝΗΤΗΣ. Τί οὖν οὐχὶ καὶ λεοντῆν ἀμπέχη; τὸ μὲν γὰρ ξύλον ἔοικας αὐτῷ.

ΔΙΟΓ. Τουτί μοι λεοντῆ, τὸ τριβώνιον. στρατεύομαι δὲ ὡσπερ ἐκεῖνος ἐπὶ τὰς ἡδονάς, οὐ κελευστός, ἀλλ' ἐκούσιος, ἐκκαθάραι τὸν βίον προαιρούμενος.

ΩΝΗΤΗΣ. Εὖ γε τῆς προαιρέσεως. ἀλλὰ τί μάλιστα εἰδέναι σε φῶμεν; ἢ τίνα τὴν τέχνην ἔχεις;

ΔΙΟΓ. Ἐλευθερωτὴς εἰμι τῶν ἀνθρώπων καὶ ἰατρός τῶν παθῶν· τὸ δ' ὅλον ἀληθείας καὶ παρρησίας προφή- 549
της εἶναι βούλομαι.

9 ΩΝΗΤΗΣ. Ἄγε δὴ, ὦ προφήτα, ἦν πρίωμαί σε, τίνα με τὸν τρόπον διασκήσεις;

ΔΙΟΓ. Πρῶτον μὲν παραλαβὼν σε καὶ ἀποδύσας τὴν τρυφήν καὶ ἀπορίᾳ συγκατακλείσας τριβώνιον περιβαλῶ, μετὰ δὲ πονεῖν καὶ κάμνειν καταναγκάσω χαμαὶ καθεύδοντα καὶ ὕδωρ πίνοντα καὶ ὧν ἔτυχε πιμπλάμενον, τὰ δὲ χρήματα, ἦν ἔχης, ἐμοὶ πειθόμενος ἐς τὴν θάλατταν φέρων ἐμβαλεῖς, γάμου δὲ ἀμελήσεις καὶ παιδῶν καὶ πατρίδος, καὶ πάντα σοι λῆρος ἔσται, καὶ τὴν πατρῴαν οἰκίαν ἀπολιπὼν ἢ τάφον οἰκήσεις ἢ πυργίον ἔρημον ἢ καὶ πύθον· ἢ πῆρα δὲ σοι θέρμων ἔστω μεστὴ καὶ ὀπισθογραφῶν βιβλίῳ, καὶ οὕτως ἔχων εὐδαιμονέστερος εἶναι φήσεις τοῦ μεγάλου βασιλέως. ἦν δὲ μαστιγοῖ σε τις ἢ στρεβλοῖ, τούτων οὐδὲν ἀνιαρὸν ἡγήση.

ΩΝΗΤΗΣ. Πῶς τοῦτο φῆς τὸ μὴ ἀλγεῖν μαστιγούμενον; οὐ γὰρ χελώνης ἢ καράβου δέρμα περιβέβλημαι.

ΔΙΟΓ. Τὸ Εὐριπίδειον ἐκεῖνο ζηλώσεις μικρὸν ἐναλλάξας.

ΩΝΗΤΗΣ. Τὸ ποῖον;

ΔΙΟΓ. Ἡ φρήν σοι ἀλγήσει, ἣ δὲ γλῶσσα ἔσται ἀνάληγτος. 10. ἃ δὲ μάλιστα δεῖ προσεῖναι, ταῦτ' ἔστιν· 10
 550 ἵταμόν χρη εἶναι καὶ θρασὺν καὶ λοιδορεῖσθαι πᾶσιν ἐξ ἴσης καὶ βασιλεῦσι καὶ ἰδιώταις· οὕτως γὰρ ἀποβλέπονται σε καὶ ἀνδρεῖον ὑπολήφονται. βάρβαρος δὲ ἡ φωνὴ ἔστω καὶ ἀπηχῆς τὸ φθέγμα καὶ ἀτεχνῶς ὅμοιον κυνί, καὶ πρόσωπον δὲ ἐντεταμένον καὶ βᾶδισμα τοιοῦτον προσώπῳ πρέπον, καὶ ὅλως θηριώδη τὰ πάντα καὶ ἄγρια. αἰδῶς δὲ καὶ ἐπιείκεια καὶ μετριότης ἀπέστω, καὶ τὸ ἐρυθριᾶν ἀπόξεσον τοῦ προσώπου παντελῶς. δίωκε δὲ τὰ πολυανθρωπότατα τῶν χωρίων, καὶ ἐν αὐτοῖς τοίοις μόνος καὶ ἀκοινωνήτος εἶναι θέλε μὴ φίλον, μὴ ξένον προσιέμενος· κατάλυσις γὰρ τὰ τοιαῦτα τῆς ἀρχῆς. ἐν ὄψει δὲ πάντων, ἃ μὴδ' ἰδίᾳ ποιήσειεν ἄν τις, θαρρῶν ποιεῖ, καὶ τῶν ἀφροδισίων αἴρου τὰ γελοιότερα, καὶ τέλος, ἦν σοι δοκῆ, πόλυποδα ὦμόν ἢ σηπῖαν φαγῶν ἀπόθανε. ταύτην σοι τὴν εὐδαιμονίαν προξενουῦμεν.

11. ΩΝΗΤΗΣ. Ἀπαγε· μιὰρὰ γὰρ καὶ οὐκ ἀνθρώ- 11
 πινα λέγεις.

551 ΔΙΟΓ. Ἀλλὰ ὄραστά γε, ὦ οὔτος, καὶ πᾶσιν εὐχερῆ μετελθεῖν· οὐ γὰρ σοι δεῖσει παιδείας καὶ λόγων καὶ λήρων, ἀλλ' ἐπίτομος αὕτη σοι πρὸς δόξαν ἢ ὁδός· καὶ ἰδιώτης γὰρ ἐὰν ἦς, ἦτοι σκυτοδέψης ἢ ταριχοπώλης ἢ τέκτων ἢ τραπεζίτης, οὐδέν σε κωλύσει θαυμαστὸν εἶναι, ἦν μόνον ἀναίδεια καὶ τὸ θράσος παρῆ καὶ λοιδορεῖσθαι καλῶς ἐκμάθης.

ΩΝΗΤΗΣ. Πρὸς ταῦτα μὲν οὐ δέομαί σου. ναίτης δ' ἂν ἴσως ἢ κηπουρὸς ἐν καιρῷ γένοιο, καὶ ταῦτα, ἦν ἐθέλη σε ἀποδόσθαι οὕτοσι τὸ μέγιστον δὴ ὀβολῶν.

ΕΡΜ. Ἐχε λαβῶν· καὶ γὰρ ἄσμενοι ἀπαλλαξόμεθα ἐνοχλοῦντος αὐτοῦ καὶ βοῶντος καὶ ἅπαντας ἀπαξαπλῶς ὑβρίζοντος καὶ ἀγορεύοντος κακῶς.

12. ΖΕΥΣ. Ἄλλον κάλει τὸν Κυρηναῖον, τὸν ἐν τῇ πορ- 12
 φυρίδι, τὸν ἔστεφανωμένον.

ΕΡΜ. Ἄγε δὴ, πρόσεχε πᾶς· πολυτελὲς τὸ χρῆμα καὶ πλουσίων δεόμενον. βίος οὔτος ἡδύς, βίος τρισμα-

κάριστος. τίς ἐπιθυμῆι τρυφῆς; τίς ὠνεῖται τὸν ἄβρό-
τατον;

ΩΝΗΤΗΣ. Ἐλθὲ σὺ καὶ λέγε ἅπερ εἰδὼς τυγχάνεις· 552
ὠνήσομαι γὰρ σε, ἦν ὠφέλιμος ἦς.

ΕΡΜ. Μὴ ἐνόχλει αὐτόν, ὦ βέλτιστε, μηδὲ ἀνάκρινε.
μεθύει γάρ. ὥστε οὐκ ἂν ἀποκρίναιτό σοι τὴν γλῶτταν,
ὡς ὄρεῖς, διολισθαίνων.

ΩΝΗΤΗΣ. Καὶ τίς ἂν εὖ φρονῶν πρίατο διεφθα-
μένον οὕτω καὶ ἀκόλαστον ἀνδράποδον; ὅσον [δὲ καὶ] ἀπο-
πνεῖ μύρων, ὡς δὲ καὶ σφαλερόν βαδίζει καὶ παράφορον.
ἀλλὰ κἄν σύ γε, ὦ Ἐρμῆ, λέγε ὅποσα πρόσσεστιν αὐτῷ καὶ
ἂ μειῶν τυγχάνει.

ΕΡΜ. Τὸ μὲν ὅλον συμβιῶναι δεξιὸς καὶ συμπιεῖν
ικανὸς καὶ κωμάσαι μετὰ αὐλητρίδος ἐπιτήδειος ἐρῶντι
καὶ ἀσώτῳ δεσπότῃ· τὰ ἄλλα δὲ πεμμάτων ἐπιστήμων
καὶ ὀψοποιοῖς ἐμπειρότατος, καὶ ὅλως σοφιστῆς ἠδυπα-
θείας. ἐπαιδευθῆ μὲν οὖν Ἀθήνησιν, ἐδούλευσε δὲ καὶ
περὶ Σικελίαν τοῖς τυράννοις καὶ σφόδρα ἠδουκίμει παρ'
αὐτοῖς. τὸ δὲ κεφάλαιον τῆς προαιρέσεως, ἀπάντων κατα-
φρονεῖν, ἅπασι χρῆσθαι, ἀπανταχόθεν ἐρανίζεσθαι τὴν
ἠδονήν.

ΩΝΗΤΗΣ. Ὥρα σοι ἄλλον περιβλέπειν τῶν πλουσίων
τούτων καὶ πολυχημάτων· ἐγὼ γὰρ οὐκ ἐπιτήδειος φλύα-
ρον ὠνεῖσθαι βίον.

ΕΡΜ. Ἄπρατος ἔοικεν, ὦ Ζεῦ, οὗτος ἡμῖν μένειν.

13 13. ΖΕΥΣ. Μετάστησον· ἄλλον παράγαγε· μᾶλλον 553
δὲ τῷ δύο τούτῳ, τὸν γελῶντα τὸν Ἀβδηρόθεν καὶ τὸν
κλάοντα τὸν ἐξ Ἐφέσου· ἅμα γὰρ αὐτῷ πεπεῖσθαι
βούλομαι.

ΕΡΜ. Κατάβητον ἐς τὸ μέσον· τῷ ἀρίστῳ βίῳ πωλῶ,
τὰ σοφωτάτῳ πάντων ἀποκηρύττομεν.

ΩΝΗΤΗΣ. ὦ Ζεῦ τῆς ἐναντιότητος. ὁ μὲν οὐ διαλεί-
πει γελῶν, ὁ δὲ τιμὴν ἔοικε πενθοῦντι· δακρύει γὰρ τὸ παρὰ-
παν. τί ταῦτα, ὦ οὗτος; τί γελᾷς;

ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ. Ἐρωτᾷς; ὅτι μοι γελοῖα πάντα δο-
κέει τὰ πρήγματα ὑμέων καὶ αὐτοὶ ὑμέες.

ΩΝΗΤΗΣ. Πῶς λέγεις; καταγελαῖς ἡμῶν ἀπάντων καὶ παρ' οὐδὲν τίθεσαι τὰ ἡμέτερα πράγματα;

ΔΗΜ. Ὄδε ἔχει· σπουδαῖον γὰρ ἐν αὐτέοισιν οὐδὲν, κενεὰ δὲ τὰ πάντα καὶ ἀτόμων φορῆ καὶ ἀπειρίη.

ΩΝΗΤΗΣ. Οὐ μὲν οὖν, ἀλλὰ σὺ κενὸς ὡς ἀληθῶς καὶ ἄπειρος. ἰὼ τῆς ὑβρεως, οὐ παύση γελῶν; 14. σὺ δὲ 14 τί κλάεις, ὦ βέλτιστε; πολὺ γὰρ οἶμαι κάλλιον σοὶ προσλαλεῖν.

ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣ. Ἠγέομαι γάρ, ὦ ξεῖνε, τὰ ἀνθρώπινα πρήγματα οἷζυρὰ καὶ σακρωδέα καὶ οὐδὲν αὐτέων ὅ τι μὴ ἐπικήριον· τῷ δὴ οἰκτιρῶ τε σφέας καὶ ὀδύρομαι, καὶ τὰ μὲν παρεόντα οὐ δοκέω μεγάλα, τὰ δὲ ὑστέρω χρόνῳ ἐσόμενα πάμπαν ἀνηρά, λέγω δὲ τὰς ἐκπυρῶσιαι καὶ τὴν τοῦ ὅλου συμφορῆν· ταῦτα ὀδύρομαι καὶ ὅτι ἔμπεδον οὐδὲν, ἀλλὰ κως ἐς κυκεῶνα πάντα συνειλέονται καὶ ἔστι τῶντὸ τέρψις ἀτερψίη, γνῶσις ἀγνωσίη, μέγα μικρόν, ἄνω κάτω, περιχορευόντα καὶ ἀμειβόμενα ἐν τῇ τοῦ αἰῶνος παιδίῃ.

ΩΝΗΤΗΣ. Τί γὰρ ὁ αἰὼν ἔστι;

ΗΡΑΚ. Παῖς παίζων, πεσσεύων, συνεκφερόμενος (†).

ΩΝΗΤΗΣ. Τί δὲ οἱ ἄνθρωποι;

ΗΡΑΚ. Θεοὶ θνητοί.

ΩΝΗΤΗΣ. Τί δὲ οἱ θεοί;

ΗΡΑΚ. Ἄνθρωποι ἀθάνατοι.

ΩΝΗΤΗΣ. Αἰνίγματα λέγεις, ὦ οὔτος, ἢ γρίφους συντίθης; ἀτεχνῶς γὰρ ὡσπερ ὁ Λοξίας οὐδὲν ἀποσαφεῖς.

ΗΡΑΚ. Οὐδὲν γὰρ μοι μέλει ὑμέων.

ΩΝΗΤΗΣ. Τοιγαροῦν οὐδὲ ἀνήσεται σέ τις εὖ φρονῶν.

ΗΡΑΚ. Ἐγὼ δὲ κέλομαι πᾶσιν ἠβηδὸν οἰμῶζειν, τοῖσιν ὠνεομένοισι καὶ τοῖσιν οὐκ ὠνεομένοισι.

555 ΩΝΗΤΗΣ. Τουτοῦ τὸ κακὸν οὐ πόρρω μελαγχολίας ἔστιν· οὐδέτερον δὲ ἔγωγε αὐτῶν ὠνήσομαι.

ΕΡΜ. Ἄπρατοι καὶ οὔτοι μενοῦσιν.

ΖΕΥΣ. Ἄλλον ἀποκήρυτε.

15. ΕΡΜ. Βούλει τὸν Ἄθηναῖον ἐκεῖνον, τὸν σιω- 15 μύλον;

ΖΕΥΣ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΕΡΜ. Λεῦρ' ἔλθ' ἐ σί. βίον ἀγαθὸν καὶ συνετὸν ἀποκρηύτιομεν. τίς ὠνεῖται τὸν ἱερῶτατον;

ΩΝΗΤΗΣ. Εἰπέ μοι, τί μάλιστα εἰδὼς τυγχάνεις;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ. Παιδεραστής εἰμι καὶ σοφὸς τὰ ἐρωτικά.

ΩΝΗΤΗΣ. Πῶς οὖν ἐγὼ πρίωμαί σε; παιδαγωγοῦ γὰρ ἐδεόμην τῷ παιδὶ καλῶ ὄντι μοι.

ΣΩΚ. Τίς δ' ἂν ἐπιτηδειότερος ἐμοῦ γένοιτο συνεῖναι καλῶ; καὶ γὰρ οὐ τῶν σωμάτων ἔραστής εἰμι, τὴν ψυχὴν δὲ ἤγουμαι καλήν. ἀμέλει κἂν ὑπὸ ταῦτόν ἱμάτιον μοι κατακέωνται, ἀκούσει αὐτῶν λεγόντων μηδὲν ὑπ' ἐμοῦ 556 δεινὸν παθεῖν.

ΩΝΗΤΗΣ. Ἄπιστα λέγεις, τὸν παιδεραστὴν ὄντα μὴ πέρα τῆς ψυχῆς τι πολυπραγμονεῖν, καὶ ταῦτα ἐπ' ἐξουσίας, ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἱματίῳ κατακείμενον.

16 16. ΣΩΚ. Καὶ μὴν ὀμνύω γέ σοι τὸν κύνα καὶ τὴν πλάτανον, οὕτω ταῦτα ἔχειν.

ΩΝΗΤΗΣ. Ἡράκλεις τῆς ἀτοπίας τῶν Θεῶν.

ΣΩΚ. Τί σὺ λέγεις; οὐ δοκεῖ σοι ὁ κύων εἶναι Θεός; οὐχ ὄρεῖς τὸν Ἄνουβιν ἐν Αἰγύπτῳ Θεόν; καὶ τὸν ἐν οὐρανῷ Σείριον καὶ τὸν παρὰ τοῖς κάτω Κέρβερον;

17 17. ΩΝΗΤΗΣ. Εὖ λέγεις, ἐγὼ δὲ διημάρατον — ἀλλὰ τίνα βιοῖς τὸν τρόπον;

ΠΛΑΤΩΝ. Οἰκῶ μὲν ἐμαντιῶ τίνα πόλιν ἀναπλάσας, χρῶμαι δὲ πολιτεία ξένη καὶ νόμους νομίζω τοὺς ἐμούς.

ΩΝΗΤΗΣ. Ἐν ἐβουλόμην ἀκοῦσαι τῶν δογμάτων.

ΠΛΑΤ. Ἄκουε δὴ τὸ μέγιστον, ὃ περὶ τῶν γυναικῶν μοι δοκεῖ. μηδεμίαν αὐτῶν μηδεὶς εἶναι μόνου, παντὶ δὲ μετεῖναι τῷ βουλομένῳ τοῦ γάμου.

ΩΝΗΤΗΣ. Τοῦτο φῆς, ἀνηρῆσθαι τοὺς περὶ μοιχείας νόμους;

ΠΛΑΤ. Νῆ Δία, καὶ ἀπλῶς γε πᾶσαν τὴν περὶ τὰ τοιαῦτα μικρολογίαν.

ΩΝΗΤΗΣ. Τί δὲ περὶ τῶν ἐν ὥρᾳ παίδων σοι δοκεῖ;

ΠΛΑΤ. Καὶ οὗτοι ἔσονται τοῖς ἀρίστοις ἄθλον φιλησαι, λαμπρὸν τι καὶ νεανικὸν ἐργασαμένοις.

18. ΩΝΗΤΗΣ. Βαβαῖ τῆς φιλοδωρίας. τῆς δὲ σοφίας 18
τί σοι τὸ κεφάλαιον;

ΠΛΑΤ. Αἰ ἰδέαι καὶ τὰ τῶν ὄντων παραδείγματα·
ὀπόσα γὰρ δὴ ὄρεῖς, τὴν γῆν, τὰ ἐπὶ γῆς, τὸν οὐρανόν,
τὴν θάλατταν, ἀπάντων τούτων εἰκόνες ἀφανεῖς ἐστᾶσιν
ἔξω τῶν ὄλων.

ΩΝΗΤΗΣ. Ποῦ δὲ ἐστᾶσιν;

ΠΛΑΤ. Οὐδαμοῦ· εἰ γάρ που εἶεν, οὐκ ἂν εἶεν.

ΩΝΗΤΗΣ. Οὐχ ὀρῶ ταῦθ' ἄπερ λέγεις τὰ παρα-
δείγματα.

ΠΛΑΤ. Εἰκότως· τυφλὸς γὰρ εἰ τῆς ψυχῆς τὸν ὀ-
φθαλμόν. ἐγὼ δὲ πάντων ὀρῶ εἰκόνας καὶ σὲ ἀφανῆ καμὲ
ἄλλον, καὶ ὅλως διπλᾶ πάντα.

ΩΝΗΤΗΣ. Τοιγαροῦν ὠνητέος εἰ σοφὸς καὶ ὀξυδερ-
κῆς τις ὢν. φέρ' ἴδω τί καὶ πράξεις με ὑπὲρ αὐτοῦ σύ;

ΕΡΜ. Δὸς δύο τάλαντα.

ΩΝΗΤΗΣ. Ὠνησάμην ὅσον φῆς. τὰργύριον μέντοι
εἰς αὐθις καταβαλῶ.

558 19. ΕΡΜ. Τί σοι τοῦνομα;

19

ΩΝΗΤΗΣ. Δίων Συρακούσιος.

ΕΡΜ. Ἄγε λαβὼν ἀγαθῆ τύχῃ. τὸν Ἐπικούρειον σὲ
ἤδη καλῶ. τίς ὠνεῖται τοῦτον; ἔστι μὲν τοῦ γελῶντος
ἐκείνου μαθητῆς καὶ τοῦ μεθύοντος, οὗς μικρὸν ἐμπρόσθεν
ἀπεκηρύττομεν. οὐδὲν (†) δὲ πλεῖον οἶδεν αὐτῶν, παρ' ὅσον
ἀσεβέστερος τυγχάνει· τὰ δ' ἄλλα ἡδὺς καὶ λιχνεῖα φίλος.

ΩΝΗΤΗΣ. Τίς ἢ τιμή;

ΕΡΜ. Δύο μναῖ.

ΩΝΗΤΗΣ. Λάμβανε· τὸ δεῖνα δέ, ὅπως εἰδῶ, τίσι
χαίρει τῶν ἐδεσμάτων;

ΕΡΜ. Τὰ γλυκέα σιτεῖται καὶ τὰ μελιτώδη καὶ μά-
λιστά γε τὰς ἰσχάδας.

559 ΩΝΗΤΗΣ. Χαλεπὸν οὐδέν· ὠνησόμεθα γὰρ αὐτῷ
παλάδας τῶν Καρικῶν.

20. ΖΕΥΣ. Ἄλλον κάλει, τὸν ἐν χρῶ κουρίαν ἐκείνον, 20
τὸν σκυθρωπὸν, τὸν ἀπὸ τῆς στοᾶς.

ΕΡΜ. Εὐ λέγεις· εἰκόασι γοῦν πολὺ τι πληθὸς αὐ-

τὸν περιμένειν τῶν ἐπὶ τὴν ἀγορὰν ἀπηννηκότων. αὐτὴν τὴν ἀρετὴν πωλῶ, τῶν βίων τὸν τελειότατον. τίς πάντα μόνος εἰδέναι θέλει;

ΩΝΗΤΗΣ. Πῶς τοῦτο φῆς;

ΕΡΜ. Ὅτι μόνος οὗτος σοφός, μόνος καλός, μόνος δίκαιος ἀνδρεῖτος βασιλεὺς ῥήτωρ πλούσιος νομοθέτης καὶ 560 τὰ ἄλλα ὅποσα ἐστίν.

ΩΝΗΤΗΣ. Οὐκοῦν, ὦγαθέ, καὶ μάγειρος μόνος, καὶ νῆ Δία γε σκντοδέψης καὶ τέκτων καὶ τὰ τοιαῦτα;

ΕΡΜ. Ἔοικεν.

21 21. ΩΝΗΤΗΣ. Ἐλθέ, ὦγαθέ, καὶ λέγε πρὸς τὸν ὠνητὴν ἐμὲ ποιός τις εἶ, καὶ πρῶτον εἰ οὐκ ἄχθῃ πιπρασκόμενος καὶ δοῦλος ὢν.

ΧΡΥΣΙΠΠΟΣ. Οὐδαμῶς· οὐ γὰρ ἐφ' ἡμῖν ταῦτα ἐστίν. ὅσα δὲ οὐκ ἐφ' ἡμῖν, ἀδιάφορα εἶναι συμβέβηκεν.

ΩΝΗΤΗΣ. Οὐ μανθάνω ὅ τι λέγεις.

ΧΡΥΣ. Τί φῆς; οὐ μανθάνεις ὅτι τῶν τοιούτων τὰ μὲν ἐστὶ προσηγμένα, τὰ δ' ἔμπαλιν ἀποπροσηγμένα;

ΩΝΗΤΗΣ. Οὐδὲ νῦν μανθάνω.

ΧΡΥΣ. Εἰκότως· οὐ γὰρ εἰ συνήθης τοῖς ἡμετέροις 561 ὀνόμασιν οὐδὲ τὴν καταληπτικὴν φαντασίαν ἔχεις, ὃ δὲ σπουδαῖος ὁ τὴν λογικὴν θεωρίαν ἐκμαθῶν οὐ μόνον ταῦτα οἶδεν, ἀλλὰ καὶ σύμβαμα καὶ παρασύμβαμα ὅποια καὶ ὅποσον ἀλλήλων διαφέρει.

ΩΝΗΤΗΣ. Πρὸς τῆς σοφίας, μὴ φθονήσης καὶ τοῦτο εἰπεῖν, τί τὸ σύμβαμα καὶ τί τὸ παρασύμβαμα· καὶ γὰρ οὐκ οἶδ' ὅπως ἐπλήγην ὑπὸ τοῦ ἔνθμου τῶν ὀνομάτων.

ΧΡΥΣ. Ἄλλ' οὐδεὶς φθόνος· ἦν γὰρ τις χωλὸς ὢν αὐτῷ ἐκείνῳ τῷ χωλῷ ποδὶ προσπταίσας λίθῳ τραῦμα ἐξ ἀφανοῦς λάβῃ, ὁ τοιοῦτος εἶχε μὲν δῆπου σύμβαμα τὴν χωλείαν, τὸ τραῦμα δὲ παρασύμβαμα προσέλαβεν.

22 22. ΩΝΗΤΗΣ. Ὡ τῆς ἀγχινοίας· τί δ' ἄλλο μάλιστα 562 φῆς εἰδέναι;

ΧΡΥΣ. Τὰς τῶν λόγων πλεκτάνας, αἷς συμποδίζω τοὺς προσομιλοῦντας καὶ ἀποφράττω καὶ σιωπᾶν ποιῶ

φιμὸν ἀτεχνῶς αὐτοῖς περιτιθεῖς· ὄνομα δὲ τῇ δυνάμει ταύτῃ ὁ ἀοίδιμος συλλογισμός.

ΩΝΗΤΗΣ. Ἡράκλεις, ἅμαχόν τινα καὶ βίαιον λέγεις.

ΧΡΥΣ. Σκόπει γοῦν· ἔστι σοι παιδίον;

ΩΝΗΤΗΣ. Τί μὴν;

ΧΡΥΣ. Τοῦτο ἦν πως κροκόδειλος ἀρπάσῃ πλησίον τοῦ ποταμοῦ πλαζόμενον εὐρών, κατὰ σοι ἀποδώσειν ὑπισχνῆται αὐτό, ἦν εἴπῃς τάληθές ὅ τι δέδοκται αὐτῷ περὶ τῆς ἀποδόσεως τοῦ βρέφους, τί φήσεις αὐτὸν ἐγνωκέναι;

ΩΝΗΤΗΣ. Δυσἀπόκριτον ἐρωτᾷς. ἀπορῶ γὰρ ὁπότερον ἂν εἰπὼν ἀπολάβοιμι. ἀλλὰ σὺ πρὸς [τοῦ] Διὸς ἀποκρινάμενος ἀνάσωσαι μοι τὸ παιδίον, μὴ καὶ φθᾷσῃ αὐτὸ καταπιῶν.

ΧΡΥΣ. Θάρρει· καὶ ἄλλα γὰρ σε διδάξομαι θαυμασιώτερα.

ΩΝΗΤΗΣ. Τὰ ποῖα;

ΧΡΥΣ. Τὸν φερίζοντα καὶ τὸν κυριεύοντα καὶ ἐπὶ πᾶσι τὴν Ἡλέκτραν καὶ τὸν ἐγκεκαλυμμένον.

ΩΝΗΤΗΣ. Τίνα τοῦτον τὸν ἐγκεκαλυμμένον ἢ τίνα τὴν Ἡλέκτραν λέγεις;

563 ΧΡΥΣ. Ἡλέκτραν μὲν ἐκείνην τὴν πάνυ, τὴν Ἀγαμέμνονος, ἢ τὰ αὐτὰ οἶδέ τε ἅμα καὶ οὐκ οἶδε· παρεστῶτος γὰρ αὐτῇ τοῦ Ὁρέστου ἔτι ἀγνωῶτος οἶδε μὲν Ὁρέστην, ὅτι ἀδελφὸς αὐτῆς, ὅτι δὲ οὗτος Ὁρέστης ἀγνοεῖ. τὸν δ' αὖ ἐγκεκαλυμμένον καὶ πάνυ θαυμαστὸν ἀκούσῃ λόγον· ἀπόκριται γάρ μοι, τὸν πατέρα οἶσθα τὸν σεαυτοῦ;

ΩΝΗΤΗΣ. Ναί.

ΧΡΥΣ. Τί οὖν; ἦν σοι παραστήσας τινὰ ἐγκεκαλυμμένον ἔρωμαι, εἰ τοῦτον οἶσθα, τί φήσεις;

ΩΝΗΤΗΣ. Δηλαδὴ ἀγνοεῖν.

23. ΧΡΥΣ. Ἀλλὰ μὴν αὐτὸς οὗτος ἦν ὁ πατήρ ὁ σός· ὥστε εἰ τοῦτον ἀγνοεῖς, δῆλος εἶ τὸν πατέρα τὸν σὸν ἀγνοῶν.

ΩΝΗΤΗΣ. Οὐ μὲν οὖν· ἀλλ' ἀποκαλύψας αὐτὸν εἶσομαι τὴν ἀλήθειαν. ὅμως δ' οὖν τί σοι τῆς σοφίας

τὸ τέλος, ἢ τί πράξεις πρὸς τὸ ἀκρότατον τῆς ἀρετῆς ἀφικόμενος;

ΧΡΥΣ. Περὶ τὰ πρῶτα κατὰ φύσιν τότε γενήσομαι, λέγω δὲ πλοῦτον ὑγίειαν καὶ τὰ τοιαῦτα. πρότερον δὲ ἀνάγκη πολλὰ προπονήσαι λεπτογράφοις βιβλίοις παραθήγοντα τὴν ὄψιν καὶ σχόλια συναγείροντα καὶ σολοικισμῶν ἐμπιπλάμενον καὶ ἀτόπων ῥημάτων· καὶ τὸ κεφάλαιον, οὐ θέμις γενέσθαι σοφόν, ἢν μὴ τρεῖς ἐφεξῆς τοῦ ἠλλεβόρου πύης. 564

ΩΝΗΤΗΣ. Γενναῖά σου ταῦτα καὶ δεινῶς ἀνδρικά. τὸ δὲ Γνίφωνα εἶναι καὶ τοκογλύφον — καὶ γὰρ τάδε ὄρω σοι προσόντα — τί φῶμεν, ἀνδρὸς ἤδη πεπωκότος τὸν ἠλλεβόρον καὶ τελείου πρὸς ἀρετήν;

ΧΡΥΣ. Ναί· μόνῳ γοῦν τὸ δανείζειν πρόποι ἂν τῷ σοφῷ· ἐπεὶ γὰρ ἴδιον αὐτοῦ τὸ συλλογίζεσθαι, τὸ δανείζειν δὲ καὶ λογίζεσθαι τοὺς τόκους πλησίον εἶναι δοκεῖ τοῦ συλλογίζεσθαι, μόνου ἂν εἴη τοῦ σπουδαίου καθάρπερ ἐκεῖνο καὶ τοῦτο, καὶ οὐ μόνον γε ἄπλοῦς, ὥσπερ οἱ ἄλλοι, τοὺς τόκους, ἀλλὰ καὶ τούτων ἐτέρους τόκους λαμβάνειν· ἢ γὰρ ἀγνοεῖς ὅτι τῶν τόκων οἱ μὲν εἰσι πρῶτοί τινες, οἱ δὲ δεῦτεροι καθάρπερ αὐτῶν ἐκείνων ἀπόγονοι; ὄρας δὲ δῆτα καὶ τὸν συλλογισμόν ὅποιά φησιν· εἰ τὸν πρῶτον τόκον λήψεται, λήψεται καὶ τὸν δεῦτερον· ἀλλὰ μὴν τὸν πρῶτον [λήψεται], λήψεται ἄρα καὶ τὸν δεῦτερον.

24 ΩΝΗΤΗΣ. Οὐκοῦν καὶ μισθῶν πέρι τὰ αὐτὰ φῶμεν, οὓς σὺ λαμβάνεις ἐπὶ τῇ σοφίᾳ παρὰ τῶν νέων, καὶ δῆλον ὅτι μόνος ὁ σπουδαῖος μισθὸν ἐπὶ τῇ ἀρετῇ λήψεται;

ΧΡΥΣ. Μανθάνεις· οὐ γὰρ ἔμαντοῦ ἕνεκα λαμβάνω, τοῦ δὲ διδόντος αὐτοῦ χάριν· ἐπεὶ γὰρ ἔστιν ὁ μὲν τις ἐκχύτης, ὁ δὲ περιεκτικός, ἔμαντὸν μὲν ἀσκῶ εἶναι περιεκτικόν, τὸν δὲ μαθητὴν ἐκχύτην.

ΩΝΗΤΗΣ. Καὶ μὴν τούναντίον ἐχρῆν, τὸν νέον μὲν εἶναι περιεκτικόν, σὲ δὲ τὸν μόνον πλούσιον ἐκχύτην. 565

ΧΡΥΣ. Σκώπτεις, ὦ σῦτος. ἀλλ' ὄρα μὴ σε κατατοξεύσω τῷ ἀναποδείκτῳ συλλογισμῷ.

ΩΝΗΤΗΣ. Καὶ τί δεινὸν ἀπὸ τοῦ βέλους;

ΧΡΥΣ. Ἀπορία καὶ σιωπὴ καὶ διαστραφῆναι τὴν διάνοιαν. 25. ὃ δὲ μέγιστον, ἣν ἐθέλω, τάχιστα σε ἀπο-25 δειξω λίθον.

ΩΝΗΤΗΣ. Πῶς λίθον; οὐ γὰρ Περσεὺς σύ, ὦ βέλ-
τιστε, εἶναί μοι δοκεῖς.

ΧΡΥΣ. Ὡδέ πως· ὁ λίθος σῶμά ἐστι;

ΩΝΗΤΗΣ. Ναί.

ΧΡΥΣ. Τι δέ; τὸ ζῶον [οὐ] σῶμα;

ΩΝΗΤΗΣ. Ναί.

ΧΡΥΣ. Σὺ δὲ ζῶον;

ΩΝΗΤΗΣ. Ἔοικα γοῦν.

ΧΡΥΣ. Λίθος ἄρα εἶ σῶμα ὦν.

ΩΝΗΤΗΣ. Μηδαμῶς, ἀλλ' ἀνάλυσόν με πρὸς [τοῦ]
Λιὸς καὶ ἐξ ὑπαρχῆς ποιήσον ἄνθρωπον.

ΧΡΥΣ. Οὐ χαλεπὸν· ἀλλ' ἔμπαλιν ἴσθι ἄνθρωπος.
εἰπέ γάρ μοι, πᾶν σῶμα ζῶον;

ΩΝΗΤΗΣ. Οὐ.

ΧΡΥΣ. Τι δέ; λίθος ζῶον;

ΩΝΗΤΗΣ. Οὐ.

ΧΡΥΣ. Σὺ δὲ σῶμα εἶ;

ΩΝΗΤΗΣ. Ναί.

ΧΡΥΣ. Σῶμα δὲ ὦν ζῶον εἶ;

ΩΝΗΤΗΣ. Ναί.

ΧΡΥΣ. Οὐκ ἄρα λίθος εἶ ζῶόν γε ὦν.

ΩΝΗΤΗΣ. Εὖ γε ἐποίησας, ὡς ἤδη μου τὰ σκέλη
καθάπερ τῆς Νιόβης ἀπειψύχετο καὶ πάγια ἦν. ἀλλὰ
ἀνήσομαι γε σέ. πόσον ὑπὲρ αὐτοῦ καταβάλω.

ΕΡΜ. Μνάς δώδεκα.

ΩΝΗΤΗΣ. Λάμβανε.

ΕΡΜ. Μόνος δ' αὐτὸν ἐώνησαι;

ΩΝΗΤΗΣ. Μὰ Δί', ἀλλ' οὔτοι πάντες, οὓς ὄρεῖς.

566 ΕΡΜ. Πολλοὶ γε καὶ τοὺς ὄμους καρτεροὶ καὶ τοῦ
θερίζοντος ἄξιοι.

26. ΖΕΥΣ. Μὴ διάτριβε· ἄλλον κάλει τὸν Περιπα-26
τητικόν.

ΕΡΜ. Σέ φημι, τὸν καλόν, τὸν πλούσιον. ἄγε δὴ, ἀνήσασθε τὸν συνειτώτατον, τὸν ἅπαντα ὄλως ἐπιστάμενον.

ΩΝΗΤΗΣ. Ποῖος δέ τις ἐστί;

ΕΡΜ. Μέτριος, ἐπιεικής, ἀρμόδιος τῷ βίῳ, τὸ δὲ μέγιστον, διπλοῦς.

ΩΝΗΤΗΣ. Πῶς λέγεις;

ΕΡΜ. Ἄλλος μὲν ὁ ἔκτοσθεν φαινόμενος, ἄλλος δὲ ὁ ἔντοσθεν εἶναι δοκεῖ· ὥστε ἦν πρὴν αὐτόν, μέμνησο τὸν μὲν ἐσωτερικόν, τὸν δὲ ἐξωτερικόν καλεῖν.

ΩΝΗΤΗΣ. Τί δὲ γινώσκει μάλιστα;

ΕΡΜ. Τρία εἶναι τάχαθά, ἐν ψυχῇ, ἐν σώματι, ἐν τοῖς ἐκτός.

ΩΝΗΤΗΣ. Ἀνθρώπινα φρονεῖ. πόσον δὲ ἐστιν;

ΕΡΜ. Εἴκοσι μῶν.

ΩΝΗΤΗΣ. Πολλοῦ λέγεις.

ΕΡΜ. Οὐκ, ὦ μακάριε· καὶ γὰρ αὐτὸς ἔχειν τι ἀργύριον δοκεῖ. ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις ἀνήσάμενος. ἔτι δὲ εἶση αὐτίκα μάλα παρ' αὐτοῦ πόσον μὲν ὁ κώνωψ βιοῦ τὸν χρόνον, ἐφ' ὅποσον δὲ βάθος ἢ θάλαττα ὑπὸ τοῦ ἡλίου καταλάμπεται, καὶ ὁποία τίς ἐστιν ἡ ψυχὴ τῶν ὀστρεῶν.

ΩΝΗΤΗΣ. Ἡράκλεις τῆς ἀκριβολογίας.

ΕΡΜ. Τί δὲ, εἰ ἀκούσειας ἄλλα πολλῶν τούτων ὀξυδερκέστερα, γονῆς τε πέρι καὶ γενέσεως καὶ τῆς ἐν ταῖς μήτραις τῶν ἐμβρύων πλαστικῆς, καὶ ὡς ἄνθρωπος μὲν γελαστικόν, ὄνος δὲ οὐ γελαστικόν . . . οὐδὲ τεκταινόμενον οὐδὲ πλωϊζόμενον; (†)

ΩΝΗΤΗΣ. Πάνσεμνα φῆς καὶ ὀνησιφόρα τὰ μαθημάτα, ὥστε ἀνοῦμαι αὐτόν τῶν εἰκόσιν.

27 27. ΕΡΜ. Εἶεν.

ΖΕΥΣ. Τίς λοιπὸς ἡμῖν [καταλείπεται];

ΕΡΜ. Ὁ Σκεπτικὸς οὗτος. σὺ δὲ ὁ Πυρρῆας πρόσσιθι καὶ ἀποκρήντιον κατὰ τάχος. ἦδη μὲν ὑπεκρέουσι οἱ πολλοὶ καὶ ἐν ὀλίγοις ἢ πρᾶσις ἔσται. ὅμως δὲ τίς καὶ τοῦτον ἀνήσεται;

568 ΩΝΗΤΗΣ. Ἐγωγε. ἀλλ' οὖν πρῶτον εἰπέ μοι, σὺ τί ἐπίστασαι;

ΠΥΡΡΩΝ. Οὐδέν.

ΩΝΗΤΗΣ. Πῶς τοῦτ' ἔφησθα;

ΠΥΡΡ. Ὅτι οὐδέν ὄλως εἶναι μοι δοκεῖ.

ΩΝΗΤΗΣ. Οὐδὲ ἡμεῖς ἄρα ἐσμέν τινες;

ΠΥΡΡ. Οὐδὲ τοῦτο οἶδα.

ΩΝΗΤΗΣ. Οὐδ' ὅτι σὺ τις ὢν τυγχάνεις;

ΠΥΡΡ. Πολὺ μᾶλλον ἔτι τοῦτ' ἄγνωῶ.

ΩΝΗΤΗΣ. Ὡ τῆς ἀπορίας. τί δὲ σοι τὰ σταθμῖα ταυτὶ βούλεται;

ΠΥΡΡ. Ζυγοστατῶ ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους καὶ πρὸς τὸ ἴσον ἀπευθύνω, καὶ ἐπειδὴν ἀκριβῶς ὁμοίους τε καὶ ἰσοβαρεῖς ἴδω, τότε δὴ τότε ἄγνωῶ τὸν ἀληθέστερον.

ΩΝΗΤΗΣ. Τῶν ἄλλων δὲ τί ἂν πράττοις ἐμμελεῶς;

ΠΥΡΡ. [Τὰ] πάντα πλὴν δραπέτην μεταδιώκειν.

ΩΝΗΤΗΣ. Τί δὲ τοῦτό σοι ἀδύνατον;

ΠΥΡΡ. Ὅτι, ὦγαθέ, οὐ καταλαμβάνω.

ΩΝΗΤΗΣ. Εἰκότως· βραδύς γὰρ καὶ νωθὴς τις εἶναι δοκεῖς. ἀλλὰ τί σοι τὸ τέλος τῆς ἐπιστάσεως;

ΠΥΡΡ. Ἡ ἀμαθία καὶ τὸ μῆτε ἀκούειν μῆτε ὄραν.

ΩΝΗΤΗΣ. Οὐκοῦν καὶ τὸ τυφλὸς ἅμα καὶ κωφὸς εἶναι λέγεις;

569 ΠΥΡΡ. Καὶ ἄκριτός τε προσέτι καὶ ἀναίσθητος καὶ ὄλως τοῦ σκώληκος οὐδὲν διαφέρων.

ΩΝΗΤΗΣ. Ὡνητέος εἶ δια ταῦτα. πόσου τοῦτον ἄξιον χρεὶ φάναι;

ΕΡΜ. Μνάς Ἀττικῆς.

ΩΝΗΤΗΣ. Λάμβανε. τί φῆς, ὦ οὔτος; ἐπριάμην σε;

ΠΥΡΡ. Ἀθῆλον.

ΩΝΗΤΗΣ. Μηδαμῶς· ἐώνημαι γὰρ καὶ τὰργύριον κατέβαλον.

ΠΥΡΡ. Ἐπέχω περὶ τούτου καὶ διασκέπτομαι.

ΩΝΗΤΗΣ. Καὶ μὴν ἀκολούθει μοι, καθάπερ χρεὶ ἐμὸν οἰκέτην.

ΠΥΡΡ. Τίς οἶδεν εἰ ἀληθῆ ταῦτα φῆς;

ΩΝΗΤΗΣ. Ὁ κῆρυξ καὶ ἡ μῆνῆ καὶ οἱ παρόντες.

ΠΥΡΡ. Πάρεσι γὰρ ἡμῖν τινες;

ΩΝΗΤΗΣ. Ἄλλ' ἐγὼ σε ἤδη ἐμβαλὼν ἐς τὸν μυλῶνα πείσω εἶναι δεσπότης κατὰ τὸν χεῖρω λόγον.

ΠΥΡΡ. Ἐπεχε περὶ τούτου.

ΩΝΗΤΗΣ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἤδη γε ἀπεφηνάμην.

ΕΡΜ. Σὺ μὲν παῦσαι ἀντιτεινῶν καὶ ἀκολουθεῖ τῷ πριαμένῳ, ὑμᾶς δὲ ἐς αὔριον παρακαλοῦμεν· ἀποκηρύξειν γὰρ τοὺς ἰδιώτας καὶ βαναύσους καὶ ἀγοραίους βίους μέλλομεν.

ΛΑΙΕΥΣ Η ΑΝΑΒΙΟΥΝΤΕΣ.

570

1 1. ΣΩΚ. Βάλλε βάλλε τὸν κατάρατον ἀφθόνοις τοῖς λίθοις. ἐπίβαλλε τῶν βώλων· προσεπίβαλλε καὶ τῶν ὀστράκων· παῖε τοῖς ξύλοις τὸν ἀλιτήριον· ὄρα μὴ διαφύγη· καὶ σὺ βάλλε, ὦ Πλάτων· καὶ σύ, ὦ Χρῦσιππε· καὶ σὶ δέ. πάντες ἅμα ξυνασπίσωμεν ἐπ' αὐτόν,

ὡς πήρη πήρηφιν ἀρήγη, βάκτρα δὲ βάκτροις.

κοινὸς γὰρ πολέμιος, καὶ οὐκ ἔστιν ἡμῶν ὄντινα οὐχ ὕβρικε. σὺ δέ, ὦ Διόγετες, εἴ ποτε καὶ ἄλλοτε, χρῶ τῷ⁵⁷¹ ξύλῳ, μηδὲ ἀνήτε· διδότη τὴν ἀξίαν βλάσφημος ὢν. τί τοῦτο; κεκμήκατε, ὦ Ἐπίκουρε καὶ Ἀρίστιππε; καὶ μὴν οὐκ ἐχρῆν.

ἀνέρες ἔστε, σοφοί, μνήσασθε δὲ θούριδος ὀργῆς.

2 2. Ἀριστοτέλες, ἐπισπούδασον· ἔτι θᾶττον. εὖ ἔχει· ἐάλωκε τὸ θηρίον· εἰλήφραμέν σε, ὦ μιαιρέ. εἶση γοῦν αὐτίκα οὐστυνας ὄντας ἡμᾶς ἑκακηγόρεις. τῷ τρόπῳ δέ τις αὐτὸν καὶ μετέλθῃ; ποικίλον γὰρ τινα ἐπινοῶμεν θάνατον κατ' αὐτοῦ πᾶσιν ἡμῖν ἕξαρκέσαι δυνάμενον· καθ' ἕκαστον γοῦν δίκαιός ἐστιν ἡμῖν ἀπολωλέναι.

ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ Α. Ἐμοὶ μὲν ἀνεσκολοπίσθαι δοκεῖ αὐτόν.

ΦΙΛ. Β. Νὴ Δία, μαστιγωθέντα γε πρότερον.

ΦΙΛ. Γ. Τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκεκόφθω.

572 ΠΛΑ. Δ. Τὴν γλῶτταν αὐτὴν ἔτι πολὺ πρότερον ἀπο-
τειμήσθω.

ΣΩΚ. Σοὶ δὲ τί, Ἐμπεδόκλεις, δοκεῖ;

ΕΜΠ. Ἐς τοὺς κρατῆρας ἐμπεσεῖν αὐτόν, ἄς μάθῃ
μὴ λουδορεῖσθαι τοῖς κρείττοσι.

ΠΛΑΤ. Καὶ μὴν ἄριστον ἦν καθάπερ τινὰ Πενθέα
ἢ Ὀρφέα

λακιστὸν ἐν πέτραισιν εὐρέσθαι μόνον,
ἵνα καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ ἕκαστος ἔχων ἀπηλλάττετο.

3. ΛΟΥΚ. Μηδαμῶς· ἀλλὰ πρὸς ἱεσίου φείσα-3
σθέ μου.

ΣΩΚ. Ἄραρην· οὐκ ἂν ἀφεθείης ἔτι. ὄρας δὲ δὴ
καὶ τὸν Ὀμηρον ἄ φησιν,

ὡς οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἀνδράσιν ὄρνια πιστά,

ΛΟΥΚ. Καὶ μὴν καθ' Ὀμηρον ὑμᾶς καὶ αὐτὸς ἱε-
τεύω· αἰδέσεσθε γὰρ ἴσως τὰ ἔπη καὶ οὐ παρόψεσθε ῥαψω-
δήσαντά με·

ζωγρεῖτ' οὐ κακὸν ἄνδρα καὶ ἄξια δέχθε ἄποινα,
χαλκὸν τε χρυσόν τε, τὰ δὴ φιλέουσι σοφοὶ περ.

573 ΠΛΑΤ. Ἄλλ' οὐδὲ ἡμεῖς ἀπορήσομεν πρὸς σὲ Ὀμη-
ρικῆς ἀντιλογίας. ἄκουε γοῦν·

μὴ δὴ μοι φύξιν γε, κακηγόρε, βάλλεο θυμῷ
χρυσόν περ λέξας, ἐπεὶ ἴκεο χεῖρας ἔς ἀμάς.

ΛΟΥΚ. Οἴμοι τῶν κακῶν. ὁ μὲν Ὀμηρος ἡμῖν ἄπρα-
κτος, ἢ μεγίστη ἐλπίς. ἐπὶ τὸν Εὐριπίδην δὴ μοι κατα-
φρευκτέον· τάχα γὰρ ἂν ἐκεῖνος σώσειέ με.

μὴ κτεῖνε· τὸν ἱκέτην γὰρ οὐ θέμις κτανεῖν.

ΠΛΑΤ. Τί δέ; οὐχὶ κάκεινα Εὐριπίδου ἐστίν,
οὐ δεινὰ πάσχειν δεινὰ τοὺς εἰργασμένους;

ΛΟΥΚ. Νῦν οὖν ἕκατι ῥημάτων κτενεῖτέ με;

ΠΛΑΤ. Νῆ Δία· φησὶ γοῦν ἐκεῖνος αὐτός,

ἀχαλίνων στομάτων

ἀνόμου τ' ἀφροσύνας

τὸ τέλος δυστυχία.

4. ΛΟΥΚ. Οὐκοῦν ἐπεὶ δέδοκται πάντως ἀποκτιν- 4
νῦναι καὶ οὐδεμία μηχανὴ [τὸ] διαφυγεῖν με, φέρε, τοῦτο

γοῦν εἶπατέ μοι, οἵτινες ὄντες ἢ τί πεπονθότες ἀνίχε- 574
στον πρὸς ἡμῶν ἀμείλιχτα ὀργίζεσθε καὶ ἐπὶ θανάτῳ με
ξυνειλήφατε;

ΠΛΑΤ. Ὅτινα μὲν εἰργασαι ἡμᾶς τὰ δεινά, σεαυτὸν
ἐρώτα, ὧ̄ κάκιστε, καὶ τοὺς καλοὺς ἐκείνους σου λόγους,
ἐν οἷς φιλοσοφίαν τε αὐτὴν κακῶς ἠγόρευες καὶ ἐς ἡμᾶς ὕβρι-
ζες ὡσπερ ἐξ ἀγορᾶς ἀποκηρύττων σοφούς ἀνδρας, καὶ τὸ
μέγιστον, ἔλευθέρους· ἐφ' οἷς ἀγανακτήσαντες ἀνεληλύ-
θαμεν ἐπὶ σὲ παραιτησάμενοι πρὸς ὀλίγον τὸν Ἄιδην, Χρύ-
σιππος οὗτος καὶ Ἐπίκουρος καὶ ὁ Πλάτων ἐγὼ καὶ Ἀρισ-
τοτέλης ἐκεινοσὶ καὶ ὁ σιωπῶν οὗτος Πυθαγόρας καὶ ὁ
Διογένης καὶ ἅπαντες ὅσους διέσურες ἐν τοῖς λόγοις.

5 5. ΛΟΥΚ. Ἀνέπνευσα· οὐ γὰρ ἀποκτενεῖτέ με, ἦν
μάθητε ὅποιος ἐγὼ περὶ ὑμᾶς ἐγενόμην· ὥστε ἀπορρί-
ψατε τοὺς λίθους, μᾶλλον δὲ φυλάττετε. χρησέσθε γὰρ
αὐτοῖς κατὰ τῶν ἀξίων.

ΠΛΑΤ. Ληρεῖς. σὲ δὲ τήμερον χρὴ ἀπολωλέναι,
καὶ ἦδη γε

λαῖνον ἔσσο χιτῶνα κακῶν ἔνεχ', ὅσσα ἔοργας —

ΛΟΥΚ. Καὶ μὴν, ὧ̄ ἄριστοι, ὃν ἐχρῆν μόνον ἐξ
ἀπάντων ἐπαινεῖν οἰκεῖόν τε ὑμῖν ὄντα καὶ εὖνον καὶ
ὁμογνώμονα καί, εἰ μὴ φορτικὸν εἰπεῖν, κηδεμόνα τῶν
ἐπιτηδευμάτων, εὖ ἴστε ἀποκτενοῦντες, ἦν ἐμὲ ἀποκτεί-
νητε τοσαῦτα περὶ ὑμῶν πεπονηκότα. ὁρᾶτε οὖν μὴ τὸ 575
τῶν νῦν φιλοσόφων αὐτὸ ποιῆτε, ἀχάριστοι καὶ ὀργίλοι
καὶ ἀγνώμονες φαινόμενοι πρὸς ἀνδρα εὐεργέτην.

ΠΛΑΤ. Ὡ̄ τῆς ἀναισχυντίας. καὶ χάριν σοι τῆς κα-
κιγορίας προσοφείλομεν; οὕτως ὡς ἀνδραπόδοις ἀληθῶς
οἶει διαλέγεσθαι καὶ εὐεργεσίαν καταλογιῆ πρὸς ἡμᾶς ἐπὶ
τῇ τοσαύτῃ ὕβρει καὶ παροινίᾳ τῶν λόγων;

6 6. ΛΟΥΚ. Ποῦ γὰρ ἐγὼ ὑμᾶς ἢ πότε ὕβρικα, ὅς
αἰεὶ φιλοσοφίαν τε θαναμάζων διατετέλεκα καὶ ὑμᾶς αὐ-
τοὺς ὑπερεπαινῶν καὶ τοῖς λόγοις οὓς καταλελοίπατε ὁμι-
λῶν; αὐτὰ γοῦν ἅ φημι ταῦτα, πόθεν ἄλλοθεν ἢ παρ'
ὑμῶν λαβὼν καὶ κατὰ τὴν μέλιτταν ἀπανθισάμενος ἐπι-
δείκνυμαι τοῖς ἀνθρώποις; οἱ δὲ ἐπαινοῦσι καὶ γνωρί-

ζουσιν ἕκαστον τὸ ἄνθος ὄθεν καὶ παρ' οὔτου καὶ ὅπως ἀνελεξάμην, καὶ λόγῳ μὲν ἐμὲ ζηλοῦσι τῆς ἀνθολογίας, τὸ δ' ἀληθὲς ὑμᾶς καὶ τὸν λειμῶνα τὸν ὑμέτερον, οἱ τοιαῦτα ἐξηγήκατε ποικίλα καὶ πολυειδῆ τὰς βαφάς, εἴ τις ἀναλέξασθαι τε αὐτὰ ἐπίσταιτο καὶ ἀναπλέξαι καὶ ἀρμόσαι, ὡς μὴ ἀπάδειν θάτερον θάτερον. ἔσθ' ὅστις οὖν ταῦτα εὖ πεπονθῶς παρ' ὑμῶν κακῶς ἂν εἰπεῖν ἐπιχειρήσειεν εὐεργέτας ἄνδρας, ἀφ' ὧν ἤδη τις εἶναι ἔδοξεν; ἐκτός εἰ μὴ κατὰ τὸν Θάμυριν ἢ τὸν Εὐρυτον εἴη τὴν φύσιν, ὡς ταῖς Μούσαις ἀντάδειν, παρ' ὧν εἰλήφει τὴν ᾠδὴν, ἢ τῷ Ἀπόλλωνι ἐριδαίνειν ἐναντία τοξέων, καὶ ταῦτα δοιῆρι ὄντι τῆς τοξικῆς.

7. ΠΛΑΤ. Τοῦτο μὲν, ὦ γενναῖε, κατὰ τοὺς ῥήτο- 7
ρας εἴρηται σοι· ἐναντιώτατον γοῦν ἐστί [σοι] τῷ πράγματι καὶ χαλεπωτέραν σου ἐπιδείκνυσι τὴν τόλμαν, εἴ γε τῇ ἀδικίᾳ καὶ ἀχαριστίᾳ πρόσσεστιν, ὅς παρ' ἡμῶν τὰ τοξεύματα, ὡς φῆς, λαβῶν καθ' ἡμῶν ἐτόξευες, ἕνα τοῦτον ὑποθέμενος τὸν σκοπόν, ἅπαντας ἡμᾶς ἀγορεύειν κακῶς· τοιαῦτα παρὰ σοῦ ἀπειλήσαμεν ἀνθ' ὧν σοι τὸν λειμῶνα ἐκεῖνον ἀναπετάσαντες οὐκ ἐκωλύσαμεν δρέπεσθαι καὶ τὸ προκόλλιον ἐμπλησάμενον ἀπελθεῖν· ὥστε δι' αὐτὸ τοῦτο δίκαιος εἶ ἀποθανεῖν.

8. ΛΟΥΚ. Ὁρᾶτε, πρὸς ὄργην ἀκούετε καὶ οὐδὲν 8
τῶν δικαίων προσίεσθε. καίτοι οὐκ ἂν ᾠήθην ποτὲ ὡς ὄργῃ Πλάτωνος ἢ Χρυσίππου ἢ Ἀριστοτέλους ἢ τῶν ἄλλων ὑμῶν καθίκοιτο ἂν, ἀλλὰ μοι ἔδοκεῖτε μόνοι δὴ πόρρω 577
εἶναι τοῦ τοιούτου. πλὴν ἀλλὰ μὴ ἄκριτόν γε, ὦ θανμάσιοι, μηδὲ πρὸ δίκης ἀποκτείνητέ με· ὑμέτερον γοῦν καὶ τοῦτο ἦν, μὴ βία μηδὲ κατὰ τὸ ἰσχυρότερον πολιτεύεσθαι, δίκη δὲ τὰ διάφορα διαλύεσθαι διδόντας λόγον καὶ δεχομένους ἐν τῷ μέρει. ὥστε δικαστὴν ἐλόμενοι κατηγορήσατε μὲν ὑμεῖς ἢ ἅμα πάντες ἢ ὄντινα ἂν χειροτονήσητε ὑπὲρ ἀπάντων, ἐγὼ δὲ ἀπολογίσομαι πρὸς τὰ ἐγκλήματα, καὶ ἦν μὲν ἀδικῶν φαίνωμαι καὶ τοῦτο περὶ ἐμοῦ γινῶ τὸ δικαστήριον, ὑφέξω δηλαδὴ τὴν ἀξίαν, ὑμεῖς δὲ βίαιον οὐδὲν τολμήσετε· ἦν δὲ τὰς εὐθύνας ὑπο-

σχών καθαρὸς ὑμῖν καὶ ἀνεπίληπτος εὐρίσκωμαι, ἀφή-
σουσί με οἱ δικασταί, ὑμεῖς δὲ ἐς τοὺς ἐξαπατήσαντας

- 9 9. ΠΛΑΤ. Τοῦτ' ἐκεῖνο, ἐς πεδίον τὸν ἵππον, ὡς
παρακρουσάμενος τοὺς δικαστὰς ἀπέλθης· φασὶ γοῦν ῥή-
τορά σε καὶ δικανικόν τινα εἶναι καὶ πανούργον ἐν τοῖς
λόγοις. τίνα δὲ καὶ δικαστὴν ἐθέλεις γενέσθαι, ὅτινα
μὴ σὺ δωροδοκίσας, οἷα πολλὰ ποιεῖτε, ἄδικα πείσεις
ὑπὲρ σοῦ ψηφίσασθαι;

ΛΟΥΚ. Θαρρεῖτε τούτου γε ἕνεκα· οὐδένα τοιοῦτον
δαιτητὴν ὑποπτον ἢ ἀμφίβολον ἀξιῶσαιμ' ἂν γενέσθαι 578
καὶ ὅστις ἀποδώσεται μοι τὴν ψῆφον. ὁρᾶτε γοῦν, τὴν
Φιλοσοφίαν αὐτὴν μεθ' ὑμῶν δικάστριαν ποιοῦμαι ἔγωγε.

ΠΛΑΤ. Καὶ τίς ἂν κατηγορήσειεν, εἰ γε ἡμεῖς δι-
κάσομεν;

ΛΟΥΚ. Οἱ αὐτοὶ κατηγορεῖτε καὶ δικάζετε· οὐδὲν
οὐδὲ τοῦτο δέδια. τοσοῦτον ὑπερφέρω τοῖς δικαίοις καὶ
ἐκ περιουσίας ἀπολογήσεσθαι ὑπολαμβάνω.

- 10 10. ΠΛΑΤ. Τί ποιῶμεν, ὦ Πυθαγόρα καὶ Σώκρα-
τες; ἔοικε γὰρ οὐκ ἄλογα ὁ ἀνὴρ [προκαλεῖσθαι] ἀξιούν.

ΣΩΚ. Τί δ' ἄλλο ἢ βαδίζωμεν ἐπὶ τὸ δικαστήριον
καὶ τὴν Φιλοσοφίαν παραλαβόντες ἀκούσωμεν ὃ τι καὶ
ἀπολογήσεται· τὸ πρὸ δίκης γὰρ ἀποκτείνειν οὐχ ἡμέτε-
ρον, ἀλλὰ δεινῶς ἰδιωτικόν, ὀργίλων τινῶν ἀνθρώπων
καὶ ἐν τῇ χειρὶ τὸ δίκαιον τιθεμένων. παρέξομεν οὖν
ἀφορμὰς τοῖς κακῶς ἐθέλουσι καταλεύσαντες ἄνδρα
μηδὲ ἀπολογησάμενον ὑπὲρ ἑαυτοῦ, καὶ ταῦτα δικαιοσύνη
χαίρειν αὐτοὶ λέγοντες. ἢ τί ἂν εἴποιμεν Ἀνύτου πέρι
καὶ Μελίτου, τῶν ἐμοῦ κατηγορησάντων, ἢ τῶν τότε δικα-
σιῶν, εἰ οὗτος τεθνήξεται μηδὲ τὸ παράπαν ὕδατος μετα- 579
λαβῶν;

ΠΛΑΤ. Ἄριστα παραινεῖς, ὦ Σώκρατες· ὥστε ἀπίω-
μεν ἐπὶ τὴν Φιλοσοφίαν. ἢ δὲ δικασάτω, καὶ ἡμεῖς ἀγα-
πήσομεν οἷς ἂν ἐκείνη διαγνῶ.

- 11 11. ΛΟΥΚ. Εὖ γε, ὦ σοφώτατοι, ἀμείνω ταῦτα καὶ
νομιμώτερα. τοὺς μέντοι λίθους φυλάττετε, ὡς ἔφην·

δείσει γὰρ αὐτῶν μικρὸν ὕστερον ἐν τῷ δικαστηρίῳ. ποῦ δὲ τὴν Φιλοσοφίαν εὔροι τις ἄν; οὐ γὰρ οἶδα ἔνθα οἰκεῖ· καίτοι πολὺν ἐπλανήθην χρόνον ἀναζητῶν τὴν οἰκίαν, ὡς ξυγγενοίμην αὐτῇ. εἶτα ἐντυγχάνων ἄν τιςι τριβωνία περιβεβλημένοις καὶ πώγωνας βαθεῖς καθειμένοις παρ' αὐτῆς ἐκείνης ἤκειν φάσκουσιν, οἴομενος εἰδέναι αὐτοὺς ἀνηρώτων· οἱ δὲ πολὺ μᾶλλον ἐμοῦ ἀγνωστοὺντες ἢ οὐδ' ὄλως ἀπεκρίνοντό μοι, ὡς μὴ ἐλέγχοντο οὐκ εἰδότες, ἢ ἄλλην θύραν ἀντ' ἄλλης ἀπεδείκνον. οὐδέπω γοῦν καὶ τήμερον ἐξευρεῖν δεδύνημαι τὴν οἰκίαν.

12. πολλάκις δὲ ἢ αὐτὸς εἰκάσας ἢ ξεναγήσαντός τινος 12 ἦγον ἄν ἐπὶ τινας θύρας βεβαίως ἐλπίσας τότε γοῦν εὐρη-
 580 κέναι, τεκμαιρόμενος τῷ πλήθει τῶν εἰσιόντων τε καὶ ἐξιόντων, ἀπάντων [σχυθρωπῶν] καὶ τὰ σχήματα εὐσταλῶν καὶ φροντιστικῶν τὴν πρόσοψιν· μετὰ τούτων οὖν ξυμπαραβυσθεῖς καὶ αὐτὸς εἰσῆλθον. εἶτα ἐώρων γύναιόν τι οὐχ ἀπλοῦκόν, εἰ καὶ ὅτι μάλιστα ἐς τὸ ἀφελὲς καὶ ἀκόσμητον ἑαυτὴν ἐρρύθμιζεν, ἀλλὰ κατεφάνη μοι αὐτίκα οὐδὲ τὸ ἄνετον δοκοῦν τῆς κόμης ἀκαλλώπιστον ἐῷσα οὐδὲ τοῦ ἱματίου τὴν ἀναβολὴν ἀνεπιτηδεύτως περιστέλλουσα· πρόδηλος δὲ ἦν κοσμουμένη αὐτοῖς καὶ πρὸς εὐπρέπειαν τῷ ἀθεραπεύτῳ δοκοῦντι προσχρωμένη. ὑπεφαίνετο δὲ τι καὶ ψιμύθιον καὶ φῦκος καὶ τὰ ῥήματα πάντα ἐταιρικά· καὶ ἐπαινουμένη ὑπὸ τῶν ἑραστῶν ἐς κάλλος ἔχαιρε, καὶ εἰ δοίη τις, προχειρῶς ἐδέχετο, καὶ
 581 τοῖς πλουσιωτέροις ἄν παρακαθισαμένη πλησίον τοὺς πένητας τῶν ἑραστῶν οὐδὲ προσέβλεπεν. πολλάκις δὲ καὶ γυμνωθείσης αὐτῆς κατὰ τὸ ἀκούσιον ἐώρων περιδέραια χρυσᾶ τῶν κλοιῶν παχύτερα. ἐπὶ πόδα οὖν εὐθύς ἀνέστρεφον οἰκτεῖρας δηλαδὴ τοὺς κακοδαίμονας ἐκείνους οὐ τῆς ῥίνος, ἀλλὰ τοῦ πώγωνος ἐλκομένους πρὸς αὐτῆς καὶ κατὰ τὸν Ἰξίονα εἰδώλῳ ἀντὶ τῆς Ἥρας συνόντας.

13. ΠΛΑΤ. Τοῦτο μὲν ὀρθῶς ἔλεξας· οὐ γὰρ πρόδη- 13
 λος οὐδὲ πᾶσι γνώριμος ἡ θύρα. πλὴν ἄλλ' οὐδὲν δεῖσει βαδίζειν ἐπὶ τὴν οἰκίαν· ἐνταῦθα γὰρ ἐν Κεραμεικῷ ὑπομενοῦμεν αὐτήν. ἡ δὲ ἤδη που ἀφίξεται ἐπανιοῦσα

ἐξ Ἀκαδημίας, ὡς περιπατήσῃ καὶ ἐν τῇ Ποικίλῃ· τοῦτο ὁσημέραι ποιεῖν ἔθος αὐτῆ· μᾶλλον δὲ ἤδη προσέρχεται. 582 ὁρᾷς τὴν κόσμιον ἀπὸ τοῦ σχήματος, τὴν προσηνῆ τὸ βλέμμα, τὴν ἐπὶ συννοίας ἡρέμα βαδίζουσαν;

ΛΟΥΚ. Πολλὰς ὁμοίας ὁρῶ τό τε σχῆμα καὶ τὸ βά-583 δισμα καὶ τὴν ἀναβολήν. καίτοι μία πάντως ἢ γε ἀληθῆς 584 Φιλοσοφία ἐστὶν ἐν αὐταῖς.

ΠΛΑΤ. Εὖ λέγεις. ἀλλὰ δηλώσει ἥτις ἐστὶ φθεγγαμένη μόνον.

- 14 14. ΦΙΛ. Παπαῖ· τί Πλάτων καὶ Χρῦσιππος ἄνω καὶ Ἀριστοτέλης καὶ οἱ ἄλλοι πάντες, αὐτὰ δὴ τὰ κεφάλαιά μου τῶν μαθημάτων; τί αὐθις ἐς τὸν βίον; ἄρα τί ὑμᾶς ἐλύπει τῶν κάτω; ὀργιζομένοις γούν ἔοικατε. καὶ τίνα τοῦτον ξυλλαβόντες ἄγετε; ἢ που τυμβωρύχος τις ἢ ἀνδροφόνος ἢ ἱεροσύλος ἐστι;

ΠΛΑΤ. Νῆ Δί', ὦ Φιλοσοφία, πάντων γε ἱεροσύλων ἀσεβέστατος, ὃς τὴν ἱερωτάτην σὲ κακῶς ἀγορεύειν 585 ἐπεχείρησε καὶ ἡμᾶς ἅπαντας, ὅποσοι τι παρὰ σοῦ μαθόντες τοῖς μεθ' ἡμᾶς καταλελοίπαμεν.

ΦΙΛ. Εἶτα ἡγανακτήσατε λοιδορησαμένου τινός, καὶ ταῦτα εἰδότες ἐμέ, οἷα πρὸς τῆς Κωμωδίας ἀκούουσα ἐν τοῖς Διονυσίοις ὁμῶς φίλην τε αὐτὴν ἡγῆμαι καὶ οὔτε ἐδικασάμην οὔτε ἡτιασάμην προσελθούσα, ἐφίμημι δὲ παίξειν τὰ εἰκότα καὶ τὰ ξυνήθη τῇ ἔορτῃ; οἶδα γὰρ ὡς οὐκ ἂν τι ὑπὸ σκώμματος χεῖρον γένοιτο, ἀλλὰ τούναντίον ὅπερ ἂν ἦ καλόν, ὥσπερ τὸ χρυσίον ἀποσμῶμενον τοῖς κόμμασι λαμπρότερον ἀποστίλβει καὶ φανερώτερον γίνε-586 ται. ὑμεῖς δ' οὐκ οἶδ' ὅπως ὀργίλοι καὶ ἀγανακτικοὶ γεγόνατε. τί δ' οὖν αὐτὸν ἄγχετε;

ΠΛΑΤ. Μίαν ἡμέραν ταύτην παραιτησάμενοι ἤκομεν ἐπ' αὐτόν, ὡς ὑπόσχη τὴν ἀξίαν ὦν δέδρακε· φῆμαι γὰρ ἡμῖν διήγγελλον οἷα ἔλεγεν ἐπιῶν ἐς τὰ πλήθη καθ' ἡμῶν.

- 15 15. ΦΙΛ. Εἶτα πρὸ δίκης οὐδὲ ἀπολογησάμενον ἀποκτενεῖτε; δῆλος γούν ἐστὶν εἰπεῖν τι θέλω.

ΠΛΑΤ. Οὐκ, ἀλλ' ἐπὶ σὲ τὸ πᾶν ἀνεβαλόμεθα. καὶ σοὶ ὅ τι ἂν δοκῇ, τοῦτο ποιήσῃ τέλος τῆς δίκης.

ΦΙΛ. Τί φῆς σύ;

ΛΟΥΚ. Τοῦτο αὐτό, ὃ δέσποινα Φιλοσοφία, ἤπερ καὶ μόνη τάληθές ἄν εὔρεϊν δύναιο· μόγις γοῦν εὐρόμην πολλὰ ἱκειεύσας τὸ σοὶ φυλαχθῆναι τὴν δίκην.

ΠΛΑΤ. Νῦν, ὃ κατάρατε, δέσποιναν αὐτὴν καλεῖς; πρῶην δὲ τὸ ἀτιμότερον φιλοσοφίαν ἀπέφαινες ἐν τοσοῦτῳ θεάτρῳ ἀποκηρύττων κατὰ μέρη δὴ ὀβολῶν ἕκαστον εἶδος αὐτῆς τῶν λόγων.

ΦΙΛ. Ὅρατε, μὴ οὐ φιλοσοφίαν οὐτίός γε, ἀλλὰ γόητας ἄνδρας ἐπὶ τῷ ἡμετέρῳ ὀνόματι πολλὰ καὶ μισρὰ πράττοντας ἠγόρευσε κακῶς.

ΛΟΥΚ. Εἶση αὐτίκα, ἣν ἐθέλης ἀκούειν ἀπολογουμένου μόνον.

ΦΙΛ. Ἀπίωμεν ἐπ' Ἄρειον πάγον, μᾶλλον δὲ ἐς τὴν ἀκρόπολιν αὐτήν, ὡς ἄν ἐκ περιωπῆς ἅμα καταφανῆ 587 πάντα εἶη τὰ ἐν τῇ πόλει. 16. ὑμεῖς δέ, ὃ φίλοι, ἐν τῇ 16 Ποικίλῃ τέως περιπατήσατε· ἤξω γὰρ ὑμῖν ἐκδικάσασα τὴν δίκην.

ΛΟΥΚ. Τίνες δὲ εἰσιν, ὃ Φιλοσοφία; πάνν γάρ μοι κόσμιοι καὶ αὐταὶ δοκοῦσιν.

ΦΙΛ. Ἀρετὴ μὲν ἢ ἀνδρώδης αὐτή, Σωφροσύνη δὲ ἐκείνη καὶ Δικαιοσύνη ἢ παρ' αὐτήν. ἢ δὲ προηγουμένη Παιδεία, ἢ ἀμυδρὰ δὲ αὐτή καὶ ἀσαφὴς τὸ χρῶμα ἢ Ἀλήθειά ἐστιν.

ΛΟΥΚ. Οὐχ ὀρῶ ἦντινα καὶ λέγεις.

ΦΙΛ. Τὴν ἀκαλλώπιστον ἐκείνην οὐχ ὀρᾶς, τὴν γυμνήν, τὴν ὑποφεύγουσαν αἰεὶ καὶ διολισθάνουσαν;

ΛΟΥΚ. Ὅρῶ νῦν μόγις. ἀλλὰ τί οὐχὶ καὶ ταύτας ἄγεις, ὡς πληρὸς γένοιτο καὶ ἐντελὲς τὸ ξυνέδριον; τὴν Ἀλήθειαν δέ γε καὶ ξυνήγορον ἀναβιβάσασθαι πρὸς τὴν δίκην βούλομαι.

ΦΙΛ. Νῆ Δί' ἀκολουθήσατε καὶ ὑμεῖς· οὐ χαλεπὸν γάρ τινα δικάσαι δίκην, καὶ ταῦτα περὶ τῶν ἡμετέρων ἔσομένην.

17. ΑΛΗΘ. Ἄπιτε ὑμεῖς· ἐγὼ γὰρ οὐδὲν δέομαι 17 ἀκούειν ἢ πάλοι οἶδα ὅποιά ἐστιν.

ἐξ ἀπάντων, ὅστις ἄριστα κατηγορήσειν δοκεῖ, ξυνεί-
ρετε τὴν κατηγορίαν καὶ διελέγχετε· πάντας γὰρ ἅμα λέ-⁵⁹²
γειν ἀμήχανον. σὺ δέ, ὦ Παρρησιάδῃ, ἀπολογήσῃ τὸ
μετὰ τοῦτο.

ΧΡΥΣ. Τίς οὖν ἂν ὁ ἐπιτηδειότατος ἐξ ἡμῶν γένοιτο
πρὸς τὴν δίκην; σὺ, ὦ Πλάτων. ἢ τε γὰρ μεγαλόνοια
θανμαστὴ καὶ ἡ καλλιφωνία δεινῶς Ἀττικῇ καὶ τὸ κεχα-
ρισμένον καὶ πειθοῦς μεστὸν ἢ τε ξύνεσις καὶ τὸ ἀκριβὲς
καὶ τὸ ἐπαγωγὸν ἐν καιρῷ τῶν ἀποδείξεων, πάντα ταῦ-
τά σοι ἀθρόα πρόσεστιν· ὥστε τὴν προηγορίαν δέχου
καὶ ὑπὲρ ἀπάντων εἰπὲ τὰ εἰκότα. νῦν ἀναμνήσθητι πάν-
των ἐκείνων καὶ ξυμφόρει ἐς τὸ αὐτό, εἴ τί σοι πρὸς Γορ-
γίαν ἢ Πῶλον ἢ Ἰππίαν ἢ Πρόδικον εἴρηται· δεινότερος
οὗτός [ἐστίν]. ἐπίπατε οὖν καὶ τῆς εἰρωνείας καὶ τὰ
κομψὰ ἐκεῖνα καὶ συνεχῇ ἐρώτα, κἄν σοι δοκῇ, κἀκεῖνό
που παράβυσσον, ὡς ὁ μέγας ἐν οὐρανῷ Ζεὺς πτηνὸν
ἄρμα ἐλαύνων ἀγανακτήσειεν ἂν, εἰ μὴ οὗτος ὑπόσχοι
τὴν δίκην.

23 **23. ΠΛΑΤ.** Μηδαμῶς, ἀλλὰ τίνα τῶν σφοδροτέρων
προχειρισώμεθα, Διογένην τοῦτον ἢ Ἀντισθένην ἢ Κρά-
τητα ἢ καὶ σέ, ὦ Χρῦσιππε· οὐ γὰρ δὴ κάλλους ἐν τῷ⁵⁹³
παρόντι καὶ δεινότητος συγγραφικῆς ὁ καιρός, ἀλλὰ τινος
ἐλεγκτικῆς καὶ δικανικῆς παρασκευῆς· ῥήτωρ δὲ ὁ Παρρη-
σιάδης ἐστίν.

ΔΙΟΓ. Ἄλλ' ἐγὼ αὐτοῦ κατηγορήσω· καὶ γὰρ οὐδὲ
πάνυ μακρῶν οἶομαι τῶν λόγων δεῖσθαι. καὶ ἄλλως δὲ
ὑπὲρ ἅπαντας ὕβρισμαι δὴ ὄβολων πρῶην ἀποκεκηρυ-
γμένος.

ΠΛΑΤ. Ὁ Διογένης, ὦ Φιλοσοφία, ἔρει τὸν λόγον
ὑπὲρ ἀπάντων. μέμνησο δέ, ὦ γενναῖε, μὴ τὰ σεαυτοῦ
μόνον πρεσβεύειν ἐν τῇ κατηγορίᾳ, τὰ κοινὰ δὲ ὄραν·
εἰ γὰρ τι καὶ πρὸς ἀλλήλους διαφερόμεθα ἐν τοῖς λόγοις,
σὺ δὲ τοῦτο μὲν μὴ ἐξέταζε, μηδ' ὅστις ἐστίν ὁ ἀληθέ-
στερος νῦν λέγε, ὅπως δὲ ὑπὲρ φιλοσοφίας αὐτῆς ἀγα-
νάκει περιυβρισμένης καὶ κακῶς ἀκουούσης ἐν τοῖς Παρ-
ρησιάδου λόγοις, καὶ τὰς προαιρέσεις ἀφείς, ἐν αἷς διαλ-

λάττομεν, ὁ κοινὸν ἅπαντες ἔχομεν, τοῦτο ὑπερμάχει. σὲ μόνον ὄρᾳς προεσθησάμεθα καὶ ἐν σοὶ τὰ πάντων ἡμῶν [νῦν] κινδυνεύεται, ἢ σεμνότατα δόξαι ἢ τοιαῦτα πιστευθῆναι οἷα οὗτος ἀπέφηνε.

594 24. ΔΙΟΓ. Θαρρεῖτε, οὐδὲν ἐλλείψομεν, ὑπὲρ ἅπαν- 24
των ἐρῶ. κἂν ἡ Φιλοσοφία δὲ πρὸς τοὺς λόγους ἐπικλασθεῖσα — φύσει γὰρ ἡμερος καὶ πρᾶός ἐστιν — ἀφείναι βούληται αὐτόν, ἀλλ' οὐ τὰμὰ ἐνδεήσει· δεῖξω γὰρ αὐτῷ ὅτι μὴ μάτην ξυλοφοροῦμεν.

ΦΙΛ. Τοῦτο μὲν μηδαμῶς, ἀλλὰ τῷ λόγῳ μᾶλλον — [ἄριστον γάρ] — ἤπερ τῷ ξύλῳ. μὴ μέλλε δ' οὖν. ἤδη γὰρ ἐκκέχυται τὸ ὕδωρ καὶ πρὸς σὲ τὸ δικαστήριον ἀποβλέπει.

ΔΟΥΚ. Οἱ λοιποὶ καθιζέσθωσαν, ὧς Φιλοσοφία, καὶ ψηφοφορεῖτωσαν μεθ' ὑμῶν, Διογένης δὲ κατηγορεῖτω μόνος.

ΦΙΛ. Οὐδέδιας οὖν μὴ σου καταψηφίσωνται;

ΔΟΥΚ. Οὐδαμῶς· πλείοσι γοῦν κρατῆσαι βούλομαι.

ΦΙΛ. Γενναῖά σου ταῦτα· καθίστατε δ' οὖν. σὺ δ', ὧς Διογένης, λέγε.

25. ΔΙΟΓ. Οἷοι μὲν ἡμεῖς ἄνδρες ἐγεγόμεθα παρὰ 25
τὸν βίον, ὧς Φιλοσοφία, πάνυ ἀκριβῶς οἴσθα καὶ οὐδὲν δεῖ λόγων· ἵνα γὰρ τὸ κατ' ἐμὲ σιωπήσω, ἀλλὰ Πυθαγόραν τοῦτον καὶ Πλάτωνα καὶ Ἀριστοτέλην καὶ Χρῆσιππον καὶ τοὺς ἄλλους τίς οὐκ οἶδεν ὅσα ἐς τὸν βίον
595 καλὰ εἰσεκομίσαντο; ἃ δὲ τοιούτους ὄντας ἡμᾶς ὁ τρισκατάρατος οὗτος Παρρησιάδης ὕβρικεν, ἤδη ἐρῶ· ῥήτωρ γὰρ τις, ὡς φησιν, ὢν, ἀπολιπὼν τὰ δικαστήρια καὶ τὰς ἐν ἐκείνοις εὐδοκιμήσεις, ὅποσον ἢ δεινότητος ἢ ἀκμῆς ἐπεπόριστο ἐν τοῖς λόγοις, τοῦτο πᾶν ἔφ' ἡμᾶς συσκευασάμενος οὐ παύεται μὲν ἀγορείων κακῶς γόητας καὶ ἀπατεῶνας ἀποκαλῶν, τὰ πλήθη δὲ ἀναπειθῶν καταγελλᾶν ἡμῶν καὶ καταφρονεῖν ὡς τὸ μηδὲν ὄντων· μᾶλλον δὲ καὶ μισεῖσθαι πρὸς τῶν πολλῶν ἤδη πεποίηκεν αὐτούς τε ἡμᾶς καὶ σὲ τὴν Φιλοσοφίαν, φληνάφους καὶ λήρους ἀποκαλῶν τὰ σὰ καὶ τὰ σπουδαιότατα ὢν ἡμᾶς

ἐπαίδευσας ἐπὶ χλευασμῶ διεξιῶν, ὥστε αὐτὸν μὲν κρο-
 τεῖσθαι καὶ ἐπαινεῖσθαι πρὸς τῶν θεατῶν, ἡμᾶς δὲ ὑβρι-
 ζεσθαι· φύσει γὰρ τοιοῦτόν ἐστιν ὁ πολὺς λεῶς, ὡς χαι-
 ρουσιν ἀποσκώπτουσι καὶ λοιδορουμένοις, καὶ μάλιστα
 ὅταν τὰ σεμνότατα εἶναι δοκοῦντα διασύρηται, ὡσπερ
 ἀμέλει καὶ πάλαι ἔχαιρον Ἀριστοφάνει καὶ Εὐπόλιδι Σω-
 κράτην τουτοῖ ἐπὶ χλευασίᾳ παράγουσιν ἐπὶ τὴν σκηνὴν ⁵⁹⁶
 καὶ κωμωδοῦσιν ἄλλοκότους τινὰς περὶ αὐτοῦ κωμωδίας.
 καίτοι ἐκεῖνοι μὲν καθ' ἑνὸς ἀνδρὸς ἐτόλμων τοιαῦτα καὶ
 ἐν Διονύσῳ, ἐφειμένον αὐτὸ δρᾶν, καὶ τὸ σκῶμμα μέ-
 ρος ἰδοῦκει τῆς ἐορτῆς, καὶ ὁ θεὸς ἴσως χαίρει φιλόγελως
 26 τις ὢν. 26. ὁ δὲ τοὺς ἀρίστους συγκαλῶν, ἐκ πολλοῦ
 φροντίσας καὶ παρασκευασάμενος καὶ βλασφημίας τινὰς
 ἐς παχὺ βιβλίον ἐγγράψας μεγάλη τῇ φωνῇ [δι]ἀγορεύει
 κακῶς Πλάτωνα, Πυθαγόραν, Ἀριστοτέλην, Χρῦσιππον
 ἐκεῖνον, ἐμὲ καὶ ὅλως ἅπαντας οὔτε ἐορτῆς ἐπούσης οὔτε
 ἰδίᾳ τι πρὸς ἡμῶν παθῶν· εἶχε γὰρ ἂν τινὰ συγγνώμην
 αὐτῷ τὸ πρᾶγμα, εἰ ἀμνόμενος, ἀλλὰ μὴ ἄρχων αὐτὸς
 ἔδρασε. καὶ τὸ πάντων δεινότατον, ὅτι ταῦτα ποιῶν καὶ
 [ὑπὸ] τὸ σὸν ὄνομα, ᾧ Φιλοσοφία, ὑποδύεται καὶ ὑπελ-
 θῶν τὸν Διάλογον ἡμέτερον οἰκεῖον ὄντα, τούτῳ ξυνα-
 γωνιστῇ καὶ ὑποκριτῇ χρῆται καθ' ἡμῶν, ἔτι καὶ Μένιπ-
 πον ἀναπέσας ἐταῖρον ἡμῶν ἄνδρα ξυγκωμωδεῖν αὐτῷ
 τὰ πολλά, ὅς μόνος οὐ πάρεστιν οὔδὲ κατηγορεῖ μεθ'
 27 ἡμῶν, προδοὺς τὸ κοινόν. 27. ἀνθ' ὧν ἀπάντων ἄξιόν ⁵⁹⁷
 ἐστὶν ὑποσχεῖν αὐτὸν τὴν δίκην. ἢ τί γὰρ ἂν εἰπεῖν ἔχοι
 τὰ σεμνότατα διασύρας ἐπὶ τοσοῦτων μαρτύρων; χρήσι-
 μον γοῦν καὶ πρὸς ἐκείνους τὸ τοιοῦτον, εἰ θεάσαιντο
 αὐτὸν κολασθέντα, ὡς μηδὲ ἄλλος τις ἔτι καταφρονοῖ
 φιλοσοφίας· ἐπεὶ τό γε τὴν ἡσυχίαν ἄγειν καὶ ὑβριζό-
 μενον ἀνέχεσθαι οὐ μετριότητος, ἀλλ' ἀνανδρίας καὶ
 εὐθρασίας εἰκότως ἂν νομίζοιτο. τὰ γὰρ τελευταῖα τινι
 φρονητά; ὅς καθάπερ τὰ ἀνδράποδα παραγαγὼν ἡμᾶς
 ἐπὶ τὸ πωλητήριον καὶ κήρυκα ἐπιστήσας ἀπημπόλησεν,
 ὡς φασι, τοὺς μὲν ἐπὶ πολλῶ, ἐπίους δὲ μναῖς Ἀττικῆς,
 ἐμὲ δὲ ὁ παμπονηρότατος οὗτος δὴ ὀβολῶν· οἱ παρόν-

τες δὲ ἐγέλων. ἀνθ' ὧν γε αὐτοὶ τε ἀνεληλύθαμεν ἀγανακτήσαντες καὶ σὲ ἀξιούμεν τιμωρῆσαι ἡμῖν τὰ ἔσχατα ὑβρισμένοις.

28. *ANAB.* Εὖ γε, ὦ Διόγενης, ὑπὲρ ἀπάντων κα-
λῶς ὁπόσα ἐχρῆν [ἅπαντα] εἴρηκας.

ΦΙΛ. Παύσασθε ἐπαινοῦντες· ἔγχει τῷ ἀπολογου-
μένῳ. σὺ δέ, ὦ Παρρησιάδῃ, λέγε ἤδη ἐν τῷ μέρει· σοὶ
γὰρ τὸ νῦν ῥεῖ. μὴ μέλλε οὖν.

598 29. *PAPP.* Οὐ πάντα μου, ὦ Φιλοσοφία, κατηγό- 29

ρησε Διογένῃς, ἀλλὰ τὰ πλείω καὶ ὅσα ἦν χαλεπώτερα
οὐκ οἶδ' ὅ τι παθῶν παρέλιπεν. ἐγὼ δὲ τοσοῦτον δέω
ἔξαρκος γενέσθαι ὡς οὐκ εἶπον αὐτά, ἢ ἀπολογίαν τινὰ
μεμελετηκῶς ἀφίχθαι, ὥστε καὶ εἴ τινα ἢ [αὐτὸς] οὗτος
ἀπεσιώπησεν ἢ αὐτὸς ἐγὼ μὴ πρότερον ἔφθασα εἰρηκῶς
νῦν προσθήσειν μοι δοκῶ· οὕτω γὰρ ἂν μάθοις οὔστινας
ἀπεκέρυττον καὶ κακῶς ἠγόρευον ἀλαζόνας καὶ γόητας
ἀποκαλῶν· καὶ μοι μόνον τοῦτο παραφυλάττετε, εἰ ἀληθῆ
περὶ αὐτῶν ἔρω. εἰ δέ τι βλάβημον ἢ τραχὺ φαίνοιτο
ἔχων ὁ λόγος, οὐ τὸν διελέγχοντα ἐμέ, ἀλλ' ἐκείνους ἂν
οἶμαι δικαιότερον αἰτιάσαισθε τοιαῦτα ποιοῦντας. ἐγὼ
γὰρ ἐπειδὴ τάχιστα ξυνεῖδον ὁπόσα τοῖς δητορεῦουσι
τὰ δυσχερῆ ἀναγκαῖον προσεῖναι, ἀπάτην καὶ ψεῦδος
καὶ θρασυτητα καὶ βοήν καὶ ὠθισμούς καὶ μυρία ἄλλα,
ταῦτα μὲν, ὡσπερ εἰκὸς ἦν, ἀπέφυγον, ἐπὶ δὲ τὰ σά, ὦ
Φιλοσοφία, [καλὰ] δρμήσας ἠξίον ὁπόσον ἔτι μοι λοι-
πὸν τοῦ βίου καθάπερ ἐκ ζάλης καὶ κλύδωνος εἰς εὖ-
διόν τινα λιμένα σπεύσας ὑπὸ σοὶ σκεπόμενος καταβιῶ-
ναι. 30. καπειδὴ μόνον παρέκυψα ἐς τὰ ὑμέτερα, σὲ μὲν, 30
ὡσπερ ἀναγκαῖον ἦν, καὶ τούσδε ἅπαντας ἐθαύμαζον
ἀρίστου βίου νομοθέτας ὄντας καὶ τοῖς ἐπ' αὐτὸν ἐπει-
γομένοις χεῖρα ὀρέγοντας, τὰ κάλλιστα καὶ ξυμφορώτα
599 παραινοῦντας, εἴ τις μὴ παραβαίνοι αὐτὰ μηδὲ διολι-
σθάνοι, ἀλλ' ἀτενὲς ἀποβλέπων ἐς τοὺς κανόνας, οὓς προ-
τεθείκατε, πρὸς τούτους ἐυθμίζοι καὶ ἀπευθίνοι τὸν
ἑαυτοῦ βίον, ὅπερ νῆ Δία καὶ τῶν καθ' ἡμᾶς αὐτοὺς
ὀλίγοι ποιοῦσιν. 31. ὄρων δὲ πολλοὺς οὐκ ἔρωτι φιλοσο- 31

φίας ἔχομένους, ἀλλὰ δόξης μόνον τῆς ἀπὸ τοῦ πράγμα-
τος, τὰ μὲν πρόχειρα ταῦτα καὶ δημόσια καὶ ὅποσα παντὶ
μιμῆσθαι ῥᾶδιον εὖ μάλα εἰκότας ἀγαθοῖς ἀνδράσι, τὸ
γένειον λέγω καὶ τὸ βάδισμα καὶ τὴν ἀναβολὴν, ἐπὶ δὲ
τοῦ βίου καὶ τῶν πραγμάτων ἀντιφθεγγόμενους τῷ σῆ-
ματι καὶ τὰναντία ὑμῖν ἐπιτηδεύοντας καὶ διαφθείροντας
τὸ ἀξίωμα τῆς ὑποσχέσεως, ἡγανάκτουν. καὶ τὸ πράγ-
μα ὅμοιον ἐδόκει μοι καθάπερ ἂν εἶ τις ὑποκριτῆς τρα-
γωδίας μαλθακὸς αὐτὸς ὢν καὶ γυναικεῖος Ἀχιλλέα ἢ
Θησέα ἢ καὶ τὸν Ἡρακλέα ὑποκρίνοιτο αὐτὸν μῆτε βαδί-
ζων μῆτε βοῶν ἡρωϊκόν, ἀλλὰ θρυπτόμενος ὑπὸ τηλι-
κούτῳ προσωπεῖω, ὃν οὐδ' ἂν ἡ Ἑλένη ποτὲ ἢ Πολυξένη
ἀνάσχοιτο πέρα τοῦ μέτρου αὐταῖς προσεικότα, οὐχ
ὅπως ὁ Ἡρακλῆς ὁ Καλλίνικος· ἀλλὰ, μοὶ δοκεῖ, τάχιστ'
ἂν ἐπιτρέψαι τῷ ῥοπάλῳ παίων τὸν τοιοῦτον, αὐτὸν τε
καὶ τὸ προσωπεῖον, οὕτως ἀτίμως κατατεθλυμμένος
32 πρὸς αὐτοῦ. 32. τοιαῦτα καὶ ὑμᾶς πάσχοντας ὑπ' ἐκεί-
νων ὄρων οὐκ ἤνεγκα τὴν αἰσχύνην τῆς ὑποκρίσεως, εἰ 600
πίθηκοι ὄντες ἐτόλμησαν ἡρώων προσωπεῖα περιθέσθαι
ἢ τὸν ἐν Κύμῃ ὄνον μιμῆσασθαι, ὃς λεοντὴν περιβαλό-
μενος ἡξίου λέων αὐτὸς εἶναι πρὸς ἀγνοοῦντας τοὺς Κυ-
μαίους ὀγκώμενος μάλα τραχὺ καὶ καταπληκτικόν, ἄχρι
δὴ τις αὐτὸν ξένος καὶ λέοντα ἰδὼν [καὶ ὄνον] πολλάκις
ἤλεγξε παίων τοῖς ξύλοις. ὃ δὲ μάλιστα μοι δεινόν, ἢ
Φιλοσοφία, κατεφαίνετο, τοῦτο ἦν· οἱ γὰρ ἄνθρωποι εἶ
τινα τούτων ἐώρων πονηρὸν ἢ ἄσχημον ἢ ἀσελγές τι ἐπι-
τηδεύοντα, οὐκ ἔστιν ὅστις οὐ φιλοσοφίαν αὐτὴν ἠτιᾶτο
καὶ τὸν Χρῦσιππον εὐθὺς ἢ Πλάτωνα ἢ Πυθαγόραν ἢ
ὅτου αὐτὸν ἐπώνυμον ὁ διαμαρτάνων ἐκεῖνος ἐποιεῖτο
καὶ οὐ τοὺς λόγους ἐμιμῆτο, καὶ ἀπὸ τοῦ κακῶς βιοῦντος 601
πονηρὰ περὶ ὑμῶν εἰκάζον τῶν πρὸ πολλοῦ τεθνηκότων,
— οὐ γὰρ παρὰ ζῶντας ὑμᾶς ἢ ἐξέτασις αὐτοῦ ἐγίνετο,
ἀλλ' ὑμεῖς μὲν ἐκποδῶν — ἐκεῖνον δὲ ἐώρων σαφῶς
ἅπαντες δεινὰ καὶ ἄσεμνα ἐπιτηδεύοντα, ὥστε ἐρήμην
ἠλίσκεσθε μετ' αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ὁμοίαν διαβολὴν συγ-
33 κατεσπᾶσθε. 33. ταῦτα οὐκ ἤνεγκα ὄρων ἔγωγε, ἀλλὰ

ἤλεγχον αὐτοὺς καὶ διέκρινον ἀφ' ὑμῶν· ὑμεῖς δέ, τιμᾶν ἐπὶ τούτοις θέον, ἐς δικαστήριον ἄγετε. οὐκοῦν ἦν τινα καὶ τῶν μεμνημένων ἰδῶν [ἐξαγορεύοντα] τοῖν θεοῖν τὰ ἀπόρρητα [καὶ] ἐξορχούμενον ἀγανακτήσω καὶ διελέγξω,

602 ἐμὲ τὸν ἀδικοῦντα ἠγίσσεσθε εἶναι; ἀλλ' οὐ δίκαιον. ἐπεὶ καὶ οἱ ἀθλοθάται μαστιγοῦν εἰώθασιν, ἦν τις ὑποκριτῆς Ἀθηνᾶν ἢ Ποσειδῶνα ἢ τὸν Δία ὑποδεδυκῶς μὴ καλῶς ὑποκρίνοιτο μηδὲ κατ' ἀξίαν τῶν θεῶν, καὶ οὐ δὴ πού ὀργίζονται αὐτοῖς ἐκεῖνοι, ὅτι τὸν περικείμενον αὐτῶν τὰ προσωπεῖα καὶ τὸ σχῆμα ἐνδεδυκῶτα ἐπέτρεψαν παῖ- ειν τοῖς μαστιγοφόροις, ἀλλὰ καὶ ἦθουντ' ἄν, οἶμαι, μαστιγουμένων· οἰκέτην μὲν γὰρ ἢ ἄγγελόν τινα μὴ δεξιῶς ὑποκρίνασθαι μικρὸν τὸ πταῖσμα, τὸν Δία δὲ ἢ τὸν Ἥρακλέα μὴ κατ' ἀξίαν ἐπιδείξασθαι τοῖς θεαταῖς ἀπο- τρόπαιον ὡς αἰσχρόν. 34. καὶ γὰρ αὖ καὶ τότε πάν- 34 τῶν ἀτοπώτατόν ἐστιν, ὅτι τοὺς μὲν λόγους ὑμῶν πάνυ ἀκριβοῦσιν οἱ πολλοὶ αὐτῶν, καθάπερ δὲ ἐπὶ τούτῳ μόνον ἀναγινώσκοντες αὐτοὺς καὶ μελετῶντες, ὡς τάναν- τία ἐπιτηδεύειεν, οὕτω βιοῦσιν· πάντα μὲν γὰρ ὅσα

603 φασίν, οἷον χρημάτων καταφρονεῖν καὶ δόξης καὶ μόνον τὸ καλὸν οἶεσθαι. ἀγαθὸν καὶ ἀόργητον εἶναι καὶ τῶν λαμπρῶν τούτων ὑπεροχᾶν καὶ ἐξ ἰστοιμίας αὐτοῖς δια- λέγεσθαι, καλὰ, ὦ θεοί, καὶ σοφὰ καὶ θαυμάσια λίαν ὡς ἀληθῶς. οἱ δὲ καὶ αὐτὰ ταῦτα ἐπὶ μισθῷ διδάσκουσι καὶ τοὺς πλουσίους τεθήρασι καὶ πρὸς τὸ ἀργύριον κη- χήνασιν, ὀργιλώτεροι μὲν τῶν κυνιδίων ὄντες, δειλότε- ροι δὲ τῶν λαγῶν, κολακευτικώτεροι δὲ τῶν πιθήκων, ἀσελγέστεροι δὲ τῶν ὄνων, ἀρπακτικώτεροι δὲ τῶν γα- λῶν, φιλονεικώτεροι δὲ τῶν ἀλεκτρονίων. τοιγαροῦν γέ- λωτα ὀφλισκάνουσι ὠθιζόμενοι ἐπὶ ταῦτα καὶ περὶ τὰς τῶν πλουσίων θύρας ἀλλήλους παρωθούμενοι, δεῖπνα πολυάνθρωπα δειπνοῦντες καὶ ἐν αὐτοῖς τούτους ἐπαι- νοῦντες φορτικῶς καὶ πέρα τοῦ καλῶς ἔχοντος ἐμφορούμενοι καὶ μεμψίμοιροι φαινόμενοι καὶ ἐπὶ τῆς κύλικος ἀτερπῆ καὶ ἀπρωδὰ φιλοσοφοῦντες [καὶ τὸν ἄκρατον οὐ φέροντες].

604 οἱ ἰδιῶται δὲ ὀπόσοι ξυμπίνουσι, γελῶσι δηλαδὴ καὶ

καταπτύουσι φιλοσοφίας, εἰ τοιαῦτα καθάρματα ἐκτρέ-
 35 φει. 35. τὸ δὲ πάντων αἰσχιστον, ὅτι μηδενὸς δεῖσθαι
 λέγων ἕκαστος αὐτῶν, ἀλλὰ μόνον πλούσιον εἶναι τὸν
 σοφὸν κεκραγῶς μικρὸν ὕστερον αἰτεῖ προσελθὼν καὶ
 ἀγανακτεῖ μὴ λαβῶν, ὅμοιον ὡς εἴ τις ἐν βασιλικῷ σχή-
 ματι ὀρθὴν τιάραν ἔχων καὶ διάδημα καὶ τὰ ἄλλα ὅσα
 βασιλείας γνωρίσματα προσαιτιοῖ τῶν ὑποδεεστέρων δεό-
 μενος. ὅταν μὲν οὖν αὐτοὺς τι δέῃ λαμβάνειν, πολὺς ὁ
 περὶ τοῦ κοινωνικὸν εἶναι δεῖν λόγος καὶ ὡς ἀδιάφορον
 ὁ πλοῦτος καί, τί γὰρ τὸ χρυσίον ἢ ἀργύριον; οὐδὲν τῶν
 ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς ψηφίδων διαφέρουν· ὅταν δὲ τις ἐπι-
 κουρίας δεόμενος ἑταῖρος ἐκ παλαιοῦ καὶ φίλος ἀπ' οὐκ
 ὀλίγων ὀλίγα αἰτῆ προσελθὼν, σιωπῇ μόνῃ καὶ ἀπορία
 καὶ ἀμαθία καὶ παλινοῦσα τῶν λόγων πρὸς τὸ ἐναν-
 36 τίον· οἱ δὲ πολλοὶ περὶ φιλίας ἐκείνοι λόγοι καὶ ἡ ἀρετὴ
 καὶ τὸ καλὸν οὐκ οἶδ' ὅποι ποτὲ οἴχεται πάντα ταῦτ'
 ἀποπτάμενα, πτερόεντα ὡς ἀληθῶς ἔπη, μάτην ὀσημέραι
 γὰρ τοῦτου φίλος ἕκαστος αὐτῶν, ἐς ὅσον ἂν μὴ ἀργύ-
 ριον ἢ χρυσίον ἢ προκειμενον ἐν τῷ μέσῳ· ἦν δὲ τις
 ὀβολὸν ἐπιδείξῃ μόνον, λέλνται μὲν ἡ εἰρήνη, ἄσπονδα
 δὲ καὶ ἀκήρυκτα πάντα, καὶ τὰ βιβλία ἐξαλλήλιπται καὶ
 ἡ ἀρετὴ πέφηνεν, οἷόν τι καὶ οἱ κίνες πάσχουσιν, οἱ
 ἐπειδὴν τις ὅστοῦν ἐς μέσους αὐτοὺς ἐμβάλῃ, ἀναπηδή-
 σαντες δάκνουσιν ἀλλήλους καὶ τὸν προαρκάσαντα τὸ
 ὅστοῦν ὑλακτοῦσι. λέγεται δὲ καὶ βασιλεύς τις Αἰγύ-
 πτιος πιθήκους ποτὲ πυρριχίζειν διδάξαι καὶ τὰ θηρία
 — μιμηλότατα δὲ ἐστί τῶν ἀνθρωπίνων — ἐκμαθεῖν τά-
 χιστα καὶ ὀρχεῖσθαι ἀλουργίδας ἀμπεχόμενα καὶ προσω-
 πεῖα περικείμενα, καὶ μέχρι γε πολλοῦ εὐδοκίμειν τὴν
 θεάν, ἄχρι δὲ τις θεατῆς ἀστεῖος κάρνα ὑπὸ κόλπῳ ἔχων
 ἀφῆκεν ἐς τὸ μέσον· οἱ δὲ πίθηκοι ἰδόντες καὶ ἐκλαθό-
 μενοι τῆς ὀρχήσεως, τοῦθ' ὅπερ ἦσαν, πίθηκοι ἐγένον-
 το ἀντὶ πυρριχιστῶν καὶ ξυνέτριβον τὰ προσωπεῖα καὶ
 τὴν ἐσθῆτα κατεροήγννον καὶ ἐμάχοντο περὶ τῆς ὀπώρας
 πρὸς ἀλλήλους, τὸ δὲ σύνταγμα τῆς πυρριχῆς διελέλυτο

606 καὶ κατεγελάτο ὑπὸ τοῦ Θεάτρον. 37. τοιαῦτα καὶ οὗτοι 37
 ποιοῦσι, καὶ ἔγωγε τοὺς τοιούτους κακῶς ἠγόρευον καὶ
 οὔποτε παύσομαι διελέγχων καὶ κωμωδῶν, περὶ ὑμῶν δὲ
 ἢ τῶν ὑμῖν παραπλησίων, — εἰσὶ γάρ, εἰσὶ τινες ὡς ἀλη-
 θῶς φιλοσοφίαν ζηλοῦντες καὶ τοῖς ὑμετέροις νόμοις ἐμ-
 μένοντες — μὴ οὕτω μανείην ἐγὼ ὡς βλάσφημον εἰπεῖν
 τι ἢ σκαιόν. [ἢ τί γὰρ ἂν εἰπεῖν ἔχοιμι;] τί γὰρ ὑμῖν τοι-
 οῦτο βεβίωται; τοὺς δὲ ἀλαζόνους ἐκείνους καὶ Θεοῖς
 ἐχθροὺς ἄξιον οἶμαι μισεῖν. ἢ σὺ γάρ, ὦ Πυθαγόρα καὶ
 Πλάτων καὶ Χρῦσιππε καὶ Ἀριστότελες, τί φατε; προσή-
 κειν ὑμῖν τοὺς τοιούτους ἢ οἰκειόν τι καὶ ξυγγενὲς ἐπι-
 δεῖκνυσθαι τῷ βίῳ; νῆ Δία Ἡρακλῆς, φασί, καὶ Πίθη-
 κος. ἢ διότι πώγωνας ἔχουσι καὶ φιλοσοφεῖν φάσκουσι
 [καὶ σκυθρωποὶ εἰσι], διὰ τοῦτο χρὴ ὑμῖν εἰκάζειν αὐτούς;
 ἀλλ' ἦνεγκα ἄν, εἰ πιθανοὶ γοῦν ἦσαν κἂν ἐπὶ τῆς ὑπο-
 κρίσεως αὐτῆς· νῦν δὲ θᾶπτον ἂν γύψ ἀηδόνα μιμήσαιο
 ἢ οὗτοι φιλοσόφους. εἶρηκα ὑπὲρ ἑμαυτοῦ ὅποσα εἶχον.
 σὺ δέ, ὦ Ἀλήθεια, μαρτύρει πρὸς αὐτούς εἰ ἀληθῆ ἔστι.

607 38. ΦΙΛ. Μετάστηθι, ὦ Παρρησιάδη. ἔτι πορρω- 38
 τέρω. τί ποιῶμεν ἡμεῖς; πῶς ὑμῖν εἰρηκέναι ἀνὴρ ἔδοξεν;
 ΑΛΗΘ. Ἐγὼ μὲν, ὦ Φιλοσοφία, μεταξὺ λέγοντος
 αὐτοῦ κατὰ τῆς γῆς δῦναι ἠϋχόμην· οὕτως ἀληθῆ πάντα
 εἶπεν. ἐγνώριζον γοῦν ἀκούουσα ἕκαστον τῶν ποιούν-
 των αὐτὰ κἀφήρμιζον μεταξὺ τοῖς λεγομένοις· τοῦτο μὲν
 ἐς τόνδε, τοῦτο δὲ ὁ δεῖνα ποιεῖ· καὶ ὅλως ἔδειξε τοὺς
 ἄνδρας ἔναργῶς καθάπερ ἐπὶ τινος γραφῆς πάντα εἰκό-
 τας, οὐ τὰ σώματα μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς ψυχὰς αὐτὰς ἐς
 τὸ ἀκριβέστατον ἀπεικάσας.

ΣΩΦΡ. Κἀγὼ πάνν ἤρυσθρίασα, ὦ Ἀλήθεια.

ΦΙΛ. Ὑμεῖς δὲ τί φατέ;

ΑΝΑΒ. Τί δ' ἄλλο ἢ ἀφεῖσθαι αὐτὸν τοῦ ἐγκλή-
 ματος καὶ φίλον ἡμῖν καὶ εὐεργέτην ἀναγεγράφθαι; τὸ
 γοῦν τῶν Ἰλιέων ἀτεχνῶς πεπόνθαμεν, τραγωδόν τινα
 τοῦτον ἔφ' ἡμᾶς κενινήκαμεν ἄσόμενον τὰς Φρυγῶν ξυμ-
 φορέας. ῥδέτω δ' οὖν καὶ τοὺς Θεοῖς ἐχθροὺς τραγω-
 δείτω.

ΛΙΟΓ. Καὶ αὐτός, ὦ Φιλοσοφία, πάνυ ἐπαινῶ τὸν 608
ἄνδρα καὶ ἀνατίθεμαι τὰ κατηγορημένα καὶ φίλον ποι-
οῦμαι αὐτὸν γενναῖον ὄντα.

- 39 39. **ΦΙΛ.** Εὐ γε, ὦ Παρρησιάδη· ἀφίεμέν σε τῆς
αἰτίας, καὶ ταῖς πάσαις κρατεῖς καὶ τὸ λοιπὸν ἴσθι ἡμέ-
τερος ὢν.

ΠΑΡΡ. Προσεκύνησα τὴν Πτερωτὴν· μᾶλλον δὲ τρα-
γικώτερον αὐτὸ ποιήσειν μοι δοκῶ· σεμνότερον γάρ·
ὦ μέγα σεμνὴ Νίκη, τὸν ἐμὸν
βίοντον κατέχοις
καὶ μὴ λήγοις στεφανοῦσα.

ΑΡΕΤ. Οὐκοῦν δευτέρου κρατῆρος ἤδη καταρχώμεθα
προκαλούμενοι κάκεινους, ὡς δίκην ὑπόσχωσιν ἀνθ' ὧν εἰς
ὑμᾶς ὑβρίζουσι· κατηγορήσει δὲ Παρρησιάδης ἐκάστου.

ΦΙΛ. Ὁρθῶς, ὦ Ἀρετῆ, ἔλεξας· ὥστε σύ, παῖ
Συλλογισμέ, κατακύψας ἐς τὸ ἄστυ προκήρυττε τοὺς
φιλοσόφους.

- 40 40. **ΣΥΛΛ.** Ἄκουε, σίγα· τοὺς φιλοσόφους ἦκειν εἰς
ἄκρόπολιν ἀπολογησομένους ἐπὶ τῆς Ἀρετῆς καὶ Φιλοσο-
φίας καὶ Δικαιοσύνης.

ΠΑΡΡ. Ορθῶς, ὀλίγοι συνέρχονται γνωρίσαντες τὸ
κήρυγμα· ἄλλως γὰρ δεδίασι τὴν δίκην. οἱ πολλοὶ δὲ
αὐτῶν οὐδὲ σχολὴν ἄγουσιν ἀμφὶ τοὺς πλουσίους ἔχοντες. 609
εἰ δὲ βούλει πάντας ἦκειν, κατὰ τάδε, ὦ Συλλογισμέ,
κήρυττε.

ΦΙΛ. Μηδαμῶς, ἀλλὰ σύ, ὦ Παρρησιάδη, προσ-
κάλει καθ' ὃ τι σοι δοκεῖ.

- 41 41. **ΠΑΡΡ.** Οὐδὲν τόδε χαλεπόν. Ἄκουε, σίγα. ὅσοι
φιλόσοφοι εἶναι λέγουσι καὶ ὅσοι προσήκειν αὐτοῖς ὄλον-
ται τοῦ ὀνόματος, ἦκειν εἰς ἄκρόπολιν ἐπὶ τὴν διανομήν.
δύο μναῖ ἐκάστῳ δοθήσονται καὶ σησαμαῖος πλακοῦς· ὅς
δ' ἂν πώγωνα βαθὺν ἐπιδείξῃται, καὶ παλάθην ἰσχάδων
οὗτός γε προσεπιλήψεται. κομίζειν δ' ἕκαστον σωφροσύ-
νην μὲν ἢ δικαιοσύνην ἢ ἐγκράτειαν μηδαμῶς· οὐκ ἀναγ-
καῖα γὰρ ταῦτά γε, ἢ μὴ παρῆ· πέντε δὲ συλλογισμοὺς
ἔξ ἅπαντος· οὐ γὰρ θέμις ἄνευ τούτων εἶναι σοφόν.

κεῖται δ' ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα,
τῷ δόμεν, ὃς μετὰ πᾶσιν ἐριζέμεν ἔξοχος εἶη.

42. Βαβαῖ, ὡς πλήρης μὲν ἡ ἄνοδος ὠθειζομένων, ἐπεὶ 42
τὰς δύο μνᾶς ἤκουσαν μόνον. παρὰ δὲ τὸ Πελασγικὸν
ἄλλοι καὶ κατὰ τὸ Ἀσκληπιεῖον ἕτεροι καὶ παρὰ τὸν
610 Ἄρειον πάγον ἔτι πλείους, ἔνιοι δὲ καὶ κατὰ τὸν τοῦ
Τάλω τάφρον, οἱ δὲ καὶ πρὸς τὸ Ἀνακτεῖον προσθέμενοι
κλίμακας ἀνέρπουσι βομβηδὸν νῆ Δία καὶ βοτρυδὸν [ἐσμοῦ
δίκτην], ἵνα [καί] καθ' Ὅμηρον εἶπω, ἄλλὰ κἀκεῖθεν εὖ μάλα
πολλοὶ κἀντεῦθεν

μυρίοι, ὅσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ἄρη.

μεστὴ δὲ ἡ ἀκρόπολις ἐν βραχεῖ κλαγγηδὸν προκαθιζόν-
των καὶ πανταχοῦ πῆρα πώγων κολακεία ἀναισχυντία
βακτηρία λιχνεία συλλογισμοὶ φιλαργυρία· οἱ ὀλίγοι δέ,
ὅπόσοι πρὸς τὸ πρῶτον κήρυγμα ἐκεῖνο ἀνήεσαν, ἀφα-
νεῖς καὶ ἄσημοι, ἀναμιχθέντες τῷ πλήθει τῶν ἄλλων,
[καί] λελήθασιν ἐν τῇ ὁμοιότητι τῶν ἄλλων σχημάτων.
τοῦτο γοῦν τὸ δεινότατόν ἐστιν, ὡς Φιλοσοφία, καὶ ὃ τις
ἂν μέμψαιτό σου μάλιστα, τὸ μηδὲ ἐπιβαλεῖν γνώρισμα
καὶ σημεῖον αὐτοῖς· πιθανώτεροι γὰρ οἱ γόητες οὗτοι πολ-
λάκις τῶν ἀληθῶς φιλοσοφούντων.

ΦΙΛ. Ἔσται τοῦτο μετ' ὀλίγον, ἀλλὰ δεχόμεθα ἤδη
αὐτούς.

43. ΠΛΑΤ. Ἡμᾶς πρώτους χρὴ τοὺς Πλατωνικοὺς 43
λαβεῖν.

ΠΥΘ. Οὐκ, ἀλλὰ τοὺς Πυθαγορικοὺς ἡμᾶς· πρότε-
ρος γὰρ ὁ Πυθαγόρας ἦν.

611 ΣΤΩΙΚ. Ἀηρεῖτε· ἀμείνους ἡμεῖς οἱ ἀπὸ τῆς στοᾶς.

ΠΕΡ. Οὐ μὲν οὖν, ἀλλ' ἐν γε τοῖς χρήμασι πρῶτοι
ἂν ἡμεῖς εἶημεν οἱ ἐκ τοῦ περιπάτου.

ΕΠΙΚ. Ἡμῖν τοῖς Ἐπικουρείοις τοὺς πλακοῦντας
δοτε καὶ τὰς παλάθας· περὶ δὲ τῶν μνῶν περιμενοῦμεν,
κἂν ὑστάτους δέη λαμβάνειν.

ΑΚΑΔ. Ποῦ τὰ δύο τάλαντα; δεῖξομεν γὰρ οἱ Ἀκα-
δημαῖοι ὅσον τῶν ἄλλων ἐσμέν ἐριστικώτεροι.

ΣΤΩΙΚ. Οὐχ ἡμῶν γε τῶν Στωϊκῶν παρόντων.

44 44. ΦΙΛ. Παύσασθε φιλονεικοῦντες· ὑμεῖς δὲ οἱ Κυνικοὶ μήτε ὠθεῖτε ἀλλήλους μήτε τοῖς ξύλοις παίετε· ἐπ' ἄλλα γὰρ ἴστε κεκλημένοι· καὶ νῦν ἔγωγε ἢ Φιλοσοφία καὶ Ἀρετὴ αὕτη καὶ Ἀλήθεια δικάσομεν τίνες οἱ ὀρθῶς φιλοσοφοῦντές εἰσιν, εἶτα ὅσοι μὲν ἂν εὖρεθῶσι κατὰ τὰ ἡμῖν δοκοῦντα βιοῦντες, εὐδαιμονήσουσιν ἄριστοι κεκριμένοι· τοὺς γόητας δὲ καὶ οὐδὲν ἡμῖν προσήκοντας κακοὺς κακῶς ἐπιτρίψομεν, ὥς μὴ ἀντιποιοῖντο τῶν ὑπὲρ αὐτοὺς ἀλαζόνες ὄντες. τί τοῦτο; φεύγετε; νῆ Δία, κατὰ τῶν γε κρημνῶν οἱ πολλοὶ ἀλλόμενοι. κενὴ δ' οὖν ἢ ἀκρόπολις, πλὴν ὀλίγων τούτων, ὅπόσοι μεμενή-
45 κασιν οὐ φοβηθέντες τὴν κρίσιν. 45. [οἱ] ὑπερήσεται ἀνέ-612
λεσθε τὴν πῆραν, ἣν ὁ Κυνίσκος ἀπέρριψεν ἐν τῇ τροπῇ. φέρ' ἴδω τί καὶ ἔχει; ἢ που θέρμους ἢ βιβλίον ἢ ἄρτους τῶν αὐτοπυριτῶν;

ΠΑΡΡ. Οὐκ, ἀλλὰ χρυσίον τουτὶ καὶ μύρον [καὶ μαχαιρίδιον θυτικόν] καὶ κάτοπτρον καὶ κύβους.

ΦΙΛ. Εὖ γε, ὦ γενναῖε. τοιαῦτά σοι ἦν τὰ ἐφόδια τῆς ἀσκήσεως καὶ μετὰ τούτων ἠξίους λοιδορεῖσθαι ἅπασι καὶ τοὺς ἄλλους παιδαγωγεῖν;

ΠΑΡΡ. Τοιοῦτοι μὲν οὖν ὑμῖν οὗτοι. χρὴ δὲ ὑμᾶς σκοπεῖν ὅτινα τρόπον ἀγνοούμενα ταῦτα πεπαύσεται καὶ διαγνώσονται οἱ ἐντυγχάνοντες, οὔτινες οἱ ἀγαθοὶ αὐτῶν καὶ οὔτινες αὖ πάλιν οἱ τοῦ ἑτέρου βίου.

ΦΙΛ. Σὺ, ὦ Ἀλήθεια, ἐξεύρισκε, — ὑπὲρ σοῦ γὰρ τοῦτο γένοιτ' ἂν — ἵς μὴ ἐπικρατῆ σου τὸ ψεῦδος μηδὲ ὑπὸ τῆς ἀγνοίας λανθάνωσιν οἱ φραῦλοι τῶν ἀνδρῶν σε τοὺς χρηστοὺς μεμιμημένοι.

46 46. ΑΛΗΘ. Ἐπ' αὐτῷ, εἰ δοκεῖ, Παρρησιάδῃ ποιη-
σώμεθα τὸ τοιοῦτον, ἐπεὶ χρηστὸς ὤπται καὶ εὖνους ἡμῖν καὶ σέ, ὦ Φιλοσοφία, μαλίστα θαυμάζων· παραλαβὼν μεθ' αὐτοῦ τὸν Ἐλεγχον ἐν ἅπασι τοῖς φάσκουσι φιλοσο-613
φεῖν ὃν μὲν ἂν εὖρη γνήσιον ὡς ἀληθῶς φιλόσοφον, στεφανώσάτω θαλλοῦ στεφάνῳ καὶ ἐς τὸ Πρυτανεῖον καλε-
σάτω, ἣν δέ τινι — οἶοι πολλοὶ εἰσι — καταράτῳ ἀνδρὶ [ὑποκριτῇ φιλοσοφίας] ἐντύχη, τὸ τριβῶνιον περισπάσας

ἀποκείρατω τὸν πύγωνα ἐν χρῶ πάνυ τραγοκουρικῇ μα-
χαίρα καὶ ἐπὶ τοῦ μειώπου στίγματα ἐπιβαλέτω ἢ ἐγκαν-
σάτω κατὰ τὸ μεσόφρυον· ὁ δὲ τύπος τοῦ καυτήρος ἔστω
ἀλώπηξ ἢ πίθηκος.

ΦΙΛ. Εὐ³ γε, ὦ³ Ἀλήθεια· ὁ δὲ ἔλεγχος, ὦ³ Παρρη-
σιάδη, τοιόσδε ἔστω, οἷος ὁ τῶν ἀειτῶν πρὸς τὸν ἥλιον
εἶναι λέγεται, οὐ μὰ Δί' ὥστε κἀκείνους ἀντιβλέπειν τῷ
φωτὶ καὶ πρὸς ἐκεῖνο δοκιμάζεσθαι, ἀλλὰ προθεῖς χρυ-
σίον καὶ δόξαν καὶ ἡδονὴν ὃν μὲν ἂν αὐτῶν ἴδῃς ὑπερο-
ρῶντα καὶ μηδαμῶς ἐλκόμενον πρὸς τὴν ὄψιν, οὗτος ἔστω
[ὁ] τῷ θαλλῷ στεφόμενος, ὃν δ' αὖ³ ἀτενὲς ἀποβλέποντα
καὶ τὴν χεῖρα ὀρέγοντα ἐπὶ τὸ χρυσίον, ἀπάγειν ἐπὶ τὸ
καυτήριον τοῦτον ἀποκείραντα πρότερον τὸν πύγωνα.

614 47. ΠΑΡΡ. Ὡς ἔδοξεν ἔσται ταῦτα, ὦ³ Φιλοσοφία, 47
καὶ ὄψει ἀντίκα μάλα τοὺς πολλοὺς αὐτῶν ἀλωπεκίας ἢ
πιθηκοφόρους, ὀλίγους δὲ καὶ ἑστεφανωμένους· εἰ βού-
λεσθε μέντοι, κἀνταῦθα ἀνάξω τινὰς ὑμῖν νῆ Δί' αὐτῶν.

ΦΙΛ. Πῶς λέγεις; ἀνάξεις τοὺς φρυγόντας;

ΠΑΡΡ. Καὶ μάλα, ἦνπερ ἡ ἱερεία μοι ἐθελήσῃ πρὸς
ὀλίγον χρῆσαι τὴν ὀρμιαν ἐκείνην καὶ τὸ ἄγκιστρον, ὅπερ
ὁ ἄλιεύς ἀνέθῆκεν ὁ ἐκ Πειραιῶς.

ΙΕΡ. Ἴδου δὴ λαβέ, καὶ τὸν κάλαμόν γε ἅμα, ὡς πάντα
ἔχοις.

ΠΑΡΡ. Οὐκοῦν, ὦ³ ἱερεία, καὶ ἰσχάδας μοί τινας δὸς
ἀνύσασα καὶ ὀλίγον τοῦ χρυσίου.

ΙΕΡ. Λάμβανε.

ΦΙΛ. Τί πράττειν ἀνὴρ διανοεῖται;

ΙΕΡ. Δελεύσας τὸ ἄγκιστρον ἰσχάδι καὶ τῷ χρυσίῳ
615 καθεζόμενος ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ τειχίου καθῆκεν ἐς τὴν
πόλιν.

ΦΙΛ. Τί ταῦτα, ὦ³ Παρρησιάδη, ποιεῖς; ἢ³ που τοῖς
λίθους ἀλιεύειν διέγνωκας ἐκ τοῦ Πελασγικοῦ;

ΠΑΡΡ. Σιώπησον, ὦ³ Φιλοσοφία, καὶ τὴν ἄγραν
περίμενε· σὺ δέ, Πόσειδον ἀγρευ³ καὶ Ἀμφιτρίτη φίλη,
πολλοὺς ἡμῖν ἀναπέμπετε τῶν ἰχθύων. 48. ἀλλ ὀρῶ τινα 48
λάβρακα εὐμεγέθη, μᾶλλον δὲ χρύσοφρον.

ΕΛΕΓ. Οὐκ, ἀλλὰ γαλέος ἐστὶ· προσέρχεται δὴ τῷ ἀγκίστρῳ κεχηνώς. ὠσφραται τοῦ χρυσίου, πλησίον ἤδη ἐστίν· ἔψαυσεν, εἴληπται, ἀνασπάσωμεν.

ΠΑΡΡ. Καὶ σὺ, ὦ Ἐλεγε, νῦν ξυνεπιλαβοῦ τῆς ὀρμιᾶς· ἄνω ἐστί. φέρ' ἴδω τίς εἶ, ὦ βέλτιστε ἰχθύων; κύων οὗτός γε. Ἡράκλεις τῶν ὀδόντων. τί τοῦτο, ὦ γεν- 616 ναιότατε; εἴληψαι λιχνεύων περὶ τὰς πέτρας, ἔνθα λῆσειν ἤλπισας ὑποδεδυκώς; ἀλλὰ νῦν ἔση φανερός ἅπασιν ἐκ τῶν βραγχίων ἀπηρημένος. ἐξέλωμεν τὸ δέλεαρ καὶ τὸ ἄγκιστρον. ἰδοὺ κενόν σοι τὸ ἄγκιστρον· ἢ δ' ἰσχὰς ἤδη προσέσχηται καὶ τὸ χρυσίον ἐν τῇ κοιλίᾳ.

ΔΙΟΓ. Μὰ Δί' ἐξεμεσάτω. ὡς δὴ καὶ ἐπ' ἄλλους δελεάσωμεν.

ΠΑΡΡ. Εὖ ἔχει· τί φῆς, ὦ Διόγενες; οἴσθα τοῦτον ὅστις ἐστίν, ἢ προσήκει σοὶ τι ἀνήρ;

ΔΙΟΓ. Οὐδαμῶς.

ΠΑΡΡ. Τί οὖν; πόσου ἄξιον αὐτὸν χρὴ φάναι; ἐγὼ μὲν γὰρ δὴ ὀβολῶν πρῶτην αὐτὸν ἐτιμησάμην.

ΔΙΟΓ. Πολλοῦ λέγεις· ἄβρωτός τε γὰρ ἐστὶ καὶ εὐδεχθῆς καὶ σκληρός καὶ ἄτιμος· ἄφες αὐτὸν ἐπὶ κεφαλὴν ἀπὸ τῆς πέτρας· σὺ δὲ ἄλλον ἀνάσπασον καθεὶς τὸ ἄγκιστρον. ἐκεῖνο μέντοι ὄρα, ὦ Παρρησιάδη, μὴ καμπτόμενός σοι ὁ κάλαμος ἀποκλασθῆ.

ΠΑΡΡ. Θάρρει, ὦ Διόγενες· κοῦφοί εἰσι καὶ τῶν ἀφύων ἐλαφρότεροι.

ΔΙΟΓ. Νῆ Δί', ἀφνέστατοί γε· ἀνάσπα δὲ ὅμως.

49 49. ΠΑΡΡ. Ἰδοὺ· τίς ἄλλος οὗτος ὁ πλατύς; ὡσπερ 617 ἡμίτομος ἰχθύς προσέρχεται, ψῆττά τις, κεχηνώς ἐς τὸ ἄγκιστρον· κατέπιεν, ἔχεται, ἀνεσπάσθω.

ΔΙΟΓ. Τίς ἐστίν;

ΕΛΕΓ. Ὁ Πλατωνικός εἶναι λέγων.

ΠΛΑΤ. Καὶ σὺ, ὦ κατάρατε, ἦκεῖς ἐπὶ τὸ χρυσίον;

ΠΑΡΡ. Τί φῆς, ὦ Πλάτων; τί ποιῶμεν αὐτόν;

ΠΛΑΤ. Ἀπὸ τῆς αὐτῆς πέτρας καὶ οὗτος.

50 50. ΔΙΟΓ. Ἐπ' ἄλλον καθείσθω.

ΠΑΡΡ. Καὶ μὴν ὄρω τίνα πάγκαλον προσιόντα, ὡς

ἂν ἐν βυθῷ δόξειεν, ποικίλον τὴν χροάν, ταινίας τινὰς ἐπὶ τοῦ νώτου ἐπιχρύσους ἔχοντα. ὄρῳς, ὡς Ἔλεγχε; ὁ τὸν Ἀριστοτέλην προσποιούμενος οὕτως ἐστίν. ἦλθεν, εἶτα πάλιν ἀπενήξατο. περισκόπει ἀκριβῶς· αὐθις ἐπανήλθεν, ἔχανεν, εἴληπται, ἀνιμήσθω.

ΑΡΙΣΤ. Μὴ ἔρη με, ὡς Παρρησιάδη, περὶ αὐτοῦ· ἀγνοῶ γὰρ ὅστις ἐστίν.

ΠΑΡΡ. Οὐκοῦν καὶ οὕτως, ὡς Ἀριστοτέλες, κατὰ τῶν 618 περῶν. 51. ἀλλ' ἦν ἰδοῦ, πολλοὺς που τοὺς ἰχθῦς ὄρῳ 51 κατὰ ταῦτὸν ὁμόχρους, ἀκανθώδεις καὶ τὴν ἐπιφάνειαν ἐκτετραχυσμένους, ἐχίνων δυσληπτοτέρους. ἦ που σαγήνης ἐπ' αὐτοὺς δεήσει; ἀλλ' οὐ πάρεστιν ἰκανὸν εἰ καὶ ἓνα τινὰ ἐκ τῆς ἀγέλης ἀνασπάσαιμεν. ἦξει δ' ἐπὶ τὸ ἄγκιστρον δηλαδὴ ὅς ἂν αὐτῶν θρασύτατος ἦ.

ΕΛΕΓ. Κάθες, εἰ δοκεῖ, σιδηρώσας γε πρότερον ἐπὶ πολὺ τῆς ὄρμιας, ὡς μὴ ἀποπρίσῃ τοῖς ὁδοῦσι καταπιῶν τὸ χρυσίον.

ΠΑΡΡ. Καθῆκα. σὺ δὲ, ὡς Πόσειδον, ταχεῖαν ἐπιτέλει τὴν ἄγραν. βαβαῖ, μάχονται περὶ τοῦ δελέατος καὶ συνάμα πολλοὶ περιτρῶγουσι τὴν ἰσχάδα, οἱ δὲ προσφύντες ἔχονται τοῦ χρυσίου. εὖ ἔχει· περιεπάρη τις μάλα καρτερός. φέρ' ἴδω τίτος ἐπώνυμον σεαυτὸν εἶναι λέγεις; καίτοι γελοῖός γε εἰμι ἀναγκάζων ἰχθὺν λαλεῖν· [ἄφωνοι γὰρ αὐτοί.] ἀλλὰ σύ, ὡς Ἔλεγχε, εἰπέ ὄντινα ἔχει διδάσκαλον.

ΕΛΕΓ. Χρύσιππον τουτονί.

ΠΑΡΡ. Μανθάνω· διότι χρυσίον, οἶμαι, προσῆν τῷ ὀνόματι. σὺ δ' οὖν, Χρύσιππε, πρὸς τῆς Ἀθηνᾶς εἰπέ, οἷσθα τοὺς ἄνδρας ἢ τοιαῦτα παρήνεις αὐτοῖς ποιεῖν;

619 ΧΡΥΣ. Νῆ Δι', ὑβριστικὰ ἐρωτᾶς, ὡς Παρρησιάδη, προσήκειν τι ἡμῖν ὑπολαμβάνων τοιούτους ὄντας.

ΠΑΡΡ. Εὖ γε, ὡς Χρύσιππε, γενναῖος εἶ. οὕτως γοῦν καὶ αὐτὸς [ἐπὶ κεφαλῇ] μετὰ τῶν ἄλλων, ἐπεὶ καὶ ἀκανθώδης ἐστί, καὶ δέος μὴ διαπαρῆ τις τὸν λαιμὸν ἐσθίων.

52. ΦΙΛ. Ἄλις, ὡς Παρρησιάδη, τῆς ἄγρας, μὴ καὶ 52 τίς σοι, οἷοι πολλοὶ εἰσιν, δέχεται ἀποσπάσας τὸ χρυσίον

καὶ τὸ ἄγκιστρον, εἰτά σε ἀποτίσαι τῇ ἱερείᾳ δεήσει. ὥστε ἡμεῖς μὲν ἀπίωμεν περιπατήσουσαι· καιρὸς δὲ καὶ ὑμᾶς ἀπιέναι ὅθεν ἤκετε, μὴ καὶ ὑπερήμεροι γένησθε τῆς προθεσμίας. σὺ δὲ καὶ ὁ Ἐλεγχος, ὃ Παρρησιάδῃ, κύκλω ἐπὶ πάντας αὐτοὺς ἰόντες ἢ στεφانوῦτε ἢ ἐγκάετε, ὡς ἔφην.

ΠΑΡΡ. Ἔσται ταῦτα, ὃ Φιλοσοφία. χαίρετε, ὃ βέλτιστοι ἀνδρῶν. ἡμεῖς δὲ κατίωμεν, ὃ Ἐλεγγε, καὶ τελῶμεν τὰ παρηγγελμένα.

ΕΛΕΓ. Ποῖ δὲ καὶ πρῶτον ἀπιέναι δεήσει; μῶν ἐς τὴν Ἀκαδημίαν ἢ ἐς τὴν Στοάν; ἢ ἀπὸ τοῦ Λυκείου ποιησόμεθα τὴν ἀρχήν;

ΠΑΡΡ. Οὐδὲν διοίσει τοῦτο. πλὴν οἷδ' ἐγὼ ὡς ὅποι ποτ' ἂν ἀπέλθωμεν, ὀλίγων μὲν στεφάνων, πολλῶν δὲ τῶν καυτηρίων δεησόμεθα.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ Η ΤΥΡΑΝΝΟΣ.

620

- 1 1. ΧΑΡ. Εἶεν, ὃ Κλωθοῖ, τὸ μὲν σκάφος τοῦτο ἡμῖν πάλαι εὐτρεπὲς καὶ πρὸς ἀναγωγὴν εὖ μάλα παρεσκευασμένον· ὃ τε γὰρ ἄντλος ἐκκέχυται καὶ ὁ ἰστός ὠρθῶται καὶ ἡ ὀθόνη παρακέκρουσαι καὶ τῶν κωπῶν ἐκάστη τετρούπεται, κωλύει τε οὐδέν, ὅσον ἐπ' ἐμοί, τὸ ἀγκύριον 621 ἀνασπᾶσαντας ἀποπλεῖν. ὃ δὲ Ἐρμῆς βραδύνει, πάλαι παρεῖναι δέον· κενὸν γοῦν ἐπιβατῶν, ὡς ὄρᾳς, ἔστι τὸ πορθμεῖον τρεῖς ἤδη τήμερον ἀναπεπλευκέναι δυνάμενον· καὶ σχεδὸν ἀμφὶ βουλευτόν ἐστιν, ἡμεῖς δὲ οὐδέπω οὐδὲ ὀβολὸν ἐμπεπολήκαμεν. εἰτα ὁ Πλούτων εὖ οἷδ' ὅτι ἐμε ῥαθυμεῖν ἐν τούτοις ὑπολήψεται, καὶ ταῦτα παρ' ἄλλῃ οὔσης τῆς αἰτίας. ὃ δὲ καλὸς ἡμῖν ἀγαθὸς νεκροπομπὸς ὡσπερ τις ἄλλος καὶ αὐτὸς ἄνω τὸ τῆς Ἀθήνης ὕδωρ πε- 622 πωκῶς ἀναστρέψαι πρὸς ἡμᾶς ἐπιλέλησται, καὶ ἦτοι παλαίει μετὰ τῶν ἐφήβων ἢ καθαρίζει ἢ λόγους τινὰς διεξέρχεται ἐπιδεικνύμενος τὸν λῆρον τὸν αὐτοῦ, ἢ τάχα πον καὶ κλωπεύει ὃ γεννάδας παρελθῶν· μία γὰρ αὐτοῦ καὶ αὕτη τῶν

τεχνῶν. ὁ δ' οὖν ἐλευθεριάζει πρὸς ἡμᾶς καὶ ταῦτα ἐξ ἡμισείας ἡμέτερος ὢν.

2. ΚΛΩΘ. Τί δέ; οἶδας, ὦ Χάρων, εἴ τις ἀσχολία ² προσέπεσεν αὐτῷ, τοῦ Διὸς ἐπὶ πλεον δεηθέντος ἀποχρήσασθαι πρὸς τὰ ἄνω πράγματα; δεσπότης δὲ κακείνός ἐστιν.

ΧΑΡ. Ἄλλ' οὐχ ὥστε, ὦ Κλωθοῦ, πέρα τοῦ μέτρον δεσπόζειν κοινοῦ κτήματος, ἐπεὶ οὐδὲ ἡμεῖς ποτε αὐτόν, ἀπιέναι δέον, κατεσχήκαμεν. ἀλλ' ἐγὼ οἶδα τὴν αἰτίαν· παρ' ἡμῖν μὲν γὰρ ἀσφόδελος μόνον καὶ χοαὶ καὶ πόπανα καὶ ἐναγίσματα, τὰ δ' ἄλλα ζόφος καὶ οὐμίχλη καὶ σκότος, ἐν δὲ τῷ οὐρανῷ φαιδρὰ πάντα καὶ ἣ τε ἀμβροσία πολλή καὶ τὸ νέκταρ ἄφθονον· ὥστε [μοι] ἥδιον παρ' ἐκείνοις βραδύνειν ἔοικε. καὶ παρ' ἡμῶν μὲν ἀνίπταται καθάπερ ἐκ δεσμωτηρίου τινὸς ἀποδιδράσκων. ἐπειδὴν δὲ καιρὸς ⁶²³κατιέναι, σχολῇ καὶ βάδην μόλις ποτὲ κατέρχεται.

3. ΚΛΩΘ. Μηκέτι χαλέπαινε, ὦ Χάρων· πλησίον ³ γὰρ αὐτὸς οὗτος, ὡς ὄρεῖς, πολλοὺς τινὰς ἡμῖν ἄγων, μᾶλλον δὲ ὥσπερ τι αἰπόλιον ἀθρόους αὐτοὺς τῇ ἑάβδω σοβῶν. ἀλλὰ τί τοῦτο; δεδεμένον τινὰ ἐν αὐτοῖς καὶ ἄλλον γελῶντα ὄρω, ἓνα δὲ τινὰ καὶ πῆραν ἐξημμένον καὶ ξύλον ἐν τῇ χειρὶ ἔχοντα, δριμὺν ἐνορῶντα καὶ τοὺς ἄλλους ἐπισπεύδοντα. οὐχ ὄρεῖς δὲ καὶ τὸν Ἑρμῆν αὐτὸν ἰδρῶτι χεόμενον καὶ τῷ πόδε κεκοιμημένον καὶ πνευστιῶντα; μεστὸν γοῦν ἄσθματος αὐτῷ τὸ στόμα. τί ταῦτα, ὦ Ἑρμῆ; τίς ἢ σπουδῆ; τεταραγμένω γὰρ [ἡμῖν] ἔοικας.

ΕΡΜ. Τί δ' ἄλλο, ὦ Κλωθοῦ, ἢ τουτονὶ τὸν ἀλιτήριον ἀποδράντα μεταδιώκων ὀλίγου δεῖν λειπόνεως ὑμῖν τήμερον ἐγενόμην;

ΚΛΩΘ. Τίς δ' ἐστίν; καὶ τί βουλόμενος ἀπεδίδρασκεν;

ΕΡΜ. Τουτὶ μὲν πρόδηλον, ὅτι ζῆν μᾶλλον ἐβούλετο. ἔστι δὲ βασιλεύς τις ἢ τύραννος, ἀπὸ γοῦν τῶν ὀδυρμῶν [καὶ] ὧν ἀνακικύει, πολλῆς τινος εὐδαιμονίας ἐστερησθαι λέγων.

ΚΛΩΘ. Εἰθ' ὁ μάταιος ἀπεδίδρασκεν, ὡς ἐπιβιῶ-

ναι δυνάμενος, ἐπιλελοιπότος ἤδη τοῦ ἐπικεκλωσμένου 624
αὐτῷ νήματος;

4 4. ΕΡΜ. Ἀπεδίδρασκε, λέγεις; εἰ γὰρ μὴ ὁ γενναιό-
τατος οὗτος, ὁ τὸ ξύλον, συνήρησέ μοι καὶ συλλαβόντες
αὐτὸν ἐδήσαμεν, κἂν ᾤχετο ἡμᾶς ἀποφυγῶν· ἀφ' οὗ
γάρ μοι παρέδωκεν αὐτὸν ἡ Ἄτροπος, παρ' ὅλην τὴν
ὁδὸν ἀντέτεινε καὶ ἀντέσπα, καὶ τὼ πόδε ἀντερείδων πρὸς
τὸ ἔδαφος οὐ παντελῶς εὐάγωγος ἦν· ἐνίοτε δὲ καὶ ἰκέ-
τευε καὶ κατελιπάρει ἀφεθῆναι πρὸς ὀλίγον ἀξιῶν καὶ
πολλὰ δάσειν ὑπισχνούμενος. ἐγὼ δέ, ὡςπερ εἰκός, οὐκ
ἀνίειν ὄρων ἀδυνάτων ἐφιέμενον. ἐπεὶ δὲ κατ' αὐτὸ δὴ
τὸ στόμιον ἦμεν, ἐμοῦ τοὺς νεκρούς, ὡς ἔθος, ἀπαριθ-
μοῦντος τῷ Αἰακῷ κάκεινου λογιζομένου αὐτοὺς πρὸς τὸ
παρὰ τῆς σῆς ἀδελφῆς πεμφθῆν αὐτῷ σύμβολον, λαθῶν
οὐκ οἶδ' ὅπως ὁ τρισκατάρατος ἀπιῶν ᾤχετο. ἐνέδει οὖν
νεκρὸς εἷς τῷ λογισμῷ, καὶ ὁ Αἰακὸς ἀνατεινας τὰς
ὄφρῦς, Μῆ ἐπὶ πάντων, ὦ Ἐρμῆ, φησί, χρῶ τῇ κλεπτικῇ,
ἄλλισ σοι αἱ ἐν οὐρανῷ παιδιαί· τὰ νεκρῶν δὲ ἀκριβῆ καὶ 625
οὐδαμῶς λαθεῖν δυνάμενα. τέτταρας, ὡς ὄρας, πρὸς τοῖς
χιλίοις ἔχει τὸ σύμβολον ἐγκεχαραγμένους, σὺ δέ μοι
παρ' ἓνα ἦκεις ἄγων, εἰ μὴ τοῦτο φῆς, ὡς παραλελόγι-
σται σε ἡ Ἄτροπος. ἐγὼ δὲ ἐρυθριάσας πρὸς τὸν λόγον
ταχέως ὑπεμνήσθην τῶν κατὰ τὴν ὁδὸν, κάπειδὴ περι-
βλέπων οὐδαμοῦ τοῦτον εἶδον, συνεῖς τὴν ἀπόδρασιν
ἐδίωκον ὡς εἶχον τάχους κατὰ τὴν ἄγουσαν πρὸς τὸ φῶς·
εἶπετο δὲ αὐθαίρετός μοι ὁ βέλτιστος οὗτος, καὶ ὡςπερ
ἀπὸ ὑσπληγγοῦ θεόντες καταλαμβάνομεν αὐτὸν ἤδη ἐν
Ταινάρῳ· παρὰ τοσοῦτον ἦλθε διαφυγεῖν.

5 5. ΚΛΩΘ. Ἡμεῖς δέ, ὦ Χάρων, ὀλιγωρίαν ἤδη τοῦ
Ἐρμοῦ κατεγινώσκομεν.

ΧΑΡ. Τί οὖν ἔτι διαμέλλομεν ὡς οὐκ ἱκανῆς ἡμῖν
γεγεννημένης διατριβῆς;

ΚΛΩΘ. Εὐ λέγεις· ἐμβαινέτωσαν. ἐγὼ δὲ προχει-
ρισαμένη τὸ βιβλίον καὶ παρὰ τὴν ἀποβάθραν καθεζο-
μένη, ὡς ἔθος, ἐπιβαίνοντα ἕκαστον αὐτῶν διαγνώσομαι, 626
τίς καὶ πόθεν καὶ ὄντινα τεθνεῶς τὸν τρόπον· σὺ δὲ

παραλαμβάνων στοιβαῖζε καὶ συντίθει· σὺ δέ, ὦ Ἑρμῆ, τὰ νεογνὰ ταυτὶ πρῶτα ἔμβαλοῦ· τί γὰρ ἂν καὶ ἀποκρίναιτό μοι;

ΕΡΜ. Ἴδού σοι, ὦ πορθμεῦ, τὸν ἀριθμὸν οὔτοι τριακόσιοι μετὰ τῶν ἔκτεθειμένων.

ΧΑΡ. Βαβαῖ τῆς εὐαγρίας. ὀμφακίας ἡμῖν νεκροὺς ἦκεις ἄγων.

ΕΡΜ. Βούλει, ὦ Κλωθοῖ, τοὺς ἀκλαίστους ἐπὶ τούτοις ἔμβιβασώμεθα;

ΚΛΩΘ. Τοὺς γέροντας λέγεις; οὕτω ποίει. τί γὰρ με δεῖ πράγματα ἔχειν τὰ πρὸ Εὐκλείδου νῦν ἔξετάζουσας; οἱ ὑπὲρ ἑξήκοντα ὑμεῖς πάριτε ἤδη. τί τοῦτο; οὐκ ἔπακούουσί μου βεβυσμένοι τὰ ὦτα ὑπὸ τῶν ἐτῶν. δεῖσει τάχα καὶ τούτους ἀράμενον παραγαγεῖν.

ΕΡΜ. Ἴδού πάλιν οὔτοι δυεῖν δέοντες τετρακόσιοι, τακεροὶ πάντες καὶ πέπειροι καὶ καθ' ὥραν τετραγήμενοι.

ΧΑΡ. Μὰ Δί', ἐπεὶ ἀσταφίδες γε πάντες ἤδη εἰσί.

6. ΚΛΩΘ. Τοὺς τραυματίας ἐπὶ τούτοις, ὦ Ἑρμῆ, 6 παράγαγε· καὶ πρῶτον μοι εἶπατε ὅπως ἀποθανόντες ἦκατε; μᾶλλον δὲ αὐτῇ πρὸς τὰ γεγραμμένα ὑμᾶς ἐπισκέψομαι. πολεμοῦντας ἀποθανεῖν ἔδει χθρὸς ἐν Μηδίᾳ τέτταρας ἐπὶ τοῖς ὀγδοίκοις καὶ τὸν Ὁξυάρτου υἱὸν μετ' αὐτῶν Γωβάρην.

ΕΡΜ. Πάρεισι.

ΚΛΩΘ. Δί' ἔρωτα αὐτοὺς ἀπέσφαξαν ἑπτὰ, καὶ ὁ φιλόσοφος Θεαγένης διὰ τὴν ἐταίραν τὴν Μεγαρόθεν.

ΕΡΜ. Οὔτοιι πλησίον.

ΚΛΩΘ. Ποῦ δ' οἱ περὶ τῆς βασιλείας ὑπ' ἀλλήλων ἀποθανόντες;

ΕΡΜ. Παρεστᾶσιν.

ΚΛΩΘ. Ὁ δ' ὑπὸ τοῦ μοιχοῦ καὶ τῆς γυναικὸς φονευθεῖς;

ΕΡΜ. Ἴδού σοι πλησίον.

ΚΛΩΘ. Τοὺς ἐκ δικαστηρίων δῆτα παράγαγε, λέγω 628 δὲ τοὺς ἐκ τυμπάνου καὶ τοὺς ἀνεσκολοπισμένους. οἱ δ'

ὑπὸ ληστῶν ἀποθανόντες ἐκκαίδεκα ποῦ εἰσιν, ὦ Ἐρμῆ;
 EPM. Πάρεισιν οἶδε οἱ τραυματῖαι, ὡς ὄρας. τὰς
 δὲ γυναῖκας βούλει ἅμα παραγάγω;

KΛΩΘ. Μάλιστα, καὶ τοὺς ἀπὸ ναυαγίων οἳ γε ἅμα
 τεθνήασι καὶ τὸν ὅμοιον τρόπον. καὶ τοὺς ἀπὸ τοῦ πυρετοῦ
 δέ, καὶ τούτους ἅμα, καὶ τὸν ἰατρὸν μετ' αὐτῶν Ἀγα-
 7 Θοκλέα. 7. ποῦ δ' ὁ φιλόσοφος Κυνίσκος, ὃν ἔδει τῆς
 Ἑκάτης τὸ δεῖπνον φαγόντα καὶ τὰ ἐκ τῶν καθαρσίων
 ᾧ καὶ πρὸς τούτοις γε σηπῖαν ὤμῃν ἀποθανεῖν;

KYN. Πάλαι σοι παρέστηκα, ὦ βελτίστη Κλωθοῖ.
 τί δέ με ἀδικήσαντα τοσοῦτον εἶσας ἄνω τὸν χρόνον;
 σχεδὸν γὰρ ὅλον μοι τὸν ἄτρακτον ἐπέκλωσας. καίτοι
 πολλάκις ἐπειράθην τὸ νῆμα διακόψας ἐλθεῖν, ἀλλ' οὐκ
 οἶδ' ὅπως ἄρρηκτον ἦν.

KΛΩΘ. Ἐφορὸν σε καὶ ἰατρὸν εἶναι τῶν ἀνθρω-
 πίνων ἁμαρτημάτων ἀπελίμπανον. ἀλλ' ἔμβαινε ἀγαθῆ
 τύχῃ.

KYN. Μὰ Δί', ἣν μὴ πρότερόν γε τουτονὶ τὸν δεδε-
 μένον ἐμβιβασώμεθα· δέδια γὰρ μή σε παραπεισῇ δεό-
 μενος.

8 8. KΛΩΘ. Φέρ' ἴδω τίς ἐστι.

629

EPM. Μεγαπένθης ὁ Λακίδου, τύραννος.

KΛΩΘ. Ἐπίβαινε σύ.

MEΓ. Μηδαμῶς, ὦ δέσποινα Κλωθοῖ, ἀλλὰ με πρὸς
 ὀλίγον ἔασον ἀνελθεῖν. εἰτά σοι αὐτόματος ἦξω καλοῦν-
 τος μηδενός.

KΛΩΘ. Τί δ' ἔστιν οὗ χάριν ἀφεῖσθαι θέλεις;

MEΓ. Τὴν οἰκίαν ἐκτελέσαι μοι πρότερον ἐπίτρε-
 ψον· ἡμιτελὴς γὰρ ὁ δόμος καταλέλειπται.

KΛΩΘ. Ἀηρεῖς· ἀλλ' ἔμβαινε.

MEΓ. Οὐ πολὺν χρόνον, ὦ Μοῖρα, αἰτῶ· μίαν με
 ἔασον μεῖναι τήνδε ἡμέραν, ἄχρι ἂν τι ἐπισκίψω τῆ γυ-
 ναικῇ περὶ τῶν χρημάτων, ἔνθα τὸν μέγαν εἶχον θησαυρὸν
 κατορωρυγμένον.

KΛΩΘ. Ἄραρεν· οὐκ ἂν τύχοις.

MEΓ. Ἀπολεῖται οὖν ὁ χρυσὸς τοσοῦτος;

ΚΛΩΘ. Οὐκ ἀπολείται. Θάρρει τούτου γε ἕνεκα· Μεγακλῆς γὰρ αὐτὸν ὁ σὸς ἀνειψιὸς παραλήψεται.

ΜΕΓ. Ὡ τῆς ὕβρεως. ὁ ἐχθρὸς, ὃν ὑπὸ [τῆς] ῥαθυμίας ἔγωγε οὐ προαπέκτεινα;

680 ΚΛΩΘ. Ἐκεῖνος αὐτός· καὶ ἐπιβιώσεται σοι ἔτη τετταράκοντα καὶ μικρόν τι πρὸς, τὰς παλλακίδας καὶ τὴν ἑσθῆτα καὶ τὸν χρυσὸν ὄλον σου παραλαβών.

ΜΕΓ. Ἄδικεῖς, ὦ Κλωθοῖ, τὰμὰ τοῖς πολεμιωτάτοις διανέμουσα.

ΚΛΩΘ. Σὺ γὰρ οὐχὶ Κυδιμάχου αὐτὰ ὄντα, ὦ γενναίωτάτε, παρελήφεις ἀποκτείνας τε αὐτὸν καὶ τὰ παιδία ἔτι ἐμπνέοντι ἐπισφάξας;

ΜΕΓ. Ἄλλὰ νῦν ἐμὰ ἦν.

ΚΛΩΘ. Οὐκοῦν ἐξίκει σοι ὁ χρόνος ἤδη τῆς κτήσεως.

9. ΜΕΓ. Ἄκουσον, ὦ Κλωθοῖ, ἃ σοι ἰδίᾳ μηδενὸς 9 ἀκούοντος εἶπεν βούλομαι· ὑμεῖς δὲ ἀπόστητε πρὸς ὄλιγον. ἂν με ἀφῆς ἀποδρᾶναι, χίλια σοι τάλαντα χρυσοῦ ἐπισήμου δώσειν ὑπισχνοῦμαι τήμερον.

ΚΛΩΘ. Ἐτι γὰρ χρυσόν, ὦ γελοῖτε, καὶ τάλαντα διὰ μνήμης ἔχεις;

ΜΕΓ. Καὶ τοὺς δύο κρατῆρας εἰ βούλει προσθήσω, οὓς ἔλαβον ἀποκτείνας Θεόκριτον, ἔλκοντας ἑκάτερον χρυσοῦ ἀπέφθου τάλαντα ἑκατόν;

681 ΚΛΩΘ. Ἐλκετε αὐτόν· ἔοικε γὰρ οὐκ [ἐπ]εμβήσεσθαι ἡμῖν ἐκίων.

ΜΕΓ. Μαρτύρομαι ὑμᾶς, ἀτελὲς μένει τὸ τεῖχος καὶ τὰ νεώρια· ἐξετέλεσα γὰρ ἂν αὐτὰ ἐπιβιὸς πέντε μόνας ἡμέρας.

ΚΛΩΘ. Ἀμέλησον· ἄλλος τειχιεῖ.

ΜΕΓ. Καὶ μὴν τοῦτό γε πάντως εὐλογον αἰτῶ.

ΚΛΩΘ. Τὸ ποῖον;

ΜΕΓ. Ἐς τοσοῦτον ἐπιβιῶναι, μέχρι ἂν ὑπαγάγωμαι Πέρσας καὶ Λυδοῖς ἐπιθῶ τοὺς φόρους καὶ μνημα ἑμαυτῷ παμμέγεθες ἀναστήσας ἐπιγράψω ὀπόσα ἔπραξα μεγάλα καὶ στρατηγικὰ παρὰ τὸν βίον.

ΚΛΩΘ. Οὗτος, οὐκέτι μίαν ἡμέραν ταύτην αἰτεῖς, ἀλλὰ σχεδὸν εἴκοσιν ἔτων διατριβήν.

- 10 10. ΜΕΓ. Καὶ μὴν ἐγγυητὰς ὑμῖν ἔτοιμος παρασχέσθαι τοῦ τάχους [καὶ] τῆς ἐπανόδου. εἰ βούλεσθε δέ, καὶ ἄντανδρον ὑμῖν ἀντ' ἑμαυτοῦ παραδώσω τὸν ἀγαπητόν.

ΚΛΩΘ. ὦ μαρέ, ὃν ἠῦχον πολλάκις ὑπὲρ γῆς καταλιπεῖν;

ΜΕΓ. Πάλαι ταῦτα ἠὲρόμην· νυνὶ δὲ ὀρῶ τὸ βέλτιον.

ΚΛΩΘ. Ἦξει κάκεῖνός σοι μετ' ὀλίγον ὑπὸ τοῦ νεω-632
σι βασιλείοντος ἀνηρημένος.

- 11 11. ΜΕΓ. Οὐκοῦν ἀλλὰ τοῦτό γε μὴ ἀντείπης ὦ Μοῖρά μοι.

ΚΛΩΘ. Τὸ ποῖον;

ΜΕΓ. Εἰδέναι βούλομαι τὰ μετ' ἐμὲ ὄντινα ἔξει τὸν τρόπον.

ΚΛΩΘ. Ἄκουε· μᾶλλον γὰρ ἀνιάση μαθῶν. τὴν μὲν γυναῖκα Μίδας ὁ δοῦλος ἔξει, καὶ πάλαι δὲ αὐτὴν ἐμοίχευεν.

ΜΕΓ. Ὁ κατάρατος, ὃν ἐγὰ πειθόμενος αὐτῇ ἀφῆκα ἐλεύθερον.

ΚΛΩΘ. Ἡ θυγάτηρ δὲ σοι ταῖς παλλακίσι τοῦ νυνὶ τυραννοῦντος ἐγκαταλεγήσεται· αἱ εἰκόνες δὲ καὶ ἀνδριάντες, οὓς ἡ πόλις ἀνέστησέ σοι πάλαι, πάντες ἀνατετραμμένοι γέλωτά που παρέξουσι τοῖς θεωμένοις.

ΜΕΓ. Εἰπέ μοι, τῶν φίλων δὲ οὐδεὶς ἀγανακτεῖ τοῖς δρωμένοις;

ΚΛΩΘ. Τίς γὰρ ἦν σοι φίλος; ἢ ἐκ τίνος αἰτίας γενόμενος; ἀγνοεῖς ὅτι πάντες οἱ καὶ προσκυνοῦντες καὶ τῶν λεγομένων καὶ πραττομένων ἕκαστα ἐπαινοῦντες ἢ φόβῳ ἢ ἐλπίσι ταῦτ' ἔδρων τῆς ἀρχῆς ὄντες φίλοι καὶ πρὸς τὸν καιρὸν ἀποβλέποντες;

ΜΕΓ. Καὶ μὴν σπένδοντες ἐν τοῖς συμποσίοις με-633
γάλη τῇ φωνῇ ἐπηύχοντό μοι πολλὰ καὶ ἀγαθὰ, προαποθανεῖν ἕκαστος αὐτῶν ἔτοιμος, εἰ οἷόν τε εἶναι, καὶ ὄλως, ὄρκος αὐτοῖς ἦν ἐγώ.

ΚΛΩΘ. Τοιγαροῦν παρ' ἐνὶ αὐτῶν χθρὲς δειπνήσας ἀπέθανες· τὸ γὰρ τελευταῖόν σοι πιεῖν ἐνεχθῆν ἐκείνο δευρὶ κατέπεμψέ σε.

ΜΕΓ. Τοῦτ' ἄρα πικροῦ τινος ἤσθόμην· τί βουλόμενος δὲ ταῦτα ἔπραξες;

ΚΛΩΘ. Πολλά με ἀνακρίνεις, ἐμβῆναι δέον.

12. ΜΕΓ. Ἐν με πνίγει μάλιστα, ὦ Κλωθοῦ, δι' 12 ὅπερ ἐπόθουν κἄν πρὸς ὀλίγον ἐς τὸ φῶς ἀνακύψαι πάλιν.

ΚΛΩΘ. Τί δὲ τοῦτό ἐστιν; ἔοικε γὰρ τι παμμέγεθες εἶναι.

ΜΕΓ. Καρίων ὁ ἐμὸς οἰκέτης ἐπεὶ τάχιστα με ἀποθανόντα εἶδε, περὶ δείλην ὄψιαν ἀνελθὼν ἐς τὸ οἶκημα, ἔνθα ἐκείμην, σχολῆς οὔσης — οὐδεὶς γὰρ οὐδὲ ἐφύλαττέ με — Γλυκέριον τὴν παλλακίδα μου — καὶ πάλαι δέ, οἶμαι, κεκοινωνήκεσαν — παραγαγὼν ἐπισπασάμενος τὴν θύραν ἐσπόδει καθάπερ οὐδενὸς ἔνδον παρόντος, εἶτ' 634 ἐπειδὴ ἄλλος εἶχε τῆς ἐπιθυμίας, ἀποβλέψας εἰς ἐμέ, Σὺ μέντοι, φησίν, ὦ μιαρὸν ἀνθρώπιον, πληγὰς μοι πολλάκεις οὐδὲν ἀδικοῦντι ἐνέτεινας· καὶ ταῦθ' ἅμα λέγων παρέτιλλέ με καὶ κατὰ κόρρης ἔπαιε, τέλος δὲ παχὺ χρεμψάμενος [καὶ] καταπτύσας μου καὶ, εἰς τὸν τῶν ἀσεβῶν χῶρον ἄπιθι, ἐπειπὼν ὄχρετο· ἐγὼ δὲ ἐνεπιμπράμην μὲν, οὐκ εἶχον δὲ ὅμως ὅ τι καὶ δράσαιμι αὐτὸν αἶσος ἤδη καὶ ψυχρὸς ὢν. καὶ ἡ μιαρὰ δὲ παιδίσκη ἐπεὶ ψόφου προσιόντων τινῶν ἤσθετο, σιάλω χρίσασα τοὺς ὀφθαλμοὺς ὡς δακρύσασα ἐπ' ἐμοί, κωκύνουσα καὶ τοῦνομα ἐπικαλουμένη ἀπηλλάττετο. ὢν εἰ λαβοίμην —

13. ΚΛΩΘ. Παῦσαι ἀπειλῶν, ἄλλ' ἐμβηθι· καιρὸς 13 ἦδη σε ἀπαντιᾶν ἐπὶ τὸ δικαστήριον.

ΜΕΓ. Καὶ τίς ἀξιώσει κατ' ἀνδρὸς τυράννου ψῆφρον λαβεῖν;

ΚΛΩΘ. Κατὰ τυράννου μὲν οὐδεὶς, κατὰ νεκροῦ δὲ ὁ Ῥαδάμανθυς, ὃν αὐτίκα ὄψει μάλα δίκαιον καὶ κατ' 635 ἀξίαν ἐπιτιθέντα ἐκάστω τὴν δίκην· τὸ νῦν δὲ ἔχον μὴ διάτριβε.

ΜΕΓ. Κἄν ἰδιώτην με ποιήσον, ὦ Μοῖρα, τῶν πενήτων, κἄν δοῦλον ἀντὶ τοῦ πάλαι βασιλέως· ἀναβιώναί με ἕασον μόνον.

ΚΛΩΘ. Ποῦ ἔστιν ὁ τὸ ξύλον; καὶ σὺ δέ, ὦ Ἑρμῆ, σῦρει' αὐτὸν εἰσω τοῦ ποδός· οὐ γὰρ ἂν ἐμβαίῃ ἐκῶν.

ΕΡΜ. Ἐπον νῦν, δραπέτα· δέχου τοῦτον σὺ, πορθμεῦ, καί, τὸ δεῖνα, ὅπως ἀσφαλῶς —

ΧΑΡ. Ἀμέλει, πρὸς τὸν ἰστὸν δεδήσεται.

ΜΕΓ. Καὶ μὴν ἐν τῇ προεδρίᾳ καθέζεσθαι με δεῖ.

ΚΛΩΘ. Ὅτι τί;

ΜΕΓ. Ὅτι, νῆ Δία, τύραννος ἦν καὶ δορυφόρους εἶχον μυρίους.

ΚΥΝ. Εἴτ' οὐ δικαίως σε παρέτιλλεν ὁ Καρίων οὐτωςὶ σκαιὸν ὄντα; πικρὰν γοῦν τὴν τυραννίδα ἔξεις γευσάμενος τοῦ ξύλου.

ΜΕΓ. Τολμήσει γὰρ Κυνίσκος ἐπανατείνασθαι μοι τὸ βᾶκτρον; οὐκ ἐγὼ σε πρήην, ὅτι ἐλεύθερος ἄγαν καὶ τραχὺς ἦσθα καὶ ἐπιτιμητικός, μικροῦ δεῖν προσεπατάλευσα;

ΚΥΝ. Τοιγαροῦν μενεῖς καὶ σὺ τῷ ἰστῷ προσεπατταλευμένος.

14 14. ΜΙΚ. Εἰπέ μοι, ὦ Κλωθοῖ, ἐμοῦ δὲ οὐδεὶς ὑμῖν⁶³⁶ λόγος; ἢ διότι πένης εἰμί, διὰ τοῦτο καὶ τελευταῖον ἐμβῆναί με δεῖ;

ΚΛΩΘ. Σὺ δὲ τίς εἶ;

ΜΙΚ. Ὁ σκυτοτόμος Μίκυλλος.

ΚΛΩΘ. Εἶτα ἄχθῃ βραδύνων; οὐκ ὀρεῖς ὅποσα ὁ τύραννος ὑπισχνεῖται δώσειν ἀφεθεῖς πρὸς ὀλίγον; θαῦμα γοῦν ἔχει με, εἰ μὴ ἀγαπητὴ καὶ σοὶ ἡ διατριβή.

ΜΙΚ. Ἄκουσον, ὦ βελτίστη Μοιρῶν· οὐ πάνυ με ἡ τοῦ Κύκλωπος εὐφραίνει δωρεά, [τὸ ὑπισχνεῖσθαι] ὅτι πύματον ἐγὼ τὸν Οὔτιν κατέδομαι· ἂν τε γοῦν πρῶτον, ἂν τε πύματον, οἱ αὐτοὶ ὀδόντες περιμένουσιν. ἄλλως τε οὐδ' ὅμοια τὰμὰ τοῖς τῶν πλουσίων· ἐκ διαμέτρου γὰρ ἡμῖν οἱ βίοι, φασίν· ὁ μὲν γε τύραννος εὐδαίμων εἶναι δοκῶν παρὰ τὸν βίον, φοβερός ὢν ἅπασι καὶ περί-

βλεπτος, ἀπολιπὼν χρυσὸν τοσοῦτον καὶ ἀργύριον καὶ ἐσθῆ-
 τα καὶ ἵππους καὶ δεῖπνα καὶ παῖδας ὠραίους καὶ γυναί-
 κας εὐμόρφους εἰκότως ἠνιάτο καὶ ἀποσπώμενος αὐτῶν
 ἤχθετο· οὐ γὰρ οἶδ' ὅπως καθάπερ ἰξῶ τινι προσέχεται
 687 τοῖς τοιοῦτοις ἢ ψυχῇ καὶ οὐκ ἐθέλει ἀπαλλάττεσθαι ῥα-
 δίως ἅτε αὐτοῖς πάλαι προστειηκυῖα· μᾶλλον δὲ ὥσπερ
 ἄρρηκτός τις οὗτος ὁ δεσμός ἐστιν, ᾧ δεδέσθαι συμβέ-
 βηκεν αὐτούς· ἀμέλει κἄν ἀπάγη τις αὐτούς μετὰ βίας,
 ἀνακωκύνουσι καὶ ἰκετεύουσι, καὶ τὰ ἄλλα ὄντες θρασεῖς,
 δειλοὶ πρὸς ταύτην εὐρίσκονται τὴν ἐπὶ τὸν Ἄϊδην φέ-
 ρουσαν ὁδόν· ἐπιστρέφονται γοῦν εἰς τοῦπίσω καὶ ὥσπερ
 οἱ θυσέρωτες κἄν πόρρωθεν ἀποβλέπειν τὰ ἐν τῷ φωτὶ
 βούλονται, οἷα ὁ μάταιος ἐκεῖνος ἐποίει καὶ παρὰ τὴν
 ὁδὸν ἀποδιδράσκων κἄνταυθά σε καταλιπαρῶν. 15. ἐγὼ 15
 δὲ ἅτε μηδὲν ἔχων ἐνέχυρον ἐν τῷ βίῳ, οὐκ ἀγρόν, οὐ
 συνοικίαν, οὐ χρυσόν, οὐ σκεῦος, οὐ δόξαν, οὐκ εἰκόνας,
 εἰκότως εὐζῶνος ἦν, κάπειδὴ μόνον ἢ Ἄτροπος ἔνευσέ
 μοι, ἄσμενος ἀπορορίψας τὴν σμίλην καὶ τὸ κάττυμα —
 κρηπίδα γὰρ τινα ἐν ταῖν χερσῶν εἶχον — ἀναπηδήσας
 εὐθὺς ἀνυπόδητος οὐδὲ τὴν μελανθηρίαν ἀπονηπάμενος
 εἰπόμην· μᾶλλον δὲ ἠγούμην ἐς τὸ πρόσω ὄρων. οὐδὲν
 γὰρ με τῶν κατόπιν ἐπέστρεφε καὶ μετεκάλει. καὶ νῆ
 688 Αἰ' ἤδη καλὰ τὰ παρ' ὑμῖν πάντα ὄρω· τό τε γὰρ ἰσο-
 τιμίαν ἅπασιν εἶναι καὶ μηδένα τοῦ πλησίον διαφέρειν,
 ὑπερήδιστον ἐμοὶ γοῦν δοκεῖ. τεκμαίρομαι δὲ μηδ' ἀπαι-
 τεῖσθαι τὰ χρεᾶ τοὺς ὀφείλοντας ἐνταῦθα μηδὲ φόρους
 ὑποτελεῖν, τὸ δὲ μέγιστον, μηδὲ ὀλιγῶν τοῦ χειμῶνος μηδὲ
 νοσεῖν μηδ' ὑπὸ τῶν δυνατωτέρων ῥαπιζέσθαι. εἰρήνη
 δὲ πᾶσα καὶ τὰ πράγματα ἐς τὸ ἔμπαλιν ἀνεστραμμένα·
 ἡμεῖς μὲν οἱ πένητες γελῶμεν, ἀνιῶνται δὲ καὶ οἰμῶζου-
 σιν οἱ πλούσιοι.

16. ΚΛΩΘ. Πάλαι οὖν σε, ὦ Μικυλλε, γελῶντα 16
 ἐώρων. τί δὲ ἦν ὃ σε μάλιστα ἐκίνει γελᾶν;

ΜΙΚ. Ἄκουσον, ὦ τιμιωτάτη μοι θεῶν· παροικῶν
 ἄνω τυράνῳ πάνυ ἀκριβῶς ἐώρων τὰ γινόμενα παρ'
 αὐτῷ καὶ μοι ἐδόκει τότε ἰσόθεός τις εἶναι· τῆς τε γὰρ

πορφύρας τὸ ἄνθος ὀρέων ἐμακάριζον, καὶ τῶν ἀκολουθούντων τὸ πλῆθος καὶ τὸ χρυσὸν καὶ τὰ λιθοκόλλητα ἐκπώματα καὶ τὰς κλῖνας τὰς ἀργυρόποδας· ἔτι δὲ καὶ ἡ κνῖσα ἡ τῶν σκευαζομένων ἐς τὸ δεῖπνον ἀπέκναιέ με, ὥστε τρισόλβιός μοι κατεφαίνεται καὶ μονονουχὶ ὑπεράν- 639
θρωπὸς τις ἀνὴρ [πάντων καλλίων καὶ ὑψηλότερος ὄλω πήχει βασιλικῶ], ἐπαιρόμενος τῇ τύχῃ καὶ σεμνῶς προβαίνων καὶ ἑαυτὸν ἐξυπτιάζων καὶ τοὺς ἐντυγχάνοντας ἐκπλήτων· ἐπεὶ δὲ ἀπέθανεν, αὐτὸς τε παγγέλοιος ὠφθη μοι ἀποδυσάμενος τὴν τρυφήν, κάμαντοῦ ἔτι μᾶλλον κατεγέλων, οἶον κάθαρμα ἔτεθήπειν ἀπὸ τῆς κνίσσης τεκμαιρόμενος αὐτοῦ τὴν εὐδαιμονίαν καὶ μακαρίζων ἐπὶ τῷ αἵματι τῶν
17 ἐν τῇ Λακωνικῇ θαλάττῃ κοχλίδων. 17. οὐ μόνον δὲ τοῦτον, ἀλλὰ καὶ τὸν δανειστὴν Γνίφωνα ἰδὼν στένοντα καὶ μεταγιγνώσκοντα, ὅτι μὴ ἀπέλαυσε τῶν χρημάτων, ἀλλ' ἄγευστος αὐτῶν ἀπέθανε τῷ ἀσώτῳ Ῥοδοχάρει τὴν οὐσίαν καταλιπών. — οὗτος γὰρ ἄγχιστα ἦν αὐτῷ γένους καὶ πρῶτος ἐπὶ τὸν κλῆρον ἐκαλεῖτο κατὰ τὸν νόμον — οὐκ εἶχον ὅπως καταπαύσαιμι τὸν γέλωτα, καὶ μάλιστα μεμνημένος ὡς ὠχρὸς αἰεὶ καὶ ἀνχηρὸς ἦν, φροντίδος τὸ μέτωπον ἀνάπλευς καὶ μόνοις τοῖς δακτύλοις πλουτῶν, 640 οἷς τάλαντα καὶ μυριάδας ἐλογίζετο, κατὰ μικρὸν συλλέγων τὰ μετ' ὀλίγον ἐκχυθησόμενα πρὸς τοῦ μακαρίου Ῥοδοχάρους. ἀλλὰ τί οὐκ ἀπερχόμεθα ἤδη; καὶ μεταξὺ γὰρ πλέοντες τὰ λοιπὰ γελασόμεθα οἰμώζοντας αὐτοὺς ὀρέοντες.

ΚΛΩΘ. Ἐμβαίνει, ἵνα καὶ ἀνιμήσῃται ὁ πορθημεὺς τὸ ἀγκύριον.

18 18. ΧΑΡ. Οὗτος, ποῖ φέρῃ; πλήρες ἤδη τὸ σκάφος. αὐτοῦ περίμενε εἰς αὔριον· ἔωθὲν σε διαπορθημέσομεν.

ΜΙΚ. Ἀδικεῖς, ὦ Χάρων, ἔωλον ἤδη νεκρὸν ἀπολιμπάνων· ἀμέλει γράψομαί σε παρανόμων ἐπὶ τοῦ Ῥαδαμάνθους. οἴμοι τῶν κακῶν· ἤδη πλέουσιν· ἐγὼ δὲ μόνος ἐνταῦθα περιλελείψομαι. καίτοι τί οὐ διανήχομαι κατ' αὐτούς; οὐ γὰρ δέδια μὴ ἀπηγορεύσας ἀποπνιγῶ ἤδη τεθνεώς· ἄλλως τε οὐδ' [τὸν ὀβολὸν] ἔχω τὰ πορθημεῖα καταβαλεῖν.

ΚΛΩΘ. Τί τοῦτο; περίμεινον, ὦ Μίκυλλε· οὐ θέμις οὕτω σε διελθεῖν.

ΜΙΚ. Καί μὴν ἴσως ὑμῶν καὶ προκαταχθήσομαι.

ΚΛΩΘ. Μηδαμῶς, ἀλλὰ προσελάσαντες ἀναλάβωμεν αὐτόν, καὶ σύ, ἄ Ἐρμῆ, συνανάσπασον.

19. ΧΑΡ. Ποῦ νῦν καθεδεῖται; μεστὰ γὰρ πάντα 19 ὡς ὄρεῖς.

ΕΡΜ. Ἐπὶ τοὺς ὄμους, εἰ δοκεῖ, τοῦ τυράννου.

ΚΛΩΘ. Καλῶς ὁ Ἐρμῆς ἐνενόησεν.

ΧΑΡ. Ἀνάβαινε οὖν καὶ τὸν τένοντα τοῦ ἀλιτηρίου καταπάτει· ἡμεῖς δὲ εὐπλοῶμεν.

ΚΥΝ. ὦ Χάρων, καλῶς ἔχει σοι τάληθές ἐντεῦθεν εἰπεῖν. ἐγὼ τὸν ὀβολὸν μὲν οὐκ ἂν ἔχοιμι δοῦναι σοι καταπλεύσας· πλεόν γὰρ οὐδὲν ἐστὶ τῆς πῆρας, ἣν ὄρεῖς, καὶ τουτουὶ τοῦ ξύλου· τᾶλλα δὲ ἀντλεῖν, ἣν ἐθέλῃς, ἕτοιμος καὶ πρόσκωπος εἶναι· μέμψη δὲ οὐδὲν, ἣν εὐῆρες καὶ καρτερόν μοι ἐρετμὸν δῶς μόνον.

ΧΑΡ. Ἐρεττε· καὶ τουτι γὰρ ἱκανὸν παρὰ σοῦ λαβεῖν.

642 ΚΥΝ. Ἡ καὶ ὑποκελεῦσαι δεήσει;

ΧΑΡ. Νῆ Δία, ἥνπερ εἰδῆς κέλευσμά τι τῶν ναυτικῶν.

ΚΥΝ. Οἶδα καὶ πολλά, ὦ Χάρων. ἀλλ', ὄρεῖς, ἀντεπηχοῦσιν οὗτοι δακρύοντες· ὥστε ἡμῖν τὸ ἄσμα ἐπιταραχθήσεται.

20. ΝΕΚΡΟΙ. Οἴμοι τῶν κτημάτων. — Οἴμοι τῶν 20 ἀγρῶν. — Ὅτι τοτοῖ, τὴν οἰκίαν οἶαν ἀπέλιπον. — Ὅσα τάλαντα ὁ κληρονόμος σπαθήσει παραλαβών. — Δία, τῶν νεογνῶν μοι παιδίων. — Τίς ἄρα τὰς ἀμπέλους τρυγήσει, ἃς πέρυσιν ἐφρυτευσάμην;

ΕΡΜ. Μίκυλλε, σὺ δ' οὐδὲν οἰμώξεις; καὶ μὴν οὐ θέμις ἀδακρυτὶ διαπλευσαί τινα.

ΜΙΚ. Ἄπαγε· οὐδὲν ἐστὶν ἐφ' ὅτῳ ἂν οἰμώξαιμι εὐπλοῶν.

ΕΡΜ. Ὅμως κἂν μικρόν τι ἐς τὸ ἔθος ἐπιστέναξον.

ΜΙΚ. Οἰμώξομαι τοίνυν, ἐπειδή, ὦ Ἐρμῆ, σοὶ δο-

κεῖ. οἴμοι τῶν καττυμάτων· οἴμοι τῶν κρηπίδων τῶν παλαιῶν· ὅτι τοι τοῦ τῶν σαφρῶν ὑποδημάτων. οὐκέτι ὁ κακοδαίμων ἔωθεν εἰς ἐσπέραν ἄσιτος διαμενῶ, οὐδὲ τοῦ χειμῶνος ἀνυπόδητός τε καὶ ἡμίγυμνος περινοστήσω τοὺς ὀδόντας ὑπὸ τοῦ κρύους συγκροτῶν. τίς ἄρα μου τὴν 643 σμίλην ἔξει καὶ τὸ κεντητήριον;

ΕΡΜ. Ἰκανῶς τεθρήνηται· σχεδὸν δὲ ἤδη καὶ καταπεπλεύκαμεν.

- 21 21. ΧΑΡ. Ἄγε δὴ τὰ πορθμεῖα πρῶτον ἡμῖν ἀπόδοτε· καὶ σὺ δός· παρὰ πάντων ἤδη ἔχω. δός καὶ σὺ τὸν ὄβολόν, ὦ Μίκυλλε.

ΜΙΚ. Παίξεις, ὦ Χάρων, ἢ καθ' ὕδατος, φασί, γράφεις παρὰ Μικύλλου τινὰ ὄβολόν προσδοκῶν. ἀρχὴν δὲ οὐδὲ οἶδα εἰ τετράγωνόν ἐστιν ὁ ὄβολός ἢ στρογγύλον.

ΧΑΡ. Ὡ καλῆς ναυτιλίας καὶ ἐπικερδοῦς τήμερον. ἀποβαίνετε δ' ὅμως· ἐγὼ δὲ ἵππους καὶ βοῦς καὶ κύνες καὶ τὰ λοιπὰ ζῆα μέτειμι· διαπλευῦσαι γὰρ ἤδη κάκεινα δεῖ.

ΚΛΩΘ. Ἄπαγε αὐτούς, ὦ Ἐρμῆ, παραλαβῶν· ἐγὼ δὲ αὐτὴ ἐς τὸ ἀντιπέρας ἀναπλευσοῦμαι Ἰνδοπάτρην καὶ Ἡραμίδρην τοὺς Σῆρας διάξουσα· τεθναῖσι γὰρ ἤδη πρὸς ἀλλήλων περὶ γῆς ὕρων μαχόμενοι.

ΕΡΜ. Προΐωμεν, ὦ οὔτοι· μᾶλλον δὲ πάντες ἐξῆς ἐπεσθέ μοι.

- 22 22. ΜΙΚ. Ὡ Ἡράκλεις, τοῦ ζόφου. ποῦ νῦν ὁ καλὸς Μέγιλλος; ἢ τῷ διάγνωσις ἐνταῦθα εἰ καλλίων Φρύνης Σιμίχης; πάντα γὰρ ἴσα καὶ ὁμόχροα καὶ οὐδὲν οὔτε 644 καλὸν οὔτε κάλλιον, ἀλλ' ἤδη καὶ τὸ τριβώνιον [πρότερον] τέως ἄμορφον εἶναι μοι δοκοῦν ἰσότημον γίγνεται τῇ πορφυρίδι τοῦ βασιλέως· ἀφανῆ γὰρ ἄμφω καὶ ὑπὸ τῷ αὐτῷ σκότῳ καταδεδυκότα. Κυνίσκε, σὺ δὲ ποῦ ποτε ἄρα ὦν τυγχάνεις;

ΚΥΝ. Ἐνταῦθα λέγω σοι, Μίκυλλε· ἀλλ' ἅμα, εἰ δοκεῖ, βαδίζωμεν.

ΜΙΚ. Εὖ λέγεις· ἔμβαλέ μοι τὴν δεξιάν. εἰπέ μοι, — ἐτελέσθης γάρ, ὦ Κυνίσκε, τὰ Ἐλευσίνια δῆλον ὅτι — οὐχ ὅμοια τοῖς ἐκεῖ τὰ ἐνθάδε;

ΚΥΝ. Εὐ̄ λέγεις· ἰδοὺ γοῦν προσέρχεται δαδουχοῦ-
σά τις φοβερόν τι καὶ ἀπειλητικὸν προσβλέπουσα. ἦ ἄρα
που Ἐρινύς ἐστίν;

ΜΙΚ. Ἔοικεν ἀπό γε τοῦ σχήματος.

23. ΕΡΜ. Παράλαβε τούτους, ὦ Τισιφόνη, τέττα- 23
ρας ἐπὶ τοῖς χιλίοις.

ΤΙΣ. Καὶ μὴν πάλαι γε ὁ Ῥαδάμανθυς οὗτος ὑμᾶς
περιμένει.

ΡΑΔ. Πρόσαγε τούτους, ὦ Ἐρινύ. σὺ δέ, Ἐρμῆ,
κίρυντε καὶ προκάλει.

645 ΚΥΝ. Ὡς Ῥαδάμανθου, πρὸς τοῦ πατρὸς ἐμὲ πρῶτον
ἐπίσκεψαι παραγαγών.

ΡΑΔ. Τίνος ἕνεκα;

ΚΥΝ. Πάντως βούλομαι κατηγορῆσαι τυράννου τινὸς
ἃ συνεπίσταμαι πονηρὰ δράσαντι αὐτῷ παρὰ τὸν βίον.
οὐκ ἂν οὖν ἀξιόπιστος εἶην λέγων, μὴ οὐχὶ πρότερον αὐτὸς
φρανεῖς οἷός εἰμι καὶ οἷόν τινα ἐβίωσα τὸν τρόπον.

ΡΑΔ. Τίς δὲ σύ;

ΚΥΝ. Κυνίσκος, ὦ ἄριστε, τὴν γνώμην φιλόσοφος.

ΡΑΔ. Δεῦρ' ἔλθ' καὶ πρῶτος ἐς τὴν δίκην κατὰ-
στηθι. σὺ δὲ προσκάλει τοὺς κατηγορούς.

24. ΕΡΜ. Εἶ τις Κυνίσκου τουτουὶ κατηγορεῖ, δεῦρο 24
προσίτω.

ΚΥΝ. Οὐδεὶς προσέρχεται.

ΡΑΔ. Ἄλλ' οὐχ ἰκανὸν τοῦτο, ὦ Κυνίσκε· ἀπόδουθι
δέ, ὅπως ἐπισκοπήσω σε ἀπὸ τῶν στιγμάτων.

ΚΥΝ. Ποῦ γὰρ ἐγὼ στιγματίας ἐγενόμην;

ΡΑΔ. Ὅποσα ἂν τις ὑμῶν πονηρὰ ἐργάσῃται παρὰ
τὸν βίον, καθ' ἕναστος αὐτῶν ἀφανῆ στίγματα ἐπὶ τῆς
ψυχῆς περιφέρει.

ΚΥΝ. Ἰδοὺ σοι γυμνὸς παρέστηκα· ὥστε ἀναζητεῖ
646 ταῦτα ἅπερ σὺ φῆς τὰ στίγματα.

ΡΑΔ. Καθαρὸς ὡς ἐπίπαν οὗτοσι πλὴν τριῶν τούτων
ἦ τεττάρων ἀμανρῶν πάνν καὶ ἀσαφῶν στιγμάτων. καί-
τοι τί τοῦτο; ἴχνη μὲν καὶ σημεῖα πολλὰ τῶν ἐγκανμάτων,
οὐκ οἶδα δὲ ὅπως ἐξαλίλιπται, μᾶλλον δὲ ἐκκέκοιται.

πῶς ταῦτα, ὦ Κυνίσκε, ἢ πῶς καθαρὸς ἐξ ὑπαρχῆς ἀναπέφνης;

ΚΥΝ. Ἐγὼ σοι φράσω· πάλαι πονηρὸς δι' ἀπαιδευσίαν γενόμενος καὶ πολλὰ διὰ τοῦτο ἐμπολήσας στίγματα ἐπειδὴ τάχιστα φιλοσοφεῖν ἤρξάμην, κατ' ὀλίγον ἀπάσας τὰς κηλίδας τῆς ψυχῆς ἀπελουσάμην.

ΡΑΔ. Ἄγαθῶ γε οὗτος καὶ ἀνυσιμωτάτῳ χρησάμενος τῷ φαρμάκῳ. Ἄλλ' ἄπιθι ἐς τὰς Μακάρων νήσους τοῖς ἀρίστοις συνεσόμενος, κατηγορήσας γε πρότερον οὗ φῆς τυράννου. σὺ δ' ἄλλους προ[σ]χάλει.

25 ΜΙΚ. Καὶ τοῦμόν, ὦ Ῥαδάμανθυ, μικρὸν ἔστι καὶ βραχείας τινὸς ἐξετάσεως δεόμενον· πάλαι γοῦν σοὶ καὶ γυμνὸς εἶμι, ὥστε ἐπισκόπει.

ΡΑΔ. Τίς δὲ ὢν τυγχάνεις;

ΜΙΚ. Ὁ σκυτοτόμος Μίκυλλος.

ΡΑΔ. Εὖ γε, ὦ Μίκυλλε, καθαρὸς ἀκριβῶς καὶ ἀνεπίγραφος· ἄπιθι καὶ σὺ παρὰ Κυνίσκον τουτονί. τὸν τύραννον ἤδη προ[σ]χάλει.

ΕΡΜ. Μεγαπένθης Λακύνου ἠκέτω. ποῖ στρέφῃ; 647
πρόσιθι. σὲ τὸν τύραννον προ[σ]καλῶ. πρόβαλλ' αὐτόν, ὦ Τισιφόνη, ἐς τὸ μέσον ἐπὶ τράχηλον ὠθοῦσα.

ΡΑΔ. Σὺ δέ, ὦ Κυνίσκε, κατηγορεῖ καὶ διέλεγε ἤδη· πλησίον γὰρ ἀνῆρ οὔτοσί.

26 ΚΥΝ. Τὸ μὲν ὅλον οὐδὲ λόγων ἔδει· γνώση γὰρ αὐτὸν αὐτίκα μάλα οἶός ἐστιν ἀπὸ τῶν στιγμάτων· ὅμως δὲ καὶ αὐτὸς ἀποκαλύψω σοὶ τὸν ἄνδρα κακὰ τοῦ λόγου δείξω φανερώτερον· οὔτοσί γὰρ ὁ τρισκατάρατος ὁπόσα μὲν ἰδιώτης ὢν ἔπραξε, παραλείψει μοι δοκῶ· ἐπεὶ δὲ τοὺς θρασυτάτους προσεταιρισάμενος καὶ δορυφόρους συναγαγὼν ἐπαναστὰς τῇ πόλει τύραννος κατέστη, ἀκρίτους μὲν ἀπέκτεινε πλεῖν ἢ μυρίους, τὰς δὲ οὐσίας ἐκάστων ἀφαιρούμενος καὶ πλούτιον πρὸς τὸ ἀκρότατον ἀφικόμενος οὐδεμίαν μὲν ἀκολασίας ἰδέαν παραλέλοιπεν, ἀπάσῃ δὲ ὡμότητι καὶ ὕβρει κατὰ τῶν ἀθλίων πολιτῶν ἐχρήσατο, παρθένους διαφθείρων καὶ ἐφήβους κατασχόνων καὶ πάντα τρόπον τοῖς ὑπηκόοις ἐμπαροινῶν. καὶ ὑπερ-

οψίας μὲν γε καὶ τύφου καὶ τοῦ πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας φρυάγματος οὐδὲ κατ' ἄξιαν δύναιο ἂν παρ' αὐτοῦ λα-
 648 βεῖν τὴν δίκην· ὄραον γὰρ οὖν τὸν ἥλιον ἂν τις ἢ τοῦτον ἀσκαρδαμνκτὶ προσέβλεψεν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῶν κολάσεων τὸ πρὸς ὠμότητα καινουργὸν αὐτοῦ τίς ἂν διηγῆσασθαι δύναιτο, ὅς γε μηδὲ τῶν οἰκειοτάτων ἀπέσχετο; καὶ ταῦτα ὅτι μὴ ἄλλως κενὴ τίς ἐστι κατ' αὐτοῦ διαβολή, αὐτίκα εἴση προσκαλέσας τοὺς ὑπ' αὐτοῦ πεφονευμένους· μᾶλλον δὲ ἄκλητοι, ὡς ὄραξ, πάρεισι καὶ περιστάντες ἄγχουσι αὐτόν. οὗτοι πάντες, ὧ³ Ῥαδάμανθυ, πρὸς τοῦ ἀλιτηρίου τεθναῖσιν, οἱ μὲν γυναικῶν ἕνεκα εὐμόρφων ἐπιβουλευθέντες, οἱ δὲ υἱέων ἀπαγομένων πρὸς ὕβριν ἀγανακτήσαντες, οἱ δέ, ὅτι ἐπλούτουν, οἱ δέ, ὅτι ἦσαν δεξιοὶ καὶ σώφρονες καὶ οὐδαμοῦ ἠρέσκοντο τοῖς δρω-
 μένοις.

27. ΡΑΔ. Τί πρὸς ταῦτα φῆς, ὧ³ μιαρὲ σύ; 27

ΜΕΓ. Τοὺς μὲν φόνους εἰργασμαι οὓς λέγει, τὰ δ' ἄλλα πάντα, τὰς μοιχείας καὶ τὰς τῶν ἐφήβων ὕβρεις καὶ τὰς διαφθοράς τῶν παρθένων, ταῦτα πάντα Κυνίσκος μου κατεψεύσατο.

ΚΥΝ. Οὐκοῦν καὶ τούτων, ὧ³ Ῥαδάμανθυ, παρέξω σοι μάρτυρας.

ΡΑΔ. Τίνας τούτους λέγεις;

ΚΥΝ. Προσκάλει μοι, ὧ³ Ἐρμῆ, τὸν λύχνον αὐτοῦ καὶ τὴν κλίνην· μαρτυρήσουσι γὰρ οὗτοι παρελθόντες, οἷα πράττοντι συνηπίσταντο αὐτῶ.

649 ΕΡΜ. Ἡ Κλίνη καὶ ὁ Λύχνος ὁ Μεγαπένθους παρεστῶν. εὐ³ γε ἐποίησαν ὑπακούσαντες.

ΡΑΔ. Εἶπατε οὖν ὑμεῖς ἅ συνεπίστασθε Μεγαπένθει τούτῳ· προτέρα δὲ σύ ἢ Κλίνη λέγε.

ΚΛΙΝ. Πάντα ἀληθῆ κατηγόρησε Κυνίσκος. ἐγὼ μέντοι ταῦτα εἰπεῖν, ὧ³ δέσποτα Ῥαδάμανθυ, αἰσχύνομαι· τοιαῦτα ἦν ἅ ἐπ' ἐμοῦ διεπράτετο.

ΡΑΔ. Σαφέστατα μὲν οὖν καταμαρτυρεῖς μηδὲ εἰπεῖν αὐτὰ ὑπομένουσα. καὶ σύ δὲ ὁ Λύχνος ἤδη μαρ-
 τύρει.

ΛΥΧ. Ἐγὼ τὰ μεθ' ἡμέραν μὲν οὐκ εἶδον· οὐ γὰρ παρῆν· ἃ δὲ τῶν νυκτῶν ἐποίει καὶ ἔπασχεν, ὄκνῳ λέγειν· πλὴν ἐθεασάμην γε πολλὰ καὶ ἄρρητα καὶ πᾶσαν ὕβριν ὑπερπεπαικότα. καίτοι πολλάκις ἐκὼν τοῦλαιον οὐκ ἔπεινον ἀποσβῆναι θέλων· ὁ δὲ καὶ προσῆγέ με τοῖς δρωμένοις καὶ τὸ φῶς μου πάντα τρόπον κατεμίαιεν.

- 28 ΡΑΔ. Ἄλις ἦδη τῶν μαρτύρων. ἀλλὰ καὶ ἀποδυθὶ τὴν πορφυρίδα, ἵνα τὸν ἀριθμὸν ἴδωμεν τῶν στιγμάτων. παπαῖ, ὄλος οὗτος πελιδνός καὶ κατάγραφος, μᾶλλον δὲ κνάνεος ἐστὶν ἀπὸ τῶν στιγμάτων. τίνα ἂν οὐν κολασθεῖν τρόπον; ἄρ' ἐς τὸν Πυριπλεγέθοντά ἐστὶν ἐμ-650 βλητέος ἢ παραδοτέος τῷ Κερβέρῳ;

ΚΥΝ. Μηδαμῶς· ἀλλ' εἰ θέλεις, ἐγὰ σοι καινὴν τινα καὶ πρέπουσαν αὐτῷ τιμωρίαν ὑποθήσομαι.

ΡΑΔ. Λέγε, ὡς ἐγὼ σοι μεγίστην ἐπὶ τούτῳ χάριν εἶσομαι.

ΚΥΝ. Ἔθος ἐστίν, οἶμαι, τοῖς ἀποθνήσκουσι πᾶσι πίνειν τὸ Αἴθης ὕδωρ.

ΡΑΔ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΚΥΝ. Οὐκοῦν μόνος οὗτος ἐξ ἀπάντων ἄποτος ἔστω.

- 29 ΡΑΔ. Διὰ τί δή;

ΚΥΝ. Χαλεπὴν οὕτως ὑφέξει τὴν δίκην μεμνημένος οἶος ἦν καὶ ὅσον ἠδύνατο ἐν τοῖς ἄνω, καὶ ἀναπεμπαζόμενος τὴν τρυφήν.

ΡΑΔ. Εὖ λέγεις· καὶ οὕτωςι καταδεδικάσθω [καὶ] παρὰ τὸν Τάνταλον ἀπαχθεῖς [οὕτωςι δεδέσθω], μεμνημένος ὧν ἔπραξε παρὰ τὸν βίον.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΠΙ ΜΙΣΘΩ ΣΥΝΟΝΤΩΝ.

651

- 1 1. Καὶ τί σοι πρῶτον, ὦ φιλότης, ἢ τί ἔσχατον, φασί, καταλέξω τούτων, ἃ πάσχειν ἢ ποιεῖν ἀνάγκη τοὺς ἐπὶ μισθῷ συνόντας καὶ ταῖς τῶν εὐδαιμόνων τούτων φιλίας ἐξεταζομένους, εἰ χερὴν φιλίαν τὴν τοιαύτην αὐτῶν

δουλείαν ἐπονομάζειν; οἶδα γὰρ πολλὰ καὶ σχεδὸν τὰ πλεῖστα τῶν συμβαινόντων αὐτοῖς, οὐκ αὐτὸς μὰ Δία τοῦ τοιοῦτου πειραθεῖς, — οὐ γὰρ ἐν ἀνάγκῃ μοι ἢ πείρα ἐγεγένητο, μηδέ, ὡς θεοί, γένοιτο — ἀλλὰ πολλοὶ τῶν ἐς τὸν βίον τοῦτον ἐμπεπιτωκότων ἐξηγόρευον πρὸς με, οἱ μὲν ἔτι ἐν τῷ κακῷ ὄντες, ἀποδυσρόμενοι ὅποσα καὶ ὅποια ἔπασχον, οἱ δὲ ὡσπερ ἐκ δεσμοτηρίου τινὸς ἀποδράντες

652 οὐκ ἀηδῶς μνημονεύοντες ὧν ἐπεπόνθεσαν· ἀλλὰ γὰρ εὐφραίνοντο ἀναλογιζόμενοι οἷων ἀπηλλάγησαν. ἀξιοπιστότεροι δὲ ἦσαν οὗτοι διὰ πάσης, ὡς εἰπεῖν, τῆς τελειῆς διεξεληλυθότες καὶ πάντα ἐξ ἀρχῆς ἐς τέλος ἐποπτεύσαντες. οὐ παρέργως οὖν οὐδὲ ἀμελῶς ἐπήκουον αὐτῶν καθάπερ ναυαγίαν τινὰ καὶ σωτηρίαν [αὐτῶν] παράλογον διηγουμένων, οἷοι εἰσιν οἱ πρὸς τοῖς ἱεροῖς ἐξυρημένοι τὰς κεφαλὰς, [συνάμα πολλοὶ] τὰς τρικυμίας καὶ ζάλας καὶ ἀκρωτήρια καὶ ἐκβολὰς καὶ ἰστοῦ κλάσεις καὶ πηδαλίων ἀποκαυλίσεις διεξιόντες, ἐπὶ πᾶσι δὲ τοῖς Διοσκούρους ἐπιφαινομένους, — οἰκτεοὶ γὰρ τῆς τοιαύτης τραγῳδίας οὗτοι γε — ἢ τιν' ἄλλον ἐκ μηχανῆς θεὸν [ἐπὶ τῷ καρχησίῳ καθεζόμενον ἢ πρὸς τοῖς πηδαλίοις ἐστῶτα καὶ] πρὸς τινὰ ἠϊόνα μαλακὴν ἀπευθύνοντα τὴν ναῦν, οἱ προσενεχθεῖσα ἔμελλεν ἢ μὲν ἡρέμα καὶ κατὰ σχολὴν διαλυθῆσεσθαι, αὐτοὶ δὲ ἀσφαλῶς ἀποβήσεσθαι χάριτι καὶ εὐμενείᾳ τοῦ θεοῦ. ἐκεῖνοι μὲν οὖν τὰ

653 πολλὰ ταῦτα πρὸς τὴν χρεῖαν τὴν παραντίκα ἐπιτραγωδοῦσιν, ὡς παρὰ πλειόνων λαμβάνοιεν οὐ δυστυχεῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ θεοφιλεῖς τινες εἶναι δοκοῦντες. 2. οἱ δὲ τὸς ἐν ταῖς οἰκίαις χειμῶνας καὶ τὰς τρικυμίας καὶ νῆ Δία πεντακυμίας τε καὶ δεκακυμίας, εἰ οἷόν τε εἰπεῖν, διηγούμενοι, καὶ ὡς τὸ πρῶτον εἰσέπλευσαν, γαληνοῦ ἐπιφαινομένου τοῦ πελάγους, καὶ ὅσα πράγματα παρὰ τὸν πλοῦν ὄλον ὑπέμειναν ἢ διψῶντες ἢ ναυτιῶντες ἢ ὑπεραντλούμενοι τῇ ἄλμῃ, καὶ τέλος ὡς πρὸς πέτραν τινὰ ὑφαλον ἢ σκόπελον ἀπόκρημον περιρρήξαντες τὸ δύστηνον σκαφίδιον ἄθλιοι κακῶς ἐξενήξαντο γυμνοὶ καὶ πάντων ἐνδεεῖς τῶν ἀναγκαίων· ἐν δὲ τούτοις καὶ τῷ

τούτων διηγῆσαι ἐδόκουν μοι τὰ πολλὰ οὔτοι ὑπ' αἰσχύ-
 νης επικρύπτεσθαι καὶ ἐκόντες εἶναι ἐπιλανθάνεσθαι
 αὐτῶν· ἀλλ' ἔγωγε κάκεινα καὶ εἴ τιν' ἄλλα [ἐκ τοῦ λό- 654
 γου ξυντιθεῖς] εὐρίσκω προσόντα ταῖς τοιαύταις ξυνου-
 σίαις, οὐκ ὀκνήσω σοι πάντα, ὦ καλὲ Τιμόκλεις, ἐκ τοῦ
 λόγου ξυντιθεῖς (†) διεξελθεῖν· δοκῶ γάρ μοι ἐκ πολλοῦ
 3 ἤδη κατανενοηκέναι σε τούτῳ τῷ βίῳ ἐπιβουλεύοντα. 3. καὶ
 πρῶτόν γε, ὀπηνίκα περὶ τῶν τοιούτων ὁ λόγος ἐνέπεσεν,
 εἶτα ἐπήνεσέ τις τῶν παρόντων τὴν τοιαύτην μισθοφο-
 ρὰν τρισευδαίμονας εἶναι λέγων, οἷς μετὰ τοῦ φίλους ἔχειν
 τοὺς ἀρίστους Ῥωμαίων καὶ δειπνεῖν δεῖπνα πολυτελῆ καὶ
 ἀσύμβολα καὶ οἰκεῖν ἐν καλῷ καὶ ἀποδημεῖν μετὰ πάσης
 ἔραστῶν καὶ ἡδονῆς ἐπὶ λευκοῦ ζεύγους, εἰ τύχοι,
 ἐξυπτιάζοντας, προσέτι καὶ μισθὸν τῆς φιλίας καὶ ὧν εὖ
 πάσχοσι τούτων λαμβάνειν οὐκ ὀλίγον ἐστίν, — ἀτε-
 χνῶς γὰρ ἄσπορα καὶ ἀνήροτα τοῖς τοιούτοις τὰ πάντα
 φύεσθαι — ὁπότε οὖν ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα ἤκουες, ἐώ-
 ρων ὅπως ἐκεχίρεις πρὸς αὐτὰ καὶ πάνυ σφόδρα πρὸς 655
 τὸ δέλεαρ ἀναπεπταμένον παρεῖχες τὸ στόμα. ὡς οὖν τό
 γε ἡμέτερον εἰσαυθίς ποτε ἀναίτιον ἦ, μηδ' ἔχης λέγειν,
 ὡς ὀρῶντές σε τηλικούτο μετὰ τῆς καρδίας ἄγκιστρον κα-
 ταπίνοντα οὐκ ἐπελαβόμεθα οὐδὲ πρὶν ἐμπεσεῖν τῷ λαι-
 μῷ παρεσπάσαμεν οὐδὲ προεδηλώσαμεν, ἀλλὰ περιμεί-
 ναντες ἐξελκόμενον καὶ ἐμπεπηγότες ἤδη συρόμενον καὶ
 πρὸς ἀνάγκην ἀγόμενον ὀρᾶν, ὅτ' οὐδὲν ὄφελος, ἐστῶτες
 ἐπιδακρύομεν· ὅπως μὴ ταῦτα λέγῃς ποτὲ πάνυ εὐλόγα,
 ἣν λέγεται, καὶ ἄφικτα ἡμῖν, ὡς [οὐκ] ἀδικοῦμεν μὴ προ-
 μηνύσαντες, ἄκουσον ἐξ ἀρχῆς ἀπάντων, καὶ τὸ δίκτυόν
 τε αὐτὸ καὶ τῶν κύρτων τὸ ἀδιέξοδον ἔκτοσθεν ἐπὶ σχο-
 λῆς, ἀλλὰ μὴ ἐνδοθεν ἐκ τοῦ μυχοῦ προεπισκόπησον·
 καὶ τοῦ ἀγκίστρου δὲ τὸ ἀγκύλον καὶ τὴν ἐς τὸ ἔμπαλιν
 τοῦ σκόλοπος ἀναστροφὴν καὶ τῆς τριαίνης τὰς ἀκμὰς ἐς
 τὰς χεῖρας λαβὼν καὶ πρὸς τὴν γνάθον πεφρυσμένην 656
 ἀποπειρώμενος, ἦν μὴ πάνυ ὀξέα μηδὲ ἄφικτα μηδ'
 ἀνιαρὰ ὄντα τοῖς τραύμασι φαίνεται βιαίως σπῶντα καὶ
 ἀμάχως ἀντιλαμβανόμενα, ἡμᾶς μὲν ἐν τοῖς δειλοῖς καὶ

διὰ τοῦτο πεινῶσιν ἀνάγραφε, σεαυτὸν δὲ παρακαλέσας
 θαρρεῖν ἐπιχείρει τῇ ἄγρᾳ, εἰ θέλεις, καθάπερ ὁ λάρος
 ὄλον περιχανῶν τὸ δέλεαρ. 4. ῥηθήσεται δὲ ὁ πᾶς λόγος 4
 τὸ μὲν ὄλον ἴσως διὰ σέ, πλήν ἄλλ' οὐ γε περὶ τῶν φι-
 λοσοφούντων ὑμῶν μόνον, οὐδὲ ὁπόσοι σπουδαιοτέραν
 τινὰ [τὴν] προαίρεσιν [προ]εἶλοντο ἐν τῷ βίῳ, ἀλλὰ καὶ
 περὶ γραμματικῶν καὶ ῥητόρων καὶ μουσικῶν καὶ ὅλως
 657 τῶν ἐπὶ παιδείαις συνεῖναι καὶ μισθοφορεῖν ἀξιουμένων.
 κοινῶν δὲ ὡς ἐπίπαν ὄντων καὶ ὁμοίων τῶν ξυμβαινόντων
 ἅπασι, δῆλον ὡς οὐκ ἐξαιρετα μὲν, αἰσχίῳ δὲ τὰ αὐτὰ
 ὄντα γίνεταί τοις φιλοσοφοῦσιν, εἰ τῶν ὁμοίων τοῖς ἄλ-
 λοις ἀξιοῖντο καὶ μηδὲν αὐτοὺς σεμνότερον οἱ μισθοδό-
 ται ἄγοιεν. ὅ τι δ' ἂν οὖν ὁ λόγος αὐτὸς προίῳν ἐξευρί-
 σκη, τοῦτου τὴν αἰτίαν μάλιστα μὲν οἱ ποιοῦντες αὐτοί,
 ἔπειτα δὲ οἱ ὑπομένοντες αὐτὰ δίκαιοι ἔχουσιν· ἐγὼ δὲ
 ἀναίτιος, εἰ μὴ ἀληθείας καὶ παρρησίας ἐπίτιμόν τί ἐστι.
 τοὺς μέντοι τοῦ ἄλλου πλήθους, οἷον γελοιαστὰς τινὰς
 ἢ κόλακας, ἰδιώτας καὶ μικροὺς τὰς γνώμας καὶ ταπει-
 νοὺς αὐτόθεν ἀνθρώπους, οὔτε ἀποτρέπειν ἄξιον τῶν
 658 τοιοῦτων ξυνοουσιῶν — οὐδὲ γὰρ ἂν πεισθεῖεν — οὔτε
 μὴν αἰτιᾶσθαι καλῶς ἔχει μὴ ἀπολειπομένους τῶν μι-
 σθοδοτῶν, εἰ καὶ πάνυ πολλὰ ὑβρίζονται ὑπ' αὐτῶν —
 ἐπιτήδειοι γὰρ καὶ οὐκ ἀνάξιοι τῆς τοιαύτης διατριβῆς
 — ἄλλως τε οὐδὲ σχοῖεν ἂν πρὸς ὅ τι ἄλλο ἀποκλίναν-
 τες [αὐτοὺς] παρέχοιεν ἂν αὐτοὺς ἐνεργούς, ἀλλ' ἦν τις
 αὐτῶν ἀφέλη τοῦτο, ἄτεχνοι αὐτίκα καὶ ἄργοι καὶ περι-
 τοί εἰσιν. οὐδὲν οὖν οὔτ' αὐτοὶ δεινὸν πάσχοιεν ἂν οὔτ'
 ἐκείνοι ὑβρίζονται δοκοῦντες ἐς τὴν ἀμίδα, φασίν, ἐνουροῦν-
 τες· ἐπὶ γὰρ τοι τὴν ὑβριν ταύτην ἐξ ἀρχῆς παρέρχον-
 ται ἐς τὰς οἰκίας, καὶ ἡ τέχνη φέρειν καὶ ἀνέχεσθαι τὰ
 γιγνόμενα. περὶ δὲ ὧν προεῖπον τῶν πεπαιδευμένων
 ἄξιον ἀγανακτεῖν καὶ πειροῦσθαι ὡς ἐνὶ μάλιστα μετὰγειν
 αὐτοὺς καὶ εἰς ἐλευθερίαν ἀφαιρεῖσθαι. 5. δοκῶ δέ μοι 5
 καλῶς ἂν ποιῆσαι, εἰ τὰς αἰτίας, ἀφ' ὧν ἐπὶ τὸν τοιοῦ-
 τον βίον ἀφικνοῦνται τινες, προεξετάσας δείξαιμι οὐ
 659 πάνυ βιαίους οὐδ' ἀναγκαίους· οὕτω γὰρ ἂν αὐτοῖς ἔ

ἀπολογία προαναίροῦτο καὶ ἡ πρώτη ὑπόθεσις τῆς ἐθελοδουλείας. οἱ μὲν δὴ πολλοὶ τὴν πενίαν καὶ τὴν τῶν ἀναγκαίων χρεῖαν προθέμενοι ἰκανὸν τοῦτο προκαλύμμα οἴονται προβεβλήσθαι τῆς πρὸς τὸν βίον τοῦτον αὐτομολίας, καὶ ἀποχερῆν αὐτοῖς νομίζουσιν εἰ λέγοιεν ὡς ξυγγνώμης ἄξιον ποιούσι τὸ χαλεπώτατον τῶν ἐν τῷ βίῳ τὴν πενίαν διαφυγεῖν ζητοῦντες· εἶτα ὁ Θεόγνης πρόχειρος καὶ πολὺ τό,

πᾶς γὰρ ἀνὴρ πενίῃ, δεδμημένος
καὶ ὅσα ἄλλα δειμάτα ὑπὲρ τῆς πενίας οἱ ἀγενέστατοι
τῶν ποιητῶν ἐξηγηρόχασιν. ἐγὼ δ' εἰ μὲν ἐώρων αὐτοὺς
φυγὴν τινα ὡς ἀληθῶς τῆς πενίας εὐρισκομένους ἐκ τῶν
τοιούτων ξυνοσιῶν, οὐκ ἂν ὑπὲρ τῆς ἄγαν ἀνελευθερίας
ἐμικρολογούμην πρὸς αὐτούς· ἐπεὶ δὲ — ὡς ὁ καλὸς ποῦ
ῥήτωρ ἔφη — τοῖς τῶν νοσοῦντων σιτίοις ἐοικότα λαμ-⁸⁶⁰
βάνουσι, τίς ἔτι μηχανὴ μὴ οὐχὶ καὶ πρὸς τοῦτο κακῶς
βεβουλευσθαι δοκεῖν αὐτοὺς αἰ μενούσης ὁμοίας αὐτοῖς
τῆς ὑποθέσεως τοῦ βίου; πενία γὰρ εἰσαεὶ καὶ τὸ λαμ-
βάνειν ἀναγκαῖον καὶ ἀπόθετον οὐδὲν [οὐδὲ περιττὸν ἐς φυ-
λακίην], ἀλλὰ τὸ δοθέν, κἂν καθ' ἓν, κἂν ἀθρόως ληφθῆ, (†)
πᾶν ἀκριβῶς κατὰ τὴν τῆς χρεῖας ἔνδειαν [κατ]αναλίσκε-
ται(†). καλῶς δὲ εἶχε μὴ τοιαύτας τινὰς ἀφορμὰς ἐπινοεῖν,
αἱ τὴν πενίαν τηροῦσι παραβοηθοῦσαι μόνον αὐτῇ, ἀλλ' αἱ
τέλεον ἐξαίρησουσι, καὶ ὑπὲρ γε τοῦ τοιούτου καὶ ἐς βα-
θυκῆτα πόντον ἴσως ῥιπτεῖν δεῖ, ὡς Θεόγνι, καὶ πετρῶν,
ὡς φῆς, κατ' ἡλιβάτων. εἰ δὲ τις αἰεὶ πένης καὶ ἐνδείης
καὶ ὑπόμισθος ὧν οἴεται πενίαν αὐτῷ τούτῳ διαπεφευ-
γέναι, οὐκ οἶδα πῶς ὁ τοιοῦτος οὐκ ἂν δόξειεν ἑαυτὸν
⁶ ἐξαπατᾶν. 6. ἄλλοι δὲ πενίαν μὲν αὐτὴν οὐκ ἂν φοβη-
θῆναι οὐδὲ καταπλαγῆναι φασιν, εἰ ἐδύνατο τοῖς ἄλ-
λοις ὁμοίως πονοῦντες ἐκπορίζειν τὰ ἄλφιστα, νῦν δὲ —
πεπονημένοι γὰρ αὐτοῖς τὰ σώματα ἢ ὑπὸ γήρωσ ἢ ὑπὸ
νόσων — ἐπὶ τήνδε ῥάστιν οὔσαν τὴν μισθοφορὰν ἀπην-
τηκέσαι. φέρ' οὖν ἴδωμεν, εἰ ἀληθῆ λέγουσι καὶ ἐκ τοῦ ⁸⁶¹
ῥάστου μὴ πολλὰ μηδὲ πλείω τῶν ἄλλων πονοῦσι περι-
γίγνεται αὐτοῖς τὰ διδόμενα· εὐχῆ γὰρ ἂν ἐοικότα εἶη

ταῦτά γε, μὴ πονήσαντα μὴδὲ καμόντα ἔτοιμον ἀργύριον λαβεῖν. τὸ δὲ ἔστι καὶ ῥηθῆναι κατ' ἀξίαν ἀδύνατον . . . τοσαῦτα γὰρ πονοῦσι καὶ κάμνουσιν ἐν ταῖς συνουσίαις, ὥστε πλείονος ἐνταῦθα [καὶ] ἐπὶ τοῦτο μάλιστα τῆς ὑγιείας δεῖσθαι, μυρίων ὄντων ὁσημέραι τῶν ἐπιτριβόντων τὸ σῶμα καὶ πρὸς ἐσχάτην ἀπόγνωσιν καταπονούντων. λέξομεν δὲ αὐτὰ ἐν τῷ προσήκοντι καιρῷ, ἐπειδὴν καὶ τὰς ἄλλας αὐτῶν δυσχερείας διεξιῶμεν· τὸ δὲ νῦν εἶναι ἰκανὸν ἦν ὑποδείξαι ὡς οὐδ' οἱ διὰ ταύτην λέγοντες αὐτοὺς ἀποδίδοσθαι τὴν πρόφασιν ἀληθεύοιεν ἄν. 7. λοι- 7 πὸν δὴ καὶ ἀληθέστατον μὲν, ἥκιστα δὲ πρὸς αὐτῶν λεγόμενον, ἡδονῆς ἕνεκα καὶ τῶν πολλῶν καὶ ἀθρόων ἐλπίδων ἐσπηδᾶν αὐτοὺς ἐς τὰς οἰκίας καταπλαγέντας μὲν τὸ πλῆθος τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ ἀργύρου, εὐδαιμονίσαντας δὲ . . . ἐπὶ τοῖς δειπνοῖς καὶ τῇ ἄλλῃ τρυφῇ, ἐλπίσαντας δὲ ὅσον αὐτίκα χανθὸν οὐδενὸς ἐπιστομίζοντος πείσθαι τοῦ χρυσίου. ταῦτα ὑπάγει αὐτοὺς καὶ δούλους ἀντ' ἐλευθέρων τίθησιν, οὐχ ἢ τῶν ἀναγκαίων χρεῖα, ἦν ἐφασκον,

662 ἀλλ' ἢ τῶν οὐκ ἀναγκαίων ἐπιθυμία καὶ ὁ τῶν πολλῶν καὶ πολυτελῶν ἐκείνων ζῆλος. τοιγαροῦν ὥσπερ δυσέρωτας αὐτοὺς καὶ κακοδαίμονας ἐραστὰς ἔντεχνοί τινες καὶ τρίβωνες ἐρώμενοι παραλαβόντες ὑπεροπτικῶς περιέπουσιν, ὅπως αἰεὶ ἐρασθήσονται αὐτῶν θεραπεύοντες, ἀπολαῦσαι δὲ τῶν παιδικῶν ἀλλ' οὐδὲ μέχρι φιλήματος ἄκρου μεταδιδόντες· ἴσασι γὰρ ἐν τῷ τυχεῖν τὴν διάλυσιν τοῦ ἔρωτος γενησομένην. ταύτην οὖν ἀποκλείουσι καὶ ζηλοτύπως φυλάττουσι· τὰ δὲ ἄλλα ἐπ' ἐλπίδος αἰετὸν ἐραστὴν ἔχουσι· δεδίασι γὰρ μὴ αὐτὸν ἢ ἀπόγνωσις ἀπαγάγῃ τῆς ἄγαν ἐπιθυμίας καὶ ἀνέραστος αὐτοῖς γένηται· προσμειδιῶσιν οὖν καὶ ὑπισχοῦνται [ὡς] αἰεὶ [ποιήσουσι καὶ] ὡς χαριοῦνται καὶ ἐπιμελήσονται ποτε αὐτῶν

663 πολυτελῶς. εἴτ' ἔλαθον ἄμφω γηράσαντες, ἕξωροι γενόμενοι καὶ οὗτος τοῦ ἐρᾶν κάκεινος τοῦ μεταδιδόναι. πέπρακται δ' οὖν αὐτοῖς οὐδὲν ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ πέρα τῆς ἐλπίδος. 8. τὸ μὲν δὴ δι' ἡδονῆς ἐπιθυμίαν ἅπαντα ὑπο- 8 μένειν οὐ πάνυ ἴσως ὑπαίτιον, ἀλλὰ συγγνώμη, εἴ τις

ἡδονῇ χαίρει καὶ ταύτην ἐξ ἅπαντος θεραπεύει, ὅπως μεθέξει αὐτῆς. καίτοι αἰσχρὸν ἴσως καὶ ἀνδραποδώδες ἀποδόσθαι διὰ ταύτην ἑαυτὸν· πολὺ γὰρ ἡδίων ἢ ἐκ τῆς ἐλευθερίας ἡδονῆ. ὁμως δ' οὖν ἐχέτω τινὰ συγγνώμην αὐτοῖς, εἰ ἐπιτυγχάνοιτο· τὸ δὲ δι' ἡδονῆς ἐλπίδα μόνον πολλὰς ἀηδίας ὑπομένειν, γελοῖον οἶμαι καὶ ἀνόητον, καὶ ταῦτα ὀρῶντας ὡς οἱ μὲν πόνοι σαφεῖς καὶ πρόδηλοι καὶ ἀναγκαῖοι, τὸ δὲ ἐλπίζόμενον ἐκείνο, ὅτιδῆποτε ἔστι τὸ ἡδύ, οὔτε ἐγένετό πω τοσοῦτου χρόνου, προσέτι δὲ οὐδὲ γενήσεσθαι ἔοικεν, εἴ τις ἐκ τῆς ἀληθείας λογίζοιτο. οἱ ⁶⁶⁴ μὲν γε τοῦ Ὀδυσσέως ἑταῖροι γλυκύν τινα τὸν λωτὸν ἐσθλιότες ἤμέλου τῶν ἄλλων καὶ πρὸς τὸ παρὸν ἡδὺ τῶν καλῶς ἐχόντων κατεφρόνουσιν, ὥστε οὐ πάντη ἄλογος αὐτῶν ἢ λήθη τοῦ καλοῦ, πρὸς τῷ ἡδεῖ ἐκείνῳ τῆς ψυχῆς διατριβούσης. τὸ δὲ λιμῶ ξυνόντα, παρεστῶτα ἄλλῳ τοῦ λωτοῦ ἐμφορομένῳ μηδὲν μεταδιδόντι, ὑπ' ἐλπίδος μόνῃς τοῦ καὶ [αὐτὸν] παραγεύσεσθαι ποτε αὐτὸν ἀποδίδοσθαι τῶν καλῶς καὶ ὀρθῶς ἐχόντων ἐπιληρησμένον, Ἡράκλεις, ὡς καταγέλαστον καὶ πληγῶν τινῶν Ὀμηρι-
9 κῶν ὡς ἀληθῶς δεόμενον. 9. τὰ μὲν τοίνυν πρὸς τὰς ξυνουσίας αὐτοὺς ἄγοντα καὶ ἀφ' ὧν αὐτοὺς φέροντες ἐπιτρέπουσι τοῖς πλουσίοις χρῆσθαι [πρὸς] ὅτι ἂν ἐθέλωσι, ταῦτά ἐστιν ἢ ὅτι ἐγγύτατα τούτων. πλὴν εἰ μὴ κάκεινων τις μεμνήσθαι ἀξιώσει τῶν καὶ μόνῃ τῇ δόξῃ ἐπαιρομένων τοῦ ξυνεῖναι εὐπατριδαίς τε καὶ εὐπαρύφοις ἀνδράσιν· εἰσὶ γὰρ οἱ καὶ τοῦτο περιβλεπτον καὶ ὑπὲρ τοὺς πολλοὺς νομίζουσιν, [ὡς ἔγωγε τοῦ μὲν ἴδιον οὐδὲ βασιλεῖ τῷ μεγάλῳ αὐτὸ μόνον συνεῖναι καὶ συνῶν ⁶⁶⁵ ὀραῖσθαι μηδὲν χρηστὸν ἀπολαύων τῆς ξυνουσίας δεξαί-
10 μιν ἂν]. 10. τοιαύτης δὲ αὐτοῖς τῆς ὑποθέσεως οὔσης, φέρε ἤδη πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς ἐπισκοπήσωμεν οἷα μὲν πρὸ τοῦ ἐσδεχθῆναι [καὶ] τυχεῖν ὑπομένουσιν, οἷα δὲ ἐν αὐτῷ ἤδη ὄντες πάσχουσιν, ἐπὶ πᾶσι δὲ ἤτις αὐτοῖς ἢ καταστροφῇ τοῦ δράματος γίγνεται· οὐ γὰρ δι' ἐκεῖνό γε εἰπεῖν ἔστιν, ὡς εἰ καὶ πονηρὰ ταῦτα, εὐληπτα γοῦν καὶ οὐ πολλοῦ δεήσει τοῦ πόνου, ἀλλὰ θελῆσαι δεῖ μόνον,

εἶτά σοι πέπρακται τὸ πᾶν εὐμαρῶς· ἀλλὰ πολλῆς μὲν τῆς διαδρομῆς δεῖ, συνεχοῦς δὲ τῆς θυραυλίας, ἕωθέν τε ἐξανιστάμενον περιμένειν ὠθούμενον καὶ ἀποκλειόμενον καὶ ἀναίσχυντον ἐνίοτε καὶ ὄκληρὸν δοκοῦντα ὑπὸ θυρωρῶ κακῶς συρίζοντι καὶ ὀνομακλήτορι Λιβυκῷ τατόμενον καὶ μισθὸν τελοῦντα τῆς μνήμης τοῦ ὀνόματος· καὶ μὴν καὶ ἐσθῆτος ὑπὲρ τὴν ὑπάρχουσαν δύναμιν ἐπι-
 666 μεληθῆναι χρὴ πρὸς τὸ τοῦ θεραπευομένου ἀξίωμα καὶ χρώματα αἰρεῖσθαι, οἷς ἂν ἐκεῖνος ἤδηται, ὡς μὴ ἀπάδης μηδὲ προσκρούης βλεπόμενος, καὶ φιλοπόνως ἐπεσθαι, μᾶλλον δὲ ἡγεῖσθαι ὑπὸ τῶν οἰκετῶν προωθούμενον καὶ ὡσπερ τινὰ πομπὴν ἀναπληροῦντα. ὁ δὲ οὐδὲ προσβλέπει πολλῶν ἐξῆς ἡμερῶν. 11. ἦν δέ ποτε καὶ τὰ ἄριστα 11 πρᾶξις, καὶ ἴδη σε καὶ προσκαλέσας ἔρηται τι ὦν ἂν τύχη, τότε δὴ τότε πολὺς μὲν ὁ ἰδρῶς, ἀθρόος δὲ ὁ ἴλιγγος καὶ τρόμος ἄκαιρος καὶ γέλως τῶν παρόντων ἐπὶ τῇ ἀπορίᾳ· καὶ πολλάκις ἀποκρίνασθαι δέον, τίς ἦν ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀχαιῶν, ὅτι χίλιαι νῆες ἦσαν αὐτοῖς, λέγεις. τοῦτο οἱ μὲν χρηστοὶ αἰδῶ ἐκάλεσαν, οἱ δὲ τολμηροὶ δειλίαν, οἱ δὲ κακοήθεις ἀπαιδευσίαν. σὺ δ' οὖν ἐπισφαλεστάτης πειραθεῖς τῆς πρώτης φιλοφροσύνης ἀπῆλθες καταδικάσας σεαυτοῦ πολλὴν τὴν ἀπόγνωσιν. ἐπειδὴν δὲ

πολλὰς μὲν αὐπνους νύκτας ἰαύσης

ἤματα δ' αἱματόεντα

διαγάγης, οὐ μὰ Δία τῆς Ἑλένης ἕνεκα οὐδὲ τῶν Πριάμου Περγάμων, ἀλλὰ τῶν ἐλπιζομένων πέντε ὀβολῶν, τύχης δὲ καὶ τραγικοῦ τινος θεοῦ συνιστάντος, ἐξέτασις τούντεῦθεν, εἰ οἴσθα τὰ μαθήματα· καὶ τῷ μὲν πλουσίῳ ἢ διατριβῇ οὐκ ἀηδῆς ἐπαινουμένῳ καὶ εὐδαιμονιζομένῳ,
 667 σοὶ δὲ ὁ ὑπὲρ τῆς ψυχῆς ἀγὼν καὶ ὑπὲρ ἅπαντος τοῦ βίου τότε προκεῖσθαι δοκεῖ· ὑπεισέρχεται γὰρ εἰκότως τὸ μῆδ' ὑπ' ἄλλου ἂν καταδεχθῆναι πρὸς τοῦ προτέρου ἀποβληθέντα καὶ δόξαντα εἶναι ἀδόκιμον. ἀνάγκη τοίνυν εἰς μυρία διαιρεθῆναι τότε, τοῖς μὲν ἀντεξεταζομένοις φθονοῦντα, — τίθει γὰρ καὶ ἄλλους εἶναι τῶν αὐτῶν ἀντιποιουμένους — αὐτὸν δὲ πάντα ἐνδεῶς εἰρημέναι

νομίζοντα, φοβούμενον δὲ καὶ ἐλπίζοντα καὶ πρὸς τὸ
ἐκείνου πρόσωπον ἀτενίζοντα καὶ εἰ μὲν ἐκφραλίζοι τι
τῶν λεγομένων, ἀπολλύμενον, εἰ δὲ μειδιῶν ἀκούοι, γε-
12 γηθότα καὶ εὐελπιν καθιστάμενον. 12. εἰκὸς δὲ πολλοὺς
εἶναι τοὺς ἐναντία σοι φρονούντας καὶ ἄλλους ἀντὶ σοῦ
τιθεμένους, ὧν ὡσπερ ἐκ λόχου ἕκαστος τοξεύων λέλη-
θεν. εἴτ' ἐννόησον ἄνδρα ἐν βαθεῖ πύγωνι καὶ πολιᾶ τῆ
κόμη ἐξεταζόμενον, εἴ τι οἶδεν ὠφέλιμον, καὶ τοῖς μὲν
δοκοῦντα εἰδέναι, τοῖς δὲ μή. μέσος ἐν τοσοῦτῳ χρόνος
. . ., καὶ πολυπραγμονεῖται σου ἅπας ὁ παρεληλυθὼς βίος,
κἂν μὲν τις ἢ πολίτης ὑπὸ φθόρου ἢ γείτων ἐκ τινος εὐ-
τελοῦς αἰτίας προσκεκρουκῶς ἀνακρινόμενος εἴπῃ μοιχόν
σε ἢ παιδεραστήν, τοῦτ' ἐκεῖνο, ἐκ τῶν Διὸς δέλτων ὁ
μάρτυς, ἦν δὲ πάντες ἅμα [ἐξῆς] ἐπαινώσιν, ἐξῆς πάντες
ὑποπτοὶ καὶ ἀμφίβολοὶ καὶ δεδεκασμένοι. χρεὶ τοίνυν πολλὰ 688
εὐτυχήσαι καὶ μηδὲν ὄλως ἐναντιωθῆναι· μόνως γὰρ ἂν
οὕτως κρατήσῃς. εἶεν, καὶ δὴ εὐτύχηταί σοι πάντα εὐχῆς
μειζόνως· αὐτὸς τε γὰρ ἐπήνεσε τοὺς λόγους καὶ τῶν
φίλων οἱ ἐντιμότεστοι καὶ οἷς μάλιστα πιστεύει τὰ τοιαῦ-
τα οὐκ ἀπέτρεψαν· ἔτι δὲ καὶ ἡ γυνὴ βούλεται (†), οὐκ ἀν-
τιλέγει δὲ οὐδὲ ὁ ἐπίτροπος [οὔτε ὁ οἰκονόμος]· οὐδέ τις
ἐμέμψατό σου τὸν βίον, ἀλλὰ πάντα ἴλεω καὶ πανταχό-
13 θεν αἴσια τὰ ἱερά. 13. κεκράτηκας οὖν, ὦ μακάριε, καὶ
ἔσθῃς τὰ Ὀλύμπια, μᾶλλον δὲ Βαβυλῶνα εἴληφας ἢ
τὴν Σάρδεων ἀκρόπολιν καθήρηκας καὶ ἔξεις τὸ τῆς
Ἀμαλθείας κέρας καὶ ἀμέλξεις ὀρνίθων γάλα. δεῖ δὴ σοι
ἀντὶ τῶν τοσοῦτων πόνων μέγιστα ἠλίκα γενέσθαι τὰγα-
θά, ἵνα μὴ φύλλινος μόνον ὁ στέφανος ἦ, καὶ τὸν τε
μισθὸν οὐκ εὐκαταφρόνητον ὀρισθῆναι καὶ τοῦτον ἐν
καιρῷ τῆς χρείας ἀπραγμόνως ἀποδίδοσθαι καὶ τὴν ἄλ-
λην τιμὴν ὑπὲρ τοὺς πολλοὺς ὑπάρχειν, πόνων δὲ ἐκεί-
νων καὶ πηλοῦ καὶ δρόμων καὶ ἀγρυπνιῶν ἀναπεπαῦ-
σθαι, καὶ τοῦτο δὴ τὸ τῆς εὐχῆς, ἀποτείναντα τῷ πόδε 689
καθεύδειν μόνον ἐκεῖνα πράττοντα ὧν ἕνεκα τὴν ἀρχὴν
παρελήφθης καὶ ὧν ἔμμισθος εἶ. ἐχρῆν μὲν οὕτως, ὦ
Τιμόκλεις, καὶ οὐδὲν ἂν ἦν μέγα κακόν, ὑποκύψαντα

φέρειν τὸν ζυγὸν ἑλαφρόν τε καὶ εὐφορον καὶ τὸ μέγιστον, ἐπίχρυσον ὄντα. ἀλλὰ πολλοῦ, μᾶλλον δὲ τοῦ παντός δεῖ· μυρία γάρ ἐστιν ἀφόρητα ἑλευθέρω ἀνδρὶ ἐν αὐταῖς ἢ ὅττι ταῖς συνουσίαις γιγνόμενα. σκέψαι δὲ αὐτὸς ἐξῆς ἀκούων, εἴ τις ἂν αὐτὰ ὑπομεῖναι δύναίτο παιδεία κἄν ἐπ' ἐλάχιστον ὠμικηκῶς. 14. ἄρξομαι δὲ ἀπὸ τοῦ πρώτου 14
 του δεῖπνου, ἦν δοκῆ, ὃ σε εἰκὸς δειπνήσειν τὰ προτέλεια τῆς μελλούσης ξυνουσίας. εὐθὺς οὖν πρόσεισι παραγγέλλων [τις] ἤκειν ἐπὶ τὸ δεῖπνον [οὐκ] ἀνομίλητός τις οἰκέτης, ὃν χρῆ πρῶτον ἴλεων ποιήσασθαι, παραβύσαντα ἐς τὴν χεῖρα, ὡς μὴ ἀδέξιός εἶναι δοκῆς, τοῦλάχιστον πέντε δραχμάς· ὃ δὲ ἀκκισάμενος καί, ἄπαγε, παρὰ σοῦ
 670 δὲ ἐγὰ; καί, Ἡράκλεις μὴ γένοιτο, ὑπειπὼν τέλος ἐπέσθη, καὶ ἄπεισί σοι πλατὺ ἐγχανών· σὺ δὲ ἐσθῆτα καθαρὰν προχειρισάμενος καὶ σεαυτὸν ὡς κοσμιώτατα σχηματίσας λουσάμενος ἤκεις δεδιὼς μὴ πρὸ τῶν ἄλλων ἀφίκοιο· ἀπειρόκαλον γάρ, ὡσπερ καὶ τὸ ὕστατον ἤκειν φορτικόν. αὐτὸ οὖν τηρήσας τὸ μέσον τοῦ καιροῦ εἰσελήλυθας, καὶ σε πᾶν ἐντίμως ἐδέξαντο, καὶ παραλαβὼν τις κατέκλινε μικρὸν ὑπὲρ τοῦ πλουσίου μετὰ δύο που σχεδὸν τῶν παλαιῶν φίλων. 15. σὺ δ' ὡσπερ ἐς τοῦ Διὸς τὸν οἶκον παρ- 15
 ἐλθὼν πάντα τεθαύμακας καὶ ἐφ' ἐκάστῃ τῶν πραττομένων μετέωρος εἶ· ξένα γάρ σοι καὶ ἄγνωστα πάντα· καὶ ἢ τε οἰκετεία εἰς σὲ ἀποβλέπει καὶ τῶν παρόντων ἕκαστος ὃ τι πράξεις ἐπιτηροῦσιν, οὐδὲ αὐτῷ δὲ ἀμελὲς τῷ πλουσίῳ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ προεἶπέ τισι τῶν οἰκετῶν ἐπισκοπεῖν, εἴ πως ἐς τοὺς παῖδας ἢ ἐς τὴν γυναῖκα [εἰ] πολλακίς ἐκ περιωπῆς ἀποβλέψεις· οἱ μὲν γὰρ τῶν συνδείπνων ἀκόλουθοι ὀρῶντες σε ἐκπεπληγμένον ἐς τὴν ἀπειρίαν τῶν δρωμένων ἀποσκώπτουσι, τεκμήριον ποιούμενοι τοῦ μὴ παρ' ἄλλῳ πρότερόν σε δεδειπνηκέναι καὶ
 671 τὸ καινὸν εἶναι σοι τὸ χειρόμακτρον [τιθέμενον]· ὡσπερ οὖν εἰκὸς, ἰδίειν τε ἀνάγκη ὑπ' ἀπορίας καὶ μήτε διψῶντα πιεῖν αἰτεῖν τολμᾶν, μὴ δόξης οἰνόφλυξ τις εἶναι, μήτε τῶν ὄψων παρατεθέντων ποικίλων καὶ πρὸς τινα τάξιν ἐσκευασμένων εἰδέναι ἐφ' ὃ τι πρῶτον ἢ δεύτερον τὴν

χειρα ἐνέγκης· ὑποβλέπειν οὖν ἐς τὸν πλησίον δεήσει
 κάκεινον ζηλοῦν καὶ μανθάνειν τοῦ δείπνου τὴν ἀκολου-
 16 θίαν. 16. τὰ δ' ἄλλα ποικίλος εἶ καὶ Θορύβου πλέως
 τὴν ψυχὴν, πρὸς ἕκαστα τῶν πραττομένων ἐκπεπληγμένος,
 καὶ ἄρτι μὲν εὐδαιμονίζεις τὸν πλούσιον τοῦ χρυσοῦ καὶ
 τοῦ ἐλέφαντος καὶ τῆς τοσαύτης τρυφῆς, ἄρτι δὲ οἰκτεί-
 ρεις σεαυτόν, ὡς τὸ μηδὲν ὦν εἶτα ζῆν ὑπολαμβάνεις,
 ἐνίοτε δὲ κάκεινο εἰσέρχεται σε, ὡς ζηλωτὸν τινα βιώσῃ τὸν
 βίον ἅπασιν ἐκείνοις ἐντρύφῃσιν καὶ μεθέξων αὐτῶν ἐξ
 ἰσοτιμίας· οἷοι γὰρ εἰσαεὶ Διονύσια ἑορτάσειν, καὶ που
 καὶ μειράκια ὠραῖα διακονούμενα καὶ ἡρέμα προσμειδιῶν-
 τα γλαφυρωτέραν ὑπογράφει σοι τὴν μέλλουσαν διατριβήν,
 ὥστε συνεχῶς τὸ Ὀμηρικὸν ἐκεῖνο ἐπιφθέγγεσθαι,
 οὐ νέμεσις Τρωῶας καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 πολλὰ πονεῖν καὶ ὑπομένειν ὑπὲρ τῆς τοσαύτης εὐδαιμο-
 672 νίας. φιλοτησίαι τὸ ἐπὶ τούτῳ, καὶ σκύφον εὐμεγέθη
 τινὰ αἰτήσας προὔπιέ σοι τῷ διδασκάλῳ, ἢ ὀτιδήποτε
 προσειπὼν· σὺ δὲ λαβὼν, ὅτι μὲν τι [σε] καὶ αὐτὸν ὑπει-
 17 πεῖν [ἐ]δεῖ ἀγνόησας [ὑπ' ἀπειρίας], καὶ ἀγροικίας δόξαν
 ὠφλες. 17. ἐπίφθορος δ' οὖν ἀπὸ τῆς προπόσεως ἐκείνης
 πολλοῖς τῶν παλαιῶν φίλων γεγένησαι καὶ πρότερον ἐπὶ
 τῇ κατακλίσει λυπήσας τινὰς αὐτῶν, ὅτι τήμερον ἦκων
 προὔκριθης ἀνδρῶν πολυετῆ δουλείαν ἠντληκότων. εὐ-
 θὺς οὖν καὶ τοιοῦτός τις ἐν αὐτοῖς περὶ σοῦ λόγος·
 Τοῦτο ἡμῶν τοῖς ἄλλοις δεινοῖς ἐλείπετο, τὸ καὶ τῶν ἄρτι
 εἰσεληλυθότων ἐς τὴν οἰκίαν δευτέρους εἶναι· καὶ, Μό-
 νοις τοῖς Ἑλλήσι τούτοις ἀνέφκται ἢ Ῥωμαίων πόλις;
 καίτοι τί ἐστιν ἐφ' ὅτῳ προτιμῶνται ἡμῶν; μῶν ἡμέατια
 δύστηνα λέγοντες οἴονται τι παμμέγεθες ὠφελεῖν; ἄλ-
 λος δέ, Οὐ γὰρ εἶδες ὅσα μὲν ἐπιεν, ὅπως δὲ τὰ παρα-
 τεθέντα συλλαβῶν κατέφαγεν; ἀπειρόκαλος ἄνθρωπος
 καὶ λιμοῦ πλέως, οὐδ' ὄναρ λευκοῦ ποτε ἄρτου ἐμφορη-
 673 θεῖς, οὔτι γε Νομαδικοῦ ἢ Φασιανοῦ ὄρνιθος, ὦν μόλις
 τὰ ὄστα ἡμῖν καταλέλοιπε. τρίτος ἄλλος, Ὡ μάταιοι,
 φησί, πέντε οὐδ' ὅλων ἡμερῶν ὄψεσθε αὐτὸν ἐνταῦθα
 που ἐν ἡμῖν τὰ ὅμοια ποτινιώμενον· νῦν μὲν γὰρ ὥσπερ

τὰ καινὰ τῶν ὑποδημάτων ἐν τιμῇ τινι καὶ ἐπιμελείᾳ
 ἐστίν, ἐπειδὴν δὲ πατηθῆῖ πολλάκις καὶ ὑπὸ τοῦ πηλοῦ
 ἀναπλησθῆῖ, ὑπὸ τῆς κλίνης ἀθλίως ἐρριψεται κόρεων ὡς-
 περ ἡμεῖς ἀνάπλευς. ἐκεῖνοι μὲν οὖν τοιαῦτα πολλὰ περὶ
 σοῦ στρέφουσι καὶ που ἤδη καὶ πρὸς διαβολάς τινες αὐ-
 τῶν παρασκευάζονται. 18. τὸ δ' οὖν συμπόσιον ὄλον 18
 ἐκεῖνο σὸν ἐστὶ καὶ περὶ σοῦ οἱ πλείστοι τῶν λόγων· σὺ
 δ' ὑπ' ἀηθείας πλέον τοῦ ἱκανοῦ ἐμπιῶν οἴνου λεπτοῦ
 καὶ ὀριμέος, πάλαι τῆς γαστρὸς ἐπειγούσης, πονήρως
 ἔχεις, καὶ οὔτε προεξαναστῆναί σοι καλὸν οὔτε μένειν
 ἀσφαλές· ἀποτεεινομένου τοίνυν τοῦ πότου καὶ λόγων ἐπὶ
 λόγοις γινομένων καὶ θεαμάτων ἐπὶ θεάμασι παριόντων
 674 — ἅπαντα γὰρ ἐπιδείξασθαι σοι τὰ αὐτοῦ βούλεται —
 κόλασιν οὐ μικρὰν ὑπομένεις μίτε ὄρων τὰ γιγνόμενα
 μήτε ἀκούων εἴ τις ἄδει ἢ κιθαρίζει πάνυ τιμώμενος μει-
 ρακίσκος, ἀλλ' ἐπαινῆς μὲν ὑπ' ἀνάγκης, εὐχῆ δὲ ἢ σει-
 σμῶ συμπεσεῖν ἐκεῖνα πάντα ἢ πυρκαϊάν τινα προσαγ-
 γελθῆναι, ἵνα ποτὲ καὶ διαλυθῆῖ τὸ συμπόσιον. 19. τοῦτο 19
 μὲν δὴ σοι τὸ πρῶτον, ὦ ἑταῖρε, καὶ ἡδιστον ἐκεῖνο δεῖ-
 πνον, [οὐκ ἔμοιγε τοῦ θύμου καὶ τῶν λευκῶν ἀλῶν ἡδιον,
 ὀπηνίκα βούλομαι καὶ ὀπόσον, ἔλευθέρως ἐσθιομένῳ.]
 ἵνα γοῦν σοι τὴν ὀξυρρυγμίαν τὴν ἐπὶ τούτοις παρῶ καὶ
 τὸν ἐν τῇ νυκτὶ ἔμετον, ἕωθεν δεῆσει περὶ τοῦ μισθοῦ
 ξυμβῆναι ὑμᾶς, ὀπόσον τε καὶ ὀπότε τοῦ ἔτους χρεὶ λαμ-
 βάνειν. παρόντων οὖν [ἦ] δὴ ἢ τριῶν φίλων προσκαλέ-
 σασ σε καὶ καθίξασθαι κελεύσας ἄρχεται λέγειν· Τὰ μὲν
 ἡμέτερα ὀποῖά ἐστὶν ἑώρακας ἡδη, καὶ ὡς τυφὸς ἐν αὐ-
 τοῖς οὐδεῖς, ἀτραγῶδητα δὲ καὶ περὶ πάντα καὶ δημο-
 τικά, χρεὶ δὲ σε οὕτως ἔχειν ὡς ἀπάντων ἡμῖν κοινῶν
 ἐσομένων· γελοῖον γὰρ εἴ τὸ κυριώτατον, τὴν ψυχὴν σοι
 τὴν ἑμαυτοῦ ἢ καὶ νῆ Δία τῶν παιδῶν — εἴ παῖδες εἶεν
 αὐτῷ παιδεύσεως δεόμενοι — ἐπιτρέπων τῶν ἄλλων μὴ
 675 ἐπ' ἴσης ἡγοίμην δεσπότην· ἐπεὶ δὲ καὶ ὠρίσθαι τι δεῖ,
 ὄρῳ μὲν τὸ μέτριον καὶ αὐταρκες τοῦ σοῦ τρόπου καὶ
 συνήμι ὡς οὐχὶ μισθοῦ ἐλπίδι προσεληλυθας ἡμῶν τῆ
 οἰκίᾳ, τῶν δὲ ἄλλων ἕνεκα, τῆς εὐνοίας τῆς παρ' ἡμῶν

καὶ τιμῆς ἦν παρὰ πᾶσιν ἕξεις· ὅμως δ' οὖν καὶ ὠρίσθω
 τι. σὺ δ' αὐτὸς ὅ τι καὶ βούλει λέγε μεμνημένος, ὧ φίλ-
 τατε, κάκεινων, ἅπερ ἐν ἑορταῖς διαιτησίοις εἰκὸς ἡμᾶς
 παρέξειν· οὐ γὰρ ἀμελήσομεν οὐδὲ τῶν τοιούτων, εἰ καὶ
 μὴ νῦν αὐτὰ συντιθέμεθα· πολλαὶ δέ, οἶσθα, τοῦ ἔτους
 αἱ τοιαῦται ἀφορμαί. καὶ πρὸς ἐκεῖνα τοίνυν ἀποβλέπων
 μετριώτερον δῆλον ὅτι ἐπιβαλεῖς ἡμῖν τὸν μισθόν· ἄλ-
 λως τε καὶ πρέπον ἂν εἴη τοῖς πεπαιδευμένοις ὑμῖν κρείτ-
 20 τοςιν εἶναι χρημάτων. 20. ὁ μὲν ταῦτα εἰπὼν καὶ ὄλον
 σε διασεύσας ταῖς ἐλπίσι τιθασὸν ἑαυτῷ πεποίηκε, σὺ δὲ
 πάλαι τάλαντα καὶ μυριάδας ὄνειροπολήσας καὶ ἀγροῦς
 ὄλους καὶ συνοικίας συνίης μὲν ἡρέμα τῆς μικρολογίας,
 σαίνει δὲ ὅμως τῇ ὑποσχέσει (†) καὶ τὸ, πάντα ἡμῖν κοινὰ
 ἔσται, βέβαιον καὶ ἀληθὲς ἔσεσθαι νομίζεις, οὐκ εἰδὼς
 ὅτι τὰ τοιαῦτα

χείλεα μὲν τ' ἐδίην', ὑπερώην δ' οὐκ ἐδίηνε.

τελευταῖον δ' ὑπ' αἰδοῦς αὐτῷ ἐπέτρεψας. ὁ δὲ αὐτὸς 676
 μὲν οὐ φησιν ἔρεῖν, τῶν φίλων δὲ τινα τῶν παρόντων
 κελεύει μέσον ἐλθόντα τοῦ πράγματος εἰπεῖν ὃ μῆτ' αὐτῷ
 γίγνοιτ' ἂν βαρὺ καὶ πρὸς ἄλλα τούτων ἀναγκαιότερα
 δαπανῶντι μῆτε τῷ ληψομένῳ εὐτελές. ὁ δὲ ὠμογέρων
 τις ἐκ παίδων κολακεία σύντροφος, ὧς μὲν οὐκ εὐδαιμο-
 νέστατος εἶ, φησί, τῶν ἐν τῇ πόλει ἀπάντων, ὧ οὗτος,
 οὐκ ἂν εἴποις, ᾧ γε τοῦτο πρῶτον ὑπῆρχεν, ὃ πολλοῖς
 πάνν γλιχομένοις μόλις ἂν γένοιτο παρὰ τῆς Τύχης, λέγω
 δέ, ὀμιλίας ἀξιωθῆναι καὶ ἐστίας κοινωνῆσαι καὶ ἐς τὴν
 πρώτην οἰκίαν τῶν ἐν τῇ Ῥωμαίων ἀρχῇ καταδεχθῆναι·
 τοῦτο γὰρ ὑπὲρ τὰ Κροίσου τάλαντα καὶ τὸν Μίδα πλοῦ-
 τον, εἰ σωφρονεῖν οἶσθα. εἰδὼς δὲ πολλοὺς τῶν εὐδοκί-
 μων ἐφελήσαντας ἂν, εἰ καὶ προσδιδόναι δέοι, μόνης τῆς
 δόξης ἕνεκα συνεῖναι τούτῳ καὶ ὀραῖσθαι περὶ αὐτὸν ἑταί-
 ρους καὶ φίλους εἶναι δοκοῦντας, οὐκ ἔχω ὅπως σε τῆς
 εὐποτίας μακαρίσω, ὃς καὶ προσλήψῃ μισθὸν τῆς τοι-
 αύτης εὐδαιμονίας. ἀρκεῖν οὖν νομίζω, εἰ μὴ πάνν ἄσω-
 τος εἶ, τοσόνδε τι — εἰπὼν ἐλάχιστον καὶ μάλιστα πρὸς 677
 21 τὰς σὰς ἐκεῖνας ἐλπίδας —. 21. ἀγαπᾶν δ' ὅμως ἀναγ-

καῖον· οὐ γὰρ οὐδ' ἂν φυγεῖν ἔτι σοι δυνατὸν ἐντὸς ἀρ-
 κύων γενομένων. δέχηι τοίνυν τὸν χαλινὸν μύσας καὶ τὰ
 πρῶτα εὐάγωγος εἶ πρὸς αὐτὸν οὐ πάνυ περισπῶντα οὐδὲ
 ὀξέως νύττοντα, μέχρι ἂν λάθῃς τέλεον αὐτῷ συνήθης
 γεόμενος. οἱ μὲν δὴ ἔξω ἄνθρωποι τὸ μετὰ τοῦτο ζη-
 λοῦσί σε ὀρῶντες ἐντὸς τῆς κιγκλίδος διατρίβοντα καὶ
 ἀκωλύτως εἰσιόντα καὶ τῶν πάνυ τινὰ ἔνδον γεγενημέ-
 νον· σὺ δὲ αὐτὸς οὐδέπω ὄρας οὔτινος ἔνεκα εὐδαίμων
 αὐτοῖς εἶναι δοκεῖς. πλὴν ἀλλὰ χαιρεῖς γε καὶ σεαυτὸν
 ἔξαπατᾶς καὶ αἰεὶ τὰ μέλλοντα βελτίω γενήσεσθαι νομί-
 ζεις. τὸ δ' ἔμπαλιν ἢ σὺ ἤλπισας γίγνεται καὶ ὡς ἡ παροι-
 μία φησὶν, ἐπὶ Μανδροβόλου χωρεῖ τὸ πρᾶγμα καθ'
 ἐκάστην, ὡς εἰπεῖν, τὴν ἡμέραν ἀποσμικρυνόμενον καὶ
 εἰς τοῦπίσω ἀναποδίζον. 22. ἡρέμα οὖν καὶ κατ' ὀλίγον 22

678 ὡσπερ ἐν ἀμυδρῷ τῷ φωτὶ τότε πρῶτον διαβλέπων ἄρχη
 κατανοεῖν, ὡς αἱ μὲν χρυσαὶ ἐκεῖναι ἐλπίδες οὐδὲν ἀλλ'
 ἢ φῦσαι τινες ἦσαν ἐπίχρυσοι, βαρεῖς δὲ καὶ ἀληθεῖς καὶ
 ἀπαραίτητοι καὶ συνεχεῖς οἱ πόνοι. Τίνες οὗτοι; ἴσως
 ἐρήση με· οὐχ ὄρα γὰρ ὅ τι τὸ ἐπίπονον ἐν ταῖς τοιαύ-
 ταις ξυνουσίαις ἐστὶν οὐδ' ἐννοῶ ἅτινα ἐφησθα τὰ κα-
 ματηρὰ καὶ ἀφόρητα. Οὐκοῦν ἄκουσον, ὦ γενναῖε, μὴ
 εἰ κάματος ἔνεστιν ἐν τῷ πράγματι μόνον ἐξετάζων, ἀλλὰ
 καὶ τὸ αἰσχρὸν καὶ ταπεινὸν καὶ συνόλως δουλοπρεπέες
 οὐκ ἐν παρέργῳ τῆς ἀκροάσεως τιθέμενος. 23. καὶ πρῶ- 23

τόν γε μέμνησο μηκέτι ἐλευθερον τὸ ἀπ' ἐκείνου μηδὲ
 εὐπατριδὴν σεαυτὸν οἶεσθαι· πάντα γὰρ ταῦτα, τὸ γέ-
 νος, τὴν ἐλευθερίαν, τοὺς προγόνους ἔξω τοῦ οὐδοῦ κα-
 ταλείψων ἴσθι, ἐπειδὴν ἐπὶ τοιαύτην σεαυτὸν λατρείαν
 ἀπεμπολήσας εἰσῆς· οὐ γὰρ ἐθελήσει σοι ἡ Ἐλευθερία
 ξυνεισελθεῖν ἐφ' οὕτως ἀγεννῆ πράγματα καὶ ταπεινὰ
 εἰσιόντι. δοῦλος οὖν, εἰ καὶ πάνυ ἀχθέσῃ τῷ ὀνόματι,
 καὶ οὐχ ἑνός, ἀλλὰ πολλῶν δοῦλος ἀναγκαιῶς ἔση καὶ
 θητεύσεις κάτω νενεκῶς ἔωθεν εἰς ἐσπέραν „ἀεικελίω
 ἐπὶ μισθῷ“ καὶ ἄτε δὴ μὴ ἐκ παιδῶν τῇ δουλείᾳ ξυ-
 τραφεῖς, ὀψιμαθήσας δὲ καὶ πόρρω πον τῆς ἡλικίας παι-
 δευόμενος πρὸς αὐτῆς οὐ πάνυ εὐδόκιμος ἔση οὐδὲ πολ-

λοῦ ἄξιος τῷ δεσπότῃ· διαφθείρει γάρ σε ἢ μνήμη τῆς 679
 ἔλευθερίας ὑπιοῦσα καὶ ἀποσκιρτᾶν ἐνίοτε ποιεῖ καὶ δι'
 αὐτὸ ἐν τῇ δουλείᾳ πονήρως ἀπαλλάττειν, πλὴν εἰ μὴ
 ἀποχρῆν σοι πρὸς ἔλευθερίαν νομίζεις, τὸ μὴ Πυρρῶν
 μηδὲ Ζωπυρίωνος υἱὸς εἶναι, μηδὲ ὡςπερ τις Βιθυνὸς
 ὑπὸ μεγαλοφώνῳ τῷ κήρυκι ἀπημπολύθησθαι. ἀλλ' ὁπό-
 ταν, ὦ βέλτιστε, τῆς νομηνίας ἐπιστάσης ἀναμιχθεὶς τῷ
 Πυρρῶν καὶ τῷ Ζωπυρίωνι προτεινῆς τὴν χεῖρα ὁμοίως
 τοῖς ἄλλοις οἰκέταις καὶ λάβῃς ἐκεῖνο ὅτιδῆποτε ἦν τὸ
 γιγνόμενον, τοῦτο ἢ πρᾶσις ἐστὶ· κήρυκος γὰρ οὐκ ἔδει
 ἐπ' ἄνδρα ἑαυτὸν ἀποκηρύσσοντα καὶ μακρῷ χρόνῳ μνη-
 24 στευσάμενον ἑαυτῷ τὸν δεσπότην. 24. εἴτ', ὦ κάθαρμα,
 φραῖν ἄν, καὶ μάλιστα πρὸς τὸν φιλοσοφεῖν φάσκοντα,
 εἰ μὲν σέ τις ἢ πλείοντα καταποντιστῆς συλλαβῶν ἢ λη-
 στήσιν ἀπεδίδοτο, ἢ κτεῖρες ἄν σεαυτὸν ἰὼς παρὰ τὴν ἀξίαν
 δυστυχοῦντα, ἢ εἴ τις σου λαβόμενος ἦγε δοῦλον εἶναι
 λέγων, ἐβόας ἄν τοὺς νόμους καὶ δεινὰ ἐποίεις καὶ ἡγα-
 νάκεις καί, ὦ γῆ καὶ θεοί, μεγάλη τῇ φωνῇ ἐκεκράγεις
 ἄν, σεαυτὸν δὲ ὀλίγων ἕνεκα ὀβελῶν ἐν τούτῳ τῆς ἡλι-
 κίας, ὅτε καὶ εἰ φύσει δοῦλος ἦσθα, καιρὸς ἦν πρὸς ἔλευ- 680
 θερίαν ἤδη ὄρᾶν, αὐτῇ ἀρετῇ καὶ σοφίᾳ φέρων ἀπημ-
 πόληκας, οὐδὲ τοὺς πολλοὺς ἐκείνους λόγους αἰδουμένους,
 οὓς ὁ καλὸς Πλάτων ἢ ὁ Χρύσιππος ἢ Ἀριστοτέλης διεξε-
 ληλύθασιν τὸ μὲν ἔλευθέριον ἐπαινοῦντες, τὸ δουλο-
 πρεπὲς δὲ διαβάλλοντες; καὶ οὐκ αἰσχρὴν κόλαξιν ἄν-
 θρώποις καὶ ἀγοραίοις καὶ βωμολόχοις ἀντεξεταζόμενος
 καὶ ἐν τοσοῦτῳ πλήθει Ῥωμαϊκῶν μόνος ξενίζων τῷ τρί-
 βωνι καὶ πονήρως τὴν Ῥωμαίων φωνὴν βαρβαρίζων, εἶτα
 δειπνῶν δεῖπνα θορυβώδη καὶ πολυάνθρωπα συγκλύ-
 δων τινῶν καὶ τῶν πλείστων μοχθηρῶν; καὶ ἐν αὐτοῖς
 ἐπαινεῖς φορτικῶς καὶ πίνεις πέρα τοῦ μετρίως ἔχον-
 τος, ἑωθέν τε ὑπὸ κώδωνι ἐξαναστὰς ἀποσεισάμενος τοῦ
 ὕπνου τὸ ἥδιστον συμπεριθεῖς ἄνω καὶ κάτω ἔτι τὸν χθι-
 ζὸν ἔχων πηλὸν ἐπὶ τοῖν σκελοῖν. οὕτως ἀπορία μὲν σε
 θέρμων ἔσχεν ἢ τῶν ἀγρίων λαγάνων, ἐπέλιπον δὲ καὶ
 αἱ κρῆναι ῥέουσαι τοῦ ψυχροῦ ὕδατος, ὡς ἐπὶ ταῦτά σε

681 ὑπ' ἀμηχανίας ἐλθεῖν; ἀλλὰ δῆλον ὡς οὐχ ὕδατος οὐδὲ
 Θέρμων, ἀλλὰ πεμμάτων καὶ ὄψου καὶ οἴνου ἀνθοσμίου
 ἐπιθυμῶν ἐάλως, καθάπερ ὁ λάβραξ αὐτὸν μάλα δικαίως
 τὸν ὀρεγόμενον τούτων λαιμὸν διαπαρεῖς. παρὰ πόδας
 τοιγαροῦν τῆς λιχνείας ταύτης τὰπίχειρα, καὶ ὡσπερ οἱ
 πίθηκοι δεθεῖς κλοιῷ τὸν τράχηλον ἄλλοις μὲν γέλωτα
 παρέχεις, σεαυτῷ δὲ δοκεῖς τρυφᾶν, ὅτι ἔστι σοι τῶν
 ἰσχάδων ἀφθόνως ἐντραγεῖν· ἢ δὲ ἔλευθερία καὶ τὸ εὐ-
 γενές αὐτοῖς φυλέταις καὶ φράτορσι φροῦδα πάντα καὶ
 οὐδὲ μνήμη τις αὐτῶν. 25. καὶ ἀγαπητόν, εἰ μόνον τὸ 25
 αἰσχρὸν προσῆν τῷ πράγματι, δοῦλον ἀντ' ἔλευθέρου δο-
 κεῖν, οἱ δὲ πόνοι μὴ κατὰ τοὺς πάνυ τούτους οἰκέτας.
 ἄλλ' ὄρα εἰ μετριώτερά σοι προστέτακται τῶν Ἀρόμωνι
 καὶ Τιβίῳ προστεταγμένων· ὧν μὲν γὰρ ἕνεκα τῶν μα-
 θημάτων ἐπιθυμεῖν φήσας παρείληφέ σε, ὀλίγον αὐτῷ
 μέλει. τί γὰρ κοινόν, φασί, λύρα καὶ ὄνω; πάνυ γοῦν,
 682 [οὐχ] ὄρας, ἐκτετήκασι τῷ πόθῳ τῆς Ὀμήρου σοφίας ἢ τῆς
 Δημοσθένους δεινότητος ἢ τῆς Πλάτωνος μεγαλοφροσύ-
 νης, ὧν ἦν τις ἐκ τῆς ψυχῆς ἀφέλη τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀρ-
 γύριον καὶ τὰς περὶ τούτων φροντίδας, τὸ καταλειπόμε-
 νόν ἐστι τῦφος καὶ μαλακία καὶ ἡδυπάθεια καὶ ἀσέλγεια
 καὶ ὕβρις καὶ ἀπαιδευσία. δεῖται δὲ ἴσον ἐπ' ἐκεῖνα μὲν
 οὐδαμῶς, ἐπεὶ δὲ πύγωνα ἔχεις βαθὺν καὶ σεμνός τις εἶ
 τὴν πρόσοψιν καὶ ἰμάτιον Ἑλληνικὸν εὐσταλῶς περιβέ-
 βλησαι καὶ πάντες ἴσασί σε γραμματικὸν ἢ ῥήτορα ἢ φι-
 λόσοφον, καλὸν αὐτῷ δοκεῖ ἀναμελῆσαι καὶ τοιοῦτόν
 τινὰ τοῖς προῖοῦσι καὶ προπομπεύουσιν αὐτοῦ· δόξει γὰρ
 ἐκ τούτου καὶ φιλομαθῆς τῶν Ἑλληνικῶν μαθημάτων
 καὶ ὅλως περὶ παιδείαν φιλόκαλος· ὥστε κινδυνεύσεις,
 ὦ γενναῖε, ἀντὶ τῶν θαυμαστῶν λόγων τὸν πύγωνα καὶ
 τὸν τρίβωνα μεμισθωκέναι. χρεὶ σὺν σε ἀεὶ σὺν αὐτῷ
 ὄρασθαι καὶ μηδέποτε ἀπολείπεσθαι, ἀλλὰ ζῶθεν ἐξανα-
 στάντα παρέχειν σεαυτὸν ὀφθησόμενον ἐν τῇ θεραπείᾳ
 καὶ μὴ λιπεῖν τὴν τάξιν. ὁ δὲ ἐπιβάλλων ἐνιότηέ σοι τὴν
 χεῖρα, ὃ τι ἂν τύχη, ληρεῖ τοῖς ἐντυγχάνουσιν ἐπιδεικνύ-
 683 μενος ὡς οὐδὲ ὀδῶν βαδίζων ἀμελής ἐστι τῶν Μουσῶν,

ἀλλ' ἐς καλὸν τὴν ἐν τῷ περιπάτῳ διατίθεται σχολήν.
 26 26. σὺ δ' ὁ ἄθλιος τὰ μὲν παραδραμῶν, τὰ δὲ βάδην ἀναν-
 τα πολλὰ καὶ κάταντα — τοιαύτη γάρ, ὡς οἶσθα, ἡ πό-
 λις — περιελθὼν ἰδρωκᾶς τε καὶ πνευστιᾶς, κάκεινον
 ἔνδον τινὶ τῶν φίλων, πρὸς ὃν ἦλθε, διαλεγόμενος, μηδὲ
 ὕπου καθίζης ἔχων ὀρθὸς ὑπ' ἀπορίας ἀναγιγνώσκεις
 τὸ βιβλίον προχειρισάμενος· ἐπειδὴν δὲ ἄσιτόν σε καὶ
 ἄποτον ἢ νύξ καταλάβῃ, λουσάμενος πονήρως ἄωρί, περὶ
 αὐτό που σχεδὸν τὸ μεσονύκτιον ἤκεις ἐπὶ τὸ δεῖπνον
 οὐκέθ' ὁμοίως ἔντιμος οὐδὲ περίβλεπτος τοῖς παροῦσιν,
 ἀλλ' ἦν τις ἄλλος ἐπιεισέλθῃ νεαλέστερος, ἐς τοῦπίσω σὺ
 καὶ οὕτως ἐς τὴν ἀτιμοτάτην γωνίαν ἐξωσθεὶς κατάκει-
 σαι μάρτυς μόνον τῶν παραφερομένων, τὰ ὁστᾶ, εἰ ἐφί-
 κοιτο μέχρι σοῦ, καθάπερ οἱ κύνες περιεσθίων ἢ τὸ
 σκληρὸν τῆς μαλάχης φύλλον, ᾧ τοὺς ἀλλᾶντας (†) ἐνειλοῦ-
 σιν, εἰ ὑπεροφθεῖν ὑπὸ τῶν προκατακειμένων, ἄσμενος ὑπὸ
 λιμοῦ παροψώμενος. οὐ μὴν οὐδ' ἡ ἄλλη ὕβρις ἄπεστιν, 684
 ἀλλ' οὔτε ᾧόν ἔχεις μόνος — οὐ γὰρ ἀναγκαῖόν ἐστι καὶ
 σὲ τῶν αὐτῶν ἀεὶ τοῖς ξένοις καὶ ἀγνώστοις ἀντιποιεῖ-
 σθαι· ἀγνωμοσύνη γὰρ δὴ τοῦτό γε — οὔτε ἡ ὄρνις ὁμοία
 ταῖς ἄλλαις, ἀλλὰ τῷ μὲν πλησίον παχεῖα καὶ πιμελής,
 σοὶ δὲ νεοττὸς ἡμίτομος ἢ φάτια τις ὑπόσκληρος, ὕβρις
 ἀντικρυς καὶ ἀτιμία. πολλάκις δὲ ἦν ἐπιλίπη τι ἄλλου τι-
 νὸς αἰφνιδίως ἐπιπαρόντος, ἀράμενος ὁ διάκονος τὰ σοὶ πα-
 ρακείμενα φέρων ἐκείνῳ παρατέθεικεν ὑποτονθορύσας,
 Σὺ γὰρ ἡμέτερος εἶ· τεινομένου μὲν γοῦν ἐν τῷ μέσῳ ἢ
 σοὺς ὑπογαστρίου, ἢ ἐλάφον, χρῆ ἐκ παντὸς ἢ τὸν δια-
 νέμοντα ἕλειον ἔχειν ἢ τὴν Προμηθέως μερίδα φέρεσθαι,
 ὁστᾶ κεκαλυμμένα τῇ πιμελῇ. τὸ γὰρ τῷ μὲν ὑπὲρ σὲ τὴν
 λοπάδα παρεστάναι, ἔστ' ἂν ἀπαγορεύση ἐμπορούμενος, 685
 σὲ δὲ οὔτω ταχέως παραδραμεῖν, τίνι φροητὸν ἐλευθέρω
 ἀνδρὶ κἂν ὀπόσην αἰ ἔλαφοι τὴν χολὴν ἔχοντι; καίτοι
 οὐδέπω ἐκεῖνο ἔφην, ὅτι τῶν ἄλλων ἡδιστόν τε καὶ πα-
 λαιοτάτον οἶνον πιόντων μόνος σὺ πονηρόν τινα καὶ
 παχὺν πίνεις, θεραπεύων ἀεὶ ἐν ἀργύρῳ ἢ χρυσῷ πίνειν,
 ὡς μὴ ἐλεγχθεῖς ἀπὸ τοῦ χρώματος οὕτως ἄτιμος ὢν

ξυμπότης· καὶ εἶθε γε κἄν ἐκείνου ἐς κόρον ἦν πιεῖν,
 νῦν δὲ πολλάκις αἰτήσαντος ὁ παῖς „οὐδ' αἶοντι ἔοικεν.“
 27. ἀνιᾶ δὴ σε πολλὰ καὶ ἀθρόα καὶ σχεδὸν τὰ πάντα, 27
 καὶ μάλιστα ὅταν σε παρευδοκιμῇ κιναιδὸς τις ἢ ὄρχη-
 686 στοδιδάσκαλος ἢ Ἰωνικὰ ξυνείρων Ἀλεξανδρευτικὸς ἀν-
 θρωπίσκος· τοῖς μὲν γὰρ τὰ ἐρωτικά ταῦτα διακονουμέ-
 νοις καὶ γραμματιδία ὑπὸ κόλπου διακομίζουσι πόθεν σί-
 γ' ἰσότημος κατακείμενος; τοιγαροῦν ἐν μυγῶ τοῦ συμ-
 ποσίου καὶ ὑπ' αἰδοῦς καταδεδυκῶς στένεις ὡς τὸ εἰλὸς
 καὶ σεαυτὸν οἰκτεῖρεις καὶ αἰτιᾶ τὴν τύχην οὐδὲ ὀλίγα
 σοι τῶν χαρίτων ἐπιψεκάσασαν. ἡδέως δ' ἂν μοι δοκεῖς
 καὶ ποιητῆς γενέσθαι τῶν ἐρωτικῶν ἁσμάτων ἢ κἄν ἄλ-
 λου ποιήσαντος δύνασθαι ἄρθριν δεξιῶς· ὄρῃς γὰρ οὐ τὸ
 προτιμᾶσθαι καὶ εὐδοκιμεῖν ἔστιν. ὑποσταίης δ' ἂν, εἰ
 καὶ μάγον ἢ μάντιν ὑποκρίνασθαι θέοι τῶν κλήρους πο-
 λυταλάντους καὶ ἀρχὰς καὶ ἀθρόους τοὺς πλούτους ὑπι-
 σχνουμένων· καὶ γὰρ αὐ καὶ τούτους ὄρῃς εὐ φερομέ-
 νους ἐν ταῖς φιλίαις καὶ πολλῶν ἄξιουμένους. κἄν ἐν τι
 οὖν τούτων ἡδέως ἂν γένοιο, ὡς μὴ ἀπόβλητος καὶ περιτ-
 τὸς εἴης. ἀλλ' οὐδὲ πρὸς ταῦτα ὁ κακοδαίμων πιθανὸς
 εἶ. τοιγαροῦν ἀνάγκη μειοῦσθαι καὶ σιωπῇ ἀνέχεσθαι
 687 ὑπομιώζοντα καὶ ἀμελούμενον. 28. ἦν μὲν γὰρ κατείπη 28
 σοῦ τις ψιθυρὸς οἰκέτης, ὡς μόνος οὐκ ἐπήνεις τὸν τῆς
 δεσποίνης παιδίσκον ὄρχούμενον ἢ κιθαρίζοντα, κίνδυ-
 νος οὐ μικρὸς ἐκ τοῦ πράγματος. χρεὶ οὖν χερσαίου βα-
 τράχου δίκην διψῶντα κεκραγῆναι, ὡς ἐπίσημος ἔση ἐν
 τοῖς ἐπαινοῦσι καὶ κορυφαῖος ἐπιμελούμενον· πολλάκις
 δὲ καὶ τῶν ἄλλων σιωπησάντων αὐτὸν ἐπειπεῖν ἔσκεμ-
 μένον τινὰ ἐπαινον πολλὴν τὴν κολακείαν ἐμφαίνοντα·
 τὸ μὲν γὰρ λιμῶ ξυνόντα καὶ νῆ Δία γε διψῶντα μύρω
 χρεῖσθαι καὶ στεφανοῦσθαι τὴν κεφαλὴν, σχῆμα παγγε-
 λοῖτον· ἔοικας γὰρ τότε στήλῃ ἐώλου τινὸς νεκροῦ ἄγον-
 τος ἐναγίσματα· καὶ γὰρ ἐκείνου καταχέαντες μύρον καὶ
 τὸν στέφανον ἐπιθέντες αὐτοὶ πίνουσι καὶ εὐωχοῦνται
 τὰ παρεσκευασμένα. 29. ἦν μὲν γὰρ καὶ ζηλότυπὸς τις ἢ 29
 καὶ παῖδες εὐμορφοὶ ὧσιν ἢ νέα γυνὴ καὶ σὺ μὴ παντελῶς

πόρρω Ἀφροδίτης καὶ Χαρίτων ἦς, οὐκ ἐν εἰρήνῃ τὸ
 πρᾶγμα οὐδὲ ὁ κίνδυνος εὐκαταφρόνητος· ὧτα γὰρ καὶ 688
 ὀφθαλμοὶ βασιλέως πολλοί, οὐ μόνον τάληθῆ ὀρῶντες,
 ἀλλ' ἀεί τι καὶ προσεπιμετροῦντες, ὡς μὴ νυστάζειν δο-
 κοῖεν. δεῖ οὖν ὥσπερ ἐν τοῖς Περσικοῖς δείπνοις κάτω
 νεύοντα κατακεῖσθαι δεδιότα μὴ τις εὐνοῦχος σε ἴδη
 προσβλέψαντα μιᾶ τῶν παλλακίδων, ἔπειτ' ἄλλως γε [εὐ-
 νοῦχος] ἐντεταμένον πάλαι τὸ τόξον ἔχων, ἃ μὴ θέμις
 ὀρῶντος διαπαίρη (†) τῷ οἰσιτῷ μεταξὺ πίνοντος τὴν γνά-
 30 θον. 30. εἴτ' ἀπελθὼν τοῦ δείπνου μικρὸν τι κατέδαρθες·
 ὑπὸ δὲ ῥῶδῃν ἀλεκτρονίων ἀνεγρόμενος, Ὡ δειλαῖος ἐγώ,
 φῆς, καὶ ἄθλιος, οἷας τὰς πάλαι διατριβὰς ἀπολιπὼν καὶ
 ἑταίρους καὶ βίον ἀπράγμονα καὶ ὕπνον μετρούμενον τῆ
 ἐπιθυμίᾳ καὶ περιπάτους ἑλευθέρους εἰς οἷον βάραθρον
 φέρων ἑμαυτὸν ἐνσέσεικα. τίνας ἔνεκα, ὦ θεοί, ἢ τίς ὁ 689
 λαμπρὸς οὗτος μισθὸς ἐστίν; οὐ γὰρ καὶ ἄλλως μοι πλείω
 τούτων ἐκπορίζειν δυνατόν ἦν καὶ προσῆν τὸ ἐλεύθερον
 καὶ τὸ πάντα ἐπ' ἐξουσίας; νῦν δὲ τὸ τοῦ λόγου, λέων
 κρόκη δεθείς, ἄνω καὶ κάτω περισύρομαι, τὸ πάντων
 οἴκτιστον, οὐκ εὐδοκιμεῖν εἰδὼς οὐδὲ κεχαρισμένος εἶναι
 δυνάμενος· ἰδιώτης γὰρ ἔγωγε τῶν τοιούτων καὶ ἄτεχνος,
 καὶ μάλιστα παραβαλλόμενος ἀνδράσι τέχνην τὸ πρᾶγμα
 πεποιημένοις. ὥστε καὶ ἀχάριτός εἰμι καὶ ἥκιστα συμ-
 ποτικός, οὐδ' ὅσον γέλωτα ποιῆσαι δυνάμενος· συνήμι
 δὲ ὡς καὶ ἐνοχλῶ πολλάκις βλεπόμενος, καὶ μάλισθ' ὅταν
 ἠδίων αὐτὸς αὐτοῦ εἶναι θέλω· σκυθρωπὸς γὰρ αὐτῷ
 δοκῶ, καὶ ὅλως οὐκ ἔχω ὅπως ἀρμόσωμαι πρὸς αὐτόν.
 ἦν μὲν γὰρ ἐπὶ τοῦ σεμνοῦ φυλάττω ἑμαυτόν, ἀηδῆς 690
 ἔδοξα καὶ μονοουχι φευκτέος, ἦν δὲ μειδιάσω καὶ ἑυθ-
 μίσω τὸ πρόσωπον ἐς τὸ ἠδιστον, κατεφρόνησεν εὐθύς
 καὶ διέπτυσσε, καὶ τὸ πρᾶγμα ὅμοιον δοκεῖ ὥσπερ ἂν εἴ-
 τις κωμῶδιαν ὑποκρίναιτο τραγικὸν προσωπεῖον περι-
 κείμενος. τὸ δ' ὄλον, τίνα ἄλλον ὁ μάταιος ἑμαυτῷ βιώ-
 31 σομαι βίον τὸν παρόντα τοῦτον ἄλλῃ βεβιωκώς; 31. ἔτι
 σου ταῦτα διαλογιζομένον ὁ κῶδων ἤχησε, καὶ χρῆ τῶν
 ὁμοίων ἔχασθαι καὶ περινοστεῖν καὶ ἐστάναι ὑπαλείψαντά

γε πρότερον τοὺς βουβῶνας καὶ τὰς ἰγνύας, εἰ θέλεις διαρκέσαι πρὸς τὸν ἄθλον· εἶτα δεῖπνον ὅμοιον καὶ ἐς τὴν αὐτὴν ὥραν περιηγμένον, καὶ σοὶ τὰ τῆς διαίτης πρὸς τὸν πάλαι βίον ἀντίστροφα καὶ ἡ ἀγρυπνία δὲ καὶ ὁ ἰδρῶς καὶ ὁ κάματος . . . ἡρέμα ἤδη ὑπορύττουσιν ἢ φθόρην ἢ περιπνευμονίαν ἢ κώλου ἄλγημα ἢ τὴν καλὴν ποδάγραν ἀναπλάττοντες. ἀντέχεις δὲ ὅμως, καὶ πολλάκις κατακεῖσθαι θέον, οὐδὲ τοῦτο συγκεχώρηται· σκῆψις γὰρ 691 ἡ νόσος καὶ φυγὴ τῶν καθηκόντων ἔδοξεν. ὥστ' ἐξ ἀπάντων ὠχρὸς αἰεὶ καὶ ὅσον οὐδέπω τεθνηξομένῳ ἕοικας. 32. καὶ τὰ μὲν ἐν τῇ πόλει ταῦτα. ἦν δὲ πού καὶ ἀπο- 32 δημῆσαι δέη, τὰ μὲν ἄλλα ἐῷ· ὕντος δὲ πολλάκις ὕστατος ἐλθὼν — τοιοῦτο γὰρ σοὶ ἀποκεκλήρωται καὶ τὸ ζεῦγος — περιμένεις, ἔστ' ἂν οὐκέτ' οὔσης καταγωγῆς τῷ μαγεῖρῳ σε ἢ τῷ τῆς δεσποίνης κομμωτῇ συμπαραβύσωσιν οὐδὲ τῶν φρυγάνων δαψιλῶς ὑποβαλόντες. 33. οὐκ 692 ὀκνῶ δέ σοι καὶ διηγῆσασθαι ὃ μοι Θεσμόπολις οὗτος ὁ Στωϊκὸς διηγῆσατο ξυμβάν αὐτῷ πάννυ γελοῖον καὶ νῆ Δί' οὐκ ἀνέλπιστον, ὡς ἂν καὶ ἄλλῳ ταῦτόν συμβαίη· συνῆν μὲν γὰρ πλουσίᾳ τινὶ καὶ τρυφῶσῃ γυναικὶ τῶν ἐπιφανῶν ἐν τῇ πόλει· δεῆσαν δὲ καὶ ἀποδημῆσαι ποτε τὸ μὲν πρῶτον ἐκεῖνο παθεῖν ἔφη γελοιοτάτον, συγκαθίεσθαι γὰρ αὐτῷ παραδεδόσθαι φιλοσόφῳ ὄντι κιναιδόν τινα τῶν πεπιτιωμένων τὰ σκέλη καὶ τὸν πῶγωνα περιεξυρημένων· διὰ τιμῆς δ' αὐτὸν ἐκείνη, ὡς τὸ εἶκόσ, ἦγε, καὶ τοῦνομα δὲ τοῦ κιναιδίου ἀπεμνημόνευε, Χελιδόνιον γὰρ 692 καλεῖσθαι. τοῦτο τοίνυν πρῶτον ἡλίκιον, σκυθρωπῆ καὶ γέροντι ἀνδρὶ καὶ πολιῷ τὸ γένειον — οἶσθα δὲ ὡς βαθρὸν πῶγωνα καὶ σεμνὸν ὁ Θεσμόπολις εἶχε — παρακαθίεσθαι φῦκος ἐντετριμμένον καὶ ὑπογεγραμμένον τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ διασεσαλευμένον τὸ βλέμμα καὶ τὸν τράχηλον ἐπικεκλασμένον, οὐ χελιδόνα μὰ Δί', ἀλλὰ γυῖπᾶ τινα περιτετιλιμένον τοῦ πῶγωνος τὰ πτερά, καὶ εἴ γε μὴ πολλὰ δεηθῆναι αὐτοῦ, καὶ τὸν κεκρύφαλον ἔχοντα ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἂν συγκαθίεσθαι· τὰ δ' οὖν ἄλλα παρ' ὄλην τὴν ὁδὸν μυρίας τὰς ἀηθίας ἀνασχέσθαι ὑπάρχοντος καὶ

τερετίζοντος, εἰ δὲ μὴ ἐπεῖχεν αὐτόν, ἴσως ἂν καὶ ὄρχου-
 34 μένου ἐπὶ τῆς ἀπήνης. 34. ἕτερον δ' οὖν τι καὶ τοιοῦτον
 αὐτῷ προσταθῆναι· καλέσασα γὰρ αὐτόν ἡ γυνή, Θεσ-
 μόπολι, φησίν, Οὕτως ὄναιο, χάριν οὐ μικρὰν αἰτούση
 δὸς μηδὲν ἀντειπὼν μηδ' ὅπως ἐπὶ πλεῖόν σου δεήσομαι
 περιμείνας. τοῦ δέ, ὅπερ εἰκὸς ἦν, ὑποσχομένον πάντα
 πράξειν, Δέομαί σου τοῦτο, ἔφη, χρησιτὸν ὀρωσά σε καὶ
 ἐπιμελῆ καὶ φιλόστοργον, τὴν κίνα ἦν οἴσθαι τὴν Μυρ-
 ρίνην ἀναλαβὼν ἐς τὸ ὄχημα φύλατιέ μοι καὶ ἐπιμελοῦ
 ὅπως μηδενὸς ἐνδεὴς ἔσται· βαρύνεται γὰρ ἡ ἀθλία τὴν⁶⁹³
 γαστέρα καὶ σχεδὸν ὡς ἐπίτεξ ἔστιν· οἱ δὲ κατάρατοι
 οὔτοι καὶ ἀπειθεῖς οἰκέται οὐχ ὅπως ἐκείνης, ἀλλ' οὐδ'
 ἐμοῦ αὐτῆς πολὺν ποιοῦνται λόγον ἐν ταῖς ὁδοῖς. μὴ τοί-
 νυν τι σμικρὸν οἰήθῃς εὖ ποιήσῃ με τὸ περισπούδαστόν
 μοι καὶ ἥδιστον κυνίδιον διαφυλάξας. ὑπέσχετο ὁ Θεσμό-
 πολις πολλὰ ἰκετευούσης καὶ μονονουχὶ καὶ δακρυούσης.
 τὸ δὲ πρᾶγμα παγγέλοιον ἦν, κυνίδιον ἐκ τοῦ ἱματίου
 προκῦπτον μικρὸν ὑπὸ τὸν πῶγωνα καὶ κατορῆσαν πολ-
 λάκις, εἰ καὶ μὴ ταῦτα ὁ Θεσμόπολις προσετίθει, καὶ
 βαῦζον λεπτιῇ τῇ φωνῇ — τοιαῦτα γὰρ τὰ Μελιταῖα —
 καὶ τὸ γένειον τοῦ φιλοσόφου περιλιχμώμενον, καὶ μά-
 λιστα εἶ τι τοῦ χθιζοῦ αὐτῷ ζωμοῦ ἐγκατεμείκτο. καὶ
 ὁ γε κίναιδος, ὁ ξύνεδρος, οὐκ ἀμούσως ποτὲ [καὶ] ἐς τοὺς
 ἄλλους τοὺς παρόντας ἐν τῷ ξυμποσίῳ ἀποσκώπτων, ἐπει-
 δή [ποτε] καὶ ἐπὶ τὸν Θεσμόπολιν καθῆκε τὸ σκώμμα,
 Περὶ δὲ Θεσμοπόλιδος, ἔφη, τοῦτο μόνον εἰπεῖν ἔχω, ὅτι
 ἀντὶ Στωϊκοῦ ἤδη Κυνικὸς ἡμῖν γεγένηται. τὸ δ' οὖν
 κυνίδιον καὶ τετοκέσαι ἐν τῷ τρίβωνι τῷ τοῦ Θεσμοπό-
 35 λιδος ἐπουθόμην. 35. τοιαῦτα ἐντροφῶσι, μᾶλλον δὲ ἐν-
 βρίζουσι τοῖς ξυνοῦσι κατὰ μικρὸν αὐτοὺς χειροῦθεις τῇ
 ὕβρει παρασκευάζοντες. οἶδα δ' ἐγὼ καὶ ῥήτορα τῶν καρ-⁶⁹⁴
 χάρων ἐπὶ τῷ δειπνῷ κελευσθέντα μελετήσαντα μὰ τὸν
 Δι' οὐκ ἀπαιδευτῶς, ἀλλὰ πάνυ τορῶς καὶ ξυγκεκροτη-
 μένως· ἐπηρεῖτο γοῦν μεταξὺ πινόντων οὐ πρὸς ὕδωρ
 μεμετρομένον, ἀλλὰ πρὸς οἶνον ἀμφορέας λέγων, καὶ
 τοῦτο ὑποστῆναι τὸ τόλμημα ἐπὶ διακοσίαις δραχμαῖς

ἐλέγετο. ταῦτα μὲν οὖν ἴσως μέτρια. ἦν δὲ ποιητικὸς αὐτὸς ἢ συγγραφικὸς ὁ πλούσιος ἦ, παρὰ τὸ δεῖπνον τὰ αὐτοῦ θραψιδῶν, τότε καὶ μάλιστα διαρραγῆναι χρῆ ἐπαινοῦντα καὶ κολακεύοντα καὶ τρόπους ἐπαινῶν καινοτέρους ἐπινοοῦντα. σὺ δ' οὖν ἂν μὴ ἐπαινῆς, ἐς τὰς λιθοτομίας τὰς Διονυσίου εὐθὺς ἀφίξῃ ὡς καὶ φθονῶν καὶ ἐπιβουλεύων αὐτῷ. χρῆ δὲ καὶ σοφούς καὶ ῥήτορας εἶναι αὐτούς, καὶ ἂν [εἴ] τι σολοικίσαντες τύχωσιν, αὐτὸ τοῦτο τῆς Ἀττικῆς καὶ τοῦ Ὑμηττοῦ μεστούς δοκεῖν τοὺς λόγους καὶ νόμον

695 εἶναι τὸ λοιπὸν οὕτω λέγειν. εἰσὶ δ' οἱ καὶ ἐπὶ κάλλει θαυμάζεσθαι ἐθέλουσι, καὶ δεῖ Ἀδωνίδας αὐτοῖς καὶ Ὑακίνθους ἀκούειν, πῆχεως ἐνίοτε τὴν ῥίνα ἔχοντας. 36. καί-36

τοι φορητὰ ἴσως τὰ τῶν ἀνδρῶν. αἱ δ' οὖν γυναῖκες — καὶ γὰρ αὖ καὶ τότε ὑπὸ τῶν γυναικῶν σπουδάζεται, τὸ εἶναι τινὰς αὐταῖς πεπαιδευμένους ὑποτελεῖς μισθοῦ ξυνόοντας καὶ τῷ φορεῖν ἐπομένους· ἐν γὰρ τι καὶ τοῦτο τῶν ἄλλων καλλωπισμάτων αὐταῖς δοκεῖ, ἦν λέγεται ὡς πεπαιδευμένοι τέ εἰσι καὶ φιλόσοφοι καὶ ποιοῦσιν ἕσματα οὐ πολὺ τῆς Σαπφοῦς ἀποδέοντα — διὰ δὲ ταῦτα μισθωτοὺς καὶ αὐταὶ περιάγονται ῥήτορας καὶ γραμματικούς καὶ φιλοσόφους, ἀκροῶνται δ' αὐτῶν πηνία; — γελοῖον γὰρ καὶ τοῦτο — ἦτοι μεταξὺ κομμούμεναι καὶ τὰς κόμας παραπλεκόμεναι ἢ παρὰ τὸ δεῖπνον· ἄλλοτε γὰρ οὐκ ἄγουσι σχολήν. πολλάκις δὲ καὶ μεταξὺ τοῦ φιλοσόφου τι διεξιόντος ἢ ἄβρα προσελθοῦσα ὠρεξε παρὰ τοῦ

696 μοιχοῦ γραμματίου, οἱ δὲ περὶ σωφροσύνης ἐκεῖνοι λόγοι ἐσιᾶσι περιμένοντες, ἔστ' ἂν ἐκείνη ἀντιγράψασα τῷ μοιχῷ ἐπαναδράμῃ πρὸς τὴν ἀκρόασιν. 37. ἐπειδὴν δέ ποτε 37

διὰ μακροῦ τοῦ χρόνου Κρονίων ἢ Παναθηναίων ἐπιστάντων πέμπηται τί σοι ἐφρεστριδίων ἄθλιον ἢ χιτώνιον ὑπόσαθρον, ἐνταῦθα μάλιστα πολλὴν δεῖ καὶ μεγάλην γενέσθαι τὴν πομπήν· καὶ ὁ μὲν πρῶτος εὐθὺς ἐπισκεπτομένου παρακούσας τοῦ δεσπότη προδραμῶν καὶ προμηνύσας ἀπέρχεται μισθὸν οὐκ ὀλίγον τῆς ἀγγελίας προλαβών, ἔωθεν δὲ τρισκαίδεκα ἤκουσι κομίζοντες, ἕκαστος ὡς πολλὰ εἶπε

397 καὶ ὡς ὑπέμνησε καὶ ὡς ἐπιτραπεῖς τὸ κάλλιον ἐπετέλεστο

διεξιῶν. ἅπαντες δ' οὖν ἀπαλλάττονται τι λαβόντες, ἔτι
 38 καὶ βρενθυόμενοι, ὅτι μὴ πλείω ἔδωκας. 38. ὁ μὲν γὰρ
 μισθὸς αὐτὸς κατὰ δὺ' ὀβολοὺς ἢ τέτταρας, καὶ βαρὺς
 αἰτῶν σὺ καὶ ὀχληρὸς δοκεῖς. ἵνα δ' οὖν λάβῃς, κολακευ-
 τέος μὲν αὐτὸς καὶ ἱκετευτέος, θεραπευτέος δὲ καὶ ὁ οἰκο-
 νόμος, [οὗτος μὲν καὶ ἄλλον θεραπείας τρόπον]· οὐκ ἀμε-
 λητέος δὲ οὐδὲ ὁ ξύμβουλος καὶ φίλος. καὶ τὸ ληφθὲν
 ἤδη προωφείλετο ἱματιοκαπήλῳ ἢ ἱατρῶ ἢ σκυτοτόμῳ
 39 τινί. ἄδωρα οὖν σοι τὰ δῶρα καὶ ἀνόνητα. 39. πολὺς 695
 δὲ ὁ φθόνος καὶ πονηρὰ καὶ διαβολὴ τις ἠρέμα ὑπεξανίστα-
 ται πρὸς ἄνδρα ἤδη τοὺς κατὰ σοῦ λόγους ἠδέως ἐνδεχό-
 μενον· ὄρᾳ γὰρ ἤδη σὲ μὲν ὑπὸ τῶν συνεχῶν πόνων ἐκ-
 τετρωχόμενον καὶ πρὸς τὴν θεραπείαν σκάζοντα καὶ ἀπηυ-
 δηκότα, τὴν ποδάγραν δὲ ὑπανιοῦσαν· ὅλως γὰρ ὅπερ ἦν
 νοστιμώτατον ἐν σοὶ ἀπανθισάμενος καὶ τὸ ἐγκαρπώτατον
 τῆς ἡλικίας καὶ τὸ ἀκμαιότατον τοῦ σώματος ἐπιτρίψας 699
 καὶ ῥάκος σε πολυσχιδῆς ἐργασάμενος ἤδη περιβλέπει, σὲ
 μὲν οἷ τῆς κόπρου ἀπορρίψει φέρων, ἄλλον δὲ ὅπως τῶν
 δυναμένων τοὺς πόνους καρτερεῖν προσλήψεται, καὶ ἦτοι
 μειράκιον αὐτοῦ ὅτι ἐπείρασάς ποτε ἢ τῆς γυναικὸς ἄβραν
 παρθένον γέρον ἀνὴρ διαφθείρεις ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον 700
 ἐπικληθεὶς νύκτωρ ἐγκεκαλυμμένος ἐπὶ τράχηλον ὡσθεὶς
 ἐξελήλυθας ἔρημος ἀπάντων καὶ ἄπορος τὴν βελτίστην
 ποδάγραν αὐτῷ γήρα παραλαβὼν καὶ ἃ μὲν τέως ἦδεις,
 ἀπομαθὼν ἐν τοσοῦτῳ χρόνῳ, Φυλάκου δὲ μεῖζω τὴν γασ-
 στέρα ἐργασάμενος, ἀπλήρωτόν τι καὶ ἀπαραίτητον κακόν·
 καὶ γὰρ ὁ λαιμὸς ἀπαιτεῖ τὰ ἐκ τοῦ ἔθους καὶ ἀπομαν-
 40 θάνων αὐτὰ ἀγανακτεῖ. 40. καὶ σε οὐκ ἂν τις ἄλλος δέ-
 ξαιτο ἔξωρον ἤδη γεγονότα καὶ τοῖς γεγηρακόσιν ἵπποις
 ἰοικότα, ὧν οὐδὲ τὸ δέρμα ὁμοίως χρήσιμον. ἄλλως τε
 καὶ ἢ ἐκ τοῦ ἀπωσθῆναι διαβολὴ πρὸς τὸ μεῖζον εἰκαζο-
 μένη μοιχὸν ἢ φαρμακέα σε ἢ τι τοιοῦτον ἄλλο δοκεῖν
 ποιεῖ· ὁ μὲν γὰρ κατήγορος καὶ σιωπῶν ἀξιόπιστος, σὺ
 δὲ Ἕλλην καὶ ῥάδιος τὸν τρόπον καὶ πρὸς πᾶσαν ἀδικίαν
 εὐκόλος· τοιοῦτους γὰρ ἅπαντας ἡμᾶς εἶναι οἴονται, καὶ
 μάλα εἰκότως· δοκᾷ γὰρ μοι καὶ τῆς τοιαύτης δόξης αὐ-

τῶν, ἣν ἔχουσι περὶ ἡμῶν, κατανενοημένοι τὴν αἰτίαν. πολλοὶ γὰρ ἐς τὰς οἰκίας παρελθόντες ὑπὸ τοῦ μηδὲν ἄλλο χρήσιμον εἰδέναι μαγείας καὶ φαρμακείας ὑπέσχοτο
 701 καὶ χάριτας ἐπὶ τοῖς ἐρωτικοῖς καὶ ἐπαγωγὰς τοῖς ἐχθροῖς, καὶ ταῦτα πεπαιθεῖσθαι λέγοντες καὶ τρίβωνας ἀμπεχόμενοι καὶ πώγωνας οὐκ εὐκαταφρονήτους καθειμένοι. εἰκότως οὖν τὴν ὁμοίαν περὶ πάντων ὑπόνοιαν ἔχουσιν, οὓς ἀρίστους ᾤοντο, τοιοῦτους δρῶντες καὶ μάλιστα ἐπιτηροῦντες αὐτῶν τὴν ἐν τοῖς δεῖπνοις καὶ τῇ ἄλλῃ ξυνοσίᾳ κολακείαν καὶ τὴν πρὸς τὸ κέρδος δουλοπρέπειαν.

41. ἀποσεισάμενοι δὲ αὐτοὺς μισοῦσι, καὶ ἐξ ἅπαντος ζή-
 41 τοῦσιν ὅπως ἄρδην ἀπολέσωσιν, ἣν δύνωνται, καὶ μάλα εἰκότως· λογιζονται γὰρ ὡς ἐξαγορεύουσιν αὐτῶν τὰ πολλὰ ἐκεῖνα τῆς φύσεως ἀπόρρητα ὡς [ἂν] ἅπαντα εἰδότες ἀκριβῶς καὶ γυμνοῖς αὐτοὺς ἐπωπτευκότες. τοῦτο τοίνυν ἀποπνίγει αὐτούς· ἅπαντες γὰρ ἀκριβῶς ὁμοιοὶ εἰσι τοῖς καλλίστοις τούτοις βιβλίοις, ὧν χρυσοῖ μὲν οἱ ὀμφαλοί, πορφυρᾷ δ' ἔκτοσθεν ἢ διφθέρα, τὰ δὲ ἔνδον ἢ Θυέστης ἐστὶ τῶν τέκνων ἐστιώμενος ἢ Οἰδίπους τῇ μητρὶ ξυνῶν ἢ Τηρεὺς δύο ἀδελφὰς ἅμα ὀπυίων. τοιοῦτοι καὶ αὐτοὶ εἰσι, λαμπροὶ καὶ περιβλεπτοί, ἔνδον δ' ὑπὸ τῇ πορφύρᾳ πολλὴν τὴν τραγωδίαν σκέποντες· ἕκαστον γοῦν αὐτῶν ἣν ἐξειλίησιν, δράμα οὐ μικρὸν εὐρήσεις

702 Εὐριπίδου τινὸς ἢ Σοφοκλέους. [τὰ δ' ἔξω πορφύρα εὐαν-
 42 θῆς καὶ χρυσοῦς ὁ ὀμφαλός]. ταῦτ' οὖν ξυνεπιστάμενοι αὐτοῖς μισοῦσι καὶ ἐπιβουλεύουσιν, εἴ τις ἀποστάς ἀκριβῶς κατανενοηκῶς αὐτοὺς ἐκτραγωδήσει καὶ πρὸς πολλοὺς ἔρεϊ.

42. βούλομαι δ' ὁμως ἔγωγε ὥσπερ ὁ Κέβης ἐκεῖ-
 νος εἰκόνα τινὰ τοιοῦτου βίου σοι γράψαι, ὅπως ἐς ταύτην ἀποβλέπων εἰδῆς, εἴ σοι παριτητέον ἐστὶν εἰς αὐτήν. ἡδέως μὲν οὖν Ἀπελλοῦ τινος ἢ Παρρασίου ἢ Ἀετίωνος ἢ καὶ Εὐφράνορος ἂν ἐδείχθην ἐπὶ τὴν γραφήν· ἐπεὶ δὲ ἄπορον νῦν εὐρεῖν τινὰ οὕτως γενναῖον καὶ ἀκριβῆ τὴν τέχνην, ψιλὴν ὡς οἶόν τέ σοι ἐπιδείξω τὴν εἰκόνα. καὶ δὴ γεγράφθω προπύλαια μὲν ὑψηλὰ καὶ ἐπίχρυσα καὶ μὴ κάτω ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ἀλλ' ἄνω τῆς γῆς ἐπὶ λόφου

κείμενα, καὶ ἡ ἄνοδος ἐπὶ πολὺ καὶ ἀνάντης καὶ ὄλισθον ἔχουσα, ὡς πολλάκις ἤδη πρὸς τῷ ἄκρῳ ἔσεσθαι ἐλπίσαντας ἐτραχηλισθῆναι διαμαρτόντος τοῦ ποδός· ἔνδον δὲ ὁ Πλοῦτος αὐτὸς καθήσθω χρυσοῦς ὄλος, ὡς δοκεῖ, πάνυ εὐμορφος καὶ ἐπέραστος, ὁ δὲ ἔραστὴς μόλις ἀνελ- 703
θῶν καὶ πλησιάσας τῇ θύρᾳ τεθηπέτω ἀφορῶν ἐς τὸ χρυσίον· παραλαβοῦσα δ' αὐτὸν ἡ Ἐλπίς, εὐπρόσωπος καὶ αὐτὴ καὶ ποικίλα ἀμπεχομένη, εἰσαγέτω σφόδρα ἐκπεπληγμένον τῇ εἰσόδῳ. τούντεῦθεν δὲ ἡ μὲν Ἐλπίς ἀεὶ προηγείσθω, διαδεξάμεναι δ' αὐτὸν ἄλλαι γυναῖκες, Ἀπάτη καὶ Δουλεία, παραδότησαν τῷ Πόνῳ, ὁ δὲ πολλὰ τὸν ἄθλιον καταγυμνάσας τελευτῶν ἐγχειρίσάτω αὐτὸν τῷ Γῆρα ἤδη ὑπονοσοῦντα καὶ τετραμμένον τὴν χροάν· ὑστάτη δὲ ἡ Ὑβρις ἐπιλαβομένη συρέτω πρὸς τὴν Ἀπόγνωσιν· ἡ δὲ Ἐλπίς τὸ ἀπὸ τούτου ἀφανῆς ἀποπτέσθω, καὶ μηκέτι καθ' οὓς εἰσηλθε τοὺς χρυσοῦς θυρῶνας, ἕκ τινος δὲ ἀποστρόφου καὶ λεληθυίας ἐξόδου ἐξωθείσθω γυμνὸς προγαστιῶν ὠχρὸς γέρον, τῇ ἐτέρᾳ μὲν τὴν αἰδῶ σκέπων, τῇ δεξιᾷ δὲ αὐτὸς ἑαυτὸν ἄγχων· ἀπαντάτω δ' ἐξίοντι ἡ Μετάνοια δακρύουσα εἰς οὐδὲν ὄφελος καὶ τὸν ἄθλιον ἐπαπολλύουσα. τοῦτο μὲν ἔστω τὸ τέλος τῆς γραφῆς. σὺ δ' οὖν, ὦ ἄριστε Τιμόκλεις, αὐτὸς ἤδη ἀκριβῶς ἐπισκοπῶν ἕκαστα ἐννόησον, εἰ σοὶ καλῶς ἔχει προσελθόντα ἐς 704
τὴν εἰκόνα κατὰ ταύτας τὰς θύρας [κατ'] ἐκείνης τῆς ἔμπαλιν αἰσχρῶς οὕτως ἐκπεσεῖν. ὁ τι δ' ἂν πράττης, μέμνησο τοῦ σοφοῦ λέγοντος, Ὡς θεὸς ἀναίτιος, αἰτία δὲ ἐλομένου.

ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

1. 1. Πάλαι σκοπῶ πρὸς ἑμαυτόν, ὦ καλὲ Σαβῖνε, ἅτινά σοι εἰκὸς ἐπελθεῖν εἰπεῖν ἀναγνόντι ἡμῶν τὸ περὶ τῶν ἐπὶ μισθῷ συνόντων βιβλίον· ὅτι μὲν γὰρ οὐκ ἀγελαστὶ διεξήγεις αὐτὸ καὶ πάνυ μοι πρόδηλον. ἃ δὲ μεταξὺ καὶ 705
ἐπὶ πᾶσιν ὑπὸ σοῦ ἐλέγετο, ταῦτα νῦν ἐφαρμόττειν ζητῶ

τοῖς ἀνεγνωσμένοις. εἰ τοίνυν μὴ κακὸς ἐγὼ μαντικὴν, δοκῶ μοι ἀκούειν σου λέγοντος· Εἴτά τις [αὐτὸς] ταῦτα γεγραφώς καὶ κατηγορίαν οὕτω δεινὴν κατὰ τοῦ τοιοῦτου βίου διεξελθών, ὁ αὐτὸς [ἔπειτα] πάντων ἐκλαθόμενος, ὁστράκου, φησί, μεταπεσόντος ἐκὼν ἑαυτὸν φέρων ἐς δουλείαν οὕτω περιφανῆ καὶ περίβλεπτον ἐνσέσεικεν; πόσοι Μίδαι καὶ Κροῖσοι καὶ Πακτωλοὶ ὅλοι μετέπεισαν αὐτὸν ἀφεῖναι μὲν τὴν ἐκ παίδων φίλην καὶ σύντροφον ἔλευθερίαν, πρὸς αὐτῷ δὲ ἤδη τῷ Αἰακῷ γενόμενον καὶ μονονουχὶ τὸν ἕτερον πόδα ἐν τῷ πορθμείῳ ἔχοντα παρέχειν ἑαυτὸν ἔλκεσθαι καὶ σύρεσθαι καθάπερ ὑπὸ κλοιῷ τινι χρυσῷ τὸν αὐχένα
706 δεθέντα; [οἷά ἐστι τῶν τρυφώντων πλουσίων τὰ σφιγγία
707 καὶ τὰ κουράλλια;] πολλὴ γοῦν ἡ διαφωνία τοῦ νῦν βίου
708 πρὸς τὸ σύγγραμμα, καὶ τὸ ἄνω τοὺς ποταμοὺς χωρεῖν καὶ ἀνεστράφθαι τὰ πάντα τοῦτ' ἂν εἶη καὶ τὸ παλινοδοεῖν πρὸς τὸ χεῖρον οὐχ ὑπὲρ Ἑλένης μὰ Δί' οὐδ' ὑπὲρ τῶν ἐπ' Ἰλίῳ γενομένων, ἀλλ' ἔργῳ ἀνατρεπομένων τῶν λόγων, καλῶς πρότερον εἰρησθαι δοκούντων. 2. ταῦτα 2 μὲν πρὸς ἑαυτὸν, ὡς τὸ εἰκός, λέλεκται σοι. ἐπάξεις δὲ ἴσως καὶ πρὸς αὐτὸν ἐμὲ ξυμβουλίην τινα [τοιαύτην] οὐκ ἄκαιρον, ἀλλὰ φιλικὴν καὶ οἴω σοι χρηστῶ καὶ φιλοσόφῳ ἀνδρὶ πρέπουσαν. ἦν μὲν οὖν ἐγὰ κατ' ἀξίαν ὑποδὺς τὸ σὸν πρόσωπον ὑποκρίνωμαι, εἴ ἂν ἡμῖν ἔχοι καὶ τῷ Λο-
709 γίῳ θύσομεν· εἰ δὲ μή, ἀλλὰ σὺ προσθήσεις τὰ ἐνδέοντα. ὦρα τοίνυν μετασκευάσαντας ἡμᾶς τὴν σκηνὴν ἐμὲ μὲν σιωπᾶν καὶ ἀνέχεσθαι τεμνόμενον καὶ καιόμενον, εἰ δέοι ἐπὶ σωτηρίᾳ, σὲ δὲ ἐπιπάττειν τῶν φαρμάκων καὶ τὴν σμίλην ἅμα πρόχειρον ἔχοντα καὶ τὸ καυτήριον διάπυρον· καὶ δὴ παραλαβὼν τὴν ῥήτραν σὺ ταῦτα πρὸς με ὁ Σαβῖνος ἤδη λέγεις.

3. Πάλαι μὲν, ὡς φιλότης, ὡς εἰκός, εὐδοκίμηται σοι 3
 τουτὶ τὸ σύγγραμμα καὶ ἐν πολλῷ πλήθει δειχθέν, ὡς οἱ
 710 τότε ἀκροασάμενοι διηγοῦντο, καὶ ἰδίᾳ παρὰ τοῖς πεπαι-
 δευμένοις, ὅποσοι ὁμιλεῖν αὐτῷ καὶ διὰ χειρὸς ἔχειν ἠξίω-
 σαν· ἢ τε γὰρ τῶν λόγων παρασκευὴ οὐ μεμπτή καὶ ἡ
 ἱστορία πολλὴ (†) καὶ πολλὴ ἡ (†) ἐμπειρία τῶν πραγμάτων

καὶ ὅτι ἕκαστα σαφῶς ἐλέγετο, καὶ τὸ μέγιστον, ὅτι χρήσιμα πᾶσιν ἦν, καὶ μάλιστα τοῖς πεπαιδευμένοις, ὡς μὴ ὑπ' ἀγνοίας σφᾶς αὐτοὺς εἰς δουλείαν ἰπάγοιεν. ἐπεὶ δέ σοι μετέδοξε βελτίω ταῦτα εἶναι, [καὶ] τὴν μὲν ἐλευθερίαν μακρὰ χαίρειν ἔαν, ζηλῶσαι δὲ τὸ ἀγεννέστατον ἐκεῖνο λαμβεῖτον ὅπου τὸ κέρδος, παρὰ φύσιν δουλευτέον, ὅρα ὅπως μηδεὶς ἔτι ἀκούσεται σου ἀναγινώσκοντος αὐτό, ἀλλὰ μὴδ' ἄλλω παράσχῃς τῶν τὸν παρόντα σου βίον ὁρῶντων ἐπελθεῖν τὰ γεγραμμένα, εὔχου δὲ Ἐρμῆ τῷ χθονίῳ καὶ τῶν ἀκηκοῦτων πρότερον πολλὴν λήθην κατασκεδάσαι, ἢ δόξεις τῷ τοῦ Κορινθίου μύθου ταυτόν τι πεπονθέναι, κατὰ σαντοῦ ὁ Βελλεροφόντης γεγραφῶς τὸ βιβλίον· μὰ γὰρ τὸν Δί' οὐχ ὀρθῶ τὴν ἀπολογία, ἣτις 711 ἂν εὐπρόσωπός σοι γένοιτο πρὸς τοὺς κατηγοροῦντας, καὶ μάλιστα, ἣν σὺν γέλῳτι αὐτὸ ποιῶσιν ἐπαινοῦντες μὲν τὰ γεγραμμένα καὶ τὴν ἐν αὐτοῖς ἐλευθερίαν, αὐτὸν δὲ τὸν συγγραφέα δουλεύοντα ὁρῶντες καὶ ἐκόντα ὑποτιθέντα τὸν 4 ἀχένα τῷ ζυγῷ. 4. οὐκ ἀπεικότα γοῦν λέγοιεν ἂν, εἰ λέγοιεν ἦτοι ἄλλου του γενναίου ἀνδρὸς εἶναι τὸ βιβλίον καὶ σὲ τὸν κολοιδὸν ἀλλοτριῶς πτεροῖς ἀγάλλεσθαι, ἢ εἶπερ σὸν ἔστιν, ὁμοιά σε τῷ Σαλαίθῳ ποιεῖν, ὃς πικρότατον κατὰ μοιχῶν τοῖς Κροτωνιάταις νόμον θεῖς καὶ θανμαζόμενος ἐπ' αὐτῷ μετὰ μικρὸν αὐτὸς ἐάλω μοιχεύων τοῦ ἀδελφοῦ τὴν γυναῖκα. περὶ πόδα τοίνυν καὶ σὲ τὸν Σαλαίθον ἐκεῖνον εἶναι φαίη τις ἂν· μᾶλλον δὲ πολὺ μετριώτερος ἐκεῖνος, ἔρωτι μὲν ἀλούς, ὡς ἔφρασκεν ἀπολογούμενος, ἐκὼν δὲ μάλα εὐψύχως ἐς τὸ πῦρ ἀλόμενος, καίτοι ἐλευόντων αὐτὸν ἤδη Κροτωνιατῶν καὶ ἐνδιδόντων φυγεῖν, εἰ βούλοιο. τὸ δὲ σὸν οὐ παρὰ μικρὸν ἀτοπώτερον, ἀκριβοῦντος μὲν ἐν τοῖς λόγοις τὴν τοῦ τοιοῦτου βίου 712 δουλοκρέπειαν καὶ κατηγοροῦντος, εἴ τις ἐς πλουσίου τινὸς ἐμπροσθῶν καὶ καθεύδων ἑαυτὸν ἀνέχοιτο μυρία τὰ δυσχερῆ πάσχωιν καὶ ποιῶν, ἐν γήρα δὲ ὑστάτῳ καὶ σχεδὸν ἤδη ὑπὲρ τὸν οὐδὸν οὕτως ἀγεννῆ λατρείαν ἐπανηρημένου καὶ μονονουχὶ καὶ ἐμπομπεύοντος αὐτῇ· ὅσῳ γοῦν πᾶσιν ἐπισημότερος εἶναι δοκεῖς, τοσοῦτῳ καταγελαστότερος ἂν δό-

ξειας εἶναι, ἀντιφωνοῦντος τοῦ νῦν βίου τῷ βιβλίῳ. 5. καί- 5
τοι τί δεῖ καινὴν ἐπὶ σέ κατηγορίαν ζητεῖν μετὰ τὴν θαυ-
μαστὴν τραγωδίαν λέγουσαν

μισῶ σοφιστήν, ὅστις οὐχ αὐτῷ σοφός;

- οὐκ ἀπορήσουσι δὲ οἱ κατηγοροῦντες καὶ ἄλλων παρα-
δειγμάτων [ἐπὶ σέ], ἀλλ' οἱ μὲν σε τοῖς τραγικοῖς ὑπο-
κριταῖς εἰκάσουσιν, οἱ ἐπὶ μὲν τῆς σκηνῆς Ἀγαμέμνων
ἕκαστος αὐτῶν ἢ Κρέων ἢ αὐτὸς Ἡρακλῆς εἰσιν, ἔξω δὲ
713 Πῶλος ἢ Ἀριστόδημος ἀποθέμενοι τὰ προσωπεῖα γίνον-
ται ὑπόμισθοι τραγωδοῦντες, ἐκπίπτοντες καὶ συριττόμε-
νοι, ἐνίοτε δὲ καὶ μαστιγούμενοί τινες αὐτῶν, ὡς ἂν τῷ
θεάτρῳ δοκῇ· ἄλλοι δὲ τὸ τοῦ πιθήκου πεπονθέναι σε
φήσουσιν, ὃν Κλεοπάτρα τῇ πάνυ φασὶ γενέσθαι· ἐκείνον
γὰρ διδαχθέντα τέως μὲν ὀρχεῖσθαι πάνυ κοσμίως καὶ
ἔμμελῶς καὶ ἐπὶ πολὺ θαυμάζεσθαι μένοντα ἐν τῷ σχή-
ματι καὶ τὸ πρόπον φυλάττοντα καὶ τοῖς ἄδουσι καὶ αὐ-
λοῦσι συγκινούμενον [ὑμέναιον], ἐπεὶ δὲ εἶδεν ἰσχάδας,
οἴμαι, ἢ ἀμυδαλὴν πόρρω κειμένην, μακρὰ χαίρειν φρά-
σαντα τοῖς αὐλοῖς καὶ ὕθμοις καὶ ὀρχήμασι συναρπά-
σαντα κατατρώγειν, ἀπορρίψαντα, μᾶλλον δὲ συντρίψαντα
τὸ προσωπεῖον. 6. καὶ σὺ τοίνυν, φαῖεν ἂν, οὐχ ὑποκρι- 6
τῆς ἀλλὰ ποιητῆς τῶν καλλίστων καὶ νομοθέτης γενόμε-
νος ὑπὸ ταυτησὶ τῆς ἰσχάδος παραφρασίσης ἠλέγχθης πί-
θηκος ὢν καὶ ἀπ' ἄκρου χείλους φιλοσοφῶν καὶ ἕτερα μὲν
κεύθων ἐνὶ φρεσίν, ἀλλὰ δὲ λέγων, ὡς εἰκότως ἂν τινα
714 ἐπὶ σοῦ εἰπεῖν ὅτι ἂ λέγεις καὶ ἐφ' οἷς ἐπαινέσθαι
ἀξιοῖς, χεῖλα μὲν σου ἐδίηεν, ὑπερώην δὲ αὐχμῶσαν
καταλέλοιπε. τοιγαροῦν παρὰ πόδας εὐθύς ἔτισας δίκην,
προπετῶς μὲν θρασυάμενος πρὸς τὰς ἀνθρώπων χρείας,
μετὰ μικρὸν δὲ μονονουχὶ ὑπὸ κήρυξιν ἐξομοσάμενος τὴν
ἐλευθερίαν. καὶ ἐφ' οἷς ἡ Ἀδράστεια τότε κατόπιν ἐφροσύσασαι
σοι εὐδοκιοῦντι ἐφ' οἷς κατηγορεῖς τῶν ἄλλων, καταγελᾶν
ὡς ἂν θεὸς εἰδυῖα τὴν μέλλουσάν σοι ἐς τὰ ὅμοια μετα-
βολὴν καὶ ὅτι οὐκ ἐς τὸν κόλπον πτύσας πρότερον ἤξιος
κατηγορεῖν τῶν διὰ ποικίλας τινὰς τύχας τοιαῦτα πράττειν
ὑπομενόντων. 7. εἰ γοῦν ὑποδοῖτό τις τῷ λόγῳ τὸν Αἰαχί- 7

νην μετὰ τὴν κατὰ τοῦ Τιμάρχου κατηγορίαν αὐτὸν ἀλῶναι καὶ φωραθῆναι τὰ ὅμοια πάσχοντα, πόσον ἂν οἶε παρὰ τῶν ὁρώτων γενέσθαι τὸν γέλωτα, εἰ Τίμαρχον μὲν ἠΰθυνεν ἐπὶ τοῖς καθ' ὧραν ἡμαρτημένοις, αὐτὸς δὲ γέρων ἤδη τοιαῦτα εἰς ἑαυτὸν παρενόμει; τὸ δ' ὅλον ἐκείνῳ τῷ φαρμακοπώλῃ ἔοικας, ὃς ἀποκηρύττων βηχὸς φάρμακον ⁷¹⁵ καὶ αὐτὴν καταπαύσειν [τοὺς πάσχοντας] ὑπισχνούμενος 8 αὐτὸς μεταξὺ σπύμενος ὑπὸ βηχὸς ἐφαίνεται. 8. ταῦτα μὲν καὶ [τὰ] τοιαῦτα πολλὰ ἕτερα εἶποι τις ἂν οἶος σὺ κατηγορῶν ἐν οὕτως ἀμφιλαφεῖ τῇ ὑποθέσει καὶ μυρίας τὰς ἀφορμὰς παρεχομένη· ἐγὼ δὲ ἤδη σκοπῶ ἦντινα καὶ τράπωμαι πρὸς τὴν ἀπολογίαν. ἄρ' ἀ μὲν κράτιστον, ἐθέλοκακῆσαντα καὶ τὰ νῶτα ἐπιστρέψαντα καὶ ἀδικεῖν οὐκ ἄρνούμενον ἐπὶ τὴν κοινὴν ἐκείνην ἀπολογίαν καταφυγεῖν, — λέγω δὲ τὴν Τύχην καὶ Μοῖραν καὶ Εἰμαρμένην — καὶ παραιτεῖσθαι συγγνώμην ἔχειν μοι τοὺς ἐπιτιμῶντας εἰδότης ὡς οὐδενὸς ἡμεῖς κύριοι, ἀλλ' ὑπὸ τινος κρείττονος, μᾶλλον δὲ μιᾶς τῶν προειρημένων ἀγόμεθα οὐκ ἐκόντες, ἀλλ' ἀνάιτιοι παντάπασιν ὄντες ὧν ἂν λέγωμεν ἢ ποιῶμεν; ἢ τοῦτο μὲν κομιδῇ ἰδιωτικόν, καὶ οὐδ' ἂν σὺ με, ὦ φιλότις, ἀνάσχοιο τοιαύτην ἀπολογίαν προῖσχόμενον καὶ συνήγορον τὸν Ὅμηρον παραλαμβάνοντα καὶ τὰ ἐκείνου ἔπη ῥαψωδοῦντα,

Μοῖραν δ' οὐτινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀν- ⁷¹⁶
δρῶν

καὶ τό

γεινομένῳ ἐπένησε λίην, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.

9 9. εἰ δὲ τοῦτον ἀφεις τὸν λόγον ὡς οὐ πάνυ ἀξιόπιστον ἐκεῖνο λέγοιμι, μήτε ὑπὸ χρημάτων μήτε ὑπ' ἄλλης τινὸς ἐλπίδος τοιαύτης δελεασθεὶς ὑποστῆναι τὴν παροῦσαν συνουσίαν, ἀλλὰ τὴν σύνεσιν καὶ ἀνδρείαν καὶ μεγαλόνοιαν τοῦ ἀνδρὸς θαυμάσας ἐθέλησαι κοινωῆσαι πράξεων τῷ τοιούτῳ, δέδοικα μὴ [πρὸς τῇ ἐπιφερομένην κατηγορίαν κολακείας αἰτίαν προσλαβῶν] καὶ ταῦτα μάτην ἐλέγχωμαι προσλαβῶν (†) κᾶτα εὐρίσκωμαι ἤλω, φασίν, ἐκκρούων τὸν ἦλον, καὶ μεῖζονί γε τὸν σμικρότερον, ὅσῳ κολακεία τῶν

ἄλλων ἀπάντων κακῶν τὸ δουλοπρεπέστατον εἶναι καὶ ταύτη χείριστον νενόμισται. 10. τί οὖν ἄλλο, εἰ μήτε ταῦτα 10
 717 μήτ' ἐκεῖνα λέγειν δοκεῖ, ὑπόλοιπόν ἐστιν ἢ ὁμολογεῖν μηδὲ ἐν ὑγιᾶς εἰπεῖν ἔχειν; μία μοι ἴσως ἐκείνη ἄγκυρα ἔτι ἄβροχος, ὀδύρεσθαι τὸ γῆρας καὶ τὴν νόσον καὶ μετὰ τούτων τὴν πενίαν πάντα ποιεῖν καὶ πάσχειν ἀναπείθουσαν, ὡς ἐκφυγοῖ τις αὐτήν· καὶ ἐν τῷ τοιοῦτῳ οὐκ ἄκαιρον ἴσως καὶ τὴν τοῦ Εὐριπίδου Μήδειαν παρακαλέσαι παρελθούσαν εἰπεῖν ὑπὲρ ἐμοῦ ἐκεῖνα τὰ ἱαμβεῖα μικρὸν αὐτὰ παρηδήσασαν·

καὶ μανθάνω μὲν οἷα δρᾶν μέλλω κακά,
 718 πενία δὲ κρείστων τῶν ἐμῶν βουλευμάτων.
 τὸ μὲν γὰρ τοῦ Θεόγνιδος κἂν ἐγὼ μὴ λέγω, τίς οὐκ οἶδεν, οὐκ ἀπαξιούντος, καὶ ἐς βαθυκῆτα πόντον σφᾶς αὐτοὺς ῥιπτεῖν καὶ κατὰ κρημνῶν γε ἠλιβάτων, εἰ μέλλει τις οὕτως ἀποδράσεσθαι τὴν πενίαν; 11. ταῦτα μὲν εἶναι δο- 11
 κεῖ, ἅ τις ἂν ὡς ἐν τοιοῦτῳ ἀπολογήσασθαι ἔχοι, οὐ πάνν εὐπρόσωπον ἕκαστον αὐτῶν. σὺ δέ μοι θάρρει, ὦ ἑταῖρε,
 719 ὡς οὐδενὶ τούτων ἐμοῦ χρησομένου· μὴ γὰρ τοσοῦτός ποτε λιμὸς καταλάβοι τὸ Ἄργος, ὡς τὴν Κυλλάραβιν σπείρειν ἐπιχειρεῖν· οὐδ' ἡμεῖς οὕτω πένητες εὐλόγου ἀπολογίας ὡς ὑπ' ἀπορίας τὰ τοιαῦτα κρησφύγετα πρὸς τὴν κατηγορίαν ζητεῖν. ἀλλὰ μοι ἐκεῖνο ἐννόησον, ὡς πάμπλου διαφέρει, εἰς οἰκίαν τινὸς πλουσίου ὑπόμισθον παρελ-
 720 θόντα δουλεύειν καὶ ἀνέχεσθαι ὅσα μοί φησι τὸ βιβλίον, ἢ δημοσίᾳ πράττοντά τι τῶν κοινῶν καὶ ἐς δύναμιν πολιτευόμενον ἐπὶ τούτῳ παρὰ βασιλέως μισθοφορεῖν. διελθὼν δὴ καὶ ἰδίᾳ καταθεις ἐκάτερον σκόπει· εὐρήσεις γὰρ τὸ τῶν μουσικῶν δὴ τοῦτο, δις διὰ πασαῖν τὸ πρᾶγμα, καὶ τοσοῦτον εὐκοίας ἀλλήλοις τοὺς βίους, ὅσον μόλυβδος ἀργύρω καὶ χαλκὸς χρυσῷ καὶ ἀνεμιώνῃ ῥόδιω καὶ ἀν-
 720 θρώπῳ πίθηκος· μισθὸς μὲν γὰρ δὴ κἀκεῖ κἀνταῦθα [καὶ] τῷ ὑπ' ἄλλῃ τάττεσθαι, τὸ δὲ πρᾶγμα παμπόλλην ἔχει τὴν διαφωνίαν. ἐκεῖ μὲν γὰρ δουλεία σαφῆς καὶ οὐ πολὺ τῶν ἀργυρωνήτων καὶ οἰκοτρίβων διαφέρουσιν οἱ ἐπὶ τῷ τοιοιουτῷ εἰσιόντες, οἱ δὲ τὰ κοινὰ διὰ χειρὸς ἔχοντες καὶ

- πόλεσι καὶ ἔθνεσιν ὅλοις σφᾶς αὐτοὺς χρησίμους παρέχοντες οὐκ ἂν εἰκότως ἐκ μόνου τοῦ μισθοῦ διαβάλλοιντο καὶ εἰς ὁμοιότητα καὶ κοινωνίαν τῆς κατηγορίας καθέλκοιντο· ἐπεὶ οὐκ ἂν φθάνοι τις ἀπάσας ἀναιρῶν τὰς τοιαύτας προσιασίας, καὶ οὔτε οἱ τὰ [τοσαῦτα] ἔθνη ἐπιτροπεύοντες οὐθ' οἱ τὰς πόλεις ἀρμότιοντες οὐθ' οἱ τὰς φάλαγγας ἢ στρατόπεδα ὅλα ἐγχειριζόμενοι ὀρθῶς ποιήσουσιν, ἐπεὶ μισθὸς καὶ αὐτῶν τῷ ἔργῳ πρόσσεστιν. ἀλλ' οὐκ ἀφ' ἐνός, οἴμαι, χρὴ ἀνατρέπειν τὰ πάντα οὐδ' ἰσο-
- 12 τιμίαν τῶν μισθοφορούντων καθιστάναι. 12. τὸ δὲ ὄλον οὐ τοὺς μισθαροῦντας ἅπαντας ἐγὼ φάυλω βίῳ συνεῖναι ἔφρασκον, ἀλλὰ τοὺς ἐν ταῖς οἰκίαις ἐπὶ προσφάσει παι-⁷²¹ δεύσεως δουλεύοντας ἥκτιρον. τουτὶ δέ, ὦ ἑταῖρε, τὸ ἡμέτερον πρᾶγμα παντάπασιν ἕτεροῖόν ἐστιν, εἴ γε τὰ μὲν οἴκοι ἰσότημα ἡμῖν, δημοσίᾳ δὲ τῆς μεγίστης ἀρχῆς κοινωνοῦμεν καὶ τὸ μέρος συνδιαπράττομεν. ἔγωγ' οὖν, εἰ σκέψαιο, δόξαιμ' ἂν σοι οὐ τὸ σμικρότατον τῆς Αἰγυπτίας ταύτης ἀρχῆς ἐγχεχειρισθαι, τὰς δίκας εἰσάγειν καὶ τάξιν αὐταῖς τὴν προσήκουσαν ἐπιτιθέναι καὶ τῶν πρατιτομένων καὶ λεγομένων ἀπαξαπάντων ὑπομνήματα γράφασθαι καὶ τὰς τε ῥητορείας τῶν δικαιολογούντων ἑυθμιζεῖν καὶ τὰς τοῦ ἀρχοντος γνώσεις πρὸς τὸ σαφέστατον ἅμα καὶ ἀκριβέστατον σὺν πίστει τῇ μεγίστη διαφυλάττειν καὶ παραδιδόναι δημοσίᾳ πρὸς τὸν αἰὲ χρόνον ἀποκεισομένας, καὶ ὁ μισθὸς οὐκ ἰδιωτικὸς, ἀλλὰ παρὰ τοῦ βασι-⁷²² λέως, οὐ σμικρὸς οὐδὲ οὗτος, ἀλλὰ πολυτάλαντος· καὶ τὰ μετὰ ταῦτα δὲ οὐ φαῦλαι ἐλπίδες, εἰ τὰ εἰκότα γίνοιτο, ἀλλ' ἔθνος ἐπιτραπῆναι ἢ τινας ἄλλας πράξεις βασιλικάς.
- 13 13. ἐθέλω γοῦν ἐκ περιττοῦ χρησάμενος τῇ παρρησίᾳ καὶ ὁμόσε χωρήσας τῷ ἐπιφερομένῳ ἐγκλήματι καθ' ὑπερβολὴν ἀπολογήσασθαι, καὶ δὴ φημί σοι μηδένα μηδὲν ἀμισθὶ ποιεῖν, οὐδ' ἂν τοὺς τὰ μέγιστα πράττοντας εἴπης, ὅπου μηδὲ βασιλεὺς αὐτὸς ἀμισθὸς ἐστιν. οὐ φόρους λέγω οὐδὲ δασμούς, ὅπόσοι παρὰ τῶν ἀρχομένων ἐπέτειοι φοιτῶσιν, ἀλλ' ἔστι βασιλεὺς μισθὸς μέγιστος ἔπαινοι καὶ ἡ παρὰ πᾶσιν εὐκλεία καὶ τὸ ἐπὶ ταῖς εὐεργεσίαις προσκυνεῖσθαι,

καὶ εἰκόνες δὲ καὶ νεφὶ καὶ τεμένη, ὅποσα παρὰ τῶν ἀρχο-
 μένων ἔχουσι, μισθοὶ καὶ ταῦτά εἰσιν ὑπὲρ τῶν φροντί-
 δων καὶ προνοίας, ἣν ἐσφέρονται προσκοποῦντες ἀεὶ τὰ
 κοινὰ καὶ βελτίω ποιοῦντες. ὡς δὴ μικρὰ μεγάλοις εἰκάζειν,
 ἣν ἐθέλης ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς τοῦ σωροῦ κορυφῆς ἐφ'
 ἕκαστον τούτων, ἀφ' ὧν σύγκειται, καταβαίνειν, ὅψει ὅτι
 μεγέθει καὶ σμικρότητι διαλλάττομεν τῶν ἀκροτάτων, τὰ
 δ' ἄλλα μισθοφόροι ὁμοίως ἅπαντες. 14. εἰ μὲν οὖν 14
 τοῦτον ἐτεθείκειν τὸν νόμον, μηδένα μηδὲν πράττειν, ἔνο-
 χος ἂν εἰκότως ἐδόκουν τῇ παρανομίᾳ, εἰ δὲ τοῦτο μὲν
 723 οὐδαμοῦ τοῦ βιβλίου λέλεκται μοι, χρὴ δὲ τὸν ἀγαθὸν
 ἄνδρα ἐνεργὸν εἶναι, τί ἂν ἄλλο ἐς δέον αὐτῷ χρῆτο, ἢ
 φίλοις συμπονῶν πρὸς τὰ βέλτιστα κἂν τῷ μέσῳ ὑπαί-
 θριος πεῖραν αὐτοῦ διδοὺς ὅπως ἔχει πίστεως καὶ σπουδῆς
 καὶ εὐνοίας πρὸς τὰ ἐγκεχειρισμένα, ὡς μὴ τὸ Ὀμηρικὸν
 ἐκεῖνο „ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης“ εἴη. 15. πρὸ δὲ τῶν ὅλων 15
 μεμνήσθαι χρὴ τοὺς ἐπιτιμῶντας, ὅτι οὐ σοφῶ ὄντι μοι
 — εἰ δὴ τις καὶ ἄλλος ἐστὶ που σοφός — ἐπιτιμήσουσιν,
 ἀλλὰ τῶν ἐκ τοῦ πολλοῦ δήμου, λόγους μὲν ἀσκήσαντι καὶ
 τὰ μέτρια ἐπαινουμένῳ ἐπ' αὐτοῖς, πρὸς δὲ τὴν ἄκραν
 ἐκείνην τῶν κορυφαίων ἀρετὴν οὐ πάνυ γεγυμνασμένῳ·
 καὶ μὰ Δί' οὐδ' ἐπὶ τούτῳ ἀνιᾶσθαι μοι ἄξιον, ὅτι μηδὲ
 ἄλλῳ ἐγὼ γοῦν ἐντετύχηκα τὴν τοῦ σοφοῦ ὑπόσχεσιν ἀπο-
 πληροῦντι. σοῦ μέντοι καὶ θαυμάσαιμ' ἂν ἐπιτιμῶντός
 μου τῷ νυνὶ βίῳ, εἴ γε ἐπιτιμῆς, ὃν πρὸ πολλοῦ ἤδειν
 ἐπὶ ῥητορικῇ δημοσίᾳ μεγίστας μισθοφορὰς ἐνεγκάμενον,
 ὅποτε κατὰ θέαν τοῦ ἐσπερίου Ὀκείου καὶ τὴν Κελτικὴν
 ἅμα ἐπιῶν ἐνένυχον ὑμῖν τοῖς μεγαλομίθοις τῶν σοφι-
 στῶν ἐναριθμουμένοις. ταῦτά σοι, ὦ ἑταῖρε, καίτοι ἐν
 μυρίαῖς ταῖς ἀσχολίαις ὧν ὁμῶς ἀπελογησάμην, οὐκ ἐν
 παρέργῳ θέμενος τὴν λευκὴν παρὰ σοῦ καὶ πλήρη μοι
 724 ἐνεχθῆναι· ἐπεὶ πρὸς γε τοὺς ἄλλους, κἂν συνάμα πάντες
 κατηγορῶσιν, ἱκανὸν ἂν εἴη μοι τό, οὐ φροντίς Ἰπποκλείδῃ.

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΝ ΤΗ ΠΡΟΣΑΓΟΡΕΥΣΕΙ ΠΤΑΙΣΜΑΤΟΣ.

- 1 1. Χαλεπὸν μὲν ἄνθρωπον ὄντα δαίμονός τινος ἐπή-
ρειαν διαφυγεῖν, πολὺ δὲ χαλεπώτερον ἀπολογίαν εὐρεῖν
παραλόγον καὶ δαιμονίου πταισματος, ἅπερ ἀμφοτέρω τῶν
ἐμοὶ συμβέβηκεν, ὃς ἀφικόμενος παρὰ σέ, ὡς προσείποιμι
τὸ ἑωθινόν, δέον τὴν συνήθη ταύτην φωνὴν ἀφεῖναι καὶ
χαίρειν κελεύειν, ἐγὼ δ' ὁ χρυσοῦς ἐπιλαθόμενος ὑγιαίνειν
σε ἤξιόν, εὐφημον μὲν καὶ τοῦτο, οὐκ ἐν καιρῷ δὲ ὡς 725
οὐ κατὰ τὴν ἔω. ἐγὼ μὲν οὖν ἐπὶ τούτῳ εὐθὺς ἰδίον τε
καὶ ἤρυθρίων καὶ παντοῖος ἦν ὑπ' ἀπορίας, οἱ παρόντες
δὲ οἱ μὲν παραπαίειν, ὡς τὸ εἰκός, οἱ δὲ ληρεῖν ὑφ' ἡλι-
κίας, οἱ δὲ χθρσινῆς κραιπάλης ἀνάμεστον ἔτι ῥοντό με
εἶναι, εἰ καὶ ὅτι μάλιστα σὺ ἐπιεικῶς ἤνεγκας τὸ γεγονός
οὐδ' ὅσον ἄκρω τῷ μειδιάματι ἐπισημηνόμενος τῆς γλώττης
τὴν διαμαρτίαν. ἔδοξεν οὖν μοι καλῶς ἔχειν παραμυθίαν
τινὰ ἐμαντῷ συγγράφαι, ὡς μὴ πάνυ ἀνίσημην ἐπὶ τῷ
πταισμάτι μηδ' ἀφόρητον ἠγοίμην, εἰ πρεσβύτης ἀνὴρ
τοσοῦτον ἀπεσφάλην τοῦ καλῶς ἔχοντος ἐπὶ τοσοῦτων
μαρτύρων· ἀπολογίας μὲν γὰρ οὐδὲν ἔδει, οἶμαι, ὑπὲρ
2 γλώττης εἰς οὕτως εὐφημον εὐχὴν ὀλισθούσης. 2. ἀρχο- 726
μενος μὲν οὖν τῆς γραφῆς πάνυ ἀπόρῳ ἐντεύξεσθαι ὦμην
τῷ προβλήματι, προϊόντι δὲ πολλὰ προῦράνη τὰ λεκτέα.
οὐ μὴν πρότερον ἐρῶ αὐτά, ἦν μὴ περὶ τοῦ χαίρειν αὐ-
τοῦ καὶ τοῦ εὖ πράττειν καὶ τοῦ ὑγιαίνειν προείπω τὰ
εἰκότα. τὸ μὲν δὴ χαίρειν ἀρχαία μὲν ἢ προσαγόρευσις,
οὐ μὴν ἑωθινὴ μόνον οὐδ' ὑπὸ τὴν πρώτην ἐντευξιν, ἀλλὰ
καὶ πρῶτον μὲν ἰδόντες ἄλλήλους ἔλεγον αὐτό, ὡς τό
χαῖρ', ὃ δυνάστα τῆσδε γῆς Τιρυνθίας.
καὶ μετὰ τὸ δεῖπνον ἐς λόγους ἦδη παροινίους τρεπόμε-
νοι, ὡς τό

χαῖρ', Ἀχιλεῦ, δαιτὸς μὲν εἴσης οὐκ ἐπιδευεῖς,
Ὀδυσσεὺς ὁπότε τὴν ἐπεσταλμένην πρεσβείαν αὐτῷ ἐρη-
τόρευε. καὶ ἦδη ἀπιόντες παρ' ἀλλήλων, ὡς τό

χαίρει', ἐγὼ δ' ὑμῖν Θεὸς ἄμβροτος, οὐκέτι θνητός.
 727 ἴδιος δὲ καιρὸς οὐδεὶς ἀπενενέμητο τῇ προσρήσει, οὐδὲ
 ὡς νῦν μόνος ὁ ἐωθινός, ὅπου γε καὶ ἐπὶ τῶν ἀπαισιῶν
 καὶ ἀπευκτοτάτων ὁμοίως ἐχρῶντο αὐτῇ, ὡς ὁ τοῦ Εὐρι-
 πίδου Πολυνείκης ἤδη τελευτῶν τὸν βίον,

καὶ χαίρει', ἤδη γάρ με περιβάλλει σκότος.
 καὶ οὐ μόνον φιλοφροσύνης αὐτοῖς ἦν τοῦτο σύμβολον,
 ἀλλὰ καὶ ἀπεχθείας καὶ τοῦ μηκέτι χρήσεσθαι ἀλλήλοις·
 τὸ γοῦν μακρὰ χαίρειν φράσαι τὸ μηκέτι φροντιεῖν δηλοῖ.
 3. πρῶτος δ' αὐτὸ Φιλιππίδης ὁ ἡμεροδρομήσας λέγεται 3
 ἀπὸ Μαραθῶνος ἀγγέλλων τὴν νίκην εἰπεῖν πρὸς τοὺς
 ἄρχοντας καθημένους καὶ πεφροντικότητας ὑπὲρ τοῦ τέλους
 τῆς μάχης, Χαίρετε, νικῶμεν, καὶ τοῦτο εἰπὼν συναπο-
 θανεῖν τῇ ἀγγελίᾳ καὶ τῷ χαίρειν συνεκπνεῦσαι. ἐν ἐπι-
 στολῆς δὲ ἀρχῇ Κλέων ὁ Ἀθηναῖος δημαγωγὸς ἀπὸ Σφακ-
 728 τηρίας πρῶτον χαίρειν προῦθηνεν εὐαγγελιζόμενος τὴν
 νίκην τὴν ἐκεῖθεν καὶ τὴν τῶν Σπαρτιατῶν ἄλωσιν· καὶ
 ὅπως γε μετ' ἐκεῖνον ὁ Νικίας ἀπὸ Σικελίας ἐπιστέλλων
 ἐν τῷ ἀρχαίῳ τῶν ἐπιστολῶν διέμεινεν ἀπ' αὐτῶν ἀρξά-
 μενος τῶν πραγμάτων. 4. ἀλλ' ὁ θαυμαστός Πλάτων, 4
 ἀνὴρ ἀξιόπιστος, νομοθέτης τῶν τοιούτων, τὸ μὲν χαίρειν
 κελεύειν καὶ πάννυ ἀποδοκιμάζει ὡς μοχθηρὸν ὃν καὶ οὐδὲν
 σπουδαῖον ἐμφαῖνον, τὸ δ' εὖ πράττειν ἀντ' αὐτοῦ εἰσάγει
 ὡς κοινὸν σώματός τε καὶ ψυχῆς εὖ διακειμένων σύμ-
 βολον, καὶ ἐπιστέλλων γε τῷ Διονυσίῳ αἰτιᾶται αὐτόν,
 ὅτι ποιῶν (†) ἐς τὸν Ἀπόλλω χαίρειν τὸν Θεὸν προσεῖπεν
 729 ὡς ἀνάξιον ὃν τοῦ Πυθίου καὶ οὐχ ὅπως Θεοῖς, ἀλλ' οὐδ'
 ἀνθρώποις δεξιόις πρέπον. 5. ὁ μὲν γε Θεσπέσιος Πυθα- 5
 γόρας, εἰ καὶ μηδὲν αὐτὸς ἴδιον ἡμῖν καταλιπεῖν τῶν αὐ-
 τοῦ ἠξίωσεν, ὅσον Ὀκέλλω τῷ Λευκανῷ καὶ Ἀρχύτῃ καὶ
 τοῖς ἄλλοις ὁμιληταῖς αὐτοῦ τεκμαίρεσθαι, οὔτε τὸ χαί-
 ρειν οὔτε τὸ εὖ πράττειν προῦγραφεν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ
 ὑγιαίνειν ἄρχεσθαι ἐκέλευεν· ἅπαντες γοῦν οἱ ἀπ' αὐτοῦ
 ἀλλήλοις ἐπιστέλλοντες ὁπότε σπουδαῖόν τι γράφοιεν, ὑγι-
 αίνειν εὐθὺς ἐν ἀρχῇ παρεκελεύοντο ὡς καὶ αὐτὸ ψυχῇ τε
 καὶ σώματι ἀρμοδιώτατον καὶ συνόλως ἅπαντα περιειλη-

φὸς τὰνθρώπου ἀγαθά, καὶ τό γε τριπλοῦν αὐτοῖς τρι-
γωνον, τὸ δι' ἀλλήλων, τὸ πεντάγραμμον, ᾧ συμβόλω πρὸς 730
τοὺς ὁμοδόξους ἐχρῶντο, ὑγίεια πρὸς αὐτῶν ὠνομάζετο,
καὶ ὅλως ἡγοῦντο τὸ μὲν ὑγιαίνειν τὸ εὖ πράττειν καὶ
τὸ χαίρειν εἶναι, οὔτε δὲ τὸ εὖ πράττειν οὔτε τὸ χαίρειν
πάντως καὶ τὸ ὑγιαίνειν. εἰσὶ δὲ οἱ καὶ τὴν τετρακτύν, 731
τὸν μέγιστον ὄρκον αὐτῶν, ἣν τὸν ἐντελῆ αὐτοῖς ἀριθμὸν
ἀποτελεῖν οἶσθα(†), [καὶ] ὑγείας ἀρχὴν ἐκάλεσαν, ὧν καὶ

6 Φιλόλαός ἐστι. 6. καὶ τί σοι τοὺς παλαιοὺς λέγω, ὅπου 732
καὶ Ἐπίκουρος ἀνὴρ πάνυ χαίρων τῷ χαίρειν καὶ τὴν ἡδονὴν
πρὸ πάντων αἰρούμενος ἐν ταῖς σπουδαιοτέραις ἐπιστο-
λαῖς — εἰσὶ δὲ αὐταὶ ὀλίγαι — καὶ ἐν ταῖς πρὸς τοὺς
φιλιότους μάλιστα ὑγιαίνειν εὐθὺς ἐν ἀρχῇ προσιτάττει;

πολὺ δ' ἂν καὶ ἐν τῇ τραγωδίᾳ καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμωδίᾳ
εὐροῖς τὸ ὑγιαίνειν πρῶτον εὐθὺς λεγόμενον· τὸ μὲν γὰρ

οὐδέ τε καὶ μάλα χαῖρε

σαφῶς προτεταγμένον τοῦ χαίρειν τὸ ὑγιαίνειν ἔχει· ὁ δ'

Ἄλεξις,

ὦ δέσποθ', ὑγίαιν', ὡς χρόνιος ἐλήλυθας·

ὁ δ' Ἀχαιοῖς,

ἦκω πεπραγῶς θεινά, σὺ δ' ὑγίαινέ μοι·

καὶ ὁ Φιλήμων,

αἰτῶ δ' ὑγίειαν πρῶτον, εἴτ' εὐπραξίαν,

τρίτον δὲ χαίρειν, εἴτ' ὀφείλειν μηδενί.

ὁ μὲν γὰρ τὸ σκόλιον γράψας, οὗ καὶ Πλάτων μέμνηται, 733

τί καὶ οὗτός φησιν; Ὑγιαίνειν μὲν ἄριστον, τὸ δεύτερον
καλὸν γενέσθαι, τρίτον δὲ πλουτεῖν, τοῦ χαίρειν δὲ τὸ
παράπαν οὐκ ἐμνήσθη, ἵνα σοι [μὴ] τὸ γνωριμώτατον ἐκεῖνο
καὶ πᾶσι διὰ στόματος λέγω,

ὑγίεια, πρεσβίστα μακάρων, μετὰ σεῦ ναίοιμι τὸ
λειπόμενον

βιοτᾶς·

ὥστε εἰ πρεσβίστη ἐστὶν ὑγίεια, καὶ τὸ ἔργον αὐτῆς τὸ
7 ὑγιαίνειν προτακτέον τῶν ἄλλων ἀγαθῶν. 7. μυρία δὲ καὶ
ἄλλα ἐκ τε ποιητῶν καὶ συγγραφέων καὶ φιλοσόφων κα-
ταδειξά σοι ἔχων, προτιμώντων τὸ ὑγιαίνειν, τοῦτο μὲν

παραιτήσομαι, ὡς μὴ εἰς ἀπειροκαλίαν τινὰ μεираκιώδη
 ἐκπέσῃ μοι τὸ σύγγραμμα καὶ κινδυνεύωμεν [ἄλλω] ἤλω
 ἐκκρούειν τὸν ἥλον, ὀλίγα δέ σοι τῆς ἀρχαίας ἱστορίας,
 ὅποσα μέμνημαι οἰκεία τῷ παρόντι, προσγράψαι καλῶς
 ἔχειν ὑπέλαβον. 8. ὅτε Ἀλέξανδρος τὴν ἐν Ἰσσοῦ μάχην 8
 734 ἀγωνιεῖσθαι ἔμελλεν, ὡς Εὐμένης ὁ Καρδιανὸς ἐν τῇ πρὸς
 Ἀντίπατρον ἐπιστολῇ λέγει, ἔωθεν εἰσελθὼν ἐς τὴν σκη-
 νὴν αὐτοῦ ὁ Ἡφαιστίων, εἶτ' ἐπιλαθόμενος εἶτε ταρα-
 χθεῖς ὡσπερ ἐγὼ εἶτε καὶ Θεοῦ τινος τοῦτο καταναγκά-
 σαντος, ταῦτόν ἐμοὶ ἔφη, Ὑγίαινε, βασιλεῦ, καιρὸς ἤδη
 παρατάττεσθαι. ταραχθέντων δὲ τῶν παρόντων πρὸς τὸ
 παράδοξον τῆς προσαγορεύσεως καὶ τοῦ Ἡφαιστίωνος ὀλί-
 γον δεῖν ὑπ' αἰδοῦς ἐκθανόντος, Ἀλέξανδρος, Δέχομαι,
 εἶπε, τὴν κληδόνα· τὸ γὰρ σώους ἐπανήξειν ἀπὸ τῆς μά-
 χης ἤδη μοι ὑπέσχηται. 9. Ἀντίοχος δὲ ὁ σωτὴρ ὅτε τοῖς 9
 Γαλάταις συνάπτειν ἔμελλεν, ἔδοξεν ὄναρ ἐπιστάντα οἱ
 τὸν Ἀλέξανδρον κελεύειν σύνθημα πρὸ τῆς μάχης παρα-
 δοῦναι τῇ στρατιᾷ τὸ ὑγιάειν, καὶ ὑπὸ τούτῳ τῷ συν-
 θήματι τὴν Θαυμαστὴν ἐκείνην νίκην ἐνίκησε. 10. καὶ 10
 Πτολεμαῖος δὲ ὁ Λάγου Σελεύκῳ ἐπιστελλῶν σαφῶς ἀν-
 ἔστρεψε τὴν τάξιν ἐν ἀρχῇ μὲν τῆς ἐπιστολῆς ὑγιάειν
 αὐτὸν προσειπὼν, ἐπὶ τέλει δὲ ἀντὶ τοῦ ἐρρωσθαι ὑπο-
 γράψας τὸ χαίρειν, ὡς Διονυσόδωρος ὁ τὰς ἐπιστολάς
 αὐτοῦ συναγαγὼν φησιν. 11. ἄξιον δὲ καὶ Πύρρον τοῦ 11
 735 Ἡπειρώτου μνησθῆναι, ἀνδρὸς μετ' Ἀλέξανδρον τὰ δευ-
 τερεῖα ἐν στρατηγίαις ἐνεγκαμένου καὶ μυρίας τροπὰς
 τῆς τύχης ἐνεγκόντος. οὗτος τοίνυν αἰεὶ Θεοῖς εὐχόμενος
 καὶ θύων καὶ ἀνατιθεὶς οὐδεπώποτε ἢ νίκην ἢ βασιλείας
 ἀξίωμα μεῖζον ἢ εὐκλειαν ἢ πλοῦτον ἱπερβολὴν ἤτησε
 παρ' αὐτῶν, ἀλλ' ἐν τοῦτο ἠὔχετο, ὑγιάειν, ὡς ἔστ' ἂν
 τοῦτ' ἔχη, ὀραδίως αὐτῷ τῶν ἄλλων προσγενησομένων. καὶ
 ἄριστα, οἶμαι, ἐφρόνει, λογιζόμενος ὅτι οὐδὲν ὄφελος
 τῶν ἀπάντων ἀγαθῶν, ἔστ' ἂν τὸ ὑγιάειν μόνον ἀπῆ.
 12. Ναί, φησί τις. ἀλλὰ νῦν ἐκάστου καιρὸς ἴδιος ὑφ' 12
 ἡμῶν ἀποδέδεικται, σὺ δὲ τοῦτον ἐναλλάξας, εἰ καὶ μηδὲν
 ἄλλο ἐσφάλης, ὅμως τῷ δικαίῳ λόγῳ οὐκ ἂν ἔξω εἴης τοῦ

ἡμαρτηκένας, ὡσπερ ἂν εἴ τις περὶ τῆς κνήμης τὸ κράνος ἢ
 περὶ τῆς κεφαλῆς τὰς κνημίδας ἐπιδήσαιοτο. Ἄλλ', ὡ βέλ-
 τιστε, φαίην ἂν καὶ γὰρ πρὸς αὐτόν, εἰκότως ἂν ταῦτα ἔλεγεσ,
 εἴ τις ὄλως καιρὸς ἦν ὑγιείας μὴ δεόμενος, νῦν δὲ καὶ ἔω-
 θεν καὶ μεσοῦσης ἡμέρας καὶ νύκτωρ ἀεὶ τὸ ὑγιαίνειν ἀναγ-
 καῖον, καὶ μάλιστα τοῖς ἄρχουσι καὶ πολλὰ πράττουσιν
 ὑμῖν, ὅσῳ καὶ πρὸς τὰ πολλὰ δεῖσθε τοῦ σώματος· ἔτι 736
 δὲ ὁ μὲν χαῖρε εἰπὼν μόνον εὐφήμεν τῆς ἀρχῆς ἐχρήσατο,
 καὶ ἔστιν εὐχὴ τὸ πρᾶγμα, ὁ δὲ ὑγιαίνειν παρακελευόμε-
 νος καὶ χρησίμὸν τι δοῦν καὶ ὑπομιμνήσκει τῶν πρὸς τὸ
 ὑγιαίνειν συντελοούντων, καὶ οὐ συνεύχεται μόνον, ἀλλὰ
 13 καὶ παραγγέλλει. 13. τί δ'; οὐχὶ καὶ ἐν τῷ τῶν ἐντολῶν
 βιβλίῳ, ὃ ἀεὶ παρὰ βασιλέως λαμβάνετε, τοῦτο πρῶτον
 ὑμῖν ἔστι παράγγελμα, τῆς ὑγιείας τῆς ὑμετέρας αὐτῶν
 ἐπιμελεῖσθαι; καὶ μάλ' εἰκότως· οὐδὲν γὰρ ἂν εἴη ὄφε-
 λος ὑμῶν πρὸς τὰ ἄλλα μὴ οὕτω διακειμένων. ἀλλὰ καὶ
 ὑμεῖς αὐτοί, εἴ τι καὶ γὰρ τῆς Ῥωμαίων φωνῆς ἐπαῖω, τοὺς
 προσαγορεύοντας ἀντιδεξιούμενοι τῷ τῆς ὑγιείας ὀνόματι
 14 πολλάκις ἀμείβεσθε. 14. καὶ ταῦτα πάντα εἶπον οὐχ ὡς
 ἐκ προνοίας ἀφελῶν μὲν τὸ χαίρειν, ἐπιτηδεύσας δὲ ἀντ'
 αὐτοῦ εἰπεῖν τὸ ὑγιαίνειν, ἀλλ' ὡς τοῦτο μὲν ἄκων παθῶν·
 ἢ γελοῖός γ' ἂν ἦν ξενίζων καὶ τοὺς καιροὺς τῶν προσαγο-
 15 ρεύσεων ἐναλλάττων. 15. χάριν δὲ ὁμολογῶ τοῖς θεοῖς, ὅτι
 μοι τὸ σφάλμα εἰς ἄλλο μακροῦ αἰσιώτερον περιετράπη καὶ 737
 ἐς τὸ ἄμεινον παρώλισθον, καὶ τάχα τῆς Ὑγιείας ἢ Ἀσκλη-
 πιοῦ αὐτοῦ ἐπιπνοία τοῦτ' ἐπράχθη δι' ἐμοῦ σοι τὸ ὑγι-
 αίνειν ὑπισχνουμένου· ἐπεὶ ἔγωγε πῶς ἂν αὐτὸ ἐπαθὼν
 ἄνευ θεοῦ μηδέπω πρότερον ἐν τῇ μακροῦ βίῳ ταραχθεῖς
 16 ὅμοιον; 16. εἰ δὲ δεῖ καὶ ἀνθρωπίνην τινα ὑπὲρ τοῦ γεγο-
 νότος ἀπολογία εἰπεῖν, οὐδὲν ξένον, εἰ πάννυ ἐσπουδακῶς
 ἐπὶ τοῖς ἀρίστοις ὑπὸ σοῦ γνωρίζεσθαι ἐκ τῆς ἄγαν ἐπι-
 θυμίας ἐς τοῦναντίον διαταραχθεῖς ἐπέπεσον. τάχα δ' ἂν
 τινα ἐκπλήξαιε τῶν κατ' ὄρθον λογισμῶν καὶ στρατιωτῶν
 πληθους, ὧν οἱ μὲν προωθοῦντες, οἱ δὲ ἐν τῇ τάξει τῆς
 17 προσαγορεύσεως μὴ μένοντες. . . (†) 17. σὺ δ' εὖ οἶδ' ὅτι καὶ
 ἂν οἱ ἄλλοι εἰς ἀνοίαν ἢ ἀπαιδευσίαν ἢ παραφροσύνην ἀνα-

φρέωσι τὸ πρᾶγμα, αἰδοῦς αὐτὸ σύμβολον καὶ ἀφελείας ἐποιήσω καὶ ψυχῆς μηδὲν ἀγοραῖον καὶ ἔντεχρον ἐχούσης· ὡς τό γε πᾶν θαρραλέον ἐν τοῖς τοιοῦτοις οὐ πόρρω θρασύτητος καὶ ἀναισχυντίας ἐστί. καὶ ἔμοιγε εἴη μηδὲν
 738 μὲν τοιοῦτο σφάλλεσθαι, εἰ δὲ συμβαίῃ, πρὸς εὐφημίαν αὐτὸ τρέπεσθαι. 18. ἐπὶ γοῦν τοῦ πρώτου Σεβαστοῦ καὶ 18 τοιόνδε τι λέγεται γενέσθαι· ὁ μὲν ἔτυχε δίκην τινὰ δικάσας ὀρθῶς καὶ ἀπολύσας ἐγκλήματος τοῦ μεγίστου ἀδίκως συκοφαντούμενον ἄνθρωπον, ὁ δὲ χάριν ὁμολογῶν μεγάλη τῇ φωνῇ, Χάριν οἰδά σοι, ἔφη, ὧ αὐτοκράτορ, ὅτι κακῶς καὶ ἀδίκως ἐδίκασας· καὶ τῶν περὶ Σεβαστὸν ἀγανακτησάντων καὶ διασπάσασθαι τὸν ἄνθρωπον ἐθελόντων, Παύσασθε χαλεπαίνοντες, ἐκεῖνος ἔφη· οὐ γὰρ τὴν γλωτταν αὐτοῦ, ἀλλὰ τὴν γνώμην ἐξετάζειν ἄξιον. ἐκεῖνος μὲν οὕτως· σὺ δ' εἴτε τὴν γνώμην σκέψαιο, πᾶν εὖνουν εὐρήσεις, εἴτε τὴν γλωτταν, εὐφημος καὶ αὐτή. 19. ἔοικα δ' ἐνταῦθα ἤδη γενόμενος εἰκότως ἄλλο τι φο- 19 βήσεσθαι, μὴ τισι δόξω ἐξεπίτηδες ἡμαρτηκέναί, ὡς τὴν ἀπολογία καὶ τὴν συγγράψαμι. καὶ εἴη γε, ὧ φίλτατε Ἀσκληπιέ, τοιοῦτον φανῆναι τὸν λόγον, ὡς μὴ ἀπολογία, ἀλλ' ἐπιδείξεως ἀφορμὴν εἶναι δοκεῖν.

ΕΡΜΟΤΙΜΟΣ Η ΠΕΡΙ ΑΙΡΕΣΕΩΝ.

739

1. ΛΥΚΙΝΟΣ. Ὅσον, ὧ Ἐρμότιμε, τῷ βιβλίῳ καὶ 1 τῇ τοῦ βαδίσματος σπουδῇ τεκμήρασθαι, παρὰ τὸν διδάσκαλον ἐπειγομένῳ ἔοικας· ἐνενόεις γοῦν τι μεταξὺ προῶν καὶ τὰ χεῖλη διεσάλειες ἡρέμα ὑποτονθορούζων καὶ τὴν χεῖρα ὡς κἀκεῖσε μετέφερες ὡσπερ τινὰ ῥῆσιν ἐπὶ σεαντοῦ διατιθέμενος, ἐρώτημα δὴ τι τῶν ἀγκύλων συντιθεῖς ἢ σκέμμα σοφιστικὸν ἀναφροντίζων, ὡς μηδὲ ὀδῶ βαδίζων σχολὴν ἄγοις, ἀλλ' ἐνεργὸς εἴης αἰεὶ σπουδαῖόν τι πράττων καὶ ὃ πρὸ ὁδοῦ σοι γένοιτ' ἂν ἐς τὰ μαθήματα.

ΕΡΜΟΤΙΜΟΣ. Νῆ Δί', ὦ Λυκῖνε, τοιοῦτό τι· τὴν γὰρ χθιζὴν συνουσίαν καὶ ἃ εἶπε πρὸς ἡμᾶς, ἀνεπεμπα- 740 ζόμεν ἐπιὼν τῇ μνήμῃ ἕκαστα. χρεὶ δὲ μηδένα καιρόν, οἶμαι, παριέναι εἰδόμενος ἀληθὲς ὄν τὸ ὑπὸ τοῦ Κρόνου ἰατροῦ εἰρημένον, ὡς ἄρα »βραχὺς μὲν ὁ βίος, μακρὴ δὲ ἡ τέχνη.« καίτοι ἐκεῖνος ἰατρικῆς πέρι ταῦτ' ἔλεγεν, εὐμαθεστέρον πράγματος· φιλοσοφία δὲ καὶ μακροῦ τῷ χρόνῳ ἀνέφικτος, ἢ μὴ πάνυ τις ἐγρηγορῶς ἀτενὲς αἰεὶ καὶ γοργὸν ἀποβλέπη εἰς αὐτήν, καὶ τὸ κινδύνεμα οὐ περὶ μικρῶν, ἢ ἄθλιον εἶναι ἐν τῷ πολλῶ τῶν ἰδιωτῶν συρφετῶ παραπολόμενον ἢ εὐδαιμονῆσαι φιλοσοφήσαντα.

- 2 2. ΛΥΚ. Τὰ μὲν ἄθλα, ὦ Ἐρμότιμε, θανμάσια ἡλί- 741 κα εἴρηκας, οἶμαι γε μὴν οὐ πόρρω σε εἶναι αὐτῶν, εἴ γε χρεὶ εἰκάζειν τῷ τε χρόνῳ, ὅπόσον φιλοσοφεῖς, καὶ προσέτι τῷ πόνῳ οἷόν μοι οὐ μέτριον ἐκ πολλοῦ ἤδη ἔχειν δοκεῖς· εἰ γὰρ τι μέμνημαι, σχεδὸν εἴκοσιν ἔτη ταῦτά ἐστιν, ἄφ' οὗ σε οὐδὲν ἄλλο ποιοῦντα ἐώρακα, ἢ παρὰ τοὺς διδασκάλους φοιτῶντα καὶ ὡς τὸ πολὺ ἐς βιβλίον ἐπικεκυφῶτα καὶ ὑπομνήματα τῶν συνουσιῶν ἀπογραφόμενον, ὡχρὸν αἰεὶ ὑπὸ φροντίδων καὶ τὸ σῶμα κατεσκληρότα. δοκεῖς δέ μοι ἄλλ' οὐδ' ὄναρ ποτὲ ἀνιέναι σεαυτὸν, οὕτως ὅλος εἶ ἐν τῷ πράγματι. ταῦτ' οὖν σκοπομένη μοι φαινη οὐκ ἐς μακρὰν ἐπιλήψεσθαι τῆς εὐδαιμονίας, εἴ γε μὴ 742 λέληθας ἡμᾶς καὶ πάσαι αὐτῇ συνῶν.

ΕΡΜ. Πόθεν, ὦ Λυκῖνε, ὅς νῦν ἄρχομαι παρακίπτειν ἐς τὴν ὁδόν; ἢ δ' Ἀρετὴ πάνυ πόρρω κατὰ τὸν Ἡσίοδον οἰκεῖ καὶ ἔστιν ὁ οἶμος ἐπ' αὐτὴν μακρὸς τε καὶ ὄρθιος καὶ τρηχὺς, ἰδρωῶτα οὐκ ὀλίγον ἔχων τοῖς ὁδοιπόροις.

ΛΥΚ. Οὐχ ἱκανὰ οὖν ἴδρωται σοι, ὦ Ἐρμότιμε, καὶ ὡδοιπόρηται;

ΕΡΜ. Οὐ, φημί· οὐδὲν γὰρ ἂν ἐκόλλυέ με πανευδαίμονα εἶναι ἐπὶ τῷ ἄκρῳ γενόμενον· τὸ δὲ νῦν ἀρχόμεθα ἔτι, ὦ Λυκῖνε.

- 3 3. ΛΥΚ. Ἀλλὰ τίν γε ἀρχὴν ὁ αὐτὸς οὗτος Ἡσίοδος ἡμῖσιν τοῦ παντὸς ἔφη εἶναι, ὥστε κατὰ μέσην τὴν ἄνοδον εἶναι σε ἤδη λέγοντες οὐκ ἂν ἀμάροτιμεν.

ΕΡΜ. Οὐδέπω οὐδὲ τοῦτο· πάμπολυ γὰρ ἂν ἡμῖν ἦνυστο.

ΛΥΚ. Ἀλλὰ ποῦ γάρ σε φῶμεν τῆς ὁδοῦ τυγχάνειν ὄντα;

ΕΡΜ. Ἐν τῇ ὑπωρεία κάτω [ἔτι,] ὦ Λυκῖνε, ὄρθια προβαίνειν ἔτι βιαζόμενον(†)· ὀλισθηρὰ δὲ καὶ τραχεῖα καὶ δεῖ χεῖρα ὀρέγοντος.

ΛΥΚ. Οὐκοῦν ὁ διδάσκαλός σοι τοῦτο ἱκανὸς ποιῆσαι, ἄνωθεν ἐκ τοῦ ἄκρον καθάπερ ὁ τοῦ Ὁμήρου Ζεὺς χρυσῆν τινα σειρὰν καθιείς τοὺς αὐτοῦ λόγους, ὅφ' ὧν σε 743 ἀνασπᾶ δηλαδὴ καὶ ἀνακουφίζει πρὸς αὐτόν τε καὶ τὴν ἀρετὴν αὐτὸς πρὸ πολλοῦ ἀναβεβηκώς.

ΕΡΜ. Αὐτὸ ἔφησθα, ὦ Λυκῖνε, τὸ γιγνόμενον· ὅσον γοῦν ἐπ' ἐκείνῳ πάσαι ἀνεσπάσμην ἂν [ἄνω] καὶ συνῆν αὐτοῖς, τὸ δ' ἔμὸν ἔτι ἐνδεῖ.

4. ΛΥΚ. Ἀλλὰ θαρρεῖν χεῖρ καὶ θυμὸν ἔχειν ἀγαθὸν 4 ἔς τὸ τέλος τῆς ὁδοῦ ὀρῶντα καὶ τὴν ἄνω εὐδαιμονίαν, καὶ μάλιστα ἐκείνου ξυμπροθυμουμένου. πλὴν ἀλλὰ τίνα σοι ἐλπίδα ὑποφαίνει ὡς δὴ πότε ἀναβησομένῳ; ἔς νέωτα εἰκάζεν ἐπὶ τὸ ἄκρον ἔσεσθαί σε, οἷον μετὰ τὰ μυστήρια τὰ ἄλλα ἢ τὰ Παναθήναια;

ΕΡΜ. Ὀλίγον φῆς, ὦ Λυκῖνε.

ΛΥΚ. Ἀλλ' ἔς τὴν ἐξῆς ὀλυμπιάδα;

ΕΡΜ. Καὶ τοῦτο ὀλίγον ὡς πρὸς ἀρετῆς ἄσκησιν καὶ εὐδαιμονίας κτῆσιν.

ΛΥΚ. Μετὰ δύο μὲν δὴ ὀλυμπιάδας πάντως· ἢ πολλήν γ' ἂν ὑμῶν ῥαθυμίαν καταγνοίη τις, εἰ μὴδ' ἐν τοσοῦτῳ χρόνῳ δύνασθε ὅσον τρεῖς ἀπὸ Ἡρακλείων στηλιῶν εἰς Ἴνδούς ἀπελθεῖν εἴτ' ἐπανελθεῖν [ῥάδιον], εἰ καὶ μὴ εὐθεῖαν μὴδ' αἰεὶ βαδίζοι τις, ἀλλ' ἐν τοῖς διὰ μέσου ἔθνεσι περιπλανώμενος. καίτοι πόσῳ τινὶ βούλει ὑψη- 744 λοτέραν καὶ λισσοτέραν θῶμεν εἶναι τὴν ἄκραν, ἐφ' ἧς ὑμῖν ἢ Ἀρετὴ οἰκεῖ, τῆς Ἀόρνου ἐκείνης, ἣν ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν Ἀλέξανδρος κατὰ κράτος εἶλεν;

5. ΕΡΜ. Οὐδὲν ὅμοιον, ὦ Λυκῖνε, οὐδ' ἔστι τὸ 5 πρᾶγμα τοιοῦτον, οἷον σὺ εἰκάζεις, ὡς ὀλίγῳ χρόνῳ κατ-

εργασθῆναι καὶ ἀλῶναι, οὐδ' ἂν μυρίοι Ἀλέξανδροι προσβάλωσιν· ἐπεὶ πολλοὶ ἂν οἱ ἀνιόντες ἦσαν. νῦν δὲ ἐνάρχονται μὲν οὐκ ὀλίγοι μάλα ἐρρωμένως καὶ προσέρχονται ἐπὶ ποσόν, οἱ μὲν ἐπὶ πάντῳ ὀλίγον, οἱ δὲ ἐπὶ πλέον· ἐπειδὴν δὲ κατὰ μέσην τὴν ὁδὸν γέγονται πολλοῖς τοῖς ἀπόροις καὶ δυσχερέσιν ἐντυγχάνοντες ἀποδυσπετοῦσί τε καὶ ἀναστρέφουσιν ἀσθμαίνοντες καὶ ἰδρωτὶ ῥεόμενοι, οὐ φέροντες τὸν κάματον. ὅσοι δ' ἂν ἐς τέλος διακατεργήσωσιν, οὗτοι πρὸς τὸ ἄκρον ἀφικνοῦνται καὶ τὸ ἀπ' ἐκείνου εὐδαιμονοῦσι θανμάσιόν τινα βίον τὸν λοιπὸν βιοῦντες, οἷον μύρμηκας ἀπὸ τοῦ ὕψους ἐπισκοποῦντές τινας τοὺς ἄλλους.

ΛΥΚ. Παπαῖ, ὦ Ἐρμότιμε, ἡλικίους ἡμᾶς ἀποφαίνεις, οὐδὲ κατὰ τοὺς Πυγμαίους ἐκείνους, ἀλλὰ χαμαι-⁷⁴⁵ πετεῖς παντάπασιν ἐν χερῶν τῆς γῆς. εἰκότως· ὑψηλὰ γὰρ ἤδη φρονεῖς καὶ ἄνωθεν· ἡμεῖς δὲ ὁ σурφετὸς καὶ ὅσοι χαμαὶ ἐρχόμενοι ἐσμεν, μετὰ τῶν θεῶν καὶ ὑμᾶς προσευξόμεθα ὑπερνεφέλους γενομένους [καὶ] ἀνελθόντας οἷ πάλα σπεύδετε.

ΕΡΜ. Εἰ γὰρ γένοιτο καὶ ἀνελθεῖν, ὦ Λυκῖνε. ἀλλὰ πάμπολυ τὸ λοιπόν.

6 6. ΛΥΚ. Ὅμως οὐκ ἔφησθα ὁπόσον, ὡς χρόνον περιλαβεῖν.

ΕΡΜ. Οὐδ' αὐτὸς γὰρ οἶδα, ὦ Λυκῖνε, τὰκριβές. εἰκάζω μέντοι οὐ πλείω τῶν εἴκοσιν ἐτῶν ἔσσεσθαι, μεθ' ἃ πάντως πονεῖ ἐπὶ τῷ ἄκρῳ ἐσόμεθα.

ΛΥΚ. Ἡράκλεις, πολὺ λέγεις.

ΕΡΜ. Καὶ γὰρ περὶ μεγάλων, ὦ Λυκῖνε, οἱ πόνοι.

ΛΥΚ. Τοῦτο μὲν ἴσως ἀληθές· ὑπὲρ δὲ τῶν εἴκοσιν ἐτῶν, ὅτι βιώσῃ τосαῦτα, πότερον ὁ διδάσκαλός σου καθυπέσχετο, οἱ μόνον σοφός, ἀλλὰ καὶ μαντικὸς ὢν ἢ χρησμολόγος τις ἢ ὅσοι τὰς Χαλδαίων μεθόδους ἐπίστανται; φασὶ γοῦν εἰδέναι τὰ τοιαῦτα· οὐ γὰρ δὴ σέ γε εἰκότως ἐπὶ τῷ ἀδήλῳ, εἰ βιώσῃ μέχρι πρὸς τὴν ἀρετὴν, το-⁷⁴⁶ σούτους πόρους ἀνέχεσθαι καὶ ταλαιπωρεῖν νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν οὐκ εἰδότα, εἰ σε πλησίον ἤδη τοῦ ἄκρου

γενόμενον τὸ χρεῶν ἐπιστὰν κατασπάσει λαβόμενον τοῦ ποδὸς ἐξ ἀτελοῦς τῆς ἐλπίδος.

ΕΡΜ. Ἐπαγε· δύσφημα γὰρ ταῦτα, ὦ Λυκίνε. ἀλλ' εἴη βιωῖναι, ὡς μίαν γοῦν ἡμέραν εὐδαιμονήσω σοφὸς γε- νόμενος.

ΛΥΚ. Καὶ ἱκανή σοι ἀντὶ τῶν τοσοῦτων καμάτων ἡ μία ἡμέρα;

ΕΡΜ. Ἐμοὶ μὲν καὶ ἀκαριαῖον ὀπόσον ἱκανόν.

7. ΛΥΚ. Τὰ δὲ δὴ ἄνω ὅτι εὐδαιμόνα καὶ τοιαῦτα ἄς ὡς πάντα χρῆναι ὑπομῆναι δι' αὐτά, πόθεν ἔχεις εἰδέναι; οὐ γὰρ δὴ αὐτὸς πω ἀνελήλυθας.

ΕΡΜ. Ἄλλὰ τῷ διδασκάλῳ πιστεύω λέγοντι· ὁ δὲ πάνυ οἶδεν ἅτε ἀκρότατος ἦδη ὢν.

ΛΥΚ. Ἐλεγε δὲ πρὸς Θεῶν ποῖ' ἄττα περὶ αὐτῶν ἢ τίνα τὴν εὐδαιμονίαν εἶναι τὴν ἐκεῖ; ἢ πον τινὰ πλοῦ- τον καὶ δόξαν καὶ ἡδονὰς ἀνυπερβλήτους;

ΕΡΜ. Εὐφῆμει, ὦ ἑταῖρε· οὐδὲν γάρ ἐστι ταῦτα πρὸς τὸν ἐν τῇ ἀρετῇ βίον.

ΛΥΚ. Ἄλλὰ τίνα φησὶ τάγαθά, εἰ μὴ ταῦτα, ἔξιεν πρὸς τὸ τέλος τῆς ἀσκήσεως ἐλθόντας;

ΕΡΜ. Σοφίαν καὶ ἀνδρείαν καὶ τὸ καλὸν αὐτὸ καὶ τὸ δίκαιον καὶ τὸ πάντα ἐπίστασθαι βεβαίως πεπεισμέ- νον ἢ ἕκαστα ἔχει· πλοῦτους δὲ καὶ δόξας καὶ ἡδονὰς καὶ ὅσα τοῦ σώματος, ταῦτα πάντα κάτω ἀφείς καὶ ἀποδυσά- μενος ἀνέρχεται, ὡσπερ φασὶ τὸν Ἡρακλέα ἐν τῇ Οἴτῃ κα- 747 ταυθέντα Θεὸν γενέσθαι· καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἀποβαλὼν ὀπόσον ἀνθρώπειον εἶχε παρὰ τῆς μητρὸς καὶ καθαρὸν τε καὶ ἀκήρατον φέρων τὸ Θεῖον ἀνέπτατο ἐς τοὺς Θεοὺς διευκρινηθὲν ὑπὸ τοῦ πυρός. καὶ οὗτοι δὴ ὑπὸ φιλοσο- φίας ὡσπερ ὑπὸ τινος πυρός ἅπαντα ταῦτα περιαιρεθέν- τες, ἃ τοῖς ἄλλοις θανμαστὰ εἶναι δοκεῖ οὐκ ὀρθῶς δοξά- ζουσιν, ἀνελθόντες ἐπὶ τὸ ἄκρον εὐδαιμονοῦσι πλοῦτου καὶ δόξης καὶ ἡδονῶν ἀλλ' οὐδὲ μεμνημένοι ἔτι, καταγε- λῶντες δὲ τῶν οἰομένων ταῦτ' εἶναι τι.

8. ΛΥΚ. Νῆ τὸν Ἡρακλέα, ὦ Ἐρμότιμε, τὸν ἐν Οἴτῃ, 8 ἀνδρεῖτα καὶ εὐδαιμόνα λέγεις περὶ αὐτῶν. πλὴν ἀλλὰ τόδε

μοι εἰπέ, καὶ κατέρχονται ποτε ἐκ τῆς ἄκρας, ἣν ἐθελήσωσι, χρησόμενοι τοῖς κάτω ἢ καταλελοίπασιν, ἢ ἀνάγκη ἅπαξ ἀνελθόντας αὐτοῦ μένειν καὶ συνεῖναι τῇ ἀρετῇ πλοῦτου καὶ δόξης καὶ ἡδονῶν καταγελοῦντας;

ΕΡΜ. Οὐ μόνον τοῦτο, ὦ Λυκῖνε, ἀλλ' ὅς ἂν ἀποτελεσθῇ πρὸς ἀρετὴν, οὔτε ὀργῇ οὔτε φόβῳ οὔτ' ἐπιθυμίαις ὁ τοιοῦτος ἂν δουλεύει, οὐδὲ λυποῖτο, οὐδὲ ὄλωσ πάθος ἔτι τοιοῦτον πάθοι ἂν.

ΛΥΚ. Καὶ μὴν εἴ γέ με δεῖ μηδὲν ὀκνήσαντα εἰπεῖν τάληθές — ἀλλ' εὐφημεῖν χρεῖ· οἶμαι γάρ, μηδ' ὅσιον εἶναι ἐξετάζειν τὰ ὑπὸ τῶν σοφῶν γιννόμενα.

ΕΡΜ. Μηδαμῶς, ἀλλ' εἰπέ ὅ τι καὶ λέγεις.

ΛΥΚ. Ὅρῳς, ὦ ἐταῖρε, ὡς ἔγωγε καὶ πάνυ ὀκνῶ.

ΕΡΜ. Ἀλλὰ μὴ ὀκνεῖ, ὦ γενναῖε, πρὸς γε μόνον ἐμὲ λέγων.

9 9. ΛΥΚ. Τὰ μὲν τοίνυν ἄλλα, ὦ Ἐρμότιμε, διηγουμένῳ σοι παρεπίδημην καὶ ἐπίστευον οὕτως ἔχειν, σοφοῦς 748 τε γίνεσθαι αὐτοὺς καὶ ἀνδρείους καὶ δικαίους καὶ τὰ ἄλλα, καὶ πῶς ἐκηλούμην πρὸς τὸν λόγον· ὁπότε δὲ καὶ πλοῦτου ἔφησθα καταφρονεῖν σφῶς καὶ δόξης καὶ ἡδονῶν καὶ μήτε ὀργίζεσθαι μήτε λυπεῖσθαι, πάνυ ἐνταῦθα — μόνῳ γάρ ἐσμεν — ἐπέστην ἀναμνησθεῖς ἃ πρόην εἶδον ποιοῦντα — βούλει φῶ τίνα; ἢ ἱκανὸν καὶ ἄνευ τοῦ ὀνόματος;

ΕΡΜ. Μηδαμῶς, ἀλλὰ καὶ τοῦτο εἰπέ, ὅστις ἦν.

ΛΥΚ. Διδάσκαλος αὐτὸς οὗτος ὁ σός, ἀνὴρ τὰ τε ἄλλα αἰδοῦς ἄξιος καὶ γέρον ἤδη ἐς τὸ ὕστατον.

ΕΡΜ. Τί οὖν δὴ ἐποίει;

ΛΥΚ. Τὸν ξένον οἶσθα τὸν Ἡρακλεώτην, ὃς ἐκ πολλοῦ συνεφιλοσόφει αὐτῷ, μαθητὴς ὢν, τὸν ξανθόν, τὸν ἔριστικόν;

ΕΡΜ. Οἶδα ὃν λέγεις· Δίῳν αὐτῷ τοῦνομα.

ΛΥΚ. Ἐκεῖνον αὐτόν, ἐπεὶ τὸν μισθόν, οἶμαι, μὴ ἀπεδίδον κατὰ καιρὸν, ἀπήγαγε παρὰ τὸν ἄρχοντα ἄγχων περιθεῖς τε αὐτῷ θοῖμάτιον περὶ τὸν τράχηλον [καὶ] ἐβόα καὶ ὠργίζετο, καὶ εἰ μὴ τῶν συνήθων τινὲς ἐν μέσῳ γενό-

749 μνοι ἀφείλοντο τὸν νεανίσκον ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ, εἰ
ἴσθι, [ἐκεῖνος] προσφῦς ἂν ἀπέτραγεν αὐτοῦ τὴν ῥίνα ὁ
γέρον, οὕτως ἠγανάκτει.

10. EPM. Πονηρὸς γὰρ ἐκεῖνος αἰὶ καὶ ἀγνώμων, 10
ὦ Λυκῖνε, περὶ τὰς ἀποδόσεις· ἐπεὶ τοὺς γε ἄλλους, οἷς
δανείζει, πολλοὺς ὄντας, οὐδὲν τοιοῦτό πω διατέθεικεν·
ἀποδιδόασι γὰρ αὐτῷ κατὰ καιρὸν τοὺς τόκους.

ΛΥΚ. Τί δέ, ἂν μὴ ἀποδιδῶσιν, ὦ μακάριε, μέλει
τι αὐτῷ καθαρθῆντι ἤδη ὑπὸ φιλοσοφίας καὶ μηκέτι τῶν
ἐν τῇ Οἴτῃ καταλειμμένων δεομένων;

EPM. Οἶε γὰρ ὅτι ἑαυτοῦ χάριν ἐκεῖνος περὶ τὰ
τοιαῦτα ἐσπούδακεν; ἀλλ' ἔστιν αὐτῷ παιδία νεογνά, ὧν
κῆδεταί μὴ ἐν ἀπορίᾳ καταβιώσῃσι.

ΛΥΚ. Λέον, ὦ Ἐρμότιμε, ἀναγαγεῖν κάκεινα ἐπὶ
τὴν ἀρετήν, ὡς συννευδαιμονοῖεν αὐτῷ τοῦ πλοῦτου κατα-
φρονοῦντες.

11. EPM. Οὐ σχολή μοι, ὦ Λυκῖνε, περὶ τούτων 11
διαλέγεσθαι σοι· σπεύδω γὰρ ἤδη ἀκροάσασθαι αὐτοῦ,
μὴ καὶ λάθω τελῶς ἀπολειφθῆίς.

750 ΛΥΚ. Θάρρει, ὦγαθέ· τὸ τήμερον γὰρ ἐκεχειρία
ἐπήγγελται· ὥστε ἐγὼ ἀφήμι σοι ὅσον ἔτι [τὸ] λοιπὸν
τῆς ὁδοῦ.

EPM. Πῶς λέγεις;

ΛΥΚ. Ὅτι ἐν τῷ παρόντι οὐκ ἂν ἴδοις αὐτόν, εἴ γε
χρὴ πιστεῦειν τῷ προγράμματι· πινάκιον γάρ τι ἐκρέ-
ματο ὑπὲρ τοῦ πυλῶνος μεγάλοις γράμμασι λέγον, ὅτι
τήμερον οὐ συμφιλοσοφεῖ. ἐλέγετο δὲ παρ' Εὐκράτει τῷ
πάνυ δειπνήσας χθρὲς γενέθλια θυγατρὸς ἐστιῶντι πολλὰ
τε συμφιλοσοφῆσαι ἐν τῷ συμποσίῳ καὶ πρὸς Εὐθύδη-
μον τὸν ἐκ τοῦ Περιπάτου παροξυνθῆναι τι καὶ ἀμφισβη-
τῆσαι αὐτῷ περὶ ὧν ἐκεῖνοι εἰώθασιν ἀντιλέγειν τοῖς
ἀπὸ τῆς Σιοᾶς· ὑπὸ τε οὖν τῆς κραυγῆς πονήρως τὴν
κεφαλὴν διατεθῆναι καὶ ἰδρῶσαι μάλα πολλὰ ἐς μέσας
νύκτας ἀποταθείσης, ὡς φασί, τῆς συνουσίας. ἅμα δὲ
καὶ πεπῶκει, οἶμαι, πλέον τοῦ ἱκανοῦ, τῶν παρόντων,
ὡς εἰκός, φιλοτησίας προπινόντων, καὶ ἐδεδειπνήκει πλέον

ἢ κατὰ γέροντα· ὥστε ἀναστρέψας ἡμεσὲ τε, ὡς ἔφασκον, πολλὰ καὶ μόνον ἀριθμῷ παραλαβῶν τὰ κρέα, ὅποσα τῷ παιδί κατόπιν ἐστῶτι παραδεδώκει, καὶ σημηνάμενος ἐπιμελῶς τὸ ἀπ' ἐκείνου καθεύδει μηδένα ἐσδέχεσθαι παραγγείλας. ταῦτα δὲ Μίδα ἤκουσα τοῦ οἰκέτου αὐτοῦ ⁷⁵¹ διηγουμένου τισὶ τῶν μαθητῶν, οἳ καὶ αὐτοὶ ἀνέστρεφον μάλα πολλοί.

12. EPM. Ἐκράτησε δὲ πότερος, ὦ Λυκῖνε, ὁ διδάσκαλος ἢ ὁ Εὐθύδημος; εἶ τι καὶ τούτων ἔλεγεν ὁ Μίδας.

ΛΥΚ. Τὰ μὲν πρῶτά φασιν, ὦ Ἐρμότιμε, ἀγχώματα σφίσι γενέσθαι, τὸ δὲ τέλος τοῦ νείκους καθ' ὑμᾶς ἐγένετο καὶ παρὰ πολὺ ὁ πρεσβύτερος ὑπερέσχε· τὸν γοῦν Εὐθύδημον οὐδ' ἀναιμωτῶ φασιν ἀπελθεῖν, ἀλλὰ τραῦμα παμμέγεθες ἔχοντα ἐν τῇ κεφαλῇ· ἐπεὶ γὰρ ἀλαζῶν ἦν καὶ ἐλεγκτικὸς καὶ πείθεσθαι οὐκ ἤθελεν οὐδὲ παρεῖχε ἑξάδιον αὐτὸν ἐλέγχεσθαι, ὁ διδάσκαλός σου ὁ βέλτιστος ὃν εἶχε σκύφον Νεστόρειόν τινα καταφέρει αὐτοῦ πλησίον κατακειμένον, καὶ οὕτως ἐκράτησεν.

EPM. Εὖ γε· οὐ γὰρ ἄλλως ἐχρῆν πρὸς τοὺς μὴ ἐθέλοντας εἶκειν τοῖς κρείττοσιν.

ΛΥΚ. Ταυτὶ μὲν, ὦ Ἐρμότιμε, πάνν εὐλογα. ἢ τί γὰρ παθῶν Εὐθύδημος ἄνδρα γέροντα παρώξυνεν, ἀόρητον καὶ θυμοῦ κρείττονα (†), σκύφον οὕτω βαρὺν ἐν τῇ ⁷⁵² 18 χειρὶ ἔχοντα; 13. ἀλλὰ — σχολὴν γὰρ ἄγομεν — τί οὐ διηγῆ

μοι ἐταίρω ὄντι, ὃν τρόπον ὠρμήθης τὸ πρῶτον φιλοσοφεῖν, ὡς καὶ αὐτός, εἰ δυνατόν ἔτι, συνοδοιποροῖην ὑμῖν τὸ ἀπὸ τοῦδε ἀρξάμενος. οὐ γὰρ ἀποκλειστέ με δηλαδὴ φίλοι ὄντες.

EPM. Εἰ γὰρ ἐθελήσεις, ὦ Λυκῖνε· ὕψει γὰρ ἐν βραχεῖ ὅσον διοίσεις τῶν ἄλλων· παιῖδας, εὖ ἴσθι, οἴησῃ ἅπαντας ὡς πρὸς σέ, τοσοῦτον ὑπερφρονήσεις αὐτούς.

ΛΥΚ. Ἰκανόν, εἰ μετὰ εἴκοσιν ἔτη γενοίμην τοιοῦτος οἶος σὺ νῦν.

EPM. Ἀμέλει, καὶ αὐτὸς κατὰ σέ γεγονῶς ἡρξάμην φιλοσοφεῖν τετραρακοντούτης σχεδόν, ὅποσα, οἶμαι, σὺ νῦν γέγονας.

ΛΥΚ. Τοσαῦτα γάρ, ὦ Ἐρμότιμε· ὥστε τὴν αὐτὴν ἄγε λαβὼν κάμει — δίκαιον γάρ — καὶ πρῶτόν γέ μοι τοῦτο εἰπέ. δίδοτε ἀντιλέγειν τοῖς μανθάνουσιν, ἢν τι μὴ ὀρθῶς λέγεσθαι δοκῇ αὐτοῖς, ἢ οὐκ ἐφίετε τοῦτο τοῖς νεωτέροις;

ΕΡΜ. Οὐ πάνν. σὺ δέ, ἢν τι βούλη, ἐρώτα μεταξὺ καὶ ἀντίλεγε· ἔῃστον γάρ [ἀν] οὕτω μαθήσῃ.

ΛΥΚ. Εὖ γε, νῆ τὸν Ἐρμῆν, ὦ Ἐρμότιμε, αὐτόν, οὗ 753 ἐπάννυμος ὢν τυγχάνεις. 14. ἀτὰρ εἰπέ μοι, μία τις ὁδὸς 14 ἐστὶν ἢ ἐπὶ φιλοσοφίαν ἄγουσα, ἢ τῶν Στωϊκῶν ἑμῶν, ἢ ἀληθῆ ἐγὼ ἤκουον ὡς καὶ ἄλλοι πολλοὶ τινὲς εἰσιν;

ΕΡΜ. Μάλα πολλοὶ, Περιπατητικοὶ καὶ Ἐπικούρειοι καὶ οἱ τὸν Πλάτωνα ἐπιγραφόμενοι, καὶ αὖ Διογένης ἄλλοι τινὲς καὶ Ἀντισθένης ζηλωταὶ καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ Πυθαγόρου καὶ ἔτι πλείους.

ΛΥΚ. Ἀληθῆ ταῦτα· πολλοὶ γάρ εἰσι. πότερον δὴ, ὦ Ἐρμότιμε, τὰ αὐτὰ οὗτοι λέγουσιν ἢ διάφορα;

ΕΡΜ. Καὶ πάνν διάφορα.

ΛΥΚ. Ἄλλ' οὐ πάντα διάφορά γε· τὸ [δέ] γε ἀληθές, οἶμαι, πάντως που ἐν [αὐτῶν] (†).

ΕΡΜ. Πάνν μὲν οὖν.

15. ΛΥΚ. Ἴθι δὴ, ὦ φιλότης, ἀπόκριναί μοι, τῷ 15 τότε πιστεύσας, ὅποτε τὸ πρῶτον σὺ ἦεις φιλοσοφήσων, πολλῶν σοι θυρῶν ἀναπεπταμένων παρῆς [σὺ] τὰς ἄλλας ἐς τὴν τῶν Στωϊκῶν ἦκες καὶ δι' ἐκείνης ἠξίους ἐπὶ τὴν ἀρετὴν εἰσιέναι, ὡς δὴ μόνης ἀληθοῦς οὔσης καὶ τὴν εὐθεϊαν ἐπιδεικνυούσης, τῶν δ' ἄλλων ἐς τυφλὰ καὶ ἀνέξοδα φερουσῶν; τί τι ταῦτ' ἔτεκμαίρου τότε; καὶ μὴ μοι τὸν νῦν δὴ τοῦτον σεαυτὸν ἐννόει, τὸν εἴτε ἡμίσοφον εἴτε 754 σοφὸν ἤδη τὰ βελτίω κρίνειν ὑπὲρ τοὺς πολλοὺς ἡμᾶς δυνάμενον, ἀλλ' οὕτως ἀπόκριναί, ὁποῖος τότε ἦσθα ἰδιώτης καὶ κατὰ τὸν νῦν ἐμέ.

ΕΡΜ. Οὐ συνίημι ὅ τι σοι τοῦτο βούλεται, ὦ Ἀνκίνε.

ΛΥΚ. Καὶ μὴν οὐ πάνν ἀγκύλον ἠρόμην· πολλῶν γάρ ὄντων φιλοσόφων, οἷον Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους καὶ Ἀντισθένης καὶ τῶν ὑμετέρων προγόνων, τοῦ Χρῶ-

σίππου καὶ Ζήνωνος καὶ τῶν ἄλλων, ὅσοι εἰσὶ, τῷ σὺ πιστεῖσας τοὺς μὲν ἄλλους εἶας, ἐξ ἀπάντων δὲ προελεγμένος ἄπερ προήρησαι, ἡξίους κατὰ ταῦτα φιλοσοφεῖν; ἄρα καὶ σὲ ὡσπερ τὸν Χαιρεφῶντα ὁ Πύθιος ἐξέπεμψεν ἐπὶ τὰ Στωϊκῶν, ἀρίστους αὐτοὺς ἐξ ἀπάντων προσεπιπῶν; ἔθος γὰρ αὐτῷ ἄλλον ἐπ' ἄλλο εἶδος φιλοσοφίας προτρέπειν τὴν ἀρμότουσαν, οἶμαι, ἐκάστω εἰδότι.

ΕΡΜ. Ἄλλ' οὐδὲν τοιοῦτον, ὦ Ἀγκῖνε, οὐδὲ ἡρόμην περὶ γε τούτων τὸν Θεόν.

ΛΥΚ. Πότερον οὐκ ἄξιον Θείας συμβουλίας ἡγούμενος αὐτὸ ἢ ἱκανὸς ᾧ αὐτὸς εἶναι ἐλέσθαι τὸ βέλτιον κατὰ σαυτὸν ἄνευ τοῦ Θεοῦ;

ΕΡΜ. Ὡμίην γάρ.

- 16 16. ΛΥΚ. Οὐκοῦν καὶ ἡμᾶς διδάσχοις ἂν τοῦτο πρῶτον, ὅπως διαγνωστέον ἡμῖν εὐθὺς ἐν ἀρχῇ, τίς ἢ ἀρίστη φιλοσοφία ἐστὶ καὶ ἡ ἀληθεύουσα, καὶ ἣν ἂν τις ἔλοιτο παρὲς τὰς ἄλλας.

ΕΡΜ. Ἐγὼ σοι φράσω· ἐώρων τοὺς πλείστους ἐπ' αὐτὴν ὀρμῶντας, ὥστε εἴκαζον ἀμείνω εἶναι αὐτήν.

ΛΥΚ. Πόσω τινὶ πλείους τῶν Ἐπικούρειων ἢ Πλατωνικῶν ἢ Περιπατητικῶν; ἡρίθμησας γὰρ αὐτοὺς δηλαδὴ καθάπερ ἐν ταῖς χειροτονίαις.

ΕΡΜ. Ἄλλ' οὐκ ἡρίθμησα ἔγωγε, εἴκαζον δέ.

ΛΥΚ. Ὡς οὐκ ἐθέλεις διδάξαι με, ἀλλ' ἐξαπατᾷς, ὅς περὶ τῶν τοιούτων εἰκασμῶ φῆς καὶ πλήθει κρῖναι ἀποκρυπτόμενος λέγειν πρὸς με τἄληθές.

ΕΡΜ. Οὐ μόνον τοῦτο, ὦ Ἀγκῖνε, ἀλλὰ καὶ ἤκουον ἀπάντων λεγόντων, ὡς οἱ μὲν Ἐπικούρειοι γλυκύθυμοι καὶ φιλήδονοί εἰσιν, οἱ Περιπατητικοὶ δὲ φιλόπλουτοι καὶ ἐριστικοί τινες, οἱ Πλατωνικοὶ δὲ τετύφωνται καὶ φιλόδοξοί εἰσι, περὶ δὲ τῶν Στωϊκῶν πολλοὶ ἔφασκον, ὅτι ἀνδρώδεις καὶ πάντα γινώσκουσι, καὶ ὅτι ὁ ταύτην ἰὼν τὴν ὁδὸν μόνος βασιλεύς, μόνος πλούσιος, μόνος σοφὸς καὶ συνόλως ἅπαντα.

- 17 17. ΛΥΚ. Ἐλεγον δὲ ταῦτα πρὸς σε ἄλλοι δηλαδὴ περὶ αὐτῶν· οὐ γὰρ δὴ ἐκείνοις ἂν αὐτοῖς ἐπίστευσας ἐπαινοῦσι τὰ αὐτῶν.

ΕΡΜ. Οὐδαμῶς, ἀλλ' οἱ ἄλλοι ἔλεγον.

ΛΥΚ. Οἱ μὲν δὴ ἀντίδοξοι οὐκ ἔλεγον, ὡς τὸ εἰκός.
[οὔτοι δὲ ἦσαν οἱ τὰ ἄλλα φιλοσοφοῦντες.]

ΕΡΜ. Οὐ γάρ.

ΛΥΚ. Οἱ δ' ἄρα ἰδιῶται ταῦτα ἔλεγον.

ΕΡΜ. Καὶ μάλα.

ΛΥΚ. Ὅρα, ὅπως αὐθις ἐξαπατᾷς με καὶ οὐ λέγεις
756 τὰληθές, ἀλλ' οἶμι Μαργίτη διαλέγεσθαι τινι, ὡς πιστεῦ-
σαι ὅτι Ἑρμότιμος, ἀνὴρ συνετός, ἔτη τότε γεγονῶς τετ-
ταράκοντα, περὶ φιλοσοφίας καὶ φιλοσόφων ἀνδρῶν τοῖς
ἰδιώταις ἐπίστευε καὶ κατὰ τὰ ὑπ' ἐκείνων λεγόμενα ἐποι-
εῖτο τὴν αἴρεσιν τῶν κρειπτόνων. οὐ γὰρ ἄξιον πιστεῦσαι
σοι τοιαῦτα λέγοντι.

18. ΕΡΜ. Ἄλλ' οἶσθα, ὦ Λυκίνε, οὐχὶ τοῖς ἄλλοις 18
μόνον ἐπίστευον, ἀλλὰ καὶ ἑμαυτῶ· ἐώρων γὰρ αὐτοὺς
κοσμίως βαδίζοντας, ἀναβεβλημένους εὐσταλῶς, φρον-
τίζοντας αἰεὶ, ἀρρενώπους, ἐν χρῶ κυρίας τοὺς πλείστους,
οὐδὲν ἀβρὸν οὐδ' αὖ πᾶν ἐς τὸ ἀδιάφορον ὑπερεκπύ-
πτον, ὡς ἐμπληκτον εἶναι καὶ κυνικὸν ἀτεχνῶς, ἀλλ' ἐπὶ
τοῦ μέσου καταστήματος, ὃ δὴ ἄριστον ἅπαντες εἶναι
φασιν.

ΛΥΚ. Ἄρ' οὐν κάκεινα εἶδες ποιοῦντας αὐτούς, ἃ
μικρὸν ἐμπρόσθεν ἔλεγον αὐτὸς ἐωρακέναι τὸν σὸν διδά-
σκαλον, ὦ Ἑρμότιμε, πράττοντα; οἷον δανείζοντας καὶ
ἀπαιτοῦντας πικρῶς καὶ φιλονείκως πᾶν ἔριζοντας ἐν
ταῖς ξυνουσίαις καὶ τὰ ἄλλα ὅσα ἐπιδείκνυνται; ἢ τού-
των ὀλίγον σοι μέλει, ἄχρι ἂν εὐσταλῆς ἢ ἢ ἀναβολὴ καὶ
757 ὁ πώγων βαθὺς καὶ ἐν χρῶ ἢ κυρά; καὶ πρὸς τὸ λοιπὸν
ἄρα ἔχωμεν τουτοῖ κανόνα καὶ στάθμην ἀκριβῆ τῶν τοι-
ούτων, ὡς Ἑρμότιμός φησι, καὶ χρῆ ἀπὸ σχημάτων καὶ
βαδισμάτων καὶ κυρᾶς διαγιγνώσκειν τοὺς ἀρίστους, ὅς δ'
ἂν μὴ ἔχη ταῦτα μηδὲ σκυθρωπὸς ἢ καὶ φροντιστικὸς τὸ
πρόσωπον, ἀποδοκιμαστέος καὶ ἀποβλητέος; 19. ἀλλ' ὅρα 19
μὴ καὶ ταῦτα, ὦ Ἑρμότιμε, παίζεις πρὸς με πειρώμενος
εἰ ἐξαπατᾷμενος συνήμι.

ΕΡΜ. Διὰ τί τοῦτ' ἔφησθα;

ΛΥΚ. Ὅτι, ὡγαθέ, ἀνδριάντων ταύτην ἐξέτασιν λέγεις τὴν ἀπὸ τῶν σχημάτων· παρὰ πολὺ γοῦν ἐκεῖνοι εὐσημονέστεροι καὶ τὰς ἀναβολὰς κοσμιώτεροι, Φειδίου τινὸς ἢ Ἀλκαμένους ἢ Μύρωνος πρὸς τὸ εὐμορφότατον εἰκάσαντος. εἰ δὲ καὶ ὅτι μάλιστα χρεὶ τεκμαίρεσθαι τοῖς τοιούτοις, τί ἂν πάθοι τις, εἰ τυφλὸς ὢν ἐπιθυμοίη φιλοσοφεῖν; τῷ διαγνοίῃ ἂν τὸν τὴν ἀμείνω [προ]αίρεσιν προηρημένον οὔτε σχῆμα οὔτε βάδισμα ὄραῖν δυνάμενος;

ΕΡΜ. Ἄλλ' ἔμοιγε οὐ πρὸς τυφλοὺς ὁ λόγος, ὡ ³ Λυ-758 κίνε, οὐδέ μοι μέλει τῶν τοιούτων.

ΛΥΚ. Ἐχερῆν μὲν, ὡ χρηστέ, κοινόν τι τὸ γνῶρισμα εἶναι τῶν οὔτω μεγάλων καὶ ἅπασι χρησίμων. πλὴν εἰ δοκεῖ, οἳ μὲν ἔξω ἡμῖν φιλοσοφίας μειέτωσαν οἳ τυφλοί, ἐπείπερ μηδὲ ὄρωσι — καίτοι ἀναγκαῖον ἦν τοῖς τοιούτοις μάλιστα φιλοσοφεῖν, ὡς μὴ πάνυ ἄχθοινο ἐπὶ τῇ συμφορᾷ —, οἳ δὲ δὴ βλέποντες, κἂν πάνυ ὀξύδερχεῖς ὦσι, τί ἂν δύναιντο συνιδεῖν τῶν τῆς ψυχῆς ἀπὸ γε τῆς
20 ἔξωθεν ταύτης περιβολῆς; 20. ὃ δὲ βούλομαι εἰπεῖν, τοιόνδε ἐστίν. οὐχὶ τῷ τῆς γνώμης τῶν ἀνδρῶν ἔρωτι προσήεις αὐτοῖς καὶ ἠξιόους ἀμείνων γίνεσθαι ἐς τὰ τῆς γνώμης;

ΕΡΜ. Καὶ μάλα.

ΛΥΚ. Πῶς οὖν οἷόν τέ σοι ἦν ἀφ' ὧν ἔφησθα ἐκεῖνων τῶν γνωρισμάτων διοραῖν τὸν ὄρωθῶς φιλοσοφοῦντα ἢ μή; οὐ γὰρ φιλεῖ τὰ τοιαῦτα οὔτω διαφραίνεσθαι, ἀλλ' ἐστὶν ἀπόρητα καὶ ἐν ἀφανεῖ κείμενα, λόγοις καὶ συνουσίαις ἀναδεικνύμενα καὶ ἔργοις τοῖς ὁμοίοις ὀψὲ μόλις. ὁ γοῦν Μῶμος, ἀκήχοας, οἶμαι, ἅτινα ἠτιάσατο τοῦ Ἡφαιστοῦ, εἰ δὲ μή, ἀλλὰ νῦν ἄκουε· φησὶ γὰρ ὁ μῦθος ἐρίσαι Ἀθηναῖν καὶ Ποσειδῶνα καὶ Ἡφαιστον εὐτεχνίας ⁷⁵⁹ πέρι, καὶ τὸν μὲν Ποσειδῶ ταῦρον ἀναπλάσαι, τὴν Ἀθηναῖν δὲ οἰκίαν ἐπινοῆσαι, ὃ Ἡφαιστος δὲ ἀνθρώπον ἄρα συνεστήσατο, καὶ ἐπείπερ ἐπὶ τὸν Μῶμον ἦχον, ὃνπερ δικαστὴν προείλοντο, θεασάμενος ἐκεῖνος ἐκάστων τὸ ἔργον, τῶν μὲν ἄλλων ἅτινα ἠτιάσατο περιττὸν ἂν εἶη λέγειν, ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου δὲ τοῦτο ἐμέμψατο καὶ τὸν ἀρ-

χιτέκτονα ἐπέπληξε τὸν Ἡφαιστον, διότι μὴ καὶ Θυρίδας ἐποίησεν αὐτῷ κατὰ τὸ στέρον, ὡς ἀναπειτασθεισῶν γνώριμα γίνεσθαι ἅπασιν ἃ βούλεται καὶ ἐπινοεῖ καὶ εἰ ψεύδεται ἢ ἀληθεύει. ἐκεῖνος μὲν οὖν ἅτε ἀμβλυώτιων οὕτω περὶ τῶν ἀνθρώπων διενοεῖτο, σὺ δὲ ὑπὲρ τὸν Λυγκέα ἡμῖν δέδορκας καὶ ὄρας τὰ ἔνδον, ὡς ἔοικε, διὰ τοῦ στέρον καὶ ἀνέωκταί σοι τὰ πάντα, ὡς εἰδέναι μὴ μόνον ἃ βούλεται καὶ ἃ γινώσκει ἕκαστος, ἀλλὰ καὶ πό-
 760

21. ΕΡΜ. Παίξεις, ὦ Λυκῖνε. ἐγὼ δὲ κατὰ θεὸν εἰ-
 λόμην, καὶ οὐ μεταμέλει μοι τῆς αἰρέσεως· ἱκανὸν δὲ τοῦτο πρὸς γοῦν ἐμέ.

ΛΥΚ. Ὅμως οὐκ ἂν εἴποις, ὦ ἑταῖρε, καὶ πρὸς ἐμέ, ἀλλὰ περιόψει με παραπολόμενον ἐν τῷ πολλῷ συρφετῷ;

ΕΡΜ. Οὐδὲν γὰρ σοι ἀρέσκει ὧν ἂν εἴπω.

ΛΥΚ. Οὐκ, ὦγαθέ, ἀλλ' οὐδὲν ἐθέλεις εἰπεῖν ὁποῖον ἂν μοι ἀρέσειεν. ἐπεὶ δ' οὖν σὺ ἐκὼν ἀποκρύπτῃ καὶ φθονεῖς ἡμῖν, ὡς μὴ ἐξ ἴσου γενοίμεθά σοι φιλοσοφήσαντες, ἐγὼ πειράσομαι, ὅπως ἂν οἷός τε ὦ, κατ' ἐμαυτὸν ἐξευρεῖν τὴν ἀκριβῆ περὶ τούτων κρίσιν καὶ τὴν ἀσφαλεστάτην αἴρεσιν. ἄκουε δὲ καὶ σύ, εἰ βούλει.

ΕΡΜ. Ἀλλὰ βούλομαι, ὦ Λυκῖνε· ἴσως γάρ τι γνώριμον ἔρεῖς.

ΛΥΚ. Σκόπει δὴ καὶ μὴ καταγέλασσης, εἰ παντάπασιν ἰδιωτικῶς ἀναζητῶ αὐτό· ἀνάγκη γὰρ οὕτως, ἐπεὶ σὺ μὴ ἐθέλεις σαφέστερον εἰπεῖν εἰδὼς ἄμεινον. 22. ἔστω 22
 δὴ μοι ἢ μὲν ἀρετὴ τοιόνδε τι, οἷον πόλις τις εὐδαίμονας ἔχουσα τοὺς ἐμπολιτευομένους — ὡς φαίη ἂν ὁ διδάσκαλος ὁ σὸς ἐκεῖθ' ἐποθεν ἀφριγμένος — σοφοὺς ἐς τὸ ἀκρότατον, ἀνδρείους ἅπαντας, δικαίους, σώφρονας, ὀλίγον θεῶν ἀποδέοντας· οἷα δὲ πολλὰ γίνεται παρ' ἡμῖν, ἀρπαζόντων καὶ βιαζομένων καὶ πλεονεκτούντων, τούτων οὐδὲν ἂν ἴδοις, φασίν, ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει τολμώμενον, ἀλλ' ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ ξυμπολιτεύονται, μάλ' εἰκότως·
 761 ἃ γὰρ ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσιν, οἷμαι, τὰς στάσεις καὶ φιλονεικίας ἐγείρει καὶ ὧν ἕνεκα ἐπιβουλεύουσιν ἀλλήλους,

ταῦτα πάντα ἐκποδῶν ἐστὶν ἐκείνοις. οὐ γὰρ οὔτε χρυσίον ἔτι οὔτε ἡδονὰς οὔτε δόξας ὀρωσιν, ὡς διαφέρεσθαι περὶ αὐτῶν, ἀλλὰ πάσαι τῆς πόλεως ἐξεληλάκασιν αὐτὰ οὐκ ἀναγκαῖα ἡγησάμενοι ξυμπολιτεύεσθαι. ὥστε γαληνὸν τινα καὶ πανευδαίμονα βίον βιοῦσι ξὺν εὐνομίᾳ καὶ ἰσότητι καὶ ἐλευθερίᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀγαθοῖς.

23 23. EPM. Τί οὖν, ὦ Λυκῖνε; οὐκ ἄξιον ἅπαντας ἐπιθυμεῖν πολίτας γίγνεσθαι τῆς τοιαύτης πόλεως μήτε κάματον ὑπολογιζομένους τὸν ἐν τῇ ὁδῷ μήτε πρὸς τὸ μῆκος τοῦ χρόνου ἀπαγορεύοντας, εἰ μέλλουσιν ἀφικόμενοι ἐγγραφῆσεσθαι καὶ αὐτοὶ καὶ μεθ' ἑξῆιν τῆς πολιτείας;

ΛΥΚ. Νῆ Δί', ὦ Ἐρμότιμε, πάντων μάλιστα ἐπὶ τοῦτο σπουδαστέον, τῶν δ' ἄλλων ἀμελητέον, καὶ μήτε πατριδος τῆς ἐνταῦθα ἐπιλαμβανομένης πολὺν ποιεῖσθαι λόγον μήτε παιδῶν ἢ γονέων, ὅτι εἰσὶν, ἐπικατεχόντων καὶ κλαυθμυριζομένων ἐπικλᾶσθαι, ἀλλὰ μάλιστα μὲν καὶ κείνους παρακαλεῖν ἐπὶ τὴν αὐτὴν ὁδόν, εἰ δὲ μὴ ἐθέλοιεν ἢ μὴ δύναιντο, ἀποσεισάμενον αὐτοὺς χωρεῖν εὐθὺς τῆς πανευδαίμονος ἐκείνης πόλεως καὶ αὐτὸ ἀπορρίψαντα τὸ ἱμάτιον, εἰ τούτου ἐπειλημμένοι κατερύχοιεν, ἐσσύμε-⁷⁶²νον ἐκεῖσε· οὐ γὰρ δέος μὴ σέ τις ἀποκλείσῃ καὶ γυμνὸν
24 [ἐκεῖσε] ἦγοντα. 24. ἤδη γάρ ποτε καὶ ἄλλοτε πρεσβύτου ἀνδρὸς ἤκουσα διεξιόντος, ὅπως τὰ ἐκεῖ πράγματα ἔχοι, καὶ με προὔτρεπεν ἔπεσθαί οἱ πρὸς τὴν πόλιν· ἡγήσεσθαι γὰρ αὐτὸς καὶ ἐλθόντα ἐγγράψαι καὶ φυλέτην ποιήσεσθαι καὶ φρατρίας μεταδώσειν τῆς αὐτοῦ, ὡς μετὰ πάντων εὐδαιμονοίην· „ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην“ ὑπ' ἀνοίας καὶ νεότητος τότε, πρὸ πεντεκαίδεκα σχεδὸν ἐτῶν· ἴσως γὰρ ἂν αὐτὰ ἤδη ἀμφὶ τὰ προάστεια καὶ πρὸς ταῖς πύλαις ἦν [ἂν]. ἔλεγε δ' οὖν περὶ τῆς πόλεως, εἴ γε μέμνημαι, ἄλλα τε πολλὰ καὶ δὴ καὶ τάδε, ὡς ξύμπαντες μὲν ἐπήλυδες καὶ ξένοι εἶεν, αὐθιγενῆς δὲ οὐδὲ εἷς, ἀλλὰ καὶ βαρβάρους ἐμπολιτεύεσθαι πολλοὺς καὶ δούλους καὶ ἀμόρφους καὶ μικροὺς καὶ πένητας, καὶ ὅλως μετέχειν τῆς πόλεως⁷⁶³ τὸν βουλόμενον· τὸν γὰρ δὴ νόμον αὐτοῖς οὐκ ἀπὸ τι-

μημάτων ποιεῖσθαι τὴν ἐγγραφὴν οὐδ' ἀπὸ σχημάτων ἢ μεγέθους ἢ κάλλους οὐδ' ἀπὸ γένους οὐδὲ λαμπρῶν ἐκ προγόνων, ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὐδὲ νομίζεσθαι παρ' αὐτοῖς, ἀποχρῆν δ' ἐκάστω πρὸς τὸ πολίτην γενέσθαι σύνεσιν καὶ ἐπιθυμίαν τῶν καλῶν καὶ πόνον καὶ τὸ λιπαρὲς καὶ τὸ μὴ ἐνδοῦναι μηδὲ μαλακισθῆναι πολλοῖς τοῖς δυσχερεσί κατὰ τὴν ὁδὸν ἐντυγχάνοντα, ὡς ὅστις ἂν ταῦτα ἐπιδείξηται καὶ διεξέλθῃ πορευόμενος ἄχρι πρὸς τὴν πόλιν, αὐτίκα μάλα πολίτην ὄντα τοῦτον, ὅστις ἂν ἦ, καὶ ἰσότιμον ἅπασι· τὸ δὲ χείρων ἢ κρείττων ἢ εὐπατριδῆς ἢ ἀγεννῆς ἢ δοῦλος ἢ ἐλεύθερος οὐδὲ ὅλως εἶναι ἢ λέγεσθαι ἐν τῇ πόλει.

25. ΕΡΜ. Ὁρᾶς, ὦ *Λυκῖνε*, ὡς οὐ μάτην οὐδὲ περὶ 25
761 μικρῶν κάμνω πολίτης ἐπιθυμῶν γενέσθαι καὶ αὐτὸς οὐ-
τω καλῆς καὶ εὐδαίμονος πόλεως;

ΛΥΚ. Καὶ γὰρ αὐτός, ὦ Ἐρμότιμε, τῶν αὐτῶν σοι ἐρῶ καὶ οὐκ ἔστιν ὅ τι ἂν μοι πρὸ τούτων εὐξαιμῆν γενέσθαι. εἰ μὲν οὖν πλησίον ἦν ἡ πόλις καὶ φανερὰ ἰδεῖν ἅπασι, πάλαι ἂν, εὖ ἴσθι, μηδὲν ἐνδοιάσας αὐτὸς ἦεν εἰς αὐτὴν καὶ ἐνεπολιτευόμεν ἂν ἐκ πολλοῦ, ἐπεὶ δέ, ὡς ὑμεῖς φατε, σὺ τε καὶ Ἡσίοδος ὁ ῥαψωδός, πάνυ πόρρω ἀπώκισται, ἀνάγκη ζητεῖν ὁδὸν τε τὴν ἀγουσαν ἐπ' αὐτὴν καὶ ἡγεμόνα τὸν ἄριστον. ἢ οὐκ οἶε σὺ χρῆναι οὕτω ποιεῖν;

ΕΡΜ. Καὶ πῶς ἂν ἄλλως ἔλθοι τις;

ΛΥΚ. Οὐκοῦν ὅσον μὲν ἐπὶ τῷ ὑπισχνεῖσθαι καὶ φάσκειν εἰδέναι πολλὴ ἀφθονία τῶν ἡγησομένων· πολλοὶ γὰρ ἔτοιμοι παρεστᾶσιν, αὐτόχθονες ἐκεῖθεν ἕκαστος εἶναι λέγοντες. ὁδός γε μὴν οὐ μία καὶ ἡ αὐτὴ φαίνεται, ἀλλὰ πολλαὶ καὶ διάφοροι καὶ οὐδὲν ἀλλήλαις ὅμοιαι· ἡ μὲν γὰρ ἐπὶ τὰ ἐσπέρια, ἡ δὲ ἐπὶ τὴν ἕω φέρειν ἔοικεν, ἡ δὲ τις ἐπὶ τὰς ἄρκτους, καὶ ἄλλη εὐθὺ τῆς μεσημβρίας,
765 καὶ ἡ μὲν διὰ λειμώνων καὶ φυτῶν καὶ σκιᾶς εὐνδρος καὶ ἡδεῖα οὐδὲν ἀντίτυπον ἢ δύσβατον ἔχουσα, ἡ δὲ πετρώ-
δης καὶ τραχεῖα πολλὴν ἥλιον καὶ δίψος καὶ κάματον προ-
φαίνουσα· καὶ ὅμως αὐταὶ πᾶσαι πρὸς τὴν πόλιν ἄγειν λέ-

26 γονται μίαν οὔσαν ἐς τὰ ἐναντιώτατα τελευτῶσαι. 26. ἔνθα δὴ μοι καὶ ἡ πᾶσα ἀπορία ἐστίν· ἐφ' ἣν γὰρ ἂν ἔλθω αὐτῶν, ἀνὴρ κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀτραποῦ ἐκάστης ἐφρεσιῶς [ἐν τῇ εἰσόδῳ] μάλα τις ἀξιόπιστος ὀρέγει τε τὴν χεῖρα καὶ προτρέπει κατὰ τὴν αὐτοῦ ἀπιέναι, λέγων ἕκαστος αὐτῶν μόνος τὴν εὐθειαν εἰδέναι, τοὺς δ' ἄλλους πλανᾶσθαι μήτ' αὐτοὺς ταύτην (†) ἐλληλυθότας μήτε ἄλλοις ἠγήσασθαι δυναμένοις ἀκολουθήσαντας. καὶ ἂν ἐπὶ τὸν πλησίον ἀφίκωμαι, κάκεινος τὰ ὅμοια ὑπισχνεῖται περὶ τῆς αὐτοῦ ὁδοῦ καὶ τοὺς ἄλλους κακίζει, καὶ ὁ παρ' αὐτὸν ὁμοίως καὶ ἐξῆς ἀπαντες. τό τε τοίνυν πλήθος τῶν ὁδῶν καὶ τὸ ἀνόμιον αὐτῶν οὐ μετρίως ταράττει με καὶ ἀπορεῖν ποιεῖ, καὶ 766 μάλιστα οἱ ἠγεμόνες ὑπερδιατεινόμενοι καὶ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστοι ἐπαινοῦντες· οὐ γὰρ οἶδα ἦντινα τραπόμενος ἢ τῷ μᾶλλον αὐτῶν ἀκολουθήσας ἀφικοίμην ἂν πρὸς τὴν πόλιν.

27 27. EPM. Ἄλλ' ἐγὼ σε ἀπολύσω τῆς ἀπορίας· τοῖς γὰρ προωδοιοπορηκόσιν, ὧ Ἀυκῖνε, πιστεύσας οὐκ ἂν σφαλείης.

ΛΥΚ. Τίσι λέγεις; τοῖς κατὰ ποίαν ὁδὸν ἔλθοῦσιν, ἢ τίνι τῶν ἠγεμόνων ἀκολουθήσασιν; αὐθις γὰρ ἡμῖν τὸ αὐτὸ ἄπορον ἐν ἄλλῃ μορφῇ ἀναφαίνεται ἀπὸ τῶν ἀτραπῶν ἐπὶ τοὺς ἄνδρας μετεληλυθός.

EPM. Πῶς τοῦτο φῆς;

ΛΥΚ. Ὅτι ὁ μὲν τὴν Πλάτωνος τραπόμενος καὶ συνοδοιοπορήσας μετ' αὐτοῦ, ἐκείνην ἐπαινέσεται δῆλον ὅτι, ὁ δὲ τὴν Ἐπικούρου, ἐκείνην, καὶ ἄλλος ἄλλην, σὺ δὲ τὴν ἡμετέραν. ἢ πῶς γὰρ, ὧ Ἐρμότιμε; οὐχ οὕτως;

EPM. Πῶς γὰς οὐ;

ΛΥΚ. Οὐ τοίνυν ἀπέλυσάς με τῆς ἀπορίας, ἀλλ' ἔτι ὁμοίως ἀγνοῶ τῷ μᾶλλον χρῆ πιστεῦσαι τῶν ὁδοιοπόρων· ὁρῶ γὰρ ἕκαστον αὐτῶν καὶ αὐτὸν τὸν ἠγεμόνα μιᾶς πεπειραμένον καὶ ἐκείνην ἐπαινοῦντα καὶ λέγοντα, ὡς αὕτη μόνη ἄγει ἐπὶ τὴν πόλιν. οὐ μέντοι ἔχω εἰδέναι εἰ ἀληθῆ φησιν· ἀλλ' ὅτι μὲν ἀφίεται πρὸς τι τέλος καὶ εἰδέ τινα πόλιν, δώσω αὐτῷ ἴσως, εἰ δὲ ἐκείνην εἶδεν, ἦν ἐχεῖν, ἐν 767

ἢ ἐπιθυμοῦμεν ἐγὼ τε καὶ σὺ πολιτεύσασθαι, ἢ δέον ἐς Κόρινθον ἐλθεῖν, ὃ δ' ἐς Βαβυλῶνα ἀφικόμενος οἶται Κόρινθον ἐωραχέναι, ἄδηλον ἐμοὶ γοῦν ἔτι· οὐ γὰρ πάντως ὃ τινὰ πόλιν ἰδὼν Κόρινθον εἶδεν, εἴ γε οὐ μόνη πόλις ἐστὶν ἡ Κόρινθος. ὃ δὲ δὴ μάλιστα εἰς ἀπορίαν με καθίστησιν, ἐκεῖνό ἐστι, τὸ εἰδέναι ὅτι πᾶσα ἀνάγκη μίαν εἶναι τὴν ἀληθῆ ὁδόν· καὶ γὰρ ἡ Κόρινθος μία ἐστίν, αἱ δ' ἄλλαι πανταχόσε μᾶλλον ἢ ἐς Κόρινθον ἄγουσιν, εἰ μὴ τις οὕτω σφόδρα παραπαίει ὡς οἶσθαι καὶ τὴν εἰς Ὑπερβορέους καὶ τὴν εἰς Ἰνδοὺς ἄγουσαν ἐς Κόρινθον στέλλειν.

ΕΡΜ. Καὶ πῶς οἶόν τε, ὦ Ἀνκίνε; ἄλλη γὰρ ἄλλαχόσε ἄγει.

28. ΛΥΚ. Οὐκοῦν, ὦ καλὲ Ἐρμότιμε, οὐ μικρᾶς δεῖ 28
βουλῆς ἐπὶ τὴν αἴρεσιν τῶν ὁδῶν τε καὶ ἡγεμόνων, οὐδὲ τοῦτο δὴ τὸ τοῦ λόγου [ποιήσομεν], ἔνθα ἂν ἡμᾶς οἱ πόδες φέρωσιν, ἐκεῖσε ἄπιμεν· ἐπεὶ λήσομεν οὕτως ἀντὶ τῆς ἐς Κόρινθον ἀγούσης τὴν ἐπὶ Βαβυλῶνος ἢ Βάκτρων ἀπιόντες. οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἐκεῖνο καλῶς ἔχει, τῇ τύχῃ ἐπιτρέπειν [ὡς τάχα ἂν τὴν ἀρίστην ἐλομένη], εἰ καὶ ἄνευ ἐξετάσεως ὀρμησάμεν ἐπὶ μίαν τῶν ὁδῶν ἠντιναοῦν· δυ-
768 νατὸν μὲν γὰρ καὶ τοῦτο γενέσθαι, καὶ ἴσως ποτὲ ἐγένετο [καὶ] ἐν τῷ μακρῷ χρόνῳ· ἡμᾶς δὲ γε περὶ τῶν οὕτω μεγάλων οὐκ οἶμαι δεῖν παραβόλως ἀναρριπτεῖν οὐδ' ἐς στενὸν κομιδῇ κατακλείειν τὴν ἐλπίδα ἐπὶ ῥιπός, ὡς ἡ παροιμία φησί, τὸν Αἰγαῖον ἢ τὸν Ἴονιον διαπλευσαι θέλοντας, ὅτε οὐδ' αἰτιασάμεθ' ἂν εὐλόγως τὴν τύχην, εἰ τοξεύουσα καὶ ἀκοντίζουσα μὴ πάντως ἔτυχε ἀληθοῦς ἐνὸς ὄντος ἐν μυρίοις τοῖς ψεῦδεσιν, [ὅπερ οὐδὲ τῷ Ὀμηρικῷ τοξότη ὑπῆρξεν, ὃς δέον τὴν πελειάδα κατατοξεῦσαι, ὃ δὲ τὴν μήρινθον ἐνέτεμεν, ὃ Τεῦκρος, οἶμαι.] ἀλλὰ παρὰ πολὺ ἐκεῖνο εὐλογώτερον τῶν πολλῶν ἄλλο τι (†) τραυθήσεσθαι καὶ περιπεσεῖσθαι τῷ τοξεύματι ἐλπίζειν,
769 ἢ πάντως ἐκεῖνο τὸ ἐν [ἐξ ἀπάντων]. ὃ δὲ κίνδυνος ὅτι οὐ μικρός, εἰ ἀντὶ τῆς ἐπ' εὐθὺ ἀγούσης ἐς τῶν πεπλανημένων μίαν ἀγνοοῦντες ἐμπέσοιμεν, ἐλπίζοντες ἄμεινον

αίρήσεσθαι τὴν τύχην ὑπὲρ ἡμῶν, εἰκάζειν σ' οἶμαι (†)· οὐδὲ γὰρ ἀναστρέψαι ἔτι καὶ ἀνασωθῆναι ὀπίσω ἑτάδιον, ἢ ἅπαξ ἐπιδῶ τις αὐτὸν τῇ πνεύσει τὰ ἀπόγεια λυσάμενος, ἀλλ' ἀνάγκη ἐν τῷ πελάγει διαφέρεσθαι ναυτιῶντα ὡς τὸ πολὺ καὶ δεδιότα καὶ καρηβαροῦντα ὑπὸ τοῦ σάλου, δέον ἐξ ἀρχῆς, πρὶν ἐκπλεῦσαι, ἀναβάντα ἐπὶ σκοπὴν τινα σκέψασθαι εἰ ἐπίφορόν ἐστι καὶ οὖριον τὸ πνεῦμα τοῖς Κόρινθόνδε διαπλεῦσαι ἐθέλουσι, καὶ νῆ Δία κυβερνήτην ἕνα⁷⁷⁰ τὸν ἄριστον ἐκλέξασθαι καὶ ναῦν εὐπαγῆ, ὅταν διαρκέσαι πρὸς τηλικούτον τὸν κλύδωνα.

29 29. EPM. Οὕτω γε ἄμεινον, ὦ Λυκῖνε, παρὰ πολὺ. πλὴν οἶδά γε ὅτι ἅπαντας ἐν κύκλῳ περιελθῶν οὐκ ἄλλους ἢ εὐροις οὔτε ἡγεμόνας ἀμείνους οὔτε κυβερνήτας ἐμπειροτέρους τῶν Σιωτικῶν, καὶ ἦν ἐθελήσης γε ἀφικέσθαι ποτὲ ἐς τὴν Κόρινθον, ἐκείνοις ἔφη κατὰ τὰ Χρυσίππου καὶ Ζήνωνος ἴχνη προΐων· ἄλλως δὲ ἀδύνατον.

ΛΥΚ. Ὅρας τοῦτο ὡς κοινόν, ὦ Ἐρμότιμε, εἴρηκας; εἶποι γὰρ ἂν ταῦτό καὶ ὁ τῷ Πλάτῳι ξυνοδοιπορῶν καὶ ὁ Ἐπικούρῳ ἐπόμενος καὶ οἱ ἄλλοι, μὴ ἂν ἐλθεῖν με ἐς τὴν Κόρινθον, εἰ μὴ μεθ' ἑαυτοῦ, ἕκαστος. ὥστε ἢ πᾶσι πιστεῦειν χρή, ὅπερ γελοιότατον, ἢ ἀπιστεῖν ὁμοίως· μακροῦ γοῦν ἀσφαλέστερον τοῦτο, ἄχρι ἂν εὐρωμεν τὸν τάλη-

30 θῆ ἄληθῶς ὑπισχνούμενον (†). 30. ἐπεὶ φέρε, εἰ καθάπερ νῦν ἔχω, ἀγνοῶν ἔτι ὅστις ἐξ ἀπάντων ἐστὶν ὁ ἀληθεύων, ἐλοίμην τὰ ὑμέτερα σοὶ πιστεύσας, ἀνδρὶ φίλῳ, ἀτὰρ μόνα γε τὰ τῶν Σιωτικῶν εἰδότε καὶ μίαν ὁδὸν ὁδοιπορήσαντι ταύτην, ἔπειτα θεῶν τις ἀναβιῶναι ποιήσεις Πλάτωνα καὶ Πυθαγόραν καὶ Ἀριστοτέλην καὶ τοὺς ἄλλους, οἱ δὲ περιστάντες ἐρωτῶν με ἢ καὶ νῆ Δί' ἐς δικαστήριον ἀγαγόντες ὕβρεως ἕκαστος δικάζοιντο λέγοντες, ὦ βέλτιστε Λυκῖνε, τί παθὼν ἢ τίνι ποτὲ πιστεύσας Χρυσίππου καὶ Ζήωνα προ-⁷⁷¹ετίμησας ἡμῶν, πρεσβυτέρων ὄντων παρὰ πολὺ, χθές καὶ πρόην γενομένους, μήτε λόγου μεταδοὺς ἡμῖν μήτε πειραθεῖς ὅλως ὧν φασί; εἰ ταῦτα λέγοιεν, τί ἂν ἀποκριναίμην αὐτοῖς; ἢ ἔξαρκέσει μοι, ἂν εἶπω ὅτι Ἐρμότιμῳ ἐπέισθην φίλῳ ἀνδρὶ; ἀλλὰ φαῖεν ἂν, οἶδ' ὅτι, Ἡμεῖς, ὦ

Λυκίνε, οὐκ ἴσμεν τὸν Ἐρμότιμον τοῦτον ὅστις ποτέ ἐστιν, οὐδὲ ἐκεῖνος ἡμᾶς· ὥστε οὐκ ἔχρην ἀπόντων καταγιγνώσκειν οὐδὲ ἐρήμην ἡμῶν καταδικαιτῶν ἀνδρὶ πιστεύσαντα μίαν ὁδὸν ἐν φιλοσοφίᾳ καὶ οὐδὲ ταύτην ἴσως ἀκριβῶς κατανοήσαντι. οἱ δέ γε νομοθέται, ὧ Λυκίνε, οὐχ οὕτω προσιάττουσι τοῖς δικασταῖς ποιεῖν, οὐδὲ τοῦ ἑτέρου μὲν ἀκούειν, τὸν δὲ ἕτερον οὐκ ἔαν λέγειν ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἃ οἶεται ξυμφέρειν, ἀλλ' ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι, ὡς ῥᾶν ἀντεξετάζοντες τοὺς λόγους εὐρίσκειεν τάλῃθῃ τε καὶ ψευδῇ, καὶ ἦν γε μὴ οὕτω ποιῶσιν, ἐφίεναί διδωσιν ὁ νόμος εἰς ἕτερον δικαστήριον. 31. τοιαῦτα ἅττα εἰκὸς 31
 ἐρεῖν αὐτούς. ἢ τάχ' ἂν τις αὐτῶν καὶ προσέροίτο με, Εἰπέ μοι, λέγων, ὧ Λυκίνε, εἴ τις Αἰθίοψ μηδεπώποτε ἄλλους ἀνθρώπους ἰδών, οἷοι ἡμεῖς ἐσμεν, διὰ τὸ μη ἀποδεδημηκέναι τὸ παράπαν, ἐν τινι συλλόγῳ τῶν Αἰθιό-
 772 πων δισχυρίζοιτο καὶ λέγοι μηδαμόθι τῆς γῆς ἀνθρώπους εἶναι λευκοὺς ἢ ξανθοὺς μηδὲ ἄλλο τι ἢ μέλανας, ἄρα πιστεύοιτ' ἂν ὑπ' αὐτῶν; ἢ εἴποι τις ἂν πρὸς αὐτὸν τῶν πρεσβυτέρων Αἰθιοπῶν, Σὺ δὲ δὴ πόθεν ταῦτα, ὧ θρασύτατε, οἴσθαι; οὐ γὰρ ἀπεδήμησας παρ' ἡμῶν οὐδαμόσε οὐδὲ νῆ Δία τὰ παρὰ τοῖς ἄλλοις εἶδες ὅποιά ἐστι. φραῖην ἂν ἔγωγε δίκαια ἐρωτῆσαι τὸν πρεσβύτην; ἢ πῶς, ὧ Ἐρμότιμε, συμβουλεύεις;

ΕΡΜ. Οὕτω· δικαιοτάτα γὰρ ἐπιπλήξαι δοκεῖ μοι.

ΛΥΚ. Καὶ γὰρ ἔμοιγε, ὧ Ἐρμότιμε. ἀλλὰ τὸ μετὰ τοῦτο οὐκέτ' οἶδα εἰ ὁμοίως καὶ σοὶ δόξει· ἐμοὶ μὲν γὰρ καὶ τοῦτο πάνυ δοκεῖ.

32. ΕΡΜ. Τὸ ποῖον;

82

ΛΥΚ. Ἐπάξει δηλαδὴ ὁ ἀνὴρ καὶ φήσει πρὸς με ὡδὲ πως· ἀνάλογον τοίνυν κείσθω τις ἡμῖν, ὧ Λυκίνε, τὰ Στωϊκῶν μόνᾳ εἰδῶς, καθάπερ ὁ σὸς φίλος οὗτος ὁ Ἐρμότιμος, ἀποδημήσας δὲ μηδεπώποτε μήτε ἐς Πλάτωνος μήτε παρὰ τὸν Ἐπίκουρον μήτε ὅλως παρ' ἄλλον τινά. εἰ τοίνυν λέγοι μηδὲν οὕτω καλὸν εἶναι μηδ' ἀληθὲς παρὰ
 773 τοῖς πολλοῖς, οἷα τὰ τῆς Στοᾶς ἐστι καὶ ἃ ἐκεῖνη φησίν, οὐκ ἂν εὐλόγως θρασὺς εἶναι δόξειεν [ἂν] σοι περὶ πάν-

των ἀποφαινόμενος, ἐν εἰδῶς καὶ ταῦτα οὐδεπώποτε ἐξ Αἰθιοπίας τὸν ἕτερον πόδα προελθῶν; τί βούλει ἀποκρίνωμαι αὐτῷ;

ΕΡΜ. Τὸ ἀληθέστατον ἐκεῖνο δηλαδή, ὅτι ἡμεῖς τὰ μὲν Στωϊκῶν καὶ πάνυ ἐκμανθάνομεν ὡς ἂν κατὰ ταῦτα φιλοσοφεῖν ἀξιοῦντες, οὐκ ἀγνοοῦμεν δὲ καὶ τὰ ὑπὸ τῶν ἄλλων λεγόμενα· ὁ γὰρ διδάσκαλος κάκεινα μεταξὺ [καὶ] διέξεισι πρὸς ἡμᾶς καὶ ἀνατρέπει γε αὐτὰ προσθεὶς αὐτός.

83 33. ΛΥΚ. Ἡ νομίζεις ἐνταῦθα σιωπήσεσθαι ἡμῖν τοὺς ἀμφὶ τὸν Πλάτωνα καὶ Πυθαγόραν καὶ Ἐπίκουρον καὶ τοὺς ἄλλους, οὐχὶ δὲ ἀναγελάσαντας ἂν εἰπεῖν πρὸς ἐμέ, Οἶα ποιεῖ, ὦ Λυκίνε, ὁ ἐταῖρός σου ὁ Ἐρμότιμος; ἀξιοὶ τοῖς ἀντιδίκοις περὶ ἡμῶν πιστεῖν καὶ οἶεται τοιαῦτα εἶναι τὰ ἡμέτερα, ὅποια ἂν ἐκεῖνοι φῶσιν ἢ οὐκ εἰδότες ἢ κρυπτόμενοι τὰληθές; οὐκοῦν ἦν τινα [καὶ] τῶν ἀθλητῶν ἴδη ἀσκούμενον πρὸ τοῦ ἀγῶνος, λακτίζοντα ἐς τὸν ἀέρα ἢ πύξ κενὴν πληγὴν τινα καταφέροντα, ὡς τὸν 74 ἀνταγωνιστὴν δῆθεν παίοντα, εὐθὺς ἀνακηρύξει αὐτὸν ἀγνοθέτης ὢν ὡς ἄμαχόν τινα, ἢ ἐκεῖνα μὲν οἰήσεται ῥάδια εἶναι καὶ ἀσφαλῆ τὰ νεανιεύματα, οὐθενὸς ἀνταιρομένου αὐτῷ, τὴν δὲ νίκην τηνικαῦτα κρίνεσθαι, ὅπότεν καταγωνίσηται τὸν ἀντίπαλον αὐτὸν καὶ κρατήσῃ, ὁ δ' ἀπαγορεύσῃ, ἄλλως δὲ οὐ; μὴ τοίνυν μηδὲ Ἐρμότιμος ἀφ' ὧν ἂν οἱ διδάσκαλοι αὐτοῦ σκιαμαχῶσι πρὸς ἡμᾶς ἀπόντας, οἰέσθω κρατεῖν αὐτοὺς ἢ τὰ ἡμέτερα τοιαῦτα εἶναι ὡς ἀνατρέπεσθαι ῥαδίως· ἐπεὶ τὸ τοιοῦτον ὅμοιον ἂν εἴη τοῖς τῶν παιδίων οἰκοδομήμασιν, ἃ κατασκευάσαντες ἐκεῖνοι ἀσθενῆ εὐθὺς ἀνατρέπουσιν, ἢ καὶ νῆ Δία τοῖς τοξεύειν μελετῶσιν, οἱ κάρφη τινὰ συνδήσαντες, ἔπειτα ἐπὶ κοντοῦ πῆξαντες οὐ πόρρω προθέμενοι στοχάζονται ἀφιέντες, καὶ ἦν τύχῳσι ποτε καὶ διαπείρωσι τὰ κάρφη, ἀνέκραγον εὐθὺς ὡς τι μέγα ποιήσαντες, εἰ διεξελέλυθεν αὐτοῖς τὸ βέλος διὰ τῶν φρυγάνων. ἀλλ' οὐ Πέρσαι γε οὕτω ποιοῦσιν οὐδὲ Σκυθῶν ὅσοι τοξόται, ἀλλὰ πρῶτον μὲν αὐτοὶ κινούμενοι ἀφ' ἵππων ὡς τὸ πολὺ τοξεύουσιν, ἔπειτα δὲ καὶ τὰ τοξενόμενα κινεῖσθαι ἀξιοῦσιν, οὐχ ἑστῶτα οὐδὲ

775 περιμένοντα τὸ βέλος, ἔστ' ἂν ἐμπέσῃ, ἀλλὰ διαδιδράσονται ὡς ἐνὶ μάλιστα· θηρία γέ τοι ὡς τὸ πολὺ κατατοξεύουσι, καὶ ὀρνίθων ἔνιοι τυγχάνουσιν. ἦν δέ ποτε καὶ ἐπὶ σκοποῦ δέῃ πειραθῆναι τοῦ τόνον τῆς πληγῆς, ξύλον ἀντίτυπον ἢ ἀσπίδα ὠμοβοΐνην προθέμενοι διελαύνουσι, καὶ οὕτω πιστεύουσι, κἂν δι' ὄπλων σφίσι χωρῆσαι τοὺς οἰστούς. εἶπε τοίνυν, ὦ Λυκῖνε, παρ' ἡμῶν Ἑρμοτίμῳ ὅτι οἱ διδάσκαλοι αὐτοῦ φρύγανα προθέμενοι κατατοξεύουσιν, εἰτά φασιν ἀνδρῶν ὠπλισμένων κεκρατηκέναι, καὶ εἰκόνας ἡμῶν γραψάμενοι πυκτεύουσι πρὸς ἐκείνας, καὶ κρατήσαντες, ὡς τὸ εἶκός, ἡμῶν κρατεῖν οἴονται. ἀλλὰ φαίημεν ἂν ἕκαστος πρὸς αὐτοὺς τὰ τοῦ Ἀχιλλεύος ἐκεῖνα, ἃ φησι περὶ τοῦ Ἐκτορος ὅτι

οὐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσουσι μέτωπον.

ταῦτα μὲν οἱ ξύμπαντες ἐν τῷ μέρει ἕκαστος. 34. ὁ Πλά- 34
των δ' ἂν μοι δοκεῖ καὶ διηγῆσασθαι τι τῶν ἐκ Σικελίας
ἄς ἂν εἰδῶς τὰ ἐκεῖ πλεῖστα· τῷ γὰρ Συρακουσίῳ Γέλωνί
φρασι δυσῶδες εἶναι τὸ στόμα καὶ τοῦτο ἐπὶ πολὺ διαλα-
θεῖν αὐτόν, οὐδενὸς τολμῶντος ἐλέγχειν τύραννον ἄνδρα,
776 μέχρι δὴ τινα γυναῖκα ξένην συνενεχθεῖσαν αὐτῷ τολμῆσαι
[καὶ] εἰπεῖν ὅπως ἔχοι· τὸν δὲ παρὰ τὴν γυναῖκα ἐλθόν-
τα τὴν ἑαυτοῦ ὀργίζεσθαι ὅτι οὐκ ἐμήνυσε πρὸς αὐτόν
εἰδυῖα μάλιστα τὴν δυσωδίαν, τὴν δὲ παραιτεῖσθαι συγγνώ-
μην ἔχειν αὐτῇ· ὑπὸ γὰρ τοῦ μὴ πεπειρᾶσθαι ἄλλον ἄν-
δρὸς μηδὲ ὀμιλῆσαι πλησίον οἰηθῆναι ἅπασιν τοῖς ἀνδρά-
σι τοιοῦτό τι ἀποπνεῖν τοῦ στόματος. καὶ ὁ Ἑρμότιμος
τοιγαροῦν ἅτε μόνοις τοῖς Στωϊκοῖς ξυνῶν, φαίη ἂν ὁ
Πλάτων, εἰκότως ἀγνοεῖ ὅποια τῶν ἄλλων τὰ στόματά
ἔστιν. ὅμοια δ' ἂν καὶ Χρῦσιππος εἴποι ἢ ἔτι πλείω τού-
των, εἴπερ λιπὼν αὐτὸν ἄκριτον ἐπὶ τὰ Πλάτωνος ὀρμή-
σαιμι πιστεύσας τινὲ τῶν μόνῳ Πλάτῳ ὠμιληκότων. ἐνί
τε λόγῳ ξυνελών φημι, ἄχρι ἂν ἄδηλον ἢ τίς ἢ ἀληθής ἐστι
προαίρεσις ἐν φιλοσοφίᾳ, μηδεμίαν αἰρεῖσθαι· ὕβρις γὰρ
ἐς τὰς ἄλλας τὸ τοιοῦτον.

35. ΕΡΜ. Ὁ Λυκῖνε, πρὸς τῆς Ἑστίας, Πλάτωνα 35
μὲν καὶ Ἀριστοτέλην καὶ Ἐπίκουρον καὶ τοὺς ἄλλους ἀτρε-

μειν ἐάσωμεν· οὐ γὰρ κατ' ἐμὲ ἀνταγωνίζεσθαι αὐτοῖς· νῶ δέ, ἐγὼ τε καὶ σύ, ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν ἐξετάσωμεν, εἰ τοι-
οὔτὸν ἐστὶ τὸ φιλοσοφίας πρᾶγμα, οἷον ἐγὼ φημι αὐτὸ
εἶναι. Αἰθιοπας δέ γε ἢ τὴν Γέλωνος γυναῖκα τί ἔδει 777
καλεῖν ἐκ Συρακουσῶν ἐπὶ τὸν λόγον;

ΛΥΚ. Ἄλλ' ἐκεῖνοι μὲν ἀπίτωσαν ἐκποδῶν, εἴ σοι
δοκοῦσι περιττοὶ εἶναι πρὸς τὸν λόγον· σὺ δὲ λέγε ἤδη·
θαυμαστὴν γάρ τι ἔρειν ἔσικας.

ΕΡΜ. Δοκεῖ μοι, ὦ Λυκῖνε, καὶ πάνυ δυνατὸν εἶ-
ναι μόνα τὰ τῶν Στωϊκῶν ἐκμαθόντα εἰδέναι τάληθές
ἀπὸ τούτων, κἂν μὴ τὰ τῶν ἄλλων ἐπεξέλθῃ τις ἐκμαν-
θάνων ἕκαστα. οὕτως δὲ σκόπει· ἢν τις λέγῃ πρὸς σὲ
μόνον τοῦτο, ὡς αἱ δύο δυνάδες τὸν τέτταρα ἀριθμὸν
ἀποτελοῦσιν, ἄρα δεῖσει περιμόντα σε πυνθάνεσθαι τῶν
ἄλλων, ὅσοι ἀριθμητικοί, μὴ τις ἄρα εἶη πέντε ἢ ἐπτὰ
λέγων αὐτὰς εἶναι; ἢ αὐτίκα εἰδείης ἂν ὅτι ὁ ἀνὴρ ἀλη-
θῆ λέγει;

ΛΥΚ. Αὐτίκα, ὦ Ἐρμότιμε.

ΕΡΜ. Τί ποτ' οὖν ἀδύνατον εἶναί σοι δοκεῖ, ἐντυγ-
χάνοντά τινα μόνοις τοῖς Στωϊκοῖς λέγουσι τάληθῆ περ-
θεσθαί τε αὐτοῖς καὶ μηκέτι δεῖσθαι τῶν ἄλλων εἰδότα
ὡς οὐκ ἂν ποτε τὰ τέτταρα πέντε γένοιτο, οὐδ' ἂν μυ-
ρίοι Πλάτωνες ἢ Πυθαγόραι λέγωσιν;

36 36. ΛΥΚ. Οὐδὲν πρὸς ἔπος, ὦ Ἐρμότιμε· τὰ γὰρ
ὁμολογούμενα τοῖς ἀμφισβητουμένοις εἰκάζεις, πάμπλου 778
αὐτῶν διαφέροντα. ἢ τί ἂν φαίης; ἔστιν ᾧτινι ἐντετύ-
χηκας λέγοντι τὰς δύο δυνάδας συντεθείσας τὸν ἐπτὰ ἢ
ἐνδεκα ἀριθμὸν ἀποτελεῖν;

ΕΡΜ. Οὐκ ἔγωγε· ἢ μαίνοιτ' ἂν ὁ μὴ τέτταρα ξυμ-
βαίνειν λέγων.

ΛΥΚ. Τί δέ; ἐντετύχηκας πάποτε — καὶ πρὸς Χα-
ρίτων πειρῶ ἀληθεύειν — Στωϊκῶ τινι καὶ Ἐπικουρεῖφ
μὴ διαφερομένοις περὶ ἀρχῆς ἢ τέλους;

ΕΡΜ. Οὐδαμῶς.

ΛΥΚ. Ὅρα τοίνυν μὴ πῶς με παραλογίζῃ, ὦ γεν-
ναῖε, καὶ ταῦτα φίλον ὄντα· ζητούντων γὰρ ἡμῶν οὔτι-

νες ἀληθεύουσιν ἐν φιλοσοφίᾳ, σὺ τοῦτο προαρηπάσας
 ἔδωκας φέρων τοῖς Στωϊκοῖς λέγων ὡς οὗτοι εἰσιν οἱ τὰ
 δις δύο τέτταρα τιθέντες, ὅπερ ἄδηλον εἰ οὕτως ἔχει·
 φαῖεν γὰρ ἂν οἱ Ἐπικουρείοι ἢ Πλατωνικοί, σφᾶς μὲν
 779 οὕτω ξυντιθέναι, ἡμᾶς δὲ πέντε ἢ ἑπτὰ λέγειν αὐτά. ἢ
 οἱ δοκοῦσί σοι τοῦτο ποιεῖν, ὁπόταν ὑμεῖς μὲν μόνον τὸ
 καλὸν ἀγαθὸν ἠγῆσθε εἶναι, οἱ Ἐπικουρείοι δὲ τὸ ἡδύ;
 καὶ ὅταν ὑμεῖς λέγητε σώματα εἶναι ἅπαντα, ὁ Πλάτων
 δὲ νομίζῃ καὶ ἀσώματον τι ἐν τοῖς οὖσιν εἶναι; ἀλλ' ὅπερ
 ἔφη, πλεονεκτικῶς πάνυ αὐτὸ τὸ ἀμφισβητούμενον συλλα-
 βῶν ὡς ἀναμφιλόγως ἴδιον τῶν Στωϊκῶν δίδως αὐτοῖς ἔχειν,
 καίτοι ἀντιλαμβανομένων τῶν ἄλλων καὶ λεγόντων αὐτῶν
 τοῦτο εἶναι, ἔνθα δὴ κρίσεως μάλιστα, οἴμαι, δεῖ. ἂν μὲν
 οὖν πρόδηλον γένηται τοῦτο, ὡς Στωϊκῶν ἔστι μόνων τὰ
 δις δύο τέτταρα ἠγεῖσθαι, ὥρα σιωπᾶν τοῖς ἄλλοις· ἄχρι
 δ' ἂν αὐτοῦ τούτου πέρι διαμάχωνται, πάντων ὁμοίως
 ἀκουστέον ἢ εἰδέναι ὅτι πρὸς χάριν δικάζειν δόξομεν.

780 37. ΕΡΜ. Οὐ μοι δοκεῖς, ὦ Ἀνκίτε, ξυνιέναι πῶς 37
 βούλομαι εἰπεῖν.

ΛΥΚ. Οὐκοῦν σαφέστερον χρῆ λέγειν εἰ ἕτεροῖόν τι,
 ἀλλὰ μὴ τοῦτο φῆς.

ΕΡΜ. Εἶση αὐτίκα οἷόν τι λέγω. Θῶμεν γὰρ τινας
 δύο εἰσεληλυθέναι ἐς τὸ Ἀσκληπιεῖον ἢ ἐς τοῦ Διονύσου
 τὸ ἱερόν, εἶτα μέντοι φιάλην τινὰ τῶν ἱερῶν ἀπολωλέναι.
 δεῖσει δὴ πού ἀμφοτέρους ἐρευνῆσθαι αὐτούς, ὁπότερος
 ὑπὸ κόλπου ἔχει τὴν φιάλην.

ΛΥΚ. Καὶ μάλα.

ΕΡΜ. Ἐχει δὲ πάντως ὁ ἕτερος.

ΛΥΚ. Πῶς γὰρ οὐ, εἴ γε ἀπόλωλεν;

ΕΡΜ. Οὐκοῦν ἂν παρὰ τῷ προτέρῳ εὐρης αὐτήν,
 οὐκέτι τὸν ἕτερον ἀποδύσεις· πρόδηλον γὰρ ὡς οὐκ ἔχει.

ΛΥΚ. Πρόδηλον γάρ.

ΕΡΜ. Καὶ εἴ γε μὴ εὔρομεν ἐν τῷ τοῦ προτέρου
 κόλπῳ, ὁ ἕτερος πάντως ἔχει, καὶ οὐδὲν ἐρεῦνης οὐδὲ
 οὕτως δεῖ.

ΛΥΚ. Ἐχει γάρ.

ΕΡΜ. Καὶ ἡμεῖς τοίνυν εἰ εὐροῖμεν ἤδη παρὰ τοῖς Στωϊκοῖς τὴν φιάλην, οὐκέτι ἐρευνᾶν τοὺς ἄλλους ἀξιόσομεν ἔχοντες ὃ πάλαι ἐζητοῦμεν. ἢ τίνος γὰρ ἂν ἔνεκα ἔτι κάμνοιμεν;

38 *ΛΥΚ.* Οὐδενός, εἴ γε εὐροῖτε καὶ εὐρόντες ἔχοιτε εἰδέναι ὡς ἐκεῖνο ἦν τὸ ἀπολωλός, ἢ ὅλως γνωρίζον ὑμῖν εἶη τὸ ἀνάθημα. νῦν δέ, ὡς ἑταῖρε, πρῶτον μὲν οὐ δύο εἰσὶν οἱ παρελθόντες ἐς τὸν νεών, ὡς ἀναγκαῖον εἶναι τὸν ἕτερον αὐτοῖν τὰ φώρια ἔχειν, ἀλλὰ μάλα πολλοὶ τινες, εἶτα καὶ τὸ ἀπολόμενον αὐτὸ ἄδηλον ὃ τι ποτὲ ἔστιν, εἴτε φιάλη τις ἢ σκύφος ἢ στέφανος· ὅσοι γοῦν ἱερεῖς, ἄλλος ἄλλο εἶναι λέγουσι καὶ οὐδὲ περὶ τῆς ὕλης αὐτῆς ὁμολο- 781 γοῦσιν, ἀλλ' οἱ μὲν χαλκοῦ, οἱ δὲ ἀργύρου, οἱ δὲ χρυσοῦ, οἱ δὲ κασσιτέρου εἶναι αὐτὸ φάσκουσιν. ἀνάγκη τοίνυν ἅπαντας ἀποδῶσαι τοὺς εἰσελθόντας, εἰ βούλει εὐρεῖν τὸ ἀπολωλός· καὶ γὰρ ἂν παρὰ τῷ πρώτῳ εὐθὺς εὐρης φιάλην χρυσοῦν, ἔτι καὶ τοὺς ἄλλους σοι ἀποδουτέον.

ΕΡΜ. Διὰ τί, ὦ Λυκῖνε;

ΛΥΚ. Ὅτι ἄδηλον εἰ φιάλη ἦν τὸ ἀπολόμενον. εἰ δὲ καὶ τοῦτο ὑπὸ πάντων ὁμολογηθεῖη, ἀλλ' οὔτοι γε χρυσοῦν ἅπαντές φασιν εἶναι τὴν φιάλην· εἰ δὲ καὶ μάλιστα γνώριμον γένοιτο ὡς φιάλη ἀπόλοιτο χρυσοῦ, καὶ σὺ παρὰ τῷ πρώτῳ εὐροῖς φιάλην χρυσοῦν, οὐδὲ οὕτω παύσῃ διερευνώμενος τοὺς ἄλλους· οὐ γὰρ δῆλόν που εἰ αὐτὴ ἦν ἡ τοῦ Θεοῦ. ἢ οὐκ οἶε πολλὰς φιάλας εἶναι χρυσαῖς;

ΕΡΜ. Ἐγώ γε.

ΛΥΚ. Δείξει δὴ ἐπὶ πάντας ἵνα ἐρευνῶντα καὶ τὰ παρ' ἐκάστῳ εὐρεθέντα πάντα ἐς μέσον καταθέντα εἰκάζειν ὃ τι ποτὲ αὐτῶν πρόποι ἂν θεῖον κτήμα οἴεσθαι.

39 39. καὶ γὰρ αὖ τὸ τὴν πολλὴν ἀπορίαν παρεχόμενον τοῦτό ἐστιν, ὅτι ἕκαστος τῶν ἀποδουθησομένων ἔχει τι πάντως, ὃ μὲν σκύφον, ὃ δὲ φιάλην, ὃ δὲ στέφανον, καὶ ὃ μὲν ἐκ χαλκοῦ, ὃ δὲ ἐκ χρυσοῦ, ὃ δὲ ἀργύρου· εἰ δὲ ὃ ἔχει, τοῦτο [τὸ] ἱερόν ἐστιν, οὐδέπω δῆλον. πᾶσα τοίνυν ἀνάγκη ἀπορεῖν ὄντινα ἱερόσυλον εἴπῃς, ὅπου γε καὶ εἰ πάντες τὰ ὅμοια εἶχον, ἄδηλον καὶ οὕτως ὅστις ἦν ὃ τὰ

782 τοῦ Θεοῦ ὑφηρημένος· ἔστι γὰρ καὶ ἰδιωτικὰ ἔχειν. τὸ δ' αἴτιον τῆς ἀγνοίας ἐν ἔστιν, οἶμαι, τὸ ἀνεπίγραφον εἶναι τὴν ἀπολομένην φιάλην — θῶμεν γὰρ φιάλην ἀπολωλέναι — ὡς εἴ γε ἐπεγέγραπτο τοῦ Θεοῦ τὸ ὄνομα ἢ τοῦ ἀναθέντος, ἦτιον ἂν ἐκάμομεν καὶ εὐρόντες τὴν ἐπιγεγραμμένην ἐπεπαύμεθ' ἂν ἀποδύοντες καὶ ἐνοχλοῦντες τοὺς ἄλλους. οἶμαι δέ σε, ὦ Ἐρμότιμε, καὶ ἀγῶνας ἦδη γυμνικούς ἐωρακένας πολλάκις.

ΕΡΜ. Καὶ ὀρθῶς οἶει· πολλάκις γὰρ καὶ πολλαχόθι.

ΛΥΚ. Ἡ οὖν ποτε καὶ παρὰ τοὺς ἀθλοθέτας αὐτοὺς ἐκαθέξου;

ΕΡΜ. Νῆ Δία, ἔναγχος Ὀλυμπίασιν ἐπὶ τὰ λαϊὰ τῶν Ἑλλανοδικῶν, Εὐανδρίδου τοῦ Ἥλειου θεάν μοι προκαταλαβόντος ἐν τοῖς ἑαυτοῦ πολίταις· ἐπεθύμου γὰρ ἐγγύθεν ἅπαντα ὄραν τὰ παρὰ τοῖς Ἑλλανοδίκαις γιγνόμενα.

ΛΥΚ. Οἶσθα οὖν καὶ τοῦτο, πῶς κληροῦσιν ὄντινα ᾧτινι χρῆ παλαίειν ἢ παγκρατιάξειν;

ΕΡΜ. Οἶδα γάρ.

ΛΥΚ. Οὐκοῦν ἄμεινον σὺ ἂν εἴποις ὡς ἐγγύθεν ἰδῶν.

40. ΕΡΜ. Τὸ μὲν παλαιὸν ἐπὶ Ἡρακλέους ἀγωνο- 40
θαιτοῦντος φύλλα δάφνης —

ΛΥΚ. Μῆ μοι τὰ πάλαι, ὦ Ἐρμότιμε, ἃ δὲ εἶδες ἔναγχος, ἐκεῖνα λέγε.

ΕΡΜ. Κάλπις ἀργυρᾷ πρόκειται ἱερὰ τοῦ Θεοῦ· ἐς ταύτην ἐμβάλλονται κληροὶ μικροί, ὅσον δὴ κυμαῖοι τὸ 783 μέγεθος, ἐπιγεγραμμένοι. ἐγγράφεται δὲ ἐς δύο μὲν ἄλφα ἐν ἑκατέρῳ, ἐς δύο δὲ τὸ βῆτα, καὶ ἐς ἄλλους δύο τὸ γάμμα καὶ ἐξῆς κατὰ τὸ αὐτό, ἦν πλείους οἱ ἀθληταὶ ὦσι, δύο αἰεὶ κληροὶ τὸ αὐτὸ γράμμα ἔχουσι. προσελθὼν δὲ τῶν ἀθλητῶν ἕκαστος προσενεξάμενος τῷ Διὶ καθεὶς τὴν χεῖρα ἐς τὴν κάλπιν ἀνασπᾷ τῶν κληρῶν ἓνα καὶ μετ' ἐκεῖνον ἕτερος, καὶ παρεστῶς μαστιγοφόρος ἐκάστῳ ἀνέχει αὐτοῦ τὴν χεῖρα οὐ παρέχων ἀναγνῶναι ὅ τι τὸ γράμμα ἔστιν ὃ ἀνέσπακεν. ἀπάντων δὲ ἦδη ἐχόντων ὃ ἀλυτάρχης, οἶμαι, ἢ τῶν Ἑλλανοδικῶν αὐτῶν εἰς — οὐκέτι

γὰρ τοῦτο μέμνημαι — περιῶν ἐπισκοπεῖ τοὺς κλήρους ἐν κύκλῳ ἐστώτων καὶ οὕτω τὸν μὲν τὸ ἄλφα ἔχοντα τῷ τὸ ἕτερον ἄλφα ἀνεσπακότι παλαίειν ἢ παγκρατιάξειν συνάπτει, τὸν δὲ τὸ βῆτα τῷ τὸ βῆτα ὁμοίως καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ὁμογράμμους κατὰ ταῦτό· οὕτω μὲν γάρ, ἦν ἄρτιοι ὦσιν οἱ ἀγωνισταί, οἷον ὀκτώ ἢ τέτταρες ἢ δώδεκα· ἦν δὲ περιτοί, πέντε ἐπτά ἑννέα, γράμμα τι περιτὸν ἐνὶ κλήρῳ ἐγγραφέν συμβάλλεται αὐτοῖς, ἀντίγραφον ἄλλο οὐκ ἔχον. ὅς δ' ἂν τοῦτο ἀνασπάσῃ, ἐφεδρεύει περιμένων, ἔστ' ἂν ἐκεῖνοι ἀγωνίσωνται· οὐ γὰρ ἔχει [τὸ] ἀντίγραμμα· καὶ ἔστι τοῦτο οὐ μικρά τις εὐτυχία τοῦ ἀθλη- 751 τοῦ, τὸ μέλλειν ἀκμῆτα τοῖς κεκμηκόσι συμπεσεῖσθαι.

- 41 41. ΛΥΚ. Ἐχ' ἀτρέμα· τούτου γὰρ ἐδεόμην μάλιστα. οὐκοῦν ἑννέα ὄντες ἀνεσπάκασιν ἅπαντες καὶ ἔχουσι τοὺς κλήρους. περιῶν δὴ — βούλομαι γὰρ σε Ἑλλανοδίκτην ἀντὶ Θεατοῦ ποιῆσαι — ἐπισκοπεῖς τὰ γράμματα, καὶ οὐ πρότερον, οἶμαι, μάθοις ἂν ὅστις ὁ ἐφεδρός ἐστιν, ἦν μὴ ἐπὶ πάντας ἔλθῃς καὶ συζεύξῃς αὐτούς.

ΕΡΜ. Πῶς, ὦ Λυκίνε, τοῦτο φῆς;

ΛΥΚ. Ἀδύνατόν ἐστιν εὐθὺς εὔρειν τὸ γράμμα ἐκεῖνο τὸ δηλοῦν τὸν ἐφεδρον, ἢ τὸ μὲν γράμμα ἴσως ἂν εὔροις, οὐ μὴν εἴσῃ γε εἰ ἐκεῖνο ἐστιν· οὐ γὰρ προεῖρηται ὅτι τὸ Κ ἢ τὸ Μ ἢ τὸ Ι ἐστὶ τὸ χειροτονοῦν τὸν ἐφεδρον· ἀλλ' ἐπειδὴν τῷ Α ἐντύχῃς, ζητεῖς τὸν τὸ ἕτερον Α ἔχοντα καὶ εὐρῶν ἐκείνους μὲν ἤδη συνζευξας, ἐντυχῶν δὲ αὐθις τῷ βῆτα τὸ ἕτερον βῆτα ὅπου ἐστὶ ζητεῖς, τὸ ἀντίπαλον τῷ εὐρεθέντι, καὶ ἐπὶ πάντων ὁμοίως, ἄχρι ἂν ἐκεῖνός σοι περιλειφθῇ ὁ τὸ μόνον γράμμα ἔχων τὸ ἀναταγώνιστον.

- 42 42. ΕΡΜ. Τί δ' εἰ ἐκείνῳ πρώτῳ ἢ δευτέρῳ ἐντύχοις, τί ποιήσεις;

ΛΥΚ. Οὐ μὲν οὖν, ἀλλὰ σὺ ὁ Ἑλλανοδίκτης ἐθέλω εἰδέναι ὅ τι καὶ πράξεις· πρότερον αὐτίκα ἐρεῖς ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ ἐφεδρος, ἢ δεήσει ἐπὶ πάντας ἐν κύκλῳ ἐλθόντα ἰδεῖν εἴ που αὐτῷ γράμμα ὁμοίον ἐστιν; ὡς εἴ γε μὴ τοὺς πάντων κλήρους ἴδοις, οὐκ ἂν μάθοις τὸν ἐφεδρον.

ΕΡΜ. Καὶ μὴν, ὦ Λυκίνε, ῥαδίως ἂν μάθοιμι· ἐπὶ
785 γοῦν τῶν ἐννέα ἦν τὸ Ε εὖρω πρῶτον ἢ δεύτερον, οἶδα
ὅτι ἔφεδρος ὁ τοῦτο ἔχων ἐστί.

ΛΥΚ. Πῶς, ὦ Ἐρμότιμε;

ΕΡΜ. Οὕτως· τὸ Α δύο αὐτῶν ἔχουσι καὶ τὸ Β
ὁμοίως δύο, τῶν λοιπῶν δὲ τετάρων ὄντων οἱ μὲν τὸ Γ,
οἱ δὲ τὸ Δ πάντως ἀνεσπάκασι καὶ ἀνήλωται ἤδη ἐς τοὺς
ἀθλητὰς ὀκτιῶ ὄντας τὰ τέτταρα γράμματα. δῆλον οὖν
ὅτι μόνον ἂν οὕτω περιττὸν εἴη τὸ ἐξῆς γράμμα τὸ Ε,
καὶ ὁ τοῦτο ἀνεσπακῶς ἔφεδρός ἐστι.

ΛΥΚ. Πότερον ἐπαινέσω σε, ὦ Ἐρμότιμε, τῆς συνέ-
σεως, ἢ θέλεις ἀντίπεω τά γ' ἐμοὶ δοκοῦντα, ὅποια ἂν ἦ;

ΕΡΜ. Νῆ Αἴα· διαπορῶ μέντοι ὅ τι ἂν εὐλογον
ἀντειπεῖν ἔχοις τὸ τοιοῦτον.

43. ΛΥΚ. Σὺ μὲν γὰρ ὡς ἐξῆς πάντων γραφομένων 43
[τῶν] γραμμάτων εἴρηκας, οἷον πρῶτον τοῦ Α, δευτέρου
δὲ τοῦ Β [καὶ] κατὰ τὴν τάξιν, ἄχρι ἂν εἰς ἓν αὐτῶν τελευ-
τήσῃ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀθλητῶν· καὶ δίδωμί σοι Ὀλυμπία-
σιν οὕτω γίνεσθαι. τί δέ, εἰ ἐξελόντες ἀτάκτως πέντε
γράμματα ἐξ ἀπάντων, τὸ Χ καὶ τὸ Σ καὶ τὸ Ζ καὶ τὸ
Κ καὶ τὸ Θ, τὰ μὲν ἄλλα τέτταρα διπλᾶ ἐπὶ τῶν κλήρων
τῶν ὀκτιῶ γράφοιμεν, τὸ δὲ Ζ μόνον ἐπὶ τοῦ ἐνάτου, ὃ
δὴ καὶ δηλοῦν ἔμελλεν ἡμῖν τὸν ἔφεδρον, τί ποιήσεις
πρῶτον εὖρων τὸ Ζ; τῷ διαγνώσῃ ἔφεδρον ὄντα τὸν
ἔχοντα αὐτό, ἦν μὴ ἐπὶ πάντας ἐλθὼν εὖρης οὐδὲν αὐτῷ
συμφωνοῦν; οὐ γὰρ εἶχες ὡσπερ νῦν τῇ τάξει αὐτῶν
τεκμαίρεσθαι.

ΕΡΜ. Λυσαπόκριτον τοῦτο ἐρωτᾷς.

786 44. ΛΥΚ. Ἴδου δὴ καὶ ἐτέρως τὸ αὐτὸ ἐπισκόπησον. 44

τί γὰρ, εἰ μὴδὲ γράμματα γράφοιμεν ἐπὶ τῶν κλήρων,
ἀλλὰ τινα σημεῖα καὶ χαρακτῆρας, οἷα πολλὰ Αἰγύπτιοι
γράφουσι ἀντὶ τῶν γραμμάτων, κυνοκεφάλους τινὰς ὄν-
τας καὶ λεοντοκεφάλους ἀνθρώπους; ἢ ἐκεῖνα μὲν ἐά-
σωμεν, ἐπειπερ ἀλλόκοτά ἐστι. φέρε δὲ τὰ μονοειδῆ καὶ
ἀπλᾶ ἐπιγράψωμεν ὡς οἷόν τε εἰκάσαντες ἀνθρώπους ἐπὶ
δυοῖν κλήροι, δύο ἵππους ἐπὶ δυοῖν καὶ ἀλεκτριάνας

δύο καὶ κόνας δύο, τῷ δὲ ἐνάτῳ λέων ἕστω τοῦπίσημον.
ἦν τοίνυν τῷ λεοντοφόρῳ τούτῳ κλήρω ἐν ἀρχῇ ἐντύχης,
πόθεν ἕξεις εἰπεῖν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ τὸν ἔφεδρον ποιῶν,
ἦν μὴ παραθεωρήσης ἅπαντας ἐπιὼν εἴ τις καὶ ἄλλος
λέοντα ἔχει;

ERM. Οὐκ ἔχω ὅ τι σοι ἀποκρίνωμαι, ὦ Λυκῖνε.

- 45 45. ΛΥΚ. Εἰκότως· οὐδὲ γὰρ εὐπρόσωπον οὐδέν.
ὥστε ἦν ἐθέλωμεν ἢ τὸν ἔχοντα τὴν ἱερὰν φιάλην εὐρεῖν
ἢ τὸν ἔφεδρον ἢ τὸν ἄριστα ἡγησόμενον ἡμῖν ἐς τὴν πό-
λιν ἐκείνην τὴν Κόρινθον, ἐπὶ πάντας ἀναγκαίως ἀφιξό-
μεθα καὶ ἔξετάσομεν ἀκριβῶς πειρώμενοι καὶ ἀποδίδοντες
καὶ παραθεωροῦντες· μόλις γὰρ ἂν οὕτω τάληθές ἐκμά-
θοιμεν. καὶ εἴ γέ τις μέλλει σύμβουλος μοι ἀξιόπιστος 787
ἔσεσθαι φιλοσοφίας πέρι, ἦντινα φιλοσοφητέον, οὗτος
ἂν εἴη μόνος ὁ τὰ ὑπὸ πασῶν αὐτῶν λεγόμενα εἰδώς, οἱ
δ' ἄλλοι ἀτελεῖς, καὶ οὐκ ἂν πιστεύσαιμι αὐτοῖς, ἔστ' ἂν
κἂν μιᾶς ἀπείρατοι ὡσι· τάχα γὰρ ἂν ἡ ἀρίστη ἐκείνη
εἴη. οὐ γὰρ ἂν εἴ τις παραστησάμενος καλὸν ἄνθρωπον
λέγοι τοῦτον εἶναι κάλλιστον ἀνθρώπων ἀπάντων, πι-
στεύσαιμεν [ἂν] αὐτῷ, ἦν μὴ εἰδῶμεν ὅτι πάντας ἀνθρώ-
πους ἐώρακεν· ἴσως μὲν γὰρ καὶ οὗτος καλός, εἰ δὲ πάν-
των κάλλιστος, οὐκ ἂν ἔχοι εἰδέναι μὴ ἰδὼν ἅπαντας.
ἡμεῖς δὲ οὐκ αὐτὸ μόνον καλοῦ, ἀλλὰ τοῦ κάλλιστον δεό-
μεθα, καὶ ἦν μὴ τοῦτο εὐρωμεν, οὐδὲν ἡμῖν πλέον πε-
πραῆσθαι ἡγησόμεθα· οὐ γὰρ ἀγαπήσομεν ὀποιωδήποτε
καλῷ ἐντυχόντες, ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ἀκρότατον ζητοῦμεν κάλλος,
ὅπερ ἀνάγκη ἐν εἶναι.

- 46 46. ERM. Ἀληθῆ.

ΛΥΚ. Τί οὖν; ἔχεις μοί τινα εἰπεῖν ἀπάσης ὁδοῦ
πεπειραμένον ἐν φιλοσοφίᾳ, καὶ ὃς τά τε ὑπὸ Πυθαγό-
ρου καὶ Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους καὶ Χρυσίππου καὶ
Ἐπικούρου καὶ τῶν ἄλλων λεγόμενα εἰδὼς τελευτῶν μίαν
εἴλετο ἐξ ἀπασῶν ὁδῶν ἀληθῆ τε δοκιμάσας καὶ πείρα
μαθῶν ὡς μόνη ἄγει εὐθὺ τῆς εὐδαιμονίας; εἰ γὰρ τινα 788
τοιούτου εὐροιμεν, παυσόμεθα πράγματα ἔχοντες.

ERM. Οὐ ῥάδιον, ὦ Λυκῖνε, τοιοῦτον ἄνδρα εὐρεῖν.

47. ΛΥΚ. Τί δὲ οὖν πράξομεν, ὦ Ἐρμότιμε; οὐκ 47
ἀπαγορευτέον οἶμαι, εἰ μηδενὸς ἡγεμόνος τοιούτου ἔς γε
τὸ παρὸν εὐποροῦμεν, ἀλλὰ τόδε πάντων κράτιστόν ἐστι
καὶ ἀσφαλέστατον, αὐτὸν ἕκαστον ἀρξάμενον διὰ πάσης
προαιρέσεως χωρῆσαι καὶ ἐπισκέψασθαι ἀκριβῶς τὰ ὑπὸ
πάντων λεγόμενα;

ΕΡΜ. Ἔοικεν ἀπὸ γε τούτων· πλὴν ἐκεῖνο μὴ ἐναν-
τίον ἤ, ὃ μικρὸν ἐμπρόσθεν ἔλεγες, ὡς οὐ ῥάδιον ἐπιδόντα
ἑαυτὸν καὶ πετάσαντα τὴν ὀθόνην ἀναδραμεῖν αὐθις. πῶς
γὰρ οἷόν τε πάσας ἐπελθεῖν τὰς ὁδοὺς ἐν τῇ πρώτῃ, ὡς
φῆς, κατασχεθησομένῳ;

ΛΥΚ. Ἐγὼ σοι φράσω· τὸ τοῦ Θησέως ἐκεῖνο μιμη-
σόμεθα, καὶ τι λίνον παρὰ τῆς τραγικῆς Ἀριάδνης λα-
βόντες εἴσιμεν ἔς τὸν λαβύρινθον ἕκαστον, ὡς ἔχειν ἀπραγ-
μόνως μηρυόμενοι αὐτὸ ἐξιέναι.

ΕΡΜ. Τίς ἂν οὖν ἡμῖν Ἀριάδνη γένοιτο' αν ἡ πόθεν
τοῦ λίνου εὐπορήσομεν;

789 ΛΥΚ. Θάρρει, ὦ ἑταῖρε· δοκῶ γάρ μοι εὐρηκέναι
οὔτινος ἐχόμενοι ἐξέλθοιμεν ἄν.

ΕΡΜ. Τί οὖν τοῦτό ἐστιν;

ΛΥΚ. Οὐκ ἐμὸν ἐρῶ, ἀλλὰ τινος τῶν σοφῶν, τὸ
„νῆφε καὶ μέμνησ' ἀπιστεῖν“ ἦν γὰρ μὴ ῥαδίως πιστεύ-
ωμεν ἀκούοντες, ἀλλὰ δικαστικῶς αὐτὸ ποιῶμεν ἀπολι-
πόντες καὶ τοῖς ἐξῆς λόγον, ἴσως ἂν εὐμαρῶς τοὺς λαβυ-
ρίνθους ἐκφυγοίμεν.

ΕΡΜ. Εὖ λέγεις, καὶ τοῦτο ποιῶμεν.

48. ΛΥΚ. Εἶεν. ἐπὶ τίνα δὴ αὐτῶν πρῶτον ἔλθω- 48
μεν [ἄν]; ἢ τοῦτο μὲν οὐδὲν διοίσει, ἀρξάμενοι δὲ ἀφ'
ότουοῦν, οἷον ἀπὸ Πυθαγόρου, [ἦν οὕτω τύχη] πόσῳ ἂν
χρόνῳ οἴομεθα ἐκμαθεῖν τὰ Πυθαγόρου ἅπαντα; καὶ μὴ
μοι ἐξαίρει καὶ τὰ πέντε ἔτη ἐκεῖνα τὰ τῆς σιωπῆς· σὺν
δ' οὖν τοῖς πέντε ἰκανὰ τριάκοντα, οἶμαι, εἰ δὲ μὴ, ἀλλὰ
πάντως γε εἴκοσι.

ΕΡΜ. Θῶμεν οὕτως.

ΛΥΚ. Εἶτα ἐξῆς τῷ Πλάτῳ θετέον δηλαδὴ τσαῦτα
ἕτερα, ἔτι μὴν καὶ Ἀριστοτέλει οὐκ ἐλάττω.

ΕΡΜ. Οὐ γάρ.

ΛΥΚ. Χρυσίππῳ δέ γε οὐκέτι ἐρήσομαί σε πόσα· οἶδα γὰρ παρὰ σοῦ ἀκούσας ὅτι τετταράκοντα μόγισ ἱκανά.

ΕΡΜ. Οὕτως.

ΛΥΚ. Εἶτα ἐξῆς Ἐπικούρῳ καὶ τοῖς ἄλλοις. ὡς δὲ ⁷⁹⁰ οὐ πολλὰ ταῦτα τίθημι, ἐκεῖθεν μάθοις ἄν, ἣν ἐννοήσης, ὅσοι ὀγδοηκοντούτεις εἰσὶ Στωϊκοὶ ἢ Ἐπικούρειοι ἢ Πλατωνικοὶ ὁμολογοῦντες μὴ [ταῦτα] πάντα εἰδέναι τὰ τῆς ἑαυτοῦ αἰρέσεως ἕκαστος, ὡς μηδὲν ἐνδεῖν σφίσι ἐς τὰ μαθήματα· εἰ δὲ μή, ἀλλὰ Χρυσίππος γε καὶ Ἀριστοτέλης καὶ Πλάτων φαῖεν ἄν, καὶ πρὸ τούτων ὁ Σωκράτης οὐδὲν φαυλότερος αὐτῶν, ὅς ἐκεκράγει πρὸς ἅπαντας οὐχ ὅπως μὴ πάντα, ἀλλὰ μηδ' ὅλως εἰδέναι τι ἢ τοῦτο μόνον ὅτι οὐκ οἶδε. λογισώμεθα οὖν ἐξ ἀρχῆς· εἴκοσι τῷ Πυθαγόρᾳ ἔθεμεν, εἶτα Πλάτωνι τοσαῦθ' ἕτερα, εἶτα ἐξῆς τοῖς ἄλλοις. πόσα δὴ οὖν ταῦτα συντεθέντα ἐν κεφαλαίῳ γένοιτ' ἄν, εἰ δέκα μόνας θεῖμεν τὰς αἰρέσεις ἐν φιλοσοφίᾳ;

ΕΡΜ. Ὑπὲρ διακόσια, ὦ Λυκῖνε.

ΛΥΚ. Βούλει οὖν ἀφαιρῶμεν τὸ τέταρτον, ὡς πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη ἱκανά εἶναι, ἢ τὸ ἡμισυ ὄλον;

49 ΕΡΜ. Αὐτὸς ἄν εἰδείης ἄμεινον· ἐγὼ δὲ ὄρω τοῦτο, ὅτι ὀλίγοι ἄν καὶ οὕτω διὰ πασῶν διέλθοιεν ἐκ γενετῆς εὐθὺς ἀρξάμενοι.

ΛΥΚ. Τί οὖν πάθοι τις ἄν, ἃ Ἐρμότιμε, εἰ τοιοῦτόν ἐστι τὸ πρᾶγμα; ἢ ἀνατρεπτέον ἐκεῖνα τὰ ἥδη ὡμολογημένα, ὡς οὐκ ἄν τις ἔλοιτο ἐκ πολλῶν τὸ βέλτιστον μὴ οὐχὶ πειραθεῖς ἀπάντων; ὡς τόν γε ἄνευ πείρας αἰρούμενον μαντεία μᾶλλον ἢ κρίσει τάληθές ἀναζητοῦν- ⁷⁹¹ τα εἶναι. οὐχ οὕτως ἐλέγομεν;

ΕΡΜ. Ναί.

ΛΥΚ. Πᾶσα τοίνυν ἀνάγκη ἐπὶ τοσοῦτον βιῶναι ἡμᾶς, εἰ μέλλομεν εὖ τε αἰρήσεσθαι ἀπάντων πειραθέντες καὶ ἐλόμενοι φιλοσοφήσειν καὶ φιλοσοφήσαντες εὐδαιμονήσειν· πρὶν δὲ οὕτω ποιῆσαι, ἐν σκότῳ, φασίν, ὀρχοίμεθ' ἄν οἷς ἄν τύχωμεν προσπταίοντες καὶ ὅ τι ἄν

πρῶτον ἐς τὰς χεῖρας ἔλθῃ, τοῦτ' εἶναι τὸ ζητούμενον ὑπολαμβάνοντες διὰ τὸ μὴ εἰδέναι τάληθές. εἰ δὲ καὶ εὐροῖμεν ἄλλως κατὰ τινὰ ἀγαθὴν τύχην περιπεσόντες αὐτῷ, οὐχ ἔξομεν βεβαίως εἰδέναι εἰ ἐκεῖνό ἐστιν ὃ ζητοῦμεν· πολλὰ γάρ ἐστιν ὅμοια αὐτοῖς, λέγοντα ἕκαστον αὐτὸ εἶναι τάληθέστατον.

50. ΕΡΜ. ὦ Λυκίε, οὐκ οἶδ' ὅπως εὖλογα μὲν δο- 50
κεῖς μοι λέγειν, ἀτὰρ — εἰρήσεται γὰρ [τάληθές] — οὐ
μετρίως ἀνιᾶς με διεξιῶν αὐτὰ καὶ ἀκριβολογούμενος οὐ-
δὲν δέον. ἴσως δὲ καὶ ἔοικα οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ ἐξεληλυθέναι
τήμερον ἐκ τῆς οἰκίας καὶ ἐξελθὼν ἐντετυχηκέναι σοί, ὅς
με πλησίον ἤδη τῆς ἐλπίδος ὄντα εἰς ἀπορίας φέρων ἐμ-
βέβληκας ἀδύνατον ἀποφαίνων τῆς ἀληθείας τὴν εὐρεσιν
ἐτῶν γε τοσοῦτων δεομένην.

ΛΥΚ. Οὐκοῦν, ὦ ἑταῖρε, πολὺ δικαιότερον μέμφοιο
ἂν τῷ πατρί σου Μενεκράτει καὶ τῇ μητρὶ — ὃ τι ποτὲ
καὶ ἐκαλεῖτο, οὐ γὰρ οἶδα — ἢ καὶ πολὺ πρότερον τῇ
792 φύσει ἡμῶν, ὅτι σε μὴ κατὰ τὸν Τιθωνὸν πολυειτῆ καὶ
μακρόβιον ἔθεσαν, ἀλλὰ περιέγραψαν μὴ πλειῶ βιῶναι
τὸ μῆκιστον ἐτῶν ἑκατὸν ἄνθρωπον ὄντα. ἐγὼ δὲ μετὰ
σοῦ σκεπτόμενος εὐρον τὸ ἐκ τοῦ λόγου ἀποβάν.

51. ΕΡΜ. Οὐκ, ἀλλ' ὑβριστῆς αἰεὶ σύ, καὶ οὐκ οἶδ' 51
ὃ τι παθῶν μισεῖς φιλοσοφίαν καὶ ἐς τοὺς φιλοσοφοῦν-
τας ἀποσκώπτεις.

ΛΥΚ. ὦ Ἐρμότιμε, ἥτις μὲν ἡ ἀλήθειά ἐστιν ὑμεῖς
ἂν ἄμεινον εἴποιτε οἱ σοφοί, σύ τε καὶ ὁ διδάσκαλος· ἐγὼ
δὲ τό γε τοσοῦτον οἶδα, ὡς οὐ πάνυ ἡδεῖά ἐστιν αὐτῇ τοῖς
ἀκούουσιν, ἀλλὰ παρευδοκιμεῖται ὑπὸ τοῦ ψεύδους παρὰ
πολύ· εὐπροσωπότερον γὰρ ἐκεῖνο καὶ διὰ τοῦτο ἡῖδιον·
ἡ δὲ ἄτε μηδὲν κίβδηλον ἑαυτῇ συνειδυῖα μετὰ παρρησίας
διαλέγεται τοῖς ἀνθρώποις, καὶ διὰ τοῦτο ἄχθονται αὐτῇ.
ἰδοὺ γέ τοι, καὶ σύ νῦν ἄχθῃ μοι τάληθές ἐξευρόντι περὶ
τούτων μετὰ σοῦ καὶ δηλώσαντι οἷων ἐρῶμεν ἐγὼ τε καὶ
σύ, ὡς οὐ πάνυ ῥαδίον· ὥσπερ εἰ ἀνδριάντος ἐρῶν
ἐτύγχανες καὶ ᾧου τεύξεσθαι ὑπολαμβάνων ἄνθρωπον
εἶναι, ἐγὼ δὲ κατιδῶν· ὡς λίθος ἢ χαλκός εἴη ἐμήνυσα

πρός σε ὑπ' εὐνοίας ὅτι ἀδυνάτων ἐρᾶς, καὶ τότε δύσθουν ἐμὲ εἶναι ᾧ [ἂν] σαυτῷ, διότι σε οὐκ εἶων ἐξαπαταῖσθαι ἀλλόκοτα καὶ ἀνέλπιστα ἐλπίζοντα.

52 — 52. EPM. Οὐκοῦν τοῦτο, ᾧ Λυκίνε, φῆς, ὡς οὐ⁷⁹³ φιλοσοφητέον ἡμῖν, ἀλλὰ χρὴ ἀργία παραδιδόντας αὐτοὺς ἰδιώτας καταβιῶναι;

ΛΥΚ. Καὶ ποῦ τοῦτο ἤκουσας ἐμοῦ λέγοντος; ἐγὼ γὰρ οὐχ ὡς οὐ φιλοσοφητέον φημί, ἀλλ' ἐπεὶ περ φιλοσοφητέον ὁδοί τε πολλαὶ εἰσιν ἐπὶ φιλοσοφίαν ἐκάστη καὶ ἀρετὴν ἄγειν φάσκουσαι, ἢ δ' ἀληθείης ἐν αὐταῖς ἄδηλος, ὡς ἀκριβῆ ποιήσασθαι δεῖ τὴν διαίρεσιν. ἀδύνατον δέ γε ἡμῖν ἐφαίνεται πολλῶν προτεθέντων ἐλέσθαι τὸ ἄριστον, εἰ μὴ ἐπὶ πάντα ἴοι τις πειρώμενος· εἰτά πως μακρὰ ἢ πείρα ὠφθῆ. σὶ δὲ πῶς ἀξιοῖς; — αὐθις γὰρ ἐρήσομαι — ὅτω ἂν πρώτῳ ἐντύχης, τούτῳ ἔψῃ καὶ συμφιλοσοφήσεις, κάκεινος ἔρμαιον ποιήσεται σε;

53 — 53. EPM. Καὶ τί σοι ἀποκριναιμὴν ἂν ἔτι, ὃς οὔτε αὐτόν τινα κρίνειν οἶόν τε εἶναι φῆς, ἣν μὴ φοίνικος ἔτη βιώσῃ πάντας ἐν κύκλῳ περιῶν καὶ πειρώμενος, οὔτε τοῖς προπεπειραμένοις πιστεῦειν ἀξιοῖς [οὔτε] τοῖς πολλοῖς ἐπαινοῦσι καὶ μαρτυροῦσι; (†)

ΛΥΚ. Τίνας φῆς τοὺς πολλοὺς; τοὺς εἰδότας [καὶ] πεπειραμένους ἀπάντων; εἰ γὰρ τις τοιοῦτός ἐστιν, ἱκανὸς ἔμοιγε καὶ εἰς, καὶ οὐκέτι πολλῶν δεήσει. ἣν δὲ τοὺς οὐκ εἰδότας λέγῃς, οὐδέν τι τὸ πληθὺς αὐτῶν προσάξεται με πιστεῦειν, ἄχρι ἂν ἢ μηδὲν ἢ ἐν εἰδότες περὶ ἀπάντων⁷⁹⁴ ἀποφαίνωνται.

EPM. Μόνος δὴ σὺ τάλῃθῆς κατειδὲς, οἱ δ' ἄλλοι ἀνόητοι ἅπαντες, ὅσοι φιλοσοφοῦσι.

ΛΥΚ. Καταψεύδη μου, ᾧ Ἐρμότιμε, λέγων ὡς ἐγὼ προτίθημί πῃ ἑμαυτὸν τῶν ἄλλων ἢ τάττω ὅπως ἐν τοῖς εἰδόσι, καὶ οὐ μνημονεύεις ὧν ἔφην, οὐκ αὐτὸς εἰδέναι τάλῃθῆς ὑπὲρ τοὺς ἄλλους διατεινόμενος, ἀλλὰ μετὰ πάντων αὐτὸ ἀγνοεῖν ὁμολογῶν.

54 — 54. EPM. Ἄλλ', ᾧ Λυκίνε, τὸ μὲν ἐπὶ πάντας ἐλθεῖν χρῆναι καὶ πειραθῆναι ὧν φασὶ καὶ τὸ μὴ ἂν ἄλλως

ἐλέσθαι τὸ βέλτιον ἢ οὕτως, εὐλογον ἴσως, τὸ δὲ τῇ πείρᾳ ἐκάστη τοσαῦτα ἔτη ἀποδιδόναι, παγγέλοιον, ὥσπερ οὐχ οἷόν τε ὄν ἀπ' ὀλίγων καταμαθεῖν τὰ πάντα. ἐμοὶ δὲ καὶ πάνν ῥάδιον εἶναι δοκεῖ τὸ τοιοῦτον καὶ οὐ πολλῆς διατριβῆς δεόμενον· φασὶ γέ τοι τῶν πλαστῶν τινα, Φειδιαν οἶμαι, ὄνυχα μόνον λέοντος ἰδόντα ἀπ' ἐκείνου
 795 ἀναλελογίσθαι, ἡλίκος ἂν ὁ πᾶς λέων γένοιτο κατ' ἀξίαν τοῦ ὄνυχος ἀναπλασθεῖς. καὶ σὺ δέ, ἦν τίς σοι χεῖρα μόνην ἀνθρώπου δείξῃ τὸ ἄλλο σῶμα κατακαλύψας, εἴση, οἶμαι, αὐτίκα ὅτι ἀνθρωπός ἐστι τὸ κατακεκαλυμμένον, κἂν μὴ τὸ πᾶν σῶμα ἴδῃς. καὶ τοίνυν τὰ μὲν κεφαλαιώδη ὧν ἅπαντες λέγουσι, ῥάδιον καταμαθεῖν ἐν ὀλίγῳ μορίῳ ἡμέρας, τὸ δὲ ὑπερακριβὲς τοῦτο καὶ μακρᾶς τῆς ἐξετάσεως δεόμενον οὐ πάνν ἀναγκαῖον ἐς τὴν αἴρεσιν τοῦ βελτίονος, ἀλλ' ἐστι κρῖναι καὶ ἀπ' ἐκείνων.

55. ΛΥΚ. Παπαῖ, ὦ Ἐρμότιμε, ὡς ἰσχυρὰ ταῦτα εἶ- 55
 ρηκας ἀπὸ τῶν μερῶν ἀξιῶν τὰ ὅλα εἰδέναι· καίτοι ἐγὼ τὰ ἐναντία ἀκούσας μέμνημαι ὡς ὁ μὲν τὸ ὅλον εἰδὼς εἰδείη ἂν καὶ τὸ μέρος, ὁ δὲ μόνον τὸ μέρος οὐκέτι καὶ τὸ ὅλον οὕτως. καὶ μοι τόδε ἀπόκριναι. ὁ Φειδίας ἄρᾳ ποτε ἰδὼν ὄνυχᾳ λέοντος ἔγνω ἂν, ὅτι λέοντός ἐστιν, εἰ μὴ ἐωράκει ποτὲ λέοντα ὅλον; ἢ σὺ ἀνθρώπου χεῖρα ἰδὼν
 796 ἔσχες ἂν εἰπεῖν ὅτι ἀνθρώπου ἐστὶ μὴ πρότερον εἰδὼς μηδὲ ἐωρακῶς ἀνθρωπον; τί σιγᾶς; ἢ βούλει ἐγὼ ἀποκρίνωμαι ὑπὲρ σοῦ τὰ γε ἀναγκαῖα, ὅτι οὐκ ἂν εἶχες; ὥστε κινδυνεύει ὁ Φειδίας ἀπρακτος ἀπεληλυθῆναι μάτην ἀναπλάσας τὸν λέοντα· οὐδὲν γὰρ πρὸς τὸν Διόνυσον ὤπται λέγων. ἢ πῶς ταῦτ' ἐκείνοις ὅμοια; τῶ μὲν γὰρ Φειδίᾳ καὶ σοὶ οὐδὲν ἄλλο τοῦ γνωρίζειν οὐτ' τὰ μέρη αἴτιον ἦν ἢ τὸ εἰδέναι τὸ ὅλον, ἀνθρωπον λέγω καὶ λέοντα, ἐν φιλοσοφίᾳ δέ, οἷον τῇ Στωϊκῶν, πῶς ἂν ἀπὸ τοῦ μέρους καὶ τὰ λοιπὰ ἴδοις; ἢ πῶς ἂν ἀποφαινοιο ὡς καλὰ; οὐ γὰρ οἶσθα τὸ ὅλον, οὐ μέρη ἐκείνά ἐστιν. 56. ὁ δὲ 56
 φῆς, ὅτι τὰ κεφάλαια ῥάδιον ἀκούσαι ἀπάσης φιλοσοφίας ἐν ὀλίγῳ μορίῳ ἡμέρας, οἷον ἀρχὰς αὐτῶν καὶ τέλη καὶ τί θεοὺς οἶονται εἶναι, τί ψυχὴν, καὶ τίνες μὲν σώ-

- ματα πάντα φασί, τίνες δὲ καὶ ἀσώματα εἶναι ἀξιούσι, καὶ ὅτι οἱ μὲν ἠδονήν, οἱ δὲ τὸ καλὸν κάγαθόν καὶ εὐδαιμον τίθενται καὶ τὰ τοιαῦτα, οὕτωςι μὲν ἀκούσαντας ἀποφήνασθαι ῥάδιον καὶ ἔργον οὐδέν· εἰδέναι δὲ ὅστις ⁷¹⁷ ὁ τάληθῆ λέγων ἐστίν, ὅρα μὴ οὐχὶ μορίου ἐστὶν ἡμέρας, ἀλλὰ πολλῶν ἡμερῶν δέηται. ἢ τί γὰρ ἐκείνοι παθόντες ὑπὲρ αὐτῶν τούτων ἑκατοντάδας καὶ χιλιάδας βιβλίων ἕκαστοι συγγεγράφασι, ὡς πείσαιεν, οἶμαι, ἀληθῆ εἶναι τὰ ὀλίγα ἐκεῖνα [καὶ] ἅ σοι δοκεῖ ῥάδια καὶ εὐμαθῆ; νῦν δὲ μάντεως, οἶμαι, δεήσει σοι κἀνταῦθα πρὸς τὴν αἴρεσιν τῶν κρειττόνων, εἰ μὴ ἀνέχη τὴν διατριβήν, ὡς ἀκριβῶς ἐλέσθαι, αὐτὸς ἅπαντα καὶ ὅλον ἕκαστον κατανοήσας· ἐπίτομος γὰρ αὕτη γένοιτ' ἂν, οὐκ ἔχουσα περιπλοκάς οὐδ' ἀναβολάς, εἰ μεταστειλόμενος τὸν μάντιν ἀκούσας τῶν κεφαλαίων ἀπάντων σφαγιάζαιο ἐφ' ἑκάστοις· ἀπαλλάξει γὰρ σε ὁ θεὸς μυρίων πραγμάτων δείξας ἐν τῷ τοῦ ἱερείου ἤπατι ἅτινά σοι
- 57 αἰρετέον. 57. εἰ δὲ βούλει, καὶ ἄλλο τι ἀπραγμονέστερον ὑποθήσομαι σοι, ὡς μὴ [ἱερεῖα καταθύης ταυτὶ καὶ] θυσιάζης τῷ μηδὲ ἱερέα τινὰ τῶν μεγαλομίσθων παρακαλῆς, [ἀλλ'] τουτί· ἐς κάλπιν γὰρ ἐμβαλὼν γραμματεῖα ἔχοντα τῶν ⁷⁹⁸ φιλοσόφων ἑκάστου τοῦνομα κέλευε παῖδα τῶν ἀνίβων ἀμφιθαλῆ τινα, προσελθόντα πρὸς τὴν κάλπιν, ἀνελέσθαι ὅ τι ἂν πρῶτον ὑπὸ τὴν χεῖρα ἔλθῃ τῶν γραμματείων, καὶ τὸ λοιπὸν κατὰ τὸν λαχόντα ἐκείνον, ὅστις ἂν ἦ, φιλοσόφει.
- 58 58. EPM. Ταυτὶ μὲν, ἅ ³ Λυκίνε, βωμολοχικὰ καὶ οὐ κατὰ σέ. σὺ δὲ εἶπέ μοι, ἤδη ποτὲ οἶνον ἐπρίω αὐτός;
- ΛΥΚ. Καὶ μάλα πολλάκις.
- EPM. Ἄρ' οὐν περιήεις ἅπαντας ἐν κύκλῳ τοὺς ἐν τῇ πόλει κατήλους ἀπογενόμενος καὶ παραβάλλον καὶ ἀντεξετάζων τοὺς οἶνους;
- ΛΥΚ. Οὐδαμῶς.
- EPM. Ἀπέχρη γάρ, οἶμαι, σοι τῷ πρῶτῳ χρησιῶ καὶ ἀξίῳ ἐντυχόντι ἀποφέρεσθαι.
- ΛΥΚ. Νῆ Δία.
- EPM. Καὶ ἀπὸ γε τοῦ ὀλίγου ἐκείνου γεύματος εἶχες [ἂν] εἰπεῖν ὁποῖος ἅπας ὁ οἶνός ἐστιν;

ΛΥΚ. Είχον γάρ.

ΕΡΜ. Εἰ δὲ δὴ ἔλεγες προσελθὼν τοῖς κατήλοις, Ἐπειδὴ κοτύλην πρίασθαι βούλομαι, δότε μοι, ὦ οὔτοι, ἐκπιεῖν ὄλον ἕκαστος ὑμῶν τὸν πίθον, ὡς διὰ παντὸς ἐπεξελθὼν μάθοιμι ὅστις ἀμείνω τὸν οἶνον ἔχει καὶ ὄθεν μοι ὠνητέον· εἰ ταῦτ' ἔλεγες, οὐκ ἂν οἶει καταγελάσαι σου αὐτούς, εἰ δὲ καὶ ἐπὶ πλέον ἐνοχλοίης, τάχ' ἂν καὶ προσχέαι τοῦ ὕδατος;

799 ΛΥΚ. Οἶμαι ἔγωγε καὶ δίκαιά γ' ἂν πάθοιμι.

ΕΡΜ. Κατὰ ταῦτά δὴ καὶ ἐν φιλοσοφίᾳ. τί δεῖ ἐκπιεῖν τὸν πίθον δυναμένους γε ἀπ' ὀλίγου τοῦ γέυματος εἰδέναι ὅποιον τὸ πᾶν ἐστίν;

59. ΛΥΚ. Ὡς ὀλισθηρὸς εἶ, ὦ Ἐρμότιμε, καὶ διαδι- 59
δράσκεις ἐκ τῶν χειρῶν. πλὴν ἀλλ' ὠνησάς γε· οἴόμενος γάρ ἐκπεφυγέναι ἐς τὸν αὐτὸν κύρτον ἐμπέπτωκας.

ΕΡΜ. Πῶς τοῦτ' ἔφη;

ΛΥΚ. Ὅτι αὐθις ὁμολογούμενον πρᾶγμα λαβὼν καὶ γνῶριμον ἅπασι τὸν οἶνον εἰκάξεις αὐτῷ τὰ ἀνομοιότατα καὶ περὶ ὧν ἀμφισβητοῦσιν ἅπαντες ἀφανῶν ὄντων. ὥστε ἔγωγε οὐκ ἔχω εἰπεῖν καθ' ὃ τι σοι ὅμοιος φιλοσοφία καὶ οἶνος, εἰ μὴ ἄρα κατὰ τοῦτο μόνον, ὅτι καὶ οἱ φιλόσοφοι ἀποδίδονται τὰ μαθήματα ὥσπερ οἱ κάπηλοι, κερασάμενοί γε οἱ πολλοὶ καὶ δολώσαντες καὶ κακομετροῦντες. οὕτως δὲ ἐπισκοπήσωμεν ὃ τι καὶ λέγεις· τὸν οἶνον φῆς τὸν ἐν τῷ πίθῳ ὄλον αὐτὸν αὐτῷ ὅμοιον εἶναι, καὶ μὰ Δί' οὐδὲν ἄτοπον· ἀλλὰ καὶ εἴ τις γέυσαιτο ἀρυσάμενος ὀλίγον ὅσον αὐτοῦ, εἴσεσθαι αὐτίκα ὅποιος ἅπας ὁ πίθος ἐστίν, ἀκόλουθον καὶ τοῦτο, καὶ οὐδὲν [ἂν] τι ἔγωγε ἀντειπὸν. ὅρα δὲ καὶ τὸ μετὰ τοῦτο· φιλοσοφία καὶ οἱ φιλοσοφοῦντες οἶον ὁ διδάσκαλος ὁ σός, ἄρα ταῦτά πρὸς ὑμᾶς 800 λέγει ὁσημέραι [καὶ] περὶ τῶν αὐτῶν, ἢ ἄλλα ἄλλοτε; ἀλλὰ γάρ ἐστι πρόδηλον, ὦ ἑταῖρε· οὐ γὰρ ἂν εἴκοσιν ἔτη παρέμενες αὐτῷ κατὰ τὸν Ὀδυσσεᾶ περινοσσιῶν καὶ περιπλανώμενος, εἰ τὰ αὐτὰ ἔλεγεν, ἀλλ' ἀπέχρη ἂν σοι καὶ ἀπαξ ἀκούσαντι.

60. ΕΡΜ. Πῶς γὰρ οὔ;

ΛΥΚ. Πῶς οὖν οἶόν τέ σοι ἦν ἀπὸ τοῦ πρώτου γεύ-
ματος εἰδέναι τὰ πάντα; οὐ γὰρ τὰ αὐτά γε, ἀλλ' αἰεὶ
ἕτερα καινὰ ἐπὶ καινοῖς ἔλεγες, οὐχ ὥσπερ ὁ οἶνος αἰεὶ ὁ
αὐτὸς ἦν. ὥστε, ὦ ἑταῖρε, ἦν μὴ ὄλον ἐκπῆς τὸν πίθον,
τηνάλλως μεθύων περιεῖ (†)· ἀτεχνῶς γὰρ ἐν τῷ πυθμένι
δοκεῖ μοι ὁ θεὸς κατακρύψαι τὸ φιλοσοφίας ἀγαθὸν ὑπὸ
τὴν τρύγα αὐτήν. δεῖσει οὖν ὄλον ἐξαντλησάμενος ἐς τέλος,
ἢ οὐποτ' ἂν εὐροις τὸ νεκτάρειον ἐκεῖνο πόμα, οὐ πάλαι 801
διψῆν μοι δοκεῖς. σὺ δὲ οἶε τὸ τοιοῦτον αὐτὸ εἶναι, ὡς
εἰ μόνον γεύσαιο αὐτοῦ καὶ σπάσαις μικρὸν ὄσον, αὐτίκα
σε πάνσοφον γενησόμενον, ὥσπερ φασὶν ἐν Δελφοῖς τὴν
πρόμαντιν, ἐπειδὰν πῆν τοῦ ἱεροῦ νάματος, ἐνθεον εὐ-
θὺς γίνεσθαι καὶ χρᾶν τοῖς προσιοῦσιν. ἀλλ' οὐχ οὕτως
ἔχειν ἔοικε· σύ γ' οὖν ὑπὲρ ἡμῶν τοῦ πίθου ἐκπεπωκῶς
61 ἐνάρχεσθαι ἔτι ἔλεγες. 61. ὄρα τοίνυν μὴ τῷδε μᾶλλον
φιλοσοφία ἔοικεν· ὁ μὲν γὰρ πίθος ἔτι μενέτω σοι καὶ ὁ
κάπηλος, ἐνέστω δὲ μὴ οἶνος, ἀλλὰ πανσπερμία τις, πυ-
ρὸς ὑπεράνω καὶ μετὰ τοῦτον κύμοι, εἶτα κριθαὶ καὶ
ὑπὸ ταύταις φακοί, εἶτα ἐρέβινθοι καὶ ἄλλα ποικίλα.
πρόσει δὴ σὺ ὠνήσασθαι ἐθέλων τῶν σπερμάτων, καὶ ὅς 802
ἀφελὼν τοῦ πυροῦ, ὅσπερ ἦν ἄνω, ἔδωκέ σοι δεῖγμα ἐς
τὴν χεῖρα, ὡς ἴδοις. ἄρ' οὖν ἔχοις ἂν εἰπεῖν εἰς ἐκεῖνο
ἀποβλέπων εἰ καὶ οἱ ἐρέβινθοι καθαροὶ καὶ οἱ φακοὶ
εὐτακεῖς καὶ οἱ κύμοι οὐ διάκενοι;

ΕΡΜ. Οὐδαμῶς.

ΛΥΚ. Οὐ τοίνυν οὐδὲ φιλοσοφίαν ἀφ' ἑνὸς ὧν φή-
σει τις τοῦ πρώτου, μάθοις ἂν ἅπασαν ὅποια ἐστίν· οὐ
γὰρ ἐν τι [ἦν] ὥσπερ ὁ οἶνος, ᾧπερ σὺ αὐτὴν ἀπεικάξεις
ἀξιῶν ὁμοίαν εἶναι τῷ γεύματι, τὸ δὲ ἕτεροῖόν τι ὠφθη
οὐ παρέργου τῆς ἐξετάσεως δεόμενον. οἶνον μὲν γὰρ φαῦ-
λον πρίασθαι ἐν δυοῖν ὀβολοῖν ὁ κίνδυνος, αὐτὸν δὲ τινα
ἐν τῷ συρφετῷ παραπολέσθαι [ὡς] καὶ αὐτὸς ἐν ἀρχῇ
ἔφησθα οὐ μικρὸν εἶναι κακόν. ἄλλως τε ὁ μὲν ὄλον
ἀξιῶν ἐκπιεῖν τὸν πίθον, ὡς κοτύλην πρίατο, ζημιῶσαι
ἂν τὸν κάπηλον οὕτως ἀπίθανα γευόμενος, φιλοσοφία 803
δὲ οὐδὲν ἂν τοιοῦτο πάθοι, ἀλλὰ, κἂν [ὄτι] πάμπολλα πῆς,

οὐδέν τι ἐλάττων ὁ πίθος γίγνεται οὐδὲ ζημιώσεται ὁ κάπηλος· ἐπιρρεῖ γὰρ κατὰ τὴν παροιμίαν τὸ πρᾶγμα ἐξαντλούμενον ἐς τὸ ἔμπαλιν ἢ ὁ τῶν Δαναΐδων πίθος· ἐκεῖνος μὲν γὰρ τὸ ἐμβαλλόμενον οὐ συνείχεν, [ἀλλὰ διέρρηκε εὐθύς], ἐντεῦθεν δὲ ἦν ἀφέλης τι, πλεῖον τὸ λοιπὸν γίγνεται. 62. ἐθέλω δέ σοι καὶ ἄλλο ὅμοιον εἰπεῖν φιλοσοφίας περὶ γεύματος, καὶ μὴ με νομίσης βλασφημεῖν περὶ αὐτῆς, ἢν εἶπω ὅτι φαρμάκῳ ὀλεθρίῳ ἔοικεν, οἶον κωνεῖα ἢ ἀκονίτιον ἢ ἄλλῳ τῶν τοιούτων· οὐδὲ γὰρ ταῦτα, ἐπεὶ περ θανατηφόρα ἐστίν, ἀποκτείνειεν ἂν, εἴ τις [ὀλίγον] ἀκαριαῖον ὅσον ἀποξύσας αὐτῶν ἄκρῳ τῷ ὄνυχι ἀπογεύσαιτο, [ἀλλ' ἢν μὴ τοσοῦτον ὅσον χρῆ, καὶ ὅπως καὶ ξὺν οἷς, οὐκ ἂν ἀποθάνοι ὁ προσενεγκάμενος.] (†) σὺ δὲ ἡξιόσους τοῦλάχιστον ἐξαρχεῖν, ὡς ἀποτελέσαι τὴν τοῦ ὅλου γνῶσιν.

63. EPM. Ἔστω ταῦτα ὡς βούλει, *Λυκίνε*. τί οὖν; 63
ἐκατὸν ἔτη χρῆ βιωῖναι καὶ τοσαῦτα ὑπομεῖναι πράγματα; ἢ οὐκ ἂν ἄλλως φιλοσοφήσαιμεν;

ΛΥΚ. Οὐ γάρ, ὦ Ἐρμότιμε· καὶ δεινὸν οὐδέν, εἴ γε ἀληθῆ ἔλεγες ἐν ἀρχῇ, ὡς ὁ μὲν βίος βραχύς, ἡ δὲ τέχνη μακρῆ. νῦν δ' οὐκ οἶδ' ὅ τι παθῶν ἀγανακτεῖς, εἰ μὴ αὐθιμερόν ἡμῖν πρὶν ἡλίον δῦναι Χρῦσιππος ἢ Πλάτων ἢ Πυθαγόρας γένοιο.

EPM. Περιέρχη με, ὦ *Λυκίνε*, καὶ συναλεύεις ἐς στενὸν οὐδὲν ὑπ' ἐμοῦ δεινὸν παθῶν, ὑπὸ φθόνου δηλαδὴ, ὅτι ἐγὼ μὲν προῦκοπτον ἐν τοῖς μαθήμασι, σὺ δὲ ὀλιγώρησας ἑαυτοῦ τηλικούτος ὢν.

ΛΥΚ. Οἷσθ' οὖν ὁ δρᾶσον; ἐμοὶ μὲν ὡσπερ κορυβαντιῶντι μὴ πρόσσεχε τὸν νοῦν, ἀλλ' ἔα ληρεῖν, σὺ δὲ ὡς ἔχεις προχώρει ἐς τὸ πρόσθεν τῆς ὁδοῦ καὶ πέραινε κατὰ τὰ ἐξ ἀρχῆς σοι δεδογμένα περὶ τούτων.

EPM. Ἄλλ' οὐκ ἔα σὺ βίαιος ὢν αἰρεῖσθαι τι, ἢν μὴ πειραθῶ ἀπάντων.

805 ΛΥΚ. Καὶ μὴν εὖ εἰδέναι χρῆ ὡς οὐκ ἂν ποτε ἄλλο εἶποιμι. βίαιον δὲ λέγων ἐμὲ ἀνάτιον δοκεῖς μοι κατὰ τὸν ποιητὴν αἰτιάσθαι αὐθαδέστατ', ἂν μὴ ἕτερός σοι λόγος συμμαχήσας ἀφέληται τῆς βίας, ἥδη ἀγόμενον (†)· ἰδοῦ

γέ τοι καὶ τάδε πολλῶ βιαιότερα φαίη ἂν σοι ὁ λόγος·
σὺ δ' ἐκείνον παρεῖς ἐμὲ ἴσως αἰτιάσῃ.

ΕΡΜ. Τὰ ποῖα; Θαυμάζω γάρ, εἴ τι ἄρρητον κατα-
λέλειπται αὐτῷ.

64 64. ΛΥΚ. Οὐχ ἱκανὸν εἶναι φησι τὸ πάντα ἰδεῖν καὶ
διεξελεθεῖν δι' αὐτῶν, ὡς ἔχειν ἤδη ἐλέσθαι τὸ βέλτιστον,
ἀλλ' ἔτι τοῦ μεγίστου ἐνδεῖν.

ΕΡΜ. Τίνος τούτου;

ΛΥΚ. Κριτικῆς τινος, ὃ³ Θαυμάσιε, καὶ ἐξεταστικῆς
παρασκευῆς καὶ νοῦ ὀξέος καὶ διανοίας ἀκριβοῦς καὶ ἀδε-
κάστου, οἷαν χρῆ εἶναι τὴν περὶ τῶν τηλικούτων δικά-
σουσαν, ἢ μάτην ἂν ἅπαντα ἑωραμένα εἶη. ἀποδοτέον
οὖν φησι καὶ τῷ τοιοῦτῳ χρόνον οὐκ ὀλίγον καὶ προσθέ-
μενον ἅπαντα ἐς μέσον αἰρεῖσθαι διαμέλλοντα καὶ βρα-
δύνοντα καὶ πολλάκις ἐπισκοποῦντα, μῆτε ἡλικίαν τοῦ
λέγοντος ἐκάστου μῆτε σχῆμα ἢ δόξαν ἐπὶ σοφίᾳ αἰδού-
μενον, ἀλλὰ κατὰ τοὺς Ἀρεοπαγίτας αὐτὸ ποιοῦντα, οἳ
ἐν νυκτὶ καὶ σκότῳ δικάζουσιν, ὡς μὴ ἐς τοὺς λέγοντας, 806
ἀλλ' ἐς τὰ λεγόμενα ἀποβλέποιεν· καὶ τότε ἤδη ἐξέσται
σοι βεβαίως ἐλομένῃ φιλοσοφεῖν.

ΕΡΜ. Μετὰ τὸν βίον φῆς· ἐκ γὰρ τούτων οὐδενὸς
ἀνθρώπων βίος ἐξαρκέσειεν ἂν ὡς ἐπὶ πάντα ἐλθεῖν καὶ
ἐκαστον ἀκριβῶς ἐπιθεῖν καὶ ἐπιδόντα κρῖναι καὶ κρί-
ναντα ἐλέσθαι καὶ ἐλόμενον φιλοσοφῆσαι. μόνως γὰρ δὴ
οὕτως εὐρεθῆναι φῆς τάληθές, ἄλλως δὲ οὔ.

65 65. ΛΥΚ. Ὅκνῳ γάρ σοι εἰπεῖν, ὃ Ἐρμώτιμε, ὅτι
οὐδὲ τοῦτό πω ἱκανόν, ἀλλ' ἔτι μοι δοκοῦμεν λεληθέναι
ἡμᾶς αὐτοὺς οἰόμενοι μὲν τι εὐρηκέναι βέβαιον, εὐρόν-
τες δ' οὐδέν, ὡσπερ οἱ ἀλιεύοντες πολλάκις καθέντες τὰ
δίκτυα καὶ βάρους τινὸς αἰσθόμενοι ἀνέλκουσιν ἰχθῦς
παμπόλλους γε περιβεβληκέναι ἐλπίζοντες, εἶτα ἐπειδὴν
κάμωσιν ἀνασπῶντες, ἢ λίθος τις ἀναφαινεταὶ αὐτοῖς ἢ
κεράμιον ψάμμῳ σεσαγμένον. σκοπεῖ μὴ καὶ ἡμεῖς τι
τοιοῦτον ἀνεσπάκαμεν.

ΕΡΜ. Οὐ μανθάνω τί σοι τὰ δίκτυα ταῦτα βούλε-
ται· ἀτεχνῶς γάρ με περιβάλλεις αὐτοῖς.

ΛΥΚ. Οὐκοῦν πειρῶ διεκδῦναι· σὺν Θεῷ γὰρ οἴσθαι νεῖν, εἰ καὶ τις ἄλλος· ἐγὼ γάρ, κἂν ἐφ' ἅπαντας ἔλθωμεν πειρώμενοι καὶ τοῦτο ἐργασώμεθά ποτε, οὐδέπω οὐδὲ οὕτω δῆλον ἔσσεσθαι νομίζω, εἴ τις ἐξ αὐτῶν ἔχει τὸ ζητούμενον ἢ πάντες ὁμοίως ἀγνοοῦσι.

807 ΕΡΜ. Τί φῆς; οὐδὲ τούτων τις πάντως ἔχει;

ΛΥΚ. Ἄδηλον. ἢ σοι ἀδύνατον δοκεῖ ἅπαντας ψεύδεσθαι, τὸ δ' ἀληθὲς ἄλλο τι εἶναι πρὸς μηδενὸς αὐτῶν πω εὐρημένον;

66. ΕΡΜ. Πῶς οἶόν τε;

66

ΛΥΚ. Οὕτως· ἔστω γὰρ ὁ μὲν ἀληθῆς ἀριθμὸς ἡμῖν εἴκοσιν, ὅλον κυάμους τις εἴκοσιν ἐς τὴν χεῖρα λαβῶν, ἐπικλεισάμενος ἐρωτάτω δέκα τινάς, ὅποσοι εἰσὶν οἱ κύαμοι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, οἱ δὲ εἰκάζοντες ὁ μὲν ἐπτά, ὁ δὲ πέντε, ὁ δὲ τριάκοντα λεγέτωσαν, ὁ δὲ τις δέκα ἢ πεντεκαίδεκα, καὶ ὅλως ἄλλος ἄλλον τινὰ ἀριθμὸν· ἐνδέχεται μέντοι κατὰ τύχην τινὰ καὶ ἀληθεῦσαι, ἢ γάρ;

ΕΡΜ. Ναί.

ΛΥΚ. Οὐ μὴν οὐδὲ τοῦτο ἀδύνατον, ἅπαντας ἄλλον ἄλλους ἀριθμοὺς εἰπεῖν, τοὺς ψευδεῖς καὶ οὐκ ὄντας, μηδένα δὲ αὐτῶν φάναι ὅτι εἴκοσιν ὁ ἀνὴρ κυάμους ἔχει. ἢ τί φῆς;

ΕΡΜ. Οὐκ ἀδύνατον.

ΛΥΚ. Κατὰ ταῦτα τοίνυν ἅπαντες μὲν οἱ φιλοσοφοῦντες τὴν εὐδαιμονίαν ζητοῦσιν ὁποῖόν τι ἔστι, καὶ λέγουσιν ἄλλος ἄλλο τι αὐτὴν εἶναι, ὁ μὲν ἡδονήν, ὁ δὲ τὸ καλόν, ὁ δὲ ὅσα ἕτερα φασὶ περὶ αὐτῆς. εἰκὸς μὲν οὖν καὶ τούτων ἐν τι εἶναι τὸ εὐδαιμον, οὐκ ἀπεικὸς δὲ καὶ ἄλλο τι παρ' αὐτὰ πάντα. καὶ εἰκόκαμεν ἡμεῖς ἀνάπαλιν ἢ ἐχρῆν, πρὶν τὴν ἀρχὴν εὐρεῖν, ἐπειγέσθαι πρὸς τὸ τέλος. ἔδει δ' οἴμαι πρότερον φανερὸν γενέσθαι ὅτι ἐγνωσται τάληθὲς 808 καὶ πάντως ἔχει τις αὐτὸ εἰδῶς τῶν φιλοσοφούντων, εἶτα μετὰ τοῦτο τὸ ἐξῆς ἂν ἦν ζητῆσαι, ὃ πεισιτέον ἐστίν.

ΕΡΜ. Ὡστε, ὦ Λυκίνε, τοῦτο φῆς, ὅτι οὐδ' ἂν διὰ πάσης φιλοσοφίας χωρήσωμεν, οὐδὲ τότε πάντως ἔξομεν τάληθὲς εὐρεῖν.

ΛΥΚ. Μὴ ἐμέ, ὦγαθέ, ἐρώτα, ἀλλὰ τὸν λόγον αὐ-
θις αὐτόν· καὶ ἴσως ἂν ἀποκρίναιτό σοι ὅτι οὐδὲ τότε,
ἔστι ἂν ἄδηλον ἢ εἰ ἐν τι τούτων ἐστὶν ὧν οὗτοι λέ-
γουσιν.

- 67 67. EPM. Οὐδέποτε ἄρα ἐξ ὧν σὺ φῆς εὐρήσομεν
οὐδὲ φιλοσοφήσομεν, ἀλλὰ δεήσει ἡμᾶς ἰδιώτην τινὰ βίον
ζῆν ἀποστάτας τοῦ φιλοσοφεῖν. τοῦτο ξυμβαίνει γε ἐξ
ὧν φῆς, ἀδύνατον εἶναι φιλοσοφῆσαι καὶ ἀνέφικτον ἀν-
θρώπῳ γε ὄντι· ἀξιοῖς γὰρ τὸν φιλοσοφήσειν μέλλοντα
ἐλέσθαι πρῶτον φιλοσοφίαν τὴν ἀρίστην, ἣ δὲ αἴρεσις
οὕτω σοι ἐδόκει μόνως ἀκριβῆς ἂν γενέσθαι, εἰ διὰ πά-
σης φιλοσοφίας χωρήσαντες ἐλοίμεθα τὴν ἀληθεστάτην.
εἶτα λογιζόμενος ἐτῶν ἀριθμὸν, ὀπόσος ἐκάστη ἱκανός,
ὑπερεξέπιπτες ἀπομηκύνων τὸ πρᾶγμα ἐς γενεᾶς ἄλλας,
ὡς ὑπερήμερον γίγνεσθαι τάληθές τοῦ ἐκάστου βίου·⁸⁰⁹
τελευτῶν δὲ καὶ τοῦτο αὐτὸ οὐκ ἀνευδοκίαστον ἀποφαι-
νεις, ἄδηλον εἶναι λέγων, εἴτε εὐρηται πρὸς τῶν φιλο-
σοφούντων πάσαι τάληθές εἴτε καὶ μή.

ΛΥΚ. Σὺ δὲ πῶς, ὦ Ἐρμότιμ, δύναιο ἂν ἐπομο-
σάμενος εἰπεῖν ὅτι εὐρηται πρὸς αὐτῶν;

EPM. Ἐγὼ μὲν οὐκ ἂν ὁμῶσαιμι.

ΛΥΚ. Καίτοι πόσα ἄλλα παρεῖδον ἐκῶν σοι ἐξετά-
σεως μακρᾶς καὶ αὐτὰ δεόμενα;

- 68 68. EPM. Τὰ ποῖα;

ΛΥΚ. Οὐκ ἀκούεις τῶν Στωϊκῶν ἢ Ἐπικουρείων ἢ
Πλατωνικῶν εἶναι φασκόντων τοὺς μὲν εἰδέναι τοὺς λό-
γους ἐκάστους, τοὺς δὲ μή, καίτοι τά γε ἄλλα πάνυ ἀξιο-
πίστους ὄντας;

EPM. Ἀληθῆ ταῦτα.

ΛΥΚ. Τὸ τοίνυν διακρίναι τοὺς εἰδότας καὶ διαγνώ-
ναι ἀπὸ τῶν οὐκ εἰδότων μὲν, φασκόντων δέ, οὗ σοι
δοκεῖ πάνυ ἐργῶδες εἶναι;

EPM. Καὶ μάλα.

ΛΥΚ. Δεήσει τοίνυν σέ, εἰ μέλλεις Στωϊκῶν τὸν
ἄριστον εἶσεσθαι, εἰ καὶ μή ἐπὶ πάντας, ἀλλ' ὄν ἐπὶ τοὺς
πλείστους αὐτῶν ἐλθεῖν καὶ πειραθῆναι καὶ τὸν ἀμείνω⁸¹⁰

προστήσασθαι διδάσκαλον, γυμνασάμενόν γε πρότερον
καὶ κριτικὴν τῶν τοιούτων δύναμιν πορισάμενον, ὡς μὴ
σε λάθῃ ὁ χείρων προκριθεῖς. καὶ σοὶ καὶ πρὸς τοῦτο ὄρα
ὄσου δεῖ τοῦ χρόνου, οὐ̄ ἐκὼν παρήκα δεδιῶς μὴ σὺ ἀγα-
νακτῆσης. καίτοι τό γε μέγιστόν τε ἅμα καὶ ἀναγκαιότα-
τον ἐν τοῖς τοιούτοις, λέγω δὲ τοῖς ἀδήλοις τε καὶ ἀμφι-
βόλοις, ἐν τούτῳ ἔστιν, οἴμαι· καὶ μόνη σοὶ αὕτη πιστὴ
καὶ βέβαιος ἐλπίς ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν τε καὶ εὖρεσιν αὐτῆς,
ἄλλη δὲ οὐδ' ἴησισὺν ἢ τὸ κρίνειν δύνασθαι καὶ χωρίζειν
ἀπὸ τῶν ἀληθῶν τὰ ψευδῆ ὑπάρχειν σοὶ καὶ κατὰ τοὺς
ἀργυρογνώμονας διαγιγνώσκειν ἅ τε δόκιμα καὶ ἅ κίβδη-
λα καὶ [ἄ] παρακεκομμένα. καὶ εἰ μὲν ποτε τοιαύτην τινὰ
δύναμιν καὶ τέχνην πορισάμενος ἦεις ἐπὶ τὴν ἐξέτασιν τῶν
λεγομένων· εἰ δὲ μὴ, εὖ ἴσθι ὡς οὐδὲν κωλύσει σε τῆς
θιγὸς ἔλκεσθαι ὑφ' ἐκάστων ἢ θαλλῶ προδειχθέντι ἀκο-
λουθεῖν ὡσπερ τὰ πρόβατα, μᾶλλον δὲ τῷ ἐπιτραπεζίῳ
ὑδατι ἔοικῶς ἔση, ἐφ' ὃ τι ἂν μέρος ἐλκύσῃ σέ τις ἄκρω
τῷ δακτύλῳ ἀγόμενος, ἢ καὶ νῆ Δία καλάμῳ τινὶ ἐπ'
ὄχθῃ παραποταμῖα πεφυκότι καὶ πρὸς πᾶν τὸ πνέον καμ-
811 πτομένῳ, κἂν μικρὰ τις αὔρα διαφυσήσασα διασαλεύσῃ
αὐτόν. 69. ὡς εἴ γέ τινα εὖροις διδάσκαλον, ὃς ἀποδεί- 69
ξεως πέρι καὶ τῆς τῶν ἀμφισβητουμένων διακρίσεως τέχ-
νην τινὰ εἰδῶς διδάξειέ σε, παύσῃ δηλαδὴ πράγματα
ἔχων· αὐτίκα γάρ σοι τὸ βέλτιστον φανεῖται, [καὶ] τᾶληθὲς
ὑπαχθὲν τῇ ἀποδεικτικῇ ταύτῃ τέχνῃ, καὶ τὸ ψεῦδος ἐλεγ-
χθήσεται, καὶ σὺ βεβαίως ἐλόμενος καὶ κρίνας φιλοσο-
φήσεις καὶ τὴν τριπόθητον εὐδαιμονίαν κτησάμενος βίωσῃ
μετ' αὐτῆς ἅπαντα συλλήβδην ἔχων τὰγαθά.

ΕΡΜ. Εὖ γε, ὦ Λυκίνε· παρὰ πολὺ γὰρ ταῦτ' ἀμεί-
νω καὶ ἐλπίδος οὐ̄ μικρᾶς ἐχόμενα λέγεις, καὶ ζητητέος,
ὡς ἔοικεν, ἡμῖν ἀνὴρ τις τοιοῦτος, διαγνωστικούς τε καὶ
διακριτικούς ποιήσων ἡμᾶς καὶ τὸ μέγιστον, ἀποδεικτι-
κούς· ὡς τὰ γε μετὰ ταῦτα ῥᾶδια ἤδη καὶ ἀπράγμονα
καὶ οὐ̄ πολλῆς διατριβῆς δεόμενα. καὶ ἔγωγε ἤδη χάριν
οἶδά σοι ἐξευρόντι σύντομόν τινα ταύτην ἡμῖν καὶ ἀρί-
στην ὁδόν.

ΛΥΚ. Καὶ μὴν οὐδέπω χάριν ἄν μοι εἰδείης εἰκότως· οὐδὲν γάρ σοι ἐξευρηκῶς ἔδειξα, ὃ σ' ἐγγυτέρω ποιήσει τῆς ἐλπίδος, τὸ δὲ πολὺ πορρωτέρω γεγόναμεν ἢ πρότερον ἡμεῖν καὶ κατὰ τοὺς παροιμιαζομένους „πολλὰ 812 μοχθήσαντες ὁμοίως ἐσμέν.“

ΕΡΜ. Πῶς τοῦτο φής; πάνυ γὰρ λυπηρόν τι καὶ δύσελπι ἐρεῖν ἔοικας.

- 70 70. ΛΥΚ. Ὅτι, ὦ ἑταῖρε, κἂν εὐρωμεν ὑπισχνούμενόν τινα εἰδέναί τε ἀποδείξιν καὶ ἄλλον διδάξειν, οὐκ αὐτίκα, οἴμαι, πιστεύσομεν αὐτῷ, ἀλλὰ [τινα] ζητήσομεν τὸν κρῖναι δυνάμενον, εἰ ἀληθῆ ὁ ἀνὴρ λέγει· κἂν τούτου εὐπορήσωμεν, ἄδηλον ἔτι ἡμῖν εἰ ὁ ἐπιγνώμων οὗτος οἶδε διαγιγνώσκειν τὸν ὀρθῶς κρινοῦντα ἢ μὴ, καὶ ἐπ' αὐτὸν αὐτίς τοῦτον ἄλλου ἐπιγνώμονος, οἴμαι, δεῖ. ἡμεῖς γὰρ πόθεν ἂν εἰδείημεν διακρίνειν τὸν ἄριστα κρῖναι δυνάμενον; ὄρας ὅποι τοῦτο ἀποτείνεται καὶ ὡς ἀπεραντον γίγνεται, σιῆναί ποτε καὶ καταληφθῆναι μὴ δυνάμενον; ἐπεὶ καὶ τὰς ἀποδείξεις αὐτάς, ὁπόσας οἶόν τε εὐρίσκειν, ἀμφισβητουμένας ὄψει καὶ μηδὲν ἐχούσας βέβαιον· αἱ γοῦν πλείσται αὐτῶν δι' ἄλλων ἀμφισβητουμένων πείθειν ἡμᾶς βιάζονται εἰδέναί, αἱ δὲ τοῖς πάνυ προδήλοις τὰ ἀφανέστατα συνάπτουσαι οὐδὲν αὐτοῖς κρινοῦντα ἀποδείξεις ὁμῶς αὐτῶν εἶναι φάσκουσιν, ὡσπερ εἴ τις οἶοιτο ἀποδείξειν εἶναι θεούς, διότι βωμοὶ αὐτῶν ὄντες φαίνονται. ὥστε, ὦ Ἐρμότιμε, οὐκ οἶδ' ὅπως καθάπερ οἱ ἐν κύκλῳ θέοντες ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἀρχὴν καὶ 813 ἀπορίαν ἐπανεληλύθαμεν.

- 71 71. ΕΡΜ. Οἶά με εἰργάσω, ὦ Λυκῖνε, ἄνθρακᾶς μοι τὸν θησαυρὸν ἀποφήνας, καὶ ὡς ἔοικεν ἀπολείται μοι τὰ τοσαῦτα ἔτη καὶ ὁ κάματος ὁ πολὺς.

ΛΥΚ. Ἄλλ', ὦ Ἐρμότιμε, πολὺ ἔλαττον ἀνιάση, ἢν ἐννοήσης ὅτι οὐ σὺ μόνος ἔξω μένεις τῶν ἐλπισθέντων ἀγαθῶν, ἀλλὰ πάντες, ὡς ἔπος εἰπεῖν, περὶ ὄνου σκιᾶς μάχονται οἱ φιλοσοφοῦντες. ἢ τίς ἂν δύναιτο δι' ἐκείνων ἀπάντων χωρῆσαι ὣν ἔφην; ὅπερ ἀδύνατον καὶ αὐτὸς λέγεις εἶναι. νῦν δὲ ὁμοίόν μοι δοκεῖς ποιεῖν ὡσπερ ἂν

εἴ τις δακρύοι καὶ αἰτιῶτο τὴν τύχην, ὅτι μὴ δύναίτο ἀνελθεῖν ἐς τὸν οὐρανόν, ἢ ὅτι μὴ βύθιος ὑποδὺς ἐς τὴν θάλατταν ἀπὸ Σικελίας ἐς Κύπρον ἀναδύσεται, ἢ ὅτι μὴ ἀρθῆις πτηνὸς αὐθημερὸν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος εἰς Ἰνδοὺς τελεῖ· τὸ δ' αἴτιον τῆς λύπης, ὅτι ἠλπίζει, οἶμαι, ἢ ὄναρ ποτὲ ἰδὼν τοιοῦτον ἢ αὐτὸς αὐτῷ ἀναπλάσας, οὐ πρότερον ἐξετάσας εἰ ἐφικτὰ εὔχεται καὶ κατὰ τὴν ἀνθρώπου φύσιν. καὶ δὴ καὶ σέ, ὦ ἑταῖρε, πολλὰ καὶ θαυμαστὰ ὄνειροπολοῦντα νύξας ὁ λόγος ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἐκθορεῖν ἐποίησεν· εἶτα ὀργίξῃ αὐτῷ ἔτι μόλις τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνοίγων καὶ τὸν ὕπνον οὐ ῥαδίως ἀποσειόμενος ὑφ' ἡδο-
814 νῆς ὦν ἐώρας. πάσχουσι δὲ ταῦτό καὶ οἱ τὴν κενὴν μακαρίαν ἑαυτοῖς ἀναπλάττοντες. καὶ γὰρ ἦν μεταξὺ πλουτοῦσιν αὐτοῖς καὶ θησαυροὺς ἀνορύττουσι καὶ βασιλεύουσι καὶ τὰ ἄλλα εὐδαιμονοῦσιν, — οἷα πολλὰ ἢ θεὸς ἐκείνη ῥαδιουργεῖ, ἢ Εὐχὴ, μεγαλόδωρος οὖσα καὶ πρὸς οὐδὲν ἀντιλέγουσα, κἂν πτηνὸς θέλῃ τις γενέσθαι, κἂν κολοσσιαῖος τὸ μέγεθος, κἂν ὄρη ὅλα χρυσᾶ εὕρισκεν — ἦν τοίνυν ταῦτα ἐννοοῦσιν αὐτοῖς ὁ παῖς προσελθὼν ἔρηται τι τῶν ἀναγκαίων, οἷον ὄθεν ἄρτους ὠνητέον ἢ ὅ τι φατέον πρὸς τὸν ἀπαιτοῦντα τοῖνοίκιον ἐκ πολλοῦ περιμέ-
νοντα, οὕτως ἀγανακτοῦσιν ὡς ὑπὸ τοῦ ἐρομένου καὶ παρενοχλήσαντος ἀφαιρεθέντες ἅπαντα ἐκεῖνα τὰγαθὰ καὶ ὀλίγου δέουσι καὶ τὴν ῥίνα τοῦ παιδὸς ἀποτραγεῖν.
72. ἀλλὰ σύ, ὦ φιλότης, μὴ πάθῃς αὐτὸ πρὸς ἐμέ, εἰ σε 72
θησαυροὺς ἀνορύττοντα καὶ πετόμενον καὶ τινὰς ἐννοίας ὑπερφρεῖς ἐννοοῦντα καὶ τινὰς ἐλπίδας ἀνεφίκτους ἐλπίζοντα φίλος ὦν οὐ περιεῖδον διὰ παντὸς τοῦ βίου ὀνειρῶ ἠδεῖ μὲν ἴσως, ἀτὰρ ὀνειρῶ γε συνόντα, διαναστάντα δὲ ἀξιῶ πράττειν τι τῶν ἀναγκαίων καὶ ὃ σε παραπέμψει ἐς τὸ λοιπὸν τοῦ βίου τὰ κοινὰ ταῦτα φρονοῦντα· ἐπεὶ ὃ γε νῦν ἔπραττες καὶ ἐνενόεις, οὐδὲν τῶν Ἰπποκενταύρων καὶ Χιμαιρῶν καὶ Γοργόνων διαφέρει, καὶ ὅσα ἄλλα ὄνει-
815 ροὶ καὶ ποιηταὶ καὶ γραφεῖς ἐλεύθεροὶ ὄντες ἀναπλάττουσιν οὔτε γενόμενα πώποτε οὔτε γενέσθαι δυνάμενα. καὶ ὅμως ὁ πολὺς λεῶς πιστεύουσιν αὐτοῖς καὶ κηλοῦν-

73 *ται ὁρῶντες ἢ ἀκούοντες τὰ τοιαῦτα διὰ τὸ ξένα καὶ ἀλόκοτα εἶναι. 73. καὶ σὺ δὴ μυθοποιοῦ τινος ἀκούσας ὡς ἔστι τις γυνὴ ὑπερφυῆς τὸ κάλλος, ὑπὲρ τὰς Χάριτας αὐτὰς ἢ τὴν Οὐρανίαν [εἶναι], μὴ πρότερον ἐξετάσας εἰ ἀληθῆ λέγει καὶ εἰ ἔστι που τῆς γῆς ἢ ἀνθρωπος αὐτή, ἦρας εὐθύς, ὡσπερ φασὶ τὴν Μήδειαν ἐξ ὀνειράτος ἐρασθῆναι τοῦ Ἰάσονος. ὃ δὲ δὴ μάλιστα σε πρὸς τὸν ἔρωτα ἐπηγάγετο καὶ τοὺς ἄλλους δέ, ὁπόσοι τοῦ αὐτοῦ σοι εἰδώλου ἐρῶσι, τοῦτο ἴην, ὡς γέ μοι εἰκάζοντι φαίνεται, τὸ τὸν λέγοντα ἐκείνον περὶ τῆς γυναικός, ἐπέπερ ἐπιστεύθη τὸ πρῶτον ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἀκόλουθα ἐπάγειν· ἐς τοῦτο γὰρ ἔωρᾶτε μόνον, καὶ διὰ τοῦτο εἴλεκεν ὑμᾶς τῆς θινός, ἐπέπερ ἅπαξ τὴν πρώτην λαβὴν ἐνεδώκατε αὐτῷ, καὶ ἦγεν ἐπὶ τὴν ἀγαπωμένην δι' ἧς ἔλεγεν εὐθείας ὁδοῦ· ῥάδια γάρ, οἶμαι, τὰ μετὰ ταῦτα καὶ οὐδεὶς ὑμῶν ἔτι ἐπιστροφόμενος ἐς τὴν εἴσοδον ἐξήταζεν εἰ ἀληθῆς ἔστι καὶ εἰ μὴ ἔλαθε καθ' ἣν οὐκ ἔχρην εἰσελθών, ἀλλ' ἠκολούθει τοῖς τῶν προωδευκότων ἴχνεσι, καθάπερ τὰ πρόβατα πρὸς τὸν ἡγούμενον, δεόν ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ καὶ κατὰ τὴν ἀρχὴν εὐθύς σκέψασθαι, εἴπερ εἰσιπητέον.*

74 *74. ὃ δὲ φημι, σαφέστερον ἢ μάθοις, ἦν τι τοιοῦτον 816 ὅμοιον παραθεωρήσης αὐτῷ· λέγοντος γάρ τινος τῶν μεγαλοτόλμων τούτων ποιητῶν, ὡς γένοιτό ποτε τρικέφαλος καὶ ἐξάχειρ ἀνθρωπος, ἂν τὸ πρῶτον ταῦτα ἀπραγμόνως ἀποδέξῃ μὴ ἐξετάσας εἰ δυνατόν ἄλλὰ πιστεύσας, εὐθύς ἀκολούθως ἂν ἐπάγοι καὶ τὰ λοιπά, ὡς καὶ ὀφθαλμοὺς ὃ αὐτὸς εἶχεν ἕξ καὶ ὦτα ἕξ καὶ φωνὰς τρεῖς ἅμα ἠφίει καὶ ἦσθιε διὰ τριῶν στομάτων καὶ δακτύλους τριάκοντα εἶχεν, οὐχ ὡσπερ ἕκαστος ἡμῶν δέκα ἐν ἀμφοτέροις ταῖς χερσί, καὶ εἰ πολεμεῖν θέοι, αἱ τρεῖς μὲν χεῖρες ἐκάστη πέλιτην ἢ γέρον ἢ ἀσπίδα εἶχον, αἱ τρεῖς δὲ ἢ μὲν πέλεκυν κατέφερον, ἢ δὲ λόγχην ἠφίει, ἢ δὲ τῷ ξίφει ἐχρητο. καὶ τίς ἂν ἔτι ἀπιστήσειε ταῦτα λέγοντι αὐτῷ; ἀκόλουθα γὰρ τῇ ἀρχῇ, περὶ ἧς ἐχρην εὐθύς σκοπεῖν εἰ παραδεκτέα καὶ εἰ συγχωρητέα οὕτως ἔχειν. ἦν δὲ ἅπαξ ἐκεῖνα δῶς, ἐπιρρεῖ τὰ λοιπὰ καὶ οὐποτε στήσεται καὶ τὸ*

ἀπιστεῖν αὐτοῖς οὐκέτι ῥάδιον, ἐπεὶπερ ἀκόλουθα καὶ
ὅμοιά ἐστι τῇ συγχωρηθεῖσῃ ἀρχῇ, ἅπερ καὶ ὑμεῖς πά-
817 σχετε· ὑπὸ γὰρ δὴ ἔρωτος καὶ προθυμίας οὐκ ἐξετάσαν-
τες τὰ κατὰ τὴν εἴσοδον ἐκάστην ὅπως ὑμῖν ἔχει, προ-
χωρεῖτε ὑπὸ τῆς ἀκολουθίας ἐλκόμενοι, οὐκ ἐννοοῦντες
εἴ τι γένοιτ' ἂν ἀκόλουθον αὐτῷ καὶ ψευδὲς ὄν, οἶον,
εἴ τις λέγοι τὰ δις πέντε ἐπὶ εἶναι καὶ σύ πιστεύσεις
αὐτῷ μὴ ἀριθμήσας ἐπὶ σαυτοῦ, ἐπάξει δηλαδὴ ὅτι καὶ
τετράκις πέντε τετταρεσκαίδεκα πάντως ἐστὶ καὶ μέχρι
ἂν ὅτου ἐθελήσῃ, οἷα καὶ ἡ θανμαστὴ γεωμετρία ποιεῖ·
κάκεινη γὰρ τοὺς ἐν ἀρχῇ ἀλλόκοτά τινα αἰτήματα αἰτή-
σασα καὶ συγχωρηθῆναι αὐτῇ ἀξιώσασα οἷδὲ συστήναι
δυνάμενα, σημεῖά τινα ἀμερῇ καὶ γραμμὰς ἀπλατεῖς καὶ
τὰ τοιαῦτα, ἐπὶ σαθροῖς τοῖς θεμελλοῖς τούτοις οἰκοδο-
μεῖ τὰ λοιπὰ καὶ ἀξιοῖ εἰς ἀπόδειξιν ἀληθῆ λέγειν ἀπὸ
ψευδοῦς τῆς ἀρχῆς ὀρωμμένη. 75. κατὰ ταῦτα τοίνυν 75
καὶ ὑμεῖς δόντες τὰς ἀρχὰς τῆς προαιρέσεως ἐκάστης
πιστεύετε τοῖς ἐξῆς καὶ γνώρισμα τῆς ἀληθείας αὐτῶν
τὴν ἀκολουθίαν ἠγεῖσθε εἶναι ψευδῆ οὖσαν· εἶτα οἱ μὲν
818 ὑμῶν ἐναποθνήσκουσι ταῖς ἐλπίσι, πρὶν ἰδεῖν τάληθές
καὶ καταγῶναι τῶν ἐξαπατησάντων ἐκείνων, οἱ δὲ, κἂν
αἰσθῶνται ἐξηπατημένοι ὀψέ ποτε γέροντες ἤδη γενόμε-
νοι, ἀκνοῦσιν ἀναστρέφειν, αἰδοῦμενοι, εἰ δεήσει τηλι-
κούτους αὐτοὺς ὄντας ἐξομολογήσασθαι, ὅτι πράγματα
παιδῶν ἔχοντες οὐ συνίεσαν· ὥστε ἐμμένουσι τοῖς αὐτοῖς
ὑπ' αἰσχύνῃς καὶ ἐπαινοῦσι τὰ παρόντα καὶ δόσους ἂν
δύνωνται προτρέπουσιν ἐπὶ τὰ αὐτά, ὡς ἂν μὴ μόνοι
ἐξηπατημένοι ὦσιν, ἀλλ' ἔχωσι παραμυθίαν τὸ καὶ ἄλ-
λους [καὶ] πολλοὺς τὰ ὅμοια παθεῖν αὐτοῖς· καὶ γὰρ αὐ-
τὸ κάκεινο ὀρωσιν, ὅτι ἦν τάληθές εἶπωσιν, οὐκέτι σεμνοὶ
ὥσπερ νῦν καὶ ὑπὲρ τοὺς πολλοὺς δόξουσιν οὐδὲ τιμή-
σονται ὁμοίως. οὐκ ἂν οὖν ἐκόντες εἴποιεν εἰδότες, ἀφ'
οἴων ἐκπεσόντες ὅμοιοι τοῖς ἄλλοις δόξουσιν. ὀλίγοις δ'
ἂν πάνυ ἐντύχοις ὑπ' ἀνδρείας τολμῶσι λέγειν ὅτι ἐξη-
πάτηνται καὶ τοὺς ἄλλους ἀποτρέπειν τῶν ὁμοίων πει-
ρωμένοις. εἰ δ' οὖν τινι τοιούτῳ ἐντύχοις, φιλαλήθῃ τε

κάλει τὸν τοιοῦτον καὶ χρηστὸν καὶ δίκαιον καί, εἰ βού-⁸¹⁹
 λει, φιλόσοφον· οὐ γὰρ ἂν φθονήσαιμι τούτῳ μόνῳ τοῦ
 ὀνόματος· οἱ δ' ἄλλοι ἢ οὐδὲν ἀληθῆς ἴσασιν οἰόμενοι
 εἰδέναι ἢ εἰδότες ἀποκρύπτονται ὑπὸ δειλίας καὶ αἰσχύ-
 76 νης καὶ τοῦ προτιμᾶσθαι βούλεσθαι. 76. καίτοι πρὸς τῆς
 Ἀθηναῖς ἅπαντα μὲν ἅ ἔφην, ἐάσωμεν αὐτοῦ καταβαλόν-
 τες καὶ λήθη τις ἔστω αὐτῶν ὥσπερ τῶν πρὸ Εὐκλείδου
 ἄρχοντος πραχθέντων, ὑποθέμενοι δὲ ταύτην φιλοσο-
 φίαν ὀρθῆν εἶναι τὴν τῶν Στωϊκῶν, ἄλλην δὲ μηδ' ἦν-
 τισαοῦν, ἴδωμεν εἰ ἐφικτὴ αὕτη καὶ δυνατὴ ἐστίν, ἢ
 μάτην κάμνουσιν ὁπόσοι ἐφίενται αὐτῆς· τὰς μὲν γὰρ
 ὑποσχέσεις ἀκούω θαυμαστιάς τινας, ἤλικα εὐδαιμονή-
 σουσιν οἱ ἐς τὸ ἀκρότατον ἐλθόντες· μόνους γὰρ τού-
 τους πάντα συλλαβόντας ἔξω τὰ τῷ ὄντι ἀγαθὰ. τὸ μετὰ
 ταῦτα δὲ σὺ ἂν ἄμεινον εἰδείης, εἴ τιτι ἐντετύχηκας
 [Στωϊκῶ τοιοῦτῳ καὶ] Στωϊκῶν τῶν ἄκρων, οἷῳ μήτε λυ-⁸²⁰
 πείσθαι μήθ' ὑφ' ἡδονῆς κατασπᾶσθαι μήτε ὀργίζεσθαι,
 φθόνου δὲ κρείττονι καὶ πλούτου καταφρονοῦντι καὶ
 συνόλως εὐδαίμονι, ὁποῖον χρὴ τὸν κανόνα εἶναι καὶ
 γνώμονα τοῦ κατὰ τὴν ἀρετὴν βίου, — ὁ γὰρ καὶ κατὰ
 μικρότατον ἐνδέων ἀτελής, κἂν τὰ πλείω ἔχη — εἶδες οὖν
 τοιοῦτον ἢ οὐχί; (†)

77 77. EPM. Οὐδέπω οὐδένα τοιοῦτον εἶδον.

ΛΥΚ. Εὖ γε, ὦ Ἐρμότιμε, ὅτι οὐ ψεύδη ἐκῶν. ἐς
 τί δ' οὖν ἀποβλέπων φιλοσοφεῖς, ὅταν ὀρθῶς μήτε τὸν
 διδάσκαλον τὸν σὸν μήτε τὸν ἐκείνου μήτε τὸν πρὸ αὐ-
 τοῦ μηδ' ἂν ἐς δεκαγονίαν ἀναγάγῃς μηδένα αὐτῶν σο-
 φὸν ἀκριβῶς καὶ διὰ τοῦτο εὐδαίμονα γεγενημένον; οὐδὲ
 γὰρ ἂν ἐκεῖνο ὀρθῶς εἶποις, ὡς ἀπόχη, κἂν πλησίον
 γένη τῆς εὐδαιμονίας, ἐπεὶ οὐδὲν ὄφελος· ὁμοίως γὰρ
 ἔξω τοῦ ὁδοῦ ἐστὶ καὶ ἐν τῷ ὑπαίθρῳ ὅ τε παρὰ τὴν θύ-
 ραν ἔξω ἐστὼς καὶ ὁ πόρρω, διαλλάττοιεν δ' ἂν, ὅτι μᾶλ-
 λον οὔτος ἀνιάσεται ὀρθῶν ἐγγύθεν οἷων ἐστέρηται. εἶτα⁸²¹
 ἵνα πλησίον γένη τῆς εὐδαιμονίας — δώσω γὰρ τοῦτό
 σοι — τοσαῦτα πονεῖς κατατρίχων σεαντόν, καὶ παρα-
 δεδράμηκέ σοι ὁ βίος ὁ τοσοῦτος ἐν ἀηδία καὶ καμάτῳ

καὶ ἀγρυπνίαις κάτω νενευκότι; καὶ εἰσαυθίς πονήσεις, ὡς φῆς, ἄλλα εἴκοσιν ἔτη τοῦλάχιστον, ἵνα ὀδυροῦν-
 τούτης γενόμενος — εἴ τις ἐγγυητής ἐστί σοι, ὅτι βιώση
 τοσαῦτα — ὅμως ἦς ἐν τοῖς μηδέπω εὐδαιμονοῦσιν; εἰ
 μὴ μόνος οἶε τεύξεσθαι τούτου καὶ αἰρήσειν διώκων ὁ
 πρὸ σοῦ μάλα πολλοὶ κάγαθοὶ καὶ ὠκύτεροι παρὰ πολὺ
 διώκοντες οὐ κατέλαβον. 78. ἀλλὰ καὶ κατάλαβε, εἰ δο- 78
 κεῖ, καὶ ἔχε ὄλον συλλαβῶν, τὸ μὲν δὴ πρῶτον οἶχ ὄρω
 ὅ τι ποτ' ἂν εἶη τάγαθόν, ὡς ἀντάξιον δοκεῖν τῶν πόνων
 τῶν τοσοῦτων. ἔπειτα ἐς πόσον ἔτι τὸν λοιπὸν χρόνον
 ἀπολαύσεις αὐτοῦ γέρων ἤδη καὶ παντὸς ἡδέος ἔξωρος
 822 ὦν καὶ τὸν ἕτερον πόδα, φασίν, ἐν τῇ σορῆ ἔχων; εἰ μὴ
 τι εἰς ἄλλον, ὃ γενναῖε, βίον προγυμνάζεις ἑαυτόν, ὡς
 εἰς ἐκεῖνον ἐλθὼν ἄμεινον διαγάγοις, εἰδὼς ὄντινα τρό-
 πον χρὴ βιοῦν, ὅμοιον ὡς εἴ τις ἐς τοσοῦτον σκευάζοι τε
 καὶ εὐτρεπίζοι ὡς δειπνήσων ἄμεινον, ἄχρι ἂν λάθῃ ὑπὸ
 λιμοῦ διαφθαρεῖς. 79. ἀλλὰ μὴν οἶδ' ἐκεῖνό πω κατα- 79
 νενόηκας, οἴμαι, ὡς ἡ μὲν ἀρετὴ ἐν ἔργοις δήπου ἐστίν,
 οἶον ἐν τῷ δίκαια πράττειν καὶ σοφὰ καὶ ἀνδρεία, ἡμεῖς
 δὲ — τὸ δὲ ἡμεῖς ὅταν εἴπω, τοὺς ἄκρους τῶν φιλοσο-
 φούντων φημί — ἀφέντες ταῦτα ζητεῖν καὶ ποιεῖν ῥημά-
 τια δύστηνα μελετᾶτε καὶ συλλογισμοὺς καὶ ἀπορίας καὶ
 τὸ πλεῖστον τοῦ βίου ἐπὶ τούτοις διατρίβετε, καὶ ὅς ἂν
 κρατῇ ἐν αὐτοῖς, καλλίνικος ἡμῖν δοκεῖ· ἀφ' ὧν, οἴμαι,
 καὶ τὸν διδάσκαλον τουτονὶ θαυμάζετε, γέροντα ἄνδρα,
 ὅτι τοὺς προσομιλοῦντας εἰς ἀπορίαν καθίστησι καὶ οἶδεν
 823 ὡς χρὴ ἐρέσθαι καὶ σοφίσασθαι καὶ πανουργῆσαι καὶ εἰς
 ἄφρυκτα ἐμβαλεῖν· καὶ τὸν καρπὸν ἀτεχνῶς ἀφέντες —
 οὗτος δὲ ἦν περὶ τὰ ἔργα — περὶ τὸν φλοιὸν ἀσχολεῖσθε
 τὰ φύλλα καταχέοντες ἀλλήλων ἐν ταῖς ὀμιλίαις. ἡ γὰρ
 ἄλλα ἐστὶν ἃ πράττετε, ὃ Ἐρμότιμε, πάντες ξωθεν εἰς
 ἐσπέραν;

ΕΡΜ. Οὐκ, ἀλλὰ ταῦτα.

ΛΥΚ. Ἡ οὖν οὐχὶ καὶ ὀρθῶς ἂν τις φαίη τὴν σιάν
 ἡμᾶς θηρεῦειν ἑάσαντας τὸ σῶμα ἢ τοῦ ὄφρεως τὸ σί-
 φαρ ἀμελήσαντας τοῦ ὄγκου, μᾶλλον δὲ τὸ ὅμοιον ποιεῖν

ὡσπερ ἂν εἴ τις εἰς ὕλμον ὕδωρ ἐκχέας ὑπέρῳ σιδηρᾷ
 πίττοι πράττειν ἀναγκαῖόν τι καὶ προὔργου οἰόμενος,
 οὐκ εἰδὼς ὅτι κἂν ἀπόλη, φασί, τοὺς ὤμους πίττων.
 80 ὕδωρ ὁμοίως τὸ ὕδωρ μένει; 80. καὶ μοι δὸς ἐνταῦθα
 ἤδη ἐρέσθαι σε, εἰ ἐθέλοις ἂν ἔξω τῶν λόγων τὰ ἄλλα
 εἰκέναι τῷ διδασκάλῳ, οὕτω μὲν ὀργίλος, οὕτω δὲ μικρο- 824
 λόγος, οὕτω δὲ φιλόνεικος ὢν καὶ φιλήδονος νῆ Δί', εἰ
 καὶ μὴ τοῖς πολλοῖς δοκεῖ. τί σιγᾶς, ὦ Ἐρμότιμ; θέλεις
 διηγῆσθαι ἢ πρῶην ἤκουσα ὑπὲρ φιλοσοφίας τινὸς λέγον-
 τος ἀνδρὸς πάνυ γεγηρακότος, ᾧ πάμπολλοι τῶν νέων ἐπι-
 σοφία πλησιάζουσιν; ἀπαιτῶν γὰρ παρά τινος τῶν μαθη-
 τῶν τὸν μισθὸν ἡγανάκει, λέγων ὑπερήμερον εἶναι καὶ
 ἐκπρόθεσμον τοῦ ὀφλήματος, ὃν ἔδει πρὸ ἑκκαίδεκα ἡμε-
 ρῶν ἐκτετικέναι τῇ ἔνῃ καὶ νέᾳ· οὕτω γὰρ συνθέσθαι.
 81 81. καὶ ἐπεὶ ταῦτα ἡγανάκει, παρεστῶς ὁ θεῖος τοῦ νεα-
 νίσκου, ἄγροικος ἄνθρωπος καὶ ἰδιώτης ὡς πρὸς τὰ ὑμέ-
 τερα, Πέπανσο, εἶπεν, ὦ Θανμάσιε, τὰ μέγιστ' ἡδικῆ- 825
 σθαι λέγων, εἰ ῥημάτια παρὰ σοῦ πριάμενοι μηδέπω
 ἐκτετίκαμεν τὸ διάφορον. καίτοι ἃ μὲν ἡμῖν πέπρακας,
 ἔχεις ἔτι καὶ αὐτὸς καὶ οὐδὲν ἔλαττον γεγονέ σοι τῶν
 μαθημάτων· τὰ δ' ἄλλα ὢν ἐξ ἀρχῆς ἐπιθυμῶν συνέστησά
 σοι τὸν νεανίσκον, ὁ δ' οὐδὲν ἀμείνων γεγένηται διὰ σέ,
 ὅς τοῦμοῦ γείτονος Ἐχεκράτους τὴν θυγατέρα συναρπάσας
 παρθένον οὖσαν διέφθειρε καὶ ὀλίγου δίκην ἔφυγε βιαίων,
 εἰ μὴ ἐγὼ ταλάντου ἐξωνησάμην τὸ πλημμέλημα παρὰ πένη-
 τος ἀνδρὸς τοῦ Ἐχεκράτους· τὴν μητέρα δὲ πρῶην ἐρρά-
 πισεν, ὅτι αὐτοῦ ἐλάβετο ὑπὸ κόλπου ἐκχομίζοντος τὸν
 κάδον, ὡς ἔχοι συμβολάς, οἶμαι, καταθεῖναι. τὰ μὲν γὰρ
 εἰς ὀργὴν καὶ θυμὸν καὶ ἀναισχυντίαν καὶ ἐς τόλμαν καὶ 826
 ψεῦδος μακρῶ τινι ἄμεινον εἶχε πέρυσιν ἢ νῦν· καίτοι
 ἐβουλόμην ἂν αὐτὸν ἐς ταῦτα ὠφελῆσθαι ὑπὸ σοῦ μᾶλλον
 ἢ περ ἐκεῖνα εἰδέναι, ἃ καθ' ἑκάστην ἡμέραν πρὸς ἡμᾶς
 οὐδὲν δεομένους ἐπὶ τῷ δείπνῳ διεξέρχεται, ὡς κροκό-
 δειλος ἤρπασε παιδίον, καὶ ὑπέσχηται ἀποδώσειν αὐτό,
 ἂν ἀποκρίνηται ὁ πατήρ οὐκ οἶδ' ὅ τι, ἢ ὡς ἀναγκαῖόν
 ἐστιν ἡμέρας οὔσης μὴ νύκτα εἶναι· ἐνίοτε δὲ καὶ κέρατα

ἡμῖν ὁ γενναῖος ἀναφέρει οὐκ οἶδ' ὅπως περιπλέκων τὸν λόγον. ἡμεῖς δὲ γελαῖμεν ἐπὶ τοῖτοις, καὶ μάλιστα ὅταν ἐπιβυσάμενος τὰ ὤτα μελετᾷ πρὸς αὐτὸν ἕξεις τινὰς καὶ σχέσεις καὶ καταλήψεις καὶ φαντασίας καὶ τοιαῦτα πολλὰ ὀνόματα διεξιῶν. ἀκούομεν δὲ αὐτοῦ λέγοντος ὡς καὶ ὁ θεὸς οὐκ ἐν οὐρανῷ ἐστιν, ἀλλὰ διὰ πάντων πεφοίτηκεν οἶον ξύλων καὶ λίθων καὶ ζώων, ἄχρι καὶ τῶν ἀτιμοτάτων· καὶ τῆς γε μητρὸς ἐρομένης αὐτὸν τί ταῦτα ληρεῖ, καταγελάσας αὐτῆς, Ἄλλ' ἦν τὸν λῆρον τοῦτον, ἔφη, ἐκμάθω ἀκριβῶς, οὐδὲν κωλύσει με μόνον πλούσιον μόνον βασιλέα εἶναι, τοὺς δὲ ἄλλους ἀνδράποδα καὶ καθάρματα νομίζεσθαι ὡς πρὸς ἐμέ. 82. τοιαῦτα τοῦ ἀνδρὸς εἰ- 82
πόντος, ὁ φιλόσοφος ὕρα οἶαν ἀπόκρισιν ἀπεκρίνατο, ὃ Ἐρμότιμε, ὡς πρεσβυτικὴν· ἔφη γάρ, Ἄλλ' εἴ γε μὴ ἐμοὶ ἐπλησίαζεν οὗτος, οὐκ οἶει μακρῷ χεῖρω ἂν αὐτὸν ἐξεργάσασθαι ἢ καὶ νῆ Δία ἴσως τῷ δημῷ παραδεδόσθαι; ὡς νῦν γε χαλινόν τινα ἐμβέβληκεν αὐτῷ ἢ φιλοσοφία καὶ ἢ πρὸς ταύτην αἰδώς, καὶ διὰ τοῦτο μετριωτέρως ἐστιν ὑμῖν καὶ φορητὸς ἔτι· φέρει γάρ τινα αἰσχύνην αὐτῷ, εἰ ἀνάξιος φαίνοιτο τοῦ σχήματος καὶ τοῦ ἰνόματος, ἃ δὴ παρακολουθοῦντα παιδαγωγεῖ αὐτόν. ὥστε δίκαιος ἂν εἶην, εἰ καὶ μὴ ὦν βελτίω ἀπέφηνα, μισθὸν παρ' ὑμῶν λαβεῖν, ἀλλ' οὖν ἐκείνων γε, ἃ μὴ δέδρακεν αἰδούμενος φιλοσοφίαν· ἐπεὶ καὶ αἱ τίτθαι τοιαύδε λέγουσι περὶ τῶν παιδίων, ὡς ἀπιτητέον αὐτοῖς ἐς διδασκάλου· καὶ γὰρ ἂν μηδέπω μαθεῖν ἀγαθόν τι δύνωνται, ἀλλ' οὖν φαῦλον γ' οὐδὲν ποιήσουσιν ἐκεῖ μένοντες. ἐγὼ μὲν οὖν τὰ ἄλλα πάντα ἀποπλησάι μοι δοκῶ, καὶ ὄντινα ἂν ἐθέλης τῶν εἰδότην τὰ ἡμέτερα, ἡκέ μοι ἐς αὔριον παραλαβὼν ὄψει τε ὅπως ἐρωτᾷ καὶ πῶς ἀποκρίνεται καὶ ὅσα μεμά- 828
828 θηκε καὶ ὅσα ἤδη ἀνέγνωκε βιβλία περὶ ἀξιωματίων, περὶ συλλογισμῶν, περὶ καταλήψεως, περὶ καθηκόντων καὶ ἄλλα ποικίλα. εἰ δὲ ἢ τὴν μητέρα ἔτυπτεν ἢ παρθένοισι συνήρπαζε, τί ταῦτα πρὸς ἐμέ; οἷ γὰρ παιδαγωγόν με ἐπεστήσατε αὐτῷ. 83. τοιαῦτα ὁ γέρον ἀνθρωπος ὑπὲρ φιλο- 83
σοφίας ἔλεγε. σὺ δὲ καὶ αὐτὸς ἂν φαίης, ὃ Ἐρμότιμε,

ἱκανὸν εἶναι, εἰ διὰ τοῦτο φιλοσοφοίημεν, ὡς μὴδὲν τῶν φαυλοτέρων πράττομεν, ἢ ἐπ' ἄλλαις ἐλλίπῃσιν ἐξ ἀρχῆς φιλοσοφεῖν ἠξιοῦμεν; οὐχ ὡς τῶν ἰδιωτῶν κοσμιώτεροι εἶημεν περιουστοῦντες; τί οὖν [οὐκ] ἀποκρίνη καὶ πρὸς τοῦτο;

ΕΡΜ. Τί δ' ἄλλο ἢ ὅτι καὶ θακρῦσαι ὀλίγου δέω; ἐς τοσοῦτό μου καθίκετο ὁ λόγος ἀληθῆς ὢν, καὶ ὀδύρομαι, ὅσον ἄθλιος χρόνον ἀνάλωκα καὶ προσέτι μισθοὺς οὐκ ὀλίγους τελῶν ἀντὶ τῶν πόνων· νυνὶ γὰρ ὡσπερ ἐκ μέθης ἀνανήφων ὄρω ὅλα μὲν ἐστὶν ὢν ἤρων, ὁπόσα δὲ πέπονθα διὰ ταῦτα.

- 84 84. ΛΥΚ. Καὶ τί δεῖ θακρῦων, ὧ χρηστέ; τὸ γὰρ τοῦ μύθου ἐκεῖνο πάννυ συνετόν, οἶμαι, ὃν Αἴσωπος διη-⁸²⁹γεῖτο· ἔφη γὰρ ἀνθρώπον τινα ἐπὶ τῇ ἡϊόνι καθεζόμενον παρὰ τὴν κυματωγὴν ἀριθμεῖν τὰ κύματα, σφαλέντα δὲ [καὶ] ἄχθεσθαι καὶ ἀνιάσθαι, ἄχρι δὲ τὴν κερδῶ παρασταῖσαν εἰπεῖν αὐτῷ, Τί, ὧ γενναῖε, ἀνιᾶ τῶν παρελθόντων ἕνεκα, δέον τὸ ἐντεῦθεν ἀρξάμενον ἀριθμεῖν ἀμελήσαντα ἐκείνων; Καὶ σὺ τοίνυν, ἐπέπερ οὕτω σοι δοκεῖ, ἐς τὸ λοιπὸν ἄμεινον ἂν ποιήσῃς βίον τε κοινὸν ἅπασιν βιοῦν ἀξίων καὶ συμπολιτεῦσαι τοῖς πολλοῖς οὐδὲν ἀλλόκοτον καὶ τετυφωμένον ἐλπίζων, καὶ οὐκ αἰσχυνῆ, ἦνπερ εἰ φρονῆς, εἰ γέρων ἀνθρώπος μεταμαθήσῃ καὶ
- 85 μεταχωρήσεις πρὸς τὸ βέλτιον. 85. ταῦτα δὲ πάντα, ὧ φιλότις, ὁπόσα εἶπον, μὴ με νομίσης κατὰ τῆς Στοᾶς παρεσκευασμένον ἢ ἔχθραν τινὰ ἐξαιρετον πρὸς Στωϊκοῦς ἐπανηρημένον εἰρηκέναι, ἀλλὰ κοινὸς ἐπὶ πάντας ὁ λόγος· τὰ γὰρ αὐτὰ πρὸς σε εἶπον ἂν, εἰ τὰ Πλάτωνος ἢ Ἀριστοτέλους ἤρησο τῶν ἄλλων ἀκρίτων ἐρήμην κατα-⁸³⁰γνοῦς. νῦν δὲ ἐπεὶ τὰ Στωϊκῶν προετίμησας, πρὸς τὴν Στοᾶν ἀποτετάσθαι ὁ λόγος ἔδοξεν οὐδὲν ἐξαιρετον πρὸς αὐτὴν ἔχων.

- 86 86. ΕΡΜ. Εὖ λέγεις· ἄπειμι γοῦν ἐπ' αὐτὸ τοῦτο, ὡς μεταβαλομένη καὶ αὐτὸ δὴ τὸ σχῆμα. ὄψει γοῦν οὐκ ἐς μακρὰν οὔτε πώγωνα ὡσπερ νῦν λάσιον καὶ βαθὺν οὔτε δίαιταν κεκολασμένην, ἀλλ' ἄνετα πάντα καὶ ἐλεύ-

Θερά· τάχα δὲ καὶ πορφυρίδα μεταμφιέσομαι, ὡς εἰ-
 δεῖεν ἅπαντες ὅτι μηκέτι μοι τῶν λήρων ἐκείνων μέτεστιν.
 ὡς εἶθε γε καὶ ἐξεμέσαι δυνατόν ἦν ἅπαντα ἐκεῖνα, ὅποσα
 ἤκουσα παρ' αὐτῶν, καὶ εὖ ἴσθι, οὐκ ἂν ὤκησα καὶ
 ἐλλέβορον πιεῖν διὰ τοῦτο ἐς τὸ ἔμπαλιν ἢ ὁ Χρῦσιππος,
 ὅπως μηδὲν ἔτι νοήσαιμι ὧν φασί. σοὶ δ' οὖν οὐ μικρὰν
 χάριν οἶδα, ὦ Ἀνκίνε, ὅτι με παραφερόμενον ὑπὸ Θολε-
 ροῦ τινος χειμάρρου καὶ τραχέος, ἐπιδιδόντα ἔμαντὸν καὶ
 831 κατὰ ῥοῦν συρρέοντα τῷ ὕδατι, ἀνέσπασας ἐπιστάς, τὸ
 τῶν τραγωδῶν τοῦτο, Θεὸς ἐκ μηχανῆς ἐπιφανείς. δοκῶ
 δέ μοι οὐκ ἀλόγως [ἂν] καὶ ξυρήσεσθαι τὴν κεφαλὴν ὡς-
 περ οἱ ἐκ τῶν ναυαγίων ἀποσωθέντες ἐλεύθεροι, ἅτε καὶ
 σωτήρια τήμερον ἄξων τσαύτην ἀγλὴν ἀποσεισάμενος
 τῶν ὀμμάτων. φιλοσόφῳ δὲ ἐς τὸ λοιπὸν κἂν ἄκων ποτὲ
 ὀδοῦ βαδίξων ἐντύχῳ, οὕτως ἐκτραπήσομαι καὶ περιστή-
 σομαι ὡςπερ τοὺς λυττιῶντας τῶν κυνῶν.

ΗΡΟΔΟΤΟΣ Η ΑΕΤΙΩΝ.

1. Ἡροδότου εἶθε μὲν καὶ τὰ ἄλλα μιμήσασθαι δυ- 1
 νατὸν ἦν· οὐ πάντα φημί ὅσα προσῆν αὐτῷ, — μείζον
 γὰρ εὐχῆς τοῦτό γε — ἀλλὰ κἂν ἐν ἐκ τῶν ἀπάντων, οἷον
 ἢ κάλλος τῶν λόγων ἢ ἀρμονίαν αὐτῶν ἢ τὸ οἰκεῖον τῇ
 832 Ἰωνίᾳ καὶ προσφνὲς ἢ τῆς γνώμης τὸ περιττὸν ἢ ὅσα
 μυρία καλὰ ἐκεῖνος ἅμα πάντα συλλαβὼν ἔχει πέρα τῆς
 εἰς μίμησιν ἐλπίδος· ἃ δὲ ἐποίησεν ἐπὶ τοῖς συγγράμμασι,
 [καὶ ὡς πολλοῦ ἄξιος τοῖς Ἑλλήσιν ἅπασιν] ὡς πολλαχόσε
 τοῖς Ἑλλήσι γνώριμος ἐν βραχεῖ κατέστη, καὶ ἐγὼ καὶ σὺ
 καὶ ἄλλος ἂν μιμησάμεθα. πλεύσας γὰρ οἴκοθεν ἐκ τῆς
 Καρίας εὐθὺς τῆς Ἑλλάδος ἐσκοπεῖτο πρὸς ἑαυτὸν ὅπως
 ἂν τάχιστα καὶ ἀπραγμονέστατα ἐπίσημος καὶ περιβόητος
 γένοιτο καὶ αὐτὸς καὶ τὰ συγγραμμάτια. τὸ μὲν οὖν περι-
 νοστοῦντα νῦν μὲν Ἀθηναίοις, νῦν δὲ Κορινθίοις ἀναγι-
 νώσκειν ἢ Ἀργείοις ἢ Λακεδαιμονίοις ἐν τῷ μέρει, ἰεροῦδες

καὶ μακρὸν ἠγεῖτο εἶναι καὶ τριβῆν οὐ μικρὰν ἐν τῷ τοιοῦτῳ ἔσεσθαι· οὐκ οὐκ ἠξίου διασπᾶν τὸ πρᾶγμα [οὐδὲ] κατὰ διαίρεσιν οὕτω καὶ κατ' ὀλίγον ἀγείρων καὶ συλλέγων τὴν γνῶσιν, ἐπεβούλευε δέ, εἰ δυνατόν εἴη, ἀθρόους πον λαβεῖν τοὺς Ἕλληνας ἅπαντας. ἐνίσταται οὖν Ὀλύμπια τὰ μεγάλα, ⁸⁸³ καὶ ὁ Ἡρόδοτος τοῦτ' ἐκείνο [ἤκειν οἱ] νομίσας τὸν καιρὸν, οὐ μάλιστα ἐγλίχετο, πλήθουσας τηρήσας τὴν πανήγυριν, ἅπανταχόθεν ἤδη τῶν ἀρίστων συνειλεγμένων, παρελθῶν ἐς τὸν ὀπισθόδομον οὐ θεατὴν, ἀλλ' ἀγωνιστὴν Ὀλυμπίων παρεῖχεν ἑαυτὸν ἄδων τὰς ἱστορίας καὶ κηλῶν τοὺς παρόντας, ἄχρι τοῦ καὶ Μούσας κληθῆναι τὰς βίβλους αὐτοῦ, ἐννέα καὶ αὐτὰς οὔσας. 2. ἤδη οὖν ἅπαντες αὐτὸν ἤδесαν πολὺ μᾶλλον ἢ τοὺς Ὀλυμπιονίκας αὐτούς· καὶ οὐκ ἔστιν ὅστις ἀνήκοος ἦν τοῦ Ἡεροδότου ὀνόματος, οἱ μὲν αὐτοὶ ἀκούσαντες ἐν Ὀλυμπίᾳ, οἱ δὲ τῶν ἐκ τῆς πανηγύρεως ἠκόντων πυρθανόμενοι, καὶ εἰ ποῦ γε φανείη μόνον, ἐδείκνυτο ἂν τῷ δακτύλῳ, Οὗτος ἐκεῖνος Ἡρόδοτός ἐστιν ὁ τὰς μάχας τὰς Περσικὰς Ἰαστὶ συγγεγραφώς, ὁ τὰς νίκας ἡμῶν ὑμνήσας. τοιαῦτα ἐκεῖνος ἀπέλαυσε τῶν ἱστοριῶν, ἐν μιᾷ συνόδῳ πάνδημόν ⁸⁸⁴ τινὰ καὶ κοινὴν ψῆφον τῆς Ἑλλάδος λαβῶν καὶ ἀνακηρυχθεῖς οὐκ ὑφ' ἐνὸς μὰ Δία κήρυκος, ἀλλ' ἐν ἅπασῃ πόλει, ὅθεν ἕκαστος ἦν τῶν πανηγυριστῶν. 3. ὅπερ ὕστερον κατανοήσαντες, ἐπίτομόν τινὰ ταύτην ὁδὸν ἐς γνῶσιν, Ἰππίας τε ὁ ἐπιχώριος αὐτῶν σοφιστὴς καὶ Πρόδικος ὁ Κεῖος καὶ Ἀναξιμένης ὁ Χίος καὶ Πῶλος ὁ Ἀκραγαντῖνος καὶ ἄλλοι συχνοὶ λόγους ἔλεγον αἰεὶ καὶ αὐτοὶ πρὸς τὴν πανήγυριν, ἀφ' ὧν γνώριμοι ἐν βραχεῖ ἐγίνοντο. 4. καὶ τί σοι τοὺς παλαιοὺς ἐκείνους λέγω σοφιστὰς καὶ συγγραφέας καὶ λογογράφους, ὅπου [καὶ τὰ τελευταῖα ταῦτα] καὶ Ἀετίωνα φασὶ τὸν ζωγράφον, [συγ-]γράψαντα τὸν Ῥωξάνης καὶ Ἀλεξάνδρου γάμον, εἰς Ὀλυμπίαν καὶ αὐτὸν ἀγαγόντα τὴν εἰκόνα ἐπιδείξασθαι, ὥστε Προξενίδαν, Ἑλλανοδίκην τότε ὄντα, ἠσθέντα τῇ τέχνῃ ⁸⁸⁵ γαμβρὸν ποιήσασθαι τὸν Ἀετίωνα. 5. καὶ τί τὸ θαῦμα ἐνῆν τῇ γραφῇ αὐτοῦ, ἤρετό τις, ὡς τὸν Ἑλλανοδίκην

δι αὐτὸ οὐκ ἐπιχωρίῳ τῷ Ἀετίωνι συνάψασθαι τῆς θυ-
 835 γατρὸς τὸν γάμον; ἔστιν ἢ εἰκὼν ἐν Ἰταλίᾳ, καὶ γὰρ εἶδον,
 ὥστε καὶ σοὶ ἂν εἰπεῖν ἔχοιμι. θάλαμός ἐστι περικαλλῆς
 καὶ κλίνη νυμφικὴ, καὶ ἡ Ῥωξάνη κάθηται πάγκαλόν τι
 χρῆμα παρθένου ἐς γῆν ὀρῶσα, αἰδουμένη ἐστῶτα τὸν
 Ἀλέξανδρον. Ἔρωτες δέ τινες μειδιῶντες ὁ μὲν κατόπιν
 ἐφροσιν ἀπάγει τῆς κεφαλῆς τὴν καλύπτραν καὶ δείκνυσι
 τῷ νυμφίῳ τὴν Ῥωξάνην, ὁ δέ τις μάλα δουλικῶς ἀφαι-
 ρεῖ τὸ σανδάλιον ἐκ τοῦ ποδός, ὡς κατακλίνοιτο ἤδη,
 ἄλλος τῆς χλανίδος τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐπειλημμένος, Ἔρωσ
 καὶ οὗτος, ἔλκει αὐτὸν πρὸς τὴν Ῥωξάνην πάνυ βιαίως
 ἐπισπώμενος, ὁ βασιλεὺς δὲ αὐτὸς μὲν στέφανόν τινα
 ὀρέγει τῇ παιδί, πάροχος δὲ καὶ νυμφαγωγὸς Ἡφαιστίων
 συμπάρεστι δᾶδα καιομένην ἔχων, μειρακίῳ πάνυ ὠραίῳ
 ἐπερειδόμενος, Ὑμέναιος οἶμαί ἐστιν· οὐ γὰρ ἐπεγέγρα-
 πτο τοῦνομα. ἐτέρωθι δὲ τῆς εἰκόνης ἄλλοι Ἔρωτες παί-
 ζουσιν ἐν τοῖς ὄπλοις τοῦ Ἀλεξάνδρου, δύο μὲν τὴν
 λόγχην αὐτοῦ φέροντες, μιμούμενοι τοὺς ἀχθοφόρους,
 ὁπότε δοκὸν φέροντες βαροῖντο· ἄλλοι δὲ δύο ἕνα τινα
 ἐπὶ τῆς ἀσπίδος κατακείμενον, βασιλέα δῆθεν καὶ αὐτόν,
 836 σύρουσι τῶν ὀχάνων τῆς ἀσπίδος ἐπειλημμένοι· εἷς δὲ δὴ
 ἐς τὸν θώρακα εἰσελθὼν ὑπτίον κείμενον λοχῶντι ἔοικεν,
 ὡς φοβήσειεν αὐτοῖς, ὁπότε κατ' αὐτὸν γένοιτο σύ-
 ροντες. 6. οὐ παιδιά δὲ ἄλλως ταῦτά ἐστιν οὐδὲ παρείρ- 6
 γασται ἐν αὐτοῖς ὁ Ἀετίων, ἀλλὰ δηλοῖ τοῦ Ἀλεξάνδρου
 καὶ τὸν ἐς τὰ πολεμικὰ ἔρωτα, καὶ ὅτι ἅμα καὶ Ῥωξάνης
 ἦρα καὶ τῶν ὄπλων οὐκ ἐπελέληστο. πλὴν ἄλλ' ἢ γε εἰκὼν
 αὐτῆ καὶ ἄλλως γαμήλιόν τι ἐπὶ τῆς ἀληθείας διεφάνη
 ἔχουσα, προμνησαμένη τῷ Ἀετίωνι τὴν τοῦ Προξενίδου
 θυγατέρα· καὶ ἀπῆλθε γήμας καὶ αὐτός, πάρεργον τῶν
 Ἀλεξάνδρου γάμων, ὑπὸ νυμφαγωγῷ τῷ βασιλεῖ, μισθὸν
 εἰλασμένου γάμου προσλαβὼν ἀληθῆ γάμον. 7. Ἡρόδο- 7
 τος μὲν οὖν — ἐπάνειμι γὰρ ἐπ' ἐκείνον — ἱκανὴν τῶν
 Ὀλυμπίων τὴν πανήγυριν ἠγεῖτο καὶ συγγραφέα θαυμα-
 στὸν δεῖξαι τοῖς Ἑλλησι τὰς Ἑλληνικὰς νίκας διεξιόντα,
 ὡς ἐκεῖνος διεξῆλθεν ἴλεως ὁ ἀνὴρ (†). ἐγὼ δὲ — καὶ πρὸς

Φιλίου μή με κορυβαντιᾶν ὑπολάβητε μηδὲ τὰμὰ εἰκάζειν 887
 τοῖς ἐκείνου, [ἴλεως ὁ ἀνὴρ] — ἀλλὰ τοῦτό γε ὅμοιον πα-
 θεῖν φημι αὐτῷ· ὅτε γὰρ τὸ πρῶτον ἐπεδήμησα τῇ Μα-
 κεδονίᾳ, πρὸς ἑμαυτὸν ἐσκοπούμην ὅ τι μοι χρηστέον [τιῷ
 πράγματι]· καὶ ὁ μὲν ἔρως οὗτος ἦν, ἅπασιν ὑμῖν γνω-
 σθῆναι καὶ ὅτι πλείστοις Μακεδόνων δεῖξαι τὰμὰ, τὸ δὲ
 αὐτὸν περιμόντα τηνικαῦτα τοῦ ἔτους συγγενέσθαι τῇ πόλει
 ἐκάστη οὐκ εὐμαρὲς ἐφαίνετο, εἰ δὲ τηρήσαιμι τήνδε ὑμῶν
 τὴν σύνοδον, εἶτα παρελθὼν ἐς μέσον δεῖξαιμι τὸν λόγον,
 8 ἐς δέον οὕτως ἀποβήσεσθαι μοι τὰ τῆς εὐχῆς. 8. αὐτοί
 τε οὖν ἤδη συνεληλύθατε, ὅ τι περ ὄφελος ἐξ ἐκάστης πό-
 λεως, αὐτὸ δὴ τὸ κεφάλαιον ἀπάντων Μακεδόνων, καὶ
 ὑποδέχεται πόλις ἢ ἀρίστη οὖσα οὐ κατὰ Πίσαν μὰ Δί'
 οὐδὲ τὴν κείθι στενοχωρίαν καὶ σκηρὰς καὶ καλύβας καὶ
 πνίγος, οἳ τε αὖ πανηγυρισταὶ οὐ συρφετώδης ὄχλος,
 ἀθλητῶν μᾶλλον φιλοθεάμονες, ἐν παρέργῳ οἱ πολλοὶ
 τὸν Ἡρόδοτον τιθέμενοι, ἀλλὰ ῥητόρων τε καὶ συγγρα-
 φέων καὶ σοφιστῶν οἱ δοκιμώτατοι, ὥστε οὐ μικρὸν ἤδη 888
 δέος, μὴ τοῦμὸν παρὰ πολὺ ἐνδεέστερον φαίνηται τῶν
 Ὀλυμπίων. . . . ἀλλ' ἦν μὲν ὑμεῖς Πολυδάμαντι ἢ Γλαύκῳ
 ἢ Μίλωνι παραθεωρητέ με, κομιδῇ ὑμῖν δόξω θρασὺς ἄν-
 θρωπος εἶναι, ἦν δὲ πάνν ἐκείνων [ἀπαγαγόντες] ἀποδύ-
 σαντες τὴν μνήμην ἐς ἑμαυτὸν μόνον [ἀποδύσαντες] ἴδητε,
 τάχ' ἂν οὐ πάνν μαστιγώσιμος ὑμῖν δόξαιμι· καὶ τοῦτο
 ὡς ἐν γε τηλικούτῳ σταδίῳ ἐμοὶ γοῦν ἱκανόν. (†)

ΖΕΥΞΙΣ Η ΑΝΤΙΟΧΟΣ.

- 1 1. Ἐναγχος ἐγὼ μὲν ὑμῖν δείξας τὸν λόγον ἀπήειν
 οἴκαδε, προσιόντες δέ μοι τῶν ἀκηχοῦτων πολλοὶ — κω-
 λύει γὰρ οὐδέν, οἴμαι, καὶ τὰ τοιαῦτα πρὸς φίλους ἤδη
 ὄντας ὑμᾶς λέγειν — προσιόντες οὖν ἐδεξιούντο καὶ θαν-
 μάζουσιν ἐώκεσαν· ἐπὶ πολὺ γοῦν παρομαρτυῶντες ἄλλος 889
 ἄλλοθεν ἐβόων καὶ ἐπήνονν, ἄχρι τοῦ καὶ ἐρυθριᾶν με,

μὴ ἄρα πάμπολυ τῆς ἀξίας τῶν ἐπαινῶν ἀπολειποίμην. τὸ δ' οὖν κεφάλαιον αὐτοῖς τοῦτο ἦν, καὶ πάντες ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ἐπεσημαίνοντο, τὴν γνώμην τῶν συγγραμμάτων ξένην οὖσαν καὶ πολὺν ἐν αὐτῇ τὸν νεωτερισμόν. μᾶλλον δὲ αὐτὰ εἶπεῖν ἄμεινον, ἅπερ ἐκεῖνοι ἀπεφθέγγοντο· „Ὡ τῆς καινότητος. Ἡράκλειος, τῆς παραδοξολογίας. εὐμήχανος ἄνθρωπος. οὐδὲν ἂν τις εἶποι τῆς ἐπινοίας νεαρώτερον.“ οἱ μὲν τοιαῦτα πολλὰ ἔλεγον, ὡς ἐκεκίνητο δηλαδὴ ὑπὸ τῆς ἀκροάσεως. ἢ τίνα γὰρ ἂν αἰτίαν εἶχον ψεύδεσθαι καὶ κολακεύειν τὰ τοιαῦτα ξένον ἄνθρωπον, οὐ πάνυ πολλῆς αὐτοῖς φροντίδος ἄξιον τὰ ἄλλα; 2. πλὴν ἐμέ γε 2 — εἰρήσεται γάρ — οὐ μετρίως ἤνία ὁ ἔπαινος αὐτῶν, καὶ ἐπειδὴ ποτε ἀπελθόντων κατ' ἐμαυτὸν ἐγενόμην, 840 ἐκεῖνα ἐνεόουν· οὐκοῦν τοῦτο μόνον χάριεν τοῖς ἐμοῖς ἔνεστιν, ὅτι μὴ συνήθη μὴδὲ κατὰ τὸ κοινὸν βαδίζει τοῖς ἄλλοις, ὀνομάτων δὲ ἄρα καλῶν ἐν αὐτοῖς καὶ πρὸς τὸν ἀρχαῖον κανόνα συγκειμένων ἢ νοῦ ὀξέος ἢ περινοίας τινός ἢ χάριτος Ἀττικῆς ἢ ἁρμονίας ἢ τέχνης τῆς ἐφ' ἅπασι, τούτων [δὲ] πόρρω ἴσως τοῦμόν· οὐ γὰρ ἂν παρέντες αὐτὰ ἐκεῖνα ἐπήγουν μόνον τὸ καινὸν τῆς προαιρέσεως καὶ ξενίζον. ἐγὼ δὲ ὁ μάταιος ὦμην, ὁπότε ἀναπηδῶντες ἐπαινοῖεν, τάχα μὲν τι καὶ αὐτῷ τούτῳ προσάγεσθαι αὐτούς· ἀληθές γὰρ εἶναι τὸ τοῦ Ὀμήρου, [καὶ] τὴν νέαν ὤδην κεχαρισμένην ὑπάρχειν τοῖς ἀκούουσιν· οὐ μὴν τοσοῦτόν γε ὥστε τὸ ὅλον τῇ καινότητι νέμειν ἰξίουν, ἀλλὰ τὴν μὲν ὥσπερ ἐν προσθήκης μοίρα συνεπικοσμεῖν τι καὶ πρὸς τὸν ἔπαινον συντελεῖν καὶ αὐτήν, τὰ δὲ τῷ ὄντι ἐπαινούμενα καὶ ὑπὸ τῶν ἀκούοντων εὐφημούμενα ἐκεῖνα εἶναι. ὥστε οὐ μετρίως ἐπήρμην καὶ ἐκινδύνεον πιστεύειν αὐτοῖς ἕνα καὶ μόνον ἐμὲ ἐν τοῖς Ἑλλήσιν εἶναι λέγουσι καὶ τὰ τοιαῦτα. τὸ δὲ κατὰ τὴν παροιμίαν, ἄνθρακες ἡμῶν ὁ Θησαυρὸς ἦσαν, καὶ ὀλίγον δέω θανματοποιοῦ τινος ἔπαινον ἐπαινεῖσθαι πρὸς αὐτῶν. 3. ἐθέλω γοῦν ὑμῖν καὶ 3 τὸ τοῦ γραφέως διηγῆσασθαι· ὁ Ζεῦξις ἐκεῖνος ἄριστος γραφέων γενόμενος τὰ δημῳδῆ καὶ τὰ κοινὰ ταῦτα οὐκ 841 ἔγραφεν, ἢ ὀλίγα πού ὅσα, ἦρωας ἢ θεοὺς ἢ πολέμους,

αἰὶ δὲ καινοποιεῖν ἐπειρᾶτο καὶ τι ἀλλόκοτον ἂν καὶ ξένον ἐπινοήσας ἐπ' ἐκείνῳ τὴν ἀκριβειαν τῆς τέχνης ἐπεδείκνυτο· ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις τολμήμασι καὶ Θήλειαν Ἴπποκένταυρον [ὁ Ζεῦξις] ἐποίησεν, ἀνατρέφουσάν γε προσέτι παιδίῳ Ἴπποκενταύρῳ διδύμῳ κομιδῇ νηπίῳ. τῆς εἰκόνος ταύτης ἀντίγραφός ἐστι νῦν Ἀθήνησι πρὸς αὐτὴν ἐκείνην ἀκριβεῖ τῇ στάθμῃ μετενηνεγμένη· τὸ ἀρχέτυπον δ' αὐτὸ Σύλλας ὁ Ῥωμαίων στρατηγὸς ἐλέγετο μετὰ τῶν ἄλλων εἰς Ἰταλίαν πεπομφέναι, εἶτα περὶ Μαλέαν, οἶμαι, καταδύσης τῆς ὀλκάδος, ἀπολέσθαι ἅπαντα καὶ τὴν γραφήν. πλὴν ἀλλὰ τὴν γε εἰκόνα τῆς εἰκόνος [εἶδον, καὶ αὐτὸς] ὑμῖν, ὡς ἂν οἴός τε ᾧ, δείξω τῇ λόγῳ, οὐ μὰ τὸν Δία γραφικός τις ὢν, ἀλλὰ πάνυ μέμνημαι οὐ πρὸ πολλοῦ ἰδῶν ἔν τινος τῶν γραφέων Ἀθήνησι· καὶ τὸ ὑπερθαυμάσαι τότε τὴν τέχνην τάχ' ἂν μοι καὶ νῦν πρὸς τὸ σαφέστερον δηλῶσαι συναγωνίσαιτο.

- 4 4. Ἐπὶ χλόης εὐθαλοῦς ἢ Κένταυρος αὕτη πεποιήται ὄλη μὲν τῇ ἵππῳ χαμαὶ κειμένη, καὶ ἀποτέτανται ἐς τοῦπίσω οἱ πόδες, τὸ δὲ γυναικεῖον ὅσον αὐτῆς ἡρέμα ἐγήγερται καὶ ἐπ' ἀγκῶνός ἐστιν, οἱ δὲ πόδες οἱ ἔμπροσθεν οὐκέτι καὶ οὗτοι ἀποτάδην, οἷον ἐπὶ πλευρὰν κειμένης, ἀλλ' ὁ μὲν ὀκλάζοντι ἔοικεν ὢν καμπύλος ὑπεσταλμένη τῇ ὀπλῇ, ὁ δὲ ἔμπροσθεν ἐπανίσταται καὶ τοῦ ἐδάφους ἀντιλαμβάνεται, οἷοι εἰσιν οἱ ἵπποι πειρώμενοι ἀναπηδᾶν.⁸⁴² τοῖν νεογνοῖν δὲ τὸ μὲν ἄνω ἔχει αὕτη ἐν ταῖς ἀγκάλαις καὶ τρέφει ἀνθρωπικῶς ἐπέχουσα τὸν γυναικεῖον μαστόν, τὸ δ' ἕτερον ἐκ τῆς ἵππου θηλάζει ἐς τὸν πωλικὸν τρόπον· ἄνω δὲ τῆς εἰκόνος οἷον ἀπὸ τινος σκοπῆς Ἴπποκένταυρός τις, ἀνὴρ ἐκείνης διηλαδῆ τῆς τὰ βρέφη ἀμφοτέρωθεν τιθηνουμένης, ἐπικύπτει γελῶν οὐχ ὅλος φαινόμενος, ἀλλ' ἐς μέσον τὸν ἵππον, λέοντος σκύμον ἀνέχων τῇ δεξιᾷ καὶ ὑπὲρ ἑαυτὸν αἰρωῶν, ὡς δεδίδετο σὺν
- 5 παιδιᾷ τὰ βρέφη. 5. τὰ μὲν οὖν ἄλλα τῆς γραφῆς, ἐφ' ὅσα τοῖς ἰδιώταις ἡμῖν οὐ πάνυ τι ἐμφανῆ ὄντα τὴν ὅλην ὁμῶς ἔχει δύναμιν τῆς τέχνης, οἷον τὸ ἀποτεῖναι τὰς γραμμὰς ἐς τὸ εὐθύτατον καὶ τῶν χρωμάτων ἀκριβῆ τὴν

κρᾶσιν καὶ εὐκαιρον τὴν ἐπιβολὴν ποιήσασθαι καὶ σκιά-
σαι ἐς θέον καὶ τοῦ μεγέθους τὸν λόγον καὶ τὴν τῶν με-
843 ρῶν πρὸς τὸ ὄλον ἰσότητα καὶ ἁρμονίαν γραφῶν παῖδες
Ζεῦξιδος ἐκεῖνο μάλιστα ἐπήνεσα, ὅτι ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ
ὑποθέσει ποικίλως τὸ περιττὸν ἐπεδείξατο τῆς τέχνης,
τὸν μὲν ἄνδρα ποιήσας πάντη φοβερὸν καὶ κομιδῇ ἄγριον,
σοβαρὸν τῇ χαίτῃ, λάσιον τὰ πολλὰ οὐ κατὰ τὸν ἵππον
αὐτοῦ μόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ θάτερον τοῦ ἀνθρώπου, [καὶ
ἐξάρσας (†) αὐτῷ] τοὺς ὤμους ἐπὶ πλεῖστον, καὶ τὸ βλέμμα
καίτοι γελῶντος θηριῶδες ὄλον καὶ ὄρειόν τι καὶ ἀήμερον.
6. τοιοῦτον μὲν ἐκείνον· τὴν θήλειαν δὲ ἵππου γε τῆς 6
καλλίστης, οἷαι μάλιστα αἱ Θειταλαὶ εἰσιν, ἀδμηῆτες ἔτι
καὶ ἄβατοι, τὸ δ' ἄνω ἡμίτομον γυναικὸς παγκάλου ἕξω
τῶν ὤτων· ἐκεῖνα δὲ μόνα σατυρώδη ἐστὶν αὐτῇ· καὶ ἡ
μῖξις δὲ καὶ ἡ ἁρμογὴ τῶν σωμάτων, καθ' ὃ συνάπτεται
καὶ συνδεῖται τῷ γυναικείῳ τὸ ἵππικόν, ἡρέμα καὶ οὐκ
844 ἀθρόως μεταβαίνουσα καὶ ἐκ προσαγωγῆς τρεπομένη λαν-
θάνει τὴν ὄψιν ἐκ θατέρου εἰς τὸ ἕτερον ὑπαγομένην. τῶν
νεογνῶν δὲ τὸ ἐν τῷ νηπίῳ ὅμως ἄγριον καὶ ἐν τῷ ἀπαλῷ
ἤδη φοβερὸν, καὶ τοῦτο θαυμαστὸν οἷον ἔδοξέ μοι, καὶ
ὅτι παιδικῶς μάλα πρὸς τὸν σκύμνον τοῦ λέοντος ἀνα-
βλέπουσι, μεταξὺ τῆς θηλῆς ἐκάτερος ἐπειλημμένοι ἐν
χρῶ τῇ μητρὶ προσιστάμενοι. 7. ταῦτα δ' οὖν ἐπιδειξά- 7
μενος ὁ Ζεῦξις αὐτὸς μὲν ἤετο ἐκπλήξειν τοὺς ὁρῶντας
ἐπὶ τῇ τέχνῃ, οἱ δὲ αὐτίκα μὲν ἐβόων· ἢ τί γὰρ ἂν ἐποίουν
καλλίστῳ θεάματι ἐντυγχάνοντες; ἐπήνον δὲ μάλιστα
πάντες ἅπερ κάμῃ πρῶην ἐκείνοι, τῆς ἐπινοίας τὸ ξένον
καὶ τὴν γνώμην τῆς γραφῆς ὡς νέαν οὔσαν καὶ τοῖς ἔμ-
προσθεν ἠγνοημένην. ὥστε ὁ Ζεῦξις συνεῖς ὅτι αὐτοὺς
ἀσχολεῖ ἢ ὑπόθεσις καινὴ οὔσα καὶ ἀπάγει τῆς τέχνης,
ὡς ἐν παρέργῳ τίθεσθαι τὴν ἀκρίβειαν τῶν πραγμάτων,
"Ἄγε δὴ, ἔφη, ὦ Μικκίων, πρὸς τὸν μαθητὴν, περιβαλε
ἤδη τὴν εἰκόνα καὶ ἀράμενοι ἀποκομίζετε οἴκαδε· οὔτοι
γὰρ ἡμῶν τὸν πηλὸν τῆς τέχνης ἐπαινοῦσι, τῶν δ' αὖ
φώτων, εἰ καλῶς ἔχει καὶ κατὰ τὴν τέχνην, οὐ πολὺν ποι-

οὔνται λόγον, ἀλλὰ παρευδοκιμεῖ τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἔρω-
 8 γων ἢ τῆς ὑποθέσεως καινοτομία. 8. ὁ μὲν οὖν Ζεῦξις
 οὕτως, ὀργιλώτερον ἴσως. Ἀντίοχος δὲ ὁ σωτὴρ ἐπικλη-
 θείς καὶ αὐτὸς ὁμοίον τι παθεῖν λέγεται ἐν τῇ πρὸς Γα-⁸⁴⁶
 λάτας μάχῃ. εἰ βούλεσθε, διηγήσομαι καὶ τοῦτο, ὅποιον
 ἐγένετο. εἰδὼς γὰρ τούτους ἀκλίμους ὄντας καὶ πλήθει
 παμπόλλους ὄρων καὶ τὴν φάλαγγα καρτερῶς συναρα-
 ρυῖαν καὶ ἐπὶ μετώπου μὲν προασπίζοντας τοὺς χαλκο-
 θώρακας αὐτῶν, ἐς βάθος δὲ ἐπὶ τετάρων καὶ εἴκοσι
 τεταγμένους ὀπίστας, ἐπὶ κέρως δ' ἐκατέρωθεν τὴν ἵππον
 διαμυρία ὄσαν, ἐκ δὲ τοῦ μέσου τὰ ἄρματα ἐκπηδήσε-
 σθαι μέλλοντα ὀρεπανηφόρα ὀγδοήκοντα καὶ συνωρίδας
 ἐπ' αὐτοῖς δις τοσαύτας, ταῦτα ὄρων πάνυ πονηρὰς εἶχε
 τὰς ἐλπίδας, ὡς ἀμάχων ὄντων ἐκείνων. [αὐτῷ· ἐκεῖνος]
 αὐτὸς γὰρ δι' ὀλίγου τῆς στρατείας ἐκείνης παρασκευα-
 σθείσης οὐ μεγαλωστὶ οὐδὲ κατ' ἀξίαν τοῦ πολέμου ἀφίκετο
 κομιδῇ ὀλίγους ἄγων, καὶ τούτων πελταστικὸν τὸ πολὺ καὶ
 ψιλικόν· οἱ γυμνήτες δὲ ὑπὲρ ἡμισυ τῆς στρατιᾶς ἦσαν.
 ὥστε ἐδόκει αὐτῷ ἤδη σπένδασθαι καὶ τινα εὐπρεπῆ διά-
 9 λυσιν εὐρίσκεσθαι τοῦ πολέμου. 9. ἀλλὰ Θεοδότας ὁ
 Ῥόδιος, ἀνὴρ γενναῖος καὶ τακτικῶν ἔμπειρος, οὐκ εἶα
 παρῶν ἀθυμεῖν· καὶ ἦσαν γὰρ ἑκακίδεκα ἐλέφαντες τῷ⁸⁴⁷
 Ἀντίωχῳ. τούτους ἐκέλευσεν ὁ Θεοδότας τέως μὲν ἔχειν
 ὡς οἷόν τε κατακρύψαντα, ὡς μὴ κατάδηλοι εἶεν ὑπερ-
 φαινόμενοι τοῦ στρατοῦ, ἐπειδὴν δὲ σημήνη ὁ σαλπιγ-
 κτῆς καὶ δὲ συμπλέεσθαι καὶ ἐς χεῖρας ἵεναι καὶ ἡ ἵπ-
 πος ἢ τῶν πολεμίων ἐπελαύνηται καὶ τὰ ἄρματα οἱ Γαλά-
 ται ἀνοιξαντες τὴν φάλαγγα καὶ διαστήσαντες ἐπαρῶσι,
 τότε ἀνὰ τέταρτας μὲν τῶν ἐλεφάντων ἀπαντᾶν ἐφ' ἐκά-
 τερα τοῖς ἵππευσι, τοὺς ὀκτιῶ δὲ ἀντεπαφεῖναι τοῖς ἄρμα-
 τηλάταις καὶ συνωριασταῖς· εἰ γὰρ τοῦτο γένοιτο, φοβη-
 θήσονται αὐτῶν, ἔφη, οἱ ἵπποι καὶ ἐς τοὺς Γαλάτας αὐ-
 10 θις ἐμπεσοῦνται φεύγοντες. καὶ οὕτως ἐγένετο. 10. οὐ
 γὰρ πρότερον ἰδόντες ἐλέφαντα οὔτε αὐτοὶ Γαλάται οὔτε
 οἱ ἵπποι αὐτῶν οὕτω πρὸς τὸ παράδοξον τῆς ὄψεως ἐτα-
 ράθησαν, ὥστε πόρρω ἔτι τῶν θηρίων ὄντων ἐπεὶ μό-

νον τετριγύτων ἤκουσαν καὶ τοὺς ὀδόντας εἶδον ἀποσιλ-
 βοντας ἐπισημότερον ὡς ἂν ἐκ μέλανος τοῦ παντός σώμα-
 τος καὶ τὰς προνομαίας ὡς εἰς ἀρπαγὴν ὑπεραιωρουμένας,
 848 πρὶν ἢ τὸ τόξευμα ἐξικνεῖσθαι, ἐκκλίναντες σὺν οὐδενὶ
 κόσμῳ ἔφευγον, οἱ μὲν πεζοὶ περιπειρόμενοι ὑπ' ἀλλή-
 λων τοῖς δορατίοις καὶ συμπατούμενοι ὑπὸ τῶν ἰππέων,
 ὡς εἶχον, ἐμπεσόντων ἐπ' αὐτούς, τὰ ἄρματα δέ, ἀνα-
 στρέψαντα καὶ ταῦτα ἔμπαλιν ἐς τοὺς οἰκείους, οὐκ ἀναι-
 μωτὶ διεφέρετο ἐν αὐτοῖς, ἀλλὰ τὸ τοῦ Ὀμήρου, „δίφροι
 δ' ἀνεκνυβαλίαζον.“ οἱ ἵπποι δ' ἐπέειπερ ἅπαξ τῆς ἐς
 τὸ εὐθὺ ὁδοῦ ἀπετρέποντο οὐκ ἀνασχόμενοι τῶν ἐλεφάν-
 των, τοὺς ἐπιβάτας ἀποβαλόντες „κεῖν' ὄχεα κροτάλιζον“
 τέμνοντες νῆ Δία καὶ διαιροῦντες τοῖς δρεπάνοις εἴ τινας
 τῶν φίλων καταλάβοιεν· πολλοὶ δ' ὡς ἐν ταράχῃ τοσοῦτῳ
 κατελαμβάνοντο. εἶποντο δὲ καὶ οἱ ἐλέφαντες συμπατοῦν-
 τες καὶ [συν]ἀναρριπτοῦντες εἰς υψος ταῖς προνομαίαις καὶ
 συναρπάζοντες καὶ τοῖς ὀδοῦσι περιπειρόντες, καὶ τέλος
 οὗτοι κατὰ κράτος παραδιδόασιν τῷ Ἀντιόχῳ τὴν νίκην.
 11. οἱ Γαλάται δὲ οἱ μὲν ἐτεθνήκεσαν, πολλοῦ τοῦ φό- 11
 849 νου γενομένου, οἱ δὲ ζῶντες ἐλαμβάνοντο, πλὴν πάν-
 ὄλιγοι ὀπόσοι ἔφθασαν ἐς τὰ ὄρη ἀναφυγόντες, οἱ Μακε-
 δόνες δὲ ὅσοι σὺν Ἀντιόχῳ ἦσαν, ἐπαιώνιζον καὶ προ-
 σιόντες ἄλλος ἀλλαχόθεν ἀνέδουν τὸν βασιλέα καλλίνικον
 ἀναβοῶντες· ὁ δὲ καὶ δακρύσας, ὡς φασιν, Αἰσχυνόμεθα,
 ἔφη, ὦ στρατιῶται, οἷς γε ἡ σωτηρία ἐν ἐκκαίδεκα τοί-
 τοις θηρίοις ἐγένετο· ὡς εἴ γε μὴ τὸ καινὸν τοῦ Θεά-
 ματος ἐξέπληξε τοὺς πολεμίους, τί ἂν ἡμεῖς ἤμεν πρὸς
 αὐτούς; ἔπειτα τῷ τροπαίῳ κελεύει ἄλλο μηδέν, ἐλέφαντα
 δὲ μόνον ἐγκολάψαι. 12. ὥρα τοίνυν με σκοπεῖν, μὴ καὶ 12
 τοῦ μὸν ὅμοιον ἢ τῷ Ἀντιόχῳ καὶ τὰ μὲν ἄλλα οὐκ ἄξια
 μάχης, ἐλέφαντες δὲ τινες καὶ ξένα μορμολύκεια πρὸς
 τοὺς ὀρῶντας καὶ θανατοποιία ἄλλως· ἐκεῖνα γοῦν ἐπαι-
 νοῦσι πάντες. οἷς δ' ἐγὼ ἐπεποιθεῖν, οὐ πάντ' αὐτὰ ἐν
 λόγῳ παρ' αὐτοῖς ἐστίν, ἀλλ' ὅτι μὲν θῆλεια Ἴπποκέν-
 850 ταυρος γεγραμμένη, τοῦτο μόνον ἐκπλήττονται καὶ ὥσπερ
 ἐστί, καινὸν καὶ τεράστιον δοκεῖ αὐτοῖς. τὰ δ' ἄλλα μάτην

ἄρα τῷ Ζεύξειδι πεποιήται; ἀλλ' οὐ μάτην· γραφικοί γὰρ ὑμεῖς καὶ μετὰ τέχνης ἕκαστα ὁρᾶτε. [εἶη μόνον ἄξια τοῦ Θεάτρον δεικνύειν.]

ΑΡΜΟΝΙΑΣ.

- 1 1. Ἀρμονίδης ὁ ἀσλητής ἤρετό ποτε Τιμόθεον διδάσκαλον αὐτοῦ ὄντα, Εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ Τιμόθεε, πῶς ἂν ἔνδοξος γενοίμην ἐπὶ τῇ τέχνῃ; καὶ τί ποιοῦντα εἴσονται με οἱ Ἕλληνες ἅπαντες; τὰ μὲν γὰρ ἄλλα εὖ ποιῶν ἐδιδάξω με ἤδη, ἀρμόσασθαι τὸν αἶλόν ἐς τὸ ἀκριβές καὶ ἐμπνεῖν ἐς τὴν γλωσσίδα λεπτόν τι καὶ ἐμμελές καὶ ὑποβάλλειν τοὺς δακτύλους εὐαφῶς ὑπὸ πικρῇ τῇ ἔρσει καὶ 851
 θέσει καὶ βαίνειν ἐν ῥυθμῷ καὶ σύμφωνα εἶναι τὰ μέλη πρὸς τὸν χορὸν καὶ τῆς ἀρμονίας ἐκάστης διαφυλάττειν τὸ ἴδιον, τῆς Φρυγίου τὸ ἔνθεον, τῆς Λυδίου τὸ Βακχικόν, τῆς Δωρίου τὸ σεμνόν, τῆς Ἰωνικῆς τὸ γλαφυρόν· ταῦτα μὲν οὖν πάντα ἐκμεμάθηκα παρὰ σοῦ· τὰ μέγιστα δὲ καὶ ὧν ἕνεκα ἐπεθύμησα τῆς ἀσλητικῆς, οὐχ ὁρῶ πῶς ἂν ἀπ' αὐτῆς μοι προσγένοιτο, ἢ δόξα ἢ παρὰ τῶν πολλῶν καὶ τὸ ἐπίσημον εἶναι ἐν πλήθει καὶ δεικνυσθαι τῷ δακτύλῳ, καὶ ἦν που φανῶ, εὐθύς ἐπιστρέφουσαι 852
 πάντας εἰς ἐμὲ καὶ λέγειν τοῦνομα, οὗτος ἐκεῖνός Ἄρμονίδης ἐστίν ὁ ἀριστος ἀσλητής, ὥσπερ ὅτε καὶ σύ, ὦ Τιμόθεε, τὸ πρῶτον ἐλθὼν οἴκοθεν ἐκ Βοιωτίας ὑψηλῆσας τῇ Πανδιονίδι καὶ ἐνίκησας ἐν τῷ Αἴαντι τῷ ἐμμανεῖ, τοῦ ἠμωνίου σοι ποιήσαντος τὸ μέλος, οὐδεὶς ἦν ὃς ἠγνόει τοῦνομα, Τιμόθεον ἐκ Θηβῶν· ἀλλ' ἔνθ' ἂν καὶ νῦν φανῆς, συνθέουσιν ἐπὶ σὲ πάντες ὥσπερ ἐπὶ τὴν γλαῦκα τὰ ὄρνεα. ταῦτ' ἐστὶ δι' ἅπερ ἠύξάμην ἀσλητής γενέσθαι καὶ ὑπὲρ ὧν πεπόνηκα τὸν πόνον τὸν πολύν· ἐπεὶ τό γε αὐτεῖν αὐτὸ ἄνευ τοῦ ἔνδοξον εἶναι δι' αὐτὸ οὐκ ἂν δεξαίμην ἀγνώστῳ μοι προσγενόμενον, οὐδ' εἰ Μαρσύας ἢ Ὀλυμπος γενήσεσθαι μέλλοιμι λανθάνων·

οὐδὲν γὰρ ὄφελος ἀπορρήτου, φασί, καὶ ἀφανοῦς τῆς μουσικῆς. ἀλλὰ σύ, ἔφη, καὶ ταῦτα παιδευσόν με, ὅπως μοι χρηστέον [κάμαντῶ καὶ τῇ τέχνῃ], καὶ σοὶ διττὴν εἰσομαι τὴν χάριν, καὶ ἐπὶ τῇ αὐλήσει καὶ, τὸ μέγιστον, ἐπὶ τῇ δόξῃ αὐτῆς. 2. ἀποκρίνεται οὖν αὐτῶ ὁ Τιμόθεος, Ἄλλ', 2 ὦ Ἄρμονιδῆ, ἐρᾶς μὲν, ἔφη, εὖ ἴσθι, οὐ μικροῦ πράγματος, ἐπαίνου καὶ δόξης καὶ ἐπίσημος εἶναι καὶ γινώσκεισθαι πρὸς τῶν πολλῶν, τοῦτο δὲ εἰ μὲν οὕτωςί πως ἐς τὰ πλήθη παριῶν ἐπιδεικνύμενος ἐθέλοις πορίζεσθαι, μακρὸν ἂν γένοιτο, καὶ οὐδὲ οὕτως ἅπαντες εἴσονται σε. ποῦ γὰρ ἂν εὔρεθῆι ἢ θέατρον ἢ στάδιον οὕτω μέγα, ἐν 858 ᾧ πᾶσιν αὐλήσεις τοῖς Ἑλλησιν; ὡς δὲ ποιήσας γνωσθήσῃ αὐτοῖς καὶ ἐπὶ τὸ πέρας ἀφίξῃ τῆς εὐχῆς, ἐγὼ καὶ τοῦτο ὑποθήσομαι σοὶ· σὺ γὰρ αὐλεῖ μὲν καὶ πρὸς τὰ θεάτρα ἐνίοτε, ἀτὰρ ὀλίγον μελέτω σοὶ τῶν πολλῶν. ἢ δ' ἐπίτομος καὶ ῥᾶστα ἐπὶ τὴν δόξαν ἄγουσα ἦδε ἐστίν· εἰ γὰρ ἐπιλεξάμενος τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι τοῖς ἀρίστοις καὶ ὀλίγοις αὐτῶν ὅσοι κορυφαῖοι καὶ ἀναμφιλόγως θαυμαστοὶ καὶ ἐπ' ἀμφοτέρα πιστοὶ, εἰ τούτοις, φημί, ἐπιδείξαιο τὰ αὐλήματα καὶ οὗτοι ἐπαινέσονται σε, ἅπασιν Ἑλλησι νόμιζε ἤδη γεγενῆσθαι γνώριμος ἐν οὕτω βραχεῖ. καὶ τὸ πρᾶγμα ὅρα πῶς συντίθῃμι· εἰ γὰρ οὐς ἅπαντες ἴσασι καὶ οὐς θαυμάζουσιν, οὗτοι δὲ εἴσονται σε αὐλητὴν εὐδόκιμον ὄντα, τί σοὶ δεῖ τῶν πολλῶν, οἳ γε πάντως ἀκολουθήσουσι τοῖς ἄμεινον κρῖναι δυναμένοις; ὁ γὰρ τοὶ πολὺς οὗτος λεῶς αὐτοὶ μὲν ἀγνοοῦσι τὰ βελτίω, βάνασοι ὄντες οἳ πολλοὶ αὐτῶν, ὄντινα δ' ἂν οἱ προὔχοντες ἐπαινέσωσι, πιστεύουσι μὴ ἂν ἀλόγως ἐπαινεθῆναι τοῦτον· ὥστε ἐπαινοῦσι καὶ αὐτοί. καὶ γὰρ οὖν καὶ ἐν τοῖς ἀγῶσιν οἳ 854 μὲν πολλοὶ θεαταὶ ἴσασι κροτῆσαι ποτε καὶ συρίσαι, κρίνουσι δὲ ἐπὶ τὰ ἢ πέντε ἢ ὅσοι δῆ. ταῦτα ὁ μὲν Ἄρμονιδῆς οὐκ ἔφθῃ ποιῆσαι· μεταξὺ γὰρ αὐλῶν, φασίν, ὅτε τὸ πρῶτον ἠγωνίζετο, φιλοτιμότερον ἐμφυσῶν ἐναπέπνευσε τῷ αὐλῶ καὶ ἀστεφάνωτος ἐν τῇ σκηνῇ ἀπέθανε τὸ αὐτὸ καὶ πρῶτον καὶ ὕστατον αὐλήσας ἐν τοῖς Διονυσίοις.

3. Ὁ μέντοι τοῦ Τιμοθέου λόγος οὐκ αὐληταῖς οὐδὲ 3

Ἀρμονίῳ μόνον εἰρησθῆναι μοι δοκεῖ, ἀλλὰ πᾶσιν ὅσοι δόξης ὀρέγονται δημόσιόν τι ἐπιδεικνύμενοι, τοῦ παρὰ τῶν πολλῶν ἐπαίνου δεόμενοι. ἔγωγ' οὖν ὁπότε καὶ αὐτὸς ἐνενόουν τὰ ὅμοια περὶ τῶν ἑμαυτοῦ καὶ ἐξήτουν ὅπως ἂν τάχιστα γνωσθεῖν πᾶσι, τῷ Τιμοθέου λόγῳ ἐπόμενος ἐσκοπούμην ὅστις ὁ ἄριστος εἴη τῶν ἐν τῇ πόλει καὶ οἷον πιστεύουσιν οἱ ἄλλοι καὶ ὅς ἀντὶ πάντων ἀρκέσειεν ἄν. οὕτω δὲ ἄρα σὺ ἔμελλες ἡμῖν φαίνεσθαι τῷ δικαίῳ λόγῳ, 855 ὃ τι περ τὸ κεφάλαιον ἀρετῆς ἀπάσης, ὃ γνώμων, φασί, καὶ ὃ ὀρθὸς κανὼν τῶν τοιούτων. εἰ δὲ σοὶ δεῖξαιμι τὰμὰ καὶ σὺ ἐπαινέσεις αὐτὰ — εἴη γὰρ οὕτω φανήσεσθαι — καὶ δὴ ἐπὶ πέρας ἤκειν με τῆς ἐλπίδος ἐν μιᾷ ψήφῳ τὰς ἀπάσας λαβόντα. ἢ τίνα γὰρ ἂν πρὸ σοῦ ἐλόμενος οὐχὶ παραπαίειν ἂν εἰκότως νομισθεῖν; ὥστε λόγῳ μὲν ἐφ' ἐνὸς ἀνδρὸς ἀναρρίψομεν τὸν κύβον, τὸ δ' ἄληθές ὥσπερ ἂν εἰ τοὺς ἀπανταχόθεν ἀνθρώπους συγκαλέσας ἐς κοινὸν θέατρον ἐπιδεικνυοίμην τοὺς λόγους· δῆλον γὰρ ὡς καθ' ἓνα τε καὶ σινάμα πάντων συνειλεγμένων μόνος αὐτὸς ἀμείνων ἂν ᾗσθα. οἱ μὲν γε τῶν Λακεδαιμονίων βασιλεῖς, τῶν ἄλλων ἐκάστου μίαν ψῆφον φερόντων, ἐκεῖνοι μόνοι ἐκάτερος αὐτῶν δὴ ἔφερον, σὺ δὲ καὶ τὰς τῶν ἐφόρων καὶ τὰς τῶν γερόντων προσέτι, καὶ ὅλως ἀπάντων ὁ πολυψηφότατος ἐν παιδείᾳ σὺ γε, καὶ μάλιστα ὅσῳ 856 τὴν λευκὴν αἰεὶ καὶ σώζουσαν φέρεις, ὃ καὶ θαρρεῖν με ἐν τῷ παρόντι ποιεῖ διὰ γε τὸ μέγεθος τοῦ τολμήματος καὶ πάνν δικαίως ἂν φοβηθέντα. κάκεινο δὲ νῆ Δία προσέτι καὶ αὐτὸ θαρρεῖν ποιεῖ, τὸ μὴ παντάπασιν ἀλλότρια τὰμὰ εἶναι σοι, ὅς πόλεώς γε ἐκείνης εἰμι, ἣν πολλακίς εὖ ἐποίησας, τὸ μὲν πρῶτον ἰδίᾳ, τὸ δὲ δεύτερον κοινῇ μετὰ παντὸς τοῦ ἔθνους· ὥστε ἦν που καὶ νῦν ἐμοὶ ἐς τὸ χειρὸν ῥέπωσιν αἱ ψῆφοι ἐν τῷ λόγῳ καὶ ἐλάττους ὣσιν αἱ ἀμείνους, σὺ δὲ τὴν τῆς Ἀθηνᾶς προστιθεὶς ἀναπλήρου 857 τὸ ἐνδέον παρὰ σεαυτοῦ καὶ τὸ ἐπανόρθωμα οἰκειὸν σοι 4 δοκεῖτω. 4. καὶ γὰρ οὐδὲ ἐκεῖνό μοι ἱκανόν, εἰ πολλοὶ ἐθαύμασαν πρότερον, εἰ ἐνδοξος ἤδη ἐγώ, εἰ ἐπαινοῦνται πρὸς τῶν ἀκουσάντων οἱ λόγοι. πάντα ἐκεῖνα ὑπη-

νέμια δνειράτα, φασί, καὶ ἐπαίνων σκιά· τὸ δ' ἀληθὲς ἐν τῷ παρόντι δειχθήσεται. οὗτος ἀκριβῆς ὄρος τῶν ἐμῶν, οὐδὲν ἀμφίδοξον ἔτι οὐδ' ὡς ἂν τις ἐνδοιάσειεν, ἀλλ' ἢ ἄριστον κατὰ παιδείαν δεήσει νομίζεσθαι, σοί γε δόξαν, ἢ πάντων . . . εὐφημεῖν δὲ χρὴ πρὸς οὕτω μέγαν ἀγῶνα
858 χωροῦντα. δόξαιμεν γὰρ, ὦ θεοί, λόγου ἄξιοι καὶ βεβαιώ-
σαιτε ἡμῖν τὸν παρὰ τῶν ἄλλων ἔπαινον, ὡς τὸ λοιπὸν
θαρροῦντας ἐς τοὺς πολλοὺς παριέναι· πᾶν γὰρ ἤδη στά-
διον ἦττον φοβερὸν τῷ Ὀλύμπια τὰ μεγάλα νενικηκότι.

859

ΣΚΥΘΗΣ Η ΠΡΟΞΕΝΟΣ.

1. Οὐ πρῶτος Ἀνάχαρσις ἀφίκετο ἐκ Σκυθίας Ἀθή- 1
ναζε παιδείας ἐπιθυμία τῆς Ἑλληνικῆς, ἀλλὰ καὶ Τόξαρις
πρὸ αὐτοῦ, σοφὸς μὲν καὶ φιλόκαλος ἀνὴρ καὶ ἐπιτηδευ-
μάτων φιλομαθῆς τῶν ἀρίστων, οἴκοι δὲ οὐ τοῦ βασι-
λείου γένους ὧν οὐδὲ τῶν πιλοφορικῶν, ἀλλὰ Σκυθῶν
τῶν πολλῶν καὶ δημοτικῶν, οἳοὶ εἰσι παρ' αὐτοῖς οἱ ὀκτά-
ποδες καλούμενοι, τοῦτο δὲ ἔστι, δύο βοᾶν δεσπότην εἶ-
ναι καὶ ἀμάξης μιᾶς. οὗτος ὁ Τόξαρις οὐδ' ἀπῆλθεν ἔτι
ὀπίσω ἐς Σκύθας, ἀλλ' Ἀθήνησιν ἀπέθανε, καὶ μετ' οὐ
860 πολὺ καὶ ἤρωσ ἔδοξε καὶ ἐντέμνουσιν αὐτῷ Ξένῳ Ἰατροῦ
οἱ Ἀθηναῖοι· τοῦτο γὰρ τοῦνομα ἤρωσ γενόμενος ἐπε-
κλήσατο. τὴν δ' αἰτίαν τῆς ἐπωνυμίας καὶ ἀνθ' ὅτου ἐς
τοὺς ἤρωας κατέλεγε καὶ τῶν Ἀσκληπιαδῶν εἰς ἔδοξεν,
οὐ χεῖρον ἴσως διηγήσασθαι, ὡς μάθητε οὐ Σκύθαις μό-
νον ἐπιχώριον ὃν ἀπαθανατίζειν καὶ πέμπειν παρὰ τὸν
Ζάμολξιν, ἀλλὰ καὶ Ἀθηναίους ἐξεῖναι θεοποιεῖν τοὺς
Σκύθας ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος. 2. κατὰ τὸν λοιμὸν τὸν μέγαν 2
ἔδοξεν ἢ Ἀρχιτέλους γυνή, Ἀρεοπαγίτου ἀνδρός, ἐπι-
στάντα οἱ τὸν Σκύθην κελεῦσαι εἰπεῖν Ἀθηναίους ὅτι
παύσονται τῷ λοιμῷ ἐχόμενοι, ἦν τοὺς στενωποὺς οἴνω
πολλῷ ῥάνωσι. τοῦτο συχνάκις γενόμενον — οὐ γὰρ ἡμέ-
λησαν οἱ Ἀθηναῖοι ἀκούσαντες — ἔπαυσε μηκέτι λοιμώτ-

τειν αὐτούς, εἴτε ἀτμούς τινας πονηροὺς ὁ οἶνος σβέσας
 τῇ ὀσμῇ, εἴτε ἄλλο τι πλέον εἰδῶς ὁ ἥρωσ ὁ Τόξαρις, ἅτε ⁸⁶¹
 ἱατρὸς ὢν, συνεβούλευσεν. ὁ δ' οὖν μισθὸς τῆς ἰάσεως
 ἔτι καὶ νῦν ἀποδίδοται αὐτῷ λευκὸς ἵππος καταθρόμενος
 ἐπὶ τῷ μνήματι, ὅθεν ἐδειξεν ἡ Δημαινέτη προσελθόντα
 αὐτὸν ἐντεῖλασθαι ἐκεῖνα τὰ περὶ τοῦ οἴνου· καὶ εὐρέθη
 κειθι ὁ Τόξαρις τεθαμμένος τῇ τε ἐπιγραφῇ γνωσθεῖς,
 εἰ καὶ μὴ πᾶσα ἐφαίνεται ἔτι, καὶ μάλιστα, ὅτι ἐπὶ τῇ
 στήλῃ Σκύθης ἀνὴρ ἐγκεκόλαπτο, τῇ λαιᾷ μὲν τόξον ἔχων
 ἐντεταμένον, τῇ δεξιᾷ δὲ βιβλίον, ὡς ἐδόκει. ἔτι καὶ νῦν
 ἴδοις ἂν αὐτοῦ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τὸ τόξον [ὄλον] καὶ τὸ βι-
 βλίον· τὰ δ' ἄλλα τῆς στήλης καὶ τὸ πρόσωπον ὄλον ὁ
 χρόνος ἤδη ἐλυμνήνατό που. ἔστι δὲ οὐ πολὺ ἀπὸ τοῦ
 Διπύλου, ἐν ἀριστερᾷ εἰς Ἀκαδημίαν ἀνιόντων, οὐ μέγα
 τὸ χῶμα καὶ ἡ στήλη χαμαί· πλήν ἄλλ' ἔστεπται γε αἰεὶ, ⁸⁶²
 καὶ φασὶ πυρεταίνοντάς τινας ἤδη πεπαῦσθαι ὑπ' αὐτοῦ,
 καὶ μὰ τὸν Δι' οὐδὲν ἄπιστον, ὅς ὄλην ποτὲ ἰάσατο τὴν
 3 πόλιν. 3. ἀλλὰ γὰρ οὐπερ ἔνεκα ἐμνήσθην αὐτοῦ, ἔζη μὲν
 ἔτι ὁ Τόξαρις, ὁ Ἀνάχαρσις δὲ ἄρτι καταπεπλευκῶς ἀνῆει
 ἐκ Πειραιῶς, οἷα δὴ ξένος καὶ βάρβαρος οὐ μετρίως τετα-
 ραγμένος ἔτι τὴν γνώμην, πάντα ἀγνοῶν, ψοφοδεὴς πρὸς
 τὰ πολλά, οὐκ ἔχων ὅ τι χρήσαιτο ἑαυτῷ· καὶ γὰρ συνίει
 καταγελωμένος ὑπὸ τῶν ὁρώντων ἐπὶ τῇ σκευῇ, καὶ ὁμό-
 γλωσσον οὐδένα εὐρισκε, καὶ ὄλωσ μετέμελεν αὐτῷ ἤδη
 τῆς ὁδοῦ, καὶ ἐδέδοκτο ἰδόντα μόνον τὰς Ἀθήνας ἐπὶ
 πόδα εὐθὺς ὀπίσω χωρεῖν καὶ πλοίῳ ἐπιβάντα πλεῖν αὐθις
 ἐπὶ Βοσπόρου, ὅθεν οὐ πολλῇ ὁδῷ αὐτῷ ἔμελλεν ἔσεσθαι
 οἴκαδε ἐς Σκύθας. οὕτως ἔχοντι τῷ Ἀναχάρσιδι ἐντυγχά- ⁸⁶³
 νει δαίμων τις ἀγαθὸς ὡς ἀληθῶς ὁ Τόξαρις ἤδη ἐν τῷ
 Κεραμεικῷ· καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἡ στολὴ αὐτὸν ἐπεσπά-
 σατο πατριῶτις οὔσα, εἶτα μέντοι οὐ χαλεπῶς ἔμελλε καὶ
 αὐτὸν γνωσέσθαι τὸν Ἀνάχαρσιν ἅτε γένους τῶν δοκι-
 μωτάτων ὄντα καὶ ἐν τοῖς πρώτοις Σκυθῶν. ὁ Ἀνάχαρ-
 σις δὲ πόθεν ἂν ἐκείνον ἔγνω ὁμοεθνῆ ὄντα, Ἑλληνιστὶ
 ἑσταλμένον, ὑπεξυρημένον τὸ γένειον, ἄζωστον, ἀσίδη-
 ρον, ἤδη στωμύλον, αὐτῶν τῶν Ἀττικῶν ἓνα τῶν αὐτο-

χθόνων; οὕτω μετεπεποιήτο ὑπὸ τοῦ χρόνου. 4. ἀλλ' ὁ ⁴
 Τόξαρις Σκυθιστὶ προσειπὼν αὐτόν, Οὐ σύ, ἔφη, Ἀνά-
 χαρσις ὢν τυγχάνεις ὁ Δανκέτου; ἐδάκρυσεν ὑφ' ἡδονῆς
 ὁ Ἀνάχαρσις, ὅτι καὶ ὁμόφωνον εὐρήκει τινά, καὶ τοῦ-
 864 τον εἰδὼτα ὅστις ἦν ἐν Σκύθαις, καὶ ἤρετο, Σὺ δὲ πόθεν
 οἴσθαι ἡμᾶς, ὦ ξέने; Καὶ αὐτός, ἔφη, ἐκείθεν εἰμι παρ'
 ὑμῶν, Τόξαρις τοῦνομα, οὐ τῶν ἐπιφανῶν, ὥστε καὶ
 ἐγνώσθαι ἂν σοι κατὰ τὸ αὐτό. Μῶν, ἔφη, σὺ ὁ Τόξαρις
 εἶ, περὶ οὗ ἐγὼ ἤκουσα ὡς τις Τόξαρις ἔρωτι τῆς Ἑλλάδος
 ἀπολιπὼν καὶ γυναῖκα ἐν Σκυθίᾳ καὶ παιδία νεογνά οἴ-
 χοιτο εἰς Ἀθήνας καὶ νῦν διατρίβει κείθι τιμώμενος ὑπὸ
 τῶν ἀρίστων; Ἐγώ, ἔφη, ἐκεῖνός εἰμι, εἰ τις κάμου λό-
 γος ἔτι παρ' ὑμῖν. Οὐκοῦν, ἦ δ' ὅς ὁ Ἀνάχαρσις, μαθητήν
 σου ἴσθι με γεγεννημένον καὶ ζηλωτὴν τοῦ ἔρωτος ὃν ἠρά-
 σθης, ἰδεῖν τὴν Ἑλλάδα, καὶ κατὰ γε τὴν ἐμπορίαν ταύ-
 την ἀποδημήσας ἦκω σοι μυρία παθῶν ἐν τοῖς διὰ μέσου
 ἔθνεσι, καὶ εἰ γε μὴ σοὶ ἐνέτυχον, ἔγνωστο ἤδη πρὶν
 ἥλιον δῦναι, ὀπίσω αὐθις ἐπὶ ναῦν κατιέναι· οὕτως ἐτε-
 ταράμην ξένα καὶ ἄγνωστα πάντα ὄρων. ἀλλὰ πρὸς
 Ἀινάκου καὶ Ζαμόλξιδος, τῶν πατρῶων ἡμῖν θεῶν, σύ
 με, ὦ Τόξαρι, παραλαβὼν ξενάγησον καὶ δεῖξον τὰ κάλ-
 λιστα τῶν Ἀθήνησιν, εἶτα καὶ τὰ ἐν τῇ ἄλλῃ Ἑλλάδι, νό-
 μων τε τοὺς ἀρίστους καὶ ἀνδρῶν τοὺς βελτίστους καὶ
 ἴθι καὶ πανηγύρεις καὶ βίον αὐτῶν καὶ πολιτείαν, δι'
 865 ἅπερ σύ τε καὶ γὰρ μετὰ σὲ τοσαύτην ὁδὸν ἤκομεν, καὶ μὴ με
 περιίδης ἀθέατον αὐτῶν ἀναστρέφοντα. 5. Τοῦτο μὲν, ⁵
 ἔφη ὁ Τόξαρις, ἥκιστα ἐρωτικὸν εἶρηκας, ἐπὶ τὰς θύρας
 αὐτὰς ἐλθόντα οἴχεσθαι ἀπιόντα. πλὴν ἀλλὰ θάρρει· οὐ
 γὰρ ἂν, ὡς φῆς, ἀπέλθοις οὐδ' ἂν ἀφείη σε ῥαδίως ἢ
 πόλις· οὐχ οὕτως ὀλίγα τὰ θέλγητρα ἔχει πρὸς τοὺς ξέ-
 νους, ἀλλὰ μάλα ἐπιλήψεταιί σου, ὡς μήτε γυναικὸς ἔτι
 μήτε παιδῶν, εἰ σοι ἤδη εἰσί, μεμνησθαι. ὡς δ' ἂν τάχι-
 στα πᾶσαν ἴδοις τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν, μᾶλλον δὲ τὴν
 Ἑλλάδα ὅλην καὶ τὰ Ἑλλήνων καλά, ἐγὼ ὑποθήσομαι σοι.
 ἔστι σοφὸς ἀνὴρ ἐνταῦθα, ἐπιχώριος μὲν, ἀποδημήσας
 δὲ μάλα πολλὰ ἔς τε Ἀσίαν καὶ ἔς Αἴγυπτον καὶ τοῖς

ἀρίστοις τῶν ἀνθρώπων συγγενόμενος, τὰ ἄλλα οὐ τῶν πλουσίων, ἀλλὰ [καί] κομιδῇ πένης· ὅψει γέροντα οὕτω δημοτικῶς ἐσταλμένον. πλὴν διὰ γε τὴν σοφίαν καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν πάνυ τιμῶσιν αὐτόν, ὥστε καὶ νομοθέτη χρῶνται πρὸς τὴν πολιτείαν καὶ ἀξιούσι κατὰ τὰ ἐκείνου προστάγματα βιοῦν. εἰ τοῦτον φίλον κτήσαιο καὶ μάθοις οἷος ἀνὴρ ἐστι, πᾶσαν νόμιζε τὴν Ἑλλάδα ἐν αὐτῷ ἔχειν καὶ τὸ κεφάλαιον ἤδη ἂν εἰδέναι τῶν τῆδε ἀγαθῶν· ὡς οὐκ ἔστιν ὅ τι ἂν μεῖζόν σοι καλὸν χαρίσασθαι δυναίμην ⁸⁶⁶

6 ἢ συστήσας ἐκείνω. 6. Μὴ τοίνυν μέλλωμεν, ἔφη, ὦ Τόξαρι, ὁ Ἀνάχαρσις, ἀλλὰ με λαβὼν ἄγε παρ' αὐτόν. ἀτὰρ ἐκεῖνο δέδρα, μὴ δυσπρόσοδος ἦ καὶ ἐν παρέργῳ θῆται σου τὴν ἐντευξιν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν. Εὐφήμει, ἦ δ' ὅς, ἐκείνω τὰ μέγιστα χαριεῖσθαι μοι δοκῶ ἀφορμὴν παρασχὼν τῆς ἐς ξένον ἀνδρα εὐποιίας. ἔπου μόνον· εἶση γὰρ ὅση πρὸς τὸν Ξένιον ἢ αἰδῶς καὶ ἢ ἄλλη ἐπιείκεια καὶ χρησιότης. μᾶλλον δὲ κατὰ δαίμονα οὗτος αὐτὸς ἡμῖν προσειπὼν τὸν Σόλωνα, Τοῦτό σοι, ἔφη, δῶρον μέγιστον ἦκω

7 ἄγων, ξένον ἀνδρα φίλιας δεόμενον. 7. Σκύθης δὲ ἐστι τῶν παρ' ἡμῖν εὐπατριδῶν, καὶ ὅμως τάκει πάντα ἀφείς ἦκει συνεσόμενος ἡμῖν καὶ τὰ κάλλιστα ὀψόμενος τῆς Ἑλλάδος· καγὼ ἐπίτομόν τινα ταύτην ἐξεῦρον αὐτῷ, ὅπως ῥᾶστα καὶ αὐτὸς μάθοι πάντα καὶ γνώριμος γένοιτο τοῖς ἀρίστοις, [τοῦτο δ' ἦν] σοὶ προσαγαγεῖν αὐτόν. εἰ τοίνυν ἐγὼ Σόλωνα οἶδα, οὕτω ποιήσεις καὶ προξενήσεις αὐτοῦ καὶ πολίτην γνήσιον ἀποφανεῖς τῆς Ἑλλάδος. καὶ ὕπερ ⁸⁶⁷

σοι ἔφην μικρὸν ἐμπροσθεν, ὦ Ἀνάχαρσι, πάντα ἐώρακας ἤδη Σόλωνα ἰδὼν, τοῦτο αἰ' Ἀθῆναι, τοῦτο ἢ Ἑλλάς· οὐκέτι ξένος σύ γε, πάντες σε ἴσασι, πάντες σε φιλοῦσι. τηλικούτῳ ἐστι τὸ κατὰ τὸν πρεσβύτην τοῦτον. ἀπάντων ἐπιλήση τῶν ἐν Σκυθία συνῶν αὐτῷ· ἔχεις τῆς ἀποδημίας τὰ ἄθλα, τοῦ ἔρωτος τὸ τέλος· οὗτός σοι ὁ Ἑλληνικὸς κανὼν, τοῦτο δεῖγμα τῆς φιλοσοφίας τῆς Ἀττικῆς. οὕτω τοίνυν γίνωσκε [ὡς] εὐδαιμονέστατος ὢν, ὃς συνέση Σόλωνι καὶ φίλῳ χρήσῃ αὐτῷ.

8. Μακρὸν ἂν εἶη διηγήσασθαι, ὅπως μὲν ἦσθη ὁ 8
 Σόλων τῷ δῶρω, οἷα δὲ εἶπεν, ὡς δὲ τὸ λοιπὸν συνῆσαν,
 ὁ μὲν παιδεύων καὶ διδάσκων τὰ κάλλιστα, ὁ Σόλων, καὶ
 φίλον ἅπασι ποιῶν τὸν Ἀνάχαρσιν καὶ προσάγων τοῖς
 Ἑλλήνων καλοῖς καὶ πάντα τρόπον ἐπιμελούμενος, ὅπως
 ἦδιστα διατρίψῃ ἐν τῇ Ἑλλάδι, ὁ δὲ τεθηπῶς τὴν σοφίαν
 αὐτοῦ καὶ μηδὲ τὸν ἕτερον πόδα ἐκὼν εἶναι ἀπολειπόμε-
 νος. ὡς γοῦν ὑπέσχετο αὐτῷ ὁ Τόξαρις, ἐξ ἐνὸς ἀνδρὸς
 τοῦ Σόλωνος ἅπαντα ἔγνω ἐν ἀκαρεῖ καὶ πᾶσιν ἦν γνώ-
 868 ριμος καὶ ἐτιμᾶτο δι' ἐκεῖνον· οὐ γὰρ μικρὸν ἦν Σόλων
 ἐπαινῶν, ἀλλ' οἱ ἄνθρωποι καὶ τοῦτο ὡς νομοθέτῃ ἐπέ-
 θοντο ὅτι καὶ ἐφίλουν οὓς ἐκεῖνος δοκιμάζοι καὶ ἐπίστευον
 ἀρίστους ἄνδρας εἶναι. τὰ τελευταῖα καὶ ἐμνήθη μόνος
 βαρβάρων Ἀνάχαρσις, δημοποίητος [γενόμενος], εἰ χρὴ
 Θεοξένῳ πιστεύειν καὶ τοῦτο ἱστοροῦντι περὶ αὐτοῦ· καὶ
 οὐκ ἂν οὐδὲ ἀνέστρεψεν, οἶμαι, ἐς Σκυθίας, εἰ μὴ Σόλων
 ἀπέθανε. 9. βούλεσθε οὖν ἤδη ἐπαγάγω τῷ μύθῳ τὸ τέ- 9
 λος, ὡς μὴ ἀκέφαλος περινοστοίη; ὥρα γοῦν εἰδέναι οὐ-
 τινός μοι ἔνεκα ὁ Ἀνάχαρσις ἐκ Σκυθίας καὶ Τόξαρις
 τὰ νῦν ἐς Μακεδονίαν ἦκετον ἔτι καὶ Σόλωνα γέροντα
 ἄνδρα ἐπαγομένῳ Ἀθήνηθεν. φημὶ δὴ ὁμοίον τι καὶ αὐ-
 τὸς παθεῖν τῷ Ἀναχάρσιδι, καὶ πρὸς Χαρίτων μὴ νεμε-
 σήσητέ μοι τῆς εἰκόνας, εἰ βασιλικῶ ἀνδρὶ ἐμαυτὸν εἵ-
 κασα· βάρβαρος [μὲν] γὰρ κακεῖνος καὶ οὐδέν τι φαίης ἂν
 τοὺς Σύρους ἡμᾶς φανλοτέρους εἶναι τῶν Σκυθῶν. ἀτὰρ
 869 οὐδὲ κατὰ τὸ βασιλικὸν ἔσποιῶ τὰ μὰ ἐς τὴν ὁμοιότητα,
 κατ' ἐκεῖνα δέ· ὅτε γὰρ πρῶτον ἐπεδήμησα ὑμῶν τῇ πό-
 λει, ἐξεπλάγην μὲν εὐθύς ἰδὼν τὸ μέγεθος καὶ τὸ κάλ-
 λος καὶ τῶν ἐμπολιτευομένων τὸ πλῆθος καὶ τὴν ἄλλην
 δύναμιν καὶ λαμπρότητα πᾶσαν· ὥστε ἐπὶ πολὺ ἐτεθή-
 πειν πρὸς ταῦτα καὶ οὐκ ἐξήρχουν τῷ θαύματι, οἷόν τι
 καὶ ὁ νησιώτης ἐκεῖνος νεανίσκος ἐπεπόνθει πρὸς τὴν τοῦ
 Μενελάου οἰκίαν. καὶ ἔμελλον οὕτω διατεθήσεσθαι τὴν
 γνώμην ἰδὼν πόλιν ἀκμάζουσαν ἀκμῇ τοσαύτῃ καὶ κατὰ
 τὸν ποιητὴν ἐκεῖνον

ἀνθοῦσαν ἀγαθοῖς πᾶσιν οἷς θάλλει πόλις.

- 10 10. οὕτω δὴ ἔχων ἔσκοπούμην ἤδη περὶ τῶν πρακτέων, καὶ τὸ μὲν δεῖξαι τὸν λόγον ὑμῖν πάλαι ἐδέδοκτο. τίσι γὰρ ἂν ἄλλοις ἐδειξα σιωπῇ παροδύσας τηλικαύτην πόλιν; ἐξήτουν γάρ, οὐδ' ἀποκρύψομαι τάληθές, οἵτινες οἱ προὔχοντες εἶεν καὶ οἷς ἂν τις προσελθὼν καὶ ἐπιγραψάμενος προστάτας συναγωνισταῖς χρῆτο πρὸς τὰ ὅλα. 870 ἐνταῦθά μοι οὐχ εἷς, ὥσπερ τῷ Ἀναχάρσιδι, καὶ οὗτος βάρβαρος, ὁ Τόξαρης, ἀλλὰ πολλοί, μᾶλλον δὲ πάντες τὰ αὐτὰ μόνον οὐ ταῖς αὐταῖς συλλαβαῖς ἔλεγον· ὦ ξέने, πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι χρηστοὶ καὶ δεξιοὶ ἀνὰ τὴν πόλιν, καὶ οὐκ ἂν ἀλλαχόθι τοσούτους εὐροῖς ἄνδρας ἀγαθούς, δύο δὲ μάλιστα ἔστον ἡμῖν ἄνδρε ἀρίστῳ, γένοι μὲν καὶ ἀξιώματι πολὺ προὔχοντες ἀπάντων, παιδεία δὲ καὶ λόγων δυνάμει τῇ Ἀττικῇ δεκάδι παραβάλοις ἂν· ἡ δὲ παρὰ τοῦ δήμου εὐνοια πᾶν ἐρωτικὴ πρὸς αὐτούς, καὶ τουτὶ γίνεται, ὅ τι ἂν οὗτοι ἐθέλωσιν· ἐθέλουσι γὰρ ὅ τι ἂν ἀριστόν ἢ τῇ πόλει. τὴν μὲν γὰρ χρηστότητα καὶ τὴν πρὸς τοὺς ξένους φιλανθρωπίαν καὶ τὸ ἐν μεγέθει τοσοῦτῳ ἀνεπίφθονον καὶ τὸ μετ' εὐνοίας αἰδέσιμον καὶ τὸ πρᾶον καὶ τὸ εὐπρόσοδον αὐτὸς ἂν ἄλλοις διηγῆσαι
- 11 11. πειραθεὶς μικρὸν ὕστερον. 11. καὶ ὡς μᾶλλον θανμάσης, 871 μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς οἰκίας ἐστόν, υἱὸς καὶ πατήρ, ὁ μὲν, εἴ τινα Σόλωνά ἢ Περικλέα ἢ Ἀριστείδην ἐπινοεῖς, ὁ δὲ υἱὸς καὶ ὀφθαῖς μὲν ἀντίκα ἐπάξεται σε, οὕτω μέγας ἐστὶ καὶ καλὸς ἀρρενωπὴν τινα τὴν εὐμορφίαν· εἰ δὲ καὶ φθέγγεται μόνον, οἰχήσεται σε ἀπὸ τῶν ὤτων ἀναδησάμενος, τοσαύτην Ἀφροδίτην ἐπὶ τῇ γλώττῃ ὁ νεανίσκος ἔχει. ἡ γέ τοι πόλις ἅπασα κεχηνότες αὐτοῦ ἀκούουσιν, ὁπότε δημηγορήσων παρέλθοι, ὁποῖόν φασι τοὺς τότε Ἀθηναίους πρὸς τὸν τοῦ Κλεινίου πεπονθέναι, παρ' ὅσον τοῖς μὲν οὐκ ἐς μακρὰν μετεμέλησε τοῦ ἔρωτος, ὃν ἠράσθησαν τοῦ Ἀλκιβιάδου, τοῦτον δὲ ἡ πόλις οὐ φιλεῖ μόνον, ἀλλὰ καὶ αἰδεῖσθαι ἤδη ἀξιοῖ, καὶ ὅλως ἐν τοῦτο ἡμῖν δημόσιον ἀγαθόν ἐστι καὶ μέγα ὄφελος ἅπασιν, ἀνὴρ οὗτος. εἰ δὴ αὐτὸς τε καὶ ὁ πατήρ αὐτοῦ δέξαιντό σε καὶ φίλον ποιήσαιντο, πᾶσαν ἔχεις τὴν πόλιν, [καὶ ἐπισεῖσαι 872

χρη̄ τὴν χεῖρα, τοῦτο μόνον, καὶ οὐκέτ' ἐνδοιάσιμα τὰ
σά]. ταῦτα νῆ τὸν Δί' ἅπαντες ἔλεγον, εἰ χρη̄ καὶ ὄρκον
ἐπάγειν τῷ λόγῳ· καὶ μοι ἔῃδη πειρωμένῳ τὸ πολλοστὸν
τῶν προσόντων εἰρηκέναι ἔδοξαν. „οὐχ ἔδρας τοίνυν
οὐδ' ἀμβολᾶς ἔργον,“ ὡς ὁ Κεῖός φησιν, ἀλλὰ χρη̄ πάντα
[μὲν] κάλων κινεῖν, [πάντα δὲ πράττειν καὶ λέγειν], ὡς φί-
λοι ἡμῖν τοιοῦτοι γένοιντο· ἦν γὰρ τοῦθ' ὑπάρξει, εὐδία
πάντα καὶ πλοῦς οὔριος καὶ λειοκίμων ἢ θάλαττα καὶ ὁ
λιμὴν πλησίον.

CODICUM LECTIONES.

LUCIANI CHARON.

Lectiones codicum Marciani 434 (Ω)

Vaticani 87 (A) Fritzsche

Vaticani 90 (Γ)

Gorlicensis (A)

Urbinitis 121 (Urb.)

Parisini 3011 (C)

collatae cum editione Teubneriana.

c. 1. δεῦρο ἀνελήλυθας || δεῦρ' ἐλήλυθας A — ἐς τὴν ἡμετέραν || εἰς τὴν ἡμετέραν AΩΓC ἐς τὴν παροῦσαν Urb. ἐς τὴν παροῦσαν (s. acc.) ἡμέραν A — στερούμενοι || στεροῦμένοι AΩΓAUrb.C — οὐδείς γὰρ αὐτῶν || om. αὐτῶν Urb. — λειπόνεως || λιπόνεως Γ — ἐς τὸ φῶς || εἰς τὸ φῶς AΩ — ἐς δέον || εἰς δέον AΩC — εὖ οἶδ' || om. εὖ AC — με || om. AC — εἰδὼς || εἰδῶ AC — γὰρ τι || γὰρ τοι AC — ὄξυθνημός ἐστι || ὄξυθ. τε ἐστι A — ῥίψη || ῥίψει A — τεταγῶν || τεταγῶς AUrb. — τοῦ ποδός || om. C — ὑποσκάζων || ὑποσκάζοντα AC — καὶ αὐτὸς παρέχοιμι οἰνοχοῶν || παρέχοιμι κ. αὐτ. οἶνοχ. ΩΓAUrb. — ἄλλως || ἄλως C — σύμπλους || ξύμπλους A — σε ἢ || om. AC, om. ἢ Ω — ῥέγχεις || ῥέγχεις AΓ — κρατεροῦς || κρατεροῦς A — εἴ τινα λάλον νεκρὸν εὔροις || εἴ τινα ἄλλον v. εὔροις AA εἴ τιν' ἄλλον v. εὔροις Ω εἴ τινα ἄλλον v. εὔρης Urb.C — διαλέγη || διελέγη AC — δικωπίαν || δικ. ἔλκων Ω — καταλείψης || καταλείψης Γ — ἦν με || ἦν μὲν A — καθάπερ γὰρ || om. γὰρ AΩC — σφάλλονται διολισθαίνοντες || σφάλλονται καὶ διολισθαίνουσι A — ἀμβλωνώτων || ἀμβλωνώτων

- ώττω Γ^ΑUrb. — δός, ὦ Κυλλ. || δός, ὦ Κ, μοι ^Α om.
 ὦ Urb. — εἰς ἀεὶ || εἰς ἀεὶ Γ
- c. 2. τοῦτο | τουτὶ ^ΑUrb. — ἦδη τὸν μισθὸν | τὸν μισθὸν ἦδη
 ΑΓC — ὁπότε φίλος || ὁπότε καὶ φίλος Ω — σε | σέ
 A — πολλῶν γὰρ ἂν ἐτῶν . . . γένοιτο || om. ἂν Γ —
 ἔργα || πράγματα ^ΑUrb. — κᾶτα | καὶ ^ΑUrb. — ὡς . . .
 ἴδοις || ὡς ἴδῃς ^ΑUrb. — δεῖ || ἔδει ^ΑUrb. — ὡς . . . πάντα
 κατίδοις || ὡς . . . παντ' ἴδῃς ^ΑUrb. — σοὶ || σὺ A —
 εἰς τὸν οὐρανὸν | εἰς τὸν οὐρανὸν AC — ἀνελεθεῖν δυ-
 νατὸν ἦν | δυνατὸν ἦν συνελεθεῖν Ω ἐλεθεῖν δ. ἦν C
 — ἐκάμνομεν | ἐκαμνον ^Α — ἐκ περιωπῆς || ἐκ περι-
 πῆς Γ — ἂν ἀκριβῶς | ἀκριβῶς (sic) ἂν A ἀκριβῶς ἂν
 C — τι ὄρος || om. τι ΑΓ om. sed suprascr. Ω — περι-
 σκοπεῖν || ἐπισκοπεῖν ^ΑUrb.C
- c. 3. τὸ κῦμα || τι κῦμα ΩΓ — στείλαι || συστεῖλαι AC —
 πνέοντι || πνὶ Ω πνεύματι CΓ — τὸ βέλτιον || τὸ βέλτιον^ϛ
 (sic) Ω τὰ βελτίω ^Α — πειθόμενος || πεισόμενος? Ω — τί
 ποιητέον || τὸ ποιητέον ^ΑUrb. — καὶ ἐξευρήσω || κάξευρήσω
^ΑUrb. — ὁ Κανύκασος || om. ὁ ΩΓ — Παρνασὸς || Παρ-
 νασὸς ^ΑUrb. — ἐκεινοσὶ || οὐτοσὶ Ω — οὐ φαῦλον ὃ
 ἀνεμνήσθη || οὐ φαῦλόν τι ἀνεμνήσθη ^ΑUrb. — εἰς || εἰς
 AC — συγκαμῆν δέ τι || om. τι AC' om. sed suprascript.
 Ω — ποτε || om. sed suprascr. Ω — οὖν || om. AC — τί
 οὐχὶ || τί οὐκ ^ΑUrb. — ἐπάλληλα || ἐπ' ἄλληλα Urb.
- c. 4. δύ' ὄντες || δύο ὄντες ^Α — τινὰ τὴν μεγαλουργίαν ||
 om. τὴν ^ΑUrb. — αὐτίκα || om. Ω — συνθεῖς || συντι-
 θεῖς ^ΑUrb. — ἀκούεις δέ γε || γε om. ^ΑUrb. — τοῦ
 ἀδελφοῦ . . . περὶ || περὶ τοῦ ἀδελφοῦ ΑΩΓC — Ἥρα-
 κλέους || Ἥρακλέος Urb. — ἄχθους || ἐχθους (sic) A —
 εἰ δὲ ἀληθῆ || εἰ δὲ ἀληθῆ ἐστὶ ^Α εἰ δὲ ἀλ. ἐστὶν ΓUrb. —
 εἰδείητε || εἰδέητε A εἰδῆτε ^ΑUrb. — ἦ τίνος γὰρ ἔνεκα ||
 om. γὰρ Ω — πρῶτον || om. ^Α — ἀρχιτέκτων || ἀρχιτέ-
 κτων Ὀμηρος ΩΓ^ΑUrb. — αὐτὰρ || ἀτὰρ ^ΑUrb. — ὄρας,
 πῶς || ὄρας ὅπως ΑΩΓUrb.C — ἐξευργάσμεθα || ἐξευρ-

γασάμεθα ΩΓΨUrb. — εἰ καὶ αὐτῷ ἐποικοδομεῖν δεήσει ||
εἰ καὶ αὐτῷ ἐποικοδομεῖν ἔτι δεήσει Γ εἰ καὶ ταῦτα ἱκανὰ
ἢ αὐτῷ ἐποικοδομεῖν ἔτι δ. Urb. εἰ καὶ ταῦτα ἱκανὰ ἢ
ἐποικοδομεῖν δεήσει Ψ — φέρ' οὖν || φέρε οὖν ΨUrb.

- c. 5. ἔτι || om. AC — ἐν ὑπωρεία || ἐν τῇ ὑπ. Ψ — ἐπὶ τὰδε ||
om. AC — Παρνασός || Παρνασσός ΨUrb. — λεπτότερον ||
λεπτότατον C — ἐξεργασώμεθα || ἐξειργασώμεθα A —
ἀπομηκύναντες || ἀπομηκύνοντες ΑΩΨΓC — πέρα ||
πέραν Ω — οἰκοδομητικῆς || οἰκοδομικῆς ΨΓUrb. οἰ-
κοδομῆς ΑΩC — τῶν κρανίων || τῷ κρανίῳ Γ —
ἀσφαλῶς ἔξει || ἀσφαλῶς γὰρ ἔξει ΩΨΓUrb. — Παρ-
νασός || Παρνασσός ΨUrb. — ἀνάβαινε ἤδη καὶ σύ ||
ἀναβ. ἤδη sequ. signo pers. καὶ σύ A — ΧΑΡ. || om. AC
— ταύτην μηχανὴν || ταύτην τὴν μηχαν. Urb. ταύτην μηχαν. Γ —
ἐθέλεις || ἐθέλοις ΩΓ — ἅπαντα || ἅπ. sequitur sig.
pers. A — μόν || μοι Ψ — πατεῖν || π. seq. sig. ps. A —
ἐπέπερ δὲ || καὶ ἐπέπερ ΑΩΓ καὶ ἐπειδήπερ Urb. —
δικόρρυμβος || ὁ κόρρυμβος Γ — ἀπολαβόμενος || ἀπολα-
βόμενοι ΩΓUrb. — καθεζώμεθα || καθεζόμεθα AC
- c. 6. μεγάλην || om. Ω — περιφρέουσαν || περιφρέουσαν AC —
ποταμὸν τοῦ Κωκυτοῦ καὶ Πρυφλέγοντος μείζονας ||
ποτ. μείους τ. Κ. κ. τοῦ Π. Α ποτ. μείζονας τ. Κ. κ. τοῦ
Π. C — οἶσθα οὖν || om. οὖν Ψ — Παρνασσόν || Παρ-
νασσόν ΨUrb. — αὐτῇ Κασταλίᾳ || om. AC — τὰ ἄλλα
ὄρη || om. τὰ C — ΕΡΜ || om. ΨUrb. — ὅτι τί || om.
Urb., om. τί Ψ — ΧΑΡ. || om. ΨUrb. — ἐγὼ γοῦν ||
ἐγώγε ΨUrb. — ἐδεόμην || ἐδεόμην δὲ ΩΓ ἐβουλόμην
Urb. ἐβουλόμην δὲ Ψ — αὐτὸ μόνον || αὐτῶν μόνον
ΨUrb. — οἶα λέγουσιν || ἄ λέγουσιν AC — ὅτε || om.
sed suprascr. Ω — ἦρον με || ἦρον γε ΑΩΓUrb.C(?) —
ἀκούσας γὰρ || om. γὰρ ΑΩΓC — ἐς ὑπερβολὴν || εἰς
ἵπερβ. Γ — τί δαὶ τοῦτο ἶν || τί δὲ τοῦτο ἦν ΑΩΨΓ
Urb.C — ἐς τὴν ὑστεραίαν || εἰς τὴν ὑστ. A — ἐπι-
πεσοῦσα || ἐμπεσοῦσα ΑΩΨ — οὐκ οἶδ' ὅπου κινήσαν-
τος || οὐκ οἶδ' ὅπως τοῦ οἰκήματος ΑΩΓC — μᾶλλον ||
om. ΨUrb.

- c. 7. ἀτρέμας || ἀτρέμα AΓUrb. — δ' αὐ' τοι || om. A αὐτ' Ω — ὄφρ' εὐ' γινώσκης || ὄφρ' εὐ' γινώσκεις AAUrb. ὄφρ' εὐ' γινώσκεις ΩΓ — Λυγκεὺς || Λυγγεὺς Urb. — κἀγὼ κατὰ τὸν Ὅμηρον || κἀγὼ κατὰ τῶν Ὀμήρου A καὶ ἐγὼ κατὰ τ. Ὀμ. Ω κατὰ τὸν Ὀμ. κἀγὼ AUrb. — ἐρήσομαι σε || ἐρομαί σε AUrb. — ἐς τὴν τέχνην || εἰς τ. τ. ΑΓΩ — ὁπότε διεπόρθμενον || διαπορθμεύων, om. ὁπότε A διε(?)πορθμεύων om. ὁπότε Urb. — πολλὰ φάσσοδοῦντος || om. πολλὰ AC παραρραφσοδοῦντος, in marg. πολλὰ ρ. Ω παραρραφσοδοῦντος Γ — ἐνίων || om. AUrb. — κατελάμβανεν || κατέλαβεν AUrb. — πλέουσι || πλέουσι C — ὁ Ποσειδῶν || om. ὁ ΑΩΓC — ὠρόθηννε || ὠρόθηννε Ω — ἡμῖν || ἡμῶν AUrb. — θυέλλας || θυέλας C — Σκύλλη || σκύλη AC, om. AUrb. — καὶ Χαρύβδι || Χαρύβδι AUrb. om. καὶ — χαλ. οὖν ἦν || om. οὖν A, om. ἦν C — ὀλίγα γοῦν || om. γοῦν AUrb.
- c. 8. τίς γὰρ ὄδ' ἐστὶ πάχιτος || τίς γὰρ ὄδ' ἐστὶ κάχιτος πα m. rec.
A τίς ὄδ' ἐστὶ κάχιτος Ω τίς ὄδ' ἐστὶ πάχιτος A τίς ὄδ' ἐστὶ κάχιτος ΓUrb. τίς ὄδ' ἐστὶ πάχιτος C — ἐκ Κρωτ. || ἐν Κρ. C — φέροι || φέροι Ω — μέσον || μέσον AC — πόσῳ δικαιοτέρῳ ἂν ἐμὲ || π. δ. ἐμὲ ἂν AC π. δ. δ' ἂν ἐμὲ Ω πόσῳ δ. ἂν, om. ἐμὲ AUrb. — ἐπαινοτεν || ἐπ. ἐμὲ Urb. — ἀναλωτάτου || ἀμαχωτάτου AΓ ἀμαχωτάτου AUrb.C — μηδὲ ξυνεῖς || μὴ ξ. ΑΩΓC — ΧΑΡ. || om. A — μνημονεύσειεν || μνημονεύσειε (?) Urb. — Ἐα τοῦτον || ἑαυτὸν τὸν AC ἑαυτοῦ τὸν Γ — γέλωτα ἡμῖν || ἡμῶν γέλωτα Ω — μηδ' ἐμπίδα || οὐδὲ ἐμπίδα AUrb. — ἡμῖν || om. AUrb. — δυνάμενος || δυνάμενον AUrb.
- c. 9. σὺ δέ || sig. pers. σὺ δέ A — ἐκεῖνο || ἐκεῖνον ΩAUrb. — ὄδ' ἄλλος || ὁ ἄλλος AC — δ' ἐναγχος || om. δ' AUrb. παρεστήσατο || παρῆστησατο Urb. περιεστήσατο A — ἐλασεῖοντι || ἐλάσοντι ΑΩΓ — ὡς . . . ἄρχειν || ὡς . . . ἄρχοι ΩΓ ὡς . . . ἄρχη AUrb. — κἀκεῖνος || ἐκεῖνος ΩΓ τὸ τριπλὸν τεῖχος || τὸ τριπλὸν τ. ἔχουσαν AC — ἀκούσωμεν || ἀκούσομεν AUrb.

- c. 10. ἄσημος χρυσός || ἄσημος καὶ χρ. ΩΓUrb. — ἀπάντων || πάντων AUrb.Γ — γενέσθαι || εἶναι AC — τῆς ἱερείας || om. τῆς A — ἔλκυσαν || ἔλκυσαν C — XAP. Φησὶν οὗτος || om. AUrb. — ἐκεῖνοι τὰ πρῶτα || τὰ πρῶτα ἐκεῖνοι AUrb. — ὁ δεύτερος δὲ τίς ἂν εἴη || δεύτερος δὲ τίς ἂν εἴη om. ὁ Γ δεύτερος τίς ἂν εἴη AC — ὅς εὖ τε ἐβίω || ὅς οὐτ' ἐβίω AC — εὐδαίμων || εὐδαίμων Urb. — οἶδα || οἶδας C — παρὰ τὸ πορθ. || om. παρὰ AUrb. — πορθμεῖον || πορθμίον Γ — αὐτὸς || αὐτὸ ΩAUrb.Γ — γίνεσθαι || γίνεσθαι Γ
- c. 11. ἐκείνους || ἐκείνος AC — χρυσᾶς || χρυσοῦς A — ὁ ἀνήρ || om. ὁ Γ — μετ' ἐρυνθήματος || μετ' ἐρυνθήματι AUrb. — ὅτι ἀγαθὸν || ὅ τι τὸ ἀγαθὸν Γ — εἰ μὴ ἄρα ἔν τι μόνον || ἢ εἰ ἄρα ἔντιμον AΓC ἢ ras. ἄρα ἔν τι μόνον Ω εἰ μὴ ἄρα τοῦτο μόνον AUrb. — καὶ φόνοι || om. καὶ Ω — καταπλεόντων || πλεόντων A — ἀλλὰ ὁ χαλκός || ἀλλ' ὁ χ. Urb. — τοῦτον || τοῦτο AC — ἀνορύττουσι || ἀνορύττουσιν Γ — ἐκ γῆς || ἐκ τῆς γῆς Urb. — μόλνβδος || μόλιβδος Ω — τὴν ἀβελ. || τὴν rec. m. add. in Ω — ἀβελτερίαν || ἀβελτηρίαν AΩAUrb.C — οὐ . . . ἐρωῶσιν || εἰ . . . ἐρωῶσιν A — ἀλλὰ οὐ || ἀλλ' οὐ AUrb. — ὅς || om. AUrb. — καταγελᾶ || καταγελᾶ γὰρ AUrb. — μοι δοκεῖν || μοι δοκεῖ ΩAUrb. — βούλεται || βούλεσθαι Urb. — αὐτὸν || αὐτῷ A
- c. 12. τι δεῖσθαι || τοι δεῖσθαι AC — νῆ Δία || νῆ Δί' Γ — σὺν τοῖς ἄλλοις || ἐν τοῖς ἄλλοις AUrb. — γένοιτο || γίνοιτο Γ — οὐ πάντι || οὐ πάντι, om. τι AUrb. — χρυσίου || τοῦ χρυσίου Ω — πότεροι || πότερον AUrb.Γ — εἰ Κῆρος . . . ἐπήει || ἦν Κ . . . ἐπήει ΩΓAUrb. — ποιήσῃ || ποιήσῃς AC — δήλον ὅτι || δηλονότι A δηλαδή Ω — τοῦτον μὴ || μὴ τοῦτον AUrb. — παρασκευάσαιο || παρασκευάσαις AC — ἐς Πέρσας || ἐσπέρας A — ἀνθροπε || ὃ ἀνθ. AUrb. — οὕτω || οὕν A — φαίνη || φαίνει Γ — σιδηρᾶς πλίνθους θέλεις || σιδ. πλ. κελεύεις ΩΓ κελεύεις σιδ. πλίνθους AUrb. — τὸν δὲ χρ. || om. δὲ A — αὐθις || om. seā suprascr. Ω —

ἐκεῖνός γε || om. γε Ω — ποτε || om. AC — ἴ Φωκ. ||
om. ἢ ΛΩΓUrb.C — ἢ Βοιωτοῖς ἢ Δελφοῖς || ἢ Δελ-
φοῖς ἢ Βοιωτοῖς ΛΩΓC — αὐτοῖς || αὐτὸν A — χρυ-
σοποιῶν || χρυσοποιῶν ἤUrb. — τῷ πλούτῳ || τὸν
Πλοῦτον AC

- c. 13. τὴν παρρησίαν καὶ τὴν ἀλήθειαν || τὴν ἀλ. καὶ τ. παρ.
Ω — πράγμα || πράμα Urb. — δέμ || marg. adser. Ω
— ἐπὶ τὴν πυρὰν || ἐπὶ τ. πυρκαϊὰν ἤUrb. — ἐκεινησί ||
ἐκείνης ΛΩ — Μασσαγέτιδος || μασαγέτιδος AC — τού-
του || om. ἤUrb. — Τόμυρις || Τόμυρις ἤUrb. — κεφα-
λήν γε || γε om. sed supraser. Ω — Καμβύσης || καμ-
βύσης A — ἔν τε || om. τε AΓC — τῇ Λιβ. || om. τῇ
ἤUrb., om. sed supraser. Ω — τίς ἂν αὐτούς || τίς
αὐτούς ἂν ΛΩΓC τίς αὐτούς, om. ἂν sed add. in marg.
Urb. τίς αὐτούς om. ἂν ἤ — οὗτος δὲ || αὐτὸς δὲ AC
- c. 14. δακτύλιον || δάκτυλον ἤ — ἀναδίδωσι || ἀναδίδωσιν A
— τὸν ἔθνην || om. τὸν AC — ἀμφιρῦτή || ἀμφιρῦτω
AC — ἤδη || om. ΛΩἤΓC — ἰγούμενον || οἰόμενον Ωἤ
— Μαιανδρίον || μεανδρίον AC — Ὀροίτη || ὀρείτη AC
ὀροίτη ἤ — ἐπήκουσα || ἤκουσα ἤ — γεννικῆς || γενι-
κῆς AC — δὲ ἐπαιρέσθων || δ' ἐπ. ἤ — ἀλγεινότερον ||
ἀλγεινότεροι A — γελάβομαι τότε || τότε γελ. Ω —
σκαφιδίῳ || σκαφιδίῳ A — μήτε τὴν πορφύριδα || μήτε
τὴν πορφύραν A μήποτε πορφύριδα ἤ μήποτε τὴν
πορφύριδα Urb. — κομίζοντας || κομίζοντα AΓC
- c. 15. τὴν διατριβὴν || τύρβην, om. τὴν ἤUrb. — καὶ δειμάτα ||
om. AΓC — ἄνοια || ἄγνοια AC — καὶ ὄργαι || om.
ἤUrb. — τούτων δὲ || om. δὲ Urb. — ἄνοια || ἄγνοια
ΛΩἤUrb.C — γε νῆ Δία || καὶ νῆ Δία ΛΩἤΓC — ἡ
ὄργη || om. ἡ ΩἤΓ — αἱ ἐλπίδες || om. αἱ AἤUrb.Γ, om.
αἱ sed supraser. Ω — ἐμπίπτων ἐκπλήττει || ἐμπίπτων
ἢ πλήττειν AC ἐμπλήττει ἐμπίπτων Ω — μάλιστα || om.
AC — ἀναπάμεναι || ἀποπάμεναι A ἀποπτ. supraser.
ἀνα ΩΓC — οἴχονται || ὄχοντο AC — ὄπερ || ὄσπερ
AΓC ὄσπερ supraser. ὄπερ Ω — κάτω || om. C
- c. 16. ἦν δὲ ἀτ. || ἦν δ' ἀτενισ. ἤ — κατόφει || ἐπόφει Ω —

ξυμβέβηκεν || καὶ ξυμβέβηκεν Ω — νημάτων ὄρας ||
 νημάτων ὄρασθαι ACG — καταβαίνοντα || συμβαίνειν
 τα (sic) A συμβαίνειν τὰ Γ συμβαίνειν C — ἀπὸ τῶν
 ἀτράκτων || ἐπὶ τ. ἀτρ. ACG — ἐκάστῳ || ἑκαστον AC
 ΩΓ — ἐπιπεπλεγμένον || ἐπιπεπλεγμένα U^rrb. περι-
 πεπλεγμένον AΓ περιπεπληγμένον sup^raser. ἐπὶ Ω —
 ἐκείνῳ || ἐκείνων AC — ἄλλῳ || ἄλλων AC ἄλλο Γ —
 ὦ πορθμεῦ || om. ὦ sed sup^raser. Ω — εἴμαρται ||
 εἴμαρτε Γ — ἐκείνον μὲν || ἐκείνω μὲν Ω, ἐκείνω om.
 μὲν U^rrb. ἐκείνοι Γ — τοῦτον || τούτῳ ΩU^r τού-
 των ΓU^rrb. (?) — δὲ ὑπ' ἄλλον || δ' ὑπ' ἄλλον Γ —
 τὸ νῆμα || om. τὸ U^r — τοιόνδε γάρ τι || τ. γάρ τοι
 AU^r (?) om. τι C — ἀνασπασθεῖς || ἀναπτᾶς AΩΓ —
 καὶ μετὰ μικρὸν || om. καὶ AC — αἰωρούμενος || ἰω-
 ρούμενος Γ μόλις || μόγις U^r

- c. 17. αἱ ἄγαν σπονδαὶ | τὰ ἄγαν σπονδαῖα U^rrb. — γιγνο-
 μένους || γινομένους U^rrb., lacuna in AC — ὑπὸ τοῦ
 βελτίστου θανάτου || ὑπὸ τὸν β. θάνατον C — περι-
 πνευμονία || περιπλ. Γ — καὶ ὑπηρετᾷ αὐτοῦ || αὐ-
 τοῦ καὶ ὑπηρετᾷ U^r καὶ αὐτοῦ ὑπηρετᾷ Urb. — λη-
 στήρια || . . . στήρια A — ἔστ' ἄν || ὅταν A ἔστ' om.
 ἄν C — σφαλῶσι || σφαλῶσιν Γ σφαλῶσι Urb. —
 ὅτιτοτὶ || ὅτιτοτοὶ Ω — αἰαὶ || τὸ αἶ αἶ Ω αἶ αἶ Urb.
 — οἶμοι || ὄμοι μοι U^rrb. — δὲ εὐθὺς || δ' εὐθὺς ||
 δ' εὐθὺς U^r — ἐνενόουν || ἐννενόουν A — τοῦτον χρ. ||
 om. τοῦτον AC — ἐς αἰὶ || εἰς αἰὶ AΩΓC — χρήσεσθαι ||
 χρῆσθαι U^rrb. — ἐπιστᾶς ὁ ὑπηρετῆς || ὁ ὑπηρετῆς
 ἐπιστᾶς U^rrb. — ἀπάγη || ἀπάγει AC — προσδοκή-
 σαντες || ἐλπίσαντες U^rrb. — αὐτῶν || αὐτῶ A αὐτῶ
 C — ἢ τί γὰρ οὐκ ἄν ποιήσειεν || ἢ τί γὰρ ἄν οὐκ
 ἄν π. Ω — ἄπεισι || ἀπίοι U^rrb. — αὐτὸς μηδὲ δει-
 πνήσας || αὐτὸς δὲ οὐδὲ δειπνήσας U^rrb. — ὁ ἄθλιος ||
 om. ὁ AΩU^rrb.Γ — ὁ χαίρων || ὦ Χάρων AΩ (adser.
 ὁ χαίρων) Γ — τέτοκεν || ἔτεκεν U^rrb.Γ — τοὺς γί-
 λους || om. τοὺς U^rrb.Γ — ἐπίτεης || ἐπταίτης AΩ
 ἐπαιτής U^rrb.C — γεννωμένῳ || γενομένῳ Γ — ἄρα

ἄν σοι δοκεῖ || ἄρ' ἄν σοι δοκῆ ὐUrb. — χαίρειν || om.
 AC — τὸν μὲν εὐτυχοῦντα || τὸ μὲν εὐτ. AC — ὄσοι ||
 οἴοι ὐUrb. — συναγείροντες || ξυναγείροντες ὐΓ —
 εἶπον τῶν || ἐπιόντων Ω (in marg. εἶπον), ὐ — τῶν
 ὑπηρετῶν || om. τῶν ΓUrb.

c. 18. ταῦτα πάντα || πάντα ταῦτα ὐUrb.Γ — πρὸς ἐμαυτὸν
 γε || om. γε ὐ — ὁ τι τὸ ἴδὸν || τί τὸ ἴδὸν ὐ — παρὰ
 τὸν βίον || περὶ τ. β. A — στερόμενοι || στερούμενοι
 ΛΩὐUrb.C — ἀγανακτοῦσι || ἀγανακτοῦσιν seq. sig.
 pers. EPM. — ἦν . . . ἴδη τις αὐτῶν || ἦν . . . αὐτῶν
 ἴδη τις ΛΩΓC — ἀνιαρὰ || ἀριστερὰ Γ — προσόντα ||
 om. ὐ — πάθη || πάνθη Urb. — ὄπον || οὐπω Λὐ —
 ἄν εἴη || ἄν εἴη seq. sig. pers. ΧΑΡΩΝ A om. ἄν Ω

c. 19. ἐθέλω δ' οὖν || om. δ' AUrb.C ἐθέλω γοῦν Γ — εοι-
 κέναι μοι || μοι εοικέναι AC — ἐν ὕδατι || om. sed marg.
 adscr. Ω — ὑπὸ κρονον̄ τινι || om. τινι A — κατα-
 ράττοντι || καταρράττοντι ΩC — ἀνισταμένας || om.
 ὐUrb. — φνσαλίδας || φνσαλλίδας ΩΓUrb. — ἀφ' ὧν ||
 ἐξ ὧν Urb. — συναγίρεται || συναγίρεσθαι Γ — ὁ
 ἀφρός || om. sed suprascript. Ω — τινὲς μὲν || αἱ μὲν
 τινες ὐUrb. — ἀπέσβησαν || ἀπέσβεσαν A — αἱ δ' ἐπὶ
 πλέον || αἱ δὲ ἐπὶ πλέον ὐUrb. — αὐται || om. ὐUrb.
 — ὑπερφυσώμεναι || ὑπερφυσώμεναι ὐ — ἐς μεγ. ||
 εἰς μεγ. A — εἶτα || ἔπειτα ΛΩΓC — ἐξεραγήσαν ||
 ἐξεράγησαν C — οἶόν τε || om. τε ὐ — ὁ . . . βίος ||
 om. ὁ A — ἀνθρώπων || ἀνθρώπων ὐ — οἱ δὲ ἐλάτ-
 τους || οἱ δ' ἐλ. ὐ — ἅμα τῷ ξυστήσῃ || ἅμα τὸ ξ. Γ
 — τὸ γένος αὐτῶν || τ. γ. αὐτὸ A

c. 20. παραινέσω || παραινέσω ἄν A — λέγων || λέγω ΛΩΓC
 παύσασθε || παύσασθαι Urb. — ἐς αἰὲ || εἰς αἰὲ Γ ὡς
 αἰὲ Ω — οὐδ' ἄν ἀπάγοι τις αὐτῶν || οὐδ' ἄν ἀπάγη
 τι αὐτὸ A οὐδ' ἄν ἀπαγάγοι τις αὐτῶν Ω οὐδ' ἄν
 ἀπαγάγοι τις αὐτὸ ξὺν αὐτῷ Γ οὐδ' ἄν ἀπαγάγη τις
 αὐτῶν ὐ οὐδ' ἄν ἀπαγάγη τις αὐτῶν τι Urb. οὐδ' ἄν
 ἀπάγη τις αὐτῶν om. τι C — ἐμβοήσαιμι || βοήσαιμι
 ΛὐUrb. — οἶε || οἶε in ras. Ω

- c. 21. ὁ Ὀδυσσεὺς || om. ὁ Α — ἐταίρους || ἐτέρους Γ — ἀκοῦσαι δυνήθειεν || δυν. ἀκοῦσαι Α — διαρραγῆς || ἀραρραγῆς Α — ὅπερ γὰρ || ὅπερ καὶ ΑΓ — ἐμῖν || ἡμῖν Γ — ἀλλ' εἶδιν || ἀλλὰ εἶδιν ΑCG — ἐς τὰ ὦτα || εἰς τὰ ὦτα ΑC — γοῦν || δ' οὖν ΑΩΓC — καὶ τοῦτο || om. καὶ ΑUrb. — ἀποσπάσαντες || ἀποστάντες ΑΩΓ — οὐδαμῇ || οὐδαμᾶ Α — ἐμᾶς || ἡμᾶς ΑCG — ὃ γεννάδα || ὃ γεννάδα ΩCΑ — ἀλλὰ κατιώμεν || ἀλλ' ἀπίωμεν ΑUrb.
- c. 22. ἐπόθον || ἐπίθον Α — ὃ Ἐρμῇ εἰδέναι || εἰδέναι ὃ Ἐρμ. ΑUrb. — πεποημένος || ποιησάμενος Ω πεποιηκώς Α — Ηρία || ἡρεία ΑC — εἶσι || ἐστι ΑΓ — ἐκεῖνοι || ἐκείνους ΑUrb. — μύρω || μῦρον ΩC — ὀρύξαντες || ὀρυξάμενοι ΑUrb. — καλονσί τε || om. τε ΑΩΓC — ἐς τὰ ὀρύγματα || εἰς τὰ ὀρυγμ. Ω — οὐκ οἶδα ὃ πορθμεῦ || ὃ πορθμεῦ οὐκ οἶδα ΑUrb. — γοῦν || δ' οὖν ΑUrb. δὲ Γ — ὡς οἴοντε || ὡς οἴονται ΑCΑUrb. — σοὶ λέγων || συλλέγων in ras. C — παγγέλοι' ἄν || παγγέλοια ἄν Urb. Γ παγγέλοια, om. ἄν Α — ἔπασχες || ἔπασχον ΑΩΑUrb. ΓC — τῆς ἀνοίας || om. sed marg. adser. Ω — διακέκριται || κέκριται Ω — τὰ ζώντων πράγματα || τῶν ζώντων πράγματα ΑUrb. — ἐστι || ἐστίν Γ — ὅτ' ἄτυμβος || ὅστ' ἄτυμβος Ω — ἔλλαχε || ἔλαχε ΑUrb. — ἐν δὲ ἡῷ || ἐν δ' ἡῷ Α — τιμῇ || om. ΑC — κρείων τ' Ἀγαμέμνων || κείτ' Ἀγαμέμνονι ΑC κρείτων τ' Ἀγαμέμνων Α — Θερότιη δ' ἴσος || Θερ. δὲ ἴσος ΑΩΓC Θερόσ. τ' ἡδ' (?) ὁ ΑUrb. — νεκῶν || νεκρῶν Α
- c. 23. ἀνέμνησας με || om. με ΑΩC — ἐθέλω || θέλω ΑUrb. τῇ θαλάττῃ || om. τῇ ΑUrb. — ἐκεῖνο ἐστὶ || ἐστὶν ἐκεῖνο ΑUrb. ἐκεῖθεν ἐστὶ ΓC — Ῥοιτείῳ || Ῥοιτίῳ Α — ἦδη || om. ΑUrb. — Σαρδαναπάλλον || Σαρδαναπάλον Ω — καὶ Κλεωνᾶς || om. καὶ ΑUrb. — μὴ νεωλκῆσαι || μὴ νεωλκῦσαι Α μηδὲ νεωλκῆσαι ΑUrb. — καὶ οὐδὲ ἕχρος || om. καὶ ΑC — εἰποις || εἶπης Α — ποτὲ || ποτ' Α — μετὰ πολὺν || μετ' οὐ πολὺν Α —

- αὐτὴ || αἴτη A — τῶν ἐπῶν || τῶν λόγων $\mathfrak{A}$ Urb.⁵ —
 τεθναῖσι || τεθνήκασι $\mathfrak{A}$ Urb. — καὶ αὐταὶ || καὶ αὐτὰ
 $\mathfrak{A}$ Urb. — οὐδὲ τάφος ἔτι ἐν Ἄργει || ἔτι οὐδὲ τάφος
 ἐν Ἄργει A οὐδὲ τάφος ἔτι ἐν Ἄργει ΩΓ οὐδὲ τάφος
 ἐν Ἄργει ἔτι $\mathfrak{A}$ ἔτι οὐδὲ τάφος ἐν Ἄργει C — κατα-
 λείπεται || καταλέλειπται Ω — παπαὶ || παπαὶ A —
 Ἴλιος ἰρὴ καὶ εὐρυνάγνια || om. Ἴλιος ΑΓCΩ sed adscr.
 margini, Ἴλιον ἰρὴν καὶ εὐρυνάγνιαν $\mathfrak{A}$ Urb. — ἐῦκτι-
 μенаι || ἐῦκτημεναὶ Ω ἐῦκτημεναὶ $\mathfrak{A}$
- c. 24. μεταξὺ λόγων || μετ. τῶν λόγων $\mathfrak{A}$ Urb. — ἐκείνοι || om.
 $\mathfrak{A}$ Urb. — στρατηγὸν Ὀθρυάδαν || Ὀθρυάδαν στρατ. ΑΩΓ
 στρατ. Ὀθρυάδην Urb.C — τὸν ἐπιγράφοντα || om. τὸν
 A — αἵματι || ὀνόματι ΑΩ $\mathfrak{A}$ Urb.Γ — δ' αὐτοῖς || δὲ
 αὐτοῖς $\mathfrak{A}$ Urb. — ἕκαστος αὐτῶν || αὐτοὶ $\mathfrak{A}$ — λάβοιεν ||
 λάβη A(?) $\mathfrak{A}$ C — ἀνασπᾶσαντες || ἀναστήσαντες ΑΩΓC
 — ἔσται || ἔστω C — καὶ κατὰ χώραν || om. καὶ ΑΩΓC
 — εὐθετήσαντες || εὐθετίσαντες Γ — καὶ αὐτὸς μετ'
 ὀλίγον || μετ' ὀλίγον καὶ αὐτὸς $\mathfrak{A}$ Urb. — ἐς αἶε || εἰς
 αἶε ΑΩΓUrb.C αἶε $\mathfrak{A}$ — ἀναγεγράφη || γεγράφη A —
 ὠνάμην δὲ || ὠνήσάμην, om. δὲ AC ὠνάμην, om. δὲ ΩΓ
 ὠνάμην γὰρ $\mathfrak{A}$ Urb. — πλίνθοι || πλίνθη A — μάχαι ||
 om. C — οὐδὲ εἰς || οὐδεὶς Urb.

[LUCIANI] DE SACRIFICIIS.

Lectiones codicum Marciani 434 (Ω)

Vaticanorum 87 (A), 90 (Γ)

Parisini 3011 (C)

Gorlicensis (A)

Vindobonensis (B)

collatae cum editione Teubneriana.

- c. 1. Ἄ μὲν γὰρ || om. γὰρ A — ταῖς ἑορταῖς καὶ προσόδοις ||
 ταῖς ἑορταῖς καὶ ταῖς προσόδοις AC — γιγνώσκουσι ||

γιν. Α — ἀβελτηρίαν || ἀβελτηρίαν Α — οὔτω || οὔτως Α
 — πότερ' εὐσεβεῖς || πότερον εὐσ. ΑΓC — ἀγεννῆς ||
 ἀγενῆς Α — ὥστε εἶναι ἀνθρώπων ἐνδεῆς || ὥστε εἶναι
 καὶ ἀνθ. ἐνδ. Ω — τὰ γοῦν Αἰτωλικὰ || τὰ μὲν Αἰτ. Ξ
 — πάντα ταῦτα ἔργα || om. πάντα ΑΩC — ταῦτα ἔργα
 φασὶν εἶναι || ταῦτά φησιν ἔργα εἶναι ΓC ταῦτά φασιν
 om. ἔργα Α — ἱερείων || ἱερῶν ΞΒ — διαμαρτία || διαμ.
 καὶ διαφορά ΑΩC — ἐς Οἰνέως || εἰς Οἰν. ΑΩΓC —
 πεπορευμένων || πορευμένων, supr. πε Ω

c. 2. καὶ μακαρίους || om. καὶ ΩΞΒ — ἀπομνημονεύει || ἀπο-
 μνημονεύσει Ω ἀπομνημονεύοι Ξ — ἦν [ἐν ἀρχῇ τῆς
 Ὀμήρου ποιήσεως] πρὸς αὐτὸν ἐπεδείξαντο || ἐν ἀρχῇ . . .
 ποιῆσ. ἦν π. αὐτ. ἐπεδείξαντο Ξ ἐν ἀρχῇ . . . ποιῆσ. ἦν
 π. αὐτ. ἐποίησαντο ΑΩΓC — ἀμισθί || ἀμισθῇ Γ — ὧν
 ποιούσιν || om. ΑΓ, ποιούσιν, om. ὧν C — πωλοῦσι || πω-
 λοῦσιν Γ — τὰγαθὰ || τὰ ἀγαθὰ Ξ — ἔνεστι || ἐνι Ω —
 τὸ μὲν ὑγαίνειν || τὸν μὲν ὑγ. Ξ — εἰ τύχοι || εἰ τύχη AC
 — βοιδίον || βοίδιον C — τὸ δὲ πλουτεῖν || τὸν δὲ πλου-
 τεῖν Ξ — σῶν || σῶον ΩΞΓ — ἐς Πύλον || εἰς Π. AC —
 τὸ ἐκ τῆς Αὐλίδος ἐπαελεθῆν || om. τὸ Ξ — ἐς Ἰλιον ||
 εἰς Ἰλ. ΑΩΓC — τὴν πόλιν τότε || τότε τὴν πόλιν Ξ —
 καὶ ἀλεκτρούονος || om. καὶ AC

c. 3. ταῦτα δέ || ταῦτά τε Ξ ταῦτά γε Α — ὁ Χρύσης || om.
 ὁ Ξ — ἱερεὺς || ἱερεὺς ὧν AC — παρὰ τοῦ Ἀγαμέμ-
 νου || ἐκ τοῦ Ἀγ. ΑΓC — τῶν βομῶν || τὸν βομῶν
 AC — σὺ δὲ ἀμελεῖς || σὺ δ' ἀμ. Α — ἀρπασάμενος ||
 ἀρπασάμενον AC — ἐπὲρ τοῦ ναυστάθμου || ἐπὶ τ. ν.
 ΑΩΓC — κατετόξευε || κατετόξευσε ΩΞ

c. 4. τὰ ἄλλα || τὰλλα Ξ — ἄ || ἄ γε Α — τοῦ Ἰακίνθου τὸν
 φόνον || τὸν τοῦ Ἰ. φ. Ω τὸν Ἰ. φόνον Α — ὅτι καὶ ||
 om. καὶ Α — καταδικασθεῖς || καταγρωσθεῖς ΑΩΓC —
 ἐπὶ τῶ τῶν Κυκλώπων θανάτῳ || om. τῶ Γ τῶ om. sed
 suprascriptum Ω — κάξοστραχισθεῖς || καὶ ἐξοστραχισθεῖς
 ΑΩΓC — κατεπέμφθη || ἐπέμφθη ΑΩΞΓC — ἐς τὴν γῆν ||
 εἰς τὴν γῆν ΑΩ εἰς γῆν, om. τὴν Ξ — χρησόμενος ||
 χρησάμενος Ξ — τύχη· || τύχη; Α — ὅτε δὴ || ὅτε δὲ Ω

- supraser. δὴ — ἐν Θετταλίᾳ || om. ἐν Γ — παρ' Ἀδμήτω ||
 παρὰ Ἀδμήτω ΑΩΓC — παρὰ τοῦτω || παρὰ τοῦτο AC
 — ἐργ. τὸ τεῖχος || ἐργαζ. ἐς τὸ τεῖχος A — καὶ οὐδὲ ἐν-
 τελεῖ τὸν μισθὸν ἐκομίσαντο || om. καὶ ΑΓC, οὐδὲν pro
 οὐδὲ AC καὶ οὐδ' B — προσώφειλεν || προσόφειλεν Γ
- c. 5 ἢ γὰρ || ἢ γὰρ B — περὶ τῶν θεῶν || παρὰ τῶν θεῶν
 AC — περὶ τε Ἥφ. || περὶ τοῦ Ἥφ. A — συνφοδὸν ||
 συνάδειν ΑΩΓC — ἐν ἀρχῇ || ἐν τῇ ἀρχῇ AC — ἐξέ-
 τεμε || ἐξέπεσε AC — ἐβασίλευε || ἐβασίλευεν B ἐβασίλευσε
 AC ἐβασίλευσεν Γ — Ῥέας || Ἥρας B — κατήσθιεν || ἥσθιεν
 ΑΓC ἥσθιεν, supraser. κατ Ω — ὕστερον δὲ ὁ Ζεὺς ||
 ὕστερον ὁ δὲ Ζεὺς AB — ὑποβαλομένης || ὑποβαλλο-
 μένης AΩ — ὑπ' αἰγὸς || ὑπὸ αἰγ. A — ὑπὸ ἐλάφου || ὑπ'
 ἐλ. ΑΓC — πρότερον || πρότερος ΓB — ὑπὸ τῆς κυνός ||
 om. τῆς Ω — εἴτ' ἐξελάσας || εἴτα ἐξ. Α — ἐς τὸ δεσμοτ. ||
 ἐς om. sed alia m supraser. Ω, εἰς τὸ δ. A — ἔσχε τὴν
 ἀρχὴν αὐτός || αὐτὸς ἔσχε τὴν ἀρχὴν ΩΑΓ — πολλὰς μὲν
 καὶ ἄλλας || καὶ ἄλλας πολλὰς, om. μὲν Α — [τὴν Ἥραν]
 || om. ΑΓC, om. sed supraser. Ω — τοῦτο || om. ΑΓC —
 ἐνέπλησε παίδων τ. οὐρ. || παίδων ἐνέπλησε τ. οὐρ. Ω
 — καὶ νόθους || om. καὶ ΑΓC — γιγνόμενος || γενόμενος
 ΑΩΓC — χρυσός || χρυσίον Α — ταῦρος ἦ || om. Ω —
 ὄλος || ὄλος AC — αὐτοῦ Ἡρωτίως || om. αὐτοῦ ΩΓC
 — καομένης || καιομένης ΑΩΓC κνομένης Α — ἐξέτεμε
 || ἐξέτεμεν Γ
- c. 6. αὐτὴν π. || αὐτῇ Ω αὐτῇ ΑΓC — πρῶτην || πρῶτειν
 ΑΓ πρῶτην B — ἐν καπνῷ || καὶ ἐν καπνῷ Α — ἀνά-
 πλεων || ἀνάπλεω Α — οἶα δὴ || οἶον, om. δὴ Ω, οἶα om.
 δὴ ΓC οἶα om. δὴ A — πόδε || ποδί AB — ἐρρίγη || ἐρίγη Α
 — ἐξ οὐρανοῦ || om. AC — καὶ εἴ γε μὴ οἱ Λήμνιοι κα-
 λῶς ποιοῦντες ἐτι φερόμενον αὐτὸν ὑπεδέξαντο || καὶ εἴ
 γε μὴ ἐδέξαντο αὐτὸν οἱ Λήμνιοι, om. καλῶς ποιοῦντες
 ἐτι φερόμενον AC — κἄν ἐτεθνήκει ἄν || κἄν ἐτεθνήκει,
 om. ἄν ΑΩΓC, ἐτεθνήκει ἄν, om. κἄν Α — πύργον ||
 πύργον AC — ἔπαθε || ἔπαθεν ΓB — καὶ γὰρ αὐ || om.
 αὐ AC, om. αὐ sed supraser. Ω — ἀγαθὸν || ἀναλαβῶν

AC — καὶ τὸν ἀετὸν || om. καὶ AΓC — ἀετὸν || αἰετὸν
 AΓC — ἀετῶ || om. AΩC — παρακαταστήσας || ἀποκατα-
 στήσας Γ προσκαταστήσας AC

- c. 7. ἡ Ρέα || ἡ om. AC, om. sed supraser. alia manu Ω —
 ἀσχημονεῖ || ἀσχομενεῖ^{η ο} A — ἄτιν || ἄτιν AC — ἐπὶ
 τῶν λεόντων || om. τῶν AC — περιφέρουσα || φέρουσα
 AΩAΓC — χρήσιμον μηκέτι || μηκ. χρήσ. ΩA — ἡ τῆ
 Ἀφροδίτῃ || om. ἡ AΓC, om. sed supraser. Ω — τῆ Σε-
 λήνῃ || τὴν Σελήνην Ω supr. Η — Η, τὴν Σελήνην Γ —
 κατιούσῃ || κατιούσαν AΩΓC
- c. 8. φέρε δὲ || φέρε δὴ A — τῶν λόγων || om. A — ἐς ἀν-
 τὸν || εἰς ἀντὸν AΩ — ἀνέλθωμεν || ἐλθωμεν AC —
 ἕκαστον διακεκόμηται || διακ. ἕκαστον Ω, om. ἕκαστον
 AΓC — τῶν ἄνω || τὰ ἄνω AΩΓC — χαλκοῦς ἐστι ||
 χ. ἐστιν Γ — ἐς τὸ ἄνω || ἐς τὰ ἄνω AC — καὶ τὸ
 πᾶν ἡμέρα καὶ χρῶσ. τὸ δάπεδον || καὶ χρ. τὸ δ. καὶ τὸ
 πᾶν ἡμέρα AΩΓ — ἐσιόντων || εἰσιόντων AC ἐσιόντι
 Ω — πρῶτα || πρῶτον A — αἱ Ὀραι || om. αἱ A —
 ἔπειτα δ' || ἔπειτα δὲ A, om. δ' AΓC — ὁ Ἐρμῆς ||
 om. ὁ Γ — καὶ τοῦ Διὸς τὰ βασίλεια || om. καὶ AB
- c. 9. οἶμαι || om. AC — ἀποσκοποῦσιν ἐς τὴν γῆν || ἀποσκο-
 ποῦσι τὴν γῆν om. ἐς AΩΓC — καὶ πάντη . . . ἐπι-
 κύπτοντες || om. A — εἰ πόθεν ὄφονται || om. εἰ AΓC,
 om. εἰ sed supraser. rec. m. Ω — ἀναφερομένην κνί-
 σαν || ἐπιφερομένην κν. ΓC ἐπιφ. κνίσαν A κνίσαν
 ἐπιφερομένην ΩA — κνίσαν || κνίσαν B — καὶ ἐὰν
 Ω — μὲν θύῃ || μεθύῃ AC — περιχεόμενον || προσχεό-
 μενον ΩAΓ — οἰκόσιτοι ὄσι || οἰκοσιτῶσιν ΓC οἰκοσι-
 τῶσι A — συνειδιῶντο || εἰδιῶντο AΩΓC — καὶ νῦν ||
 om. AΩΓC νῦν B
- c. 10. πρῶτον || πρῶτα Ω — ἀπετέμοντο || ἀπετέμποντο A(?)
 — φυτὰ || τὰ φυτὰ A — ἀναφαίνουσιν || ἀποφαίνουσιν,
 supraser. ἀνα Ω — ὁ δὲ Ἀθηναῖος || ὁ Ἀθηναῖος δὲ Ω
 ὁ Ἀθηναῖος, om. δὲ A — καὶ τὴν Ἀφροδίτην || om. τὴν
 ΩΓ — γενέσθαι || γεννηῶσθαι A — μόνον || om. A —

- δεικνύουσι || δεικνύουσιν $\mathfrak{A}$ — ἡπατήμεθα || ἡπατώμεθα, suprascr. ω Ω , ἡπατώμεθα $\mathfrak{A}$ — βροντᾶν τε καὶ ὕειν || om. τε B, om. τε καὶ ὕειν $\mathfrak{A}$, om. καὶ ὕειν Ω (sed suprascr. alia manu), om. καὶ ὕειν AΓC — πάλαι || om. $\mathfrak{A}$ B — τὰ ἄλλα || τᾶλλα $\mathfrak{A}$ — τεθνεῶς || τεθνηκῶς AΩΓC
- c. 11. Ἦν' αὐτοῖς || Ἦνα αὐτ. A — δῆθεν || om. Ω sed suprascr. — εἰκόνας αὐτοῖς || εἰκ. αὐτῶν Ω εἰκόνας δὲ αὐτ. A — ἀπεικάζουσι || ἀπεικάζουσιν Γ — Πολύκλειτον || πολὺκλήτον A — δὲ || δ' A — οὐκ οἶδ' ὄπου || οὐκ οἶδ' ὄπως (in ras.) Ω , οὐκ οἶδ' ὄπως AC οὐκ οἶδα ὄπως Γ — παῖδα δ' ἐς αἶε || παῖδα δὲ ἐσαεῖ AΩ $\mathfrak{A}$ ΓC — ὑπηνήτην || ὑπηνεῖτην $\mathfrak{A}$ — τὸν Ποσειδῶνα || om. τὸν $\mathfrak{A}$ — ἐς τὸν νεῶν || om. ἐς $\mathfrak{A}$ B εἰς τὸν νεῶν AC — μεταλλευθὲν || μεταλευθὲν AC — ἀλλ' αὐτὸν τὸν Κρόνον || ἀλλὰ τὸν Κρ. $\mathfrak{A}$ — ἐς γῆν || ἐς τὴν γῆν $\mathfrak{A}$ — μετωκισμένον || ἡκισμένον Ω suprascr. μετω — Πισαίων || πισσαίων A — ἀγαπῶντα || καὶ ἀγαπῶντα AΓC
- c. 12. φιλήσας || σεῖσας Ω ΓC — τὴν αὐτοῦ δεξιαν || τὴν ἑαυτοῦ δ. AΩΓC — ἀλλ' οἳ γε θύοντες || ἄλλοι δὲ θύοντες AΩΓC — πολὺ γε πρότερον || om. γε AΓC, om. sed suprascr. Ω — εἰ ἐντελὲς εἶη || om. εἶη $\mathfrak{A}$ — κατασφάττωσι || κατασφάττωσιν Γ — μυκώμενον || μηκώμενον AC — ἤδη || om. sed suprascr. alia manu Ω — τῆ θυσίᾳ || τὴν θυσίαν AΩΓC — ταῦτα ὀρῶντες || ταῦθ' ὄρ. $\mathfrak{A}$
- c. 13. παριέναι || παρεῖναι AΓC — ἐς τὸ εἶσω || om. ἐς τὸ AΩΓC — τῶν περιρρ. || τῶν om. sed suprascr. alia manu A — ἐστι || ἐστιν Γ — καὶ ὥσπερ || om. καὶ Ω , καὶ ὡς om. περ A — ἀνατέμνων || ἀνατεμῶν AΓC — ἐξαιρῶν || ἐξαιρῶν Ω ἐξελὼν AΓC — καὶ καρδ. || om. καὶ AC — εὐσεβὲς || εὐσεβῶς AΩΓC — ἐπὶ πᾶσι || ἐπὶ πλείον sup. πασι Ω ἐπὶ πλείον ΓC ἐπιπλείον A — ἐπέθηκε φέρων || ἐπέθηκεν, om. φέρων AΩΓC — αὐτοῖς ἐρίοις || τοῖς ἐρίοις A αὐτοῖς ἐρίοις ἤδη Γ — κνῖσα || κνίσσα A κνίσα B — ἐς αὐτὸν τὸν οὐρ. || ἐς ὄλον τ. οὐρ. B — ἐς αὐτὸν τὸν οὐρανὸν ἡρέμα διασκίδναται || ἐς ὀλύμπιον τὸν οὐρανὸν διασκίδναται, om. ἡρέμα $\mathfrak{A}$ B — πάσας || καὶ

- πάσας $\mathfrak{A}$ — τὸν ἀνθρώπου || om. τὸν $\mathfrak{A}$ — ἀρέσκει
 τὴν θεόν || ἀρέσκει τῇ θεῷ $\mathfrak{A}$
- c. 14. ταῦτα μὲν δὴ || om. δὴ $\mathfrak{A}$ — τὰ ἐπ' Ἀσσυρίων γιν. ||
 τὰ ἀπὸ Ἀσ. γ. Ω τὰ ἐπὶ Ἀσσυρίων γ. $\Lambda\Gamma$ — ἐπὶ Φρυ-
 γῶν καὶ Ἀνδῶν || ἀπὸ Ἀνδ. καὶ Φρ. Ω τὰ ἐπὶ Ἀνδ.
 ἢ Φρυγ. $\Lambda\Gamma\text{C}$ — δ' ἐς τὴν Αἴγυπτον || δὲ εἰς αὐτὴν τὴν
 Αἴγ. ΛC — τότε δὲ τότε || τότε δὴ τὸτ' $\mathfrak{A}$, om. $\Lambda\Omega\Gamma\text{C}$
 — ὄψει || ὄψει δὴ $\Lambda\Gamma\text{C}$ — πολλὰ τὰ σεμνὰ || πολλὰ
 καὶ σεμνὰ Ω πολλὰ τε καὶ σ. $\Lambda\Gamma\text{C}$ — τὸν βέλτιστον
 Ἑρμῆν || om. βέλτιστον ΛC — κροκόδειλον ἕτερον ||
 om. ἕτερον ΛC — εἰ δ' ἐθέλεις || εἰ δὲ θέλεις ΛC —
 ἐξυρημένων || ἐξυρημένων ΛC — ἐπιθέσθε || ἐπιθέσθαι
 C ἐπιθέσθαι Λ — ἐπὶ τῶν πολεμίων || ἐπὶ τὸν πόλε-
 μον $\mathfrak{A}\text{B}$ — ὡς δὴ || ὡς δὴθεν Λ — διὸ δὴ εἰσέτι || δι'
 ἃ δὴ εἰσέτι $\Lambda\Omega\Gamma\text{C}$ — εἰσέτι || ἔτι $\mathfrak{A}$ — καὶ νῦν || om.
 καὶ $\mathfrak{A}$ — τότε || om. $\Lambda\Omega\Gamma$ — ἀπόκειται || ἀπόκεινται
 ΛC — πρὶν || πλεόν (supr. πρὶν) Ω πλείον $\Lambda\Gamma\text{C}$
- c. 15. καὶ παρ' ἐκείνοις || om. καὶ ΛC — οἱ δὲ || om. $\mathfrak{A}\text{B}$ —
 εἰάν || εἰν Ω — ὅστις οὐκ ἀπεξύρησε || ὡς οὐκ ἔστιν ὅστις
 οὐκ ἀπ. $\Lambda\Omega\Gamma\text{C}$ — ἀπεξύρησε || ἀπεξύρησεν ΓC ἀπο-
 ξύρισε Λ — ὑψηλὸν || φιλὸν $\Omega\Gamma\text{C}$ — ἐπεδείξατο || ἐπε-
 δείξαντο B — ἐπὶ τῷ προτέρῳ || om. τῷ Ω , sed supraser.
 — ὡς πολὺ καλλίων || om. ὡς $\mathfrak{A}$ — γινόμενα || γινό-
 μενα $\Lambda\Omega\Gamma$ — καὶ ἐπὶ τῶν πολλῶν πιστευόμενα || om.
 $\mathfrak{A}$ — πιστευόμενα || μνηστευόμενα ΛC — ἐπιτιμῆσαντος
 || ἐπιτιμῆσαντος ΛC — ἄγνοιαν || ἄνοιαν $\mathfrak{A}$ — ἄνοιαν
 ὀδουρούμενον || ἄγνοιαν ὀδ. $\mathfrak{A}$

LUCIANI VITARUM AUCTIO.

*Lectiones codicum Vaticanorum 87 (A) 90 (Γ)
 Marcianorum 434 (Ω) 436 (Ψ)
 Laurentiani 77 (Φ) (c. 12—27)
 Parisini 3011 (C)
 Gorlicensis (A)*

collatae cum editione Teubneriana.

- c. 1. πρότερον || πρώτον Ψ — ἐπάξονται || ἐπάξωνται Ω — ἀποκηρύξομεν || ἀποκηρύξωμεν ΩΨΑ — εἰ δέ τις οὐκ ἔχει τὸ παρ. || εἰ δέ τις οὐκ ἔχει τὸ π. ΨΑ εἰ δέ τις τὸ παραντίκα μὴ ἔχει Γ — συνίασιν || ξυνίασιν Γ σννιάσιν A
- c. 2. τίνα θέλεις πρώτον || τίνα θέλεις πρότερον Α τίνα πρώτον ἐθέλεις Γ — ἀναθεωρεῖν || ἀναθεωρεῖσθαι ΩΓ θεωρεῖσθαι Ψ θεωρεῖν ΑΨC — τὸν σεμνότατον || om. Ω σὲ τὸν σεμν. A — ἀγεννής || ἀγενής Α — τί δὲ || τί δαι AC — ἀστρονομίαν τερατείαν γεωμ. || ἀστρ. τερατίαν γεωμ. Ψ γεωμ. ἀστρον. τερατείαν Α ἀστρονομίαν γεωμετρ. τερατείαν Γ — γεωμετρίαν γοητείαν || om. ΑΑ — μουσικήν || om. AC
- c. 3. ποδαπὸς || ποταπὸς Ω — ποῦ δὲ || ποῦ δαι AC — σοφοῖσι || σοφοῖς ΨΑ — φέρε δὲ || φέρε δὴ ΩΨ φ. δαι A — διδάξομαι || διδάξω Ω διδάξομαι in ras. Ψ διδάξομαι A — ποῦ δὲ || ποῦ δαι C — σοφοῖσι || σοφοῖς Α — καθαρὴν || καθαρὰν ΑΓC — ἐκκλύσας || ἐκλύσας Α — ὧ βέλτιστε || om. ὧ Ω — τὸν Κροίσον παῖδα || om. παῖδα Ψ — τί δὲ μετὰ τὴν σιωπὴν ὁμως || τί δὲ ὅπως μ. τ. σ. Ψ τί δαι μ. τ. σ. ὁμως AC — μουσουργίην καὶ γεωμετρίην || μουσουργίην καὶ γεωμετρίαν Ψ μουσουργίην κ. γεωμετρίην ΑΨC — ἐνασκίσει || ἐνασκῆσαι Ω ἀσκῆσεται Ψ ἐνη-

- σκησθαι Α — καθαροφδόν γενόμενον ζ. εἶναι σοφόν χρῆ ||
 καθαρο. χρῆ γ. ζ. εἶναι σοφόν ΩΨΑ — κᾶτα || κᾶτα Α
- c. 4. τοντέουσιν || τούτοιςιν Ψ — ἀριθμέειν || ἀριθμείν Ω
 — οἶδα καὶ νῦν ἀριθμείν || om. Α — νῦν ἀριθμείν ||
 νῦν ἀριθμείν Ψ — πῶς ἀριθμείεις || om. Α πῶς ἀρι-
 θμείεις ΑΩ — δοκέεις || δοκεῖς Α — τέσσαρα || τέτταρα Ω
 τέσσαρα (sic) Α — μὰ τὸν || om. ΑCΨ — μὰ τὸν . . . .
 ὄρκον || μὰ τὸν . . . . ὄρκιον C μὰ τὸ . . . . ὄρκιον Α — ὄρ-
 κων || ὄρκιον ΨΑ — ὄκως || καὶ ὄκως ΩΨΓ — κινέονται ||
 κινέονται ΑΨC, ω in ras. Γ — οἶά τε || οἶα τε Α — κινέ-
 σθαι || κινεῖσθαι ΩΓ — ἐπὶ τοντέοισι || καὶ ἐπὶ τ. ΩΨΓ —
- c. 5. τοῖσδεσι || τοῖσδεσσι? Ψ — τοῖσιν || τοῖς Γ — καὶ ἄλλον
 ὁρεόμενον ἄλλον ἐόντα || ἄλλον ὁρεόμενον καὶ ἄλλον
 ἐόντα Γ ἄλλον ὁραόμενον καὶ ἄλλον ἐόντα Ω — πρὸς
 σὲ διαλέγομαι || διαλ. πρὸς σὲ Ω — πάλαι δὲ || om. δὲ
 Α — σώματι || οὐνόματι Α ὀνόματι AC — καὶ ἐν ἄλλῳ
 οὐνόματι || om. AC ὀ νόματι (sic eraso v) Ψ — χρόνω δὲ
 αὐτίς || χρ. δ' αὐτίς Α — ἐς ἄλλον || εἰς ἄλλον Ω —
 ἀλλαττόμενον || τὸ ἀλ. Γ — ἐς μορφᾶς || εἰς μ. Ψ —
 ἱκανῶς || suprascr. ἱκανὸς Ψ
- c. 6. ὁποῖός εἰ || ὁποῖός τις εἰ ΩΨ — ψυχῆιον || ἐμψυχῆιον
 ΨΓ — οὐδὲ ἐν || οὐδὲν ΩΓ — τὰ δ' ἄλλα || τὰ δὲ ἄλλα
 Γ — εἶνεκα || ἐνεκα ΩΨΓ — ἦ || om. ΨAC, eras. Γ —
 μυσάττη || μισάττη Ψ — ἀλλὰ ἱροί || ἀλλὰ ἱεροί ΩΨΓ
 ἀλλ' ἱροί Α — θωνμαστή || θανμαστή ΩΨ — αὐτέων
 || αὐτῶν ΑΨΓAC — πρῶτον || πρῶτα Α — γονή || γονῆς
 AC — ἐτι χλωρὸν || ἐπίχλωρον Α — ἀνδρητοῖσι || ἀν-
 δρείοισι ΑΨΓC — ἐψηθέντα || ἐψηθεῖσι Ω ἐψηθεῖς Γ
 — ἐψ. δὲ || om. δὲ Α — ἦν ἀφῆς ἐς τὴν σεληναίην ||
 ἦν ἐκαφῆς τὴν σελ. Ω — σεληναίην || σεληναίαν AC —
 αἶμα δὲ || om. δὲ ΩΨΑΓ — ποιέεις || ποιήσεις ΩΑΓ
 ποιέεις C — τοῦνομα || τὸ ὄνομα Ω — τὴν ταύτη || τὴν
 ταύτης Γ — κατὰ κοινὸν αὐτόν || om. κατὰ κοινὸν AC,
 om. αὐτόν Ψ, αὐτόν κατὰ κοινόν Ω — παραγάγωμεν
 || παράγωμεν ΑΩCΓ
- c. 7. γεννικόν || γενικόν suprascr. rec. manu v Ψ — ἱλευ-

- θερον || ἐλευθέριον Γ — Ante ὁ κῆρυξ et post ὁ κῆρυξ
 est signum mutatae personae A — πωλεῖς || σὺ πωλεῖς
 ΩΓ — εἶτα οὖν || εἶτ' οὖν Ω — μί σοι δικάσῃται ||
 μὴ σοι δικάσῃται τις Ω — προσκαλέσῃται || προ sq.
 ras. ΩΨ προκαλέσεται A — ἐς || εἰς Ω — Ἄρειον πάγον
 || τὸν Ἄρ. π. Ψ — μέλει || μέλλει Ψ — τί δ' ἄν τις || τί
 δὲ ἄν τις ΩΓ — θυρωρὸν || θυρωρεῖν ΩΓ — τοῦνομα
 || τὸ ὄνομα ΩΓ — ποδαπὸς || ποταπὸς Ω — καὶ τίνα
 τ. ἀσκ. ἐπαγγέλλεται || ἦ τ. τ. ἀσκ. ἐπαγγ. ΩΨΓ — διῆρ-
 ται || διῆρκε? in ras. ΨΩΓ, διῆρηται AC — συνέσπακε
 || διέσπακε suprascr. συν ΨAC διέσπακε A — τιθασὸς
 γὰρ ἐστὶ || τ. γ. ἐστὶ τὸ πρῶτον ΨA
- c. 8. τὸ πρῶτον || om. AC — εἰ || ὄμ. C — ζηλοῖς δὲ τίνα
 || ζ. δὲ δὴ τίνα ΩΓ — λεοντήν || λεοντήν A — ἀλλ'
 ἐκούσιος || ἀλλὰ ἐκούσιος Γ — ἐκκαθάραι || ἐκκαθάραι
 AΨ — τίνα τὴν τέχνην || om. τὴν AC
- c. 9. σε || με sed in ras. Ω — μετὰ δὲ πονεῖν || μετὰ δὲ
 τοῦτο πονεῖν Γ — πιμπλάμενον || ἐμπιπλάμενον ΩΨ
 — ἐς τὴν θ. || εἰς τ. θ. Ω — φέρων || om. A — πατρίδος ||
 πατρίδων C πατρίδων (sic) A — πάντα σοι || π. σοι ταῦτα
 ΩΓ suprascr. ταῦτα Ψ — πυργιον || πύργον AΨA — ἢ
 καὶ πίδον || om. καὶ ΩΨA — ἔστω || ἔσται ΩΨA — τοῦ
 μεγάλου βασιλεως || om. τοῦ AΨAC — τούτων οὐδὲν
 ἀνιαρὸν ἡγήσῃ || τοῦτ' ἀνιαρὸν ἡγήσῃ suprascr. οὐδὲν(?)
 Ω — τὸ μὴ ἀλγεῖν || om. τὸ Ψ — δέρμα περιβέβλημαι ||
 περιβέβλημαι τὸ δέρμα Ω τὸ δέρμα περιβέβλημαι Γ —
 Εὐριπίδειον || Εὐριπίδιον AC — ἀλγήσει || ἀλγήσοι A
- c. 10. ταῦτ' ἐστὶν || ταῦτα ἐστὶν ΩAΓ — ἐξ ἕσης || ἐξῆς AΨAC
 οὕτως || οὕτω Γ — καὶ βασιλεῦσι καὶ ιδιώταις || καὶ
 ἰδ. καὶ βασιλεῦσι Ψ — τοιούτῳ προσώπῳ πρέπον ||
 πρέπον τ. πρ. Ω τοιούτῳ προσ. ἔμπροσθεν Ψ — μετριό-
 τῆς || μετριότης A — ἀπόξισσον || ἀπόξυσσον Γ — ταύ-
 την || ταῦτα A
- c. 11. καὶ οὐκ ἀνθρώπινα || om. καὶ Ω — ῥᾶσά γε || om. γε
 Ψ — μετελθεῖν || διελθεῖν AΨAC — καὶ λήρων || om.
 καὶ Ψ — καὶ ιδιώτης γὰρ ἐὰν ἦς || καὶ ἰδ. γὰρ ἂν ἦς

Ψ κᾶν ιδιώτης ἤς ΩΓ — στυτοδεφός || στυτοδέφης
 ΩΨΑΓ — ταριχοπόλης || ταριχοπόλης ΩΨ — θαν-
 μαστόν || θανμάσιον Γ — ἐκμάθης || ἐκμάθοις ΩΑ(?) —
 ναύτης δ' ἂν ἴσως || ναύτης δὲ ἴσως Α — ταῦτα ἦν
 ἐθέλη || ταῦτ' ἦν ἐθ. Α — ἀποδόσθαι || ἀποδοῦναι Ψ
 — ὀβολῶν || ὀβολοῖν Ψ — ἅπαντας ἀπαξαπλῶς ὑβρι-
 ζοντος καὶ ἀγορεύοντος κακῶς || πάντας ἀπαξαπλῶς
 ἀγορεύοντος κακῶς ΩΓ

c. 12. πρόσχε πας || om. πᾶς Γ — ἠδύς || ἠδιστος ΩΨΓ —
 ἐνόχλει || ἐνόχλει Α — αὐτόν || om. Α — μηδὲ || μηδ'
 Α — ἀνάκρινε || ἀνάκριναι Ψ — γλωτταν || γλωσσαν
 Ψ — διολισθαίνων || διολισθάνων Γ — ὄσον || ὄσω (?)
 Α ὄσων Ψ — ἀποπνεῖ || ἀποζει Α ἀναπνεῖ Ω — σύ γε
 || om. γε Α — συμβιῶναι || ξυμβιῶναι Ω — συμπίνειν
 || ξυμπίνειν Ω — ἀσώτῳ || ἀκολάστῳ Ω — τὰ ἄλλα
 || τᾶλλα Α — εὐδοκίμει || ἠὲδοκίμει Ω — ἐγὼ δὲ ||
 ἐγὼ μὲν γὰρ ΩΓ — ἄπρατος || ἄπρακτος Α — ὦ Ζεῦ
 οὗτος ἡμῖν μένειν || ἡμῖν οὗτος ὦ Ζεῦ μένειν Γ

c. 13. παράγαγε || πάραγε ΑΩΨΓ — βούλομαι || βούλεσθαι
 (sic) Ω Ante ὦ Ζεῦ deest sign. mutatae personae Α —
 ὁ δὲ τινα ἔοικε πενθῶν || ὁ δὲ τινι ἔοικε πενθοῦντι
 Ψ ὁ δὲ τινα ἔοικε πενθεῖν Ω — δακρύει γὰρ || δ. γούν
 Γ Post παράπαν est sig. mut. pers. Α — ὦ οὗτος || om.
 ΩΓ — πάντα δοκέει || δοκέει πάντα Α — πρήγματα ||
 πράγματα Ψ — ἑμεῖς || ἡμεῖς ΩΓ — αὐτέοισιν || αὐταῖ-
 σιν Α — τὰ πάντα || om. τὰ ΑΩΑΓΟΦ — ἀπειρήη ||
 ἀπειρήης ΑΟ — Ante ὦ τῆς ὑβρεως est sig. mut. pers. Α

c. 14. κλάεις || κλαιεῖς ΓΦ — ξεῖνε || ξένε Α — ἀνθρώπινα || ἀν-
 θρωπήια ΩΓΦ — πρήγματα || πράγματα Φ — αὐτέων
 || αὐτῶν ΩΨΦ — τῷ δὴ οἶκτ. || τὸ δ. οἶκτ. ΩΓΦ —
 ὑστέρῳ χρόνῳ || ἐν ὑστ. χρ. ΩΦ — λέγω δὲ || λ. δὴ ΨΑ
 — ταῦτα ὀδ. || ταῦτα δὲ ὀδ' ΩΦ ταῦτ' ὀδ. Α — ἀλλά
 κως || ἀλλ' ὅκως ΩΨΓΦ — πάντα || τὰ πάντα ΓΦ —
 τῶντὸ || τωντόν ΩΓΦ ταυτὸν Ψ — μικρόν || μικρῶ ΑΟ
 — περιχωρόντα || περιχορεύοντα ΩΨΑΦ περιχορόντα
 Γ — μέγα || μετὰ (sic) Φ — ὁ αἰὼν ἐστὶ || ὁ αἰὼν ἐστὶν ΓΦ

— τί δαι || τί δὲ ΩΨΑΓΦ — οἱ ἀνθρώποι || om. οἱ ΑΓΦC
 — τί δαι || τί δὲ ΩΨΓΦ — συντίθης || ΩΨΓ συν-
 τιθεῖς ΑΦ — μέλει || μέλλει Ψ — ὠνήσεται σε || om. σε
 Ψ — κέλομαι || κέλλομαι Ψ κέλομαι ΩΓΦ — πᾶσιν
 ἡβηδὸν || ἡβηδὸν πᾶσιν ΓΦ — ὠνεομένοισι || ὠνου-
 μένοις ΩΑ — και || om. Ω — τουτοῦ || τουτὶ ΩΓΦ
 — οὐδέτερον δὲ ἔγωγε αὐτῶν ὠνήσομαι || οὐδ. γε ὁμῶς
 αὐτῶν ἔγωγε ὠνήσομαι Ω οὐδέτερον ἔγωγε αὐτ. ὠνή-
 σομαι om. δὲ Α, οὐδὲτ. γε αὐτῶν ἔγωγε ὠνήσ. Φ —
 μενοῦσιν || μένουσιν ΩΑΓΦ

c. 15. *στομύλον . . . ἀγαθὸν* Haec verba *ΕΡΜ* tribuit Φ, inserto
 tamen ante πάνν manu rec. Ζευς — δεῦρ' || δεῦρο Φ — και
 συντετὸν || om. ΑC — ἀποκηρύττομεν || ἀποκηρύττωμεν
 Ω — εἰπέ μοι . . . παιδεραστής || marg. dextr. αἴο, marg.
 sin. π̄ (h. e. πλάτων) Φ — τί μάλιστα εἰδῶς || μάλιστα
 τί εἰδῶς Ψ — πῶς οὖν || πῶς δ' οὖν Ψ — πρίωμαι ||
 πρίομαι Φ — κατακέωνται || κατακέηται Ψ κατακείσονται
 Ω κατακείσονται ΦΓ — ἀκούσει αὐτῶν [λεγόντων]
 μηδὲν ἔπ' ἐμοῦ δεινὸν παθεῖν || ἀκούσῃ αὐτῶν μηδὲν
 δεινὸν ἔπ' ἐμοῦ παθεῖν om. λεγόντων ΨC, ἀκούσῃ αὐ-
 τῶν μηδὲν λεγόντων ἔπ' ἐμ. δ. παθεῖν Α ἀκούσῃ αὐ-
 τῶν λεγόντων μηδὲν . . . παθ. Γ ἀκούσῃ αὐτῶν λεγόν-
 των μηδὲν ἔπεμοῦ δεινὸν παθεῖν Φ ἀκούσει αὐτῶν μη-
 δὲν ἔπ' ἐμοῦ δεινὸν παθεῖν Α — τὸ παιδεραστὴν ὄντα ||
 τὸ παιδεραστο in ras. Φ τὸν παιδ. ὄντα Α — τῆς ψυ-
 χῆς τι || om. τι ΓΦ — ἐπ' ἐξουσίας || ἐπ' ἐξουσίας ΨΓ
 — ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἰματίῳ || ἐν τ. α. ἰμ. ΑΑC — τῷ αὐτῷ ||
 τῷ αὐτῷ Φ

c. 16. ΣΩΚ || marg. π̄ (πλάτων) Φ — ὁμνῶ || ὁμνυμι ΓΦ —
 Ἄνουβιν || ἄννουβιν Φ — ὅσος || θεὸν ΓΦ — Αἰγύπτῳ
 || Αἰγύπτῳι Φ — παρὰ τοῖς | κάτω || παρὰ τοὺς κάτω
 ΩΓΦ

c. 17. ἔν || ὄν Α — ἐβονλόμην || ἡβονλόμην ΓΦ — τί τοῦτο
 φῆς; || om. τί ΩΨΑCΓΦ — τοῦτο || τουτῶ Ω — περὶ
 μοιχείαν || π. μοιχείας Φ — τί δαι || τί δὲ ΨΑΓΦ — σοι
 παιδων || παιδ. σοι ΨΑΓΦ

- c. 18. βαβαῖ || βαβαί ΑΨΦ — ιδέαι || ειδέαι Γ — ἐστᾶσιν || ἐστᾶσι Ξ — ταῦθ' || om. sed supraser. Φ — ποῦ δὲ ἐστᾶσιν || om. δὲ ἐστ. Ξ — οὐκ ἄν εἶεν || οὐκ ἄν εἶην Α — εἰ || εἷς Α — πάντων || πᾶσαν Φ — εἰκόνας || εἰκόνα ΩΦ — σοφός || σοφός τις ὢν Ξ, om. τις ὢν post ὄξυδερκῆς — φέρε δ' ἴδω || φέρ' εἶδω Γ φερ' ἴδω Φ — δός || om. ΩΓΦ — μέντοι || δὲ Ω — ἐς ἀνθις || εἰς ἀνθις ΩΓ εἰσαῦθις Φ
- c. 19. ΕΡΜ. ΛΓΟ || om. Φ — Συρακ. || ὁ Συρ. ΩΦ Συρακούσιος ΑΨ — Ἐπικούρειον || ἐπικοίριον Ψ — τίς ὠνεῖται || τίς ὠνήσεται ΩΨΦ — πλεῖον || πλεόν ΩΓ — παρ' ὅσον || παρόσον Φ — γελῶντος || γαμῶντος Φ — ἀσεβέστερος || δυσσεβέστερος, sed δυσ in ras. ΩΨΥΤ δυσσεβέστερος Φ εὐσεβέστερος Α — τὰ δ' ἄλλα || τὰ δὲ ἄλλα ΓΦ — ὅπως εἰδῶ || ὅπ. ἰδῶ Ψ — ὠνήσομεθα || ὠνήσομαι Ξ
- c. 20. γοῦν || γάρ, supraser. rec. m. γοῦν Γ οὔν(?) Φ — πολὺ τι || om. τι ΩΓΦ — ἐπὶ || περὶ ΓΦ — αὐτῆν || αὐτῶν Ψ αὐτῶι ΓΦ — τῶν βίων || τὸν βίον ΩΓΦ — πάντα || ἅπαντα ΩΓΦ — δίκαιος || δικ. μόνος Φ — βασιλεὺς || om. ΩΓΦ — τὰ ἄλλα || om. τὰ Ξ — ὄγαθέ || om. ΑΩΨΞΓΦ — σκντοδεφός || σκντοδέφης ΩΓΦ — καὶ || ἢ ΑΩΨΓΦ — καὶ μάγειρος... σκντοδεφ. || om. Ξ
- c. 21 ὄγαθέ || ὦ ἀγαθέ Ψ — ὅσα || ἃ ΩΓΦ — ἢ καὶ || ὅ τι ΩΞΓΦ — τὰ δ' ἔμπαλιν || τὰ δὲ ἔμπαλιν ΑΨϸ τὰ δ' ἀνάπαλιν ΩΦ — ταῦτα οἶδεν || ταῦτ' οἶδεν Ξ — τί τὸ σ. || ὅ τι om. τὸ ΑΩΨΞϸ ὅ τι τὸ σ. ΓΦ — τί τὸ παρασνυβ. || om. τί ΑΩ, om. τὸ ΞΦ — οἶδ' ὅπως || οἶδα ὅπ. ΩΓΦ — εἶχε μὲν || om. μὲν Ω, μὲν εἶχε ΓΦ — δήπου || om. Φ — προσέλαβεν || παρέλαβεν Φ
- c. 22. τί δαί || τί δὲ ΩΨΞΓΦ — φῆς || φῆς Φ — τὰς τ. λ. πλεκτάνας || om. Ψϸ om. τὰς Α — συμποδίζω || συμβιβάζω Ω — ἀτεχνῶς || ἀτεχνον Α — αὐτοῖς περιτιθεῖς || περιτ. αὐτοῖς Ω — τῆ || τῆι Φ — ὄνομα* δὲ τῆ δυνάμει ταύτῃ || ὄνομα δὲ ταύτης om. τ. δ. ΑΞϸ — ὁ ἀοίδιμος ||

om. ὁ ΩΦ, om. sed suprascr. Γ — τί μὴν || τί μὴν τοῦτο
 ΨΦ — ἦν πως κροκόδειλος ἀρπάσῃ || ἦν πως ἀρπ.
 κροκοδ. Ψ — κᾶτα || κᾶτα Φ — ὑπισχνῆται || ὑπισχνεῖται
 ΑΩΨΓΦ — ὁ πρότερον || ὁπότερον ΩΦ πρότερον om.
 ὁ Α — τοῦ Διὸς || om. τοῦ ΑΨΓΦ — ἀνάσωσαι μοι ||
 ἀνάσωσον Α — τὰ ποῖα || additum videtur alia manu in
 Φ — κυριεύοντα || κυρίττοντα Ω — καὶ τὸν ἐγκεκαλυμ-
 μένον . . . Ἡλέκτραν || om. pr. m., inter lineas script.
 m. rec. Φ om. Α — Ἡλέκτραν μὲν || om. μὲν ΑC —
 τὰ αὐτὰ || ταυτὰ Ω ταῦτα Φ — οἶδε || οἶδεν Φ —
 αὐτῇ || αὐτῆι Φ — παρεσιῶτος γὰρ αὐτῇ τοῦ Ὁρέστου
 ἔτι ἀγνώτος οἶδε μὲν Ὁρέστην || παρ. γὰρ αὐτῇ τοῦ
 Ὁρέστου ἔτι ἀγνώτος καὶ τὰ σῖτα δὴ τοῦ Ὁρέστου
 ἔχοντος οἶδε μὲν Ὁρέστην ΩΓ, pro τὰ σῖτα Φ habet
 καὶ τὰ * * τάδῃ (ὄστᾶ δὴ rec.). παρεστ. γὰρ αὐτῇ τοῦ
 Ὁρέστου ἔτι ἀγνώτος οἶδε μὲν Ὁρέστην Α — ἐγκεκα-

λυμένον || ἐγκάλυπτο, suprascr. ἐγκεκαλυμ^{με} (sic) Ψ
 c. 23. ἀλλὰ μὴν αὐτὸς || ἀλλὰ μὴν καὶ αὐτὸς Ψ — οὐ μὲν
 οὐν || οὐμενον Φ — ἀλλ' ἀποκαλύψας || ἀλλὰ ἀπο-
 καλύψας Ψ — κατὰ φύσιν τότε || τότε κατὰ φύσιν
 ΨΦ — γενήσομαι || καταγενήσομαι ΩΓΦ — λέγω δὲ ||
 λέγω δὴ Ψ — θήγοντα || τιθέντα Α — ἐμπιπλάμενον ||
 ἐμπιπλάμενον Γ — οὐ θέμις || ὁ θέμις Ω — γενέσθαι
 || γίνεσθαι Ψ — τρις || τρεῖς Ψ — πεπωκότος || πεπο-
 κότος ΑC — τὸν ἐλλέβορον || τὸ ἐλλεβ Φ — μόνῳ ||
 μόνῳι Φ — γοῦν || οὐν ΑΨC — τὸ δανείζειν || τοῦτῳ
 δανείζειν ΩΓΦ — ἴδιον αὐτοῦ τὸ συλλογίζεσθαι ||
 om. τὸ Α — δανείζειν δὲ || δ. γὰρ ΓΦ — πλησίον
 εἶναι δοκεῖ τοῦ συλλογίζεσθαι || πλ. ἂν εἴη τῷ συλ.
 Ω πλῆσ. εἶναι δοκεῖ τῷ συλλ. ΓΦ — ἄλλοι || λειποὶ
 Α — ἀλλὰ . . . τόκους || om. pr., add. rec. m. Φ —
 πρῶτοί τινες || πρῶτοι αὐτῶν τινες Ω — καθάπερ αὐτῶν
 || om. αὐτῶν Ω — δῆτα || δὴ ΩΓΦ — ὁποῖα || οἷα ΩΦ —
 τόκον λήφεται, λήφεται καὶ || τ. λήψ. καὶ om. altero λή-
 φεται ΑΩΨΑCΓΦ — ἀλλὰ μὴν τὸν πρῶτον . . . τὸν

δεύτερον || om. A τὸν πρῶτον λήψεται ἄρα καὶ τὸν δεύτερον ΩΓΦ

c. 24. περί || περι Φ — τὰ αὐτὰ || ταῦτα ΩΨΦ — σὺ λαμβάνεις || om. σὺ ΩΦ, συλλαμβάνεις AC — μαρθάνεις || μαρθάνω? Ψ — τοῦ δὲ || om. ΩΓΦ — διδόντος || διδ. δὲ ΩΓΦ — ἐκχύτης || ἐκχυτής Φ ἐκλύτης A — ὁ δὲ περιεκτικός || ὁ δέ τις περιεκτ. Ω — ἀσκῶ || ἀσκῶν A — τὸν δὲ μαθητὴν . . . περιεκτικόν || om. ΑΨC — ἐχορῆν || ἐφης ΩΓΦ — ἐκχύτην || ἐκλύτην AC — ὦ οὗτος || om. ὦ ΩΓΦ — ἀλλ' ὄρα || ἀλλὰ ὄρα ΑΩCΓΦ

c. 25. ἀποδείξω || correct. ex ἀποδείξει pr. m. Φ — πῶς λίθον || om. Φ — Περσ. σὺ || om. σὺ ΑΨC — βέλτιστε || μέγιστε Ψ — ὁ λίθος || om. ὁ AC — ἐστὶ || ἐστίν Φ — τί δὲ . . . οὐ σῶμα || om. ΨC, om. οὐ Ψ — Ναί || om. ΨC — Ἔοικα . . . σῶμα ὢν || εἰκας οὖν ἄρα λίθος εἶναι σῶμα ὢν Ψ εἰκάς γε οὖν λίθος εἶναι σῶμα ὢν C — πᾶν σῶμα ζῶον || πᾶν ζῶον σῶμα Ψ

Totum hunc locum Φ sic habet: ὁ λίθος σῶμα ἐστίν· τί δὲ τὸ ζῶον, οὐ σῶμα; ναί· σὺ δὲ ζῶον· εἰκα γοῦν· λίθος ἄρα εἶ, σῶμα ὢν· μηδαμῶς ἀλλ' ἀνάλυσόν με πρὸς Διὸς κ. τ. λ. Cod. A: λίθος σῶμα ἐστὶ (sic). ναί. σὺ δὲ ζῶον. εἰκας οὖν λίθος ἄρα εἶναι σῶμα ὢν. μηδαμῶς ἀλλ' ἀνάλυσόν με πρὸς Διὸς κ. τ. λ.

σῶμα ζῶον || ζ. σῶμα A — οὐ || ναί AC — τί δὲ || τί δαι ΑΨC — οὐ || om. Ψ — σὺ δὲ σῶμα εἶ || om. Ψ — σῶμα δὲ ὢν || σῶμα δὲ σὺ ὢν Ψ — ζῶον || ζῶον semper Φ — ὑπὲρ αὐτοῦ || ὑπεραντοῦ pr. m. Φ — μόνος δ' αὐτὸν || μόνος δὲ αὐτὸν ΓΦ — οὗς ὄρας || ὡς ὄρας rec. m. Γ — οὗτοι πάντες οὗς ὄρας EPM. πολλοίγε καὶ τοὺς ὄμονς καρτεροὶ || sine interpunctione, om. EPM Φ — τοῦ θερίζοντος || τοῦ θερίζοντος λόγον ΑΨΨCΓΦ

c. 26. τὸν πλούσιον || καὶ πλούσιον ΑΨ — ἅπαντα || πάντα ΑΨΨC — ποῖος || ὅποιος Ψ — ἐστὶ || ἐστίν ΓΦ — ἄλλος δὲ ὁ ἐντοσθεν || om. ὁ ἐντοσθεν Ψ — ἐσωτερικόν || ἐξωτερικόν ΓΦ — ἐξωτερικόν || ἐσωτερικόν ΓΦ — τί δὲ || τί δαι AC — γινώσκει || γινώσκει ΩΨCΦ —

τάγαθά || τὰ ἀγαθὰ ΨΓ — ἐν ψυχῇ || ἐν τῇ ψυχῇ Ψ
 πολὺ λεγ. || πάνυ λ. Ω — ὠνησάμενος || ὠνοίμενος
 ΩΓΦ — εἶση || εἶσοι Α εἶση Φ — πόσον μὲν || π.
 μόνον Ψ — ἐφ' ὅποσον δὲ βάθος ἢ θάλαττα ὑπὸ τοῦ
 ἡλίου καταλάμπεται, καὶ ὅποια τις ἐστὶν ἢ ψυχὴ τῶν
 ὄστρεϊων || καὶ ὅποια τις ἐστὶν ἢ ψυχὴ τῶν ὄστρεϊων
 ἐφ' ὅποσον δὲ βάθος ἢ θάλασσα ὑπὸ τοῦ ἡλίου κατα-
 λάμπεται Ψ — θάλαττα || θάλασσα Α — ὄστρεϊων ||
 ὄστρεϊων Α — τί δαι || τί δὲ ΩΨΑΓΦ — πολλῶ || πολλὰ
 ΨΑ — πλωϊζόμενον || πλοῖζόμενον ΨΓ

c. 27. οὔτος || om. Ω — ἱπορρέουσιν || ὑπερρέουσιν Α — ὠνεῖ-
 ται || ὠνήσεται ΩΓΦ ὠν ras. σέ Ψ — ἀλλ' οὖν || ἀλλὰ
 om. οὖν ΩΓΦ — οὐδὲ ἡμεῖς . . . τινες || om. ΑΑC —
 οὐδὲ . . . οἶδα || om. ΑΑC — οὐδ' ὅτι || οὐδὲ ὅτι ΓΦ —
 τοῦτ' ἀγνοῶ || τοῦτο ἀγ. ΓΦ — τί δαι || τί δὲ ΩΨΑΓΦ
 — σταθμία || σταθμεια Α στάθμια Φ — καὶ ἐπειδὰν ||
 καπειδὰν ΩΦ — τότε δὲ τότε ἀγν. || τότε ἤδη τότε ἀγ.
 ΩΓ τότε ἤδη τότε ἀγ. Φ — Huc usque manus anti-
 quissima cod. Laurent. — τί δαι || τί δὲ ΩΑΓ — τί σοι
 τὸ τέλος || om. τὸ ΑΩΨΑCΓ — μήτε ἀκοίειν μήτε
 δρᾶν || μήθ. ἀκ. μήθ' ὄρ. Α — τὸ τυφλὸς || τὸ κωφὸς
 Ψ κωφὸς om. τὸ Α — κωφὸς || τυφλὸς ΑΨ — τὸ τυ-
 φλὸς ἅμα καὶ κωφὸς εἶναι λέγων || τὸ κωφὸς εἶναι καὶ
 τυφλὸς εἶναι λέγεις, om. ἅμα ΑC — ἀκριτόν τε || ἀκρι-
 τός γε Ω — οὐδενὶ διαφέρων || οὐδὲν διαφέρων Γ —
 χρῆ || χρῆν Γ — ἐπριάμην || ἐώνημαι ΩΓ — ἀδηλον ||
 om. Ω — εἰ ἀληθῆ || om. εἰ Ψ — πάρεισι . . . τινες ||
 om. Ω — ἐγῶγε || ἐγὼ Ψ — δεσπότης || δεσπότην Ψ —
 Μὰ Δί' || μὰ Δία γε ΩΓ — ὑμᾶς δὲ ἐς αὔριον || ὑμᾶς
 δ' ἐς αὔριον Α ὑμᾶς δὲ εἰς αὔριον Ω

LUCIANI PISCATOR.

Lectiones codicum Gorlicensis (A)

Marcianorum 434 (Ω) 436 (Υ)

Vaticanorum 87 (Α) 90 (Γ)

Vindobonensis (B)

Urbinate 121 (Urb.)

Parisini 3011 (C)

Laurentiani 77 (Φ) c. 9—26

collatae cum editione Teubneriana.

- c. 1. Σωκ. || σώστρατος? Α — επίβαλλε || επίβαλε Α —
προσεπίβαλλε || προσεπίβαλε Α — πάντες || και πάντες
ΥΓ — πήρη | πήρα Ω — ἀρήγη || ἀρήγη Β ἀρήγει
Α — ὄντινα ἑμῶν || ἡμῶν ὄντινα Γ ὄντινα ἡμῶν Υ
ὄντινα ἑμᾶς Α, om. ἑμῶν Ω — ὦ Διόγ. || om. ὦ Ω —
ξύλω || ξύλλω Α' — μηδὲ ἀνῆτε || μηδ' ἀνῆτε Urb. —
ὦ Ἐπικ. || om. ΑΥ, om. ὦ Β — ὄργῆς || ὄρης in ras. Υ
- c. 2. ἐπισποῦδάσον || ἐπισπούστον Α — θᾶπτον || θᾶσον
ΑΥΒ — γοῦν || οὔν ΑUrb.Υ γάρ Ω — ὄντας ἡμᾶς ||
ἡμᾶς ὄντας ΩΓ — αὐτὸν || αὐτὰ ΑC — μετέλθῃ ||
μετέλθοι ΑUrb. — ἐπινοῶμεν θάνατον || θάνατ. ἐπινοῶ-
μεν ΩΓ — ἐξαρκέσαι || ἐπαρκέσαι Ω, ἀρκέσαι supraser.
ἐξαρκέσαι Υ — γοῦν δίκαιός ἐστιν ἡμῖν ἀπολωλέναι ||
οὔν ἐπιτάκις δίκαιόν ἐστιν ἀπολωλέναι Ω γοῦν δίκαιόν
ἐστιν ἡμῖν ἐπιτάκις ἀπολωλέναι Υ οὔν ἐπιτ. δικ. ἐστιν
ἡμῖν ἀπ. Γ — ἀνεσκολοπίσθαι || ἀνασκολοπισθῆναι ΩΓ
— ΦΙΑ. ΑΒΓΔ ΣΩΚ. ΕΜΠ. sig. prs. om. ΑΒ — τοὺς
ὀφθαλμοὺς || πολὺν πρότερον τοὺς ὀφθ. ΩΓ — ἐκκε-
κόφθω || ἐκκεκολάφθω Ω ἐκκεκολάφθαι Γ — γλώτταν ||
γλώτταν Α — Ἐμπεδόχλεις || Ἐμπεδοκλῆς ΑUrb. — κρα-
τῆρας || κρητῆρας Ω — κρείττοσι || κρείττοσιν Β —
Ὀρφέα || Ὀρφία C — ἴν' ἄν || ἴνα ΑΩΥ — και — ||
om. και ΩΥΑΓUrb. και (sic) Α

- c. 3. φείσασθε || φείσασθαι ΩΜΓ — ΣΩΚ. || Πλάτων Α — ἄραρεν || ἄραρεν Α — δι || om. Ω — φησιν || λέγει Ω φασιν Α ἔλεγεν Γ — ὡς οὐκ ἔστι || ὡς οὐκ ἔτι C — ΛΟΥΚ. || παρρησιᾶδος ἌUrb. semper — ὑμᾶς καὶ αὐτὸς || καὶ αὐτὸς ὑμᾶς Ω ὑμᾶς om. ΨἌUrb. — ἱκετεύω || ἱκετεύω ὑμᾶς ἌUrb. ἱκετεύσω Γ — ζωγραεῖτ' || ζωγραεῖτε Ω — δέχθε || δέχεσθε Ψ — χαλκόν τε χρυσόν τε || χρυσόν τε χαλκόν τε ΩΨΑ — ΠΛΑΤ. || φιλόσοφοι Α — οὐδὲ ἡμεῖς || οὐδ' ἡμεῖς ἌUrb. — ἀπορίσομεν || ἀπορίσομεν C — ἄκουε γούνη || ἄκουε δὴ ΩΓ — μὴ δὴ || om. δὴ Ω — ἔκεο || ἔκες Α ἤκεο Ω — ἀμάς || ἐμάς ΨΒ ἀμᾶς Α — ἡμῖν || ἡμῖν γε Ψ — τάχα γὰρ ἄν || om. ἄν ΑΨUrb. BC — ΠΛΑΤ. || Σώστρατος Α — γὰρ οὐ || οὐ γὰρ ΩΓ — τί δέ; οὐχί || τί δ' οὐχί ΑΨC — πάσχειν || πράσσειν i. r. Ω — κτενεῖτέ με || κτείνετέ με ΑΩΨἌUrb. — φησὶ || φήσει ΑΨ
- c. 4. ἐπεὶ || ἐπειδὴ ἌUrb. — ἀποκτινύναι || ἀποκτινῦναι Α — τὸ διαφρυγεῖν || τοῦ διαφ. Ψ — φέρε || φέρετε Γ — εἴπατέ μοι || om. μοι ΑΨC Urb. — οἵτινες ὄντες || τίνες ὄντες ΩΓ — ἐπὶ θανάτῳ με || om. με ΩΓ — ΠΛΑΤ. || Ἀριστιππος ἌUrb. — σεαυτὸν || ἑαυτὸν Ψ — καλοὺς || κακοὺς Α — σου λόγους || συλλόγους ΑΨἌΓ (in ras.) Β — ἐν οἷς || ἐφ' οἷς Ψ — ἐξ ἀγορᾶς || ἀπ' ἀγορᾶς Ω — Λίδωνέα || ἄδην ΑΨἌUrb. αἰδην Β — οὐτοσί || οὗτος ΑΨΑ — ὁ Πλάτων || om. ὁ Ψ — ἐκεινοσί || ἐκηνοσί Α ἐκεῖνος ΩΓ — σιωπῶν || προσιῶν Α (marg. σιωπῶν) C — ὁ Λιογένης || om. ὁ ΨἌC — ὄσους || ὀπόσους ΩΓ
- c. 5. ἀποκτενεῖτέ με || om. με Ω — ἦν || εἰ Ω — φυλάττετε || φιλάττετε Urb. — σὲ δὲ || σὲ δὴ Ψ — τήμερον χορῆ || χορῆ τήμερον ΩΓ — ἦδη γε || om. γε Ψ — ἔσοο || ἔσοο Α ὄσοα ἔοργας || ὄσο' ἔοργας Ψ — ἐξ ἀπάντων || ἀπὸ πάντων Ψ — ὑμῖν ὄντα || ἡμῖν ὄντα Α — ὄρατε οὖν || ὄρατε γούνη ΩΓ — μὴ τὸ τῶν νῦν φιλοσόφων αὐτὸ ποιεῖτε || om. τὸ ΑΨΒ, μὴ . . . ποιῆτε Ω μὴ κατὰ τοὺς πολλοὺς τῶν νῦν φιλοσόφων αὐτὸ ποιῆτε ἌΓUrb. — ἀγνώμονες || ἀγρόμονες Α — οὕτως ὡς || om. ὡς ΩΓ (m. II), ῥ = ὡς

- s. οὕτως? Urb. — καὶ εὐεργεσίαν || ἢ καὶ εὐεργ. Ω²Urb.
— καταλογιῆ || καταλογιεῖ Ω (in ras.) Γ
- c. 6. ἐγὼ ὑμᾶς || ὑμᾶς ἐγὼ Ω — ὕβρικα || ὕβρισα Ω — οὐς
καταλελοίπατε || οἷς καταλ. Γ — ἄ φημι || ἀφίημι Ψ —
λαβὼν || παραλαβὼν ΩΓ — καὶ κατὰ τ. μελ. || καὶ rec.
m. interpos. C — γνωρίζουσιν || ἀναγνωρίζουσι Ω —
ἐκαστος || om. Ω, ἐκάστον (ἐκαστος m. Π) Γ ἐκαστοῦ^s B
— παρ' ὅτου || παρὰ τοῦ Ω παρά του Γ — τοιαῦτα ||
τοιαύτας ΑΨ²Urb. — ποικίλα || ποικίλας ΑΨUrb. BC
— πολυειδῆ || πολυειδεῖς ΑΨUrb. BC — ἀναλέξασθαι τε
|| om. τε Ω, ἀναλ. γε Γ — ἀντὰ || ἀντὰς ΑΨ²AB — ἀνα-
πλέξαι καὶ ἀρμόσαι || ἀναπλέξασθαι καὶ ἀρμόσασθαι Γ
— θατέρον || om. ΑΩB — ὅστις || ὁ τις ΑΨ — ταῦτα
εὖ || ταῦτ' εὖ Urb. — ἀφ' ὧν || ὑφ' ὧν Ω — ἤδη τις
εἶναι || εἶναι τις om. ἤδη ΩΓ — εἰλήφει || εἴληφε Ω —
- c. 7. ΠΛΑΤ. || Χρῦ. ²Χρυσ. Urb. — ἐστί σοι || om. σοι Ω
ΓUrb. — ἐτόξευες || ἐτόξευε Α — ἀπειλήσαμεν || εἰλί-
φαιμεν Ω — Post ἀπειλ. sig. pers. Α — ἐκολύσαμεν || ἐκω-
λύομεν ΩΓ — δίκαιος εἶ || δίκαιος ἄν εἴης Ω μάλιστα
δίκαιος ἄν εἴης Γ
- c. 8. ΛΟΥΚ. ὁρᾶτε || om. s. p. ὁρᾶ τῆ Α — πόρρω εἶναι || εἶναι
πόρρω ² — ἀκριτόν γε || om. γε ² — ὑμέτερον γοῦν ||
ὑμέτερον δὲ Ω — διαλύεσθαι || λύεσθαι Ω διαλ. m. Π
Γ — λόγον || λόγους Γ — ὄντινα ἄν || οἷόν τινα, om.
ἄν Ω — καὶ || κᾶτα Ω — ἀδικῶν || τι ἀδικῶν ΩΓ —
ἦν . . . φαίνομαι || ἦν . . . φαίνομαι Urb. — περὶ ἐμοῦ ||
ἐπὲρ ἐμοῦ ² Urb. — ὑμεῖς δὲ βίαιον οὐδὲν τολμή-
σετε || ὑμεῖς δ' ἐντολήσετε AB ὑμεῖς δ' ἐν τολμήσετε
(sic) C — ἀφήσουσι || ἀφείδουσι Α — ὑμᾶς || om. Ω —
παροξύναντας || παροξύνοντες Β — τρέφατε || τρέφετε
²Urb.
- c. 9. ΠΛΑΤ. || om. s. p. Α — τοῦτ' ἐκεῖνο || τοῦτο ἐκ. Ω²Urb.
— ἐθέλεις || ἐθέλης Urb. — μὴ σὺ || σὺ μὴ Ψ — ΛΟΥΚ.
θαρ. || om. s. p. Α — θαρρεῖτε || θάρρει ΩΦ θάρρει ads. m.
Π τε Γ — τούτον γε || om. γε ΩΦ, om. sed m. Π add. Γ —

- Ante ὁρᾶτε γοῦν s. p. A — δικάστριαν ποιοῦμαι || π. δ.
 ΩΓ — ἀπολογήσασθαι || ἀπολογήσεσθαι Ω
- c. 10. ποιῶμεν || ποιοῦμεν ΩUrb. Φ — ἔοικε γὰρ οὐκ ἄλογα
 ὁ ἀνὴρ προκαλεῖσθαι || ἔοικε γὰρ ἀνὴρ οὐκ ἄλογα προκ.
 ΓΩΦ — προκαλεῖσθαι ἀξιῶν || προκαλεῖσθαι δικάζεσθαι
 ἀξιῶν ΩΦ προκαλεῖσθαι ἀξιῶν δικάζεσθαι ΞUrb. — τί
 δ' ἄλλο || τί δὲ ἄλλο Φ — βαδίζωμεν || βαδίζομεν ΞUrb.
 — πρὸ δίκης || προδίκης Φ — ὀργίλων || ὀργήλων Urb.
 ὀργίλων γὰρ Ψ — μηδὲ ἀπολογησάμενον ὑπὲρ ἑαυτοῦ ||
 μηδ' ὑπεραπολογησάμενον ἑαυτοῦ, om. ὑπὲρ ΞUrb. —
 χαίρειν αὐτοὶ λέγοντες || λέγοντες αὐτοὶ χαίρειν Ψ —
 εἴπομεν || εἴπομι Ξ — Ἀνύτου πέρι || om. πέρι Ω —
 Μελήτου || μελήτου πέρι ΩΓΦ μελίτου AUrb. — ἀπίω-
 μεν || βαδίζωμεν Ω — ἐπὶ τὴν Φιλοσοφίαν || παρὰ τὴν
 Φιλ. ΞUrb. — ἀγαπήσομεν || ἀγαπήσομεν ΨB
- c. 11. νομιμώτερα || ^{μονι}νομιμώτερα (sic) C ^{νομι}μονιμώτερα (sic) A —
 ποῦ δὲ || ποῦ δαί AC — τις || τίς Φ — καίτοι πολὺν ||
 καίτοι πάνυ πολὺν ΩΓΦ — παρ' αὐτῆς || παραντῆς Φ
 — πολὺ μᾶλλον || πολλοῦ μᾶλλον B — οὐδ' ὄλως ||
 οὐδὲν ὄλως ΩΓΦ — ἀπεκρίνοντο || ἀπεκρίναντο ΓΦ —
 ἐλέγχοντο || v add. rec. m. Φ — ἀπεδείκνυον || ἐπεδείκ-
 νυον ΑΩBCΦ
- c. 12. αὐτὸς || καὶ αὐτὸς Ω καὶ in ras. Γ εἰ αὐτὸς Φ —
 ἐπὶ τινὰς || ἐπὶ τινος Φ — τότε γοῦν || τότε γοῦν Ψ
 — ἐσιόντων τε || om. τε ΑΨΞBC εἰσιόντων ΩΦ —
 ἀπάντων σκυθρωπῶν || om. σκυθρωπῶν ΑΨBC σκυ-
 θρωπῶν ἀπάντων ΞUrb. — ἐσῆλθον || εἰσῆλθον ἄν
 ΩΓΦ — ἀφελὲς || ἀσφαλὲς ΑΨCΦ — ἐρρῦθμιζεν || ἐρῦθ-
 μιζεν ΑΞC ἐπερῦθμιζεν ΩΦ ρ suprascr. ρ in Φ — οὐδὲ
 τὸ || οὐδὲ τοῦ Φ — ἄνετον || ἄφετον ΩΦ — ἔπε-
 φαίνεται δὲ τι || ὑπεφ. δέ τοι Ψ — ψιμῦθιον || ψιμί-
 θιον ACUrb. — φῦκος || φυκίον ΩΓΦ — πάντα || πάνυ
 ΩΓΦ — ἐς κάλλος || ἐς τὸ κάλλος ΞUrb. — πλουσιω-
 τέρους || πλουσιωτάτους ΞUrb. — ἄν παρακαθ. || om. ἄν
 Ψ — παρακαθιστάμενη || παρακαθησαμένη A παρακα-

- θεζομένη ΩΓ — προσέβλεπε || προσέβλεπεν ΩΓΦ —
 περιδέραια || περιδέρα Γ — χρῦσα || χρυσᾶ ΑΓΦ —
 κλοιῶν || ἐγγέλεων ΩΓΦ — ἐπὶ πόδας || ταῦτα ἰδὼν ἐπὶ
 ποδ. ΩΓ — οὖν || ἄν ΩΓΦ — οὐ τῆς ἰνός ἀλλὰ τοῦ
 πώγωνος ἐλκομένους πρὸς αὐτῆς || ἐλκ. πρὸς αὐτῆς οὐ
 τ. ρ. ἀλλὰ τοῦ πώγ. ΩΓΦ — Ἰξίονα || Ἰξίωνα ABC —
 Ἴρας || ὄρας ΑΨ — ξυνόντας || ξυνόντος Φ rec. m.
 c. 13. οὐδὲ || οὐ ΩΦ — ἀλλὰ οὐδ. || ἀλλ' οὐδ. ΩΨΓUrb.Φ
 — δειῆσει || δέει Ψ — ἐπαριοῦσα || ἀνιοῦσα ΩΓΦ —
 περιπατήσειε || περιπατήσειεν Φ — τοῦτο || τοῦτο γάρ
 ΩΨΨΓUrb.Φ — προσέρχεται || πρόσσεισιν ΩΓΦ — ἐπὶ
 συννοία || ἐπὶ συννοίας ΨUrb. ἐπὶ σύννοϊαν (sic) Φ —
 τό τε σχῆμα || om. τε ΑΨUrb. BC τό γε σχῆμα ΓΦ —
 πάντως || πάντων ΑΨBC — ἐστὶν || καὶ ΩΦ — ἐν
 αὐταῖς || ἐν ταύταις Β
 c. 14. παπαῖ || παπαί ΨΒΦ — ἄλλοι πάντες || ἄλλοι οἱ πάντες
 Γ οἱ λοιποὶ ἅπαντες ΨΦ — ἀράτι || ἀράτι Φ — ξυλ-
 λαβόντες || συλ. ΩΦ — ἦπον || ἦπον Β — τυμβωρύχος ||
 τυμβορύχος Ψ λωποδύτης ΩΓΦ — Νῆ Δι' || νῆ δια Ω
 ΓΦ — ἐστὶ || ἐστὶν Φ — ἀσεβέστατος || ἀσεβέστερος Ψ
 — ἐπεχείρησε || ἐπεχείρησεν Φ — ὀπόσοι τι παρὰ σοῦ
 μαθ. || om. τι CBUrb. ὀπόσοι τι περὶ σοῦ μαθ. Ψ —
 λαιδωρησαμένον || λαιδωρησαμένον Α — καταλελοίπα-
 μεν || παραλελοίπαμεν Φ — ἀκούονσα || ἀκούσασα Ω
 — ἐν τοῖς Διονυσίοις || om. τοῖς ΩΓΦ — οὔτε ἤτια-
 σάμην || om. ΑΨΨUrb. C — χεῖρον γένοιτο || μοι χεῖρον
 γένηται ΨUrb. — ἀποσμώμενον || ἀποσπώμενον Φ —
 κόμμασι || κόμμασιν Γ σκόμμασι Ψ σκόμμασι ΑΒΦ —
 γίνεται || γίγνεται Φ — δ' οὐκ οἶδ' ὅπως || δὲ οὐκ
 οἶδ' ὅπ. ΨUrb. δὲ οὐκ οἶδα ὅπ. ΩΓΦ — δ' οὖν || γοῦν
 ΑΨUrb. BC — Ante Μίαν om. s. p. Α — δέδραξε || δέδρακεν
 ΩΓΦ — ἔλεγεν || ἔλεγε ΩΓUrb. — ἐπιὼν ἐς τὰ πλήθη
 καθ' ἡμῶν || καθ' ἡμῶν ἐς τὰ πλήθη ἐπιὼν ΨUrb. ἐπιὼν
 (m. II) ἐς τὰ πλήθη καθ' ἡμῶν Γ πρὸς τὰ πλήθη καθ'
 ἡμῶν, om. ἐπιὼν ΩΦ
 c. 15. Ante Εἶτα om. s. p. Α — ἀπολογησάμενον || ἀπολογη-

- σόμενον Urb. — Ante οὐκ om. s. p. A — ἀνεβαλόμεθα ||
 ἀνεβαλλόμε. AΨC ἀνελόμεθα Ω — σοὶ ἂν δοκῆ || ὃ σοὶ
 ἂν δοκῆ Urb. A σοὶ ὃ ἂν δοκῆ Ω σοὶ ὃ τι ἂν δοκῆ ΓΦ
 (rec.) — ποιήσῃ || ποιήσει Ω — φῆς || φῆς Φ — σύ || om.
 A Urb. — τοῦτο αὐτὸ || τοῦτ' αὐτὸ A Urb. — ἂν εὐρεῖν
 || ἀνευρεῖν AΨA Urb. B ἐξενρ. om. ἂν ΩΓΦ — μόγεις ||
 μόλις ΓΦ — Νῦν || νῦν οὖν ΨΦ — κατὰ μέρη || κατὰ
 τὰ μέρη Urb. — καὶ μαρὰ || om. καὶ Ψ — ἠγόρευσε ||
 ἠγόρευεν Γ ἠγορεῦσαι AC ἠγόρευε Urb. Φ — ἐθέλης ||
 ἐθέλεις Γ — ἀκούειν ἀπολογουμένον || ἀπολ. ἀκούειν
 ΩΓ ἀπολογούμενον ἀκούειν Φ — ἀπολογ. μόνον || om.
 μόνον ΩΦ — ΦΙΛ. ἀπίωμεν || μόνον ἀπ. ΩΦ ἀπίομεν
 Γ — ἐπ' Ἀρειον πάγον || ἐς Ἀρ. παγ. A A Urb. B — δὲ
 ἐς || δ' ἐς Γ — καταφανῆ πάντα εἶη || καταφανείη π.
 Ω καταφανείη πάντα τὰ Φ καταφανῆ εἶη π. Γ
- e. 16. μοι || om. ΩΦ — καὶ αὐταὶ || καὶ αἴται A Φ — δὲ ἐκ. ||
 δ' ἐκ. Urb. — ἢ παρ' αὐτήν || om. ἢ AΨA Urb. C — ἢ δὲ
 προηγουμένη || ἢ προηγ. δὲ ΩΓΦ — αὔτη || om. A ΩΨA
 ΓC — ἦντινα καὶ λέγεις || om. καὶ A Urb. — τὴν ἔπο-
 φεύγουσαν || τὴν ἀποφενγ. Ψ — διολισθάνουσαν || διο-
 λισθαιίνουσαν A ΦC — τὴν ἔποφ . . . διολισθ. || om. A
 — νῦν || νῦν μοι A — μόγεις || μόλις ΩΓΦ — δέ γε || om.
 γε Ψ — Νῆ Δία || νῆ Δί' Ψ — χαλεπὸν || βαρὺ ΩΓΦ
 — γὰρ μίαν || om. A ΨBC, om. γὰρ A Urb.
- e. 17. Ἀλλὰ ἡμῖν || ἀλλ' ἡμῖν ΩΓ Urb. — ὡς || om. ΩΦ — κα-
 ταμηνύεις || καταμηνύεις AC — ἐπάγωμαι || ἐπαγάγωμαι
 A Urb. ἐπάγωμαι Φ — θεραπευιδίω || θεραπευιδίω ΨΓ
 θεραπευιδίω Φ — τούτω συνοικωτάτω || τώδε συ-
 νοίχω Ψ τούτω εὐνοϊχωτάτω A τούτω εὐνοϊχωτάτω
 Φ — ὀπόσας || ὄσα Ψ — ὀπόσας ἂν ἐθέλης || πόσα ἂν
 ἐθέλης ἐπεσθον C ὀπόσα ἂν ἐθέλης ἐπεσθον A — Ἐπε-
 σθον || Επ. om. A, ἐπ. in ras. B — τουτονί || τοῦτον Φ
 — κινδυνεύοντα || καὶ κινδυνεύοντα ΩΓ — οὐδεμιᾶ ||
 μηδεμιᾶ ΩΓΦ — σῶσαι || ἂν γε σῶσαι A ΨB — περιμένε ||
 περιμένειν Ω — ἠκέτω δὲ καὶ || om. δὲ ΨAB, om. δὲ καὶ
 AC — σὺ δὲ ὦ Ἐλεγγε || σὺ δὲ ἔλεγγε Φ — περιμένε ||

περίμεινον Φ — εἰ καὶ τις ἄλλος || om. ΑΨΥΒ, καὶ εἴ
τις ἄλλος ΩΓΦ — προσπολεμῆσαι || πολεμῆσαι C Urb.
— δείσει με || δείσει μοι ΩΓΦ — ἄλλ' || om. ΑΨΥ Urb.
ΦΒ — παραλάβοις || παραλάβης Ψ Urb. — ἀναγκαιο-
τατοι || ἀναγκαιοὶ ΩΓΦ

c. 18. δέδωκε || δέδωκε ΑΨΥ Urb. BC — καὶ Χρυσ. καὶ Ἀριστ.
|| καὶ Ἀριστ. καὶ Χρυσ. Ψ — μὴ τι || om. τι Ψ — ἐπὲρ
αὐτοῦ || ἐπὲρ αὐτῆς Α — δεινῶς || δεινὸς Ψ — ἐστι ||
ἐστιν ΑΒ — καὶ κολακικός || om. ΑΨΥ Urb. BC —
οὐδὲν μὴ γένηται || οὐδὲν οὐ μὴ γεν. ΩΑΓΦ οὐ μὴ γεν.,
om. οὐδὲν Urb. — ταύτης || ταύτη ΑΨΥ Urb. C — ante
ἀνίωμεν s. p. Α — ἀνίωμεν || ἀπίωμεν Ω ἄλλ' ἴωμεν Ψ

c. 19. ἀλλὰ εἶπέ || ἀλλ' εἶπέ ΩΑ Urb. Φ — τί σοι τοῦνομα || τί
σου τοῦν. Ω τί σου τὸ ὄνομα Φ — Ἀληθίνος || Ἀλη-
θεινός ΩΓ — ΦΙΛ. πατρὶς δὲ; ΛΟΥΚ. Σύρος || πατρὶς
δὲ Σύρος Φ om. ante Σύρος s. p. Α — καὶ γὰρ τοῦτων
|| om. ΑΨΥ Urb. B — ὁ τρόπος || om. ὁ ABC — ἐλάττων
|| ἔλαττον ΑΩΑ Urb. ΓCΦ — εἶπερ || καὶ εἶπερ Α

c. 20. γοῦν τοῦτο || om. τοῦτο ABC, γὰρ, om. τοῦτο Ψ Urb. —
ἀντιδίκων || ἀντιδ. μου Φ — ἠρόμην || εἰρόμην ABC
— τοιοντωδες || τοιοντωδεν Α — εἶδος || γένος Ψ Urb. B
— ὡς οἶσθα || om. ὡς AC — Post οἶσθα om. s. p. Α —
μέτει τὴν τέχνην || τὴν τέχνην μέτει (in ras.) Ψ Urb. μέτη
τ. τ. AC — οἶδα || οἶσθα Α — φίλον || φίλῳ ΩΨΥ Urb. Φ
— λέγω δὲ || λέγω δὴ Α — ξυγγενῆ || συγγενῆ ΩΑΦ —
πλὴν ἄλλ' || om. ἄλλ' ΑΨ Urb. C — πάνν ταύτης || ταί-
της πάνν ΑΨ Urb. B — ἐπὸ τῆ ἐναντία || ἐπὸ τῆς ἐναν-
τίας ΑΨΥ Urb. BC — ἐπ' ἀργίας || ἀπ' ἀργίας ΑΨΥ ABC
ἐπουργίαν Φ — φασί || φησί Ψ — τῶ τέχνα || τὰ τέχνα
Ω — δύ' εἶναι || δύο εἶναι Ψ — δοκοῦσαι || δοκοῦσα
Ω — ταῦτα οἶσθα || οἶσθα ταῦτα ΩΓΦ — τοιοῦτον ||
τοιοῦτο ΑΩΒ

c. 21. προνάφ || προνώω Α — δικάσωμεν || δικάζωμεν ΩΓΦ
— δὲ ἐν || δ' ἐν Ψ Urb. — τῆ θεῶ || τὴν θεόν ΩΓ —
κατὰ || κατὰ Urb. — ἐπίσκοπος οὔσα || ἐπισκοπῆς οἰ-

κοῦσα ΩΓΦ — δὲ ἦν πον || δ' ἦν πον ΞUrb. — κἄν || και
ΩΓΦ — σὺ || σὶ δὲ Ω

c. 22. και δὴ || δὴ και Ψ — κατηγορήσαι || κατηγορήσειν AΞ
Urb.B — ἂν δοκῆ || δοκῆ, om. ἂν AB, δοκεῖ, om. ἂν
ΨΞUrb. — διελέγγετε· πάντας γὰρ ἅμα λέγειν ἀμύχανον
|| διελέγγετε οὐ γὰρ οἶόν τε πάντας ἅμα λέγειν ΩΓΦ —
ἀμύχανον || om. ΩΓΦ — Χρυσ. || Φιλ. Urb. — τίς οὖν
ἂν || om. ἂν ΩΞUrb.Γ — ἐπιτηδειότατος || ὁ ἐπιτ. ΩΨΓ
— γένοιτο || ἂν γένοιτο ΩΞΓ γένοιτο ἂν Urb. — σοῦ ||
σὺ ΩΨΞΓΦ, ΧΡΥΣ. σὺ Urb. — θανμαστή || θανμα-
στὸν A — καλλιφωνία || μεγαλοφωνία Ψ — μεστὸν ||
μέσον A — σοι ἀθρόα || ἀθρ. σοι ΞUrb. — ξυμφόρει ||
συμφόρει ΩΦ — ἐς τὸ αὐτὸ || εἰς ταυτὸ Ψ — ἦ Ἰπ. ἦ
Πρ. || ἦ Πρ. ἦ Ἰπ. ΩΓΦ — ἐστιν || om. AΨΞUrb.C —
ἐπίπαττε || ἐπίταττε ΨΞ — ἐν οὐρανῷ || om. AΨΞUrb.C
— ἄρμα || ἄρμα ἐν οὐρανῷ ΩΓ — οὔτος || οὔτως C
— ὑπόσχοι || ὑπόσχη AΨΞ ὑπόσχη Ω

c. 23. σφοδρωτέρων || σφοδρωτέρων A — προχειριζόμεθα ||
προχειρισόμεθα AC — τοῦτον || τοῦτον ἂν ΩΓΦ —
Ἄντιστένην || Ἄντιστένη ΩΦ — Διογένην || Διογένη ΩΦ
— και γὰρ οὐδὲ || οὐδὲ γὰρ ΩΓΦ — μακρῶν || σμικρῶν
Ψ — οἴομαι || οἶμαι ΩΓ — δεῖσθαι || δεήσεσθαι ΩΓΦ
— ἄλλως δὲ || om. δὲ ΩΓΦ — πρώην || πρότερον Φ
— ὁ Διογένης || om. Ψ — ἐρεῖ τὸν λόγον || τὸν λόγον
ἐρεῖ ΩΓΦ — ὑπὲρ || τὸν ὑπὲρ ΩΓΦ — τὰ σεαυτοῦ ||
τὰς ἑαυτοῦ Urb. — λόγοις || δόγμασι ΩΓ δόγμασιν Φ
— μηδ' ὅστις || μηδὲ ὅστις ΩΓΦ — νῦν λέγε || om. νῦν
Ω om. νῦν λέγε ΞUrb. — ὑπὲρ φιλοσοφίας || περὶ φ.
ΩΨ — ἀκουούσης || ἀκούσης, suprascer. ου — διαλλάτ-
τομεν || διαλάττομεν Φ — ἅπαντες || πάντες Ω —
ὄρας δέ, μόνον σὲ προεστησάμεθα || ὄρας σε μόνον πρ.,
om. δὲ Ω ὄρα σε μόνον, om. δὲ Γ ὄρα σε μόνον, om. δὲ
ΞUrb.Φ — ἐν σοὶ τὰ πάντων ἡμῶν || ἐν σοὶ τὰ πάντα
ἡμῶν ΩΓΦ τὰ πάντων ἡμῶν ἐν σοὶ Ξ ὑπὲρ πάντων
ἡμῶν, om. ἐν σοὶ τὰ ΨBC ὑπὲρ ἀπάντων ἡμῶν om. ἐν

- σοὶ τὰ A — *rñv* || om. AΨϠB — *κινδυνεύεται* || *κινδυνεύετε* AC — *οἶα* | ἄ Φ — *ἀπέφηνε* || *ἀναπέφηεν* Urb.
- c. 24. *ἐλλείψομεν* || *ἐλλείφομαι* Urb. — *τάμα* || *τὰ ἐμὰ* ΩΓΦ — *αὐτῷ* || om. Φ — *μὴ μάτην* || om. μὴ Ψ — *μηδαμῶς* || *οὐδαμῶς* Ω — *ἄριστον γὰρ* || om. AΨϠUrb.B *ἄμεινον γὰρ* ΩΓΦ — *μὴ μέλλε δ' οὖν* || *μὴ μέλε γοῦν* Ϡ Urb. — *ἐκκέχται* || *ἐγκέχται* B — *καθιζέσθωσαν* || *καθιζέτωσαν* ΩΓΦ — *ψηφοφορείτωσαν* || *ψοφοφορείτωσαν* A — *καταψηφίσονται* || *καταψηφίζονται* Ψ *καταψηφίσονται* A — ΔΟΥΚ. *οὐδαμῶς* || om. ΔΟΥΚ. A — *σὺ δ'* ὦ || *σὺ δὲ ὦ* Ω
- c. 25. ΔΙΟΥΓ. *οἶοι* || om. ΔΙΟΥΓ. A — *οἶοι* || *ὄσοι* ΩΦ — *ἡμεῖς ἄνδρες* || *ἄνδρες ἡμεῖς* ϠUrb. — *παρὰ τὸν βίον* || *περὶ τὸν βίον* ϠUrb. — *Ἀριστοτέλην* || *ἀριστοτέλη* ΩΦ — *ἡμᾶς* || om. Φ — *οὗτος* || *οὗτοςί* ΩΓΦ — *φησιν* || *φασίν* ΩΦ — *δεινότητος* || *δεινότατος* AC — *πᾶν* || om. Φ — *συσκενασάμενος* || *συσκενσάμενος* Ω — *ἀπατεῶνας* || *ἀπαταιῶνες* Ψ — *καταφρονεῖν* || *καφρονεῖν* Urb. — *τούς τε ἡμᾶς* || *τούς γε ἡμᾶς* AΨϠC — *ὧν ἡμᾶς* || *ἄπερ ἡμᾶς* ΩΓΦ — *χλευασμῷ* || *χλεύη* Ω *χλεύη*, adser. m. Π *χλευασμῷ* Γ — *πρὸς τῶν θεατῶν* || *παρὰ τ. θ.* AC — *τοιούτον* || *τι τοιούτον* Γ — *χαίρουσιν* || *χαίρουσι* ΩΓ — *ἀποσκόπτουσι* || *τοῖς ἀποσκόπτουσι* ΩΓ *ἀποσκόπτουσι* Ψ — *Σωκράτην* || *Σωκράτη* ΩΓ — *τοντονί* || *τόυτον* ΩΓ — *χλευασία* || *χλεύη* Ω *χλεύη* (*χλευασία* m. Π) Γ — *ἐν Διονύσῳ* || *ἐν Διονυσίοις* ΩϠUrb. — *αὐτὸ* || *αὐτοῖς?* Ψ — *δραῖν* || *ἔδρων* Γ — *μέρος ἐδόκει* || *ἐδόκει μέρος* Ω — *ἴσως χαίρει* || *χαίρει ἴσως* Ω *ἴσως φέρει (?)* Ψ
- c. 26. *παρασκενασάμενος* || *συμπ.* Ω — *καὶ . . . ἐγγράφας* || om. Ω — *τῇ φωνῇ* || om. τῇ ΩΓ — *διαγορεῖει* || *ἀγορεῖει* ΩϠUrb.Γ — *Ἀριστοτέλην* || *ἀρ. τοῦτον* ΩΓ — *ἐορτῆς ἐπιούσης* || *ἐορτ. ἐφεισίσης* ΩϠUrb.Γ — *πρὸς ἡμῶν παθῶν* || *παθῶν π. ἡμ.* Ψ — *ἂν τινα* || *ἂν τι* AΨϠUrb.C — *συγγνώμην* || *συγγνώμης?* C — *ἀλλὰ μὴ* || *ἀλλ' μὴ* C — *ἔδρασε* || *ἔδρα* Ω — *καὶ τὸ* || *ὅ δὲ* ΩΓ — *ταῦτα* ||

- τοιαῦτα ΩΓ πάντα Ψ — οἰκείον || οἰκέτην Ω²Urb.
οἰκίην Γ — ξυναγωνιστῆ || συναγ. Ω — ξυγκωμοφδεῖν ||
συγκ. Ω
- c. 27. ὑποσχεῖν αὐτὸν || αὐτὸν ὑποσχεῖν Ψ — ἴ τί || ἦ τί A —
ἔχοι || ἔχη A — διασύρας || διασύρων Ω — ἔτι || om. Ψ
— μειριότητος || μειριότης Ω — ἀλλὰ || ἀλλ' Ω²Urb. —
ἀνανδρίας || ἀνανδρία Ω ἀνδρίας Ψ — εὐθείας || εὐή-
θεια Ω — τὰ γὰρ τελ. || τὰ μὲν γὰρ τ. ΩΓ τὰ δὲ τ. A τὰ δὲ
γὰρ C — παραγωγὸν || παράγων Ω — ἐπὶ τὸ πολ. || ἐς
τὸ π. ²Urb. — ἀημπόλησεν || ἀπεμπόλησε Ψ — φασί ||
φασιν Γ — ἐπὶ πολλῶ || ἐπὶ πολλοῦ ²Urb. ἐπὶ πολλῶν
Ω — ἐρίους || τοὺς Ψ — παμπονηρότατος || παμπό-
νηρος Ω — οὗτος || om. ΩB (sed marg. adser.) —
ἀνθ' ὧν γε || om. γε Ω — αὐτοὶ τε || αὐτοὶ γε Ψ, om.
τε ²Urb. — αἰσχίστα || ἔσχατα Ω²Γ
- c. 28. ὀπόσα || καὶ ὀπόσα ²Urb. καὶ (rec. m.) ὀπόσα Ω —
ὦ Παρθ. || ὁ Παρθ. ΩΓ — σοὶ γὰρ τὸ νῦν ῥεῖ || σοὶ
γὰρ τὸ ὕδωρ ῥεῖ νῦν ΩΓ² σοὶ γὰρ ῥεῖ τὸ νῦν Urb.
ἴσθι γὰρ τὸ νῦν ῥεῖ ABΨC — μὴ μέλλε || μὴ μέλε ²
- c. 29. οὐ πάντα || ἅπαντα Ψ — ὅσα ἦν || ὅσα ἂν Ψ — τοσοῦ-
τον || τοσοῦτω A — αὐτὸς οὗτος || om. οὗτος Ω om.
αὐτὸς AΨ²Urb.BC — ἔφθασα || ἔφθην ΩΓ — μάθοις ||
μάθης Urb. — παραφυλάττετε || ἄρα φυλάττεται^ε (sic) Ψ
ἄρα φυλάττετε A²Urb.B — περὶ αὐτῶν || περὶ πάντων
² — ἢ τραχὺ || καὶ τραχὺ Ψ — ἀλλ' ἐκείνοιο || ἀλλὰ
ἐκ. Ψ — αἰτιάσεσθαι || αἰτιάσθαι Ω αἰτιάσεσθε A²Urb.
αἰτιάσεσθε? B αἰτιάσθε Γ — τίχιστα || ταῦτα A²C —
ξυνεῖδον || συνεῖδον Ω — ῥητορένοιο || ῥητορένοιο Ω
— τὰ δυσχ. ἀναγκ. || ἀναγκ. τὰ δυσχ. ΩΓ — καὶ ψεῦδος
καὶ θρ. || om. Ω — ὠθισμοὺς || ὠθισμένους A — καὶ
ὠθ. . . . εἰκὸς ἦν || om. B — ταῦτα μὲν || om. Urb. —
[καλά] || om. ABC, habet Urb. — σπεύσας || ἐσπλεύσας Ω
— ἐπὶ σοὶ || ἐπὶ σοῦ ΩΓ
- c. 30. ὑμέτερα || ἡμέτερα AC — ἐπ' αὐτὸν || ἐπ' αὐτοὺς ΩΨ
— χεῖρα ὄρεγ. || om. AΨ²Urb.C — τὰ κάλλιστα || om.

- τὰ ΑΨUrb.C, κάλιστα om. τὰ Ψ — ξυμφορότατα || συμ-
 φέροντα Ω — παραινοῦντας || παραδιδόντας ΨUrb. —
 παραβαίνοι || παραβαίνει ΨUrb. παραβαίνοιτο ABC —
 διολισθάνοι || όλισθάνοι Ω διολισθάνει ΨUrb. διολι-
 σθάνοι AC — ἐς τοὺς || εἰς τοὺς Ω — τούτους || τού-
 τοις Ω — καθ' ἡμᾶς || καθ' ἑμᾶς Ω — αὐτούς || αὐτῶν Ψ
- c. 31. φιλοσοφίας ἐχομένους || φιλοσοφίαν ἐχ. C — ἀλλὰ δό-
 ξης . . . πράγματος || om. ΑΨΨUrb.C — πραγμ. || πρ.
 ἐφήμενους Ω ἐφιεμένους Γ — τὰ μὲν πρόχειρα || καὶ
 τὰ μὲν προχ. ΩΓ — μιμῆσθαι || μιμήσασθαι ΨΓ —
 γένειον || γέννειον Α — τάναντία || τὰ ἐναντία Ω —
 ὑμῖν || ἡμῖν ΑΨ, om. Α — καθάπερ ἄν || om. ἄν ΑΨ
 Urb.B — αὐτὸς ὢν || ὁ αὐτὸς ὢν Ψ — γυναικεῖος ||
 γυναικείας ΩΓ — ἢ καὶ τὸν Ἡρακλ. || om. καὶ ΑΨUrb.B
 — ἢ καὶ . . . βοῶν || om. sed marg. adscr., addito φθεγ-
 γόμενος Ω — μήτε βοῶν || μήτε βοῶν φθεγγόμενος Γ
 — οὐδ' ἄν || om. ἄν ΨΑ, οὐδὲ, om. ἄν ΑUrb.BC —
 ἀνάσχοιτο || ἀνάσχοιτο ΩΨΓUrb. — μετρίον || μέτρον
 ΨΨUrb.B — τάχιςτ' ἄν || τάχιστα ἄν Ω — ἐπιτρέψαι ||
 ἐπιτρέψαι Ψ — τὸν τοιοῦτον || τοῦτον, om. τὸν Ω,
 τοιοῦτον, om. τὸν ΑΨΓC — ἀτίμως || ἀτίμως καὶ Ψ —
 κατατεθηλυμμένος || κατατεθηλυμμένος Urb. καταθην-
 νόμενος Ω κατεθηνυμένως Ψ κατεθηνυμένος Α κατε-
 θηνυμμένος Α
- c. 32. ante τοιαῦτα sig. p. Α — καὶ ὑμᾶς || καὶ αὐτὸς ὑμᾶς
 ΩΓ καὶ ἡμᾶς ΨΨUrb. — προσώπειτα || προσώπειον
 ΨUrb. — περιθέσθαι || ἐπιθέσθαι ΑΨBC — λεοντήν ||
 λεοντήν AB — περιβαλλόμενος || περιβαλλόμενος ΩΨΑΓ
 Urb. — ἡξίου . . . ὀγκώμενος || post καταπληκτικόν habet
 Urb. — τοὺς Κυμ. || om. τοὺς ΑΨΨABC — τραχὺ || τραχύ
 τι ΨUrb. — ἡλεγξε || ἡλ. καὶ ἀπεδίωξε Ω — οἱ γὰρ ἄν-
 θρωποι || οὐ γὰρ οἱ ἄνθρ. Ω — ἐώρων πονηρὸν || πον.
 ἐώρων C — ὅτιον αὐτὸν ἐπώνυμον || ὅτιον ἐπων. αὐτὸν
 ΑΓUrb. τουτονὶ τὸν ἐπ. αὐτὸν ΑΨΒ τουτονὶ τοῦ διο-
 γένους τοῦ κεννικοῦ ἐπων. αὐτὸν Ω — ὁ διαμαρτάνων ||
 om. ὁ Urb.B — ἐμιμῆτο || ἐποιεῖτο ΑΩΨΑΓΒUrb. —

ἑμῶν || ἡμῶν AΨC — εἰκαζον || εἰκάζων ABC — παρὰ ζῶντ. ἡμᾶς || παρὰ τοὺς ζ. ἡμᾶς Urb. παρὰ τοὺς ζ. ἡμᾶς ex ἡμᾶς m. I — ἐρίγνετο || ἐρίνετο ΩΓ — ἐκποδῶν || ἐκποδῶν AB — ἐρήμην ἠλίσκεσθε || αἰροίμην ἠλίσκεσθαι C αἰροίμην ἠλίσκεσθε A — κατεσπᾶσθε || κτεσπᾶσθαι C

c. 33. ταῦτα οὐκ || ταῦτ' οὐκ AUrb. — ἀλλὰ ἤλ. || ἀλλ' ἤλ. ΩAUrb. — ἐς δικ. ἄγετε || ἐς δικ. με ἄγετε ΩΓ — ἦν || ἦν A — τοῖν θεοῖν || ταῖν θεαῖν Ω ταῖν θεοῖν Γ τῶν θεῶν Ψ — μεμνημένων || μελινημένων C μεμνημένων A — τὰ πόρρητα || τὰ ἀπορ. ΩΨAUrb.ΓBC — καὶ διελέγξω || om. AΨAUrb. — ἀδικοῦντα || ἀσεβοῦντα Ω — ἀθλοθέται || ἀγωνοθέται ΩΓ — τὸν Δία || om. τὸν ΩΓ — ὑποκρίνοιτο || ὑποκρίνηται ΩΓ — ὅτι || διότι Ω — ἦδοιεν' ἄν || ἦδοντ' ἄν C — αὐτῶν || om. Ψ — οἶμαι || μάλλον' B — ἢ ἄγγελόν τινα || τινα ἢ ἄγγελον ΩΓ — ἀποτρόπαιον || τῶν ἀποτροπαίων ΩΓ — ὡς καὶ αἰσχρόν || om. καὶ ΩAUrb.Γ

c. 34. ἐπὶ τούτῳ || ἐπὶ τοῦτο AΩΓBC — οὕτως βιοῦσιν || οὕτως βιοῦσι AΩΓ οὕτω βιοῦσι AUrb.C — πάντα . . . χρημάτων || τὸ μὲν γὰρ βιβλίον χρημάτων φησὶ δεῖ Ω τὸ μὲν γὰρ βιβλίον χρημάτων φησὶ δεῖν Γ — οἶσθαι ἀγαθὸν || ἀγαθὸν οἶσθαι ΩΓ — καὶ τῶν λαμπρῶν || καὶ μὴν τ. λ. ΩΓ — καλὰ || ἀλλ' Ω — λίαν || λέγοντες ΩΓ — τεθήπασι | τεθήπασιν Γ — κεχήρασιν || κεχήρασι A BC — ὄργιλ . . . ἀλεκτρονίων || om. AΨBC — κολακεντικώτεροι || κολακικώτεροι AUrb. — ἀρπακτ . . . ἀλεκτρ. || om. Ω — ἐπὶ ταῦτα || ἐπ' αὐτὰ ΩΓ — περὶ τὰς τ. π. θύρας || περὶ τοὺς τ. π. πυλῶνας ΩΓ παρὰ τὰς τ. π. θύρας AUrb. — παρωθούμενοι || παραγκωνιζόμενοι ΩAUrb. — δεῖπνα . . . δειπνοῦντες || καὶ δεῖπνα . . . δ. ΩAUrb.Γ — ἐμφορούμενοι || ἐμπιπλάμενοι ΩΓ — καὶ . . . φέροντες || om. AΨAUrb.C — ξυμπίνουσι || πάρεισιν Γ — γελωσι || om. AΨAUrb.BC — καὶ καταπτύουσι || om. καὶ AΨAUrb.BC — εἰ τοιαῦτα || ὅτι τοιαῦτα Ω — ἐτρέφει || τρέφει AUrb.

- c. 35. ἔστ. αἰτεῖ προσελθὼν || ἔστ. προσελθ. αἰτεῖ Ω αἰτεῖ ἕστερον προσελθ. Γ — τὰ ἄλλα || om. τὰ Ἄ τὰλλα Urb. — προσαιτοῖη || προσαιτήης ὧν φαίνοιτο ΩΨ προσμεταίτης ὧν φαίνοιτο Γ — τῶν ἕποδ. || καὶ τῶν ἕποδ. Γ — ὅταν . . . αὐτοὺς τι δέη λαμβάνειν || ὅταν . . . λαβεῖν αὐτὰς δέη, om. τι ΩΓ — καὶ, τί γὰρ || καὶ alia manu supraser. C — ἀργύριον || τὰργύριον ΩΓ — ψηφίδων || ψήφων ΩΨΓC — φίλος || φίλον? C — ἀπὸ πολλῶν || ἀπ' ὀλίγων ΨBC ἀπὸ ὀλίγων A ἀπ' οὐκ ὀλίγων ἌUrb. — καὶ ἀπορία || καὶ μόνη καὶ ἀπ. Ψ — πρὸς τὸ ἐναντ. || om. τὸ ABC — λόγων || δογμαίων ΩΓ — φιλίας || φιλοσοφίας Ψ — οἶδ' ὅποι || οἶδ' ὅπη ἌUrb. οἶδα ὅποι ΩΓ — ποτὲ || om. ΩΓ τότε Ἄ τοτὲ Urb. — πάντα ταῦτα ἀποπτάμενα || ταῦτα ἀποπτ. πάντα ΩΓ πάντα ταῦτ' ἀποπτ. Ἄ — μάτην || μάθην Urb.
- c. 36. ἕκαστος || ἕκαστ. . . (lac.) A — ἐς ὅσον ἂν μὴ ἀργ. || om. μὴ Ω — ἢ προκείμενον || ἢ μὴ προκ. Ω — ἐπιδείξῃ || ἐπιδείξῃται Ω — ἄσπονδα δὲ || ἀσπ. γὰρ Ω ἀσπ. δὴ? C — καὶ ἀκήρυκτα . . . ἐξαλήλιπται || om. A ΨBC — καὶ ἀκήρυκτα || κἀκηρ. ΩΓ — οἶόν τι || οἶον δέ τι Ψ — ὅστοῦν ἐς μέσους αὐτοὺς || ὅστέον ἐς μ. αὐτ. Ω ἐς μέσον (?) αὐτῶν ὅστοῦν Ψ — ἔλακτοῦσι || ἔλακτοῦσιν B — λέγεται δὲ καὶ || om. καὶ Γ — προσωπεῖα || προσοπεῖα Urb. — εὐδοκίμειν || εὐδοκίμουν Ψ — τις θεατῆς || θεατῆς τις ΩΓ — κάρνα ἐπὶ κόλπον ἔχων || ὀπώρας ἔχων ΩΓ κάρνα ἐπὶ κ. ἔχων Urb. — ἰδόντες . . . πίθηκοι || om. C — ξυνέτριβον || συνέτριβον Ω — ὀπώρας || ὀπώρας τῶν καρῶν ΩΓ — τῆς πυρρίχης || τ. συρρίχης A — κατεγελᾶτο || κατεγέλαστο Ψ — τοῦ θεάτρον || τῶν θεατῶν Ω τῶν θεάτρων Γ
- c. 37. ante τοιαῦτα s. p. A — ποιοῦσι || ποιούσιν B — διελέχων || ἐλέχων ΩΓ — περὶ ἕμ. δὲ || om. δὲ Urb. — εἰσὶ γάρ, εἰσὶ τινες ὡς ἀληθῶς || εἰσὶ γάρ πως ἀλ. AΨC εἰσὶ γάρ τινες ἀλ. Ἄ εἰσὶ γάρ τινες πως ἀλ. B — ζηλοῦντες || ζητοῦντες ΩΓ — ἕμετέροις || ἡμετέροις ABC — οὕτω || οὕτως ΩΓ — ἐγὼ || om. ἌUrb. ἐγώγε ἢ ΩΓ —

- εἰπεῖν τι* || om. *τι* Ψ Urb. — *ἴ τί γὰρ ἂν εἰπεῖν ἔχοιμι* ||
 om. $A\Psi$ Urb. BC *ἢ τί γὰρ εἶπ. ἔχοιμι, om. ἂν* Γ —
τοιούτο || *τοιούτον* Γ — *ἡμεῖς* || *ὑμεῖς* C — *προσῆκ.*
ὑμῖν || *πρ. ἡμῖν* Ψ — *ξυγγενές* || *ἔξυγγενές* (sic) A
συγγενές Ω — *ἐπιδείκνυσθαι* || *ἐπιδείκνύναι* $\Omega\Gamma$ — *νῆ*
Δία || *νῆ δι'* $\Omega\Gamma$ — *τοὺς δὲ ἀλαζόνας* || *τοὺς δ' ἄλ.* Urb.
 — *σὺ γὰρ* || om. *γὰρ* Urb. — *φασί, καὶ πιθ.* || *καὶ πιθ. φ.* Ψ
φασίν, καὶ π. Γ — *πώγωνας* || *πώγωνα* Ψ — *φάσκουσι* ||
διδάσκουσι AC — *ὑμῖν εἶκ.* || *μὴ εἶκ.* $A\Psi$ C — *καὶ σκί-*
θρωποὶ εἰσι || om. $AB\Psi$ Urb.C — *ἐπὶ τῆς ὑποκρ.* || *ὑπὸ*
τῆς ὑποκρ. $A\Psi$ B *κρίσεως* suprascer. *ὑπὸ* C — *ὑπὲρ ἔμαν-*
τοῦ || *τὰ ὑπὲρ ἐμ.* Ω *ὑπὲρ τὰ ἐμ.* Γ — *ἔστι* || *ἔστιν* $\Omega\Psi$
 — *ἀληθῆ* || *ἀληθῆς* ABC
- c. 38. *ἡμεῖς* || *ὑμεῖς* AC — *ἀνῆρ* || *ἀνῆρ* Ψ — *εὐχόμην* || *ἠνχό-*
μην $\Omega\Psi$ Urb. — *αὐτὸ* || *αὐτὰ* $A\Omega\Psi$ — *καφήρομοζον* ||
καὶ ἐφηρμ. $\Omega\Psi$ Urb. *ἐφήρομοζον* Γ — *τὰ πάντα* || om.
τὰ $A\Psi$ Urb.BC — $\Sigma\Omega\kappa.$ || $A\Lambda H\Theta$ Urb. — *ὦ Ἀλήθεια* ||
ὦ ἀρετή Urb. — $\Phi I A.$ || om. Urb. — $A N A B.$ || $\Phi I A.$
semper — *εἰοικότητας* || *προσεοικότητας* Ω — *ἀλλὰ καὶ τὰς*
ψυχὰς || *ἀλλὰ ὁ τὰς ψ.* A — *αὐτὰς ἐς τὸ ἀκριβέστατον* ||
ἔτι ἀκριβέστατα Ω — *ὦ Ἀληθ.* || *ὦ ἀρετή* A — *τί δαί* || *τί*
δὲ $\Psi\Psi\Gamma$ Urb. *τί,* om. *δαί* Ω — *ἀναγεγράφαι* || *ἀναγρά-*
φεισθαι Ω — *τὸ γοῦν* || *τὰ γοῦν* Ω — *τραγωδόν* || *τρα-*
γωδίαν ABC — *ἄσόμενον* || *ἄσωμεν οὖν* Ψ *ἄσωμεν γοῦν*
 A *ἄσωμεν οὖν* B *ἄσόμενον γοῦν* C — *δ' οὖν* || *γοῦν*
 $\Lambda B \Gamma C$ — *τοὺς θεοὺς ἐχθροὺς* || *τοῖς θεοῖς ἐχθ.* A —
ἐκτραγωδεῖτω || *τραγωδεῖτω* $A\Psi$ BC — *φιλοσοφία* || *φίλος*
 Ω — *φίλον ποιῶμαι* || *φιλοποιῶμαι* Ψ
- c. 39. *εὖ γε* || *εὖ ἔχει* $\Omega\Gamma$ — *ὦ Παρρ.* || *πρόσιθι Παρρ.* $\Omega\Gamma$
 — *ἀφιμεν* || *καὶ ἀφιμεν* Ω — *ταῖς πάσαις* || *ἀπάσαις*
 Ω — *τήν γε πρώτην* || om. *γε* $\Omega\Gamma$ — *σεμνὴ Νίκη* ||
σεμνὴ δίκη Ψ *σεμνὰ νίκα* $\Omega\Gamma$ — *λήγοις* || *λέγοις* A —
καταρχόμεθα || *καταρχόμεθα* ABC — *προσκαλῶμεν* ||
προσκαλοῦμεν $A\Psi$ Urb.BC — *ἐς ὑμᾶς* || *ἐς ἡμᾶς* $\Omega\Psi$
 Ψ Urb. Γ C — *ἔλεξας* || *κατέλεξας* Ω — *κατακύνφας* ||
καταλύφας A — *προσκήρυττε* || *προκήρυττε* ABC

- c. 40. ΣΥΛΛ. Ἄκουε . . . φιλοσόφους || om. ΩUrb.Α — ἐς ἀκρόπολιν || εἰς ἀκ. Ω — συνέρχονται || ἀνιάσι ΩΓ — ἄλλως γὰρ || καὶ ἄλλως Ω — ἔχοντες || ἄγοντες Ψ
- c. 41. λέγουσι || λέγουσιν Γ — ἐς ἀκρ. || εἰς ἀκρ. Ω — σησάματος || σισαμάτος Ψ σάμιος ΩΓUrb.Α — πωγ. βαθὴν ἐπιδείξεται || β. π. ἐπεδείξεται Α βαθύτερον π. ἐπιδείξειεν Γ — πώγωνα || πώγωνα Urb. — ἡ δικαιοσ. || καὶ δικαιοσ. ABUrb. — ἀναγκαῖα || ἀναγκαῖον ΩΑΓ — ταυτά γε || om. γε ΩΓ — ἐξ ἅπαντος || ἐξᾶπαντος Α — δ' ἐν μέσοισι || δ' ἐν μέσοισι ΩΑUrb. δὲ μέσοισι AC δὲ μέσοισι ΨB
- c. 42. P. s. ante Βαβαῖ Α — Βαβαῖ || Βαβαῖ Urb.ΑΒ — ὡς πλήρης || ὅσοι πλ. Ω — ἐπεὶ || ἐπὶ Ω — ἤκουσαν || ὡς ἤκουσαν ΩΓ — παρὰ || περὶ Ψ κατὰ Γ — ἕτεροι || om. ΑΑ Urb. BC — παρὰ || κατὰ ΩΓ — πάγον || om. ΑΩΨΑΓΒ — ἔτι πλείους || om. C — ἔνιοι δὲ || om. δὲ Α — τοῦ Τάλω || om. τοῦ ΑΩΑUrb. Β Ταντάλω Γ — βομβηδὸν || σὺν βομβῇ Ψ βομβῇ C βομβῇ Α βομβῆ Β — βοτρυνδὸν || βοτρυνηδὸν ABC — ἵνα καὶ || om. καὶ Ψ — εὖ || om. ΩΓ — ὅσα || ὅσα ΑUrb. — ὄρη || ἦρος Ω — ἐν βραχεὶ . . . πανταχοῦ || om. ΑΨΑUrb. C — πῆρα πώγων || om. πωγ. Ω om. πῆρα πώγ. ΑΨC πῆρας πώγωνος ΑUrb. πώγων κολακεία πῆρα Γ — κολακεία || κολ. πώγων Ω κολακείας ΑΨΑUrb. Β — ἀναισχυντία . . . λιχνεία || ἀναισχυντίας βακτηρίας λιχνείας ΑΨΑUrb. BC — συλλογισμὸς φιλαργυρία || συλλογισμῶν φιλαργυρίας Ψ συλλογισμοῦ φιλαργυρίας ΑΑUrb. BC — οἱ ὀλίγοι || om. οἱ ΩΓ — ἐκεῖνο || om. Ψ — ἀνήσαν || ἀνήσαν Β — ὅτις || ὅστις C — μέμφαιτό σου μαλ. || μεμφ. μαλ. σου ΩΓ μαλ. μεμφ. σου ΑUrb. μάλιστα μέμνητο Ψ μάλιστα μεμνήτο τοσοῦτο ACB — τὸ μηδὲ ἐπιβαλεῖν γνώρισμα || τὸ μηδὲν ἐπιβάλλειν γν. Ω τὸ μηδὲν ἐπιβαλεῖν γν. ΑΓUrb. τοσοῦτον μηδὲ ἐπιβαλεῖν γν. Ψ τοσοῦτο μηδὲν ἐπικαλεῖν ABC — δεχώμεθα || ἐχώμεθα BC — αὐτούς || om. AC αὐτούς ἡμᾶς Β
- c. 43. ΠΛΑΤ. ἡμᾶς || Πλ. αὐτούς ἡμ. AC — πρώτους || πρώ-

- τον Γ — οὐ μὲν οὖν || οὐμενονν Χ — ἀλλὰ ἐν || ἀλλ' ἐν ΩUrb. — ἄν || om. ΩΓ — Ἐπικουρείοις || Ἐπικουρίοις Γ — λαμβάνειν || λαβεῖν Ω — ἡμῶν δέ γε || ἡμ. δὲ Γ
- c. 44. ἡμεῖς || ἡμεῖς Ψ — μήτε ὠθεῖτε || μὴ παῖετε ΩΓ μήτε αἰτεῖτε ABC μήτε αἰθεῖτε Ψ — μήτε τοῖς ξύλοις || om. μήτε ΩΓ — παῖετε || om. ΩΓ παίητε XUrb. — ἐπ' ἄλλα || ἐπ' ἄλλο Ψ — ἴστε || ἔστε ΩΓ ἦτε Ψ — ἡ φιλοσοφία || ἡ ἀρετὴ Ω — Ἀρετὴ αὕτη || ἡ φιλοσοφία, om. αὕτη Ω ἡ Ἀρετὴ, om. αὕτη Γ ἡ Ἀρετὴ αὕτη Urb. Ἀρετὴ αὕτη B — Ἀλήθεια || ἡ Ἀλ. Ω — δικάσωμεν || δικάσωμεν Ψ — τίνες || οἵτινες ΩΓ — βιοῦντες || om. ABΨ — ἄριστοι || ἄριστα AB — γόητας || ὄντας AΨX Urb.BC — καὶ οὐδὲν || κατ' οὐδὲν AΨXUrb.BC — ἀντιποιοῖντο || ἀντιποιοῦνται ΩΓ — τῶν γε κρημνῶν || om. γε ΩXUrb. — ἀλλόμενοι || ἀλώμενοι Ψ — ὀλίγων || ὀλίγοι Ψ — μεμνήχασιν || μεμνήχασιν Urb.
- c. 45. addit. ἈΡΕΤ. Urb. — οἱ ὑπερέται || om. οἱ ΨXUrb. — Κυνίσκος || κυνικός ΩΨΓ — τί καὶ ἔχει || om. καὶ Ω τί καὶ ἔχη XUrb. — ἡ πον || ἡ πον AB — καὶ μαχαιρίδιον θυτικὸν || om. AΨXUrb.BC — μαχαιρίδιον || μαχαιρίδιον Ω — σοι ἦν || ἦν σοι ΩΓ — ἀπασί || πᾶσι ΩΓ — οὖν ἡμῖν || ἡμῖν, om. οὖν X ἡμῖν, om. οὖν Urb. B — αὐτῶν || αὐτῶν εἰσι ΩΓ — σὺ δὲ || om. δὲ AΩΨ ΓBC — ἐπὲρ σοῦ || ἐπὸ σοῦ Ψ — γὰρ τοῦτο γένοιτο ἄν || γοῦν τὸ τοιοῦτο γένοιτο ἄν Ω γοῦν τ. τ. γένοιτ' ἄν Γ γὰρ τοῦτο γένοιτ' ἄν XUrb. — μηδὲ ὑπὸ || μηδ' ὑπὸ Urb. — ἐπικρατήσῃ || ἐπικρατῆ σου Ω ἐπικρατήσου Γ ἐπικρατήσοι ΨB — λανθάνωσιν || λανθάνουσιν Ψ — μεμιμημένοι || μεμνημένοι Ψ
- c. 46. ποιησόμεθα || ποιησόμεθα Γ — τοιοῦτον || τοιοῦτο ΩΓ — ὦπται || ὦ παῖ Ψ — μάλιστα || om. AΨXUrb.BC — θανμάζων || θανμάζω Ψ — μετ' αὐτοῦ || μεθ' ἑαυτοῦ Ω — φιλοσοφεῖν || τὸ φιλ. Ψ — ὄν μὲν ἄν εὔρη || ὄν ἄν μὲν εὔρη, supraser. οι Ψ, ὄν μὲν ἄν εὔροι Γ — φιλοσοφίας || φιλόσοφον ΩXUrb.Γ — στεφανώσατω || στέφανωτάτω A — θαλλοῦ στεφάνῳ || om. Ω θαλοῦς στε-

- φάνου Ψ — ὑποκριτῆ φιλοσοφίας || om. AΨBC, ὑπο-
 κριτῆ, om. φιλ. ᾠUrb. — ἐπιβαλέτω || ἐπιβαλλέτω Ψ
 ᾠUrb.ΓB — Εὐ̄ γε, ὦ Ἀλήθεια || εὐ̄ ἐν ἀλήθεια φησὶς Ω
 εὐ̄γεν ἀλήθεια φῆς Γ — ὁ δὲ ἔλεγχος || ὁ δ' ἔλεγχος
 ᾠUrb. — ὦ Παρ. || om. ὦ ΩΓ — τοιόσδε || τοιοῦτος
 Ψ — ἀετῶν || αἰετῶν Ω — κάκεινους || κάκεινο Ψ —
 ὄν || ὦν ᾠ — ἴδης || ἴδοις Ψ — ἔστω || ἔσται ᾠUrb.
 — ὁ τῷ θαλλῷ || om. ὁ ΩΓ — στεφόμενος || στεφανού-
 μενος Ω — ὄν δ' ἂν || ὄν δ' αὖ ᾠ — τοῦτον || om.
 ᾠUrb. τούτους (?) C — ἀποκείραντα || ἀποκείραντας
 AᾠUrb.BC — τὸν πώγωνα || πώγωνα ὡς ἔδοξεν, om.
 τὸν Ω
- c. 47. Ὡς ἔδοξεν || om. h. l. Ω — εἰ βούλεσθε μέντοι || εἰ μ. β.
 ᾠUrb. — ἀνάξω τινὰς ὑμῖν νῆ Δί' || ὑμῖν ἀνάξω τινὰς,
 om. νῆ Δί' Ω ἀνάξω τινὰς ὑμῖν νῆ Δία ᾠUrb. ὑμῖν
 ἀνάξω τινὰς ἦδη Γ — ἡ ἰέρεια || om. ἡ Ψ — ἐθελήσῃ ||
 θελήσῃ Ω — ὄρμιαν || ὄρμιαν ᾠ — ἀγκίστρον || ἀγ-
 κυστρον Ψ — ὄπερ || ἄπερ ᾠ — ἀνέθηκεν || ἐνέθηκεν
 AB — Πειραιῶς || πειρεῶς ΓB — γε ἅμα || om. Urb., om.
 ἅμα Ψᾠ — πάντα ἔχοις || πάντα ἔχης ΩΨΓ πάντ'
 ἔχοις ᾠUrb. — ἀνύσασα || ἀνοίσασα Ω — τοῦ χρυσίου
 IEP. Λάμβανε || τοῦ χρυσίου λάμβανε ABC — IEP. Δε-
 λεάσας || om. IEP. Urb. — ἀνῆρ || ἀνῆρ Aᾠ — καθεζό-
 μενος || καθίσας Ω καθίσαι Γ — ἐς τὴν π. || εἰς τ. π.
 Ω — τί ταῦτα || τί ταῦτ' ᾠUrb. — ἡ̄ που || ἡ̄ που ᾠ
 — ἀλιεύσειν || om. Ψ — Ποσ. || ὦ Ποσ. Ψ — ἀργεῦ ||
 om. Ψ — ἀνάπεμπε || ἀναπέμπετε Ψ
- c. 48. γαλεός || γαλεός Γ γάλεος AB — προσέρχεται δὴ ||
 προσέρχεται δὲ Ψ πρόσσει γοῦν ΩΓ — ἀγκίστρον ||
 ἀγκύστρον Ψ — ὄσφραται || ὡς φέροιτο ΩΓ ὄσφρά-
 ται ᾠUrb. — πλησ. ἦδη || πλησ. δ' ἦδη Ω — ἔφρασεν ||
 ἔφρασεν A — ΠAPP. || om. A — ὦ Ἐλεγγε, νῦν ξυ-
 νεπιλαβοῦ || ὦ Ἐλ. ἀνάσπα ἔλεγγε συνεπιλ., om. νῦν Ω
 ὦ Ἐλ. ἐπιλαβοῦ νῦν Ψ ὦ Ἐλ. ξυνεπιλαβοῦ A om. νῦν ᾠ
 BUrb.C ἀνάσπα Ἐλ. ξυνεπιλαβοῦ, om. νῦν Γ — κίων
 οὐτός γε || om. Urb.ᾠ — κίων || ἀνθρώπων Ω, om.

- ΑΨABC, ἄβων i. e. ἀνθρώπων Γ — οὗτός γε || om. Urb.
 — τὸ δέλεαρ καὶ τὸ ἀγκιστρὸν || τὸ ἀγκιστρὸν καὶ τὸ
 δέλεαρ ΩURb.Γ τὸ ἀγκ., om. δέλεαρ καὶ τὸ ΨCB —
 τουτί . . . ἀγκ., || om. ΑΨ κενόν σοι τὸ ἀγκ., om. τουτί
 URb. τὸ ἀγκ., om. τουτί κενόν σοι Β — ἢ δ' ἰσχὰς ||
 ἢ δ' om. ΩΓ — Μὰ Δί' ἐξεμεσάτω || μὰ Δί' ἔπιεν ἐξεμ.
 νῆ δι' ΩΓ μὰ Δία ἐξ. Urb. μὰ Δία ἐξεμεσάτω οὖν Α
 — ὡς δὴ || om. δὴ Ω — ὅστις || εἴ τις ΩΓ — σοί τι
 τί σοι ΩΓ — ἀνὴρ || ἀνὴρ ΑABC — ἐγὼ μὲν || om. μὲν
 URb. — πόσον ἀξ. || πόσον ἀξ. Α — πρόφην || om. Ψ
 πρώην Urb. — πολὺν || πολλοῦ URb. — ἄβρωτός τε ||
 ἄμφω τότε Γ — γὰρ . . . εἶδεχθῆς || om. ΑΨBC — ἐστι
 . . . εἶδ. || om. ΒURb. — καὶ σκληρὸς || om. ΩΓ — ἐπὶ
 κεφαλῆν || κατὰ κεφ. ΑΨBC κατὰ κεφαλῆς URb. —
 ἀπὸ τῆς π. || κατὰ τῆς π. ΩΓ — ὄρα ὦ Παρ. || ὦ Παρ.
 ὄρα Ψ — ἀποκλασθῆ || ἀποκλασθῆ C — τῶν ἀφύων ||
 τῆς ἀφύης ΩΓ — Νῆ Δί' || νῆ Δία ΩΨ — ἀνάσπα δε
 ὁμως || ἀνάσπα δ' ὁμως ΑΨ
- c. 49. τίς ἄλλος || τις ἄλλος Ω — οὗτος ὁ πλατύς || ἐπόπλα-
 τος ΩΓ — προσέρχεται || πρόσσειν ΩΓ — ψῆττά τις ||
 ψιττακίς ΑΨΒ ψιττάτις C — ἐς τὸ ἀγκ. || εἰς τὸ ἀγκ.
 Ω — ἀνεσπασθῶ || ἀνασπασθῶ Ψ — ΔΙΟΓ. || om. Urb.C
 — τίς ἐστιν || om. ἐστιν ΨAC — ἘΛΕΓΧ. || om. Urb.C —
 ΠΛΑΤ. || om. Urb. — ΠΑΡΡ. || om. Urb. — καὶ οὗτος
- c. 50 Ἐπ' ἄλλον καθ. || καὶ οὗτος πάλλων καθ. ΑΨBC
 c. 50. δόξειεν || δόξειε ΨURb. — ποικίλον || ποικίλην ABC
 — χρόαν || χρόαν Urb. — τοῦ νότου || om. τοῦ Ω τοῦ
 νότου Ψ — ὁ τὸν Ἀριστοτέλην || τὸν Ἀριστοτέλην, om.
 ὁ Urb. ABCΨ, ὁ τὸν Ἀριστοτέλη Γ — ἀπενήξατο || ἀπεισι
 Ω ἀπεισιν Γ — περισχοπεῖ || περισκόπει ΑΩURb. BC
 — μὴ ἔρη || μὴ ἂν ἔρη ΩΓ — ὦ Π. περὶ αὐτοῦ || περὶ
 αὐτοῦ ὦ Π. Ψ
- c. 51. ἦν ἰδοῦ || ἦν ἰδεῖν Ψ ἰδοῦ, om. ἦν URb. — πολλοὺς
 που τοὺς ἰχθῦς || πολλοὺς τούτους ἰχθῦς Γ — καὶ τὴν
 ἐπιφ. ἐκτετραχυσμένους || om. ΑΨBC, om. τὴν . . . ἐκ-
 τετρ. URb. — ἐχίνων || αἰχίνων Ψ — ἦπον || ἦπον Α

— αὐτοὺς || αὐτοῖς (corr. αὐτοὺς) Ψ — δεῖσει || δεήσῃ ||
 B — δὲ ἐπὶ || δ' ἐπὶ ᾠUrb. — ὃς ἂν αὐτῶν || ὃς αὐ-
 τῶν ἂν ᾠUrb. — θρασύτατος || θρασύτερος ᾠUrb. —
 — ἦ || εἰ Ψ — ὀρμίας || ὀρμυίας ᾠ — ὡς μὴ || om. ὡς
 ΑΨABC — σὺ δὲ || om. Ω om. sed marg. adser. Γ καὶ
 Ψ καὶ σὺ δὲ AB — ταχεῖαν || om. ΩΓ — ἐπιτέλει || ἐπὶ
 τέλει B om. ΑΨBC — βαβαῖ || βαβαὶ Urb. — καὶ συ-
 νάμα πολλοὶ || καὶ οἱ μὲν συνάμα π. ΩΓ, om. καὶ Ψ
 — περιεπάρῃ || περιεσπάρῃ A — σεαντὸν || αὐτὸν Ω
 — εἶναι λέγεις || λέγεις εἶναι ΩΓ — γέ εἰμι || om. γε
 ΩΓ τ' εἰμι Ψ — αὐτοί || οὗτοί γε Ω αὐτοί γε Γ οὗ-
 τοι ᾠUrb. — ἔχει || om. ABC — διδάσκαλον || διδ. αὐ-
 τοῦ ΩΓ — τουτονὶ || τοῦτον ΨᾠUrb. — χρυσίον || τὸ
 χρυσίον ᾠ — οἶμαι προσῆν || προσῆν οἶμαι ΒΓΩ om.
 οἶμαι Ψ — παρήνεις || παραινείς ΩΓ — νῆ Δι' || νῆ
 Δία ᾠUrb. — ὑβριστικά || ὑβριστικὸν Urb. — προσήκειν
 τι || προσήκειν γε ΩΓ — οὕτως || οὕτος δὲ ΩΓ οὕτω
 ᾠUrb. — ἐπὶ κεφαλῆν || om. ᾠUrb. — μὴ διαπαρῆ || νῆ
 δία (sic) C

e. 52. Ἄλις || ἄλις σοι Ψ — τίς σοι || om. σοι Ω — οἶοι || οἶο A
 — πολλοὶ || οἱ (?) πολ. Ω — ἀποτίσαι || ἀποτίσαι ΑΒ
 — δεῖσῃ || δεῖσει ΑΩΨΑΓBC — καὶ ἡμᾶς || καὶ ἡμᾶς
 Ψ ἡμᾶς, om. καὶ ᾠUrb. — σὺ δὲ || σφῶ καὶ σὺ om. δὲ
 Ω σφῶ δὲ σὶ Γ — κίκλω || ἐν κίκλω ΩΓ — ἐγκάετε ||
 ἐγκαίετε Ω ἐγκατακαίετε Ψ — ἀνδρῶν || φιλοσόφων Ω
 φιλοσόφων ἀνδρῶν Γ — παραγγελλόμενα || παρηγγελ-
 μένα ᾠUrb. — ποῖ || πῆ ᾠUrb. — πρῶτον || πρότερον
 Ω — δεῖσει || δεση (sic) ᾠ δεήσῃ B — ἐς τὴν Ἀκ. || εἰς
 τὴν Ἀκ. Ω — Ανκείον || Ανκίον AC — ποιησόμεθα ||
 ποιησώμεθα ΩΨᾠUrb.Γ — οἰδᾶ γε || om. γε ΑΨᾠUrb.
 BC — ὅποι ποτ' || ἔνθα ΩΓ — κωντηρίων || κωνστη-
 ρίων Ψ κωντηριῶν ᾠ κωντηρίων A.

LUCIANI CATAPLUS.

<i>Lectiones codicum Marciani</i>	434	=	Ω
<i>Vaticani</i>	90	=	Γ
<i>Mutinensis</i>	193	=	Mut.
<i>Upsaliensis</i>		=	Ups.
<i>Parisini</i>	3011	=	C
<i>Parisini</i>	2954	=	M
<i>Gorlicensis</i>		=	A

- c. 1. ἀναγωγὴν || ἀναγωγὴν *supraser.* ἀνάπλων Mut. — ὁ τε γὰρ ἄντλος || *supraser.* τὸ ἐν τῇ ἀ^μ ΤΑΙ ὕδωρ (sic) Mut. καὶ ἡ ὀθόνη || *om.* καὶ Ups. — τετρόπωνται || τετρούπωνται AC — ἀποσπᾶσαντας || ἀποσπᾶσαντι Ups. — πάλαι παρεῖναι δέον || παρεῖναι πάλαι δέον Γ — ἐπιβατῶν ὡς ὄρας || ὡς ὄρας ἐπιβατῶν Ups. — ἔστι τὸ π. || *supraser.* ἔστι M — πορθμείον || πορθμίον Γ πορθμέον Mut. — οὐδέπω οὐδὲ ὄβολον || ὄβολον *om.* οὐδὲ Γ ὄβ., *om.* οὐδέπω C — ἐμπεπολήκαμεν || ἐμπεπολήκαμεν ΓCM — τὸ τῆς ἄνω Λήθης ὕδωρ || ἄνω τὸ τῆς Λήθης ὕδωρ AΩ Mut.CM τὸ τῆς A. ὕδωρ *om.* ἄνω Ups. — αὐτοῦ || αὐτοῦ AUps. — κλοπεύει || κλοπεύει Ups. — ὁ δ' οὖν || ὁ δ' οὐκ A — καὶ ταῦτα || *om.* ταῦτα Ω
- c. 2. πέρα τοῦ μετρίον || π. τ. μέτρον AΩΓMut.Ups.CM — ποτε αὐτόν || αὐτόν ποτε Ups. — ἀσφόδελος μόνον || μόνον ἀσφόδ. Γ — πάντα || τὰ πάντα Γ — ἀμβροσία || ἀμβροσίως (sic) A — ὅστε μοι || *om.* μοι AΓMut.Ups.MC — παρ' ἐκείνοις || παρ' ἐκείνους Γ — ἔοικε || ἔοικεν Γ — μόλις || μόγις Mut.(?)ΓM
- c. 3. ἐξημμένον || ἐξηγμένον A — ὄρω || *om.* ΩΓUps. — τοὺς ἄλλους || *om.* τοὺς Ups. — τεταραγμένος || τεταραγμένω ΓUps.Mut. — λειπόνεως || λιπόνεως Mut. — ἀπεδίδρασκε || ἀπεδίδρασκεν ΩUps.Mut. — ζῆν μᾶλλον || μᾶλλον ζῆν U — βασιλεύς τις || τις βασιλεύς Ups. — λέγων || λέγει CM

- c. 4. ἀπεδίδρασκε || ἀπεδίδρασκον Γ — εἰ γὰρ μὴ || εἰ μὴ γὰρ
 ΓMut.M εἰ μὴ om. γὰρ CA — ὁ τὸ ξύλον || ὁ τὸ ξύλον
 λαβὼν Γ ὁ τῷ ξύλῳ Ups. — κἄν || οὐκ ἂν Γ οὐκ ἂν sed
 del. οὐ Ω — ἀποφυγὼν· ἀποφυγών; Ω, ἀπολιπὼν
 Ups. — αὐτὸν om. ΑΩCM — ἀντέτεινε || ἀνέτεινε Ups.
 — ἰκέτενε || ἰκέτευσεν Mut. — κατ' αὐτὸ δὴ || om. δὴ Ups.
 — ἀνίεν || ἀνήην ΩM — λαθὼν || om. sed suprascr. Γ
 — ἐνέδει οὖν || ἐνέδει γοῦν Ups. — ἐπὶ πάντων ὧ
 Ἑρμ. φησί || ἐπὶ π. φησί ὧ Ἑρμ. Ups. — τὰ νεκρῶν δὲ
 ἀκριβῆ || τὰ ν. δὲ ἀκριβῶς ΩΓUps.M — οὐδαμῶς || οὐ
 M — σύμβολον || συμπόσιον Mut. — παρ' ἕνα ἦκεις ||
 ἕνα παρῶϊ (?) Ups. — ἀνθαιρετός μοι || μοι? Ups. —
 παραλελόγισται σε || π. σε, suprascr. σοι ΩC π. σοι A
 — ἀπόδρασιν || ἀπόκρισιν AC — ὕσπληγγος || ὕσπληγος
 Ω ὕσπληγγι Ups. — κατελαμβάνομεν || καταλαμβάνομεν
 ΓMut.Ups.M — αὐτὸν ἤδη || ἤδη αὐτὸν Ups. — ἐν Ται-
 νάρῳ || ἐπὶ T. Ups. ἐν Τενάρῳ C
- c. 5. ΧΑΡ. || Sign. Herm. Ω — διαμέλλομεν || διαμέλομεν AC
 — ἀποβάθραν || ὑποβάθραν C — στοίβαζε || στύβαζε Mut.
 στιβαζε AUps. στοίβασε M στιβασε C — συντίθει· σὺ
 δέ, ὧ Ἑρμῆ || συντίθει ὧ Ἑρμῆ· σὺ δὲ ΑΩΓMut.Ups.CM
 — ταυτί || ταῦτα C — πρῶτα || om. C — EPM || ΧΑΡ
 Mut. — Ἰδοὺ σοι || ἰδὸν δὴ σοι M — ὧ πορθμεῦ || ὧ
 Κλωθοῖ Mut. — τῶν ἐκτεθειμένων || ἐκτεθειμένων om.
 τῶν Ups., τῶν ἐκτιθειμένων ΑΩMut.CM — ΧΑΡ || ΚΑΩΘ
 Mut. — EPM || non habet Mut. — ἐμβισασόμεθα || ἐμ-
 βισασόμεθα ΓM — ΚΑΩΘ || EPM Mut. — οἱ ὑπὲρ ἕξ. ||
 EPM. οἱ ὑπὲρ ἕξ. ΩMut. — EPM || ΚΑ. Mut. — δνεῖν
 δέοντες || δνοῖν δ. Ups. δύο δὲ ὄντες καὶ C δύο δέοντες
 καὶ A — τετρακόσιοι || τετρακ., suprascr. τετηγμένοι (sic)
 Mut. — ΧΑΡ || EPM Mut. — Μὰ Δί' || Μὰ Δία A Νῆ Δί'
 Γ — ἐπεὶ || om. AC — γε || om. AC — εἰσὶ || εἰσὶν ΩΓ
- c. 6. παράγαγε || πάραγε ΩΓMut.M — πρῶτοι || πρῶτόν Ω
 ΓMut.M — Μυσία || μηδία ΜΩΓ Μηδίαι Mut. — Γω-
 βάρην || Γοβάρην Ups. — πάρεισι || π. δι' ἔρωτα A —
 Δί' ἔρωτα || διερώτα Γ — αὐτοὺς || αὐτ. A — παρε-

- σιᾶσιν || παρεσιᾶσι C παρισιᾶσι A — τοῦ μοιχοῦ καὶ
 τῆς γυναικὸς || τῆς γυναικ. καὶ τοῦ μοιχ. Ups. — δῆτα ||
 δῆ Mut.Ups. — λέγω δῆ || λέγω δὲ ΩΓMut.Ups., καὶ om.
 λέγω δῆ C — ἐκ τυμπάνου || ἐν τυπάνου Ω — ὡς
 ὄρας || οὗς ὄρας ΩΜ — ἅμα βούλει || βούλει ἅμα ΑΩ
 Mut.CM — παραγάγω || παράγω A — ναυαγίων || ναυ-
 σίων AC — γε ἅμα || οἱ γε ἅμα AC — καὶ γὰρ || om.
 AC, om. καὶ ΩΓMut.Ups.M — τεθνᾶσι τὸν ὅμοιον τρό-
 πον || τεθ. καὶ τὸν ὅμοιον τρ. ΑΩMut.Ups.CMΓ —
 καὶ τοὺς ἀπὸ τοῦ πυρετοῦ || om. καὶ AC, om. τοῦ Ups.
 — πυρετοῦ δὲ || om. δὲ AC — μετ' αὐτῶν || om. M
 c. 7. Ἐκάτης || ἐκάστου A — εἶσας || εἶας ΑΩΓUps. — ἐπει-
 ράθην τὸ νῆμα διακόφας || διακ. τὸ νῆμα ἐπειρήθην
 Ups. — ἀλλ' ἔμβαινε || ἀλλὰ ἔμβαινε ΩΓΜ — εἰ μὴ πρό-
 τερον || ἦν μὴ πρ. ΩΓUps.M, ἦν om. μὴ Mut. — ἐμβι-
 βασόμεθα || ἐμβιβασόμεθα Ups.
 c. 8. Μεγαπένθης || Μεγαπενθος Mut. — ἀνελεθεῖν || ἐλθεῖν C
 — αὐτόματος || αὐτόματος M — πρότερον ἐπίτρεψον ||
 ἐπιτ. πρ. M — καταλέλειπται || καταληπται Mut. κατα-
 λειπται Ups. — ἔασον μείναι τήνδε ἡμέραν || ἔασον
 τήνδε? μ. ἡμ. Ups. — ἄχρι || ἄχρις Ups.M — ὁ χρυ-
 σὸς || om. ὁ ΓMut. — τούτου γε || τοῦ γε Ups. — αὐ-
 τὸν || om. Ups. — ὑπὸ τῆς ἄσθυμίας || om. τῆς ΩΓ
 Ups. — ἐγωγε || om. Ups.
 c. 9. πρὸς ὀλίγον || om. πρὸς Ups. — χρυσίου || χρυσοῦ Ups.
 — δύο κρατῆρας || δύο δὲ κρ. Γ — βούλει || εἰ βούλει
 ΩΓMut.Ups.M — Κλεόκριτον || Θεόκριτον Ups.CM Δεοκρ.
 A — ἐπεμβήσεσθαι || ἐμβήσεσθαι Ups. — μαρτύρομαι ||
 μαρτυροῦμαι Ups. — μένει || μενεῖ Ups. — ἐξετέλεσα
 γὰρ ἄν || ἄν om. Mut.AC — πάντως || om. Ups. — εὐγνω-
 μον || εὐγν. supraser. εὐλογον Mut. — Εἰς τοσοῦτον ||
 ὑπὲρ τοσοῦτον Ups. — μέχρι ἄν ὑπαγάγωμαι || μέχρις
 ἄν ὑπάγωμαι ΩΓUps.CM, supraser. ὑποτάξω Mut. μέ-
 χρις ἄν ἐπάγωμαι A — ἑαυτῷ || ἑμαντῷ Mut. — ταῦτα
 μίαν ἡμέραν αἰτεῖς || μίαν ἡμ. τ. αἰτεῖς ΓUps. — εἴκοσιν ||
 εἴκοσι Mut.

- c. 10. ὑμῖν ἔτοιμος || om. ὑμῖν C εἰμὶ A — εἰ βούλεσθε δέ ||
 εἰ βουλεσθῆαι γὰρ A — τὸν ἀγαπητόν || τ. ἀγ. υἱόν Ups.
 — ἠυχόμην || εὐχόμην AC
- c. 11. τὰ μετ' ἐμῆ || om. τὰ ΩMut.Ups. τὴν μ. ἐ. A — μᾶλλον
 γὰρ || μ. δὲ Mut. — γυναικα || γ. σου Ups. — σοι || σου
 ΓUps. — ταῖς παλλακίσι || ταῖς νῦν π. ΓUps. — τοῦ
 νυγί || τοῦ νῦν A — αἱ εἰκόνες || om. αἱ ΓUps. AΩCM
 — πον παρέξουσιν || om. πον ΓMut.Ups.M — ἐκ τίνος
 αἰτίας || ἐκ τίνος δικαίας αἰτίας Ups. — ἐλπίσιν || ἐλπίσι
 Mut.Ups.M — ἔδρων || ταῦτα ἔδρων ΓMut.Ups.M —
 τὸν καιρὸν || om. τὸν Ups. — σπένδοντες || σπεύδον-
 τες C — ἕκαστος αὐτῶν || αὐτῶν ἕκαστος AUps.CM —
 ὄλωσ || ὄλος Ups.AC — αὐτοῖς ἦν || ἦν αὐτοῖς Ups. —
 χθὲς δειπνήσας || δειπνήσας χθὲς Ups. — τὸ γὰρ || om.
 C, om. γὰρ A — πιεῖν || ποιεῖν A — ταῦτ' ἄρα || τοῦτ'
 ἄρα ΓMut.Ups.M — τί || τί δὲ Ups. — βουλόμενος δὲ ||
 om. δὲ Ups.
- c. 12. καὶ πρὸς ὀλίγον || κἂν π. ὀλ. Mut., om. καὶ Ups. —
 πρὸς ὀλίγον || om. C — ἐς τὸ φῶς || πρὸς τὸ φῶς C
 ἐς τὸ φ. || εἰς τὸ φ. Ω — ὀλίγον ἐς || om. A — μέντοι ||
 μέντι Mut. — ἀνακῦψαι || ἀνακύψαι A — παμμέγεθες ||
 μέγα παμ. A — οὐδὲ ἐφύλαττε || οὐκ ἐφ. A — μισρὸν ||
 μικρὸν A — λέγων || λέγω Mut. — ἔπαιε || ἔπαιεν Γ —
 πλατὺ || παχὺ AΩMut.C — χρεμφάμενος || χρεψάμενος
 AMut. — καὶ καταπτύσας || om. καὶ ΩΓMut.MUps. —
 εἰς τὸν || ἐς τὸν Mut.M — τῶν ἀσεβῶν || om. τῶν ΩΓ
 Mut.Ups.M — ἐρεπιμφο. μὲν || om. μὲν A.
- c. 13. καιρὸς ἤδη σοι ἀπαντᾶν || χ. ἤδη σε ἀπ. ΩΓMut.Ups.M
 — τὸ δὲ νῦν || τὸ νῦν δὲ ΩΓMut.Ups.M — τῶν πενή-
 των || τῶν π. ἕνα ΓM — τοῦ πάλαι βασιλέως || om.
 τοῦ M — ποῦ ἔστιν || ποῦ ἔστιν ΩM, om. ἔστιν Ups. —
 σὺ δὲ || om. δὲ AC — ὧ Ἐρμῆ || om. ὧ Ups. — τὸ δεῖνα ||
 τὸν δ. AΩΓMut.Ups.CM — ὅπως || ὅπως, supraser.
 καὶ Γ — δεθήσεται || δεθῆσεται C — γοῦν || δ' οὖν
 ΩΓUps.M — τολμήσει || τολμήσῃ Ups. — προσεπατά-
 λενσα || προσεπατάλευσα AC

- c. 14. Σὺ δὲ || om. A — ὁ στυτοτόμος || om. ὁ Ups. — εὐφραίνει δωρεά || ἐκείνη εὐφρ. δωρεά ΓMut.Ups. — τὸ ἐπισχεῖσθαι || om. τὸ ΩΓMut.AC — οὐδ' ὁμοία || οὐδὲ ὁμοία ΩM — ἡμῖν οἱ βλοῖ || ἡμῶν οἱ β. Mut.Ups. — φασίν || φησιν A — ὁ μὲν γε || ὁ μέντοι γε Mut. — εἶναι δοκῶν || δοκ. εἶναι Ups. — φοβερός || φοβ. τε Mut. — ἴππους || ἔππους C ἔππους A — ἐθέλει || ἐθέλεις A — δέδεσθαι συμβέβηκεν || συμβέβηκεν δέδεσθαι Ups. — κἄν ἀπ. τις αὐτοῦς || om. αὐτοῦς ΩΓCA — τὰ ἄλλα || τᾶλλα Ups. — ἀνακωκύνουσι || ἀνω κωκύνουσι ΜΩ om. ἀνα C — ἐπὶ τὴν Ἰαίδην φέρουσαν || om. Ups. — σε καταλιπαρῶν || δὲ κατ. AC
- c. 15. ἐν τῷ βίῳ || om. AC — ἀνυπόδητος || ἀνυπόδετος ΩΓM — ἐς τὸ πρόσω || εἰς τὸ πρόσω A ἐς τὸ πρόσωπον Ups. — ἐπέστρεψε || ἐπέστρεφεν Γ — καλὰ τὰ παρ' ἡμῖν || τὰ παρ' ἡμῖν καλὰ Ups. — πάντα ὄρω || πάνθ' ὄρω ΩMut.M — ἐμοὶ γοῦν || γοῦν ἐμοὶ C — δοκεῖ || τοῦτο δοκεῖ C — μήδ' ὑπὸ || μήτε ὑπὸ ΓMut.M μηδὲ ὑπὸ Ups. — τὰ πράγματα || om. τὰ ΓC — ἀνατετραμμένα || ἀνεστραμμένα ΓUps. — ἡμεῖς μὲν || ἡμεῖς δὲ Ups.
- c. 16. τί δὲ ἦν || τί δ' ἦν Ups.Mut.Γ — γιγνώμενα || γινόμενα Mut.Ups. — πορφύρας || om. A — ἔτι δὲ καὶ || om. καὶ A — ἡ τῶν σχ. || om. ἡ ACM — κνῖσα || κνίσσα AUps. — εἰς τὸ δεῖπνον || ἐς τ. δ. ΩUps. — ἀκολουθούτων || ἀκολούθων Ups. — ἀπέκναιε || ἐπέκναιε AC — ὥστε ὑπεράνθρωπος τις || ὥσπερ ἄν θεῖος τις Ω om. τις AC — τύχη || ψυχῇ AUps. — προβαίνων || προσβαίνων ΩΓMMut.Ups. — ἐαντὸν || αὐτὸν AC — κνίσσης || κνίσσης AUps.M — ἄγευστος αὐτῶν || αὐτῶν om. sed supraser. M
- c. 17. μεταγινώσκοντα || μεταγινώσκοντα ΩMut.Ups. — καταλιπῶν || ἀπολιπῶν ΜΓUps. — ἀπέλαυσε || ἀπήλαυσε Ups. — ἐπὶ τὸν κλῆρον ἐκ. || ἐκαλεῖτο ἐπὶ τὸν κλῆρον Mut. — ἵνα καὶ || om. καὶ AC — παρὰ τῶν νόμων || κατὰ τὸν νόμον ΩΓMut.Ups. — ἀνεμῆσθαι || ἀνεμῆσθαι Γ — ὁ πορθμεὺς || καὶ ὁ πορθμεὺς ΑΩC
- c. 18. καίτοι τί || om. τί AC — πορθμεῖα || πορθμια ras. in ι

- Ω — καταβαλεῖν || δοῦναι AC — οὔτω || οὔτως Mut. —
συνανάσπασον || ἀνάπασον AC
- c. 19. εὐπλοῶμεν || εὐπλοῦμεν C εὐπλοοῦμεν A — ἦν ὄραξ ||
ὡς ὄραξ AC — τᾶλλα || τᾶλλα M — ἐθέλης || θείλης ΩΓ
Mut. — δεήσει || δεηση Γ — Ἥ || ἄρα Mut. — νῆ Δία ||
νῆ Δι' ΓMut.M — οἶδα || καὶ οἶδα AC — ἄσμα || ἄσθμα A
- c. 20. Ὅτι τοιοῖ || ὄτοιοι Γ — αἰαῖ || αἶ αἶ Mut. — τῶν νεο-
γνῶν μοι παιδίων || τ. ν. μου π. Γ — σὺ δ' || om. δ'
Ω σὺν δὲ C — ἐφ' ὄτω οἰμώξομαι || ἐφ' ὄτω ἂν οἰ-
μώξομαι (c. corr. in ξω) Ω ἐφ' ὄτω ἂν οἰμώξομαι
οὔτως μέγα A ἐφ' ὄτω οὔτως μέγα οἰμώξομαι C ἐφ'
ὄτω ἂν οἰμώξομαι M — οἰμώξομαι τοίνυν || οἰμώξω-
μαι τοίνυν C — ὄτι τοιοῖ || ὄτοιοι Γ ὄτι τοιοῖ A —
ἀνυπόδητος || ἀνυπόδετος Mut. — καὶ κατακεπλεύ-
καμεν || om. καὶ Γ
- c. 21. Ἄγε δὴ || om. A — πορθμεῖα || πορθμῖα ΩM — ἡμῖν ||
om. AC — φασί || om. Mut. φησί ΩCM — ἔχω || τὸν
ὀβολὸν ἔχω ΑΩCMMut. — φησί || φασί A φασίν Γ om.
Mut. — γράφεις || ἤδη γράφεις ΑΩΓCM — τινα ὀβο-
λὸν || ἤδη τ. ὀβολὸν ΑΩΓMut.CM — οὐδὲ οἶδα || οὔτε
οἶδα ΑΩMut. — ἐγὼ δὲ ἴππους || ἐγὼ δ' ἴπ. Ω — βοῦς ||
βόας Mut. — ἀντιπέραν || ἀντιπέρας Ω — Ἰνδοπάτρην ||
Ἰνδοπάτην ΩΓ — ἤδη || om. A δὴ ΩΓ — Ἥραμ. || ἱραμ. A
- c. 22. τῷ διαγνῶ τις || τῷ διάγνωσις ΑΩ — Σιμίχη || Σιμίχη
Γ — ἀλλ' ἤδη καὶ || ἀλλὰ ἤδη καὶ ΓCM ἀλλὰ καὶ ἤδη
AC — τὸ τρ. || om. τὸ AC — δοκοῦν || δοκῶ A — γίνε-
ται || γίνεται Ω — τὴν δεξιάν || om. τὴν Γ — τὰ Ἐλευ-
σίνια δῆλον ὅτι || τὰ Ἐλ. δηλονότι A δηλονότι τ. Ἐ.
ΩΓMut.M — ἐνθάδε || ἐνθάδε σοι δοκεῖ ΩΓMut.M —
γοῦν || οὖν ΑΩΓMut.C — προσβλέπονσα || προβλέπονσα
Γ — ἦ ἄρα || ἦ ἄρα A μὴ ἄρα Mut.
- c. 23. π. τούτους || π. αὐτούς Γ — Ἐριννί || Ἐρινί AM —
Ἐρμη || ὦ Ἐρμ. ΩΓMut.MC — κήρυττε || κηρύττετε Mut.
— πρῶτον ἐμὲ || ἐμὲ πρ. ΩΓMut.M — τὸν τρόπον ||
om. τὸν Γ — δεῦρ' || δεῦρο M
- c. 24. τουτουῖ || τούτον A — ἱκανὸν τοῦτο || om. τοῦτο ΑΩ

- Mut. — *στιγμάτων* || *μαστιγών* Γ Mut. — *τὰ στίγματα* ||
 om. τὰ ΑΩ — *τούτων τῶν τριῶν* || om. τῶν ΩΜ Mut.
 — *ἐξ ἀρχῆς* || *ὑπαρχῆς* Ω — *ἀναπέφηνας* || *ἔναπ.* Α —
 111 *τοῦτο ἔμπ.* || *τοῦτ' ἔμπ.* Ω — *κηλίδας* || *κηλίδας* Α —
 112 *τῆς ψυχῆς* || *ἐκ τῆς ψ.* Γ — *οὔτω* || *οὔτως* Ω *οὔτος*
 Γ Mut. — *προσκάλει* || *προκάλει* ΩΜ
 c. 25. *ὥστε ἐπισκόπει* || *ὥστ' ἐπισκόπει* Mut. — *ὁ σκυτοτό-*
μος || om. ὁ ΑC — *Κυρίσκον* || *κνρίσκον* Α — *Λακύδον* ||
Λακύθον ΩC — *προβαλλ' αὐτόν* || *πρόβαλ' αὐτ.* ΑΩΓ
 Mut. — *ὁ ἀνήρ* || om. ὁ ΑΩΓC

In codicis Mutinensis c. 14. 16. 21. 24. 26. 28 multa adeo sunt exstincta, ut legi vix possint.

- c. 26. *οὔτοσι* || *οὔτωσι* Γ — *προσεταιιρόμενος* || *προσεταιιρό-*
μενος ΑΩΓ — *πλείους* || *πλείονας* ΑΩΓ Mut. CM — *ἐκά-*
στων || *ἐκαστον* Μ — *καὶ ὑπεροφίας* || om. καὶ Mut. —
 110 *μέντοι* || *μέν γε* Γ — *πρὸς ἐντυγχάνοντας* || *πρὸς τοὺς*
ἐντ. Mut. — *ῥᾶον* || *ῥάδιον* ΑΓCMM Mut. — *καινουργόν* ||
 111 *κακουργόν* Α — *διηγῆσασθαι* || *διηγῆσεσθαι* Mut.(?) Γ —
κενή || *καινή* ΑC
 c. 27. *ὦ μιὰρὲ σὺ* || om. σὺ ΑC — *λέγει* || *λέγεις* Μ — *ταῦτα* ||
 112 om. Α — *πάντα* || om. C — *προσκάλει μοι* || om. μοι
 113 ΑC — *ὁ Μεγαλ.* || *ὁ Μ* supraser. m. rec. τοῦ Μεγ. Ω
 114 — *συνεπίστασθε* || *συνίστε* Γ — *μεθ' ἡμέραν* || *μεθη*
 115 add. rec. m. μέραν Ω — *πλήν* || *πλήν ἀλλὰ* ΓΜ —
 116 *ὑπερπαικίота* || *ἐκπεπαικίота* ΑC — *οὐκ* || lacuna in C
 117 om. Α — *ἀποσβεσθῆναι* || *ἀποσβῆναι* ΩΓ Mut. — *κατε-*
μίαιεν || *κατεμίανε* C
 c. 28. *παπαὶ* || *παπαὶ* Α — *κνανός* || *κνάνεος* Μ — *οὐν* || om.
 ΑΩ Mut. C — *παρὰ τὸν βίον* || *κατὰ τὸν βίον* Mut.
 c. 29. *οὔτως* || *οὔτος* Α

LUCIANI DE MERCEDE CONDUCTIS.

Lectiones codicum Marciani 434 (Ω)

Vaticanorum 87 (Α), 90 (Γ)

Laurentiani 77 (Φ) c. 1—13 et c. ult.

Mutinensis (Mut.) c. 1—8

Codicis Parisini 2954 (M)

Gorlicensis (A)

collatae cum editione Teubneriana.

- c. 1. ἐγεγένητο || γεγένητο Ω — ἐν τῷ κακῷ || om. ἐν Α —
 ἐς τέλος || εἰς τέλος Α — ἐποπτεύσαντες || ἀποπτεύσαν-
 τες Α ἐποπτεύοντες Φ — συνάμα πολλοὶ || καὶ συνάμα
 π. (σὺν ἅμα pr. m.) Φ — ἰστοῦ || ἰστών ΩΜΑ — ἀνα-
 κανλίσεις || ἀνακν(?)λίσεις Α — σωτηρίαν αὐτῶν || om.
 Ω — ναναγίαν || εἰς ν. Α — ἐστῶτα || ex ἐστῶτα Φ —
 οἶ || οἷς Mut. οἶ litt(a?) erasa Φ ἢ Α — ἡρέμα || ex ἡρέμα
 Φ — κατὰ σχολὴν || κατασχολήν Φ — εὐμενεία || εὐ-
 μενείαι Φ — παρὰ πλειόνων || παραπλειόνων Φ
- c. 2. εἰ οἴοντε || ὡς οἴοντε Α — εἰσέπλευσαν || ὑπέπλ. ΩΑ
 v in ras. rec. Φ — ὑποφαινομένον || ἐπιφαιν. Α — εἰ
 τιν' ἄλλα || ἔστιν ἄλλα Γ, om. εἰ Μ, ἐστι * * ἄλλα Φ
 p. m., ἔστιν ἄ ἄλλα Φ in ras. rec. m., τιν' om. εἰ Α —
 ξυνοσίαις || (ξυνο)σίαις quinque hae litterae in ras. Φ
 — οὐκ ὀκνήσω || ἄ οὐκ ὀκνήσω Γ — τῷ βίῳ || τῶι βίῳ
 Φ — δοκῶ γάρ μοι ἐκ πολλοῦ ἤδη κατανενοηκῆναι σε
 τούτῳ τῷ βίῳ ἐπιβουλεύοντα || om. ἤδη et σε Mut.
- c. 3. μετὰ τοῦ τοὺς φίλους ἔχειν || μετὰ τὸ φ. ἔχειν, om. τοῖς
 ΩΜΑ μετὰ τὸ τ. φ. ἔχειν ΦΑ — πάσχουσι || πάσχουσιν
 ΓΦ — τούτων || τοῦτον ΩΜ, v in ras. Φ — φύεσθαι ||
 φύεται ΩΑ, suprascr. σθαι Μ — ἦ || ἦι Φ — μηδὲ ἔχης ||
 μηδὲ ἔχοις ΑΩΓΑΜΦMut. — τηλικούτο || τηλικούτον Α
 — ἐμπεπηγότες || πεπηγότες, suprascr. ἐμ Ω — ὅτ' οὐδὲν

ὄφελος || ὄτ' οὐδὲν ὄφελος, suprascr. εἰ Ω ὄτ' οὐδὲν ὄφελος εἰ Μ ὄτ' οὐδὲ ὄφελος Mut. Α — ἐστῶτες || ἐστ. ex ἐστῶτες Φ — ἐπεδακρόομεν || ἐπιδακρόομεν ΩΓΜΦ Mut. — τὸ δίκτυόν τε || τ. δ. γε ΩΓΜΦ — ἐς τὸ ἔμπαλιν || εἰς τὸ ἔμπ. Mut. — ἐς τὰς χεῖρας || εἰς τ. χ. Α — σπῶντα || ἀποσπῶντα Α

c. 4. φιλοσοφούντων || φιλοσόφων Α — ὁ πᾶς λόγος || πᾶς ὁ λόγος Μ — ὁπόσοι || ὁπόσῳ Ω ὁπόσοι Φ — προείλοντο || ἐλλοντο Α — ὄλως || ὄλων ras. in ν ΩΑ ὄλων ΓΑ ὄλον Φ — ἐπὶ παιδείαις || ἐπὶ παιδείας Α — ἐπίπαν ὄντων || ἐπὶ παρόντων ΩΓΜ — ὄντα || om. Μ — γίγνεται || γίνεται Α — αὐτοὺς || αὐτοῖς Mut. — ἐξενρίσκη || ἐξενρίσκει Mut. Γ — μάλιστα μὲν || μάλιστα μὲν οὖν ΦMut. — οἱ ποιοῦντες αὐτοί || οἱ ποιοῦντες αὐτόν Μ — δίκαιοι || δίκαια Μ — ἐπιτίμιον || ἐπιτίμιον ΑΩΓΜΑ — οὐδὲ γὰρ ἂν πεισθεῖεν || οὐ γ. ἂν π. Μ — αἰτιᾶσθαι || pr. m. αἰτιᾶσθαι, corr. αἰτιᾶσαι Φ — ἔχει || ἔχη Α — ἀπολειπομένους || ἀπολιπομένους Γ — ἄλλως τε οὐδὲ σχοῖεν ἂν || ἄλλως τε δὲ οὐδὲ σχ. ἂν Α — αὐτοὺς παρέχειν αὐτοὺς || παρέχειν αὐτοὺς, om. αὐτοὺς Α — ἀμίδα || ἀμμίδα Α — ἐς τὰς οἰκίας || εἰς τ. οἰκ. ΜΑΦ εἰς τὰς οἰκείας ΑMut. — ἄξιον || ἄξιω Ω ἀξιῶν Φ pr. m. — ὑπ' αὐτῶν || παρ' αὐτῶν Ω

c. 5. εἰ τὰς αἰτίας || εἰς τὰς αἰτίας Mut. — δείξαίμι || δείξαι μοι Α — ἐθελοδοουλείας || ἐθελοδοουλίαις Α, pr. m. εἰ Φ, ι, eras. ε rec. m. — οἶονται || pr. m. οἶοντε (?) Φ οἶοντε Mut. — αὐτομολίας || in ras. Γ — ποιῶσι || ποιῶσιν ΓMut. — χαλεπώτατον || χαλεπωτάταν Α — φυγῆν || φγγεῖν Α — ὁμοίας αὐτοῖς || αὐτοῖς ὁμοίας ΩΜΑΦ ὁμ. ἐν τοῖς Α — κἄν δοθῆ || om. sed marg. adser. Ω — ἀθρόως || ἀθρόον Α — αὐτῆ || αὐτῆι Φ — ἐξαιρήσουσι || ἐξερήσουσιν ΓMut. — ἴσως ῥίπτειν || ῥίπτειν ἴσως Φ — εἶδει || εἶδει ΩΓΜΦ εἶδει? εἰ δεῖ? εἶδη? Mut. — πετρῶν || πετρώων ΦMut. μετρώων Α — αὐτῷ τούτῳ || αὐτῷ τούτῳ Φ

c. 6. εἰ ἐδύναντο || καὶ εἰ ἐδύναντο Α — ἐπὶ τήνδε ῥάστην ||

ἐπὶ om. sed suprascr. Ω ἐπὶ τήν δ' ἐραστήν Mut. ἐπὶ τήνδε
 ῥάστην Φ — λέγουσι || λέγουσιν Γ, v in ras. Φ — ἄν
 εἰκότα εἶη || εἰκότα ἄν εἶη ΩΜ — ἔτοιμον || ἔτυμον Γ
 — τὸ δέ ἐστι || τὸ δ' ἐστι ΑΓΑΦ — καὶ ῥηθῆναι || om.
 καὶ Α — κατ' ἀξίαν || καταξίαν pr. m. Φ — ποροῦσι ||
 ποροῦσιν Γ — ἐπὶ τοῦτο || ἐπὶ τούτω ΩΑΦ — ὑγείας ||
 ὑγείας ΑΦ — ἐν τῷ π. || ἐν τῷ π. Φ — ὑποδειξαι ||
 ἀ ex ὑ Φ pr. m. — ἰκανὸν ἦν || om. ἦν Α — ὡς οὐδ' ||
 οὐδ' om. sed suprascr. Ω

c. 7. ἐσπηδᾶν || εἰσπηδᾶν Α — καταπλαγέντας || καταπλα-
 γέντες Ω — εὐδαιμονήσαντες || εὐδαιμονίσαντες ΦΓMut.
 — ἐλπίσαντας || ἐλπίσαντες Μ — ἀργύρον || ἀργυρίον Ω
 Φ(?) — ἔφασκον || ἔφασκεν Α — ἀντ' ἑλευθέρων || ἀντὶ
 ἐλ. ΑΩΓΦ — οὐκ ἀναγκαίων || om. οὐκ Ω — ὥσπερ ||
 om. περ Α — δυσέρωτας... τινες καὶ || om. sed marg.
 adscr. Ω — ἔντεχνοι || ἄτεχνοι ΑΓ — τριβωνες || ἔμ-
 πειροι τρ. Μ — φυλάττουσι || φυλάττουσιν Γ, in ras. v Φ
 — τὰ δὲ ἄλλα || τὰ δ' ἄλλα Α — ἔχουσι || ἔχουσιν Γ,
 in ras. v Φ — αὐτὸν || αὐτοὺς Α — ἀνέραστος αὐτοῖς ||
 ἀν. αὐτῶν Ω — προσμειδιῶσιν οὐν || πρωσμειδιῶσιν
 οὐν αὐτοῖς Φ — ὡς αἰεὶ || καὶ αἰεὶ Φ in ras., ΩΑΓΜΑ
 Mut. — ποτε αὐτῶν || om. ΑΓΜΦΑ — πολυτελῶς || ex
 πολυτελῶν Φ πολυτελῶν Α

c. 8. καὶ ταύτην || καὶ τοῦτο Α καὶ τούτων Γ καὶ τοῦτον Μ
 κ. τουτω Mut. ταύτην, pr. m. τοῦτῶν sic Φ — ἑαυτὸν
 || αὐτόν Α — οὔτε ἐγένετό πω τοσ. χρόνον || οὔτε ἐγ.
 πρὸ τοσούτου χρ. Α οὔτε ἐγ. πον τ. χ. Α — γενήσεσθαι ||
 γενέσθαι ΩΜ — οἱ μὲν γε || οἱ μέντοι γε ΩΑΜ — ἐχόν-
 των || ὀρώντων Α — τῆς ψυχῆς || τῆς ψυχῆς αὐτῶν Α
 — τῷ ἡδεὶ ἐκείνῳ || τὸ ἡδὺ ἐκείνο Α — ἕπ' ἐλπίδος ||
 ὑπὸ ἐλπ. ΓΜ ὑπὸ τῆς ἐλπ. Α — δεδέσθαι || in ras. δε-
 δόσθαι (?) Ω δεδόσθαι Μ — Ὀμηρικῶν ὡς ἀλ. δεομ. ||
 ὡς ἀλ. Ὀμηρ. δεομ. Μ Ὀμηρ. δεομ. ὡς ἀληθῶς Α

c. 9. φέροντες || ἐπιφέροντες Φ — τις μεμνήσθαι || μεμν. τις Α
 — ἀξιώσειε || ἀξιώσειεν ΑΓ, v in ras. Φ — μόνη τῇ δόξῃ ||
 μόνῃ τῇ δόξῃ Φ — εὐπατρίδαις τε καὶ εὐπαρέφοις ||

- εὐπαρέφοις τε καὶ εὐπατ. $\mathfrak{A}$ εὐπαρέφοις, *supraser.*
 πλουσίοις Φ — καὶ ὑπὲρ τοὺς πολλοὺς || *om.* καὶ $\mathfrak{A}$
 — αὐτὸ μόνον || αὐτῷ μόνῳ $\Omega\mathfrak{M}$ αὐτῷ μόνον Λ
- c. 10. γίγνεται || γίνεται Φ — εἰ καὶ πονηρὰ ταῦτα || *om.* εἰ
 $\mathfrak{A}$ — διαδρομῆς || δ. δεῖ $\mathfrak{M}$ — συνεχοῦς || πολλῆς $\mathfrak{A}$ —
 περιμένειν ὄθονυ. || *om.* $\mathfrak{A}$ — ἀποκλειόμενον || περι-
 κλειόμενον Ω — δοκοῦντα || δοκ. καὶ Φ — ἀπάδης ||
 ἀπαίδης Φ — τῶν οἰκέτων || τοῦ οἰκέτου $\mathfrak{A}$ — πομπῆν ||
 προπομπῆν $\Omega\mathfrak{M}$
- c. 11. ἦν . . . πράξις || ἦν . . . πράξεις Λ — ὦν ἂν τύχη || ὦν
 ἂν τύχοι Λ — ὁ ἴλιγγος || καὶ ὁ ἴλιγγος Φ — τῆ
 ἀπορία || τῆ ἀπορία Φ — αὐτοῖς || παρ' αὐτοῖς $\mathfrak{A}$
 — αἰδῶ || αἰδῶ Φ — ἰανύσης || ἰανῆς $\mathfrak{A}\Gamma$ ἰανύεις Φ —
 τύχης || τύχης Φ — ὑπὲρ ἅπαντος || *rec. m.* Φ , *pr.*
 ὑπεράπαντος — ἐς μυρία διαιρεθῆναι || διαιρεθῆναι εἰς
 μ. $\mathfrak{A}\mathfrak{M}\Omega$ — τίθει γὰρ || τίθει γὰρ ἂν $\mathfrak{M}$ — νομίζοντα ||
in ras. (ω) Φ — ἐκφανλίζοι || ἐκφανλίζη $\mathfrak{A}$ — ἀκοῖοι ||
 ἀκουσεῖ vel ἀκουσῆ $\mathfrak{A}$ — εὐέλπιν || εὐέλπι *sic* $\mathfrak{A}$
- c. 12. ἐναντία || τὰναντία $\mathfrak{A}$ — ἀντὶ σοῦ || ἀντὶ τοῦ Λ — ὦν
 ἕκαστος ὅσπερ ἐκ λόχον τοξέων || ὦν ὅσπερ ἐκ λό-
 χον ἕκαστος τοξ. Φ — ἐν τοσοῦτῳ || ἐν τοσοῦτῳ Φ —
 ἦ π. || *sic ex ras.*, ἦι *ante ras.* Φ — πολίτης || *ras.* πολί-
 (in *ras.*) της, *ante ras.* ἀπόλιτης vel ὑπὸ λιπης Φ —
 εἶπη || εἶπη Φ εἶποι $\mathfrak{M}$ — παιδεραστήν || παιδέραστήν
 Φ — ἦν || ἂν $\Gamma\Phi$ ἔαν $\Omega\mathfrak{M}$ — ἅμα ἐξῆς ἐπαινώσιν ||
 ἐπαινώσιν ἅμα ἐξῆς $\Omega\mathfrak{M}$ — οὕτως || οὕτω $\mathfrak{A}$ — κρα-
 τήσειας || κρατήσειεν $\mathfrak{M}$ — τῆς εὐχῆς || εὐτυχεῖς $\Lambda\Omega\mathfrak{M}$
 εὐ τυχῆς $\mathfrak{A}$ εὐτυχῆς Γ ἐκτύχης *corr.*, εὐτυχῆς *pr. m.* vel
 εὐτυχῆς Φ — μειζόνως || *sic pr.*, *corr. eadem ut vid.*
manu in μειζονος Φ — οὔτε ὁ οἰκονόμος || *om.* Ω —
 ἴλω || ἴλω Λ
- c. 13. καθήρηκας || *sic rec. m.*, καθήρηκας *pr. m.* Φ — ἕξις ||
 ἕξει Γ — Ἀμαλθείας || Ἀμαλθίας Λ Ἀ(μαλ)θείας, *in ras.*
 μαλ. Φ — Κέρας || *a in ras.* Φ — ἀντὶ τῶν τοσοῦτων
 π. || *om.* τῶν Φ ἀντὶ τῶν μεγίστων π. Ω — ἐπήνεσε ||
 ἦ *pr. m.* ἦ *rec.* Φ — τὰγαθὰ || τὰ ἀγαθὰ $\mathfrak{A}$ — καιρῶ ||

καιρωι Φ — ἀποδίδοσθαι || ἀποδέδοσθαι Α — οὐδὲν
 ἄν || ἄν om. sed marg. eadem manu supraser. Φ — ἦν ||
 ὄν τὲ pr. m. Φ — ἀναπεπαῦσθαι || ἀναπεπαυθαι Μ —
 ἐν ἐλευθέρῳ || ἐν ἐλευθέρῳι Φ om. ἐν Ψ — συνουσίαις ||
 αἰς evan. Φ. Huc usque cod. Φ manus antiqua

- c. 14. προτέλεια || πρωτότελεια Ψ — ἐς τὴν χεῖρα || ἐς τ. χεῖ-
 ραν Α εἰς τὴν χεῖρα ΓΜΨ — κοσμιώτατα || κοσμιώ-
 τaton Ψ — ἐδέξαντο || ἐδέξατο Ψ
- c. 15. ἐς τοῦ Διὸς || om. ἐς ΑΩΨΜ — πάντα || om. Ω —
 οἰκειεία || οἰκειτία ΩΨ — τῶν παρόντων || τὸν π. Α —
 ἀμελὲς || ἀμέλει Ψ — [δπως] || habet ΓΨ — πρότερον ||
 πώποτε Ψ — καὶ τὸ καιρὸν || om. καὶ ΩΜ — τιθέ-
 μενον || τιθέμενοι ΑΩΓΨ — κάκεινον || κάκειν^ω (sic) Μ
 — ζηλοῦν || δηλοῦν ΑΩΓΜ
- c. 16. βιώση || βιώσει Γ — εἰσαεὶ || ἐς αεὶ Ω αεὶ Μ — εὐδαι-
 μονίας || φιλοτησίας Ψ — τὸ ἐπὶ || τοῦπι Ψ — προῦπιε ||
 προῦπιεν Γ — λαβὼν || συλλαβὼν Ψ
- c. 17. πολυετῆ || πολυέτη Α — ἐς τὴν οἰκίαν || εἰς τ. ο. ΩΓΜ
 παρατεθέντα || παρατιθέντα Ψ — κατέφαγεν || κατέπιεν
 ΑΩΓΨΜ — καταλέλοιπε || καταλέλοιπεν Γ — φησί ||
 φησὶν Γ — ἀθλίως || ἀθρόως Μ ἀθρόως supr. ἀθλίως Ω
- c. 18. σὸν ἐστὶ || σὸν ἐστίν Γ — πλεον || πλειον ΓΨ πλεῖ-
 στον Α — αὐτοῦ || αὐτοῦ ΨΜ — ῥ' σεισμῶ || om. Ψ
- c. 19. ὀπόσον || ὀπόσων Ω — ὄξυρρηγμίαν || ὄξυρρηγμίαν ΩΨ
 ὄξυρρηγμίαν ΑΜ ἐξωρηγμίαν Γ — τὴν ἐπὶ τούτοις ||
 om. τὴν Ψ — ὑμᾶς || ἡμᾶς ΑΩΓΜ — οὖν || om. Α —
 καθίζεσθαι || καθέζεσθαι Ω — οὐδὲ εἰς || οὐδεὶς Ψ —
 ἐπ' ἴσης || ἐπίσης Α — δεσπότην || δεσπότην Ψ — οἶσθα ||
 ὡς οἶσθα Μ — ἐμβαλεῖς || ἐμβάλλεις ΓΨ ἐπιβάλλοις Α
- c. 20. ἐλπίσι || ἐλπίσιν Μ — καὶ ἀγροὺς || καὶ γὰρ ἀγροὺς ΑΨ
 συνίης || συνειης, corr. ει in ι Γ — ἔσεσθαι νομίζεις ||
 νομίζεις ἔσεσθαι Ψ — ἐδίην' || ἐδίηνεν ΨΓΜ — ἐδίηνε ||
 ἐδίηνεν ΑΨΓΜ — ἔρειν . . . τοῦ || om. sed marg. adser.
 Ω — πράγματος || π. ἐλθόντα Ω — ἐλθόντα τοῦ
 πράγματος || τοῦ πράγματος ἐλθόντα Μ — μητ' || μήτε
 Μ μὴ ΑΩ — γίγνοιτ' || γίνοιτ' Ψ γένοιτ' Μ — φησὶ

- φησίν Γ — πάνυ || om. A — λέγω δὲ || λέγω δὴ A —
 Μίδα || Μίδον ΓΜ — εἰδώς || εἶδον ΑΩΓΑ — εἰ μὴ ||
 om. μὴ A
- c. 21. γενομένω || γεγενημένω ΩΜ — μέχρι || μέχρις ΩΑΓΜ
 — εἶναι || om. Ω — αἰε || ἄν A — Μαρδοβούλον ||
 Μαρδοβόλον A — ἀναποδίζον || om. sed marg. adser.
 Ω ἀναποδίζοντα A
- c. 22. τινας || τινες ΑΓΜ — ἦσαν || om. Ω — ἐνεστιν || ἐστιν
 A — τὸ αἰσχρὸν || om. sed supraser. Ω
- c. 23. εὐπατρίδην || ἀπατρίδην Α — ὁδοῦ || οὐδοῦ ΩΜ —
 ἐθελήσει || ἐθέλει Μ — ἀγεννῆ || ἀγενῆ A — δοῦλος
 οὖν, εἰ || δοῦλος οὖν εἰ Α — ἀχθέση || ἀχθεσθήση A —
 ἔση || ἔσει Γ — ἀεικελίω || ἀεικελλίω Μ — δι' αὐτὸ ||
 om. δι' sed supraser. Ω — υἱὸν || υἱὸς A — ἐπιστάσης
 . . . προτείνης || om. Α — Πυρρία || Πυρία Γ — ἄλλοις ||
 καλοῖς Μ
- c. 24. φαίην ἄν, καὶ μάλιστα || καὶ μάλιστα φαίην ἄν Ω —
 ὑπ' ἀμνησίας || εἰς ἀμ. A — ὄφρον || ὄφρων A — ἐάλως ||
 ἐάλω Α — τούτων || τούτων ΩΑ — διαπαρεῖς || περι-
 παρεῖς ΩΜ — ταπύχειρα || τὰ ἐπίχ. A — ἀφθόως
 ἐντραγεῖν || ἐντρ. ἀφθ. Μ
- c. 25. Τιβίω || Τιβείω Μ — τί γὰρ || τί γὰρ ἄν Μ — οὐχ
 ὄρας || ὄρας ὡς om. οὐχ Μ — ἢ τῆς Δ. δεινότητος ||
 καὶ τ. Δ. δ. ΩΜ — τούτων || τούτων A — καταλειπό-
 μενον || καταλιπόμενον Γ — προπομπέουσιν || προ-
 πέμπουσιν Μ — παιδείαν || παιδιάν Α — κινδυνεύσεις ||
 κινδυνεύεις ΑΓ — αἰε σὺν αὐτῷ || σὺν αὐτῷ αἰε ΩΜ
 — ἀλλὰ ξωθεν || ἀλλ' ξωθεν ΩΜ — τύχη || τύχοι ΩΜ
 — διατίθεται || διατιθεναί? A
- c. 26. ἦλθε || ἦλθεν Γ — καθίζης || καθίζεις A καθίζοις ΩΜ
 — ἀναγινώσκεις || ἀναγινώσκεις Μ — ἄσιτόν τε ||
 ἄσιτόν σε A — εἰ ἐφίκοιτο || εἰ om. sed marg. adser.
 Ω — παροφώμενος || παραφώμενος ΑΩΓΜ — δὴ τοῦτο ||
 σὴ τοῦτο ΑΩΓΑΜ — ἦν ἐπιλίποι || ἐπεὶ λίποι ΑΓ ἐπὴν
 λίποι ΩΜ — ἀράμενος || αἰράμενος Γ — παρατέθει-
 κεν || παρέθηκεν A — μερίδα || μοῖραν Ω — τῇ πιμελῇ ||

- om. τῆ Ἀ — παρεστάναι || παριστάναι Ἀ — σὲ δὲ || σὺ δὲ Ω — ὀπόσην || ὀπόσοι (sic) Α — ἐς κόρον || εἰς (?) κίρον Α — οὐδ' ἄτοντι ἈΓΜ οὐδὲ ἄτοντι Α
- c. 27. γ' ἰσότημος || γε ἰσ. Ἀ — καὶ ἕπ' αἰδοῦς || om. καὶ Ἀ — καταδεδυνκῶς || καταδεδοικῶς Α — δοκεῖς || δοκῆ Μ δοκῆς Α — ποιητῆς || ποιητῆν Ἀ — ὑποστάτης δ' ἄν || ὑποστ. δὲ ἄν ΑΓ ἕπ. ἄν, om. δ' ΩΜ
- c. 28. ἐπιμελούμενον || ἐπιελασμένον Ω — καὶ γὰρ || om. γὰρ Ω — ἐκείνον || ἐκείνων ΓἈ — πίνουσι || πιαίνουσι Ἀ
- c. 29. καὶ Χαρίτων || om. καὶ Ἀ — ἐννοῦχος σε || σε ἐνν., (ἐνν. om. sed marg. adscr.) Ω — ἴδη | ἦδη Ἀ
- c. 30. εἶτ' ἄπ. || εἶτα ἄπ. ΑΩΜ — κατέδαρθες || κατέδραθες ἈΩ — ὧ δελίαιος || om. Ω sed rec. m. marg. adscr. — τῆ ἐπιθυμία || ἐν τ. ἐπιθ. Ἀ — ἐλευθερίους || ἐλευθέρους Γ?Μ? — οὐδὲ κεχαρισμένος || οὐδ' εἰ κεχ. Γ — ἀχάριστος || ἀχάριτος ΑΩΜ — εἶμι || εἶναι Ἀ — ἐνοχλῶ || ἐν ὄχλω Α — ὅταν ἠδίων αὐτὸς αὐτοῦ εἶναι θέλη. || ὅταν ἠδ. αὐτὸς αὐτοῦ θέλ. εἶναι Ἀ — ἀρμόσωμαι || ἀρμόσομαι Ἀ — φευκτέος || φευκταῖος Ἀ — διέπτυσε || διέπτυσεν Γ — βιώσωμαι || βιόσομαι Α
- c. 31. ἤχησε || ἤχησεν Γ — καὶ περιουστειν || om. καὶ Ω καὶ περιου. ΑἈΓ
- c. 32. τὸ ζευγος || καὶ τὸ ζ. ΑΓἈΜ — οὐκέτ' οὐσης || οὐκέτι οὐσ. Ἀ — συμπαραβύσωσιν || παραβασωσιν Ἀ παραβύσωσιν Ω — ὑποβαλόντες || ὑποβάλλοντες Ω
- c. 33. διηγῆσασθαι || διήγασθαι Α — ξυμβὰν || συμβὰν Ἀ — συγκαθίζεσθαι || συγκαθέζεσθαι ΩΓἈΜ — ἦγε || ἦγεν Γ — Χελιδόνιον || Χεληδόνιον Α — σκυθροπῶ || σκυθροπὸν Ἀ — εἶχε || εἶχεν Γ
- c. 34. γυῖά τινα || τινα om. Ω — μηδενὸς ἐνδεῆς || ἐνδ. μηδενὸς Μ — κνρίδιον || κνρέδιον Α — προκῦπτον || προκῦπτον Α — καὶ εἰς τοὺς ἄλλους || om. καὶ Ω — ἦδη || suprascr. Ω — τὸ δ' οὖν || τό γ' οὖν ΩΜ — τῶ τοῦ Θεσμοπόλιδος || om. τῶ ΩΜ
- c. 35. μεμετρημένον || μετρημένον Ω — οὖν ἴσως || om. οὖν, sed rec. m. add. Ω — ἐθέλουσι || ἐθέλουσιν Γ — τὰς

- Διονυσίου || τὰς Διονυσίους Ω — ἀφίξιη || ἀφίξει Γ —
αὐτὸ τοῦτο τῆς Ἀτ. || αὐτὸ τὸ τῆς Ἀτ. ΑΩΓΜ
- c. 36. αἱ δὲ οὖν || αἱ δὴ οὖν ΩΓΜ αἱ δ' οὖν Α — ἐπομέ-
νους || παρεπομένους Μ — κομμούμεναι || κοσμούμεναι
(*ras. in primis litteris*) Ω — προσελθοῦσα || παρελ-
θοῦσα Ω — γραμμάτιον || γραμματεῖον Α
- c. 37. ἔτι σκεπτομένον || ἐπισκεπτομένον ΑΩΓΜ — προλα-
βών || προσλαβών ΑΩΜ — τρισκαίδεκα || τρεισκαίδεκα
Α — ἤκουσι || ἤκουσιν Γ — δ' οὖν || om. δ' Ω
- ρ. 38. ἢ τέτταρας || καὶ τετ. ΩΓΜ — ὁ οἰκονόμος || om. ὁ
ΑΩΓ — ἄλλον θερ. τρόπον || ἄλλος θερ. τρόπος ΑΩΓΜ
— ἄδωρα || ἄωρα ΑΩΓΜ
- c. 39. περιβλέπει || παραβλέπει Μ — ἀπορρίψει || ἀπορρίψη
Γ — προσλήφεται || λήφεται, *suprascr.* πρὸς Μ — ἦτοι ||
εἴ τι Γ — ἐν τοσούτῳ χρόνῳ || ἐν om. *sed rec. m.*
suprascr. Ω
- c. 40. ὁ μὲν γὰρ κατ. || om. γὰρ *sed suprascr.* Ω — μαγείας ||
μαντείας ΑΩΜ — ἐπέσχοντο || ἐπόσχοντο Α
- c. 41. ὡς ἂν ἅπαντα εἰδότες || om. ἂν ΩΓΜ — ἐστὶ || ἐστίν
Γ — ὀπνίων || ὀπύων Ω — δ' ἐπὶ || om. δ' ΩΓ
- c. 42. βίον σοι || σοι βίον Μ — ῖ καὶ Εὐφράνορος || om. ΑΓΜ
ἂν καὶ Εὐφρ. Ω — ἂν ἐδεήθην || om. ἂν Ω ἂν καὶ
Εὐφρ. ἐδεήθην ΓΜ — τῇ θύρᾳ || τὴν θύρα Α — μόλις ||
μόγις ΓΜ — ἀποπτέσθω || ἀποπτάσθω ΩΜ — τῇ
ἐτέρᾳ || τῇ ἐτέρῃ Φ — τῇ δεξιᾷ || τῇ δεξιᾷ Φ —
κατ' ἐκείνην || om. κατ' ΑΩΓΜΦ — ἐλομένου || ἐλο-
μένοιο Φ — ἐκπεσεῖν || ἐμπεσεῖν Α

LUCIANI APOLOGIA.

Lectiones codicum Marc. 434 (Ω)

Vatican 87 (A)

Parisini 2954 (M)

collatae cum editione Teubneriana.

- c. 1. εἰπεῖν || ἦ εἰπεῖν Ω ἦν εἰπεῖν A — ἐπὶ πᾶσιν | om. ἐπὶ ΩA — κατὰ τοῦ τοιούτου βίου || om. τοῦ Ω — κουράλλια || κουράλια A — τοῦ νῦν βίου || om. βίου Ω
- c. 2. ὑποδὸς || ὑποδύεσθαι ΩM — τὸ σὸν πρόσωπον || om. σὸν A — ἔχοι || ἔχη A — Λογίω || Λόγω Ω — καὶ καιόμενον, εἰ δέοι || om. ΩA — ἐπὶ σωτηρία || ἐπὶ σωτηρίαν Ω — σμήλην || σμήλην A — πρὸς με ὁ Σαβίνος || ὁ Σαβίνος πρὸς με A
- c. 3. ὡς εἰκός || om. ὡς ΩM(?) — ἡ ἱστορία || om. ἡ A — τῶν πραγμάτων || om. τῶν A — τὸ μέγιστον || om. τὸ Ω — ὑπάγοιεν || ὑπαγάγοιεν A — τὴν μὲν ἐλευθερίαν || om. μὲν A — ἀγεννέστατον || ἀγεννὲς M ἀκερδέστατον A — δουλευτέον || δουλευταῖον Ω — ἀκούσεται σοι || ἀκούσῃτε μου Ω ἀκούσῃται σοι A — μηδὲ ἄλλω || μηδ' ἄλλω A — τῶν . . . ὁρώντων || om. τῶν M — ἦτις ἂν || om. ἂν A — ἐπελθεῖν || ἀπελθεῖν Ω — τῷ τοῦ Κύρου μύθου || τὸν τ. Κ. μῦθον Ω — ταυτόν || om. Ω
- c. 4. κατὰ μοιχῶν τοῖς Κροτωνιάταις νόμον θεῖς || τοῖς Κρ. νόμον θεῖς κατὰ μοιχῶν νόμον M κατὰ μοιχῶν θεῖς τ. Κρ. νόμον Ω — περὶ πόδα || παρὰ π. M — Σάλαιθον || Σαλαίθορον M — εἶναι || om. A — μυρία τὰ δυσχερῆ || om. τὰ A — δὲ ὑστάτῳ || δ' ὑστ. A — ἀγεννη || ἀγεννη A — πᾶσιν || φασιν ΩM — βίου || βιβλίον Ω
- c. 5. τί δεῖ || τί δὲ M — ἔξω || ἔξωθεν M — πεπονθέναι σε || σε πεπονθέναι Ω — τῇ || τῇ βασιλίδι M — φασί || om. ΩA — συγκινούμενον || συγκείμενον ΩM — ἰσχάδας || ἰσχάδα Ω — μακρὰ χαίρειν || μικρὰ χ. — πρόσωπον || προσώπειον M

- c. 6. ὑπὸ ταυτησί τῆς ἰσχύος || ὑπ' ἰσχ. ταυτησί ΩΜ — ἕτερα || ἀλλὰ Α — ὅτι ἄ λέγεις om. ἄ ΩΑ — ἐδίηεν || ἐδίηε Ω — δὲ ἀνχμῶσαν || δ' ἀνχμ. Α — καταλέλοιπε || καταλέλοιπεν Ω — ἑώκει || ἐδίκει Α — μέλλουσάν σοι || om. Μ — ἐς τὰ ὅμοια || om. τὰ Μ — ὅμοια || ὅμοιά σοι Μ
- c. 7. Αἰσχίνην || αἰσχύνην Ω — οἶει || οἶη Α — ἠῦθονεν || ἠῦθανεν Ω — παρενόμει || παρηνόμει Α — ἀντίκα || ἀντῆ Μ — παύσειν || καταπαύσειν ΩΜ
- c. 8. τὰ τοιαῦτα || om. τα Α — μυρίας τὰς || μυριαντὰς Α — ἐθελοκακήσαντα || ἐθελοκακίσαντα Ω ἐθελοκακί-
σαντι Α — ἐπιστρέψαντα || ἐπιστρέψαντι Α ἀποστρέ-
ψαντα Ω — ἀρνούμενον || ἀρουνμενω Α — εἰδότας || om. Α — ὧν λέγομεν || ἄν λέγομεν, suprascr. ὧν Ω ἄ ἄν λέγομεν Α — ποιοῦμεν || ποιῶμεν ΩΑ — πεφυγ-
μένον || πεφυγμεναι in ras. Μ — ἔμμεναι ἀνδρῶν || ἀνθρωπον εἶναι Ω — ἔμμεναι || om. ΑΜ — ἀνδρῶν || ἀνθρώπων εἶναι Α — καὶ τὸ || καὶ τῷ ΩΜ — γεινο-
μένῳ || γινομένῳ Ω
- c. 9. ἀνδρείαν || ἀνδρίαν Μ — δέδοικα μὴ πρὸς τῇ ἐπιφερο-
μένη κατηγορία κολακ. αἰτίαν προσλαβὼν || om. πρὸς . . .
προσλαβὼν Ω, δέδοικα μὴ . . . προσλαβεῖν Μ δέδοικα
μὴ καὶ ταῦτα μάτην (?) ἐλέγχωμαι προσλαβὼν Α —
καὶ μεῖζονι γε || τῷ μ. om. γε Μ
- c. 10. μήτε ἐκεῖνα || μητ' ἐκ. Α — ἢ ὁμολογεῖν || μὴ ὁμολο-
γεῖν Ω — μηδὲ ἐν || μηδὲν ΩΜ — ἐκφύγοι || ἐκφύγη
Α — μικρὸν ἀντὰ παρ. || μ. ἀντῷ παρ. Ω
- c. 11. Κυλλάβαριν || κοιλὴν Ἀραβίαν Μ σκύλλαν ῥαβειαν (?)
Ω — ὑπὸ ἀπορίας || ἰπ' ἀπ. Α — πρᾶγμα || γράμμα
ΩΑΜ — μόλυβδος || μόλιβδος ΩΜ — ῥόδοφ || ῥόδον Α
— δι' || om. ΩΑ — τὸ ὑπ' ἄλλῳ τάττεσθαι || τῷ ὑπ.
α. τ. Μ — τοσαῦτα || τοιαῦτα ΩΜ
- c. 12. ἐν ταῖς οἰκίαις || ἐπὶ τ. οἰκ. Μ — αὐταῖς || αὐταῖν Ω
— καὶ λεγομένων || om. καὶ ΑΜ — παρὰ τοῦ βασιλέως ||
om. τοῦ Α — τὰ μετὰ ταῦτα || om. τὰ Α
- c. 13. παρὰ τῶν ἀρχομένων || om. Μ — ἐπὶ ταῖς εὐεργεσίαις ||
ἐπ' εὐεργ. Α — καὶ εἰκόνας || om. καὶ Α — εἰσφέρονται ||

- εἰσφέρωνται Ω — τοῦ σωροῦ || τοῦ ὄρου Μ — ὅτι
μεγέθει καὶ σμικρότητι διαλλάττομεν || ὅτι σμικρ. καὶ
μεγ. διαλλάττομεν A
- c. 14. τί ἄν || πᾶν Ω — ἄχθος ἀρούρης || ἀρ. ἀχθ. ΩA
- c. 15. τῶ ἐκ τοῦ πολλοῦ δήμον || τῶν ἐκ τοῦ π. δ. ΩM —
ἐπ' αὐτοῖς || παρ' αὐτοῖς, suprascr. ἐπ' Μ — εἴ γε ἐπιτ. ||
εἴ γ' ἐπιτιμώης A — ὁπότε || ποτὲ Ω — καίτοι || καί-
τοι γε A

LUCIANI PRO LAPSU IN SALUTANDO.

Lectiones codicum Gorlicensis (A)

Marciani 434 (Ω)

Vaticanorum 87 (A) 90 (Γ)

Parisini 2954 (M)

collatae cum editione Teubneriana.

- c. 1. χαλεπότερον || χαλεπότερον Ω — παραλόγον | περι λό-
γον A — παρὰ σὲ || πρὸς σὲ A — ἐγὼ μὲν οὖν || om.
οὖν A — ἰδίον τε || ἰδίον τε Ω ἰδιάν τε Γ — ὡς οὐ ||
οὐδὲ Μ — ἤρουθρίων || ἐρηθρίων A — οἱ μὲν παρα-
παίειν || ὁ μὲν π. Γ — παραπαίειν || εἰν in ras. A —
ἔτι ᾤοντο με εἶναι || ἔτι ᾤοντο μετ' εἶναι Ω ᾤοντό
με ἔτι εἶναι Μ — μηδ' ἀφόρητον || μηδὲ ἀφ. Ω —
ἀπολογίας μὲν || om. μὲν Ω
- c. 2. ἀρχόμενος μὲν || om. μὲν A — ἐωθινή || ἐωθινήν Ω —
χαῖρ' ᾧ || χαίροις Μ — χαῖρ . . . ὡς τό || om. A —
παροιπίους || παροιρίας A — ἐτίσης || ἐπίσης A — γῆς
Τιρ. || τῆς T. AM — Ἀχιλεῦ || Ἀχιλλεῦ Μ — ἐπιδευεῖς ||
ἐπιδευῆς A — ἐρητόρευε || ἐρητόρευσε Μ ἐρητόρευεν
Γ ἐρητόρευε A — χαίρετ' || χαῖρ' Μ — δ' ὕμιν θεὸς ||
δὲ ὑμῖν θ. A δ' ἡμιθεὸς Ω δ' ὕμιν A δ' εἰμί θ. ΓM —
ἀπενερέμητο || ἀπενερέμητο Μ — νῦν μόνος || suprascr.
v Γ — ἀπαισίων || ἀπεσίων suprascr. αι Γ — ἀπεν-

- κιοτάτων || ἀπεικταιοτάτων $\mathfrak{A}$ — μακρὰ χαίρειν || μακρὰν χαίρειν $\mathfrak{M}$ — χαίρειτ' || χαίρετε $\mathfrak{A}$
- c. 3. δ' αὐτὸ || δ' αὐτῷ Ω δὲ αὐτὸς $\mathfrak{A}$ — Φιλίπ. || Φιλί. δὲ $\mathfrak{A}$ — νικῶμεν || om. Ω — ὅλως γε || ὁμως, om. γε Ω ὅλως καὶ γε $\mathfrak{AM}$ — διέμεινεν || διένειμεν Ω
- c. 4. κελεύει || κελεύειν $\Omega\mathfrak{M}$ — ἀποδοκιμάζειν || ἀποδοκιμάζει $\Omega\mathfrak{M}$ suprascr. ν Γ
- c. 5. ἴδιον ἡμῖν || ἡμῖν ἰδ. $\mathfrak{A}$ — Ὀκέλλω || ὀκέλω Ω ὀνυκέκλω? Λ ὀκέκλω $\mathfrak{A}$ — Λευκανῶ || Λευκῶ Λ — Ἀρχύτα || ἀργύτα Λ — ἐκέλευεν || ἐκέλευσεν $\mathfrak{M}$ — ἀγαθὰ || τὰγαθὰ $\mathfrak{M}$ — τό γε τριπλοῦν || τότε τρ. $\mathfrak{M}$ — δι' ἀλλήλων || δ' ἀλλήλων $\mathfrak{A}$ — ὑγία || ὑγία $\Lambda\Omega\mathfrak{AM}$ — ὀνομάζετο || ὀνομάζεται $\mathfrak{M}\Omega$ ὀνομάζετο Γ — τῷ μὲν ὑγ. || τὸ μὲν ὑγ. $\mathfrak{AM}$ — ὑγιαίνειν τὸ εὖ πρ. || ὑγ. εἶναι οὔτε δὲ εὖ πρ. $\mathfrak{AM}$ — τὸ εὖ . . . χ. εἶναι || om. $\Lambda\Omega\Gamma$ — καὶ τὸ χαίρειν . . . εὖ πράττειν || om. $\mathfrak{A}$ — καὶ τὸ χαίρειν || οὔτε τὸ χ. $\mathfrak{M}$ — εἶναι || om. $\mathfrak{M}$ — οὔτε δὲ τῷ εὖπρ. . . . χαίρειν || om. $\mathfrak{M}$ — τετρακτῆν || τετρακτύν Ω — ἀποτελεῖ || ἀποτελεῖν $\Lambda\Omega\mathfrak{AM}$ — ἤδη || οἱ δὲ $\Lambda\Omega\mathfrak{AM}$ — ὑγίας || ὑγίας $\Lambda\Omega\mathfrak{AM}$
- c. 6. χαιρών τῷ χαιρειν || χ. τοῦ χαιρειν Λ — καὶ τὴν ἡδονήν || om. καὶ $\Lambda\Omega\mathfrak{AM}$ — ἐν ἀρχῇ || ἐν τῇ ἀρχῇ $\mathfrak{A}$ — ἐν τῇ τραγωδίᾳ || om. τῇ $\Lambda\Omega\mathfrak{AM}$ — ἐν τῇ ἀ. κ. || om. ἐν $\mathfrak{A}$ — μάλα || μέγα $\mathfrak{M}$ — σαφῶς || σοφῶς $\Omega\mathfrak{GM}$ — ὦ δέσποθ' || ὦδέ πως $\mathfrak{M}$ — ὑγίαν' || ὑγίαινε $\mathfrak{A}$ — ὑγίαν || ὑγίαν $\Lambda\Omega\mathfrak{AM}$ — εἴτ' ὀφείλειν || εἴτ' ὀφίλειν Ω εἰ τὸ φιλεῖν Λ — φησιν || φησι Λ — ἴνα | ἴνα, suprascr. δὲ Ω καὶ ἴνα $\mathfrak{A}$ — μὴ || om. $\Lambda\Omega\Gamma$ — ὑγία || ὑγία $\Lambda\Omega\mathfrak{AM}$ — ὑγία || ὑγία $\mathfrak{AM}$ ὑγ' εἰα Λ
- c. 7. καταδειξαι || καταλέ (in ras.) ξαι $\Gamma\mathfrak{M}$ — εἰς ἀπειροκαλίαν || om. εἰς $\mathfrak{M}$
- c. 8. Καρδιανός || Σαρδιανός $\Lambda\Omega\mathfrak{AM}$ — Εὐμένης || εὐμενῆς Λ — εἰς τὴν σκηρῆν || ἐν τῇ σκηρῇ $\mathfrak{M}$ — εἴτ' . . . εἴτ' || εἴτε . . . εἴτε $\Lambda\Omega\mathfrak{GM}$ — ἐταραχθεῖς || ταραχθεῖς $\Lambda\Omega\mathfrak{GM}$ — τοῦτο || τοῦτον $\mathfrak{M}$ — παρατάττεσθαι || πράττεσθαι Ω

- παρα^{ατ}τεσθαι Γ — εἶπε || εἶπει~~α~~ (sic) i. e. deletis litteris
 in = εἶπε Α — ἐπέσχηται || ἐπίσχηται ΑΨ ἐπίσχηται
 Γ, Ψ in ras., Μ
- c. 9. σύνθημα | συνθ. τι Ω — πρὸ τῆς μάχης . . . συνθή-
 ματι || om. Ω — ἐνίκησε || ἐνίκησεν Γ
- c. 10. Πτολεμ. . . ἀρχῆ || om. Α — ἀνέστρεψε || ἀνέτρεψε Μ —
 ἐπογράφας || ἐπιγρ. Ψ — Διονυσόδωρος || Διονυσιό-
 δωρος Ω
- c. 11. ἢ εἴκλειαν || om. ἢ Ψ — ὄφελος || ὄφελος Γ — τοῖ
 ὑγίαινειν || τὸ in ras. Γ, τὸ ὑγ. Μ, τὸ corr. ex τοῦ Ω
- c. 12. Ναί . . τις || om. Ψ — ἀποδέδεικται || ἀποδ. τάχα ἂν εἶπη
 τις Ψ — τοῦτον || τοσοῦτον Ψ — περὶ τ. κν. || παρὰ τ.
 κν. Ψ — περὶ τῆ κεφαλῆ || παρὰ τ. κ. Ψ — ταῦτα ἐλε-
 γες || ταῦτ' ἐλ. Ψ — εἴ τις || ἢ τι Ψ — ὑγείας || ὑγείας
 ΑΩΨΜ — καὶ ξωθεν || om. καὶ Ω — τὰ πολλὰ || om.
 τὰ ΩΓΜ — δεῖσθε || δεῖσθαι ΑΩΨ ε corr. Γ — μόνον ||
 μόνω Ω — εὐφύμω || εὐφύμω Α — τῆ ἀρχῆ ἐχρήσατο ||
 ἐχρ. τῆ ἀρχῆ Μ — παρακελευόμενος . . . ὑγίαινειν || om.
 Α — δρᾶ || δρᾶν Μ — ὑπομιμνήσκει || ὑπομιμνήσκει Μ
- c. 13. βασιλεως || βασιλεων Ψ — ὃ αἰὶ || ὡς αἰὶ Ω — λαμ-
 βάνετε || λαμβάνεται ΩΜ λαμβάνεται^ε Α — ὑγείας ||
 ὑγείας ΑΨΜ — μάλ' || μάλα Ω — οὐδὲν . . . διακει-
 μένων || om. Ω — τὰ ἄλλα || τᾶλλα ΑΜ — ὑγείας ||
 ὑγείας ΑΨ — ἀμείβεσθε || ἀμείβεσθαι Α
- c. 14. γ' ἂν || om. γ Μ
- c. 15. Ὑγείας || ὑγείας ΑΩΨΜ — τὸ ὑγίαινειν || om. τὸ Μ —
 ἐπισχρονόμενον || παρακελευόμενον Μ — αὐτὸ ἔπαθον ||
 h. l. om. Μ — ἄνευ θεοῦ || ἄνευ θ. τοῦτο ἔπαθον Μ
- c. 16. τινὰ || τ. ἀπολογία Ψ — γεγονότος ἀπολ. || om. ἀπ.
 h. l. Ψ — τῆς κατ' ὄρθον λ. || τὸν, corr. in τοῦ Ω τῶν
 κατ. ὁ λ. ΓΨΜ — ὧν || καὶ ΩΓ εἶν καὶ Μ
- c. 17. σὺ || σοὶ Α — ἀναφέρωσι || περιφέρωσι Ψ ἀναφέρωσιν Γ
 — αὐτὸ || αὐτῷ Ω αὐτῶι Γ — σύμβολον || σύμβον-
 λον Α — ἐστὶ || ἐστίν Γ — οἶδα || ἔχειν Μ — τοιοῦτο ||
 τοιοῦτον Ψ

- c. 18. *τινα δικάσας* || *δικ. τ.* Α — *ἐγκλήματος* || *ἐγκλήματα* Α
 — *ἀνθρωπον* || *ἄφθροπον* Γ — *μεγ. τῆ φωνῆ* || *om.*
τῆ Γ — *ὦ ἀντοκράτορ* || *om.* ὦ Ω — *περὶ Σεβ.* || *περὶ*
τὸν Σεβαστὸν Γ — *περὶ Σ.* || *ἐς τὸν Σεβ.* ΩΜ — *οὐ-*
τως || *οὕτω* ΩΓΜ
- c. 19. *ἐνταῦθα ἤδη* || *ῖδη ἐνταῦθα* Μ — *φοβήσεσθαι* || *φο-*
βηθήσεσθαι ΑΜ — *δοκεῖν* || *δοκεῖ* Γ

LUCIANI HERMOTIMUS.

Lectiones codicum Marc. 434 = Ω

Vat. 87 = Α (c. 1—14)

Vat. 90 = Γ

Paris. 2954 = Μ (c. 1—4)

- c. 1. *κάκεισε* || *κάκει* Ω — *ἐαυτοῦ* || *σεαυτοῦ* Α — *δή τι* || *δὲ*
ἢ τί Ω *δὲ ἢ τι* ΑΓΜ — *ἐνεργὸς* || *ἐνεργῶς* (ω in ras.) Γ
 — *πρὸ ὁδοῦ σοι γένοιτ' ἄν* || *π. ὁδοῦ σοῦ γ. ἄν* ΩΓ —
εἰδότας ἀληθὲς ὄν τὸ ὑπὸ τ. Κ. ἰατροῦ εἶρ. || *εἰδ.*
ἀλ. εἶναι τὸ ὑπὸ ἰατρικῶν εἶρ. Α — *Κόου* || *κωιον* Γ
 — *μακρῆ* || *μακρὰ* Μ — *ταῦτ' ἔλεγεν* || *ταῦτα ἔλ.* Ω,
om. ταῦτα Μ — *ἐργηγορότως* || *ἐργηγορῶς* ΩΜΑ —
ἀποβλέπη || *ἀποβλέποι* Μ — *οὐ περὶ μικρῶν* || *οὐ περὶ*
μικρὸν (sic) Ω *οὐ π. μικρὸν* ΓΜ — *ἄθλιον* || *ἄθλον* Ω
 — *παραπολόμενον* || *παραπολούμενον* Μ
- c. 2. *πολλοῦ* || *om.* Α — *εἴκοσιν* || *εἴκοσι* Μ — *παρὰ τοῦς*
διδ. || *περὶ τ. δ.* Μ — *ἀνίεναι* || *ἀπιέναι* Μ — *ὄλος* || *ος*
in ras. Α — *εἶ* || *εἶναι* ΩΓΑΜ — *φαίνη οὐκ ἐς μακρὰν* ||
φαίνη ἐμ' εἰς μ., suprascr. m. Π οἱ οὐκ Α — *ὄδοιπό-*
ρηται || *ὄδοπόρηται* Γ — *γὰρ* || *om.* Α — *ἄν ἐκώλυε* ||
om. ἄν ΩΓΑΜ — *ἄκρω* || *om.* Μ — *ἔτι* || *om.* ΜΑ
- c. 3. *εἶναι σε ἤδη λέγοντες* || *ἤδη λέγοντες εἶναι σε* ΩΓ *λεγό-*

- μενον ἤδη εἶναι σε M — ἔτι || om. ΩΧΜ — ἀνακουφίζει || ἀνακουφίζει Γ — πρὸς αὐτὸν || πρὸς αὐτόν Ω — ὄσον || ὄσω ΩΧ — πάλαι ἄν ἐσπάσμην || πάλαι ἀνεσπάσμην ΩΓΜ
- c. 4. ἀγαθὸν || om. M — ἐποφαίνει || ἐποφαίνειν Ω — ἐς νέωτα || εἰς ν. ΩΓ — ἢ τὰ ἄλλα Παν. || τὰ ἄλλα ἰ Π. ΩΓΧΜ — εἶτ' ἐπ. || εἶτα ἐπ. Χ — μηδ' αἰεῖ || μηδὲ αἰεῖ Ω — ἀλλ' ἐν || ἀλλὰ ἐν Ω — καὶ λισσοτέρων || δισσοτέρων, om. καὶ M, δισσοτέραν (?) Ω δισσοτέρον, suprascr. λισσοτέραν Γ
- c. 5. προσβάλλωσιν || προσβάλωσιν Γ — ἐπὶ πόσον || ἐπὶ πόσον Χ — εὐδαιμονοῦσι || εὐδαιμονοῦσιν Γ — μυρμ. || μυρμ. τινας Χ — χαμαιπετεῖς || χαμαι, om. πετεῖς ΩΓ — παντάπασιν || πάντα πασῶν Ω πάντα παθεῖν Γ
- c. 6. περιλαβεῖν || περιβαλεῖν ΩΧ — τοῦτο || τουτὶ ΩΓ ουτὶ (sic) Χ
- c. 7. αὐτός πω || αὐτο ζω Γ — φησὶ τὰγαθά || φῆς τὰ ἀγ. Χ — καὶ τὸ πάντα ἐπ. || om. καὶ Χ — πλούτους δὲ || om. δὲ Χ — ὅσα τοῦ σώματος || ὅσα τ. σ. Ω — ἀφείν || ἀφείν (ἀφείναι?) Ω ἀφηκεν Γ ἀφῆκε Χ — τὸν Ἡρακλέα ἐν τῇ Οἴτῃ || τὸν ἐν τ. Οἴτῃ Χ
- c. 8. εὐδαιμόνα λέγεις || εὐδόκιμα λ. Χ — ἀποτελεσεθῆ || ἀποτεσεθῆ Ω — δουλεύει || δουλεύῃ Ω δουλεύῃ Γ — ὅσιον εἶναι || ὅσ. ἢ ΩΓ
- c. 9. τοίνυν ἄλλα || om. ἄλλα Χ — τὰ ἄλλα καὶ πως ἐκ. || ἄλλα ὅπως ἐκ. Χ — μόνω γὰρ || om. sed margini adscr. Γ — ἐπέστην || ἔπεστιν ΩΓ — ἂ πρόφην εἶδον || ἂ πρότερον εἶδ. Χ — ἰβούλει || βοίλῃ Γ — φῶ τίνα || φῶ τινὸς Χ — Μηδαμῶς || μηδαμοῦγε Χ — ἐκείνον || ἐκείνος Ω — ἀφείλοντο || ἀφείλαντο Γ (a in ras.) — ἀρχοντα ἔναγχος || ἀρ lac. ἔναγχος Ω — ἐκείνος || om. ΧΩΓ — ἀπέτραγεν || ἀπέροραγεν Ω
- c. 10. διατέθεικεν || διατέθηκεν Γ — τί δαί || τί δὲ Γ — ὦ μακάριε || ὦ μ seq. lacuna Ω — σννευδ. ἀντῶ πλ. || σννευδ. αὐ τοῦ πλούτου ΩΓ σ. ἀντῶ τοῦ πλούτου Χ
- c. 11. παρ' Εὐκράτει || περὶ Εὐκ., suprascr. eadem m. παρ' Γ

- πλέον || πλείω ΩΓ — μόνον || πόνον? Ω — Μίδα || μίδον ΩΓ
- c. 12. εἴτι || ἤτι ΩΑ — τοιοῦτον || τοιοῦτο Γ — οὐδ' || οὐδὲ Γ — ἀναίμωτι || ἀναιμωτὰ, fort. ἀναιμωτεῖ Ω — ἐλεγκτικός || ἐλεκτικός Α — αὐτὸν || αὐτὸν Α — εἶκειν || ἤκειν Ω — κρείττωσιν || κρείττωσι Ω
- c. 13. οἴσῃ || οἴσει Γ — γενοίμην || γενέσθαι ΩΓΑ — ἐφίετε || ἐφίεται Α — βούλῃ || βούλει Γ — ῥᾶον γὰρ ἂν μαθ. || ῥᾶστον γὰρ μ. om. ἂν Α — μάθοις || μάθης ΩΓΑ
- c. 14. ἄλλοι || οἱ ἄλλοι Ω — Ἐπικούρειοι || ἐπικούριοι ΩΓ — ἐν ἦν αὐτῶν, ἀλλ' οὐ πάντα || ἐν ἦν αὐτῶν καὶ τῶν ἄλλ' οὐ π. Α
- c. 15. τῷ τότε || τῷ ποτε ΩΓ — τὸ πρῶτον || τὸ πρῶτον σὶ ΩΓ — δ' ἄλλων || δὲ ἄλλων Ω — ταῦτ' ἔτεκμ. || ταῦτα' ἐτ. Γ — ἀλλ' οὕτως || ἀλλὰ οὕτ. ΩΓ — εἰσί || εἰσίν Γ — σὺ πιστ. || σοὶ π. Γ
- c. 16. Ἐπικουρείων || ἐπικουρίων ΩΓ — αὐτοὺς δηλαδὴ || δηλ. αὐτοὺς Ω — ἀλλ' ἐξᾶπ. || ἀλλὰ ἐξ. Ω — Ἐπικουρείοι || ἐπικούριοι Γ — οἱ Περιπαθητικοὶ || om. οἱ ΩΓ — γινώσκουσι || γινώσκουσιν Γ
- c. 17. ἀλλ' οἱ || ἀλλὰ οἱ ΩΓ — [οὔτοι . . . φιλοσοφοῦντες] || habent ΩΓ — ἀλλ' οἶει || ἀλλὰ οἶει Ω — ἀνὴρ || om. ἀνὴρ Ω — ἐπίστευσε || ἐπίστευσεν ΩΓ — τῶν κρειτόνων || καὶ τῶν κρ. ΩΓ — οὐ γὰρ ἂν || ἂν om. Γ — πιστεύσαιμι || πιστεύσαι Γ — οὐ γὰρ ἂν . . . λέγοντι || οὐ γὰρ πιστεῦσαι σοὶ τοιαῦτα λέγοντι Ω
- c. 18. ἄχρι || ἄχρις Ω, ἄ suprascr. rec. ut vid. m. ἄχρι Γ — φησι || φησιν Γ — διαγινώσκειν || διαγινώσκειν Γ
- c. 19. τοῦτ' ἔφησθα || τοῦτο ἐφ. ΩΓ — δυνάμενος || δυναμένω Ω — δυναμένωι Γ — ὥσι || ὥσιν Γ
- c. 20. προσήεις || προσείης ΩΓ — ταῦρον || ταῦρόν τινα ΩΓ — τὴν Αθ. δὲ || τὴν δὲ Ἀθ. Ω — ἀναπετασθεισῶν || ἀναπεταθεισῶν Ω — βούλεται || βουλείεται Ω — εἰ ψεύδεται || ἢ ψεύδεται Γ — ἔοικε || ἔοικεν Γ — βούλεται || βουλεύεται Ω
- c. 21. ἀποκρύπτῃ || ἀποκρίπτει — ἐθέλεις || ἐθέλης Ω

- c. 22. βιοῦσι || βιοῦσιν
- c. 23. Νῆ Δί' || νῆ Δία ΩΓ — ἐπὶ τούτω || ἐπὶ τοῦτο Ω —
τῶν δ' ἄλλων || τῶν δὲ ἄλλων ΩΓ — τὸν λόγον ||
om. τὸν ΩΓ — ἀπορρίψαντα || ἀπορρίψαντας ΩΓ
- c. 24. ποιήσεσθαι || ποιήσασθαι Ω — φρατρίας || φατρίας (sic)
ΩΓ — πιθόμην || ἐπιθόμην Ω — εἴ γε || ὡς εἴ γε Ω
— καὶ δὲ || καὶ ἤδη ΩΓ — οὐδὲ || οὐ Ω οὔτω in ras.
Γ — λαμπρῶν || λαμπρὸν Γ τῶν λαμπρῶν Ω — τὴν
πόλιν || om. τὴν ΩΓ
- c. 25. ὅσον μὲν || σὸν μὲν ΩΓ — ἐπὶ τῷ ἰπ. || ἐπὶ τὸ ὑπ.
ΩΓ — πολλῇ || πολλῆι Γ — τις ἐπὶ τὰς ἄρκτους ||
τῆς ἐπὶ τ. ἄρκτ. ΩΓ — εὐδρος || ἐνδρος ΩΓ —
οὐδὲν || καὶ οὐδὲν Ω — καὶ δίψος || κ. δ. bis Ω —
ἐναντιώτατα || ἐναντιώματα Γ
- c. 26. ἐκάστης || ἑκαστος ΩΓ — δ' ἄλλους || δὲ ἄλλους Ω —
ἄλλοις || ἀλλήλοις ΩΓ — ἀκολοθήσαντας || ἀκολο-
θήσοντας ΩΓ — ἐαντῶν || αὐτῶν ΩΓ — αὐτῶν ||
om. Γ
- c. 27. προοδοιοπορηκόσιν || προοδοιοπορηκόσιν Γ — πῶς τοῦτο
φήσ; || om. Γ — τὸν ἡγεμόνα || καὶ τ. ἡγ. Ω — εἶδεν ||
ἴδεν Γ — ἢ δέον || ἠδέως ΩΓ — ἐστι || ἐστιν Γ —
παραπαίει || παραπαίη Ω — οἴεσθαι || οἴεσθε Ω —
εἰς Ὑπερβορέους || ἐς Ὑπερβ. Ω
- c. 28. οὐδ' ἐκεῖνο || οὐδὲ ἐκ. Ω — καὶ ἐν τῷ μ. χ || om. καὶ
Ω — οὐδ' ἐς || οὐδὲ ἐς ΩΓ — ἰόνιον || ἰώνιον ΩΓ
— οὐδ' αἰτ. || οὐδὲ αἰτ. Γ — τάληθοῦς || τῆς ἀληθοῦς
ΩΓ — πελειάδα || πελιάδα Γ — ἐπιδῶ τῇ πνεούσῃ
τις αὐτὸν || ἐπιδῶ τις αὐτὸν τῇ πλεούσῃ ΩΓ — ἀλλ'
ἀνάγκη || ἀλλὰ ἀν. Γ — ἀναβάντα || ἀναβάντας ΩΓ
— οὔριον || οὔρειον Ω
- c. 29. ἄμεινον || ἀμείνων Ω — ἐθελ. γε || ἐθελ. δὲ Ω — ἐψη ||
ἔψει Γ — ἂν ἐλθεῖν || ἀνελθεῖν Ω — τοιοῦτον || τοι-
οῦτο Ω — ἄχρι || om. sed suprascr. Γ ἄχρις Ω —
τάληθῆ || τάληθῆ ὑπισχνούμενον ΩΓ
- c. 30. Ἀριστοτέλην || Ἀριστοτέλη Γ — δικάζονται || δικάζοντο
Ω — τοῖς δικασταῖς ποιεῖν || ποιεῖν τοῖς δικασταῖς Γ

- c. 31. εἶδες || om. ΩΓ — τοῦτο καὶ πάνυ || καὶ τοῦτο π. Γ
- c. 32. κείσθω τις ἡμῖν, ὦ Ανκίτε || ὦ Α. κείσθω τις ἡμῖν ΩΓ
— μήτε ὀλωσ || μηδὲ ἔλ. Γ — ἄν σοι || om. ἄν ΩΓ —
ἀποκρίνομαι || ἀποκρίνομαι Ω — καὶ διεξιέσει || om. καὶ Γ
- c. 33. ὡς τὸν ἀνταγ. || om. ὡς ΩΓ — ἀνταιρομένον || ἀντε-
ρομένον Ω ἀντέρομένον Γ — ἀπαγορεύση || ἀπαγο-
ρεύσει Ω — οἴσθαι || οἴσθαι ΩΓ — ὅμοιον || ὅμοιος
Γ — ἄν εἶναι || ἄν εἶη Ω — διεξεληλυθεν || διεξῆλ-
θεν Γ — ἐμπέση || ἐμπέσει Ω — διαδιδράσκοντα ||
ἐπιδιδράσκοντα Ω — γέ τοι || lacuna in Ω — τοῦ
τόνου τῆς πληγῆς || τοῦτον οὐ τῆς πληγῆς Ω — διε-
λαύνουσι || διελαύνουσιν Γ — οὔτω || οὔτως ΩΓ —
πιστεύουσι || πιστεύουσιν Ω — πρὸς ἐκείνας, καὶ κρα-
τήσαντες || πῶς ἐκείνων κρατήσαντες Ω — καὶ κρατησ. ||
om. καὶ Γ — λείσσοι || lacuna in Ω — ἕκαστος ||
lac. in Ω
- c. 34. δοκεῖ || δοκῆι Γ — ἐκ Σικ. || ἐκεῖ Σικ. Ω — ἐπὶ πολὺ ||
ἐπὶ τοῦ c. lacuna Ω — τολμῆσαι || καὶ τολ. Ω — τὴν
ἐαντοῦ || om. τὴν Ω, αὐτοῦ om. τὴν Γ — ὁ Ἐρμόλαος ||
om. ὁ Ω — εἶπερ || ὑπὲρ? Ω — ὀρηθῆσαι || ὀρηθῆσαι
μὴ ΩΓ — ἄχρι || ἄχρις Ω
- c. 35. Ἀριστοτέλην || Ἀριστοτέλη Γ — νῶ || νῶι Ω — μόνα ||
μόνον ΩΓ — τέτταρα || τέτταρον Ω — μόνοις || μόνον
ΩΓ — γένοιτο || γένοιτο ΩΓ — οὐδ' ἄν || κἄν Γ
- c. 36. τί δαι || τί δέ Γ — Ἐπικουρείω || ἐπικουρίω ΩΓ —
μή πῶς με παραλογίζη || μή πῶς με μὴ παραλ. ΩΓ —
εἰ οὔτως ἔχει || ἴ' οὔτως ἔχει Γ — Ἐπικούριοι || ἐπι-
κούριοι Γ — ἠγῆσθε || ἠγῆσθαι Γ — Ἐπικούριοι ||
ἐπικούριοι ΩΓ — νομίζη || νομίζει ΩΓ — πλεονεκ-
τικῶς || πλεονεκτικὸς Γ — αὐτοῖς || αὐτὰ Ω — τοῦτο ||
αὐτὸ Γ — οἶμαι || om. Ω — Στωϊκῶν || στωϊκὸν Γ
στοικὸν Ω — μόνων || μόνον ΩΓ — ὄρα || ὄρα Γ —
δικάζειν || διδάξειν Ω
- c. 37. Ἀσκληπιεῖον || ἀσκληπεῖον Ω — ἀξιῶσομεν || ἀξιῶσω-
μεν Γ

- c. 38. ἢ ὄλωσ || ἢ εἰ ὄλωσ Ω — πρῶτον || πρότερον ΩΓ — ἀπολόμενον || ἀπολώμενο Γ — λέγουσι || λέγουσιν Γ — οἱ δὲ ἀργύρου || οἱ δὲ περὶ τῆς ἕλης αὐτῆς ὁμολογοῦσιν· ἀργύρου Ω — εὐφης || εὐφεις Γ — ἀπολόμενον || ἀπολώμενον Γ
- c. 39. τὸ ἱερόν || om. τὸ Γ — ἀπολομένην || ἀπολωμένην Γ — λαϊὰ || παλαιὰ — Ἑλληνοδικαῖς || Ἑλληνοδικαῖς^{αις} Γ — οἰκοῦν ἄν || om. ἄν ΩΓ
- c. 40. γράμμα || γράφουσιν ΩΓ — οὕτω || οὕτως ΩΓ — τῷ . . . ἀνεσπακίτι || τὸν . . . ἀνεσπακίτα ΩΓ — τῷ τὸ βῆτα || om. τῷ ΩΓ — ταῦτά || ταῦτα Γ — γάρ || om. ΩΓ — οἶον || ὄλον ΩΓ — περιμένων || περιμένειν ΩΓ — μικρὰ εὐτυχία || μικρὰ τις εὐτ. Ω
- c. 41. Ἐχ' ἀτρέμας || ἔχε ἀτρέμα Ω — ἐπισκοπεῖς || ἐπισκοπῆς Γ — συζεύξῃς || συζεύξεις Γ — ἐστὶ || ἐστὶν Γ — τῷ Α || τὸ Α, Γ
- c. 42. ἐντύχοις || ἐντύχῃς ΩΓ — ἀνεσπάκασι || ἀνεσπάκασι Γ — ὦ Ἐρμότημε ἐπαινέσω σε || ἐπ. σε ὦ Ἐρμोट. ΩΓ — θέλεις || ἐθέλεις Γ — γ' ἐμοὶ || γε ἐμοὶ Ω — τὸ τοιοῦτον || om. ΩΓ
- c. 43. τῶν γρ. || om. τῶν Ω — τοῦ Α || om. τοῦ ΩΓ — ἄχρι || ἄχρις Ω — ἄν || om. ΩΓ — ἐς ἔν || εἰς ἔν Ω — τί δέ || τί δαί Ω — ἐξελόντες || ἐξεληθόντες ΩΓ — καὶ τὸ Σ καὶ τὸ Ζ || καὶ τὸ Ζ καὶ τὸ Σ, Γ — γράφοιμεν || γράφωμεν Ω — διαγνώση || διαγνώσει Γ
- c. 44. ὄντας || om. ΩΓ — φέρε δέ || φέρε δὴ Ω — ἐπιγράψωμεν || ἐπιγράφομεν ΩΓ — ἐνάτω || ἐννάτω ΩΓ — ἀποκρίνωμαι || ἀποκρίνομαι ΩΓ
- c. 45. μέλλει || μέλλοι Γ — πιστεύοιμεν ἄν || om. ἄν ΩΓ — οὐδέν || οὐδαμῶς, suprascr. δέν Γ
- c. 46. ἄνδρα || in ras. Ω
- c. 47. οὐκ ἀπαγορευτέον || οὐκ ἄν ἀπ. Ω — μηρόμενοι || μηριόμενοι Ω — ἐξιέναι || ἐξεῖναι Ω — τίς οὖν ἄν || τίς ἄν οὖν ΩΓ — ποιῶμεν || πιῶμεν Ω — εὐμαρῶς ἄν || ἄν εὐμαρῶς Γ, om. εὐμαρῶς Ω

- c. 48. μή μοι ἐξαίρει || om. μή ΩΓ — Ἐπικοίρειοι || ἐπικούριοι ΩΓ — αἰρέσεως || προαιρέσεως Γ — ταῦτα εἰδέναι πάντα || πάντα εἰδέναι, om. ταῦτα ΩΓ — οἶδε || οἶδεν Γ — λογισώμεθα || λογισόμεθα Ω — τοσαῦθ' ἕτερα || τοσαῦτα ἕτερα ΩΓ — αἰρέσεις || προαιρέσεις Γ — ἀφαιρῶμεν || ἀφαιροῦμεν ΩΓ — πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν || om. καὶ ἑκατὸν Ω πέντε καὶ δέκα Γ
- c. 49. τί οὖν ἂν πάθοι τις || om. ἂν Ω τί οὖν πάθοι τις ἂν Γ — τοῦτ' εἶναι || τοῦτο εἶναι ΩΓ — τὸ μὴ εἰδέναι || μη om. sed suprascr. Γ — οὐχ ἔξομεν || οὐχ ἔξομεν Γ
- c. 50. οἶδ' ὅπως || οἶδα ὅπ. ΩΓ — δέον || om. Γ — ἧ τις ποτὲ καὶ ἐκαλεῖτο || εἴ τις ποτὲ ἐκαλεῖτο, om. καὶ ΩΓ — μῆμιστον || μιστον? Ω
- c. 51. ἀλλ' ὑβ. || ἀλλὰ ὑβ. Γ — ὑβριστῆς || ὑβριβῆς? Ω — ἑαντῆ || ἑαντῆς Ω — τεύξεσθαι || τεύξασθαι Ω
- c. 52. ἐκάστη || ἐκάστην Ω — δὲ ἀληθῆς || δ' ἀληθῆς Γ δ' ἀληφῆς Ω — ὄτω ἂν πρώτῳ ἐντύχης || ὄτ. πρώτῳ ἂν ἐντύχοις ΩΓ
- c. 53. βιῶση || βιῶη Ω — ἐπαινοῦσι καὶ μαρτυροῦσι || ἐπαινοῦσιν καὶ μαρτυροῦσιν Γ — δεήσει || δεήση (?) Ω — ἄχρι || ἄχρισ Ω — ἀποφαίνωνται || ἀποφαίνονται Ω — φιλοσοφοῦσι || φιλοσοφοῦσιν Γ — μνημονεύεις || μνημονεύης Γ
- c. 54. ἐκάστη || ἐκ. τοσαύτη Ω τοσαύτη Γ — κατακεκαλυμμένον || κεκαλυμμένον ΩΓ — οὐ πᾶν ἀναγκαῖον || καὶ πᾶν ἀν. ΩΓ — ἀλλ' ἔστι || ἀλλ' ἐν ἔστι Γ ἀλλ' ἔνεστι Ω
- c. 55. εἰδείη ἂν || εἶδ. κᾶν Γ — ἰδὼν || εἰδῶν Ω — ἀποκρίνωμαι || ἀποκρίνομαι ΩΓ — ὥπται || ὦ παῖ Γ
- c. 56. ἐκάστοις || ἐκάστης Ω
- c. 57. θυσιάζης τῷ || θυσιάζη τῷ Ω θυσίας ζητῶν (sic) Γ — παρακαλῆς || παρακαλεῖς Γ — ἀλλ' ἔς || ἀλλὰ ἔς Γ — γραμματία || γραμματεῖα Ω — ἀνελέσθαι || corr. in εἰ Ω — γραμματίων || γραμματείων ΩΓ
- c. 58. ἐν τῇ πολει || om. Ω — ὁ οἶνος || om. ὁ ΩΓ — ταῦτ' ἔλεγες || ταῦτα ἔλεγες ΩΓ — Ταχ' ἂν || τάχα ἂν ΩΓ — κατὰ || καὶ suprascr. κατὰ Ω

- c. 59. ἀλλ' ὄνησας || ἀλλὰ ὄν. ΩΓ — τοῦτ' ἐφησ || τοῦτο
ἐφησ ΩΓ — εἰ μὴ || εἴη ΩΓ — λέγεις || λέγης Γ — εἴκο-
σιν ἔτη || εἰζὸς ἔτι ΩΓ — ἀλλ' ἀπέχρη || ἀλλὰ ἀπ. ΩΓ
- c. 60. ἀλλ' αἰεὶ || ἀλλὰ αἰεὶ ΩΓ — ὁ οἶνος αἰεὶ || om. αἰεὶ Ω —
ἦν μὴ || εἰ μὴ Γ — οὐποτ' || οὐπωτ' Γ — διψῆν || δι-
ψεῖν Ω — νάματος || ναίματος Ω — ἔοικε || ἔοικεν Γ
- c. 61. τῷδε || τό δε Γ — ἄλλα ποικίλα. πρόσκει || ἄλλα ποικ.
πρός. εἰ Ω — μάθοις || μάθοι Γ — σὺ αὐτὴν || αὐτὴν
σὺ Γ — ὡς και || om. ὡς ΩΓ — ἐλάττων || ἔλαττον ΩΓ
- c. 62. κονεῖω || κονίω Ω — ἀκονίτω || ἀκονίω Ω — ἀπο-
κτείνειεν || ἀποκτείνει ΩΓ — ἀποθάνοι ὁ προσερευ-
κάμενος || ἀποθάνοιο πρ. Ω
- c. 63. ἔτη χροῖ || χροῖ ἔτη Γ — ἥλιον δῆναι || δ. ἥλιον ΩΓ —
πρόσθεν || πρόσθε || ΩΓ — δοκεῖς || δοκεῖ Ω — αι-
τιάσθαι || αιτιᾶσθαι Ω — δ' ἐκεῖνον || δὲ ἐκεῖνον ΩΓ
- c. 64. ὄξεος || ὄξεως Γ
- c. 65. καθέντες || καταθέντες Ω — τοιοῦτον || τοῦτον Ω —
γάρ με || με γὰρ Ω — νεῖν || in ras. Ω — ἐργασώ-
μεθα || ἐργασόμεθα Ω — ἀγροοῦσι || ἀγροοῦσιν Γ —
ἦ σοι || εἶ σοι Ω
- c. 66. Πῶς οἶόν τε || Πῶς οἶόν τε οὕτως Γ — κατὰ τύχην ||
om. κατὰ ΩΓ — ἅπαντας || ἅπαντα ΩΓ — ταῦτα ||
ταῦτα Ω — δ' οἶμαι || δέ μοι ΩΓ — πιστέον || πιστέον
Ω — ἐξενρεῖν || ἐνρεῖν Ω
- c. 67. φῆς || φηῖς Γ — ἐξ ὧν || om. ἐξ ΓΩ — λογιζόμενος ||
ὑπερεξέπιπτες || om. sed marg. adser. Γ — γίνεσθαι ||
γίνεσθαι ΩΓ — ὦ Ἐρμ. || om. ὦ Ω
- c. 68. οὐκ ἀκούεις || om. οὐκ Γ — Ἐπικουρείων || ἐπικουρίων
Γ — και διαγρῶναι || om. και Ω — και πειραθῆναι ||
και supraser. rec. ut vid. m. Γ — και σὺ || και σοὶ Γ
— ἀκίβδηλα || ἀκίβδηλα Ω — εἴ ποτε || εἴ τε Ω —
ἦεις || εἴης ΩΓ — κωλύσει || κωλύση Ω — ἔση || ἔσει
Γ — ὅ τι || ὅτω Ω
- c. 69. εὐροις || εὐρης Ω εὐρεις Γ — βέλτιστον || βέλτιον Ω
— ταῦτ' ἀμείνω || ταῦτα ἀμ. ΩΓ — διακριτικούς ||
διακριτικας Ω

- c. 70. διαγιγνώσκειν || διαγινώσκειν Ω — τοῖς πάνν || ταῖς πάνν ΩΓ
- c. 71. εἰργάσω || ἠργάσω Γ — ἐννοήσης || ἐννοήση Ω — δακρυοί || δακρυέι ΩΓ — ἐς τὸν οὐρ. || εἰς τ. ο. Ω — αὐτῷ || αὐτῶ Γ — κενὴν μακ. || κενὴν καὶ μ. ΩΓ — πλουτοῦσιν || πλουτῶσιν Ω — ἀνορύττουσι || ἀνορύττουσιν Γ — βασιλεύουσι || βασιλεύουσιν Γ
- c. 73. ἔστι || ἔστιν Γ — [εἶναι] || hab. ΩΓ — ἡ ἀνθρωπ. || om. ἡ Γ — λαβὴν || λαβεῖν Ω — ἔστι || ἔστιν Γ — ἔλαθε || ἔλαθεν Γ
- c. 74. πιστεύσας || πιστεύσεις ΩΓ — καὶ τὰ λοιπὰ || om. καὶ ΩΓ — ἦσθιε || ἦσθιεν Γ — δῶς || δῶς Γ — ἔστι || ἔστιν Γ — εἴ πη || εἴ τι ΩΓ — γένοιτ' || γένοιτο Γ — ἀριθμήσας || ἀριθήσας Ω — μέχρι || μέχρις Ω — ὄτον || ὄτε Γ — ἐθελήσῃ || ἐθελήσῃ Γ
- c. 75. ἐναποθνήσκουσι || ἐναποθνήσκουσιν Γ — πράγματα παιδων || παιδ. πραγ. ΩΓ — ἐμμένουσι || ἐμμένουσιν Γ — ἔχωσι || ἔχουσι Ω, gas. in ω Γ — καὶ ἄλλους || om. καὶ ΩΓ — ἢ οὐδὲν || οἱ οὐδὲν Ω — εἰδότες || εἰδόντες ΩΓ — δειλίας || διλίας Γ
- c. 76. ἡλίκα || ἠνίκα Ω — οἱ || οἷ Ω — πάντα || πάντας Ω — ἄν ἄμεινον || om. ἄν Γ — εἰδείης || εἰδοίης ΩΓ — [καὶ Στωϊκῶν τῷ ἄκρω] || ἐς Στ. τῷ ἄκρω Ω — μήθ' || μήτε Γ
- c. 77. ψεύδη || ψεύδη Γ — τί δ' οὐν || τί γοῦν Ω — ἔστι || ἔστιν Γ — εἰ τις || ἢ τις Ω — κάγαθοι || καὶ ἀγαθοὶ Ω
- c. 78. ἔχε ὄλον συλλαβῶν . . . τοσοῦτων || ἔχε ὄλον συλλαβῶν, τὸ μὲν δὴ πρῶτον τῶν πόνων τῶν τοσοῦτων Γ — προγυμνάξεις || προγυμνάξης Γ — ἐς ἐκ. || om. ἐς Γ — τοσοῦτον || τοσοῦτο Ω — εὐτρεπίζοι || εὐτρεπίζει ΩΓ — ἄχρι || ἄχρις Ω
- c. 79. πω || om. Ω — καθίστησι || καθίστησιν ΩΓ — πτίττοι || πτήττοι Γ πήττοι? Ω — πτίτων || πτήσων Ω πτήτων Γ
- c. 80. δοκεῖ || δοκῆ Ω — τί σιγαῶς || τίσι γε Ω τί σί γε Γ — ὀφλήματος || ὀφειλήμαντος Ω

- c. 81. ἐπεὶ || ἐπὶ Ω — ἀλλὰ || ἀλλ' Γ — ὁ δ' || om. Ω —
διέφθειρε || διέφθειρεν ΩΓ — ἔφρυγε || ἔφρυγον Γ —
ἐρράπισεν || ἐρράπισε Γ — ἔχοι || ἔχει ΩΓ — εἶχε ||
εἶχεν Γ — ὠφελῆσθαι || ὠφελεῖσθαι ΩΓ — αὐτὸν ||
αὐτὸν Γ — Ἄλλ' ἦν || ἀλλὰ ἦν ΩΓ
- c. 82. δημίῳ || δημῶι in ras. Γ — ὦν β. || ὄν β. ΩΓ — ἀπι-
τέον || ἀπιτητέον Ω — ἐκεῖ μένοντες || ἐκεῖ με μένοντες
Γ — μεμάθηκε || μεμάθηκεν Γ
- c. 83. τί δ' || τί δὲ Γ τί δαὶ Ω — μου || in ras. Γ με Ω —
καθίκετο || καθήκετο Ω
- c. 84. κυματογῆν || κυματοδῆν Γ — καὶ ἀχθεσθαι || om. καὶ
Γ — συμπολιτεύῃ || συμπολιτεύσοι? Ω
- c. 86. κεκολασμένην || κεκλασμένην Γ — ἀλλ' ἀν. || ἀλλὰ ἀν.
Ω — φασὶ || φασίν Γ — ἄξων || ἄξειν ΩΓ — ἐς || εἰς
Ω — ὁδῶ || ἐν ὁδῶ Ω

LUCIANI HERODOTUS S. AETION.

Lectiones codicum Gorlicensis = A

Marciani 434 = Ω

Vaticanorum 87 = Ξ, 90 = Γ

Parisinorum 2954 = M, 3011 = C

Palatini (Vatic.) 73 = Pal.

collatae cum editione Teubneriana.

- c. 1. πάντα || om. ΞΜ — συγγράμμασι || συγγράμμασιν ΓΜ —
πέρα || παρὰ Α — ὡς πολλοῦ ἄξιος || ὅς (sic) πολλαχῶς
ΩΑ ὡς πολλαχῶς ΓCΞΜ Pal. — ἅπασιν || om. M —
ἄλλος || ἄλλως Pal. — πλεύσας γὰρ || om. γὰρ ΑΩΜ
— γένοιτο || γένηται Ξ — συγγραμμάτια || συγγραμ-
ματεῖα Ω — ἐν τῷ τοιούτῳ || om. τῷ M — ἠξίον ||
ἠξίον Ω — οὐδὲ || οὐδὲν Pal. — κατ' ὀλίγον || κατ'
ὀλίγων Pal. — ἀγείρειν || ἀγείρων ΑΓΩPal.CMΞ —
συλλέγειν || συλλέγων ΑΩΓCΜΞ — εἰ δυνατὸν || om. AC

- που λαβεῖν || προουλαβεῖν AC — τοὺς Ἑλλ. || τὰς Ἑλλ. Pal. — ἐνίστανται || ἐνίσταται expuncto ν ΓPal.Α — ὁ Ἡροδ. || om. ὁ ΩΑ — ἐκεῖνο || ἐκεῖνον ΩΑ — ἦκειν οἱ νομίσας || νομίσας, om. ἦκειν οἱ Pal., ἦκειν νομίσας, om. οἱ M — πλήθουσαν || πλήθουσ (sic) M — τηρήσας || συντηρήσας M — ἀπανταχόθεν || ἀπανταχόθε Pal. — συνειλεγμένων || συνηλ. Pal. — παρελθὼν || παρελθὼν Pal. — ἐς || εἰς M — παρείχεν ἑαυτὸν Ὀλυμπίων || Ὀλ. παρείχεν ἑαυτὸν ΑMPal. παρείχε ἑαυτὸν, om. Ὀλυμπίων Γ
- c. 2. πολλῶ || πολὺ ΩΓPal.MΑ — αὐτούς || αὐτοῦ ACΑ — ἐκ τῆς π. || om. ἐκ MΑ — πού γε || πού ἄν M — ἐδεικνυτο ἄν || ἐδείκνυον, om. ἄν M — δακτύλω || δακτυλίω AC — νίκας ἡμῶν || ν. ὑμῶν M — τοιαῦτα ἐκεῖνος || τοιαῦτ' ἐκ. Γ — ἀπέλαυσε || ἀπήλαυσε CΑ — πάνδημον τινα καὶ || πανδήμονα, om. τινα καὶ Pal., πάνδημόν τινα om. καὶ MΑCΑΩ, om. sed suprascr. καὶ Γ
- c. 3. ταύτην || τοιαύτην AC — Πρόδικος || om. AC — ὁ Κεῖος || ὁ Κίος Pal. ὁ Κιος Α — Ἀναξιμένης || ἀναξῆς MΓ — ὁ Χίος || ὁ Χίος Α ὁ Χεῖος Γ — ὁ Ἄκραγ. || om. ὁ ACΓ (in Γ suprascr.) — ἔλεγον || om. Α., λέγον (?) C
- c. 4. συγγραφέας || συγγράφους Pal. — ὄπον καὶ || om. καὶ ΑΓPal.CMΑ — τὸν Ῥωξάνης || τῆς Ῥωξ. M — τὴν εἰκόνα || om. C
- c. 5. ἤρετό τις || ἦετό τις Pal. — καὶ σοὶ || καὶ σὺ Pal. — Ῥωξάνη || Ῥοξάνη Pal. — παρθένου || om. AC — μειδιῶντες || μηδιῶντες Pal. — Ῥωξάνην || Ῥοξάνην Pal. — ἀφαιρεῖ || ρεῖ in ras. C — κατακλίνοιτο || κατακλῆνοιτο Pal. — Ῥωξάνην || sic hoc loco Pal. — ὁ βασιλεὺς δὲ || om. δὲ AC — συμπάρεστι || συμπαρέστη ΑPal. πάρεστι (?) M — μειρακίῳ || μειρακίῳ Ω — Ὑμέναιος || Ὑμένεος Pal., suprascr. αὶ Γ — ἐπεγέγραπτο || γέγραπτο C — ἐτέρωθι || ἑτερωθῆ Pal. — ὁπότε || ὁπότε ἄν Α — κατακείμενον . . . ἀσπίδος || om. Α — ἐσελθὼν || εἰσελθὼν M
- c. 6. ταῦτά ἐστιν || om. Γ — τοῦ Ἀλεξάνδρου || τὸν τοῦ Ἀλ. ΓPal.MC — καὶ ὅτι || om. καὶ Α — ἐπελέληστο || ἐπε-

- μέληστο Pal. ἐπιλέληστο AC — ἀντὶ ἢ αὐτῆ Pal. —
 Ἀλεξάνδρου ἢ τοῦ Ἀλ. A —
 c. 7. ἐπ' ἐκείνον ἢ μετ' ἐκ. A — συγγραφέα ἢ γραφέα AC —
 Ἑλλησι τὰς ἢ om. ΓM — νίκας om. AΠΓPal.C — Ἑλ-
 λησι . . . νίκας ἢ Ἑλληνικὰς ΩM — διεξιόντα ἢ διεξιούσιν
 M διέποντα AC — ὁ ἀνὴρ ἢ om. ὁ ΓPal.ΩA — ἐμαν-
 τὸν ἢ αὐτὸν (?) Pal. — ἐσκόπονν ἢ ἐσχοπόνειν MΓPal.A
 — χρηστέον ἢ χρησ(ῖν ras.)τέον Γ πρακτέον ΩPal.CM
 — ἀπασίν ἢ ἀπάσι A — ἐμῖν ἢ om. A — περιόντα ἢ
 περιόντα Γ — συγγενέσθαι ἢ συγγίνεσθαι Ω συγγίνε-
 σθαι A συγγίνεσθαι M — τῇ πόλει ἢ om. τῇ A — τήνδε ἢ
 τήντε M — ἐς μέσον ἢ εἰς μ. Pal. — ἐς δέον ἢ εἰς δ.
 ΓCMΩA — οὕτως ἢ οὕτω A
 c. 8. ἀπάντων Μακ. ἢ M. ἀπάντων APal. — καὶ ἢ om. A —
 ὑποδέχεται πόλις ἢ ὑποδέχονται αἱ πόλεις ΩAΓC —
 στενοχωρίαν ἢ στενοχωρείαν Pal. — καλύβας ἢ καλίβας Ω
 λύβας C — οὐ συρφ. ἢ ο (sic) συρφ. Pal. — ἀθλητῶν ἢ
 ἀθ. δὲ CAΠ — ῥητόρων ἢ ῥήτρων A — συγγραφέων ἢ
 ξυγγραφέων A — φαίνεται ἢ φανήσεται A — Μίλωνι ἢ
 Μήλωνι Pal. — παραθεωρήτέ με ἢ παραθεωρεῖτέ με A
 παραθεωρηταί με A — ἐπ' ἐμαντοῦ ἢ ἐφ αὐτὸν A, ἐμαν-
 τοῦ om. ἐπ' AC — μόνον ἢ μόνον AMΓCPal. — μαστι-
 γώσιμος ἢ μαστιγόσιμος Ω μαστιγος AC

LUCIANI ZEUXIS S. ANTIOCHUS.

Lectiones codicum Vaticanorum 87 = A, 90 = Γ

Parisini 2954 = M

Palat. 73 = Pal.

collatae cum editione Teubneriana.

- c. 1. οἴκαδε ἢ οἴκα, supraser. rec. m. δὲ Pal. — ἄχρι τοῦ ἢ ἄχρι
 πον A — ἄλλος ἢ ἄλλως Pal. — συγγραμμάτων ἢ ξυγγο.

- Α — εἶποι || εἶπη Α — ἐκεκήληντο || ἐκεκίνηντο ΑPal.ΓM
 — ἄν || om. ΑΓM — αὐτοῖς φροντίδος || φρ. αὐτοῖς M
 c. 2. εἰρήσεται || εἰρήσεται Α — ἐκεῖνα || om. Α — τοῖς ἐμοῖς ||
 τ. λόγοις ΓM — βαδίζει || εἰ in ras. suprascr. οἱ Γ βα-
 δίζειν Pal. βαδίζοι Α — ὀξέος || ὀξέως Pal. — μὲν τι ||
 μὲν τοι Pal.ΓMΑ — αὐτὸ τοῦτο || αὐτῶ τουτω Pal. αὐ-
 τῶι τούτων ΓM — προσάγεσθαι || προάγεσθαι M πράτ-
 τεσθαι (?) Pal. — οὐδὲ ὄλον || οὔτε ὄλ. ΓMPal.Α — συν-
 επικοσμεῖν τι || om. τι ΓM — ὑπὸ || ὑπέρ? Pal. —
 Ἑλλησιν || Ἑλλησι ΓM — εἶναι || om. ΓM — λέγουσι ||
 λέγουσιν Γ (?)
- c. 3. γραφέως || συγγραφέως Pal. — ὄσα || ὄσα που Pal.Γ —
 καὶ τι || καὶ τοι Pal. — Ζεῦξις || Ζεῦξ. αὐτὸς Pal.ΑΓM
 — δ' αὐτὸ || δὲ αὐτὸ Pal.M — ἀκριβεῖ || ἀκριβῆ, η in
 ras. Pal. — ἐλέγετο || ἐγένετο M — μετὰ τῶν ἄλλων εἰς
 Ἰταλίαν || εἰς Ἰτ. μ. τ. ἄλ. M — Μαλέαν || Μαλαίαν Pal.
- c. 4. Κένταυρος || Κενταύρους Pal. — αὐτη || αὐτὴ ΓM —
 εἰς τοῦπίσω || ἐς τ. Pal. — ἐπεγήγερται || ἐπήγερται
 ΑPal.MΓ, sed in Γ η in ras. — ὀκλάζοντι || ὀκλάζωντι
 Pal. — ὦν καμπύλος || ὁ κ. ΓMPal.(?) — καμπύλος || καμ-
 πῖλλος Pal. — ὑπεσταλμένη || ὑπεσταλμένοι Pal. — οἶοι ||
 οἶον MΑ — ἐκεῖνης || ἐκεῖνος Γ — οὐχ ὄλος || οὐχ ὄλ^ο
 sic Pal. — τὸν ἵππον || τῶν ἵππων Pal. — αἰωρῶν ||
 ἐωρῶν Γ
- c. 5. ὅμως ἔχει || ἔχει ὅμως M — πάντη || πάνν Α — χαίτη ||
 χέτη Pal. — ἀλλὰ καὶ || om. καὶ ΓMPal.Α — ἐξάρας...
 τοὺς || om. ΓMPal.
- c. 6. τὴν θήλειαν || om. τὴν Pal.M — τὸ δ' ἄνω || τὸ δ' ἄλλο Α
 τὸ δὲ ἄλλο ΓM — ἡ ἀρμογὴ || om. ἡ MPal. — λαν-
 θάνει || λανθάνειν Pal. — τὸ νεογνὸν || τῶν νεογνῶν
 ΓMΑ τῶν νεογνῶν (sic) Pal. — ἐν τῷ νηπίῳ || ἐν τῶν
 νηπίων ΓMΑ ἐν τῶν νηπίων Pal. — βλέπονσι || βλέ-
 πουσιν Γ — ἐπειλημμένοι || ἐπειλημμένος suprascr. νοι M
- c. 7. ἐπινοίας || ἐπηνοίας Pal. — ὡς νέαν || om. ὡς ΓMPal.
 — ἡγρομένην || ἡττον ἐτι ΓPal. ἡττω ἐτι M — ἀσχο-

λεῖ || ἀσχολή Pal. — ἀπάγει || ἀπάγη Pal. — Μικκίων || Μικίων Pal. ΓΜ — τῶν δ' ἐφ' ὅτῳ || τῶν δ' αὐ φω-
των (sic) Pal. τῶν δὲ αὐ φώτων ΓΜ — καινοτομία ||
κενοτ. supr. αι Γ

c. 8. οὖν || γὰρ, supraser. οὖν Γ γὰρ Ξ — βούλεσθε || βού-
λεσθᾶί Pal. — εἰδὼς γὰρ || om. γὰρ Pal. Ξ — [τούτους] ||
om. in M, om. sed supraser. Γ, habet τούτους Pal. —
[τούτους] || τούτους γὰρ Pal. Ξ — χαλκοθώρακας || χαλ-
κοθώρακας Pal. χαλκοθωρηκας ΞΜ — ἐπὶ τετ . . . εἵ-
κοσι || om. Pal. — τεταγμένους || τεταμένους M — δ'
ἐκατ. || δὲ ἐκατ. Pal. ΓΜ — ἐπ' αὐτοῖς || ἐπ' αὐτῷ Ξ —
αὐτῷ || αὐτοῖς Γ αὐτοῖς, supraser. ω M — στρατιᾶς ||
στρατείας Pal. ΞΓΜ — πολέμον || μεγάλον Pal. — πελ-
ταστικὸν || πελταστον Ξ — ψιλικόν || σαψιλικόν Pal. —
δὲ ὑπὲρ || δ' ὑπὲρ Pal.

c. 9. κατακρύφαντας || κατακρύφαντα ΓΜPal. — ἐφ' || om. Ξ
— ἐκάτερα || ἐκατέροις ΞΓΜPal.

c. 10. ἐλέφαντα || ἐλέφαντας ΓΞPal. — Γαλάται || Γαλατε(?) Pal.
— εἶδον || ἴδον Γ — προνομαίας || προνομίας supraser.
αι Γ — τὸ τόξενμα || om. τὸ ΓΜ — περιπειρόμενοι ||
περιπειρώμενοι Pal. — οὐκ ἀναιμωτί || om. οὐκ Ξ —
ἀνεκνυβαλίαζον || ἀνεκνυβαλιζον Pal. — ἐπιβάτας ||
ἐπιβαντας Pal. — εἴ τινας || εἴ τινες Pal. — καταλά-
βοιεν || καταβάλοιεν ΞPal. — δ' ὡς || δὲ ὡς ΓΜ —
κατελαμβάνοντο || κατεβάλλοντο Ξ — συναναρρι-
πτοῦντες || αναρριπτοῦντες ΓΜ — ἐς ὕψος ταῖς προ-
νομαίαις || ταῖς προνομαίαις ἐς ὕψος M, om. ταῖς Γ
τὰς προνομαίας ἐς ὕψος Pal. — ὁδοῦσι || ἰδοῦσι Γ

c. 11. ἐς τὰ ὄρη || εἰς τὰ ὄρη ΓΜPal. — Μακεδόνες || Μακai-
δόνες Γ Μακεδόνες Pal. — ἐπαιώνιζον || ἐπαιάνιζον M
— καινὸν || καίνον Γ — ἔπειτα || ἐπί τε ΓΞ

c. 12. με || om. M — ὅμοιον || οἴμοιον Pal. — καὶ τὰ μὲν
ἄλλα οὐκ ἄξια μάχης || om. Γ om. καὶ MPal. — μορ-
μολύκεια || μορμολύκεια Γ — δ' ἐγὼ || δὲ ἐγὼ Γ — ὥσπερ
ἐστὶ || ὡς παρεστι Γ — τεράστιον || τεράστειον Pal.

LUCIANI HARMONIDES.

<i>Lectiones codicum Marciani</i>	434 = Ω (c. 1. 2)
<i>Vaticanorum</i>	87 = Ξ
	90 = Γ
<i>Parisini</i>	2954 = M
<i>Palatini</i>	73 = Pal.

collatae cum editione Teubneriana.

- c. 1. πῶς ἄν || om. ἄν Ω — εἶδονται || εἶρο c. lacuna Ω — ἐδιδάξω με || lac. δάξω με Ω — καὶ ἐμπ. || om. καὶ c. lac. Ω — καὶ ὑποβ. || om. καὶ c. lac. Ω — εὐαφῶς || εὐφρῶς Ξ — ἁρμονίας || ἁρμονίδας Pal. — ἐκμεμάθηκα || καὶ μεμαθ. ΩΓPal. καὶ ἐκμεμ. M — ἐπεθύμησα || ἐπεθύμισα Pal. — οὗτος Ἀρμονίδης ἐκεῖνος || οὗτος ἐκ Ἀρμ. ΩΞΓPal. — ὑπήλησας || ὑπήντησας Ξ ἐπηυλήσας Γ — ἐνίκησας || νικήσας ΞΓPal.M — τὰ ὄρνεα || τὸ ὄρνεον ΩΞPal. — ταῦτ' || τοῦτ' Ξ — ἐστὶ || ἐστὶν Pal. — ηὐξάμην || εὐξάμην ΓM — δεξαίμην || εὐξαιμην suprascr. δε M — εἰ Μαρσ. || om. εἰ Pal. — παιδ. με || om. με Pal. — ὅπως || ὅμως Pal. — ἐπὶ τῇ δ. || καὶ ἐπὶ τ. δ. Pal.M — δόξῃ || δόξει Γ
- c. 2. πλήθη || πλήθει Pal. — οὕτως || οὗτος Pal. — γνωσθήσῃ || γνωσθήσει Pal. — ἀφίξῃ || ἀφίξει Γ — σὺ γὰρ αὐλεῖ || ἀτὰρ αὐλῆ Pal. — τὰ θέατρα || τὸ θέατρον Pal. — δ' ἐπίτομος || δὲ ἐπ. ΩΓΞPal.M — ὀλίγον || ὀλίγων Pal. — ἄγουσα || ἄγουσαν Pal. — ἀμφιλόγως || ἀμφιλογος Pal. — Ἑλλησι || Ἑλλησιν M — οὗτος λ. || οὕτως λ. Pal. — ἐπαινέσουσι || ἐπαινέσω σοι Pal. — οὖν || οὐ Pal. — ἴσασι || εἰσι ΞΓMPal. — ὁ μὲν || om. ὁ Ξ — Ἀρμ. || ὁ Ἀρμ. Ξ — ἔφθη || ἐφθει Pal. — φιλοτιμότερον || φιλοτιμώτερον Pal.Γ — ἀπέθανε || ἀπέθανεν Γ — τοῖς Διον. || om. τοῖς ΞPal.

- σ. 3. οὐδὲ Ἀρμ. || οὐδ' Ἀρμ. Pal. — Ἀρμονίδη || Ἀρμονίδι Pal.
 — πᾶσι || πᾶσιν Γ — ὁ ἀρίστος || ὁ γ' ἀρ. Α ὅς ἀρ.
 Pal. — πιστεύουσιν || πιστεύουσιν Pal. — εἰκότως ||
 δικαίως ΓM — ἀναρ. || ἀναρρίφομεν σοι Α — τὸν ||
 — τὸν Pal. — εἰς κ. || ἐς κ. Pal.M — κοινὸν || κοινῶν Pal.
 — ἐπιδεικνυίμην || ἐπεδεικνύμην ΑΓPal. — Λακεδαιμο-
 νίων || Λακεδαιμόνων Α Μακεδόνων Γ — ἄλλων || ἄλλον
 ΑPal. — δύο ἔφερον || δύο ἔφερον Γ δύο ἔφερε Μ —
 ἐφόρων . . . τῶν || om. Pal. — παιδεῖα || παιδία Pal. —
 με ἐν || μὲν Γ — ἐν τῷ παρόντι || om. ἐν ΑMPal. — γε
 ἐκείνης || τε ἐκ. ΑPal. — σὺ δὲ || om. δὲ ΑPal.Γ — τὴν
 τῆς Αθ. || τὸ τῆς Αθ. Μ
- c. 4. ἐπαινοῦνται || ἐπαινοῦντε Pal. — ὑπνῆμα || ὑπνῆμα Γ
 — οὔτος || καὶ οὔτος Pal. — ἐνδοιάσειεν || ἐνδυναίσειεν
 Pal. — σοί || σοι Pal. — δόξαν || δόξαντα ΓM — βε-
 βαιώσατε || βεβαιώσεται Pal.

LUCIANI SCYTHA S. HOSPES.

Lectiones codicis Marciani 434 = Ω

Vaticanorum 87 = Α, 90 = Γ

Parisini 2954 = Μ

collatae cum editione Teubneriana.

- c. 1. πρῶτος || μόνος Ω πρῶτον ΑMΓ — σοφὸς μὲν || lac. in
 Ω — θῆς τῶν ἀρίστων || lac. in Ω — οὐ || om. Μ, om. sed
 suprascr. Γ — τῶν πιλοφορικῶν || lac. in Ω — ἀλλὰ
 Σκ. || ἀλλ' οὐ Σκ. Μ — οἰοί || lac. in Ω — δέ ἐστι || δ'
 ἐστι ΓM — οὐδ' ἀπῆλθεν || οὐδὲ ἀπ. ΩΓM — ἀπέθανεν ||
 ἀπέθανεν Γ — ἔδοξε || ἔδοξεν ΩΓ — Ἰατροῦ || Ἰατροῦ
 Ω ω in ras. rec. m. Γ — οἱ Ἀθηναῖοι || om. οἱ Μ —
 τοῦτο || τοιοῦτο Μ — τοῦνομα || ὄνομα Μ τῶνομα
 Ω — δὲ αἰτίαν || δ' αἰ (αι rec. m.) τίαν (τι rec. m.) Γ —
 Ζάμολξιν || Ζάμμοξιν Ω

- c. 2. κατὰ || ἐπὶ, suprascr. κατὰ M — ἦ || ἦ, suprascr. τῆ M — τῷ λοιμῷ || τοῦ λοιμοῦ (?) X — ἀκούσαντες || οἱ ἀκ. ΩΓ — ἰατρικὸς || ἰατρὸς XΩ — ὁ δ' οὖν || ὁ δοῦν X — ἐπὶ τῷ μνήματι || ἐν τ. μν. X — Δειμαινέτη || Δημαινέτη ΩΓ — προελθόντα || προσελθόντα ΩΓXΜ — εἰ καὶ || καὶ εἰ M — ἐφαίνετο ἔτι || ἔτι ἐφαίνετο Γ om. ἔτι M — τῇ δεξιᾷ || τῇ δὲ δ. Ω — δὲ ἄνω || δ' ἄλλα X — τὸ πρόσωπον || τὸ πρόσωπ. ὄλον M — που. ἔστι δὲ οὐ || ἔστιν Γ lac. Ω — ἔστι || ἔστιν Γ — εἰς Ἀκαδ. || ἐς Ἀκ. Γ — ἀπόντων || ἀπὶ sq. lacuna Ω — πλὴν ἀλλ' ἔστυπται γε αἰὲ || πλὴν ἄλλο ὅταν (?) lac. αἰὲ Ω — Δί' Δία X — ποτὲ ἴασατο || lac. Ω
- c. 3. ἔξη || lac. Ω — ὁ Ἀναχ. || καὶ ὁ Ἄν. X — δὲ ἄρτι om. δὲ X — φοροδῆς || lac. Ω — ὑπὸ τῶν ὀρώντων || παρὰ τ. ὄρ. X ἐπὶ Ω, ἐπὶ suprascr. eadem ut videtur m. ὑπὸ Γ — σκευῆ || lac. Ω στολῆ M — εὕρισκε || εὕρισκεν X — μετέμελεν || lac. Ω — ἐδέδοκτο || ἐπεδέδοκτο M — ἔμελλεν αὐτῷ ὁδὸς || ὁδ. αὐτ. ἐμ. X — αὐτὸν || αὐτὴ (?) X — πατριώτις || ι in extr. syll. in ras. Γ — οὔσα || lac. Ω — τοῦ δοκιμωτάτου || εὐδοκιμωτάτου om. τοῦ M τῶν δοκιμωτάτων X — ἔσταλμένον || ἔστ. ἐν χρῶ̄ κεκαρμένον ΩΓM — αὐτῶν || αὐτὸν Γ
- c. 4. ἀλλὰ Τόξαρις || ἀλλ' ὁ Τόξαρις X — ἔφη || φησιν X — ἐδάκρυσεν || ἐδάκρυσε Ω — ἐδῆρκει || ἐδῆρκει ΓM — εἰδότα || ἰδόντα Ω — ὡς τις || ὅστις ΓM — ἐς Ἀθ. || εἰς Ἀθ. X — διατρίβει || διατρίβει X, ο in ras. Γ — Ζαμόλξιδος || Ζαμόλξιος M
- c. 5. ἀπέλθοις || ἀπέλθης X — ἀφείη || ἀφίη ΩM, ει in ras. Γ — ἴδοις || ἴδην X, οἰς in ras. Γ — τῶν Ἀθηναίων || τὴν Ἀθηναίων M — οὐ τῶν || οὔτος M — ἀλλὰ καὶ || om. καὶ XΓ — ἀξιοῦσι || ἀξιοῦσιν Γ
- c. 6. δυσπρόσοδος || δυσπρόσοδον M — χαριεῖσθαι || χαρίσασθαι suprascr. εἰ M χαρίσασθαι Ω — πρὸς τὸν Ξένιον || περὶ τοὺς ξένους X (?)
- c. 7. δὲ ἔστι || δ' ἔστι M — τάχει || κείθι Γ — μάθοι || μάθη X — δ' ἦν || δεῖν M — γνήσιον || om. M — ἀποφανεῖς ||

ἀποφανεί M — ὅπερ σοι || om. σοι Γ — σύγε πάντες ||
 σύμπαντες ΩΜΓ — ἐπιλήσῃ || ἐπιλήσει Γ — χρήσῃ ||
 χρήσει Γ

- c. 8. καλοῖς || καλλοῖς Γ — ἐπιμελούμενος || lac. Ω — δια-
 τρήψῃ || διαπρέψει Γ διαπρέψει M διαπρέψη Ξ — τεθη-
 πώς || lac. Ω — σοφίαν || φιλοσοφίαν Ω — ἐκὼν εἶναι ||
 lac. Ω — ὁ Τόξαρις ἐξ || lac. Ω — ἐν ἀκαρεῖ lac. Ω
 — ἐκείνον· οὐ γὰρ || lac. Ω — καὶ || lac. Ω — τοῦτο ||
 τοῦτοι M — καὶ ἐπίλουν || om. καὶ ΩΜ — ἐκείνος ||
 lac. Ω — τὰ τελευταῖα || lac. Ω — δημοποίητος || lac.
 Ω — πιστεύειν καὶ || lac. Ω — οὐδὲ || οὐδὲ γὰρ ἔγρα-
 ψεν Ω — ἀνέστρεψεν || lac. Ω — ἀπέθανε || ἀπέθανεν Γ
- c. 9. βου || lac. Ω — ἴδη || h. l. om. ΜΓ — ἐπαγάγω || ἐπάγω Ω
 ΓΜ — τῷ μύθῳ || ἤδη τ. μ. ΓΜ — ὡς μὴ ἄ || lac. Ω
 — περινοστοίῃ || περινοστοίῃν Ξ — τινός μοι || lac. Ω
 — εἵνεκα || ἔνεκα ΩΓΜ — ρις τὰ νῦν || lac. Ω — γέ-
 ροντα || lac. Ω — ἐπαγομένῳ || ἐπαγομένῳ Γ — δὴ ||
 δεῖν Ξ — ὁμοίον τι || lac. Ω — . . . λιχῶ || lac. Ω —
 βάρβαρος μὲν || om. μὲν Ξ — κάκει || lac. Ω . . . τέ-
 ρους || lac. Ω — κατὰ τ. βασιλικὸν || καὶ τ. β. ΩΓ —
 ἐς τὴν ὄμ. || εἰς τ. ὄμ. ΩΓΜ — ἐμπολιτενομένων ||
 πολιτενομένων Ξ ἐμπεπολιτευμένων M ἐμπεπολιτενο-
 μένων Γ — ἀνθοῦσαν || ἀνθεῦσαν ΩΓ
- c. 10. τῶν λόγων || τὸν λόγον ΞΜ — πάλαι || καλὰ Ω — . . . πῆ
 παροδούσας lac. Ω — οὐδὲ ἀποκρ. || οὐδ' ἀπ. Ξ — . . .
 κρύφουμαι τάληθές || lac. Ω — οἷς ἄν || οἰσισίην ἄν M —
 τις προσελθὼν || lac. Ω — ἐπιγραφάμενος || συγγραφά-
 μενος ΩΞ ἐπισυγγραφάμενος M — συναγωνισταῖς ||
 συναγωνιστὰς Ω — χρῶτο || lac. Ω — πρὸς τὰ ὄλα ||
 ἐς τὰ ὄλα ΩΓ πρὸς ὄλα Ξ ἐς τὰ ἄλλα M — Ἀνα-
 χάριστι καὶ || lac. Ω — δὲ πάντες || lac. Ω — οὐ ταῖς
 αὐταῖς || οὐκ αὐταῖς ΩΓΜ — πολλοὶ || lac. Ω — πόλιν ||
 lac. Ω — οὐκ ἄν || οὐκ ἄν ΞΩ — . . . θοῦς, δύο δὲ ||
 lac. Ω — δὲ || om. Γ sed r. m. suprascr. — καὶ ἀξιώματι ||
 lac. Ω — προῦχοντος || προῦχοντες ΩΓΞ προῦχοντε M
 — δέκαδι || δεκάδια Ω — παραβάλλοις || παραβάλοις ΞΜ

παραβάλοι Ω — ἄν || om. M — ἄν· ἰ δὲ || lac. Ω —
 ὁ τι ἄν οὔτοι ἐθέλωσιν || ὅτι ἄν ἄριστον ἢ τῇ πόλει X
 — ἐθέλουσι γὰρ || lac. Ω — ἐθέλουσι . . . τῇ πόλει || om.
 X — καὶ τὸ ἐν || om. Ω — τὸ εὐπρόσοδον || om. τὸ M
 — ἄλλοις || lac. Ω

- c. 11. νιὸς || νιὸν Ω — καὶ πατήρ || lac. Ω — Ἀριστείδην |
 Ἀρισιδίην Γ — ἐπάξεται || ἀπάξεται ΩΓM — σε || lac.
 Ω — εὐμορφίαν || εὐμ. φέρων M — φθέγγεται || φθέγγ-
 ξεται X — οὐχίσεται σε || σε om. Ω, om. sed m. r.
 suprascr. Γ — ἐπὶ τῇ γλώττῃ || ἐπὶ τῆς γλώττης X —
 αὐτοῦ || αὐτοὶ Γ — ὁπόταν . . . παρέλθῃ || ὁπότε . . .
 παρέλθοι X — τότε Ἄθ. | τότε Ἄθ. X — ἔστι || ἔστιν Γ
 — ἀνὴρ || ἀνὴρ ΩΓ — δέξαινό σε || om. σε Ω — χρῆ-
 τὴν || χρηστὴν Ω(Γ?) — τοῦτο μόνον || τούτῳ μόνον
 M — Δι' ἅπαντες || Δι' πάντες M Δία πάντες Γ —
 ἔδοξαν || ἔδοξα ΩΓX — Κεῖος || Κίος Ω Χίος in ras.
 Γ Σιμωνίδης X, om. Κεῖος — πράττειν καὶ λέγειν ||
 λέγειν καὶ πράττειν M — τοῦθ' ὑπάρξῃ || τοῦτο ὑπ.
 Γ — λειοκύμων || λειοκύμων Γ

SUPPLEMENTA LECTIONUM

VOL. I. P. I.

LUCIANI SOMNIUM.

- c. 1. τοῖς πλ. μὲν etiam A — πόνον πολλοῦ || om. πολλοῦ
Ω(N)* — τὰ δ' ἡμέτερα || τὰ δὲ ἡμ. Ω(N) — ταχειάν
τινα || om. τινα Ω(N)
- c. 2. καὶ λιθοξ. || om. καὶ etiam Γ — ὡς οἶσθα ἔχων δε-
ξιῶς etiam Ups. — ἀ^vπο (sic) etiam A — τότε δὲ ἔπαι-
νος ἦν etiam A — εἰς τὴν εὐφ. || ἐς τὴν εὐφ. A —
ταῦτα ἦν || ταῦτ' ἦν X
- c. 3. οὖν || om. X — ἐπιτήδειος X pro A — παραδεδομένην
etiam Ω — μικρά τινα etiam A — ἐγίγνετο || ἐγένετο Ψ
- c. 4. τοὺς ὀφθαλμοὺς || om. Ω(N) — ἀνακτησαμένης non
habet A
- c. 6. καὶ διεσπ. etiam A — καὶ γὰρ καὶ non habet A, habet C
— δ' ἂν || δὲ ἂν ΩXΓ — ser. ἀντιποιεῖτο pro ποι-
οῖτο — ἀντιποιεῖται pro ποιεῖται
- c. 7. εἰ δὲ θέλεις etiam Ups. — οὐδὲ ἐ. λ. || οἷδ' ἐ. λ. X
- c. 8. τοιούτων || τῶν τοιούτων Ω — οὐ κλ. || οὖν suprascr.
οὐ Ω — πάμπολλα etiam A — ἐπεὶ οὖν etiam A —
ἄρχεται C
- c. 9. τὰ ἀγαθὰ X pro A — ὀλίγα δὲ etiam Ω(?) — τὸν ἐκ
τοῦ πολλοῦ δῆμον etiam A — εἰς αἰὲ πρ. ὑπ. etiam
Ω — πολλὰ θανμ. || θ. π. Ω — χειρῶναξ || χειρῶναξ
Ω — εἰ νοῦν ἔχει etiam Ψ — σοὶ ὁμοίος etiam X
- c. 10. ἦν δὲ μοι etiam ΩA — τὰ δέοντα etiam AC
- c. 11. παραθῆσω Ψ pro X

*) N = Nils Nilén, cui has lectiones debeo.

- c. 12. *κάν που τί* om. Ω — *εὐποτίας* supr. *εὐπαιδίας* Ψ — *τινες γίνονται* || *γ. τινες* etiam A — *τοῖς ἀρίστοις* om. in Ω(N) — *ὅπως* non est in Ω, *ὅπως* C
- c. 13. *μοχλία* || *μοχλεία* AC
- c. 14. *ἐπεὶ μοι καὶ εἰς ν. ἦλθεν* etiam Ω(N) — *ἔπριε* A
- c. 15. *ὑπόπτερον* etiam ΩΨ(N) — *εἰδῆς* || *ἴδης* Ω(N) — *π. τὰς ἐσπερίας π.* etiam C — [*ἐκείνο*] habet etiam Ups. (?)
- c. 16. *τὴν αὐτὴν ἐσθ. ἐκείνην* Γ Ups. CΦ *τὴν αὐτὴν ἐκείνην ἐσθ.* A, om. *ἐκείνην* Ω(N) — *ἐμοὶ δοκεῖν* etiam A
- c. 17. *ὅτι μηκ.* etiam A — *ὀνειρών ὑποκριτὰς τινὰς ἡμᾶς ὑπέληφεν* || *ὄν. ἡμᾶς ὑποκρ. τινὰς ὑπέληφεν* Ω *τινὰς ὑποκρ.* Ψ — *ὦ ἀγαθὲ* ΨA — *ἐν τῷ πολέμῳ* etiam Ω
- c. 18. *ἐαυτοῦ* etiam AC

LUCIANI PROMETHEUS ES IN VERBIS.

- c. 1. *βάρβαρος* M — *ζωία* Γ (corr.)
- c. 3. *παρὰ γὰρ* etiam M
- c. 4. Legd. *ὀλίγον δεῖν ἔφυγον* || *ὀλ. δεῖ* Harl. *διέφυγον* om. *δεῖν* ΩΓ

LUCIANI NIGRINUS.

- c. 1. Legd. *κομίζοι* || *κομίζει* Ψ — *νηγρίνον φιλοσοφία* Φ Laur. (Fritzsche.) pro Ψ — *τετυφωμένον* || *τετυφομένου* Γ
- c. 2. *ἐπιτυχεῖν* || *περιτυχεῖν* Mut. Pro *Νιγρίνον* scr. *Νηγρίνον* Γ
- c. 3. *τινα μου ἀμβροσίαν λόγων* Mut. (N)
- c. 4. *αὐτὰ . . . ἔχαιρον δ' αὐ* om. Mut. (N)
- c. 5. *ἐνθεος* || *ἐνθους* Mut. (N)
- c. 8. *μικρὸν* || *μακρὸν* Mut. (N) — *μεταξὺ* || *ταχὺ* Mut. — *ἐνίοτε δὲ* || *ἐνίοτε* Mut. — *προαχθῆς* || *προαχθεις*, corr. *προαχθῆ* Γ
- c. 9. *πόρω ποι* etiam Γ
- c. 10. *εὖ γενῆ* || *ευγενη* eraso acc. in η Γ — *τῇ μν. τυγχάνεις* etiam Mut. — *δεῖ σοι* etiam Mut. — *νόμισον δὲ τούτου γε ἕνεκα πάντα . . . προειρησθαι* || *νομ. δὲ ταῦτά γε πάντα . . . προειρ.* Mut. (N)

- c. 11. ἀδύνατον om. etiam Mut.
 c. 12. εἶσιν Γ
 c. 13. τινὸς pro τινος Γ — μὴ βιοῦν etiam Mut. (N)
 c. 14. ἐν τ. ἐσθῆτι || om. ἐν etiam Mut. — ἀπεφαίνετο || καὶ ἀπεφαίνετο Mut. (N)
 c. 15. τὰ πάντα || om. τὰ etiam Mut. — δουλεύειν etiam Mut. — τὴν ἐνταῦθα διατρ. || τὴν ἐντ. τοιαύτην διατρ. Ψ
 c. 17. πράξαι suprascr. πρ. Γ^b et in marg.
 c. 18. πον || ποῦ Γ
 c. 22. αὐτοῖς προσέβλεψαν Ψ
 c. 23. αὐτοῖς ἐκείνους et. Mut.
 c. 24. τῶν φιλοσ. προσποιουμένων || τοὺς φ. προσποιουμένους Mut. (N)
 c. 25. καλῶν et. Mut. (N)
 c. 26. ταῦτα πρ. etiam Mut. — ὑπειληφῶς et. Mut. — αὐτοῦ || αὐτοῦ Mut.
 c. 27. ἀνυποδητεῖν Mut.
 c. 30. οἱ δ' ἄλλο τι om. et. Mut.
 c. 31. ἐπισκήπτουσιν Mut. (N) — ἐμπιπλαμένους Γ — μῦρα Mut. Γ
 c. 33. καὶ γὰρ οὖν et. Mut. (N) — πάντα || κατάπαντα Mut. — αὐτοὺς || αὖ τοὺς Mut. (N)
 c. 35. καὶ πεφ. || om. καὶ et. Mut. (N) — ἐξέλειπε || ἐξέλιπε Γ
 c. 36. ἀπέλιπεν et. Mut. Γ
 c. 38. λυσσώντων et. Mut. — καὶ αὐτοὶ ἐν τῇ μανίᾳ et. Mut. — γίνονται et. Mut.

LUCIANI IUDICIUM VOCALIUM.

- c. 1. Ἐπὶ . . . ἐφ. om. et. ΓC
 c. 2. ὑπὸ τούτου τοῦ ταῦ et. Γ — μοι || με etiam A — φόβου et. A
 c. 3. ἐτάχθη || ἐτέχθη A
 c. 4. γραφῶ Γ — ἡρέμει || ἡρέμα A
 c. 5. ἡμῖν || ὑμῖν et. Γ — προμηθίαν Γ — τοῖς ἐφ. M, in marg. τὴν ἐφ. — ἔνια et. AΓ — τὰ μὲν || om. τὰ et. A — φωνήεντα || τὰ φ. et. AΓCM

- c. 6. ὀνομάτων μὲν || μὲν om. et. AΓ
- c. 7. τὸ δὲ || τί δὲ A — ὡς ἐπέχει λ. et. A — κατ. δὴ et. Γ
— ἀξιοῦν τι AM
- c. 8. πίτταν || ^{πι}κίτταν M — σύγγνωτε καὶ τῆς δικ. ὄργ. etiam
Γ — καὶ δικ. ὄργ., om. τῆς et. A — ἀφαιρουμένων et.
Ψ (Preger) — γραμμάτων et. Γ — ἀρπάσαν om. et. Γ
- c. 9. Θετταλίας et. CI' — ἀποκεκλεισμένον, om. μοι etiam
AΓ (M non h. ἀποκεκλεισμένον sed ἀποκεκλειόμενον
om. μοι) — ἀφελομένῳ || ὄφελ. Γ — μήτε τ. ξ. et. Γ
— καὶ τῆς κολ., om. καὶ etiam M
- c. 10. τοῦ ^{τι}συριζειν et. AΓ — σαλπίζειν om. et. A
- c. 11. ἀνθρωπεῖον || ἀνθρωπιον Γ — γλώττης et. AΓC —
παρεισπεσὸν || παρεισπεσῶν Γ — αὐτοὺς εἰπεῖν et. Γ
θάλατταν et. A — φασιν et. A — αὐτῶν et. A
- c. 12. αὐτῶν || αὐτῶν et. A — αὐτοῦ || αὐτοῦ etiam A

LUCIANI TIMON.

Omnes lectiones, quibus non est addita littera, sunt cod.
Gorlicensis A.

- c. 1. ἀτεχνῶς ποιητικὸς || ποιητ. ἀτ. M
- c. 4. ἐκάθῃσο || ἐκάθισο — γιγαντωλέτωρ C
- c. 5. οὔτε προ. etiam A — ἀνηροτημένοι etiam A
- c. 8. εἰ δέ τις || om. τις etiam A — ἢ προσβλ. etiam A
- c. 9. ἀνὴρ || ἀνὴρ — πρὸς ἡμῶν || παρ' ἡμῶν
- c. 10. Ἀνακεῖον || ἀνακεῖον
- c. 11. ἀμελλητι
- c. 13. παρακῆψαι || παρακίψαι
- c. 14. εἰς ἕπερβ. etiam A
- c. 16. μίτε ζηλοτυποῖ || μηδὲ ζ.
- c. 23. Ἀνάκτορον || ἀνάκτορον
- c. 29. ἀλλ' ἤδη ἄλλο φλ. ἡμᾶς π. ἤδη οἱ μικ. διελ. etiam A
- c. 31. παπαὶ καὶ ἡ πενία πάρεστι || παπαὶ seq. sig. personae
ἡ πενία πάρεστι, om. καὶ A
- c. 32. εὐκαταφρόνητος || καταφρ.

- c. 33. πρὸς αὐτόν etiam A
 c. 35. καταβαλῶν || καταβάλλων — ἀχαρίστων || ἀχαρίτων
 c. 38. προσενηνεγμένον || προσεσηνεγμένον
 c. 40. ἀναπέμψω || ἀναπέμπω
 c. 43. καὶ αὐτῷ etiam A
 c. 46. νῆ etiam A — προκαλοῦμαι etiam A — προσκεκλήση
 με — ἐπιπάσας || ἐπισπάσας
 c. 48. οὕτως ἀχ. || οὕτος ἀχ. — μετριάζομεν || μετριάζωμεν
 — τὰ ἄλλα || τὰλλα
 c. 49. προσέρχε (sic) A
 c. 50. Ἀχαρνέας etiam A
 c. 51. ἔπτὰ om. etiam A — στεφ. ἔπτὰ etiam A
 c. 57. αὐτῷ ἀνεις || αὐτῷ ἀνεις — διαδιδούς || διαδοῦς

LUCIANI HALCYON.

- c. 1. ξαντῆς etiam Γ
 c. 3. non h. ΓΜ πάντη pro πάνυ — καὶ τὰς ἀστραπάς
 pro „om.“ legd. „om. καὶ ΓΜ“
 c. 7. σοφῆν ἀπέδειξεν leg. ᾿ pro A — ὡς λόγος τέχναις
 leg. ᾿ pro A
 c. 8. ἔχειν || ἔχει M

LUCIANI PROMETHEUS SIVE CAUCASUS.

- c. 1. μόγις || μόλις ΩΓΜΦ
 c. 4. αἰτιαῖσθαι pro αἰτιᾶσθαι M
 c. 7. ἐγὼ δὲ || ἐγὼ δὲ καὶ M
 c. 10. περιελικμήσατο M
 c. 13. μὲν δὴ om. sed margini adscr. M
 c. 15. οἶον || ἦ (?) M
 c. 16. προνοοῦμεν || προνοῶμεν ΓΦ
 c. 17. τί ἂν ἄλλο || om. ἂν M

LUCIANI DIALOGI DEORUM.

- V. c. 4. ἀσβόλου suprascr. ης A — οὐ γάρ; || om. ; A
 VI. c. 2. Pro καὶ τε legd. καὶ γε

- c. 4. Pro ἐπιθυμοῦν leg. ἐπιθυμιῶν A
 VII. c. 2. νῆ etiam A
 c. 3. προσπυξύμενης (sic) A
 VIII. c. 1. κατένεγκαι etiam A
 IX. c. 1. ἐκ τίνος om. etiam A
 c. 2. οἶσθα δὲ etiam A — ἑπταμηνιατον etiam A — ἑαυτοῦ ||
 ἑαυτὸν — ἀποκ. γὰρ etiam A
 X. c. 1. scrib. ἔ pro οὖ — παρὰ τῆς Ἄμφ. γυναικὸς — δεῖ ||
 δοκεῖ
 XI. c. 1. οἶδ' || οἶδα
 c. 2. ἐπιπρέπει etiam A — ἀναπνέει etiam A
 XII. c. 1. τὸ τοιοῦτο ἢ μέγα σε κακὸν ἐγὼ τεκοῦσα A
 XIII. c. 1. προκατακλίνεσθαι || προκατακρίνεσθαι suprascr. alia
 manu λ A — ὄνειδίξεις || ὄνειδίξεις A
 c. 2. scrib. ἀπαγόμενος pro ἀπαιόμενος — ἀποπέμφομαι ἡμᾶς
 XIV. c. 2. τὸ ταυτέτου etiam A — ἐπισπώμενος etiam A —
 ἀνθῶν etiam A
 XV. c. 1. ὅταν ὀρῶσι || ὅταν ὀρῶ A
 XVI. c. 1. π. τ. μέτρον etiam A — παρέχοντες || παρέχεχον
 (sic) A — φονεύσει μὲν etiam A
 XVII. c. 1. scrib. ἐχόμενον ἐχόμενος pro ἐρχ.
 XVIII. c. 1. ἀπήγαγε || ἀπήγαγεν A
 XIX. c. 1. delendum est φεύγω || φεύγων A
 XX. c. 2. δεδίαμεν etiam A — θύγατερ || θυγάτηρ A — lec-
 tionem ἱμῶν non habet A — ἐπ' ἴσης || ἐπίσης A
 c. 3. scr. ἐπακολουθεῖτε
 c. 5. ὀρᾶς om. etiam A
 c. 7. νῆ etiam A — ἀσκητικῶν etiam A — ὄπ. ἦ etiam A
 c. 9. ἀποδῦσαι || ἀποδύσαι
 c. 10. ὀλένας || ὀλίνας A — ἐπ' ἴσης || ἐπίσης — κόρην ||
 κόρην A
 c. 11. ὡς δὲ σ. αὐτῆ κ. βασ. ἀπολάμπει etiam A — ὀρᾶ δὲ
 ἦδε ἠδέως etiam A — περιμένω etiam A — ἀπ. τ. Ἀσ-
 ἔση etiam A — ἀλλ' ἐπιθι A
 c. 13. καθ' ἕν || καθ' ἕνα A — μερῶν || ἡμερῶν A — τοῦ
 κάλλους || τοῦς κ. A — καὶ χωρῖτιν || om. καὶ etiam A

- c. 14. καλῆς || κεφαλῆς (sic) A — κύκνου || κυκνον (sic) A^{ου}
 c. 15. ὡς ἐπὶ θείαν || om. ὡς etiam A
 c. 16. τούτου etiam A — ἀπολ. γε ἐπ' αὐτήν etiam A —
 ΠΑΡ. om. A — ἀξιεις || τάξιεις A — ΔΦΡ. om. A
 XXI. c. 1. Scrib. κἄν τὴν θάλασσαν (pro γῆν) προσλ. — κἄν
 τὴν γῆν (pro θάλ.) προσλ.
 c. 2. κἄν ἐδέδετο ἄν || om. ἄν etiam A
 XXIV. c. 1. ὑπερησίας || ὑπερησίας A
 c. 2. ἰδέ || ἴδε A
 XXV. c. 2. μὴ ἐκπέση || μὴ lac. ἐκπέση A
 XXVI. c. 0. πυκτεύων || πικτύων A — αὐτοῖν || αὐτοῖς A —
 δεῖ || δῆ A

LUCIANI DIALOGI MARINI.

- I. c. 1. εἰ δὴ ἦσαν || om. εἰ
 c. 3. σεαυτήν || σεαυτὸν
 c. 4. δ' αὐτὰ etiam A
 c. 5. τίς οὖν || om. οὖν etiam A — δῖλον δτι || δηλονότι A
 — Ἄλλ' ἐραστής || ἀλλὰ ἐραστής A — Scrib. ὠμοφά-
 γος || ὠμοβόρος
 II. c. 1. αὐτὸν || ξαυτὸν
 c. 2. δῆλον δτι || δηλονότι — ἐπιβουλότατον || ἐπιβουλεύ-
 τατον
 c. 4. τὸ ὄνομα etiam A — καὶ εἰ || εἰ καὶ — Scrib. δτι τὶ
 σώζειν αὐτοὺς καὶ ἀπολλύναι ἀπεμοῦ πρόσεστι
 III. c. 1. νόμος etiam A — οἶδ' ὅπου etiam A — ἀναφαίνειν
 etiam A — ἄλλας, om. αὐτῶν etiam A
 IV. c. 2. γενναῖε etiam A — ἀσφαλῆς || ἀσφαλῆς — πολὺποδα
 etiam A
 V. Delendum „Gorlicensis = A“
 VI. Del. „Gorl. = A“
 VIII. c. 1. νῦν σὺ || σὺ νῦν — ἡμᾶς etiam A
 c. 2. πολ. ἐδωρ. πολλ. etiam A — αὐτὸν om. etiam A —
 ἐγένετο etiam A — ἀκροάσεως || τῆς ἀκροασ.
 IX. c. 1. ἀπ' αὐτῆς || ἐπ' αὐτῆς — τίθη || θύς (sic) A
 c. 2. ἀχαριστεῖν om. etiam A — Φρίξος || Φρύξος A

LUCIANI DIALOGI MORTUORUM.

- I. c. 1. ἐκ καθαρσίον | ἐκκαθαρσίον
 c. 2. Pro φάσκωσι scrib. φάσκουσι
 c. 4. ἀπένεγκον || ἀπένεγκον^ε A
- II. c. 1. οὔτοσί || οὔτοσοί A — στερούμενοι etiam A
 c. 2. οὐ etiam A
- III. c. 2. μᾶζαν || μάζαν — ἐστι || ἐστιν
- IV. c. 1. ἐποίησας || ἐποίησα — ἀποκερδᾶναι || ἀποκερδάναι A
 c. 2. ἀνάπλεω || ἀνάπλεοι A
- V. c. 1. Σικνώνιον || Σικνόνιον A
- VII. c. 2. scrib. βραδύτερον || βραδύτερος ΩΨΓ βραδύτερος
 ἦν ΩΓ
- X. c. 1. δέξοιτο etiam A
 c. 3. τῦφον || τύφον A
 c. 7. βαβαῖ || βαβαί A — καθείμενος || κεθείμενος A
 c. 9. ἀποβάθρα || ἐπιβάθρα
 c. 12. εἰς τ. ἐ. etiam A
 c. 13. γῦπας || γίπας
- XI. c. 1. Ἀριστείας, om. ὁ etiam A — οἱ δὲ ἐθ. etiam A —
 εἶ τε etiam A — εἶ τε etiam A — Leg. ἔρρεπε || ἔρρε-
 πεν A ἔτρεπεν Γ — εἰς Εὐνόμιον add. A (delenda quae
 sequuntur εἰς εὐνόμιον A) — κληρονομηῆσαι με A —
 ὁ Κράτης etiam A
- XII. c. 1. οὐ μὲν οὖν || οὐμένουν A
 c. 2. περιβαλλόμενοι etiam A
 c. 5. διαπηξαμένονος etiam A
 c. 6. ἐταίρας || ἐτέρας
- XVI. c. 2. Legd. νῦν Γ, deleteo Φ
- XVIII. c. 1. ὡς ἐπὶ τὰ δέξια etiam A
 c. 2. ἀμφι || ἀμφιον (sic) P — ἄνθη, om. τὰ etiam A —
 Scrib. χοράν || χορίαν A, deleteo χορίαν Φ — Delend.
 ἀμφι . . . ἀλλ' ὅτε P
- XXI. c. 2. πάντων γε τῶν τοιούτων || πάντων γε τούτων A
 — εἰσῆυτε etiam A — μὴ δὲ et. A

- XXII. c. 1. *πορθμία* etiam A — φ. ἀνθ' ὧν σε διεπορθμευσάμην A — Scrib. δ' οὐκ || δὲ οὐκ P — σου || om. Γ σε P — *διαλύσω σου τὸ κρανίον* etiam A
- c. 2. *νῆ Δία* etiam A — om. γε et. A — *εἰ μέλλω γε* etiam A — Scr. *καὶ ὑπερεκτ.* || om. *καὶ* P — *νεολκήσας* etiam P — *ἔχων* etiam A — *ἔκλαιον* et. A — *οὐ γὰρ θέμις* et. A
- c. 3. *διεπόρθμευσας; ἐλεύθερον ἀκριβῶς* || *διεπ. ἐλεύθερον ἀκριβῶς δὲ* P
- XXIII. c. 2. *λήψη* et. A — [ἐν] *τῇ ῥάβδῳ* || *ἐν* habet etiam A
- XXV. c. 1. ὄρα || ὦρα — σύ || σοί
- c. 2. Scrib. *ὁμοία* || *ὁμοίος* Ψ — *ἐμοὶ μὲν οὖν* || om. *οὖν* etiam A
- XXVII. c. 2. *κατελέλοιπεν* — Scr. *ἐαντῶ ἐπεμέμφετο* || *αὐτὸν ἢ τῷ ἀπὸ* (sic) A — *διοδείων* om. etiam A — *ὑπήγετο* etiam A — *κομίζων* et. A
- c. 3. *γηρ. γὰρ* || om. *γὰρ* et. A — *προσεξορμήσας* A — *τὸν Ἄρσ.* etiam A — *τὸν κόντον* om. etiam A
- c. 4. *ἐς τὸν βονβῶνα* etiam A — *ἄχρις* etiam A
- c. 5. *βαδίζουσι* etiam A — *ὥστε ἐπελ* om. etiam A — *ἐκόμισε* etiam A
- c. 7. *ἐκ Πειραιῶς* etiam A — *Δᾶμις* || *Δάμις* A — *ἄθλιος*, om. ὁ etiam A — *σαντὸν* et. A — *πολεμίους* || *πολέμους* — *βαβαῖ* || *βαβαί* — *τις* om. etiam A — *ἐννεήκοντα* || *ἐννενίκοντα* — *ἂν τις ἔτι λ.* || *ἔτι ἂν τις* A — *γῆρα* om. *τῶ* etiam A — *ἀπόδρασιν* || *ἀποδράσειν* A
- XXIX. c. 1. *σεαντὸν* et. A — *ἐμέλησας* et. A — *αἰτιᾶ* || *αἰτιῶ* A — *ἤξιους* et. A — *εἶναι* || om. A
- c. 2. δ' οὖν || γοῦν A
- XXX. c. 2. οὖν *τις* et. A — *τις* om. et. A — *βιαζόμενος* et. A — *ἐπιδαφιλεύη* etiam A
- c. 3. *γινόμενα* etiam A

LUCIANI MENIPPUS.

- c. 1. *πλήν ἀλλὰ προσιτέον* etiam ΓC — *ταύτης ἀποδ.* || om. *ταύτης* etiam C
- c. 2. *διαφεύγειν* C — *προσμεμνημένον* C

- c. 4. *ὄτι* om. etiam C — *ἐνεκα* etiam ΓC
 c. 10. *τραυματαίαι* . . . *ἐπέπλεον* om. etiam C
 c. 12. *ἐμέμνητο* || *ἐμεμύητο* C
 c. 13. *πολλά γε* pro *π. τε* ΓC
 c. 16. *δεῖν γενέσθαι* etiam C — *οἴοιπερ ἦσαν πρὸ τοῦ γε-
 νέσθαι* etiam C
 c. 21. *πανσάμενος* || *π. τοίνυν* C

SUPPLEMENTA LECTIIONUM

VOL. I. P. II.

LUCIANI CHARON.

Pagina

193. c. 17. del. *δ' εὐθὺς*

LUCIANI DE SACRIFICIIS.

197. c. 3. *καταγνωσθεῖς* A add. (Jacobitz)
 c. 4. *τύχη* A add. (Jac.)
 198. c. 5. *γενόμενος* A add. (Jac.)
 c. 6. *πύρρον* A add. (Jac.)
 199. c. 6. om. *καὶ* A add. (Jac.)
 c. 10. *ἀπεπέμποντο* A add. (Jac.)
 200. c. 11. *πισσαίων* A add. (Jac.)
 c. 12. *τὴν ἑαυτοῦ δ.* A add. (Jac.)
 c. 13. leg. *ἐπὶ πλεῖον* A
 201. c. 14. leg. *εἰ δὲ ἐθέλεις* A — *τότε* om. A, add. (Jac.)
 c. 15. *ἐπιτιμήσαντος* A add. (Jac.)

LUCIANI VITARUM AUCTIONIO.

202. c. 2. *σὲ τὸν σεμν.* A add. (Jac.) — *γεωμ. γοητ.* || om.
 A add. (Jac.) — *μουσικήν* || om. A add. (Jac.)
 c. 3. *πὸν δαί* A add. (Jac.) — *διδάξομαι* A add. (Jac.)
 — *μουσ. κ. γεωμ.* A add. (Jac.)
 203. c. 4. *οἶα τε* A add. (Jac.)

Pagina

- c. 6. *σεληνιαίαν* A add. (Jac.) — om. *κατὰ κοινὸν* A add. (Jac.)
204. c. 7. *διέσπακε* A add. (Jac.)
c. 9. *πύργον* A add. (Jac.) — *Εὐριπίδιον* A add. (Jac.)
205. c. 14. *μικρῶ* A add. (Jac.)
206. c. 14. add. *διαφερόμενος* || *διαφ.* suprascr. *συμφερόμενος* Ψ
208. c. 23. add. *μόνον ἄν εἴη* || *μόνον ἄν εἴη* Ψ *μόνον ἄν ἐκείνου εἴη* Ω
209. c. 24. *ἐκλύτης* A add. (Jac.)
210. c. 27. l. *ὄρᾶν* pro *δρᾶν*

LUCIANI PISCATOR.

225. c. 42. Add. *ἔσμοῦ δίκην* || om. A.

LUCIANI CATAPLUS.

232. c. 6. *καὶ* om. *λέγω δὴ* etiam A — *ἐν τυπάνου* etiam A
c. 8. *ἔλθειν* etiam A
233. c. 11. *ταῦτα ἕδρων* etiam A
234. c. 14. add. *τὸ ὑπισχνεῖσθαι* om. A (Fr.)
c. 15. *γοῦν ἔμοι* etiam A — *τοῦτο δοκεῖ* etiam A — *μήτε ὑπὸ* etiam A — *τὰ πράγματα* || om. *τὰ* etiam A — add. *ἐς τὸ ἔμπαλιν* || *εἰς τὸ ἔμπαλιν* A
235. c. 19. *εὐπλοοῦμεν* etiam C (del. *εὐπλοῦμεν* C)
c. 20. *ὄττοτοτοί* A
c. 22. Add. *Ἐριννύς* || *Ἐρρινύς* A
c. 23. leg. *Ἐρινί* || *Ἐριννί*
236. c. 27. *κατεμίανε* etiam C

LUCIANI DE MERCEDE CONDUCTIS.

237. c. 1. *ἴστω(?)* Φ
c. 2. *ἔστιν* pro *εἴ τι* Ω — *τιν' ἄλλα* om. *εἰ* A
240. c. 12. l. *παῖδ' ἐραστὴν* Φ
241. c. 19. *ἔξωρενγμίαν* A
244. c. 41. *ὡς ἂν ἅπαντα εἰδότες* || om. *ἂν* etiam A

LUCIANI APOLOGIA.

Pagina

245. c. 3. l. Κορινθίων pro Κέρου

246. c. 9. lin. 3. l. αἰτίαν pro προσλαβὸν ᾠ

LUCIANI HERMOTIMUS.

254. c. 33. leg. οἰέσθω || οἴεσθαι ΩΓ

255. c. 42. l. τὸ τοιοῦτον || om. τὸ

261.

LUCIANI ZEUXIS S. ANTIOCHUS.

*Lectiones codicis Marciani 434 = Ω**collatae cum maiore editione Jacobitz. Lipsiae 1836.*

- c. 1. πρὸς φίλους || om. πρὸς — ἄχρι τοῦ || ἄχρι που — ἀπολειπομένη || ἀπολιπομένη — καινότητος || κενότητος — τίνα γὰρ ἂν αἰτίαν εἶχον || om. ἂν
νόμην rec. m.
- c. 2. ἦντα || ἡ ντα — ἐγερόμην || ἐγένετο — τοῖς ἐμοῖς || τοῖς
os r. m.
ἄλλοις — ὀξέος || ὀξέως — μὲν τι || μέντοι — αὐτὸ τοῦτο || αὐτῷ τοῦτω — προσάγεσθαι || προάγεσθαι — ὄλον || τὸν ὄλον — καινότητι || κενότητι — συνεπικοσμεῖν τι || om. τι — καὶ αὐτὴν || om. καὶ — ἓνα . . . ἐν τοῖς Ἑλλησιν εἶναι λέγουσι || ἓνα . . . ἐν τοῖς Ἑλλησι, om. εἶναι
- c. 3. ἐπὶ ἐκείνῳ || ἐπ' ἐκείνω — Μαλέαν || μαλαίαν
eg r. m.
- c. 4. αὐτή || αὐτῇ (sic) — ἐπεγίγερται || ἐπήγερται — οἶοι || οἶον — τρέφει || τρέφειν (sic) id est τρέφει — ὁμως ἔχει || ἔχει ὁμως
- c. 5. ἐξάρας αὐτῷ τοὺς || om. — καὶ ὄρειον || om. καὶ — τὴν θύλειαν || om. τὴν
- c. 6. ἡ ἀρμογή || om. ἡ — τὸ νεογνὸν || τῶν νεογνῶν — τὸ ἐν τῷ νηπίῳ || τὸ ἐν τῶν νηπίων — ἐπιλεημμένοι || ἐπιλελημμένοι
- c. 7. ὡς νέαν || om. ὡς — ἡγνοημένην || ἦττον ἔτι — Μικκίων || μικίων — τῶν δ' ἐφ' ὄτῳ || τῶν δὲ αὐ φώτων — ἡ τῆς ἑποθ. || ἡ om. sed suprascr.

- c. 8. οὖν || γὰρ — τούτους ἀλκίμους || om. τοίτους — δ' ἐκατέρωθεν || δὲ ἐκ. — αὐτῶ || αὐτοῖς — ἐκείνος γὰρ || ἐκείνου γὰρ — τὸ πολὺ || om. τὸ — φιλικὸν || corr. in φιλὸν gr. m. — στρατιᾶς || στρατείας
- c. 9. κατακρύψαντας || κατακρύψαντα — ἐπελαύνηται ||
 s rec. m.
 ἀπελαυνηται — οἱ Γαλάται || καὶ οἱ Γαλ. — ἐκάτερα || ἐκατέροις — ἐμπεσοῦνται || ἐμπεσόνται (sic)
- c. 10. ἐλέφαντα || ἐλέφαντας? — ὥστε . . . ἤκουσαν || om. — προνομίας || προνομίας — οἱ ἵπποι δὲ || οἱ δ', *suprascr.* ἵπποι — ἐπιβάτας || ἐπιβάντας — κειν' || κειν' — πολλοὶ δ' || π. δὲ — συναναρριπτοῦντες || ἀναρριπτοῦντες — ἐς ὕψος ταῖς προνομίαις || προν. ἐς ὕψος, om. ταῖς — καὶ συναρπάζοντες om. καὶ
- c. 11. τοῦ φόνου γενομένου || τοῦ προς νου γενομένης (sic) — ἐς τὰ ὄρη || εἰς τὰ ὄρη — καινὸν || κενὸν — ἔπειτα
 τῷ r. m.
 τῶ τροπαίῳ || ἐπὶ τε τροπ. σι 2 m.
- c. 12. καὶ . . . μάχης || om. — ἐπαινοῦσι || ἐπαινοντας — τεράστιον || τεράστειον — τα δ' ἄλλα || τὰ δὲ ἄλλα — ἀλλ' οὐ μάτην || ἀλλὰ μάτην.
-

ADDENDA ET CORRIGENDA

VOL. I. P. I.

p. VII lin. 8. pro *primum* l. *primo* — lin. 9 del. *Oxonien-*
sis. — lin. 13 l. *meae* pro *mea* — lin. 24 add. *Vatic.* 90 (Γ)

p. 2. *SOMNIUM* c. 5. lege τῆς ἀληθείας — p. 3. c. 6. pro
καὶ leg. [καὶ] — c. 8. pro πάντες leg. [πάντες] — p. 4. c. 9.
lin. 6. leg. κἂν — p. 5. c. 13. pro αὐτοὺς leg. σὺ τοὺς —
p. 6. c. 15. pro ὀποπτέρων leg. ὑπόπτερον — c. 16. pro
αυθις leg. αὐθις — c. 17. pro εἴληφεν leg. ὑπέληφεν

p. 8. *PROMETHEUS ES IN VERBIS* c. 2. pro τὴν πηλὸν leg.
τὸν π. — p. 10. c. 7. pro πιτυοκάμπτας leg. ἰπποκάμπους

p. 13. *NIGRINUS* c. 5. pro πότον l. ποτόν — p. 16. c. 14.
pro θεώμενος l. χρώμενος — p. 24. c. 36. pro [διελθόντα
καὶ] παροδεύσαντα legd. διελθόντα [καὶ παροδεύσαντα] —
c. 37. pro εὐτέχνως l. εὐτέχνως — p. 25. c. 37. pro φιλο-
σόφων ἀκ. lege οἱ φ. ἀκ.

p. 33. *TIMON* c. 10. pro μετ' αὐτοῦ l. μεθ' αὐτοῦ —
p. 39. c. 26. pro ζῶντας, lege ζῶντας; — p. 40. c. 27. l.
ἀμβλῶτιτοντες πρὸς τὰ τηλικαῦτα — c. 28. l. τὰ οὐ θαυ-
μαστά — p. 42. c. 33. *Scrib.* τὰ δὲ πολλὰ ταῦτα καὶ περὶ τὰ
— p. 46. c. 44. l. κολλυτεύς — p. 47. c. 46. l. προκαλοῦ-
μαι σε τρ. — p. 51. c. 57. l. πρὸ δ' οὖν τ. π.

p. 63. *PROMETHEUS S. CAUCASUS* c. 21. l. καὶ σὺν ἡμῖν

p. 66. *DEORUM DIALOGI* II. c. 2. l. ὑποδοῦ — p. 69. IV.
c. 5. l. τὰ πολλὰ, om. ὡς — p. 75. VII. c. 4. l. ἀλλὰ κ. μ.
— p. 92. XX. c. 8. l. καὶ ἄν — p. 95. c. 15. l. καὶ αὐτὴ
δὲ συμπαροῦσα δεήσομαι καὶ τῶν χαρίτων ἀκολουθεῖν —
p. 101. XXIV. c. 2. l. λάβης — p. 102. XXV. c. 1. l. ὁ τι
χρήσαιο ἀντῷ

p. 104. DIALOGI MARINI I. c. 1. l. οὔτε τὸ λ. — p. 110. VI. c. 1. l. ὁ τι — p. 111. VI. c. 3. l. Ἀμυμώνη — p. 114. X. c. 1. l. γῆ π. — p. 120. XV. c. 3. l. ἄγων

p. 121. DIALOGI MORTUORUM I. c. 1. l. σέ — II. c. 1. l. ἐκεῖνόν — p. 139. XI. c. 3. l. τοῦτον — p. 144. XIII. c. 4. scr. δρᾶσον — p. 150. XVI. c. 5. Pro καταγελωῶ scr. καταγελωῶν — p. 153. XIX. c. 2. l. τοῦ — p. 167. XXIX. c. 2. [τῶν ἄθλων] delendi sunt unci.

p. 172. MENIPPUS c. 4. τῷ θεῶμ. λέγοντι — c. 3. ἐκηλούμην

ADDENDA ET CORRIGENDA

VOL. I. P. II.

p. 3. CHARON. l. τὸ ποιητέον — p. 4. c. 5. ἐπικυλινδείσθω — ib. ἐπειδήπερ — p. 5. c. 6. ἦρον γε — c. 7. ὄξυδ. σε — ib. ὄρας del. ; — p. 8. c. 11. καὶ δουλείαι subl. unci. — p. 14. c. 22. lege ἐστι — ib. dele δ' — p. 16. c. 24. del. δέ

p. 20. DE SACRIFICIIS c. 9. l. καὶ ἂν pro κᾶν

p. 23. VITARUM AUCTIO c. 3. scrib. φέρε δῆ — l. λάλος οὐκ ἀνδ. sublato commate. — p. 24. c. 5. l. ταῦτα pro τάδε — p. 27. c. 11. l. ἂν ἦς — p. 29. c. 14. μένονσιν — p. 30. c. 17. ἀναιρεθῆσεσθαι — p. 32. c. 21. καὶ τοῦτο

p. 38. PISCATOR c. 2. l. ἐπτάκις ἀπολωλέναι — p. 48. c. 22. l. καὶ ἂν σοι δοκῆ — p. 49. c. 24. καὶ ἂν (pro κᾶν) — p. 51. c. 28. καὶ ὀπόσα — p. 52. c. 31. ἐπιτρέψαι — p. 61. c. 51. l. [ὥς] μὴ — c. 52. οἴχεται pro δέχεται

p. 68. CATAPLUS c. 11. οἶον τε, — p. 71. c. 14. καὶ ἂν pro κᾶν — p. 72. c. 17. Del. punctum post καταλιπών

p. 86. DE MERCEDE CONDUCTIS c. 12. καὶ ἂν pro κᾶν

p. 143. HERMOTIMUS c. 47. λεγόμενα, pro λεγόμενα; — γένοιτ' ἂν ἦ — p. 149. c. 56. ἀγαθόν — p. 160. c. 76. [καὶ δυνατὴ ἐστίν] — p. 162. c. 79. Del. punctum post πτίττων.

p. 171. ZEUXIS c. 5. Adde ad [καὶ ἐξάρας ἀντῶ] „ἐξαιρέτως“

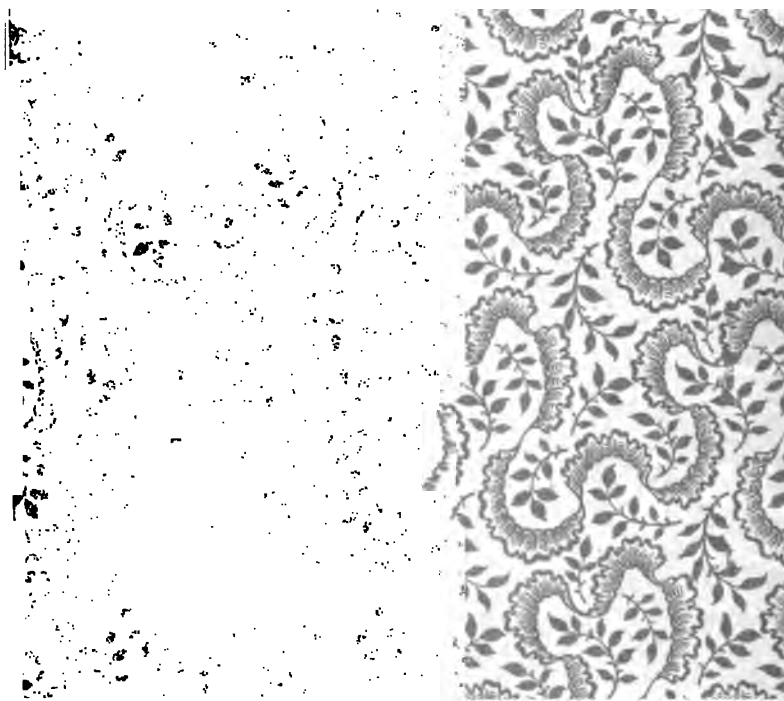
Lipsiae, typis J. B. Hirschfeldi.

Stanford University Libraries

3 6105 013 496 000

STANFORD UNIVERSITY LIBRARY
Stanford, California

DOC APR 22 1991

